Holy Bible

Aionian Edition®

Hrvatski Biblija

Croatian Bible

Holy Bible Aionian Edition ®
Hrvatski Biblija
Croatian Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 4/18/2025
Source copyright: Public Domain
Ivan Šarić Sarajevo, 1941-1942

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Hrvatski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Hrvatski at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Sadržaj

STARI ZAVJET

Postanak 1
Izlazak 34
Levitski zakonik 61
Brojevi 81
Ponovljeni zakon 109
Jošua 132
Suci 148
Ruta 164
1 Samuelova 167
2 Samuelova 189
1 Kraljevima 207
2 Kraljevima 228
1 Ljetopisa 248
2 Ljetopisa 267
Ezra 289
Nehemija 296
Estera 306
Job 312
Psalmi 328
Mudre Izreke 365
Propovjednik 378
Pjesma nad Pjesmama 383
Izaija 386
Jeremija 416
Tužaljke 451
Ezekiel 454
Daniel 485
Hošea 495
Joel 500
Amos 502
Obadija 506
Jona 507
Mihej 509
Nahum 512
Habakuk 514
Sefanija 516
Hagaj 518
Zaharija 519
Malahija 524

NOVI ZAVJET

Matej 529
Marko 548
Luka 560
Ivan 581
Djela apostolska 597
Rimljanima 617
1 Korinčanima 626
2 Korinčanima 634
Galačanima 640
Efežanima 643
Filipljanima 646
Kološanima 648
1 Solunjanima 650
2 Solunjanima 652
1 Timoteju 653
2 Timoteju 656
Titu 658
Filemonu 659
Jevrejima 660
Jakovljeva 666
1 Petrova 668
2 Petrova 671
1 Ivanova 673
2 Ivanova 676
3 Ivanova 677
Judina 678
Otkrivenje 679

DODATAK

Vodič za Čitatelje
Glosari
Karte
Sudbina
Ilustracije, Doré

STARI ZAVJET

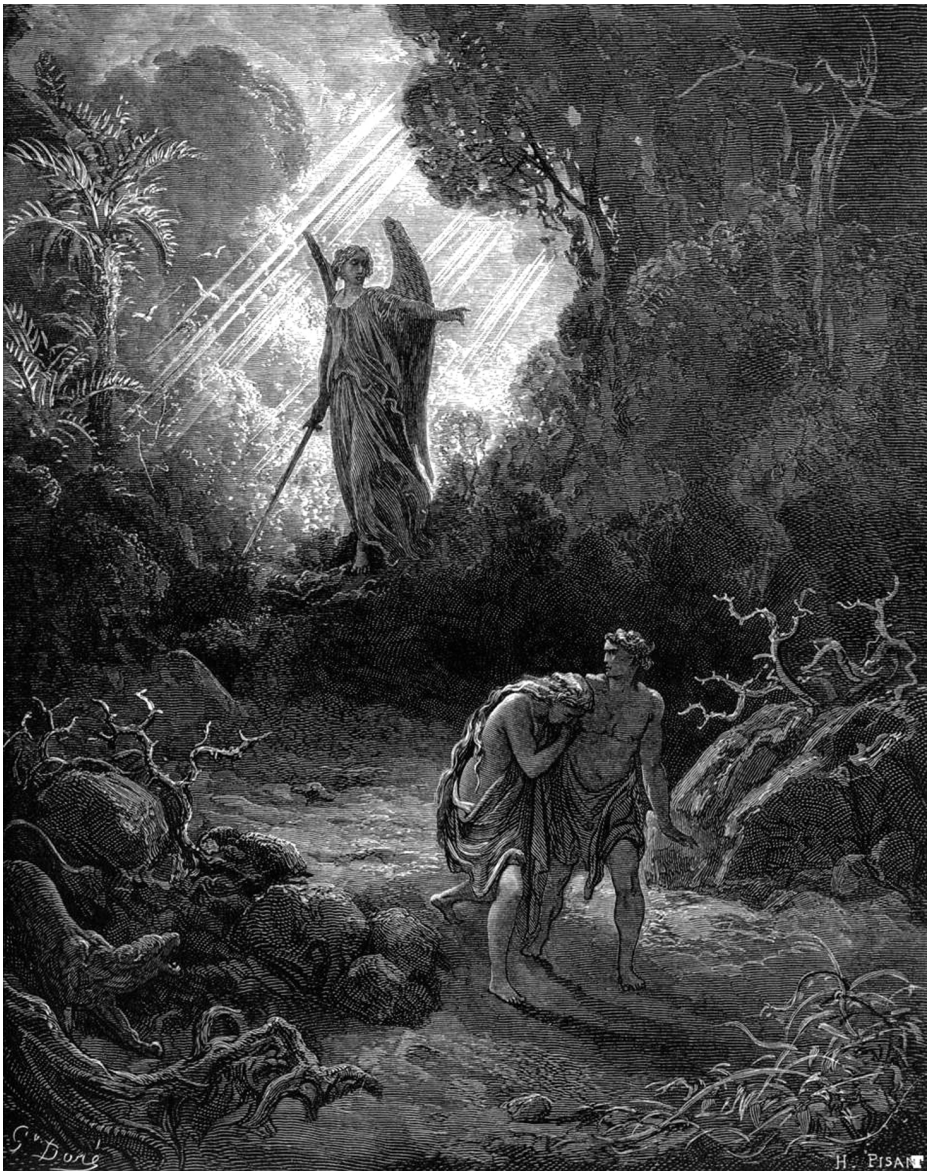

Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetlucao - da straže nad stazom koja vodi k stablu života.

Postanak 3:24

Postanak

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. **2** Zemlja bijaše
pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom
i Duh Božji lebdio je nad vodama. **3** I reče Bog:
“Neka bude svjetlost!” I bi svjetlost. **4** I vidje Bog da
je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. **5**
Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako
bude večer, pa jutro - dan prvi. **6** I reče Bog: “Neka
bude svod posred voda da dijeli vode od voda!” I bi
tako. **7** Bog načini svod i vode pod svodom odijeli
od voda nad svodom. **8** A svod prozva Bog nebo.
Tako bude večer, pa jutro - dan drugi. **9** I reče Bog:
“Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i
neka se pokaže kopno!” I bi tako. **10** Kopno prozva
Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je
dobro. **11** I reče Bog: “Neka proklija zemlja zelenilom
- travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja,
svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u
sebi nosi svoje sjeme. I bi tako. **12** I nikne iz zemlje
zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti,
i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje
sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je
dobro. **13** Tako bude večer, pa jutro - dan treći. **14** I
reče Bog: “Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da
luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima
i godinama, **15** i neka svijetle na svodu nebeskom
i rasvjetljuju zemlju!” I bi tako. **16** I načini Bog dva
velika svjetlila - veće da vlada danom, manje da vlada
noću - i zvijezde. **17** I Bog ih postavi na svod nebeski
da rasvjetljuju zemlju, **18** da vladaju danom i noću
i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je
dobro. **19** Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti. **20** I
reče Bog: “Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i
ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!” I
bi tako. **21** Stvori Bog morske grdosije i svakovrsne
žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate
svake vrste. I vidje Bog da je dobro. **22** I blagoslovi
ih govoreći: “Plodite se i množite i napunite vode
morske! I ptice neka se namnože na zemlji!” **23** Tako
bude večer, pa jutro - dan peti. **24** I reče Bog: “Neka
zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti:
stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!” I bi tako. **25**
I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce
svake vrste. I vidje Bog da je dobro. **26** I reče Bog:
“Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da
bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i
stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po
zemlji!” **27** Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku
Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. **28** I
blagoslovi ih Bog i reče im: “Plodite se, i množite, i
napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u
moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što
puze po zemlji!” **29** I doda Bog: “Evo, dajem vam
sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla
plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam
budu za hranu! **30** A zvijerima na zemlji i pticama u
zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je
dah života - neka je za hranu sve zeleno bilje!” I bi
tako. **31** I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma
dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

2 Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom
vojskom. **2** I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo
koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje
učini. **3** I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer
u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini.
4 To je postanak neba i zemlje, tako su stvarani.
Kad je Jahve, Bog, sazdao nebo i zemlju, **5** još
nije bilo nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne
bijaše niklo nikakvo poljsko bilje, jer Jahve, Bog,
još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da
zemlju obrađuje. **6** Ipak, voda je izvirala iz zemlje
i natapala svu površinu zemaljsku. **7** Jahve, Bog,
napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu
udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša.
8 I Jahve, Bog, zasadi vrt na istoku, u Edenu, i u
nj smjesti čovjeka koga je napravio. **9** Tada Jahve,
Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla -
pogledu zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života,
nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla. **10** Rijeka je
izvirala iz Edena da bi natapala vrt; odatle se granala
u četiri kraka. **11** Prvom je ime Pišon, a optječe svom
zemljom havilskom, u kojoj ima zlata. **12** Zlato je te
zemlje dobro, a ima ondje i bdelija i oniksa. **13** Drugoj
je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju Kuš. **14**
Treća je rijeka Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta
je Eufrat. **15** Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi
ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. **16** Jahve,
Bog, zapovjedi čovjeku: “Sa svakoga stabla u vrtu
slobodno jedi, **17** ali sa stabla spoznaje dobra i zla da
nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš
umrijeti!” **18** I reče Jahve, Bog: “Nije dobro da čovjek
bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.” **19**
Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve životinje u
polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi
kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek
prozove, da mu tako bude ime. **20** Čovjek nadjene
imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u
polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on.
21 Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on

zaspa, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori
mesom. 22 Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi
Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. 23 Nato
čovjek reče: “Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od
mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad
je uzeta!” 24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da
prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo.
25 A bijahu oboje goli - čovjek i njegova žena - ali ne
osjećahu stida.

3 Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvori
Jahve, Bog. Ona reče ženi: “Zar vam je Bog rekao
da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?” 2 Žena
odgovori zmiji: “Plodove sa stabala u vrtu smijemo
jesti. 3 Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao
je Bog: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne
umrete!'” 4 Nato će zmija ženi: “Ne, nećete umrijeti! 5
Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli,
otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji
razlučuju dobro i zlo.” 6 Vidje žena da je stablo dobro
za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno:
ubere ploda njegova i pojede. Dade i svom mužu, koji
bijaše s njom, pa je i on jeo. 7 Tada se obadvoma
otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova
lišća i naprave sebi pregače. 8 Uto čuju korak Jahve,
Boga, koji je šetao vrtom za dnevnog povjetarca. I
sakriju se - čovjek i njegova žena - pred Jahvom,
Bogom, među stabla u vrtu. 9 Jahve, Bog, zovne
čovjeka: “Gdje si?” - reče mu. 10 On odgovori: “Čuo
sam tvoj korak po vrtu; pobojah se jer sam go, pa se
sakrih.” 11 Nato mu reče: “Tko ti kaza da si go? Ti si,
dakle, jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti?”
12 Čovjek odgovori: “Žena koju si stavio uza me - ona
mi je dala sa stabla pa sam jeo.” 13 Jahve, Bog, reče
ženi: “Što si to učinila?” “Zmija me prevarila pa sam
jela”, odgovori žena. 14 Nato Jahve, Bog, reče zmiji:
“Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama
i svom zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i
zemlju jesti sveg života svog! 15 Neprijateljstvo ja
zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg
i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu
vrebati petu.” 16 A ženi reče: “Trudnoći tvojoj muke
ću umnožit, u mukama djecu ćeš rađati. Žudnja će te
mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom.” 17 A
čovjeku reče: “Jer si poslušao glas svoje žene te jeo
sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S
njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je zbog tebe
prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka
svog! 18 Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se
poljskim raslinjem. 19 U znoju lica svoga kruh svoj ćeš
jesti dokle se u zemlju ne vratiš: tÓa iz zemlje uzet si
bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti.” 20 Svojoj ženi
čovjek nadjene ime Eva, jer je majka svima živima. 21
I načini Jahve, Bog, čovjeku i njegovoj ženi odjeću od
krzna pa ih odjenu. 22 Zatim reče Bog: “Evo, čovjek
postade kao jedan od nas - znajući dobro i zlo! Da ne
bi sada pružio ruku, ubrao sa stabla života pa pojeo i
živio navijeke!” 23 Zato ga Jahve, Bog, istjera iz vrta
edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. 24
Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta
edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se
svjetlucao - da straže nad stazom koja vodi k stablu
života.

4 Čovjek pozna svoju ženu Evu, a ona zače i rodi
Kajina, pa reče: “Muško sam čedo stekla pomoću
Jahve!” 2 Poslije rodi Abela, brata Kajinova; Abel
postane stočar, a Kajin zemljoradnik. 3 I jednoga
dana Kajin prinese Jahvi žrtvu od zemaljskih plodova.
4 A prinese i Abel od prvine svoje stoke, sve po izbor
pretilinu. Jahve milostivo pogleda na Abela i njegovu
žrtvu, 5 a na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne
svrati. Stoga se Kajin veoma razljuti i lice mu se
namrgodi. 6 I Jahve reče Kajinu: “Zašto si ljut? Zašto
ti je lice namrgođeno? 7 Jer ako pravo radiš, vedrinom
odsijevaš. A ne radiš li pravo, grijeh ti je kao zvijer na
pragu što na te vreba; još mu se možeš odupriječi.” 8
Kajin pak reče svome bratu Abelu: “Hajdemo van!” I
našavši se na polju, Kajin skoči na brata Abela te
ga ubi. 9 Potom Jahve zapita Kajina: “Gdje ti je brat
Abel?” “Ne znam”, odgovori. “Zar sam ja čuvar brata
svoga?” 10 Jahve nastavi: “Što si učinio? Slušaj! Krv
brata tvoga iz zemlje k meni viče. 11 Stoga budi
proklet na zemlji koja je rastvorila usta da proguta s
ruke tvoje krv brata tvoga! 12 Obrađivat ćeš zemlju,
ali ti više neće davati svoga roda. Vječni ćeš skitalica
na zemlji biti!” 13 A Kajin reče Jahvi: “Kazna je moja
odviše teška da se snosi. 14 Evo me tjeraš danas s
plodnoga tla; moram se skrivati od tvoga lica i biti
vječni lutalac na zemlji - tko me god nađe, može
me ubiti.” 15 A Jahve mu reče: “Ne! Nego tko ubije
Kajina, sedmerostruka osveta na njemu će se izvršiti!”
I Jahve stavi znak na Kajina, da ga tko, našavši ga,
ne ubije. 16 Kajin ode ispred lica Jahvina u zemlju
Nod, istočno od Edena, i ondje se nastani. 17 Kajin
pozna svoju ženu te ona zače i rodi Henoka. Podigao
je grad i grad prozvao imenom svoga sina - Henok.
18 Henoku se rodio Irad, a od Irada potekao Mehujael;
od Mehujaela poteče Metušael, od Metušaela Lamek.
19 Lamek uzme dvije žene. Jedna se zvala Ada, a
druga Sila. 20 Ada rodi Jabala, koji je postao praocem
onih što pod šatorima žive sa stokom. 21 Bratu mu

bijaše ime Jubal. On je praotac svih koji sviraju na liru
i sviralu. 22 Sila rodi Tubal-Kajina, praoca onih koji
kuju bakar i željezo. Tubal-Kajinovoj sestri bijaše ime
Naama. 23 Lamek prozbori svojim ženama: “Ada i
Sila, glas moj poslušajte! Žene Lamekove, čujte mi
besjedu: Čovjeka sam ubio jer me ranio i dijete jer me
udarilo. 24 Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko,
Lamek će sedamdeset i sedam puta!” 25 Adam pozna
svoju ženu te ona rodi sina i nadjenu mu ime Šet.
Reče ona: “Bog mi dade drugo dijete mjesto Abela,
koga ubi Kajin.” 26 Šetu se rodi sin, komu on nadjenu
ime Enoš. Tada se počelo zazivati ime Jahvino.

5 Ovo je povijest Adamova roda. Kad je Bog stvorio
čovjeka, napravio ga je na priliku svoju; 2 stvorio
je muško i žensko. A kad ih je stvorio, blagoslovi ih i
nazva - čovjek. 3 Kad je Adamu bilo sto i trideset
godina, rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu sliku;
nadjenu mu ime Šet. 4 Po rođenju Šetovu Adam je
živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i
kćeri. 5 Adam poživje u svemu devet stotina i trideset
godina. Potom umrije. 6 Kad je Šetu bilo sto i pet
godina, rodi mu se Enoš. 7 Po rođenju Enoševu Šet
je živio osam stotina i sedam godina te mu se rodilo
još sinova i kćeri. 8 Šet poživje u svemu devet stotina
i dvanaest godina. Potom umrije. 9 Kad je Enošu bilo
devedeset godina, rodi mu se Kenan. 10 Po rođenju
Kenanovu Enoš je živio osam stotina i petnaest
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 11 Enoš
poživje u svemu devet stotina i pet godina. Potom
umrije. 12 Kad je Kenanu bilo sedamdeset godina,
rodi mu se Mahalalel. 13 Po rođenju Mahalalelovu
Kenan je živio osam stotina i četrdeset godina te
mu se rodilo još sinova i kćeri. 14 Kenan poživje u
svemu devet stotina i deset godina. Potom umrije. 15
Kad je Mahalalelu bilo šezdeset i pet godina, rodi
mu se Jered. 16 Po rođenju Jeredovu Mahalalel je
živio osam stotina i trideset godina te mu se rodilo još
sinova i kćeri. 17 Mahalalel poživje u svemu osam
stotina devedeset i pet godina. Potom umrije. 18 Kad
je Jeredu bilo sto šezdeset i dvije godine, rodi mu
se Henok. 19 Po rođenju Henokovu Jered je živio
osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.
20 Jered poživje u svemu devet stotina šezdeset i
dvije godine. Potom umrije. 21 Kad je Henoku bilo
šezdeset i pet godina, rodi mu se Metušalah. 22
Henok je hodio s Bogom. Po rođenju Metušalahovu
Henok je živio trista godina te mu se rodilo još sinova
i kćeri. 23 Henok poživje u svemu trista šezdeset
i pet godina. 24 Henok je hodio s Bogom, potom
iščeznu; Bog ga uze. 25 Kad je Metušalahu bilo sto
osamdeset i sedam godina, rodi mu se Lamek. 26 Po
rođenju Lamekovu Metušalah je živio sedam stotina
osamdeset i dvije godine te mu se rodilo još sinova i
kćeri. 27 Metušalah poživje u svemu devet stotina
šezdeset i devet godina. Potom umrije. 28 Kad su
Lameku bile sto osamdeset i dvije godine, rodi mu
se sin. 29 Nadjene mu ime Noa, govoreći: “Ovaj će
nam pribavljati, u trudu i naporu naših ruku, utjehu
iz zemlje koju je Bog prokleo.” 30 Po rođenju Noinu
Lamek je živio pet stotina devedeset i pet godina te
mu se rodilo još sinova i kćeri. 31 Lamek poživje u
svemu sedam stotina sedamdeset i sedam godina.
Potom umrije. 32 Pošto je Noa proživio pet stotina
godina, rode mu se Šem, Ham i Jafet.

6 Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se
narodile, 2 opaze sinovi Božji da su kćeri ljudske
pristale, pa ih uzimahu sebi za žene koje su god
htjeli. 3 Onda Jahve reče: “Neće moj duh u čovjeku
ostati dovijeka; čovjek je tjelesan, pa neka mu vijek
bude stotinu dvadeset godina.” 4 U ona su vremena -
a i kasnije - na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi
općili s ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To
su oni od starine po snazi glasoviti ljudi. 5 Vidje Jahve
kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i kako
je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo
zloća. 6 Jahve se pokaja i u svom srcu ražalosti što je
načinio čovjeka na zemlji. 7 Reče Jahve: “Ljude koje
sam stvorio izbrisat ću s lica zemlje - od čovjeka do
zvijeri, puzavce i ptice u zraku - jer sam se pokajao
što sam ih napravio.” 8 Ali je Noa našao milost u
očima Jahvinim. 9 Ovo je povijest Noina: Noa je bio
čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S
Bogom je Noa hodio. 10 Tri su se sina rodila Noi:
Šem, Ham i Jafet. 11 U očima Božjim zemlja se bila
iskvarila; nepravdom se napunila. 12 I kad je Bog vidio
kako se zemlja iskvarila - tÓa svako se biće na zemlji
izopačilo - 13 reče Bog Noi: “Odlučio sam da bude
kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom;
i, evo, uništit ću ih zajedno sa zemljom. 14 Napravi
sebi korablju od smolastoga drveta; korablju načini
s prijekletima i obloži je iznutra i izvana paklinom.
15 A pravit ćeš je ovako: neka korablja bude trista
lakata u duljinu, pedeset u širinu, a trideset lakata u
visinu. 16 Na korablji načini otvor za svjetlo, završi
ga jedan lakat od vrha. Vrata na korablji načini sa
strane; neka ima donji, srednji i gornji kat. 17 Ja ću,
evo, pustiti potop - vode na zemlju - da izgine svako
biće pod nebom, sve u čemu ima dah života: sve na
zemlji mora poginuti. 18 A s tobom ću učiniti Savez;
ti ćeš ući u korablju - ti i s tobom tvoji sinovi, tvoja

žena i žene tvojih sinova. 19 A od svega što je živo -
od svih bića - uvedi u korablju od svakoga po dvoje
da s tobom preživi, i neka budu muško i žensko. 20
Od ptica prema njihovim vrstama, od životinja prema
njihovim vrstama i od svih stvorova što po tlu puze
prema njihovim vrstama: po dvoje od svega neka uđe
k tebi da preživi. 21 Sa sobom uzmi svega za jelo pa
čuvaj da bude hrane tebi i njima." 22 Noa učini tako.
Sve kako mu je Bog naredio, tako je izvršio.

7 Onda Jahve reče Noi: "Uđi ti i sva tvoja obitelj u
korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnom
pravedan u ovom vremenu. 2 Uzmi sa sobom od svih
čistih životinja po sedam parova: mužjaka i njegovu
ženku. 3 Isto tako od ptica nebeskih po sedam
parova - mužjaka i ženku - da im se sjeme sačuva na
zemlji. 4 Jer ću do sedam dana pustiti dažd po zemlji
četrdeset dana i četrdeset noći te ću istrijebiti s lica
zemlje svako živo biće što sam ga načinio." 5 Noa
učini sve kako mu je Jahve naredio. 6 Noi bijaše šest
stotina godina kad je potop došao na zemlju. 7 I pred
vodama potopnim uđu s Noom u korablju njegovi
sinovi, njegova žena i žene sinova njegovih. 8 Od
čistih životinja i od životinja koje nisu čiste, od ptica,
od svega što zemljom puzi, 9 uđe po dvoje - mužjak i
ženka - u korablju s Noom, kako je Bog naredio Noi.
10 A sedmoga dana zapljušte potopne vode po zemlji.
11 U dan onaj - šestote godine Noina života, mjeseca
drugog, dana u mjesecu sedamnaestog - navale svi
izvori bezdana, rastvore se ustave nebeske. 12 I udari
dažd na zemlju da pljušti četrdeset dana i četrdeset
noći. 13 Onog dana uđe u korablju Noa i njegovi
sinovi: Šem, Ham i Jafet, Noina žena i tri žene Noinih
sinova s njima; 14 oni, pa sve vrste životinja: stoka,
gmizavci što po tlu gmižu, ptice i svakovrsna krilata
stvorenja, 15 uđu u korablju s Noom, po dvoje od
svih bića što u sebi imaju dah života. 16 Što uđe,
sve bijaše par, mužjak i ženka od svih bića, kako je
Bog naredio Noi. Onda Jahve zatvori za njim vrata.
17 Pljusak je na zemlju padao četrdeset dana; vode
sveudilj rasle i korablju nosile: digla se visoko iznad
zemlje. 18 Vode su nad zemljom bujale i visoko rasle,
a korablja plovila površinom. 19 Vode su sve silnije
navaljivale i rasle nad zemljom, tako te prekriše sva
najviša brda pod nebom. 20 Petnaest lakata dizale se
vode povrh potonulih brda. 21 Izgiboše sva bića što
se po zemlji kreću: ptice, stoka, zvijeri, svi gmizavci i
svi ljudi. 22 Sve što u svojim nosnicama imaše dah
života - sve što bijaše na kopnu - izgibe. 23 Istrijebi
se svako biće s površja zemaljskog: čovjek, životinje,
gmizavci i ptice nebeske, sve se izbrisa sa zemlje.
Samo Noa ostade i oni što bijahu s njim u korablji. 24
Stotinu pedeset dana vladahu vode zemljom.

8 Onda se Bog sjeti Noe, svih zvijeri i sve stoke
što bijaše s njim u korablji, pa pokrenu vjetar
nad zemljom da uzbije vodu. 2 Zatvoriše se izvori
bezdanu i ustave nebeske, i dažd s neba prestade. 3
Polako se povlačile vode sa zemlje. Nakon stotinu
pedeset dana vode su jenjale, 4 a sedmoga mjeseca,
sedamnaestog dana u mjesecu korablja se zaustavi
na brdima Ararata. 5 Vode su neprestano opadale do
desetog mjeseca, a prvoga dana desetog mjeseca
pokažu se brdski vrhunci. 6 Kad je izminulo četrdeset
dana, Noa otvori prozor što ga je načinio na korablji;
7 ispusti gavrana, a gavran svejednako odlijetaše
i dolijetaše dok se vode sa zemlje nisu isušile. 8
Zatim ispusti golubicu da vidi je li voda nestala sa
zemlje. 9 Ali golubica ne nađe uporišta nogama te
se vrati k njemu u korablju, jer voda još pokrivaše
svu površinu; on pruži ruku, uhvati golubicu te je
unese k sebi u korablju. 10 Počeka još sedam dana
pa opet pusti golubicu iz korablje. 11 Prema večeri
golubica se vrati k njemu, i gle! u kljunu joj svježe
maslinov list; tako je Noa doznao da su opale vode
sa zemlje. 12 Još počeka sedam dana pa opet pusti
golubicu: više mu se nije vratila. 13 Šest stotina prve
godine Noina života, prvoga mjeseca, prvog dana
u mjesecu uzmakoše vode sa zemlje. Noa skine
pokrov s korablje i pogleda: površina okopnjela. 14 A
drugoga mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu,
zemlja bijaše suha. 15 Tada Bog reče Noi: 16 "Iziđi iz
korablje, ti, tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova
s tobom. 17 Sa sobom izvedi sva živa bića, sva
stvorenja što su s tobom: ptice, stoku i sve gmizavce
što zemljom puze; neka zemljom vrve, plode se i na
zemlji množe!" 18 I Noa iziđe, a s njime sinovi njegovi,
žena njegova i žene sinova njegovih. 19 Sve životinje,
svi gmizavci, sve ptice - svi stvorovi što se zemljom
miču - iziđu iz korablje, vrsta za vrstom. 20 I podiže
Noa žrtvenik Jahvi; uze od svih čistih životinja i od
svih čistih ptica i prinese na žrtveniku žrtve paljenice.
21 Jahve omirisa miris ugodni pa reče u sebi: "Nikad
više neću zemlju u propast strovaliti zbog čovjeka,
tÓa čovječje su misli opake od njegova početka; niti
ću ikad više uništiti sva živa stvorenja, kako sam
učinio. 22 Sve dok zemlje bude, sjetve, žetve, studeni,
vrućine, ljeta, zime, dani, noći nikada prestati neće."

9 Tada Bog blagoslovi Nou i njegove sinove i reče
im: "Plodite se i množite i zemlju napunite. 2 Neka
vas se boje i od vas strahuju sve životinje na zemlji,
sve ptice u zraku, sve što se po zemlji kreće i sve

ribe u moru: u vaše su ruke predane. 3 Sve što se
kreće i živi neka vam bude za hranu: sve vam dajem,
kao što vam dadoh zeleno bilje. 4 Samo ne smijete
jesti mesa u kojem je još duša, to jest njegova krv. 5
A za vašu krv, za vaš život, tražit ću obračun: tražit ću
ga od svake životinje; i od čovjeka za njegova druga
tražit ću obračun za ljudski život. 6 Tko prolije krv
čovjekovu, njegovu će krv čovjek proliti! Jer na sliku
Božju stvoren je čovjek! 7 A vi, plodite se, i množite i
zemlju napunite, i podložite je sebi!" 8 Još reče Bog
Noi i njegovim sinovima s njim: 9 "A ja, evo, sklapam
svoj Savez s vama i s vašim potomstvom poslije
vas 10 i sa svim živim stvorovima što su s vama: s
pticama, sa stokom, sa zvijerima - sa svime što je
s vama izišlo iz korablje - sa svim živim stvorovima
na zemlji. 11 Držat ću se ja svog Saveza s vama te
nikada više vode potopne neće uništiti živa bića niti
će ikad više potop zemlju opustošiti." 12 I reče Bog:
"A ovo znamen je Saveza koji stavljam između sebe
i vas i svih živih bića što su s vama, za naraštaje
buduće: 13 Dugu svoju u oblak stavljam, da zalogom
bude Savezu između mene i zemlje. 14 Kad oblake
nad zemlju navučem i duga se u oblaku pokaže,
15 spomenut ću se Saveza svoga, Saveza između
mene i vas i stvorenja svakoga živog: potopa više
neće biti da uništi svako biće. 16 U oblaku kad se
pojavi duga, ja ću je vidjeti i vjekovnog ću se sjećati
Saveza između Boga i svake žive duše, svakog tijela
na zemlji." 17 I reče Bog Noi: "To neka je znak Saveza
koji sam postavio između sebe i svih živih bića što su
na zemlji." 18 Sinovi Noini, koji su iz korablje izišli,
bijahu: Šem, Ham i Jafet. Ham je praotac Kanaanaca.
19 Ovo su trojica Noinih sinova i od njih se sav svijet
razgranao. 20 Noa, zemljoradnik, zasadio vinograd.
21 Napio se vina i opio, pa se otkrio nasred šatora.
22 Ham, praotac Kanaanaca, opazi oca gola pa to
kaza dvojici svoje braće vani. 23 Šem i Jafet uzmu
ogrtač, obojica ga prebace sebi preko ramena pa
njime, idući natraške, pokriju očevu golotinju. Lica im
bijahu okrenuta na drugu stranu, tako te ne vidješe
oca gola. 24 Kad se Noa otrijeznio od vina i saznao
što mu je učinio najmlađi sin, reče: 25 "Neka je proklet
Kanaanac, braći svojoj najniži sluga nek' bude!" 26
Onda nastavi: "Blagoslovljen Jahve, Šemov Bog,
Kanaanac nek' mu je sluga! 27 Nek Bog raširi Jafeta
da prebiva pod šatorima Šemovim, Kanaanac nek'
mu je sluga!" 28 Poslije Potopa Noa poživje trista
pedeset godina. 29 U svemu poživje Noa devet stotina
pedeset godina; potom umrije.

10 Ovo je povijest Noinih sinova: Šema, Hama i
Jafeta, kojima su se rodili sinovi poslije Potopa.
2 Sinovi su Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan,
Tubal, Mešak, Tiras. 3 A sinovi su Gomerovi: Aškenaz,
Rifat i Togarma. 4 Javanovi su opet sinovi: Eliša,
Taršiš, Kitijci i Dodanci. 5 Od njih su se razgranali
narodi po otocima. To su Jafetovi sinovi prema svojim
zemljama - svaki s vlastitim jezikom - prema svojim
plemenima i narodima. 6 Sinovi su Hamovi: Kuš i
Misrajim, Put i Kanaan. 7 Kuševi su: Seba, Havila,
Sabta, Rama i Sabteka. Ramini su: Šeba i Dedan. 8
Od Kuša se rodio Nimrod, koji je postao prvi velmoža
na zemlji. 9 Voljom Jahve bio je silan lovac. Zato
se veli: "Kao Nimrod, silan lovac voljom Jahve." 10
Glavno uporište njegova kraljevstva bili su: Babilon,
Erek, Akad i Kalne, svi u zemlji Šinearu. 11 Iz ove je
zemlje došao Ašur. On je podigao Ninivu, Rehobot Ir,
Kalah 12 i Resen između Ninive i Kalaha (to je glavni
grad). 13 Od Misrajima potekli su Ludijci, Anamijci,
Lehabijci, Naftuhijci, 14 pa Patrušani, Kasluhijci i
Kaftorci, od kojih su potekli Filistejci. 15 Od Kanaana
potječe Sidon, njegov prvenac, i Het. 16 Dalje:
Jebusejci, Amorejci, Girgašani, 17 Hivijci, Arkijci,
Sinijci, 18 Arvađani, Semarjani i Hamaćani. Poslije se
kanaanska plemena razgranaše, 19 tako da se granica
Kanaanaca protezala od Sidona prema Geraru sve
do Gaze pa prema Sodomi, Gomori, Admi i Sebojimu
sve do Leše. 20 To su sinovi Hamovi prema svojim
plemenima i jezicima, po svojim zemljama i narodima.
21 A i Šemu - praocu svih sinova Eberovih i starijem
bratu Jafetovu - rodili se sinovi. 22 Šemovi su sinovi:
Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. 23 A Aramovi
su sinovi: Us, Hul, Geter i Maš. 24 Arpakšad rodi
Šelaha, Šelah rodi Ebera. 25 Eberu su se rodila dva
sina: jednomu bješe ime Peleg, jer se za njegova
vijeka zemlja razdijelila. Njegovu je bratu bilo ime
Joktan. 26 Od Joktana se rodiše: Almodad, Šelef,
Hasarmavet, Jerah, 27 Hadoram, Uzal, Dikla, 28 Obal,
Abimael, Šeba, 29 Ofir, Havila i Jobab. Sve su to
sinovi Joktanovi. 30 Njihova se naselja protezahu od
Meše sve do Sefara, brdovitih krajeva na istoku. 31 To
su sinovi Šemovi prema svojim plemenima, jezicima i
zemljama, po svojim narodima. 32 To su rodovi Noinih
sinova prema svojim lozama i narodima. Od njih su
se razgranali narodi po zemlji poslije Potopa.

11 Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste. 2
Ali kako su se ljudi selili s istoka, naiđu na jednu
dolinu u zemlji Šinearu i tu se nastane. 3 Jedan
drugome reče: "Hajdemo praviti opeke te ih peći da
otvrdnu!" Opeke im bile mjesto kamena, a paklina

im služila za žbuku. 4 Onda rekoše: “Hajde da sebi
podignemo grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo
sebi ime, da se ne raspršimo po svoj zemlji!” 5 Jahve
se spusti da vidi grad i toranj što su ga gradili sinovi
čovječji. 6 Jahve reče. “Zbilja su jedan narod, s
jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih
nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što
god naume izvesti. 7 Hajde da siđemo i jezik im
pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije.”
8 Tako ih Jahve rasu odande po svoj zemlji te ne
sazidaše grada. 9 Stoga mu je ime Babel, jer je
ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i
odande ih je Jahve raspršio po svoj zemlji. 10 Ovo su
potomci Šemovi: Kad je Šemu bilo sto godina - dvije
godine poslije Potopa - rodi mu se Arpakšad. 11 Po
rođenju Arpakšadovu Šem je živio petsto godina te
mu se rodilo još sinova i kćeri. 12 Kad je Arpakšadu
bilo trideset i pet godina, rodi mu se Šelah. 13 Po
rođenju Šelahovu Arpakšad je živio četiri stotine i
tri godine te mu se rodilo još sinova i kćeri. 14 Kad
je Šelahu bilo trideset godina, rodi mu se Eber. 15
Po rođenju Eberovu Šelah je živio četiri stotine i tri
godine te mu se rodilo još sinova i kćeri. 16 Kad su
Eberu bile trideset i četiri godine, rodi mu se Peleg.
17 Po rođenju Pelegovu Eber je živio četiri stotine i
trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 18
Kad je Pelegu bilo trideset godina, rodi mu se Reu.
19 Po rođenju Reuovu Peleg je živio dvjesta i devet
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 20 Kad su
Reuu bile trideset i dvije godine, rodi mu se Serug. 21
Po rođenju Serugovu Reu je živio dvjesta i sedam
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 22 Kad je
Serugu bilo trideset godina, rodi mu se Nahor. 23
Po rođenju Nahorovu Serug je živio dvjesta godina
te mu se rodilo još sinova i kćeri. 24 Kad je Nahoru
bilo dvadeset i devet godina, rodi mu se Terah. 25
Po rođenju Terahovu Nahor je živio sto i devetnaest
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 26 Kad je
Terahu bilo sedamdeset godina, rode mu se: Abram,
Nahor i Haran. 27 Ovo je povijest Terahova. Terahu
se rodio Abram, Nahor i Haran; a Haranu se rodio
Lot. 28 Haran umrije za života svoga oca Teraha, u
svome rodnom kraju, u Uru Kaldejskom. 29 Abram se
i Nahor ožene. Abramovoj ženi bijaše ime Saraja, a
Nahorovoj Milka; ova je bila kći Harana, oca Milke i
Jiske. 30 Saraja bijaše nerotkinja - nije imala poroda.
31 Terah povede svoga sina Abrama, svog unuka
Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju, ženu svoga
sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga
u zemlju kanaansku. Kad stignu do Harana, ondje
se nastane. 32 Dob Terahova dosegnu dvjesta i pet
godina; a onda Terah umrije u Haranu.

12 Jahve reče Abramu: “Idi iz zemlje svoje, iz
zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti
pokazati. 2 Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit
ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. 3
Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te
budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji
tobom će se blagoslivljati.” 4 Abram se zaputi kako
mu je Jahve rekao. S njime krenu i Lot. Abramu je bilo
sedamdeset i pet godina kad je otišao iz Harana. 5
Abram uze sa sobom svoju ženu Saraju, svoga bratića
Lota, svu imovinu što su je namakli i svu čeljad koju
su stekli u Haranu te svi pođu u zemlju kanaansku.
Kad su stigli u Kanaan, 6 Abram prođe zemljom do
mjesta Šekema - do hrasta More. Kanaanci su onda
bili u zemlji. 7 Jahve se javi Abramu pa mu reče:
“Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju.” Abram tu
podigne žrtvenik Jahvi koji mu se objavio. 8 Odatle
prijeđe u brdoviti kraj, na istok od Betela. Svoj šator
postavi između Betela na zapadu i Aja na istoku.
Ondje podigne žrtvenik Jahvi i zazva ime Jahvino.
9 Od postaje do postaje Abram se pomicao prema
Negebu. 10 Ali kad je zemljom zavladala glad, Abram
se spusti u Egipat da ondje proboravi, jer je velika
glad harala zemljom. 11 Kad je bio na ulazu u Egipat,
reče svojoj ženi Saraji: “Znam da si lijepa žena. 12
Kad te Egipćani vide, reći će: 'To je njegova žena',
i mene će ubiti, a tebe na životu ostaviti. 13 Nego
reci da si mi sestra, tako da i meni bude zbog tebe
dobro i da, iz obzira prema tebi, poštede moj život.”
14 Zbilja, kad je Abram ušao u Egipat, Egipćani vide
da je žena veoma lijepa. 15 Vide je faraonovi dvorani
pa je pohvale faraonu i odvedu ženu na faraonov
dvor. 16 Abramu pođe dobro zbog nje; steče on stoke
i goveda, magaraca, slugu i sluškinja, magarica i
deva. 17 Ali Jahve udari faraona i njegov dom velikim
nevoljama zbog Abramove žene Saraje. 18 I faraon
pozva Abrama pa reče: “Što si mi to učinio? Zašto mi
nisi kazao da je ona tvoja žena? 19 Zašto si rekao:
'Ona mi je sestra', pa je ja uzeh sebi za ženu? A
sad, evo ti žene; uzmi je i hajde!” 20 Faraon ga onda
preda momcima, a oni ga otprave s njegovom ženom
i sa svime što bijaše njegovo.

13 Iz Egipta Abram ode gore u Negeb sa svojom
ženom i sa svime što je imao. I Lot bješe s
njim. 2 Abram je bio veoma bogat stokom, srebrom i
zlatom. 3 Od postaje do postaje iz Negeba išao je do
Betela, 4 do mjesta na kojem je bio postavio šator,
između Betela i Aja, gdje je prije podigao žrtvenik. Tu

je Abram zazivao ime Jahvino. 5 I Lot, koji iđaše s
Abramom, imaše ovaca, goveda i šatora, 6 tako da ih
kraj ne bi izdržavao kad bi zajedno ostali. Njihovo je
blago bilo veliko, te zajedno nisu mogli boraviti. 7
Svađa je nastajala između pastira stoke Abramove
i pastira stoke Lotove. Tada su zemlju nastavali
Kanaanci i Perižani. 8 Zato Abram reče Lotu: "Neka
ne bude svađe između mene i tebe, između pastira
mojih i tvojih - tÓa mi smo braća! 9 Nije li sva zemlja
pred tobom? Odvoji se od mene! Kreneš li ti nalijevo,
ja ću nadesno; ako ćeš ti nadesno, ja ću nalijevo." 10
Lot podiže oči i vidje kako je dobro posvuda natapana
sva Jordanska dolina, kao kakav vrt Jahvin, kao
zemlja egipatska prema Soaru. - Bilo je to prije nego
što je Jahve uništio Sodomu i Gomoru. - 11 Lot
izabere za se svu Jordansku dolinu i ode na istok.
Tako se odijele jedan od drugoga. 12 Abram ostade
u kanaanskoj zemlji, dok je Lot živio po mjestima u
dolini i razapeo svoje šatore do Sodome. 13 A žitelji
Sodome bijahu veoma opaki, sami grešnici protiv
Jahve. 14 Jahve reče Abramu, pošto se Lot od njega
rastao: "Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si
pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu; 15 jer
svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome
potomstvu zauvijek. 16 Potomstvo ću tvoje učiniti kao
prah na zemlji. Ako tko mogne prebrojiti prah zemlje, i
tvoje će potomstvo moći prebrojiti. 17 Na noge! Prođi
zemljom uzduž i poprijeko jer ću je tebi predati." 18
Abram digne šatore i dođe pa se naseli kod hrasta
Mamre, što je u Hebronu. Ondje podigne žrtvenik
Jahvi.

14 Kad Amrafel bijaše kralj Šineara, Ariok kralj
Elasara, Kedor-Laomer kralj Elama, Tidal kralj
Gojima, 2 povedoše oni rat protiv Bere, kralja Sodome,
Birše, kralja Gomore, Šinaba, kralja Adme, Šemebera,
kralja Sebojima, i protiv kralja u Beli, to jest Soaru. 3 I
vojske se sliju u dolinu Sidim, gdje je danas Slano
more. 4 Dvanaest su godina služili Kedor-Laomera, ali
trinaeste godine dignu se na ustanak. 5 U četrnaestoj
godini digne se Kedor-Laomer i kraljevi koji su bili s
njim te potuku Refaimce u Ašterot Karnajimu, Zuzijce
u Hamu, Emijce na ravnici Kirjatajimu, 6 Horijce
u brdskom kraju Seiru, blizu El Parana, koji je uz
pustinju. 7 Onda se povuku natrag i stignu u En
Mišpat, to jest Kadeš, i pokore sve krajeve Amalečana
i Amorejaca, koji su nastavali Haseson Tamar. 8 Zatim
istupi kralj Sodome, kralj Gomore, kralj Adme, kralj
Sebojima i kralj Bele, odnosno Soara, te zapodjenu
borbu protiv onih u dolini Sidimu: 9 Kedor-Laomera,
kralja Elama, Tidala, kralja Gojima, Amrafela, kralja
Šineara, Arioka, kralja Elasara - četiri kralja protiv pet.
10 Dolina Sidim bila je puna provalija s paklinom, pa
kraljevi Sodome i Gomore, na bijegu, u njih poskaču,
a ostali izmaknu u planine. 11 Pobjednici pokupe sve
blago po Sodomi i Gomori i svu hranu pa odu. 12
Pograbe i Lota, Abramova bratića - i on je živio u
Sodomi - i njegovo blago pa otiđu. 13 A bjegunac
neki - rođak Eškola i Anera, Abramovih saveznika -
donese vijest Abramu Hebrejcu dok je boravio kod
hrasta Amorejske Mamre. 14 Kad je Abram čuo da
mu je bratić zarobljen, skupi svoju momčad - rođenu
u njegovu domu - njih trista osamnaest, pa pođe u
potjeru do Dana. 15 Podijeli svoje momke u dvije
čete, napadne noću te one potuče. Progonio ih je do
Hobe, sjeverno od Damaska. 16 Povrati sve blago,
svoga bratića Lota i njegovo blago, žene i ostali
svijet. 17 Pošto se vratio, porazivši Kedor-Laomera
i kraljeve koji su bili s njim, u susret mu, u dolinu
Šave, to jest u Kraljev dol, iziđe kralj Sodome. 18 A
Melkisedek, kralj Šalema, iznese kruha i vina. On
je bio svećenik Boga Svevišnjega. 19 Blagoslovi ga
govoreći: "Od Boga Svevišnjega, Stvoritelja neba i
zemlje, neka je Abramu blagoslov! 20 I Svevišnji Bog,
što ti u ruke preda neprijatelje, hvaljen bio!" Abram
mu dade desetinu od svega. 21 Tada kralj Sodome
reče Abramu: "Meni daj ljude, a dobra uzmi sebi!" 22
Abram odgovori kralju Sodome: "Ruku uzdižem pred
Jahvom, Svevišnjim Stvoriteljem neba i zemlje, 23 da
neću uzeti ni končića, ni remena od obuće, niti išta
što je tvoje da ne kažeš: na meni se Abram obogatio.
24 Ne, meni ništa, osim što su moji momci upotrijebili;
i dio za momčad što je sa mnom išla: Aner, Eškol i
Mamre, oni neka uzmu svoj dio."

15 Poslije tih događaja Jahve uputi Abramu riječ u
ukazanju: "Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita;
a nagrada tvoja bit će vrlo velika!" 2 Abram odgovori:
"Gospodine moj, Jahve, čemu mi tvoji darovi kad
ostajem bez poroda; kad je mojoj kući nasljednik
Eliezer Damaščanin? 3 Kako mi nisi dao potomstva
- nastavi Abram - jedan će, eto, od mojih ukućana
postati moj baštinik." 4 Ali mu Jahve opet uputi riječ:
"Taj neće biti tvoj baštinik, nego će ti baštinik biti
tvoj potomak." 5 Izvede ga van i reče: "Pogledaj na
nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti." A
onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo." 6 Abram
povjerova Jahvi, i on mu to uračuna u pravednost. 7
Tada mu on reče: "Ja sam Jahve koji sam te odveo iz
Ura Kaldejskoga da ti predam ovu zemlju u posjed."
8 A on odvrati: "Gospodine moj, Jahve, kako ću ja
doznati da ću je zaposjesti?" 9 Odgovori mu: "Prinesi

mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna od
tri godine, jednu grlicu i jednog golubića." 10 Sve
mu to donese, rasiječe na pole i metnu sve pole
jednu prema drugoj; ptica nije rasijecao. 11 Ptice
grabežljivice obarale se na leševe, ali ih je Abram
rastjerivao. 12 Kad je sunce bilo pri zalazu, dubok
san obuzme Abrama, a onda se na nj spusti gust
mrak pun jeze. 13 Tada Bog reče Abramu: "Dobro
znaj da će tvoji potomci biti stranci u tuđoj zemlji;
robovat će i biti tlačeni četiri stotine godina, 14 ali
narodu kojem budu služili ja ću suditi; i konačno će
izići s velikim blagom. 15 A ti ćeš k ocima svojim u
miru poći, u sretnoj starosti bit ćeš sahranjen. 16 Oni
će se ovamo vratiti za četvrtog naraštaja, jer mjera se
zlodjela amorejskih još nije navršila." 17 Kad je sunce
zašlo i pao gust mrak, pojavi se zadimljen žeravnjak i
goruća zublja te prođu između onih dijelova. 18 Toga
je dana Jahve sklopio Savez s Abramom rekavši:
"Potomstvu tvojemu dajem zemlju ovu od Rijeke u
Egiptu do Velike rijeke, rijeke Eufrata: 19 Kenijce,
Kenižane, Kadmonce, 20 Hetite, Perižane, Refaimce,
21 Amorejce, Kanaance, Girgašane, Jebusejce."

16 Abramova žena Saraja nije mu rađala djece.
A imaše ona sluškinju Egipćanku - zvala se
Hagara. 2 I reče Saraja Abramu: "Vidiš, Jahve me
učinio nerotkinjom. Hajde k mojoj sluškinji, možda ću
imati djece." Abram posluša riječ Sarajinu. 3 Tako,
pošto je Abram proboravio deset godina u zemlji
kanaanskoj, njegova žena Saraja uzme Hagaru,
Egipćanku, sluškinju svoju, pa je dade svome mužu
Abramu za ženu. 4 Uđe on k Hagari te ona zače. A kad
je vidjela da je začela, s prezirom je gledala na svoju
gospodaricu. 5 Tada reče Saraja Abramu: "Nepravda
što se meni nanosi tvoja je krivnja! Prepustila sam
svoju sluškinju tvome zagrljaju, ali otkako opazi da
je zanijela, s prezirom na me gleda. Jahve sudio i
meni i tebi!" 6 Nato Abram odvrati Saraji: "Tvoja je
sluškinja u tvojoj ruci: kako ti se čini da je dobro,
tako prema njoj postupi!" Saraja postupi prema njoj
tako loše da ona od nje pobježe. 7 Anđeo Jahvin
nađe je kod izvora u pustinji - uz vrelo što je na
putu prema Šuru - 8 pa je zapita: "Hagaro, sluškinjo
Sarajina, odakle dolaziš i kamo ideš?" "Bježim, evo,
od svoje gospodarice Saraje", odgovori ona. 9 Nato
joj anđeo Jahvin reče: "Vrati se svojoj gospodarici i
pokori joj se!" 10 Još joj reče anđeo Jahvin: "Tvoje ću
potomstvo silno umnožiti; od mnoštva se neće moći
ni prebrojiti." 11 Dalje joj je anđeo Jahvin rekao: "Gle,
zanijela si i rodit ćeš sina. Nadjeni mu ime Jišmael,
jer Jahve ču jad tvoj. 12 On će biti kao divlje magare:
ruka će se njegova dizati na svakoga i svačija ruka
na njega; i pred licem sve mu braće on će stan sebi
podići." 13 A Jahvu koji joj govoraše nazva: "Ti si El
Roi - Svevid Bog", jer - reče ona - "vidjeh Boga i
nakon viđenja - još živim!" 14 Stoga se taj zdenac
zove Beer Lahaj Roi - Zdenac životvornog Svevida, a
eno ga između Kadeša i Bereda. 15 Rodi Hagara
Abramu sina, a Abram sinu što mu ga rodi Hagara
nadjene ime Jišmael. 16 Abramu je bilo osamdeset i
šest godina kad mu je Hagara rodila Jišmaela.

17 Kad je Abramu bilo devedeset i devet godina,
ukaza mu se Jahve pa mu reče: "Ja sam El
Šadaj - Bog Svesilni, Mojim hodi putem i neporočan
budi. 2 A Savez svoj ja sklapam s tobom i silno ću
te razmnožiti." 3 Abram pade ničice dok mu Bog
govoraše dalje: 4 "A ovo je Savez moj s tobom:
postat ćeš ocem mnogim narodima; 5 i nećeš se više
zvati Abram - već Abraham će ti ime biti, jer naroda
mnogih ocem ja te postavljam. 6 Silno ću te rodnim
učiniti; narode ću iz tebe izvesti; i kraljevi će od tebe
izaći. 7 Savez svoj sklapam između sebe i tebe i
tvoga potomstva poslije tebe - Savez svoj za vjekove:
ja ću biti Bogom tvojim i tvoga potomstva poslije tebe.
8 Tebi i tvome potomstvu poslije tebe dajem zemlju u
kojoj boraviš kao pridošlica - svu zemlju kanaansku
- u vjekovni posjed; a ja ću biti njihov Bog." 9 Još
reče Bog Abrahamu: "A ti Savez čuvaj moj - ti i tvoje
potomstvo poslije tebe u sve vijeke. 10 A ovo je Savez
moj s tobom i tvojim potomstvom poslije tebe koji ćeš
vršiti: svako muško među vama neka bude obrezano.
11 Obrezujte se, i to neka bude znak Saveza između
mene i vas. 12 Svako muško među vama, kroz vaša
pokoljenja, kad mu se navrši osam dana, neka bude
obrezano; i rob, rođen u vašem domu, i onaj što bude
kupljen od stranca, koji ne bude od vaše krvi. 13
Da, i rob rođen u tvome domu ili za novac kupljen
mora se obrezati! Tako će moj Savez na vašem tijelu
ostati vječnim Savezom. 14 Muško koje se ne bi
obrezalo neka se odstrani od svoga roda: takav je
prekršio moj Savez." 15 Još reče Bog Abrahamu:
"Tvojoj ženi Saraji nije više ime Saraja: Sara će joj
ime biti. 16 Nju ću ja blagosloviti i od nje ti dati sina;
blagoslov ću na nju izliti te će se narodi od nje razviti;
kraljevi će narodima od nje poteći." 17 Abraham pade
ničice pa se nasmija i reče u sebi: "Onome komu je
stotinu godina, zar se može roditi dijete? Zar će Sara
u devedesetoj rod rađati!" 18 Abraham reče Bogu:
"Neka tvojom milošću Jišmael poživi!" 19 A Bog reče:
"Ipak će ti tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime
Izak. Savez svoj s njime ću sklopiti, Savez vječni s

njime i s njegovim potomstvom poslije njega. 20 I za
Jišmaela uslišah te. Evo ga blagoslivljam: rodnim ću
ga učiniti i silno ga razmnožiti; dvanaest će knezova
od njega postati i u velik će narod izrasti. 21 Ali ću
držati svoj Savez s Izakom, koga će ti roditi Sara
dogodine u ovo doba." 22 Kad je završio razgovor s
njim, od Abrahama Bog se podiže. 23 Uzme zatim
Abraham svoga sina Jišmaela i sve robove koji su bili
rođeni u njegovu domu i sve koje je kupio novcem -
sve muške ukućane - pa ih toga istog dana obreže,
kako mu je Bog rekao. 24 Abrahamu bijaše devedeset
i devet godina kad se obrezao, 25 a njegovu sinu
Jišmaelu bijaše trinaest godina kad ga obreza. 26
Tako su toga istog dana bili obrezani Abraham i
njegov sin Jišmael; 27 i svi muškarci njegova doma,
rođeni u njegovoj kući ili za novac kupljeni od stranca
- svi s njim bijahu obrezani.

18 Jahve mu se ukaza kod hrasta Mamre dok je
on sjedio na ulazu u šator za dnevne žege. 2
Podigavši oči, opazi tri čovjeka gdje stoje nedaleko
od njega. Čim ih spazi, potrča s ulaza šatora njima u
susret. Pade ničice na zemlju 3 pa reče: "Gospodine
moj, ako sam stekao milost u tvojim očima, nemoj
mimoići svoga sluge! 4 Nek' se donese malo vode:
operite noge i pod stablom otpočinite. 5 Donijet ću
kruha da se okrijepite prije nego pođete dalje. TÓa
k svome ste sluzi navratili." Oni odgovore: "Dobro,
učini kako si rekao!" 6 Abraham se požuri u šator k
Sari pa joj reče: "Brzo! Tri mjerice najboljeg brašna!
Zamijesi i prevrtu ispeci!" 7 Zatim Abraham otrča
govedima, uhvati tele, mlado i debelo, i dade ga
momku da ga brže zgotovi. 8 Poslije uzme masla,
mlijeka i zgotovljeno tele pa stavi pred njih, a sam
stajaše pred njima, pod stablom, dok su blagovali.
9 "Gdje ti je žena Sara?" - zapitaju ga. "Eno je pod
šatorom", odgovori. 10 Onda on reče: "Vratit ću se k
tebi kad isteče vrijeme trudnoće; a tvoja žena Sara
imat će sina." Iza njega, na ulazu u šator, Sara je
prisluškivala. 11 Abraham i Sara bijahu u odmakloj
dobi, ostarjeli. U Sare bijaše prestalo što biva u žena.
12 Zato se u sebi Sara smijala i govorila: "Pošto sam
uvenula, sad da spoznam nasladu? A još mi je i
gospodar star!" 13 Onda Jahve upita Abrahama: "A
zašto se Sara smijala i govorila: 'Kako ću rod roditi ja
starica?' 14 Zar je Jahvi išta nemoguće? Navratit ću
se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće: Sara će imati
sina." 15 Sara se napravi nevještom govoreći: "Nisam
se smijala." Jer se prestrašila. Ali on reče: "Jesi,
smijala si se!" 16 Ljudi ustanu i krenu put Sodome.
Abraham pođe s njima da ih isprati. 17 Jahve pomisli:
"Zar da sakrivam od Abrahama što ću učiniti 18 kad
će od Abrahama nastati velik i brojan narod te će
se svi narodi zemlje njim blagoslivljati? 19 Njega
sam izlučio zato da pouči svoju djecu i svoju buduću
obitelj kako će hoditi putem Jahvinim, radeći što je
dobro i pravedno, tako da Jahve mogne ostvariti
što je Abrahamu obećao." 20 Onda Jahve nastavi:
"Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh
pretežak. 21 Idem dolje da vidim rade li zaista kako
veli tužba što je do mene stigla. Želim razvidjeti." 22
Odande ljudi krenu prema Sodomi, dok je Abraham
još stajao pred Jahvom. 23 Nato se Abraham primače
bliže i reče: "Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim?
24 Možda ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš
uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset
nevinih koji budu ondje? 25 Daleko to bilo od tebe
da ubijaš nevinoga kao i krivoga, tako da i nevini i
krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe! Zar da ni
Sudac svega svijeta ne radi pravo?" 26 "Ako nađem
u gradu Sodomi pedeset nevinih", odvrati Jahve,
"zbog njih ću poštedjeti cijelo mjesto." 27 "Ja se,
evo, usuđujem govoriti Gospodinu", opet progovori
Abraham. - "Ja, prah i pepeo! 28 Da slučajno bude
nevinih pet manje od pedeset, bi li uništio sav grad
zbog tih pet?" "Neću ga uništiti ako ih ondje nađem
četrdeset i pet", odgovori. 29 "Ako ih se ondje možda
nađe samo četrdeset?" - opet će Abraham. "Neću to
učiniti zbog četrdesetorice", odgovori. 30 "Neka se
Gospodin ne ljuti ako nastavim. Ako ih se ondje nađe
možda samo trideset?" - opet će on. "Neću to učiniti",
odgovori, "ako ih ondje nađem samo trideset." 31 "Evo
se opet usuđujem govoriti Gospodinu", nastavi dalje.
"Ako ih se slučajno ondje nađe samo dvadeset?"
"Neću ga uništiti", odgovori, "zbog dvadesetorice." 32
"Neka se Gospodin ne ljuti", on će opet, "ako rečem
još samo jednom: Ako ih je slučajno ondje samo
deset?" "Neću ga uništiti zbog njih deset", odgovori.
33 Kad je Jahve završio razgovor s Abrahamom, ode,
a Abraham se vrati u svoje mjesto.

19 Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu dok
je Lot sjedio na vratima Sodome. Kad ih Lot
ugleda, ustade i pođe im u susret. Nakloni se licem
do zemlje, 2 a onda im reče: "Molim, gospodo, svrnite
u kuću svoga sluge da noć provedete i noge operete;
a onda možete na put rano." A oni rekoše: "Ne, noć
ćemo provesti na trgu." 3 Ali ih on uporno navraćaše,
i oni se uvratiše k njemu i uđoše u njegovu kuću.
On ih ugosti, ispeče pogaču te blagovaše. 4 Još ne
bijahu legli na počinak, kad građani Sodome, mladi i
stari, sav narod do posljednjeg čovjeka, opkole kuću.

5 Zovnu Lota pa mu reknu: “Gdje su ljudi što su noćas
došli k tebi? Izvedi nam ih da ih se namilujemo?” 6
Lot iziđe k njima na ulaz, a za sobom zatvori vrata.
7 “Braćo moja,” reče on, “molim vas, ne činite toga
zla! 8 Imam, evo, dvije kćeri s kojima još čovjek nije
imao dodira: njih ću vam izvesti pa činite s njima što
želite; samo ovim ljudima nemojte ništa učiniti jer su
došli pod sjenu moga krova.” 9 “Odstupi odatle!” -
rekoše. - “Došao kao dotepenac, a za suca se već
postavlja. Sad ćemo mi s tobom gore nego s njima.” I
nasrnuše na jadnika Lota i navališe na vrata da ih
razbiju. 10 Ali ona dvojica pruže ruke van, povukoše
Lota k sebi u kuću i zatvore vrata; 11 a ljude pred
vratima, mlade i stare, zabliješte tako da nisu mogli
naći vrata. 12 Onda ona dvojica upitaju Lota: “Koga
još ovdje imaš: sinove i kćeri, sve koje imaš u gradu iz
mjesta izvedi! 13 Jer mi ćemo zatrti ovo mjesto: vika
je na njih pred Jahvom postala tolika te nas Jahve
posla da ga uništimo.” 14 Iziđe Lot da to kaže svojima
budućim zetovima koji namjeravahu uzeti njegove
kćeri te reče: “Na noge! Odlazite iz ovog mjesta jer
će Jahve uništiti grad!” Ali je u očima svojih budućih
zetova ispao kao da zbija šalu. 15 Kako zora puče,
anđeli navale na Lota govoreći: “Na noge! Uzmi svoju
ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje da ne budeš
zatrt kaznom grada!” 16 Ali on oklijevaše. Zato ga oni
uzeše za ruku, a tako i njegovu ženu i njegove dvije
kćeri i - po smilovanju Jahvinu nad njim - odvedoše ih
i ostaviše izvan grada. 17 Kad ih izvedoše u polje,
jedan progovori: “Bježi da život spasiš! Ne obaziri se
niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo da ne
budeš zatrt!” 18 Ali Lot odvrati: “Nemoj, gospodine!
19 Nego ako je tvoj sluga našao milost u tvojim očima
- a toliko milosrđe već si mi iskazao spasivši mi život
- ja ne mogu pobjeći u brdo a da me nesreća ne
snađe i ne poginem. 20 Eno onamo grada; dosta
je blizu da u nj pobjegnem, a mjesto je tako malo.
Daj da onamo bježim - mjesto je zbilja maleno - daj
da život spasim!” 21 Odgovori mu: “Uslišat ću ti i tu
molbu i neću zatrti grada o kojemu govoriš. 22 Brzo!
Bježi onamo, jer ne mogu ništa činiti dok ti onamo ne
stigneš.” Zato se onaj grad zove Soar. 23 Kako je
sunce na zemlju izlazilo i Lot ulazio u Soar, 24 Jahve
zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim
ognjem 25 i uništi one gradove i svu onu ravnicu,
sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji. 26 A
Lotova se žena obazre i pretvori se u stup soli. 27
Sutradan u rano jutro Abraham se požuri na mjesto
gdje je stajao pred Jahvom, 28 upravi pogled prema
Sodomi i Gomori i svoj ravnici u daljini: i vidje kako se
diže dim nad zemljom kao dim kakve klačine. 29 Tako
se Bog, dok je zatirao gradove u ravnici u kojima je
Lot boravio, sjetio Abrahama i uklonio Lota ispred
propasti. 30 Lot se bojao boraviti u Soaru, pa sa svoje
dvije kćeri ode gore iz Soara i nastani se u brdu. On i
njegove dvije kćeri živjeli su u pećini. 31 Starija reče
mlađoj: “Otac nam ostarje, a muža na zemlji nema
da bude s nama, kako je običaj po svem svijetu. 32
Hajdemo oca opiti vinom, pa s njime leći: tako ćemo
s ocem sačuvati potomstvo.” 33 One noći opiju oca
vinom, i starija ode te legne sa svojim ocem, a on nije
znao kad je legla ni kad je ustala. 34 Sutradan starija
reče mlađoj: “Sinoć sam, eto, ležala ja s našim ocem;
napojimo ga vinom i noćas, pa idi ti i s njim lezi: tako
ćemo ocu sačuvati potomstvo.” 35 Opiju oca vinom i
one noći te mlađa ode i s njim legne, a on nije znao
kad je legla ni kad je ustala. 36 Tako obje Lotove kćeri
zanesu s ocem. 37 Starija rodi sina i nadjenu mu ime
Moab. On je praotac današnjih Moabaca. 38 I mlađa
rodi sina i nadjene mu ime Ben-Ami. On je praotac
današnjih Amonaca.

20 Odande Abraham krene u krajeve Negeba i
nastani se između Kadeša i Šura. Dok je boravio
kao pridošlica u Geraru, 2 rekao je Abraham za
svoju ženu Saru da mu je sestra. I Abimelek, kralj
gerarski, uze Saru sebi. 3 Ali Bog dođe Abimeleku
noću u snu te mu reče: “Zbog žene koju si uzeo
moraš umrijeti, jer je ona žena udata.” 4 A nije se
Abimelek k njoj približavao. Zato reče: “Gospodine,
zar ćeš pravednika pogubiti? 5 Zar mi on nije rekao:
'Ona mi je sestra.' A ona mi je sama rekla: 'On je
moj brat.' Čiste sam savjesti i neokaljanih ruku ovo
učinio.” 6 Bog mu odvrati u snu: “Znam da si to učinio
čiste savjesti; i ja sam te zadržavao da protiv mene
ne griješiš; i nisam dopuštao da je dotakneš. 7 Sada
vrati čovjeku ženu njegovu; prorok je on; molit će se
za tebe da ostaneš na životu. Ako je ne vratiš, znaj
da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji.” 8 Rano ujutro Abimelek
ustane, sazove sve svoje sluge i kaže im sve što
je bilo, a ljudi se veoma uplaše. 9 Potom Abimelek
dozva Abrahama te mu reče: “Što si nam učinio!
Čime sam se ja ogriješio prema tebi da izložiš mene i
moje kraljevstvo velikoj grehoti? Ponio si se prema
meni kako ne valja. 10 Što si, dakle na umu imao”,
upita dalje Abimelek, “kad si tako radio?” 11 Abraham
uzvrati: “Zbilja sam držao da nema Božjeg straha u
ovome mjestu, pa će me ljudi ubiti zbog moje žene.
12 A onda, ona je uistinu moja sestra: kći je moga
oca, iako ne i moje majke, pa je pošla za me. 13 A
kad me Bog udaljio od doma očeva, rekoh joj: Ovu mi
uslugu učini: kamo god dođemo, reci o meni da sam

ti brat." 14 Abimelek uzme ovaca i goveda, sluga i
sluškinja pa ih dade Abrahamu; vrati mu i njegovu
ženu Saru. 15 Abimelek zatim reče: "Evo, moja ti je
zemlja otvorena. Nastani se gdje ti se svidi!" 16 A
Sari reče: "Evo tisuću srebrnika što ih dajem tvome
bratu: neka ti budu koprenom pred očima sviju što
su s tobom. Ti si svakako opravdana." 17 Abraham
se pomoli Bogu, i Bog ozdravi Abimeleka, njegovu
ženu i njegove sluškinje, tako te opet mogahu rađati.
18 Jer Jahve bijaše zbog Sare, Abrahamove žene,
zatvorio svaku utrobu u domu Abimelekovu.

21 Jahve se sjeti Sare kako je rekao i učini joj
kako je obećao: 2 Sara začе i rodi Abrahamu
sina u njegovoj starosti - u vrijeme koje je Bog
označio. 3 Abraham nadjene ime Izak svome sinu
što mu ga Sara rodi. 4 I poslije osam dana obreza
Abraham svoga sina Izaka, kako mu je Bog naredio.
5 Abrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin
Izak. 6 Sara reče: "Dade mi Bog da se nasmijem,
i tko god to čuje nasmijat će mi se." 7 Još doda:
"Tko bi ikad rekao Abrahamu: djecu će ti Sara dojiti!
Ipak sina mu rodih u starosti". 8 Dijete je raslo i bilo
od sise odbijeno. A u dan u koji Izak bijaše od sise
odbijen Abraham priredi veliku gozbu. 9 Jednom
opazi Sara gdje se sin koga je Egipćanka Hagara
Abrahamu rodila igra s njezinim sinom Izakom, 10 pa
reče Abrahamu: "Otjeraj tu sluškinju i njezina sina,
jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom
- s Izakom!" 11 To je Abrahamu bilo nemilo, jer je i
Jišmael bio njegov sin. 12 Ali Bog reče Abrahamu:
"Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje
sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo
potomstvo tebi ovjekovječiti ime. 13 I od sina tvoje
sluškinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak."
14 Rano ujutro Abraham uze kruha i mješinicu vode
pa dade Hagari; stavi to na njezina ramena, zajedno
s dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo-tamo po
pustinji Beer Šebe. 15 Potrošivši vodu iz mješinice,
ostavi dijete pod jednim grmom, 16 a sama ode
i sjede nasuprot, daleko koliko luk može dobaciti.
Govorila je u sebi: "Neću da vidim kako dijete umire."
Sjedeći tako, udari u jecanje. 17 Bog ču plač dječaka
te anđeo Božji zovne s neba Hagaru i reče joj: "Što ti
je, Hagaro? Ne boj se! Jer je Bog čuo plač dječaka u
njegovoj nevolji. 18 Na noge! Digni dječaka i utješi ga,
jer od njega ću podići velik narod." 19 Tada joj Bog
otvori oči pa ona opazi studenac. Ode i napuni vodom
mješinicu pa napoji dječaka. 20 Bog je bio s dječakom
te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao
vješt u strijeljanju iz luka. 21 Dom mu bijaše u pustinji
Paranu; a njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje
egipatske. 22 U to vrijeme Abimelek - koga je pratio
Fikol, zapovjednik njegove vojske - reče Abrahamu:
"Bog je s tobom u svemu što radiš. 23 Stoga mi se
ovdje i sada zakuni Bogom da nećeš varati ni mene ni
moju rodbinu i prijatelje nego da ćeš se prema meni i
prema zemlji u kojoj sad boraviš ponašati pošteno,
kao što sam se ja prema tebi ponio." 24 "Kunem
se", odgovori Abraham. 25 Onda Abraham prekori
Abimeleka zbog zdenca vode što su ga Abimelekove
sluge bile prisvojile. 26 A Abimelek reče: "Ne znam
tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti
sam ja o tome čuo, osim danas." 27 Abraham uzme
ovaca i goveda pa ih dade Abimeleku te njih dvojica
sklope savez. 28 Potom Abraham razluči napose
sedam janjaca od stada. 29 Nato Abimelek zapita
Abrahama: "Što znači ovih sedam janjaca koje si na
stranu stavio?" 30 A on odgovori: "Primi ovih sedam
janjaca iz moje ruke da mi bude dokazom da sam ja
iskopao ovaj zdenac." 31 Zato se ono mjesto nazvalo
Beer Šeba; jer se njih dvojica ondje zakleše. 32
Pošto su sklopili savez kod Beer Šebe, Abimelek
i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i vrate se
u zemlju Filistejaca. 33 Abraham zasadi kod Beer
Šebe tamarisku i ondje zazove ime Jahve - Boga
Vječnoga. 34 Dugo je vremena Abraham proveo u
zemlji filistejskoj kao pridošlica.

22 Poslije tih događaja Bog stavi Abrahama na
kušnju. Zovnu ga: "Abrahame!" On odgovori:
"Evo me!" 2 Bog nastavi: "Uzmi svoga sina, jedinca
svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa
ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje
ću ti pokazati." 3 Ujutro Abraham podrani, osamari
magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i
svog sina Izaka, pošto je prije nacijepao drva za
žrtvu paljenicu, i uputi se na mjesto koje mu je Bog
označio. 4 Treći dan Abraham podigne oči i opazi
mjesto izdaleka. 5 Abraham onda reče slugama: "Vi
ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo
gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama". 6
Abraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na
sina Izaka, a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako
pođu obojica zajedno. 7 Onda Izak reče svome ocu
Abrahamu: "Oče!" "Evo me, sine!" - javi se on. "Evo
kremena i drva," opet će sin, "ali gdje je janje za žrtvu
paljenicu?" 8 "Bog će već providjeti janje za žrtvu
paljenicu, sine moj!" - odgovori Abraham. I nastave
put. 9 Stignu na mjesto o kojemu je Bog govorio.
Ondje Abraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže
svog sina Izaka i položi ga po drvima na žrtvenik. 10

Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog
sina. 11 Uto ga zovne s neba anđeo Jahvin i poviče:
“Abrahame! Abrahame!” “Evo me!” - odgovori on. 12
“Ne spuštaj ruku na dječaka”, reče, “niti mu što čini!
Sad, evo, znam da se Boga bojiš, jer nisi uskratio ni
svog sina, jedinca svoga.” 13 Podiže Abraham oči i
pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se zapleo
u grmu. Tako Abraham ode, uzme ovna i prinese
ga za žrtvu paljenicu mjesto svoga sina. 14 Onome
mjestu Abraham dade ime “Jahve proviđa”. Zato se
danas veli: “Na brdu Jahvina proviđanja.” 15 Anđeo
Jahvin zovne Abrahama s neba drugi put 16 i reče:
“Kunem se samim sobom, izjavljuje Jahve: Kad si to
učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, 17 svoj ću
blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim
poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj!
A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja.
18 Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se
narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.” 19
Zatim se Abraham vrati k svojim slugama pa se
zajedno upute u Beer Šebu. U Beer Šebi se Abraham
nastani. 20 Poslije tih događaja obavijeste Abrahama:
“I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu: 21
njegova prvorođenca Usa, brata mu Buza i Kemuela
- oca Aramova, 22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa
i Betuela.” 23 Betuel je bio otac Rebekin. Njih je
osam rodila Milka Nahoru, Abrahamovu bratu. 24 A i
njegova suložnica, kojoj bijaše ime Reuma, rodila je
Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

23 Duljina Sarina života bila je stotinu dvadeset
i sedam godina. 2 Sara umrije u Kirjat Arbi, to
jest u Hebronu, u zemlji kanaanskoj; i Abraham uđe
u žalost za Sarom i naricaše za njom. 3 Potom se
Abraham digne ispred svoje pokojnice te prozbori
sinovima Hetovim: 4 “Premda sam ja među vama
doseljeni stranac, prodajte mi zemljište za grob
među vama, tako da mogu iznijeti svoju pokojnicu i
sahraniti je.” 5 A sinovi Hetovi odgovore Abrahamu:
6 “Gospodine, saslušaj nas! Ti si izabranik Božji
u našoj sredini. Pokopaj svoju pokojnicu u našem
najbiranijem grobu. Nitko ti od nas neće odbiti svoga
groba da mogneš sahraniti svoju pokojnicu.” 7 Nato se
Abraham diže pa se mještanima, sinovima Hetovim,
duboko pokloni 8 te im reče: “Ako se slažete da svoju
pokojnicu uklonim i sahranim, čujte me: zauzmite se
za me kod Efrona, sina Soharova, 9 da mi proda
spilju Makpelu što njemu pripada a nalazi se na kraju
njegova posjeda; neka mi je za punu cijenu, u vašoj
nazočnosti, proda u vlasništvo za sahranjivanje.”
10 A Efron je sjedio sa sinovima Hetovim. Potom
Efron, Hetit, odgovori Abrahamu da ga čuju sinovi
Hetovi svojim ušima - svi koji su sjedili u vijeću onoga
grada: 11 “Ne, moj gospodine! Saslušaj mene! Ja tebi
dajem poljanu i spilju što je na njoj; darujem ti to pred
sinovima svoga naroda. Sahrani svoju pokojnicu.” 12
Abraham se duboko nakloni mještanima, 13 a onda
progovori Efronu da mještani čuju na svoje uši: “Ded
me samo poslušaj! Dajem ti cijenu za poljanu; primi je
od mene da ondje mogu sahraniti svoju pokojnicu!” 14
Efron odgovori Abrahamu: 15 “Čuj me, moj gospodine:
zemljište u vrijednosti od četiri stotine srebrnika, što
je to tebi i meni! Sahrani, dakle, svoju pokojnicu!” 16
Abraham se složi s Efronom; isplati Abraham Efronu
novac što ga je spomenuo tako da su na svoje uši čuli
sinovi Hetovi - četiri stotine srebrnika trgovačke mjere.
17 I tako Efronova poljana u Makpeli nasuprot Mamri -
poljana, spilja i sva stabla što su bila na poljani - 18
prijeđe u vlasništvo Abrahamovo u nazočnosti sinova
Hetovih, sviju koji su sjedili u vijeću svoga grada. 19
A onda Abraham sahrani svoju ženu Saru u spilji na
poljani Makpeli nasuprot Mamri - danas Hebronu - u
zemlji kanaanskoj. 20 Tako je poljana i spilja na njoj
prešla od sinova Hetovih u vlasništvo Abrahamovo za
sahranjivanje.

24 Abraham bijaše već ostario, zašao u godine,
Jahve je Abrahama blagoslovio u svemu. 2
Abraham prozbori svome najstarijem sluzi u kući, pod
čijom je upravom bilo sve njegovo: “Stavi svoju ruku
pod moje stegno 3 da te zakunem Jahvom, Bogom
neba i Bogom zemlje, da mome sinu nećeš nabaviti
za ženu ni jednu od kćeri Kanaanaca, među kojima
boravim, 4 nego ćeš otići u moj rodni kraj i dobaviti
ženu mom sinu Izaku.” 5 A sluga mu reče: “A što ako
žena ne htjedne za mnom ići u ovu zemlju? Hoću li ja
onda odvesti tvoga sina u zemlju iz koje si ti došao?”
6 Abraham mu odgovori: “Dobro pripazi da onamo
ne vodiš moga sina! 7 Jahve, Bog nebesa, koji me
odveo iz kuće moga oca i rodnog kraja i koji mi je pod
zakletvom obećao: 'Tvome ću potomstvu dati ovu
zemlju', pred tobom će poslati svog anđela, i odande
ćeš ti dovesti ženu mome sinu. 8 A ako žena ne bude
htjela za tobom poći, ti ćeš biti oslobođen od ove
moje zakletve; ali moga sina onamo ne vodi!” 9 Tako
sluga stavi svoju ruku pod stegno Abrahamu, svom
gospodaru, te mu se zakune. 10 Sluga opremi deset
gospodarevih deva, ponese sa sobom svakog blaga
svoga gospodara pa se zaputi u Aram Naharajim, u
Nahorov grad. 11 Pusti deve da poliježu izvan grada,
pokraj studenca. Bijaše večer, kad žene izlaze da
crpu vodu. 12 Onda reče: “Oh, Jahve, Bože moga

gospodara Abrahama, molim te, iziđi mi danas u
susret i mome gospodaru Abrahamu milost iskaži! 13
Evo me kraj studenca, a kćeri onih iz grada dolaze
crpsti vodu; 14 pa neka djevojka kojoj ja rečem: 'Molim
te, spusti svoj vrč da se napijem', a ona odgovori:
'Pij! I deve ću ti napojiti', bude ona koju si odredio
za svoga slugu Izaka. Tako ću saznati da si iskazao
milost mome gospodaru." 15 Tek što on izreče svoje,
gle, dođe Rebeka, kći Betuelova; taj Betuel bijaše sin
Milke, žene Abrahamova brata Nahora. Dođe ona
s krčagom na ramenu. 16 Djevojka je bila krasna,
djevica koju muškarac nije dirnuo. Siđe ona k vrelu,
napuni krčag i eto je opet gore. 17 Sluga joj potrča u
susret i reče: "Daj mi malo vode iz svog vrča!" 18
"Pij, gospodine!" - odgovori ona. Brzo spusti krčag
na ruku i dade mu piti. 19 Kad je njega napojila,
reče: "Nalit ću i tvojim devama da se napoje." 20
Izlivši brzo krčag u korito, otrča natrag zdencu da
ponovo zahvaća, i tako nali svim njegovim devama.
21 Čovjek ju je šutke motrio ne bi li saznao je li
Jahve njegov put uspješno priveo kraju ili nije. 22 Kad
su deve prestale piti, čovjek izvadi viticu od zlata,
tešku pol šekela, i stavi je na njezine nosnice, a
na ruke joj stavi dvije zlatne narukvice, teške deset
šekela. 23 Zatim reče: "Kaži mi čija si kći. Ima li u kući
tvoga oca mjesta za nas da prenoćimo?" 24 Ona mu
odgovori: "Ja sam kći Betuela, koga je Milka rodila
Nahoru." 25 Još mu doda: "Ima slame i p§iće kod
nas u obilju, a i mjesta za prenoćište." 26 Čovjek se
onda duboko nakloni te iskaže poštovanje Jahvi 27 i
progovori: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog moga
gospodara Abrahama, što nije uskratio svoju ljubav
i svoju vjernost mome gospodaru. Mene je Jahve
vodio pravim putem, u kuću brata moga gospodara."
28 Djevojka otrča i sve ovo ispripovjedi u kući svoje
majke. 29 A Rebeka imala brata komu bijaše ime
Laban. Laban se požuri van, k čovjeku kod studenca.
30 Čim je vidio nosnu viticu i narukvice na rukama
svoje sestre te čuo kako je njegova sestra Rebeka
rekla: "Ovako mi je čovjek govorio", on pođe onome
koji je još stajao kod deva na studencu. 31 Reče
on: "Hajde unutra, blagoslovljeni od Jahve! Što stojiš
vani kad sam ja spremio kuću i mjesto za deve."
32 Tako čovjek uđe u kuću. Rastovare deve i dadu
im slame i p§iće, a njemu i ljudima koji su ga pratili
donesu vode da operu noge. 33 Ali kad su preda
nj stavili hranu, reče: "Neću jesti dok ne kažem što
imam kazati." A Laban mu reče: "Onda kazuj!" 34
"Ja sam sluga Abrahamov", poče on. 35 "Jahve je
uvelike blagoslovio moga gospodara te je postao
bogat. Nadavao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata,
sluga i sluškinja, deva i magaradi. 36 Sara, žena
moga gospodara, rodi mu sina pošto je ostarjela, i on
mu ustupi sve svoje. 37 Potom mene moj gospodar
zakune rekavši: 'Nemoj uzeti za ženu mome sinu
djevojku Kanaanku, u zemlji u kojoj boravim kao
stranac, 38 nego otiđi k obitelji moga oca, k mojoj
rodbini, da nađeš ženu mome sinu.' 39 A ja rekoh
svome gospodaru: 'A što ako žena za mnom ne
pođe?' 40 On mi odgovori: 'Jahve, pred čijim sam
licem hodio, poslat će s tobom svog anđela i tvoje će
putovanje dovesti k cilju, a ti ćeš naći ženu mome
sinu od moje rodbine, od obitelji moga oca. 41 Jedino
ćeš ovako biti oslobođen moje zakletve: ako dođeš
k mojoj rodbini, i oni te odbiju, od moje si zakletve
oslobođen.' 42 Danas dođoh na studenac i rekoh:
'Jahve, Bože moga gospodara Abrahama, ako si
voljan da uspješno završim putovanje što sam ga
poduzeo, 43 ja, evo, stojim kraj studenca, a djevojka
koja dođe vodu crpsti i ja joj rečem: Daj mi da se
napijem malo vode iz tvog vrča! - 44 i koja mi kaže:
Pij ti, a i tvojim ću devama zahvatiti! - ona neka bude
žena koju je Jahve odredio sinu moga gospodara.'
45 Tek što sam ja završio govor u sebi, kad se, evo,
pojavi Rebeka s vrčem na ramenu; siđe k izvoru i
zahvati. Ja joj rekoh: 'Daj mi da se napijem!' 46 Ona
brzo spusti vrč i odvrati: 'Pij! A napojit ću i tvoje deve.'
Tako sam se ja napio, a ona napoji i moje deve. 47
Pitao sam je: 'Čija si kći?' Odgovorila je: 'Kći sam
Betuela, koga je Nahoru rodila Milka.' Tada joj stavim
viticu na nos a narukvice na ruke. 48 Duboko se
naklonim i štovanje Jahvi iskažem te blagoslovim
Jahvu, Boga gospodara moga, koji me vodio pravim
putem da uzmem kćer brata moga gospodara njegovu
sinu. 49 A sad, ako kanite iskazati ljubav i vjernost
mome gospodaru, recite mi; ako li ne, to mi kažite,
tako da mogu krenuti bilo desno bilo lijevo." 50 Tada
odgovore Laban i Betuel: "Od Jahve to dolazi; mi tu
ne možemo reći ni da ni ne. 51 Rebeka je, eto, pred
tobom: uzmi je pa idi, neka bude ženom sinu tvoga
gospodara, kako je Jahve rekao." 52 Kad Abrahamov
sluga ču njihov pristanak, do zemlje se nakloni Jahvi.
53 Sluga zatim izvadi srebrnih i zlatnih predmeta te
haljina i dade ih Rebeki, a dade darova i njezinu
bratu i majci. 54 Tada jedoše i piše on i ljudi koji su
bili s njim i provedoše noć. Kad su ujutro ustali, on
reče: "Pustite me da se vratim svome gospodaru!"
55 A njezin brat i majka odgovore: "Neka djevojka
ostane s nama još desetak dana, pa poslije toga
pođi!" 56 On im reče: "Ne zadržavajte me kad je
Jahve moje putovanje uspješno kraju priveo. Pustite
me da se vratim svome gospodaru!" 57 Oni odgovore:

“Pozovimo djevojku i upitajmo što ona misli!” **58** Dozovu Rebeku pa je upitaju: “Hoćeš li poći s ovim čovjekom?” Ona odgovori: “Hoću.” **59** I tako otpreme svoju sestru Rebeku i njezinu dojilju s Abrahamovim slugom i njegovim ljudima. **60** Blagoslove Rebeku i reknu joj: “Sejo naša, budi mati nebrojenim tisućama, a dušmana svojih vrata potomci ti zaposjeli!” **61** Onda se diže Rebeka i njezine dvorkinje, zajahaše deve te pođoše za čovjekom. Tako sluga preuze Rebeku i ode. **62** Izak se vratio iz blizine Beer Lahaj Roja; živio je, naime, u kraju Negeba. **63** U predvečerje iziđe Izak da se poljem prošeta; diže oči i ugleda deve gdje dolaze. **64** Kad Rebeka, podigavši svoje oči, opazi Izaka, sjaha s deve **65** pa zapita slugu: “Tko je onaj čovjek što poljem ide nama u susret?” A sluga odgovori: “Ono je moj gospodar.” Nato ona uze koprenu te se pokri. **66** Sluga ispriča Izaku sve što je učinio. **67** Tada Izak uvede Rebeku u svoj šator i uze je sebi za ženu. U ljubavi prema njoj Izak je nalazio utjehu nakon smrti svoje majke.

25 Abraham je sebi uzeo još jednu ženu; zvala se Ketura. **2** Ona mu je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. **3** A od Jokšana rodili se Šeba i Dedan. Dedanovi su potomci: Ašurci, Letušci i Leumci. **4** Sinovi su Midjanovi: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve su to potomci Keturini. **5** Abraham prenese sav svoj imutak na Izaka; **6** a sinovima od svojih suložnica dade Abraham samo darove i još ih za svoga života razašalje po istoku - daleko od svog sina Izaka - u Istočni kraj. **7** Ovo je duljina Abrahamova života što ga je proživio: stotinu sedamdeset i pet godina. **8** Zatim Abraham preminu, umrije u sretnoj dobi - star i pun godina - te bi pridružen svojim precima. **9** Njegovi sinovi, Izak i Jišmael, sahrane ga u spilji Makpeli, na poljani Efrona, sina Hetita Sohara, nasuprot Mamri: **10** to je poljana što ju je Abraham kupio od Hetovih sinova. Ondje je sahranjen Abraham i njegova žena Sara. **11** Poslije Abrahamove smrti Bog je blagoslivljao njegova sina Izaka. Izak je živio blizu Beer Lahaj Roja. **12** Ovo je povijest Abrahamova sina Jišmaela, koga je Abrahamu rodila Sarina sluškinja, Egipćanka Hagara. **13** A ovo su sinovi Jišmaelovi, svaki po svom imenu i po svom rođenju: Jišmaelov prvenac Nebajot, Kedar, Adbeel, Mibsam, **14** Mišma, Duma, Masa, **15** Hadad, Tema, Jetur, Nafiš i Kedma. **16** To su Jišmaelovi sinovi i to su njihova imena prema njihovim naseljima i taborištima: dvanaest poglavica od isto toliko plemena. **17** A ovo je duljina Jišmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim izdahnu; umrije i bi pridružen svojim precima. **18** Potomstvo mu se naselilo od Havile do Šura, koji je na istok Egiptu idući prema Ašuru. Nastaniše se nasuprot svojoj braći. **19** Ovo je povijest Abrahamova sina Izaka: Izak se rodio od Abrahama. **20** Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio Rebekom, kćerkom Aramejca Betuela iz Padan Arama, a sestrom Aramejca Labana. **21** Izak se obrati Jahvi za svoju ženu jer je bila nerotkinja. Jahve ga usliša te njegova žena Rebeka zače. **22** No djeca se u njezinoj utrobi tako sudarala te ona uzviknu: “Ako je tako, zašto ću živjeti!” Ode, dakle, da se posavjetuje s Jahvom. **23** I Jahve joj reče: “Dva su svijeta u utrobi tvojoj; dva će se naroda iz tvog krila odijeliti. Narod će nad narodom gospodovati, stariji će služiti mlađemu.” **24** Došlo vrijeme da rodi, kad gle - blizanci u njezinoj utrobi. **25** Pojavi se prvi. Bio je crven; sav runjav kao ogrtač. Stoga mu nadjenuše ime Ezav. **26** Potom se pojavi njegov brat. Rukom se držao Ezavu za petu. Zato mu nadjenuše ime Jakov. Izaku je bilo šezdeset godina kad su oni rođeni. **27** Kad su dječaci odrasli, Ezav postane vješt lovac, čovjek pustare. Jakov je bio čovjek krotak i boravio je u šatorima. **28** Izaku je Ezav bio draži jer je volio divljač, a Rebeka je više voljela Jakova. **29** Jednom Jakov kuhaše jelo. Ezav stigne s polja, gladan. **30** Reče Ezav Jakovu: “Daj mi toga crvenog variva da pojedem jer sam izgladnio.” Stoga mu je ime Edom. **31** A Jakov odgovori: “Ustupi mi prije svoje prvorodstvo!” **32** Ezav reče: “Evo me skoro na smrti; što će mi prvorodstvo!” **33** Jakov nastavi: “Prije mi se zakuni!” On mu se zakune, i tako proda Jakovu svoje prvorodstvo. **34** Tada Jakov dade Ezavu kruha i čorbe od sočivice. Jeo je i pio, onda se digao i otišao. Tako Ezav pogazi svoje prvorodstvo.

26 U zemlji zavlada glad, različita od prijašnje što je bila za vrijeme Abrahama, pa Izak ode Abimeleku, kralju Filistejaca, u Geraru. **2** Jahve mu se ukaza i reče: “Ne silazi u Egipat: boravi u zemlji koju ću ti označiti. **3** U ovoj se zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te; tebi i tvome potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom sam se zakleo tvome ocu Abrahamu. **4** Tvoje ću potomstvo umnožiti kao zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati sve ove krajeve, tako da će se tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje; **5** a to zato što je Abraham slušao moj glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim zakonima i odredbama!” **6** Tako Izak ostane u Geraru. **7** Kad su ga mještani pitali o njegovoj ženi, reče: “Ona mi je sestra.” Bojao se reći: “Ona mi je žena”, misleći: “Mještani bi me

mogli ubiti zbog Rebeke jer je lijepa.” 8 Kako su se
ondje duže zadržali, kralj Filistejaca Abimelek jednom
pogleda kroz prozor i opazi kako Izak miluje svoju
ženu Rebeku. 9 Nato Abimelek pozove Izaka te reče:
“Tako, ona ti je žena! Kako si mogao reći da ti je
sestra?” Izak mu odgovori: “Jer sam mislio da bih
zbog nje mogao poginuti.” 10 Abimelek reče: “Zašto
si nam to učinio? Umalo netko od ljudi nije legao
s tvojom ženom. Tako bi na nas svalio krivnju.” 11
Onda Abimelek izda naredbu svemu narodu: “Tko se
god dotakne ovog čovjeka i njegove žene, glavu će
izgubiti.” 12 Izak je sijao u onom kraju i one godine
urodilo mu stostruko. Jahve ga blagoslivljao 13 te
je čovjek bivao sve bogatiji, dok nije postao vrlo
bogat. 14 Stekao je stada ovaca i goveda i mnogu
služinčad, tako da su mu Filistejci zavidjeli. 15 Zato
Filistejci zasuše sve bunare što su ih sluge njegova
oca bile iskopale - u vrijeme njegova oca Abrahama -
i napuniše ih zemljom. 16 Onda Abimelek reče Izaku:
“Idi od nas jer si postao mnogo moćniji od nas!” 17
Tako Izak ode odande, postavi svoj šator u gerarskoj
dolini i nastani se ondje. 18 Izak opet iskopa bunare
za vodu što su bili iskopani u vrijeme njegova oca
Abrahama, a Filistejci ih bili zasuli poslije Abrahamove
smrti. On ih je nazvao istim imenima kojima ih je zvao
i njegov otac. 19 Ali kad su Izakove sluge, dok su u
dolini kopale, ondje našle bunar sa živom vodom, 20
pastiri iz Gerara posvade se s Izakovim pastirima
govoreći: “Naša je voda!” Bunaru je dao ime Esek, jer
su se oni s njim svadili. 21 A kad su iskopali drugi
bunar te se i zbog njega svađali, nazva ga imenom
Sitna. 22 Odatle se preseli pa iskopa drugi bunar.
Zbog njega se nisu svađali, pa ga nazove imenom
Rehobot i protumači: “Jer nam je Jahve dao prostor
da se na zemlji umnožimo.” 23 Odande se popne u
Beer Šebu. 24 Iste mu se noći ukaže Jahve i reče:
“Ja sam Bog oca tvoga Abrahama. Ne boj se, ja
sam s tobom! Blagoslovit ću te, potomke ti umnožit,
zbog Abrahama, sluge svojega.” 25 Izak tu podigne
žrtvenik i zazove Jahvu po imenu; postavi ondje svoj
šator, a njegove sluge počnu kopati bunar. 26 Uto
mu dođe Abimelek iz Gerara sa svojim savjetnikom
Ahuzatom i s Fikolom, zapovjednikom vojske. 27 Izak
ih upita: “Zašto ste došli k meni kad me mrzite i kad
ste me otjerali od sebe?” 28 Oni odgovore: “Jasno
vidimo da je Jahve s tobom. Stoga pomislismo: neka
zakletva bude veza između nas i tebe. Daj da s tobom
sklopimo savez: 29 ti nama nećeš zla nanositi, kao
što mi tebe nismo zlostavljali, nego uvijek prema tebi
lijepo postupali i s mirom te otpustili. A blagoslov
Jahvin bio nad tobom.” 30 On im priredi gozbu te su
jeli i pili. 31 Rano ujutro jedni se drugima zakunu.
Potom ih Izak otpusti i oni od njega odu u miru. 32
Toga istog dana dođu Izakove sluge i obavijeste ga o
bunaru što su ga iskopali te mu reknu: “Našli smo
vodu.” 33 On ga prozva Šiba. Zato je ime onom gradu
do danas - Beer Šeba. 34 Kad je Ezavu bilo četrdeset
godina, uzme za ženu Juditu, kćer Hetita Beerija, i
Basematu, kćer Hetita Elona. 35 One postadoše izvor
ogorčenja Izaku i Rebeki.

27 Ostarje Izak, vid mu se očinji gasio. Zato zovne
svoga starijeg sina Ezava i reče mu: “Sine!”
On mu odgovori: “Evo me!” 2 A on nastavi: “Vidiš,
ostario sam, a ne znam dana svoje smrti. 3 Zato uzmi
svoju opremu, svoj tobolac i luk, pa idi u pustaru i
ulovi mi divljači. 4 Onda mi pripremi ukusan obrok,
kako volim, te mi ga donesi da blagujem, pa da te
mognem blagosloviti prije nego umrem.” 5 Rebeka je
slušala dok je Izak govorio svome sinu Ezavu, i kad
je Ezav otišao u pustaru da ulovi divljači svome ocu,
6 Rebeka reče svome sinu Jakovu: “Upravo sam čula
kako tvoj otac govori tvome bratu Ezavu: 7 'Donesi
mi divljači te mi priredi ukusan obrok da blagujem
pa da te pred licem Jahvinim blagoslovim prije nego
umrem.' 8 A sad, sine moj, poslušaj me i učini kako
ti naredim. 9 Otiđi k stadu i odande mi donesi dva
lijepa kozleta, a ja ću od njih prirediti ukusan obrok
tvome ocu, kako on voli. 10 Onda ti donesi svome
ocu da jede te tebe mogne blagosloviti prije nego
umre.” 11 Ali Jakov odgovori svojoj majci Rebeki: “E,
ali moj je brat Ezav runjav, a ja sam bez dlaka! 12
Možda me se moj otac dotakne te ću u njegovim
očima ispasti varalicom i na se svaliti prokletstvo, a ne
blagoslov.” 13 Ali njegova mu majka odgovori: “Sine
moj, tvoje prokletstvo neka padne na mene! Samo
ti mene poslušaj, otiđi i donesi!” 14 Ode on, nađe i
donese svojoj majci, a njegova majka priredi ukusan
obrok, kako je njegov otac volio. 15 Potom Rebeka
uzme najljepše odijelo svoga starijeg sina Ezava što
je u kući imala, pa u nj odjene svoga mlađeg sina
Jakova. 16 U kožu kozleta zamota mu ruke i goli dio
vrata. 17 Stavi zatim ukusan obrok i kruh što ga je
pripravila na ruke svoga sina Jakova. 18 Ode on k
ocu i reče: “Oče!” On odgovori: “Evo me. Koji si ti moj
sin?” 19 A Jakov odgovori svome ocu: “Ja sam Ezav,
tvoj prvorođenac; učinio sam kako si mi rekao. Sad
ustaj, sjedi pa jedi moje lovine, da me onda mogneš
blagosloviti.” 20 Izak upita svoga sina: “Kako si tako
brzo uspio, sine moj?” On odgovori: “Jer mi je Jahve,
Bog tvoj, bio milostiv.” 21 Potom Izak reče Jakovu:
“Primakni se, sine moj, da opipam jesi li ti zbilja moj

sin Ezav ili nisi.” 22 Jakov se primakne k svome ocu
Izaku, koji ga opipa i reče: “Glas je Jakovljev, ali su
ruke Ezavove.” 23 Nije ga prepoznao jer su mu ruke
bile runjave kao i ruke njegova brata Ezava. Kad
ga je htio blagosloviti, 24 upita još jednom: “Jesi li
ti zaista moj sin Ezav?” Odgovori on: “Jesam.” 25
Potom reče Izak: “Stavi preda me da blagujem lovine
svoga sina pa da te blagoslovi duša moja.” Jakov ga
posluži pa je jeo. Zatim mu donese i vina, pa je pio.
26 Poslije toga reče mu njegov otac Izak: “Primakni
se, sine moj, i poljubi me!” 27 Kad se primače i poljubi
ga, Izak osjeti miris njegove odjeće pa ga blagoslovi:
“Gle, miris sina mog nalik je mirisu polja koje Jahve
blagoslovi. 28 Neka ti Bog daje rosu s neba i rodnost
zemlje: izobilje žita i mladoga vina. 29 Narodi ti služili,
plemena ti se klanjala! Braćom svojom gospodari,
nek sinci majke tvoje pred tobom padaju! Proklet bio
tko tebe proklinje; blagoslovljen tko te blagoslivlje!” 30
Tek što se Jakov udaljio od svoga oca Izaka - pošto
je Izak podijelio blagoslov Jakovu - njegov brat Ezav
dođe iz lova. 31 I on priredi ukusan obrok i donese
ga svome ocu. I reče svome ocu: “Ustani, oče moj,
i blaguj od lovine svoga sina da me onda mogneš
blagosloviti!” 32 A njegov ga otac Izak zapita: “Tko si
ti?” On odgovori: “Ja sam tvoj prvorođenac Ezav!”
33 Izak se silno prepadne: “Pa tko je onda bio onaj
što je divljači ulovio i meni već donio? Blagovao sam
je prije nego si ti došao; onoga sam blagoslovio i
blagoslovljen će ostati.” 34 Kad je Ezav čuo riječi
svoga oca, kriknu glasno i gorko zaplaka pa reče
svome ocu: “I mene blagoslovi, oče!” 35 A on odvrati:
“Brat tvoj dođe na prijevaru i odnese tvoj blagoslov.”
36 “Zato valjda što mu je ime Jakov, dvaput me već
prevario”, reče Ezav. “Oduzeo mi prvorodstvo, a sad
mi evo oduze i blagoslov.” Onda doda: “Zar za me
nisi sačuvao nikakva blagoslova?” 37 Izak odgovori
Ezavu: “Njega sam već postavio za tvoga gospodara;
njemu sam svu njegovu braću predao za sluge; žitom
sam ga i vinom opskrbio. A što sad za te mogu učiniti,
sine moj?” 38 Ezav odgovori svome ocu: “Zar ti, oče,
raspolažeš samo jednim blagoslovom? Blagoslovi i
mene, oče moj!” Ezav jecaše na sav glas. 39 Tada
otac njegov Izak progovori i reče: “Daleko od plodna
tla dom tvoj će biti, daleko od rose s neba. 40 Od
mača svoga ćeš živjeti, brata svoga ćeš služiti. Ali
jednom, kada se pobuniš, jaram ćeš njegov stresti sa
svog vrata.” 41 Ezav zamrzi Jakova zbog blagoslova
kojim ga je otac njegov blagoslovio pa reče u sebi:
“Čim dođu dani žalosti za mojim ocem, ubit ću ja
svoga brata Jakova.” 42 Kada su Rebeki javili te riječi
što ih je izrekao njezin stariji sin Ezav, zovne ona
svoga mlađeg sina Jakova te mu reče: “Pazi! Brat ti
se Ezav nosi mišlju kako će te ubiti. 43 Ali ti, sine moj,
poslušaj mene: odmah bježi mome bratu Labanu u
Haran. 44 Ostani kod njega neko vrijeme, dok bijes
brata tvoga na te jenja, 45 dok se srdžba brata tvoga
odvrati od tebe te on zaboravi što si mu učinio. Ja
ću onda po te poslati i odande te dovesti. Zašto da
vas obojicu izgubim u jedan dan!” 46 Potom Rebeka
reče Izaku: “Moj mi je život dosadio zbog ovih žena
Hetitkinja. Ako se i Jakov oženi kojom kao što su ove
urođenice, Hetitkinjom, što će mi onda život!”

28 Stoga Izak pozove Jakova, blagoslovi ga te
mu naloži: “Nemoj uzimati ženu od kanaanskih
djevojaka. 2 Odmah se zaputi u Padan Aram, u
dom Betuela, oca svoje majke, pa odande sebi uzmi
ženu, od kćeri Labana, brata svoje majke. 3 A Bog
Svemožni, El-Šadaj, neka te blagoslovi i neka te učini
rodnim i brojnim, tako da postaneš mnoštvo naroda.
4 Neka protegne na te blagoslov Abrahamov, na te i
na tvoje potomstvo, tako da zaposjedneš zemlju u
kojoj boraviš kao pridošlica, a koju je Bog predao
Abrahamu!” 5 Tako Izak otpremi Jakova, i on ode u
Padan Aram Labanu, sinu Aramejca Betuela, bratu
Rebeke, majke Jakova i Ezava. 6 Kad je Ezav vidio
kako je Izak blagoslovio Jakova kad ga je otpremao u
Padan Aram da odande sebi uzme ženu, naređujući
mu kad ga je blagoslivljao: “Ne smiješ uzeti ženu
od kanaanskih djevojaka”, 7 i da je Jakov poslušao
svoga oca i svoju majku te otišao u Padan Aram,
8 Ezav shvati koliko su djevojke kanaanske mrske
njegovu ocu Izaku. 9 Stoga ode k Jišmaelu te se,
uza žene koje već imaše, oženi Mahalatom, kćerju
Jišmaela, sina Abrahamova, a sestrom Nebajotovom.
10 Jakov ostavi Beer Šebu i zaputi se u Haran. 11
Stigne u neko mjesto i tu prenoći, jer sunce bijaše
već zašlo. Uzme jedan kamen s onog mjesta, stavi
ga pod glavu i na tom mjestu legne. 12 I usne san:
ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i
anđeli Božji po njima se penju i silaze. 13 Uza nj
je Jahve te mu govori: “Ja sam Jahve, Bog tvoga
praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš
dat ću tebi i tvome potomstvu. 14 Tvojih će potomaka
biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad,
istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom
blagoslivljati svi narodi zemlje. 15 Dobro znaj: ja sam
s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti
natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim
što sam ti obećao.” 16 Jakov se probudi od sna te
reče: “Zaista se Jahve nalazi na ovome mjestu, ali ja
nisam znao!” 17 Potresen, uzviknu: “Kako je strašno

ovo mjesto! Zaista, ovo je kuća Božja, ovo su vrata
nebeska!" 18 Rano ujutro Jakov uzme onaj kamen što
ga bijaše stavio pod glavu, uspravi ga kao stup i po
vrhu mu izlije ulja. 19 Ono mjesto on nazva Betel, dok
je ime tome gradu prije bilo Luz. 20 Tada učini zavjet:
"Ako Bog ostane sa mnom i uščuva me na ovom
putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i odijela da
se oblačim, 21 te se zdravo vratim kući svoga oca,
Jahve će biti moj Bog. 22 A ovaj kamen koji sam
uspravio kao stup bit će kuća Božja. A od svega što
mi budeš davao za te ću odlagati desetinu."

29 Jakov nastavi put i dođe u zemlju istočnu. 2
Najednom opazi studenac u polju. Tri su stada
ovaca oko njega plandovala, jer se na tome studencu
napajahu. Velik se kamen nalazio studencu na otvoru.
3 Jedino kad bi se svi pastiri ondje skupili, mogli bi
odvaliti kamen s otvora i ovce napojiti; tada bi opet
prevalili kamen na njegovo mjesto, na otvor studenca.
4 "Odakle ste, braćo moja?" - zapita ih Jakov. "Iz
Harana", odgovore. 5 "Poznajete li", pitaše ih dalje,
"Nahorova sina Labana?" "Poznajemo", odgovore. 6
"Je li zdravo?" - opet ih upita. "Zdravo je; a evo mu
dolazi kći Rahela sa stadom", odgovore. 7 "Još ima
mnogo dana", nastavi on, "nije vrijeme spraćati blago.
Zašto ga ne napojite i ne otjerate na pašu?" 8 "Ne
možemo dok se ne skupe svi pastiri", odgovoriše, "da
odvale kamen s otvora studenca, tako da mognemo
napojiti ovce." 9 Dok je on još s njima govorio, dođe
Rahela s ovcama svoga oca. Bila je, naime, pastirica.
10 Kako Jakov ugleda Rahelu, kćer Labana, brata
svoje majke, sa stadom svoga ujaka Labana, Jakov
se primače i odvali kamen s otvora studenca te napoji
stado svoga ujaka Labana. 11 Zatim Jakov poljubi
Rahelu, a onda briznu u plač. 12 Potom Jakov kaza
Raheli da je on sestrić njezina oca, sin Rebekin. Nato
ona otrča i obavijesti oca. 13 Kad je Laban čuo vijest
o Jakovu, sinu svoje sestre, potrča mu u susret. Zagrli
ga i poljubi te dovede u svoju kuću. Ispriča Labanu
sve što mu se dogodilo. 14 A onda Laban reče. "Zbilja
si ti moja kost i moje meso!" Pošto je Jakov proboravio
s Labanom mjesec dana, 15 Laban reče Jakovu: "Zar
ćeš me zato što si mi sestrić badava služiti! Kaži mi
koliko ćeš tražiti za najam?" 16 A Laban imaše dvije
kćeri. Starijoj bijaše ime Lea, a mlađoj Rahela. 17
Lea imala slabe oči, a Rahela bila stasita i lijepa. 18
Kako je Jakov volio Rahelu, reče: "Služit ću ti sedam
godina za tvoju mlađu kćer Rahelu." 19 Laban odvrati:
"Bolje je da je tebi dam nego kakvu strancu. Ostani
sa mnom!" 20 Tako je Jakov služio za Rahelu sedam
godina, ali mu se učinile, zbog ljubavi prema njoj, kao
nekoliko dana. 21 Poslije toga Jakov reče Labanu:
"Daj mi moju ženu, jer se moje vrijeme navršilo pa
bih htio k njoj." 22 Laban sabra sav svijet onog
mjesta i priredi gozbu. 23 Ali navečer uzme svoju
kćer Leu pa nju uvede k Jakovu, i on priđe k njoj. 24
Laban dade svoju sluškinju Zilpu svojoj kćeri Lei za
sluškinju. 25 Kad bi ujutro, a to, gle, Lea! Tada Jakov
reče Labanu: "Zašto si mi to učinio! Zar te ja nisam
služio za Rahelu? Zašto si me prevario?" 26 Laban
odgovori: "U našem mjestu nije običaj da se mlađa
udaje prije starije. 27 Završi s njom ovu ženidbenu
sedmicu, a onda ću ti dati i drugu, za drugih sedam
godina službe kod mene." Jakov pristane: navrši onu
ženidbenu sedmicu. 28 Onda mu Laban dade i svoju
kćer Rahelu za ženu. 29 Laban dade svoju sluškinju
Bilhu svojoj kćeri Raheli za sluškinju. 30 Jakov nato
priđe Raheli. Rahelu je više volio nego Leu. I tako je
služio Labana još sedam godina. 31 Jahve je vidio
da Lea nije voljena, te je učini plodnom, dok Rahela
ostade nerotkinja. 32 Lea zače i rodi sina; nadjenu
mu ime Ruben, a to znači, kako je ona protumačila:
"Jahve je vidio moju nevolju i stoga će me sada muž
moj ljubiti." 33 Opet zače i rodi sina te izjavi: "Jahve
je čuo da nisam voljena, stoga mi je dao i ovoga."
Zato mu nadjenu ime Šimun. 34 Opet zače i rodi
sina te izjavi: "Sad će se moj muž meni prikloniti: tri
sam mu sina rodila." Zato mu nadjenu ime Levi. 35 A
kad je još jednom začela i sina rodila, izjavi: "Ovaj
put hvalit ću Jahvu." Stoga sinu nadjenu ime Juda.
Potom prestade rađati.

30 Vidjevši Rahela da Jakovu ne rađa djece,
postade zavidna svojoj sestri pa reče Jakovu:
"Daj mi djecu! Inače ću svisnuti!" 2 Jakov se razljuti
na Rahelu te reče. "Zar sam ja namjesto Boga koji
ti je uskratio plod utrobe?" 3 A ona odgovori: "Evo
moje sluškinje Bilhe: uđi k njoj, pa neka rodi na mojim
koljenima, da tako i ja steknem djecu po njoj." 4
Dade mu dakle svoju sluškinju Bilhu za ženu, i Jakov
priđe k njoj. 5 Bilha zače te Jakovu rodi sina. 6 Tada
Rahela reče: "Jahve mi je dosudio pravo. Uslišao je
moj glas i dao mi sina." Stoga mu nadjenu ime Dan.
7 Rahelina sluškinja Bilha opet zače i rodi Jakovu
drugoga sina. 8 Tada Rahela reče: "Žestoko sam
se borila sa sestrom, ali sam pobijedila." Tako mu
nadjenu ime Naftali. 9 A vidjevši Lea da je prestala
rađati, uzme svoju sluškinju Zilpu pa je dade Jakovu
za ženu. 10 I kad je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu
sina, 11 Lea uskliknu: "Koje sreće!" Tako mu nadjenu
ime Gad. 12 Leina sluškinja Zilpa rodi Jakovu i drugog
sina, 13 i Lea opet uskliknu: "Blago meni! Žene će

me zvati blaženom!” Tako mu nadjenu ime Ašer. **14** Jednoga dana, u vrijeme pšenične žetve, namjeri
se Ruben u polju na ljubavčice te ih donese svojoj
majci Lei. I Rahela reče Lei: “Daj mi od ljubavčica
svoga sina!” **15** A Lea odgovori: “Zar ti nije dosta
što si mi oduzela muža pa još hoćeš da od mene
uzmeš i ljubavčice moga sina?” Rahela odgovori:
“Pa dobro, neka s tobom noćas leži u zamjenu za
ljubavčice tvog sina.” **16** Kad je Jakov navečer stigao
iz polja, Lea mu iziđe u susret pa reče: “Treba da
dođeš k meni, jer sam te unajmila za ljubavčice moga
sina.” One je noći on s njom ležao. **17** Bog usliša Leu;
ona začе te Jakovu rodi petog sina. **18** Onda Lea
reče: “Bog mi je uzvratio nagradom što sam ustupila
svoju sluškinju svome mužu.” Stoga sinu nadjenu
ime Jisakar. **19** Lea opet začе i rodi Jakovu šestoga
sina. **20** Onda Lea reče: “Bog me obdari dragocjenim
darom; sada će mi moj muž dati darove: tÓa rodila
sam mu šest sinova.” Tako mu nadjenu ime Zebulun.
21 Zatim rodi kćer te joj nadjenu ime Dina. **22** Uto se
Bog sjeti Rahele: Bog je usliša i otvori njezinu utrobu.
23 Ona začе i rodi sina te reče: “Ukloni Bog moju
sramotu!” **24** Nadjene mu ime Josip, rekavši: “Neka mi
Jahve pridoda drugog sina!” **25** Pošto je Rahela rodila
Josipa, Jakov reče Labanu: “Pusti me da idem u svoj
zavičaj! **26** Daj mi moje žene za koje sam te služio i
moju djecu da mogu otići: tÓa dobro znaš kako sam
te služio.” **27** A Laban mu odgovori: “Ne idi, ako si mi
prijatelj. Znam da me Jahve blagoslivljao zbog tebe.”
28 I nadoda: “Odredi plaću koju želiš od mene, i dat
ću ti.” **29** On mu odgovori: “Ti dobro znaš što je moja
služba značila za te i kako je tvome blagu bilo sa
mnom. **30** Malenkost što si je imao prije nego sam ja
došao povećala se vrlo mnogo, jer kuda god sam
prolazio Jahve te blagoslivljao na mojim koracima. A
sad je vrijeme da poradim i za svoj dom.” **31** On upita:
“Koliko da ti platim?” Jakov odgovori: “Nemoj mi platiti
ništa! Ako mi učiniš ovo, opet ću na pašu goniti i
čuvati tvoje stado. **32** Daj da prođem danas kroz tvoje
stado i od njega izlučim svaku garavu ovcu i svaku
šarenu ili napruganu kozu! Neka to bude moja plaća!
33 A ubuduće kad budeš svojim očima provjeravao
moju naplatu, moje će poštenje biti svjedok za mene:
nađe li se među mojim kozama ijedna koja ne bude
šarena ili naprugana, ili među ovcama koja ne bi bila
garava, neka se smatra ukradenom!” **34** Laban reče:
“Dobro, neka bude kako si kazao.” **35** Ali toga dana
Laban izluči naprugane i šarene jarce i sve riđaste i
šarene koze - svaku koja je na sebi imala bijelo - i
sve garave ovce pa ih preda svojim sinovima. **36** I
odande gdje je Jakov pasao ostatak Labanova stada
udalji se za koja tri dana hoda. **37** A Jakov uzme
zelenih mladica od topola, badema i platana; na njima
izreza bijele pruge, otkrivši bjeliku na mladicama. **38**
Pruće tako isprugano postavi u korita, u pojila iz kojih
se stoka napajala. A kako se stoka parila kad je na
vodu dolazila, **39** to su se jarci parili uz pruće, pa su
koze kozile prugaste, riđaste i šarene kozliće. **40**
Tako je i ovce Jakov bio izlučio i glave im okrenuo
prema prugastima ili posve garavima što su bile u
Labanovu stadu. Tako je za se namicao posebna
stada koja nije miješao s Labanovim stadima. **41**
Osim toga, kad bi se god dobro uzrasla stoka parila,
Jakov bi stavio pruće u korita, baš pred oči živine,
tako da se pari pred prućem. **42** Ali ga pred kržljavu
marvu nije stavljao. Tako je kržljava zapadala Labana,
a dobro razvijena Jakova. **43** Čovjek se tako silno
obogatio, stekao mnogu stoku, sluge i sluškinje, deve
i magarad.

31 Uto Jakov dozna kako Labanovi sinovi govore:
“Sve dobro našega oca uze Jakov; i od onoga
što bi moralo pripasti našem ocu namaknuo je sve
ono bogatstvo.” **2** A opazi Jakov i na Labanovu licu
da se on ne drži prema njemu kao prije. **3** Tada Jahve
reče Jakovu: “Vrati se u zemlju svojih otaca, u svoj
zavičaj, i ja ću biti s tobom!” **4** Jakov onda pozove
Rahelu i Leu u polje, k svome stadu, **5** pa im reče:
“Ja vidim na licu vašega oca da se on ne drži prema
meni kao prije; ali Bog oca moga sa mnom je bio. **6** I
same znate da sam vašega oca služio koliko sam
god mogao; **7** pa ipak je vaš otac mene varao, deset
mi je puta plaću mijenjao. Ali Bog nije dopuštao da mi
nanese štetu. **8** Ako bi on rekao: 'Svaka šarena neka
bude tebi za naplatu', onda bi cijelo stado mladilo
šarene; ako bi opet rekao: 'Prugasti neka budu tebi za
plaću', onda bi cijelo stado mladilo prugaste. **9** Tako
je Bog uzimao blago od vašeg oca pa ga meni davao.
10 Jednom, kad se stado oplođivalo, nenadano vidjeh
u snu da su jarci u stadu, dok su se parili, bili prugasti,
mjestimično bijeli i šareni. **11** Još u snu anđeo Božji
mene zovne: 'Jakove!' 'Evo me!' rekoh. **12** A on
nastavi: 'Primijeti dobro da su jarci u stadu što se
pare prugasti, mjestimično bijeli i šareni. Ja sam,
naime, vidio sve što ti je Laban činio. **13** Ja sam Bog
koji ti se ukazao u Betelu, gdje si uljem pomazao
stup i gdje si mi učinio zavjet. Sad ustaj i idi iz ove
zemlje; vrati se u svoj zavičaj!'” **14** Nato mu Rahela i
Lea odgovore: “Zar još imamo baštinskog dijela u
svome očinskom domu? **15** Zar nas otac nije smatrao
tuđinkama? TÓa on je nas prodao, a onda je pojeo
novac što ga je za nas dobio! **16** Sve bogatstvo što je

Bog oduzeo našem ocu zbilja je naše i djece naše.
Zato izvrši sve što ti je Bog rekao!" 17 Nato Jakov
naprti na deve svoju djecu i svoje žene; 18 pred
sobom potjera sve svoje blago, sva svoja dobra što ih
je stekao, stoku što ju je namaknuo u Padan Aramu:
krenu u zemlju kanaansku, k svome ocu Izaku. 19
Laban bijaše otišao da striže svoje ovce, pa Rahela
prisvoji kućne kumire koji su pripadali njezinu ocu.
20 Jakov zavara Aramejca Labana tako da nije ni
slutio da će bježati. 21 I pobjegne sa svim što je
bilo njegovo. Ubrzo prijeđe Eufrat i upravi put prema
brdu Gileadu. 22 Trećeg dana obavijeste Labana da
je Jakov pobjegao. 23 On povede sa sobom svoje
rođake te je za Jakovom išao u potjeru sedam dana
hoda; stiže ga na brdu Gileadu. 24 Ali se Bog ukaza
Aramejcu Labanu, noću u snu, te mu reče. "Pazi da
protiv Jakova ne poduzimlješ ništa, ni dobro ni zlo!"
25 Uto Laban stigne Jakova. Jakov bijaše postavio
svoj šator na Glavici, a Laban se utabori na brdu
Gileadu. 26 Onda Laban reče Jakovu: "Što si to htio
zavaravajući me i odvodeći mi kćeri kao zarobljenice
na maču? 27 Zašto si potajno pobjegao, u bludnju me
zaveo i nisi me obavijestio? Otpratio bih te s veseljem
i pjesmom, uz bubnje i lire. 28 Nisi mi dopustio ni
da izljubim svoje kćeri i svoju unučad! Zbilja si ludo
postupio. 29 U mojoj je ruci da s tobom loše postupim.
Ali Bog tvoga oca noćas mi reče: 'Pazi da protiv
Jakova ne poduzmeš ništa, ni dobro ni zlo!' 30 Sada
dobro, otišao si jer si čeznuo za svojim očinskim
domom; ali zašto si mi kumire pokrao?" 31 Jakov
odgovori Labanu: "Strepio sam od pomisli da bi mi
mogao silom oteti svoje kćeri. 32 A kumire svoje u
koga nađeš, onaj neka pogine! Ovdje pred našom
braćom kaži što je tvoga pri meni i nosi!" Jakov nije
znao da ih je Rahela prisvojila. 33 Tako Laban uđe u
šator Jakovljev, pa u šator Lein, onda u šator dviju
sluškinja, ali ništa ne nađe. Izišavši iz Leina šatora,
uđe u šator Rahelin. 34 A Rahela bijaše uzela kumire
i stavila ih u sjedalo svoje deve, a onda na njih sjela.
Laban je premetao po svemu šatoru, ali ih ne nađe.
35 Ona je, naime, rekla svome ocu: "Neka se moj
gospodar ne ljuti što ne mogu pred njim ustati jer
imam ono što je red kod žena." I tako je pretraživao,
ali kumira nije našao. 36 Sad se Jakov ražesti i zađe
u prepirku s Labanom. Otvoreno Jakov reče Labanu:
"Kakvo je moje zlodjelo, koja li je moja krivnja da me
progoniš? 37 Eto si premetnuo sve moje stvari, pa
kakav si predmet našao od svega svog kućanstva?
Položi ga tu pred moj i svoj rod pa neka oni budu suci
među nama dvojicom. 38 Za ovih dvadeset godina
što sam ih s tobom proveo ni tvoje ovce ni tvoje koze
nisu se jalovile niti sam ja jeo ovnova iz tvoga stada.
39 Ono što bi zvijer razdrla, tebi nisam donosio, nego
bih od svoga gubitak nadoknadio. Ti si to od mene
tražio, bilo da je nestalo danju ili da je nestalo noću.
40 Često sam danju skapavao od žeđi, a obnoć od
studeni. San je bježao od mojih očiju. 41 Od ovih
dvadeset godina što sam ih proveo u tvojoj kući
četrnaest sam ti godina služio za tvoje dvije kćeri, a
šest godina za tvoju stoku, jer si mi mijenjao zaradu
deset puta. 42 Da sa mnom nije bio Bog moga oca,
Bog Abrahamov, Strah Izakov, otpravio bi me praznih
ruku. Ali je Bog gledao moju nevolju i trud mojih ruku
te je sinoć dosudio." 43 Nato Laban odgovori Jakovu:
"Kćeri su moje kćeri; djeca su moja djeca; stada su
moja stada, sve što gledaš moje je. Ali što danas
mogu učiniti ovim svojim kćerima ili djeci koju su
rodile? 44 Pa dobro, hajde da ti i ja napravimo ugovor,
tako da bude svjedok između mene i tebe." 45 Nato
Jakov uzme jedan kamen pa ga uspravi kao stup,
46 a onda reče svojim ljudima: "Skupite kamenja!"
Tako oni nakupe kamenja i nabace gomilu. Tu su na
gomili blagovali. 47 Laban je nazva "Jegar sahaduta",
a Jakov je nazva "Gal-ed". 48 Onda Laban izjavi:
"Neka ova gomila danas bude svjedok između mene i
tebe!" Stoga je nazvana Gal-ed, 49 ali i Mispa, jer je
rekao. "Neka Jahve bude na vidu i tebi i meni kad
jedan drugog ne budemo gledali. 50 Ako budeš loše
postupao prema mojim kćerima, ili ako uzmeš druge
žene uz moje kćeri, sve da nitko drugi ne bude s
nama, znaj da će Bog biti svjedok između mene i
tebe." 51 Potom Laban reče Jakovu: "Ovdje je, evo,
gomila; ovdje je stup koji sam uspravio između sebe i
tebe: 52 ova gomila i ovaj stup neka budu jamac da
ja u zloj namjeri neću ići na te iza ove gomile i da
ti nećeš ići na me iza ove gomile i ovog stupa. 53
Neka Bog Abrahamov i Bog Nahorov budu naši suci!"
Jakov se zakune Bogom - Strahom svoga oca Izaka.
54 Poslije toga Jakov prinese žrtvu na Glavici i pozva
svoje ljude da blaguju. Poslije objeda proveli su noć
na Glavici. 55 Ranim se jutrom Laban digne, izljubi
svoje sinove i svoje kćeri te ih blagoslovi; onda se
zaputi natrag u svoje mjesto.

32 Jakov je putovao svojim putem, kad mu u susret
izađu anđeli Božji. 2 Kad ih Jakov opazi, reče:
"Ovo je Božje taborište!" Zato nazva ono mjesto
Mahanajim. 3 Jakov pošalje pred sobom glasnike
svome bratu Ezavu u zemlju Seir, u Edomsku pustaru,
4 i naloži im: "Ovako ćete reći mome gospodaru
Ezavu: 'Sluga tvoj Jakov poručuje ti: Boravio sam
kod Labana i dosad se ondje zadržao. 5 Stekao sam

goveda, magaradi, ovaca, sluga i sluškinja. Javljam
to svome gospodaru, ne bih li našao naklonost u
njegovim očima.'" 6 Glasnici se vrate Jakovu te mu
reknu: "Bili smo kod tvoga brata Ezava; on sam
dolazi ti u susret sa četiri stotine momaka." 7 Jakov
se silno uplaši. U zabrinutosti rastavi na dva tabora
ljude, stada, krda i deve što ih je sa sobom imao. 8
Računao je: ako Ezav naiđe na jedan tabor i napadne
ga, drugi bi se tabor mogao spasiti. 9 Onda se Jakov
pomoli: "O Bože oca moga Abrahama! Bože oca
moga Izaka! O Jahve, koji si mi naredio: 'Vrati se
u svoj rodni kraj, i ja ću ti biti dobrostiv!' 10 Nisam
vrijedan sve dobrote koju si tako postojano iskazivao
svome sluzi. TÓa samo sam sa svojim štapom nekoć
prešao ovaj Jordan, a sad sam narastao u dva tabora.
11 Izbavi me od šaka moga brata, od šaka Ezavovih!
Inače se bojim da bi mogao doći i umlatiti i mene, i
majke, i djecu. 12 Ti si rekao: 'Obilnim ću te dobrima
obasipati i tvoje potomstvo umnožiti poput pijeska
u moru koji se ne da prebrojiti zbog množine.'" 13
Ondje provede onu noć; a onda, od onog što je imao
pri ruci, pripravi dar svome bratu Ezavu: 14 dvjesta
koza i dvadeset jaraca, dvjesta ovaca i dvadeset
ovnova; 15 trideset deva dojilica s njihovim mladima;
četrdeset krava i deset junaca; dvadeset magarica
i deset magaraca. 16 Stado po stado preda svojim
slugama. Onda reče svojim slugama: "Idite preda
mnom, ali držite razmak među stadima!" 17 A prvom
izda naredbu rekavši: "Kad te sretne moj brat Ezav
pa te upita: 'Čiji si ti? Kamo ideš? Čije je ovo pred
tobom?' 18 odgovori: 'Tvoga sluge Jakova; ovo je dar
koji šalje svome gospodaru Ezavu; on je tamo za
nama.'" 19 Tako je naredio i drugome, pa trećemu i
svima drugima koji su išli za stadima: "Ovo i ovako
reci Ezavu kad ga sretneš. 20 Još mu dodaj: 'A sluga
tvoj Jakov i sam je za nama.'" Mislio je naime: "Ako
ga unaprijed udobrostivim darovima, a onda se s njim
suočim, možda će mi oprostiti." 21 Tako darovi krenu
naprijed, dok je on ostao one noći u taboristu. 22 One
noći on ustane, uzme svoje obje žene, obje svoje
sluškinje i svoje jedanaestero djece te prijeđe Jabok
preko gaza. 23 Prebacivši njih na drugu stranu toka,
prebaci zatim i ostalo što bijaše njegovo. 24 Jakov
ostane sam. I neki se čovjek rvao s njim dok nije zora
svanula. 25 Videći da ga ne može svladati, ugane
mu bedro pri zglobu, tako da se Jakovu kuk iščašio
dok su se rvali. 26 Potom reče: "Pusti me jer zora
sviće!" Ali on odgovori: "Neću te pustiti dok me ne
blagosloviš." 27 Nato ga onaj zapita: "Kako ti je ime?"
Odgovori: "Jakov." 28 Onaj reče. "Više se nećeš zvati
Jakov nego Izrael, jer si se hrabro borio i s Bogom
i s ljudima i nadvladao si." 29 Onda zapita Jakov:
"Reci mi svoje ime!" Odgovori onaj: "Za moje me ime
ne smiješ pitati!" I tu ga blagoslovi. 30 Onom mjestu
Jakov nadjene ime Penuel jer - reče - "Vidjeh Boga
licem u lice, i na životu ostadoh." 31 Sunce je nad njim
bilo ogranulo kad je prošao Penuel. Hramao je zbog
kuka. 32 Zato Izraelci do današnjeg dana ne jedu
kukovnu tetivu što se nalazi na bedrenom zglobu,
budući da je Jakovljev bedreni zglob bio iščašen u
kukovnoj tetivi.

33 Jakov podiže oči i opazi gdje dolazi Ezav i s
njime četiri stotine ljudi. Onda on podijeli svoju
djecu među Leu, Rahelu i dvije sluškinje; 2 postavi
sluškinje i njihovu djecu na čelo; iza njih Leu i njezinu
djecu; a Rahelu i Josipa straga. 3 Sam prođe naprijed,
nakloni se do zemlje sedam puta dok se ne primače
svome bratu. 4 Ezav mu potrča u susret. Zagrli ga
padnuvši mu oko vrata, poljubi ga i zaplaka. 5 Onda
podiže oči i vidje žene i djecu. "Tko su ovi s tobom?"
- zapita. On odgovori: "Djeca kojom je Bog obdario
tvoga slugu." 6 Potom naprijed stupe sluškinje sa
svojom djecom te se duboko naklone. 7 Naprijed
stupi i Lea sa svojom djecom te se duboko nakloni.
Najposlije stupe naprijed Josip i Rahela te se duboko
naklone. 8 Ezav upita: "Što kaniš sa svom ovom
povorkom što sam je sreo?" Odgovori: "Naći naklonost
svoga gospodara." 9 Ezav odgovori: "Ja imam dosta,
brate moj. Neka ostane tebi što je tvoje." 10 A Jakov
reče: "Nemoj tako! Ako sam našao naklonost u tvojim
očima, primi dar iz moje ruke; jer meni je, što si me
ljubezno primio, kao da gledam lice Božje. 11 Zato
prihvati moj dar što sam ti ga donio; Bog mi je bio
sklon te imam svega." Kako ga je uporno nagovarao,
Ezav prihvati. 12 "Pođimo na put", reče Ezav, "i ja
ću s tobom putovati." 13 Ali mu on odvrati: "Zna moj
gospodar da su djeca nejaka. Osim toga, valja mi
se brinuti o ovcama i kravama koje doje: ako bi se
tjerale prebrzo samo jednog dana, sve bi pocrkale. 14
Neka moj gospodar ide ispred svoga sluge, a ja ću ići
polako, uz korak marve pred sobom i uz korak djece,
dok ne stignem k svome gospodaru u Seir." 15 Onda
reče Ezav: "Da ti barem ostavim nekoliko ljudi koji se
sa mnom nalaze." Ali on odgovori: "Čemu to? Neka
ja samo nađem milost u očima svoga gospodara!"
16 Tako se Ezav onog dana zaputi natrag u Seir, 17
dok je Jakov otišao u Sukot, gdje sebi sagradi kuću,
a svom blagu podigne staje. Stoga je onom mjestu
dano ime Sukot. 18 Došavši tako iz Padan Arama,
Jakov sretno stigne u grad Šekem, koji se nalazi u
zemlji kanaanskoj, i postavi svoj šator pred gradom.

19 A komad zemlje na kojoj je postavio svoj šator kupi
od sinova Hamora, Šekemova oca, za stotinu kesita.
20 Tu podiže žrtvenik i nazva ga “El, Bog Izraelov”.

34 Dina, kći koju je Lea rodila Jakovu, iziđe da
posjeti neke žene onoga kraja. 2 Opazi je Hivijac
Šekem, sin Hamora, poglavice kraja, pa je pograbi i
na silu s njom leže. 3 Njegovo srce prione za Dinu,
Jakovljevu kćer, i on se u djevojku zaljubi. Nastojao je
pridobiti djevojčino srce. 4 Šekem je govorio i svom
ocu Hamoru: “Onu mi djevojku uzmi za ženu!” 5
Jakov sazna da je Šekem obeščastio njegovu kćer
Dinu. Ali kako su njegovi sinovi bili uz blago na polju,
Jakov nije poduzimao ništa dok oni ne dođu. 6 Uto
dođe k Jakovu Šekemov otac Hamor da se s njim
sporazumije, 7 upravo kad su se Jakovljevi sinovi
vraćali iz polja. Kad su čuli vijest, ljudi su bili ojađeni i
vrlo ljuti. Što je Šekem učinio - legavši s Jakovljevom
kćeri - u Izraelu je bila sramota. To se nije smjelo
trpjeti. 8 Hamor im reče. “Moj se sin Šekem svom
dušom zaljubio u vašu kćer. Dajte mu je za ženu!
9 Oprijateljite se s nama: dajite nam svoje kćeri, a
naše kćeri uzimajte sebi! 10 Tako možete živjeti među
nama; zemlja je pred vama da se naselite, u njoj se
slobodno krećete i stječete imovinu!” 11 Potom Šekem
reče njezinu ocu i njezinoj braći: “Da nađem milost
u vašim očima, dat ću vam što zatražite. 12 Tražite
od mene koliko hoćete: sve što god zapitate dat ću,
samo mi dajte djevojku za ženu.” 13 Jakovljevi sinovi
odgovore Šekemu i njegovu ocu Hamoru - govorili su
s prijevarom jer je obeščastio njihovu sestru Dinu - 14
te im rekoše: “Ne možemo pristati da svoju sestru
damo čovjeku koji nije obrezan, jer bi to za nas bila
sramota. 15 Jedino ćemo je dati ako postanete kao i
mi, ako obrežete sve svoje muškarce. 16 Onda vam
možemo davati svoje kćeri i uzimati vaše sebi, s vama
se naseliti i biti jedan rod. 17 A ako ne pristajete na
obrezanje, uzet ćemo svoju kćer i otići.” 18 Hamoru
i Šekemu, Hamorovu sinu, njihov se zahtjev učini
povoljan. 19 Mladić nije časio da zahtjev izvrši, jer je
čeznuo za Jakovljevom kćeri; a bio je najuvaženiji
od svih u očevu domu. 20 Tako Hamor i njegov
sin Šekem dođu u svoje gradsko vijeće i obrate se
svojim sugrađanima ovako: 21 “Ovaj je svijet prijazan;
neka se među nama u zemlji nasele; neka se po njoj
slobodno kreću; ima dosta prostora u zemlji za njih;
možemo uzimati njihove kćeri sebi za žene, a njima
davati svoje. 22 No ljudi će pristati da među nama
žive i s nama budu jedan rod samo ako se svi naši
muškarci obrežu kao što su oni obrezani. 23 Zar tako
ne bi stoka koju su stekli, sve njihovo blago - bilo
naše? Pristanimo, pa neka se među nama nasele!” 24
Svi odrasli muškarci koji imaju pravo izaći na gradska
vrata poslušaše Hamora i njegova sina Šekema, pa
bude obrezan svaki muškarac - svaki koji ima pravo
izaći na gradska vrata. 25 A trećega dana, dok su oni
još bili u bolovima, dva Jakovljeva sina, Šimun i Levi,
Dinina braća, pograbe svaki svoj mač i nesmetano
dođu u grad te poubijaju sve muškarce. 26 Sasijeku
mačem Hamora i njegova sina Šekema, uzmu Dinu
iz Šekemove kuće i odu. 27 Ostali Jakovljevi sinovi
dođu na ubijene i opustoše grad što je njihova sestra
bila obeščašćena. 28 Što je bilo krupne i sitne stoke i
magaradi, u gradu i u polju, otjeraju; 29 opljačkaju
sva njihova dobra, a svu im djecu i žene - sve što
je bilo po kućama - odvedu u roblje. 30 Jakov reče
Šimunu i Leviju: “Uveli ste me u nepriliku omrazivši
me stanovnicima zemlje, Kanaancima i Perižanima.
Ako se ujedine protiv mene i napadnu me, dok je nas
ovako malo na broj, istrijebit će me s mojim domom.”
31 Oni odgovore: “Zar da prema našoj sestri postupaju
kao prema kakvoj bludnici?”

35 Bog reče Jakovu: “Ustani, idi gore u Betel te
ondje ostani! Načini ondje žrtvenik Bogu koji ti
se objavio kad si bježao od svoga brata Ezava!” 2 I
Jakov reče svojoj obitelji i svima koji bijahu s njime:
“Odbacite tuđe kumire koji se nalaze u vašoj sredini;
očistite se i preobucite. 3 Idemo gore u Betel; ondje
ću načiniti žrtvenik Bogu, koji me uslišao kad sam bio
u nevolji i sa mnom bio na putu kojim sam hodio.” 4
Oni predaju Jakovu sve tuđe kumire što su ih imali i
naušnice što su bile o njihovim ušima, pa ih Jakov
zakopa pod hrast kod Šekema. 5 Kad su se zaputili,
strah od Boga spopadne okolišna mjesta, tako da
nisu išli u potjeru za Jakovljevim sinovima. 6 Jakov
stigne u Luz, to jest Betel, u zemlji kanaanskoj, i sav
puk što je bio s njim. 7 Ondje sagradi žrtvenik i mjesto
nazva El Betel, jer mu se ondje Bog objavio kad on
bježaše pred svojim bratom Ezavom. 8 Tada umre
Rebekina dojilja Debora te je sahraniše pod Betelom,
pod hrastom, koji se otad zove “Tužni hrast”. 9 Bog se
opet objavi Jakovu kad je stigao iz Padan Arama, te
ga blagoslovi. 10 Bog mu reče: “Ime ti je Jakov, ali se
odsad nećeš zvati Jakov nego će Izrael biti tvoje ime.”
Tako ga prozva Izraelom. 11 Onda mu Bog reče: “Ja
sam El Šadaj - Bog Svesilni! Budi rodan i množi se!
Od tebe poteći će narod, mnoštvo naroda, i kraljevi iz
tvog će izaći krila. 12 Zemlju što je dadoh Abrahamu i
Izaku tebi predajem; i potomstvu tvojem poslije tebe
zemlju ću ovu dati.” 13 A onda Bog ode od njega gore.
14 Na mjestu gdje je Bog s njim govorio Jakov uspravi

stup, stup od kamena; na njemu prinese žrtvu i izli
ulja. 15 A mjesto gdje mu je Bog govorio Jakov nazva
Betel. 16 Potom odu iz Betela. Još bijaše malo puta
do Efrate, a Rahela se nađe pri porođaju. Napali je
teški trudovi. 17 Kad su joj porođajni bolovi bili najteži,
reče joj babica: “Ne boj se jer ti je i ovo sin!” 18 Kad
se rastavljala s dušom - jer umiraše Rahela - nadjenu
sinu ime Ben Oni; ali ga otac prozva Benjamin. 19
Tako umrije Rahela. Sahrane je na putu u Efratu, to
jest Betlehem. 20 A na njezinu grobu Jakov podigne
spomenik - onaj što je na Rahelinu grobu do danas.
21 Izrael krenu dalje te razape svoj šator s onu stranu
Migdal-Edera. 22 Dok je Izrael boravio u onom kraju,
ode Ruben i legne s Bilhom, priležnicom svoga oca.
Sazna za to Izrael. Izrael je imao dvanaest sinova.
23 S Leom: Rubena, koji je Jakovljev prvorođenac,
Šimuna, Levija, Judu, Jisakara i Zebuluna; 24 s
Rahelom: Josipa i Benjamina; 25 s Bilhom, Rahelinom
sluškinjom: Dana i Naftalija; 26 sa Zilpom, sluškinjom
Leinom: Gada i Ašera. To su Jakovljevi sinovi što su
mu se rodili u Padan Aramu. 27 Jakov dođe k svome
ocu Izaku u Mamru u Kirjat Arbu, to je Hebron - gdje
su boravili Abraham i Izak kao pridošlice. 28 Kad je
Izaku bilo sto i osamdeset godina, umrije. 29 Izak
izdahne i umre, starac i godinama zasićen, te bude
pridružen svojim precima. Sahrane ga njegovi sinovi,
Ezav i Jakov.

36 Ovo su potomci Ezava, koji se zvao i Edom. 2
Ezav je uzeo sebi žene od kanaanskih djevojaka:
Adu, kćer Hetita Elona; Oholibamu, kćer Ane, unuku
Sibeona Horijca; 3 i Basematu, kćer Jišmaelovu,
sestru Nebajotovu. 4 Ada Ezavu rodi Elifaza, a
Basemata rodi Reuela, 5 Oholibama rodi Jeuša,
Jalama i Koraha. To su Ezavovi sinovi koji se rodiše u
zemlji kanaanskoj. 6 Ezav uzme svoje žene, svoje
sinove, svoje kćeri, svu čeljad svoga doma; svoju
stoku - krupnu i sitnu; svu imovinu što ju je namakao
u zemlji kanaanskoj, pa ode u zemlju seirsku, daleko
od svog brata Jakova. 7 Njihov se, naime, posjed jako
uvećao te nisu mogli ostati zajedno: kraj u kojem su
boravili nije ih mogao izdržavati zbog njihova blaga. 8
Tako se Ezav - Edom nazvani - naseli u brdskom
kraju Seiru. 9 Ovo je, dakle, potomstvo Ezava, praoca
Edomaca, u brdskom kraju Seiru. 10 Ovo su imena
Ezavovih sinova: Elifaz, sin Ezavove žene Ade; Reuel,
sin Ezavove žene Basemate. 11 Elifazovi su sinovi
bili: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz. 12 Timna
je bila inoča Ezavova sina Elifaza; ona je Elifazu
rodila Amaleka. To su potomci Ezavove žene Ade.
13 A ovo su sinovi Reuelovi: Nahat, Zerah, Šama
i Miza. Oni su bili sinovi Ezavove žene Basemate.
14 A ovo su opet sinovi Ezavove žene Oholibame,
Anine kćeri, unuke Sibeonove; ona je Ezavu rodila
Jeuša, Jalama i Koraha. 15 Ovo su rodovske glave
Ezavovih potomaka. Potomci Ezavova prvorođenca
Elifaza: knez Teman, knez Omar, knez Sefo, knez
Kenaz, 16 knez Korah, knez Gatam i knez Amalek.
To su rodovski glavari Elifazovi u zemlji edomskoj;
to su potomci Adini. 17 A ovo su potomci Ezavova
sina Reuela: knez Nahat, knez Zerah, knez Šama i
knez Miza. To su rodovski glavari Reuelovi u zemlji
edomskoj; to su potomci Ezavove žene Basemate. 18
A ovo su potomci Ezavove žene Oholibame: knez
Jeuš, knez Jalam i knez Korah. To su rodovski glavari
Ezavove žene Oholibame, kćeri Anine. 19 To su bili
sinovi Ezava-Edoma, njihovi knezovi. 20 A ovo su
sinovi Seira Horijca, žitelji one zemlje: Lotan, Šobal,
Sibeon, Ana, 21 Dišon, Eser i Dišan. To su koljenovići
Horijci, sinovi Seirovi, u zemlji edomskoj. 22 Lotanovi
sinovi bili su: Hori i Hemam; a sestra Lotanova bila je
Timna. 23 Ovo su bili sinovi Šobalovi: Alvan, Manahat,
Ebal, Šefo i Onam. 24 Sinovi Sibeonovi bijahu Aja i
Ana. Ana je onaj koji je našao vruća vrela u pustari
dok je čuvao magarad svoga oca Sibeona. 25 Ovo su
bila djeca Ane: sin Dišon i Anina kći Oholibama. 26
Ovo su bili sinovi Dišonovi: Hemdan, Ešban, Jitran i
Keran. 27 Ovo su bili sinovi Eserovi: Bilhan, Zaavan
i Akan. 28 A sinovi Dišanovi bili su: Uz i Aran. 29
Ovo su knezovi Horijaca: knez Lotan, knez Šobal,
knez Sibeon, knez Ana, 30 knez Dišon, knez Eser
i knez Dišan. To su bili knezovi Horijaca, glavar za
glavarom, u zemlji seirskoj. 31 Evo kraljeva koji su
kraljevali u edomskoj zemlji prije nego je zavladao
kralj sinova Izraelovih. 32 Beorov sin Bela vladao je
u Edomu; njegov se grad zvao Dinhaba. 33 Kad je
umro Bela, na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin
Zeraha iz Bosre. 34 Kad je umro Jobab, zakraljio se
na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje. 35
Kad je umro Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto
Bedadov sin Hadad, koji je potukao Midjance na
Moapskom polju. Ime je njegovu gradu bilo Avit. 36
Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto
Samla iz Masreke. 37 Kad je umro Samla, zakraljio se
na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na Rijeci. 38 Kad
umrije Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin. 39 Kad
je umro Baal Hanan, Akborov sin, vladaše Hadad.
Ime je njegovu gradu bilo Pai. Žena mu se zvala
Mehetabela. Bila je kći Matredova, iz Me Zahaba. 40
Ovo su imena Ezavovih knezova s njihovim nazivima
po rodovima i smještaju: knez Timna, knez Alva, knez
Jetet, 41 knez Oholibama, knez Ela, knez Pinon,

42 knez Kenaz, knez Teman, knez Mibzar, 43 knez
Magdiel i knez Iram. To su bili knezovi edomski,
prema njihovim naseljima u zemlji koju su zaposjeli.
To je Ezav, praotac Edomaca.

37 A Jakov se bijaše nastanio u zemlji gdje je
njegov otac boravio kao pridošlica - u zemlji
kanaanskoj. 2 Evo nasljedstva Jakovljeva. Kao mladić,
u dobi od sedamnaest godina, Josip je čuvao stada
sa svojom braćom, sinovima Bilhe i Zilpe, koje bijahu
žene njegova oca. Josip je ocu svome donosio zle
glasove o njima. 3 Izrael je volio Josipa više nego
ijednog svoga sina jer je bio dijete njegove staračke
dobi; i on mu napravi kićenu haljinu. 4 Kako njegova
braća opaze da ga njihov otac voli više od svih drugih
svojih sinova, zamrze ga toliko da mu nisu mogli ni
prijaznu riječ progovoriti. 5 Jednom Josip usni san
i kaza ga svojoj braći, a oni ga zbog toga još više
zamrze. 6 "Poslušajte", reče im, "san što sam ga
usnio! 7 Pomislite! Vezali smo nasred polja snopove,
kadli se najednom moj snop uspravi i stade uzgor.
Uto se vaši snopovi okupe okolo i duboko se poklone
mom snopu." 8 Njegova ga braća upitaše: "Kaniš li
nad nama zakraljevati? Hoćeš li nam biti gospodar?" I
još ga više zamrze zbog njegova pričanja o snovima.
9 Usni on još jedan san te ga ispriča svojoj braći:
"Još sam jedan san usnuo. Pazite! Sunce, mjesec
i jedanaest zvijezda duboko mi se klanjahu!" 10
Kad je to ispričao svome ocu, ukori ga otac i reče
mu: "Što znači taj san što si ga usnuo? Zar ćemo
doći ja, tvoja majka i tvoja braća pa ti se do zemlje
klanjati?" 11 I dok su braća od zavisti bila ljuta na
nj, njegov je otac razmišljao o svemu. 12 Jednom
njegova braća odu čuvati očeva stada blizu Šekema.
13 Izrael reče Josipu: "Tvoja braća čuvaju stada kod
Šekema, pa hajde da te pošaljem k njima." On mu
odgovori: "Dobro, idem." 14 Potom će mu otac: "Hajde
i vidi kako su ti braća i stoka pa mi javi." Tako ga
otpremi iz doline Hebrona, i on stigne u Šekem. 15
Neki čovjek nađe ga gdje luta poljem pa ga upita:
"Što tražiš?" 16 "Tražim braću", odgovori. "Možeš
li mi kazati gdje čuvaju stada?" 17 A čovjek reče:
"Odavde su otišli. Čuo sam ih gdje govore: 'Hajdemo
u Dotan.'" Tako Josip ode za svojom braćom i nađe
ih u Dotanu. 18 Oni ga opaze izdaleka; prije nego
im se približio, počnu se dogovarati da ga ubiju.
19 I jedan drugom reče: "Eno stiže onaj sanjar! 20
Hajde da ga sad ubijemo i bacimo u kakvu čatrnju!
Možemo kazati da ga je proždrla divlja zvijer. Vidjet
ćemo što će biti od njegovih snova!" 21 Ali kad je
to čuo Ruben, pokuša da ga izbavi iz njihovih šaka.
I reče: "Nemojmo oduzimati njegova života! 22 Ne
prolijevajte krvi" - dalje je govorio Ruben. "Bacite
ga u čatrnju u pustari; ali ne dižite na nj ruke!" Htio
ga je tako izbaviti iz njihovih šaka i odvesti ocu.
23 Ali kad je Josip stigao braći, oni s Josipa svuku
njegovu haljinu, haljinu kićenu što je bila na njemu;
24 pograbe ga i bace u čatrnju. Čatrnja je bila prazna;
nije bilo u njoj vode. 25 Potom sjednu da ručaju.
Kako podignu svoje oči, opaze povorku Jišmaelaca
gdje dolazi iz Gileada. Deve su im nosile mirodije,
balzam i mirisavu smolu da ih preprodaju u Egipat.
26 Tada reče Juda svojoj braći: "Što ćemo postići
ako ubijemo svog brata a krv njegovu sakrijemo? 27
Hajde da ga prodamo Jišmaelcima; ali ne dižimo na
nj ruke. TÓa on je naš brat, naše meso." Braća ga
poslušaju. 28 Uto naiđu ljudi, midjanski trgovci. Braća
izvuku Josipa iz čatrnje i prodaju ga za dvadeset
srebrnika Jišmaelcima, a oni Josipa dovedu u Egipat.
29 Kad se Ruben vratio k čatrnji i vidio da Josipa
nema u čatrnji, razdere svoju odjeću. 30 A kad se
vratio svojoj braći, povika: "Dječaka nema! Kamo
ću ja sad?" 31 A oni uzmu Josipovu haljinu, zakolju
jedno kozle i haljinu zamoče u krv. 32 Kićenu haljinu
otpreme ocu i poruče: "Ovo smo našli; gledaj je li ovo
haljina tvoga sina ili nije." 33 Prepozna je on pa reče:
"Haljina je moga sina! Divlja ga je zvijer rastrgla! Na
komade je Josip rastrgan!" 34 I razdere Jakov svoje
haljine, stavi pokorničku kostrijet oko bokova i dugo
vremena oplakivaše svoga sina. 35 Svi su ga njegovi
sinovi i sve njegove kćeri nastojali utješiti, ali se on
ne mogaše utješiti. Govorio je: "Ne, sići ću k svome
sinu u Šeol tugujući!" Tako ga je oplakivao njegov
otac. (Sheol h7585) 36 A Midjanci ga prodaju u Egipat
Potifaru, dvoraninu faraonovu, zapovjedniku straže.

38 Otprilike u to vrijeme Juda ode od svoje braće
te okrenu nekom Adulamcu komu ime bijaše
Hira. 2 Tu Juda zapazi kćer jednog Kanaanca - zvao
se Šua - i njome se oženi. Priđe njoj 3 te ona zače
i rodi sina, komu dade ime Er. 4 Opet ona zače,
rodi sina i dade mu ime Onan. 5 Još jednog sina
rodi te mu nadjene ime Šela. Nalazila se u Kezibu
kad je njega rodila. 6 Juda oženi svoga prvorođenca
Era djevojkom kojoj bijaše ime Tamara. 7 Ali Judin
prvorođenac Er uvrijedi Jahvu i Jahve ga pogubi. 8
Tada reče Juda Onanu: "Priđi k udovici svoga brata,
izvrši prema njoj djeversku dužnost i tako očuvaj
lozu svome bratu!" 9 Ali Onan, znajući da se sjeme
neće računati kao njegovo, ispuštaše ga na zemlju
kad god bi prišao bratovoj udovici, tako da ne dade
potomstva svome bratu. 10 To što je činio uvrijedilo je

Jahvu, pa i njega pogubi. 11 Onda Juda reče svojoj
nevjesti Tamari: “Ostani kao udovica u domu svoga
oca dok poodraste moj sin Šela.” Bojao se, naime,
da bi i on mogao umrijeti kao i njegova braća. I tako
Tamara ode da živi u očevu domu. 12 Dugo vremena
poslije toga umre Šuina kći, Judina žena. Kad je
prošlo vrijeme žalosti, Juda ode, zajedno sa svojim
prijateljem Adulamcem Hirom, u Timnu da striže svoje
ovce. 13 Obavijeste Tamaru: “Eno ti je svekar”, rekoše
joj, “na putu u Timnu da striže ovce.” 14 Ona svuče
udovičko ruho, navuče koprenu i zamota se pa sjede
na ulazu u Enajim, što je na putu k Timni. Vidjela
je, naime, da je Šela odrastao, ali nju još ne udaše
za nj. 15 Kad je Juda opazi, pomisli da je bludnica,
jer je bila pokrila lice. 16 Svrati se on k njoj i reče:
“Daj da ti priđem!” Nije znao da mu je nevjesta. A
ona odgovori: “Što ćeš mi dati da uđeš k meni?” 17
“Spremit ću ti jedno kozle od svoga stada”, odgovori.
“Treba da ostaviš jamčevinu dok ga ne pošalješ.” 18
A on zapita: “Kakvu jamčevinu da ti ostavim?” Ona
odgovori: “Svoj pečatnjak o vrpci i štap što ti je u
ruci.” Dade joj jedno i drugo, a onda priđe k njoj i
ona po njem zače. 19 Potom ona ustade i ode; skide
sa sebe koprenu i opet se odjenu u svoje udovičko
ruho. 20 Uto Juda pošalje kozle po svom prijatelju
Adulamcu da iskupi jamčevinu iz ruku žene, ali je
nije mogao naći. 21 Upita ljude u mjestu: “Gdje je
bludnica što se nalazila uz put u Enajim?” Oni mu
odgovore: “Ovdje nije nikad bilo bludnice.” 22 Tako se
on vrati k Judi pa reče: “Nisam je mogao naći. Osim
toga, ljudi mi u mjestu rekoše da ondje nije nikad
bilo bludnice.” 23 Onda reče Juda: “Da ne ostanemo
za ruglo, neka ih drži! Slao sam joj, eto, ovo kozle,
ali je ti nisi našao.” 24 Otprilike poslije tri mjeseca
donesoše vijest Judi: “Tvoja nevjesta Tamara odala
se bludništvu; čak je u bludničenju i začela.” “Izvedite
je”, naredi Juda, “pa neka se spali!” 25 Dok su je
izvodili, ona poruči svekru: “Začela sam po čovjeku
čije je ovo.” Još doda: “Vidi čiji je ovaj pečatnjak o
vrpci i ovaj štap!” 26 Juda ih prepozna pa reče: “Ona
je pravednija nego ja, koji joj nisam dao svoga sina
Šelu.” Ali više s njom nije imao posla. 27 Kad joj je
došlo vrijeme da rodi, pokaže se da nosi blizance.
28 Dok je rađala, jedan od njih pruži ruku van. Nato
babica priveže za njegovu ruku crven konac govoreći:
“Ovaj je izišao prvi.” 29 Ali baš tada on uvuče ruku
te iziđe njegov brat. A ona reče: “Kakav li proder
napravi!” Stoga mu nadjenu ime Peres. 30 Poslije
iziđe njegov brat koji je oko ruke imao crveni konac.
Njemu dadoše ime Zerah.

39 Josipa dovedoše u Egipat. Tu ga od Jišmaelaca
koji su ga onamo doveli kupi Egipćanin Potifar,
dvoranin faraonov i zapovjednik njegove tjelesne
straže. 2 Jahve je bio s Josipom, zato je u svemu
imao sreću: Egipćanin ga uzme k sebi u kuću. 3
Vidje njegov gospodar da je Jahve s njim i da svemu
što mu ruka poduzme Jahve daje uspjeh; 4 zavolje
on Josipa, uze ga za dvoranina i postavi ga za
upravitelja svoga doma i povjeri mu sav svoj imetak.
5 I otkad mu je povjerio upravu svoga doma i svega
svog imetka, blagoslovi Jahve dom Egipćaninov zbog
Josipa: blagoslov Jahvin bijaše na svemu što je imao
- u kući i u polju. 6 I tako sve svoje prepusti brizi
Josipovoj te se više ni za što nije brinuo, osim za
jelo što je jeo. A Josip je bio mladić stasit i naočit.
7 Poslije nekog vremena žena njegova gospodara
zagleda se u Josipa i reče mu: “Legni sa mnom!” 8
On se oprije i reče ženi svoga gospodara: “Gledaj!
Otkako sam ja ovdje, moj se gospodar ne brine ni
za što u kući; sve što ima meni je povjerio. 9 On u
ovoj kući nema više vlasti negoli ja i ništa mi ne krati,
osim tebe, jer si njegova žena. Pa kako bih ja mogao
učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga!”
10 Iako je Josipa salijetala iz dana u dan, on nije
pristajao da uz nju legne; nije joj prilazio. 11 Jednog
dana Josip uđe u kuću na posao. Kako nikog od
služinčadi nije bilo u kući, 12 ona ga uhvati za ogrtač i
reče: “Legni sa mnom!” Ali on ostavi svoj ogrtač u
njezinoj ruci, otrže se i pobježe van. 13 Vidjevši ona
da je u njezinoj ruci ostavio ogrtač i pobjegao van,
14 zovne svoje sluge te im reče: “Gledajte! Trebalo
je da nam dovede jednog Hebrejca da se s nama
poigrava. Taj k meni dođe da sa mnom legne, ali sam
ja na sav glas zaviknula. 15 A čim je čuo kako vičem,
ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe van.” 16
Uza se je držala njegov ogrtač dok mu je gospodar
došao kući. 17 Onda i njemu kaza istu priču: “Onaj
sluga Hebrejac koga si nam doveo dođe k meni da
sa mnom ljubaka! 18 Ali čim je čuo kako vičem,
ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe van.” 19 Kad
je njegov gospodar čuo pripovijest svoje žene koja
reče: “Eto, tako sa mnom tvoj sluga”, razgnjevi se. 20
Gospodar pograbi Josipa i baci ga u tamnicu - tamo
gdje su bili zatvoreni kraljevi utamničenici. I osta u
tamnici. 21 Ali je Jahve bio s njim, iskaza naklonost
Josipu te on nađe milost u očima upravitelja tamnice.
22 Tako upravitelj tamnice preda u Josipove ruke sve
utamničenike koji su se nalazili u tamnici; i ondje se
ništa nije radilo bez njega. 23 Budući da je Jahve bio
s njim, upravitelj tamnice nije nadgledao ništa što je

Josipu bilo povjereno: Jahve bijaše s njim, i što god
bi poduzeo, Jahve bi to okrunio uspjehom.

40 Poslije toga peharnik se i pekar egipatskog kralja
ogriješe o svoga gospodara, kralja egipatskog.
2 Faraon se razljuti na svoja dva dvoranina, glavnog
peharnika i glavnog pekara, 3 te ih stavi u zatvor, u
zgradu zapovjednika tjelesne straže - u istu tamnicu
gdje je i Josip bio zatvoren. 4 Zapovjednik tjelesne
straže odredi Josipa da ih poslužuje. Pošto su proveli
u zatvoru neko vrijeme, 5 obojica njih - peharnik
i pekar egipatskog kralja, utamničenici - usnu san
jedne te iste noći. Svaki je usnuo svoj san; i svaki
je san imao svoje značenje. 6 Kad je Josip ujutro
došao k njima, opazi da su neraspoloženi. 7 Upita
faraonove dvorane koji su bili s njim u zatvoru u
zgradi njegova gospodara: "Zašto ste danas tako
potišteni?" 8 Odgovore mu: "Sne smo usnuli, ali
nikog nema da nam ih protumači." Josip im reče: "Zar
tumačenje ne spada na Boga? Dajte, pričajte mi!" 9
Onda je glavni peharnik ispripovjedio Josipu svoj san:
"Sanjao sam da je preda mnom lozov trs. 10 Na trsu
bile tri mladice. I tek što je propupao, procvjeta i na
njegovim grozdovima sazru bobe. 11 Kako sam u ruci
držao faraonov pehar, uzmem grožđa, istiještim ga u
faraonov pehar, a onda stavim pehar u faraonovu
ruku." 12 Josip mu reče: "Ovo ti je značenje: tri
mladice tri su dana. 13 Poslije tri dana faraon će te
pomilovati i vratiti na tvoje mjesto; opet ćeš stavljati
pehar faraonu u ruku, kao i prije, dok si mu bio
peharnik. 14 Kada ti bude opet dobro, sjeti se da sam
i ja bio s tobom, pa mi učini ovu uslugu: spomeni
me faraonu i pokušaj me izvesti iz ove kuće. 15 Jer,
zbilja, bio sam silom odveden iz zemlje Hebreja; ni
ovdje nisam ništa skrivio, a baciše me u tamnicu." 16
Kad je glavni pekar vidio kako je Josip dao dobro
tumačenje, reče mu: "Usnuh da su mi na glavi tri
bijele košare. 17 U najgornjoj bilo svakovrsna peciva
što ga pekar pripravlja faraonu, ali su ptice jele iz
košare povrh moje glave." 18 Josip odgovori: "Ovo je
značenje: tri košare tri su dana. 19 Poslije tri dana
faraon će uzdići tvoju glavu i o drvo te objesiti te će
ptice jesti meso s tebe." 20 I zaista, trećega dana,
kad je faraon priredio gozbu za sve svoje službenike
- bio mu je rođendan - iz sredine svojih službenika
izluči glavnog peharnika i glavnog pekara. 21 Vrati
glavnog peharnika u peharničku službu te je i dalje
stavljao pehar u faraonovu ruku, 22 a glavnog pekara
objesi, kako je Josip protumačio. 23 Ipak se glavni
peharnik nije sjetio Josipa - zaboravio je na nj.

41 Poslije dvije godine usnu faraon da stoji pokraj
Nila. 2 Iz Nila iziđe sedam krava, lijepih i debelih;
pasle su po šašu. 3 Ali odmah poslije njih iz Nila
iziđe sedam drugih krava, ružnih i mršavih, te stanu
uz one krave na obali Nila. 4 Ružne i mršave krave
požderu ono sedam lijepih i pretilih, i uto se faraon
probudi. 5 Opet zaspi te usnu drugi san: sedam punih
i jedrih klasova izraste na jednoj stabljici. 6 Ali, eto,
poslije njih uzraste sedam klasova šturih, istočnjakom
opaljenih. 7 Šturi klasovi proždru sedam jedrih i punih
klasova. I faraon se probudi, i gle: bio je to san. 8
Ujutro faraon bijaše uznemiren u duši, pa pozva sve
čarobnjake i sve mudrace egipatske: ispriča im faraon
svoje sne, ali mu ih nitko nije mogao protumačiti. 9
Onda progovori faraonov glavni peharnik: "Moram
danas spomenuti jedan svoj propust. 10 Jednom,
kad se faraon razljutio na svoje službenike, mene i
glavnog pekara stavio je u zatvor u zgradi glavnog
upravitelja. 11 Usnusmo san iste noći, i ja i on, ali je
svaki od nas usnuo san drugog značenja. 12 Onda je
s nama bio neki mladi Hebrej, sluga zapovjednika
straže. Ispričasmo njemu svoje sne, a on nam ih
protumači: kaza svakom značenje njegova sna. 13
Kako nam ih je protumačio, tako nam se i dogodilo:
mene vratiše na moje mjesto, a onoga objesiše." 14
Faraon odmah pošalje po Josipa; izvuku ga brže-
bolje iz tamnice; ošišaju mu kosu, obuku novo odijelo
i on stupi pred faraona. 15 Onda faraon reče Josipu:
"Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti.
Čuo sam o tebi da možeš protumačiti san čim ga
čuješ." 16 "Ništa ja ne mogu", odgovori Josip faraonu,
"nego će Bog dati pravi odgovor faraonu." 17 Onda je
faraon pripovjedao Josipu: "U svom snu stojim na
obali Nila. 18 I gle! Iz Nila iziđe sedam debelih i lijepih
krava. Pasle su po šašu. 19 Poslije njih izađe drugih
sedam krava. Bile su mršave, vrlo ružne i koštunjave.
Još nikad ne vidjeh onako ružnih krava u svoj zemlji
egipatskoj! 20 I sedam mršavih i ružnih krava proždru
prvih sedam debelih krava. 21 Pa iako su ih progutale,
nije se vidjelo da im je što u trbuhu: bile su ružne kao
i prije. Uto se probudim. 22 Zatim sam u snu vidio
kako na jednoj stabljici uzraste sedam punih i lijepih
klasova. 23 Ali poslije njih uzraste sedam klasova
zgrčenih, šturih, istočnjakom opaljenih. 24 I šturi
klasovi proždru sedam jedrih klasova. Kazao sam ovo
i vračarima, ali nema nikoga da mi razjasni." 25 Onda
Josip reče faraonu: "Faraonov je san samo jedan:
Bog javlja faraonu što kani učiniti. 26 Sedam lijepih
krava, to je sedam godina; sedam lijepih klasova opet
je sedam godina. Tako je samo jedan san. 27 Sedam
mršavih i ružnih krava poslije njih, a tako i sedam

praznih, istočnjakom opaljenih klasova, označuje
sedam gladnih godina. 28 To je ono što sam već
faraonu rekao: Bog objavljuje faraonu što kani učiniti.
29 Dolazi, evo, sedam godina velikog obilja svoj zemlji
egipatskoj. 30 A poslije njih nastat će sedam gladnih
godina, kada će se zaboraviti sve obilje u zemlji
egipatskoj. 31 Kako glad bude harala zemljom, neće
se ni znati da je u zemlji bilo obilje - zbog gladi koja
će doći - jer će biti vrlo velika. 32 A što se faraonov
san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i
da će to uskoro provesti. 33 Zato neka faraon izabere
sposobna i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom
egipatskom. 34 Nadalje, neka se faraon pobrine da
postavi nadglednika u zemlji koji će kÓupiti petinu
sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja.
35 Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih
godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim
sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima. 36
Neka zalihe služe za hranu u zemlji za sedam godina
gladi što će snaći zemlju egipatsku, tako da za gladi
zemlja ne propadne." 37 Svidje se odgovor faraonu
i svim njegovim službenicima. 38 Zato faraon reče
svojim službenicima: "Zar bismo mogli naći drugoga
kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom
Božjim?" 39 A onda faraon reče Josipu: "Otkako je
sve to Bog tebi otkrio, nikoga nema sposobna i mudra
kao što si ti. 40 Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav
će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino
prijestoljem ja ću biti veći od tebe. 41 Postavljam
te, evo," reče faraon Josipu, "nad svom zemljom
egipatskom." 42 Poslije toga skine faraon sa svoje
ruke pečatni prsten i stavi ga Josipu na ruku. Zatim
zaodjene Josipa odjećom od najljepše tkanine, a o
vrat mu objesi zlatan lanac. 43 Vozio se on u kolima
kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: "Abrek! Na
koljena!" Tako ga postavi nad svu zemlju egipatsku.
44 Još faraon reče Josipu: "Premda sam ja faraon,
neće nitko dići svoje ruke ni noge bez tvog odobrenja
u svoj zemlji egipatskoj." 45 Faraon nazva Josipa
"Safenat Paneah", a za ženu mu dade Asenatu, kćer
Poti-Fere, svećenika u Onu. I Josip postade poznat
po zemlji egipatskoj. 46 Josipu je bilo trideset godina
kad je stupio u službu faraona, kralja egipatskog.
A otišavši Josip ispred faraona, putovao je po svoj
zemlji egipatskoj. 47 Za sedam rodnih godina zemlja
je rađala u obilju; 48 on je - u tih sedam godina što
ih je egipatska zemlja uživala - kÓupio od različite
ljetine i hranu pohranjivao u gradove, smještajući u
svakom gradu urod iz okolnih polja. 49 Tako Josip
nagomila mnogo žita, kao pijeska u moru, pa ga
prestade i mjeriti jer mu mjere ne bijaše. 50 Dok
još ne nasta gladna godina, Josip imade dva sina
koje mu rodi Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u
Onu. 51 Prvorođencu Josip nadjenu ime Manaše, "jer
Bog je", reče, "dao te sam zaboravio svoje teškoće i
svoj očinski dom." 52 Drugomu nadjenu ime Efrajim,
"jer Bog me", reče, "učinio rodnim u zemlji moje
nevolje." 53 Sedam godina obilja koje je uživala zemlja
egipatska dođe kraju, 54 a primače se sedam gladnih
godina, kako je Josip prorekao. U svim zemljama
bijaše glad, a u svoj zemlji egipatskoj bijaše kruha.
55 A kad je i sva zemlja egipatska osjetila glad, puk
zavapi faraonu za kruh; a faraon reče Egipćanima:
"Idite k Josipu i što god vam rekne, činite!" 56 Kad se
glad proširi po svoj zemlji, Josip rastvori skladišta te
je Egipćane opskrbljivao žitom, jer je glad postala
žestoka i u zemlji egipatskoj. 57 Sav je svijet išao u
Egipat k Josipu da kupuje žita, jer je strašna glad
vladala po svem svijetu.

42 Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, reče
svojim sinovima: "Što tu zurite jedan u drugoga?
2 Čujem da ima žita u Egiptu. Otiđite dolje te nam
ga odande nabavite da ostanemo na životu i ne
pomremo." 3 Tako desetero Josipove braće siđe
da nabavi žita iz Egipta. 4 Benjamina, Josipova
pravog brata, Jakov ne posla s ostalima. "Da ga ne bi
zadesila kakva nesreća", govorio je. 5 Među onima
koji su išli nabavljati žito, jer u zemlji kanaanskoj
vladaše glad, bijahu i sinovi Izraelovi. 6 Josip je bio
namjesnik u zemlji; on je dijelio žito svemu svijetu.
Dođu tako i Josipova braća i poklone mu se licem
do zemlje. 7 Josip prepozna braću čim ih ugleda,
ali se prema njima vladao kao stranac i oštro im
govorio. Zapita ih: "Odakle dolazite?" Odgovore: "Iz
zemlje kanaanske došli smo da kupimo hrane." 8
Iako je Josip prepoznao svoju braću, oni njega nisu
prepoznali. 9 Josip se sjeti snova što ih je o njima
sanjao. I reče im: "Vi ste uhode! Došli ste da izvidite
slaba mjesta ove zemlje." 10 Oni mu odgovore:
"Ne, gospodaru! Tvoje su sluge došle da nabave
hrane. 11 Svi smo sinovi jednog oca; pošteni smo
ljudi; sluge tvoje nikad nisu bile uhode." 12 On će
im opet: "Ne, nego ste došli da izvidite slaba mjesta
ove zemlje." 13 Nato oni uzvrate: "Nas, tvojih slugu,
bijaše dvanaestero braće - sinovi jednog oca, u zemlji
kanaanskoj; najmlađi je sad s ocem, a jednoga više
nema." 14 No Josip im dobaci: "Onako kako sam vam
već rekao: vi ste uhode! 15 Ovako ću vas iskušati:
odavde, tako mi faraona, nećete izići ako vaš najmlađi
brat ne dođe ovamo! 16 Pošaljite jednoga između
sebe da vam dovede brata, a vi ostali u zatvor! Tako

ću iskušati vaše riječi i vidjeti je li u vas istina ili nije.
Inače, tako mi faraona, vi ste uhode!" 17 Potom ih
baci u zatvor na tri dana. 18 Treći im dan reče Josip:
"Izvršite to, i ostat ćete na životu, jer sam ja čovjek
bogobojazan. 19 Ako ste pošteni, neka jedan od vas
ostane u zatvoru, a vi ostali idite i nosite žito svojim
izgladnjelim domovima. 20 Poslije toga dovedite mi
svoga najmlađeg brata, tako da se obistine vaše riječi
te da ne izginete." Oni pristanu. 21 Zatim je jedan
drugom govorio: "Jao nama! Stiže nas kazna zbog
našega brata; gledali smo njegovu muku dok nas je
molio za milost, ali ga nismo uslišali. Stoga nas je ova
nevolja snašla." 22 Ruben im odvrati: "Zar vam nisam
govorio: Ne ogrešujte se o mladića! Ali vi niste slušali.
Sad se traži račun za njegovu krv." 23 Nisu znali da
ih Josip razumije, jer su se s njim razgovarali preko
tumača. 24 On se od njih udalji te zaplaka. Opet
se vrati i razgovaraše s njima. Onda izdvoji Šimuna
između njih i naredi da bude svezan na njihove oči.
25 Potom Josip zapovjedi da im vreće napune žitom;
da svakome njegov novac metnu u vreću i da im
daju poputninu. Tako im učine. 26 Tada oni natovare
žito na svoje magarce i krenu odande. 27 Kad na
prenoćištu jedan od njih otvori svoju vreću da nahrani
magarca, opazi svoj novac ozgo u vreći. 28 "Moj
je novac vraćen!" - povika braći. - "Evo ga u mojoj
vreći!" Zadrhta srce u njima. Zgledaše se, uplašeni, i
rekoše: "Što nam ovo Bog uradi!" 29 Došavši k svome
ocu Jakovu u zemlju kanaansku, kazaše mu sve što
ih je snašlo. 30 "Čovjek koji je gospodar one zemlje",
rekoše, "oštro nam je govorio i optužio nas kao uhode.
31 Pošteni smo ljudi, kazasmo mu, i nikad nismo
bili uhode. 32 Bilo nas je dvanaestero braće, sinovi
istog oca, ali jednoga više nema, dok se najmlađi
sad nalazi s našim ocem u zemlji kanaanskoj. 33
Ali čovjek koji je gospodar one zemlje reče nam:
'Ovim ću doznati da ste pošteni ljudi: ostavite jednoga
brata kod mene, a vi ostali uzmite što vam treba za
izgladnjele domove, pa idite. 34 Onda mi dovedite
svoga najmlađeg brata, tako da znam da niste uhode,
nego pošteni ljudi. Poslije toga vratit ću vam vašeg
brata, i vi ćete se moći slobodno kretati u ovoj zemlji.'"
35 Kako su praznili svoje vreće, svaki nađe u vreći
svoju kesu. Opazivši to, zapadoše u strah - i oni i
njihov otac. 36 "Mene vi ostavljate bez djece!" - reče
im njihov otac. - "Josipa je nestalo, Šimuna nema,
a sad biste odveli i Benjamina. Sve se to na me
svaljuje!" 37 Onda Ruben reče svome ocu: "Ubij moja
dva sina ako ti ga ja natrag ne dovedem! Predaj ga
u moje ruke, i ja ću ti ga vratiti!" 38 "Moj sin neće s
vama!" - uzvrati on. - "Njegov je pravi brat već mrtav,
a on je ostao sam. Ako bi ga na putu na koji ćete
poći snašla nesreća, u tuzi biste otpravili moju sijedu
glavu dolje u Šeol." **(Sheol h7585)**

43 Strašna glad pritisla zemlju. 2 Kad su pojeli
hranu koju bijahu donijeli iz Egipta, njihov im
otac reče: "Idite opet i nabavite nam malo hrane." 3
Nato će mu Juda: "Onaj nam je čovjek jasno rekao:
'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'
4 Ako si, dakle, voljan s nama poslati našega brata,
mi ćemo otići dolje i kupit ćemo ti žita. 5 Ali ako
njega ne pustiš s nama, onda mi tamo i ne idemo,
jer nam je onaj zaprijetio: 'Ne smijete preda me ako
vaš brat ne bude s vama.'" 6 "Zašto ste mi", zapita
Izrael, "nanijeli jad rekavši onom čovjeku da imate
još jednoga brata?" 7 Oni odgovore: "Čovjek nas je
neprestano zapitkivao o nama i o našoj obitelji: 'Je li
vam još živ otac? Imate li još kojega brata?' Mi smo
mu odgovarali na pitanja. Kako smo mogli znati da
će reći: 'Dovedite svoga brata!'" 8 Potom Juda reče
svome ocu Izraelu: "Pusti dječaka sa mnom pa da
se dignemo i krenemo; tako ćemo preživjeti, a ne
pomrijeti, i mi, i ti, i naša djeca. 9 Ja za nj jamčim;
mene drži odgovornim za nj. Ako ga tebi ne vratim i
preda te ga ne dovedem, bit ću ti kriv svega vijeka.
10 TÓa da nismo toliko oklijevali, mogli smo se već i
dvaput vratiti." 11 Njihov otac Izrael reče im: "Kad
je tako, neka bude, ali učinite ovo: metnite u torbe
najbiranijih proizvoda ove zemlje i ponesite na dar
onom čovjeku: nešto balzama, nešto meda i mirodija,
mirisne smole, pa lješnjaka i badema. 12 Sa sobom
uzmite dvostruko novaca, jer treba vratiti novac koji
ste našli u grlima svojih vreća. Možda je ono bila
zabuna. 13 Uzmite svoga brata pa se opet zaputite
onom čovjeku. 14 Neka Bog Svemogući, El Šadaj,
potakne onog čovjeka na milosrđe prema nama te
vam pusti i drugoga brata i Benjamina. A ja, moram
li bez djece ostati, neka ostanem." 15 Uzmu ljudi
darove; uzmu sa sobom dvostruko novaca, povedu
Benjamina te siđu u Egipat i stupe pred Josipa. 16
Kad Josip ugleda s njima Benjamina, reče upravitelju
svoga kućanstva: "Odvedi ljude u kuću, zakolji jedno
živinče i pripremi, jer će ovi ljudi blagovati sa mnom o
podne!" 17 Čovjek učini kako je Josip rekao i povede
ljude u Josipov dom. 18 Ljudi se pobojaše kad su bili
povedeni u dom Josipov te rekoše: "Zbog novca koji
se našao u našim vrećama prvi put vode nas unutra
tako da nas napadnu i zajedno s našom magaradi
uzmu za robove." 19 Stoga se primaknu upravitelju
Josipova doma te mu, na ulazu u kuću, reknu: 20
"Oprosti, gospodaru! Mi smo i prije jednom dolazili da

nabavimo hrane; 21 i kad smo stigli na prenoćište i
otvorili svoje vreće, a to novac svakoga od nas ozgo
u njegovoj vreći, naš novac, ista svota. Sad smo ga
donijeli sa sobom. 22 A ponijeli smo i drugog novca
da kupimo hrane. Mi ne znamo tko nam je stavio
novac u naše vreće." 23 "Budite mirni", reče im on.
"Ne bojte se! Bog vaš i Bog vašega oca stavio je
blago u vaše vreće. Vaš je novac k meni stigao."
Potom im izvede Šimuna. 24 Čovjek zatim uvede
ljude u Josipovu kuću; dade im vode da operu noge,
a njihovoj magaradi baci p§iće. 25 Potom priprave oni
svoje darove za dolazak Josipov o podne, jer su čuli
da će ondje ručati. 26 Kad je Josip došao u kuću,
dadu mu darove koje su sa sobom donijeli i do zemlje
mu se poklone. 27 Upita ih on za zdravlje te će dalje:
"A je li dobro vaš stari otac o kome ste mi govorili?
Je li još dobra zdravlja?" 28 "Sluga tvoj, otac naš,
dobro je i još je dobra zdravlja", odgovore i duboko se
naklone iskazujući poštovanje. 29 Podigavši svoje oči,
Josip opazi svoga brata Benjamina - sina svoje majke
- te upita: "Je li ovo vaš najmlađi brat o kome ste mi
govorili?" Onda nastavi: "Bog ti bio milostiv, sine moj!"
30 Josip se poslije toga požuri van jer mu se srce
uzbudilo zbog brata; bilo mu je da zaplače. Uđe u
jednu sobu i tu se isplaka. 31 Onda opere lice, ponovo
se javi i, svladavajući se, naredi: "Poslužite ručak!" 32
Staviše njemu napose, njima napose, a napose opet
Egipćanima koji su s njim jeli. Egipćani ne bi mogli
jesti s Hebrejima, jer bi to Egipćanima bilo odvratno.
33 I kad posjedaše pred njim, najstariji prema starosti
svojoj, a najmlađi prema mladosti svojoj, samo se
zgledahu. 34 I naređivaše on da jela ispred njega
nose njima, a obrok Benjaminov bijaše pet puta veći
od svih ostalih. I pili su i gostili se s njim.

44 Onda Josip naredi upravitelju svoga kućanstva:
"Napuni vreće ovih ljudi hranom koliko mogu
ponijeti, a novac svakog stavi u grlo njegove vreće.
2 A moj pehar - onaj od srebra - stavi u grlo vreće
najmlađega, zajedno s njegovim novcem za žito." On
učini kako mu je Josip naredio. 3 Kad je svanulo,
otpreme ljude i njihove magarce. 4 Tek što su izišli
iz grada - nisu bili odmakli daleko - kad Josip reče
upravitelju svoga kućanstva: "Na noge! Pođi za onim
ljudima! Kad ih stigneš, kaži im: 'Zašto uzvraćate zlo
za dobro? 5 Zar iz onog pehara ne pije moj gospodar
i ne čita iz njega proricanje? Zlo ste učinili!'" 6 Stigavši
ih, ponovi im te riječi. 7 Oni odgovore: "Zašto nam
gospodar govori tako? Daleko bilo od slugu tvojih
da učine takvo što! 8 Čak i novac koji smo našli
u svojim vrećama donijeli smo ti natrag iz zemlje
kanaanske. Kako bismo onda mogli ukrasti srebra ili
zlata iz kuće tvoga gospodara! 9 Onaj u koga se od
tvojih slugu nađe, neka se usmrti, a mi drugi postat
ćemo robovi tvome gospodaru." 10 "Premda je ono
što predlažeš pravo", preuzme on, "ipak će samo
onaj u koga se ukradeno pronađe biti moj rob, a ostali
bit ćete slobodni." 11 Brže spustiše vreće na zemlju i
svaki svoju otvori. 12 On je pretraživao, počevši s
najstarijim i završivši s najmlađim. Pehar se nađe u
Benjaminovoj vreći. 13 Nato oni razdru svoje haljine;
svaki ponovo natovari svoga magarca i vrate se u
grad. 14 Kad su Juda i njegova braća ponovo stupili u
Josipov dom, još je on bio ondje. Bace se preda nj na
zemlju. 15 Onda im Josip reče: "Kakvo je to djelo što
ste ga učinili? Zar ne znate da se čovjek kao što sam
ja bavi proricanjem?" 16 Nato Juda odgovori: "Što
bismo mogli reći svome gospodaru? Što možemo
kazati, čime li se opravdati? Bog je otkrio zlodjelo
tvojih slugu. Evo nas za robove svome gospodaru -
jednako nas kao i onog u koga se našao pehar." 17
"Daleko od mene da učinim tako!" - odgovori. "Nego,
onaj u koga se našao pehar bit će moj rob, a vi drugi
pođite mirno k svome ocu!" 18 Onda mu se Juda
primače i reče: "Gospodaru moj, molim te, dopusti
sluzi svojem da rekne riječ ušima gospodara svojega
i neka se tvoja srdžba ne razlijeva na tvog slugu. TÓa
ti si ravan faraonu. 19 Pitao je moj gospodar svoje
sluge: 'Imate li oca ili još kojega brata?' 20 Svome
smo gospodaru odgovorili: 'Imamo stara oca; on još
ima jednog sina, rođena u njegovoj staračkoj dobi. Taj
je najmlađi. Njegov je pravi brat umro, tako da je on
jedini ostao od svoje majke. Njegov ga otac osobito
voli.' 21 Potom si rekao svojim slugama: 'Dovedite
mi ga ovamo da ga vide moje oči?' 22 A mi smo
odgovorili svome gospodaru: 'Dječak ne može ostaviti
oca; kad bi ga ostavio, njegov bi otac umro.' 23 Nato
si rekao svojim slugama: 'Ako vaš najmlađi brat s
vama ne dođe ovamo, više ne smijete preda me.' 24
Kad smo se vratili tvome sluzi, ocu mome, kazali smo
mu riječi moga gospodara. 25 Naš nam je otac rekao:
'Idite opet i nabavite nam malo hrane!' 26 Odgovorili
smo: 'Ne možemo onamo. Samo ako s nama pođe
naš najmlađi brat, sići ćemo, jer ne smijemo pred
onoga čovjeka ako ne bude s nama naš najmlađi
brat.' 27 Tvoj sluga, otac moj, odvrati nam: 'Kako
znate, žena mi je rodila dva sina. 28 Jedan je nestao,
te sam zaključio: sigurno je rastrgan! Odonda ga više
nisam vidio. 29 Ako i ovoga od mene odvedete pa ga
kakva nesreća snađe, moju ćete sijedu glavu s tugom
strovaliti dolje u Šeol.' **(Sheol h7585)** 30 Ako sad dođem
k tvome sluzi, ocu svome, a mladić - čiji je život tako

povezan s njegovim - ne bude s nama, 31 on će
svisnuti kad vidi da dječaka nema s nama; tako će
tvoje sluge strovaliti u tuzi sijedu glavu tvoga sluge,
oca našega, dolje u Šeol. (Sheol h7585) 32 Jer tvoj je
sluga zajamčio ocu svome za dječaka, rekavši: 'Ako ti
ga ne vratim, bit ću kriv svome ocu svega vijeka.' 33
Zato, molim te, neka tvoj sluga ostane kao rob mome
gospodaru, a dječak neka ide natrag s braćom. 34
Jer, kako mogu k svome ocu ako dječaka nema sa
mnom! Ne bih mogao gledati jad što bi snašao moga
oca."

45 Josip se više nije mogo svladavati pred onima
koji su ga okruživali pa povika: "Neka svi
odstupe!" Tako nitko nije ostao s Josipom kad se
očitovao svojoj braći. 2 Briznuo je u glasan plač, da
su ga i Egipćani mogli čuti. Doznalo se za to i na
faraonovu dvoru. 3 "Ja sam Josip", reče Josip svojoj
braći. "Otac mi je, dakle, još na životu!" Ali mu braća
nisu mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim.
4 Onda će opet Josip svojoj braći: "Primaknite se k
meni!" Kad su se primakli, nastavi: "Ja sam Josip, vaš
brat; onaj koga ste prodali u Egipat. 5 Ali se nemojte
uznemirivati i prekoravati što ste me ovamo prodali;
jer Bog je onaj koji me pred vama poslao da vas održi
u životu. 6 Dvije su već godine što je glad došla na
zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve
u zemlji. 7 Zato me Bog poslao pred vama da vam
se sačuva ostatak na zemlji te da vam život spasi
velikim izbavljenjem. 8 Tako niste vi mene poslali
ovamo nego Bog; on me postavio faraonu za oca,
gospodara nad svim njegovim domom i vladaocem
nad svom zemljom egipatskom. 9 Žurite se k mome
ocu te mu recite: 'Ovo ti poručuje tvoj sin Josip: Bog
me postavio gospodarem nad svim Egiptom; siđi
k meni bez oklijevanja. 10 Nastanit ćeš se u kraju
Gošenu. Tako ćeš biti blizu mene: ti, tvoja djeca, tvoja
unučad, tvoje ovce i goveda i sve što je tvoje. 11
Ondje ću se za te brinuti, jer će glad potrajati još
pet godina. Tako nećeš oskudijevati ni ti, ni tvoja
obitelj, niti itko tvoj.' 12 Ta svojim očima možete vidjeti,
kao što vidi i moj brat Benjamin, da vam to moja
usta govore. 13 Pripovjedite ocu o mome visokom
položaju u Egiptu i sve što ste vidjeli; i brzo mi ovamo
oca dovedite!" 14 Potom zagrli brata Benjamina te
zaplaka; a plakao je i Benjamin obisnuvši mu oko
vrata. 15 Izljubi zatim svu svoju braću, u naručju im
se rasplaka. Poslije toga njegova braća zađu s njim
u razgovor. 16 Glas se pročuje u faraonovu dvoru:
"Stigla Josipova braća!" Bilo je to drago faraonu i
njegovim dvoranima. 17 Onda faraon reče Josipu:
"Kaži svojoj braći neka učine ovo: 'Natovarite svoje
živine i odmah se uputite u zemlju kanaansku. 18
Uzmite svoga oca i svoje obitelji i k meni dođite! Ja
ću vam dati najbolju zemlju u Egiptu te ćete uživati od
obilja ove zemlje.' 19 A naredi i ovo: 'Ovako učinite:
Iz zemlje egipatske potjerajte kola za svoju djecu i
svoje žene, uzmite oca i dođite. 20 Neka vam se
oči ne rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je u
Egiptu najbolje bit će vaše.'" 21 Sinovi Izraelovi tako
učine. Po faraonovoj zapovijedi Josip im dade kola i
popudbinu. 22 Svakom od njih dade nove haljine, a
Benjaminu dade tri stotine srebrnika i petore haljine.
23 Isto tako pošalje svome ocu: deset magaraca
natovarenih najboljim plodovima egipatskim i deset
magarica natovarenih žitom, kruhom i namirnicama
ocu za put. 24 Isprativši svoju braću na put, reče im:
"Nemojte se putem svađati!" 25 I tako oni odoše iz
Egipta i stigoše u zemlju kanaansku, k svome ocu
Jakovu. 26 Kad mu rekoše: "Josip je živ i čak vlada
nad svom zemljom egipatskom!", njegovo se srce
skameni jer im nije mogao vjerovati. 27 Ali kad mu
ispripovjediše sve što im je Josip rekao i kad vidje
kola što ih je Josip poslao da ga prevezu, duh njihova
oca Jakova oživje. 28 "Dosta", reče Izrael. "Sin moj
Josip još je živ! Moram poći i vidjeti ga prije nego
umrem."

46 Tako Izrael krene na put sa svim što bijaše
njegovo i stigne u Beer Šebu te prinese žrtvu
Bogu svoga oca Izaka. 2 U noćnom viđenju zovne
Bog Izraela: "Jakove! Jakove!" On odgovori: "Evo
me!" 3 "Ja sam Bog, Bog tvoga oca. Ne boj se sići u
Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti velik narod. 4
Ja ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo;
a Josip će ti svojom rukom oči zaklopiti." 5 I Jakov
krene iz Beer Šebe. Sinovi Izraelovi postave svoga
oca Jakova, svoju djecu i svoje žene u kola što ih je
faraon poslao da ga prevezu. 6 Uzmu sa sobom svoje
blago i dobra što ih bijahu stekli u zemlji kanaanskoj te
stignu Jakov i sve njegovo potomstvo u Egipat. 7 Sa
sobom je u Egipat poveo svoje sinove i unuke, svoje
kćeri i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo. 8
Ovo su imena Izraelaca - Jakova i njegovih potomaka
- koji su stigli u Egipat: Jakovljev prvorođenac Ruben.
9 Rubenovi sinovi: Henok, Falu, Hesron i Karmi. 10
Sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar
i Šaul, sin Kanaanke. 11 Sinovi Levijevi: Geršon,
Kehat i Merari. 12 Sinovi Judini: Er, Onan, Šela,
Peres i Zerah. Er i Onan umrli su u zemlji kanaanskoj.
Peresovi sinovi bili su Hesron i Hamul. 13 Sinovi
Jisakarovi: Tola, Fuva, Jašub i Šimron. 14 Sinovi

Zebulunovi: Sered, Elon i Jahleel. **15** To su sinovi
koje je Lea imala s Jakovom u Padan Aramu i još
kćerka Dina. U svemu je, dakle, imao sinova i kćeri
trideset i troje. **16** Sinovi Gadovi: Sifjon, Hagi, Šuni,
Esbon, Eri, Arodi i Areli. **17** Sinovi Ašerovi: Jimna,
Jišva, Jišvi, Berija i sestra im Serah. Sinovi Berijini:
Heber i Malkiel. **18** To su bili potomci Zilpe, koju je
Laban darovao svojoj kćeri Lei. Ona je tako rodila
Jakovu šesnaest duša. **19** Sinovi Jakovljeve žene
Rahele: Josip i Benjamin. **20** Josipu su se u egipatskoj
zemlji rodili Manaše i Efrajim. Rodila mu ih je kći
onskog svećenika Poti-Fere. **21** Sinovi Benjaminovi:
Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim,
Hupim i Ard. **22** To su bili potomci Rahelini koje je
rodila Jakovu - u svemu njih četrnaest. **23** Danov je
sin Hušim. **24** Sinovi Naftalijevi: Jahseel, Guni, Jeser
i Šilem. **25** To su bili potomci Bilhe, koju je Laban
dao svojoj kćeri Raheli. Ona je Jakovu rodila sedam
potomaka. **26** Tako je sve Jakovljeve čeljadi što je
od njega poteklo i u Egipat doselilo - ne uključujući
žena Jakovljevih sinova - u svemu šezdeset i šest
osoba. **27** I k tome dva sina Josipova što su mu se
rodila u Egiptu. Prema tome, sve čeljadi Jakovljeva
doma što se naseli u Egiptu bijaše sedamdeset duša.
28 Izrael posla Judu naprijed k Josipu da se pred
njim pojavi u Gošenu. Kad stignu u gošenski kraj,
29 Josip upregne svoja kola i zaputi se u Gošen - u
susret svome ocu Izraelu. Stupivši preda nj, pade mu
oko vrata i dugo je tako plakao. **30** Onda Izrael reče
Josipu: “Sada, pošto sam rođenim očima vidio da
si još živ, mogu umrijeti.” **31** Zatim Josip reče svojoj
braći i očevoj obitelji: “Otići ću i obavijestiti faraona;
reći ću mu: 'Moja braća i obitelj moga oca, koji su bili
u zemlji kanaanskoj, došli su k meni. **32** Oni su ljudi
pastiri, uvijek su se bavili stočarstvom; dotjerali su sa
sobom svoja stada i sve što im pripada.' **33** Tako,
kad vas faraon pozove i zapita: 'Čime se bavite?' **34**
odgovorite: 'Ljudi smo, sluge tvoje, koji se od početka
do sad bavimo stočarstvom; i mi i naši preci', tako da
se možete naseliti u gošenskom kraju. Svi su, naime,
pastiri Egipćanima mrski.”

47 Ode, dakle, Josip te obavijesti faraona: “Moj
otac i moja braća stigoše sa svojim ovcama i
govedima i sa svime što imaju iz zemlje kanaanske, i
eno ih u gošenskom kraju.” **2** I uzevši petoricu između
svoje braće, uvede ih faraonu. **3** Onda faraon zapita
njegovu braću: “Čime se bavite?” Odgovore faraonu:
“Tvoje su sluge stočari, baš kao što su bili naši preci. **4**
Došli smo da potražimo kratak boravak u ovoj zemlji”,
rekoše faraonu, “jer je nestalo paše za stada tvojih
slugu, strašna glad pritište kanaansku zemlju. Dopusti
da se tvoje sluge nastane u gošenskom kraju.” **5** [5a]
Faraon reče Josipu: [6b] “Neka se, dakle, nastane u
gošenskom kraju. A ako znaš da među njima ima
prikladnih, postavi ih za nadglednike moga osobnog
blaga.” [5b] Tako, kad Jakov i njegovi sinovi stigoše
u Egipat i kad faraon, kralj egipatski, to ču, reče
Josipu: “Budući da su tvoj otac i tvoja braća došli k
tebi, **6** [6a] egipatska ti je zemlja na raspolaganju:
smjesti svoga oca i svoju braću u najboljem kraju.” **7**
Josip onda dovede svoga oca Jakova faraonu. Jakov
blagoslovi faraona. **8** A faraon upita Jakova: “Koliko ti
je godina?” **9** Jakov odgovori faraonu: “Godina moga
lutalačkog življenja ima stotina i trideset. Malo ih je
i nesretne su bile godine moga života; ne dostižu
brojem godine življenja na zemlji mojih otaca.” **10**
Poslije toga Jakov se oprosti s faraonom i ode od
njega. **11** Tako Josip nastani svoga oca i svoju braću
davši im u vlasništvo najljepši kraj egipatske zemlje,
u kraju Ramsesovu, kako je faraon naredio. **12** A
Josip opskrbi hranom svoga oca, svoju braću i svu
očevu obitelj sve do najmanjega. **13** Nigdje nije bilo
hrane jer je pritisla strašna glad: izmuči ona i zemlju
egipatsku i zemlju kanaansku. **14** Josip pobra sav
novac što se nalazio u zemlji egipatskoj i zemlji
kanaanskoj u zamjenu za žito koje se prodavalo i
odnese novac u faraonov dvor. **15** Kad je nestalo
novca u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj, svi
Egipćani dođu k Josipu te mu reknu: “Daj nam kruha!
Zašto da pomremo pred tvojim očima? Novca više
nema.” **16** Josip odgovori: “Predajte svoju stoku pa
ću vam dati žita u zamjenu za stoku kad je novca
nestalo.” **17** Tako su oni dovodili svoju stoku Josipu, a
Josip im davaše kruh u zamjenu za konje, za sitnu i
krupnu stoku i za magarad. Tako ih je one godine
opskrbljivao kruhom u zamjenu za sve njihovo blago.
18 Kad je ona godina prošla, dođu k njemu i druge
godine te mu reknu: “Ne možemo sakriti od svoga
gospodara: novca je nestalo, blaga su već ustupljena
gospodaru; drugo ništa ne preostaje da gospodaru
ustupimo nego sebe i svoje oranice. **19** Zašto da
uništimo na tvoje oči i sebe i svoje zemlje? Uzmi
i nas i naše zemlje u zakup za kruh, i tako ćemo
zajedno sa svojom zemljom postati faraonovi kmetovi;
daj sjemena da preživimo: da ne izginemo i da nam
oranice ne postanu pustoš!” **20** Tako Josip steče
faraonu u posjed sve egipatske oranice, jer je svaki
Egipćanin, kako ih pritisnu glad, prodao svoje njive.
Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo, **21** a
narod od jednog kraja Egipta do drugoga njegovim
robljem. **22** Jedino nije preuzeo svećeničkih imanja,

jer je faraon davao svećenicima određeni dio, i tako
su živjeli od prihoda što im ga je faraon davao. Stoga
nisu prodali svojih imanja. 23 Onda Josip reče svijetu:
"Budući da sam danas za faraona prekupio i vas i
vašu zemlju, evo vam sjeme pa zasijte zemlju. 24
A kad bude pobiranje ljetine, faraonu ćete davati
jednu petinu, dok će četiri petine ostajati vama: za
zasijavanje polja, za hranu vama i onima koji su
u vašim domovima i za hranu vašoj djeci." 25 Oni
odgovore: "Život si nam spasio! Mi smo zahvalni
svome gospodaru što možemo biti faraonovi robovi."
26 Tako Josip napravi za Egipat zemljišni zakon
koji i danas vrijedi: petina pripada faraonu; jedino
svećenička imanja nisu prešla faraonu. 27 Izraelci se
nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju gošenskom;
u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se
veoma umnoži. 28 U zemlji egipatskoj poživje Jakov
sedamnaest godina. Tako je duljina Jakovljeva života
iznosila sto četrdeset i sedam godina. 29 A kad se
približi vrijeme Izraelu da umre, pozva svoga sina
Josipa te mu reče: "Ako mi želiš ugoditi, stavi svoju
ruku pod moje stegno kao jamstvo svoje odanosti
meni: nemoj me sahraniti u Egiptu! 30 Kad legnem
dolje sa svojim ocima, prenesi me iz Egipta gore i
sahrani me u njihovu grobnicu!" "Učinit ću kako si
rekao", odgovori. 31 "Zakuni mi se!" - reče. I on mu
se zakle. Tada se Izrael duboko prignu na uzglavlju.

48 Poslije nekog vremena jave Josipu: "Eno ti je
otac obolio." Nato on uzme sa sobom svoja dva
sina, Manašea i Efrajima. 2 Kad Jakovu rekoše: "Evo
ti je došao sin Josip", Izrael skupi svoje snage i sjede
na postelju. 3 Reče Jakov Josipu: "Bog Svemožni,
El Šadaj, objavi mi se u Luzu, u zemlji kanaanskoj;
blagoslov mi dade, 4 a potom mi reče: 'Učinit ću te
rodnim i mnogobrojnim, učinit ću da postaneš skup
naroda, a tvome potomstvu poslije tebe dat ću ovu
zemlju u posjed zauvijek.' 5 Sad, oba tvoja sina što
su ti se rodila u zemlji egipatskoj, prije nego sam
ja stigao k tebi u Egipat, neka budu moji - Efrajim i
Manaše neka budu moji kao i Ruben i Šimun! 6 A
djeca što su ti se rodila poslije njih neka ostanu tvoja;
a u svom nasljedstvu neka se zovu po imenu svoje
braće. 7 Kad sam se, naime, vraćao iz Padana, na
moju žalost, tvoja majka Rahela umrije na putovanju
u kanaansku zemlju, tek u maloj udaljenosti od Efrate.
Sahranio sam je ondje uz put u Efratu, sadašnji
Betlehem." 8 Opazivši Izrael Josipove sinove, zapita:
"Tko su ovi?" 9 Josip odgovori svome ocu: "Sinovi
su to moji koje mi je Bog dao ovdje." "Dovedi mi
ih da ih blagoslovim", reče. 10 Izraelu oči oslabile
od starosti, nije vidio. Zato mu privede sinove, a
on ih poljubi i zagrli. 11 Potom Izrael reče Josipu:
"Nisam očekivao da ću još ikada vidjeti tvoje lice;
kad, evo, Bog mi dade da vidim i tvoje potomke."
12 Josip ih tada skine s njegovih koljena i duboko
se, sve do zemlje, nakloni. 13 Nato ih uze Josip
obojicu - Efrajima svojom desnicom, Izraelu nalijevo,
a Manašea svojom ljevicom, Izraelu nadesno - te ih k
njemu primače. 14 Ali Izrael ispruži svoju desnicu i
stavi je na Efrajimovu glavu, premda je bio mlađi,
a svoju ljevicu na glavu Manašeovu - tako je držao
ruke unakrst - iako je Manaše bio prvorođenac. 15
Tako je davao svoj blagoslov Josipu govoreći: "Bog,
čijim su putovima hodili oci moji Abraham i Izak, Bog,
koji mi je pastir bio otkako postah pa do danas, 16
anđeo koji me od svakog zla izbavljao - djecu ovu
neka blagoslovi! Neka se ime moje i mojih pređa
Abrahama i Izaka po njima spominje! U mnoštva se
mnogobrojna po zemlji razmnožili!" 17 Kad je Josip
vidio da je njegov otac položio desnicu na Efrajimovu
glavu, njegovim se očima to učini krivo; zato posegne
za rukom svoga oca da je pomakne s Efrajimove
glave na glavu Manašeovu. 18 "Ne tako, oče moj,"
reče Josip svome ocu, "jer ovo je prvorođenac; zato
stavi desnicu na njegovu glavu!" 19 Ali njegov otac
to odbije rekavši: "Znam ja, sine moj, znam; i od
njega će postati narod i bit će velik. Ali njegov mlađi
brat bit će veći od njega, a njegovo će potomstvo
biti mnoštvo." 20 Onoga ih, dakle, dana blagoslovi
rekavši: "Vama nek' se Izrael blagoslivlja govoreći:
Kao što je Efrajimu i Manašeu, nek' i tebi Bog učini!"
Tako stavi Efrajima pred Manašea. 21 Poslije Izrael
reče Josipu: "Ja ću, evo, naskoro umrijeti; no Bog će
biti s vama i opet vas dovesti u zemlju vaših otaca.
22 A tebi ostavljam Šekem, nešto više nego tvojoj
braći, što sam ga svojim mačem i lukom osvojio od
Amorejaca."

49 Jakov zatim sazva svoje sinove te reče: "Skupite
se da vam kažem što će vas snaći u kasnije
vrijeme: 2 Okupite se, čujte, sinovi Jakovljevi, čujte
oca svoga Izraela! 3 Ti Rubene, moj prvorođenče,
snaga ti si moja, prvenac moje muškosti. Ističeš,
se ponosom, snagom se ističeš, 4 no, poput vode
nabujao, nećeš više imati prvenstva, jer na ležaj oca
svog se pope, moj tad oskvrnu krevet. 5 Šimun i Levi
braća su prava! Mačevi im oruđe nasilja. 6 Na njihova
vijećanja ja ne silazio, u njihovim zborovima udjela ne
imao! U srdžbi su svojoj ljude ubijali; u objesti bikove
sakatili. 7 Prokleta im srdžba, jer je prežestoka!
Prokleta im objest, jer je preokrutna! Razdijelit ću ih

po Jakovu, Izraelom raspršiti. 8 Judo! Tvoja braća
slavit će te; svagda ti je šaka na šiji dušmana, sinci
oca tvoga tebi će se klanjat. 9 Judo, laviću mali!
Plijenom si se, sine, udebljao; poput lava, poput lavice
legao potrbuške! Tko bi ga dražiti smio? 10 Od Jude
žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu
njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada
- kome će se narodi pokoriti. 11 Svog magarca za
lozu privezuje, mlado magarice svoje za čokot. U vinu
on kupa svoju odjeću svoju halju u krvi od grožđa. 12
Oči su mu od vina mutne, zubi bjelji od mlijeka. 13
Zebulun će stanovati uz obalu morsku, luka spasa
bit će brodarima, uz bok njegov Sidon će ležati. 14
Jisakar je koščat magarac polegao među ogradama.
15 Vidje da je odmor ugodan, a zemlja lijepa, te leđa
svoja pod teret podmetnu i na tlaku pristade. 16 Dan
će narod svoj suditi kao svako pleme Izraelovo. 17
Nek' Dan zmija bude na putu, guja pokraj staze što
će konja za zglob ujesti, i njegov konjik nauznak će
pasti. 18 U spas tvoj se, Jahve, uzdam! 19 Gada će
pljačkat razbojnici, pljačkom će im za petama biti.
20 U Ašera bit će hrane, poslastica za kraljeve. 21
Naftali je košuta lakonoga koja krasnu lanad mladi.
22 Josip je stablo plodno, plodno stablo kraj izvora,
grane svoje grana preko zida. 23 Strijelci njega
saletjeli, strijeljali ga, opljačkali. 24 Ali luk mu čvrst
ostaje, mišice mu ojačale, rukom Jakog Jakovljeva,
imenom Pastira, Stijene Izraela, 25 Bogom, Ocem
tvojim, koji ti pomaže, Svesilnim koji te blagoslivlje
blagoslovom ozgo sa nebesa, blagoslovom ozdo iz
dubina, blagoslovom iz svih prsa, iz svih utroba! 26
Blagoslovom klasja i cvjetova, blagoslovom drevnih
brda, želja vječnih brežuljaka - nek' se oni spuste na
Josipa, između braće posvećenog! 27 Benjamin je
vuk grabežljivi, lovinu on jutrom jede, a navečer plijen
dijeli." 28 Sve su to Izraelova plemena - dvanaest ih
na broj - i to im je otac rekao kad ih je blagoslivljao;
svakoga je od njih blagoslovio njegovim blagoslovom.
29 Poslije toga im dade ovu naredbu: "Naskoro ću
se pridružiti svojim precima. Sahranite me kraj mojih
otaca, 30 u spilji što se nalazi na polju Efrona, Hetita,
u spilji na polju Makpeli, nasuprot Mamri, u zemlji
kanaanskoj. To je ona koju je Abraham kupio s poljem
od Hetita Efrona za mjesto sahranjivanja. 31 Ondje je
sahranjen Abraham i njegova žena Sara; sahranjeni
su ondje Izak i njegova žena Rebeka; ondje sam ja
sahranio Leu. 32 Polje i spilja na njemu kupljeni su od
Hetita." 33 Kad je Jakov tako naputio svoje sinove,
povuče noge natrag na postelju te izdahnu - pridruži
se svojim precima.

50 Josip se baci na oca, suzama mu oblije lice,
izljubi ga. 2 Poslije toga Josip naredi liječnicima
koji su se nalazili u njegovoj službi da mu oca
balzamiraju, i oni balzamiraše Izraela. 3 Trebalo je
četrdeset dana: toliko, naime, traje balzamiranje.
Sedamdeset su ga dana Egipćani oplakivali. 4 A kad
je prošlo vrijeme oplakivanja, Josip reče onima u
dvoru faraonovu: "Učinite mi milost i prenesite faraonu
ovo: 5 Moj me otac zakleo govoreći: 'Kad umrem,
sahrani me u grob koji sam sebi pripravio u zemlji
kanaanskoj!' Dopusti mi da odem gore i sahranim
oca, a onda ću se vratiti." 6 Faraon odgovori: "Otiđi
gore i sahrani svoga oca kako si mu se zakleo." 7
Tako Josip ode da sahrani oca. S njim su pošli i svi
faraonovi službenici - odličnici njegova dvora i svi
dostojanstvenici egipatske zemlje; 8 sva Josipova
obitelj, njegova braća i očeva porodica. Jedino su
u gošenskom kraju ostala njihova djeca, njihove
ovce i goveda. 9 S njim su išla i kola i konjanici:
bila je to vrlo duga povorka. 10 Stigavši u Goren
Haatad, s onu stranu Jordana, održaše ondje veliko i
svečano naricanje. Josip održa sedmodnevnu žalost
za ocem. 11 Kad su stanovnici te zemlje, Kanaanci,
vidjeli tugovanje u Goren Haatadu, rekoše: "To ti je
svečano naricanje Egipćana!" Zato nazovu to mjesto
Abel-Misrajim. Nalazi se s onu stranu Jordana. 12
Jakovljevi sinovi učine kako im je naredio otac: 13
odnesu ga u zemlju kanaansku te ga sahrane u spilji
na polju Makpeli kod Mamre, polju što ga je Abraham
kupio od Hetita Efrona za sahranjivanje. 14 Pošto
je sahranio svoga oca, Josip se vrati u Egipat - on,
njegova braća i svi koji su s njim išli da mu oca
pokopaju. 15 Kad su Josipova braća vidjela da im
je otac umro, rekoše: "Što ako je Josip na nas ljut i
pokuša uzvratiti nam za sve zlo koje smo mi njemu
nanijeli?" 16 Stoga poruče Josipu ovako: "Pred svoju
smrt tvoj je otac naredio: 17 'Ovako recite Josipu:
Oprosti braći svojoj zlo i grijeh što su onako okrutno
prema tebi postupili.' Oprosti, dakle, uvredu slugama
Boga svoga oca!" Na te riječi Josip brizne u plač. 18
Tada sama njegova braća dođu k njemu, bace se
preda nj te mu reknu: "Evo nas k tebi da budemo
tvoji robovi!" 19 Josip im odvrati: "Ne bojte se! TÓa
zar sam ja namjesto Boga! 20 Osim toga, iako ste vi
namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo
na dobro: da učini što se danas zbiva - da spasi život
velikom narodu. 21 Zato se ne bojte! Ja ću se brinuti
za vas i za vašu djecu." Tako ih je smirio ljubeznim
riječima. 22 Josip ostane u Egiptu zajedno s rodom
svojim i očevim. Poživje Josip stotinu i deset godina.
23 Tako je Josip gledao Efrajimovu djecu do trećeg

koljena; a rađala se djeca i Makiru, Manašeovu sinu,
na Josipovim koljenima. **24** Napokon reče Josip svojoj
braći: “Ja ću, evo, naskoro umrijeti. Ali će se Bog,
zacijelo, sjetiti vas i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju
što ju je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i
Jakovu.” **25** Tada Josip zakune Izraelove sinove: “Bog
će se vas doista sjetiti, i tada ponesite moje kosti
odavde!” **26** Josip umrije kad mu bijaše sto i deset
godina; balzamiraše ga i u Egiptu položiše u lijes.

Izlazak

1 Ovo su imena Izraelovih sinova koji su s Jakovom
sišli u Egipat, svaki sa svojim domom: **2** Ruben,
Šimun, Levi i Juda; **3** Jisakar, Zebulun i Benjamin;
4 Dan i Naftali; Gad i Ašer. **5** U svemu Jakovljevih
potomaka bijaše sedamdeset duša. A Josip je već
bio u Egiptu. **6** I umre Josip, a pomru i sva njegova
braća i sav onaj naraštaj. **7** Ali su Izraelci bili rodni,
namnožili se i silno ojačali, tako da su napučili zemlju.
8 Uto u Egiptu zavlada novi kralj koji nije poznavao
Josipa. **9** I reče on svome puku: "Eto, sinovi su
Izraelovi postali narod brojan i moćniji od nas. **10**
Hajde, postupimo mudro s njima: spriječimo im porast,
da se u slučaju rata ne pridruže našim neprijateljima,
da ne udare na nas i napokon ne odu iz zemlje."
11 I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače
teškim radovima. Tako su faraonu sagradili gradove-
skladišta: Pitom i Ramses. **12** Ali što su ih više tlačili,
oni se još više množili, napredovali i širili se, tako
da su Egipćani strahovali od Izraelaca. **13** I Egipćani
se okrutno obore na Izraelce. **14** Ogorčavali su im
život teškim radovima: pravljenjem meljte i opeke,
različitim poljskim poslovima i svakovrsnim naporima
koje im nemilosrdno nametahu. **15** Egipatski se kralj
obrati i na hebrejske babice, od kojih jednoj bijaše
ime Šifra, a drugoj Pua, pa im naredi: **16** "Kad u
porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba
kamena sjedala: ako je muško dijete, ubijte ga; ako je
žensko, neka živi. **17** Ali su se babice bojale Boga i
nisu činile kako im je naredio egipatski kralj, nego su
ostavljale na životu mušku djecu. **18** Stoga egipatski
kralj pozove babice pa im rekne: "Zašto ste tako radile
i na životu ostavljale mušku djecu?" **19** Nato babice
odgovore faraonu: "Hebrejke nisu kao egipatske žene.
One su životne. Prije nego babica dođe k njima, one
već rode." **20** Bog je to babicama za dobro primio.
Narod se množio i silno porastao. **21** A kako su se
babice bojale Boga, on ih obdari potomstvom. **22**
Onda faraon izda naredbu svemu svome narodu:
"Svako muško dijete koje se rodi Hebrejima bacite u
Rijeku! Na životu ostavite samo žensku djecu."

2 Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se
djevojkom Levijkom. **2** Žena zače i rodi sina.
Vidjevši kako je krasan, krila ga je tri mjeseca. **3**
Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi košaricu od
papirusove trstike, oblijepi je smolom i paklinom, u
nju stavi dijete i položi ga u trstiku na obali Rijeke. **4**
Njegova sestra stane podalje da vidi što će s njime
biti. **5** Faraonova kći siđe k Rijeci da se kupa, dok
su njezine sluškinje šetale uz obalu Rijeke. Opazi
ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je
donese. **6** Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete!
Muško čedo. Plakalo je. Njoj se sažali na nj. "Bit će to
hebrejsko dijete", reče. **7** Onda njegova sestra rekne
faraonovoj kćeri: "Hoćeš li da ti potražim dojilju među
Hebrejkama da ti dijete doji?" **8** "Idi!" - odgovori joj
faraonova kći. Tako djevojka ode i pozove djetetovu
majku. **9** "Uzmi ovo dijete", rekne joj faraonova kći,
"i odgoji mi ga, a ja ću te plaćati." Tako žena uzme
dijete i othrani ga. **10** Kad je dijete odraslo, ona ga
odvede faraonovoj kćeri, koja ga posini. Nadjene mu
ime Mojsije, "jer sam ga", reče, "iz vode izvadila".
11 Jednog dana, kad je Mojsije već odrastao, dođe
među svoj narod i vidje njegove muke. Spazi tada
kako neki Egipćanin tuče jednoga Hebrejca - brata
njegova. **12** Okrene se tamo-amo i, vidjevši da nikoga
nema, ubije Egipćanina i zatrpa ga u pijesak. **13**
Izađe on i sutradan te zateče dva Hebrejca kako se
tuku. "Zašto tučeš svoga druga?" - rekne napadaču.
14 Ovaj odvrati: "Tko te postavi za starješinu i suca
našega? Kaniš li ubiti i mene kako si ubio onog
Egipćanina?" Mojsije se uplaši pa će u sebi: "Tako!
Ipak se saznalo." **15** Kad je faraon to dočuo, htjede
Mojsija pogubiti. Zato Mojsije pobjegne od faraona i
skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog
studenca. **16** Midjanski je svećenik imao sedam kćeri.
Dođu one da zahvate vode i naliju pojila, da napoje
stado svoga oca. **17** Ali dođu i pastiri te ih potjeraju.
Mojsije ustane, obrani ih i stado im napoji. **18** Kad su
se vratile svome ocu Reuelu, on ih zapita: "Kako ste
se danas tako brzo vratile?" **19** One odgovore: "Neki
Egipćanin obrani nas od pastira i još nam zahvati
vode i stado nam napoji." **20** "Gdje je?" - zapita on
svoje kćeri. "Zašto ste ostavile toga čovjeka? Pozovite
ga na objed." **21** Mojsije pristane da ostane kod toga
čovjeka. On oženi Mojsija svojom kćeri Siporom. **22**
A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime Geršon,
"jer sam", reče, "stranac u tuđoj zemlji". **23** Poslije
mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još
stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć
sred ropstva uzlazio je k Bogu. **24** Bog je čuo njihovo
zapomaganje i sjetio se svoga Saveza s Abrahamom,
Izakom i Jakovom. **25** I pogleda Bog na Izraelce i
zauze se za njih.

3 Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga
svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do
Horeba, brda Božjega. **2** Anđeo mu se Jahvin ukaže u
rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm
sav u plamenu, a ipak ne izgara. **3** "Hajde da priđem,

“reče Mojsije, “i promotrim ovaj čudni prizor: zašto
grm ne sagorijeva.” 4 Kad je Jahve vidio kako prilazi
da razmotri, iz grma ga Bog zovne: “Mojsije! Mojsije!”
“Evo me!” - javi se. 5 “Ne prilazi ovamo!” - reče. “Izuj
obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.
6 Ja sam”, nastavi, “Bog tvoga oca; Bog Abrahamov,
Bog Izakov, Bog Jakovljev.” Mojsije zakloni lice: bojao
se u Boga gledati. 7 “Vidio sam jade svoga naroda u
Egiptu”, nastavi Jahve, “i čuo mu tužbu na tlačitelje
njegove. Znane su mi muke njegove. 8 Zato sam
sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem
ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju - u zemlju
kojom teče med i mlijeko: u postojbinu Kanaanaca,
Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i Jebusejaca. 9
Vapaji sinova Izraelovih dopriješe do mene. I sam
vidjeh kako ih Egipćani tlače. 10 Zato, hajde! Ja
te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce,
iz Egipta.” 11 “Tko sam ja da se uputim faraonu”,
odgovori Mojsije Bogu, “i izvedem Izraelce iz Egipta!”
12 “Ja ću biti s tobom”, nastavi. “I ovo će ti biti znak
da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta,
Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu.” 13 Nato
Mojsije reče Bogu: “Ako dođem k Izraelcima pa im
kažem: 'Bog otaca vaših poslao me k vama', i oni me
zapitaju: 'Kako mu je ime?' - što ću im odgovoriti?” 14
“Ja sam koji jesam”, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi:
“Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.”
15 Dalje je Bog Mojsiju rekao: “Kaži Izraelcima ovako:
'Jahve, Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov
i Bog Jakovljev, poslao me k vama.' To mi je ime
dovijeka, tako će me zvati od koljena do koljena.” 16
“Idi, skupi starješine Izraelaca pa im kaži: 'Jahve, Bog
otaca - Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev - objavio
mi se i rekao mi: Pohodio sam vas i razabrao što
vam se čini u Egiptu. 17 Odlučio sam vas izvesti
iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, Hetita,
Amorejaca, Perižana, Hivijaca i Jebusejaca - u zemlju
kojom teče med i mlijeko!' 18 Oni će te poslušati.
Onda pođi sa starješinama Izraelaca k egipatskom
kralju i reci mu: 'Objavio nam se Jahve, Bog Hebreja.
Pusti nas da odemo tri dana hoda u pustinju, da
ondje prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svojemu.' 19 Znam
ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude
natjeran teškom šakom. 20 Zato ću ja pružiti svoju
šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću
ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti. 21 Dobro ću
raspoložiti Egipćane prema ovome narodu, pa kad
pođete, nećete poći praznih ruku. 22 Svaka će žena
zatražiti od svoje susjede i stanarke u svojoj kući
nakita srebrnog i zlatnog i odjeće. To stavite na svoje
sinove i kćeri. Tako ćete oplijeniti Egipćane.”

4 Mojsije uzvrati: “Ali ako mi ne povjeruju i ne
poslušaju me, nego mi reknu: 'Jahve ti se nije
objavio?'” 2 “Što ti je to u ruci?” - zapita ga Jahve.
“Štap”, odgovori. 3 “Baci ga na zemlju!” - naredi mu
Jahve. On ga baci na zemlju, a štap se pretvori u
zmiju. Mojsije pred njom uzmače. 4 Onda Jahve reče
Mojsiju: “Pruži ruku i uhvati je za rep.” I on seže
rukom i uhvati je za rep, a ona opet postade štap u
njegovoj ruci. 5 “Tako moraju vjerovati da se Jahve,
Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i
Bog Jakovljev, tebi objavio.” 6 Još mu Jahve rekne:
“Uvuci ruku u njedra.” On uvuče ruku u njedra. Kad ju
je izvukao, gle - ruka mu gubava, bijela kao snijeg. 7
“Stavi opet ruku u njedra!” - naredi mu Jahve. On
opet ruku u njedra. Kad ju je iz njedara izvukao, gle -
opet je bila kao i ostali dio tijela. 8 “Ako ti ne povjeruju
i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat
će poruci drugoga znamenja. 9 A ako ih oba ova
znamenja ne uvjere pa ti ne povjeruju, zahvati vode iz
Rijeke i prolij je po suhu. Voda što je budeš iz Rijeke
uzeo na suhu će se u krv pretvoriti.” 10 “Oprosti,
Gospodine!” - nastavi Mojsije Jahvi. “Ja nikad nisam
bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome
sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak.” 11
“Tko je dao čovjeku usta?” - reče mu Jahve. “Tko
ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga
osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve! 12 Idi, dakle! Ja ću
biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš
govoriti.” 13 “Oprosti, Gospodine”, opet će Mojsije,
“ne bi li poslao koga drugoga!” 14 Razljuti se Jahve
na Mojsija i reče: “Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat?
Znam da je on vrlo rječit. Evo, baš ti izlazi u susret.
Kad te vidi, obradovat će se u srcu. 15 Ti govori
njemu i u njegova usta stavljaj riječi. Ja ću biti i s
tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici
što ćete raditi. 16 Neka on mjesto tebe govori narodu.
Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti
mjesto Boga. 17 Uzmi ovaj štap u ruku. Njim izvodi
znamenja.” 18 Zatim se Mojsije vrati svome tastu Jitru
te mu reče: “Pusti me da se vratim braći u Egipat
da vidim jesu li još na životu.” “Pođi u miru!” - reče
Jitro Mojsiju. 19 I Jahve reče Mojsiju u Midjanu: “Vrati
se u Egipat, jer su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj
život.” 20 Tako Mojsije posadi na magarca svoju ženu
i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u ruku Mojsije
uze Božji štap. 21 Jahve opet reče Mojsiju: “Kad se
vratiš u Egipat, pobrini se da pred faraonom izvedeš
sva čudesa za koja sam ti dao moć, premda ću ja
tvrdim učiniti njegovo srce, tako te neće pustiti narod
da ode. 22 Tada reci faraonu: 'Ovako kaže Jahve:
Izrael je moj prvorođenac. 23 Tražim od tebe da mi

pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da
ga pustiš, ja ću ubiti tvoga prvorođenca.'" 24 Kad
se na putu Mojsije zaustavi da prenoći, navali na
nj Jahve da ga ubije. 25 Ali Sipora pograbi oštar
kremen, obreza svoga sina i kožicom se dotakne
Mojsijevih nogu: "Zaista si mi ti krvav muž", reče. 26 I
Jahve ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla "krvav
muž". 27 Onda rekne Jahve Aronu: "Zaputi se prema
pustinji, u susret Mojsiju!" On ode i s njim se sastane
na Božjem brdu. Poljubi ga. 28 Mojsije pripovjedi
Aronu sve što mu je Jahve povjerio i sva znamenja
koja mu je naredio da ih učini. 29 Sad odu Mojsije i
Aron i skupe sve starješine Izraelaca. 30 Aron izloži
sve što je Jahve govorio Mojsiju, a Mojsije izvede
znamenja naočigled naroda. 31 Narod je bio uvjeren,
i pošto čuše da je Jahve pohodio Izraelce i pogledao
na njihove jade, popadaše ničice i pokloniše se.

5 Poslije toga odu Mojsije i Aron pa reknu faraonu:
"Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pusti narod
moj da ode i u moju čast slavi svetkovinu.'" 2 "Tko
je taj Jahve da ga ja poslušam", odvrati faraon, "i
pustim Izraelce? Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti
Izraelce." 3 "Bog Hebreja objavio nam se", rekoše.
"Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i
prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svome, da se na nas
ne obori pomorom ili mačem." 4 Nato im odvrati
egipatski kralj: "Mojsije i Arone, zašto odvraćate
svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao. 5
Sad kad se svjetina tako umnožila", nastavi faraon,
"vi biste ih od posla odvratili?" 6 Istoga dana izda
faraon naredbu nadglednicima i bilježnicima: 7 "Ne
pribavljajte više ovome narodu slame kao do sada.
Neka idu sami i sebi je skupljaju. 8 A zahtijevajte
od njih istu količinu opeke koju su pravili i dosad.
Ne smanjujte je! Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo
prinijeti žrtvu Bogu svome!' 9 Navalite poslove na taj
svijet: neka rade, da ne obraćaju pažnje klevetama!"
10 Sad dođu nadglednici naroda i njegovi bilježnici
te svijetu objave: "Ovako poručuje faraon: 'Neću
vam više nabavljati slame. 11 Vi sami morate ići
i tražiti je gdje god je možete naći. Ali zato neću
smanjiti vaš posao.'" 12 Stoga se narod raziđe po
svoj zemlji egipatskoj da skuplja strnjiku namjesto
slame. 13 A nadglednici ih gonili: "Morate svakoga
dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu
dobivali." 14 A bilježnike koje faraonovi nadglednici
bijahu postavili nad Izraelcima tukli su i korili: "Zašto
niste ni jučer ni danas napravili opeke koliko i prije?"
15 Onda bilježnici Izraelaca odu i potuže se faraonu:
"Zašto ovako postupaš sa svojim slugama? 16 Tvoje
sluge više ne dobivaju slame, a ipak se od nas traži:
napravite opeku? Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je
tvoj narod!" 17 "Lijenčine ste vi! Lijenčine!" - odgovori
faraon. "Stoga i kažete: 'Hajdemo da prinesemo žrtvu
Jahvi!' 18 Nosite se na posao! Slama vam se neće
davati, ali morate praviti određene količine opeke." 19
Bilježnici Izraelaca nađu se na muci zbog naredbe:
"Svakodnevnu količinu opeke ne smijete smanjiti!" 20
Otišavši od faraona, naiđu na Mojsija i Arona, koji su
ih čekali. 21 "Neka vas Jahve ima na oku i sudi vam!"
- dobace im. "Omrazili ste nas kod faraona i njegovih
dvorana; dali ste im mač u ruke da nas pobiju."
22 Mojsije se vrati Jahvi i reče: "Zašto, Gospodine,
nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao? 23
Otkad sam ja stupio pred faraona i progovorio mu u
tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti
ništa ne poduzimaš da izbaviš svoj narod."

6 Jahve reče Mojsiju: "Naskoro ćeš vidjeti kako ću
ja s faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da
odu; pod jakom rukom sam će ih iz svoje zemlje
istjerati." 2 Još reče Bog Mojsiju: "Ja sam Jahve. 3
Abrahamu, Izaku i Jakovu objavljivao sam se kao
El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod svojim
imenom - Jahve. 4 I sklopio sam svoj Savez s njima
da ću im dati kanaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli
kao pridošlice. 5 A sada, pošto sam čuo uzdisaje
Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se
svoga Saveza. 6 Kaži, dakle, Izraelcima da sam
ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam
ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva
u kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i
kažnjavajući strogo. 7 Za svoj ću vas narod uzeti i
bit ću vašim Bogom. Tada ćete znati da sam vas ja,
Jahve, vaš Bog, izbavio od egipatske tlake. 8 Dovest
ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je dati
Abrahamu, Izaku i Jakovu i dat ću vam je u baštinu,
ja, Jahve." 9 Mojsije to kazivaše Izraelcima, ali ga
ne htjedoše slušati: duhovi su im bili pomućeni od
teškoga ropstva. 10 Onda Jahve reče Mojsiju: 11 "Idi i
reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti Izraelce
iz svoje zemlje." 12 Mojsije prozbori Jahvi: "Kad me
Izraelci nisu slušali, kako će me, spora u govoru,
saslušati faraon!" 13 Ali je Jahve govorio Mojsiju i
Aronu i slao ih sad k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju
egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta. 14 Ovo su
glave njihovih domova. Sinovi Izraelova prvorođenca
Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To su obitelji
potekle od Rubena. 15 A sinovi Šimunovi: Jemuel,
Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke.
To su obitelji potekle od Šimuna. 16 Ovo su imena

Levijevih sinova s njihovim potomstvom: Geršon,
Kehat i Merari. Levi je živio sto trideset i sedam
godina. 17 Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa
svojim obiteljima. 18 Sinovi su Kehatovi: Amram,
Jishar, Hebron i Uziel. Kehat je živio sto trideset i
tri godine. 19 Merarijevi su sinovi: Mahli i Muši. To
su Levijeve obitelji s njihovim potomcima. 20 Amram
se oženi svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi
Arona i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam
godina. 21 Sinovi Jisharovi bijahu: Korah, Nefeg i
Zikri. 22 A sinovi su Uzielovi: Mišael, Elsafan i Sitri. 23
Aron se oženi Elišebom, kćerkom Aminadabovom, a
sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba, Abihua,
Eleazara i Itamara. 24 Korahovi su sinovi: Asir, Elkana
i Abiasaf. To su Korahovi potomci. 25 Aronov sin
Eleazar oženi se jednom Putielovom kćeri, koja mu
rodi Pinhasa. To su glave Levijevih domova prema
njihovim koljenima. 26 To je onaj Aron i Mojsije kojima
je Jahve zapovjedio da izvedu Izraelce iz Egipta po
njihovim četama. 27 To su oni isti, Mojsije i Aron,
koji su govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti
Izraelce iz Egipta. 28 U dan kad je Jahve govorio
s Mojsijem u egipatskoj zemlji, 29 rekao mu je: “Ja
sam Jahve. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja, o
svemu što ti kažem.” 30 Mojsije se pred Jahvom
ispričavao: “Spor sam ja u govoru. Kako će me faraon
poslušati?”

7 Mojsiju je Jahve odgovorio: “Vidi! Faraonu ću te
nametnuti kao božanstvo; tvoj brat Aron bit će
tvoj prorok. 2 Ti kazuj sve što ti naređujem, a tvoj
brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te
odu iz njegove zemlje. 3 Ja ću učiniti da otvrdne
srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesa u zemlji
egipatskoj. 4 Kako vas faraon neće poslušati, ja ću
staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući,
izbavit ću svoje čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske
zemlje. 5 Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem
Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati
da sam ja Jahve.” 6 Mojsije i Aron poslušaše: kako
im je Jahve naredio, upravo tako učiniše. 7 Mojsiju je
bilo osamdeset, a Aronu osamdeset i tri godine kad
su faraonu postavili svoje zahtjeve. 8 Još doda Jahve
Mojsiju i Aronu: 9 “Kad faraon zatraži od vas da
izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da uzme svoj
štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u
zmiju.” 10 Dođu Mojsije i Aron pred faraona i učine
kako im je Jahve naredio. Aron baci pred faraona i
njegove službenike svoj štap, koji se pretvori u zmiju.
11 Zovne faraon mudrace i vračare. I zaista, egipatski
vračari svojim vračanjem učine isto: 12 svaki baci svoj
štap, koji se pretvori u zmiju. Ali Aronov štap proguta
njihove štapove. 13 Faraon bijaše tvrdokorna srca:
ne htjede poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i
kazao. 14 Tada Jahve reče Mojsiju: “Faraonovo je
srce okorjelo; odbija da pusti narod. 15 Ujutro pođi k
faraonu. Kad izađe k vodi, stani preda nj na obali
Rijeke. Uzmi u ruku štap što se bio u zmiju pretvorio.
16 Reci mu: 'Jahve, Bog Hebreja, poslao me k tebi s
porukom da pustiš moj narod da mi iskaže štovanje u
pustinji. Ali sve dosad ti nisi poslušao. 17 Ovako Jahve
poručuje: Ovim ćeš spoznati da sam ja Jahve. Gledaj!
Štapom koji imam u ruci mlatnut ću po vodi u Rijeci i
pretvorit će se u krv. 18 Ribe će u Rijeci pocrkati;
Rijeka će se usmrdjeti, i grstit će se Egipćanima piti
vodu iz Rijeke.'” 19 Još Jahve reče Mojsiju: “Reci
Aronu da uzme svoj štap i pruži svoju ruku povrh
egipatskih voda: njihovih rijeka, njihovih prokopa,
njihovih jezeraca, svih njihovih vodenih stjecišta, da
se pretvore u krv; po svoj zemlji egipatskoj neka
je krv, čak i u drvenim i kamenim posudama.” 20
Mojsije i Aron učiniše kako im je Jahve naredio.
Podiže Aron svoj štap i naočigled faraona i njegovih
službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se voda u
Rijeci prometnu u krv. 21 Ribe u Rijeci pocrkaše;
Rijeka se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli piti
vodu iz Rijeke; krv bijaše po svoj zemlji egipatskoj. 22
Ali egipatski vračari svojim vračanjem učiniše isto.
Tako faraon ostade tvrdokorna srca: nije htio poslušati
Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. 23 Faraon se
okrenu i ode u svoj dvor, ne uzimajući ni to k srcu.
24 Svi su Egipćani počeli kopati oko Rijeke tražeći
pitke vode jer nisu mogli piti vode iz Rijeke. 25 Kad je
prošlo sedam dana kako je Jahve udario po Rijeci,

8 opet Jahve reče Mojsiju: “Pođi k faraonu i reci
mu: 'Ovako govori Jahve: Pusti moj narod da ode
i štovanje mi iskaže. 2 Ako odbiješ da ih pustiš,
svu ću ti zemlju kazniti žabama. 3 Rijeka će vrvjeti
žabama. One će izići i prodrijeti u tvoj dvor, u ložnicu,
u tvoju postelju, u kuće tvojih službenika i tvoga
naroda, pod sačeve i naćve tvoje. 4 Po tebi, po
tvome narodu i svim tvojim službenicima skakat će
žabe.'” 5 Onda Jahve reče Mojsiju: “Reci Aronu neka
ispruži svoju ruku sa štapom povrh rijeka, prokopa i
jezeraca i učini da žabe navale na egipatsku zemlju.”
6 Aron pruži svoju ruku povrh egipatskih voda, i žabe
iziđoše i prekriše zemlju egipatsku. 7 Ali i vračari
učiniše tako svojim vračanjem, te žabe navališe na
egipatsku zemlju. 8 Zovne sad faraon Mojsija i Arona
i rekne: “Molite Jahvu da ukloni žabe od mene i
moga puka, a ja ću pustiti narod da prinese žrtvu

Jahvi.” 9 Mojsije uzvrati faraonu: “Dostoj se odrediti
mi kad hoćeš da molim za te, za tvoje službenike i
za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i tvojih
domova i ostanu samo u Rijeci.” 10 “Sutra”, reče.
“Neka bude kako kažeš”, odvrati Mojsije, “da znaš
kako nitko nije kao Jahve, Bog naš. 11 Žabe će otići
od tebe, od tvojih službenika i tvoga naroda; ostat
će samo u Rijeci.” 12 Mojsije i Aron odu od faraona,
a onda Mojsije zazva Jahvu zbog žaba kojima je
kaznio faraona. 13 I Jahve usliša Mojsija, te žabe
pocrkaju po kućama, dvorištima i njivama. 14 Na
hrpe su ih zgrtali, zemlja se njima usmrdjela. 15
Kad je faraon vidio da je nastupilo olakšanje, srce
mu otvrdnu te ne posluša Mojsija i Arona, kako je
Jahve i kazao. 16 Onda će opet Jahve Mojsiju: “Reci
Aronu neka zamahne svojim štapom i udari po prahu
na tlu neka se pretvori u komarce po svoj zemlji
egipatskoj.” 17 I učine tako: zamahne Aron rukom i
štapom te udari po prahu na tlu. Komarci navale na
ljude i životinje. Sav prah na tlu pretvori se u komarce
po svoj zemlji egipatskoj. 18 Vračari pokušaše da
svojim vračanjem stvore komarce, ali nisu mogli. Ljudi
i životinje postanu plijenom komaraca. 19 Tada vračari
reknu faraonu: “To je prst Božji!” Ali je faraonovo srce
bilo okorjelo, pa nije poslušao Mojsija i Arona, kako je
Jahve i kazao. 20 Onda Jahve reče Mojsiju: “Podrani
ujutro, iziđi pred faraona kad krene k vodi, i reci mu:
'Ovako poručuje Jahve: Pusti moj narod da ode i da
mi štovanje iskaže. 21 Ako ne pustiš moga naroda,
pripustit ću obade na te, na tvoje službenike, na tvoj
puk i tvoje domove. Egipatski domovi i samo tlo na
kojem stoje vrvjet će od obada. 22 Ali ću toga dana
izuzeti gošenski kraj, u kojem živi moj narod, te se
ondje obadi neće pojaviti, tako da znaš da sam ja
Jahve u središtu zemlje. 23 Tu ću razliku napraviti
između svoga i tvoga naroda. To će znamenje biti
sutra.'” 24 I učini Jahve tako. Rojevi obada nalete u
faraonov dvor, na domove njegovih službenika i po
svoj zemlji egipatskoj. Zemlja nastrada od obada.
25 Sad faraon pozove Mojsija i Arona pa im rekne:
“Idite, prinesite žrtvu svome Bogu, ali u ovoj zemlji.”
26 “Ne dolikuje da tako učinimo”, odgovori Mojsije.
“Žrtve koje mi prinosimo Jahvi, Bogu svome, za
Egipćane su svetogrđe. Kad bismo, dakle, na njihove
oči prinosili žrtve koje su Egipćanima svetogrdne, zar
nas ne bi kamenovali? 27 Zato moramo u pustinju
tri dana hoda te prinijeti žrtvu Jahvi, Bogu svome,
kako nam je zapovjedio.” 28 “Pustit ću vas da odete u
pustinju”, odgovori faraon, “i prinesete žrtvu Jahvi,
svome Bogu, ali ne odlazite predaleko. Molite za me!”
29 Nato odvrati Mojsije: “Čim odem od tebe, zazvat ću
Jahvu da sutra nestane obada s faraona, njegovih
službenika i njegova puka. Ali neka faraon više ne
vara! Neka pusti narod da ide i prinese žrtvu Jahvi.”
30 Tako Mojsije ode od faraona i pomoli se Jahvi.
31 I Jahve učini kako je Mojsije tražio: s faraona, s
njegovih službenika i s njegova puka nestane obada -
ni jedan jedini nije ostao. 32 Ali opet ukruti faraon
srce svoje i ne dopusti narodu da ode.

9 Tada Jahve reče Mojsiju: “Idi k faraonu i reci mu:
'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti moj
narod da ode i da mi štovanje iskaže. 2 Ako ga
ne pustiš, nego ga i dalje budeš zadržavao, 3 ruka
Jahvina udarit će strašnim pomorom po tvome blagu
što je u polju: po konjima, magaradi, devama, krupnoj
i sitnoj stoci. 4 Razlikovat će Jahve stoku Izraelaca od
stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izraelcima
neće stradati.'” 5 Jahve je odredio i vrijeme, rekavši:
“Sutra će Jahve izvesti ovo u zemlji.” 6 Sutradan
Jahve tako i učini. Sva stoka Egipćana ugine, a od
stoke Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo. 7 Faraon
je istraživao i uvjerio se da od izraelske stoke nije
uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ipak otvrdlo
i nije pustio naroda. 8 Reče Jahve Mojsiju i Aronu:
“Zagrabite pune pregršti pepela iz peći, pa neka ga
Mojsije pred faraonovim očima baci prema nebu.
9 Od toga će nastati sitna prašina po svoj zemlji
egipatskoj, i na ljudima će i na životinjama izazivati
otekline i stvarati čireve s kraja na kraj Egipta.” 10
Tako oni uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona.
Onda Mojsije rasu pepeo prema nebu, a otekline s
čirevima prekriše ljude i životinje. 11 Ni čarobnjaci se
nisu mogli pojaviti pred Mojsijem, jer su i čarobnjaci,
kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima. 12 Ali
je Jahve otvrdnuo srce faraonu, pa on ne posluša
Mojsija i Arona, kako je Jahve Mojsiju i rekao. 13 Tada
Jahve reče Mojsiju: “Podrani ujutro, iziđi pred faraona
i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti
narod da ode i da mi štovanje iskaže. 14 Ako ih ne
pustiš, sva zla svoja navalit ću ovaj put na te, na
tvoje službenike i tvoj puk, tako da spoznaš da nema
nikoga na svoj zemlji kao što sam ja. 15 Da sam
ruku svoju spustio i udario tebe i tvoj puk pomorom,
nestalo bi te sa zemlje. 16 Poštedio sam te da ti
pokažem svoju moć i da se hvali moje ime po svoj
zemlji. 17 Ali se ti previše uzdižeš nad mojim narodom
i priječiš mu da ode. 18 Sutra u ovo doba pustit ću
tuču tako strašnu kakve u Egiptu još nije bilo otkad je
postao do sada. 19 Zato naredi da pod krov utjeraju
tvoje blago i sve što je vani, na otvorenu. Sve što
se nađe u polju, bilo čovjek bilo živinče, ne bude li

uvedeno unutra, poginut će kad tuča zaspe po njima.'"
20 Faraonovi službenici, koji su se pobojali Jahvina
govora, utjeraju svoje sluge i svoje blago unutra. 21
Oni koji nisu marili za Jahvinu prijetnju ostave vani i
svoje sluge i stoku. 22 Onda rekne Jahve Mojsiju:
"Pruži ruku prema nebu da udari tuča po svoj zemlji
egipatskoj: po ljudima, životinjama i svemu bilju u
zemlji egipatskoj." 23 Mojsije diže svoj štap prema
nebu. Jahve zagrmje i pusti tuču i munje sastavi sa
zemljom. Sipao je Jahve tuču po zemlji Egipćana. 24
Tuča je mlatila, kroz nju munje parale. Strahota se
takva nije oborila na zemlju egipatsku otkako su ljudi
u njoj. 25 Tuča pobi po svem Egiptu sve što je ostalo
vani, ljude i životinje; uništi sve bilje po poljima i sva
stabla poljska polomi. 26 Samo u gošenskom kraju,
gdje su živjeli Izraelci, nije bilo tuče. 27 Faraon posla
po Mojsija i Arona pa im reče: "Ovaj put priznajem da
sam kriv. Jahve ima pravo, a ja i moj narod krivo. 28
Molite Jahvu da ustavi gromove i tuču, a ja ću vas
pustiti da idete. Nećete više dugo ostati." 29 "Kad
iziđem iz grada", reče mu Mojsije, "dići ću ruke prema
Jahvi, pa će gromovi prestati, a ni tuče više neće
biti, tako da znaš da zemlja pripada Jahvi. 30 Ali
ni ti ni tvoji dvorani, znam ja, još se ne bojite Boga
Jahve." 31 I tako propade lan i ječam: jer ječam bijaše
u klasu, a lan u cvatu. 32 Pšenica i raž nisu nastradali
jer su ozima žita. 33 Otišavši od faraona, Mojsije
iziđe iz grada i podigne ruke prema Jahvi. Prestane
grmljavina i tuča, a ni kiša više nije padala na zemlju.
34 Kad je faraon vidio da je prestala grmljavina, tuča i
kiša, opet padne u grijeh: i on i njegovi službenici opet
otvrdnu srcem. 35 Otvrdnu srce faraonu i ne pusti on
Izraelce, kako je Jahve i prorekao preko Mojsija.

10 Reče Jahve Mojsiju: "Idi k faraonu. Učinio sam
da njemu i njegovim službenicima otvrdne srce
da izvedem svoja znamenja među njima; 2 da možeš
pripovjedati svome sinu i svome unuku što sam
učinio Egipćanima i kakva sam znamenja izvodio
među njima, kako biste znali da sam ja Jahve." 3
Tako Mojsije i Aron odu k faraonu i kažu mu: "Ovako
poručuje Jahve, Bog Hebreja: 'Dokle ćeš odbijati da
se preda mnom poniziš? Pusti moj narod da mi iskaže
štovanje. 4 Jer ako ne pustiš moga naroda, sutra ću
navesti skakavce na tvoju zemlju. 5 Tako će prekriti
površinu da se zemlja od njih neće vidjeti. Pojest će
ono što vam je iza tuče ostalo; i ogolit će vam sva
stabla što po polju rastu. 6 Ispunit će ti sav dvor, kuće
tvojih službenika i domove svih ostalih Egipćana -
takvo što ne vidješe ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva
u ovoj zemlji od svojih vremena do danas.'" Okrene
se i ode od faraona. 7 "Dokle će nam ovaj čovjek
biti stupica?" - rekoše faraonu njegovi službenici. -
"Pusti te ljude neka idu i iskažu štovanje Jahvi, svome
Bogu! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?" 8
Dovedu Mojsija i Arona natrag k faraonu, a on im
reče: "Idite! Iskažite štovanje Jahvi, svome Bogu! A
tko će sve ići?" 9 "Svi idemo", odgovori Mojsije, "i
mlado i staro. Odlazimo sa svojim sinovima i svojim
kćerima; sa svojom krupnom i sitnom stokom, jer
moramo održati svečanost Jahvi." 10 "Jahve bio s
vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i djeca!"
- odgovori im. "Očito se vidi da vam nakana nije čista.
11 Nećemo tako! Nego muškarci neka odu i štovanje
iskažu Jahvi. To ste i tražili." I otjeraju ih od faraona.
12 Tada reče Jahve Mojsiju: "Pruži ruku povrh zemlje
egipatske da navale skakavci na egipatsku zemlju i
pojedu sve bilje što još ostade nakon tuče!" 13 Tako
Mojsije podigne svoj štap povrh egipatske zemlje,
a Jahve navrati istočni vjetar po zemlji; puhao je
toga cijelog dana i cijele noći. A kad je jutro svanulo,
vjetar nanio skakavce. 14 Oni se razlete po svoj
egipatskoj zemlji i padnu po svim krajevima Egipta u
silnoj gustoći: toliko ih mnoštvo nikad prije nije bilo
niti će kada biti. 15 Pokriju sve tlo, tako da se od njih
zacrnjelo. Pojedu sve bilje u polju i sve plodove sa
stabala što su bili ostali iza tuče. Ništa se više nije
zelenjelo: ni stabla ni poljska trava u svem Egiptu. 16
Brže-bolje dozva faraon Mojsija i Arona pa im reče:
"Sagriješio sam protiv Jahve, vašega Boga, i vas!
17 Oprostite mi uvredu još samo ovaj put i molite
Jahvu, Boga svoga, da samo otkloni od mene ovaj
smrtonosni bič!" 18 Kad je Mojsije otišao od faraona,
zazva Jahvu 19 i Jahve promijeni vjetar u veoma jak
zapadnjak, koji pothvati skakavce i odnese prema
Crvenome moru. Ni jedan jedini skakavac nije ostao
ni u kojem kraju Egipta. 20 Ali je Jahve otvrdnuo
srce faraonu i ne pusti on Izraelaca. 21 "Pruži ruku
prema nebu", rekne Jahve Mojsiju, "pa neka se tmina
spusti na egipatsku zemlju, tmina koja će se moći
opipati." 22 Mojsije pruži ruku prema nebu i spusti
se gusta tmina na svu zemlju egipatsku: tri je dana
trajala. 23 Tri dana nisu ljudi jedan drugoga mogli
vidjeti i nitko se sa svoga mjesta nije micao. A u
mjestima gdje su Izraelci živjeli sjala svjetlost. 24
Pozva onda faraon Mojsija i reče: "Idi i štovanje iskaži
Jahvi! Ali vaša stoka, krupna i sitna, neka ostane
ovdje. Vaša djeca neka idu s vama!" 25 "Ti nas sam
moraš opskrbiti prinosima i žrtvama paljenicama koje
ćemo prinijeti Jahvi, Bogu svojemu", odgovori Mojsije.
26 "Zato ćemo sa sobom potjerati i svoja stada. Ni
papak neće ostati ovdje. Od njih nam valja izabrati za

žrtvovanje Jahvi, Bogu našemu, a ne znamo, dok
onamo ne stignemo, što moramo Jahvi prinijeti." 27
Jahve otvrdne faraonu srce i on ne pristane da odu.
28 "Odlazi!" - vikne faraon na Mojsija. "I da mi više na
oči ne dolaziš! Onoga dana kad mi se opet pojaviš
na oči, zaglavit ćeš!" 29 "Dobro si kazao!" - uzvrati
Mojsije. "Lica tvoga više neću vidjeti!"

11 "Još ću samo jednom nedaćom udariti faraona
i Egipat", reče Jahve Mojsiju. "Poslije toga pustit
će vas odavde. I više: sam će vas odavde potjerati. 2
Kaži svijetu neka svaki čovjek ište od svoga susjeda
i svaka žena od svoje susjede srebrnih i zlatnih
dragocjenosti." 3 Jahve učini te Egipćani bijahu
naklonjeni narodu. Sam Mojsije postane vrlo uvažen
u egipatskoj zemlji, u očima faraonovih službenika i u
očima naroda. 4 A onda Mojsije navijesti: "Ovako
poručuje Jahve: 'O ponoći proći ću Egiptom. 5
Svaki će prvorođenac u egipatskoj zemlji umrijeti, od
prvorođenca faraonova, koji bi imao sjediti na njegovu
prijestolju, do prvorođenca ropkinje koja se nalazi uz
mlinski kamen; a uginut će i sve prvine od stoke. 6 U
svoj će zemlji egipatskoj nastati veliki jauk, kakva nije
bilo niti će kad poslije biti. 7 Među Izraelcima ni pas
neće zalajati na živo stvorenje: ni na čovjeka ni na
životinju.' Po tome ćete znati da Jahve luči Izraelca
od Egipćanina. 8 Onda će svi ovi tvoji dvorani k meni
doći, preda me se baciti i vikati: Nosi se i ti i sav puk
koji za tobom ide! Poslije toga ću otići." I gnjevan ode
od faraona. 9 "Neće vas faraon poslušati", reče Jahve
Mojsiju, "a to da bi se umnožila moja znamenja u
zemlji egipatskoj." 10 Mojsije i Aron izveli su sva ta
znamenja pred faraonom, ali je Jahve okorio srce
faraonu, tako te on nije puštao Izraelaca da odu iz
njegove zemlje.

12 Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj:
2 "Ovaj mjesec neka vam bude početak
mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini.
3 Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog
dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi
jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. 4 Ako je obitelj
premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome
susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite
živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti.
5 Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i
muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle. 6 Čuvajte
ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda
neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti
suton. 7 Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i
nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo. 8 Meso,
pečeno na vatri, neka se pojede te iste noći sa
beskvasnim kruhom i gorkim zeljem. 9 Da ništa sirovo
ili na vodi skuhano od njega niste jeli, nego na vatri
pečeno: s glavom, nogama i ponutricom. 10 Ništa
od njega ne smijete ostaviti za sutradan: što bi god
do jutra ostalo, morate na vatri spaliti. 11 A ovako
ga blagujte: opasanih bokova, s obućom na nogama
i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je Jahvina
pasha. 12 Te ću, naime, noći ja proći egipatskom
zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj
- i čovjeka i životinju. Ja, Jahve, kaznit ću i sva
egipatska božanstva. 13 Krv neka označuje kuće u
kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći ću vas;
tako ćete vi izbjeći biču zatornomu kad se oborim
na zemlju egipatsku." 14 "Taj dan neka vam bude
spomen-dan. Slavite ga kao blagdan u čast Jahvi.
Svetkujte ga po trajnoj uredbi od koljena do koljena.
15 Sedam dana jedite beskvasan kruh. Prvoga već
dana uklonite kvasac iz svojih kuća. Jer, tko bi god
od prvoga do sedmoga dana jeo ukvasan kruh, taj
se ima iskorijeniti između Izraelaca. 16 Prvoga dana
držite sveto zborovanje, a tako i sedmoga dana.
Nikakva posla tih dana nemojte raditi. Jedino jelo,
što kome treba, možete pripraviti. 17 Držite blagdan
beskvasnog kruha! Toga sam, naime, dana izveo
vaše čete iz zemlje egipatske. Držite zato taj dan kao
blagdan od koljena do koljena: to je vječna naredba.
18 Od večeri četrnaestoga dana prvoga mjeseca pa
do večeri dvadeset prvoga dana toga mjeseca jedite
beskvasan kruh. 19 Sedam dana ne smije biti kvasca
u vašim domovima. Tko bi god jeo bilo što ukvasano,
taj neka se ukloni iz izraelske zajednice, bio stranac ili
domorodac. 20 Ništa ukvasano ne smijete jesti: u svim
svojim prebivalištima jedite nekvasan kruh." 21 Zatim
sazva Mojsije sve starješine Izraelaca te im reče:
"Idite i pribavite janje za svoje obitelji i žrtvujte Pashu.
22 Onda uzmite kitu izopa, zamočite je u krv što je
u zdjeli i poškropite krvlju iz zdjele nadvratnik i oba
dovratnika. Neka nitko ne izlazi preko kućnih vrata do
jutra. 23 Kad Jahve bude prolazio da pobije Egipćane,
zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika,
pa će mimoići ta vrata i neće dopustiti da Zatornik
uđe u vaše kuće da hara. 24 Ovu uredbu držite u
svim vremenima kao zakon za se i djecu svoju. 25 I
kad dođete u zemlju koju će vam Jahve dati kako je
obećao, vršite ovaj obred. 26 Kad vas vaša djeca
zapitaju: Što vam taj obred označuje? 27 odgovorite
im: Ovo je pashalna žrtva u čast Jahvi koji je prolazio
mimo kuće Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a
naše kuće pošteđivao." Tada narod popada ničice i
pokloni se. 28 Potom Izraelci odu i poslušaju: kako
je Jahve Mojsiju i Aronu naredio, tako i učine. 29

U ponoći Jahve pobije sve prvorođence po zemlji
egipatskoj: od prvorođenca faraonova, koji je imao
sjediti na prijestolju, do prvorođenca sužnja u tamnici,
a tako i sve prvine od stoke. 30 Noću ustane faraon,
on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer se strašan
jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije
ležao mrtvac. 31 Faraon pozva u noći Mojsija i Arona
te im reče: "Ustajte i odlazite od moga naroda i
vi i vaši Izraelci! Idite! Odajte štovanje Jahvi, kako
ste tražili. 32 Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku,
kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!"
33 Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje,
"jer izgibosmo svi", govorahu oni. 34 Tako narod
ponese svoje još neukislo tijesto; naćve, uvijene u
ogrtače, ponesoše na ramenima. 35 I učiniše Izraelci
kako im je Mojsije bio rekao: zatražiše od Egipćana
srebrnine, i zlatnine, i odjeće. 36 Jahve je učinio
te Egipćani bijahu naklonjeni narodu pa davahu.
Tako su Egipćane oplijenili. 37 Pođu tako Izraelci
iz Ramsesa prema Sukotu. Bilo je oko šest stotina
tisuća pješaka, osim žena i djece. 38 A mnogo i
drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna i
sitna. 39 Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su
ga iz Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo. A kako su
bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, i tako nisu
sebi spremili poputninu. 40 Vrijeme što su ga Izraelci
proveli u Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset
godina. 41 I kad se navrši četiri stotine i trideset
godina - točno onoga dana - sve čete Jahvine izađoše
iz zemlje egipatske. 42 Ona noć koju je Jahve probdio
da njih izbavi iz Egipta, odonda je svima Izraelcima,
u sve naraštaje njihove, noć bdjenja u čast Jahvi.
43 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Neka je ovo pravilo
za pashalnu žrtvu: ni jedan stranac ne smije od nje
jesti! 44 Svaki rob, kupljen novcem i obrezan, može
je jesti. 45 Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti! 46
Blagujte je u jednoj te istoj kući; iz kuće ne smijete
iznositi mesa niti na žrtvi smijete koju kost slomiti. 47
Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje! 48 Ako
bi stranac koji među vama boravi htio svetkovati
Pashu u čast Jahvi, svi se njegovi muški moraju
obrezati. Tek tada neka pristupi i slavi je, jer je tada
kao i domorodac zemlje. Ali neobrezani ne smije od
nje jesti. 49 Neka vrijedi isto pravilo za domoroca i
pridošlicu koji među vama boravi." 50 Svi Izraelci
poslušaju: kako je Jahve naredio Mojsiju i Aronu,
tako su i učinili. 51 Toga istog dana izbavio je Jahve
Izraelce u njihovim četama iz zemlje egipatske.

13 Jahve reče Mojsiju: 2 "Meni posvetite svakoga
prvorođenca! Prvenci materina krila kod
Izraelaca, i od ljudi i od životinja, meni pripadaju!" 3 A
onda Mojsije reče narodu: "Sjećajte se ovoga dana u
koji ste izbavljeni iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas
Jahve izbavi odande svojom jakom mišicom. Ukvasani
kruh neka se ne jede! 4 Ovoga dana mjeseca Abiba
vaše je izbavljenje. 5 Stoga: kad te Jahve uvede
u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Hivijaca i
Jebusejaca, za koju se zakleo tvojim precima da
će ti je dati - zemlju kojom teče med i mlijeko -
ovoga mjeseca obavi ovakav obred: 6 sedam dana
jedi nekvasan kruh, a sedmoga dana neka se slavi
svetkovina u čast Jahvi. 7 Sedam dana neka se
jede nekvasan kruh; ukvasanog kruha neka ne bude
kod tebe; i neka se nigdje ne vidi kvasac na tvome
području. 8 Svome sinu toga dana objasni: to je za
ono što mi je Jahve učinio kad sam se iz Egipta
izbavio. 9 Neka ti bude kao znak na tvojoj ruci i
kao opomena na tvome čelu: da Jahvin zakon bude
uvijek na tvojim ustima. Jer te rukom jakom Jahve
izbavio iz Egipta. 10 Ovaj propis vršite svake godine
u određeno vrijeme." 11 "A kada te Jahve dovede
u zemlju Kanaanaca - kako vam se zakle, tebi i
tvojim ocima - i kada ti je preda, 12 ustupajte Jahvi
prvorođence materinjega krila, a tako i sve prvine što
ih tvoja stoka dade - svako muško pripada Jahvi! 13
Svaku prvinu magaradi otkupi janjetom ili jaretom. Ako
je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorođenca
između svoje djece otkupi. 14 Kad te sin tvoj sutra
zapita: Što znači to? - odgovori mu: Rukom jakom
izvede nas Jahve iz Egipta, iz kuće ropstva. 15
Kako je faraon postao tvrdokoran pa nas nije htio
pustiti, Jahve je poubijao sve prvorođence u zemlji
egipatskoj: prvorođence ljudi i prvine stoke. Eto zato
Jahvi žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega krila,
a svakoga prvorođenca od svojih sinova otkupljujem.
16 Neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao
znamenje posred čela da nas je rukom jakom Jahve
izbavio iz Egipta." 17 Kad je faraon dopustio da narod
ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako
je onuda bilo najbliže. Bog je, naime, rekao: "Mogao
bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi
ratovanje." 18 Stoga Bog povede narod zaobilaznim
putem, kroz pustinju prema Crvenome moru. Izraelci
su napustili zemlju egipatsku naoružani od glave do
pete. 19 Mojsije ponese sa sobom Josipove kosti.
Jer Josip bijaše zakleo Izraelce riječima: "Bog će se
zacijelo za vas zauzeti. Tada i moje kosti odavde
ponesite sa sobom!" 20 Krenuvši iz Sukota, utabore
se u Etamu, na kraju pustinje. 21 Jahve je išao pred
njima, danju u stupu od oblaka da im put pokazuje, a
noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako su mogli

putovati i danju i noću. 22 I nije ispred naroda nestajao
stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

14 Jahve reče Mojsiju: 2 “Reci Izraelcima da
se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom, između
Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se
nasuprot ovome mjestu, uz more. 3 Faraon će reći:
'Izraelci lutaju krajem tamo-amo; pustinja ih zatvorila.'
4 Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će za njima poći u
potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom
njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam
ja Jahve.” Izraelci tako učine. 5 Kad su egipatskom
kralju kazali da je narod pobjegao, faraon i njegovi
dvorani predomisliše se o narodu. “Što ovo učinismo!”
- rekoše. “Pustismo Izraelce i više nam neće služiti.”
6 Zato opremi faraon svoja kola i povede svoju vojsku.
7 Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala
kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše. 8 Jahve
otvrdnu srce faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u
potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute pesnice.
9 Egipćani, dakle, pođu za njima u potjeru. I dok su
Izraelci taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota nasuprot
Baal-Sefonu, stignu ih svi faraonovi konji pod kolima,
njegovi konjanici i njegovi ratnici. 10 Kako se faraon
približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani
za njima u potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču
Izraelci Jahvi: 11 “Zar nije bilo grobova u Egiptu”,
reknu Mojsiju, “pa si nas izveo da pomremo u pustinji?
Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta!
12 Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas!
Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njih služiti nego
u pustinji poginuti.” 13 “Ne bojte se!” - reče Mojsije
narodu. “Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Jahve
učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite
nikad više nećete vidjeti. 14 Jahve će se boriti za vas.
Budite mirni!” 15 “Zašto zapomažete prema meni?” -
reče Jahve Mojsiju. “Reci Izraelcima da krenu na put.
16 A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem
i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred
mora po suhu. 17 Ja ću otvrdnuti srce Egipćana,
i oni će poći za njima, a ja ću se onda proslaviti
nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima
i konjanicima. 18 Neka znaju Egipćani da sam ja
Jahve kad se proslavim nad faraonom, njegovim
kolima i njegovim konjanicima.” 19 Anđeo Božji, koji
je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i
stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne se
ispred njih i stade im za leđa. 20 Smjesti se između
vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima
oblak taman, a ovima rasvjetljivaše noć, tako te ne
mogoše jedni drugima prići cijele noći. 21 Mojsije je
držao ruku ispruženu nad morem dok je Jahve svu
noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i
more posušio. Kad su se vode razdvojile, 22 Izraelci
siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao
bedem njima nadesno i nalijevo. 23 Egipćani: svi
faraonovi konji, kola i konjanici, nagnu za njima u
more, u potjeru. 24 Za jutarnje straže pogleda Jahve
iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u
njoj stvori zbrku. 25 Zakoči točkove njihovih kola da
su se jedva naprijed micali. “Bježimo od Izraelaca!”
- poviču Egipćani, “jer Jahve se za njih bori protiv
Egipćana!” Tada će Jahve Mojsiju: 26 “Pruži ruku nad
more da se vode vrate na Egipćane, na njihova kola
i konjanike.” 27 Mojsije pruži ruku nad more i u cik
zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani,
bježeći, jurili prema moru, Jahve ih strmoglavi usred
voda. 28 Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola,
konjanike i svu vojsku faraonovu koja bijaše pošla u
potjeru za Izraelcima - u more. I ne ostade od njih
ni jedan jedini. 29 A Izraelci išli suhim posred mora,
vode im stale kao zid zdesna i slijeva. 30 Tako Jahve
u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje
Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu. 31
Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju Jahve pokaza
nad Egipćanima. Narod se poboja Jahve i povjerova
Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.

15 Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu
Jahvi u slavu: “U čast Jahvi zapjevat ću, jer
se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je
survao. 2 Moja je snaga, moja pjesma - Jahve jer je
mojim postao izbaviteljem. On je Bog moj, njega ja
ću slaviti, on je Bog oca moga, njega ću veličati. 3
Jahve je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo. 4 Kola
faraonova i vojsku mu u more baci; cvijet njegovih
štitonoša More crveno proguta. 5 Valovi ih prekriše;
poput kamena u morske potonuše dubine. 6 Desnica
tvoja, Jahve, snagom se prodiči; desnica tvoja, Jahve,
raskomada dušmana. 7 Veličanstvom svojim obaraš
ti protivnike; puštaš svoj gnjev i on ih k'o slamu
proždire. 8 Od daha iz tvojih nosnica vode narastoše,
valovi se u bedem uzdigoše, u srcu mora dubine se
stvrdnuše. 9 Mislio je neprijatelj: 'Gonit ću ih, stići,
plijen ću podijelit', duša će moja sita ga biti; trgnut
ću mač, uništit' ih rukom svojom.' 10 A ti dahom
svojim dahnu, more se nad njima sklopi; k'o olovo
potonuše silnoj vodi u bezdane. 11 Tko je kao ti,
Jahve među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u
djelima strašan, divan u čudima? 12 Desnicu si pružio
i zemlja ih proguta! 13 Milošću svojom vodio si ovaj
narod, tobom otkupljen, k svetom tvom Stanu snagom

si ga svojom upravio. 14 Kada to čuše, prodrhtaše
narodi; Filistejce muke spopadoše. 15 Užas je srvao
edomske glavare, trepet je obuzeo moapske knezove
i tresu se svi koji žive u Kanaanu. 16 Strah i prepast
na njih se obaraju; snaga tvoje ruke skamenila ih je
dok narod tvoj, Jahve, ne prođe, dok ne prođe narod
tvoj koji si otkupio. 17 Dovest ćeš ih i posaditi na
gori svoje baštine, na mjestu koje ti, Jahve, svojim
učini Boravištem, Svetištem, o Jahve, tvojom rukom
sazidanim. 18 Vazda i dovijeka Jahve će kraljevati."
19 Kad su faraonovi konji, njegova kola i konjanici
sašli u more, Jahve je na njih povratio morske vode
pošto su Izraelci prošli posred mora po suhu. 20
Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u
ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i
plešući. 21 Mirjam je začinjala pjesmu: "Zapjevajte
Jahvi jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom
u more je survao." 22 Pokrene Mojsije Izraelce od
Crvenog mora i pođu na put kroz pustinju Šur. Tri su
dana putovali pustinjom, a vode nisu našli. 23 Dođu
k Mari, ali nisu mogli piti vode kod Mare jer je bila
gorka. Stoga se i zove Mara. 24 Narod je mrmljao
na Mojsija i govorio: "Što ćemo piti?" 25 A on zazva
Jahvu. Jahve mu pokaže neko drvo. Baci on to drvo
u vodu i voda postane slatka. Tu im Jahve postavi
zakon i pravo i tu ih stavi u kušnju. 26 Zatim reče:
"Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga,
vršeći što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao
svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove
zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane
na vas neću puštati. Jer ja sam Jahve koji dajem
zdravlje." 27 Zatim stignu u Elim, gdje je bilo dvanaest
izvora i sedamdeset palma. Tu se, uz vodu, utabore.

16 Potom krenu iz Elima, i sva izraelska zajednica
dođe u pustinju Sin, koja je između Elima i
Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca nakon
odlaska iz zemlje egipatske. 2 U pustinji sva izraelska
zajednica počne mrmljati protiv Mojsija i Arona. 3 "Oh,
da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj
kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do
mile volje!" - rekoše im. "Izveli ste nas u ovu pustinju
da sve ovo mnoštvo gladom pomorite!" 4 Tada reče
Jahve Mojsiju: "Učinit ću da vam daždi kruh s neba.
Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan
treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati moga
zakona ili neće. 5 A šestoga dana, kad spreme što su
nakupili, bit će dvaput onoliko koliko su skupljali za
svaki dan." 6 Onda Mojsije i Aron progovore svim
Izraelcima: "Večeras ćete poznati da vas je Jahve
izveo iz zemlje egipatske, 7 a ujutro ćete vidjeti
svojim očima Jahvinu slavu, jer vas je čuo Jahve
kako ste protiv njega mrmljali. Što smo mi da protiv
nas mrmljate? 8 Večeras će vam Jahve dati mesa
da jedete", nastavi Mojsije, "a ujutro kruha do mile
volje, jer je Jahve čuo vaše mrmljanje protiv njega.
Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv nas nego protiv
Jahve." 9 Poslije toga rekne Mojsije Aronu: "Reci svoj
izraelskoj zajednici: 'Skupite se pred Jahvu, jer je
čuo vaše mrmljanje!'" 10 I dok je Aron svoj izraelskoj
zajednici govorio, oni se okrenu prema pustinji, i gle!
u oblaku pojavi se Jahvina slava. 11 Onda se Jahve
oglasi Mojsiju i reče mu: 12 "Čuo sam mrmljanje
Izraelaca. Ovako im reci: 'Večeras ćete jesti meso,
a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete poznati
da sam ja Jahve, Bog vaš.'" 13 I doista! Navečer
se pojave prepelice i prekriju tabor. A ujutro obilna
rosa sve orosila oko tabora. 14 Kad se prevlaka
rose digla, površinom pustinje ležao tanak sloj, nešto
poput pahuljica, kao da se slana uhvatila po zemlji.
15 Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan drugoga:
"Što je to?" Jer nisu znali što je. Onda im Mojsije
reče: "To je kruh koji vam je Jahve pribavio za hranu.
16 A ovo je zapovijed koju je Jahve izdao: 'Nakupite
koliko kome treba za jelo - jedan gomer po osobi,
svatko prema broju članova koji su mu u šatoru.'"
17 Izraelci tako uradiše. Neki nakupe više, neki manje.
18 Kad su izmjerili na gomer, pokaza se da nije ništa
preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je
nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje: svatko
je nakupio koliko mu je trebalo za jelo. 19 "Neka
nitko ne ostavlja ništa za ujutro!" - rekne im Mojsije.
20 Ali oni nisu poslušali Mojsija; neki ostave i za
sutra. A to im se ucrva i usmrdje. Mojsije se na njih
razljuti. 21 Tako su skupljali svako jutro koliko je kome
trebalo za jelo. I kad bi sunce ogrijalo, mÓana bi se
rastopila. 22 Onda šestoga dana nakupiše dvostruku
količinu hrane - po dva gomera na svakoga. Kad su
starješine zajednice došle da izvijeste Mojsija, 23
on im reče: "Ovo je zapovijed Jahvina: Sutra je dan
potpunog odmora, subota Jahvi posvećena. Ispecite
što želite peći; skuhajte što želite kuhati. Sve što vam
preteče ostavite za sutra." 24 Ostave to oni za sutra,
kako je Mojsije naredio, i niti se usmrdjelo niti su se
crvi pojavili. 25 "Jedite to danas", reče im Mojsije,
"jer je ovaj dan subota u čast Jahve; danas nećete
naći mÓane na polju. 26 Šest je dana skupljajte, a
sedmoga, u subotu, neće je biti." 27 Bijaše nekih
koji su i sedmoga dana išli da je nakupe, ali ništa
ne nađoše. 28 Zato Jahve reče Mojsiju: "Dokle ćete
odbijati da se pokorite mojim zapovijedima i mojim
zakonima? 29 Pogledajte! Zato što vam je Jahve dao

subotu, daje vam hrane šestoga dana za dva dana.
Neka svatko stoji gdje jest; neka nitko u sedmi dan
ne izlazi iz svoga stana." 30 Tako se sedmoga dana
narod odmarao. 31 Dom je Izraelov tu hranu prozvao
mÓanom. Bijaše kao zrno korijandra; bijela, a imala
je ukus medenog kolačića. 32 Onda rekne Mojsije:
"Ovo je zapovijed koju je izdao Jahve: Napunite tim
jedan gomer i čuvajte ga za svoje potomke da vide
hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas
izbavio iz zemlje egipatske." 33 I naredi Mojsije Aronu:
"Uzmi jednu posudu; stavi u nju cio gomer mane,
a onda je položi pred Jahvu da se sačuva za vaše
potomke." 34 Kako je Jahve naredio Mojsiju, Aron je
stavi pred Svjedočanstvo na čuvanje. 35 Izraelci su se
hranili manom četrdeset godina, sve dok nisu došli u
naseljenu zemlju: jeli su manu do dolaska na granicu
zemlje kanaanske. 36 Gomer je deseti dio efe.

17 Sva izraelska zajednica po Jahvinoj zapovijedi
krene dalje iz pustinje Sina. Utabore se kod
Refidima. Tu nije bilo vode da narod pije. 2 Zato narod
zapodjene prepirku s Mojsijem. Vikali su: "Daj nam
vode da pijemo!" A Mojsije im odgovori: "Zašto se sa
mnom prepirete? Zašto kušate Jahvu?" 3 Ali je narod
žeđao za vodom, pa je mrmljao na Mojsija i govorio:
"Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žeđom
pomoriš, nas, našu djecu i našu stoku?" 4 "Što ću s
ovim narodom!" - zazivao je Mojsije Jahvu. "Još malo
pa će me kamenovati." 5 "Istupi pred narod!" - rekne
Jahve Mojsiju. "Uzmi sa sobom nekoliko izraelskih
starješina; uzmi u ruku štap kojim si udario Rijeku i
pođi. 6 A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na
Horebu. Udari po pećini: iz nje će poteći voda, pa
neka se narod napije." Mojsije učini tako naočigled
izraelskih starješina. 7 Mjesto prozovu Masa i Meriba,
zbog toga što su se Izraelci prepirali i kušali Jahvu
govoreći: "Je li Jahve među nama ili nije?" 8 Uto
dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima.
9 A Mojsije reče Jošui: "Odaberi momčad pa pođi i
zapodjeni borbu s Amalečanima. Ja ću sutra stati
na vrh brda, sa štapom Božjim u ruci." 10 Jošua
učini kako mu je Mojsije rekao te zađe u borbu s
Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzađoše na vrh
brda. 11 I dok bi Mojsije držao ruke uzdignute, Izraelci
bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi
Amalečani. 12 Ali Mojsiju ruke napokon klonu. Zato
uzeše kamen, staviše ga poda nj i on sjede, dok mu
Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane,
držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog
zalaska. 13 I Jošua oštricom mača svlada Amaleka i
njegov narod. 14 Onda Jahve reče Mojsiju: "Zapiši
ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u uši Jošui da ću ja
spomen na Amalečane sasvim izbrisati pod nebom!"
15 Podiže zatim Mojsije žrtvenik i nazva ga: Jahve mi
je stijeg! 16 "Jer", reče, "Jahvin stijeg u ruku! Jahvin
je boj protiv Amalečana od naraštaja do naraštaja!"

18 A Jitro, midjanski svećenik, tast Mojsijev, ču sve
što učini Bog Mojsiju i svemu izraelskom narodu
i kako Jahve izbavi Izraelce iz Egipta. 2 Tada tast
Mojsijev Jitro povede Siporu, Mojsijevu ženu - koju
Mojsije bijaše otpustio - 3 i oba njezina sina. Jednomu
je bilo ime Geršon, a to će reći: "Bijah došljak u tuđoj
zemlji." 4 Drugi se zvao Eliezer, to jest: "Bog oca
moga bio mi je u pomoći i spasio me od faraonova
mača." 5 Tako Mojsijev tast Jitro povede k Mojsiju
u pustinju, gdje se Mojsije bio utaborio na Božjem
brdu, njegove sinove i njegovu ženu. 6 Poruči on
Mojsiju: "Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k tebi s tvojom
ženom i s oba njezina sina." 7 Izađe Mojsije u susret
svome tastu; duboko mu se nakloni i zagrli ga. Pošto
su se upitali za zdravlje, uđu pod šator. 8 Mojsije je
onda pripovijedao svome tastu o svemu što je Jahve
učinio faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca; o svim
nezgodama što su ih snašle na putu, ali ih je Jahve
od njih izbavio. 9 Jitro se radovao svemu dobru koje
je Jahve učinio Izraelcima i što ih je oslobodio od
egipatskih šaka. 10 "Neka je hvaljen Jahve koji vas
je izbavio od egipatskih šaka i od šaka faraonovih",
reče Jitro. 11 "Sada znam da je Jahve veći od svih
bogova jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad
su s njim okrutno postupali." 12 Zatim Jitro, Mojsijev
tast, prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos. Uto dođe
Aron i sve izraelske starješine da s Mojsijevim tastom
blaguju gozbu pred Bogom. 13 Sutradan Mojsije
sjede da kroji pravdu narodu. Narod je oko njega
stajao od jutra do mraka. 14 Vidjevši Mojsijev tast
sav trud što ga on za narod čini, rekne mu: "Što to
imaš toliko s narodom? I zašto ti sam sjediš, a sav
narod stoji oko tebe od jutra do mraka?" 15 "Narod
dolazi k meni", odgovori Mojsije, "da se s Bogom
posavjetuje. 16 Kad zađu u prepirku, dođu k meni. Ja
onda rasudim između jednoga i drugoga; izložim im
Božje zakone i odredbe." 17 "Nije dobro kako radiš",
odgovori Mojsiju tast. 18 "I ti i taj narod s tobom
potpuno ćete se iscrpsti. Taj je posao za te pretežak;
sam ga ne možeš obavljati. 19 Poslušaj me. Svjetovat
ću te, i Bog će biti s tobom! Ti zastupaj narod pred
Bogom; podastiri Bogu njihove razmirice. 20 Poučavaj
ih o zakonima i odredbama; svraćaj ih na put kojim
moraju ići, upućuj ih na djela koja moraju vršiti. 21
Onda proberi između svega puka ljude sposobne,

bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, te ih postavi
za glavare puku: tisućnike, stotnike, pedesetnike i
desetnike. 22 Neka sude narodu u svako doba. Sve
veće slučajeve neka preda te iznose, a u manjima
neka sami rasuđuju. Olakšaj sebi breme: neka ga oni
s tobom nose. 23 Ako tako uradiš - i Bog ti to odobri -
moći ćeš izdržati, a sav ovaj narod odlazit će kući u
miru." 24 Mojsije posluša savjet svoga tasta i učini sve
kako ga svjetova. 25 Probere Mojsije sposobnih ljudi
od svih Izraelaca pa ih postavi za glavare narodu:
tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike. 26 Oni su
sudili narodu u svako doba. Teže slučajeve iznosili bi
Mojsiju, a sve manje rješavali sami. 27 Zatim Mojsije
otpusti svoga tasta i on ode u svoju zemlju.

19 Tri mjeseca nakon izlaska iz zemlje egipatske,
istoga dana, stignu Izraelci u Sinajsku pustinju.
2 Idući od Refidima, dođu u Sinajsku pustinju i utabore
se u pustinji. Postave Izraelci tabor tu pred brdom,
3 a Mojsije se popne k Bogu. Jahve ga zovne s
brda pa mu rekne: "Ovako kaži domu Jakovljevu,
proglasi djeci Izraelovoj: 4 'Vi ste vidjeli što sam
učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim
krilima i k sebi vas doveo. 5 Stoga, budete li mi se
vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti
predraga svojina mimo sve narode - tÓa moj je sav
svijet! - 6 vi ćete mi biti kraljevstvo svećenika, narod
svet.' Tim riječima oslovi Izraelce." 7 Mojsije se vrati i
sazva narodne starješine te im izloži sve što mu je
Jahve naredio. 8 A sav narod uzvrati jednoglasno:
"Vršit ćemo sve što je Jahve naredio." Onda Mojsije
prenese odgovor naroda Jahvi. 9 Nato Jahve reče
Mojsiju: "Ja ću, evo, doći k tebi u gustom oblaku da
narod čuje kad budem s tobom govorio i da ti zauvijek
vjeruje." Tako je Mojsije prenio Jahvi odgovor naroda.
10 "Pođi k narodu", reče Jahve Mojsiju, "i posvećuj ga
danas i sutra. Neka opere svoju odjeću; 11 neka bude
gotov prekosutra, jer će prekosutra sići Jahve na
brdo Sinaj naočigled svega puka. 12 Postavi naokolo
granicu za narod i izdaj naredbu: 'Pripazite da se na
brdo ne penjete; da se ni podnožja ne dotičete! Tko se
god brda dotakne, smrt će ga snaći. 13 Nikakva ruka
neka ga se ne dotakne, nego neka bude kamenjem
zasut ili strijelom ustrijeljen: bio čovjek ili živinče, neka
na životu ne ostane.' Na otegnuti zvuk trube neka
se na brdo penju." 14 Mojsije siđe s brda k narodu i
poče posvećivati narod. Oni operu svoju odjeću. 15
"Budite gotovi za prekosutra!" - rekne Mojsije narodu.
"Ne primičite se ženi!" 16 A prekosutra, u osvit dana,
prolomi se grmljavina, munje zasijevaše, a gust se
oblak nadvi nad brdo. Gromko zaječa truba, zadrhta
sav puk koji bijaše u taboru. 17 Mojsije povede puk iz
tabora u susret Bogu. Stadoše na podnožju brda. 18
Brdo Sinaj zavilo se u dim jer je Jahve u obliku ognja
sišao na nj. Dizao se dim kao dim iz peći. Sve se
brdo silno treslo. 19 Zvuk trube bivao sve jači. Mojsije
je govorio, a Bog mu grmljavinom odgovarao. 20
Jahve siđe na Sinajsko brdo, na vrhunac, i pozva
Jahve Mojsija na vrhunac brda. Mojsije se uspe. 21
Sad Jahve reče Mojsiju: "Siđi i opomeni narod da
ne bi provalio prema Jahvi da ga vidi. Mnogo bi ih
poginulo. 22 I sami svećenici, koji dolaze blizu Jahvi,
moraju se očistiti, da ih Jahve ne uništi." 23 "Narod
se ne može popeti na brdo Sinaj", odgovori Mojsije
Jahvi, "jer si nas sam ti opomenuo: 'Postavi granice
naokolo brda i proglasi ga svetim.'" 24 "Siđi pa se
opet popni zajedno s Aronom", odgovori mu Jahve.
"Ali neka svećenici i narod ne navaljuju da se popnu
prema Jahvi da ne izginu." 25 Mojsije siđe k narodu i
sve mu kaza.

20 Onda Bog izgovori sve ove riječi: 2 "Ja sam
Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje
egipatske, iz kuće ropstva. 3 Nemoj imati drugih
bogova uz mene. 4 Ne pravi sebi lika ni obličja bilo
čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u
vodama pod zemljom. 5 Ne klanjaj im se niti im
služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran.
Kažnjavam grijeh otaca - onih koji me mrze - na djeci
do trećeg i četvrtog koljena, 6 a iskazujem milosrđe
tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi. 7 Ne
uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve
ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.
8 Sjeti se da svetkuješ dan subotni. 9 Šest dana radi
i obavljaj sav svoj posao. 10 A sedmoga je dana
subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada
nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći
tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja,
niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. 11 Ta i
Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve
što je u njima, a sedmoga je dana počinuo. Stoga je
Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni. 12 Poštuj
oca svoga i majku svoju da imadneš dug život na
zemlji koju ti da Jahve, Bog tvoj. 13 Ne ubij! 14 Ne
učini preljuba! 15 Ne ukradi! 16 Ne svjedoči lažno na
bližnjega svoga! 17 Ne poželi kuće bližnjega svoga!
Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova,
ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca
njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!" 18 Sav je puk
bio svjedok grmljavine i sijevanja, svi čuše zvuk trube
i vidješe kako se brdo dimi: gledali su i tresli se i stajali
podalje. 19 Onda rekoše Mojsiju: "Ti nam govori, a

mi ćemo slušati. Neka nam Bog ne govori, da ne
pomremo!" 20 "Ne bojte se", reče Mojsije narodu.
"Bog je došao da vas samo iskuša; da strah pred njim
ostane s vama te da ne griješite." 21 Narod ostane
podalje, a Mojsije pristupi gustom oblaku gdje se Bog
nalazio. 22 "Ovako reci Izraelcima", progovori Jahve
Mojsiju. "Sami ste vidjeli da sam s vama govorio s
neba. 23 Ne pravite uza me kumira od srebra niti
sebi pravite kumira od zlata. 24 Načini mi žrtvenik
od zemlje i na njemu mi prinosi svoje žrtve paljenice
i žrtve pričesnice, svoju sitnu i svoju krupnu stoku.
Na svakome mjestu koje odredim da se moje ime
spominje ja ću doći k tebi da te blagoslovim. 25 Ako
mi budeš gradio kameni žrtvenik, nemoj ga graditi
od klesanoga kamena, jer čim na nj spustiš svoje
dlijeto, oskvrnit ćeš ga. 26 Ne uzlazi na moj žrtvenik
po stepenicama, da se ne pokaže na njemu golotinja
tvoja."

21 "Ovo su propisi koje treba da im izložiš: 2 Kad
za roba kupiš jednoga Hebreja, neka služi šest
godina. Sedme godine neka ode, bez otkupnine,
slobodan. 3 Ako dođe sam, neka sam i ode; ako
li je oženjen, neka s njim ide i njegova žena. 4
Ako mu gospodar nabavi ženu, pa mu ona rodi bilo
sinova bilo kćeri, i žena i njezina djeca neka pripadnu
njezinu gospodaru, a on neka ide sam. 5 Ali ako
rob otvoreno izjavi: 'Volim svoga gospodara, svoju
ženu i svoju djecu, neću da budem slobodan', 6 neka
ga onda njegov gospodar dovede k Bogu. Kad ga
dovede k vratima ili dovratku, neka mu gospodar
šilom probuši uho i neka mu trajno ostane u službi. 7
Kad čovjek proda svoju kćer za ropkinju, neka se ona
ne oslobađa kao i muški robovi. 8 Ako se ne svidi
svome gospodaru, koji ju je sebi bio odredio, neka joj
dopusti da se otkupi. Nema prava prodati je strancima
kad joj nije bio vjeran. 9 A ako je odredi svome
sinu, neka s njome postupa kao i sa kćeri. 10 Ako
se oženi drugom, ne smije prvoj uskraćivati hrane,
odjeće ili njezinih bračnih prava. 11 Ne bude li joj činio
ovo troje, neka je slobodna da ode bez otkupnine."
12 "Tko god udari čovjeka pa ga usmrti, neka se
smrću kazni. 13 Ali ako to ne učini hotimično, nego
Bog pripusti da padne u njegovu šaku, odredit ću ti
mjesto kamo može pobjeći. 14 Tko hotimično navali
na svoga bližnjega te ga podmuklo ubije, odvuci ga i
s moga žrtvenika da se pogubi. 15 Tko udari svoga
oca ili svoju majku, neka se kazni smrću. 16 Tko
otme čovjeka - bilo da ga proda, bilo da ga u svojoj
vlasti zadrži - neka se kazni smrću. 17 Tko prokune
svoga oca ili svoju majku, neka se kazni smrću." 18
"Ako se ljudi posvade, pa jedan od njih udari drugoga
kamenom ili šakom, ali ovaj ne pogine nego padne u
postelju, 19 ali poslije ustane i mogne izlaziti, makar
i sa štapom, onda onome koji ga je udario neka
je oprošteno, samo neka mu plati njegov gubitak
vremena i pribavi mu posvemašnje izlječenje. 20 Ako
tko udari batinom svoga roba ili svoju ropkinju te umru
pod njegovom šakom, mora snositi osvetu. 21 Ali ako
rob preživi dan-dva, neka se osveta ne provodi, jer je
rob njegovo vlasništvo. 22 Ako se ljudi pobiju i udare
trudnu ženu te ona pobaci, ali druge štete ne bude,
onda onaj koji ju je udario neka plati odštetu koju
zatraži njezin muž. On neka plati kako suci odrede.
23 Bude li drugog zla, neka je kazna: život za život, 24
oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu,
25 opeklina za opeklinu, rana za ranu, modrica za
modricu. 26 Udari li tko svoga roba ili svoju ropkinju
u oko i upropasti ga, neka ga oslobodi zbog oka.
27 Ako izbije zub svome robu - ili svojoj ropkinji -
neka ga oslobodi zbog zuba." 28 "Kad goveče ubode
čovjeka ili ženu pa ih usmrti, neka se kamenjem
kamenuje. Njegovo se meso tada ne smije pojesti, a
vlasniku njegovu neka je oprošteno. 29 Ali ako je to
goveče i prije bolo, a njegov vlasnik, iako opominjan,
nije ga čuvao, pa ono usmrti čovjeka ili ženu, neka
se to goveče kamenuje; a i njegov se vlasnik ima
pogubiti. 30 Ako se vlasniku označi otkupna cijena da
svoj život iskupi, neka plati koliko mu se odredi. 31
Ubode li goveče dječaka ili djevojčicu, neka se prema
njemu postupi isto prema ovome pravilu. 32 Ako
ubode roba ili ropkinju, neka vlasnik isplati njihovu
gospodaru trideset srebrnih šekela, a goveče neka
se kamenuje. 33 Kad tko ostavi bunar otvoren, ili
tko iskopa bunar a ne pokrije ga, pa u nj upadne
goveče ili magare, vlasnik bunara ima dati naknadu:
34 neka isplati vlasniku u novcu, a uginula životinja
neka njemu pripadne. 35 Kad nečije goveče ubode
goveče drugome te ono ugine, onda neka prodaju
živo goveče, a dobiveni novac neka podijele; i uginulo
goveče neka među sebe podijele. 36 Ali ako se zna
da je to goveče i prije bolo, a njegov ga gospodar nije
čuvao, onda mora nadoknaditi goveče za goveče,
dok će uginulo živinče biti njegovo."

22 "Tko ukrade goveče ili marvinče od sitne stoke,
pa bilo da ga zakolje, bilo da ga proda, onda
za jedno goveče neka se vrati petero goveda, a za
malo marvinče četvero marvinčadi. 2 Ako se lopov
zateče gdje probija zid, pa mu se zada smrtan udarac,
njegovu krv ne treba osvećivati. 3 No ako je već izišlo
sunce, njegovu krv treba osvetiti. Lopov mora štetu

nadoknaditi. Ako nema ništa, njega za njegovu krađu
treba prodati. 4 Nađe li se ukradeno živinče živo u
njegovu vlasništvu - goveče, magare ili koja glava
sitne stoke - treba da ga plati dvostruko." 5 "Tko
opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju stoku da obrsti
tuđe, neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj
njivi i u svome vinogradu. 6 Tko zapali vatru pa ona
zahvati drač te izgori žito u snopu, u klasu ili na njivi,
onaj tko je vatru zapalio mora štetu nadoknaditi. 7
Kad tko položi kod znanca novac ili stvari na čuvanje,
pa budu pokradene iz njegove kuće, ako se lopov
pronađe, mora dvostruko platiti. 8 Ako se lopov ne
pronađe, vlasnik kuće neka se primakne k Bogu, da
se dokaže kako on nije spustio svoje ruke na dobra
svoga bližnjega. 9 Za svaki prekršaj pronevjere -
radilo se o govečetu, magaretu, sitnoj stoci, odjeći
ili bilo kojoj izgubljenoj stvari za koju se ustvrdi: to
je ono! - treba spor iznijeti pred Boga. Onaj koga
Bog proglasi krivim neka plati dvostruko drugome.
10 Kad tko povjeri svome susjedu magare, goveče,
glavu sitne stoke ili bilo kakvo živinče, pa ono ugine,
osakati se ili ga tko odvede a da ne bude svjedoka,
11 zakletva pred Jahvom neka odluči među obojicom
je li čuvar posegao za dobrom svoga bližnjega ili nije.
Neka je vlasniku to dovoljno, a čuvar nije dužan da
nadoknađuje. 12 Nađe li se da je on ukrao, mora štetu
nadoknaditi. 13 Ako ga zvijer razdere, neka ga donese
za dokaz, tako da za razderano ne daje odštete. 14
Kad tko posudi živinu na izor od svoga susjeda, pa
se ona osakati ili ugine dok joj vlasnik nije bio s njom,
neka plati odštetu. 15 Je li vlasnik bio s njom, odštete
mu ne daje; ali ako je bila unajmljena na izor, neka
dođe po svoju nadnicu." 16 "Ako tko zavede djevojku
koja nije zaručena i s njom legne, neka za nju dadne
ženidbenu procjenu i uzme je za ženu. 17 Ako njezin
otac odbije da mu je dadne, zavodnik mora odmjeriti
srebra u vrijednosti ženidbene procjene za djevojku.
18 Ne dopuštaj da vračarica živi! 19 Tko bi god sa
živinom legao, treba ga kazniti smrću. 20 Tko bi
prinosio žrtve kojemu kumiru - osim Jahvi jedinom -
neka bude izručen prokletstvu, potpuno uništen. 21
Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i
sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj. 22 Ne cvilite
udovice i siročeta! 23 Ako ih ucviliš i oni zavape k
meni, sigurno ću njihove vapaje uslišati. 24 Moj će se
gnjev raspaliti i mačem ću vas pogubiti. Tako će vam
žene ostati udovice a djeca siročad. 25 Ako uzajmiš
novca kome od moga naroda, siromahu koji je kod
tebe, ne postupaj prema njemu kao lihvar! Ne nameći
mu kamata! 26 Uzmeš li svome susjedu ogrtač u
zalog, moraš mu ga vratiti prije zalaza sunca. 27 TÓa
to mu je jedini pokrivač kojim omata svoje tijelo i u
kojem može leći. Ako k meni zavapi, uslišat ću ga jer
sam ja milostiv! 28 Ne huli Boga i ne psuj glavara
svoga naroda. 29 Ne oklijevaj s prinosima od svoga
obilja s gumna i od svoga mladog vina! Meni daj
prvorođenca od svojih sinova. 30 Isto učini sa svojim
govedima i sitnom stokom: sedam dana neka ostane
sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni
dao! 31 Budite narod meni posvećen! Zato nemojte
jesti mesa od životinje koju je rastrgala zvjerad nego
je bacite paščadi!"

23 "Nemojte davati lažne izjave! Ne pomaži zlikovcu
svjedočeći krivo! 2 Ne povodi se za mnoštvom
da činiš zlo; niti svjedoči u parnici stajući na stranu
većine protiv pravde. 3 Ne smiješ biti pristran prema
siromahu u njegovoj parnici. 4 Kad nabasaš na
zalutalo goveče ili magare svoga neprijatelja, moraš
mu ga natrag dovesti. 5 Ako opaziš magarca onoga
koji te mrzi kako je pao pod svojim tovarom, nemoj
ga ostaviti: zajedno s njegovim gospodarom moraš
mu pomoći da se digne. 6 Ne krnji prava svome
siromahu u njegovoj parnici. 7 Stoj daleko od lažne
optužbe; ne ubijaj nedužna i pravedna, jer ja zlikovcu
ne praštam. 8 Ne primaj mita, jer mito zasljepljuje
i one koji najjasnije gledaju i upropašćuje pravo
pravednika. 9 Ne ugnjetavaj pridošlicu! TÓa znate
kako je pridošlici; i sami ste bili pridošlice u zemlji
egipatskoj." 10 "Šest godina zasijavaj svoju zemlju i
njezine plodove pobiri, 11 a sedme je godine pusti
da počiva neobrađena. Neka se s nje hrani sirotinja
tvoga naroda, a što njoj ostane, neka pojede poljska
živina. Radi tako i sa svojim vinogradom i svojim
maslinikom. 12 Šest dana obavljaj svoj posao, ali
sedmoga dana od posala odustani, da ti otpočine vo i
magarac i da odahne sin tvoje sluškinje i pridošlica.
13 Pripazite na sve što sam vam rekao. Ne spominjite
imena drugih bogova. Neka se to i ne čuje iz tvojih
usta." 14 "Triput na godinu održavaj u moju čast
svetkovinu. 15 Slavi Blagdan beskvasnoga kruha. U
određeno vrijeme u mjesecu Abibu - jer si u njemu
iz Egipta izišao - sedam dana jedi beskvasan kruh,
kako sam ti naredio. Neka nitko ne stupa preda me
praznih ruku! 16 Onda slavi Blagdan žetve - prvina
što ih donose polja koja zasijavaš. Zatim Blagdan
berbe na koncu godine, kad s polja pokupiš plodove
svoga truda. 17 Triput na godinu neka svi tvoji muški
stupe pred Gospodara Jahvu. 18 Krv žrtve koju
u moju čast žrtvuješ nemoj prinositi s ukvasanim
kruhom; salo od žrtve prinesene na moju svetkovinu
ne ostavljaj za sutradan. 19 Donosi u kuću Jahve,

svoga Boga, najbolje prvine sa svoje zemlje. Ne
kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke." **20** "Šaljem,
evo, svog anđela pred tobom da te čuva na putu i
dovede te u mjesto koje sam priredio. **21** Poštuj ga i
slušaj! Ne buni se protiv njega, jer vam neće opraštati
prekršaje: tÓa moje je ime u njemu. **22** Ako mu se
budeš vjerno pokoravao i budeš vršio sve što sam
naredio, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i
protivnik tvojim protivnicima. **23** Anđeo će moj ići pred
tobom i dovesti te do Amorejaca, Hetita, Perižana,
Kanaanaca, Hivijaca i Jebusejaca da ih uništim. **24**
Nemoj se klanjati njihovim kumirima niti im iskazuj
štovanje; ne postupaj kako oni rade nego njihove
kumire poruši i stupove im porazbijaj. **25** Iskazujte
štovanje Jahvi, Bogu svome, pa ću blagoslivati tvoj
kruh i tvoju vodu i uklanjati od tebe bolest. **26** U tvojoj
zemlji neće biti pometkinje; ja ću učiniti punim broj
tvojih dana. **27** Pred tobom ću odaslati stravu svoju; u
metež ću baciti sav svijet među koji dospiješ i učinit ću
da svi tvoji neprijatelji bježe pred tobom. **28** Stršljene
ću pred tobom odašiljati da ispred tebe tjeraju u bijeg
Hivijce, Kanaance i Hetite. **29** Neću ih otjerati ispred
tebe u jednoj godini, da zemlja ne opusti i divlje se
životinje ne razmnože na tvoju štetu. **30** Tjerat ću ih
ispred tebe malo-pomalo dok ti potomstvo ne odraste,
tako da zemlju zaposjedneš. **31** Postavit ću ti granicu:
od Crvenoga do Filistejskoga mora, od pustinje pa do
Rijeke. Predat ću, naime, stanovništvo zemlje u tvoje
šake, a ti ga ispred sebe tjeraj. **32** Ne pravi savez ni s
njima ni s njihovim kumirima. **33** Neka ne ostanu u
tvojoj zemlji da te ne navode na grijeh protiv mene.
Ako bi štovao njihove kumire, to bi ti bila stupica."

24 Potom reče Mojsiju: "Uzađi k Jahvi - ti, Aron,
Nadab i Abihu i sedamdeset izraelskih starješina.
Poklonite se izdaljega! **2** Neka se sam Mojsije
primakne k Jahvi! Oni neka se ne primiču, a puk
neka se s njim ne penje." **3** Dođe Mojsije i kaza
narodu sve riječi Jahvine i sve odredbe. A sav puk
odgovori u jedan glas: "Sve riječi što ih Jahve reče,
vršit ćemo." **4** Tada Mojsije popiše sve riječi Jahvine.
A ujutro podrani te podigne žrtvenik na podnožju brda
i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izraelovih.
5 Zatim naloži mladim Izraelcima da prinesu žrtve
paljenice i da žrtvuju Jahvi junce kao žrtve pričesnice.
6 Mojsije uhvati krv; polovinu krvi ulije u posude, a
polovinu izlije po žrtveniku. **7** Prihvati zatim Knjigu
Saveza pa je narodu glasno pročita, a narod uzvrati:
"Sve što je Jahve rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo."
8 Mojsije potom uzme krvi te poškropi narod govoreći:
"Ovo je krv Saveza koji je Jahve s vama uspostavio
na temelju svih ovih riječi." **9** Onda se uspne Mojsije
s Aronom, Nadabom i Abihuom i sa sedamdeset
starješina Izraelovih. **10** Oni vidješe Boga Izraelova:
podnožje njegovim nogama kao da je bilo od dragoga
kamena safira, sjajem nalik na samo nebo. **11** Ni ruke
svoje nije pružio na izabranike Izraelaca: slobodno su
Boga motrili i jeli i pili. **12** Onda Jahve reče Mojsiju:
"Popni se k meni na brdo i pričekaj ondje. Dat ću ti
kamene ploče sa zakonom i zapovijedima koje sam
za njihovu pouku napisao." **13** Ustane Mojsije i njegov
pomoćnik Jošua te se Mojsije popne na brdo Božje.
14 A starješinama reče: "Čekajte nas ovdje dok se
ne vratimo. Eto je s vama Aron i Hur. Tko imadne
kakvu razmiricu, neka se obrati na njih." **15** Zatim
Mojsije uzađe na brdo, a onda oblak prekri brdo. **16**
Slava se Jahvina nastani na Sinajskom brdu i oblak
ga obavijaše šest dana. Sedmoga dana zovne Jahve
Mojsija isred oblaka. **17** Slava Jahvina na vrhuncu
brda bijaše očima Izraelaca kao vatra koja sažiže.
Mojsije zađe u oblak i uspne se na brdo. **18** Četrdeset
dana i četrdeset noći boravio je Mojsije na brdu.

25 Jahve reče Mojsiju: **2** "Reci Izraelcima da me
darivaju, a vi primajte darove u moju čast od
svakoga koji daje od srca. **3** A primajte ove darove:
zlato, srebro i tuč; **4** ljubičasto, crveno i tamnocrveno
predivo i prepredeni lan; **5** učinjene ovnujske kože,
pa fine kože; bagremovo drvo; **6** ulje za svjetlo;
mirodije za ulje pomazanja i miomirisno kađenje; **7**
oniks i drugo drago kamenje koje će se umetnuti u
oplećak i naprsnik. **8** Neka mi sagrade Svetište da
mogu boraviti među njima. **9** Pri gradnji Prebivališta i
svega u njemu postupi točno prema uzorku koji ti
pokažem." **10** "Od bagremova drva neka naprave
Kovčeg: dva i po lakta dug, lakat i po širok i lakat i
po visok. **11** Okuj ga čistim zlatom, okuj ga izvana i
iznutra; a oko njega stavi naokolo završni pojas od
zlata. **12** Salij za nj četiri zlatna koluta; prikuj ih za
četiri njegove noge; dva koluta s jedne strane, a dva
s druge. **13** Od bagremova drva napravi i motke te ih
u zlato okuj. **14** Onda provuci motke kroz kolutove
sa strana Kovčega da se na njima Kovčeg nosi. **15**
Neka motke ostanu u kolutima Kovčega; neka se iz
njih ne izvlače. **16** Svjedočanstvo koje ću ti predati
- u Kovčeg položi." **17** "Pomirilište napravi također
od čistoga zlata. Neka bude dugo dva i pol lakta, a
široko lakat i pol. **18** Skuj i dva kerubina od zlata za
oba kraja Pomirilišta. **19** Napravi jednoga kerubina za
jedan kraj, a drugoga kerubina za drugi kraj. Pričvrsti
ih na oba kraja Pomirilišta da s njim sačinjavaju jedan
komad. **20** Kerubini neka dignu svoja krila uvis tako

da svojim krilima zaklanjaju Pomirilište. Neka budu
licem okrenuti jedan prema drugome, ali tako da lica
kerubina gledaju u Pomirilište. 21 Stavi na Kovčeg
Pomirilište, a u Kovčeg položi ploče Svjedočanstva
što ću ti ih dati. 22 Tu ću se ja s tobom sastajati
i ozgo ću ti, iznad Pomirilišta - između ona dva
kerubina što su na Kovčegu ploča Svjedočanstva -
saopćavati sve zapovijedi namijenjene Izraelcima."
23 "Napravi od bagremova drva stol dva lakta dug,
lakat širok, a lakat i pol visok. 24 U čisto ga zlato
obloži i načini mu naokolo završni pojas od zlata. 25
Naokolo mu načini obrub, podlanicu širok, a onda
po obrubu stavi završni pojas od zlata. 26 Nadalje,
uspravi mu četiri koluta od zlata pa mu ih pričvrsti
na njegova četiri nožna ugla. 27 Neka su kolutovi
tik pod obrubom da služe kao kvake motkama za
nošenje stola. 28 Motke napravi od bagremova drva i
u zlato ih okuj. O njima će se stol nositi. 29 Za nj onda
napravi: zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlijevanje
prinosa. Načini ih od čistoga zlata. 30 Na stol svagda
stavljaj pred moje lice prineseni kruh." 31 "Načini
svijećnjak od čistoga zlata. Svijećnjak neka bude
skovan. Njegovo podnožje, njegov stalak, njegove
čaše, čaške i latice - sve neka bude od jednoga
komada. 32 Šest krakova neka mu izbija sa strana: tri
kraka s jedne strane stalka, a tri kraka s druge strane
stalka. 33 Na jednome kraku neka budu tri čaše u
obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama.
Tako za svih šest krakova što budu izbijali iz stalka
svijećnjaka. 34 Na samome svijećnjaku neka budu
četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom
i laticama. 35 Čaška ispod dva kraka, sačinjavajući
jedan komad s njime; onda čaška ispod druga dva
kraka, od jednoga komada s njime, pa čaška ispod
dva posljednja kraka, od jednoga komada s njime.
Tako za svih šest krakova što iz stalka budu izbijali.
36 Njihove čaške i njihovi krakovi sačinjavat će jedan
komad s njim - sve skovano u jednome komadu od
čistoga zlata. 37 Napravi i sedam svjetiljaka za njih.
Svjetiljke neka tako budu postavljene da osvjetljuju
prostor sprijeda. 38 Usekači i pepeljare za njih neka
su od čistoga zlata. 39 Upotrijebi talenat čistoga zlata
za svijećnjak i sav njegov pribor. 40 Pazi! Načini ih
prema uzorku koji ti je na brdu pokazan."

26 "Prebivalište načini od deset zavjesa: od
ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva
i prepredenog lana. Na njima neka budu vezeni
likovi kerubina - djelo umjetnika. 2 Dužina svake
zavjese neka je dvadeset i osam lakata, neka joj je
širina četiri lakta. Sve zavjese neka su iste mjere. 3
Pet zavjesa neka su sastavljene jedna s drugom, a
drugih pet zavjesa opet jedna s drugom. 4 Napravi
petlje od ljubičaste vune pri rubu krajnje zavjese u
sastavljenom komadu. 5 Napravi pedeset petlji na
rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a
pedeset pri rubu drugoga. Neka su petlje načinjene
jedna spram druge. 6 Onda napravi pedeset kopča
od zlata. Zavjese zatim kopčama sastavi jednu s
drugom. Tako će Prebivalište biti jedna cjelina. 7
Načini zatim zavjese od kostrijeti za Šator povrh
Prebivališta. Načini ih jedanaest. 8 Neka duljina
svake zavjese bude trideset lakata, a širina svake
zavjese četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa neka bude
iste mjere. 9 Sastavi pet zavjesa napose, a onda
opet drugih šest zavjesa napose. Šestu zavjesu
podvostruči na pročelju Šatora. 10 Ušij pedeset petlji
na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a
pedeset na rubu drugoga. 11 Izradi pedeset kopča od
tuča, zapni kopče za petlje da sastaviš Šator u cjelinu.
12 A kako će zavjese od Šatora pretjecati, neka se
polovina zavjesa što preostane spušta na zadnjem
dijelu Prebivališta. 13 Od onoga što preteče na dužini
šatorskih zavjesa neka po jedan lakat visi na obje
strane svetoga Šatora da ga zaklanja. 14 Napokon
napravi Šatoru pokrov od učinjenih i u crveno obojenih
ovnujskih koža, a povrh njega pokrov od finih koža. 15
Trenice što će nauzgor stajati za Prebivalište napravi
od bagremova drva. 16 Svaka trenica neka bude
deset lakata duga, a lakat i pol široka. 17 Svaka
trenica neka ima dva klina da je uspravno drže.
Tako napravi na svakoj trenici za Prebivalište. 18
Trenice za Prebivalište postavi: dvadeset trenica s
juga, prema podnevu; 19 onda pod dvadeset trenica
napravi četrdeset podnožja od srebra, dva podnožja
pod prvu trenicu za njezina dva klina, i tako redom,
dva podnožja za dva klina svake slijedeće trenice. 20
Za drugu stranu Prebivališta, sa sjevera: dvadeset
trenica 21 i četrdeset srebrnih podnožja, dva podnožja
za dva klina prve trenice, i tako redom, dva podnožja
za svaku trenicu. 22 Na stražnjoj strani Prebivališta,
sa zapada, postavi šest trenica. 23 Napravi i dvije
trenice za stražnje uglove Prebivališta. 24 Neka
budu rastavljene pri dnu, ali na vrhu kod prvoga
koluta neka budu sastavljene. Neka tako obadvije
prave dva ugla. 25 Neka dakle bude osam trenica s
njihovim srebrnim podnožjima: šesnaest podnožja,
dva podnožja pod prvom trenicom, a dva opet
podnožja pod svakom slijedećom trenicom. 26 Nadalje
napravi priječnice od bagremova drva: pet njih za
trenice s jedne strane Prebivališta, 27 a pet priječnica
s druge strane Prebivališta; onda pet priječnica za

trenice Prebivališta straga prema zapadu. 28 Srednja
priječnica neka ide sredinom trenica s jednoga kraja
na drugi. 29 Trenice obloži zlatom, a i kolutove za
njih, kroz koje će se priječnice provlačiti, načini od
zlata. Priječnice onda obloži zlatom. 30 Tako, dakle,
podigni Prebivalište prema nacrtu koji ti je pokazan
na brdu." 31 "Napravi zavjesu od ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Neka su
na njoj izvezeni kerubini. 32 Objesi je na četiri stupa
od bagremova drva, zlatom obložena, s kopčama
od zlata, a na četiri podnožja od srebra. 33 Objesi
zavjesu za kvake. Onda unesi Kovčeg svjedočanstva
tu za zavjesu. Neka ti tako zavjesa odjeljuje Svetište
od Svetišta nad svetištima. 34 Stavi Pomirilište na
Kovčeg svjedočanstva u Svetinji nad svetinjama. 35
Postavi zatim stol van pred zavjesu, a svijećnjak
na južnu stranu Prebivališta, prema stolu. Stol stavi
na sjevernu stranu. 36 A na ulazu u Šator napravi
zastorak od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva i prepredenog lana - vezom izvezen. 37 Za
zastorak isteši pet stupčića od bagrenova drva pa ih
obloži zlatom. Kopče za njih neka budu od zlata. Salij
za njih pet podnožja od tuča."

27 "Načini žrtvenik od bagremova drva, pet lakata
dug, pet lakata širok - prava četvorina - i tri
lakta visok. 2 Na njegova četiri ugla načini rogove.
Neka mu rogovi budu u jednome komadu s njim. I
tučem ga okuj. 3 Dalje, načini za žrtvenik posude
za zgrtanje otpadaka: strugače, kotliće, viljuške i
kadionike. Sve potrepštine za žrtvenik načini od tuča.
4 Onda načini za nj rešetku od tuča, u obliku mrežice,
5 a na četiri ugla mrežicu ispod izbočine žrtvenika,
tako da zahvati do sredine žrtvenika. 6 Napravi zatim
motke za žrtvenik, motke od bagremova drva, pa ih
tučem okuj. 7 Neka se motke provuku kroz kolutove,
tako da dođu na obje strane žrtvenika kad se nosi.
8 Načini ga šuplja, od dasaka: kako ti je pokazano
na brdu, onako neka je i napravljen." 9 "Napravi i
dvorište Prebivališta. Na južnoj strani napravi zavjese
od prepredenog lana, sto lakata u dužinu s te strane.
10 Njihovih dvadeset stupova neka stoji na dvadeset
podnožja od tuča i neka imaju kopče i šipke od srebra.
11 Isto tako za sjevernu stranu načini plahte sto lakata
duge. Njihovih dvadeset stupova i dvadeset podnožja
od tuča, ali kopče i šipke neka su od srebra. 12 Širini
dvorišta sa zapadne strane trebat će zavjese pedeset
lakata duge, sa deset stupova i deset podnožja.
13 Širina dvorišta prema istočnoj strani neka bude
pedeset lakata. 14 Nadalje, zavjese s jedne strane
vrata neka su petnaest lakata duge, sa svoja tri stupa
i njihova tri podnožja. 15 A s druge strane neka
su zavjese opet petnaest lakata, sa svoja tri stupa
i njihova tri podnožja. 16 Za dvorišni ulaz: vezen
zastor od dvadeset lakata, od ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; i sa
svoja četiri stupa i njihova četiri podnožja. 17 Svi
stupovi naokolo dvorišta neka su povezani srebrnim
šipkama. Neka su im kopče od srebra, a podnožja
od tuča. 18 Neka je dvorište u duljinu sto lakata, u
širinu pedeset, a u visinu pet lakata. Neka su mu
plahte od prepredenog lana, podnožja od tuča. 19
Sve potrepštine u Prebivalištu za opću upotrebu i
svi njegovi kočići, a tako i kočići u dvorištu, neka
su od tuča." 20 "Nadalje, naredi Izraelcima da ti za
svjetlo donose čistoga ulja od istupanih maslina, tako
da svjetlo neprestano gori. 21 Aron i njegovi sinovi
neka ga postavljaju u Šator sastanka izvan zavjese
što zaklanja Svjedočanstvo da gori pred Jahvom od
večeri do jutra. Neka je to neopoziva naredba za
izraelske naraštaje."

28 "A onda dovedi k sebi između Izraelaca svoga
brata Arona zajedno s njegovim sinovima:
Nadabom, Abihuom, Eleazarom i Itamarom da mi
služe kao svećenici. 2 Napravi svome bratu Aronu
sveto ruho na čast i ukras. 3 Obrati se svim vještacima
koje sam obdario mudrošću neka naprave haljine
Aronu da bi se posvetio i vršio svećeničku službu
u moju čast. 4 Neka ovu odjeću naprave: naprsnik,
oplećak, ogrtač, košulju resama obrubljenu, mitru
i pas; neka naprave svetu odjeću za tvoga brata
Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.
5 Stoga neka oni primaju zlato, ljubičasto, crveno i
tamnocrveno predivo i prepredeni lan." 6 "Oplećak
neka naprave od zlata, od ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana - vješto
izrađen. 7 Neka na njemu budu dvije poramenice,
pričvršćene za njegove krajeve. 8 Tkanica što bude
na njemu neka je napravljena kao i on: od zlata,
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od
prepredenog lana, a neka s njim sačinjava jedan
komad. 9 Zatim uzmi dva draga kamena oniksa i u
njih ureži imena Izraelovih sinova: 10 šest njihovih
imena na jednome dragom kamenu, a preostalih šest
imena na drugome dragom kamenu, prema njihovu
rođenju. 11 Kao što rezbar dragulja urezuje pečate na
prstene, tako ti ureži imena Izraelovih sinova. Oko njih
navezi zlatan obrub, 12 pa pričvrsti oba draga kamena
za poramenice oplećka da budu spomen-dragulji na
Izraelove sinove. Tako neka Aron nosi njihova imena
o svoja dva ramena pred Jahvom da ih se sjeća. 13

Načini zlatne okvire 14 i dva lančića od čistoga zlata.
Načini ih kao zasukane uzice i onda zasukane lančiće
pričvrsti za okvire." 15 "Naprsnik za presuđivanje
izradi umjetnički; izvedi to kao i posao na oplećku: od
zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva
i od prepredenog lana. 16 Neka bude četvorinast i
dvostruk; jedan pedalj neka mu je duljina, a pedalj
širina. 17 Na njemu poredaj četiri reda dragulja. U
prvome redu neka bude: rubin, topaz i alem; 18 u
drugome redu: smaragd, safir i ametist; 19 u trećem
redu: hijacint, ahat i ledac; 20 a u četvrtom redu:
krizolit, oniks i jaspis. Neka budu ukovani u zlatne
okvire. 21 Tih dragulja neka bude dvanaest, koliko
i imena Izraelovih sinova. Neka budu urezani kao
i pečati na prstenju, svaki s imenom jednoga od
dvanaest plemena. 22 Napravi za naprsnik lančiće od
čistoga zlata, zasukane kao uzice. 23 Zatim napravi
za naprsnik dva kolutića od zlata i pričvrsti ih na dva
gornja ugla naprsnika. 24 Onda priveži dvije zlatne
uzice za ta dva kolutića koja budu pričvršćena za
uglove naprsnika. 25 Druga dva kraja uzica priveži
za dva okvira. Sad ih tako pričvrsti za poramenice
oplećka sprijeda. 26 Napravi dva kolutića od zlata
pa ih pričvrsti za dva donja ugla naprsnika, uz rub
iznutra koji je okrenut prema oplećku. 27 Napravi još
dva kolutića od zlata i pričvrsti ih za donji, prednji kraj
poramenice oplećka, uz njegov šav povrh tkanice
oplećka. 28 Neka se naprsnik sveže za svoje kolutiće
s kolutićima oplećka vrpcom od modroga grimiza,
tako da naprsnik stoji iznad tkanice i da se ne može
odvajati od oplećka. 29 Neka tako Aron, kada god
ulazi u Svetište, na svome srcu nosi imena sinova
Izraelovih na naprsniku za presuđivanje da ih uvijek
doziva u sjećanje pred Jahvom. 30 U naprsnik za
presuđivanje neka se stave i 'Urim' i 'Tumim' da i oni
budu na Aronovu srcu kad bude dolazio pred Jahvu.
Tako neka Aron uvijek na svom srcu pred Jahvom
nosi presudu sinova Izraelovih." 31 "Ogrtač za oplećak
sav napravi od ljubičastog prediva. 32 Prorez za glavu
na njemu neka bude na sredini. Rub naokolo proreza
neka bude opšiven kao ovratnik na oklopu, tako da
se ogrtač ne podere. 33 Na njegovu rubu sve naokolo
načini šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva, a između njih zvonca od zlata naokolo;
34 zlatno zvonce pa šipak, zlatno zvonce pa šipak
naokolo ogrtača uz rub. 35 Neka budu na Aronu dok
vrši službu, da se čuje kad ulazi u Svetište pred Jahvu
i kad izlazi; tako neće umrijeti." 36 "Napravi potom
jednu ploču od čistoga zlata i na njoj ureži, kao što se
urezuje na pečatnom prstenu: 'Jahvi posvećen'. 37
Za mitru je priveži modrom vrpcom da stoji s pročelja
mitre. 38 Neka stoji na Aronovu čelu. Tako neka Aron
na se preuzme nedostatke koji bi mogli okaljati sve
svete prinose što ih Izraelci posvećuju. Neka uvijek
stoji na njegovu čelu da za njih stječe blagonaklonost
Jahvinu. 39 Košulju s resama napravi od lana, od
lana napravi i mitru, a pas vezom izvezi. 40 I za
Aronove sinove napravi haljine, pasove i turbane,
njima na čast i ukras. 41 U njih odjeni svoga brata
Arona i njegove sinove; onda ih pomaži, ispuni im
ruke vlašću i posveti ih da mi služe kao svećenici.
42 Napravi za njih gaćice od lana da im pokriju golo
tijelo. Neka sežu od bedara do stegna. 43 Neka ih
nosi Aron i njegovi sinovi kad ulaze u Šator sastanka
ili kad se primiču žrtveniku za službu u Svetištu da ne
navuku na se krivnju i umru. To neka bude vječna
naredba za nj i za njegovo potomstvo poslije njega."

29 "Ovo je obred koji ćeš obaviti na njima da ih
posvetiš za moje svećenike: Uzmi jednog junca
i dva ovna bez mane; 2 onda beskvasnoga kruha,
beskvasnih kolača zamiješenih u ulju i beskvasnih
prevrta uljem namazanih. Napravi ih od bijeloga
pšeničnog brašna. 3 Naslaži ih u košaricu i u košarici
prinesi ih s juncem i oba ovna." 4 "Dovedi Arona i
njegove sinove k ulazu u Šator sastanka i operi ih u
vodi. 5 Zatim uzmi odijelo i obuci Arona u košulju;
stavi na nj ogrtač oplećka, oplećak i naprsnik i opaši
ga tkanicom oplećka. 6 Ustakni mu mitru na glavu;
na mitru stavi sveti vijenac. 7 Uzmi zatim ulja za
pomazanje; izlij na njegovu glavu i pomaži ga. 8 Onda
dovedi njegove sinove; obuci ih u košulje; 9 opaši
ih u pasove i obvij im turbane. Svećeništvo neka
im pripada vječnom uredbom. Tako posveti Arona i
njegove sinove!" 10 "Dovedi zatim junca pred Šator
sastanka, pa neka Aron i njegovi sinovi stave ruke
juncu na glavu. 11 Onda pred Jahvom, na ulazu u
Šator sastanka, junca zakolji. 12 Uzmi junčeve krvi i
svojim je prstom stavi na rogove žrtvenika. Ostatak
krvi izlij podno žrtvenika. 13 Uzmi sav loj oko droba,
privjesak na jetri i oba bubrega s lojem oko njih, pa
spali na žrtveniku. 14 Meso od junca, njegovu kožu i
njegovu nečist spali na vatri izvan taborišta. To je
žrtva okajnica. 15 Poslije toga uzmi jednoga ovna, pa
neka Aron i njegovi sinovi stave na njegovu glavu
svoje ruke. 16 Onda ovna zakolji, uhvati mu krvi i
zapljusni njome žrtvenik sa svih strana. 17 Isijeci
zatim ovna u komade, operi mu drobinu i noge i
položi ih na njegove ostale dijelove i glavu. 18 I onda
cijeloga ovna spali na žrtveniku. Žrtva je to paljenica
u čast Jahvi, miris ugodan, žrtva ognjena. 19 Uzmi
onda drugoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi

stave svoje ruke ovnu na glavu. 20 Sad ovna zakolji;
uzmi mu krvi i njome namaži resicu desnoga Aronova
uha, resicu desnog uha njegovim sinovima, palac
na njihovoj desnoj ruci pa palac na njihovoj desnoj
nozi. Ostatkom krvi zapljusni žrtvenik naokolo. 21
Uzmi onda krvi što je ostala na žrtveniku i ulja za
pomazanje i poškropi Arona i njegovo odijelo, njegove
sinove i njihova odijela. Tako će biti posvećen on
i njegovo odijelo, njegovi sinovi i odijela njegovih
sinova." 22 "Poslije toga uzmi s ovna loj, pretili
rep, loj oko droba, privjesak s jetre, oba bubrega i
loj oko njih; desno pleće - jer je to ovan prinesen
za svećeničko posvećenje - 23 zatim jedan okrugli
kruh, jedan kolač na ulju i jednu prevrtu iz košarice
beskvasnoga kruha što je pred Jahvom. 24 Sve to
stavi na ruke Arona i njegovih sinova i prinesi žrtvu
prikaznicu pred Jahvom. 25 Uzmi ih onda s njihovih
ruku i spali na žrtveniku, povrh žrtve paljenice, da
bude Jahvi na ugodan miris. To je paljena žrtva u
čast Jahvi. 26 Zatim uzmi grudi ovna prinesena za
Aronovo posvećenje i prinesi ih kao žrtvu prikaznicu
pred Jahvom. Neka to bude tvoj dio. 27 Posveti grudi
što su bile prinesene kao žrtva prikaznica i pleće
što je bilo prineseno kao žrtva podizanica od ovna
prinesena za posvećenje Arona i njegovih sinova. 28
Neka to bude pristojba Aronu i njegovim potomcima
od Izraelaca za sva vremena. TÓa to je ujam koji
će Izraelci davati od svojih pričesnica - ujam koji
Jahvi pripada. 29 Aronova posvećena odijela neka
pripadnu njegovim sinovima poslije njega da u njima
budu pomazani i posvećeni. 30 Sin koji postane
svećenikom mjesto njega, kad uđe u Šator sastanka
da vrši službu u Svetištu, neka ih nosi sedam dana."
31 "Uzmi onda ovna za posvećenje i skuhaj njegovo
meso na posvećenome mjestu. 32 Aron i njegovi
sinovi neka blaguju meso od toga ovna i kruh iz
košarice na ulazu u Šator sastanka. 33 Neka jedu od
onoga što je poslužilo za njihovo očišćenje, da im
se ruke ispune vlašću i da budu posvećeni. Nijedan
svjetovnjak neka ne jede od toga jer je posvećeno.
34 Ako bi ostalo što mesa od svećeničkog posvećenja
ili što od onoga kruha do ujutro, spali na vatri. Ne
smije se pojesti jer je posvećeno." 35 "Točno tako
učini Aronu i njegovim sinovima kako sam ti naredio.
Posvećuj ih sedam dana. 36 Svakoga dana prinesi
jednoga junca kao žrtvu okajnicu - za pomirenje. I
prinesi žrtvu okajnicu za pomirenje oltara, zatim ga
pomaži da bude posvećen. 37 Sedam dana prinosi
žrtvu pomirnicu za žrtvenik i posvećuj ga. Tako će
žrtvenik postati presvet, i sve što se žrtvenika dotakne
bit će posvećeno." 38 "A ovo treba da prinosiš na
žrtveniku: dva janjca godinu dana stara, svaki dan
bez prijekida. 39 Jedno janje žrtvuj ujutro, a drugo
uvečer. 40 Prinesi s prvim janjetom jednu desetinu efe
bijeloga brašna zamiješena u četvrtini hina istupanog
ulja i žrtvu ljevanicu od četvrtine hina vina. 41 Drugo
janje prinesi u suton. S njim prinesi žrtvu prinosnicu s
njezinom žrtvom ljevanicom kao i izjutra - na ugodan
miris, žrtvu u čast Jahvi paljenu. 42 Neka to bude
trajna žrtva paljenica od koljena do koljena - na ulazu
u Šator sastanka, pred Jahvom. Tu ću se ja s tobom
sastajati da ti govorim. 43 I s Izraelcima ću se tu
sastajati, i moja će ih slava posvećivati. 44 Ja ću
posvetiti Šator sastanka i žrtvenik; posvetit ću Arona
i njegove sinove da mi služe kao svećenici. 45 Ja
ću prebivati među Izraelcima i biti njihov Bog. 46
Upoznat će oni tada da sam to ja, Jahve, Bog njihov
koji ih je izbavio iz zemlje egipatske da prebivam
među njima - ja, Jahve, Bog njihov."

30 "Napravi i žrtvenik za paljenje tamjana; napravi
ga od bagremova drva. 2 Neka bude lakat dug,
lakat širok, u pravokut, i dva lakta visok. Neka mu
roščići budu od jednoga komada s njim. 3 Obloži
mu u čisto zlato: njegovu gornju plohu, njegove
strane naokolo i njegove roščiće. Načini mu zlatan
završni pojas naokolo. 4 Načini mu dva zlatna
koluta. Pričvrsti mu ih s dviju suprotnih strana ispod
završnog pojasa. Kroz njih će se provlačiti motke za
nošenje. 5 Motke načini od bagremova drva i zlatom
ih obloži. 6 Postavi žrtvenik pred zavjesu što zastire
Kovčeg Svjedočanstva - nasuprot Pomirilištu nad
Svjedočanstvom - gdje ću se ja s tobom sastajati. 7
Neka na njemu Aron pali miomirisni tamjan svako jutro
kad priprema svjetla; 8 neka ga Aron opet pali u suton
kad svjetla zapaljuje, da to bude svagdašnje kadiono
prinošenje pred Jahvom u sve vaše naraštaje. 9
Ne prinosi na njemu ni neposvećenoga tamjana, ni
paljenice, ni prinosnice, ni ljevanice! 10 Jednom u
godini neka Aron obavi obred pomirenja na njegovim
roščićima. Krvlju žrtve koja se prinosi za grijeh,
jednom na godinu, neka obavi obred pomirenja za
žrtvenik. Tako činite u sve naraštaje. Jer oltar je
presveta svetinja Jahvina." 11 Nadalje Jahve reče
Mojsiju: 12 "Kad budeš pravio popis Izraelaca prilikom
novačenja, neka svatko da Jahvi otkupninu za se kad
se upiše, da ih kakvo zlo ne snađe zbog novačenja.
13 Tko god potpada pod novačenje, ovoliko neka
dadne: pola šekela - prema hramskom šekelu, gdje je
dvadeset gera u šekelu. To pola šekela neka bude
kao prinos Jahvi. 14 Tko god potpada pod novačenje,
od dvadeset godina starosti pa naviše, neka dadne

prinos Jahvi. 15 Bogataš neka ne plaća više niti
siromah manje od pola šekela kad daju prinos Jahvi
kao otkup za se. 16 Uzimaj otkupni novac od Izraelaca
i određuj ga za potrebe Šatora sastanka. Neka to
bude Jahvi na spomen da se sjeća Izraelaca i da im
bude milostiv." 17 Reče Jahve Mojsiju: 18 "Napravi
umivaonik od tuča i podnožje od tuča za umivanje.
Postavi ga između Šatora sastanka i žrtvenika. Nalij
u nj vode 19 pa neka Aron i njegovi sinovi peru
svoje ruke i noge vodom iz njega. 20 Kad moradnu
ulaziti u Šator sastanka, ili kad se moradnu primicati
žrtveniku za službu da spaljuju žrtve u čast Jahvi
paljene, neka se vodom operu da ne poginu. 21 Neka
operu ruke svoje i noge svoje da izbjegnu smrti: to je
trajna naredba Aronu i njegovim potomcima u sve
naraštaje." 22 Još reče Jahve Mojsiju: 23 "Nabavi
najboljih mirodija: pet stotina šekela smirne samotoka,
pola te težine - dvjesta pedeset - mirisavog cimeta,
dvjesta pedeset mirisave trstike, 24 pet stotina - prema
hramskom šekelu - lovorike i jedan hin maslinova ulja.
25 Od toga napravi posvećeno ulje za pomazanje; da
bude smjesa kao da ju je pravio pomastar. Neka to
bude posvećeno ulje za pomazanje. 26 Time onda
pomaži: Šator sastanka i Kovčeg Svjedočanstva; 27
stol i sav njegov pribor; svijećnjak i sav njegov pribor;
žrtvenik kadioni; 28 žrtvenik za žrtve paljenice i sav
njegov pribor; umivaonik i njegov stalak: 29 posveti
ih, i oni će tako postati posvećeni; i što god ih se
dotakne, posvećeno će postati. 30 Pomaži Arona i
njegove sinove i posveti ih meni za svećenike. 31
Onda kaži Izraelcima ovako: 'Ovo je moje posvećeno
ulje za pomazanje od koljena do koljena. 32 Ne smije
se polijevati po tijelu običnoga čovjeka; ne smijete
praviti drugoga ovakva sastava! To je posvećeno i
neka vam bude sveto! 33 Tko god takvo napravi, ili
tko ga stavi na kojeg svjetovnjaka, neka se odstrani
od svog naroda!'" 34 Jahve još reče Mojsiju: "Nabavi
mirodija: natafe, šeheleta i helebene. Od ovih mirodija
i čistoga tamjana, 35 sve u jednakim dijelovima,
napravi tamjan za kađenje, smjesu mirodija kakvu
pravi pomastar, opranu, čistu, svetu. 36 Od toga nešto
smrvi u prah i jedan dio stavi pred Svjedočanstvo, u
Šator sastanka, gdje ću se ja s tobom sastajati. Držite
ovu mirodiju presvetom! 37 A miomiris koji napraviš
prema ovome sastavu za svoju upotrebu ne smijete
praviti. To drži za svetinju Jahvi! 38 Tko sebi napravi
što takvo da mu miriše, neka se iskorijeni iz svoga
naroda."

31 Jahve reče Mojsiju: 2 "Pozvao sam, gledaj,
po imenu Besalela, sina Urijeva, od koljena
Hurova iz plemena Judina. 3 Napunio sam ga duhom
Božjim koji mu je dao umješnost, razumijevanje i
sposobnost za svakovrsne poslove: 4 da zamišlja
nacrte za radove od zlata, srebra i tuča; 5 za
rezanje dragulja, za umetanje; za rezbarije u drvu
i poslove svakakve. 6 Dodao sam još Oholiaba,
sina Ahisamakova iz Danova plemena; vještinom
sam obdario sve sposobne ljude da mognu napraviti
sve što sam ti naredio: 7 Šator sastanka, Kovčeg
Svjedočanstva, povrh njega Pomirilište i sav namještaj
Šatora; 8 stol i sav njegov pribor, čisti svijećnjak sa
svim njegovim priborom; 9 kadioni žrtvenik, žrtvenik
za žrtve paljenice i njegov pribor, onda umivaonik i
njegovo podnožje; 10 odijela za službu, posvećena
odijela za svećenika Arona i odijela za njegove sinove,
za njihovu svećeničku službu; 11 pa ulje za pomazanje
i miomirisni tamjan za Svetište. Sve neka načine kako
sam ti naredio." 12 Jahve opet reče Mojsiju: 13 "Reci
Izraelcima: Subote moje morate održavati, jer subota
je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja,
da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem. 14
Držite, dakle, subotu, jer je ona za vas sveta. Tko je
oskvrne neka se pogubi; tko bude u njoj radio ikakav
posao neka se odstrani iz svoga naroda. 15 Šest
dana neka se vrše poslovi, ali sedmi dan neka bude
dan posvemašnjeg odmora, Jahvi posvećen. Tko bi u
dan subotni obavljao kakav posao neka se pogubi.
16 Stoga neka Izraelci drže subotu - svetkujući je
od naraštaja do naraštaja - kao vječni savez. 17
Neka je ona znak, zauvijek, između mene i Izraelaca.
TÓa Jahve je za šest dana sazdao nebo i zemlju, a
sedmoga je dana prestao raditi i odahnuo." 18 Kad
Jahve svrši svoj razgovor s Mojsijem na Sinajskom
brdu, dade mu dvije ploče Svjedočanstva, ploče
kamene, ispisane prstom Božjim.

32 A narod, videći gdje Mojsije dugo ne silazi s
brda, okupi se oko Arona pa mu rekne: "Ustaj!
Napravi nam boga, pa neka on pred nama ide! Ne
znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji
nas izvede iz zemlje egipatske." 2 "Poskidajte zlatne
naušnice što vise o ušima vaših žena, vaših sinova i
vaših kćeri", odgovori im Aron, "pa ih meni donesite."
3 Sav svijet skine zlatne naušnice što ih je o ušima
imao i donese Aronu. 4 Primivši zlato iz njihovih
ruku, rastopi kovinu u kalupu i načini saliveno tele. A
oni poviču: "Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz
zemlje egipatske." 5 Vidjevši to Aron, sagradi pred
njim žrtvenik a onda najavi: "Sutra neka se priredi
svečanost u čast Jahvi!" 6 Sutradan rano ustanu
i prinesu žrtve paljenice i donesu žrtve pričesnice.

Onda svijet posjeda da jede i pije. Poslije toga ustade
da se zabavlja. 7 “Požuri se dolje!” - progovori Jahve
Mojsiju. “Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske,
pošao je naopako. 8 Brzo su zašli s puta koji sam im
odredio. Napravili su sebi tele od rastopljene kovine,
preda nj pali ničice i žrtve mu prinijeli uz poklike: 'Ovo
je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!'
9 Dobro vidim”, reče dalje Jahve Mojsiju, “da je ovaj
narod tvrde šije. 10 Pusti sada neka se moj gnjev
na njih raspali da ih istrijebim. Onda ću od tebe
razviti velik narod.” 11 Mojsije pak zapomagao pred
Jahvom, Bogom svojim, i govorio: “O Jahve! Čemu da
gnjevom plamtiš na svoj narod koji si izbavio iz zemlje
egipatske silom velikom i rukom jakom! 12 Zašto bi
Egipćani morali reći: 'U zloj ih je namjeri i odveo,
tako da ih smakne u brdinama i izbriše s lica zemlje!'
Smiri svoj gnjev i ljutinu; odustani od zla svome
narodu! 13 Sjeti se Abrahama, Izaka i Izraela, slugu
svojih, kojima si se samim sobom zakleo i obećao
im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na
nebu i svu zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem
potomstvu i ona će zavazda biti njihova baština.'” 14 I
Jahve odustane da na svoj narod svali nesreću kojom
mu bijaše zaprijetio. 15 Mojsije se okrene i siđe s
brda. U rukama su mu bile dvije ploče Svjedočanstva,
ploče ispisane na objema plohama; ispisane i s jedne
i s druge strane. 16 Ploče su bile djelo Božje; pismo
je bilo pismo Božje u pločama urezano. 17 A Jošua
ču viku naroda koji je bučio pa reče Mojsiju: “Bojna
vika u taboru!” 18 Mojsije mu odgovori: “Niti viču
pobjednici, niti tuže pobijeđeni: tu ja samo pjesmu
čujem.” 19 Čim se približi taboru te opazi tele i kako
igraju, razgnjevi se Mojsije. Baci iz ruku ploče i razbije
ih na podnožju brda. 20 Pograbi tele koje bijahu
napravili, spali ga ognjem i u prah satre. Onda prah
razbaca po vodi i natjera Izraelce da je piju. 21 “Što ti
je ovaj puk učinio”, reče Mojsije Aronu, “da si tako
velik grijeh na nj svalio?” 22 “Neka se moj gospodar
srdžbom ne raspaljuje”, odgovori Aron. “Sam dobro
znaš kako je ovaj narod na zlo sklon. 23 Rekoše
mi: 'Napravi nam boga pa neka pred nama ide! Ne
znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji
nas izbavi iz zemlje egipatske.' 24 Na to im ja rekoh:
'Tko ima zlata, neka ga skine!' Tako mi ga dadoše,
a ja ga bacih u vatru te izađe ovo tele.” 25 Kad je
Mojsije vidio kako je narod postao razuzdan - tÓa
Aron ih je pustio da padnu u idolopoklonstvo među
svojim neprijateljima - 26 stade na taborskim vratima
i povika: “Tko je za Jahvu, k meni!” Svi se sinovi
Levijevi okupe oko njega. 27 On im reče: “Ovako
govori Jahve, Bog Izraela: 'Neka svatko pripaše mač
o bedro i pođe taborom od vrata do vrata pa neka
ubije tko svoga brata, tko svoga prijatelja, tko svoga
susjeda.'” 28 Sinovi Levijevi izvršiše Mojsijev nalog, i
toga dana pade naroda oko tri tisuće ljudi. 29 “Danas
ste se posvetili Jahvi za službu”, reče Mojsije, “tko uz
cijenu svoga sina, tko uz cijenu svoga brata, tako da
vam danas daje blagoslov.” 30 Sutradan reče Mojsije
narodu: “Težak ste grijeh počinili. Ipak ću se Jahvi
popeti. Možda za vaš grijeh oproštenje pribavim.” 31
Mojsije se vrati Jahvi pa reče: “Jao! Narod onaj težak
je grijeh počinio napravivši sebi boga od zlata. 32
Ipak im taj grijeh oprosti... Ako nećeš, onda i mene
izbriši iz svoje knjige koju si napisao.” 33 Nato Jahve
odgovori Mojsiju: “Onoga koji je protiv mene sagriješio
izbrisat ću iz svoje knjige. 34 Nego, idi sad! Povedi
narod kamo sam ti rekao. Anđeo će moj pred tobom
ići. Ali u dan kad ih pohodim, zbog njihova ću ih
grijeha kazniti.” 35 Udari Jahve po narodu pomorom
zbog teleta što im ga Aron načini.

33 Jahve reče Mojsiju: “Idi! Putuj odavde, ti i narod
koji si izveo iz zemlje egipatske, u zemlju za
koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da
ću je dati njihovim potomcima. 2 Pred tobom ću
poslati anđela; istjerat ću Kanaance, Amorejce, Hetite,
Perižane, Hivijce i Jebusejce. 3 Idite u zemlju kojom
teče mlijeko i med. Ja s vama neću poći - jer ste
narod tvrde šije - da vas putem ne istrijebim.” 4 Kad
narod ču ove oštre riječi, poče tugovati. I nitko više
ne stavi na se svoga nakita. 5 Jer reče Jahve Mojsiju:
“Kaži Izraelcima: 'Vi ste narod tvrde šije. Kad bih ja s
vama išao samo čas, uništio bih vas. Stoga skinite
svoj nakit, a ja ću vidjeti što ću s vama učiniti.'” 6
Tako su od brda Horeba Izraelci bili bez nakita. 7
Mojsije uze Šator i razape ga izvan tabora, daleko
od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko bi se god
htio obratiti Jahvi, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se
nalazio izvan tabora. 8 Kad bi god Mojsije pošao u
Šator, sav bi se narod digao; svatko bi stajao kod
ulaza u svoj šator i gledao za Mojsijem dok ne bi
ušao u Šator. 9 A kad bi Mojsije ušao u Šator, stup bi
se oblaka spustio i ostajao na ulazu u Šator dok je
Jahve s Mojsijem razgovarao. 10 Videći kako stup
oblaka stoji na ulazu Šatora, sav bi se narod tada
dizao i svatko bi se duboko klanjao na vratima svoga
šatora. 11 Tako bi Jahve razgovarao s Mojsijem licem
u lice, kao što čovjek govori s prijateljem. Mojsije
bi se poslije vratio u tabor, ali se njegov pomoćnik
Jošua, sin Nunov, mlađarac, iz Šatora ne bi micao.
12 Mojsije oslovi Jahvu: “Vidi, ti si meni rekao: 'Povedi
ovaj narod', ali mi nisi objavio koga ćeš sa mnom

poslati. Još si mi rekao: 'Znam te po imenu, i ti uživaš
moju blagonaklonost.' 13 Stoga, ako uživam tvoju
blagonaklonost, objavi mi svoje putove da te shvatim i
da dalje uživam tvoju blagonaklonost. Promisli također
da je ova svjetina tvoj narod." 14 "Ja ću osobno s
tobom poći", odgovori Jahve, "i počinak ti priuštiti."
15 "Ako ti ne pođeš", nadoda Mojsije, "odavde nas
i ne izvodi. 16 TÓa kako će se znati da uživamo
tvoju naklonost, ja i tvoj narod? Po tome što ideš s
nama. Time ćemo se samo razlikovati ja i tvoj narod
među svim narodima koji su na licu zemlje." 17 "I ovo
što si zatražio, učinit ću", odgovori Jahve Mojsiju.
"TÓa ti uživaš moju blagonaklonost jer te po imenu
poznajem." 18 "Pokaži mi svoju slavu", zamoli Mojsije.
19 "Dopustit ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj",
odgovori, "i pred tobom ću izustiti svoje ime Jahve.
Bit ću milostiv kome hoću da milostiv budem; smilovat
ću se komu hoću da se smilujem. 20 A ti", doda,
"moga lica ne možeš vidjeti, jer ne može čovjek mene
vidjeti i na životu ostati. 21 Evo mjesta ovdje uza me",
nastavi Jahve. "Stani na pećinu! 22 Dok moja slava
bude prolazila, stavit ću te u pukotinu pećine i svojom
te rukom zakloniti dok ne prođem. 23 Onda ću ja
svoju ruku maknuti, pa ćeš me s leđa vidjeti. Ali se
lice moje ne može vidjeti."

34 Reče Jahve Mojsiju: "Okleši dvije kamene ploče
kao i prijašnje pa ću ja na ploče napisati riječi
koje su bile na prvim pločama što si ih razbio. 2 Budi
gotov do jutra. Onda, ujutro, popni se na brdo Sinaj i
ondje ćeš, navrh brda, stupiti preda me. 3 Nitko drugi
neka se s tobom ne penje; neka se nitko nigdje na
brdu ne pokaže. Neka ni ovce ni goveda ne pasu
podno brda." 4 Mojsije okleše dvije kamene ploče kao
i prijašnje; rano jutrom ustane i popne se na Sinajsko
brdo, uzevši u ruke dvije kamene ploče, kako mu je
Jahve naredio. 5 Jahve se spusti u liku oblaka, a on
stade preda nj i zazva Ime: "Jahve!" 6 Jahve prođe
ispred njega te se javi: "Jahve! Jahve! Bog milosrdan
i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću,
7 iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh
i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja nego
kažnjava opačinu otaca na djeci - čak na unučadi do
trećega i četvrtog koljena." 8 Mojsije smjesta pade na
zemlju i pokloni se. 9 Onda reče: "Gospodine moj!
Ako sam stekao blagonaklonost u tvojim očima, onda,
o Gospodine, pođi s nama! Premda je narod tvrde
šije, oprosti naše grijehe i naše opačine i primi nas za
svoju baštinu!" 10 "Dobro", odgovori, "sklapam Savez.
Pred cijelim tvojim pukom činit ću čudesa kakva se
nisu događala ni u kojoj zemlji, ni u kojem narodu.
Sav narod koji te okružuje vidjet će što može Jahve,
jer ono što ću s tobom učiniti bit će strašno. 11 Vrši,
dakle, što ti danas nalažem! Gle, protjerat će ispred
tebe Amorejce, Kanaance, Hetite, Perižane, Hivijce
i Jebusejce. 12 Čuvaj se da ne praviš saveza sa
stanovnicima zemlje u koju ideš; da ne budu zamkom
u tvojoj sredini. 13 Nego porušite njihove žrtvenike,
oborite njihove stupove, počupajte im ašere! 14 Jer ne
smiješ se klanjati drugome bogu. TÓa Jahve - ime mu
je Ljubomorni - Bog je ljubomoran. 15 Ne pravi saveza
sa stanovnicima one zemlje da te oni, kad se odaju
bludnosti sa svojim bogovima i žrtve im budu prinosili,
ne bi pozivali, a ti pristao da jedeš od prinesene žrtve;
16 da ne bi uzimao njihove djevojke za žene svojim
sinovima, da one - odajući se bludništvu sa svojim
bogovima - ne bi za sobom povele i tvoje sinove.
17 Ne pravi sebi livenih bogova! 18 Drži Blagdan
beskvasnoga kruha - jedući beskvasni kruh sedam
dana, kako sam ti naredio - u određeno vrijeme
u mjesecu Abibu, jer si u mjesecu Abibu izišao iz
Egipta. 19 Svako prvorođenče materinjega krila meni
pripada: svako muško, svaki prvenac tvoga i sitnoga
i krupnoga blaga. 20 Prvenca od magarice otkupi
jednim grlom sitne stoke. Ako ga ne otkupiš, moraš
mu šijom zavrnuti. A sve prvorođence od svojih sinova
otkupljuj. Neka nitko preda me ne stupa praznih ruku!
21 Šest dana radi, a sedmoga od poslova odustani,
sve ako je u doba oranja ili u vrijeme žetve. 22 Svetkuj
Blagdan sedmica - prvine pšenične žetve - i Blagdan
berbe na prekretu godine. 23 Triput na godinu neka
se svi muškarci pojave pred Gospodinom Jahvom,
Bogom Izraelovim. 24 Jer ću protjerati narode ispred
tebe i proširiti tvoje međe te nitko neće hlepiti za
tvojom zemljom kad triput u godini budeš uzlazio
da se pokažeš pred Jahvom, Bogom svojim. 25 Od
žrtve koju mi namjenjuješ ne prinosi krvi ni s čim
ukvasanim; niti ostavljaj žrtve prinesene na blagdan
Pashe da prenoći do jutra. 26 U kuću Jahve, Boga
svoga, donosi najbolje prvine plodova sa svoje zemlje.
Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke. 27 Zapiši
ove riječi", reče Jahve Mojsiju, "jer su one temelji
na kojima sam s tobom i s Izraelom sklopio Savez."
28 Mojsije ostade ondje s Jahvom četrdeset dana i
četrdeset noći. Niti je kruha jeo niti je vode pio. Tada
je na ploče ispisao riječi Saveza - Deset zapovijedi.
29 Napokon Mojsije siđe sa Sinajskog brda. Silazeći s
brda, nosio je u rukama ploče Svjedočanstva. Nije ni
znao da iz njegova lica, zbog razgovora s Jahvom,
izbija svjetlost. 30 Kad su Aron i svi Izraelci vidjeli
kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost, ne usudiše se
k njemu pristupiti. 31 Onda ih Mojsije zovnu. Tada

k njemu dođoše Aron i sve starješine zajednice.
I Mojsije razgovaraše s njima. 32 Poslije k njemu
dođoše i svi Izraelci, pa im on priopći sve što mu je
naložio Jahve na Sinajskom brdu. 33 Kad je Mojsije
završio razgovor s njima, prevuče preko svoga lica
koprenu. 34 Kad bi god Mojsije ulazio pred Jahvu da
s njim razgovara, koprenu bi skinuo dok opet ne bi
izišao. Kad bi izlazio da Izraelcima kaže što mu je
naređeno, 35 Izraelci bi vidjeli kako iz Mojsijeva lica
izbija svjetlost. Tada bi Mojsije opet prevukao koprenu
preko lica dok ne uđe da s Jahvom govori.

35 Mojsije sazva svu zajednicu sinova Izraelovih
pa im reče: "Ovo vam je Jahve naložio da činite:
2 Neka se posao obavlja šest dana. Sedmi dan neka
vam bude sveti dan, dan potpunog počinka u čast
Jahvi. Tko bi radio u taj dan neka se kazni smrću. 3 Na
subotnji dan ni vatre ne ložite po svojim stanovima."
4 Nadalje Mojsije reče svoj zajednici izraelskoj: "Ovo
je Jahve naredio: 5 Među sobom pokupite prinos
Jahvi! Tko god je plemenita srca neka Jahvi donese
prinos: zlata, srebra i tuča; 6 ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; 7 učinjenih
ovnujskih koža, onda finih koža, bagremova drva, 8
ulja za svjetlo, mirodija za ulje pomazanja i miomirisni
tamjan; 9 oniksa i drugoga dragog kamenja za
umetanje u oplećak i naprsnik. 10 A svi koji su među
vama vješti neka dođu praviti što je Jahve naredio: 11
Prebivalište, njegov Šator i pokrov; njegove kuke i
trenice, njegove priječnice i stupce; njegova podnožja;
12 njegov Kovčeg i motke; Pomirilište pa zavjesu za
zaklon; 13 stol s njegovim motkama i sve njegove
potrepštine; prinesene hljebove; 14 svijećnjak za
svjetlo, njegov pribor i njegove svijeće, onda ulje za
svjetlo; 15 kadioni žrtvenik i njegove motke; ulje za
pomazanje i miomirisni tamjan; zastorak na ulazu u
Prebivalište; 16 žrtvenik za žrtve paljenice s njegovom
rešetkom od tuča; motke za nj i sav njegov pribor;
umivaonik i njegov stalak; 17 zastore za dvorište;
stupce i njihova podnožja, pa zastor na ulazu u
dvorište; 18 kočiće za Prebivalište i kočiće za dvorište
s njihovim uzicama; 19 svečano ruho za vršenje
službe u Svetištu - posvećena odijela za svećenika
Arona i odijela za svećeničku službu njegovih sinova."
20 Nato se sva izraelska zajednica povuče ispred
Mojsija. 21 A onda svatko koga je srce vuklo i duša
poticala dođe noseći svoj prinos u čast Jahvi za
gradnju Šatora sastanka, za svaku službu u njemu i
za posvećena odijela. 22 Strčaše se muževi i žene:
svi koje je srce vuklo donesoše zapinjača, naušnica,
prstenja, narukvica, ogrlica i svakovrsna zlatnog
nakita; svi koji bijahu zavjetovali kakvu zlatninu u
čast Jahvi. 23 Svi kod kojih se našlo ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana,
učinjenih ovnujskih koža ili finih koža donesoše svoje.
24 Nadalje, svatko tko je mogao dati kakav dar u
srebru ili tuču donese to kao prinos u čast Jahvi.
Svatko u koga se našlo bagremova drva za upotrebu
u bilo kojem poslu, donese ga. 25 Sve žene koje
su bile vješte prele su svojim rukama i donosile što
bijahu oprele: ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva i prepredenog lana. 26 Sve opet žene koje
je njihovo srce poticalo zbog njihove vještine prele
su kostrijet. 27 Glavari su donosili oniksa i drugoga
dragog kamenja za umetanje u oplećak i naprsnik;
28 pa mirodije i ulje za svjetlo, ulje za pomazanje i
miomirisni tamjan. 29 I tako Izraelci - svi ljudi i sve žene
koje je srce poticalo da pridonesu bilo što poslu koji
je Jahve po Mojsiju naredio da se izvrši - donesoše
to kao dragovoljan prinos u čast Jahvi. 30 Potom
reče Mojsije Izraelcima: "Vidite! Jahve je po imenu
pozvao Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova a iz
plemena Judina. 31 Njega je napunio duhom Božjim,
dao mu umješnost, sposobnost i razumijevanje u svim
poslovima: 32 da zamišlja nacrte i da radove izvodi od
zlata, srebra i tuča; 33 da reže dragulje za umetanje;
da urezuje u drvetu i da umješno radi svaki posao. 34
Njemu i Oholiabu, sinu Ahisamakovu, od plemena
Danova, udijeli i sposobnost da poučavaju druge. 35
Obdari ih umještvom u svakom poslu rezbarskom,
krojačkom, veziljskom i tkalačkom; oni tkaju tkanine
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i
prepredenog lana, sposobni su u svakom poslu i
vješti u nacrtima.

36 Stoga neka Besalel, Oholiab i svi vještaci koje
je Jahve obdario vještinom i sposobnošću da
vješto izvedu sve poslove oko podizanja Svetišta
obave sve kako je Jahve naredio." 2 Mojsije onda
pozva Besalela, Oholiaba i sve one što ih je Jahve
obdario vještinom; sve koje je srce poticalo da se
prihvate posla i izvedu ga. 3 Oni preuzmu od Mojsija
sve prinose koje Izraelci bijahu donijeli da se izvedu
poslovi oko podizanja Svetišta. Ali kako su oni i dalje
donosili prinose jutro za jutrom, 4 svi majstori koji
su gradili Svetište dođu - svaki s posla na kojem
je radio - 5 i reknu Mojsiju: "Svijet donosi mnogo
više nego što je potrebno za izvođenje posla koji
nam je Jahve naredio da izvedemo." 6 Zato Mojsije
izda naredbu koju po taboru proglase: "Neka više
nijedan čovjek ni žena ne donosi nikakva priloga za
Svetište!" Tako ustave narod te nije donosio novih

darova. 7 Što imahu bijaše dosta da se izvede sve
djelo; i još je pretjecalo. 8 I tako najvještiji ljudi među
radnicima naprave Prebivalište. Načine ga od deset
zavjesa od prepredenog lana i ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva. Na njima bijahu izvezeni
likovi kerubina. 9 Dužina je svake zavjese iznosila
dvadeset osam lakata, a širina svake zavjese četiri
lakta. Sve su zavjese bile iste mjere. 10 Pet zavjesa
sastave jednu s drugom, a pet drugih zavjesa sastave
opet jednu s drugom. 11 Na rubu posljednje od
zavjesa sastavljenih u jedno načine petlje od modre
vune; jednako ih načine i na rubu posljednje zavjese
drugoga dijela; 12 načine pedeset petlji na jednome
komadu, a pedeset na rubu zavjese drugoga komada.
Petlje su stajale jedna spram druge. 13 Onda naprave
pedeset zlatnih kopča pa sastave zavjese kopčama
jednu s drugom. Tako je Prebivalište bilo kao jedna
cjelina. 14 Zatim za Šator povrh Prebivališta načine
zavjese od kostrijeti; načine ih jedanaest. 15 Dužina
svake zavjese bila je trideset lakata, a širina četiri
lakta. Tih jedanaest zavjesa bilo je iste mjere. 16
Sastave pet zavjesa za se, a šest drugih opet za se.
17 Naprave pedeset petlji na rubu zavjese jednoga
komada, a pedeset načine na rubu drugoga komada.
18 Načine i pedeset kopča od tuča da sastave Šator
zajedno, tako da bude jedna cjelina. 19 Zatim naprave
pokrov za Šator od učinjenih ovnujskih koža, a povrh
njega drugi, od finih koža. 20 Trenice nauzgor za
Prebivalište izrade od bagremova drva. 21 Duljina je
svake trenice bila deset lakata, a širina lakat i pol. 22
Svaka je trenica imala dva klina da je drže uspravno.
To su napravili na svakoj trenici za Šator. 23 Trenice
za Prebivalište napravili su ovako: dvadeset trenica
za južnu stranu; 24 napravili su četrdeset podnožja
od srebra pod dvadeset trenica - dva podnožja pod
prvu trenicu za njezina dva klina i dva podnožja pod
svaku slijedeću trenicu za njezina dva klina. 25 Za
drugu, sjevernu, stranu Prebivališta naprave dvadeset
trenica 26 i za njih četrdeset podnožja od srebra -
dva podnožja pod prvu trenicu, a po dva podnožja
pod svaku slijedeću trenicu. 27 Prebivalištu straga,
prema zapadu, napraviše šest trenica. 28 Naprave
i dvije trenice za uglove Prebivališta straga. 29 Pri
dnu su bile rastavljene, ali su se pri vrhu, kod prvoga
koluta, sastajale. Tako su ih obje postavili za dva
ugla. 30 Bilo je osam trenica s njihovim podnožjima
od srebra: šesnaest podnožja, pod svakom trenicom
dva. 31 Načine priječnice od bagremova drva: pet njih
za trenice s jedne strane Prebivališta, 32 a pet opet
priječnica za trenice s druge strane Prebivališta te
pet priječnica za trenice Prebivalištu straga, prema
zapadu. 33 Onda načine središnju priječnicu što je
prolazila sredinom trenica s kraja na kraj. 34 Trenice
oblože zlatom, a njihove kolutove, kroz koje su
priječnice bile provučene, načine od zlata. I priječnice
oblože zlatom. 35 Naprave zavjesu od ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana;
načine je s izvezenim kerubinima. 36 Za nju naprave
četiri stupa od bagremova drva i oblože ih zlatom.
Kuke su im bile od zlata, a saliju im i četiri podnožja
od srebra. 37 Na ulazu u Šator naprave zavjesu
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i
prepredenog lana, umjetnički protkanu, 38 i za nju pet
stupčića s njihovim kukama. Vrhove stupčića i njihove
šipke oblože zlatom, dok im pet podnožja naprave od
tuča.

37 Besalel napravi Kovčeg od bagremova drva,
dug dva i pol lakta, širok lakat i pol, a lakat i
pol visok. 2 Iznutra ga i izvana okuje čistim zlatom.
Naokolo mu napravi zlatan završni pojas. 3 I salije mu
četiri koluta na njegova četiri ugla: dva koluta s jedne
strane, a dva koluta s njegove druge strane. 4 Napravi
i motke od bagremova drva i u zlato ih okuje; 5 onda
provuče motke kroz kolutove Kovčegu sa strane za
nošenje Kovčega. 6 Zatim napravi Pomirilište od
čistoga zlata, dva i pol lakta dugo, a lakat i pol široko.
7 Napravi i dva kerubina od kovanoga zlata, na dva
kraja Pomirilišta: 8 jednoga kerubina na jednome
kraju, a drugoga kerubina na drugome kraju. Kerubine
na oba kraja načini u jednome komadu s Pomirilištem.
9 Kerubini imali uzdignuta i raširena krila, zaklanjali
njima Pomirilište. Bili su licem okrenuti jedan prema
drugome, tako da su im lica gledala u Pomirilište. 10
Od bagremova drva načini stol, dva lakta dug, lakat
širok, a lakat i pol visok. 11 Obloži ga čistim zlatom i
od zlata mu naokolo načini završni pojas. 12 I načini
mu obrub unaokolo, podlanicu širok. A za obrub
naokolo načini zlatan završni pojas. 13 Salije mu četiri
zlatna koluta. Kolutove onda pričvrsti za njegova četiri
nožna ugla. 14 Kolutovi su bili tik pod obrubom, kao
kvake za motke, da se stol može nositi. 15 Motke za
nošenje stola načinio je od bagremova drva i zlatom
ih obložio. 16 A pribor što se držao na stolu - njegove
zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlijevanje prinosa
- napravio je od čistoga zlata. 17 Od čistoga zlata
načini i svijećnjak. Svijećnjak - njegovo podnožje i
stalak - skova. Njegove čaše - čaške i latice - bile su
u jednome komadu s njim. 18 Šest je krakova izbijalo
s njegovih strana: tri kraka svijećnjaka s jedne strane,
a tri kraka svijećnjaka s druge strane. 19 Na jednome
kraku bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka

sa svojom čaškom i laticama. Na drugome opet kraku
bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s
čaškom i laticama. Tako je bilo na svih šest krakova
što izbijahu iz svijećnjaka. 20 Na samome svijećnjaku
bile su četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka
s čaškom i laticama: 21 čaška, u jednom komadu
s njim, pod prva dva kraka; pa konačno čaška, u
jednom komadu s njim, pod zadnja dva kraka. Tako
na svih šest krakova što su iz njega izbijali. 22 Njihove
čaške i njihove peteljke bile su u jednom komadu
s njim; sve to od čistoga kovanog zlata. 23 A od
čistoga zlata napravi mu i sedam svjetiljaka, usekače
i pepeljare. 24 Svijećnjak i sav njegov pribor načini od
jednoga talenta čistoga zlata. 25 Kadioni je žrtvenik
napravio od bagremova drva, lakat dug, lakat širok -
u četvorinu - a dva lakta visok. Roščići su mu bili u
jednom komadu s njim. 26 Obloži mu čistim zlatom
plohu, strane naokolo i njegove roščiće. Načini mu
naokolo završni pojas od zlata. 27 Na njemu načini
i dva zlatna koluta na oprečnim stranama, ispod
završnog pojasa, da služe motkama za kvake kad se
na njima nosi. 28 Motke načini od bagremova drva pa
ih obloži zlatom. 29 Onda pripravi posvećeno ulje za
pomazanje i čisti kad mirisni, onako kako ga pravi
pomastar.

38 Od bagremova drva napravi žrtvenik za žrtve
paljenice, pet lakata dug, pet lakata širok - u
četvorinu - a tri lakta visok. 2 Na njegova četiri ugla
načini mu četiri roga. Rogovi su bili u jednom komadu
s njim. Onda ga obloži tučem. 3 A načini i sav
pribor za žrtvenik: lonce, strugače, kotliće, viljuške i
kadionike; sav mu je ovaj pribor načinio od tuča. 4 Za
žrtvenik zatim načini rešetku u obliku mrežice od tuča
ispod izbočine; zahvaćala mu je do sredine. 5 Salije
četiri koluta na četiri ugla tučane rešetke da služe
kao kvake za motke. 6 Motke načini od bagremova
drva pa ih obloži tučem. 7 Onda provuče motke kroz
kolutove na objema stranama žrtvenika da se na njima
nosi. Napravio ga je šuplja - od dasaka. 8 A zatim, od
zrcala žena koje su posluživale na vratima Šatora
sastanka, načini tučani umivaonik i tučani stalak za
nj. 9 Onda načini dvorište. Na južnoj strani dvorišta
bijahu zavjese od prepredenog lana, stotinu lakata
duge. 10 Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset
podnožja bilo je od tuča, dok su kuke na stupovima i
njihove šipke bile od srebra. 11 Od stotinu lakata bile
su zavjese i sa sjeverne strane. Njihovih dvadeset
stupova sa dvadeset podnožja bilo je od tuča, dok su
kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra. 12
Sa zapadne strane bijahu zavjese od pedeset lakata,
sa deset stupova i deset njihovih podnožja. Kuke
su na stupovima i njihove šipke bile od srebra. 13
Sprijeda, s istoka, zavjese od pedeset lakata. 14 S
jedne strane vrata zavjese su bile petnaest lakata, sa
tri stupca i njihova tri podnožja. 15 Tako i s druge
strane - dakle, na obje strane dvorišnih vrata - bile su
zavjese od petnaest lakata, sa tri stupca i njihova
tri podnožja. 16 Sve su zavjese oko dvorišta bile od
prepredenog lana. 17 Podnožja za stupove bila su od
tuča, a kuke na stupovima i njihove šipke od srebra.
Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi. Sve šipke na
dvorišnim stupovima bijahu od srebra. 18 Zavjesa na
dvorišnim vratima - izvezena - bila je od ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.
Dvadeset je lakata bila duga; visoka, po širini, pet
lakata kao i dvorišne zavjese. 19 Bila su četiri njihova
stupa sa četiri podnožja od tuča. Kuke na stupovima
bile su od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom
obloženi, a njihove šipke bile su srebrne. 20 Svi kočići
unutar Prebivališta bili su od tuča. 21 To je popis
stvari za Prebivalište - Prebivalište Svjedočanstva,
koji je sastavljen na zapovijed Mojsijevu trudom levita
pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona. 22
Besalel, Urijev sin, iz koljena Hurova od plemena
Judina napravio je sve što je Jahve Mojsiju naredio.
23 S njim je bio Oholiab, sin Ahisamakov, iz plemena
Danova, rezbar, krojač i vezilac za ljubičasto, crveno i
tamnocrveno predivo i prepredeni lan. 24 Sve zlato što
je utrošeno u radove oko Svetišta - zlato posvećeno
prinosom - iznosilo je: dvadeset i devet talenata i
sedam stotina trideset šekela u hramskim šekelima.
25 A srebro, sabrano prigodom upisivanja zajednice -
26 to jest beku po glavi, odnosno pola šekela prema
hramskom šekelu, od svakoga koji je bio upisan,
od dvadeset godina pa naprijed - iznosilo je: stotinu
talenata i tisuću sedam stotina sedamdeset i pet
šekela u hramskim šekelima. Bilo je upisanih: šest
stotina tri tisuće i petsto pedeset. 27 Stotinu talenata
srebra otišlo je za salijevanje podnožja Svetištu i
zavjesi: sto podnožja od sto talenata - talenat za
podnožje. 28 A od tisuću sedam stotina sedamdeset i
pet šekela načinio je kuke za stupove, obložio njihove
vrhove i napravio šipke za njih. 29 Tuč od žrtve
prikaznice iznosio je sedamdeset talenata i dvije
tisuće četiri stotine šekela. 30 Od njega je načinio:
podnožja za ulaz u Šator sastanka, žrtvenik od tuča s
njegovom tučanom rešetkom i sav pribor za žrtvenik;
31 dalje, podnožja oko dvorišta, podnožja za dvorišni
ulaz; sve kočiće za Prebivalište i sve kočiće oko
dvorišta.

39 Od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva
naprave lijepo izrađeno ruho za službu u
Svetištu; naprave svetu odjeću Aronu, kako je
Jahve naredio Mojsiju. **2** Oplećak naprave od
zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i
prepredenog lana. **3** Skuju zlatne pločice, a onda
ih na niti izrežu da ih vještački uvezu u ljubičasto,
crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan. **4**
Za oplećak naprave poramenice koje su bile s njim
sastavljene na svoja dva kraja; **5** tkanica što je na
njemu stajala bila je napravljena od zlata, ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana
kao i on, i u jednome komadu s njim, kako je
Jahve naredio Mojsiju. **6** Kamenje oniksa optoče
obrubom od zlata. Na njima su, kao što se režu
pečati, bila urezana imena Izraelovih sinova. **7** Njih
stave na poramenice oplećka da budu spomen-
kamenje sinovima Izraelovim, kako je Jahve naredio
Mojsiju. **8** I naprsnik izrade radovima vještaka kao i
oplećak: od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva i prepredenog lana. **9** Naprsnik načiniše
četverouglast, dvostruk; bio je pedalj dug, pedalj
širok, a predvostručen. **10** Umetnu u nj četiri reda
dragulja. Prvi red bijaše od rubina, topaza i alema; **11**
drugi red od smaragda, safira i ametista; **12** treći red
od hijacinta, ahata i leca; **13** a četvrti red od krizolita,
oniksa i jaspisa. Sve je bilo zlatom obrubljeno. **14** Na
kamenima su bila imena Izraelovih sinova. Na broj ih
je bilo dvanaest, kao i njihovih imena. Bila su urezana
kao i pečati - svaki kamen s imenom jednoga od
dvanaest plemena. **15** Za naprsnik naprave lančiće od
čistoga zlata kao zasukane uzice. **16** Naprave zatim
dva zlatna okvira i dva zlatna kolutića pa pričvrste
oba kolutića za dva gornja ugla naprsnika. **17** Sad
privežu ovdje zasukane uzice od zlata za dva kolutića
što su bila pričvšćena za uglove naprsnika. **18** Druga
dva kraja zasukanih uzica pričvrste za dva okvira.
Tako ih povežu za poramenice oplećka sprijeda. **19**
Potom načine dva zlatna kolutića pa ih pričvrste za
dva kraja naprsnika uz nutarnji rub, okrenut prema
oplećku. **20** Još naprave dva zlatna kolutića te ih
pričvrste za donji, prednji kraj poramenice oplećka,
pokraj mjesta gdje se veže, povrh tkanice oplećka.
21 Svežu kolutiće naprsnika s kolutićima oplećka
modrom vrpcom, tako da naprsnik stoji nad tkanicom
oplećka i da se s oplećka ne mogne odvojiti, kako
je Jahve Mojsiju naredio. **22** Naprave i ogrtač za
oplećak, sav satkan od ljubičastog prediva. **23** U
sredini je ogrtača bio prorez kao otvor na oklopu,
prorez naokolo opšiven, da se ogrtač ne podere. **24**
O donjem rubu ogrtača načine šipke od ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.
25 A načine i zvonca od čistog zlata, pa zvonca privežu
među šipke; sve naokolo donjeg ruba ogrtača između
šipaka: **26** zvonce pa šipak, zvonce pa šipak okolo
donjeg ruba ogrtača za vršenje službe, kako je Jahve
naredio Mojsiju. **27** Zatim od otkanog lana načine
košulje Aronu i njegovim sinovima; **28** a naprave i
mitru od lana i kape od lana; platnene gaće načine od
prepredenog lana. **29** I pasovi su bili od prepredenog
lana i od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva,
iglama izvezeni, kako je Jahve Mojsiju naredio. **30**
Načine i ploču, sveti vijenac, od čistoga zlata i na
njoj urežu natpis kako se urezuje na pečatnome
prstenu: “Posvećen Jahvi.” **31** Za nju privežu modru
vrpcu da je mogu svezati na vrhu mitre, kako je
Jahve naredio Mojsiju. **32** Tako su bili završeni svi
radovi na Prebivalištu, Šatoru sastanka. Izraelci su
sve načinili onako kako je Jahve Mojsiju naredio
da načine. **33** Onda donesu Mojsiju Prebivalište,
Šator i sav njegov pribor: njegove kuke, njegove
trenice, njegove priječnice, njegove stupove i njegova
podnožja; **34** pokrov od učinjenih ovnujskih koža,
pokrov od finih koža, zavjesu za zaklon; **35** Kovčeg
svjedočanstva s njegovim motkama i Pomirilištem;
36 stol i sav njegov pribor, prinesene hljebove, **37**
svijećnjak od čistoga zlata s njegovim svijećama -
svijeće već u red stavljene - i sav njegov pribor i
ulje za svjetlo; **38** zlatni žrtvenik, ulje za pomazanje,
miomirisni tamjan i zavjesu za ulaz Šatora; **39** žrtvenik
od tuča s tučanom rešetkom; njegove motke i sav
njegov pribor; umivaonik i njegov stalak; **40** zavjese za
dvorište; njihove stupove i njihova podnožja, zavjesu
za dvorišni ulaz, njegova užeta i njihove kočiće - sav
pribor za službu u Prebivalištu, za Šator sastanka;
41 lijepo izrađeno ruho za službu u Svetištu - svetu
odjeću za svećenika Arona i odijela za svećeničku
službu njegovih sinova. **42** Upravo kako je Jahve
Mojsiju naredio, tako su Izraelci sav posao obavili. **43**
Mojsije pregleda sve radove i utvrdi da su ih dovršili:
kako je Jahve naredio, onako su ih i napravili. I
Mojsije ih blagoslovi.

40 Reče Jahve Mojsiju: **2** “Na prvi dan prvoga
mjeseca podigni Prebivalište, Šator sastanka. **3**
Ondje postavi Kovčeg svjedočanstva, onda Kovčeg
zakloni zavjesom. **4** Potom unesi stol i što na nj spada
poredaj; unesi i svijećnjak i svijeće mu pripremi. **5**
A zlatni žrtvenik za kađenje postavi pred Kovčeg
svjedočanstva. Onda objesi zastor nad ulazom u
Prebivalište. **6** Stavi žrtvenik za žrtve paljenice pred
ulaz Prebivališta, Šatora sastanka. **7** Između Šatora

sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik i u nj nalij
vode. 8 Naokolo napravi dvorište i objesi zastor nad
dvorišnim ulazom. 9 Zatim uzmi ulja za pomazanje pa
pomaži Prebivalište i sve što je u njemu; posveti ga i
sav njegov pribor, pa će svetim postati. 10 Pomaži
potom žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor;
posveti žrtvenik i presvetim će žrtvenik postati. 11
Pomaži umivaonik s njegovim stalkom: posveti ga! 12
Dovedi zatim Arona i njegove sinove na ulaz Šatora
sastanka pa ih operi vodom. 13 Stavi onda na Arona
posvećenu odjeću; pomaži ga i posveti da mi služi
kao svećenik. 14 Dovedi i njegove sinove, na njih
stavi košulje 15 i pomaži ih, kako si pomazao i njihova
oca, da mi služe kao svećenici. Njihovo pomazanje
neka ih uvede u vječno svećenstvo u sve njihove
naraštaje." 16 Tako Mojsije učini. Kako mu je Jahve
naredio, sve je tako i učinio. 17 Prvoga dana prvoga
mjeseca druge godine Prebivalište bi podignuto.
18 Ovako Mojsije namjesti Prebivalište: razmjesti
njegova podnožja, onda uspravi njegove trenice,
zatim postavi priječnice i podiže stupove. 19 Zatim
raspne Šator nad Prebivalište, a povrh njega stavi
pokrov Šatora, kako je Jahve Mojsiju naredio. 20 Uze
onda Svjedočanstvo i stavi ga u Kovčeg; na Kovčeg
postavi motke; onda stavi Pomirilište ozgo na Kovčeg.
21 Potom unese Kovčeg u Prebivalište; objesi zavjesu
za zaklon. Tako zastre Kovčeg svjedočanstva, kako
je Jahve i naredio Mojsiju. 22 Zatim postavi stol u
Šator sastanka, Prebivalištu sa sjeverne strane, ali
izvan zavjese. 23 Po njemu poreda kruhove pred
Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju. 24 Onda
smjesti svijećnjak u Šator sastanka naprama stolu,
na južnoj strani Prebivališta. 25 I postavi svjetiljke
pred Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju. 26 Zlatni
žrtvenik smjesti u Šator sastanka, pred zavjesu. 27
Na njemu zapali miomirisnog tamjana, kako je Jahve
naredio Mojsiju. 28 Poslije toga stavi zavjesu na
ulaz u Prebivalište. 29 Kod ulaza u Prebivalište, u
Šator sastanka, postavi žrtvenik za žrtve paljenice.
Na njemu prinese žrtvu paljenicu i žrtvu od žita, kako
je Jahve naredio Mojsiju. 30 Između Šatora sastanka
i žrtvenika smjesti umivaonik pa u nj ulije vode za
pranje. 31 Iz njega su Mojsije, Aron i njegovi sinovi
prali svoje ruke i svoje noge. 32 A prali su se kad su
ulazili u Šator sastanka i kad su pristupali k žrtveniku,
kako je Jahve naredio Mojsiju. 33 Napokon Mojsije
napravi dvorište oko Prebivališta i žrtvenika i postavi
zavjesu na dvorišnim vratima. Tako Mojsije završi taj
posao. 34 A onda oblak prekri Šator sastanka i slava
Jahvina ispuni Prebivalište. 35 Mojsije nije mogao ući
u Šator sastanka zbog oblaka koji je na njemu stajao
i slave Jahvine koja je ispunjala Prebivalište. 36 Sve
vrijeme njihova putovanja, kad god bi se oblak digao s
Prebivališta, Izraelci bi krenuli; 37 ali ako se oblak ne
bi digao, ni oni ne bi na put polazili sve do dana dok
se ne bi digao. 38 Jer sve vrijeme njihova putovanja
oblak Jahvin danju stajaše nad Prebivalištem, a noću
bi se u oblaku pojavila vatra vidljiva svemu domu
Izraelovu.

Levitski zakonik

1 Zovnu Jahve Mojsija te mu iz Šatora sastanka
reče: **2** “Govori Izraelcima i kaži im: 'Kad tko
od vas želi prinijeti Jahvi žrtvu od stoke, prinijet
će je ili od krupne ili od sitne stoke. **3** Ako njegov
prinos za žrtvu paljenicu bude od krupne stoke, neka
prinese muško bez mane. Neka ga dovede k ulazu
u Šator sastanka da pred Jahvom bude primljen. **4**
Neka stavi svoju ruku na glavu žrtve paljenice da
mu za njegovo ispaštanje bude primljena. **5** Neka
zatim zakolje junca pred Jahvom. A Aronovi sinovi,
svećenici, neka prinesu krv. Neka njome zapljusnu
sve strane žrtvenika koji stoji pred ulazom u Šator
sastanka. **6** Potom neka se žrtva sadre i rasiječe na
dijelove. **7** Neka sinovi Aronovi, svećenici, nalože
vatru na žrtveniku i na vatru metnu drva. **8** Neka
zatim sinovi Aronovi, svećenici, naslažu dijelove, s
glavom i lojem, na drva što su na vatri na žrtveniku. **9**
Drobina i noge neka se operu u vodi. A onda neka
svećenik sve sažeže u kad na žrtveniku. To je žrtva
paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.' **10**
Ako bi htio prinijeti za žrtvu paljenicu od sitne stoke -
od ovaca ili koza - neka prinese muško bez mane.
11 Neka ga zakolje pred Jahvom, na žrtveniku sa
sjeverne strane. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici,
zapljusnu žrtvenik krvlju sa svih strana. **12** Potom
neka je rasijeku na dijelove, a svećenik neka ih,
s glavom i lojem, naslaže na drva što su na vatri
na žrtveniku. **13** Drobina i noge neka se operu u
vodi. Onda svećenik neka sve prinese i na žrtveniku
sažeže. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na
ugodan miris. **14** Ako bi hto prinijeti Jahvi ptice kao
žrtvu paljenicu, neka onda prinese grlicu ili golubića.
15 Neka ga svećenik prinese k žrtveniku i, zavrnuvši
mu vratom, otkine glavu i na žrtveniku sažeže. Zatim
neka mu krv iscijedi žrtveniku sa strane. **16** Neka
mu gušu i perje ukloni i pobaca ih na istočnu stranu
žrtvenika, na mjesto za otpatke. **17** Neka ga raspori
duž obaju krila, ali neka ih ne rastavlja. Onda neka
ga svećenik na žrtveniku sažeže na drvima što su
na vatri. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na
ugodan miris.”

2 “Kad tko želi prinijeti Jahvi žrtvu prinosnicu, neka
njegov dar bude od najboljeg brašna; neka ga
polije uljem i na nj stavi tamjana. **2** Neka ga onda
donese Aronovim sinovima, svećenicima. Zatim neka
zagrabi šaku od toga brašna i ulja i sav tamjan,
pa neka svećenik na žrtveniku to sažeže u kad za
spomen-žrtvu. To je žrtva paljena Jahvi na ugodan
miris. **3** A što od žrtve prinosnice ostane, neka
pripadne Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od
žrtava Jahvi paljenih. **4** Ako za žrtvu prinosnicu želiš
prinijeti tijesta pečena u peći, neka to budu beskvasne
pogače od najboljeg brašna, zamiješene u ulju, ili
beskvasne prevrte uljem namazane. **5** Ako tvoj dar
bude žrtva prinosnica pečena na tavi, neka bude od
najboljeg brašna, neukvasana i u ulju zamiješena. **6**
U komade je izlomi i po njima ulja polij: žrtva je to
prinosnica. **7** Bude li tvoja prinosnica kuhana u kotluši,
neka bude od najboljeg brašna, pripravljena s uljem.
8 Donosi Jahvi žrtvu prinosnicu tako pripravljenu!
Neka se preda svećeniku, a on će je polagati na
žrtvenik. **9** Neka svećenik odvoji od žrtve prinosnice
dio kao spomen-žrtvu, pa neka ga sažeže u kad na
žrtveniku - kao žrtvu paljenu Jahvi na ugodan miris!
10 A što od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne
Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi
paljenih. **11** Nikakva žrtva prinosnica koju budeš
prinosio Jahvi neka ne bude priređivana s kvasom, jer
ne smiješ u kad sažigati ni kvasa ni meda kao žrtvu
paljenicu. **12** Prinosite ih Jahvi kao prvine plodova,
ali neka se sa žrtvenika ne viju na ugodan miris. **13**
Svaku svoju žrtvu prinosnicu posoli. Ne ostavljaj svoje
žrtve prinosnice bez soli Saveza sa svojim Bogom: sa
svakim svojim prinosom prinesi i sol. **14** Ako prinosiš
Jahvi žrtvu prinosnicu od prvina, prinesi tu žrtvu od
prvina svojih plodova u obliku klasa pržena na vatri ili
brašna od samljevenog zrnja. **15** Dodaj još ulja i na
nju stavi tamjana. To je žrtva prinosnica. **16** Onda
neka svećenik sažeže u kad za spomen-žrtvu dio
kruha i ulja i sav tamjan kao žrtvu Jahvi paljenu.”

3 “Ako tko prinosi žrtvu pričesnicu te ako prinosi
goveče - žensko ili muško - neka je bez mane što
prinosi pred Jahvom. **2** Neka stavi svoju ruku na glavu
svoje žrtve i zakolje je na ulazu u Šator sastanka.
Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu krvlju
sve strane žrtvenika. **3** Od žrtve pričesne, kao žrtvu
paljenu, neka prinese loj što omotava drobinu, sav loj
što je oko drobine; **4** oba bubrega i loj što je na njima
i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s
bubrezima izvadi. **5** Zatim neka Aronovi sinovi te
dijelove sažegu na žrtveniku sa žrtvom paljenicom
koja bude na drvima na vatri. To neka je žrtva paljena
Jahvi na ugodan miris. **6** Ako tko prinosi za žrtvu
pričesnicu od sitne stoke Jahvi, neka prinese bez
mane, bilo muško ili žensko. **7** Ako na dar prinosi
ovcu, neka je prinese pred Jahvom. **8** Neka stavi
svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje
pred Šatorom sastanka. Zatim neka Aronovi sinovi

zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika. 9 Od
žrtve pričesnice neka prinesu žrtvu paljenu Jahvi:
njezin loj, cio pretili rep, otkinuvši ga tik uz hrptenjaču;
loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; 10
oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa
privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi.
11 Onda neka svećenik to sažeže na žrtveniku u
kad - kao hranu vatre u čast Jahvi. 12 Ako li prinosi
kozu, neka je prinese pred Jahvom: 13 neka stavi
svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje
pred Šatorom sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi
zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika. 14
Onda neka od nje prinese, kao paljenu žrtvu Jahvi, loj
što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; 15
oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa
privjesak s jetre; neka i njega s bubrezima izvadi.
16 Onda neka ih svećenik sažeže na žrtveniku -
žrtvu paljenu Jahvi na ugodan miris. Sav loj pripada
Jahvi. 17 Neka ovo bude zakon za sva vremena
svim vašim naraštajima u kojem god mjestu budete
boravili: nipošto ne smijete jesti ni loja ni krvi."

4 Jahve reče Mojsiju: 2 "Ovako kaži Izraelcima:
'Ako se tko nehotice ogriješi o bilo koju Jahvinu
zapovijed te učini što je zabranjeno činiti: 3 Bude
li to pomazanjem posvećeni svećenik koji pogriješi
i navuče tako krivnju na narod, onda za grijeh koji
učini neka prinese Jahvi jedno grlo krupne stoke,
jednoga junca bez mane, kao žrtvu okajnicu. 4 Neka
junca dovede pred Jahvu do ulaza u Šator sastanka;
neka juncu na glavu položi svoju ruku i onda junca
zakolje pred Jahvom. 5 Zatim neka pomazanjem
posvećeni svećenik uzme krvi od junca i donese je
u Šator sastanka. 6 Onda neka svećenik zamoči
svoj prst u krv i tom krvlju neka sedam puta poškropi
prednju stranu zavjese Svetišta, pred Jahvom. 7
Potom neka svećenik stavi te krvi na rogove žrtvenika
za miomirisni kad koji se dimi pred Jahvom u Šatoru
sastanka. Svu ostalu krv od junca neka izlije podno
žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u
Šator sastanka. 8 Iz junca što ga prinosi kao žrtvu
okajnicu neka izvadi: loj što omotava drobinu, sav
loj što je oko drobine; 9 oba bubrega i loj što je na
njima i na slabinama, privjesak s jetre; neka i njega
izvadi s bubrezima; 10 onako kako se uzima dio iz
vola žrtve pričesnice. Neka ih zatim svećenik sažeže
u kad na žrtveniku za žrtve paljenice. 11 Kožu od
junca, sve meso od njega, njegovu glavu, njegove
noge, drobinu i njegovu nečist 12 - svega junca - neka
iznese na čisto mjesto izvan tabora gdje se pepeo
izasiplje i neka ga spali na vatri od drva; tu na pepelu
neka se junac spali.'" 13 "Ako sva izraelska zajednica
nehotično pogriješi počinivši štogod što je Jahve
zabranio pa tako postanu krivi a ne budu svjesni
krivnje, 14 onda, kad se sazna za učinjeni prijestup,
neka zajednica prinese jedno grlo krupne stoke -
jednoga junca bez mane - kao žrtvu okajnicu. Neka
ga dovedu pred Šator sastanka. 15 Tu pred Jahvom
neka starješine zajednice polože svoje ruke juncu na
glavu. Neka se onda junac zakolje pred Jahvom. 16
Neka zatim pomazanjem posvećeni svećenik donese
krvi od junca u Šator sastanka; 17 neka svećenik
zamoči svoj prst u krv i sedam puta poškropi prednju
stranu zavjese, pred Jahvom. 18 Neka zatim stavi
krvi na rogove žrtvenika koji se nalazi pred Jahvom u
Šatoru sastanka. Svu ostalu krv neka izlije podno
žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u
Šator sastanka. 19 S junca neka skine sav loj i sažeže
ga u kad na žrtveniku. 20 I s juncem neka uradi kako
je uradio s onim juncem žrtve okajnice - tako neka
učini i s tim. I pošto svećenik nad članovima zajednice
izvrši obred pomirenja, bit će im oprošteno. 21 Neka
odnese junca izvan tabora i spali ga kako je spalio i
prvoga junca. To je žtrva za prijestup zajednice." 22
"Ako nehotično pogriješi glavar i učini štogod što je
Jahve, Bog njegov, zabranio i tako sagriješi, 23 onda,
kad ga obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao
svoj prinos donese muško jare bez mane. 24 Položivši
svoju ruku jaretu na glavu, neka ga zakolje na mjestu
gdje se kolju pred Jahvom žrtve paljenice. To je žrtva
okajnica. 25 Svećenik neka uzme na svome prstu krvi
od žrtve okajnice pa je stavi na rogove žrtvenika za
žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno
žrtvenika za žrtve paljenice. 26 Sav loj neka sažeže u
kad na žrtveniku kao i loj sa žrtve pričesnice. Neka
tako svećenik nad glavarom izvrši obred pomirenja za
njegov grijeh, pa će mu biti oprošteno." 27 "Ako tko
od običnoga puka nehotično pogriješi učinivši štogod
što je Jahve zabranio i tako sagriješi, 28 onda, kad ga
obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao svoj
prinos za grijeh koji je počinio donese žensko jare bez
mane. 29 Neka stavi svoju ruku na glavu okajnice i
zakolje žrtvu okajnicu na mjestu za žrtve paljenice. 30
Neka svećenik uzme krvi na svome prstu pa je stavi
na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu
krv neka izlije podno žrtvenika. 31 Neka zatim izvadi
sav njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice;
neka ga onda svećenik sažeže u kad na žrtveniku
kao ugodan miris Jahvi. Kad svećenik izvrši nad tim
čovjekom obred pomirenja, bit će mu oprošteno. 32
Ako bi tko htio dovesti janje kao žrtvu okajnicu, neka
dovede žensko bez mane. 33 Položivši svoju ruku

na glavu žrtve okajnice, neka je zakolje kao žrtvu
okajnicu na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice. 34
Neka onda svećenik uzme krvi od žrtve okajnice na
svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve
paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika.
35 Neka zatim izvadi sav njezin loj kao što se vadi
loj iz žrtve pričesnice. Neka to svećenik sažeže u
kad povrh žrtava paljenih Jahvi u čast. Neka tako
svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za
grijeh koji je počinio, pa će mu biti oprošteno."

5 "Zgriješi li tko tako što čuje riječi proklinjanja a
odbije da svjedoči iako je mogao biti svjedokom
jer je ili sam vidio ili doznao pa tako nosi krivnju na
sebi; 2 ili ako tko dirne kakav nečist predmet, strv
nečiste zvijeri, strv nečista živinčeta ili strv nečista
puzavca - i u neznanju postane nečist i odgovoran;
3 ili kad se tko dotakne nečistoće čovječje, bilo to
što mu drago od čega se nečistim postaje i toga ne
bude svjestan, kad dozna, biva odgovoran; 4 nadalje,
kad tko nepromišljeno izusti zakletvu na dobro ili
zlo - na što se već čovjek nepromišljeno zaklinje
- i toga ne bude svjestan, onda, kad dozna, biva
odgovoran; 5 ako, dakle, tko postane odgovoran u
bilo čemu od toga, neka prizna počinjeni grijeh. 6 I
neka prinese Jahvi kao žrtvu naknadnicu za počinjeni
grijeh jednu ženku od sitne stoke, janje ili kozle, kao
žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njim obred
pomirenja koji će ga osloboditi od njegova grijeha."
7 "Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi glavu
sitne stoke, neka Jahvi, kao naknadnicu za počinjeni
grijeh, prinese dvije grlice ili dva golubića; jedno kao
žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. 8 Neka ih
donese svećeniku, a on neka najprije prinese ono
što je određeno kao žrtva okajnica. Stisnuvši ga za
vrat, neka mu slomi šiju, ali neka glave ne otkida.
9 Neka krvlju žrtve poškropi žrtvenik sa strane, a
ostatak krvi neka se iscijedi podno žrtvenika. To je
žrtva okajnica. 10 Onda neka drugo prinese kao
žrtvu paljenicu prema propisu. Neka tako svećenik
nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za grijeh
koji je počinio, i bit će mu oprošteno. 11 Ako mu
sredstva ne dopuštaju da pribavi dvije grlice ili dva
golubića, neka Jahvi, u zadovoljštinu za počinjeni
grijeh, prinese jednu desetinu efe njaboljeg brašna.
Ulja u nj neka ne ulijeva niti na nj tamjana stavlja jer
je žrtva okajnica. 12 Kada to donese svećeniku, neka
svećenik zagrabi punu pregršt kao spomen-žrtvu i na
žrtveniku sažeže u čast Jahvi povrh paljenih žrtava.
To je žrtva okajnica. 13 Neka tako svećenik izvrši
nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je
počinio u bilo kojem od tih slučajeva, pa će mu biti
oprošteno. Ono ostalo neka pripadne svećeniku kao i
od žrtve prinosnice." 14 Još reče Jahve Mojsiju: 15
"Ako tko počini pronevjerenje ogriješivši se nehotično
o svete stvari Jahvine, neka za naknadu, kao žrtvu
naknadnicu, prinese Jahvi, iz svoga stada, ovna bez
mane, vrijedna - po tvojoj procjeni - najmanje dva
šekela srebra - prema cijeni hramskog šekela. 16
Neka nadoknadi koliko se ogriješio o svete stvari i
tome doda još petinu i neka dadne svećeniku. Neka
svećenik nad njim izvrši obred pomirenja ovnom žrtve
naknadnice, i bit će mu oprošteno. 17 Ako tko i ne
znajući pogriješi i učini štogod što je Jahve zabranio,
kriv je, pa neka snosi posljedice svoje krivnje. 18 Neka
svećeniku dovede za naknadnicu iz svoga stada ovna
bez mane, prema tvojoj procjeni. Neka svećenik nad
tim čovjekom izvrši obred pomirenja za pogrešku što
je počinio u neznanju, i bit će mu oprošteno. 19 To je
žrtva naknadnica; on je doista bio odgovoran Jahvi."

6 Jahve još reče Mojsiju: 2 "Kad se tko ogriješi i
počini pronevjeru prema Jahvi prevarivši svoga
bližnjega u pologu ili pohrani, a tako i krađom ili
iskorištavanjem svoga bližnjega; 3 ili, nađe li što
je bilo izgubljeno pa slaže i krivo se zakune u bilo
kojem grijehu što ga čovjek može učiniti; 4 ako tko
tako pogriješi i kriv postane, onda ono što je krađom
oduzeo ili što je iskorištavanjem namakao; ili polog
što mu je bio povjeren; ili izgubljenu stvar što ju je
našao; 5 ili ono za što se bio krivo zakleo - neka
u cijelosti vrati i, dodavši tome petinu, neka dadne
onome kome pripada istoga dana kad spozna svoju
krivnju. 6 Neka potom svećeniku za naknadu, kao
žrtvu naknadnicu Jahvi, dovede iz svog stada jednoga
ovna bez mane, prema tvojoj procjeni, 7 a svećenik
neka nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja pred
Jahvom, i bit će mu oprošteno, ma kakvo bilo nedjelo
kojega je krivac." 8 Jahve još reče Mojsiju: 9 "Naredi
Aronu i njegovim sinovima: 'Ovakav je obred za žrtvu
paljenicu: žrtva paljenica neka ostane na žeravi na
žrtveniku svu noć do jutra; i vatra neka neprestano
gori na žrtveniku. 10 Neka svećenik stavi na se
lanenu košulju, na svoje tijelo neka navuče lanene
gaće; zatim neka zgrne zamašćeni pepeo u što je
vatra pretvorila žrtvu paljenicu na žrtveniku i neka ga
stavi pokraj žrtvenika. 11 Potom neka svuče svoje
ruho i na se obuče drugo te neka odnese zamašćeni
pepeo na čisto mjesto izvan tabora. 12 Vatra na
žrtveniku mora uvijek gorjeti; ne smije se gasiti. Neka
svako jutro svećenik na nju naloži drva i onda na
nju naslaže žrtvu paljenicu. Tu neka u kad sažiže

loj sa žrtava pričesnica. 13 Neka na žrtveniku trajno
gori vatra; neka se ne gasi.'" 14 "Ovo je obred za
žrtvu prinosnicu: neka je Aronovi sinovi pronose u
nazočnosti Jahve pred žrtvenikom. 15 Pošto jedan
od njih zagrabi pregršt najboljeg brašna i ulja sa
žrtve prinosnice i sav tamjan što bude na njoj, pošto
to sažeže na žrtveniku kao spomen-žrtvu, ugodan
miris Jahvi, 16 neka ostatak u obliku beskvasnih
kruhova pojedu Aron i njegovi sinovi; neka ga jedu na
posvećenu mjestu - u dvorištu Šatora sastanka. 17
Neka se ne peče s kvascem. To je dio žrtava meni
paljenih što im ga ja dajem - dio najsvetiji, jednako
kao i žrtva okajnica i kao žrtva naknadnica. 18 Svaki
muškarac Aronova potomstva može jesti taj dio od
žrtava paljenih Jahvi, i to je vječni zakon za sve vaše
naraštaje: i tko ih se god dotakne, bit će posvećen."
19 Jahve još reče Mojsiju: 20 "Neka Aron i njegovi
sinovi na dan svoga pomazanja prinesu Jahvi ovaj
prinos: desetinu efe najboljeg brašna kao redovitu
žrtvu prinosnicu, polovinu ujutro, a polovinu uvečer.
21 Neka bude pripravljena u tavi na ulju. Donesi je
dobro namočenu i prinesi Jahvi kao ugodan miris,
kao žrtvu prinosnicu od više komada. 22 Neka je
tako pripravi svećenik koji od njegovih sinova bude
pomazan da ga naslijedi. To je vječni zakon. Neka se
ta žrtva Jahvi sva sažeže! 23 Svaka svećenička žrtva
prinosnica treba da bude posve spaljena; neka se
od nje ne jede." 24 Još reče Jahve Mojsiju: 25 "Kaži
Aronu i njegovim sinovima: 'Ovo je obred žrtvovanja
za grijeh: žrtva okajnica neka se zakolje pred Jahvom
na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica - presveta je!
26 Svećenik koji prinosi tu žrtvu okajnicu neka od
nje i jede; neka se ona jede na posvećenu mjestu,
u dvorištu Šatora sastanka. 27 Tko se god dotakne
njezina mesa bit će posvećen; ako krv poštrapa
odijelo, poštrapani dio neka se ispere na posvećenu
mjestu. 28 A posuda od ilovače u kojoj bude meso
kuhano neka se razbije; a ako bude kuhano u posudi
od tuča, neka se istare i vodom ispere. 29 Svaki muški
od svećeničke loze može od nje jesti - presveta je! 30
Ali nijedna žrtva okajnica od koje je krv donesena u
Šator sastanka za obred pomirenja u Svetištu neka
se ne jede, nego na vatri spali.'"

7 "Ovo je obred za žrtvu naknadnicu. 2 Nadasve
je sveta! Neka se žrtva naknadnica zakolje na
mjestu gdje se kolju žrtve paljenice, a njezinom krvlju
neka svećenik zapljusne sve strane žtrvenika. 3
Zatim neka prinese sav loj s nje: pretili rep, loj što
omotava drobinu, 4 oba bubrega i loj što je na njima i
na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega izvadi
s bubrezima! 5 Neka ih svećenik sažeže na žrtveniku
kao žrtvu u čast Jahvi paljenu. To je žrtva naknadnica.
6 Svaki muški od svećeničke loze može od nje jesti.
Neka je jedu na posvećenu mjestu - presveta je! 7
Kakva je žrtva okajnica, takva je i žrtva naknadnica;
jedno je pravilo za njih: neka pripadne svećeniku
koji njome vrši obred pomirenja. 8 Tako isto koža od
žrtve koju tko preda svećeniku da bude prinesena za
žrtvu paljenicu neka pripadne svećeniku. 9 Nadalje,
svaka žrtva prinosnica što bude pečena u peći, kao
i svaka što bude zgotovljena u kotluši ili na tavi,
neka pripadne svećeniku koji je prinosi. 10 A svaka
žrtva prinosnica, zamiješena s uljem ili nasuho, neka
pripadne svim Aronovim sinovima bez razlike!" 11
"Ovo je obred za žrtvu pričesnicu koja će se prinositi
Jahvi. 12 Ako se prinosi u zahvalu, neka se zajedno
sa žrtvom zahvalnicom prinesu i beskvasne pogače
uljem zamiješene; beskvasne prevrte uljem namazane
i kolači od najboljeg brašna, zamiješeni uljem. 13 Ovaj
prinos, nadopunjen kolačima od ukvasanoga tijesta,
neka se prinosi zajedno sa žrtvom pričesnicom u
zahvalu. 14 Od svake ovakve žrtve neka se prinese po
jedan kolač na dar Jahvi. To neka bude za svećenika
koji zapljuskuje krv od žrtve pričesnice. 15 A meso
žrtve pričesnice neka se pojede istoga dana kad
bude žrtvovana; neka se od nje ne ostavlja ništa
za sutradan. 16 A bude li prinos žrtva zavjetnica ili
žrtva dragovoljna, neka se jede na dan kad se žrtva
prinosi. Što ostane od nje neka se jede sutradan. 17
A što još mesa od žrtve preteče, neka se treći dan na
vatri spali." 18 "Ako bi tko jeo meso žrtve pričesnice i
treći dan, žrtva neće biti primljena niti će onome koji
je prinosi biti uračunata. To je meso kvarno, i onaj koji
od toga jede neka i posljedice krivnje snosi! 19 Meso
koje se dotakne bilo čega nečista neka se ne jede
nego na vatri spali! Inače, tko je god čist može jesti
meso. 20 A tko bi nečist jeo mesa od žrtve pričesnice
što je bila Jahvi prinesena takav neka se iskorijeni
iz svoga naroda. 21 Kad se tko dotakne bilo čega
nečista - bila to nečist čovječja, kakva nečista životinja
ili bilo kakvo nečisto stvorenje - pa pojede mesa od
žrtve pričesnice koja je prinesena Jahvi takav neka se
iskorijeni iz svoga naroda!" 22 Reče Jahve Mojsiju: 23
"Ovako kaži Izraelcima: 'Ne jedite loja ni volujskoga,
ni ovčjega, ni kozjega. 24 Loj sa životinje koja ugine,
ili koju divlje zvijeri razderu, može se upotrijebiti za
bilo što, ali ga ne smijete jesti. 25 Tko god jede loj
od životinje koja se može prinijeti Jahvi kao žrtva
paljenica takav neka se iskorijeni iz svoga naroda. 26
Ne smijete uživati krvi ni od ptica ni od stoke ni u
kojem svome prebivalištu. 27 Tko bi god uživao bilo

kakvu krv neka se iskorijeni iz svoga naroda.'" 28
Jahve još reče Mojsiju: 29 "Ovako kaži Izraelcima:
'Prinos Jahvi od žrtve pričesnice mora donijeti onaj
koji Jahvi prinosi žrtvu pričesnicu. 30 Svojim vlastitim
rukama neka prinese Jahvi žrtvu paljenicu; neka
prinese loj i grudi; grudi neka se prinesu pred Jahvom
kao žrtva prikaznica. 31 Neka svećenik sažeže loj na
žrtveniku, a grudi neka pripadnu Aronu i njegovim
sinovima. 32 Desno pleće od svojih žrtava pričesnica
dajte svećeniku na dar. 33 Onome Aronovu sinu
koji bude prinosio krv i loj sa žrtve pričesnice neka
u dio pripadne desno pleće. 34 Jer ja uzimam od
Izraelaca grudi od žrtava pričesnica što se prinose
kao žrtva prikaznica i pleće žrtve podizanice te ih
predajem svećeniku Aronu i njegovim sinovima. To je
trajna odredba za Izraelce. 35 To je dohodak Aronov
i njegovih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi;
dodjeljuje im se od onog dana kad se dovedu da
vrše svećeničku službu u čast Jahvi. 36 Jahve je
naredio da im se od dana kad budu pomazani to daje
kao pristojbina od Izraelaca. To je trajna odredba za
njihove naraštaje'." 37 To je obred za žrtvu paljenicu,
prinosnicu, okajnicu, naknadnicu, žrtvu posvetnicu i
žrtvu pričesnicu 38 koji je Jahve naredio Mojsiju na
Sinajskom brdu kad je zapovjedio Izraelcima da Jahvi
u Sinajskoj pustinji prinose žrtve.

8 Jahve reče Mojsiju: 2 "Uzmi Arona, a s njim i
njegove sinove; ruho, ulje pomazanja, junca žrtve
okajnice, dva ovna i košaru beskvasnih kruhova 3 te
skupi svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka." 4
Mojsije učini kako mu je Jahve naredio, i zajednica
se sabra na ulazu u Šator sastanka. 5 Tada Mojsije
progovori zajednici: "Ovo je Jahve zpovjedio da se
učini." 6 Izvede zatim Mojsije Arona i njegove sinove
pa ih u vodi opra. 7 Obuče na nj haljinu, opasa ga
pojasom, ogrnu ga ogrtačem i stavi mu oplećak.
Zatim ga opasa tkanicom oplećka i njome pritegnu
uza nj oplećak. 8 Stavi mu naprsnik, a u naprsnik
metnu Urim i Tumim. 9 Na glavu mu stavi mitru,
a sprijeda na mitru postavi zlatnu pločicu - sveti
vijenac - kako je Jahve naredio Mojsiju. 10 Uzme
zatim Mojsije ulje pomazanja te pomaže Prebivalište
i sve što je u njemu da ih posveti. 11 Sedam puta
poškropi njime žrtvenik te pomaže žrtvenik i sav
njegov pribor, umivaonik s njegovim stalkom da ih
posveti. 12 Izlije ulja pomazanja Aronu na glavu te
ga pomaže da ga posveti. 13 Potom Mojsije dovede
Aronove sinove; na njih obuče haljine, pasovima
ih opaše i poveze im zavije, kako je Jahve Mojsiju
naredio. 14 Dovede potom junce žrtve okajnice. Aron
i njegovi sinovi stave svoje ruke na glavu juncu žrtve
okajnice. 15 Zatim ga Mojsije zakolje. Onda uzme krvi
pa je svojim prstom stavi na rogove oko žrtvenika.
Tako žrtvenik očisti. Zatim izlije krv podno žrtvenika;
posveti ga, izvršivši na njemu obred pomirenja. 16
Zatim Mojsije uzme sav loj što je bio oko drobine,
privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj, pa to sažeže
u kad na žrtveniku. 17 A kožu od junca, njegovo
meso i njegovu nečist spali u vatri izvan tabora, kako
je Jahve naredio Mojsiju. 18 Dovede potom ovna
za žrtvu paljenicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje
ruke ovnu na glavu. 19 Sad ga Mojsije zakolje. Onda
krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana. 20 Pošto
isiječe ovna na dijelove, Mojsije sažeže u kad glavu,
dijelove i loj. 21 U vodi opere drobinu i noge pa
u kad sažeže na žrtveniku svega ovna. Bila je to
žrtva paljenica na ugodan miris - žrtva u čast Jahvi
paljena - kako je Jahve naredio Mojsiju. 22 Zatim
dovede drugoga ovna, ovna za žrtvu posvetnicu. Aron
i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. 23
Mojsije ga zakolje. Onda uzme krvi pa stavi na resu
Aronova desnog uha, na palac njegove desne ruke
i na palac njegove desne noge. 24 Potom Mojsije
dovede Aronove sinove, pa im stavi iste krvi na resu
desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne
noge. Zatim Mojsije krvlju zapljusne žrtvenik sa svih
strana. 25 Poslije toga uzme loj, pretili rep, loj što
je bio oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i
njihov loj - i desno pleće; 26 a iz košare beskvasnih
kruhova, što je stajala pred Jahvom, uzme jednu
beskvasnu pogaču, jednu prevrtu s uljem i jedan
kolač i postavi ih na loj i desno pleće. 27 Sve to
položi na ruke Arona i na ruke njegovih sinova pa
to prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. 28
Potom Mojsije opet to uzme s njihovih ruku i sažeže
u kad na žrtveniku povrh žrtve paljenice. Bila je
to žrtva posvetnica na ugodan miris, žrtva u čast
Jahvi paljena. 29 Naposljetku Mojsije uzme grudi
i prinese ih kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To
je bila pristojbina Mojsiju od ovna žrtve posvetnice,
kako je Jahve Mojsiju naredio. 30 Zatim Mojsije uze
ulja za pomazanje i krvi što je bila na žrtveniku te
poškropi Arona i njegove haljine, a tako i njegove
sinove i njihove haljine. Tako posveti Arona i njegove
haljine; njegove sinove i njihove haljine. 31 Onda
reče Mojsije Aronu i njegovim sinovima: "Skuhajte to
meso na ulazu u Šator sastanka i ondje ga blagujte s
kruhom što je u košari za žrtvu posvetnicu, kako sam
naredio. Neka ga jedu Aron i njegovi sinovi! 32 A što
od mesa i kruha ostane, spalite na vatri. 33 Sedam
dana ne odlazite s ulaza Šatora sastanka - do dana

kad se navrši rok vašega svećeničkog posvećenja.
Jer sedam dana treba za vaše posvećenje. 34 Kako
se radilo danas, Jahve je naredio da se tako radi
dalje, da se nad vama izvrši obred pomirenja. 35 Zato
ostanite na ulazu Šatora sastanka sedam dana, danju
i noću vršeći što je Jahve naredio, da ne pomrete.
Takvu sam ja zapovijed dobio." 36 Aron i njegovi
sinovi učiniše sve što je Jahve naredio preko Mojsija.

9 Osmoga dana Mojsije pozva Arona, njegove
sinove i starješine Izraelove 2 i reče Aronu: "Uzmi
jedno tele za žrtvu okajnicu, jednoga ovna za žrtvu
paljenicu, oboje bez mane, i dovedi ih pred Jahvu. 3 A
Izraelcima reci ovako: 'Uzmite jednoga jarca za žrtvu
okajnicu, tele i janje od godine, oboje bez mane, za
žrtvu paljenicu; 4 a junca i ovna za žrtvu pričesnicu da
žrtvujete pred Jahvom; napokon prinosnicu, s uljem
zamiješenu; jer će vam se danas Jahve ukazati.'" 5
Dovedu oni pred Šator sastanka što je Mojsije naredio;
naprijed stupi sva zajednica i stane pred Jahvu. 6
"Ovo je zapovijed", reče Mojsije, "koju je Jahve izdao.
Izvršite je, da vam se pokaže slava Jahvina." 7 Zatim
Mojsije reče Aronu: "Stupi k žrtveniku, prinesi svoju
žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu i tako izvrši obred
pomirenja za se i svoj dom; onda prinesi dar naroda i
za nj izvrši obred pomirenja, kako je Jahve naredio."
8 Aron se primače žrtveniku i zakla tele žrtve za svoj
vlastiti grijeh. 9 Zatim mu Aronovi sinovi donesu
krvi. On u nju zamoči svoj prst i stavi je na rogove
žrtvenika. Potom ostalu krv izli podno žrtvenika. 10 A
loj, bubrege i privjesak s jetre žrtve okajnice sažeže u
kad na žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju. 11
Meso i kožu spali na vatri izvan tabora. 12 Zakolje
poslije toga žrtvu paljenicu, od koje mu sinovi Aronovi
pruže krv. On njome zapljusne žrtvenik sa svih strana.
13 Dodaju mu i žrtvu paljenicu, dio po dio, a tako i
glavu, i on je sažeže u kad na žrtveniku. 14 Drobinu i
noge opere pa i njih na žrtveniku sažeže u kad povrh
žrtve paljenice. 15 Zatim prinese dar naroda. Uze
jarca žrtve okajnice za grijehe naroda, zakla ga i
prinese kao žrtvu okajnicu, isto onako kao i prijašnju.
16 Donese potom žrtvu paljenicu i prinese je prema
propisu. 17 Donijevši poslije toga žrtvu prinosnicu,
od nje zagrabi pregršt i sažeže na žrtveniku u kad
povrh jutarnje žrtve paljenice. 18 Napokon zakolje
junca i ovna kao žrtvu pričesnicu za narod. Aronovi
mu sinovi pruže krv, a on zapljusne žrtvenik sa svih
strana; 19 dodaju mu i loj s junca i ovna, pretili
rep, loj oko drobine, bubrege i privjesak s jetre. 20
Metnuvši te masne dijelove na grudi, sažga ih u kad
na žrtveniku. 21 A grudi i desno pleće Aron prinese
kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom, kako je Mojsije
naredio. 22 Tada Aron podiže ruke spram naroda i
blagoslovi ga. Pošto prinese žrtvu okajnicu, paljenicu
i pričesnicu, siđe. 23 Poslije toga Mojsije i Aron uđoše
u Šator sastanka. Kad izađoše, blagosloviše narod.
Slava Jahvina pokaza se svemu narodu. 24 Ispred
Jahve izbi oganj i sažga žrtvu paljenicu i masne
komade na žrtveniku. A sav narod, vidjevši to, viknu
od veselja i pade ničice.

10 A sinovi Aronovi Nadab i Abihu uzmu svaki svoj
kadionik; stave u nj vatre i na nju metnu tamjana
da prinesu pred Jahvom neposvećenu vatru, koju
im on ne bijaše propisao. 2 Ali izbije plamen ispred
Jahve te ih proguta - poginuše oni pred Jahvom.
3 Nato će Mojsije Aronu: "To je ono što je Jahve
navijestio: Po onima koji su mi blizu svetim ću se
pokazati; pred svim ću se pukom proslaviti." Aron
je šutio. 4 Mojsije zovnu Mišaela i Elsafana, sinove
Aronova strica Uziela, pa im reče: "Dođite i odnesite
svoju braću ispred Svetišta u polje izvan tabora!" 5
Oni dođu i odnesu ih u njihovim košuljama u polje
izvan tabora, kako je Mojsije rekao. 6 Poslije toga
Mojsije reče Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i
Itamaru: "Ne raščupavajte svoje kose niti razdirite
svojih haljina da ne poginete i da se On ne razljuti na
svekoliku zajednicu. Vaša braća i sav dom Izraelov
neka oplakuje one koje je vatra Jahvina sažegla. 7
Ne smijete odlaziti s ulaza u Šator sastanka da ne
pomrete, jer na vama je Jahvino ulje pomazanja."
Oni učine po riječi Mojsijevoj. 8 Jahve reče Aronu:
9 "Kad ulazite u Šator sastanka, nemojte piti vina
niti opojnoga pića, ni ti ni tvoji sinovi s tobom! Tako
nećete poginuti. To je trajan zakon za vaše naraštaje;
10 da možete lučiti posvećeno od običnoga, čisto od
nečistoga; 11 da možete učiti Izraelce svim zakonima
što ih je Jahve predao preko Mojsija." 12 Onda
Mojsije rekne Aronu i njegovim preživjelim sinovima,
Eleazaru i Itamaru: "Uzimajte od žrtve prinosnice
što preostaje nakon prinesene žrtve u čast Jahvi
paljene i beskvasnu je uza žrtvenik jedite jer je vrlo
sveta. 13 Blagujte je u svetom mjestu, jer to je -
tako je meni naređeno - pristojbina tvoja i pristojbina
tvojih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi. 14 A
grudi žrtve prikaznice i pleće žrtve podizanice ti i
tvoji sinovi i tvoje kćeri s tobom jedite na bilo kojem
čistom mjestu. Jer to je dodijeljeno za pristojbinu tebi
i tvojim sinovima od izraelskih žrtava pričesnica. 15
Pleće žrtve podizanice i grudi žrtve prikaznice što se
donose zajedno s lojem, na vatri paljenim - pošto
budu prineseni za žrtvu prikaznicu pred Jahvom -

neka pripadnu tebi i tvojim sinovima s tobom. To je,
kako je Jahve naredio, trajan zakon." 16 Potom se
Mojsije potanje raspita o jarcu žrtve okajnice. Već
je bio spaljen. On se razljuti na Eleazara i Itamara,
Aronove preživjele sinove, pa rekne: 17 "Zašto ste jeli
žrtvu okajnicu na svetome mjestu? Vrlo ja sveta! To
vam je dao Jahve da uklanjate krivnju sa zajednice
vršeći nad njom obred pomirenja pred Jahvom. 18
Budući da krv žrtve nije bila unesena unutar Svetišta,
morali ste je blagovati u Svetištu, kako mi je bilo
zapovjeđeno." 19 Nato će Aron Mojsiju: "Danas su,
eto, prinijeli svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu
pred Jahvom! Što bi se meni dogodilo da sam ja
danas jeo od žrtve okajnice? Bi li to bilo milo Jahvi?"
20 Kad Mojsije to ču, odobri.

11 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Ovako kažite
Izraelcima: 'Ovo su životinje koje između svih
četveronožaca na zemlji možete jesti: 3 svaku koja
ima papke, ali papke razdvojene, i koja preživa
možete jesti. 4 Ali ove, iako preživaju ili papke imaju,
ne smijete jesti: devu, jer iako preživa, razdvojena
papka nema - za vas je nečista; 5 svisca, jer iako
preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečist; 6
arnebeta, iako preživa, razdvojena papka nema - za
vas je nečist. 7 A svinja, iako ima papak, i to papak
razdvojen, ne preživa - za vas je nečista. 8 Njihova
mesa nemojte jesti niti se njihove strvine doticati -
za vas su one nečiste.'" 9 Od svih vodenih životinja
ove možete jesti: sve što živi u vodi, bilo u morima,
bilo u rijekama, a ima peraje i ljuske možete jesti. 10
A što u morima i rijekama nema peraja i ljusaka -
sve životinjice u vodi, sva živa vodena bića - neka
su vam odvratna 11 i odvratna neka vam ostanu!
Mesa od njih nemojte jesti, a njihove strvine držite
za odvratnost. 12 Sve, dakle, što je u vodi a nema
peraja i ljusaka neka je za vas odvratno." 13 "Od
ptica neka su vam ove odvratne i neka se ne jedu -
odvratnost su: orao, orao strvinar i jastreb, 14 tetrijeb
i sokol bilo koje vrste; 15 gavran svih vrsta; 16 noj,
kobac i galeb; lastavica svake vrste; 17 sova, gnjurac,
ušara, 18 labud, pelikan, droplja; 19 roda, čaplja
svake vrste; pupavac i šišmiš." 20 "Svi krilati kukci
što hodaju četveronoške neka su vam odvratni! 21
Od svih tih krilatih kukaca što hodaju četveronoške
možete jesti samo one koji imaju na svojim nožicama
listove za skakutanje po zemlji. 22 Od njih možete
jesti: svaku vrstu skakavaca, cvrčaka i zrikavaca. 23
A svi drugi krilati kukci na četiri nožice neka su vam
odvratni! 24 I od njih ćete se onečistiti: tko se god
dotakne njihove crkotine, neka je nečist do večeri;
25 tko god ponese crkotinu bilo koje od njih, neka
opere svoju odjeću i nečistim se smatra do večeri; 26
i životinje s nerazdvojenim papkom što ne preživaju
za vas su nečiste, i tko ih se dotakne neka je nečist!
27 Onda, četveronožne životinje koje hodaju na četiri
šape za vas su nečiste. Tko se dotakne njihova
strva, neka je nečist do večeri. 28 A onaj koji ponese
njihov strv, neka opere svoju odjeću i bude nečist
do večeri. Za vas su one nečiste." 29 "Od životinja
što po zemlji gmižu neka su za vas ove nečiste:
krtica, miš i svaka vrsta guštera; 30 zidni macaklin,
kameleon, daždevnjak, zelembać i tinšamet. 31 Te
su životinje od svih što gmižu za vas nečiste. Tko ih
se mrtvih dotakne neka je nečist do večeri. 32 A na
što koja od njih mrtva padne, neka je onečišćeno:
bio to kakav drveni predmet ili odjeća, koža ili vreća.
Svaki takav predmet koji se upotrebljava neka se
zamoči u vodu i ostane nečist do večeri. Onda će
postati čist. 33 Upadne li što od njih u kakvu zemljanu
posudu, razbijte je; sve je u njoj onečišćeno. 34 A bilo
kakva hrana što se jede, ako na nju kapne voda iz te
posude, bit će onečišćena. Svaka tekućina što se pije
u svakoj takvoj posudi neka se smatra nečistom. 35 A
sve na što padne bilo što od njihove crkotine neka
je nečisto; bude li to peć ili ognjište, neka se sruše:
onečišćeni su za vas i neka nečisti budu. 36 A vrelo ili
čatrnja koja drži vodu neka se smatraju čistima. Ali
tko dirne strvinu životinje neka je nečist. 37 Ako što
od njihova strva padne na žitno sjemenje što će se
sijati, ono ostaje čisto; 38 ali ako se sjemenje nakvasi
vodom, a onda na nj padne što od njihove crkotine,
neka je za vas nečisto. 39 Ako ugine koja životinja što
vam služi za hranu, onaj koji dotakne njezinu strvinu
neka je nečist do večeri; 40 a koji pojede od njezine
strvine neka opere svoju odjeću i bude nečist do
večeri; koji ponese njezinu strvinu neka opere svoju
odjeću i bude nečist do večeri. 41 Svaka životinja što
po tlu gmiže odvratna je. Neka se ne jede! 42 Ništa
što puže na trbuhu, ništa što god ide na četiri noge
ili na više nogu - nikakve puzavce što po tlu gmižu
nemojte jesti jer su odvratni! 43 Nemojte sami sebe
poganiti svim tim puzavcima što gmižu; ne prljajte se
njima, da i vi zbog njih ne postanete nečisti. 44 Ta ja -
Jahve - Bog sam vaš! Posvećujte se, dakle, da sveti
budete, jer svet sam ja! Nijednim se puzavcem što po
tlu gmiže ne prljajte! 45 Jest, ja sam Jahve; izveo
sam vas iz zemlje egipatske da vam budem Bog.
Budite, dakle, sveti jer sam svet ja!" 46 To je odredba
koja se odnosi na ptice i sva živa bića što se u vodi
kreću i na sve stvorove koji po zemlji gmižu. 47 Svrha

joj je da se razlikuje nečisto od čistoga; životinja koja
se može jesti od životinje koja se ne smije jesti.

12 Jahve reče Mojsiju: **2** "Kaži Izraelcima: 'Kad
koja žena zatrudni i rodi muško čedo, neka je
nečista sedam dana, kako je nečista u vrijeme svoga
mjesečnog pranja. **3** Osmoga dana neka se dijete
obreže. **4** A ona neka ostane još trideset i tri dana da
se očisti od svoje krvi; ne smije dirati ništa posvećeno
niti dolaziti u Svetište dok se ne navrši vrijeme njezina
čišćenja. **5** Ako rodi žensko čedo, neka je nečista
dva tjedna, kao za svoga mjesečnog pranja, i neka
ostane još šezdeset i šest dana da se očisti od svoje
krvi. **6** A kad se navrši vrijeme njezina čišćenja - bilo
za sinčića, bilo za kćerkicu - neka donese svećeniku
na ulaz u Šator sastanka jednogodišnje janje za žrtvu
paljenicu i jednoga golubića ili grlicu za žrtvu okajnicu.
7 Neka on to prinese pred Jahvom i nad njom izvrši
obred pomirenja. Tako će ona biti očišćena od svoga
krvarenja. To je odredba koja se odnosi na ženu kad
rodi bilo muško bilo žensko čedo. **8** Ali ako ne može
da nađe dovoljno sredstava za grlo od sitnoga stada,
neka onda uzme dvije grlice ili dva golubića - jedno
za žrtvu paljenicu, a drugo za žrtvu okajnicu. Neka
svećenik izvrši nad njom obred pomirenja, i ona će
biti očišćena'."

13 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: **2** "Ako se kome
na koži pojavi oteklina ili lišaj ili bjelkasta pjega
što bi bila nagovještaj gube na koži njegova tijela,
neka se takav dovede svećeniku Aronu ili kojemu od
njegovih sinova svećenika. **3** Neka svećenik pregleda
zaraženo mjesto na koži njegova tijela. Ako je dlaka
na zaraženom mjestu postala bijela i učini se da
je ono dublje od kože njegova tijela, onda je to
guba. Pošto ga svećenik pregleda, neka ga proglasi
nečistim. **4** Ali ako se pokaže da bjelkasta pjega na
koži njegova tijela nije dublja nego i koža, a dlaka na
njoj nije pobijeljela, neka onda svećenik bolesnika
osami sedam dana. **5** Neka ga sedmoga dana opet
svećenik pregleda. Ako ustanovi svojim očima da
zaraza još postoji, ali da se po koži dalje ne širi, neka
ga osami još sedam dana. **6** Sedmoga dana neka
ga opet pregleda. Bude li zaraženo mjesto manje
upadno, a bolest se kožom ne bude proširila, neka ga
proglasi čistim: to je samo lišaj. Pošto opere svoje
haljine, bit će čist. **7** Ali ako se lišaj kožom proširi,
pošto je svećenik bolesnika pregledao i proglasio ga
čistim, neka se ponovo pokaže svećeniku. **8** Neka ga
svećenik pregleda. Bude li se lišaj proširio po koži,
neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba. **9**
Ako se na čovjeku pokaže guba, neka ga dovedu
svećeniku. **10** Neka ga svećenik pregleda. Ako po
koži bude bjelkasta oteklina s pobijeljelom dlakom i
napetim čirom, **11** to je duboko ukorijenjena guba
po koži njegova tijela. Neka ga svećenik proglasi
nečistim. Ne treba ga osamljivati, jer je sigurno nečist.
12 Ako guba izbije po koži tako da bolesniku prekrije
svu kožu od glave do pete - sve što svećenikove
oči vide - **13** neka svećenik obavi pregled. Bude li
guba prekrila sve njegovo tijelo, neka ga proglasi
čistim. Budući da je sav pobijelio, čist je. **14** Ali onog
dana kad se na njemu pokaže čir, bit će nečist. **15**
Kad svećenik vidi taj čir, neka bolesnika proglasi
nečistim: čir je nečista stvar, to je guba. **16** Ali ako se
čir promijeni u bijelo, neka čovjek dođe k svećeniku.
17 Svećenik neka ga pregleda. Bude li rana postala
bijela, neka svećenik proglasi bolesnika čistim -
čist i jest." **18** "Kad se kome na koži napne čir i
zacijeli, **19** i ondje gdje je bio čir pojavi se bjelkasta
oteklina ili mjesto izblijedi i postane bjelkasto, ili izbije
bijelocrvenkasta pjega, neka se taj čovjek pokaže
svećeniku. **20** Neka ga svećenik pregleda. Pronađe li
da je tu koža udubljenija a dlaka pobijeljela, neka ga
svećenik proglasi nečistim - to je onda guba što je
izbila u čiru. **21** Ali ako svećenik ustanovi da tu dlaka
nije pobijeljela, da koža nije udubljenija nego drugdje,
da mjesto tamni, neka bolesnika osami sedam dana.
22 Proširi li mu se bolest po koži, neka ga svećenik
proglasi nečistim - to je guba. **23** Ako pjega ostane
na mjestu i ne proširi se, to je ožiljak od čira. Neka
toga čovjeka svećenik proglasi čistim." **24** "Kome na
koži bude opeklina, pa mjesto opekline postane pjega
bijelocrvenkasta ili bjelkasta, **25** neka to svećenik
pregleda. Ako dlaka na mjestu bude pobijeljela i
učini se da je to mjesto udubljenije od kože, onda
je to guba što je u opeklini izbila. Neka ga svećenik
proglasi nečistim; to je guba. **26** Ali ako svećenik
ustanovi da dlaka nije pobijeljela, da mjesto nije
udubljenije od kože i da tamni, neka ga osami sedam
dana. **27** Sedmoga dana neka ga pregleda. Ako
se pjega po koži proširi, neka ga svećenik proglasi
nečistim: to je guba. **28** Ostane li ozljeda na mjestu i
proširi se po koži, to je onda oteklina od opekline.
Neka čovjeka svećenik proglasi čistim: to je ožiljak
od opekline." **29** "Ako se na glavi ili na bradi kojega
čovjeka ili žene pokaže bolest, **30** neka svećenik
bolest pregleda. Ustanovi li se da je dublje od kože i
da je tu dlaka požutjela i otančala, neka bolesnika
svećenik proglasi nečistim. To je šuga, to jest guba
na glavi ili na bradi. **31** Ali ako svećenik, pregledavši
oboljelo mjesto, ustanovi da nije dublje od kože, ali
da tu ipak nema crne dlake, neka svećenik odstrani

šugavca sedam dana. 32 Sedmoga dana neka ga
svećenik pregleda. Ako se šuga nije proširila niti
dlaka požutjela, te ako se čini da šuga nije dublja od
kože, 33 neka se bolesnik obrije - ali ošugano mjesto
da ne brije! - i neka ga svećenik odstrani od drugih
sedam dana. 34 Sedmoga dana neka opet svećenik
pregleda šugavo mjesto. Ako se šuga kožom ne bude
proširila i učini se da nije dublja od kože, neka tog
bolesnika svećenik proglasi čistim. On neka opere
svoju odjeću i bude čist. 35 Proširi li se šuga po koži
pošto je bio čistim proglašen, 36 neka ga svećenik
ponovo pregleda. Ako se šuga kožom bude proširila -
svećenik neka više i ne traži žute dlake - bolesnik ja
nečist. 37 Ali ako opazi da je šuga stala i da je nikla
crna dlaka, šuga je zacijeljela - on je čist. Neka ga
svećenik proglasi čistim." 38 "Ako se na koži kojeg
čovjeka ili žene pokažu pjege te ako su te pjege
bijele, 39 neka ih svećenik pregleda. Ako te pjege po
koži budu tamnobijele, onda je to osip što je izbio
po koži: bolesnik je čist." 40 "Ako čovjeku opadne
kosa s glave, oćelavio mu je zatiljak, ali je čist. 41
Ako mu sprijeda opadne kosa s glave, oćelavio je
na čelu, ali je čist. 42 Ali ako se po ćelavu zatiljku ili
po oćelavljelu čelu pojavi crvenkastobijela bolest, to
je guba što je izbila po njegovu ćelavom zatiljku ili
oćelavljelu čelu. 43 Neka ga svećenik pregleda. Ako
ustanovi da je osip na ćelavu zatiljku ili po oćelavljelu
čelu bjelkastocrvenkast - naizgled kao i guba na koži
tijela - 44 čovjek se ogubavio, nečist je. Svećenik ga
mora proglasiti nečistim - guba mu je na glavi." 45
"Onaj koji se bude ogubavio, neka nosi rasparanu
odjeću; kosa neka mu je raščupana; gornju usnu
neka prekrije i viče: "Nečist! Nečist!" 46 Sve dok na
njemu bude bolest, neka nečistim ostane, a kako
je nečist, neka stanuje nasamo: neka mu je stan
izvan tabora." 47 "Kad se zaraza gube pokaže na
odijelu, bilo vunenu bilo lanenu, 48 na osnovi ili na
potki od lana ili vune; ili na koži; ili na bilo kakvu
predmetu od kože; 49 pa ako mrlja na odijelu ili koži,
na osnovi ili na potki, ili na bilo kakvu predmetu od
kože, bude zelenkasta ili crvenkasta, to je guba i
neka se svećeniku pokaže. 50 Neka svećenik, pošto
pregleda što je zaraženo, to stavi na osamu sedam
dana. 51 Onda neka sedmoga dana zarazu pregleda.
Ako se zaraza proširi po odijelu, po osnovi ili potki,
ili po koži, ili po kakvu god predmetu od kože, to je
zarazna guba. Stvar je nečista. 52 To odijelo - bilo
osnova bilo potka, od vune ili lana - ili kakav kožni
predmet za koji je zaraza prionula, gubom se zarazio;
neka na vatri izgori. 53 Ali ako svećenik opazi da se
zaraza nije proširila na odijelu - na osnovi ni na potki
- niti na bilo kakvu kožnom predmetu, 54 onda neka
naredi da se zaražena stvar opere. Neka je zatim
stavi nasamo drugih sedam dana. 55 A ako, pošto
je stvar bila oprana, svećenik opazi da se zaraženo
mjesto nije promijenilo, ipak, mada se bolest nije
raširila, stvar je nečista. Neka se na vatri spali: trula
je i iznutra i izvana. 56 Opazi li svećenik da se bolest
smanjuje nakon pranja, neka to mjesto izreže, bilo
ono na odijelu ili na koži, na osnovi ili na potki. 57
Ako se na odijelu opet pojavi, u osnovi ili potki, ili
bilo kakvu kožnom predmetu, onda je to zaraza, i
zaraženi predmet neka u vatri izgori. 58 Ako li bolest
nestane s odijela - osnove ili potke - ili bilo kakva
kožnoga predmeta pošto je bio opran, neka se opere
opet, pa neka je čist." 59 To su propisi za bolest gube
na odijelu od vune ili lana - u osnovi ili potki - ili bilo
kakvu predmetu od kože da se proglase čistim ili
nečistim.

14 Jahve reče Mojsiju: 2 "Neka ovo bude obred
za gubavca na dan njegova čišćenja: neka se
dovede svećeniku; 3 neka svećenik iziđe iz tabora i
obavi pregled. Ako ustanovi da je gubavac od gube
ozdravio, 4 neka naredi da se za čovjeka koji se
ima čistiti uzmu dvije ptice, čiste i žive, cedrovine,
grimiznog prediva i izopa. 5 Neka zatim svećenik
naredi da se jedna ptica zakolje nad živom vodom u
zemljanoj posudi. 6 Potom neka uzme živu pticu, a
onda zajedno živu pticu, cedrovinu, grimizno predivo i
izop zamoči u krv ptice što je bila zaklana povrh žive
vode. 7 Sada neka sedam puta poškropi onoga koji
se od gube čisti, a onda ga čistim proglasi. Poslije
toga neka pusti živu pticu na otvorenu polju. 8 Onaj
koji se čisti neka opere svoju odjeću, obrije sve svoje
dlake i u vodi se okupa. Tako neka je čist. Poslije
toga neka uđe u tabor, ali sedam dana neka stanuje
izvan svoga šatora. 9 Sedmi dan neka obrije sve
svoje dlake: kosu, bradu i obrve; neka obrije sve
ostale svoje dlake. Pošto u vodi opere svoju odjeću i
okupa se, neka je čist. 10 Osmoga dana neka uzme
muško janje bez mane, jedno žensko janje od godine
dana, također bez mane, tri desetine efe najboljeg
brašna zamiješena u ulju za žrtvu prinosnicu i jedan
log ulja. 11 Svećenik koji vrši čišćenje neka ih stavi
pred Jahvu na ulazu u Šator sastanka s čovjekom
koji se ima čistiti. 12 Neka zatim svećenik uzme jedno
muško janje pa ga s ono ulja u logu prinese kao žrtvu
naknadnicu. Neka ih prinese pred Jahvom kao žrtvu
prikaznicu. 13 Neka janje zakolje ondje gdje se kolju
žrtve okajnice i žrtve paljenice - na svetome mjestu,
jer žrtva naknadnica kao i okajnica pripada svećeniku:

vrlo je sveta! 14 Potom neka svećenik uzme krvi
od žrtve naknadnice, pa neka njome namaže resicu
desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge
onoga koji se čisti. 15 Poslije toga neka uzme log s
uljem i izlije na dlan svoje lijeve ruke. 16 Zamočivši
svećenik svoj desni prst u ulje na svojoj lijevoj ruci,
neka uljem sa svoga prsta obavi škropljenje pred
Jahvom sedam puta. 17 Od ulja što mu preostane
u ruci neka svećenik, po krvi od žrtve naknadnice,
pomaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i
palac desne noge onoga koji se čisti. 18 Ostatak ulja
sa svoje ruke neka svećenik metne na glavu onoga
koji se čisti. Tako će svećenik nad njim izvršiti obred
pomirenja pred Jahvom. 19 Neka svećenik poslije
toga prinese žrtvu okajnicu i nad onim koji se čisti
neka obavi obred pomirenja za njegovu nečistoću.
Napokon neka zakolje žrtvu paljenicu, 20 a onda neka
svećenik žrtvu paljenicu i žrtvu prinosnicu podigne
na žrtvenik. Kad tako svećenik nad njim obavi obred
pomirenja, neka je čist. 21 Ako bude siromašan te ne
mogne to priskrbiti, neka uzme samo jedno muško
janje za žrtvu naknadnicu i neka se ono prinese kao
žrtva prinosnica da se nad tim čovjekom izvrši obred
pomirenja. I neka uzme samo desetinu efe najboljeg
brašna zamiješena u ulju za žrtvu prinosnicu, jedan
log ulja, 22 k tome dvije grlice ili dva golubića - prema
svojim mogućnostima - jedno za žrtvu okajnicu, a
drugo za žrtvu paljenicu. 23 Osam dana nakon svoga
očišćenja neka ih donese svećeniku na ulaz u Šator
sastanka pred Jahvu. 24 Neka svećenik uzme janje
za žrtvu naknadnicu i log s uljem pa ih prinese
pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu. 25 Neka se onda
zakolje janje žrtve naknadnice, a svećenik neka uzme
njegove krvi i neka njome namaže resicu desnoga
uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji
se čisti. 26 Poslije toga neka svećenik izlije ulje na
dlan svoje lijeve ruke. 27 A onda neka od ulja što mu
je na dlanu lijeve ruke obavi škropljenje sedam puta
prstom svoje desne ruke pred Jahvom. 28 Od ulja iz
svoje ruke neka svećenik, po krvi žrtve naknadnice,
namaže resicu desnog uha, palac desne ruke i palac
desne noge onoga koji se čisti. 29 Ostatak ulja što
bude na dlanu neka svećenik stavi na glavu onoga
koji se čisti, vršeći nad njim obred pomirenja pred
Jahvom. 30 Neka zatim prinese jednu od dviju grlica ili
jednoga od dvaju golubića - što je već mogao pribaviti
- 31 kao žrtvu okajnicu, a drugu kao žrtvu paljenicu
zajedno sa žrtvom prinosnicom. Neka tako svećenik
izvrši obred pomirenja pred Jahvom nad onim koji se
čisti." 32 To je propis za onoga koji je gubom zaražen
a ne može priskrbiti sve za svoje očišćenje. 33 Jahve
reče Mojsiju i Aronu: 34 "Kad uđete u kanaansku
zemlju koju ću vam dati u posjed, a ja pustim gubu
na koju kuću u zemlji što je budete zaposjeli, 35 onda
onaj čija je kuća neka dođe svećeniku i kaže: 'Čini
mi se da je moja kuća zaražena gubom.' 36 Neka
svećenik naredi da se kuća isprazni prije nego on
dođe da bolest pregleda, da ne bi sve što je u kući
bilo proglašeno nečistim; poslije toga neka svećenik
uđe da kuću pregleda. 37 Ako nakon pregleda zapazi
da je bolest na kućnim zidovima od zelenkastih ili
crvenkastih udubina i pričini mu se da idu dublje od
površine zida, 38 neka svećenik iziđe iz kuće na
kućna vrata i neka kuću zatvori sedam dana. 39
Sedmi dan neka svećenik opet dođe i pregleda: ako
se bolest bude proširila po zidovima kuće, 40 neka
svećenik naredi da se povadi zaraženo kamenje i
baci na koje nečisto mjesto izvan grada. 41 Zatim
neka zapovjedi da se svi unutarnji zidovi kuće ostružu
i da se sastrugani prah baci na koje nečisto mjesto
izvan grada. 42 Onda neka se uzme drugo kamenje i
umetne namjesto onoga kamenja. Potom neka se
uzme druga žbuka i kuća ponovo ožbuka. 43 Ako
se pošast na kući opet pojavi pošto je kamenje bilo
povađeno i kuća ostrugana i opet ožbukana, 44 neka
svećenik ode da pregleda: bude li se bolest po kući
proširila, to je onda u kući zarazna guba; kuća je
nečista. 45 Neka se kuća poruši, a njezino kamenje,
njezina drvena građa i sva žbuka s kuće neka se
odnese izvan grada na koje nečisto mjesto. 46 Tko
uđe u kuću dok je zatvorena, neka je nečist do večeri.
47 Tko u kući legne, mora oprati svoju odjeću. I tko
u kući objeduje, mora svoju odjeću oprati. 48 Ako li
svećenik dođe i vidi da se bolest po kući nije proširila
pošto je kuća opet bila ožbukana, neka svećenik
kuću proglasi čistom, jer se bolest izliječila. 49 A za
očišćenje kuće neka uzme: dvije ptice, cedrovine,
grimizna prediva i izopa. 50 Jednu od ptica neka
zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. 51
Potom neka uzme: cedrovinu, izop, grimizno predivo i
pticu živu te ih zamoči u krv ptice zaklane i u živu
vodu pa kuću poškropi sedam puta. 52 Očistivši tako
od grijeha kuću krvlju ptice, živom vodom, živom
pticom, cedrovinom, izopom i grimiznim predivom, 53
neka pticu živu pusti izvan grada na otvorenu polju.
Kad tako obavi obred pomirenja nad kućom, bit će
čista." 54 To je propis za svaku vrst gube i šuge,
55 za gubu odjeće ili kuće, 56 za otekline, lišaje ili
pjege. 57 On određuje vrijeme nečistoće i čistoće. To
je zakon o gubi.

15 Jahve reče Mojsiju i Aronu: **2** “Govorite
Izraelcima i kažite im: 'Kad koji čovjek imadne
izljev iz svoga tijela, njegov je izljev nečist. **3** Evo u
čemu je njegova nečistoća ako ima taj izljev: ispusti
li njegovo tijelo izljev ili ga zadrži, on je nečist. **4**
Svaka postelja na koju legne onaj koji ima izljev neka
je nečista; i svaki predmet na koji sjedne neka je
nečist. **5** A svaki koji se dotakne njegove posteljine
neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim
ostane do večeri. **6** Tko god sjedne na predmet na
kojemu je sjedio onaj koji je imao izljev neka opere
svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do
večeri. **7** Tko se dotakne tijela onoga koji je imao
izljev neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i
do večeri nečistim ostane. **8** Ako onaj koji ima izljev
pljune na koga tko je čist neka taj opere svoju odjeću,
u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. **9** Neka
je nečisto i svako sjedalo na koje za vožnje sjedne
onaj koji ima izljev; **10** i tko se dotakne čega što je
pod tim bolesnikom bilo neka je nečist do večeri. Tko
ponese štogod takvo neka svoju odjeću opere, u vodi
se okupa i ostane nečistim do večeri. **11** A svaki koga
se onaj koji ima izljev dotakne neopranih ruku neka
svoju odjeću opere, u vodi se okupa i ostane nečistim
do večeri. **12** Zemljana posuda koje se dotakne onaj
s izljevom neka se razbije, a svaki drveni sud neka
se vodom ispere. **13** Kad se onaj koji ima izljev od
toga izliječi, neka onda nabroji sedam dana za svoje
očišćenje; neka opere svoju odjeću, okupa se u živoj
vodi i neka je čist. **14** Osmoga pak dana neka uzme
dvije grlice ili dva golubića, dođe pred Jahvu na ulaz
u Šator sastanka pa ih svećeniku preda. **15** Neka ih
svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo
kao žrtvu paljenicu. Time će svećenik izvršiti obred
pomirenja nad tim čovjekom za njegov izljev. **16** Kad
čovjek imadne sjemeni izljev, neka u vodi okupa cijelo
svoje tijelo i ostane nečistim do večeri. **17** Svaka
haljina i svaka koža na koju dospije takav sjemeni
izljev neka se u vodi opere i ostane nečistom do
večeri. **18** Ako koja žena legne s kojim čovjekom i on
ispusti sjeme, neka se okupaju u vodi i budu nečisti
do večeri'.” **19** “Kad žena imadne krvarenje, izljev krvi
iz svoga tijela, neka ostane u svojoj nečistoći sedam
dana; tko se god nje dotakne neka je nečist do večeri.
20 Na što god bi legla za svoje nečistoće neka je
nečisto; na što god sjedne neka je nečisto. **21** Tko se
dotakne njezine posteljine neka opere svoju odjeću, u
vodi se okupa i do večeri ostane nečistim. **22** Tko god
dotakne bilo koji predmet na kojemu je ona sjedila
neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i nečist
ostane do večeri. **23** A ako bi se dotakao čega što je
bilo na njezinoj postelji ili na predmetu na kojem je ona
sjedila, neka je nečist do večeri. **24** Ako koji čovjek s
njom legne, njezina nečistoća za nj prianja, pa neka
je nečist sedam dana. Svaka postelja na koju on
legne neka je nečista. **25** Ako žena imadne krvarenje
dulje vremena izvan svoga mjesečnog pranja, ili
ako se njezino mjesečno pranje produžuje, neka se
smatra nečistom sve vrijeme krvarenja kao da su
dani njezina mjesečnog pranja. **26** Svaka postelja na
koju legne za sve vrijeme svoga krvarenja bit će joj
kao i postelja za njezina mjesečnog pranja. I svaki
predmet na koji sjedne neka postane nečistim kao
što bi bio nečist u vrijeme njezina mjesečnog pranja.
27 A svatko tko ih se dotakne neka je nečist; neka
opere svoju odjeću, okupa se u vodi i ostane nečistim
do večeri. **28** Ako ozdravi od svog krvarenja, neka
namiri sedam dana, a poslije toga neka je čista. **29**
Osmoga dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića
te ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka. **30**
Neka jedno svećenik prinese kao žrtvu okajnicu, a
drugo kao žrtvu paljenicu. Tako će svećenik obaviti
pred Jahvom obred pomirenja nad njom, za njezino
nečisto krvarenje.” **31** “Odvraćajte Izraelce od njihovih
nečistoća, da ne bi zbog njih pomrli oskvrnjujući
moje Prebivalište koje se nalazi među njima. **32** To
je propis za čovjeka koji ima izljev; za onoga koga
čini nečistim sjemeni izljev; **33** za ženu u vrijeme
nečistoće njezina mjesečnog pranja; za svakoga -
bilo muško bilo žensko - tko imadne izljev, a tako i za
čovjeka koji legne s onečišćenom ženom.”

16 Poslije smrti dvojice Aronovih sinova, koji su
poginuli prinoseći pred Jahvom neposvećenu
vatru, progovori Jahve Mojsiju. **2** Jahve reče Mojsiju:
“Kaži svome bratu Aronu da ne ulazi u svako doba u
Svetište iza zavjese, pred Pomirilište koje se nalazi
na Kovčegu, da ne pogine. Jer ja ću se pojavljivati
nad Pomirilištem u oblaku. **3** Neka Aron ulazi u
Svetište ovako: s juncem za žrtvu okajnicu i ovnom
za žrtvu paljenicu. **4** Neka se obuče u posvećenu
košulju od lana; na svoje tijelo neka navuče gaće od
lana; neka se opaše lanenim pasom, a na glavu stavi
mitru od lana. To je posvećeno ruho koje ima obući
pošto se okupa u vodi. **5** Od zajednice izraelske neka
primi dva jarca za žrtvu okajnicu i jednoga ovna za
žrtvu paljenicu. **6** Pošto Aron prinese junca za žrtvu
okajnicu za svoj grijeh i izvrši obred pomirenja za
se i za svoj dom, **7** neka uzme oba jarca i postavi
ih pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka. **8** Neka
Aron baci kocke za oba jarca te jednoga odredi
kockom Jahvi, a drugoga Azazelu. **9** Jarca na kojega

je kocka pala da bude Jahvi neka Aron prinese za
žrtvu okajnicu. 10 A jarac na kojega je kocka pala da
bude Azazelu neka se smjesti živ pred Jahvu, da se
nad njim obavi obred pomirenja i otpremi Azazelu
u pustinju. 11 Zatim neka Aron prinese junca za
žrtvu okajnicu za svoj grijeh; i obavi obred pomirenja
za se i za svoj dom: i neka zakolje toga junca za
žrtvu okajnicu za svoj grijeh. 12 Potom neka uzme
kadionik pun užarena ugljevlja sa žrtvenika ispred
Jahve i dvije pune pregršti miomirisnoga tamjana u
prah smrvljenoga. Neka to unese iza zavjese. 13 Sad
neka stavi tamjan na vatru pred Jahvom da oblak od
tamjana zastre Pomirilište što je na Svjedočanstvu.
Tako neće poginuti. 14 Poslije toga neka uzme krvi
od junca i svojim prstom poškropi istočnu stranu
Pomirilišta; a ispred Pomirilišta neka svojim prstom
poškropi sedam puta tom krvlju. 15 Neka potom
zakolje jarca za žrtvu okajnicu za grijeh naroda; neka
unese njegovu krv za zavjesu te s njegovom krvi učini
kako je učinio s krvlju od junca: neka njome poškropi
po Pomirilištu i pred njim. 16 Tako će obaviti obred
pomirenja nad Svetištem zbog nečistoća Izraelaca,
zbog njihovih prijestupa i svih njihovih grijeha. A tako
neka učini i za Šator sastanka što se među njima
nalazi, sred njihovih nečistoća. 17 Kad on uđe da
obavi obred pomirenja u Svetištu, neka nikoga drugog
ne bude u Šatoru sastanka dok on ne iziđe. Obavivši
obred pomirenja za se, za svoj dom i za svu izraelsku
zajednicu, 18 neka ode k žrtveniku koji se nalazi pred
Jahvom te nad žrtvenikom obavi obred pomirenja.
Neka uzme krvi od junca i krvi od jarca pa stavi na
rogove oko žrtvenika. 19 Neka svojim prstom poškropi
žrtvenik istom krvlju sedam puta. Tako će ga očistiti
od nečistoća Izraelaca i posvetiti. 20 Kad svrši obred
pomirenja Svetišta, Šatora sastanka i žrtvenika, neka
primakne jarca živoga. 21 Neka mu na glavu Aron
stavi obje svoje ruke i nad njim ispovjedi sve krivnje
Izraelaca, sve njihove prijestupe i sve njihove grijehe.
Položivši ih tako jarcu na glavu, neka ga pošalje u
pustinju s jednim prikladnim čovjekom. 22 Tako će
jarac na sebi odnijeti sve njihove krivnje u pusti kraj.
Otpremivši jarca u pustinju, 23 neka se Aron vrati
u Šator sastanka, sa sebe svuče lanenu odjeću u
koju se bio obukao kad je ulazio u Svetište i neka je
ondje ostavi. 24 Neka potom opere svoje tijelo vodom
na posvećenu mjestu, na se obuče svoju odjeću te
iziđe da prinese svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu
naroda i obavi obred pomirenja za se i za narod. 25
Loj sa žrtve okajnice neka sažeže u kad na žrtveniku.
26 Onaj koji je odveo jarca Azazelu neka opere svoju
odjeću, svoje tijelo u vodi okupa i poslije toga može
opet doći u tabor. 27 A junca žrtve okajnice i jarca
žrtve okajnice od kojih je krv bila donesena u Svetište
da se obavi obred pomirenja neka odnesu izvan
tabora pa neka na vatri spale njihove kože, njihovo
meso i njihovu nečist. 28 Tko ih bude spaljivao, neka
opere svoju odjeću, svoje tijelo okupa u vodi i poslije
toga može opet doći u tabor. 29 Ovaj zakon neka za
vas trajno vrijedi. U sedmom mjesecu, deseti dan
toga mjeseca, postite i ne obavljajte nikakva posla:
ni domorodac ni stranac koji među vama boravi.
30 Jer toga dana nad vama se ima izvršiti obred
pomirenja da se očistite od svih svojih grijeha te
da pred Jahvom budete čisti. 31 Neka je to za vas
subotnji počinak kad postite. Trajan je to zakon. 32
Neka obred pomirenja obavi onaj svećenik koji bude
pomazan i posvećen za vršenje svećeničke službe
namjesto svoga oca. Neka se obuče u posvećeno
laneno ruho; 33 on neka obavi obred pomirenja za
posvećeno Svetište, za Šator sastanka i za žrtvenik.
Zatim neka izvrši obred pomirenja nad svećenicima i
nad svim narodom zajednice. 34 Tako neka to bude
za vas trajan zakon; jednom na godinu neka se nad
Izraelcima obavi obred pomirenja za sve njihove
grijehe." Mojsije je učinio kako mu je Jahve naredio.

17 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Aronu, njegovim
sinovima i svima Izraelcima te im reci: 'Evo što
je zapovjedio Jahve: 3 svaki onaj od Izraelova doma
koji u taboru ili izvan tabora zakolje vola, ili ovcu, ili
kozu, 4 a ne donese ih na ulaz u Šator sastanka da
se prinesu na dar Jahvi pred njegovim Prebivalištem,
svaki takav neka je odgovoran: prolio je krv i neka se
odstrani iz svoga naroda.' 5 Zato neka Izraelci svoje
žrtve koje bi htjeli klati vani u polju dovedu na ulaz u
Šator sastanka, k svećeniku, i neka ih prinose kao
žrtve pričesnice. 6 Neka svećenik izlije krv po Jahvinu
žrtveniku koji se nalazi na ulazu u Šator sastanka, a
loj spali na ugodan miris Jahvi, 7 tako da ubuduće
ne prinose svojih žrtava klanica jarcima s kojima se
odaju bludu. Neka je ovo trajan zakon za njih i njihove
naraštaje. 8 I kaži im: 'Svaki pojedinac od Izraelova
doma, ili stranac koji među vama boravi, koji prinese
paljenicu ili klanicu 9 a ne donese je na ulaz u Šator
sastanka da se prinese Jahvi, taj neka se odstrani iz
svoga naroda.'" 10 "Nadalje, protiv svakoga pojedinca
od Izraelova doma, a tako i protiv svakoga pridošlice
među vama koji bi blagovao bilo kakvu krv, ja ću
se okrenuti, svakoga tko blaguje krv odstranit ću iz
njegova naroda. 11 Jer je život živoga bića u krvi. Tu
krv ja sam vama dao da na žrtveniku njome obavljate
obred pomirenja za svoje živote. Jer krv je ono što

ispašta za život. 12 Zato sam kazao Izraelcima: neka
nitko od vas ne jede krvi; neka ni stranac koji među
vama bude ne jede krvi. 13 Tko god, Izraelac ili
stranac koji među vama boravi, uhvati u lovu kakvu
zvijer ili pticu što se može jesti neka joj prolije krv i
zatrpa zemljom. 14 Jer život svakoga živog bića jest
njegova krv. Zato sam i rekao Izraelcima: ne smijete
jesti krvi ni od kakva živog bića, jer život svakoga
živog bića jest njegova krv. Tko god je bude jeo, neka
se odstrani. 15 Tko bi god, Izraelac ili stranac, jeo što
je uginulo ili što su zvijeri rastrgale neka opere svoju
odjeću, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri.
Tada će postati čist. 16 Ali ako je ne opere i ne okupa
svoga tijela, neka snosi posljedice svoje krivnje."

18 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci
im: 'Ja sam Jahve, Bog vaš. 3 Nemojte raditi
kako se radi u zemlji egipatskoj, gdje ste boravili;
niti radite kako se radi u zemlji kanaanskoj, kamo
vas vodim; ne povodite se za njihovim običajima! 4
Vršite moje naredbe; vršite moje zapovijedi; prema
njima hodite. Ja sam Jahve, Bog vaš. 5 Zato držite
moje zakone i moje naredbe; tko ih vrši - u njima će
naći život. Ja sam Jahve! 6 Neka se nitko od vas
ne približuje svojoj krvnoj rodbini da otkriva njezinu
golotinju. Ja sam Jahve! 7 Ne otkrivaj golotinje svoga
oca ni golotinje svoje majke. Majka ti je, ne otkrivaj
njezine golotinje! 8 Ne otkrivaj golotinje žene svoga
oca! I to je golotinja tvoga oca! 9 Ne otkrivaj golotinje
svoje sestre - kćeri svoga oca ili kćeri svoje majke -
bila rođena u kući ili izvan nje! 10 Ne otkrivaj golotinje
kćeri svoga sina niti golotinje kćeri svoje kćeri! TÓa
njihova je golotinja tvoja vlastita golotinja. 11 Ne
otkrivaj golotinje kćeri žene svoga oca! Jer, rođena
od tvog oca, ona ti je sestra. 12 Ne otkrivaj golotinje
sestre svoga oca! Ona je krv tvoga oca. 13 Ne otkrivaj
ni golotinje sestre svoje majke! Ta i ona je krv tvoje
majke! 14 Ne otkrivaj golotinje svoga strica! To jest,
nemoj se približavati njegovoj ženi. Ta ona je tvoja
strina. 15 Ne otkrivaj golotinje svoje snahe! Ona je
žena tvoga sina. Ne otkrivaj golotinje njezine. 16 Ne
otkrivaj golotinje žene svoga brata! Ta to je golotinja
tvoga brata. 17 Ne otkrivaj golotinje koje žene i njezine
kćeri! Nemoj se ženiti kćerju njezina sina niti kćerju
njezine kćeri te im golotinju otkrivati. Oni su krvna
rodbina. To bi bila pokvarenost. 18 Ne uzimaj sebi
koju ženu u isto vrijeme kad i njezinu sestru da je
ljubomorom žalostiš otkrivajući golotinju ovoj preko
nje za njezina života! 19 Ne približuj se ni jednoj ženi
kad je u nečistoći svoga mjesečnog pranja da joj
otkrivaš golotinju! 20 Ne lijegaj sa ženom bližnjega
svoga; od nje bi postao nečist. 21 Ne smiješ dopuštati
da koje tvoje dijete bude žrtvovano Moleku; ne smiješ
tako obeščašćivati ime Boga svoga. Ja sam Jahve! 22
Ne lijegaj s muškarcem kako se liježe sa ženom! To bi
bila grozota. 23 Da nisi legao ni s jednom životinjom
- od nje bi postao nečist. Žena ne smije stati pred
životinju da se s njom pari. To bi bila krajnja opačina.
24 Ničim se od toga nemojte onečišćavati! Ta svim su
se tim onečišćavali narodi koje ja ispred vas tjeram.
25 I zemlja je postala nečista. Zato ću kazniti njezinu
opačinu, i zemlja će ispljuvati svoje stanovnike. 26 Vi
pak držite moje zakone i moje naredbe: ni jedne od
tih opačina nemojte počinjati - ni vi ni stranac koji
među vama boravi. 27 Sve je te zloće počinjao svijet
koji je bio u toj zemlji prije vas te je zemlja postala
nečista. 28 Neće li, ako je učinite nečistom, zemlja
ispljuvati i vas kako je ispljuvala narod koji je bio prije
vas? 29 Jest, svi koji bi počinili bilo koju od tih zloća
bit će odstranjeni iz svoga naroda. 30 Zato držite moje
zapovijedi; nemojte se podavati ni jednome od onih
odvratnih običaja što su se održavali prije vas; tako
se njima nećete onečistiti. Ja sam Jahve, Bog vaš!'"

19 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori svoj zajednici
Izraelaca i reci im: 'Sveti budite! Jer sam svet ja,
Jahve, Bog vaš! 3 Svoje se majke i svoga oca svaki
bojte! Subote moje držite! Ja sam Jahve, Bog vaš! 4
Ne obraćajte se na ništavila! Ne pravite sebi lijevanih
kumira! Ja sam Jahve, Bog vaš! 5 Kad prinosite
Jahvi žrtvu pričesnicu, prinesite je tako da budete
primljeni. 6 Neka se pojede na dan kad je prinosite
ili sutradan. Što preostane za prekosutra neka se
spali na vatri. 7 Kad bi se jelo od toga jela treći dan,
bilo bi odvratno i žrtva ne bi bila primljena. 8 A onaj
koji je ipak jede neka snosi posljedice svoje krivnje.
Budući da je oskvrnuo ono što je Jahvi posvećeno,
neka se takav odstrani iz svoga naroda. 9 Kad žetvu
žanjete po svojoj zemlji, ne žanjite dokraja svoje
njive; niti pabirčite ostatke poslije svoje žetve. 10 Ne
paljetkuj svoga vinograda; ne kupi po svom vinogradu
palih boba nego ih ostavljaj sirotinji i strancu! Ja sam
Jahve, Bog vaš. 11 Nemojte krasti; nemojte lagati
i varati svoga bližnjega. 12 Nemojte se krivo kleti
mojim imenom i tako oskvrnjivati ime svoga Boga.
Ja sam Jahve! 13 Ne iskorišćuj svoga bližnjega niti
ga pljačkaj! Radnikova zarada neka ne ostane pri
tebi do jutra. 14 Nemoj psovati gluhoga niti pred
slijepca stavljaj zapreku. Svoga se Boga boj! Ja sam
Jahve! 15 Ne počinjajte nepravde u osudama! Ne
budi pristran prema neznatnome, niti popuštaj pred
velikima; po pravdi sudi svome bližnjemu! 16 Ne

raznosi klevete među svojim narodom; ne izvrgavaj
pogibli krv svoga bližnjega. Ja sam Jahve! 17 Ne mrzi
svoga brata u svom srcu! Dužnost ti je koriti svoga
sunarodnjaka. Tako nećeš pasti u grijeh zbog njega.
18 Ne osvećuj se! Ne gaji srdžbe prema sinovima
svoga naroda. Ljubi bližnjega svoga kao samoga
sebe. Ja sam Jahve! 19 Držite moje zapovijedi! Ne daj
svome blagu da se pari s drugom vrstom. Svoga polja
ne zasijavaj dvjema vrstama sjemena. Ne stavljaj na
se odjeće od dvije vrste tkanine. 20 Ako bi tko legao
s ropkinjom koja je zaručena za drugoga, a ona ne
bude ni otkupljena ni oslobođena, treba ga kazniti, ali
ne smrću, jer ona nije slobodna. 21 Neka on na ulazu
u Šator sastanka prinese Jahvi žrtvu naknadnicu, to
jest jednoga ovna kao žrtvu naknadnicu. 22 Neka
svećenik tim ovnom žrtve naknadnice izvrši nad tim
čovjekom obred pomirenja pred Jahvom za počinjeni
grijeh. I grijeh koji je počinio bit će mu oprošten.
23 Kad uđete u zemlju i zasadite bilo kakvu voćku,
smatrajte njezine plodove za neobrezane. Tri godine
neka vam budu neobrezani: neka se ne jedu. 24
Četvrte godine neka se svi njezini plodovi posvete
na svetkovinu zahvale Jahvi. 25 Istom pete godine
jedite njezin plod i ubirite sebi njezin urod. Ja sam
Jahve, Bog vaš! 26 Ništa s krvlju nemojte jesti! Ne
gatajte! Ne čarajte! 27 Ne zaokružujte kose na svojim
sljepoočnicama; ne šišajte okrajka svoje brade. 28 Ne
urezujte zareza na svome tijelu za pokojnika; niti na
sebi usijecajte kakvih biljega. Ja sam Jahve! 29 Ne
obeščašćuj svoje kćeri dajući je za javnu bludnicu.
Tako se zemlja neće podati bludnosti niti će se
napuniti pokvarenošću. 30 Držite moje subote; štujte
moje Svetište. Ja sam Jahve! 31 Ne obraćajte se na
zazivače duhova i vračare; ne pitajte ih za savjet. Oni
bi vas opoganili. Ja sam Jahve, Bog vaš! 32 Ustani
pred sijedom glavom; poštuj lice starca; boj se svoga
Boga. Ja sam Jahve! 33 Ako se stranac nastani u
vašoj zemlji, nemojte ga ugnjetavati. 34 Stranac koji s
vama boravi neka vam bude kao sunarodnjak; ljubi ga
kao sebe samoga. TÓa i vi ste bili stranci u egipatskoj
zemlji. Ja sam Jahve, Bog vaš. 35 Ne počinjajte
nepravde u osudama, u mjerama za duljinu, težinu i
obujam. 36 Neka su vam mjerila točna; utezi jednaki;
efa prava; prav hin. Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam
vas izveo iz zemlje egipatske. 37 Držite sve moje
zakone i sve moje naredbe; vršite ih. Ja sam Jahve!'"

20 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima: 'Tko god,
Izraelac, ili stranac koji živi s Izraelcima, ustupi
svoje čedo Moleku, mora se smaknuti; narod zemlje
neka ga kamenuje. 3 Ja ću se okrenuti protiv toga
čovjeka i odstraniti ga iz njegova naroda, jer je on,
ustupivši svoje čedo Moleku, okaljao moje Svetište i
obeščastio moje sveto ime. 4 A ako narod zatvori
svoje oči nad tim čovjekom kad svoje čedo ustupi
Moleku te ga ne smakne, 5 ja ću se suprotstaviti
tome čovjeku i njegovoj obitelji; odstranit ću ih iz
njihova naroda, njega i sve koji poslije njega pođu
za Molekom da se podaju bludu s Molekom. 6 Ako
se tko obrati na zazivače duhova i vračare da se za
njima poda javnom bludu, ja ću se okrenuti protiv
takva čovjeka i odstranit ću ga iz njegova naroda. 7
Posvećujte se da budete sveti! TÓa ja sam Jahve,
Bog vaš. 8 Držite moje zakone i vršite ih. Ja, Jahve,
posvećujem vas'." 9 "Tko god prokune svoga oca
i svoju majku, neka se smakne. Jer je oca svoga i
majku svoju prokleo, neka njegova krv padne na nj.
10 Čovjek koji počini preljub sa ženom svoga susjeda
neka se kazni smrću - i preljubnik i preljubnica. 11
Čovjek koji bi legao sa ženom svoga oca - otkrio bi
golotinju svoga oca - neka se oboje kazne smrću,
krv njihova neka padne na njih. 12 Legne li tko sa
svojom snahom, neka se oboje kazne smrću. Učinili
su rodoskvrnuće i neka krv njihova padne na njih.
13 Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se
liježe sa ženom, obojica bi počinila odvratno djelo.
Neka se smaknu i krv njihova neka padne na njih.
14 Čovjek koji se oženi kćerju i njezinom majkom
- krajnja je to pokvarenost! - neka se u vatri spali
i on i one, da među vama ne bude pokvarenosti.
15 Čovjek koji bi spolno općio sa životinjom ima se
smaknuti. Životinju ubijte! 16 Ako bi se žena primakla
bilo kakvoj životinji da se s njom pari, ubij i ženu i
životinju. Neka se smaknu i njihova krv neka padne
na njih. 17 Čovjek koji bi se oženio svojom sestrom,
kćerju svoga oca ili kćerju svoje majke te vidio njezinu
golotinju, a ona vidjela njegovu - pogrdno je to djelo!
- neka se istrijebe pred očima naroda. Otkrio je
golotinju svoje sestre, pa neka snosi i posljedice
svoje krivnje. 18 Čovjek koji bi legao sa ženom za
njezina mjesečnog pranja te otkrio njezinu golotinju -
razgolio izvor njezine krvi i ona sama otkrila izvor
svoje krvi - neka se oboje odstrane iz svoga naroda.
19 Ne otkrivaj golotinje sestre svoje majke niti sestre
svoga oca - to je otkrivanje golotinje svoga roda,
neka snose posljedice svoje krivnje. 20 Čovjek koji
bi legao sa svojom strinom otkrio bi golotinju svoga
strica. Neka snose posljedice svoga grijeha: neka
umru bez poroda. 21 Čovjek koji bi se oženio ženom
svoga brata - golotinju bi svoga brata otkrio - i to je
nečisto. Neka ostanu bez poroda." 22 "Zato držite
sve moje zakone, sve moje naredbe i vršite ih da

vas ne ispljune zemlja u koju vas vodim da se u njoj
nastanite. 23 Nemojte živjeti po zakonima naroda koje
ja ispred vas tjeram. TÓa oni su činili sve to, i zato mi
se zgadili. 24 A vama sam ja rekao: vi ćete zaposjesti
njihovu zemlju; vama ću je predati u posjed - zemlju
kojom teče mlijeko i med. Ja sam Jahve, vaš Bog,
koji sam vas odvojio od tih naroda. 25 Pravite, dakle,
razliku između čiste životinje i nečiste; između čiste
ptice i nečiste. Nemojte sami sebe opoganjivati ni
životinjom, ni pticom, ni bilo čim što zemljom puže: što
sam vam ja odlučio kao nečisto. 26 Budite mi dakle
sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas odvojio od
tih naroda da budete moji. 27 Čovjek ili žena koji
među vama postanu zazivači duhova ili vračari neka
se kazne smrću; neka se kamenuju i neka njihova krv
padne na njih."

21 Jahve još reče Mojsiju: "Govori svećenicima,
Aronovim sinovima, i reci im: Neka se nitko ne
okalja dodirom pokojnika u svome narodu, 2 osim
svoje najbliže rodbine: svoje majke, svoga oca, svoga
sina, svoje kćeri i svojega brata. 3 I svojom sestrom,
djevicom, koja mu je također najbliža, jer nije bila
udata, može se okaljati. 4 Ali neka se ne okalja
svojom svojtom i tako se oskvrne. 5 Neka ne briju
glave; neka ne šišaju okrajke svojih brada niti prave
ureze na svome tijelu. 6 Neka budu posvećeni svome
Bogu; neka ne oskvrnjuju ime svoga Boga, jer oni
prinose žrtve u čast Jahvi paljene, hranu Boga svoga.
Zato moraju biti sveti. 7 Neka se ne žene javnom
bludnicom i obeščašćenom ženom; niti se smiju ženiti
onom koju je njezin muž otpustio. Jer je svećenik
posvećen svome Bogu. 8 Svetim ga drži, jer on
prinosi hranu tvoga Boga. Neka ti je svet, jer sam svet
ja, Jahve, koji vas posvećujem. 9 Ako se kći kojeg
svećenika oskvrne podavši se javnom bludništvu, ona
oca svoga skvrne, pa se mora na vatri spaliti." 10 "A
svećenik koji je najveći među svojom braćom, na čiju
je glavu bilo izliveno ulje pomazanja i koji je posvećen
da nosi svetu odjeću, neka ne ide raščupane kose
niti razdire svoje odjeće. 11 Neka ne ulazi nijednom
mrtvacu; ne smije se okaljati ni za svojim ocem ni za
svojom majkom. 12 Neka ne izlazi iz Svetišta, tako
da ne oskvrne Svetište svoga Boga, jer na sebi nosi
posvećenje uljem pomazanja Boga svoga. Ja sam
Jahve! 13 Neka za ženu uzme djevicu. 14 Udovicom,
otpuštenicom, obeščašćenom i bludnicom ne smije se
ženiti. Jedino djevicom između svoga naroda neka se
ženi; 15 tako neće oskvrnuti svoga potomstva među
svojim narodom, jer ja, Jahve, njega posvećujem." 16
Jahve reče Mojsiju: 17 "Reci Aronu: 'Nitko od tvojih
potomaka, za njihovih naraštaja, koji imadne kakvu
tjelesnu manu ne smije se primaknuti da prinosi hranu
svoga Boga. 18 Ni jedan na kome bude mane ne
smije se primaknuti: nitko koji je slijep ili sakat; nitko
izobličen ili iznakažena kojeg uda; 19 nitko tko ima
slomljenu nogu ili ruku; 20 ni poguren, ni kržljav, ni
bolesnih očiju, ni lišajav, ni krastav, niti uškopljenik.
21 Dakle, ni jedan od potomaka svećenika Arona koji
imadne manu neka se ne primiče da prinosi u čast
Jahvi paljenu žrtvu; budući da ima manu, neka se
ne primiče da prinosi hranu svoga Boga. 22 Može
blagovati hranu svoga Boga i od žrtava presvetih, i
svetih, 23 ali neka ne dolazi k zavjesi niti se žrtveniku
primiče jer ima manu. Neka ne skvrne mojih svetih
stvari, jer sam ih ja, Jahve, posvetio.'" 24 Mojsije to
kaza Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima.

22 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Aronu i njegovim
sinovima da sveto postupaju sa svetim prinosima
Izraelaca; neka ne oskvrnjuju moje sveto ime koje oni
- ta moje je! - moraju svetiti. Ja sam Jahve! 3 Reci im:
'Ako se ikad tko od vaših naraštaja primakne u stanju
nečistoće k svetim prinosima što ih Izraelci posvećuju
Jahvi, taj će biti uklonjen od moje nazočnosti. Ja sam
Jahve!' 4 Neka nitko od Aronovih potomaka koji bude
gubav ili imadne izljev ne blaguje svetih prinosa dok
ne postane čist. Onaj koji se dotakne bilo čega što
je mrtvo tijelo okaljalo ili onaj koji iz sebe prospe
sjemeni izljev; 5 onaj koji se dotakne kakva puzavca
koji ga onečisti; ili čovjeka od kojega se okalja bilo
kakvom nečistoćom - 6 onaj koji se dotakne čega
takva neka je nečist do večeri i neka ne blaguje svetih
prinosa dok ne okupa svoje tijelo u vodi. 7 Čim sunce
zađe, čist je. Poslije toga može blagovati od svetih
prinosa jer mu je to hrana. 8 Neka ne jede ni strva ni
što je zvjerad rastrgla. Time bi se okaljao. 9 Neka
drže moje naredbe, da ne navuku na se krivnju i
zbog nje, oskvrnuvši se, ne poginu. Ta ja, Jahve,
njih posvećujem." 10 "Neka nijedan svjetovnjak ne
blaguje od prinosa; ni ukućanin ni svećenikov sluga
ne smije jesti od svetoga prinosa. 11 Ali ako svećenik
steče koga novcem u svoje vlasništvo, taj to može
jesti kao onaj što se rodi u njegovoj kući; oni mogu
jesti od njegove hrane. 12 Ako se svećenikova kći
uda za svjetovnjaka, ne smije blagovati od podizanih
svetih prinosa. 13 Ali ako svećenikova kći obudovi ili
bude otpuštena, a nema djece pa se vrati u očevu
kuću, može se hraniti očevom hranom kao u svojoj
mladosti. Nikakav svjetovnjak ne smije što od toga
jesti. 14 Bude li tko iz neznanja jeo sveti prinos,
neka ga nadoknadi svećeniku dodajući petinu. 15

Neka ne oskvrnjuju svetih prinosa što ih Izraelci Jahvi
podižu. 16 Jedući ih, navukli bi na se krivnju koja bi ih
obvezivala na nadoknadu, jer ja, Jahve, posvetio sam
te prinose." 17 Jahve reče Mojsiju: 18 "Govori Aronu,
njegovim sinovima i svim Izraelcima i reci im: 'Svaki
čovjek doma Izraelova ili stranac u Izraelu koji donosi
svoj prinos kao zavjet ili kao dragovoljan dar da se
prinese Jahvi kao žrtva paljenica - da bude primljen -
19 mora prinijeti muško bez mane, bilo to goveče,
ovca ili koza. 20 Nikakvo s manom na njemu nemojte
prinositi jer vam to neće biti primljeno. 21 Ako tko
prinosi Jahvi žrtvu pričesnicu da izvrši kakav zavjet
ili učini dragovoljan prinos, bilo od krupne ili sitne
stoke, ta životinja, da bude primljena, mora biti bez
mane; nikakve mane na njoj ne smije biti. 22 Nikakvu
slijepu, ili hromu, ili osakaćenu, gušavu, šugavu ili
krastavu životinju, nikakvu takvu Jahvi nemoj prinositi
niti ikakvu takvu na žrtvenik kao paljenu žrtvu Jahvi
polagati. 23 Junca ili ovcu s kakvim udom protegnutim
ili prikaćenim možeš prinijeti kao dragovoljan prinos,
ali kao žrtva zavjetnica neće biti primljena. 24 Jahvi
nemojte prinositi životinje sa zgnječenim, stučenim,
rastrgnutim ili odsječenim mošnjama. To u svoj zemlji
ne činite 25 niti takvo što primajte od stranca da to
prinesete kao hranu svoga Boga. S manom su jer
su osakaćene. Zato vam neće biti primljene.'" 26
Jahve reče Mojsiju: 27 "Kad se tele oteli, janje se
ojanji ili se kozle okozi, sedam dana neka ostane uza
svoju majku. Od osmoga dana može biti primljeno
kao paljena žrtva Jahvi. 28 Ne koljite krave ni ovce u
isti dan s njezinim mladim. 29 Kad Jahvi žrtvujete
žrtvu zahvalnicu, žrtvujte je tako da budete primljeni.
30 Neka se žrtva blaguje onoga istog dana; od nje
ništa ne ostavljajte za ujutro. Ja sam Jahve!" 31 "Moje
zapovijedi držite i vršite ih. Ja sam Jahve! 32 Ne
oskvrnjujte moga svetog imena, nego neka budem
proglašen svetim među Izraelcima - ja, Jahve, koji
vas posvećujem. 33 Ja koji sam vas izbavio iz zemlje
egipatske da budem vaš Bog, ja, Jahve."

23 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima i reci
im: Blagdani Jahvini koje imate sazivati jesu
sveti zborovi. Ovo su moji blagdani: 3 Šest dana
neka se posao obavlja, a sedmi je dan subota -
dan potpunog odmora, dan svetoga zbora, kad ne
smijete raditi nikakva posla. Gdje god boravili, subota
je Jahvina." 4 "A ovo su blagdani Jahvini - sveti
zborovi - koje imate proglasiti u njihovo određeno
vrijeme: 5 U prvom mjesecu četrnaestoga dana u
suton jest Pasha u čast Jahvi; 6 petnaestoga dana
toga mjeseca jest Blagdan beskvasnih kruhova u čast
Jahvi - sedam dana jedite beskvasan kruh. 7 Prvoga
dana neka vam bude sveti zbor; nikakva težačkog
posla nemojte raditi. 8 Sedam dana prinosite paljenu
žrtvu u čast Jahvi, a sedmoga dana neka opet bude
sveti zbor; nikakva težačkog posla ne radite." 9
Jahve reče Mojsiju: 10 "Kaži Izraelcima i reci im:
'Kad uđete u zemlju koju vam dajem i u njoj žetvu
požanjete, prvi snop svoje žetve donesite svećeniku.
11 Neka ga on prinese kao žrtvu prikaznicu pred
Jahvom da budete primljeni. Sutradan po suboti neka
ga svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu. 12 A u
dan kad budete prinosili snop kao žrtvu prikaznicu,
prinesite Jahvi jednogodišnjeg janjca bez mane kao
žrtvu paljenicu. 13 Uz to žrtva prinosnica neka bude:
dvije desetine efe najboljeg brašna zamiješena u
ulju, kao paljena žrtva Jahvi na ugodan miris; a s
njom ljevanica od vina neka bude četvrt hina. 14 Prije
toga dana - dok ne donesete prinose svoga Boga -
ne smijete jesti ni kruha, ni pržena zrnja, ni svježa
klasja. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god
vi boravili.'" 15 "A počevši od sutrašnjega dana po
suboti - dana u koji donesete snop za žrtvu prikaznicu
- nabrojte punih sedam tjedana. 16 Onda na dan
po sedmoj suboti, na Pedesetnicu, prinesite Jahvi
novu žrtvu. 17 Donesite iz svojih stanova po dva
kruha za žrtvu prikaznicu. Neka svaki bude od dvije
desetine efe najboljeg brašna; neka budu ispečeni
ukvas, kao prvine Jahvi. 18 S kruhom prinesite sedam
jednogodišnjih janjaca bez mane, jednoga junca
i dva ovna kao žrtvu paljenicu Jahvi zajedno sa
žrtvom prinosnicom i ljevanicom, žrtvom paljenom na
ugodan miris Jahvi. 19 Prinesite i jednoga jarca kao
žrtvu okajnicu, a dva janjca od godine dana za žrtvu
pričesnicu. 20 Neka ih svećenik prinese pred Jahvom
kao žrtvu prikaznicu povrh kruha od prvina. Uz oba
janjca, i ovo je Jahvi sveto i neka pripadne svećeniku.
21 Toga istog dana sazovite zbor. Neka vam to bude
posvećen zbor - nikakva težačkog posla ne radite. To
je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.
22 Kad budete želi žetvu sa svoje zemlje, nemoj žeti
dokraja svoje njive niti pabirčiti poslije svoje žetve.
Ostavi to sirotinji i strancu. Ja sam Jahve, Bog vaš."
23 Jahve reče Mojsiju: 24 "Govori Izraelcima i reci:
'Sedmoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, neka
vam je potpun odmor, proglašen glasom trube, sveti
zbor. 25 Nikakva teškog posla ne radite; u čast Jahvi
paljenu žrtvu prinesite.'" 26 Reče Jahve Mojsiju: 27
"Povrh toga, u deseti dan toga sedmog mjeseca pada
Dan pomirenja. Neka vam to bude prigoda za sveti
zbor; postite i prinesite u čast Jahvi paljenu žrtvu.
28 Toga dana nemojte raditi nikakva posla. To je,

naime, Dan pomirenja, kada će se za vas obaviti
obred pomirenja pred Jahvom, Bogom vašim. 29 Jest,
tko god ne bude postio toga dana, neka se odstrani
iz svoga naroda. 30 A tko bi god radio kakav posao
na taj dan, toga ću ja istrijebiti iz njegova naroda.
31 Nikakva posla nemojte raditi. To je trajan zakon
za vaše naraštaje gdje god vi boravili. 32 Neka vam
je to subotnji počinak. Postite! Navečer devetoga
dana u mjesecu - od večeri do večeri - prestanite
raditi." 33 Jahve reče Mojsiju: 34 "Reci Izraelcima: 'Od
petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se
sedam dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi. 35
Prvoga dana, u dan svetoga zbora, nikakva težačkog
posla nemojte raditi. 36 Sedam dana prinosite paljenu
žrtvu u čast Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti
zbor, kada ćete u čast Jahvi prinijeti paljenu žrtvu.
To je svečani zbor; nikakva težačkog posla nemojte
obavljati.'" 37 "To su blagdani Jahvini koje imate
sazvati - sveti zborovi određeni za prinošenje žrtava
u čast Jahvi; žrtava paljenica, prinosnica, žrtava
klanica i ljevanica; svaku na njezin pravi dan, 38
povrh Jahvinih subota, povrh vlastitih prinosa, povrh
svojih zavjetnih i dragovoljnih darova koje inače
prinosite Jahvi." 39 "Osim toga, petnaestoga dana
mjeseca sedmoga, pošto pokupite sa zemlje plodove,
svetkujte Jahvin blagdan sedam dana. Na prvi dan
i na osmi dan neka je potpun počinak. 40 Uzmite
već prvoga dana lijepih plodova, palmovih grana,
grančica s lisnatih drveta i potočne vrbovine pa se
veselite u nazočnosti Jahve, Boga svoga, sedam
dana. 41 Svetkujte tako blagdan u čast Jahvi sedam
dana svake godine. Neka je to trajan zakon za vaše
naraštaje. Svetkujte taj blagdan sedmoga mjeseca.
42 Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi Izraelovi
domoroci neka proborave u sjenicama, 43 da vaši
potomci znaju kako sam ja učinio da Izraelci žive u
sjenicama kad sam ih izbavio iz zemlje egipatske.
Ja sam Jahve, Bog vaš." 44 I tako Mojsije objavi
Izraelcima Jahvine blagdane.

24 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima da ti
za svijećnjak donose čistoga ulja od istupanih
maslina, da se uvijek održava svjetlo. 3 Neka ga Aron
svagda sprema pred Jahvom od večeri do jutra u
Šatoru sastanka, pred zavjesom Svjedočanstva. Neka
je ovo trajan zakon vašim naraštajima. 4 Neka Aron
neprekidno održava svjetlila na čistome svijećnjaku
pred Jahvom." 5 "Potom uzmi najboljeg brašna i od
njega ispeci dvanaest pogača. Neka u svakoj pogači
budu dvije desetine efe. 6 Onda ih poredaj u dva reda
- po šest u redu - na čistome stolu što je pred Jahvom.
7 Na svaki red stavi čistoga tamjana. Neka to bude
hrana prinesena kao spomen - paljena žrtva Jahvi. 8
Svake subote, bez prijekida, neka se postavljaju pred
Jahvu. To neka Izraelci vrše zbog vječnoga Saveza.
9 Neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. Oni ih
imaju blagovati na posvećenu mjestu. To je njemu
vrlo svet dio Jahvinih paljenih žrtava. To neka bude
trajna odredba." 10 A sin jedne Izraelke, komu otac
bijaše Egipćanin, iziđe među Izraelce i zametne u
taboru svađu s nekim Izraelcem. 11 Uto sin Izraelke
pogrdi Ime i opsuje ga. Tada ga dovedu Mojsiju. -
Mati mu se zvala Šelomit, a bila je kći Dibrijeva iz
plemena Danova. - 12 Stave ga u zatvor dok im se
ne očituje volja Jahvina. 13 Onda Jahve reče Mojsiju:
14 "Izvedi psovača iz tabora. Potom svi oni koji su
ga čuli neka stave svoje ruke na njegovu glavu. A
onda neka ga sva zajednica kamenuje. 15 Poslije
toga ćeš ovako prozboriti Izraelcima: Tko god opsuje
Boga svoga neka snosi svoju krivnju; 16 tko izgovori
hulu na ime Jahvino neka se smakne - neka ga sva
zajednica kamenuje; bio stranac ili domorodac, ako
pohuli ime Jahvino, mora mrijeti. 17 Ako čovjek zada
smrtan udarac drugome, mora se smaknuti. 18 Tko
usmrti živinče mora ga nadomjestiti: život za život.
19 Tko ozlijedi svoga bližnjega neka mu se učini kako je
on učinio: 20 lom za lom, oko za oko, zub za zub
- rana koju je on zadao drugome neka se zada i
njemu. 21 Tko usmrti živinče mora ga nadoknaditi,
ali tko ubije čovjeka mora umrijeti. 22 Neka vam je
jednak sud i strancu i domorocu. Jer ja sam Jahve,
Bog vaš." 23 Pošto je Mojsije to izložio Izraelcima, oni
izvedu psovača izvan tabora i zaspu ga kamenjem.
Učine, dakle, Izraelci kako je Jahve Mojsiju naredio.

25 Jahve reče Mojsiju na Sinajskom brdu: 2 "Govori
Izraelcima i kaži im: Kad uđete u zemlju koju
vam dajem, neka ta zemlja održava Jahvin subotni
počinak. 3 Šest godina zasijavaj svoju njivu, šest
godina svoj vinograd obrezuj i beri njegov plod. 4 Ali
sedme godine neka i zemlja uživa subotnji počinak,
Jahvinu subotu: svoje njive ne zasijavaj niti obrezuj
svoga vinograda. 5 Što samo od sebe uzraste na
tvojoj njivi nemoj žeti niti beri grožđe s neobrezane
loze. Neka to bude zemlji godina počivanja. 6 Zemljišni
počinak neka vam priskrbi prehranu: tebi, tvome sluzi,
tvojoj sluškinji, tvome najamniku koji s tobom živi; 7
a i tvojoj stoci i zvjeradi u tvojoj zemlji neka njezini
plodovi služe za hranu." 8 "Nabroj sedam sedmica
takvih godina, sedam puta sedam godina. Sedam
sedmica godina iznosit će ti četrdeset devet godina. 9
A onda zaori u trubu! U sedmome mjesecu, desetoga

dana toga mjeseca, na Dan pomirenja, zatrubite u
trubu širom svoje zemlje. 10 Tu pedesetu godinu
proglasite svetom! Zemljom proglasite oslobađanje
svim njezinim stanovnicima. To neka vam bude jubilej,
oprosna godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju
očevinu; neka se svatko vrati k svome rodu! 11 Ta
pedesetogodišnjica neka vam je jubilejska godina:
nemojte sijati, nemojte žeti što samo od sebe uzraste
niti berite grožđe s neobrezane loze. 12 Jer jubilej vam
mora biti svet! Hranite se onim što njiva donese od
sebe. 13 Te jubilejske godine neka se svatko vrati na
svoju očevinu. 14 Zato, kad prodajete imanje svome
sunarodnjaku ili kupujete od svoga sunarodnjaka,
nemojte nanositi štete svome bratu! 15 Od svoga
sunarodnjaka kupuj, odbivši samo broj godina poslije
jubileja, a on neka ti proda prema broju proizvodnih
godina. 16 Što više godina, više i cijenu povisi; što
manje godina, neka je i cijena manja. Jer, ono što ti
on prodaje jest broj ljetina. 17 Neka nitko od vas ne
nanosi štete svome sunarodnjaku, nego se boj Boga
svoga! Jer ja sam Jahve, Bog vaš. 18 Vršite moje
zakone i moje naredbe; vjerno ih provodite u djelo pa
ćete u sigurnosti živjeti na zemlji. 19 Zemlja će davati
svoj rod, jest ćete do sitosti i živjet ćete u sigurnosti.
20 Ako biste rekli: 'Čime ćemo se hraniti te sedme
godine kad ne budemo ni sijali ni brali plodova?' 21
evo, blagoslov ću svoj pustiti na vas: šesta godina
rodom će roditi za tri godine. 22 Kad budete sijali osme
godine, hranit ćete se starim prihodom sve do devete
godine; dok ne dođe njezin prihod, jest ćete stari."
23 "Zemlja se ne smije prodati potpuno, jer zemlja
pripada meni, dok ste vi samo stranci i gosti kod
mene. 24 Zato u svakome kraju gdje imate zemljišne
posjede morate dopustiti otkupljivanje zemlje. 25 Ako
tvoj brat zapadne u škripac te moradne prodati dio
svoje očevine, neka dođe njegov najbliži izbavitelj i
otkupi što je njegov brat prodao. 26 Ako nema koga
da mu ga otkupi, a poslije i sam postane imućan te
stekne sredstva da je otkupi, 27 neka prebroji godine
od prodaje, isplati kupcu svotu za preostalo vrijeme i
vrati se na svoju očevinu. 28 Ako nema sredstava da
je vrati, onda prodano neka ostane u rukama kupca
do jubilejske godine. A stupivši u jubilej, neka se vrati
na svoju očevinu. 29 Ako tko proda stojnu kuću u
gradu zidom obzidanu, može je otkupiti dokle se ne
navrši godina poslije prodaje; otkupni rok neka je,
dakle, jedna godina. 30 Ako je ne otkupi u roku od
godine, onda kuća u gradu zidom opasana prelazi
potpuno kupcu i njegovim potomcima: ni za jubileja
neka se ne vraća. 31 Ali kuće po selima što nemaju
zidova oko sebe neka se smatraju kao posjedi u polju;
mogu se otkupljivati. U jubileju kupac mora iz njih izići.
32 Kuće koje u levitskim gradovima pripadaju levitima
mogu leviti otkupiti u svako vrijeme. 33 Ako se koji
levit ne posluži svojim pravom otkupa, onda će kuća
što bude prodana u gradu njegova vlasništva biti za
jubileja vraćena. Jer kod Izraelaca kuće u gradovima
levita njihovo su vlasništvo. 34 Neograđena zemlja
oko njihovih gradova ne može se prodati, jer je ona
njihovo vlasništvo za sva vremena." 35 "Ako tvoj brat
zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose
s tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili
gost. 36 Ne uzimaj od njega ni lihve ni kamata. Boga
se svoga boj, i neka tvoj brat živi s tobom! 37 Ne
uzajmljuj mu novac na kamate niti mu lihvarski davaj
svoju hranu. 38 Ja, Jahve, Bog vaš, izbavio sam vas
iz zemlje egipatske da vam dadem zemlju kanaansku
i budem vaš Bog. 39 Ako li tvoj brat padne u škripac
dok je s tobom u urednim odnosima te se moradne
tebi prodati, nemoj ga prisiliti da služi kao rob; neka
bude kod tebe kao najamnik ili nadničar. 40 Neka
služi kod tebe do jubilejske godine. 41 Onda neka
bude slobodan da ode od tebe - i on i njegova djeca
s njim; neka ide natrag svome rodu i opet zaposjedne
svoju djedovinu. 42 TÓa oni su moji službenici, ja
sam ih izbavio iz zemlje egipatske; oni se ne smiju
prodavati kao robovi. 43 Nemoj s njim grubo postupati!
Boga se svoga boj! 44 A robove i ropkinje, budeš
li ih htio imati, možete kupiti, i muške i ženske, od
naroda koji su oko vas. 45 Možete ih kupovati i od
pridošlica koji s vama borave; od njihovih obitelji što
žive s vama i rođeni su u vašoj zemlji. Takvi mogu
postati vašim vlasništvom. 46 Njih možete predati
u nasljedstvo svojoj djeci da ih zavazda naslijede u
baštinu. Prema njima možete postupati kao prema
robovima. Ali prema svojoj braći, Izraelcima, nitko ne
smije grubo postupati. 47 Ako se stranac s tobom
nastanjen obogati, a tvoj brat, u svojim odnosima
prema njemu, zapadne u škripac te se proda strancu
koji je s tobom nastanjen ili kojemu god potomku
strančeve obitelji, 48 on ima pravo i nakon prodaje
biti otkupljen. Neka ga otkupi netko od njegove braće;
49 ili neka ga otkupi njegov stric, njegov rođak ili bilo
tko od njegove obitelji koji bude od njegove krvi.
Ili, ako ima sredstava, neka se sam otkupi. 50 Sa
svojim kupcem neka proračuna vrijeme od godine
kad mu se prodao do jubilejske godine. Cijena za
njegovo oslobođenje neka bude prema broju godina.
Vrijeme što ga je proveo sa svojim vlasnikom neka se
procijeni kao vrijeme jednog najamnika. 51 Ako ostaje
još mnogo godina, neka isplati za svoju otkupninu u
omjeru svoje prodajne svote. 52 A ako ostaje samo

nekoliko godina do jubilejske godine, neka izračuna
pa isplati za svoj otkup prema godinama službe. 53
Prema njemu neka bude kao prema najamniku koji
se iznajmljuje od godine na godinu. Neka se na tvoje
oči s njim ne postupa grubo. 54 Ne bude li iskupljen
ovako, onda i on i njegova djeca s njim neka odu u
jubilejskoj godini. 55 Jer Izraelci su moji službenici;
oni su moji službenici koje sam ja izveo iz zemlje
egipatske, ja, Jahve, Bog vaš."

26 "Ne pravite sebi kumira; ne podižite sebi ni
kipa ni spomen-stupa; ne postavljajte u svojoj
zemlji kamenja s likovima da pred njih padate. 2
Održavajte moje subote; poštujte moje Svetište - jer
ja sam Jahve, Bog vaš." 3 "Budete li živjeli prema
mojim zakonima, održavali moje zapovijedi i u djelo ih
provodili, 4 davat ću vam kiše u pravo vrijeme te će
zemlja rađati rodom a stabla po polju donositi plodove.
5 Vršidba će vam stizati berbu, a berba stizati sjetvu.
Jest ćete kruh svoj do sitosti i u svojoj ćete zemlji
živjeti u sigurnosti. 6 Zemlji ću dati mir; tako ćete
počivati a da vas nitko ne plaši. Štetne ću životinje iz
zemlje ukloniti; mač neće prolaziti vašom zemljom. 7
U bijeg ćete nagoniti svoje neprijatelje, a oni će padati
pred vama od mača. 8 Petorica vas nagonit će u bijeg
stotinu njih, a stotina vas nagonit će u bijeg deset
tisuća njih. Da, vaši će neprijatelji padati pred vama
od mača. 9 K vama ću se okrenuti te vas rodnima
činiti i razmnažati. Držat ću svoj Savez s vama. 10
Starom ćete se zalihom hraniti; štoviše, trebat će vam
zalihe ispražnjavati da mognete sasipati novo žito. 11
Među vama ću postaviti svoje Prebivalište i neću vas
odbaciti; 12 među vama ću hoditi i bit ću vam Bog, a
vi ćete mi biti narod. 13 Ja, Jahve, Bog vaš, izveo sam
vas iz zemlje egipatske da im više ne budete roblje;
polomio sam palice vaših jarmova i učinio da hodate
uspravno." 14 "Ali ako me ne poslušate i u djelo ne
provedete sve ove moje zapovijedi; 15 ako odbacite
moje zakone, pogazite moje naredbe i prekršite moj
Savez, ne provodeći u djelo sve moje zapovijedi, 16
evo što ću ja učiniti vama: podvrgnut ću vas strepnji,
iznemoglosti i groznici što oči troše a život gase. 17
Sjetve ćete svoje uzalud sijati - neprijatelji vaši njima
će se hraniti. Ja ću se protiv vas okrenuti, a vaši
će vas neprijatelji ametice tući. Oni koji vas mrze
gospodarit će nad vama. Bježat ćete i onda kad vas
nitko ne bude progonio. 18 Pa ako me i unatoč tome
ne poslušate, ja ću vas sedmerostruko kažnjavati za
vaše grijehe. 19 Slomit ću ja vašu drsku silu. Vaša ću
nebesa učiniti poput gvožđa, a zemlju vašu poput
tuča. 20 Uzalud će se trošiti vaša snaga. Zemlja vam
više neće davati svoga roda niti će stabla na zemlji
donositi svojih plodova. 21 Budete li se još i dalje
protivili, ne htjednete li me poslušati, sedmerostruko
ću još na vama povisiti rane za vaše grijehe. 22
Na vas ću pustiti šumsku zvjerad da vas liši djece,
blago vam podavi a vas prorijedi tako da vam putovi
postanu pusti. 23 Ako vas ni to ne popravi nego
nastavite življenje koje se meni protivi, 24 onda ću se i
ja suprotstaviti vama i sam ću vas još sedmerostruko
udariti za vaše grijehe. 25 Na vas ću dovesti mač
neka se iskali osvetom za Savez. A kad se zbijete
u svoje gradove, poslat ću na vas kugu i bit ćete
predani u ruke neprijatelju. 26 Još kad vam obustavim
namicanje kruha, deset žena moći će vam peći kruh
u jednoj peći i na mjeru će vam kruh davati. Jest ćete,
ali se nećete nasititi. 27 Ako me ni tada ne poslušate
nego mi se dalje budete suprotstavljali, 28 i ja ću se
vama suprotstaviti - sedmerostruko ću vas kazniti za
vaše grijehe. 29 Jest ćete meso od svojih sinova,
jest ćete meso od svojih kćeri. 30 Porušit ću vaše
idolske uzvišice; oborit ću vaše kadione žrtvenike,
zgrnut ću vaša mrtva trupla na trupla vaših kumira
i odbacit ću vas. 31 Gradove ću vaše pretvoriti u
ruševine; svetišta ću vaša opustošiti, vaš ugodni miris
neću više mirisati. 32 Zemlju ću ja pretvoriti u zgarište
tako da će se vaši neprijatelji koji se u njoj nastane
zaprepastiti nad njom. 33 Vas ću rasijati po narodima;
izvući ću protiv vas mač iz korica tako da će vam se
zemlja pretvoriti u pustaru a gradovi u ruševine. 34
Tada će zemlja namiriti svoje subote za sve vrijeme
dok bude pusta i vi budete u zemlji svojih neprijatelja.
Otpočinut će tada zemlja i moći će namiriti svoje
subote. 35 Sve dok bude pusta, imat će počinak koji
nije imala za vaših subota dok ste vi u njoj stanovali.
36 A onima od vas koji na životu ostanu po zemljama
svojih neprijatelja, njima ću strah u srce utjerati. U
bijeg će ih nagoniti šuštaj lista što zatrepti. Bježat
će kao što se bježi od mača; padat će, iako ih nitko
neće progoniti. 37 Spoticat će se jedan o drugoga
kao kad se bježi ispred mača, premda ih nitko neće
progoniti. Nećete se održati pred svojim neprijateljima;
38 izginut ćete među narodima - proždrijet će vas
zemlja vaših neprijatelja. 39 A koji od vas prežive
venut će u zemljama svojih neprijatelja zbog svojih
opačina; venut će i zbog opačina svojih otaca. 40
Priznat će tada svoju opačinu i opačinu svojih otaca
što su je protiv mene počinili izdajom, što su mi se
protivili. 41 I ja sam sa morao suprotstaviti njima i
odvesti ih u zemlju njihovih neprijatelja." "Onda će
se napokon njihovo tvrdokorno srce poniziti; ispaštat
će oni svoju krivnju. 42 Tada ću se ja sjetiti svoga

Saveza s Jakovom i svoga Saveza s Izakom; sjetit ću
se svoga Saveza s Abrahamom - zemlje ću se sjetiti.
43 Zemlja će, ostavljena od njih, namiriti svoje subote
kad ostane pusta zbog njih. A oni će ispaštati svoju
krivnju što su odbacili moje zapovijedi; što su prezreli
moje zakone. 44 Ali ni onda dok budu u zemlji svojih
neprijatelja, neću ih zabaciti niti ću ih prezreti tako da
ih posve uništim i da prekršim svoj Savez s njima.
TÓa ja sam Jahve, Bog njihov. 45 Radi njih sjetit
ću se Saveza s njihovim precima koje sam izveo iz
zemlje egipatske naočigled naroda da budem njihov
Bog, ja Jahve." 46 To su odredbe, uredbe i zakoni
koje je Jahve uglavio između sebe i Izraelaca po
Mojsiju na Sinajskome brdu.

27 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci
im: 'Ako tko zaželi podmiriti Jahvi zavjet što
vrijedi koliko čovjek, 3 neka ti je mjerilo: muškarca
od dvadeset do šezdeset godina starosti procijeni
pedeset šekela u srebru, prema hramskom šekelu, 4
a žensku procijeni trideset šekela. 5 A za dob od pet
do dvadeset godina neka tvoja procjena bude: za
muškarca dvadeset šekela, a za žensku deset šekela.
6 Je li dob od jednoga mjeseca do pet godina, neka ti
je procjena: za muško pet šekela u srebru, a procjena
za žensko tri šekela u srebru. 7 Bude li u starosti
od šezdeset godina ili više, neka ti je procjena: za
muškarca petnaest šekela, a za žensku deset šekela.
8 Ali ako je tko siromašan te ne može platiti svoju
cijenu, neka ga dovedu pred svećenika i neka ga
svećenik procijeni. Ali neka svećenik procijeni prema
onome što zavjetovalac može dati. 9 Ako zavjetovani
prinos bude od životinja koje se mogu Jahvi prinositi,
svaki takav prinos Jahvi bit će posvećena stvar. 10
Neka se ne nadomješta niti zamjenjuje za što drugo
- bilo dobro za loše, bilo loše za dobro. Ako li se
napravi zamjena jednoga živinčeta za drugo, onda će i
zavjetovano i ono koje ga je zamijenilo biti posvećena
stvar. 11 Bude li zavjetovani prinos od nečiste životinje
koja se ne može Jahvi prinositi, neka se takvo živinče
dovede k svećeniku 12 pa neka ga on procijeni. Bilo
skupo, bilo jeftino, kako svećenik procijeni, neka tako
bude. 13 Zaželi li ga tko otkupiti, neka doda njegovoj
procjeni jednu petinu. 14 Ako tko posveti svoju kuću
zavjetovavši je Jahvi, neka svećenik procijeni da li
je dobra ili loša. Kako svećenik prosudi, neka tako
ostane. 15 Ako onaj koji je svoju kuću zavjetovao
zaželi da je otkupi, neka dometne jednu petinu svoti
na koju je procijenjena pa neka bude njegova. 16 Ako
tko zavjetuje Jahvi dio zemljišta od svoga vlasništva,
procijeni ga prema njegovu usjevu: za jedan homer
ječmena sjemena pedeset šekela u srebru. 17
Zavjetuje li zemljište za jubilejske godine, neka ostane
prema ovoj procjeni. 18 Ali ako zemljište zavjetuje
poslije jubilejske godine, neka svećenik proračuna
cijenu prema godinama što preostaju do jubilejske
godine i prema tome smanji procjenu. 19 Ako onaj
tko je zemljište zavjetovao zaželi da ga otkupi, neka
doda jednu petinu svoti na koju je procijenjeno pa
neka mu ostane. 20 Ako zemljište ne otkupi nego ga
proda drugome, ne može se više otkupiti. 21 Kad
zemljište bude oslobođeno u jubilejskoj godini, neka
se posveti Jahvi kao zavjetovano zemljište i postane
svećenikov posjed. 22 Zavjetuje li tko Jahvi kupljeno
zemljište koje nije dio njegove očevine, 23 neka mu
svećenik proračuna razmjernu procjenu do jubilejske
godine. I toga istog dana neka isplati iznos kao stvar
posvećenu Jahvi. 24 U jubilejskoj godini zemljište
se ima vratiti onome od koga je kupljeno - kome
pripada zemljišno vlasništvo. 25 Svaka procjena neka
se vrši prema hramskom šekelu: dvadeset gera jedan
šekel. 26 Ali neka nitko ne zavjetuje prvinu od stoke.
TÓa prvina ionako pripada Jahvi - Jahvina je, pa
bila od sitnoga bila od krupnoga blaga. 27 Bude li
od nečiste stoke, može se otkupiti prema procjeni,
dometnuvši petinu cijene. Ako se ne otkupi, neka se
prema procjeni proda. 28 Ali ništa od 'herema', od
onog što je Jahvi izručeno, bio to čovjek ili živinče ili
njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko Jahvi
zavjetom posvetio, ne može se niti prodati niti otkupiti.
Svaka zavjetom posvećena stvar najveća je Jahvina
svetinja. 29 Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom'
- prokletstvom - udareno ne smije se otkupljivati:
mora se smaknuti. 30 Svaka desetina sa zemljišta,
bilo od poljskih usjeva bilo od plodova sa stabala,
pripada Jahvi; to je Jahvi posvećeno. 31 Ako bi tko
htio otkupiti koji dio svoje desetine, mora tome dodati
jednu petinu cijene. 32 Svaka desetina od krupnoga
i sitnoga blaga, to jest svako deseto od svega što
prolazi ispod pastirskog štapa, neka bude posvećeno
Jahvi. 33 Neka se ne gleda je li dobro ili rđavo; i neka
se ne zamjenjuje. Ako se ipak zamijeni, neka je onda
i jedno i drugo posvećeno i ne smije se otkupljivati.'"
34 To su zapovijedi koje je Jahve izdao Mojsiju za
Izraelce na Sinajskome brdu.

Brojevi

1 U Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, reče
Jahve Mojsiju prvoga dana drugoga mjeseca,
druge godine po izlasku iz zemlje egipatske: **2**
"Obavite popis sve zajednice izraelske po rodovima i
porodicama, navodeći imena svih muškaraca, glavu
po glavu. **3** Od dvadeset godina naviše, za borbu
sposobne u Izraelu, ti i Aron pobilježite prema njihovim
jedinicama. **4** Neka s vama bude po jedan čovjek
od svakoga plemena, glavari svoga pradjedovskog
doma. **5** Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati:
Elisur, sin Šedeurov, za pleme Rubenovo; **6** Šelumiel,
sin Surišadajev, za pleme Šimunovo; **7** Nahšon,
sin Aminadabov, za pleme Judino; **8** Netanel, sin
Suarov, za pleme Jisakarovo; **9** Eliab, sin Helonov, za
pleme Zebulunovo. **10** Za Josipove sinove: Elišama,
sin Amihudov, za pleme Efrajimovo; Gamliel, sin
Pedahsurov, za pleme Manašeovo; **11** Abidan, sin
Gidonijev, za pleme Benjaminovo; **12** Ahiezer, sin
Amišadajev, za pleme Danovo; **13** Pagiel, sin Okranov,
za pleme Ašerovo; **14** Elijasaf, sin Deuelov, za pleme
Gadovo; **15** Ahira, sin Enanov, za pleme Naftalijevo."
16 To bijahu sazivači zajednice, knezovi pradjedovskih
plemena i glavari rodova izraelskih. **17** Mojsije i
Aron onda uzmu one ljude što su po imenu bili
određeni **18** te prvoga dana drugoga mjeseca sazovu
svu zajednicu. Tada se u popis prema rodovima i
porodicama po redu unosio broj osoba starijih od
dvadeset godina. **19** Kako je Jahve naredio Mojsiju,
tako ih je on pobilježio u Sinajskoj pustinji. **20** Kad
se utvrdi potomstvo Rubena, Izraelova prvorođenca,
prema njegovim rodovima i porodicama, pribilježiše,
glavu po glavu, imena svih muškaraca od dvadeset
godina naviše, svih za borbu sposobnih. **21** Popisanih
od Rubenova plemena bilo je četrdeset i šest tisuća
i pet stotina. **22** Bili su popisani Šimunovi potomci
prema njihovim rodovima i porodicama: pribilježiše se,
glava po glava, imena svih muškaraca od dvadeset
godina naviše, svih za borbu sposobnih. **23** Popisanih
od Šimunova plemena bilo je pedeset i devet tisuća i
tri stotine. **24** Kad se utvrdi potomstvo sinova Gadovih
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se,
glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više,
svih za borbu sposobnih. **25** Popisanih od Gadova
plemena bilo je četrdeset i pet tisuća i šest stotina i
pedeset. **26** Kad se utvrdi potomstvo sinova Judinih
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše
se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. **27** Popisanih od
Judina plemena bilo je sedamdeset i četiri tisuće i šest
stotina. **28** Kad se utvrdi potomstvo sinova Jisakarovih
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše
se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. **29** Popisanih od
Jisakarova plemena bilo je pedeset i četiri tisuće
i četiri stotine. **30** Kad se utvrdi potomstvo sinova
Zebulunovih prema njihovim rodovima i porodicama,
pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset
godina i više, svih za borbu sposobnih. **31** Popisanih
od Zebulunova plemena bilo je pedeset i sedam
tisuća i četiri stotine. **32** Josipovi sinovi: Kad se
utvrdi potomstvo sinova Efrajimovih, prema njihovim
rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po
glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih
za borbu sposobnih. **33** Popisanih od Efrajimova
plemena bilo je četrdeset tisuća i pet stotina. **34**
Kad se utvrdi potomstvo sinova Manašeovih, prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava
po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih
za borbu sposobnih. **35** Popisanih od Manašeova
plemena bilo je trideset i dvije tisuće i dvjesta. **36**
Kad se utvrdi potomstvo sinova Benjaminovih, prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava
po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih
za borbu sposobnih. **37** Popisanih od Benjaminova
plemena bilo je trideset i pet tisuća i četiri stotine.
38 Kad se utvrdi potomstvo sinova Danovih, prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava
po glava, imena onih od dvadeset godina i više,
svih za borbu sposobnih. **39** Popisanih od Danova
plemena bilo je šezdeset i dvije tisuće i sedam
stotina. **40** Kad se utvrdi potomstvo sinova Ašerovih,
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše
se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. **41** Popisanih od
Ašerova plemena bila je četrdeset i jedna tisuća i pet
stotina. **42** Kad se utvrdi potomstvo sinova Naftalijevih,
prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše
se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. **43** Popisanih od
Naftalijeva plemena bilo je pedeset i tri tisuće i četiri
stotine. **44** To su oni koje popisaše Mojsije i Aron
sa dvanaest knezova izraelskih, po jedan na svaki
pradjedovski dom. **45** Bili su popisani svi Izraelci,
prema pradjedovskim domovima, od dvadeset godina
i više, svi za borbu sposobni u Izraelu. **46** Bilo je,
dakle, svih popisanih šest stotina i tri tisuće i pet
stotina i pedeset. **47** Među te nisu se ubrojili Levijevci
prema svojem pradjedovskom plemenu. **48** Jahve je,
naime, rekao Mojsiju: **49** "Nipošto nemoj popisivati

Levijeva plemena niti ga unosi u popis Izraelaca. **50** Nego ti sam odredi Levijevce za službu u Prebivalištu svjedočanstva; za sav njegov namještaj i sve što na nj spada; neka oni nose Prebivalište i sav njegov namještaj; neka oni u njemu poslužuju i oko njega tabore. **51** Kad se Prebivalište mora premještati, neka ga Levijevci rastave; a kad se s Prebivalištem treba utaboriti, neka ga Levijevci opet podignu. Svjetovnjak koji bi mu se primakao neka se pogubi. **52** Neka Izraelci logoruju svatko u svome taboru; svatko kod svoje zastave, po četama. **53** Levijevci neka borave oko Prebivališta svjedočanstva, da se gnjev ne obori na izraelsku zajednicu. Neka tako Levijevci stražu straže oko Prebivališta svjedočanstva." **54** Izraelci učine kako je Jahve Mojsiju naredio. U svemu tako urade.

2 Jahve reče Mojsiju i Aronu: **2** "Neka Izraelci logoruju svatko kod svoje zastave, pod znakovima svojih pradjedovskih domova; neka se utabore oko Šatora sastanka, ali malo podalje. **3** Sprijeda, s istočne strane, zastava Judina tabora, prema njihovim četama. Glavar je Judinih potomaka Nahšon, sin Aminadabov. **4** Njegova vojska broji sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina popisanih. **5** Do njega neka taboruje Jisakarovo pleme. Glavar je Jisakarovih potomaka Netanel, sin Suarov. **6** Njegova vojska broji pedeset četiri tisuće i četiri stotine popisanih. **7** Onda pleme Zebulunovo. Glavar je Zebulunovih potomaka Eliab, sin Helonov. **8** Njegova vojska broji pedeset i sedam tisuća i četiri stotine popisanih. **9** Prema njihovim četama, svih je upisanih u Judinu taboru sto osamdeset i šest tisuća i četiri stotine. Neka oni prvi stupaju! **10** S juga je zastava tabora Rubenova, prema njihovim četama. Glavar je Rubenovih potomaka Elisur, sin Šedeurov. **11** Njegova vojska broji četrdeset i šest tisuća i pet stotina popisanih. **12** Do njega neka taboruje pleme Šimunovo. Glavar je Šimunovih potomaka Šelumiel, sin Surišadajev. **13** Njegova vojska broji pedeset i devet tisuća i tri stotine popisanih. **14** Onda pleme Gadovo. Glavar je Gadovih potomaka Elijasaf, sin Deuelov. **15** Njegova vojska broji četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset popisanih. **16** Prema njihovim četama, svih je upisanih u taboru Rubenovu sto pedeset i jedna tisuća četiri stotine i pedeset. Neka oni stupaju drugi! **17** Potom neka ide Šator sastanka, tako da tabor levitski bude usred drugih tabora. Kako taboruju, onako neka i stupaju: svatko pod svojom zastavom. **18** Sa zapada, zastava tabora Efrajimova, prema njihovim četama. Glavar je Efrajimovih potomaka Elišama, sin Amihudov. **19** Njegova vojska broji četrdeset tisuća i pet stotina popisanih. **20** Do njega je pleme Manašeovo. Glavar je Manašeovih potomaka Gamliel, sin Pedahsurov. **21** Njegova vojska broji trideset i dvije tisuće i dvjesta popisanih. **22** Onda je pleme Benjaminovo. Glavar je potomaka Benjaminovih Abidan, sin Gidonijev. **23** Njegova vojska broji trideset i pet tisuća i četiri stotine popisanih. **24** Prema njihovim četama, svih je upisanih u Efrajimovu taboru sto i osam tisuća i sto. Oni neka stupaju treći! **25** Sa sjevera, zastava tabora Danova, prema njihovim četama. Glavar je Danovih potomaka Ahiezer, sin Amišadajev. **26** Njegova vojska broji šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina popisanih. **27** Do njega neka se utabori pleme Ašerovo. Glavar je Ašerovih potomaka Pagiel, sin Okranov. **28** Njegova vojska broji četrdeset i jednu tisuću i pet stotina popisanih. **29** Onda pleme Naftalijevo. Glavar je Naftalijevih potomaka Ahira, sin Enanov. **30** Njegova vojska broji pedeset i tri tisuće i četiri stotine popisanih. **31** Svih je popisanih u taboru Danovu sto pedeset i sedam tisuća i šest stotina. Neka oni stupaju posljednji pod svojim zastavama." **32** To su popisani Izraelci prema pradjedovskim domovima. Svih je upisanih u taborima, po njihovim četama, šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset. **33** Levijevci nisu bili upisivani s Izraelcima, kako je Jahve naredio Mojsiju. **34** U svemu su Izraelci učinili kako je Jahve naredio Mojsiju. Tako su taborovali pod svojim zastavama i tako išli, svatko prema svom rodu i porodici.

3 Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad je Jahve Mojsiju govorio na Sinajskom brdu. **2** Ovo su bila imena Aronovih sinova: prvorođenac Nadab, zatim Abihu, Eleazar i Itamar. **3** To su imena Aronovih sinova, svećenika pomazanih, za svećeništvo posvećenih. **4** Ali Nadab i Abihu umriješe pred Jahvom kad su u Sinajskoj pustinji pred njim prinosili neposvećenu vatru. Kako nisu imali sinova, to su Eleazar i Itamar služili kao svećenici u nazočnosti svoga oca Arona. **5** Jahve reče Mojsiju: **6** "Dozovi pleme Levijevo neka stane pred svećenika Arona. Neka mu poslužuju; **7** neka vrše njegovu dužnost i dužnost sve zajednice pred Šatorom sastanka, služeći Prebivalištu. **8** Neka se brinu za sav namještaj u Šatoru sastanka, za dužnost sinova izraelovih, i obavljaju službu u Prebivalištu. **9** Podaj levite Aronu i njegovim sinovima. Neka mu ih Izraelci potpuno daruju. **10** Arona i njegove sinove postavi da vrše svoju svećeničku službu. A svjetovnjak koji bi se tome približio neka se pogubi." **11** Jahve reče Mojsiju: **12** "Ja, evo, uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto

svih prvorođenaca - onih koji otvaraju materinju utrobu
kod Izraelaca. Moji su, dakle, Levijevci! 13 Meni,
naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga dana kad
sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam
posvetio sve prvorođence u Izraelu - i od ljudi i od
stoke. Oni su moji. Ja sam Jahve." 14 Jahve reče
Mojsiju u Sinajskoj pustinji: 15 "Popiši Levijevce po
njihovim porodicama i rodovima; popiši sve muškarce
od jednoga mjeseca i više." 16 Na zapovijed Jahvinu
Mojsije ih popisa, kako mu je bilo naređeno. 17 Ovo su
poimenice bili sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari.
18 A ovo su imena Geršonovih sinova po njihovim
rodovima: Libni i Šimi. 19 A sinovi su Kehatovi po
svojim rodovima: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.
20 Sinovi su Merarijevi po svojim rodovima: Mahli i
Muši. To su Levijevi rodovi po svojim porodicama.
21 Od Geršona lozu vuče rod Libnijev i rod Šimijev.
To su rodovi Geršonovaca. 22 Njih je u popisu svih
muškaraca od jednoga mjeseca naviše ubilježeno
sedam tisuća i pet stotina. 23 Rodovi Geršonovaca
taborovali su za Prebivalištem prema zapadu. 24
Glava porodice Geršonovaca bijaše Elijasaf, sin
Laelov. 25 Geršonovci su se u Šatoru sastanka brinuli
za Prebivalište, za Šator i njegov krov, za zavjese
na ulazu u Šator sastanka; 26 onda za dvorišne
zavjese, za zavjesu na ulazu u dvorište što je oko
Prebivališta i žrtvenika, za njihova užeta i za sve
što spada na tu službu. 27 Od Kehata potječe rod
Amramov, rod Jisharov, rod Hebronov i rod Uzielov.
To su rodovi Kehatovaca. 28 Kad se popisaše svi
muškarci od jednoga mjeseca naviše, bilo ih je osam
tisuća i šest stotina. Oni su se brinuli za Svetište.
29 Rodovi Kehatovaca taborovali su s južne strane
Prebivališta. 30 Glava rodova u domu Kehatovu
bijaše Elisafan, sin Uzielov. 31 Oni su se brinuli
za Kovčeg, stol, svijećnjak, žrtvenik i sveti pribor
kojim su se služili i, konačno, za zavjesu i za sve
što joj pripada. 32 Vrhovni poglavar levita bio je
Eleazar, sin svećenika Arona. On je vršio nadzor nad
onima koji su se brinuli za Svetište. 33 Od Merarija
potječe rod Mahlijev i rod Mušijev. To su Merarijevi
rodovi. 34 Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga
mjeseca i više ubilježeno šest tisuća i dvije stotine.
35 Glava rodova u domu Merarijevu bijaše Suriel,
sin Abihajilov. Oni su taborovali sa sjeverne strane
Prebivališta. 36 Merarijevci su se brinuli za trenice
Prebivališta, za njegove priječnice, za stupce i njihova
podnožja, za sav njegov pribor i za sve što spada na
njegovu službu. 37 Povrh toga, za stupove uokolo
predvorja, njihova podnožja, kočiće i užeta. 38 Pred
Prebivalištem prema istoku, pred Šatorom sastanka s
istočne strane, utaborivali se Mojsije, Aron i njihovi
sinovi, kojima je u ime Izraelaca bila povjerena služba
u Svetištu. Svjetovnjak koji bi se približio imao se
pogubiti. 39 Svih popisanih Levijevaca od jednoga
mjeseca naviše, koje je na Jahvinu zapovijed po
njihovim rodovima popisao Mojsije i Aron, bijaše
dvadeset i dvije tisuće. 40 Jahve rekne Mojsiju:
"Popiši sve muške prvorođence izraelske od jednoga
mjeseca naviše te načini popis njihovih imena. 41 I
levite dodijeli meni - ja sam Jahve - namjesto svih
prvorođenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto
sve prvenčadi stoke izraelske." 42 Tako Mojsije popiše
sve prvorođence izraelske, kako mu je Jahve naredio.
43 Svih muških prvorođenaca od jednoga mjeseca
naviše bijaše u popisu imena dvadeset i dvije tisuće i
dvije stotine sedamdeset i tri. 44 Tada Jahve reče
Mojsiju: 45 "Uzmi levite namjesto svih prvorođenaca
izraelskih, a stoku levitsku namjesto stoke njihove;
leviti neka budu moji. Ja sam Jahve. 46 A za otkupninu
dvjesta sedamdeset i triju izraelskih prvorođenaca što
ih je više nego levita, 47 uzmi pet šekela po glavi,
uzmi ih prema hramskom šekelu: dvadeset gera -
jedan šekel. 48 Onda podaj taj novac Aronu i njegovim
sinovima za otkupninu onih kojih je odviše." 49 Tako
Mojsije primi taj novac kao otkupninu za prvorođence
koji su nadilazili broj onih koje su leviti otkupili. 50 Od
izraelskih je prvorođenaca primio u srebru tisuću trista
šezdeset i pet šekela hramske mjere. 51 Po nalogu
Jahvinu Mojsije predade novac te otkupnine Aronu i
njegovim sinovima, kako je Jahve Mojsiju naredio.

4 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Izdvojite između
sinova Levijevih glavare Kehatovih sinova po
rodovima i porodicama njihovim: 3 od trideset godina
naviše, sve do pedeset godina - sve koji mogu ući u
red da vrše službe u Šatoru sastanka. 4 A služba je
Kehatovih sinova u Šatoru sastanka: briga za svetinje
nad svetinjama. 5 Kad se tabor diže na put, neka uđu
Aron i njegovi sinovi te skinu zaštitnu zavjesu i njom
pokriju Kovčeg svjedočanstva. 6 Neka onda na nj
stave pokrivalo od fine kože, a po njemu neka razastru
platno, potpuno ljubičasto. Potom neka Kovčegu
namjeste motke. 7 Po stolu prinošenja neka prostru
ljubičasto platno. Onda neka na nj stave zdjele,
žlice, krčage i vrčeve za ljevanice. Kruh neprekidnog
prinošenja neka također bude na njemu. 8 To neka
prekriju tamnocrvenim platnom, a preko njega neka
prebace pokrivalo od fine kože. Potom neka stolu
namjeste motke. 9 Neka zatim uzmu ljubičasto platno
i pokriju svijećnjak za svjetlo i njegove svjetiljke,
njegove usekače, njegove lugare i sve posude za

ulje kojima se ono poslužuje. 10 Neka ga stave sa
svim njegovim priborom na pokrivalo od fine kože
pa položе na nosiljku. 11 Po zlatnom žrtveniku neka
razastru ljubičasto platno i prekriju ga pokrivalom
od fine kože. Potom neka mu namjeste motke. 12
Neka sad uzmu sav pribor što se upotrebljava za
službu u Svetištu pa ga stave na ljubičasto platno i
onda prekriju pokrivačem od fine kože. Zatim neka
sve to položе na nosiljku. 13 Neka pometu pepeo sa
žrtvenika i po njemu razastru crveno platno. 14 Na nj
neka postave sav pribor što se upotrebljava za službu:
kadionike, viljuške, lopatice i zdjele - sve posuđe za
žrtvenik. Po njemu onda neka razastru pokrivalo od
fine kože. Zatim neka namjeste motke. 15 Pošto Aron
i njegovi sinovi završe pokrivanje Svetišta i svega
svetog posuđa, u času kad imadne tabor krenuti na
put, neka dođu potomci Kehatovi da to ponesu. No
svetih se predmeta ne smiju doticati da ne poginu. To
je dužnost Kehatovih potomaka u Šatoru sastanka.
16 A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za
ulje svijećnjaka, za mirisni kad, za trajnu prinosnicu i
za ulje pomazanja; neka se brine za sve Prebivalište,
za sve što je u njemu - za Svetište i njegovo posuđe."
17 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 18 "Ne dopustite da
nestane pleme rodova Kehatovih između levita. 19
Ovako postupajte s njima, da žive i ne izginu primičući
se najvećim svetinjama: neka dođu Aron i njegovi
sinovi da postave svakoga od njih na njegovu službu i
uz njegovu dužnost. 20 Oni neka ne ulaze ni da začas
pogledaju Svetište da ne bi poginuli." 21 Jahve reče
Mojsiju: 22 "Popiši i Geršonove sinove po njihovim
porodicama i njihovim rodovima, od trideset godina
naviše, sve do pedesete godine; 23 popiši ih sve koji
mogu ići u red da vrše službu u Šatoru sastanka.
24 A ovo je služba rodova Geršonovaca pri radu
i prenošenju: 25 neka nose zavjese Prebivališta,
Šator sastanka s njegovim krovom, pokrivalo od
fine kože što je povrh njega, i zavjesu na ulazu u
Šator sastanka; 26 onda, dvorišne zavjese, zavjesu s
vrata na ulazu u predvorje što opkoljuje Prebivalište i
žrtvenik, konopce i sav pribor za njihovu službu; što
god treba oko tih stvari raditi, neka učine. 27 Neka
Geršonovci obavljaju sve svoje dužnosti - sve što
imaju nositi i sve što imaju raditi - po nalogu Arona i
njegovih sinova. Njihovoj brizi povjerite sve što treba
da nose. 28 To je služba rodova Geršonovaca u Šatoru
sastanka. Njihova služba neka bude pod vodstvom
Itamara, sina svećenika Arona." 29 "Sinove Merarijeve
popiši po rodovima i porodicama njihovim. 30 Popiši ih
od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, koji
mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka. 31
Za sve njihove službe u Šatoru sastanka dužnost im
je da nose trenice za Prebivalište, njegove priječnice,
njegove stupce i njegova podnožja; 32 stupce što
okružuju predvorje, njihova podnožja, njihove kočiće,
njihove konopce, sa svim priborom za njihovu službu.
Poimenično popišite predmete što su im povjereni da
ih nose. 33 To je služba rodova Merarijevaca u svemu
što imaju činiti u Šatoru sastanka pod vodstvom
Itamara, sina svećenika Arona." 34 Mojsije, Aron i
glavari zajednice popisali su Kehatove sinove po
njihovim rodovima i porodicama - 35 sve koji mogu
ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka, od
trideset godina naviše, sve do pedeset godina. 36 I
popisanih po njihovim rodovima bijaše dvije tisuće
sedam stotina i pedeset. 37 To je popis rodova
Kehatovaca, svih koji su služili u Šatoru sastanka, a
koje popisa Mojsije i Aron na zapovijed što je Jahve
dade Mojsiju. 38 Popisanih sinova Geršonovih po
njihovim rodovima i porodicama, 39 od trideset godina
naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u
red da vrše službu u Šatoru sastanka - 40 popisanih,
dakle, po njihovim rodovima i porodicama bijaše dvije
tisuće šest stotina i pedeset. 41 To je popis rodova
Geršonovaca, svih koji su služili u Šatoru sastanka, a
koje popisa Mojsije i Aron na Jahvinu zapovijed. 42
Popis rodova Merarijevih sinova po njihovim rodovima
i porodicama, 43 od trideset godina naviše, sve do
pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše
službu u Šatoru sastanka - 44 popisanih, dakle, po
njihovim rodovima bijaše tri tisuće dvjesta. 45 To
je popis Merarijevaca što su ga sastavili Mojsije i
Aron na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju. 46 Svih,
dakle, popisanih levita koje su popisali Mojsije, Aron i
glavari izraelski po njihovim rodovima i porodicama,
od trideset godina naviše do pedeset godina - 47 svih
koji su ušli u službu posluživanja i službu prenošenja
u Šatoru sastanka - 48 bilo je osam tisuća pet stotina
i osamdeset. 49 Na zapovijed koju je Jahve dao
Mojsiju svakoga su unijeli u popis prema onom u
čemu je služio i što je prenosio. Popisali su ih kako je
Jahve zapovjedio Mojsiju.

5 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima da iz
tabora odstrane svakoga gubavca, svakoga koji
imadne izljev i svakoga koji se onečisti mrtvim tijelom.
3 Odstranite i muške i ženske! Izvan tabora ih istjerajte
da ne onečiste svoje tabore u kojima ja boravim
među njima." 4 Izraelci tako učine: istjeraju ih iz
tabora. Kako je Jahve rekao Mojsiju, tako Izraelci
učine. 5 Jahve reče Mojsiju: 6 "Kaži Izraelcima: Kad
koji čovjek ili žena počini bilo kakav grijeh na štetu

čovjeka ogriješivši se protiv Jahve, i osjeti se krivim, 7
neka prizna počinjeni grijeh, nadoknadi štetu što bolje
može te još doda tome petinu i dadne onome kome
je nanio nepravdu. 8 Ako čovjek ne bi imao bližeg
rođaka kome bi se nadoknada mogla uručiti, dužna
nadoknada pripada Jahvi za svećenika, ne računajući
u to pomirbenoga ovna kojim će svećenik izvršiti
nad krivcem obred pomirenja. 9 I svaka podizanica
od svih posvećenih stvari što ih Izraelci svećeniku
donose njemu pripada. 10 Svakome idu stvari koje je
posvetio; i neka svećeniku bude ono što njemu tko
dadne." 11 Jahve reče Mojsiju: 12 "Govori Izraelcima
i reci im: Ako nekome žena pođe stranputicom te
mu se iznevjeri 13 i netko s njom legne, ali to
ostane sakriveno očima njezina muža i žena ostane
neotkrivena iako se oskvrnula te protiv nje ne bude
svjedoka budući da u činu nije bila uhvaćena - 14
i sad muža obuzme duh ljubomore i on postane
ljubomoran na svoju ženu koja se oskvrnula; ili ako
ga spopadne duh ljubomore te postane ljubomoran
na svoju ženu a da se ona nije oskvrnula - 15 neka
taj muž dovede svoju ženu svećeniku. Neka za nju
donese prinos: desetinu efe ječmenog brašna. Neka
po njemu ne polijeva ulja niti na nj stavlja tamjana, jer
to je prinosnica za ljubomoru, spomen-prinosnica da
podsjeti na grijeh. 16 Neka svećenik povede tu ženu i
postavi je pred Jahvu. 17 Sad neka svećenik uzme
posvećene vode u kakvu zemljanu posudu i, uzevši
prašine što je na podu Prebivališta, neka je svećenik
ubaci u vodu. 18 Pošto je svećenik postavio ženu
pred Jahvu, neka joj otkrije glavu a na njezine ruke
stavi spomen-prinosnicu, to jest žitnu prinosnicu za
ljubomoru, s svećenik neka drži u ruci vodu gorčine i
prokletstva. 19 Zatim neka svećenik ženu zakune.
Neka joj reče: 'Ako nikad čovjek s tobom nije ležao
te ako nisi išla stranputicom i oskvrnula se dok si
bila pod vlašću svoga muža, budi pošteđena od
ove vode gorčine i prokletstva! 20 Ali ako si išla
stranputicom dok si bila pod vlašću svoga muža te se
oskvrnula; ako je koji čovjek osim tvoga muža legao
s tobom ...' 21 Ovdje neka svećenik zakune ženu
ovom kletvom: neka joj rekne: Jahve te postavio za
prokletstvo i kletvu među tvojim narodom, učinio da
ti uvene rodnica i da ti se utroba nadme! 22 Neka
ova voda prokletstva zađe u tvoju utrobu! Trbuh ti
se od nje naduo, a rodnica uvenula! - A žena neka
poprati: Amen! Amen! 23 Potom neka ta prokletstva
svećenik napiše na list pa ih ispere u vodu gorčine. 24
Onda neka ženu napoji vodom gorčine i prokletstva,
da bi se voda gorčine po njoj razišla i napunila je
gorkošću. 25 Neka svećenik onda uzme iz ženine
ruke prinosnicu za ljubomoru, prinese je pred Jahvom
kao žrtvu prikaznicu te je donese na žrtvenik. 26
Zagrabivši od prinosnice punu pregršt kao spomen-
žrtvu, neka to sažeže u kad na žrtveniku. Napokon,
neka ženu napoji vodom. 27 Pošto je napoji vodom,
bude li oskvrnuta iznevjerivši se svome mužu, voda
prokletstva ući će u nju i napunit će je gorčinom;
njezina će se utroba naduti a rodnica uvenuti - ta
će žena postati prokletstvom u svome narodu. 28
A ako žena ne bude oskvrnuta nego nevina, neće
joj biti ništa i imat će djece. 29 To je obred u slučaju
ljubomore, kad žena pođe stranputicom i oskvrne
se dok je pod vlašću svoga muža; 30 ili kad kojega
čovjeka obuzme duh ljubomore te postane ljubomoran
na svoju ženu. Neka, dakle, postavi svoju ženu pred
Jahvu, a svećenik neka nad njom izvrši sav ovaj
obred. 31 Neka je muž slobodan od krivnje, a žena
neka snosi svoju krivnju."

6 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci im:
'Ako tko, bilo čovjek ili žena, položi nazirejski zavjet
te se posveti Jahvi, 3 neka se suzdržava od vina i
svakoga opojnog pića. Neka ne pije ni ukiseljena
vina niti ukiseljena opojnog pića; a niti kakva soka od
grožđa neka ne pije; neka ne jede grožđa, ni svježa
ni suha. 4 Sve vrijeme svoga nazireata ne smije jesti
ništa što rađa lozov trs - od zelena grožđa do komine.'
5 Sve dok traje njegov nazirejski zavjet, neka britva ne
prelazi preko njegove glave; dok se ne navrši vrijeme
što ga je Jahvi zavjetovao, neka bude posvećen
i pusti kose da mu slobodno rastu na glavi. 6 Za
sve vrijeme svoga zavjeta Jahvi neka se ne primiče
nikakvu mrtvacu. 7 Neka se ne onečišćuje ni zbog
svoga oca, ni zbog svoje majke, svoga brata ili svoje
sestre ako bi umrli, jer na svojoj glavi nosi posvećenje
svoga Boga. 8 Sve vrijeme svoga nazireata on je
posvećen Jahvi. 9 Umre li tko nenadanom smrću
pokraj njega, onečistivši tako njegovu posvećenu
glavu, neka na dan svoga očišćenja obrije svoju glavu
- neka je obrije sedmoga dana. 10 A osmoga dana
neka donese svećeniku, na ulazu u Šator sastanka,
dvije grlice ili dva golubića. 11 Neka svećenik prinese
jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu,
zatim neka nad njim izvrši obred pomirenja zbog
ljage kojom se okaljao uz mrtvaca. Toga dana neka
posveti svoju glavu; 12 neka zavjetuje Jahvi dane
svoga nazireata; neka donese jednogodišnjeg janjca
kao žrtvu naknadnicu. Prijašnje vrijeme neka se
ne računa, jer je njegov nazireat bio oskvrnjen. 13
Ovo je obred za nazirejca: na dan kad se navrši
vrijeme njegova nazireata, neka ga dovedu na ulaz

Šatora sastanka. 14 Kao svoj prinos neka Jahvi
donese: jednogodišnjeg janjca bez mane za žrtvu
paljenicu; jednogodišnje žensko janje, bez mane, za
žrtvu okajnicu; jednoga ovna, bez mane, za žrtvu
pričesnicu; 15 nadalje, košaru neukvasanih pogača
od najboljeg brašna, u ulju zamiješenih i neukvasanih
kolača, namazanih uljem, s njihovim prinosnicama
i ljevanicama. 16 Svećenik, pošto to donese pred
Jahvu, neka prinese njegovu okajnicu i paljenicu. 17
Zatim neka prinese ovna Jahvi kao žrtvu pričesnicu
zajedno s košarom neukvasanih pogača. I njegovu
prinosnicu i njegovu ljevanicu neka prinese svećenik.
18 Na ulazu u Šator sastanka neka nazirejac obrije
svoju posvećenu glavu i, uzevši uvojke sa svoje
posvećene glave, neka ih stavi na vatru što gori pred
žrtvom pričesnicom. 19 Zatim neka svećenik uzme
kuhano pleće ovna, jednu neukvasanu pogaču iz
košare i jedan neukvasani kolač i stavi to na ruke
nazirejcu pošto ovaj obrije svoje posvećene kose. 20
Neka to svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu pred
Jahvom. To je svetinja što pripada svećeniku, osim
grudi prikaznice i stegna podizanice. Poslije toga
nazirejac može piti vina." 21 Ovo je obred nazirejca,
ne računajući ono što bi još mogla prinijeti njegova
ruka. Ako je povrh svoga nazireata obećao kakav
dar, neka povrh obreda svoga nazireata učini kako je
zavjetovao. 22 Jahve reče Mojsiju: 23 "Reci Aronu
i njegovim sinovima: 'Ovako blagoslivljajte Izraelce
govoreći im: 24 Neka te blagoslovi Jahve i neka te
čuva! 25 Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv
ti bude! 26 Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti
donese!' 27 Tako neka stavljaju moje ime nad sinove
Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati."

7 U onaj dan kad Mojsije završi podizanje Prebivališta
i kad ga pomaza i posveti sa svim njegovim
posuđem, a tako i žrtvenik sa svim njegovim
priborom, 2 pristupe glavari izraelski, starješine
njihovih pradjedovskih domova, to jest knezovi
plemenski koji su vodili popisivanje, 3 i dovedu svoje
prinose pred Jahvu: šestora teretna kola i dvanaest
volova - jedna kola za dvojicu glavara i vola za
svakoga pojedinoga. Dovedu ih pred Prebivalište. 4
Tada Jahve progovori Mojsiju: 5 "Primi to od njih za
upotrebu pri službi u Šatoru sastanka; onda to podaj
svakome levitu prema njegovoj službi." 6 Mojsije uze
kola i volove pa ih dade levitima. 7 Dvoja kola i četiri
vola dade Geršonovcima prema njihovoj službi, 8
a četvera kola i osam volova dade Merarijevcima
prema njihovoj službi pod vodstvom Itamara, sina
svećenika Arona. 9 Kehatovcima nije dao ništa, jer
je njihova zadaća bila nositi posvećene predmete
na ramenima. 10 Tada glavari prinesu prinos za
posvetu žrtvenika na dan njegova pomazanja. Dok su
glavari prinosili svoje prinose pred žrtvenik, 11 Jahve
progovori Mojsiju: "Svakoga dana neka po jedan
glavar donese svoj prinos za posvetu žrtvenika!"
12 Prvoga dana donese svoj prinos Nahšon, sin
Aminadabov, od plemena Judina. 13 Njegov je prinos
bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i
jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema
hramskom šekelu; jedno i drugo bijaše napunjeno
najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu.
14 Onda jedna zlatna posudica od deset šekela
puna tamjana; 15 jedan junac, jedan ovan, jedno
janje od godinu dana za paljenicu; 16 jedan jarac
za žrtvu okajnicu, 17 a za žrtvu pričesnicu: dva
vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih
janjaca. To je bio prinos Nahšona, Aminadabova sina.
18 Drugoga dana donese svoj prinos Netanel, sin
Suarov, glavar Jisakarovaca. 19 Za svoj prinos donio
je: jednu srebrnu zdjelu tešku sto trideset šekela,
jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema
hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna,
zamiješena u ulju, za prinosnicu; 20 onda jednu zlatnu
posudicu od deset šekela punu tamjana; 21 jednog
junca, jednoga ovna, jedno janje od godinu dana
za paljenicu; 22 jednog jarca za okajnicu, 23 a za
pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet
jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Netanela,
Suarova sina. 24 Trećega dana donese svoj prinos
glavar Zebulunovaca, Eliab, sin Helonov. 25 Njegov
je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset
šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela,
prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg
brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; 26 jedna
zlatna posudica puna tamjana; 27 jedan junac, jedan
ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; 28
jedan jarac za okajnicu, 29 a za pričesnicu: dva vola,
pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca.
To je bio prinos Eliaba, Helonova sina. 30 Četvrtog
dana donese svoj prinos glavar Rubenovaca, Elisur,
sin Šedeurov. 31 Njegov je prinos bio: jedna srebrna
zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić
od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu;
oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za
prinosnicu; 32 onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; 33 jedan junac, jedan ovan,
jedno janje od godinu dana za paljenicu; 34 jedan
jarac za okajnicu, 35 a za pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Elisura, Šedeurova sina. 36 Petoga dana

donese svoj prinos glavar Šimunovaca, Šelumiel, sin
Surišadajev. **37** Njegov je prinos bio: jedna srebrna
zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje
napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za
prinosnicu; **38** onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; **39** jedan junac, jedan ovan,
jedno janje od godinu dana za paljenicu; **40** jedan
jarac za okajnicu, **41** a za pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Šelumiela, Surišadajeva sina. **42** Šestoga
dana donese svoj prinos glavar Gadovaca, Elijasaf,
sin Deuelov. **43** Njegov je prinos bio: jedna srebrna
zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje
napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za
prinosnicu; **44** onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; **45** jedan junac, jedan ovan,
jedno janje od godinu dana za paljenicu; **46** jedan
jarac za okajnicu, **47** a za pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Elijasafa, Deuelova sina. **48** Sedmoga dana
donese svoj prinos glavar Efrajimovaca, Elišama, sin
Amihudov. **49** Njegov je prinos bio: jedna srebrna
zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić
od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu;
oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za
prinosnicu; **50** onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; **51** jedan junac, jedan ovan,
jedno janje od godinu dana za paljenicu, **52** jedan
jarac za okajnicu, **53** a za pričesnicu: dva vola, pet
ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Elišama, Amihudova sina. **54** Osmoga dana
donese svoj prinos glavar Manašeovaca, Gamliel, sin
Pedahsurov. **55** Njegov je prinos bio: jedna srebrna
zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić
od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu;
oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u
ulju, za prinosnicu; **56** onda jedna zlatna posudica od
deset šekela puna tamjana; **57** jedan junac, jedan
ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; **58**
jedan jarac za okajnicu, **59** a za pričesnicu: dva
vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih
janjaca. To je bio prinos Gamliela, Pedahsurova
sina. **60** Devetoga dana donese svoj prinos glavar
Benjaminovaca, Abidan, sin Gidonijev. **61** Njegov je
prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset
šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela,
prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; **62** onda
jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana,
63 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu
dana za paljenicu; **64** jedan jarac za okajnicu, **65**
a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i
pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Abidana,
Gidonijeva sina. **66** Desetoga dana donese svoj
prinos glavar Danovaca, Ahiezer, sin Amišadajev. **67**
Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto
trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset
šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno
najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prikaznicu;
68 onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna
tamjana; **69** jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; **70** jedan jarac za okajnicu,
71 a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i
pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahiezera,
Amišadajeva sina. **72** Jedanaestoga dana donese
svoj prinos glavar Ašerovaca, Pagiel, sin Okranov. **73**
Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto
trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset
šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno
najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;
74 onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna
tamjana; **75** jedan junac, jedan ovan, jedno janje
od godinu dana za paljenicu; **76** jedan jarac za
okajnicu, **77** a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova,
pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Pagiela, Okranova sina. **78** Dvanaestoga dana
donese svoj prinos glavar Naftalijevaca, Ahira, sin
Enanov. **79** Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela
teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje
napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju,
za prinosnicu; **80** onda jedna zlatna posudica od
deset šekela puna tamjana; **81** jedan junac, jedan
ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; **82**
jedan jarac za okajnicu, **83** a za pričesnicu: dva vola,
pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca.
To je bio prinos Ahire, Enanova sina. **84** To su bili
prinosi glavara izraelskih za posvetu žrtvenika na
dan kad bijaše pomazan: dvanaest srebrnih zdjela,
dvanaest srebrnih kotlića i dvanaest zlatnih posudica.
85 Svaka srebrna zdjela težila je sto trideset šekela;
svaki kotlić sedamdeset šekela. Svega srebra u
posuđu bilo je dvije tisuće i četiri stotine hramskih
šekela. **86** Zlatnih posudica punih tamjana bilo je
dvanaest, svaka posudica težila je deset hramskih
šekela. Sve zlato u posudicama težilo je sto dvadeset
šekela. **87** Sve stoke za paljenicu: dvanaest junaca,
dvanaest ovnova, dvanaest jednogodišnjih janjaca
s njihovim prinosima. Za okajnicu dvanaest jaraca.
88 Sve stoke za pričesnicu: dvadeset i četiri vola,

šezdeset ovnova, šezdeset kozlića i šezdeset janjaca
od godine dana. To je bio prinos za posvetu žrtvenika
pošto bijaše pomazan. 89 Kad bi Mojsije ulazio u
Šator sastanka da razgovara s Njim, slušao bi glas
kako mu govori ozgo s Pomirilišta što je bilo na
Kovčegu svjedočanstva, među dva kerubina. Tada bi
mu govorio.

8 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Aronu i reci mu: 'Kad
budeš palio svjetionice, neka sedam svjetionica
svijetli na prednjoj strani svijećnjaka.'" 3 Aron i učini
tako: smjesti svjetionice na prednju stranu svijećnjaka,
kako je Jahve Mojsiju naredio. 4 Svijećnjak bijaše
skovan od zlata; skovan od svoga podnožja do svoje
čaške. Svijećnjak je bio napravljen prema uzorku što
ga je Jahve pokazao Mojsiju. 5 Jahve reče Mojsiju:
6 "Uzmi levite između Izraelaca i očisti ih! 7 Ovako
s njima postupi da ih očistiš: poškropi ih vodom za
okajavanje; a oni neka se obriju po svemu svome
tijelu, neka operu svoju odjeću i bit će čisti. 8 Neka
zatim uzmu jednog junca i prinosnicu od najboljeg
brašna, zamiješena u ulju. A ti uzmi drugog junca za
okajnicu. 9 Dovedi onda levite pred Šator sastanka i
skupi svu izraelsku zajednicu. 10 Kad dovedeš levite
pred Jahvu, neka Izraelci stave na njih svoje ruke.
11 Neka zatim Aron prinese levite, kao prikaznicu
pred Jahvom, u ime Izraelaca. Tako će njihov posao
biti da služe Jahvi. 12 Neka potom leviti stave svoje
ruke juncima na glave; onda jednoga prinesi kao
okajnicu, a drugoga kao paljenicu Jahvi, da se izvrši
obred pomirenja nad levitima. 13 Stavivši levite
pred Arona i njegove sinove, prikaži ih Jahvi žrtvom
prikaznicom. 14 Odvoji tako levite između Izraelaca
da budu moji. 15 Poslije toga, pošto ih očistiš i
prineseš žrtvom prikaznicom, neka leviti uđu u službu
Šatora sastanka. 16 Jer oni su između Izraelaca
meni potpuno darovani; njih sam sebi uzeo namjesto
svih koji otvaraju majčinu utrobu, svih izraelskih
prvorođenaca. 17 Svako, naime, prvorođenče među
Izraelcima, kako čedo tako i živinče, moje je; sebi
sam ih posvetio onoga dana kad sam pobio svu
prvorođenčad u zemlji egipatskoj. 18 Tako sam uzeo
levite namjesto svih izraelskih prvorođenaca. 19 I
predao sam levite između Izraelaca kao dar Aronu
i njegovim sinovima da mjesto Izraelaca obavljaju
službu u Šatoru sastanka; da nad njima obavljaju
obred pomirenja, tako da kakva nedaća ne bi pogodila
Izraelce što bi se približili Svetištu." 20 Mojsije, Aron i
sva izraelska zajednica učine tako s levitima; kako
je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako im Izraelci i
učine. 21 Leviti se očiste i operu svoju odjeću; onda
ih Aron prinese pred Jahvu žrtvom prikaznicom. Aron
nad njima obavi obred pomirenja da ih očisti. 22
Poslije toga uđu leviti u službu u Šator sastanka, u
nazočnosti Arona i njegovih sinova. Kako je Jahve
naredio Mojsiju za levite, tako su s njima i uradili.
23 Jahve reče Mojsiju: 24 "I ovo se tiče levita: od
dvadeset i pet godina naviše neka leviti po redu
preuzimaju službu u Šatoru sastanka. 25 A kad kome
bude pedeset godina, neka istupi iz službe i neka
više ne služi. 26 Ali može pomagati svojoj braći u
vršenju njihovih dužnosti u Šatoru sastanka, no sam
ne mora vršiti službe. Tako postupi prema levitima za
njihove dužnosti!"

9 Prvoga mjeseca druge godine nakon izlaska iz
zemlje egipatske Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj
pustinji: 2 "Neka Izraelci slave Pashu u njezino vrijeme.
3 Slavite je u njezino vrijeme, u suton, četrnaestoga
dana ovoga mjeseca; slavite je prema svim njezinim
propisima i običajima." 4 Tako Mojsije reče Izraelcima
da slave Pashu. 5 I oni su je slavili u Sinajskoj
pustinji, u suton, prvoga mjeseca, četrnaestoga dana
u mjesecu. Kako je god Jahve Mojsiju naredio, tako
su Izraelci i učinili. 6 A bijaše ljudi onečišćenih
mrtvacem; ti nisu mogli slaviti Pashu onoga dana.
Dođu tako pred Mojsija i Arona istoga dana 7 pa
reknu: "Mrtvacem smo se onečistili; ipak, zašto bi nam
bilo uskraćeno prinositi Jahvi žrtvu u njezino vrijeme
usred Izraelovih sinova?" 8 Mojsije im reče: "Strpite
se da čujem što će Jahve za vas odrediti." 9 I Jahve
reče Mojsiju: 10 "Ovako kaži Izraelcima: 'Kad se tko
između vas ili vaših potomaka onečisti mrtvacem ili
je na daleku putu, neka ipak slavi Pashu Jahvi. 11
Neka je slave u suton četrnaestog dana drugoga
mjeseca. Neka je blaguju s neukvasanim kruhom i
gorkim zeljem; 12 neka ništa od nje ne ostavljaju za
ujutro; neka ni jedne kosti na njoj ne lome. Neka je
slave prema propisima Pashe. 13 Onaj koji je čist
a ne bude na putovanju pa ipak propusti proslaviti
Pashu, neka se iskorijeni iz svoga naroda. Budući da
nije prinio Jahvi žrtve u njezino vrijeme, takav neka
snosi svoju krivnju. 14 Ako s vama boravi stranac i
Pashu prinosi Jahvi, neka je prinosi prema propisima
i običajima njezinim. Neka bude jedan zakon za
vas, bio to stranac ili domorodac.'" 15 Na dan kad
je podignuto Prebivalište oblak prekri Prebivalište,
Šator svjedočanstva. Od večeri do jutra stajao je u
obliku ognja nad Prebivalištem. 16 Tako ga je oblak
neprestano zaklanjao, a noću bijaše poput ognja.
17 Kad bi se god oblak digao sa Šatora, Izraelci bi
poslije toga krenuli. A gdje bi oblak stao, tu bi se i

Izraelci utaborili. 18 Na zapovijed Jahvinu Izraelci su
kretali na put i na Jahvinu se zapovijed utaborivali.
Sve vrijeme što bi oblak stajao nad Prebivalištem
oni su taborovali. 19 Ako bi oblak dugo stajao nad
Prebivalištem, Izraelci su slušali Jahvin nalog i ne
bi polazili na put. 20 Ali ako bi se dogodilo da oblak
ostane nad Prebivalištem malo vremena, oni bi se na
Jahvinu zapovijed utaborili i na Jahvinu zapovijed
opet krenuli na put. 21 Ako bi se oblak digao pošto se
zadržao od večeri do jutra, oni bi tada ujutro krenuli
na put. Danju ili noću, kad bi se oblak digao, oni
bi krenuli na put. 22 Dva dana ili mjesec ili godinu
- dok bi oblak ostajao nad Prebivalištem - Izraelci
su taborovali, ne krećući na put, a čim bi se digao,
oni bi krenuli. 23 Po zapovijedi Jahvinoj stajahu u
taboru i po zapovijedi Jahvinoj kretahu na put. Držali
su se Jahvina naloga, kako Jahve bijaše zapovjedio
Mojsiju.

10 Jahve reče Mojsiju: 2 "Napravi sebi dvije trube;
napravi ih od kovana srebra. Neka ti služe za
sazivanje zajednice i za pokretanje tabora. 3 Kad se
u njih zatrubi, neka se sva zajednica skupi k tebi na
ulazu u Šator sastanka. 4 Ako li se zatrubi u jednu,
neka se k tebi skupe glavari izraelski, tisućnici. 5
Kad popratite trubljenje bojnim poklikom, neka krenu
logori utaboreni na istočnoj strani. 6 Kad popratite
trubljenje bojnim poklikom po drugi put, neka krenu
logori utaboreni s južne strane: neka se trubljenje
poprati bojnim poklikom da oni krenu. 7 Trubite
i da skupite zajednicu, ali bez bojnog poklika. 8
Neka u trube trube svećenici, sinovi Aronovi. Neka
vam to bude trajnom uredbom za vaše naraštaje. 9
Kad u svojoj zemlji pođete u rat na neprijatelja koji
vas pritisne, zaorite na trube s bojnim poklikom, i
Jahve, Bog vaš, sjetit će se vas i bit ćete izbavljeni
od svojih neprijatelja. 10 Na dan svoje svečanosti,
svojih blagdana ili svojih mjesečevih mlađaka, dok
prinosite svoje paljenice i pričesnice, trubite u trube.
Neka to za vas bude spomen pred Bogom vašim.
Ja sam Jahve, Bog vaš." 11 Druge godine drugoga
mjeseca dvadesetog dana u mjesecu diže se oblak
iznad Prebivališta svjedočanstva. 12 Tada se Izraelci
zapute iz Sinajske pustinje na svoja putovanja. Oblak
se zaustavi u pustinji Paranu. 13 Tako na Jahvinu
zapovijed danu Mojsiju krenuše prvi put. 14 Prva
je krenula zastava tabora Judinih sinova u svojim
četama. Nad njihovom vojskom bijaše Nahšon, sin
Aminadabov; 15 nad vojskom plemena Jisakarovaca
stajaše Netanel, sin Suarov, 16 a nad vojskom
plemena Zebulunovaca bijaše Eliab, sin Helonov.
17 Zatim, pošto je rastavljeno Prebivalište, krenuše
Geršonovci i Merarijevci noseći Prebivalište. 18 Potom
krenu zastava tabora Rubenova u svojim četama. Nad
njihovom vojskom bijaše Elisur, sin Šedeurov; 19 nad
vojskom plemena Šimunovaca stajao je Šelumiel, sin
Surišadajev; 20 nad vojskom plemena Gadovaca bio
je Elijasaf, sin Deuelov. 21 Potom krenuše Kehatovci
noseći posvećene predmete. Tako je Prebivalište
bilo podignuto prije njihova dolaska. 22 Onda krenu
zastava tabora Efrajimovaca u svojim četama. Nad
njihovom vojskom bijaše Elišama, sin Amihudov,
23 nad vojskom plemena Manašeovaca stajaše
Gamliel, sin Pedahsurov; 24 nad vojskom plemena
Benjaminovaca bijaše Abidan, sin Gidonijev. 25 A kao
zalazna straža za sve tabore krenu, u svojim četama,
zastava tabora Danovaca. Nad njihovom je vojskom
stajao Ahiezer, sin Amišadajev. 26 Nad vojskom
plemena Ašerovaca bio je Pagiel, sin Okranov; 27
a nad vojskom plemena Naftalijevaca bio je Ahira,
sin Enanov. 28 Takav je bio red putovanja Izraelaca
svrstanih u svoje čete. Tako su putovali. 29 Mojsije
reče Hobabu, sinu Midjanca Reuela, Mojsijeva tasta:
"Zaputili smo se u kraj o kojemu je Jahve rekao:
'Dat ću vam ga!' Pođi s nama i dobro ćemo ti činiti,
jer je Jahve obećao sreću Izraelu." 30 "Ne idem",
odgovori mu, "nego se vraćam u svoju zemlju; k
svojima se vraćam." 31 "Molim te, ne ostavljaj nas!" -
reče. "Budući da znaš gdje nam se treba u pustinji
utaboriti, valjat ćeš nam kao oči. 32 Ako s nama
pođeš, dobročinstva koja nam Jahve bude udijelio s
tobom ćemo dijeliti." 33 Od Jahvina brda putovali su
tri dana hoda. Kovčeg Jahvina saveza išao je pred
njima ta tri dana hoda da im potraži mjesto odmora.
34 Danju je opet Jahvin oblak bio nad njima, kako
bi se iz tabora zaputili. 35 Kad bi Kovčeg polazio,
Mojsije bi rekao: "Ustani, Jahve! Neprijatelji tvoji neka
se raspršе! Koji tebe mrze nek' bježe pred tobom!"
36 A kad bi se zaustavljao, popratio bi: "Vrati se, o
Jahve! Izraelu ti si tisuće bezbrojne!"

11 I stade narod zlobno mrmljati u Jahvine uši. Kad
to ču Jahve, planu gnjevom. Jahvin oganj izbi
među njima i spali jedan kraj tabora. 2 Narod zavapi
Mojsiju, a Mojsije se pomoli Jahvi i oganj se utiša. 3
Ono se mjesto prozva Tabera, jer je Jahvin oganj
ondje zaplamtio na njih. 4 Svjetinu koja se oko njih
skupila obuzme pohlepa za jelom. Izraelci se opet
upuste u jadikovanje govoreći: "Tko će nas nasititi
mesom? 5 Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava
ribe, krastavaca, dinje, prÓase, luka i češnjaka. 6 Sad
nam život vene; nema ničega, osim mÓane, pred

našim očima." 7 MÓana je bila kao zrno korijandera i
nalik na bdelij. 8 Narod išao naokolo, skupljao je, a
onda tro kamenom na kamenoj ploči ili stÓupao u
stÓupi. Kuhao ju je u loncu i od nje pravio kolače.
Okus joj bijaše kao okus kolača zgotovljena u ulju. 9
Kad bi se noću spuštala rosa po taborištu, s njome
bi se spustila i mÓana. 10 Mojsije je slušao kako
jadikuje narod u svojim obiteljima, svatko na ulazu
u svoj šator. Gnjev Jahvin žestoko planu i Mojsije
se ražalosti. 11 "Zašto zlostavljaš slugu svoga?" -
upravi Mojsije riječ Jahvi. "Zašto nisam stekao milost
u tvojim očima kad si na me uprtio teret svega ovog
naroda? 12 Zar je od mene potekao sav ovaj narod?
Zar sam ga ja rodio, kad veliš: 'Nosi ga u svome krilu,
kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju što sam je pod
zakletvom obećao njihovim očevima!' 13 Odakle meni
meso da ga dam svemu ovom puku koji plače oko
mene govoreći: 'Daj nam mesa da jedemo!' 14 Ja
sam ne mogu nositi sav ovaj narod. Preteško je to za
me. 15 Ako ćeš ovako sa mnom postupati, radije me
ubij, ako sam stekao milost u tvojim očima, da više
ne gledam svoga jada." 16 Onda Jahve reče Mojsiju:
"Skupi mi sedamdeset muževa između starješina
izraelskih za koje znaš da su starješine narodu i
njegovi nadglednici. Dovedi ih u Šator sastanka pa
neka ondje zauzmu svoja mjesta s tobom. 17 Ja ću
sići i ondje s tobom govoriti; uzet ću nešto duha koji
je na tebi i stavit ću ga na njih. Tako će s tobom
nositi teret naroda da ga ne nosiš sam. 18 Nadalje,
kaži narodu: Za sutra se posvetite i jest ćete mesa,
jer ste mrmljali u uši Jahvi govoreći: 'Tko će nas
nasititi mesa? U Egiptu nam je bilo dobro.' Jahve će
vam, dakle, dati mesa da jedete. 19 Nećete ga jesti
samo jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset
dana, ni dvadeset dana, 20 nego cio mjesec, sve dok
vam ne izbije na nosnice i ne ogadi vam se, jer ste
odbacili Jahvu koji je među vama mrmljajući pred
njim riječima: 'Zašto smo uopće odlazili iz Egipta!'" 21
"Naroda u kojemu se nalazim", odgovori Mojsije, "ima
šest stotina tisuća pješaka, a ti kažeš: 'Mesa ću im
dati da jedu mjesec dana.' 22 Može li im se naklati
sitne i krupne stoke da im dostane? Mogu li im se
sve ribe iz mora zgrnuti da im bude dosta?" 23 Jahve
reče Mojsiju: "Zar je ruka Jahvina tako kratka? Sad
ćeš vidjeti hoće li se obistiniti moja riječ ili neće." 24
Mojsije izađe i kaza narodu Jahvine riječi. Onda skupi
sedamdeset muževa između narodnih starješina i
smjesti ih oko Šatora. 25 Jahve siđe u oblaku i poče s
njim govoriti. Zatim uze od duha koji bijaše na njemu i
stavi na onu sedamdesetoricu starješina. Kad duh
počinu na njima, počeše prorokovati, ali to više nikad
ne učiniše. 26 Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je
bilo ime Eldad, a drugome Medad. Duh je i na njima
počinuo - bili su i oni među upisanima, premda nisu
došli u tabor - te počeše u taboru prorokovati. 27
Neki mladić otrča te javi Mojsiju: "Eldad i Medad",
reče, "prorokuju u taboru!" 28 Jošua, sin Nunov, koji
je posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i
reče: "Mojsije, gospodaru moj, ušutkaj ih!" 29 Mojsije
mu odgovori: "Zar si zavidan zbog mene! Oh, kad bi
sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih
izlio svoga duha!" 30 Potom se Mojsije i starješine
izraelske vrate u tabor. 31 Tada Jahve zapovjedi te
zapuhnu vjetar i nanese prepelice od mora i sasu ih
na tabor, na dan hoda i s ove i s one strane tabora, na
dva lakta iznad zemlje. 32 Narod je ustao te je toga
cijeloga dana, svu noć i cio sutrašnji dan skupljao
prepelice. Onaj tko ih je skupio najmanje imao je
deset homera. 33 Zatim ih razastriješe oko tabora.
Meso još bijaše među njihovim zubima - još ga nisu
prožvakali - kadli planu Jahvin gnjev protiv naroda:
Jahve udari narod strašnim pomorom. 34 Ono se
mjesto prozva Kibrot Hataava, jer su ondje pokopali
one koji se bijahu polakomili. 35 Iz Kibrot Hataave
narod se zaputi u Haserot. I utabori se u Haserotu.

12 A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija
zbog žene Kušanke kojom se oženio; jer bijaše
uzeo za ženu jednu Kušanku. 2 "Zar je samo Mojsiju
govorio Jahve?" - rekoše mu. "Zar i nama nije
govorio?" Jahve to ču. 3 Mojsije je bio veoma skroman
čovjek, najskromniji čovjek na zemlji. 4 I odmah reče
Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjami: "Vas se troje pojavite
u Šatoru sastanka." Njih se troje pojavi. 5 U stupu
oblaka siđe Jahve te stade na ulazu u Šator. Zovnu
Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje istupi naprijed, 6
reče Jahve: "Saslušajte riječi moje: Nađe li se među
vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu
njemu progovaram. 7 Ali nije tako sa slugom mojim
Mojsijem. Od svih u kući mojoj najvjerniji je on. 8
Iz usta u usta njemu ja govorim, očevidnošću, a ne
zagonetkama, i lik Jahvin on smije gledati. Kako se
onda niste bojali govoriti protiv sluge moga Mojsija?"
9 Uskipjevši gnjevom na njih, Jahve ode. 10 Čim se
od šatora oblak udaljio, gle! Mirjam ogubavi, kao
snijegom posuta. Aron se okrenu prema Mirjami, a to
guba na njoj. 11 Tada rekne Aron Mojsiju: "Gospodaru
moj, ne svaljuj na nas kazne za grijeh koji smo u
ludosti počinili i kojega smo krivci. 12 Ne daj da ona
ostane kao mrtvo dijete kojemu je već na izlasku iz
majčine utrobe meso napol uništeno!" 13 Tada zavapi
Mojsije Jahvi: "Bože, molim te, ozdravi je!" 14 "Da

joj je otac njezin pljunuo u lice", reče Jahve Mojsiju,
"zar se ne bi morala stidjeti sedam dana? Neka i
ona bude odvojena izvan tabora sedam dana, pa
neka se poslije opet pripusti." 15 Tako je Mirjam bila
odvojena izvan tabora sedam dana. Narod nije na
put polazio dok Mirjam nije opet bila pripuštena. 16
Poslije toga narod krenu iz Haserota i utabori se u
pustinji Paranu.

13 Jahve reče Mojsiju: 2 "Pošalji ljude, po jednoga
čovjeka iz pojedinog pradjedovskog plemena,
da izvide kanaansku zemlju, koju dajem Izraelcima.
Pošaljite sve njihove glavare!" 3 Na Jahvinu zapovijed
Mojsije ih posla iz pustinje Parana. Svi ti ljudi
bijahu glavari Izraelaca. 4 A ovo su njihova imena:
Šamua, sin Zakurov, od plemena Rubenova; 5
Šafat, sin Horijev, od plemena Šimunova; 6 Kaleb,
sin Jefuneov, od plemena Judina; 7 Jigal, sin
Josipov, od plemena Jisakarova; 8 Hošea, sin
Nunov, od plemena Efrajimova; 9 Palti, sin Rafuov,
od plemena Benjaminova; 10 Gadiel, sin Sodijev,
od plemena Zebulunova; 11 Gadi, sin Susijev, od
plemena Josipova, od plemena Manašeova; 12 Amiel,
sin Gemalijev, od plemena Danova; 13 Setur, sin
Mikaelov, od plemena Ašerova; 14 Nahbi, sin Vofsijev,
od plemena Naftalijeva; 15 Geuel, sin Makijev, od
plemena Gadova. 16 To su imena ljudi koje je Mojsije
poslao da izvide zemlju. A Hošeu, sina Nunova,
Mojsije prozva Jošuom. 17 Posla ih Mojsije da izvide
kanaansku zemlju pa im reče: "Idite gore u Negeb,
onda se popnite na brdo. 18 Razgledajte zemlju
kakva je. Je li narod koji u njoj živi jak ili slab,
malobrojan ili mnogobrojan? 19 Kakva je zemlja u
kojoj živi: dobra ili rđava? Kakvi su gradovi u kojima
borave: otvoreni ili utvrđeni? 20 Kakvo je tlo: plodno
ili mršavo? Ima li po njemu drveća ili nema? Odvažni
budite i ponesite plodova te zemlje." Bilo je upravo
vrijeme ranog grožđa. 21 Odu oni gore da izvide
zemlju od pustinje Sina do Rehoba, koji je na ulazu u
Hamat. 22 Popnu se u Negeb i dođu do Hebrona,
gdje su se nalazili Ahiman, Šešaj i Talmaj, Anakovi
potomci. - Hebron je osnovan sedam godina prije
nego Soan u Egiptu. - 23 Kada stigoše u Dolinu
Eškol, odrezaše ondje lozu s grozdom i ponesoše ga,
udvoje, na motki; ponesoše i mogranja i smokava. 24
Ono se mjesto prozva Dolina Eškol zbog grozda koji
su ondje Izraelci odrezali. 25 Nakon četrdeset dana
vrate se iz zemlje koju su izviđali. 26 Odu k Mojsiju i
Aronu i svoj izraelskoj zajednici u Kadeš, u Paranskoj
pustinji. Podnesu njima i svoj zajednici izvještaj, a
onda im pokažu plodove zemlje. 27 Izvijeste ga
oni: "Išli smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista
njome teče med i mlijeko. Evo njezinih plodova. 28
Ali je jak narod koji u onoj zemlji živi, gradovi su
utvrđeni i vrlo veliki. A vidjesmo ondje i potomke
Anakove. 29 Amalečani borave u negepskom kraju:
Hetiti, Jebusejci i Amorejci žive u brdu; a Kanaanci
se nalaze uz more i duž Jordana." 30 Kaleb ušutka
narod oko Mojsija i progovori: "Krenimo ne oklijevajući
i zauzmimo je, jer je možemo nadvladati!" 31 Ali ljudi
što su s njim išli odvratiše: "Ne možemo ići na onaj
narod jer je jači od nas." 32 I počnu ozloglašivati
Izraelcima zemlju koju su izviđali: "Zemlja kroz koju
smo prošli da je izvidimo zemlja je što proždire svoje
stanovništvo. Sav narod što ga u njoj vidjesmo ljudi su
krupna stasa. 33 Vidjesmo ondje i divove - Anakovo
potomstvo od divova. Činilo nam se da smo prema
njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

14 Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te
noći narod plakaše. 2 Svi su Izraelci mrmljali
protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila:
"Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili
da smo pomrli u ovoj pustinji! 3 Zašto nas Jahve
vodi u tu zemlju da padnemo od mača a žene naše i
djeca da postanu roblje! Zar nam ne bi bilo bolje da
se vratimo u Egipat!" 4 Jedan je drugome govorio:
"Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat!" 5
Mojsije i Aron padoše ničice pred svom okupljenom
izraelskom zajednicom. 6 A Jošua, sin Nunov, i Kaleb,
sin Jefuneov, koji bijahu među onima što su izviđali
zemlju, razderaše svoju odjeću. 7 Zatim rekoše svoj
zajednici izraelskoj: "Zemlja kroz koju smo prošli da
je istražimo izvanredno je dobra. 8 Ako nam Jahve
bude dobrostiv, u tu će nas zemlju dovesti i dat će
nam je. To je zemlja u kojoj teče med i mlijeko. 9
Samo, nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se
naroda one zemlje: tÓa on je zalogaj za nas. Oni su
bez zaštite, a s nama je Jahve! Ne bojte ih se!" 10
I dok je sva zajednica već mislila da ih kamenuje,
pokaza se Slava Jahvina u Šatoru sastanka svima
sinovima Izraelovim. 11 Tada reče Mojsiju: "Dokle
će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati
unatoč svim znamenjima što sam ih među njima
izvodio? 12 Udarit ću ih pomorom i istrijebiti, a od
tebe ću učiniti narod veći i moćniji od njega." 13
Onda Mojsije reče Jahvi: "Egipćani su shvatili da si ti,
svojom moći, izveo ovaj narod između njih. 14 Oni su
to kazali žiteljima one zemlje. Već su saznali da si ti,
Jahve, usred ovog naroda, kojemu se očituješ licem
u lice, i da ti, Jahve, u oblaku stojiš nad njima; da
obdan u stupu od oblaka, a obnoć u stupu od ognja

ideš pred njima. 15 Zato, ako pobiješ ovaj narod
kao jednoga čovjeka, narodi koji su čuli glas o tebi
reći će: 16 'Jahve je bio nemoćan da dovede ovaj
narod u zemlju koju mu je pod zakletvom obećao, i
zato ih je poubijao u pustinji.' 17 Zato neka se snaga
moga Gospodina uzvisi, kako si najavio rekavši: 18
'Jahve je spor na srdžbu, a bogat milosrđem; podnosi
opačinu i prijestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjena,
nego opačinu otaca kažnjava na djeci do trećega i
četvrtog koljena.' 19 Oprosti krivnju ovome narodu po
veličini svoga milosrđa, kao što si vodio ovaj narod
od Egipta dovde." 20 "Opraštam po riječi tvojoj", reče
Jahve. 21 "Ali ipak, tako ja živ bio i slave se Jahvine
napunila sva zemlja, 22 ni jedan od ljudi koji su vidjeli
slavu moju i znamenja što sam ih izveo u Egiptu
i u pustinji, pa me ipak iskušavali već deset puta
ne hoteći poslušati moj glas, 23 neće vidjeti zemlje
što sam je pod zakletvom obećao njihovim ocima;
nitko od onih koji me preziru neće je vidjeti. 24 A
slugu svoga Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer
mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u
koju je išao i njegovi će je potomci zaposjesti! Neka
Amalečani i Kanaanci samo ostanu u dolini. 25 Sutra
se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora." 26
Još reče Jahve Mojsiju i Aronu: 27 "Dokle će ta opaka
zajednica mrmljati protiv mene? Čuo sam tužbe što
ih Izraelci na me dižu. 28 Kaži im: Tako ja živ bio,
objavljuje Jahve, kako ste na moje uši govorili, tako
ću vam i učiniti. 29 U ovoj pustinji popadat će vaša
mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni u bilo koji
vaš popis od dvadeset godina pa naprijed, koji ste
rogoborili protiv mene. 30 Nećete ući u zemlju na koju
sam svoju ruku digao da vas u njoj nastanim, osim
Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova. 31 A
vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje, njih
ću uvesti da nastane zemlju što ste je vi prezreli. 32
A vi? Neka vam tjelesa popadaju u ovoj pustinji! 33
Vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina,
neka trpe zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju
tjelesa u ovoj pustinji. 34 Prema broju dana u koje
ste istraživali zemlju - dana četrdeset, za svaki dan
jednu godinu - ispaštajte svoje opačine četrdeset
godina. Iskusite što znači mene napustiti. 35 Ja,
Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom
zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj istoj
pustinji neka završi! Tu neka izgine." 36 A oni ljudi
koje Mojsije bijaše poslao da istraže zemlju i koji su
nakon povratka potakli svu zajednicu da rogobori
protiv njega ozloglašujući zemlju; 37 oni, dakle, ljudi
koji su zlobno ozloglasili zemlju bijahu pomoreni pred
Jahvom. 38 Od onih ljudi koji su išli da istraže zemlju
ostadoše na životu jedino Jošua, sin Nunov, i Kaleb,
sin Jefuneov. 39 Kad je Mojsije prenio te riječi svim
Izraelcima, narod se uvelike ražalosti. 40 I uranivši
ujutro počnu se uspinjati na vrh brda govoreći. "Evo
uzlazimo na mjesto o kojem je govorio Jahve jer smo
zgriješili." 41 A Mojsije rekne: "Zašto kršite zapovijed
Jahvinu? Nećete uspjeti. 42 Ne penjite se, da vas ne
potuku vaši neprijatelji, jer Jahve nije među vama. 43
Ta ondje se pred vama nalaze Amalečani i Kanaanci
te ćete od mača pasti jer ste se odvratili od Jahve i
jer Jahve neće biti s vama." 44 Ali se oni prkosno
penjahu prema vrhu brda, iako se ni Kovčeg saveza
Jahvina ni Mojsije nisu micali iz tabora. 45 Amalečani
i Kanaanci koji su živjeli na onome brdu spuste se,
udare po njima i rasprše ih sve do Horme.

15 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci
im: 'Kad uđete u zemlju gdje ćete boraviti i koju
vam ja dajem, 3 pa budete prinosili Jahvi paljenu
žrtvu, paljenicu ili klanicu, zavjetnicu ili dragovoljnu
žrtvu, ili žrtvu prigodom svojih svetkovina - praveći
tako od krupne ili sitne stoke ugodan miris Jahvi - 4
neka prinositelj prinese svoj dar Jahvi: prinosnicu od
desetine efe najboljeg brašna, zamiješena u četvrtini
hina ulja. 5 Uz paljenicu ili uz klanicu prinesi čevrtinu
hina vina za ljevanicu na svako janje. 6 Povrh ovna
prinesi kao prinosnicu dvije desetine efe najboljeg
brašna, zamiješena u jednoj trećini hina ulja; 7 i vina
za ljevanicu prinesi trećinu hina na ugodan miris
Jahvi. 8 Ako Jahvi prinosiš junca kao paljenicu ili kao
klanicu da izvršiš zavjet ili kao pričesnicu, 9 neka
se onda uz junca prinesu tri desetine efe najboljeg
brašna, zamiješena u pola hina ulja, 10 a za ljevanicu
prinesi pola hina vina kao paljenu žrtvu na ugodan
miris Jahvi. 11 Neka se tako postupi uza svakoga
vola i uza svakoga ovna, uza svaku glavu sitne stoke,
ovce ili koze: 12 koliko ih god prinesete, za svako
pojedino tako učinite, već prema njihovu broju. 13
Svaki domorodac neka postupa ovako kad prinosi
žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi. 14 I ako koji
stranac koji živi među vama, ili će biti među vašim
potomcima, htjedne prinijeti žrtvu paljenu na ugodan
miris Jahvi, neka radi kako i vi radite. 15 Neka je
jedan zakon i za vas i za stranca koji s vama boravi.
To je trajan zakon za vaše naraštaje: pred Jahvom,
kako je s vama, tako neka bude i sa strancem. 16
Jedan zakon i jedno pravo neka vrijedi za vas i za
stranca koji s vama boravi.'" 17 Jahve reče Mojsiju:
18 "Govori Izraelcima i reci im: 'Kad dođete u zemlju
u koju vas vodim 19 i budete jeli kruh te zemlje,
prinesite podizanicu Jahvi. 20 Kao prvinu iz svojih

naćava prinesite jedan kolač kao podizanicu; prinesite
ga kao i podizanicu s gumna. 21 Od prvine svojih
naćava davajte Jahvi podizanicu od naraštaja do
naraštaja.'" 22 "Ako nehotice pogriješite te ne budete
obdržavali koju od zapovijedi što ih je Jahve objavio
po Mojsiju - 23 sve što vam je Jahve zapovjedio po
Mojsiju, odonda kad vam je izdao zapovijedi pa dalje
od koljena do koljena - 24 onda: ako je to počinjeno
nepažnjom zajednice, neka sva zajednica prinese
jednoga junca kao paljenicu na ugodan miris Jahvi
s propisanom prikaznicom i ljevanicom i jednoga
jarca kao okajnicu. 25 Neka svećenik obavi obred
pomirenja nad svom izraelskom zajednicom, pa će im
biti oprošteno. Bila je samo nepažnja, a oni su prinijeli
svoj dar - paljenu žrtvu Jahvi - i okajnicu pred Jahvom
za svoju nepažnju. 26 Bit će oprošteno svoj izraelskoj
zajednici, a tako i strancu koji među njima boravi,
jer se sav narod iz nepažnje ogriješio. 27 Pogriješi li
iz nepažnje pojedinac, neka prinese jedno žensko
kozle od godine dana kao okajnicu. 28 Neka svećenik
obavi obred pomirenja pred Jahvom nad osobom
koja je nehotice pogriješila od nepažnje. Kad nad
njom obavi obred pomirenja, bit će joj oprošteno. 29
Kada tko pogriješi nepažnjom, neka vam jedan zakon
vrijedi i za domoroca i za stranca koji boravi među
vama. 30 Ali onaj koji nešto učini naumice, bio on
domorodac ili stranac, taj na Jahvu huli. Takav neka
se istrijebi između svoga naroda 31 jer je prezreo
Jahvinu riječ i prekršio njegovu zapovijed. Neka se
takav iskorijeni. Neka njegova krivnja padne na nj!"
32 Kad su Izraelci bili u pustinji, nađu čovjeka kako
kupi drva u subotnji dan. 33 I oni koji su ga našli da
kupi drva dovedu ga Mojsiju i Aronu i svoj zajednici.
34 Stave ga pod stražu, jer još nije bilo određeno što
treba s njim učiniti. 35 "Toga čovjeka treba pogubiti!" -
reče Jahve Mojsiju. "Neka ga kamenjem zaspe izvan
tabora sva zajednica." 36 Sva ga zajednica izvede
izvan tabora i zasu ga kamenjem te on poginu, kako
je Jahve zapovjedio Mojsiju. 37 Reče Jahve Mojsiju:
38 "Govori Izraelcima i reci im: neka od naraštaja
do naraštaja prave rese na skutovima svojih haljina,
a za resu svakoga skuta neka privezuju ljubičastu
vrpcu. 39 Imat ćete rese zato da vas pogled na njih
sjeća svih Jahvinih zapovijedi. Vršite ih, a ne zanosite
se svojim srcem i svojim očima, što vas tako lako
zavode na bludnost. 40 Tako ćete se sjećati svih
mojih zapovijedi, vršit ćete ih i bit ćete posvećeni
svome Bogu. 41 Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam
vas izveo iz zemlje egipatske da vam budem Bogom.
Ja, Jahve, Bog vaš."

16 Korah, sin Jisharov, sin Kehatov, sin Levijev, pa
Datan i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov
- potomci Rubenovi - 2 ustanu protiv Mojsija zajedno
sa dvjesta pedeset Izraelaca, glavara zajednice,
uglednih na skupštini i ljudi na glasu. 3 Oni se sjate
oko Mojsija i Arona govoreći im: "Vi prelazite mjeru!
Sva je zajednica, svi njezini članovi, posvećena i
među njima je Jahve. Zašto se onda uzvisujete iznad
zajednice Jahvine!" 4 Kad to ču Mojsije, pade ničice.
5 Zatim reče Korahu i svoj njegovoj družini: "Sutra će
Jahve pokazati tko je njegov i tko je posvećen, kome
dopušta da mu se približi. Koga sebi izabere, k sebi
će ga i pustiti. 6 Učinite ovo: uzmite kadionike, Korah
i sva njegova družina; 7 sutra stavite u njih vatre i
metnite odozgo tamjana pred Jahvom. Koga Jahve
odabere, taj neka bude posvećen. Vi prelazite mjeru,
Levijevci!" 8 Potom Mojsije reče Korahu: "Poslušajte,
Levijevci! 9 Zar vam je malo što vas je Bog Izraelov
izdvojio iz Izraelove zajednice da vas približi k sebi
te da vršite službu u Jahvinu prebivalištu i da stojite
pred zajednicom služeći joj? 10 Promaknuo je tebe i
s tobom svu tvoju braću Levijevce, a vi još tražite i
svećeništvo! 11 Ti i sva tvoja družina, dakle, sjatili
ste se protiv Jahve; jer što je Aron da protiv njega
rogoborite?" 12 Zatim posla Mojsije po Datana i
Abirama, sinove Eliabove, ali oni odgovore: "Nećemo
doći! 13 Zar je malo što si nas odveo iz zemlje kojom
teče med i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji, pa
hoćeš da nasilno zagospodariš nad nama? 14 Nisi
nas uveo u zemlju kojom teče med i mlijeko i nisi nam
dao u posjed njive i vinograde! Misliš li iskopati oči
ovim ljudima? Nećemo doći!" 15 Mojsije se vrlo razljuti
i reče Jahvi: "Ne obaziri se na njihovu prinosnicu!
Ni jednoga njihova magarca nisam prisvojio niti sam
ijednoga od njih oštetio." 16 Zatim Mojsije reče
Korahu: "Ti i sva tvoja družina stupite sutra pred
Jahvu; ti, i oni, i Aron. 17 Neka svaki uzme svoj
kadionik, stavi u nj tamjana i neka svaki donese svoj
kadionik pred Jahvu - dvjesta i pedeset kadionika. A i
ti i Aron donesite svaki svoj kadionik." 18 Svaki uzme
svoj kadionik, stavi u nj vatre, onda odozgo metne
tamjana i stane s Mojsijem i Aronom kod ulaza u
Šator sastanka. 19 Kad, naprama njima, sabra Korah
svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka, onda se
svoj zajednici pokaza slava Jahvina. 20 I reče Jahve
Mojsiju i Aronu: 21 "Odvojite se od te zajednice da je
odmah satrem!" 22 Oni popadoše ničice i povikaše:
"Bože! Bože životnog duha u svakome tijelu! Zar ćeš
se razgnjeviti na svu zajednicu kad je samo jedan
sagriješio!" 23 Onda Jahve reče Mojsiju: 24 "Reci toj
zajednici: 'Uklonite se iz okolice prebivališta Koraha,

Datana i Abirama!'" 25 Mojsije ustade i pođe k Datanu
i Abiramu. Za njim krenuše izraelske starješine. 26
Zatim ovako progovori zajednici: "Odstupite od šatora
tih opakih ljudi! Ne dotičite se ničega što je njihovo,
da ne budete uništeni zbog svih njihovih grijeha." 27
Tako se oni udalje iz okolice prebivališta Korahova,
Datanova i Abiramova. Uto izađu Datan i Abiram
te stanu na ulazu svojih šatora sa svojim ženama,
svojim sinovima i svojom nejačadi. 28 "Po ovom ćete
vidjeti", reče Mojsije, "da me Jahve poslao da vršim
sva ova djela, a da ih ne činim sam od sebe: 29 ako
ovi ljudi umru kao što umru i svi ljudi; ako ih pohodi
sudbina kakva pohodi sve ljude, onda me Jahve
nije poslao. 30 Ali ako Jahve učini nečuveno: ako
zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih sa svim što
je njihovo te živi siđu u Šeol, onda znajte da su ovi
ljudi prezreli Jahvu." (Sheol h7585) 31 A kad on završi
sve te riječi, tlo se pod njima raspukne; 32 zemlja
rastvori svoje ralje i proguta ih s njihovim domovima,
sa svim Korahovim ljudima i svim njihovim imanjem.
33 Živi siđu u Šeol, oni i sve njihovo. Onda se nad
njima zemlja zatvori i oni iščeznu iz zbora. (Sheol
h7585) 34 Na njihov vrisak svi Izraelci što su stajali
oko njih pobjegoše govoreći: "Da i nas zemlja ne
proguta!" 35 Ali sukne oganj od Jahve te proždre
dvjesta i pedeset ljudi koji su prinosili tamjan. 36
Jahve reče Mojsiju: 37 "Kaži Eleazaru, sinu svećenika
Arona, da ukloni kadionike - jer su posvećeni - iz toga
zgarišta, a neposvećenu vatru iz njih neka razaspe
podalje. 38 Kadionici onih koji su sagriješili i grijehom
život pokopali neka se prekuju u pločice za oblaganje
žrtvenika. Doneseni su, naime, pred Jahvu, pa su
posvećeni. Neka budu opomenom Izraelcima!" 39
Tako svećenik Eleazar uze kadionike od tuča što su ih
prinosili oni koji izgorješe; prekovaše ih u pločice za
oblaganje žrtvenika. 40 One su opomena Izraelcima
da se nitko nepozvan - nitko tko nije od Aronova
potomstva - ne smije približiti da pali tamjan pred
Jahvom, kako mu se ne bi dogodilo kao Korahu i
njegovoj družini, prema onom što je kazao Jahve po
Mojsiju. 41 Sutradan je sva zajednica rogoborila protiv
Mojsija i Arona. "Pobili ste Jahvin narod!" - govorili su.
42 Dok se zajednica skupljala protiv Mojsija i Arona,
oni se okrenuše prema Šatoru sastanka, i gle! oblak
ga prekri i slava se Jahvina pokaza. 43 Tada Mojsije i
Aron odoše pred Šator sastanka. 44 I Jahve reče
Mojsiju: 45 "Udaljite se od te zajednice; u tili ću je
čas uništiti!" Oni padoše ničice. 46 Zatim Mojsije reče
Aronu: "Uzmi kadionik, stavi u nj vatre sa žrtvenika,
metni tamjana, a onda se žuri do zajednice da obaviš
nad njom obred pomirenja. Gnjev je Jahvin već izbio i
zlo je počelo!" 47 Aron uze što mu je Mojsije rekao te
otrča usred zbora, a kad tamo: pomor među narodom
već počeo. Stavi tamjana te obavi obred pomirenja
nad narodom. 48 Zatim stade između mrtvih i živih i
zlo se ustavi. 49 Bilo ih je mrtvih od toga zla četrnaest
tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog
Koraha. 50 Aron se vrati k Mojsiju na ulaz u Šator
sastanka: pomor se ustavi.

17 Jahve reče Mojsiju: 2 "Razloži Izraelcima te od
njih uzmi po jedan štap za svaki predjedovski
dom; uzmi od svih njihovih starješina za njihove
pradjedovske domove dvanaest štapova. Ime svakoga
napiši na njegovu štapu. 3 A kako ima po jedan
štap za svakoga starješinu pradjedovskih domova,
Aronovo ime napiši na Levijevu štapu. 4 Onda ih
pohrani u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje
gdje se s tobom sastajem. 5 Štap onoga čovjeka
koga izaberem propupat će. Tako ću maknuti od sebe
rogoborenje Izraelaca kojim prigovaraju vama." 6
Mojsije tako kaza Izraelcima. Sve njihove starješine
dadoše mu štap, po jedan štap za svakoga starješinu
- dakle, dvanaest štapova za njihove pradjedovske
domove. Među njihovim štapovima bio je i štap
Aronov. 7 Mojsije pohrani štapove pred Jahvu u
Šatoru svjedočanstva. 8 Kad sutradan Mojsije uđe u
Šator svjedočanstva, gle: štap Arona iz doma Levijeva
propupao! Potjerala mladica, procvjetao cvijet i sazreli
bademi. 9 Tada iznese Mojsije ispred Jahve sve
štapove sinovima Izraelovim. Oni ih razgledaše, a
onda svatko uze svoj štap. 10 Jahve reče Mojsiju:
"Opet stavi Aronov štap pred Svjedočanstvo, neka
se čuva za znak buntovnim sinovima. Dokončaj
tako njihovo rogoborenje protiv mene da ne izginu."
11 I učini Mojsije: kako mu je Jahve zapovjedio,
tako učini. 12 "Izgibosmo!" - rekoše Izraelci Mojsiju.
"Propadosmo! Svi odreda propadosmo! 13 Tko god
priđe Jahvinu prebivalištu, umire ... Zar ćemo svi
izginuti?"

18 Tada Jahve reče Aronu: "Ti, tvoji sinovi i tvoj
pradjedovski dom s tobom bit ćete odgovorni
za grijehe u Svetištu; ti i tvoji sinovi s tobom bit
ćete odgovorni za grijehe svoga svećeništva. 2
Pridruži k sebi i svoju braću od Levijeva plemena
- tvoga pradjedovskog doma - neka ti se priključe
da ti poslužuju, tebi i tvojim sinovima s tobom, pred
Šatorom svjedočanstva. 3 Neka stoje na službu tebi i
svemu Šatoru, ali neka se ne približuju pokućstvu
u Svetištu niti žrtveniku, da ne poginu i oni i vi. 4
Neka su, dakle, tebi pridruženi i neka preuzmu brigu
za Šator sastanka, svaku službu oko Šatora. I neka

se ni jedan svjetovnjak ne približuje vama, 5 a vi
vršite službu u Svetištu i službu oko žrtvenika da
se više ne izlijeva gnjev na Izraelce. 6 Uzeh, evo,
vašu braću levite između Izraelaca vama za dar;
kao darovani pripadaju Jahvi da obavljaju službu
oko Šatora sastanka. 7 Ti i tvoji sinovi s tobom
preuzmite svećeničke poslove oko svega što spada
na žrtvenik i iza zavjese. Službu koju dajem na dar
vašem svećeništvu vi obavljajte. A svjetovnjak koji se
primakne neka se pogubi." 8 Još reče Jahve Aronu:
"Tebi, evo, povjeravam brigu o onom što se meni
prinosi. Sve što Izraelci posvećuju dodjeljujem tebi
i tvojim sinovima kao baštinu trajnim zakonom. 9
Ovo neka pripadne tebi od svetinja nad svetinjama:
od paljenih žrtava svi njihovi darovi, za sve njihove
prinosnice, za sve njihove okajnice i za sve njihove
naknadnice što ih budu meni uzvraćali; ta vrlo sveta
stvar neka pripadne tebi i tvojim sinovima! 10 Blagujte
ih kao najveće svetinje! Svaki muškarac može ih
jesti. Neka ti budu svete! 11 I ovo neka bude za
te: ono što se uzima od izraelskih prinosa da se
prinese kao prikaznica - trajnim zakonom predajem
tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. Svatko
tko u tvome domu bude čist može od toga jesti. 12
Najbolje od novoga ulja i najbolje od novoga vina i
žita - prvine koje se prinose Jahvi - predajem tebi. 13
Prvi rodovi svega u njihovoj zemlji što ih budu donosili
Jahvi neka budu tvoji. Tko je god čist u tvome domu
može ih jesti. 14 Sve što u Izraelu bude određeno
za 'herem' neka je tvoje. 15 Svako prvorođenče svih
bića - kako ljudi tako i životinja - što se prinose Jahvi
neka bude tvoje. Samo pusti da se otkupi prvenac
od ljudi i prvenče od nečiste stoke. 16 Kad budu
stari mjesec dana, pusti da ih otkupljuju. A njihovu
otkupnu cijenu odredi: pet srebrnih šekela, prema
hramskom šekelu, a to je dvadeset gera. 17 Ali
prvenče kravlje, prvenče ovčje i prvenče kozje neka
se ne otkupljuje. Oni su svetinja. Krv njihovu izlij na
žrtvenik, a pretilinu njihovu sažeži u kad kao žrtvu
spaljenu na ugodan miris Jahvi. 18 Njihovo meso neka
pripadne tebi; kao i grudi žrtve prikaznice i desno
pleće. 19 Sve posvećene prinose što ih Izraelci podižu
Jahvi predajem trajnim zakonom tebi, tvojim sinovima
i tvojim kćerima s tobom. To je savez osoljen, trajan
pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu s tobom." 20
"Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj", reče Jahve
Aronu, "niti sebi stječi posjeda među njima! Ja sam
tvoj dio i tvoja baština među Izraelcima." 21 "Levijevim
sinovima, evo, predajem u baštinu sve desetine u
Izraelu za njihovu službu - za službu što je obavljaju
u Šatoru sastanka. 22 A Izraelci neka se više ne
primiču Šatoru sastanka, da ne navuku na se grijeh
i ne poginu. 23 Neka samo leviti obavljaju službu
u Šatoru sastanka; i neka oni budu odgovorni za
svoj grijeh. Trajna je to odredba za vaše naraštaje;
među Izraelcima neka nemaju posjeda, 24 jer ja im
predajem u posjed desetine što ih Izraelci prinose na
dar Jahvi. Stoga sam za njih rekao: neka oni nemaju
posjeda među Izraelcima." 25 Jahve reče Mojsiju: 26
"Levitima govori i reci im: 'Kad od Izraelaca primate
desetinu, koju ja od njih dajem vama u baštinu, od
toga onda vi prinesite podizanicu Jahvi: desetinu od
desetine. 27 Prinos će vam biti zaračunan kao da
je prinos s gumna i Óotoka iz badnja. 28 Tako isto
prinosite podizanicu Jahvi i od svih svojih desetina što
ih primate od Izraelaca. Od toga davajte podizanicu
Jahvinu svećeniku Aronu. 29 Od svih darova koje
budete primali podižite podizanicu Jahvi; od svega
ono najbolje - onaj dio koji treba posvećivati.' 30 Još
im reci: 'Pošto od toga prinesete najbolji dio, neka se
to levitima uračuna kao prihod s gumna i prihod iz
badnja. 31 Na svakome ga mjestu možete jesti, i vi i
vaši ukućani, jer to vam je nagrada za vašu službu u
Šatoru sastanka. 32 Pošto prinesete njegov najbolji
dio, nećete navući na se grijeha; svetinja Izraelaca
nećete oskvrnjivati te nećete ginuti.'"

19 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Ovo je zakonska
odredba što ju je Jahve naredio: Reci Izraelcima
neka ti dovedu crvenu junicu, zdravu, na kojoj nema
mane i na koju još nije stavljan jaram. 3 A vi je
predajte svećeniku Eleazaru. Neka se zatim izvede
izvan tabora i zakolje pred njim. 4 Svećenik Eleazar
neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi
sedam puta prema pročelju Šatora sastanka. 5 Neka
se onda junica spali na njegove oči; neka joj se spale:
koža, meso, krv i nečist. 6 Potom neka svećenik
uzme cedrovine, izopa i crvenoga prediva pa ih baci
usred vatre gdje se krava spaljuje. 7 Neka svećenik
opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa. Poslije
toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist
do večeri. 8 I onaj koji ju je spaljivao neka svoju
odjeću opere i okupa svoje tijelo u vodi te bude nečist
do večeri. 9 A jedan čist čovjek neka pokupi pepeo
od junice pa ga pohrani izvan tabora na čisto mjesto
da se čuva izraelskoj zajednici za vodu očišćenja.
To je žrtva okajnica. 10 I onaj koji skupi pepeo od
junice neka opere svoju odjeću i bude nečist do
večeri. Neka to bude trajan zakon i za Izraelce i za
stranca koji među njima boravi." 11 "Tko se dotakne
mrtva ljudskog tijela neka je nečist sedam dana.
12 Takav neka se opere tom vodom trećega dana

i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne opere
trećega dana i sedmoga dana, neće biti čist. 13 Tko
se dotakne mrtvaca, tijela preminula čovjeka, a ne
opere se, oskvrnjuje Jahvino prebivalište. Takav neka
se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje
nije bio poliven, nečist je; njegova je nečistoća još
na njemu." 14 "Ovo je zakon kad koji čovjek umre
u šatoru; tko god uđe u šator i tko god bude u
šatoru neka je nečist sedam dana. 15 Svaka otvorena
posuda koja ne bude zatvorena poklopcem neka je
nečista. 16 A na otvorenu polju tko se god dotakne
poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju,
ili groba neka je nečist sedam dana. 17 Neka se
za onoga koji se onečistio uzme pepela od životinje
spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu sudu, nalije žive
vode. 18 Onda neka čist čovjek uzme izopa, zamoči
ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu posuđu,
po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao
kostiju, ili ubijenoga, ili preminuloga, ili groba. 19
Neka čisti čovjek škropi nečistoga trećega i sedmoga
dana. Tako će ga na sedmi dan očistiti. Taj onda neka
opere svoju odjeću, okupa se u vodi i neka je navečer
čist. 20 A bude li tko nečist pa se ne očisti, neka
se iskorijeni iz zajednice, jer je oskvrnuo Jahvino
svetište; vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist
je! 21 Neka im i ovo bude trajnim zakonom: i onaj
koji je škropio vodom za očišćenje neka opere svoju
odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za očišćenje neka
je nečist do večeri. 22 Čega se god nečisti dotakne
neka je nečisto; a osoba koja se njega dotakne neka
je nečista do večeri."

20 Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju
Sin u prvome mjesecu. Narod se nastani u
Kadešu. Ondje umrije Mirjam i ondje je sahraniše. 2
Nije bilo vode za zajednicu. Stoga se udruže protiv
Mojsija i protiv Arona. 3 Narod se poče svađati s
Mojsijem i govoriti: "Da smo bar izginuli kad su nam
i braća poginula pred Jahvom! 4 Zašto ste doveli
Jahvinu zajednicu u ovu pustinju da ovdje pomremo
i mi i naša stoka? 5 Zašto ste nas izveli iz Egipta
da nas dovedete u ovo nesretno mjesto; mjesto u
kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni mogranja?
Nema ni vode da pijemo." 6 Mojsije i Aron odu ispred
zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice.
Tada im se pokaza slava Jahvina. 7 I Jahve reče
Mojsiju: 8 "Uzmi štap pa ti i tvoj brat Aron skupite
zajednicu. Onda, na njihove oči, progovorite pećini
da ustupi svoje vode. Iz pećine im izvedi vodu te
napoj zajednicu i njezino blago." 9 Mojsije uzme štap
ispred Jahve kako mu je naredio. 10 Zatim Mojsije i
Aron skupe zbor pred pećinu pa im Mojsije rekne:
"Čujte, buntovnici! Hoćemo li vam iz ove pećine
izvesti vodu?" 11 Zatim Mojsije podigne ruku i dvaput
udari štapom o pećinu: voda provali u obilju, pa su
mogli piti i zajednica i njezino blago. 12 Potom će
Jahve Mojsiju i Aronu: "Budući da se niste pouzdavali
u me i niste me svetim očitovali u očima sinova
Izraelovih, nećete uvesti ovaj zbor u zemlju koju
im dajem." 13 To su Meripske vode, kraj njih su se
Izraelci prepirali s Jahvom, a on se pokazao svetim.
14 Iz Kadeša pošalje Mojsije glasnike: "Kralju Edoma.
Ovako veli tvoj brat Izrael: 'Ti znaš sve jade koji su
nas snašli. 15 Naši se preci spustiše u Egipat. U
Egiptu smo proboravili mnogo vremena. Egipćani su
s nama i s našim precima loše postupali. 16 Stoga
smo vapili Jahvi, i on ču naš glas i posla anđela koji
nas izbavi iz Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz
rub tvoga područja. 17 Pusti nas da prođemo kroz
tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja ni vinograda
niti ćemo piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim
putem, ne skrećući ni desno ni lijevo, dok ne prođemo
tvoje područje." 18 Edom mu odgovori: "Ne prolazi
preko moje zemlje, jer eto me s mačem preda te!"
19 "Ići ćemo utrenikom", rekoše Izraelci, "a budemo
li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo ti
platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice." 20
"Ne prolazi!" - odgovori. I Edom mu izađe u susret
s mnogo ljudi i s velikom silom. 21 Tako Edom nije
dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo područje i
Izrael se okrenu od njega. 22 Zaputivši se od Kadeša,
stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu Horu. 23 Kod
brda Hora, uz među edomsku, reče Jahve Mojsiju
i Aronu: 24 "Neka se Aron pridruži svojim precima!
Neće ući u zemlju koju dajem Izraelcima, jer ste
se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda. 25
Uzmi Arona i njegova sina Eleazara, pa ih izvedi
na brdo Hor. 26 I svuci Aronu njegove haljine pa ih
obuci njegovu sinu Eleazaru. Aron će se pridružiti
precima, umrijet će ondje." 27 Mojsije učini kako
naredi Jahve. Pred svom zajednicom popeše se na
brdo Hor. 28 Mojsije svuče s Arona njegove haljine te
ih obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda
umrije Aron. Zatim se Mojsije i Eleazar spustiše s
brda. 29 Sva zajednica vidje da je Aron preminuo i
sav dom Izraelov oplakivaše Arona trideset dana.

21 Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negebu,
ču da Izrael dolazi Atarimskim putem, pa navali
na Izraela i neke njegove zarobi. 2 Tada se Izrael
ovako zavjetova Jahvi: "Ako u moje ruke izručiš ovaj
narod, potpuno ću uništiti njegove gradove." 3 Jahve

usliša glas Izraela i predade mu Kanaance. A Izrael
njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se ono
mjesto prozva Horma. 4 Od brda Hora zapute se
prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku.
Narod putem postane nestrpljiv. 5 I počne govoriti
i protiv Boga i protiv Mojsija: “Zašto nas izvedoste
iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha,
nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama
našim.” 6 Onda Jahve pošalje na narod ljute zmije;
ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u
Izraelu. 7 Dođe narod k Mojsiju pa reče: “Sagriješili
samo kad smo govorili protiv Jahve i protiv tebe.
Pomoli se Jahvi da ukloni zmije od nas!” Mojsije se
pomoli za narod, 8 i Jahve reče Mojsiju: “Napravi
otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujeden, ostat
će na životu ako je pogleda.” 9 Mojsije napravi zmiju
od mjedi i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica,
pogledao bi u mjedenu zmiju i ozdravio. 10 Pođu
Izraelci i utabore se u Obotu. 11 Potom se zapute
iz Obota i utabore se kraj Ije-Abarima, u pustinji što
je nasuprot Moabu, sa strane sunčeva izlaska. 12
Odande otputuju te se utabore u dolini Zaredu. 13
Odande krenu i utabore se s onu stranu Arnona,
koji je u pustinji a izvire u području Amorejaca.
Jer je Arnon granica moapska između Moabaca i
Amorejaca. 14 Zato se veli u “Knjizi Jahvinih vojni”:
“Vaheb kod Sufe i doline arnonske 15 i padine doline
što se naginje prema mjestu Aru i naslanja se na
granicu moapsku ...” 16 Odande odoše u Beer. To je
bunar o kojem je Jahve rekao Mojsiju: “Skupi narod
da im dam vode!” 17 Tada Izrael zapjeva ovu pjesmu:
“Proključaj, studenče! A vi ga uznosite: 18 knezovi
ga iskopali, prvaci narodni izdubli žezlom, štapom
svojim.” Iz pustinje odu u Matanu, 19 iz Matane u
Nahaliel, a iz Nahaliela u Bamot; 20 iz Bamota u
dolinu što se stere u moapskom polju, prema vrhuncu
Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru. 21 Sad
Izrael posla glasnike Sihonu, amorejskome kralju, s
porukom: 22 “Pusti da prođem preko tvoje zemlje.
Nećemo zalaziti u polja i u vinograde, niti ćemo piti
vode iz bunara. Ići ćemo Kraljevskim putem dok ne
prođemo tvoje područje.” 23 Ali Sihon ne dopusti
Izraelu da prođe njegovim područjem, nego skupi
sav svoj narod te izađe u pustinju da presretne
Izraelce. Stigavši do Jahze, zavojuje na Izraela. 24
Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i osvoji njegovu
zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer je
Az ležao na granici Amonaca. 25 Izrael zauzme
sve one gradove i Izrael se nastani u svim onim
gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim
naseljima. 26 Kako je Hešbon bio glavni grad Sihona,
amorejskog kralja, koji je ratovao protiv prijašnjega
moapskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju do
Arnona, 27 kažu zato pjesnici: “Hrabro, o Hešbone,
dobro sazdani, čvrsto posađeni grade Sihonov! 28 Iz
Hešbona oganj suknu, plamen iz grada Sihonova,
sažga Ar moapski, proždrije visove arnonske. 29
Teško tebi, Moabe! Propao si, narode Kemošev!
Od sinova bjegunce učini, a od kćeri svojih ropkinje
Sihonu, kralju amorejskom. 30 Pobili smo ih; propao
je Hešbon do Dibona: sve smo razorili do Nofaha,
što je blizu Medebe ...” 31 Tako se Izrael nastani u
zemlji Amorejaca. 32 Mojsije se uputi da izvidi Jazer.
Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju Amorejce
koji bijahu ondje. 33 Okrenu se onda i pođu prema
Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih sa svim
svojim narodom da zapodjene boj kod Edreja. 34 Ali
Jahve reče Mojsiju: “Ne boj ga se! Predao sam u
tvoje ruke njega, sav njegov narod i njegovu zemlju.
Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem
Sihonom koji je boravio u Hešbonu.” 35 I potukoše
ga, i sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko
ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

22 Poslije toga Izraelci otputuju i utabore se na
Moapskim poljanama, s onu stranu Jordana,
nasuprot Jerihonu. 2 Balak, sin Siporov, vidje sve što
Izrael učini Amorejcima. 3 Moab se uvelike poboja
toga naroda jer je bio brojan. Moaba obuze strah od
Izraelaca. 4 Zato reče Moab midjanskim starješinama:
“Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol
popase travu po polju.” Balak, sin Siporov, bijaše
moapski kralj u ono vrijeme. 5 On pošalje glasnike
Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se nalazi na
Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: “Evo je
došao neki narod iz Egipta; evo je prekrio lice zemlje
i naselio se uza me. 6 Zato dođi i prokuni mi ovaj
narod jer je jači od mene. Tako ću ga moći svladati i
istjerati iz zemlje. A znam da je blagoslovljen onaj
koga blagosloviš, a proklet onaj koga prokuneš.”
7 Starješine moapske i starješine midjanske krenu
s nagradom za vračanje u svojim rukama. Stignu
Bileamu i prenesu mu Balakovu poruku. 8 On im
rekne: “Prenoćite ovdje te ću vam odgovoriti prema
onome što mi Jahve kaže.” Tako moapski knezovi
ostanu kod Bileama. 9 Bog dođe Bileamu i upita:
“Tko su ti ljudi s tobom?” Bileam odgovori Bogu:
10 “Poslao ih k meni Balak, sin Siporov, moapski
kralj, s porukom: 11 'Evo je neki narod došao iz
Egipta i prekrio lice zemlje. Dođi da ga prokuneš.
Tako ću ga moći svladati i protjerati.'” 12 Ali Bog reče
Bileamu: “Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati onaj

narod jer je blagoslovljen.” 13 Ujutro Bileam ustane te
će Balakovim knezovima: “Odlazite u svoju zemlju jer
mi ne da Jahve da pođem s vama.” 14 Moapski se
knezovi dignu, odu Balaku pa mu reknu: “Bileam nije
htio poći s nama.” 15 Balak opet pošalje knezove,
brojnije i uglednije od prvih. 16 Oni dođu Bileamu
i reknu mu: “Ovako je poručio Balak, sin Siporov:
'Ne skanjuj se nego dođi k meni. 17 Bogato ću te
nagraditi i učinit ću sve što mi kažeš. Dođi, molim
te, i prokuni mi ovaj narod!'” 18 Ali Bileam odgovori
Balakovim slugama: “Da mi Balak dadne svoju kuću
punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti zapovijedi
Jahve, Boga svoga, da učinim išta, bilo veliko bilo
malo. 19 Ali provedite ovdje i vi noć da doznam što će
mi Jahve još kazati.” 20 Noću Bog dođe Bileamu pa
mu rekne: “Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani,
pođi s njima! Ali da činiš samo što ti ja reknem!”
21 Ustane Bileam ujutro, osamari svoju magaricu i
ode s moapskim knezovima. 22 No Božja srdžba
usplamtje što je on pošao. Zato anđeo Jahvin stade
na put da ga spriječi. On je jahao na svojoj magarici,
a pratila ga njegova dva momka. 23 Kad magarica
opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s isukanim
mačem u ruci, skrene sa staze i pođe preko polja.
Bileam poče tući magaricu da je vrati na put. 24
Anđeo Jahvin tada stade na uskom prolazu, među
vinogradima, a bijaše ograda i s ove i s one strane.
25 Magarica, spazivši Jahvina anđela, stisne se uza
zid i o zid pritisne Bileamovu nogu. On je opet poče
tući. 26 Anđeo Jahvin pođe naprijed te stade na usko
mjesto gdje nije bilo prostora da se provuče ni desno
ni lijevo. 27 Kad je magarica ugledala Jahvina anđela,
legne pod Bileamom. Bileam pobjesni i poče tući
magaricu štapom. 28 Tada Jahve otvori usta magarici
te ona progovori Bileamu: “Što sam ti učinila da si me
tukao tri puta?” 29 Bileam odgovori magarici: “Što sa
mnom zbijaš šalu! Da mi je mač u ruci, sad bih te
ubio!” 30 A magarica uzvrati Bileamu: “Zar ja nisam
tvoja magarica na kojoj si jahao svega svoga vijeka
do danas? Jesam li ti običavala ovako?” - “Nisi!”
- odgovori on. 31 Tada Jahve otvori oči Bileamu i
on opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s golim
mačem u ruci. Pognu on glavu i pade ničice. 32
Onda će mu anđeo Jahvin: “Zašto si tukao svoju
magaricu već tri puta? TÓa ja sam istupio da te
spriječim, jer te put meni naočigled vodi u propast. 33
Magarica me opazila i preda mnom se uklonila sva tri
puta. Da mi se nije uklanjala, već bih te ubio, a nju
ostavio na životu.” 34 Onda će Bileam anđelu Jahvinu:
“Sagriješio sam! Nisam znao da ti preda mnom stojiš
na putu. Ali sad, ako je zlo u tvojim očima, ja ću se
vratiti.” 35 Ali anđeo Jahvin odvrati Bileamu: “Idi s
tim ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem.”
Tako Bileam ode s Balakovim knezovima. 36 Kad
je Balak čuo da Bileam dolazi, iziđe mu u susret do
grada Moaba što se nalazi na granici Arnona, na kraju
područja. 37 “Zar nisam uporno po te slao i pozivao
te? Zašto mi nisi došao?” reče Balak Bileamu. “Zar te
zaista ne mogu bogato nagraditi?” 38 “Evo sam ti
došao”, reče Bileam Balaku. “Ali hoću li ti moći sada
što kazati? Samo što mi Bog stavi na jezik, to ću
govoriti.” 39 Pođe zatim Bileam s Balakom i dođoše u
Kirjat Husot. 40 Žrtvova Balak i krupne i sitne stoke te
od toga pruži Bileamu i knezovima koji su ga pratili.
41 Sutradan uze Balak Bileama i odvede ga gore na
Bamot-Baal, odakle mogaše vidjeti krajnji dio naroda.

23 I Bileam reče Balaku: “Ovdje mi načini sedam
žrtvenika; ovdje mi pripravi sedam junaca i
sedam ovnova.” 2 Balak učini kako je Bileam rekao. A
onda Balak i Bileam prinesu po jednoga junca i ovna
na svakome žrtveniku. 3 Potom će Bileam Balaku: “Ti
stoj kod svoje paljenice, a ja idem ne bih li se sreo
s Jahvom, pa što mi očituje, kazat ću ti.” I ode na
osamljeno mjesto. 4 I Bog srete Bileama, koji mu reče:
“Sedam sam žrtvenika podigao i prinio na svakome
po jednoga junca i ovna.” 5 A Jahve stavi riječi u usta
Bileamu te mu zapovjedi: “Vrati se Balaku i ovako
govori.” 6 Bileam se vrati k njemu, a on stajaše uza
svoju paljenicu i s njim svi knezovi moapski. 7 Tada
on poče svoju pjesmu i reče: “Iz Arama dovede me
Balak, kralj Moaba, iz strana istočnih: 'Dođi, prokuni
mi Jakova, dođi, gromom udri Izraela!' 8 Kako mogu
proklinjati koga Bog ne proklinje? Kako gromom
udarati koga Jahve ne udara? 9 Jer s vrha hridi ja
ga gledam, s visoka ga motrim brijega. Gle naroda
koji odvojeno živi, među narode on se ne broji. 10
Prah Jakovljev tko će prebrojiti; pijesak Izraela tko će
izmjeriti! O, da mi je umrijeti smrću pravednika! O, da
svršetak moj bude kao njegov!” 11 “Što mi to uradi!” -
reče Balak Bileamu. “Dovedoh te da prokuneš moje
neprijatelje, a kad tamo, ti ih blagoslovom obasu!”
12 On odgovori: “Zar mi nije dužnost kazati što mi
Jahve stavlja u usta?” 13 “Hajde sa mnom na drugo
mjesto, odakle ga možeš svega vidjeti” zamoli ga
Balak. “Odavde mu vidiš samo jedan kraj, a ne vidiš
ga svega. Odande mi ga prokuni!” 14 Povede ga
zatim na Sede Sofim, na vrh Pisge. Tu sagradi sedam
žrtvenika i na svakom žrtveniku prinese po jednoga
junca i ovna. 15 Bileam tada rekne Balaku: “Stoj
ovdje kraj svoje paljenice, a ja odoh onamo na susret
Bogu.” 16 Jahve sretne Bileama; stavi riječi u njegova

usta te mu zapovjedi: “Vrati se k Balaku i tako govori!”
17 I vrati se on Balaku, koji stajaše uza svoju paljenicu
i s njim moapski knezovi. Balak ga zapita: “Što je
Jahve rekao?” 18 Tada Bileam započe svoju pjesmu i
reče: “Ustani, Balače, i poslušaj! Uhom me posluhni,
sine Siporov! 19 Bog nije čovjek da bi slagao, nije sin
Adama da bi se kajao. Zar on kada rekne, a ne učini,
zar obeća, pa ne ispuni? 20 Gle, primih od Boga da
blagoslovim, blagoslovit ću i povuć' neću blagoslova.
21 U Jakovu nesreće ne nazreh, nit' nevolje vidjeh u
Izraelu. Jahve, Bog njegov, s njime je, poklik kralju u
njemu odzvanja. 22 Iz Egipta Bog ga je izveo, on je
njemu k'o rozi bivola. 23 Gatanja nema protiv Jakova
nit' protiv Izraela vračanja. I kada budu rekli Jakovu
i Izraelu: 'Što radi Bog?' 24 gle, ustat će narod k'o
lavica, dići će se poput lava: leći neće dok plijen
ne proguta, dok ne popije krv pobijenih.” 25 Zatim
Balak reče Bileamu: “Nemoj ga ni kletvom kleti, ali ni
blagoslovom blagoslivljati.” 26 Bileam odvrati Balaku.
“Zar ti nisam rekao: sve što Jahve kaže, to ću činiti.”
27 Potom Balak reče Bileamu: “Hajde! Odvest ću te
na drugo mjesto. Možda će Bogu biti pravo da mi
ga odande prokuneš.” 28 I odvede Balak Bileama
na vrh Peora, odakle se pruža vidik na pustaru. 29
“Sagradi mi ovdje sedam žrtvenika”, reče Bileam
Balaku. “Nadalje, pripremi mi ovdje sedam junaca
i sedam ovnova.” 30 Balak učini kako je Bileam
rekao i prinese po jednoga junca i ovna na svakome
žrtveniku.

24 Kad opazi Bileam da je Jahvi drago što on
blagoslivlja Izraela, ne htjede više ni ići kao
prije u potragu za znamenjima, nego se licem
okrenu prema pustari. 2 Bileam podiže oči i vidje
Izraela utaborena po njegovim plemenima. Na nj
siđe Duh Božji 3 i on poče svoju pjesmu te reče:
“Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo
čovjeka pronicava pogleda, 4 proročanstvo onoga
koji riječi Božje sluša, koji vidi viđenja Svesilnoga,
koji pada i oči mu se otvaraju. 5 Kako su lijepi ti
šatori, Jakove, i stanovi tvoji, Izraele! 6 Kao dolovi
što se steru, kao vrtovi uz obalu rijeke, kao aloje
što ih Jahve posadi, kao cedri pokraj voda! 7 Iz
potomstva junak mu izlazi, nad mnogim on vlada
narodima. Kralj će njegov nadvisit' Agaga, uzdiže se
kraljevstvo njegovo. 8 Iz Egipta Bog ga izveo, on je
njemu k'o rozi bivola. On proždire narode dušmanske,
on njihove kosti drobi. 9 Skupio se, polegao poput
lava, poput lavice: tko ga podići smije? Blagoslovljen
bio tko te blagoslivlje, proklet da je tko tebe proklinje!”
10 I usplamtje srdžbom Balak na Bileama i udari
rukom o ruku. “Pozvao sam te da prokuneš moje
neprijatelje”, reče Balak Bileamu, “a kad tamo, ti ih
blagoslovi evo triput! 11 Nosi se odmah u svoj kraj.
Bio sam rekao: dostojno ću te počastiti! A eto, Jahve
te liši časti.” 12 Nato Bileam odgovori Balaku: “Zar
nisam rekao i tvojim glasnicima koje si k meni poslao:
13 'Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i
zlata, ne bih mogao prestupiti zapovijed Jahvinu i
po svojoj volji činiti bilo dobro, bilo zlo; ono što kaže
Jahve, to ću i ja reći.' 14 A sada, kad, evo, odlazim
k svome narodu, hajde da ti objavim što će ovaj
narod učiniti tvome narodu u budućnosti!” 15 I poče
svoju pjesmu i reče: “Proročanstvo Bileama, sina
Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava pogleda, 16
proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji poznaje
mudrost Svevišnjega, koji vidi viđenja Svesilnoga, koji
pada i oči mu se otvaraju. 17 Vidim ga, ali ne sada:
motrim ga, al' ne iz blizine: od Jakova zvijezda izlazi,
od Izraela žezlo se diže. On Moabu razbija bokove
i svu djecu Šetovu zatire! 18 Edom će njegovim
postati posjedom, a Seir zemljom osvojenom. Razvija
snagu svoju Izrael, 19 Jakov vlada nad neprijateljima
i uništava preživjele iz Ira.” 20 Bileam se zagleda u
Amaleka te poče svoju pjesmu i reče: “Amalek je
prvenac među narodima, ali vječna propast njegov
je svršetak.” 21 Onda se zagleda u Kenijce te poče
svoju pjesmu i reče: “Tvrd je stan tvoj, Kajine, na
timoru ti gnijezdo savijeno! 22 Al' gnijezdo pripada
Beoru; dokle ćeš Ašuru robovati?” 23 Opet poče
svoju pjesmu i reče: “Narodi pomorski sabiru se sa
sjevera, 24 a brodovlje od strane Kitima. Podjarmljuju
Ašur, podjarmljuju Heber, pa i njega će propast stići
vječita.” 25 Potom ustade Bileam te se uputi natrag u
svoj kraj. A i Balak ode svojim putem.

25 Dok je Izrael boravio u Šitimu, narod se upusti
u blud s Moapkama. 2 One pozivahu narod na
žrtvovanje svojim bogovima, a narod sudjelovaše u
njihovim gozbama i klanjaše se njihovim bogovima. 3
Tako se Izrael osramoti s Baalom peorskim. I Jahve
planu gnjevom na Izraela. 4 “Pokupi sve narodne
glavare”, reče Jahve Mojsiju. “Objesi ih Jahvi usred
bijela dana da se Jahvin gnjev odvrati od Izraela.” 5
Onda Mojsije rekne izraelskim sucima: “Neka svatko
pobije one svoje ljude koji su se osramotili s Baalom
peorskim.” 6 Baš tada neki Izraelac dođe i dovede
k svojoj braći jednu Midjanku naočigled Mojsija i
naočigled sve izraelske zajednice koja zaplaka na
ulazu u Šator sastanka. 7 Kad to opazi Pinhas,
sin Eleazara, sina svećenika Arona, ustade ispred
zajednice: uze koplje u ruku 8 i pođe za Izraelcem u

odaje i probode ih oboje, Izraelca i ženu; nju kroza
slabine. Tako pomor Izraelaca prestade. 9 A onih koji
su od pomora pomrli bilo je dvadeset i četiri tisuće.
10 Jahve reče Mojsiju: 11 “Pinhas, sin Eleazara, sina
svećenika Arona, odvratio je moj gnjev od Izraelaca,
obuzet među njima mojim revnovanjem. Zato u svome
revnovanju nisam istrijebio izraelskoga naroda. 12
Kaži mu dakle: 'S njime, evo, sklapam savez mira. 13
Neka to bude za nj i njegove potomke poslije njega
savez vječnoga svećeništva, jer je revnovao za svoga
Boga i izvršio pomirenje za izraelski narod.'” 14 Ime
Izraelcu koji je bio ubijen - onome što je ubijen s
Midjankom - bijaše Zimri. Bio je sin Salua, glavara
jedne od Šimunovih porodica. 15 A ime ubijene žene
Midjanke bijaše Kozbi. Bila je kći Surova. Sur je bio
glavar jednog plemena, jedne porodice u Midjanu. 16
Jahve reče Mojsiju: 17 “Navali na Midjance i potuci ih,
18 jer su i oni navaljivali na vas svojim lukavštinama
kad su lukavo radili protiv vas u slučaju Peora i
svoje sestre Kozbi, kćeri glavara midjanskoga, koja je
zaglavila u vrijeme pomora nastalog zbog Peora.”

26 Poslije toga zla Jahve reče Mojsiju i Eleazaru,
sinu svećenika Arona: 2 “Obavite popis sve
zajednice sinova Izraelovih, po njihovim porodicama,
popišite sve, od dvadeset godina pa naviše, koji
su u Izraelu sposobni za borbu.” 3 Mojsije, dakle, i
svećenik Eleazar popišu ih na Moapskim poljanama,
uz Jordan blizu Jerihona, 4 sve od dvadeset godina
pa naviše, kako je Jahve naredio Mojsiju i Izraelcima.
Sinovi Izraelovi koji su izašli iz zemlje egipatske bili
su: 5 Izraelov prvorođenac Ruben. Sinovi Rubenovi:
od Henoka rod Henokovaca; od Palua rod Paluovaca;
6 od Hesrona rod Hesronovaca i od Karmija rod
Karmijevaca. 7 To su rodovi Rubenovaca. Njih je bilo
četrdeset i tri tisuće sedam stotina i trideset. 8 Paluov
sin bijaše Eliab, 9 a sinovi Eliabovi: Nemuel, Datan
i Abiram. Taj Datan i Abiram bijahu ugledni članovi
zajednice koji se podigoše protiv Mojsija i Arona u
buni Korahovoj, kad se pobuniše protiv Jahve. 10
Nato je zemlja rastvorila svoje ralje i progutala ih
zajedno s Korahom, kad je smrt pograbila tu skupinu
i oganj proždro dvjesta i pedeset ljudi. Tako su postali
opomenom. 11 No sinovi Korahovi ne izginuše. 12
Sinovi Šimunovi po svojim rodovima: od Nemuela rod
Nemuelovaca; od Jamina rod Jaminovaca; od Jakina
rod Jakinovaca; 13 od Zeraha rod Zerahovaca i od
Šaula rod Šaulovaca. 14 To su rodovi Šimunovaca,
njih dvadeset i dvije tisuće i dvjesta. 15 Sinovi Gadovi
po svojim rodovima: od Sefona rod Sefonovaca; od
Hagija rod Hagijevaca; od Šunija rod Šunijevaca; 16
od Oznija rod Oznijevaca; od Erija rod Erijevaca; 17
od Aroda roda Arodovaca i od Arelija rod Arelijevaca.
18 To su rodovi Gadovih potomaka. Njih je upisano
četrdeset tisuća i pet stotina. 19 Judini sinovi: Er i
Onan. I Er i Onan umriješe u zemlji kanaanskoj. 20
Sinovi Judini po svojim rodovima bijahu: od Šele rod
Šelinaca; od Peresa rod Peresovaca i od Zeraha
rod Zerahovaca. 21 Peresovi su sinovi opet bili:
od Hesrona rod Hesronovaca i od Hamula rod
Hamulovaca. 22 To su Judini rodovi. Njih je upisano
sedamdeset i šest tisuća i petsto. 23 Sinovi Jisakarovi,
prema svojim rodovima: od Tole rod Tolinaca; od Puve
rod Puvinaca; 24 od Jašuba rod Jašubovaca i od
Šimrona rod Šimronovaca. 25 To su Jisakarovi rodovi.
Njih je upisano šezdeset i četiri tisuće i trista. 26
Sinovi Zebulunovi, po svojim rodovima: od Sereda rod
Seredovaca; od Elona rod Elonovaca i od Jahleela
rod Jahleelovaca. 27 To su rodovi Zebulunovaca. Njih
je upisano šezdeset tisuća i pet stotina. 28 Sinovi
Josipovi, po svojim rodovima: Manaše i Efrajim. 29
Sinovi Manašeovi: od Makira rod Makirovaca. Makiru
se rodio Gilead. Od Gileada rod Gileadovaca. 30 Ovo
su bili sinovi Gileadovi: od Jezera rod Jezerovaca; od
Heleka rod Helekovaca; 31 od Asriela rod Asrielovaca;
od Šekema rod Šekemovaca; 32 od Šemide rod
Šemidinaca i od Hefera rod Heferovaca. 33 Heferov
sin Selofhad nije imao sinova, nego kćeri. Imena
Selofhadovih kćeri bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i
Tirsa. 34 To su Manašeovi rodovi. Njih je upisano
pedeset i dvije tisuće i sedam stotina. 35 Ovo su opet
sinovi Efrajimovi, po svojim rodovima: od Šutelaha
rod Šutelahovaca; od Bekera rod Bekerovaca i od
Tahana rod Tahanovaca. 36 Ovo su sinovi Šutelahovi:
od Erana rod Eranovaca. 37 To su rodovi Efrajimovih
sinova. Njih je upisano trideset i dvije tisuće i pet
stotina. To su sinovi Josipovi, po svojim rodovima. 38
Sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima: od Bele rod
Belinaca; od Ašbela rod Ašbelovaca; od Ahirama rod
Ahiramovaca; 39 od Šefufama rod Šefufamovaca i od
Hufama rod Hufamovaca. 40 Belini sinovi bili su: Ard i
Naaman. I tako, od Arda rod Ardovaca, a od Naamana
rod Naamanovaca. 41 To su sinovi Benjaminovi,
po svojim rodovima. Njih je upisano četrdeset i pet
tisuća i šest stotina. 42 Ovo su sinovi Danovi, po
svojim rodovima: od Šuhama rod Šuhamovaca. To su
sinovi Danovi, prema svojim rodovima. 43 Od svih
rodova Šuhamovaca bilo je upisano šezdeset i četiri
tisuće i četiri stotine. 44 Sinovi Ašerovi, po svojim
rodovima: od Jimne rod Jimninaca; od Jišvija rod
Jišvijevaca i od Berije rod Berijevaca. 45 Od sinova
Berijinih: od Hebera rod Heberovaca i od Malkiela rod

Malkielovaca. 46 Ašerovoj kćeri bilo je ime Serah. 47
To su rodovi Ašerovih sinova. Njih je upisano pedeset i
tri tisuće i četiri stotine. 48 Sinovi Naftalijevi, po svojim
rodovima: od Jahseela rod Jahseelovaca; od Gunija
rod Gunijevaca; 49 od Jesera rod Jeserovaca i od
Šilema rod Šilemovaca. 50 To su rodovi Naftalijevaca.
Po njihovim rodovima upisano ih je četrdeset i pet
tisuća i četiri stotine. 51 Bilo je, dakle, upisanih
Izraelaca šest stotina i jedna tisuća i sedam stotina
i trideset. 52 Jahve reče Mojsiju: 53 "Tima neka se
razdijeli zemlja u baštinu prema broju osoba. 54
Većem broju povećaj njegovu baštinu, a manjem
smanji njegovu baštinu; neka se svakomu dadne
njegova baština prema broju upisanih. 55 Ali zemlja
neka se podijeli kockom: neka se primi u baštinu
prema djedovskim plemenskim imenima. 56 Baština
se ima podijeliti kockom svakom plemenu prema
njegovoj veličini." 57 Ovo je popis Levijevaca, po
njihovim rodovima: od Geršona rod Geršonovaca; od
Kehata rod Kehatovaca i od Merarija rod Merarijevaca.
58 Ovo su rodovi Levijevaca: rod Libnijevaca, rod
Hebronovaca, rod Mahlijevaca, rod Mušijevaca i rod
Korahovaca. Kehatu se rodio Amram. 59 Amramovoj
ženi bijaše ime Jokebeda. Bila je kći Levijeva, koja se
Leviju rodila u Egiptu. Ona je Amramu rodila: Arona,
Mojsija i njihovu sestru Mirjam. 60 Aronu se rodili:
Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. 61 Nadab i Abihu
poginuli su kad su prinosili neposvećenu vatru pred
Jahvom. 62 Svih je popisanih muškaraca od jednog
mjeseca pa naviše bilo dvadeset i tri tisuće. Oni nisu
bili popisani s Izraelcima i nije im bila dodijeljena
baština među Izraelcima. 63 To su, dakle, oni koje je
popisao Mojsije i svećenik Eleazar; oni su obavili ovaj
popis Izraelaca uz Jordan, na Moapskim poljanama
nasuprot Jerihonu. 64 Među njima nije bilo ni jednoga
od onih koje su popisali Mojsije i svećenik Aron kad
su popisivali Izraelce u Sinajskoj pustinji. 65 Jer Jahve
bijaše za njih rekao: "Neka pomru u pustinji i neka
nitko od njih ne ostane, osim Kaleba, sina Jefuneova,
i Jošue, sina Nunova!"

27 Tada pristupiše kćeri Selofhada, sina Heferova,
sina Gileadova, sina Makirova, sina Manašeova
iz roda Josipova sina Manašea. A imena kćeri bila
su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. 2 One stanu
pred Mojsija, pred svećenika Eleazara, pred glavare i
svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka pa reknu: 3
"Naš je otac umro u pustinji. Nije pripadao družini
što se pobunila protiv Jahve - Korahovoj družini -
nego je umro od svoga vlastitoga grijeha. Sinova nije
imao. 4 Zašto bi se odstranilo ime našega oca iz
njegova roda? Budući da nije imao sina, daj nama
posjed među braćom našega oca!" 5 Mojsije iznese
njihov slučaj pred Jahvu. 6 A Jahve reče Mojsiju: 7
"Selofhadove kćeri pravo kažu. Treba svakako da
im dadneš posjed koji će biti njihova baština među
braćom njihova oca. Prenesi na njih baštinu njihova
oca. 8 Nadalje, reci Izraelcima: 'Kad koji čovjek
umre a ne imadne sina, prenesite njegovu baštinu
na njegovu kćer. 9 Ne imadne li ni kćeri, predajte
baštinu njegovoj braći. 10 Ako ne imadne ni braće,
njegovu baštinu podajte braći njegova oca. 11 Ako
mu otac ne imadne braće, baštinu njegovu podajte
najbližem rođaku njegova roda: neka je on uzme u
posjed.' Neka to bude zakonska odredba Izraelcima,
kako je Jahve naredio Mojsiju." 12 Jahve reče Mojsiju:
"Popni se na ovo brdo Abarim i razgledaj zemlju
koju dajem Izraelcima. 13 A kad budeš razgledao,
pridružit ćeš se svojim precima i ti, kako se pridružio i
tvoj brat Aron. 14 Jer ste se u pobuni zajednice u
pustinji Sin usprotivili mojim ustima umjesto da vodom
očitujete moju svetost pred njihovim očima." (To su
Meripske vode kod Kadeša u Sinskoj pustinji.) 15 A
Jahvi Mojsije progovori ovako: 16 "Neka Jahve, Bog
duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka nad ovom
zajednicom 17 koji će pred njom izlaziti; koji će pred
njom stupati; koji će je izvoditi i uvoditi tako da Jahvina
zajednica ne bude kao stado što nema pastira." 18
"Uzmi Jošuu, sina Nunova!" - reče Jahve Mojsiju. "To
je čovjek u kome ima duha. Na nj položi ruku svoju!
19 Onda ga odvedi pred svećenika Eleazara i pred svu
zajednicu te mu na njihove oči daj naredbe! 20 Predaj
mu dio svoje vlasti da ga sluša sva zajednica sinova
Izraelovih. 21 Neka pristupa k svećeniku Eleazaru,
koji će za nj tražiti odluke Urima pred Jahvom. Na
njegovu zapovijed neka izlaze i na njegovu zapovijed
neka ulaze, oni i svi Izraelci s njim - sva zajednica."
22 Mojsije učini kako mu je Jahve naredio: uzme
Jošuu te ga postavi pred svećenika Eleazara i pred
svu zajednicu. 23 Položi zatim na nj svoje ruke i dade
mu svoje naredbe, kako je Jahve zapovjedio preko
Mojsija.

28 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima i reci
im: 'Točno u određeno vrijeme prinosite mi
moje prinose, moju hranu - žrtve paljene meni na
ugodan miris.' 3 Reci im: Ovo su žrtve paljene koje
ćete prinositi Jahvi: Svaki dan dva jednogodišnja
janjca bez mane kao trajnu paljenicu. 4 Jedno
janje prinosite jutrom, a drugo janje prinosite u
suton. 5 A za prinosnicu desetinu efe najboljeg
brašna, zamiješena u četvrtini hina čistoga ulja. 6

Trajna je to paljenica koja je već bila prinesena na
Sinajskom brdu - žrtva spaljena na ugodan miris
Jahvi. 7 Njezina ljevanica neka se sastoji od četvrtine
hina za svako janje. Ljevanica vina neka se Jahvi
izlijeva u Svetištu. 8 Drugo janje prinosite u suton.
Prinosi ga kao i jutarnju prinosnicu i njezinu ljevanicu:
kao žrtvu spaljenu Jahvi na ugodan miris." 9 "Na
subotnji dan: dva jednogodišnja janjeta bez mane
i dvije desetine efe najboljeg brašna, zamiješena
s uljem, za prinosnicu, s njezinom ljevanicom. 10
Neka se subotnja paljenica svake subote dodaje
trajnoj paljenici i njezinoj ljevanici." 11 "Na početku
vaših mjeseci prinosite Jahvi za paljenicu: dva junca,
jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez
mane. 12 Za pojedinog junca kao prinosnicu: tri
desetine najboljeg brašna zamiješena s uljem; za
svakog ovna kao prinosnicu: dvije desetine efe
najboljeg brašna zamiješena s uljem. 13 Za svako
janje jednu desetinu efe najboljeg brašna zamiješena
s uljem kao prinosnicu. To je paljenica spaljena na
ugodan miris Jahvi. 14 Njihove ljevanice neka budu:
na junca polovica hina vina; na ovna trećina hina; na
janje četvrtina hina. To neka bude mjesečna paljenica
na mlađak svakog mjeseca u godini. 15 Povrh trajne
paljenice neka se Jahvi prinosi jedan jarac kao
okajnica s njezinom ljevanicom." 16 "Prvoga mjeseca,
četrnaestoga dana u mjesecu, Jahvina je Pasha,
17 a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan.
Neka se sedam dana jedu beskvasni hljebovi. 18
Prvog dana neka bude sveti saziv. Nikakva težačkog
posla nemojte raditi. 19 Prinesite Jahvi žrtvu paljenu,
žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam
jednogodišnjih janjaca. Neka vam budu bez mane. 20
Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješena
s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije
desetine efe na ovna, 21 a na svakoga od onih sedam
janjaca neka bude jedna desetina efe. 22 Neka bude
jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred
pomirenja. 23 Ovo prinosite povrh jutarnje paljenice,
koje se prinosi kao trajna paljenica. 24 Tako činite
svaki dan za sedam dana; to je hrana, žrtva paljena
na ugodan miris Jahvi. To neka se prinosi povrh
trajne paljenice i njezine ljevanice. 25 Sedmoga dana
neka vam bude sveti savez. Nikakva težačkog posla
nemojte raditi!" 26 "I na Dan prvina - na svoj Blagdan
sedmica - kad budete Jahvi prinosili prinosnicu, imajte
sveti saziv: nikakva težačkog posla nemojte raditi.
27 Za paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite dva
junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca.
28 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješena
s uljem, neka bude: na pojedinog junca tri desetine
efe, na pojedinoga ovna dvije desetine efe, 29 a jedna
desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 30
Neka bude i jedan jarac kao okajnica, da se nad
vama izvrši obred pomirenja. 31 Prinosite ih povrh
trajne paljenice i njezine prinosnice, a neka vam budu
bez mane one i njihove ljevanice."

29 "U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca,
imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla
nemojte raditi. Neka vam to bude Dan sazivanja. 2
Za paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite: jednoga
junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca
bez mane. 3 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna
zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na
junca, dvije desetine efe na ovna 4 i jedna desetina
efe na svakoga od onih sedam janjaca. 5 Neka bude
jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred
pomirenja. 6 Neka to bude povrh paljenice o mlađaku
mjesecu i njezine prinosnice, povrh trajne paljenice i
njezine prinosnice i povrh njihovih propisanih ljevanica,
žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi." 7 "A desetoga
dana toga sedmog mjeseca imajte sveti saziv. Postite
i nemojte raditi nikakva posla. 8 Prinesite paljenicu
Jahvi na ugodan miris: jednoga junca, jednoga ovna
i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka su vam bez
mane. 9 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna
zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na
junca, dvije desetine na jednoga ovna 10 i jedna
desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 11
Jedan jarac neka se prinese kao okajnica. To je povrh
okajnice na Dan pomirenja, povrh trajne paljenice
i njezine prinosnice i njihovih ljevanica." 12 "Na
petnaesti dan sedmoga mjeseca imajte sveti saziv.
Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam dana
svetkujte svečanost Jahvi. 13 A za paljenicu, spaljenu
na ugodan miris Jahvi, prinesite: trinaest junaca, dva
ovna i četrnaest jednogodišnjih janjaca. Neka su bez
mane. 14 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna
zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na
svakoga od trinaest junaca, dvije desetine efe na
svakoga od dvaju ovnova 15 i jedna desetina efe
na svako pojedino od četrnaestero janjadi. Neka se
nadoda jedan jarac kao okajnica. 16 To neka bude
povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine
ljevanice. 17 Drugog dana: dvanaest junaca, dva ovna,
četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. 18 Njihovu
prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema
broju junaca, ovnova i janjaca. 19 Prinesite jednoga
jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine
prinosnice i njezinih ljevanica. 20 Trećeg dana:
jedanaest junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih

janjaca bez mane. 21 Njihovu prinosnicu i njihove
ljevanice prinesite propisno prema broju junaca,
ovnova i janjaca. 22 Prinesite jednoga jarca kao
okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i
njezine ljevanice. 23 Četvrtog dana: deset junaca,
dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez
mane. 24 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice
prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i
janjaca. 25 Jednog jarca prinesite kao okajnicu
povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine
ljevanice. 26 Petog dana: devet junaca, dva ovna,
četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. 27 Njihovu
prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema
broju junaca, ovnova i janjaca. 28 Prinesite jednog
jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine
prinosnice i njezine ljevanice. 29 Šestog dana: osam
junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca
bez mane. 30 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice
prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i
janjaca. 31 Jednoga jarca prinesite kao okajnicu
povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezinih
ljevanica. 32 Sedmog dana: sedam junaca, dva
ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
33 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite
propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 34
Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne
paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. 35
Osmog dana imajte svečani zbor. Nikakva težačkog
posla nemojte raditi. 36 A za paljenicu, spaljenu na
ugodan miris Jahvi, prinesite: jednog junca, jednoga
ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.
37 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite
propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 38
Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne
paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. 39
Na svoje određene blagdane prinesite to Jahvi osim
svojih zavjetnica i svojih dragovoljnih žrtava, svojih
paljenica, prinosnica, ljevanica i svojih pričesnica."
40 Sve kako mu je Jahve naredio Mojsije kaza
Izraelcima.

30 Zatim reče Mojsije glavarima plemena Izraelovih:
"Ovo je Jahve naredio. 2 Ako koji čovjek učini
zavjet ili se uz zakletvu obveže da će se nečega
odreći, neka ne krši svoje riječi; neka izvrši sve što
iz njegovih usta izađe! 3 Ako koja žena učini Jahvi
zavjet ili se obveže da će se nečega odreći dok je
još mlada, u očevu domu, 4 a otac joj sazna za
zavjet i obećanje kojim se obvezala pa joj ništa ne
rekne, tada su valjani svi njezini zavjeti i valjano je
svako obećanje kojim se obvezala. 5 Ali ako joj se
otac usprotivi kad sazna, nikakav njezin zavjet ni
njezino obećanje kojim se vezala ne vrijedi. Jahve će
joj oprostiti jer joj se otac usprotivio. 6 Ako se uda
dok je pod svojim zavjetima ili pod obećanjem koje
je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta, 7 pa njezin
muž sazna i pošto je saznao ništa joj ne rekne, tada
vrijede njezini zavjeti i vrijede obećanja kojima se
obvezala. 8 No ako se njezin muž usprotivi kad o
tom sazna, ukida se time njezin zavjet i obećanje što
je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta. I Jahve će
joj oprostiti. 9 A zavjet udovice ili žene otpuštene i
sve obveze koje je na se preuzela vrijede za nju. 10
Ako se zavjetuje ili se obveže zakletvom na obećanje
dok je u kući svoga muža, 11 pa njezin muž sazna i
ništa joj ne rekne, ne usprotivi joj se, svaki je njezin
zavjet valjan i valjano je svako obećanje kojim se
obvezala. 12 Ali ako ih njezin muž proglasi ništetnim
kad o njima sazna, tada ništa što je izišlo iz njezinih
usta, njezini zavjeti ili preuzete obveze neće vrijediti.
Muž ih je njezin poništio, i Jahve će joj oprostiti. 13
Svaki zavjet i svaku zakletvu koja obvezuje ženu na
neko mrtvenje njezin muž može uzdržati na snazi
ili poništiti. 14 Ako joj muž od dana do dana ništa
ne rekne, time potvrđuje sve njezine zavjete i sva
njezina obećanja kojima se obvezala; on ih je učinio
valjanima ako ništa nije rekao kad je o njima čuo. 15
Ali ako ih poništi kasnije, pošto je o njima već čuo,
neka snosi njezinu krivnju." 16 To su uredbe koje je
Jahve Mojsiju izdao za muža i njegovu ženu i za oca
i njegovu kćer, koja, još mlada, živi u kući očevoj.

31 Jahve reče Mojsiju: 2 "Iskali osvetu Izraelaca
na Midjancima, a poslije toga pridružit ćeš se
svojim precima." 3 A Mojsije reče narodu: "Opremite
ljude između sebe za pohod na Midjance, 4 da na
Midjancima izvrše Jahvinu osvetu. Na vojnu opremite
po jednu tisuću od svakoga izraelskog plemena!" 5 I
tako su iz izraelskih porodica - tisuću po plemenu - za
vojnu skupili dvanaest tisuća. 6 Posla ih Mojsije -
tisuću po plemenu - na vojnu zajedno s Pinhasom,
sinom svećenika Eleazara. On je nosio posvećene
stvari i trube. 7 Oni zavojuju na Midjance, kako je
Jahve naredio Mojsiju, i pobiju sve muškarce. 8 Među
ostalima pobili su i midjanske kraljeve: Evija, Rekema,
Sura, Hura i Rebu - pet midjanskih kraljeva. Mačem
pogube i Bileama, Beorova sina. 9 Odvedu tada
Izraelci u ropstvo midjanske žene s njihovom djecom
i svu njihovu stoku, krupnu i sitnu, i zaplijene sve
njihovo blago. 10 Ognjem spale sve gradove njihove u
kojima se živjeli i sva njihova naselja, 11 a sve njihovo
uzmu za plijen i pljačku, i ljude i životinje. 12 Onda u

tabor na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot
Jerihonu, dovedu Mojsiju, svećeniku Eleazaru i svoj
izraelskoj zajednici zarobljenike, plijen i pljačku. 13
Mojsije, svećenik Eleazar i svi glavari zajednice izađu
im u susret izvan tabora. 14 Mojsije se razljuti na
zapovjednike vojske, tisućnike i satnike, koji se bijahu
vratili s toga bojnog pohoda. 15 Reče im: “Što! Na
životu ste ostavili sve ženskinje! 16 A baš su žene, po
nagovoru Bileamovu, zavele Izraelce da u Peorovu
slučaju istupe protiv Jahve. Tako dođe pomor na
Jahvinu zajednicu. 17 Stoga svu mušku djecu pobijte!
A ubijte i svaku ženu koja je poznala muškarca! 18
A sve mlade djevojke koje nisu poznale muškarca
ostavite na životu za se. 19 Vi pak proboravite izvan
tabora sedam dana; svi vi koji ste koga ubili i koji ste
se ubijenoga dotakli. Čistite se i vi i vaši zarobljenici
trećega i sedmoga dana; 20 očistite svu odjeću, sve
mješine, sve od kostrijeti napravljeno i sve drvene
predmete.” 21 Zatim svećenik Eleazar progovori
borcima koji su se vratili iz boja: “Ovo je odredba
koju je izdao Jahve Mojsiju: 22 'Zlato, srebro, bakar,
gvožđe, mjed i olovo - 23 sve što podnosi vatru -
provucite kroz vatru i bit će očišćeno.' Ipak, neka
se očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi
vatru provucite kroz vodu. 24 Sedmoga dana operite
svoju odjeću i bit ćete čisti. Poslije toga možete se
vratiti u tabor.” 25 Jahve reče Mojsiju: 26 “Ti, svećenik
Eleazar i obiteljske starješine zajednice napravite
popis ratnoga plijena, ljudstva i stoke, 27 a onda ratni
plijen podijeli napola: na borce koji su išli u borbu i
na svu ostalu zajednicu. 28 Od boraca koji su išli u
borbu ustavi ujam za Jahvu: jednu glavu od svakih
pet stotina, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili
sitne stoke. 29 Uzmi to od njihove polovice i podaj
svećeniku Eleazaru kao podizanicu za Jahvu. 30 A od
polovice što zapadne druge Izraelce uzmi po glavu
od pedeset, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili
sitne stoke - od svih životinja - pa ih podaj levitima
koji vode brigu o Jahvinu prebivalištu.” 31 Mojsije i
svećenik Eleazar učine kako je Jahve naredio Mojsiju.
32 Ratnoga je plijena bilo, osim pljačke što su vojnici
napljačkali: šest stotina sedamdeset i pet tisuća grla
sitne stoke, 33 sedamdeset i dvije tisuće grla krupne
stoke, 34 šezdeset i jedna tisuća magaradi, 35 a
ljudskih duša - žena koje nisu poznale muškarca
- bijaše u svemu trideset i dvije tisuće. 36 Prema
tome, polovica što je dodijeljena onima koji su išli
u borbu bila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i
pet stotina grla sitne stoke; 37 ujam za Jahvu od
sitne stoke šest stotina sedamdeset i pet grla; 38
krupne je stoke bilo trideset i šest tisuća grla, a njihov
ujam za Jahvu sedamdeset i dva grla; 39 magaradi
je bilo trideset tisuća i pet stotina, a njihov ujam za
Jahvu šezdeset i jedno. 40 Ljudskih je duša bilo
šesnaest tisuća, a njihov ujam za Jahvu trideset i
dvije osobe. 41 Ujam predade Mojsije svećeniku
Eleazaru za podizanicu Jahvi, kako je Jahve naredio
Mojsiju. 42 A od polovice koja je zapala druge Izraelce
i koju Mojsije odijeli od one što je pripala ljudima
koji su se borili - 43 dakle, polovica što je pripala
zajednici iznosila je: trista trideset i sedam tisuća
i pet stotina grla sitne stoke, 44 a krupne stoke
trideset i šest tisuća grla; 45 magaradi trideset tisuća i
pet stotina, 46 a ljudskih duša šesnaest tisuća. 47
Tako, od polovice što je pripala Izraelcima Mojsije
ostavi po jedno od pedeset, i od ljudstva i od stoke,
te ih predade levitima koji su se brinuli o Jahvinu
prebivalištu, kako je Jahve naredio Mojsiju. 48 Onda
pristupiše k Mojsiju vojnički zapovjednici, tisućnici i
satnici, 49 i rekoše mu: “Tvoje sluge prebrojile su
borce što bijahu pod našim zapovjedništvom i od
nas nitko nije izgubljen. 50 Uz to smo donijeli svoje
darove Jahvi: narukvica, orukvica, prstenja, naušnica
i ogrlica - na kakvu je tko zlatninu već naišao - da se
nad nama obavi obred pomirenja pred Jahvom.” 51
Mojsije i svećenik Eleazar prime od njih to zlato, to
jest sve te izrađene predmete. 52 Bilo je svega zlata
što su kao svoju podizanicu Jahvi donijeli tisućnici
i satnici: šesnaest tisuća sedam stotina i pedeset
šekela. 53 Svaki je vojnik za se zadržao svoj plijen.
54 Tako Mojsije i svećenik Eleazar uzmu zlato od
tisućnika i satnika te ga donesu u Šator sastanka na
spomen Izraelcima pred Jahvom.

32 Rubenovci i Gadovci imađahu mnogo, vrlo
mnogo blaga. Opaze, međutim, da je zemlja
jazerska i zemlja gileadska pogodna za stočarstvo. 2
Zato Gadovci i Rubenovci dođu k Mojsiju, svećeniku
Eleazaru i glavarima zajednice pa reknu: 3 “Atarot,
Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i
Beon - 4 kraj što ga Jahve osvoji pred izraelskom
zajednicom - kraj je pogodan za stočarstvo; a
sluge tvoje bave se stočarstvom. 5 Ako smo stekli
blagonaklonost u tvojim očima”, nastave, “neka se
ovaj kraj dade u posjed tvojim slugama. Ne šalji
nas preko Jordana!” 6 Mojsije odgovori Gadovcima i
Rubenovcima: “Zar da vaša braća idu u rat, a vi da
ostanete ovdje? 7 Zašto odvraćate srca Izraelaca
da ne prijeđu u zemlju koju im je Jahve predao?
8 Tako su učinili i vaši očevi kad sam ih poslao iz
Kadeš Barnee da izvide zemlju. 9 Popeli su se do
Eškola i razgledali zemlju, ali su onda ubili srčanost

u Izraelcima da ne odu u zemlju koju im je Jahve
dao. 10 Onog dana Jahve planu gnjevom. Zakle
se i reče: 11 'Ljudi što su izišli iz Egipta, kojima je
dvadeset ili više godina, jer me nisu vjerno slijedili,
nikad neće vidjeti zemlju što sam je pod zakletvom
obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu!' 12 Jahvu su jedino
vjerno slijedili Kenižanin Kaleb, sin Jefuneov, i sin
Nunov Jošua. 13 Jahve je gnjevom planuo na Izraelce
pa ih je pustinjom povlačio četrdeset godina, sve
dok ne pomrije sav naraštaj što je u očima Jahvinim
zlo postupio. 14 A sad vi - grešni naraštaj - ustajete
namjesto svojih očeva da još povećate srdžbu Jahvinu
na Izraela. 15 Ako se od njega odvratite, on će još
produžiti vaš boravak u pustinji; tako ćete upropastiti
sav taj narod." 16 Onda se oni primaknu k njemu i
reknu: "Mi bismo ovdje podigli torove za svoje blago i
gradove za svoju nejačad, 17 a sami ćemo pograbiti
oružje i poći na čelu Izraelaca dok ih ne dovedemo
na njihovo mjesto. Naša nejačad neka ostane - zbog
stanovništva ove zemlje - u utvrđenim gradovima. 18
Mi se svojim kućama nećemo vraćati sve dok svaki
Izraelac ne zaposjedne svoju baštinu. 19 S njima
nećemo dijeliti svoje posjede s onu stranu Jordana
niti dalje, jer će nas zapasti naša baština s ovu stranu,
na istok od Jordana." 20 Mojsije im reče: "Ako tako
uradite, ako pođete pred Jahvom u boj; 21 ako vi svi
naoružani prijeđete Jordan pred Jahvom dok on ne
rastjera ispred sebe svoje neprijatelje: 22 tada, kad
zemlja bude pokorena Jahvi, vi ćete se moći vratiti.
Tako ćete biti oslobođeni odgovornosti prema Jahvi i
prema Izraelu, a ova će zemlja postati pred Jahvom
vaše vlasništvo. 23 Ali ako tako ne uradite, sagriješit
ćete protiv Jahve i znajte da će vas stići kazna za
vaš grijeh. 24 Sazidajte, dakle, gradove za svoju
nejačad i torove za svoju stoku, ali izvršite što ste
obećali." 25 Gadovci i Rubenovci odgovore Mojsiju:
"Tvoje će sluge učiniti kako gospodar naš nalaže.
26 Naša nejačad, naše žene, naša stoka i sve naše
blago neka ostanu ondje u gileadskim gradovima, 27
a tvoje sluge, svi koji su za boj sposobni, poći će pred
Jahvom u boj, kako naš gospodar nalaže." 28 Tada za
njih Mojsije izda nalog svećeniku Eleazaru, Nunovu
sinu Jošui i glavarima obitelji izraelskih plemena. 29 I
reče im Mojsije: "Ako Gadovci i Rubenovci, svi oni
koji nose oružje, s vama prijeđu Jordan da se bore
pred Jahvom i zemlja bude pokorena vama, onda
im dajte gileadsku zemlju u vlasništvo. 30 Ali ako
ne prijeđu naoružani s vama, neka dobiju baštinu
među vama u zemlji kanaanskoj." 31 Nato odgovore
Gadovci i Rubenovci: "Što je god Jahve rekao tvojim
slugama, to ćemo učiniti. 32 Mi ćemo naoružani
prijeći pred Jahvom u zemlju kanaansku, ali neka
nam bude posjed naše baštine s ove strane Jordana."
33 I tako njima - Gadovcima, Rubenovcima i polovici
plemena Manašea, sina Josipova - dadne kraljevstvo
amorejskoga kralja Sihona i kraljevstvo bašanskoga
kralja Oga, zemlju s gradovima u njihovim granicama,
gradove okolne zemlje. 34 Gadovci sagrade: Dibon,
Atarot i Aroer, 35 Atrot Šofan, Jazer, Jogbohu, 36
Bet Nimru i Bet Haran, utvrđene gradove i torove
za stada. 37 Rubenovci sagrade: Hešbon, Eleale,
Kirjatajim, 38 Nebo, Baal Meon - nazivi su izmijenjeni
- i Šibmu. Oni prozovu svojim imenima gradove koje
su oni podigli. 39 Sinovi Makira, sina Manašeova,
odu u Gilead, osvoje ga i protjeraju Amorejce koji
bijahu ondje. 40 Mojsije preda Gilead Manašeovu sinu
Makiru, i on se u njemu nastani. 41 A Manašeov sin
Jair ode te zauzme njihova sela pa ih prozva "Jairova
sela". 42 Potom ode Nobah i zauzme Kenat i njegova
područja te ga nazove svojim imenom "Nobah".

33 Ovo su postaje Izraelaca što ih prijeđoše kad
iziđoše iz zemlje egipatske u svojim četama
pod vodstvom Mojsijevim i Aronovim. 2 Na zapovijed
Jahvinu Mojsije je bilježio polazne točke njihova
putovanja. Ovo su njihove postaje prema njihovim
polaznim točkama. 3 Iz Ramsesa krenuše u prvome
mjesecu. Bio je petnaesti dan prvoga mjeseca -
sutradan poslije Pashe - kad se Izraelci zaputiše
uzdignutih pesnica i naočigled sviju Egipćana, 4 dok
su Egipćani pokopavali one koje je Jahve između njih
pobio, to jest sve prvorođence, i tako nad njihovim
božanstvima izvršio pravdu. 5 Krenu dakle Izraelci
iz Ramsesa i utabore se u Sukotu. 6 Zatim odu iz
Sukota i utabore se u Etamu, baš na rubu pustinje. 7
Pođu iz Etama, a onda okrenu prema Pi Hahirotu, koji
se nalazi nasuprot Baal Sefona. Tabore postave pred
Migdolom. 8 Krenu od Pi Hahirota i prijeđu posred
mora u pustinju. Išli su tri dana pustinjom Etanom,
a onda se utabore u Mari. 9 Zatim odu iz Mare i
stignu u Elim. U Elimu je bilo dvanaest izvor-voda
i sedamdeset palma. Tu su se utaborili. 10 Potom
krenu iz Elima te se utabore uz Crveno more. 11
A otišavši od Crvenog mora, utabore se u pustinji
Sinu. 12 Potom odu iz pustinje Sina i postave tabore
u Dofki. 13 Otišavši iz Dofke, utabore se u Alušu. 14
Krenu iz Aluša i utabore se u Refidimu. Tu narod nije
imao vode da pije. 15 Odu iz Refidima te se utabore u
Sinajskoj pustinji. 16 Krenu iz Sinajske pustinje te se
utabore u Kibrot Hataavi. 17 Odu iz Kibrot Hataave te
se utabore u Haserotu. 18 Onda odu iz Haserota i
utabore se u Ritmi. 19 Krenu iz Ritme i utabore se u

Rimon Peresu. 20 Odu iz Rimon Peresa i utabore se
u Libni. 21 Iz Libne odu i utabore se u Risi. 22 Odu iz
Rise te se utabore u Kehelati. 23 Odu iz Kehelate i
utabore se na brdu Šeferu. 24 Odu s brda Šefera i
utabore se u Haradi. 25 Odu iz Harade i utabore se
u Makhelotu. 26 Odu iz Makhelota te se utabore u
Tahatu. 27 Odu iz Tahata i utabore se u Tarahu. 28 Iz
Taraha odu i utabore se u Mitki. 29 Odu iz Mitke i
utabore se u Hašmoni. 30 Iz Hašmone odu i utabore
se u Moserotu. 31 Odu iz Moserota i utabore se u
Bene Jaakanu. 32 Odu iz Bene Jaakana i utabore se
u Hor Gidgadu. 33 Odu iz Hor Gidgada i utabore se
u Jotbati. 34 Odu iz Jotbate i utabore se u Abroni.
35 Iz Abrone odu i utabore se u Esion Geberu. 36
Iz Esion Gebera odu i utabore se u pustinji Sinu,
to jest u Kadešu. 37 Iz Kadeša krenu te se utabore
na brdu Horu, na granici zemlje edomske. 38 Na
zapovijed Jahvinu svećenik se Aron pope na brdo Hor
i tu umre na prvi dan petoga mjeseca, u četrdesetoj
godini nakon izlaska Izraelaca iz egipatske zemlje.
39 Aronu je bilo stotinu dvadeset i tri godine kad je
preminuo na brdu Horu. 40 Aradski kralj, Kanaanac,
koji je živio u kanaanskom kraju Negebu, čuo je
o dolasku Izraelaca. 41 S brda Hora odu te se
utabore u Salmoni. 42 Odu iz Salmone i utabore se u
Punonu. 43 Odu iz Punona i utabore se u Obotu. 44
Odu iz Obota i utabore se na moapskom području
u Ije-Abarimu. 45 Odu iz Ije-Abarima i utabore se
u Dibon Gadu. 46 Iz Dibon Gada odu i utabore
se u Almon Diblatajimu. 47 Iz Almon Diblatajima
odu i utabore se na Abarimskim bregovima, pred
Nebom. 48 Odu s Abarimskih bregova i utabore se na
Moapskim poljanama, uz Jordan, nasuprot Jerihonu;
49 taborovali su uz Jordan od Bet Haješimota sve
do Abel Hašitima na Moapskim poljanama. 50 Na
Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu,
Jahve reče Mojsiju: 51 “Ovako reci Izraelcima: 'Kad
prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku, 52
potjerajte ispred sebe sve stanovnike te zemlje,
uništite sve njihove slike; uništite sve njihove salivene
kumire i sve njihove uzvišice porušite. 53 Onda
zaposjednite zemlju i u njoj se nastanite, jer sam vam
je predao da je zaposjednete. 54 Zemlju razdijelite
kockom među svoje rodove. Brojnijem povećajte
dio, a manjem smanjite. Gdje god kocka padne,
bilo za koga, neka je to njegovo, a prema otačkim
plemenima dijelite im baštinu. 55 Ako stanovnike
zemlje ispred sebe ne potjerate, onda će oni koje
od njih na životu ostavite biti trnje u vašim očima i
bodljike u vašim bokovima; dosađivat će vam u zemlji
u kojoj budete živjeli 56 i postupit ću s vama kako
sam mislio postupiti s njima.'”

34 Jahve reče Mojsiju: 2 “Izdaj Izraelcima naredbu
i reci im: 'Kad uđete u kanaansku zemlju, ta će
vam zemlja pripasti u baštinu, zemlja kanaanska sa
svojim granicama. 3 Južna strana protezat će vam
se od pustinje Sina uz Edom. Južna će vam granica
početi s kraja Slanog mora na istočnoj strani. 4 Onda
će vam granica skrenuti na jug, prema Akrabimskoj
strmini, i nastaviti se preko Sina. Doprijet će na jugu
do Kadeš Barnee; zatim će izaći prema Hasar Adaru
i nastaviti se do Asmone. 5 Od Asmone granica će
skrenuti prema Egipatskom potoku i izaći će na more.
6 Zapadna granica bit će vam Veliko more; neka vam
je to granica prema zapadu. 7 A ovo će vam biti
sjeverna granica: od Velikog mora povucite crtu na
brdo Hor; 8 s brda Hora onda potegnite crtu do ulaza u
Hamat; završetak granice bit će Sedada. 9 Onda će se
granica protegnuti do Zifrona i završiti u Hasar Enanu.
To će vam biti sjeverna granica. 10 Za svoju istočnu
granicu povucite crtu od Hasar Enana do Šefama. 11
Granica će se spuštati od Šefama do Rible, istočno
od Ajina. Odande će se granica spustiti i doprijeti do
istočne obale Kineretskog jezera. 12 Iza toga spustit
će se granica niz Jordan da završi u Slanome moru.
To će biti vaša zemlja sa svojim granicama naokolo.'”
13 Tada Mojsije naredi Izraelcima: “To je zemlja koju
ćete kockom dobiti u baštinu, a za koju je zapovjedio
Jahve da je dobije devet plemena i polovica jednog
plemena. 14 Jer pleme Rubenovaca prema svojim
porodicama, zatim pleme Gadovaca prema svojim
porodicama već primiše svoju baštinu, kao što je
svoju baštinu primila i polovica plemena Manašeova.
15 Ta dva plemena i pol primila su svoje baštine s
one strane Jordana, nasuprot Jerihonu, s istočne
strane.” 16 Jahve reče Mojsiju: 17 “Ovo su imena
ljudi koji će vam zemlju podijeliti: svećenik Eleazar i
Nunov sin Jošua; 18 i od svakoga plemena uzmi po
jednoga glavara za razdiobu zemlje. 19 Ovo su imena
tih ljudi: Kaleb, sin Jefuneov; od plemena Judina;
20 Šemuel, sin Amihudov, od plemena Šimunova;
21 Elidad, sin Kislonov, od plemena Benjaminova;
22 knez Buki, sin Joglijev, od plemena Danovaca.
23 Od sinova Josipovih: knez Haniel, sin Efodov,
od plemena Manašeovaca; 24 knez Kemuel, sin
Šiftanov, od plemena Efrajimovaca; 25 knez Elisafan,
sin Parnakov, od plemena Zebulunovaca; 26 knez
Paltiel, sin Azanov, od plemena Jisakarovaca; 27 knez
Ahihud, sin Šelomijev, od plemena Ašerovaca; 28 knez
Pedahel, sin Amihudov, od plemena Naftalijevaca.”

29 To su oni kojima je Jahve naložio da Izraelcima
izdijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

35 Reče Jahve Mojsiju na Moapskim poljanama kod
Jordana, nasuprot Jerihonu: 2 "Naredi Izraelcima
da ustupe levitima od baštine koju posjeduju gradove
gdje će stanovati i pašnjake oko gradova. To dajte
levitima. 3 Neka gradovi budu njima za stanovanje, a
okolni pašnjaci neka budu za njihova goveda, njihovo
blago i sve njihove životinje. 4 Pašnjaci uz gradove
koje ustupite levitima neka zahvate od gradskih
zidina van do tisuću lakata naokolo. 5 Izmjerite od
grada van dvije tisuće lakata s istočne strane, dvije
tisuće lakata s južne strane, dvije tisuće lakata sa
zapadne strane i sa sjeverne strane dvije tisuće
lakata, tako da grad bude u sredini. To neka im budu
gradski pašnjaci. 6 Od gradova koje budete dali
levitima šest će ih biti gradovi-utočišta, koje ćete
ustupiti da ubojica može tamo pobjeći. Ovima dodajte
još četrdeset i dva grada. 7 Tako će svih gradova
koje ustupite levitima biti četrdeset i osam gradova
s njihovim pašnjacima. 8 A gradove koje budete
izdvajali od vlasništva Izraelaca, od onih koji ih imaju
mnogo uzmite više, a manje od onih koji imaju malo.
Neka svatko ustupi gradove levitima prema omjeru
baštine koju bude primio." 9 Nadalje reče Jahve
Mojsiju: 10 "Govori Izraelcima i reci im: 'Kad prijeđete
preko Jordana u zemlju kanaansku, 11 označite sebi
gradove koji će vam služiti kao gradovi-utočišta, kamo
može pobjeći ubojica koji nehotice koga ubije. 12 Ti
gradovi neka vam budu utočište od osvetnika, tako
da ubojica ne moradne poginuti dok ne stane na sud
pred zajednicu. 13 Od gradova koje ustupite bit će
vam šest gradova za utočište. 14 Dodijelite tri grada s
onu stranu Jordana, a tri grada u zemlji kanaanskoj.
Neka to budu gradovi-utočišta. 15 Tih šest gradova
neka budu za utočište kako Izraelcima tako i strancu i
došljaku koji među njima borave, kamo može pobjeći
tko god ubije koga nehotice. 16 Ali ako tko udari
koga gvozdenim predmetom te ga usmrti, to je onda
ubojica. Ubojica mora glavom platiti. 17 Udari li ga iz
ruke kamenom od kojega čovjek može poginuti i zbilja
pogine, to je opet ubojica. Ubojica mora glavom platiti.
18 Ili ako ga udari iz ruke kakvim drvenim predmetom
od kojega može umrijeti i zbilja umre, i to je ubojica.
Ubojica mora glavom platiti. 19 Krvni osvetnik mora
sam ubojicu usmrtiti. Kad ga sretne, neka ga ubije. 20
Nadalje, ako tko koga gurne iz mržnje ili na nj nešto
baci namjerno te ga usmrti, 21 ili ga udari rukom
iz zlobe te udareni umre, napadač mora zaglaviti
- on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubojicu ubije
čim ga sretne. 22 No gurne li ga slučajno, ne iz
neprijateljstva, ili nešto na nj baci, ali ne iz zasjede, 23
ili iz nepažnje na njega obori kakav kamen od kojega
čovjek može poginuti te ga usmrti, a nije mu bio
neprijatelj niti mu je zlo želio - 24 tada neka zajednica
prosudi između ubojice i krvnog osvetnika prema
ovim pravilima: 25 Zajednica mora izbaviti ubojicu iz
ruku krvnog osvetnika; onda neka ga zajednica vrati u
grad-utočište kamo je pobjegao; tu neka on ostane do
smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan svetim
uljem. 26 Ali ako ubojica ikad izađe izvan granice
utočišta kamo je pobjegao, 27 pa na nj nabasa krvni
osvetnik izvan granica njegova grada-utočišta te
krvni osvetnik ubije ubojicu, to mu se ne računa u
krvoproliće, 28 jer ubojica mora ostati u gradu-utočištu
do smrti velikoga svećenika. A poslije smrti velikoga
svećenika može se vratiti na svoj posjed. 29 Neka
vam takvi budu sudbeni postupci od naraštaja do
naraštaja svuda gdje budete boravili. 30 Za svako
ubojstvo čovjeka kazna smrti nad ubojicom može se
izvršiti na dokaz svjedoka. Nitko se ne može smrću
kazniti na dokaz samo jednog svjedoka. 31 Ne smijete
primati otkupnine za život ubojice koji je zaslužio smrt:
on mora umrijeti. 32 Niti smijete primati otkupnine od
bilo koga koji, pošto je pobjegao u svoj grad-utočište,
hoće da se vrati i da živi na svome tlu prije smrti
velikoga svećenika. 33 Nemojte oskvrnjivati zemlje
u kojoj živite. A krvoprolićem zemlja se oskvrnjuje.
Za zemlju na kojoj je krv prolivena pomirenje se ne
može pribaviti, osim krvlju onoga koji ju je prolio.
34 Ne smije se obeščašćivati zemlja u kojoj živite i
usred koje ja boravim, jer ja, Jahve, prebivam među
sinovima Izraelovim.'"

36 Tada pristupe obiteljski glavari od roda sinova
Gileada, sina Makirova, sina Manašeova,
jednoga roda Josipovih sinova, te pred Mojsijem
i starješinama, glavarima obitelji, 2 reknu: "Jahve
je naredio našemu gospodaru da kockom dade
ovu zemlju u baštinu Izraelcima; nadalje, našem je
gospodaru naredio Jahve da baštinu našega brata
Selofhada dade njegovim kćerima. 3 Ali ako se one
udaju za koga iz drugog izraelskoga plemena, onda
će njihova baština biti otrgnuta od naše djedovske
baštine i biti priključena baštini plemena kojemu one
pripadnu. Tako će se okrnjiti baština koja kockom
pripadne nama. 4 A kada nastupi jubilej Izraelcima,
baština će se tih žena dodati baštini plemena kojemu
pripadnu. Tako će njihova baština biti oduzeta od
baštine našega pradjedovskog plemena." 5 I po
zapovijedi Jahvinoj Mojsije naredi Izraelcima: "Pleme

Josipovih sinova pravo govori. **6** Ovo naređuje Jahve
za Selofhadove kćeri: Neka se one udaju za onoga
koji im se učini dobar, samo neka se udaju u rod
svoga očinskoga plemena. **7** Baština Izraelaca ne
smije se prenositi iz jednoga plemena u drugo; i svaki
Izraelac mora ostati privezan uz pradjedovsku baštinu
svoga plemena. **8** Zato se svaka djevojka koja steče
baštinu u izraelskim plemenima mora udati za nekoga
u plemenu kojemu pripada rod joj očev, tako da bi
svaki Izraelac sačuvao baštinu svoga oca. **9** Tako se
baština neće prenositi iz jednoga plemena u drugo,
nego će svako izraelsko pleme prianjati uza svoju
baštinu." **10** Kako je Jahve Mojsiju naredio, tako su i
učinile kćeri Selofhadove: **11** Mahla, Tirsa, Hogla,
Milka i Noa, kćeri Selofhadove, udaše se za sinove
svojih stričeva. **12** Kako su se udale u rod potomstva
Manašea, Josipova sina, njihova je baština ostala
u plemenu kojemu pripadaše rod im očev. **13** To
su zapovijedi i zakoni koje je Jahve preko Mojsija
izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan,
nasuprot Jerihonu.

Ponovljeni zakon

1 Ovo su riječi što ih je Mojsije upravio svemu Izraelu
s onu stranu Jordana - u pustinji, u Arabi nasuprot
Sufu, između Parana i Tofela, Labana, Hazerota i Di
Zahaba - 2 od Horeba do Kadeš Barnee, Seirskom
gorom, jedanaest dana hoda. 3 Bilo je to godine
četrdesete, prvog dana mjeseca jedanaestoga, kad
Mojsije reče Izraelcima sve što mu je Jahve za njih
naređivao. 4 Pošto je porazio amorejskoga kralja
Sihona, koji je živio u Hešbonu, i bašanskoga kralja
Oga, koji je živio u Aštarotu i Edreju, 5 dakle s onu
stranu Jordana, u zemlji moapskoj, poče Mojsije
razlagati ovaj Zakon. Govoraše on: 6 “Jahve, Bog
naš, reče nam na Horebu: 'Dosta ste boravili na
ovome brdu. 7 Krenite na put! Idite u gorski kraj
Amorejaca i svih njihovih susjeda, u Arabu, u Gorje,
u Šefelu i u Negeb, na morsku obalu, u zemlju
kanaansku i u Libanon, sve do Velike rijeke, rijeke
Eufrata. 8 Eto, pred vas stavljam ovu zemlju. Idite,
dakle, i zauzmite zemlju za koju se Jahve zakle ocima
vašim, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je dati njima
i njihovu potomstvu poslije njih.' 9 Tada sam vam
rekao: 'Ne mogu vas voditi sam. 10 Jahve, Bog vaš,
toliko vas je razmnožio da vas danas ima kao zvijezda
na nebu. 11 Neka vas Jahve, Bog vaših otaca,
umnoži još tisuću puta! Neka vas blagoslivlja kako
vam je obećao! 12 Ali kako bih ja sam mogao nositi
vaš teret, vaše breme i vaše sporove? 13 Izaberite
stoga iz svojih plemena ljude pametne, iskusne i
ugledne da vam ih postavim za poglavare.' 14 Vi
ste mi odgovorili: 'Dobro je što predlažeš.' 15 Zato
sam uzeo prvake iz vaših plemena, ljude pametne
i ugledne, te ih postavio za poglavare: tisućnike,
stotnike, pedesetnike, desetnike i vaše plemenske
nadglednike. 16 U to isto vrijeme naložio sam i vašim
sucima: 'Saslušajte svoju braću; sudite pravedno
između čovjeka i njegova brata ili pridošlice. 17 U
suđenju nemojte biti pristrani; saslušavajte maloga
kao i velikoga. Ne bojte se nikoga! TÓa sud je Božji!
Ako vam koji slučaj bude pretežak, iznesite ga meni,
da ga ja razvidim.' 18 Tako sam vam onda naložio sve
što vam je činiti. 19 Krenusmo iz Horeba i, na putu
u gorske krajeve Amorejaca, kako nam je naredio
Jahve, Bog naš, prijeđosmo svu onu veliku i strašnu
pustinju koju ste vidjeli. Stigosmo u Kadeš Barneu. 20
Tada vam rekoh: 'Došli ste u gorski kraj Amorejaca,
koji nam Jahve, Bog naš, daje. 21 Eto, Jahve, Bog
tvoj, stavio je preda te tu zemlju. Ustaj! Zaposjedni
je, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca tvojih. Ne boj
se! Ne strahuj!' 22 Svi ste onda došli k meni i rekli:
'Pošaljimo pred sobom ljude da izvide zemlju i jave
nam o putu kojim ćemo ići i o gradovima u koje ćemo
doći.' 23 Svidje mi se što rekoste. Zato uzeh dvanaest
ljudi između vas, po jednoga iz svakog plemena.
24 Krenuli su na pogorje, stigli do Eškolske doline
te izvidjeli kraj. 25 I nabraše plodova one zemlje,
donesoše ih k nama i javiše: 'Zemlja koju nam daje
Jahve, Bog naš, dobra je.' 26 Ali vi niste htjeli onamo;
pobunili ste se protiv naredbe Jahve, Boga svoga. 27
Rogoborili ste u svojim šatorima i govorili: 'U svojoj
mržnji na nas Jahve nas je izveo iz zemlje egipatske
da nas preda u ruke Amorejaca, kako bi nas posve
uništili. 28 Kamo da idemo? Naša su braća ubila u
nama srčanost kad rekoše: Narod je i veći i jači nego
mi; gradovi su veliki, i zidine im sežu do nebesa.
A vidjeli smo ondje i Anakovce.' 29 'Ne bojte se!' -
rekoh vam. - 'Ne plašite ih se! 30 Jahve, Bog vaš, koji
ide pred vama, borit će se za vas kako je to učinio
na vaše oči u Egiptu.' 31 A vidio si, uostalom, i u
pustinji, gdje te Jahve, Bog tvoj, cijeloga puta što
ste ga prevalili dok ste stigli do ovoga mjesta, nosio
kao što čovjek nosi svoga sinčića. 32 Ali, unatoč
tome, vi niste imali pouzdanja u Jahvu, Boga svoga,
33 u onoga koji je na putu išao pred vama da vam
potraži mjesto za taborovanje - u ognju obnoć da
vam osvijetli put kojim ćete ići, a obdan u oblaku.
34 Jahve ču graju vašu i zakle se u svojoj srdžbi:
35 'Ni jedan jedini od ovih ljudi, od ovoga opakog
naraštaja, neće vidjeti ove dobre zemlje za koju sam
se zakleo da ću je dati vašim ocima. 36 Izuzimam
Kaleba, sina Jefuneova. On će je vidjeti; njemu i
njegovim potomcima dat ću zemlju kojom je išao, jer
je vjerno slijedio Jahvu.' 37 Zbog vas se Jahve i na
mene razljutio te mi rekao: 'Ni ti onamo nećeš ući.
38 Ući će onamo Jošua, sin Nunov, koji te služi. Njega
ti osokoli, jer će on uvesti Izraela u posjed. 39 A i
vaši mališani, o kojima rekoste da će postati roblje,
sinovi vaši koji još ne znaju razlikovati dobro i zlo,
oni će u nju ući; njima ću je u posjed dati. 40 A vi
se okrenite i zaputite u pustinju, prema Crvenome
moru!' 41 Vi ste mi tada odgovorili riječima: 'Sagriješili
smo protiv Jahve. Poći ćemo gore i boriti se kako
nam je Jahve, Bog naš, zapovjedio.' Svaki od vas
dohvati svoje oružje i nepromišljeno pođe gore u
brda. 42 Onda mi Jahve reče: 'Kaži im: Ne idite gore i
ne stupajte u borbu da vas ne poraze vaši neprijatelji
jer ja nisam među vama.' 43 Tako sam vam i govorio,
ali niste poslušali. Oprli ste se zapovijedi Jahvinoj
i, puni drskosti, krenuli u brda. 44 Ali Amorejci, koji
žive u onome gorju, udariše na vas, pognaše vas, za

vama se natisnuše kao pčele te su vas tukli od Seira
do Horme. 45 Vrativši se, plakali ste pred Jahvom, ali
Jahve nije slušao vašega jauka niti je okrenuo svoga
uha k vama. 46 U Kadešu vam valjade ostati dugo
vremena, onoliko koliko ste već ostali.

2 Onda se okrenusmo i pođosmo u pustinju prema
Crvenome moru, kako mi je Jahve naredio. Dugo
smo se vrtjeli oko gore Seira. 2 I reče mi Jahve: 3
'Dosta ste se vrtjeli oko ovoga brda. Okrenite prema
sjeveru!' 4 I narodu naloži ovako: 'Sad ćete proći
preko područja svoje braće, potomaka Ezavovih, koji
žive u Seiru. Oni se vas boje, ali vi dobro pripazite;
5 s njima ne zamećite boja jer vam neću dati ni
stope njihove zemlje: goru Seir predao sam Ezavu u
vlasništvo. 6 Hranu od njih kupujte za novac da imate
što jesti; i vodu za piće kupujte od njih za novac.'
7 Ta Jahve te, Bog tvoj, blagoslovio u svim djelima
tvojih ruku; on je bdio nad tvojim putovanjem onom
velikom pustinjom; ovih četrdeset godina Jahve, Bog
tvoj, bijaše s tobom i ništa ti nije nedostajalo. 8 Tako
smo svoju braću, potomke Ezavove što žive u Seiru,
zaobišli putem što vodi u Arabu, Elat i Esjon Geber, a
onda udarismo prema Moapskoj pustinji. 9 Tada mi
zapovjedi Jahve: 'Nemoj uznemirivati Moapce niti s
njima zameći boja, jer ništa od njihove zemlje neću
dati u tvoje vlasništvo: Lotovim sinovima predao sam
Ar u posjed.' 10 Prije su ondje živjeli Emijci. Bio je to
moćan narod i brojan; krupna stasa kao i Anakovci.
11 Poput Anakovaca, i njih smatraju Refaimcima, ali
ih Moapci nazivaju Emijcima. 12 Isto su tako u Seiru
živjeli prije Horijci, ali su ih Ezavovi potomci izvlastili,
istrijebili ih i naselili se na njihovo, kako je, uostalom,
učinio Izrael sa zemljom - baštinom svojom - koju
mu je Jahve predao. 13 'A sada ustanite i prijeđite
preko potoka Zereda!' I prijeđosmo potok Zered.
14 Vrijeme što smo išli od Kadeš Barnee pa dok
smo prešli preko potoka Zereda iznosilo je trideset
i osam godina - sve dok nije izumro iz tabora sav
onaj naraštaj ljudi sposobnih za borbu, kako im se
Jahve i zakleo. 15 I zbilja! Ruka Jahvina bila je protiv
njih: istrebljivala ih je isred tabora dok ih nije nestalo.
16 I tako, kad je smrt istrijebila iz naroda sve ljude
sposobne za borbu, 17 reče mi Jahve: 18 'Danas
prelaziš moapsku zemlju Ar. 19 A onda ćeš se približiti
Amoncima. Nemoj ih uznemirivati niti s njima zameći
boja. Ništa, naime, od zemlje Amonaca neću ustupiti
tebi u vlasništvo jer sam je već predao u posjed
Lotovim potomcima.' 20 I nju smatraju refaimskom
zemljom. U njoj su prije živjeli Refaimci, koje Amonci
zovu Zamzumijcima. 21 Bio je to narod moćan i
brojan; krupna stasa kao i Anakovci. No Jahve ih
uništi pred Amoncima - koji ih izvlastiše i naseliše se
na njihovo, 22 kako je, uostalom, učinio i potomcima
Ezavovim, koji su nastanjeni u Seiru, kad je pred
njima uništio Horijce, koje su oni otjerali s posjeda i do
danas žive na njihovim mjestima. 23 I Avijce, koji su
živjeli po zaseocima sve do Gaze, istrijebiše Kaftorci
koji su došli iz Kaftora te se naseliše na njihovo
mjesto. 24 'Ustajte! Na put krenite i prijeđite preko
potoka Arnona. U ruke ti, eto, predajem Amorejca
Sihona, kralja hešbonskoga, i njegovu zemlju. Počni s
osvajanjem; izazovi ga na boj! 25 Od danas počinjem
ugoniti strah i trepet pred tobom u narode koji su
pod svim nebesima, tako da će strepiti i tresti se
pred tobom kad god čuju glas o tebi.' 26 Tada sam iz
pustinje Kedmot uputio glasnike kralju hešbonskom
Sihonu s miroljubivim riječima: 27 'Pusti da prođem
preko tvoje zemlje. Samo ću proći putem, ne skrećući
ni desno ni lijevo. 28 Hranu mi prodavaj za novac da
mogu jesti; i vodu za piće davaj mi za novac. Pusti
me samo da pješice prođem, 29 da prijeđem preko
Jordana u zemlju koju nam daje Jahve, Bog naš -
kao što su mi dopustili potomci Ezavovi, nastanjeni
u Seiru, i Moapci, što žive u Aru.' 30 Ali hešbonski
kralj Sihon ne htjede nas pustiti preko svoga; jer
Jahve, Bog tvoj, duh mu zaslijepi a srce otvrdnu, da
ga preda u tvoje šake, gdje je i danas. 31 Tada mi
reče Jahve: 'Eto sam počeo da ti izručujem Sihona
i njegovu zemlju. Počni osvajanje da mu zemljom
zagospodariš.' 32 Kod Jahasa presrete nas Sihon.
33 Navali on i sav njegov narod. Ali Jahve, Bog
naš, predade nam ga, tako da potukosmo njega,
njegove sinove i sav njegov narod. 34 Tada osvojismo
sve njegove gradove i prokletstvom udarismo sve
gradove s ljudima, ženama i djecom, ništa ne štedeći,
35 izuzev stoke, koju uzesmo kao plijen, skupa s
plijenom iz gradova što smo ih osvojili. 36 Od Aroera,
koji se nalazi na obali potoka Arnona, i od grada koji
je u njegovoj dolini pa do Gileada nije bilo grada koji
bi nam odolio: sve nam ih je Jahve, Bog naš, predao.
37 Jedino se nisi primicao zemlji Amonaca, kraju uz
potok Jabok, i gradovima u pogorju, kako je Jahve,
Bog naš, odredio.

3 Tada se okrenusmo i pođosmo prema Bašanu.
Presrete nas bašanski kralj Og sa svim svojim
narodom i nametnu nam boj kod Edreja. 2 Tada mi
Jahve reče: 'Ne boj ga se! TÓa u tvoje sam ruke
predao njega, sav njegov narod i njegovu zemlju.
Učini s njim kako si učinio sa Sihonom, kraljem
amorejskim, koji je živio u Hešbonu.' 3 Tako je

Jahve, Bog naš, u ruke naše predao i bašanskoga
kralja Oga sa svim njegovim narodom. Tukli smo
ga tako da mu nitko na životu nije ostao. 4 Osvojili
smo tada sve njegove gradove. Nije bilo grada koji
im nismo oteli - šezdeset gradova, zapravo svu
argopsku krajinu, Ogovo kraljevstvo u Bašanu. 5
Svi su oni gradovi bili utvrđeni visokim zidinama,
vratima i prijevornicama. Uz njih je bilo veoma mnogo
otvorenih zaselaka. 6 Udarismo ih prokletstvom -
kako smo učinili i sa Sihonom, kraljem hešbonskim -
zatrvši svaki grad, ljude, žene i djecu. 7 A svu stoku i
plijen po tim gradovima zadržasmo za se. 8 Tako
smo u ono vrijeme iz ruku dvaju amorejskih kraljeva
uzeli zemlju što se nalazi s onu stranu Jordana, od
potoka Arnona do brda Hermona (9 Sidonci zovu
Hermon Sirjon, a Amorejci ga zovu Senir): 10 sve
gradove po Visoravni, sav Gilead i sav Bašan, sve
do Salke i Edreja - gradove Ogova kraljevstva u
Bašanu. (11 Bašanski kralj Og jedini je od preostalih
Refaimovaca. Krevet njegov, odar od željeza, još
se nalazi u Rabi, gradu sinova Amonovih: deset je
lakata - običnih lakata - dug, a četiri lakta širok.)
12 To je, dakle, bila zemlja koju smo zauzeli u ono
vrijeme, počev od Aroera, koji je na potoku Arnonu.
Polovicu gileadskog pogorja s njegovim gradovima
dao sam Rubenovcima i Gadovcima. 13 Ostatak
Gileada i sav Bašan, Ogovo kraljevstvo, dodijelio
sam polovini Manašeova plemena. (Sva argopska
krajina i sav Bašan zove se zemlja refaimska. 14
Manašeov sin Jair zauzeo je svu argopsku krajinu
do međe Gešurovaca i Maakinovaca. On ta mjesta
bašanska nazva svojim imenom, pa se još i danas
zovu Jairova Sela.) 15 Makiru sam dodijelio Gilead.
16 Rubenovcima i Gadovcima dao sam od Gileada
do potoka Arnona - sredina potoka jest međa - i do
potoka Jaboka, amonske granice. 17 A granicom
su služile Araba i Jordan od Kinereta do mora uz
Arabu - Slanog mora - na podnožju obronaka Pisge
prema istoku. 18 U ono vam vrijeme naredih: 'Jahve,
Bog vaš, daje vam ovu zemlju u posjed. Svi vi koji
ste od boja pođite naoružani pred svojom braćom
Izraelcima. 19 Jedino žene vaše, djeca vaša i stoka
vaša - znam da imate mnogo stoke - neka ostanu u
vašim gradovima što vam ih dodijelih 20 dokle Jahve
ne dadne miran boravak i vašoj braći kao i vama;
tako da i oni zauzmu zemlju što im je Jahve, Bog vaš,
daje s onu stranu Jordana. Istom onda neka se svaki
od vas vrati na posjed što sam vam ga dodijelio.' 21
U ono sam vrijeme naredio Jošui: 'Svojim si očima
vidio što je sve Jahve, Bog vaš, učinio onoj dvojici
kraljeva. Tako će Jahve učiniti sa svim kraljevstvima
preko kojih budeš prelazio. 22 Ne bojte se njih! TÓa
Jahve, Bog vaš, bori se za vas.' 23 Tada zamolih
milost u Jahve: 24 'Gospodine moj, Jahve! Ti si počeo
pokazivati svome sluzi svoju veličajnost i svoju moć.
TÓa koji bog, na nebu ili na zemlji, može izvesti takva
djela i čudesa kao što su tvoja! 25 Dopusti mi da
odem onamo i pogledam onu blaženu zemlju preko
Jordana, onaj krasni gorski kraj i Libanon!' 26 Ali je
Jahve, zbog vas, bio na me ljut, pa me nije uslišao.
'Dosta', reče mi Jahve, 'ne govori mi više o tom! 27
Popni se na vrhunac Pisge i upri oči svoje na zapad,
sjever, jug i istok. Razmotri dobro očima svojim, jer
preko Jordana nećeš prijeći. 28 Uputi Jošuu, osokoli
ga i ohrabri! On neka ide na čelu ovoga naroda; neka
ih on uvede u posjed zemlje koju vidiš.' 29 Tako smo
ostali u toj dolini kraj Bet Peora."

4 "A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima
vas učim da biste ih vršili i tako poživjeli te unišli i
zaposjeli zemlju koju vam daje Jahve, Bog otaca vaših.
2 Niti što nadodajite onome što vam zapovijedam
niti što od toga oduzimljite; vršite zapovijedi Jahve,
Boga svoga, što vam ih dajem. 3 Vidjeli ste svojim
očima što je Jahve učinio s Baal Peorom: jer Jahve,
Bog tvoj, iskorijenio je iz tvoje sredine svakoga koji je
slijedio Baal Peora. 4 A svi vi koji se čvrsto držite
Jahve, Boga svoga, živi ste i danas. 5 Ja sam vas,
eto, poučio o zakonima i uredbama, kako mi je Jahve,
Bog moj, naredio da ih vršite u zemlji u koju idete da
je zaposjednete. 6 Držite ih i vršite: to će u očima
naroda biti vaša mudrost i vaša razboritost. Kad oni
čuju za sve ove zakone, reći će: 'Samo je jedan narod
mudar i pametan, a to je ovaj veliki narod.' 7 Jer
koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako
blizu kao što je Jahve, Bog naš, nama kad god ga
zazovemo? 8 Koji je to narod tako velik da bi imao
zakone i uredbe pravedne kao što je sav ovaj Zakon
koji vam ja danas iznosim? 9 Zato pazi i dobro se
čuvaj da ne zaboraviš događaje što si ih svojim očima
vidio; neka ti ne iščeznu iz srca ni jednoga dana
tvoga života; naprotiv, pouči o njima svoje sinove i
sinove svojih sinova. 10 Onog dana kad si stajao na
Horebu pred Jahvom, Bogom svojim, Jahve mi je
rekao: 'Skupi mi narod! Hoću da čuju moje riječi, da
me se nauče bojati sve vrijeme što budu živjeli na
zemlji te da o njima pouče i svoju djecu.' 11 Vi ste se
onda primakli i stali pod brdo. S usplamtjeloga brda
plamen je sukljao do sred neba zamračena tmastim
oblakom. 12 Isred ognja Jahve je govorio vama; čuli
ste zvuk riječi, ali lika niste nazreli - ništa osim glasa.
13 Objavio vam je svoj Savez i naložio vam da ga

vršite - Deset zapovijedi, što ih ispisa na dvije kamene
ploče. 14 A meni je Jahve naredio da vas poučim o
zakonima i uredbama što ćete ih vršiti u zemlji u koju
odlazite da je zaposjednete. 15 Pazite dobro! Onoga
dana kad vam je Jahve, Bog vaš, govorio isred ognja
na Horebu, niste vidjeli nikakva lika, 16 da se ne biste
pokvarili te da ne biste pravili sebi kakva klesana
lika, kipa muškoga ili ženskoga obličja, 17 ni obličja
kakve životinje što je na zemlji, ni obličja kakve ptice
što pod nebom lijeta, 18 ni obličja bilo čega što po
zemlji gmiže, ni obličja kakve ribe što je u vodi pod
zemljom 19 i da se ne bi, kad digneš svoje oči prema
nebu te vidiš sunce, mjesec i zvijezde - svu nebesku
vojsku - dao zavesti da im se klanjaš i da im iskazuješ
štovanje. Njih je Jahve, Bog tvoj, dao svim narodima,
svugdje pod nebom. 20 A vas je uzeo Jahve i izveo
vas iz Egipta - iz one peći ražarene - da postanete
narod njegove baštine, to što ste danas. 21 Ali se
zbog vas Jahve na me razljutio i zakleo da ja neću
prijeći preko Jordana i unići u blaženu zemlju koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 22 Tako, ja ću umrijeti
u ovoj zemlji; ja preko Jordana neću prijeći. A vi ćete
prijeći i zaposjesti onu krasnu zemlju. 23 Zato pazite
da ne zaboravljate Saveza što ga je Jahve, Bog vaš,
sklopio s vama te sebi ne pravite klesanih likova bilo
čega što je Jahve, Bog tvoj, zabranio. 24 Jer Jahve,
Bog tvoj, oganj je što proždire; on je Bog ljubomoran.
25 Kad budete izrodili djecu i unučad i budete dulje u
onoj zemlji proboravili, a pokvarite se praveći sebi
bilo kakve klesane likove i čineći zlo u očima Jahve,
Boga svojega, tako da ga na srdžbu izazovete, 26
znajte - uzimam za svjedoke protiv vas nebesa i
zemlju - da će vas brzo nestati sa zemlje u koju idete
preko Jordana da je zaposjednete: nećete dugo u
njoj živjeti nego ćete biti iskorijenjeni. 27 Jahve će
vas raspršiti po narodima i ostat će vas samo malen
broj među narodima među koje vas Jahve odvede. 28
Ondje ćete se klanjati bogovima što su ih ljudske ruke
načinile od drveta i kamena, bogovima koji ne mogu
ni vidjeti ni čuti, ni jesti ni mirisati. 29 Ondje ćeš tražiti
Jahvu, Boga svoga. I naći ćeš ga ako ga budeš tražio
svim srcem svojim i svom dušom svojom. 30 U nevolji
tvojoj snaći će te sve to, ali u posljednje vrijeme ti ćeš
se obratiti Jahvi, Bogu svomu, i poslušati njegov glas.
31 TÓa Jahve, Bog tvoj, Bog je milosrdan; neće te
on zapustiti ni upropastiti niti će zaboraviti Saveza
što ga je pod zakletvom sklopio s ocima tvojim. 32
Ispitaj samo prijašnja vremena što su protekla prije
tebe, sve otkad je Bog stvorio čovjeka na zemlji: je li
ikad, s jednoga kraja nebesa do drugoga, bilo ovako
veličanstvena događaja? Je li se što takvo čulo?
33 Je li ikad koji narod čuo glas Boga gdje govori
isred ognja kao što si ti čuo i na životu ostao? 34 Ili,
pokuša li koji bog da ode i uzme sebi jedan narod
isred drugog naroda kušnjama, znakovima, čudesima
i ratom, jakom rukom i ispruženom mišicom, uza silne
strahote, kao što je sve to, na vaše oči, učinio za vas
Jahve, Bog vaš, u Egiptu? 35 Tebi je to pokazano da
znaš da je Jahve pravi Bog i da nema drugoga uz
njega. 36 S neba ti se oglasio svojim glasom da te
pouči; dopustio ti je da vidiš njegov veliki oganj na
zemlji; i isred ognja čuo si njegove riječi. 37 Zbog toga
što je ljubio očeve tvoje, izabrao je poslije njih njihovo
potomstvo; on, glavom, izveo te iz Egipta svojom
silnom moći; 38 ispred tebe rastjerao je narode, i
brojnije i jače od tebe, da te dovede u njihovu zemlju i
preda je tebi u baštinu, kao što je i danas. 39 Danas,
dakle, spoznaj i zasadi u svoje srce: Jahve je Bog
gore na nebu i ovdje na zemlji - drugoga nema.
40 Drži njegove zakone i njegove zapovijedi koje ti
dajem danas da dobro bude tebi i tvojoj djeci poslije
tebe; da dugo poživiš na zemlji koju ti Jahve, Bog
tvoj, daje zauvijek." 41 Tada Mojsije izabra tri grada
preko Jordana, na istočnoj strani, 42 kamo će se moći
skloniti ubojica koji nehotice ubije svoga bližnjega a
da prije nije imao mržnje prema njemu: da bi, bježeći
u koji od ovih gradova, mogao spasiti svoj život. 43 To
su: Bezer u pustinji, u zemlji Mišoru, za Rubenovce;
Ramot u Gileadu za Gadovce, i Golan u Bašanu
za Manašeovce. 44 Ovo je Zakon što ga je Mojsije
postavio pred Izraelce; 45 ovo su upute, zakoni i
uredbe što ih je Mojsije dao Izraelcima kad su izišli iz
Egipta, 46 s one strane Jordana, u dolini nasuprot
Bet Peoru, u zemlji amorejskoga kralja Sihona, koji je
živio u Hešbonu i koga su potukli Mojsije i Izraelci
pošto iziđoše iz Egipta. 47 Njegovu su zemlju zauzeli
i zemlju bašanskoga kralja Oga, dvaju amorejskih
kraljeva koji su živjeli preko Jordana na istoku, 48
od Aroera, koji se nalazi na obali potoka Arnona, do
brda Sirjona, to jest Hermona, 49 i svu Arabu preko
Jordana, s istoka do mora u Arabi, pod obroncima
Pisge.

5 Mojsije sazva sav Izrael te im reče: "Čuj, Izraele,
naredbe i zapovijedi što ih danas izričem u tvoje
uši! Naučite ih, držite i vršite. 2 Jahve, Bog naš,
sklopio je s nama Savez na Horebu. 3 Nije Jahve
sklopio taj Savez s našim očevima, nego baš s nama
svima koji smo danas ovdje živi. 4 Licem je u lice
Jahve govorio s vama na brdu isred ognja. 5 Ja sam
u ono vrijeme stajao između Jahve i vas da vam
objavim Jahvine riječi, jer se vi, u strahu od ognja,

niste htjeli peti na brdo. Rekao je: 6 'Ja sam Jahve,
Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz
kuće ropstva. 7 Nemoj imati drugih bogova uz mene!
8 Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na
nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. 9
Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj,
Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca - onih
koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena,
10 a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše
moje zapovijedi. 11 Ne uzimaj uzalud imena Jahve,
Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud
izgovara ime njegovo. 12 Dan subotnji obdržavaj i
svetkuj, kako ti je naredio Jahve, Bog tvoj. 13 Šest
dana radi i obavljaj sav svoj posao. 14 A sedmoga je
dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvome.
Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći
tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni vol tvoj, ni
magarac tvoj, niti ikakvo živinče tvoje, niti došljak koji
je unutar tvojih vrata; tako da mogne otpočinuti i sluga
tvoj, i sluškinja tvoja kao i ti. 15 Sjeti se da si i ti bio
rob u zemlji egipatskoj i da te odande izbavio Jahve,
Bog tvoj, rukom jakom i ispruženom mišicom. Zato ti
je zapovjedio Jahve, Bog tvoj, da držiš dan subotnji.
16 Poštuj oca svoga i majku svoju, kako ti je Jahve,
Bog tvoj, zapovjedio, da dugo živiš i dobro ti bude na
zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje. 17 Ne ubij! 18 Ne
učini preljuba! 19 Ne ukradi! 20 Ne svjedoči lažno na
bližnjega svoga! 21 Ne poželi žene bližnjega svoga!
Ne poželi kuće bližnjega svoga, ni njive njegove, ni
sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova,
ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga.'
22 Te je riječi na brdu, isred ognja, oblaka i guste
tmine, jakim glasom upravio Jahve svemu vašem
zboru. Ništa nije dodavao nego ih je ispisao na dvije
kamene ploče te ih predao meni. 23 A onda, kad
čuste glas iz tmine, dok je brdo plamtjelo u ognju,
k meni pristupiše svi vaši plemenski glavari i vaše
starješine 24 pa rekoše: 'Jahve, Bog naš, očitovao
nam je, eto, svoju slavu i svoju veličajnost; čuli smo
njegov glas isred ognja; danas smo vidjeli da čovjek
može ostati na životu iako mu Bog govori. 25 A sad,
zašto da umremo? Ovaj bi nas veliki oganj mogao
proždrijeti; budemo li dalje slušali glas Jahve, Boga
svoga, mogli bismo umrijeti. 26 Jer, koji je smrtnik
ikad slušao glas Boga živoga kako govori isred ognja
- kao mi - i ostao na životu? 27 Ti se primakni i slušaj
sve što će ti reći Jahve, Bog naš. A onda ti nama
kaži sve što tebi Jahve, Bog naš, rekne, i mi ćemo to
poslušati i izvršiti.' 28 Jahve je čuo vaše riječi kad
ste mi govorili pa mi reče: 'Čuo sam riječi što ih je
taj narod tebi upravio. Sve što su rekli dobro je. 29
Kad bi samo njihova srca bila takva da me se uvijek
boje i drže sve moje zapovijedi, da tako vazda budu
sretni, oni i njihovo potomstvo! 30 Hajde, reci im:
Vratite se u svoje šatore! 31 A ti ostani ovdje kod
mene; kazat ću ti sve zapovijedi, zakone i uredbe
kojima ćeš ih poučiti i koje će oni vršiti u zemlji što im
je dajem u posjed.' 32 Pazite, dakle, da radite kako
vam je Jahve, Bog vaš, naložio! Ne skrećite ni desno
ni lijevo. 33 Slijedite potpuno put koji vam je Jahve,
Bog vaš, označio, da tako uzmognete živjeti, imati
sreću i dug život u zemlji koju ćete zaposjesti.

6 Ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe koje mi Jahve,
Bog vaš, zapovjedi da vas u njima poučim,
kako biste ih vršili u zemlji u koju odlazite da je
zaposjednete; 2 da se svega svog vijeka bojiš Jahve,
Boga svoga, ti, sin tvoj i sin tvoga sina, vršeći sve
zakone njegove i sve zapovijedi njegove što ti ih
danas propisujem, pa da imaš dug život. 3 Slušaj,
Izraele, drži ih i vrši da ti dobro bude i da se razmnožiš
u zemlji kojom teče med i mlijeko, kao što ti je obećao
Jahve, Bog otaca tvojih. 4 Čuj, Izraele! Jahve je
Bog naš, Jahve je jedan! 5 Zato ljubi Jahvu, Boga
svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i
svom snagom svojom! 6 Riječi ove što ti ih danas
naređujem neka ti se urežu u srce. 7 Napominji ih
svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj
kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ. 8
Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao
zapis među očima! 9 Ispiši ih na dovratnicima kuće
svoje i na vratima svojim! 10 A kad te Jahve, Bog
tvoj, dovede u zemlju za koju se zakleo tvojim ocima,
Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je tebi dati - u
velike i lijepe gradove kojih nisi zidao; 11 u kuće pune
svakog dobra kojih nisi punio; na iskopane čatrnje
kojih nisi kopao; u vinograde i maslinike kojih nisi
sadio - i sit se najedeš: 12 pazi da ne zaboraviš Jahvu
koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 13
Boj se Jahve, Boga svoga; njemu iskazuj štovanje;
njegovim imenom polaži prisegu. 14 Ne idite za
drugim bogovima između bogova drugih naroda što
su oko vas. 15 Jer je Jahve, Bog tvoj, što stoji u
sredini tvojoj, ljubomoran Bog; gnjev bi Jahve, Boga
tvoga, usplamtio protiv tebe i istrijebio te sa zemlje.
16 Ne iskušavajte Jahvu, Boga svoga, kao što ste
ga iskušavali kod Mase. 17 Točno vršite zapovijedi
Jahve, Boga svoga, upute njegove i zakone njegove
koje je izdao. 18 Čini što je pravo i dobro u očima
Jahve da ti dobro bude i da se domogneš dobre
zemlje za koju se Jahve zakleo tvojim ocima 19 da će
iz nje protjerati sve tvoje neprijatelje ispred tebe; tako

je obećao Jahve. 20 A kad te sutra zapita tvoj sin:
što su te upute, zakoni i uredbe što ih je Jahve, Bog
naš, vama propisao - 21 kaži svome sinu: 'Bili smo
faraonovi robovi u Egiptu, ali nas je Jahve izveo iz
Egipta jakom rukom. 22 Na naše je oči Jahve učinio
velike i strašne znakove i čudesa protiv Egipta, protiv
faraona i protiv svega doma njegova, 23 a nas je
odande izveo da nas dovede i dade nam zemlju koju
je zakletvom obećao ocima našim. 24 I naredio nam je
Jahve da sve ove naredbe vršimo u strahopoštovanju
prema Jahvi, Bogu svome, da bismo uvijek bili sretni i
da živimo kao što je to danas.' 25 Naša će, dakle,
pravednost biti: držati i vršiti sve ove zapovijedi pred
Jahvom, Bogom našim, kako nam je naredio.

7 Kad te Jahve, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš
da je zaposjedneš i kad ispred tebe otjera mnoge
narode: Hetite, Girgašane, Amorejce, Kanaance,
Perižane, Hivijce i Jebusejce - sedam naroda brojnijih
i jačih od tebe - 2 te kad ih Jahve, Bog tvoj, preda tebi
i ti ih poraziš, udari ih prokletstvom; nemoj sklapati
s njima saveza niti im iskazuj milosti. 3 Ne sklapaj
ženidbe s njima, ne udavaj svoje kćeri za njihova
sina niti ženi svoga sina njihovom kćeri; 4 jer bi ona
odvratila od mene sina tvoga; drugim bi bogovima on
služio; Jahve bi se razgnjevio protiv vas i brzo bi te
istrijebio. 5 Nego ovako učinite prema njima: porušite
njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, njihove
ašere počupajte a njihove kumire spalite. 6 TÓa ti si
narod posvećen Jahvi, Bogu svome; tebe je Jahve,
Bog tvoj, izabrao da među svim narodima koji su na
zemlji budeš njegov predragi vlastiti narod. 7 Nije
vas Jahve odabrao i prihvatio zato što biste vi bili
brojniji od svih naroda - vi ste zapravo najmanji - 8
nego zato što vas Jahve ljubi i drži zakletvu kojom
se zakleo vašim ocima. Stoga vas je Jahve izveo
jakom rukom i oslobodio vas iz kuće ropstva, ispod
vlasti faraona, kralja egipatskoga. 9 Zato znaj da je
Jahve, Bog tvoj, pravi Bog, Bog vjeran, koji drži svoj
Savez i milost svoju iskazuje do tisuću koljena onima
koji ga ljube i drže njegove zapovijedi. 10 A onima
koji ga mrze uzvraća izravno njima samima; uništava
bez odgađanja onoga koji ga mrzi: uzvraća izravno
njemu samomu. 11 Stoga drži zapovijedi, zakone i
uredbe koje ti danas nalažem da ih vršiš. 12 A za
nagradu - budeš li slušao ove naloge, držao ih te
izvršavao - Jahve, Bog tvoj, držat će ti Savez svoj i
milost za koje se zakleo tvojim ocima. 13 Ljubit će
te, blagoslivljati i razmnažati; blagoslivljat će plod
utrobe tvoje i rod zemlje tvoje: žito tvoje, vino tvoje,
ulje tvoje, mlad krava tvojih i prirast stoke tvoje u
zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da će je tebi
dati. 14 Bit ćeš blagoslovljen nad sve narode; neće u
tebe biti ni neplodna ni neplodne, ni među tvojom
čeljadi ni među stokom tvojom. 15 Jahve će od tebe
maknuti svaku bolest; neće na te pustiti ni jedno
od strašnih zala egipatskih za koja znaš nego će
njima pritiskati one koji te mrze. 16 Uništavaj sve
narode koje ti Jahve, Bog tvoj, bude predavao. Neka
ih ne sažaljuje oko tvoje. Nemoj se klanjati njihovim
kumirima, jer bi ti to bilo zamkom. 17 Možda ćeš
u svome srcu reći: 'Oni su narodi brojniji od mene,
kako ću ih onda protjerati?' 18 Ne boj ih se! Sjeti
se što je Jahve, Bog tvoj, učinio faraonu i svemu
Egiptu! 19 Pomisli na velike kušnje što si ih vidio na
svoje oči; na one znakove i čudesa pa na jaku ruku i
ispruženu mišicu kojima te Jahve, Bog tvoj, izveo.
Tako će Jahve, Bog tvoj, učiniti sa svim narodima
kojih se plašiš. 20 Povrh toga, među njih će Jahve,
Bog tvoj, slati stršljene dok ne izginu koji bi preostali i
sakrili se pred tobom. 21 Ne strepi, dakle, pred njima!
TÓa Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, Bog silan i
strahovit. 22 Malo će pomalo Jahve, Bog tvoj, ispred
tebe uništiti one narode; i nećeš ih moći ujedanput
sve istrijebiti da se zvijeri ne bi protiv tebe razmnožile.
23 Ali Jahve, Bog tvoj, tebi će ih predati i među njih
unositi stravu dok ne budu uništeni. 24 I njihove će
kraljeve predati u tvoje ruke da zatreš ime njihovo
pod nebom. Nijedan se neće održati pred tobom dok
ih ne uništiš. 25 Likove njihovih kumira spali! Ne hlepi
za srebrom i zlatom što je na njima; ne uzimlji ga da
ne budeš njime zaveden; jer bi to bilo gadno Jahvi,
Bogu tvome. 26 Ne unosi gnusobe u svoju kuću da
ne budeš udaren prokletstvom kao i ona; duboko je
prezri i grozi se od nje jer je prokleta.

8 Držite i vršite sve zapovijedi koje vam danas
naređujem da biste živjeli i raznmožili se i da biste
ušli i zaposjeli zemlju koju je Jahve pod zakletvom
obećao ocima vašim. 2 Sjećaj se svega puta kojim
te Jahve, Bog tvoj, vodio po pustinji ovih četrdeset
godina da te ponizi, iskuša i dozna što ti je u
srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš. 3
Ponižavao te i glađu morio, a onda te hranio manom
- za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci - da ti pokaže
kako čovjek ne živi samo o kruhu nego da čovjek
živi o svemu što izlazi iz usta Jahvinih. 4 Tvoja se
odjeća na tebi nije izderala niti su ti noge oticale
ovih četrdeset godina. 5 Priznaj onda u svome srcu
da te Jahve, Bog tvoj, odgaja i popravlja, kao što
čovjek odgaja sina svoga. 6 I drži zapovijedi Jahve,
Boga svoga, hodeći putovima njegovim i bojeći se

njega! 7 TÓa Jahve, Bog tvoj, vodi te u dobru zemlju:
zemlju potoka i vrela, dubinskih voda što izviru u
dolinama i bregovima; 8 zemlju pšenice i ječma, loze,
smokava i šipaka, zemlju meda i maslina; 9 zemlju u
kojoj nećeš sirotinjski jesti kruha i gdje ti ništa neće
nedostajati; zemlju gdje kamenje ima željeza i gdje
ćeš iz njezinih brdina vaditi mjed. 10 Do sita ćeš
jesti i blagoslivljati Jahvu, Boga svoga, zbog dobre
zemlje koju ti je dao. 11 Čuvaj se da ne zaboraviš
Jahvu, Boga svoga, zanemarujući njegove zapovijedi,
njegove uredbe i njegove zakone koje ti danas dajem.
12 I pošto se najedeš do sitosti, posagradiš lijepe kuće
i u njima se nastaniš; 13 kad ti se krupna i sitna stoka
namnoži; kad se nakupiš srebra i zlata i kada sve tvoje
uznapreduje, 14 nemoj da se uznese srce tvoje i da
zaboraviš Jahvu, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje
egipatske, iz kuće ropstva; 15 koji te proveo kroz
onu veliku i strašnu pustinju, kroz zemlju plamenih
zmija i štipavaca, suhim i bezvodnim krajem; koji ti je
izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen; 16 koji te u
pustinji hranio manom, nepoznatom tvojim ocima, da
te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš sretan.
17 Ne reci tada u svome srcu: svojom sam moći i
snagom svojih ruku sebi namakao ovo bogatstvo. 18
Sjeti se Jahve, Boga svoga! TÓa on ti je dao snagu
da stječeš bogatstvo da tako ispuni - kao što je danas
- svoj Savez za koji se zakleo tvojim ocima. 19 Ako
li zaboraviš Jahvu, Boga svoga, i pođeš za drugim
bogovima te njima budeš iskazivao štovanje, njima
se klanjao, kunem vam se danas da ćete zacijelo
izginuti; 20 poput naroda koje će Jahve pogubiti pred
vama, tako će i vas nestati jer niste poslušali glasa
Jahve, Boga svoga.

9 Slušaj, Izraele! Danas prelaziš preko Jordana da
sebi podvrgneš narode i veće i brojnije nego što si
ti; velike gradove, s utvrdama do nebesa; 2 narod velik
i gorostasan poput Anakovaca, koje već poznaješ i o
kojima si slušao: 'Tko da odoli Anakovcima?' 3 Znaj
dakle danas da Jahve, Bog tvoj, ide pred tobom. On je
vatra što proždire; on će ih oboriti, tebi ih podvrgnuti.
A ti ćeš ih onda rastjerati i ubrzo pobiti, kako ti je
Jahve i rekao. 4 Pošto ih otjera ispred tebe Jahve,
Bog tvoj, nemoj reći u srcu svome: 'Jahve me uveo
da zaposjednem ovu zemlju zbog moje pravednosti.'
Naprotiv, zbog opačina onih naroda Jahve ih tjera
ispred tebe. 5 Ne ideš ti da zaposjedneš njihovu
zemlju zbog svoje pravednosti i čestitosti svoga srca,
nego zato što Jahve, Bog tvoj, zbog opačine onih
naroda tjera njih ispred tebe da tako održi riječ kojom
se zakleo tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu.
6 Znaj, dakle, da ti Jahve, Bog tvoj, ne daje ovu
dobru zemlju u posjed zbog tvoje pravednosti, jer
si ti narod tvrde šije! 7 Sjećaj se i ne zaboravljaj
kako si u pustinji ljutio Jahvu, Boga svoga. Od dana
kad ste izašli iz zemlje egipatske do dolaska na ovo
mjesto, Jahvi ste se opirali. 8 Na Horebu ste rasrdili
Jahvu i Jahve je na vas tako planuo da vas je htio
uništiti. 9 Popeo sam se na brdo da primim kamene
ploče, ploče Saveza što ga s vama sklopi Jahve. Na
brdu sam ostao četrdeset dana i četrdeset noći: niti
sam jeo kruha niti pio vode. 10 I dade mi Jahve dvije
kamene ploče, ispisane prstom Božjim, na kojima
bijahu sve riječi što vam ih je Jahve isred ognja na
brdu rekao na dan zbora. 11 Kad je prošlo četrdeset
dana i četrdeset noći, Jahve mi dade dvije kamene
ploče - ploče Saveza. 12 I reče mi Jahve: 'Ustaj!
Žurno siđi odavde, jer se pokvario narod tvoj koji
si izveo iz Egipta. Brzo su zašli s puta koji sam im
označio: već su sebi napravili livenog kumira.' 13 Još
mi reče Jahve: 'Promatrao sam taj narod. Zbilja je to
narod tvrde šije! 14 Pusti me da ih uništim i njihovo
ime izbrišem pod nebesima, a od tebe da učinim
narod i jači i brojniji nego što je ovaj!' 15 Okrenuh se i
siđoh niz brdo, a brdo svejednako plamtjelo u ognju.
Dvije ploče Saveza bijahu mi u rukama. 16 Pogledah:
zbilja ste sagriješili protiv Jahve, Boga svoga. Salili
ste sebi tele od kovine. Tako ste brzo zašli s puta što
vam ga Jahve bijaše označio. 17 Pograbih dvije ploče
te ih bacih od sebe objema rukama - razbih ploče
pred vašim očima. 18 Onda se ničice bacih pred
Jahvu. Četrdeset dana i četrdeset noći - kao i prije -
niti sam jeo kruha niti pio vode zbog svih grijeha koje
ste počinili radeći zlo u očima Jahve i srdeći ga. 19
Jer se bojah srdžbe i gnjeva kojim je Jahve usplamtio
na vas da vas zatre. Ali me i tada Jahve usliša. 20
I na Arona se Jahve silno rasrdio, htio ga uništiti.
Tada se zauzeh i za Arona. 21 Vaš grijeh, tele što
bijaste načinili, uzeh i sažegoh ga u vatri. U prah ga
satrh i prah mu bacih u potok što teče s brda. 22 Kod
Tabere, kod Mase i Kibrot Hataave srdili ste Jahvu.
23 Kad vas je Jahve slao od Kadeš Barnee govoreći:
'Idite gore i uzmite zemlju koju sam vam dao', pobunili
ste se protiv riječi Jahve, Boga svoga; u nj se niste
pouzdavali niti ste slušali njegov glas. 24 Nepokorni
bijaste Jahvi otkad vas poznajem. 25 Zato sam pao
ničice i ležao pred Jahvom četrdeset dana i četrdeset
noći, jer Jahve bijaše rekao da će vas uništiti. 26
Jahvu sam molio i rekao: 'Gospodine moj, Jahve!
Ne uništavaj naroda svoga, baštine svoje koju si
izbavio u svojoj veličajnosti i svojom moćnom rukom
izveo iz Egipta. 27 Sjeti se slugu svojih: Abrahama,

Izaka i Jakova, a ne obaziri se na tvrdokornost ovoga
naroda, na njegovu opačinu, na grijeh njegov, 28 da
se ne rekne u zemlji iz koje si nas izbavio: Jahve ih
nije mogao uvesti u zemlju koju im je obećao, ili ih je
mrzio pa ih je zato odveo da ih pomori u pustinji. 29
A oni su tvoj narod, tvoja baština, oni koje si izveo
svojom velikom moći i ispruženom mišicom.'

10 U to vrijeme Jahve mi reče: 'Iskleši dvije kamene
ploče kao i prijašnje pa se popni k meni na brdo;
a napravi i drveni kovčeg. 2 Na ploče ću napisati riječi
koje su bile na prvim pločama što si ih razbio. A onda
ih položi u kovčeg.' 3 Načinih kovčeg od bagremovine,
isklesah dvije kamene ploče kao što bijahu prve, pa
se, s dvjema pločama u ruci, popeh na brdo. 4 I
napisa na te ploče, kao i prije, Deset riječi koje vam
je Jahve rekao na brdu, isred ognja, na dan zbora.
Onda ih Jahve dade meni. 5 Okrenuh se i siđoh
s brda. Položih ploče u kovčeg koji bijah napravio.
I stadoše ondje, kako mi je Jahve naredio. 6 Od
Beerota sinova Jaakanovih odoše Izraelci u Moseru.
Ondje umrije Aron i ondje bi pokopan. Svećenikom
mjesto njega postade njegov sin Eleazar. 7 Odande
odoše u Gudgodu; iz Gudgode u Jotbatu, u kraj bogat
potocima. 8 U to vrijeme odvoji Jahve pleme Levijevo
da nosi Kovčeg saveza Jahvina; da pred Jahvom stoji
u njegovoj službi te da u njegovo ime blagoslivlja,
kako radi i danas. 9 Stoga Levi nema udjela ni baštine
sa svojom braćom: Jahve je njegova baština, kako
mu je Jahve, Bog tvoj, i rekao. 10 Na brdu sam ostao,
kao i prvi put, četrdeset dana i četrdeset noći. I usliša
me Jahve i taj put; nije htio da te uništi, 11 nego mi
Jahve reče: 'Ustaj! Idi pred ovim narodom da uđu i
zaposjednu zemlju za koju sam se zakleo njihovim
ocima da ću im je dati.' 12 Dakle, Izraele, što od tebe
traži Jahve, Bog tvoj? Samo to da se bojiš Jahve,
Boga svoga; da po svim putovima njegovim hodiš;
da ga ljubiš i služiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem
svojim i svom dušom svojom; 13 da držiš Jahvine
zapovijedi i njegove zakone što ti ih danas za tvoje
dobro dajem. 14 Evo, Jahvi, Bogu tvome, pripada
nebo i nebo nad nebesima, zemlja i sve što je na
njoj. 15 Ali Jahvi samo vaši oci omilješe i poslije
njih izabrao je vas, potomke njihove, između svih
naroda, kako je i danas. 16 Srce svoje obrežite; šiju
više ne ukrućujte! 17 Jer Jahve, Bog vaš, Bog je nad
bogovima, Gospodar nad gospodarima, Bog velik, jak
i strašan, koji nije pristran i ne da se podmititi; 18
daje pravdu siroti i udovici; ljubi pridošlicu, daje mu
hranu i odjeću. 19 Ljubite i vi pridošlicu, jer ste i sami
bili pridošlice u zemlji egipatskoj. 20 Boj se Jahve,
Boga svojeg; njemu služi; uza nj se priljubi; njegovim
imenom priseži. 21 On je tvoja slava, Bog tvoj, koji je
radi tebe učinio velika i čudesna djela što su ih vidjele
tvoje oči. 22 Tvojih otaca, kad su se spustili u Egipat,
bješe samo sedamdeset, a sad je Jahve, Bog tvoj,
učinio te vas ima kao zvijezda na nebu.

11 Ljubi, dakle, Jahvu, Boga svoga, i vrši u sve
dane njegove naredbe, njegove zakone, uredbe
i zapovijedi. 2 Vi, a ne vaši sinovi, koji nisu ni upoznali
ni vidjeli pouke Jahve, Boga vašega, danas ste se
osvjedočili o njegovoj veličajnosti, o njegovoj moćnoj
ruci, ispruženoj mišici, 3 o znamenjima njegovima i o
djelima što ih učini usred Egipta na faraonu, kralju
egipatskom, i na svoj zemlji njegovoj; 4 što je učinio
egipatskoj vojsci, njihovim konjima i kolima; kako ih je
preplavio vodama Crvenog mora kad su vas progonili
i kako ih je zatro do današnjeg dana; 5 što je za vas
radio u pustinji dok ne stigoste do ovoga mjesta; 6
što je učinio s Datanom i Abiramom, sinovima Eliaba,
Rubenova potomka, kad zemlja rastvori ralje svoje te
ih proguta sred svega Izraela, njih i njihove obitelji,
njihove šatore i sve što imahu. 7 Vaše su oči vidjele
sva ta velika djela što ih je Jahve učinio. 8 Zato
držite sve zapovijedi što vam ih danas naređujem da
budete jaki te uzmete u posjed zemlju u koju idete
da je osvojite; 9 napokon, da dugo živite u zemlji
za koju se zakleo Jahve ocima vašim da će je dati
njima i njihovu potomstvu - zemlju kojom teče med i
mlijeko. 10 Jer zemlja u koju ideš da je zaposjedneš
nije kao zemlja egipatska iz koje ste izašli, gdje si,
posijavši sjeme, morao svoj usjev svojom nogom
natapati kao što se natapa povrtnjak. 11 Zemlja u
koju idete da je zaposjednete zemlja je bregova i
dolova i natapa je dažd nebeski; 12 zemlja nad kojom
Jahve, Bog tvoj, bdi; na kojoj oči Jahve, Boga tvoga,
uvijek počivaju, od početka do svršetka godine. 13
Zato, ako doista poslušate zapovijedi koje vam danas
izdajem i budete ljubili Jahvu, Boga svoga, i služili
mu svim srcem svojim i svom dušom svojom, 14
davat ću vašoj zemlji kišu u pravo vrijeme: u jesen
i u proljeće, i moći ćeš sabirati svoje žito, svoje
vino i svoje ulje; 15 travu ću davati po tvome polju
tvome blagu. Tako ćeš jesti i biti sit. 16 Pazite da se
vaše srce ne zavede, da ne pođete stranputicom, da
drugim bogovima ne iskazujete štovanje i da im se
ne klanjate. 17 Jer tada bi na vas Jahve usplamtio
gnjevom: nebesa bi zatvorio; kiše ne bi bilo; zemlja
ne bi davala roda i vas bi brzo nestalo s te dobre
zemlje koju vam Jahve daje. 18 Utisnite ove moje
riječi u svoje srce i svoju dušu; kao znak ih privežite

na svoju ruku; neka vam budu kao zapis među očima!
19 Poučite u njima svoje sinove; izgovarajte ih kad
sjedite u svojoj kući i kad idete putem; kad liježete i
kad ustajete. 20 Ispišite ih na dovratnike svoje kuće i
na svoja vrata 21 da vaši dani i dani vaših sinova u
zemlji za koju se Jahve zakleo vašim ocima da će im
je dati - budu brojni kao dani nebesa nad zemljom.
22 Ako budete vjerno držali sve ove zapovijedi koje
vam naređujem, vršili ih i ljubili Jahvu, Boga svoga,
hodili svim njegovim putovima i čvrsto se priljubili
uz njega, 23 Jahve će ispred vas protjerati sve te
narode i vi ćete s posjeda odagnati narode brojnije i
jače od sebe. 24 Svako mjesto na koje stupi vaša
noga bit će vaše; od pustinje i Libanona, od Rijeke,
rijeke Eufrata, do Zapadnog mora sterat će se vaše
područje. 25 Nitko se neće održati pred vama; strah i
trepet raširit će Jahve, Bog vaš, po svoj zemlji u koju
stupite, kako vam je rekao. 26 Gledajte! Nudim vam
danas blagoslov i prokletstvo: 27 blagoslov, budete li
slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje vam danas
dajem; 28 a prokletstvo, ne budete li slušali zapovijedi
Jahve, Boga svoga, nego sađete s puta koji vam
danas određujem te pođete za drugim bogovima kojih
niste poznavali. 29 Kada te Jahve, Bog tvoj, uvede
u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš, tada nad
gorom Gerizimom izreci blagoslov, a prokletstvo nad
gorom Ebalom. 30 Te se gore izdižu, kako znate,
s onu stranu Jordana, za putom prema zapadu, u
zemlji Kanaanaca, koji žive u Arabi, nasuprot Gilgalu,
uz Hrast More. 31 Eto ćete prijeći preko Jordana da
zaposjednete zemlju koju vam daje Jahve, Bog vaš.
Zaposjednite je i nastanite se u njoj. 32 Ali držite i
vršite sve zakone i uredbe koje vam danas izlažem.

12 Ovo su zakoni i uredbe što vam ih valja držati
i vršiti u zemlji koju vam Jahve, Bog otaca
vaših, daje u posjed za sve dane što budete živjeli na
zemlji. 2 Sravnite sa zemljom sva mjesta na kojima su
narodi koje ćete protjerati iskazivali štovanje svojim
bogovima, nalazila se ona na visokim brdima, na
humovima ili pod kakvim zelenim drvetom. 3 Porušite
njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, spalite
im ašere; smrvite kipove njihovih bogova, zatrite im
imena s onih mjesta. 4 Jahvi, Bogu svome, nemojte
onako iskazivati štovanje. 5 Jahvu, Boga svoga,
tražite jedino na mjestu koje je on odabrao, sred
svih vaših plemena, da ondje stavi svoje ime i da
ondje prebiva; 6 onamo donosite svoje paljenice i
svoje klanice, svoje desetine i darove svojih ruku,
svoje zavjetne i dragovoljne prinose i prvine od svoga
krupnoga i sitnoga blaga. 7 Blagujte ondje, vi i vaše
obitelji, u nazočnosti Jahve, Boga svoga; veselite se
svime što su vaše ruke namaknule i što vam je Jahve,
Bog vaš, blagoslovom udijelio. 8 Nemojte raditi čak ni
kako radimo ovdje danas - svatko što se njemu čini
dobro - 9 jer još niste stigli u Počivalište, u baštinu
koju ti daje Jahve, Bog tvoj. 10 Ali kad prijeđete preko
Jordana i nastanite se u zemlji koju vam Jahve, Bog
vaš, daje u baštinu, kad vas smiri od svih neprijatelja
koji budu oko vas te budete živjeli bez straha, 11
onda ćete donositi sve što vam naređujem: svoje
paljenice, svoje klanice, svoje desetine, darove svojih
ruku i sve svoje izabrane zavjetnice koje budete
zavjetovali Jahvi - na mjesto koje Jahve, Bog vaš,
odabere da ondje nastani svoje ime. 12 Veselite se
tada pred Jahvom, Bogom svojim, vi, vaši sinovi i
kćeri, vaše sluge i sluškinje i levit koji bude u vašim
gradovima, jer on nema s vama udjela ni baštine. 13
Pazi da ne prinosiš svojih žrtava paljenica na bilo
kojem mjestu što ga zamijetiš, 14 nego samo na
mjestu što ga odabere Jahve, u jednome od tvojih
plemena. Tu prinosi svoje paljenice i tu obavljaj sve
što ti naređujem. 15 Ali svaki put kad ti srce zaželi,
možeš zaklati i jesti mesa u svim svojim gradovima,
prema blagoslovu koji ti Jahve, Bog tvoj, bude davao.
I nečist i čist može ga jesti, kao da je od srne ili jelena.
16 Ali krvi nemojte blagovati; istočite je na zemlju kao
vodu. 17 Po svojim gradovima nemojte jesti desetine
svoga žita, svoga vina, svoga ulja ni prvine svoga
krupnog ili sitnog blaga; niti išta od svojih zavjetovanih
i od svojih dragovoljnih prinosa, ni od prinosa svojih
ruku, 18 nego ćeš to blagovati pred Jahvom, Bogom
svojim, u mjestu koje Jahve, Bog tvoj, odabere, ti, tvoj
sin, tvoja kći, tvoj sluga, tvoja sluškinja i levit koji bude
u tvojim gradovima. Proveseli se u nazočnosti Jahve,
Boga svoga, svime što ti ruka namakne. 19 Pazi da
nikad ne zaboraviš levita dok si na svojoj zemlji. 20
Kad ti Jahve, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što
ti je rekao, i ti rekneš: 'Ja bih jeo mesa' - jer želiš jesti
mesa - možeš ga jesti koliko ti duša želi. 21 Bude
li mjesto koje Jahve, Bog tvoj, odabere da u njemu
svoje ime smjesti daleko od tebe, onda možeš zaklati
bilo što od svoje krupne ili sitne stoke što ti je Jahve
dadne - kako sam ti već naredio - te jesti u bilo kojem
svome gradu koliko ti duša želi. 22 Jedi ga ipak onako
kako se jede srna ili jelen: neka ga jedu zajedno čisti
i nečisti. 23 Samo, pazi da ne jedeš krvi! Ta krv je
život. Ne smiješ jesti život s mesom. 24 Ne blaguj je;
istoči je na zemlju kao vodu. 25 Ne smiješ je jesti,
da bude dobro i tebi i tvojim sinovima poslije tebe
kad činiš što je pravo u očima Jahvinim. 26 Ali svoje
posvećene prinose i svoje zavjetne prinose uzmi i

nosi na mjesto koje Jahve odabere. 27 Tu prinesi
svoje paljenice, meso i krv, na žrtveniku Jahve, Boga
svoga. Ali krv od svojih klanica istoči na žrtvenik
Jahve, Boga svoga, a meso pojedi. 28 Drži i vrši
sve ove naredbe što ti ih propisujem, da bude dobro
zauvijek tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš
što je dobro i pravedno u očima Jahve, Boga svoga.
29 A kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode na koje
ideš da ih otjeraš s posjeda ispred sebe i kad ih
otjeraš te se u njihovoj zemlji nastaniš, 30 čuvaj se da
ne padneš u zamku; ne pođi za njima pošto budu
uništeni ispred tebe. Ne istražuj o njihovim bogovima
i ne govori: 'Kako su oni narodi štovali svoje bogove,
tako ću i ja.' 31 Nemoj onako postupati prema Jahvi,
Bogu svome. TÓa Jahvi je zazorno i mrsko sve što
su oni činili svojim bogovima. Čak su svoje sinove i
kćeri spaljivali u čast svojim bogovima. 32 Sve što
vam naređujem držite; tomu ništa ne domeći i ništa
ne oduzimaj.

13 Ako se u tvojoj sredini pojavi kakav prorok
ili čovjek sa snoviđenjima pa ti iznese kakvo
znamenje ili čudo; 2 i to se znamenje ili čudo o kojem
ti je govorio ispuni i onda ti on rekne: 'Pođimo sad za
drugim bogovima kojih dosad ne poznaješ i njima
iskazujmo štovanje', 3 nemoj slušati riječi toga proroka
ni sne toga sanjača: tÓa to vas iskušava Jahve,
Bog vaš; hoće da dozna ljubite li zbilja Jahvu, Boga
svoga, svim srcem svojim i svom dušom svojom.
4 Idite samo za Jahvom, Bogom svojim; njega se
bojte; njegove zapovijedi vršite; njegov glas slušajte;
njemu štovanje iskazujte; uz njega se priljubite. 5 A
onaj prorok ili sanjač neka se pogubi jer je poticao
na otpad od Jahve, Boga vašega, koji vas je izveo
iz zemlje egipatske i otkupio vas iz kuće ropstva.
Onaj te htio zavesti s puta kojim ti je Jahve, Bog tvoj,
naredio da ideš. Tako treba da iskorijeniš zlo iz svoje
sredine. 6 Kad bi te brat tvoj, sin majke tvoje, ili sin
tvoj vlastiti, kći tvoja, žena u tvom naručju ili prijatelj
tvoj koji ti je kao i život, potajno zavodio govoreći:
'Hajde da iskazujemo štovanje drugim bogovima',
kojih ne poznaješ ni ti niti su ih poznavali tvoji oci, 7
bogovima onih naroda što oko vas budu, bilo tebi
blizu bilo od tebe daleko, od jednoga kraja zemlje
do drugoga - 8 nemoj pristati niti ga slušaj! Neka
ga tvoje oko ne sažaljuje; ne štedi ga i ne sakrivaj
ga 9 nego ga ubij! Neka se najprije tvoja ruka digne
na nj da ga usmrtiš, a onda ruka svega naroda.
10 Zaspi ga kamenjem dok ne umre, jer je kušao
da te odvrati od Jahve, Boga tvoga, koji te izvede
iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 11 Sav će se
Izrael, kad to čuje, napuniti strahom te više neće
počinjati takva zla u tvojoj sredini. 12 Ako u kojem
tvome gradu što ti ga Jahve, Bog tvoj, dadne da se
u njemu nastaniš, čuješ gdje govore: 13 'Pojavile
se ništarije iz tvoje sredine i zavedoše žitelje svoga
grada kazujući: Hajde da služimo drugim bogovima! -
kojih vi inače ne poznajete - 14 tada dobro istraži,
raspitaj se i temeljito izvidi. Bude li istina i doista se
ta grozota učinila u tvojoj sredini, 15 onda posijeci
oštrim mačem stanovništvo toga grada, izvrši nad
njim kleto uništenje i nad svime što bude u njemu. 16
Snesi onda sav plijen nasred trga te spali grad sa
svim plijenom kao paljenicu Jahvi, Bogu svome. Neka
zauvijek ostane ruševina i neka se više nikada ne
sazida. 17 Od onoga što je bilo prokletstvom udareno
neka ništa ne prione za tvoju ruku, da Jahve odustane
od žestine svoga gnjeva; da ti iskaže milosrđe, smiluje
ti se i razmnoži te, kako se zakleo tvojim ocima 18
ako ti budeš slušao glas Jahve, Boga svoga, držeći
sve njegove zapovijedi koje ti danas naređujem i
vršeći što je pravo u očima Jahve, Boga tvoga.

14 Vi ste sinovi Jahve, Boga svoga. Nemojte
na sebi praviti ureza ni podstriga na čelu za
pokojnikom. 2 TÓa ti si narod posvećen Jahvi, Bogu
svome; Jahve je odabrao tebe između svih naroda
na zemlji da budeš njegov narod, njegova predraga
svojina. 3 Ništa odvratno nemojte jesti. 4 Ovo su
životinje koje možete jesti: vol, ovca, koza, 5 jelen,
srna, srndać, kozorog, antilopa, bivol i divokoza; 6
možete jesti svaku životinju koja ima razdvojene
papke - nadvoje posve razdvojene - i koja preživa.
7 Samo od preživača ili od životinja s razdvojenim
čaporcima ne možete jesti ove: devu, arnebeta i
svisca. Te, naime, iako preživaju, nemaju razdvojenih
papaka; neka su za vas nečiste. 8 A svinja, premda
ima papke razdvojene, ne preživa: neka je za vas
nečista. Njezina mesa nemojte jesti niti se njezina
strva doticati. 9 A od svega što u vodi živi ovo možete
jesti: što god ima ljuske i peraje, možete jesti. 10 A
što nema ljusaka i peraja, ne smijete jesti. To neka
je za vas nečisto. 11 Svaku čistu pticu možete jesti.
12 Ali ovih ne smijete jesti: orla strvinara i jastreba,
13 tetrijeba, sokola bilo koje vrste; 14 gavrana bilo
koje vrste; 15 noja, kopca, galeba ni kraguja bilo koje
vrste; 16 sove, jejine i labuda; 17 pelikana, bijelog
strvinara i gnjurca; 18 rode, čaplje bilo koje vrste;
pupavca i šišmiša. 19 Svi krilati kukci neka su za
vas nečisti - ne smijete ih jesti. 20 Sve krilato čisto
možete jesti. 21 Ne smijete jesti ništa što crkne. Daj
to pridošlici koji boravi u tvojim gradovima neka jede

ili pak prodaj tuđincu. Jer ti si narod posvećen Jahvi,
Bogu svome. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove
majke! 22 Odvajaj desetinu dohotka svake godine od
svega što tvoj usjev u polju donese. 23 A onda blaguj
desetine svoga žita, svoga vina, svoga ulja i prvine
svoje krupne i sitne stoke u nazočnosti Jahve, Boga
svoga, na mjestu koje on odabere da svoje ime ondje
nastani; da se tako naučiš zauvijek bojati se Jahve,
Boga svoga. 24 Bude li ti put predug te ne mogneš
donijeti desetine - jer je mjesto što ga Jahve odabere
da u njemu nastani svoje ime previše daleko od tebe
- tada, kad te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi, 25 prodaj to
za novac, uzmi novac u ruku pa idi u mjesto što ga
odabere Jahve, Bog tvoj. 26 Ondje za novac kupi
što želiš: goveče, sitno živinče, vino ili opojno piće -
što god ti duša zaželi. Ondje u nazočnosti Jahve,
Boga svoga, blaguj i veseli se ti i tvoji ukućani. 27 Ne
zanemaruj levita koji bude u tvojim gradovima, jer on
nema udjela ni baštine s tobom. 28 Na kraju svake
treće godine iznesi svu desetinu svoga prihoda od te
godine i položi je na svoja vrata. 29 Pa neka dođe levit
- jer nema udjela ni baštine s tobom - došljak, sirota i
udovica koji budu živjeli u tvom gradu i neka jedu i
neka se nasite. Tako će te blagoslivljati Jahve, Bog
tvoj, u svim poslovima što ih tvoja ruka poduzme.

15 Na završetku sedme godine opraštaj dugove.
2 Ovako neka bude opraštanje: neka svatko
oprosti dužniku svoje potraživanje; neka ne utjeruje
duga od svoga bližnjega ni od svoga brata kad se
jednom proglasi Jahvino otpuštanje dugova. 3 Možeš
tražiti od tuđina, ali ono što se tvoga nađe kod tvoga
brata treba da otpustiš, 4 da ne bude siromaha
kod tebe. TÓa Jahve će te obilno blagoslivljati u
zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu da
je zaposjedneš, 5 samo ako budeš dobro slušao
glas Jahve, Boga svoga, držeći i vršeći sve ove
zapovijedi što ti ih danas naređujem. 6 Jahve, Bog
tvoj, blagoslivljat će te kako ti je obećao te ćeš moći
zajmove davati mnogim narodima, a sam ih nećeš
morati uzimati; i nad mnogim ćeš narodima vladati,
dok oni nad tobom neće gospodariti. 7 Nađe li se kod
tebe kakav siromah, netko od tvoje braće u kojem
god gradu u zemlji što ti je Jahve, Bog tvoj, dadne,
ne budi tvrda srca niti zatvaraj svoje ruke prema
svome siromašnome bratu, 8 nego mu širom rastvori
svoju ruku i spremno mu daj što mu nedostaje. 9
Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi opaka misao te
rekneš: 'Sedma se godina, godina otpuštanja dugova,
već približuje' - i da prijekim okom pogledaš svoga
siromašnog brata i ništa mu ne dadneš. On bi zazvao
Jahvu protiv tebe i grijeh bi bio na tebi. 10 Daj mu
rado, a ne da ti srce bude zlovoljno kad mu daješ,
jer će te zbog toga blagoslivljati Jahve, Bog tvoj,
u svakom poslu tvome i u svakom pothvatu ruku
tvojih. 11 Kako siromaha nikad neće nestati iz zemlje,
zapovijedam ti: širom otvaraj svoju ruku svome bratu,
svome siromahu i potrebitu u zemlji svojoj. 12 Ako se
tebi proda brat tvoj - Hebrejac ili Hebrejka - neka ti
služi šest godina, a sedme ga godine otpusti od sebe
slobodna. 13 Kad ga slobodna od sebe otpustiš, ne
šalji ga praznih ruku. 14 Daruj ga čime između stoke
svoje, s gumna svoga i iz badnja svoga; čime te već
Jahve, Bog tvoj, blagoslovio, od toga i njemu daj. 15
Sjećaj se kako si bio rob u zemlji egipatskoj i kako
te Jahve, Bog tvoj, otkupio. Zato ti ovo zapovijedam
danas. 16 Ali ako ti on kaže: 'Neću da odlazim od
tebe', jer voli tebe i dom tvoj i jer mu je kod tebe
bilo dobro - 17 uzmi tada šilo i probuši mu uho na
vratima, i neka ti bude robom zauvijek! Tako isto učini
i sa svojom sluškinjom. 18 Kad ga budeš otpuštao od
sebe slobodna, neka ti ne bude teško, jer je zavrijedio
dvostruku najamničku plaću za šest godina što ti
je služio. Zato će te Jahve, Bog tvoj, blagosloviti u
svemu što budeš radio. 19 Sve muške prvine što
ih omladi tvoja krupna i sitna stoka posveti Jahvi,
Bogu svome! Stoga vola prvenca nemoj uprezati niti
strići prvenca od svoje sitne stoke. 20 Blaguj ga ti
i tvoj dom svake godine u nazočnosti Jahve, Boga
svoga, u mjestu što ga odabere Jahve. 21 Ali ako bi
imali kakvu manu, ako bi bili hromi ili slijepi ili imali
kakvu god ružnu manu, nemoj ih žrtvovati Jahvi,
Bogu svomu! 22 Pojedi ih u svojoj kući. I nečist i čist
mogu ih jesti, kao srnu i jelena. 23 Jedino krvi njihove
ne smiješ jesti! Istoči je na zemlju kao vodu.

16 Drži mjesec Abib i slavi Pashu u čast Jahvi,
Bogu svome, jer te Jahve, Bog tvoj, u mjesecu
Abibu izveo noću iz Egipta. 2 Kao pashu u čast Jahvi,
Bogu svome, žrtvuj ovce i goveda u mjestu koje
Jahve odabere da u njemu nastani ime svoje. 3 Ništa
ukvasano nemoj s njome jesti; nego sedam dana jedi
beskvasan kruh - kruh nevoljnički - budući da si u
žurbi izišao iz zemlje egipatske: da se svega svog
vijeka sjećaš dana kad si izišao iz zemlje egipatske. 4
Neka se sedam dana u tebe ne vidi kvasac na svemu
tvome području i ništa od mesa žrtve što je zakolješ
navečer prvoga dana ne smije ostati preko noći do
jutra. 5 Nije ti dopušteno žrtvovati pashu u bilo kojem
gradu što ti ga dadne Jahve, Bog tvoj, 6 nego u mjestu
koje odabere Jahve, Bog tvoj, da ondje nastani ime
svoje; samo tu žrtvuj pashu u predvečerje, o zalasku

sunca, jer u to si vrijeme izišao iz Egipta. 7 Skuhaj
je i pojedi na mjestu koje odabere Jahve, Bog tvoj.
Ujutro se onda okreni i zaputi svojim šatorima. 8 Šest
dana jedi beskvasan kruh, a sedmoga dana neka
bude svečani zbor u čast Jahvi, Bogu tvome. Posla
nikakva ne radi! 9 Nabroj sedam tjedana; a tih sedam
tjedana uzmi brojiti kad srp počne žeti klasje. 10 Tada
drži Blagdan sedmica u čast Jahvi, Bogu svome,
prinoseći dragovoljni prinos iz svoje ruke, kako te već
Jahve, Bog tvoj, bude blagoslovio. 11 I proveseli se
tada u nazočnosti Jahve, Boga svoga - na mjestu što
ga Jahve, Bog tvoj, odabere da ondje nastani ime
svoje - ti, sin tvoj i kći tvoja, sluga tvoj i sluškinja tvoja,
levit koji bude u tvome gradu, došljak, sirota i udovica
što budu kod tebe. 12 Sjećaj se da si i sam bio rob
u Egiptu. Zato drži i vrši ove uredbe. 13 Blagdan
sjenica slavi sedam dana pošto pokupiš plodove sa
svoga gumna i iz svoga badnja. 14 Proveseli se na
svoj blagdan ti, sin tvoj, kći tvoja, sluga tvoj, sluškinja
tvoja, levit i došljak, sirota i udovica što se nađe u
tvome gradu. 15 Svetkuj u čast Jahvi, Bogu svome,
sedam dana na mjestu koje odabere Jahve, jer će
te Jahve, Bog tvoj, blagoslovom obasipati u svim
tvojim žetvama, u svakom poslu ruku tvojih, da budeš
potpuno veseo. 16 Triput u godini neka se pokažu
svi tvoji muškarci pred Jahvom, Bogom tvojim, na
mjestu koje on odabere: na Blagdan beskvasnog
kruha, na Blagdan sedmica i na Blagdan sjenica. Ali
neka nitko ne dođe pred Jahvu praznih ruku, 17 nego
neka svatko prinese što može, prema blagoslovu koji
ti je udijelio Jahve, Bog tvoj. 18 U svakom gradu koji
ti dade Jahve, Bog tvoj, postavi suce i nadglednike
za svoja plemena da narodom pravedno upravljaju.
19 Ne iskrivljuj pravde; ne budi pristran; ne primaj
mita, jer mito zasljepljuje oči mudrih, a ugrožava stvar
pravednih. 20 Teži za samom pravdom, da dugo živiš
i zaposjedneš zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje. 21
Ne postavljaj ašere ni od kakva drveta oko žrtvenika
Jahve, Boga svoga, koji podigneš; 22 i ne podiži
stupova, jer su na zazor Jahvi, Bogu tvome.

17 Ne žrtvuj Jahvi, Bogu svome, ni vola ni ovna
koji bi na sebi imao manu ili kakvo zlo, jer bi
to bilo ružno pred Jahvom, Bogom tvojim. 2 Ako se
u tvojoj sredini - u bilo kojem tvojem gradu što ti
ga dade Jahve, Bog tvoj - nađe čovjek ili žena da
učini što je zlo u očima Jahve, Boga tvoga, i krši
njegov Savez: 3 otišavši da iskazuje štovanje drugim
bogovima te se pokloni njima, suncu, mjesecu ili bilo
čemu od nebeske vojske, a što sam ja zabranio, 4 i
tebi se to javi i ti to čuješ, onda pomno istraži; i bude
li istina i doista se ta grozota učinila u Izraelu, 5 onda
toga čovjeka ili tu ženu koji učiniše takvu opačinu
izvedi na gradska vrata te ih kamenuj da poginu. 6
Na smrt osuđeni neka se pogubi na iskaz dvojice ili
trojice svjedoka. Na riječ jednoga svjedoka ne smije
se pogubiti. 7 Neka najprije svjedoci dignu ruku na
nj da ga smaknu, a poslije toga neka je digne sav
narod. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 8
Bude li ti preteško štogod rasuditi: ubojstvo, sukob
o pravima, kakvu ozljedu ili svađu u tvome gradu,
tada ustani i pođi u mjesto što ga odabere Jahve,
Bog tvoj. 9 Obrati se svećenicima, levitima i sucu
koji bude za ono vrijeme. Njih pitaj, oni će ti rasuditi.
10 I učini onako kako ti budu kazali u mjestu koje
Jahve odabere. Pazi: sve učini kako te upute. 11
Uradi prema uputi koju ti dadnu i prema presudi
koju donesu. Od presude koju ti kažu ne odstupaj ni
desno ni lijevo. 12 Ako bi se tko drsko odupro i ne bi
poslušao ni svećenika koji ondje stoji da služi Jahvi,
Bogu tvome, ni suca, neka se taj čovjek pogubi. Tako
ćeš iskorijeniti zlo iz Izraela, 13 a sav će se narod,
kad sazna, bojati i više se neće drsko odupirati. 14
Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje; kad
je zaposjedneš i u njoj se nastaniš, pa onda kažeš:
'Želim da nad sobom postavim kralja, kako ga imaju
svi drugi narodi oko mene' - 15 tada ćeš onoga koga
Jahve, Bog tvoj, odabere, sebi postaviti za kralja.
Nekoga od svoje braće postavi sebi za kralja, a ne
smiješ postavljati nad sobom tuđina koji ti nije brat. 16
Samo neka ne drži mnogo konja i ne šalje naroda u
Egipat da poveća broj konja. Jer vam je Jahve rekao:
'Ovim se putem nikada više ne vraćajte!' 17 I neka
nema mnogo žena da mu srce ne pođe stranputicom;
i neka sebi ne gomila srebra ni zlata! 18 A kad sjedne
na kraljevsko prijestolje, neka sebi na svitak prepiše
ovaj Zakon od svećenika Levijevaca. 19 Neka ga drži
uza se; neka ga čita sve vrijeme svoga života da
nauči bojati se Jahve, Boga svoga, držati sve riječi
ovoga Zakona i vršiti ove odredbe; 20 da se svojim
srcem ne uzdigne iznad svoje braće i da ne skrene
od ove zapovijedi ni desno ni lijevo, kako bi dugo
kraljevao, on i sinovi njegovi, u Izraelu.

18 Svećenici Levijevci - sve pleme Levijevo - neka
nemaju udjela ni baštine s Izraelom; neka žive
od žrtava paljenih Jahvi i od njegove baštine. 2 Neka,
dakle, nemaju baštine među svojom braćom: Jahve je
njihova baština, kako im je i rekao. 3 Ovo neka bude
svećenička pristojba od naroda - od onih koji žrtve
prinose, bilo to goveče ili što od sitne stoke: svećeniku
treba dati pleće, vilice i želudac. 4 Davaj mu i prvine

od svoga žita, od svoga vina, od svoga ulja i prvine od
vune svojih ovaca, 5 jer je njega odabrao Jahve, Bog
tvoj, od svih tvojih plemena; njega i njegove sinove,
da zauvijek stoje pred Jahvom, Bogom tvojim, te da
obavljaju službu i blagoslivljaju u ime Jahve. 6 Ako bi
koji levit što boravi u nekom tvome gradu, bilo gdje u
Izraelu, svom dušom zaželio da dođe u mjesto što ga
Jahve odabere, 7 može tu službovati u ime Jahve,
Boga svoga, kao i druga njegova braća Levijevci koji
stoje ondje pred Jahvom. 8 Neka jede jednak dio
kao i drugi, bez obzira na prodanu očevinu. 9 Kad
uđeš u zemlju koju ti daje Jahve, Bog tvoj, nemoj
se priučavati na odvratne čine onih naroda. 10 Neka
se kod tebe ne nađe nitko tko bi kroz oganj gonio
svoga sina ili svoju kćer; tko bi se bavio gatanjem,
čaranjem, vračanjem i čarobnjaštvom; 11 nitko tko bi
bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao
na pokojnike. 12 Jer tko god takvo što čini gadi se
Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni ispred tebe
Jahve, Bog tvoj. 13 Budi posve vjeran Jahvi, Bogu
svome. 14 Narodi koje ćeš naskoro otjerati s posjeda
slušaju vračare i gatare, ali tebi to Jahve, Bog tvoj,
ne dopušta. 15 Proroka kao što sam ja, iz tvoje
sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog
tvoj: njega slušajte! 16 Posve onako kako si i tražio
od Jahve, Boga svoga, na Horebu, na dan zbora,
kada si govorio: 'Neću više da slušam glas Jahve,
Boga svoga, niti želim više gledati taj silni oganj da
ne poginem!' 17 Nato mi reče Jahve: 'Pravo su rekli.
18 Podignut ću im proroka između njihove braće, kao
što si ti. Stavit ću svoje riječi u njegova usta da im
kaže sve što mu zapovjedim. 19 A ne bude li tko
poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u
moje ime, taj će odgovarati preda mnom. 20 A prorok
koji bi se usuđivao govoriti što u moje ime što ja
ne budem zapovjedio da govori i koji bi govorio u
ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi.' 21
Možda ćeš reći u svome srcu: 'Kako ćemo raspoznati
riječ koju Jahve nije izrekao?' 22 Kad prorok govori u
ime Jahve pa to ne bude i riječ se ne ispuni, onda je
to riječ koje Jahve nije kazao. U drskosti je taj prorok
govorio. Nemoj od njega strahovati.

19 Kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode čiju zemlju
tebi daje te kad ih istjeraš i nastaniš se u
njihovim gradovima i domovima, 2 u zemlji koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, odvoji tri grada. 3
Načini put onamo, a onda područje zemlje koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu podijeli natroje, tako
da svaki ubojica može onamo uteći. 4 Ovo je slučaj u
kojemu ubojica može onamo pobjeći i spasiti svoj
život: kad tko ubije svoga bližnjega nehotice, a da
ga prije nije mrzio; 5 primjerice, kad ode sa svojim
bližnjim u šumu da siječe drva, zamahne sjekirom u
ruci da obori drvo, gvožđe odleti s držalice i pogodi
njegova druga te on pogine: takav ubojica neka uteče
u jedan od tih gradova i spasit će život. 6 Inače bi
krvni osvetnik, progoneći u svom bijesu ubojicu - kad
bi put bio predug - mogao gonjenoga stići i pogubiti
ga, iako taj nije zaslužio smrt budući da ubijenoga
nije otprije mrzio. 7 Stoga ti nalažem: tri grada odvoji!
8 A kad Jahve, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao
što se zakleo ocima tvojim, i dadne ti svu zemlju koju
je obećao tvojim ocima, 9 budeš li držao i vršio sve
ove zapovijedi što ti ih danas nalažem i ljubio Jahvu,
Boga svoga, te hodio njegovim putovima sve vrijeme
- onda ovim gradovima dodaj još tri grada: 10 tako
se neće prolijevati nedužna krv u tvojoj zemlji koju ti
Jahve daje u baštinu i nećeš se krvlju okaljati. 11
Ali ako tko mrzi svoga bližnjega i vreba ga, skoči
na nj i ubije ga, a zatim pobjegne u jedan od tih
gradova, 12 onda neka starješine onoga grada izvedu
ubojicu i predaju ga u ruke krvnom osvetniku da ga
pogubi. 13 Neka ga oko tvoje ne sažaljuje! Tako ćeš
u Izraelu iskorijeniti prolijevanje nedužne krvi i bit ćeš
sretan. 14 Nemoj pomicati susjedova međaša kojim
su stari razmeđašili tvoj posjed što ćeš ga naslijediti
u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 15
Neka ne ustaje jedan jedini svjedok protiv čovjeka ni
za koju krivnju i ni za kakav zločin. Kakav god bio
prekršaj, neka presuda počiva na iskazu dvojice ili
trojice svjedoka. 16 Ako kakav krivi svjedok ustane
protiv koga optužujući ga za pobunu, 17 onda obojica
koja se parbe neka stupe pred Jahvu, pred svećenika
i suce koji budu vršili službu u to vrijeme. 18 Neka
suci provedu temeljitu istragu. Bude li se pokazalo da
je svjedok lažan i da je lažno svjedočio protiv svoga
brata, 19 učinite mu onako kako je on kanio svome
bratu. Iskorijeni zlo iz svoje sredine! 20 Drugi će, kad
o tome čuju, pobojati se te više neće činiti takva zla u
tvojoj sredini. 21 Neka ti se oko ne sažaljuje! Život za
život; oko za oko; zub za zub; ruka za ruku; noga za
nogu.

20 Ako pođeš u rat na svoje neprijatelje te vidiš
konje, kola i narod brojniji od sebe, ne boj ih
se! TÓa s tobom je Jahve, Bog tvoj, koji te izveo iz
zemlje egipatske. 2 Prije boja neka svećenik istupi i
govori narodu. 3 Neka im kaže: 'Čuj, Izraele! Danas
polazite u boj na neprijatelje svoje. Neka vam srca ne
klonu! Ne plašite se! Ne bojte se! Ne dršćite pred
njima! 4 TÓa Jahve, Bog vaš, ide s vama da se bori

za vas protiv vaših neprijatelja i da vas spasi.' 5
Potom neka narodu progovore nadglednici: 'Ima li
koga da je sagradio novu kuću a nije se u nju uselio?
Neka se vrati kući svojoj da ne pogine u boju pa da
se tko drugi u nju ne useli. 6 Ima li koga da je zasadio
vinograd a još ga nije brao? Neka se vrati domu
svome da u boju ne pogine te da mu drugi roda ne
obere. 7 Ima li koga da se zaručio a nije se oženio?
Neka se vrati domu svome da u boju ne pogine
te da mu tko drugi zaručnice ne odvede.' 8 Neka
nadglednici nastave te narodu kažu: 'Tko se boji i
kome srce trne, neka se vrati domu svome da ne trne
srce njegovoj braći kao njemu.' 9 Kad nadglednici
završe govor narodu, neka vojni zapovjednici stanu
na čelo naroda. 10 Kada dođeš pod koji grad da na nj
navališ, najprije mu ponudi mir. 11 Ako ti odgovori
mirom i otvori ti vrata svoja, sav narod što se nađe u
njemu podvrgni tlaki neka za te radi. 12 Ali ako odbije
tvoj mir i zarati s tobom, opsjedni ga. 13 Kad ti ga
Jahve, Bog tvoj, preda u ruke, sve njegove muškarce
pobij oštrim mačem! 14 A žene, djecu, stoku, sve što
bude u gradu - sav plijen - uzmi sebi i uživaj plijen od
svojih neprijatelja što ti ga daje Jahve, Bog tvoj. 15
Tako čini sa svim gradovima koji budu vrlo daleko od
tebe, koji ne budu gradovi ovih naroda odavde. 16 U
gradovima onih naroda koje ti Jahve, Bog tvoj, preda
u baštinu ništa ne ostavljaj na životu 17 nego ih udari
'heremom' - kletim uništenjem: Hetite i Amorejce,
Kanaance i Perižane, Hivijce i Jebusejce, kako ti je
Jahve, Bog tvoj, naredio, 18 tako da vas ne nauče
činiti sve one odvratnosti što ih čine svojim bogovima
te da ne sagriješite protiv Jahve, Boga svoga. 19
Kad navališ na kakav grad pa ga moradneš dugo
opsjedati da ga osvojiš, nemoj uništavati njegovih
stabala zasijecajući u njih sjekirom. Možeš im jesti
plod, a nemoj ih sjeći. Jer poljska stabla nisu ljudi
da bi ispred tebe mogla bježati u utvrdu. 20 Jedino
stabla za koja znaš da nisu voćke možeš uništiti; njih
možeš sjeći i od njih praviti naprave za opsadu grada
koji je u ratu protiv tebe dok ne padne.

21 Ako se u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje da
je zaposjedneš nađe tko ubijen gdje u polju leži
- a ne zna se tko ga je ubio - 2 onda neka odu tvoje
starješine i suci te izmjere udaljenost od ubijenoga
do okolnih gradova. 3 Tako će ustanoviti koji je grad
najbliže ubijenom. Starješine toga grada neka tada
uzmu junicu što još nije radila: što još pod jarmom nije
vukla. 4 Neka zatim starješine onoga grada stjeraju
junicu u kakav nepresušni potok, na mjesto koje se
ne obrađuje i ne zasijava, i ondje, na potoku, neka
junicu zakolju. 5 Zatim neka dođu svećenici, potomci
Levijevi. Jer njih je odabrao Jahve, Bog tvoj, da mu
služe i da u ime Jahvino blagoslivljaju; na njihovu se
riječ rješava svaki spor i svako nasilje. 6 Zatim sve
starješine iz onoga grada koji bude najbliži ubijenome
neka operu ruke u potoku nad zaklanom junicom. 7
Potom neka izjave: 'Naše ruke nisu prolile ove krvi
niti smo svojim očima išta vidjeli. 8 Zakrili, Jahve,
svoj narod Izrael koji si oslobodio; ne dopusti da se
prolijeva nedužna krv u tvome izraelskom narodu!'
Tako će biti zaštićeni od krvi. 9 A ti ćeš ukloniti
prolijevanje nedužne krvi iz svoje sredine ako učiniš
što je pravo u Jahvinim očima. 10 Kad odeš u rat
na svoje neprijatelje pa ih Jahve, Bog tvoj, preda u
ruke tvoje te ih zarobiš, 11 ako među zarobljenicima
opaziš lijepu ženu i u nju se zagledaš, možeš je uzeti
za ženu. 12 Dovedi je svojoj kući pa neka obrije
glavu, obreže nokte 13 i odbaci haljine u kojima
je zarobljena. Neka provede mjesec dana u tvome
domu oplakujući svoga oca i svoju majku. Poslije
toga možeš joj pristupiti kao muž i neka ti postane
ženom. 14 Ako ti poslije ne bi bila po volji, pusti je
kuda joj drago. Za novac je ne smiješ prodati niti s
njom postupiti kao s ropkinjom jer ti je bila žena. 15
Ako koji čovjek imadne dvije žene: jednu koja mu
je draga, a drugu koja mu je mrska, te mu i draga i
mrska rode sinove, ali prvorođenac bude od one koja
mu je mrska, 16 onda, kad dođe dan da podijeli svoju
imovinu među svoje sinove, ne smije postupiti prema
prvorođencu od drage na štetu sina od mrske, koji
je prvenac, 17 nego mora za prvorođenca priznati
sina od mrske i njemu dati dvostruk dio od svega
što ima. Jer on je prvina njegove snage - njemu
pripada pravo prvorodstva. 18 Ako tko imadne opaka
i nepokorna sina koji neće da sluša ni oca ni majke -
pa ni onda pošto ga kazne - 19 neka ga njegov otac
i njegova mati odvedu starješinama svoga grada,
na vrata svoga mjesta, 20 i neka kažu gradskim
starješinama: 'Ovaj naš sin opak je i nepokoran; neće
da nas sluša; ništarija je i pijanica.' 21 Potom neka ga
svi ljudi, njegovi sugrađani, kamenjem zasiplju dok ne
pogine. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine: sav
će Izrael to čuti i bojat će se. 22 Ako tko učini grijeh
koji zaslužuje smrt te bude pogubljen vješanjem o
stablo, 23 njegovo mrtvo tijelo neka ne ostane na
stablu preko noći nego ga pokopaj istoga dana, jer je
obješeni prokletstvo Božje. Tako nećeš okaljati svoje
zemlje, koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu.

22 Kad vidiš kako luta vol ili ovca tvoga brata,
nemoj proći mimo njih nego ih otjeraj svome

bratu. 2 Ako ti brat nije blizu ili ga ne znaš, kući
ih svojoj dotjeraj pa neka ostanu kod tebe dokle
brat tvoj ne dođe po njih. Tada mu ih vrati. 3 Tako
čini s njegovim magarcem, s njegovim ogrtačem
i sa svime što brat tvoj izgubi, a ti nađeš. Nije ti
dopušteno prolaziti mimo njegovo. 4 Kad opaziš kako
se magarac tvoga brata ili njegov vol svalio na putu,
ne kloni se nego mu pomozi da ih podigne. 5 Žena
ne smije na se stavljati muške odjeće, a muškarac
se ne smije oblačiti u ženske haljine. Tko bi to činio
bio bi odvratan Jahvi, Bogu svome. 6 Ako putem
naiđeš na ptičje gnijezdo sa ptićima ili s jajima, na
stablu ili na zemlji, a majka bude ležala sa ptićima ili
na jajima, nemoj uzimati majke sa ptićima: 7 pusti
majku na slobodu, a ptiće uzmi. Tako ćeš imati sreću
i dug život. 8 Kad gradiš novu kuću, na krovu načini
ogradu da svoju kuću, kad bi tko s nje pao, ne okaljaš
krvlju. 9 Po svome vinogradu nemoj sijati drugog
usjeva da ne bi bila posvećena čitava ljetina: i plod
sjemena i rod vinograda. 10 Ne upreži u plug vola i
magarca zajedno. 11 Ne oblači se u tkaninu otkanu
od vune i lana zajedno. 12 Na četiri roglja ogrtača
kojim se zaogrćeš napravi rese. 13 Ako koji čovjek
uzme ženu i uđe k njoj, ali je potom zamrzi, 14
pripiše joj ružnoće i ozloglasi je govoreći: 'Oženih se
njome, ali kad joj priđoh, ne nađoh u nje znakova
djevičanstva' - 15 neka tada djevojčin otac i majka
uzmu dokaz djevojčina djevičanstva te ga iznesu pred
gradske starješine na vrata. 16 Potom neka progovori
starješinama djevojčin otac: 'Ovome sam čovjeku
dao svoju kćer za ženu, ali mu je omrzla. 17 Stoga
joj pripisuje svašta ružno i tvrdi: nisam u tvoje kćeri
našao znakove djevičanstva. Ali evo djevičanskih
znakova moje kćeri!' I neka razastru plahtu pred
gradskim starješinama. 18 Neka tada starješine onoga
grada uzmu muža pa ga kazne; 19 neka ga, zato što
je pronio ružan glas o jednoj izraelskoj djevici, udare
globom od stotinu srebrnika pa ih dadnu ocu mlade
žene. I neka mu ona i dalje bude ženom da je ne
može pustiti dok je živ. 20 Ali ako optužba - da se na
mladoj ženi nije našlo djevičanstvo - bude istinita, 21
neka djevojku izvedu na kućna vrata njezina oca pa
neka je ljudi njezina grada kamenjem zasiplju dok ne
umre, jer je počinila besramnost u Izraelu odajući se
bludu u očevu domu. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje
sredine. 22 Ako se koji čovjek zateče gdje leži sa
ženom udatom za drugoga, neka oboje - i čovjek koji
je ležao sa ženom i sama žena - budu smaknuti. Tako
ćeš iskorijeniti zlo iz Izraela. 23 Ako mladu djevicu
zaručenu za nekoga u gradu sretne drugi čovjek i s
njom legne, 24 oboje ih dovedite vratima toga grada
pa ih kamenjem zasipljite dok ne umru: djevojku što
nije zvala u pomoć u gradu, a čovjeka što je oskvrnuo
ženu bližnjega svoga. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje
sredine. 25 Ako čovjek u polju naiđe na zaručenu
djevojku i silom legne s njom, onda neka se pogubi
samo taj što je s njom legao; 26 a djevojci nemoj
ništa: nema na njoj krivnje kojom bi zasluživala smrt.
Jer to je kao da navali tko na bližnjega svoga i ubije
ga. 27 On ju je zatekao u polju; i premda je zaručena
djevojka zapomagala, nije bilo nikoga da joj priskoči
u pomoć. 28 Ako čovjek naiđe na mladu djevicu
koja nije zaručena te je pograbi i s njom legne, pa
budu uhvaćeni na djelu, 29 tada čovjek koji je s njom
ležao neka djevojčinu ocu dade pedeset srebrnika. A
budući da ju je oskvrnuo, neka je uzme za ženu da je
ne može pustiti dok je živ. 30 Neka se nitko ne ženi
ženom oca svoga i neka ne odgrće očeva pokrivača.

23 Neka se u Jahvinu zajednicu ne prima onaj
komu je stučena mošnjica ili odrezano udo. 2
Ni mješanac neka se ne prima u Jahvinu zajednicu;
neka se njegovi ne primaju u zajednicu Jahvinu ni do
desetog koljena. 3 Neka ne ulazi u Jahvinu zajednicu
ni Amonac ni Moabac; nitko od njihovih, čak ni u
deseto koljeno, ne smije nikad u zajednicu Jahvinu. 4
A sve zato što nisu izašli pred vas s kruhom i vodom
kad bijaste na putu izišavši iz Egipta; i što su za
novce najmili sina Beorova, Bileama iz Petora u Aram
Naharajimu, da te prokune. 5 Ali Jahve, Bog tvoj,
ne htjede uslišati Bileama nego ti Jahve, Bog tvoj,
prometnu prokletstvo u blagoslov jer te ljubi Jahve,
Bog tvoj. 6 Nikad ne promiči njihovo blagostanje i
njihovo dobro u sve dane svoje dovijeka. 7 Nemoj
prezirati Edomca, jer je on brat tvoj. Ne preziri ni
Egipćanina, jer si bio došljak u zemlji njegovoj. 8
Njihovi potomci u trećem naraštaju mogu se primiti u
Jahvinu zajednicu. 9 Kad pođeš s taborom na svoje
neprijatelje, čuvaj se od svakoga zla. 10 Ako je među
tvojima tko postao nečist zbog noćnog izljeva, neka
iziđe iz tabora i neka se ne vraća u nj. 11 A predvečer
neka se u vodi opere te u smiraje može opet u tabor.
12 Imaj izvan tabora mjesto gdje ćeš ići napolje. 13 Sa
svojom opremom nosi i lopaticu: njome ćeš, kad ideš
napolje, iskopati rupu i poslije zatrpati svoju nečist.
14 TÓa Jahve, Bog tvoj, ide posred tvoga tabora da
te štiti i da ti predaje neprijatelje. Stoga i tvoj tabor
treba da bude svet: neka Jahve ne zapazi u tebe
ništa nedolično, da se ne bi odvratio od tebe. 15 Ne
smiješ gospodaru izručivati roba koji je od svoga
gospodara utekao k tebi. 16 Neka boravi s tobom u
tvojoj sredini, u mjestu što ga odabere u jednome od

tvojih gradova gdje mu se svidi. Nemoj s njime loše
postupati. 17 Neka ne bude svetišne bludnice među
izraelskim kćerima i neka ne bude svetišnog bludnika
među izraelskim sinovima! 18 Ne donosi u Dom
Jahve, Boga svoga, ni za kakav zavjet bludničine
plaće ni pasjeg novca, jer je oboje odvratno Jahvi,
Bogu tvome. 19 Ne traži kamata od svoga brata, niti
kamata za novac, niti kamata na jestvine, niti kamata
na bilo što gdje se obično traže. 20 Od tuđinca možeš
tražiti kamate, ali ih od svoga brata nemoj tražiti, da ti
Jahve, Bog tvoj, udijeli blagoslov u svakom pothvatu
tvoje ruke u zemlji u koju ideš da je zaposjedneš. 21
Kad zavjetuješ kakav zavjet Jahvi, Bogu svome, ne
oklijevaj da ga ispuniš. Zacijelo će ga Jahve, Bog
tvoj, od tebe tražiti; i bio bi ti grijeh. 22 Ako se ne
zavjetuješ, neće ti biti grijeh. 23 Ali ispuni ono što
prijeđe preko tvojih usana, zavjet koji si svojim ustima
slobodno učinio Jahvi, Bogu svome. 24 Ako uđeš u
vinograd svoga susjeda, slobodno ti je zobati grožđa
do mile volje, ali u svoj sud ne smiješ stavljati. 25
Ako uđeš u žito svoga susjeda, možeš kidati klasove
rukom, ali ne smiješ prinositi srpa susjedovu žitu.

24 Kada tko uzme ženu i s njome postupi kao muž,
a potom na njoj otkrije što ružno te ona više
ne nalazi milosti u njegovim očima i on joj napiše
otpusno pismo, uruči joj ga i potjera je iz svoje kuće,
2 a ona izađe iz njegove kuće, ode i pođe za drugoga
3 pa omrzne i tome drugomu te joj i on napiše otpusno
pismo, uruči joj ga i otjera je iz svoje kuće - ili pak
umre taj koji ju je drugi uzeo - 4 tada je, pošto se
tako oskvrnula, ne može opet uzeti za ženu onaj prvi
muž koji je bijaše otpustio. Bilo bi to odvratno pred
Jahvom; ne smiješ uvaljivati u grijeh zemlju koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 5 Kad se tko netom
oženi, neka ne ide u vojsku; neka mu se ne dodjeljuje
nikakva služba, nego, oslobođen, neka ostane kod
kuće godinu dana da razveseljuje ženu koju je doveo.
6 Neka se ne uzima u zalog žrvanj, ni gornji ni donji:
tÓa time bi se u zalog uzimao sam život. 7 Ako se
nađe tko da otme koga između svoje braće Izraelaca
te postupi s njim kao s robom ili ga proda, taj otmičar
neka se smakne! Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje
sredine. 8 Javi li se guba, pazi da brižno držiš i vršiš
sve što vas pouče levitski svećenici. Držite i vršite
što njima naredim. 9 Sjećaj se što je Jahve, Bog
tvoj, učinio Mirjami na putu kad ste izišli iz Egipta.
10 Kada bližnjemu svome daješ bilo kakav zajam,
nemoj ulaziti u njegovu kuću da mu uzmeš zalog. 11
Stoj vani, a čovjek komu si dao zajam neka ti iznese
zalog van. 12 A ako on bude siromah, nemoj lijegati s
njegovim zalogom; 13 o zalasku sunca moraš mu
vratiti zalog da on mogne spavati u svome ogrtaču
i tebe blagoslivljati. To će ti biti dobro djelo pred
Jahvom, Bogom tvojim. 14 Nemoj zakidati jadnoga i
bijednog najamnika, bio on tvoj sunarodnjak ili došljak
iz kojega grada u tvojoj zemlji. 15 Svaki dan daj mu
zaradu prije nego sunce zađe, jer je siromah i za
njom uzdiše. Tako neće na te vapiti Jahvi i nećeš
sagriješiti. 16 Neka se očevi ne osuđuju na smrt zbog
sinova ni sinovi zbog očeva; neka svatko za svoj
grijeh gine. 17 Ne izvrći pravice došljaku ni siroti i ne
uzimaj u zalog haljine udovici. 18 Sjećaj se da si bio
rob u Egiptu i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj;
zato ti nalažem da ovu zapovijed vršiš. 19 Kad žanješ
žito na svojoj njivi pa zaboraviš koji snop na njivi, ne
vraćaj se po nj; neka ostane došljaku, siroti i udovici
da te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi u svakom pothvatu
ruku tvojih. 20 Kad jednom omlatiš svoje masline, više
iza sebe ne pretražuj; neka to ostane došljaku, siroti i
udovici. 21 Kad obereš svoj vinograd, ne paljetkuj iza
sebe; neka to bude za došljaka, sirotu i udovicu. 22
Sjećaj se kako si bio rob u zemlji egipatskoj; zato ti
naređujem da ovu zapovijed vršiš.

25 Kad nastane svađa među ljudima i dođu na sud
da im se sudi, neka se dade pravo onome koji
je prav, a krivac neka se osudi. 2 Ako krivac zasluži
da bude išiban, neka mu sudac naredi da legne i tu
pred njim neka mu odbroje onoliko udaraca koliko
odgovara njegovoj krivnji. 3 Do četrdeset udaraca
može mu se dati, ali ne više, da modrica ne bi bila
prevelika te se ne bi ponizio tvoj brat pred tobom kad
bi mu udarali više udaraca. 4 Ne zavezuj usta volu
kad vrše. 5 Kad braća stanuju zajedno pa jedan od
njih umre a da nije imao sina, žena pokojnoga neka
se ne preudaje izvan kuće, nego neka k njoj pristupi
njezin djever i uzme je sebi za ženu te izvrši djeversku
dužnost. 6 A prvi sin koga ona rodi neka ostane
na ime njegova pokojnoga brata da njegovo ime ne
izumre u Izraelu. 7 Ako, međutim, onaj čovjek ne želi
da se oženi svojom snahom, onda njegova snaha
neka dođe na vrata pred starješine i kaže: 'Neće
djever moj da sačuva ime bratu svome u Izraelu; neće
da mi učini djeversku dužnost.' 8 Neka ga pozovu
starješine njegova grada i pitaju. Bude li uporan i
kaže: 'Ne želim se njom ženiti', 9 neka njegova snaha
k njemu pristupi na oči starješine pa mu skine s noge
sandalu, pljune mu u lice i kaže ove riječi: 'Ovako se
radi čovjeku koji neće da podigne doma svome bratu!'
10 Taj neka se prozove u Izraelu 'Dom bosoga'. 11
Ako se dvojica potuku, pa žena jednoga pođe da

izbavi svoga muža iz šaka onoga koji ga tuče i pruži
ona svoju ruku i onoga uhvati za sram, 12 odsijeci
joj ruku i neka je ne sažaljuje oko tvoje. 13 U torbi
nemoj nositi dvojak uteg, veći i manji. 14 U svojoj
kući opet nemoj držati dvojaku efu: veću i manju. 15
Neka ti je uteg potpun i točan i neka ti je efa potpuna
i točna, da dugo živiš na zemlji koju ti daje Jahve,
Bog tvoj. 16 TÓa Jahvi je, Bogu tvome, odvratan tko
to čini, tko god čini nepravdu. 17 Sjećaj se onoga što
ti je učinio Amalek dok ste bili na putu pošto ste izišli
iz Egipta; 18 kako te dočeka na putu i pobi u tvom
zaleđu sve nemoćne kad si bio umoran i iscrpljen jer
se nije Boga bojao. 19 I zato kad te Jahve, Bog tvoj,
smiri od svih tvojih neprijatelja naokolo u zemlji koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, izbriši pod nebom
spomen na Amaleka. Ne zaboravi!

26 Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj,
daje u baštinu, kad je zaposjedneš i u njoj se
nastaniš, 2 uzmi nešto prvina od svakoga ploda što
ga budeš dobivao od zemlje koju ti Jahve, Bog tvoj,
daje: stavi ih u košaru, otiđi u mjesto što ga Jahve,
Bog tvoj, odabere da u njemu nastani svoje ime. 3
Stupi k svećeniku koji bude tada vršio službu i reci:
'Priznajem danas pred Jahvom, Bogom svojim, da
sam stigao u zemlju za koju se Jahve zakleo našim
ocima da će je nama dati.' 4 Zatim će svećenik uzeti
iz tvoje ruke košaru i položiti je pred žrtvenik Jahve,
Boga tvoga. 5 Ti onda nastavi i reci pred Jahvom,
Bogom svojim: 'Moj je otac bio aramejski lutalac koji
je sa malo čeljadi sišao u Egipat da se skloni. Ali je
ondje postao velikim, brojnim i moćnim narodom. 6
Egipćani su s nama postupali loše; tlačili su nas i
nametnuli nam teško ropstvo. 7 Vapili smo Jahvi,
Bogu otaca svojih. Jahve je čuo vapaj naš; vidje
naš jad, našu nevolju i našu muku. 8 Iz Egipta nas
izvede Jahve moćnom rukom i ispruženom mišicom,
velikom strahotom, znakovima i čudesima. 9 I dovede
nas na ovo mjesto i dade nam ovu zemlju, zemlju
kojom teče med i mlijeko. 10 I sad, evo, donosim
prvine plodova sa tla što si mi ga, Jahve, dao.' Stavi
ih pred Jahvu, Boga svoga, i pred Jahvom, Bogom
svojim, duboko se nakloni. 11 A onda zajedno s
levitom i došljakom koji bude kod tebe uživaj sva
dobra kojima je Jahve, Bog tvoj, obasuo tebe i dom
tvoj. 12 A kad treće godine - godine desetine - završiš
odjeljivanje sve desetine od svoga prihoda i dadeš
levitu, došljaku, siroti i udovici po tvojim gradovima
da jedu do sitosti, 13 tada pred Jahvom, Bogom
svojim, izjavi: 'Iz kuće sam uklonio ono što je bilo
posvećeno. Dao sam još i levitu, došljaku, siroti i
udovici, prema svim tvojim zapovijedima koje si mi
izdao. Ni jedne tvoje zapovijedi nisam prekršio ni
zaboravio. 14 Od toga nisam ništa jeo u žalosti; od
toga nisam ništa žrtvovao u nečistoći, niti sam od
toga što dao mrtvacu; slušao sam glas Jahve, Boga
svoga; u svemu sam učinio kako si mi naredio. 15
Pogledaj s nebesa, iz svoga svetog prebivališta, i
blagoslovi narod svoj izraelski i zemlju koju si nam
dao, zemlju kojom teče med i mlijeko - kako si se
zakleo ocima našim.' 16 Jahve, Bog tvoj, naređuje ti
danas da vršiš ove zakone i uredbe. Drži ih, dakle,
i vrši svim srcem svojim i svom dušom svojom. 17
Danas si ugovorio s Jahvom da će ti on biti Bog, a ti
da ćeš ići njegovim putovima, držati njegove zakone,
njegove zapovijedi i njegove uredbe i slušati njegov
glas. 18 Danas je Jahve ugovorio s tobom da ćeš ti
biti njegov narod, njegova predraga svojina, kako ti je
obećao, i da ćeš držati sve njegove zapovijedi. 19
On će te uzvisiti čašću, imenom i slavom nad sve
narode koje je stvorio; i ti ćeš biti narod posvećen
Jahvi, Bogu svome, kako ti je rekao."

27 Potom Mojsije i starješine izraelske nalože
narodu: "Vršite sve zapovijedi što vam ih danas
naređujem. 2 Onog dana kad prijeđete preko Jordana
u zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, podigni sebi
veliko kamenje; krečom ga okreči 3 i na njemu ispiši
sve riječi ovoga Zakona u trenutku kad budeš ulazio
u zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, u zemlju kojom
teče med i mlijeko, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca
tvojih. 4 Kada, dakle, prijeđeš preko Jordana, onda to
kamenje, kako ti danas zapovijedam, podigni na brdu
Ebalu i okreči ga krečom. 5 Ondje sagradi i žrtvenik
Jahvi, Bogu svome - žrtvenik od kamenja na koje
nisi spuštao gvožđa. 6 Žrtvenik Jahvi, Bogu svome,
sagradi od neklesana kamena. Na njemu prinosi
paljenice Jahvi, Bogu svome. 7 Prinosi i pričesnice
i ondje ih blaguj, radujući se pred Jahvom, Bogom
svojim. 8 Ispiši na tom kamenju sve riječi ovoga
Zakona: ureži ih dobro." 9 Zatim Mojsije i levitski
svećenici rekoše svemu Izraelu: "Pozor, Izraele, i
slušaj! Danas si postao narodom Jahve, Boga svoga.
10 Zato slušaj glas Jahve, Boga svoga, i vrši zapovijedi
njegove i zakone njegove koje ti danas naređujem." 11
Onoga dana naredi Mojsije narodu: 12 "Kad prijeđete
preko Jordana, neka ova plemena: Šimun, Levi, Juda,
Jisakar, Josip i Benjamin stanu na brdu Gerizimu da
blagoslivljaju narod. 13 A ova neka stanu na brdu
Ebalu da proklinju: Ruben, Gad, Ašer, Zebulun, Dan i
Naftali. 14 Neka onda Levijevci preuzmu riječ i jakim
glasom reknu svim Izraelcima: 15 'Proklet bio tko

načini kumira, klesana ili livena - zazor Jahvi, djelo
rukotvorca, sve ako ga stavi i na potajno mjesto.' - I
sav narod neka odgovori: 'Amen!' 16 'Proklet bio koji
vrijeđa oca svoga i majku svoju!' - I sav narod neka
reče: 'Amen!' 17 'Proklet bio koji pomakne međaš
susjedov!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 18 'Proklet
bio koji slijepca zavede na stranputicu!' - I sav narod
neka reče: 'Amen!' 19 'Proklet bio koji krnji prava
došljaka, sirote i udovice!' - I sav narod neka reče:
'Amen!' 20 'Proklet bio koji legne sa ženom oca
svoga, jer je razgrnuo pokrivač oca svoga!'- I sav
narod neka reče: 'Amen!' 21 'Proklet bio koji legne
s bilo kakvom životinjom!' - I sav narod neka reče:
'Amen!' 22 'Proklet bio koji legne sa svojom sestrom,
bila ona kći njegova oca ili kći njegove majke.' - I sav
narod neka reče: 'Amen!' 23 'Proklet bio koji legne s
punicom svojom!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 24
'Proklet bio koji ubije bližnjega svoga iz potaje!' - I sav
narod neka reče: 'Amen!' 25 'Proklet bio koji primi mito
da smrt donese nevinome!' - I sav narod neka reče:
'Amen!' 26 'Proklet bio koji ne bude držao riječi ovoga
Zakona i vršio ih!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

28 Ako zbilja poslušaš glas Jahve, Boga svoga,
držeći i vršeći sve njegove zapovijedi što ti ih
danas naređujem, Jahve, Bog tvoj, uzvisit će te nad
sve narode na zemlji. 2 Svi ovi blagoslovi sići će na
te i stići će te ako budeš slušao glas Jahve, Boga
svoga. 3 Blagoslovljen ćeš biti u gradu, blagoslovljen
u polju. 4 Blagoslovljen će biti plod utrobe tvoje, rod
zemlje tvoje, plod blaga tvoga: mlad krava tvojih i
prirast stada tvoga. 5 Blagoslovljen će biti tvoj koš
i naćve tvoje. 6 Blagoslovljen ćeš biti kad ulaziš,
blagoslovljen kad izlaziš. 7 Neprijatelje tvoje koji se
dignu protiv tebe Jahve će položiti preda te potučene;
jednim će putem izaći na te, a na sedam putova
razbježat će se ispred tebe. 8 Jahve će narediti da
blagoslov bude s tobom u žitnicama tvojim i u svakom
pothvatu ruke tvoje i blagoslivljat će te u zemlji koju
ti Jahve, Bog tvoj, daje. 9 Jahve će od tebe učiniti
narod sebi posvećen, kako ti se zakleo, ako budeš
držao zapovijedi Jahve, Boga svoga, i hodio njegovim
putovima. 10 Svi narodi zemlje vidjet će da je nada
te zazvano ime Jahvino te će strahovati od tebe. 11
Jahve će te obasuti obilnim dobrima: porodom utrobe
tvoje, priraštajem blaga tvoga i rodom s tla tvoga u
zemlji za koju se Jahve zakleo ocima tvojim da će ti je
dati. 12 Jahve će ti otvoriti svoju bogatu riznicu - nebo
- da daje kišu tvojoj zemlji u pravo vrijeme i blagoslovi
svaki pothvat ruku tvojih. Mnogim ćeš narodima u
zajam davati, a sam nećeš uzimati u zajam. 13 Jahve
će te držati na pročelju, a ne u začelju; uvijek ćeš biti
na vrhu, nikad na dnu, ako budeš slušao zapovijedi
Jahve, Boga svoga, što ti ih danas naređujem da ih
držiš i vršiš. 14 Ni od jedne riječi što vam je danas
nalažem nemoj odstupati ni desno ni lijevo idući
za drugim bogovima i iskazujući im štovanje. 15
Ali ako ne budeš slušao glasa Jahve, Boga svoga,
ne držeći i ne vršeći svih njegovih zapovijedi i svih
njegovih zakona što ti ih danas naređujem, sva će
ova prokletstva doći na te i stići će te: 16 Proklet
ćeš biti u gradu, proklet u polju. 17 Proklet će biti
koš tvoj i naćve tvoje. 18 Proklet će biti plod utrobe
tvoje i rod zemlje tvoje, mlad krava tvojih i priraštaj
stada tvoga. 19 Proklet ćeš biti kad ulaziš, proklet
kad izlaziš. 20 Jahve će na te puštati prokletstvo,
zabunu i kletvu u svemu na što pružiš ruku svoju da
uradiš, sve dok ne budeš satrt i brzo ne propadneš
zbog zloće svojih djela kojima si me napustio. 21
Kugu će Jahve za te privezati dok te ne nestane sa
zemlje u koju ideš da je zaposjedneš. 22 Jahve će te
udariti sušicom, groznicom, upalom, žegom i sušom,
medljikom i snijeti; to će te goniti dok te ne nestane.
23 Nebesa nad tvojom glavom postat će mjedena, a
tlo pod tvojim nogama postat će gvozdeno. 24 Kišu
tvoje zemlje Jahve će pretvarati u pijesak i prašinu da
na te pada s nebesa dok te ne uništi. 25 Jahve će od
tebe učiniti pobijeđenoga pred tvojim neprijateljima;
jednim ćeš putem prema njima izlaziti, a na sedam
putova bježat ćeš ispred njih. Strašilo ćeš postati za
sva zemaljska kraljevstva. 26 I mrtvo tijelo tvoje postat
će hranom svim pticama nebeskim i svoj zvjeradi
zemaljskoj. Nikoga neće biti da ih plaši. 27 Jahve će
te udarati egipatskim prištevima, čirevima, krastama i
svrabom, od kojih se nećeš moći izliječiti. 28 Jahve
će te udarati bjesnilom, sljepoćom i ludilom; 29 u po
bijela dana tumarat ćeš kao što tumara slijepac po
mraku; nećeš imati uspjeha u svojim pothvatima; sve
vrijeme svoje bit ćeš izrabljivan i pljačkan, a neće biti
nikoga da te spasi. 30 Sa ženom ćeš se zaručivati,
ali će je drugi posjedovati. Kuću ćeš graditi, ali u
njoj nećeš stanovati. Vinograd ćeš zasađivati, ali ga
nećeš brati. 31 Tvoga će vola na tvoje oči zaklati,
ali ti od njega nećeš jesti; tvoga će magarca ispred
tebe otimati, ali ti ga neće vraćati; stado će tvoje
neprijatelju tvome predavati, a neće biti nikoga da
ti pritekne u pomoć. 32 Sinovi tvoji i kćeri tvoje bit
će predavani drugome narodu. Oči će tvoje svaki
dan kapati gledajući za njima, ali ruka tvoja neće
moći ništa. 33 Narod koji i ne poznaješ jest će plod
sa zemlje tvoje i svu muku tvoju, dok ćeš ti sve
vrijeme svoje biti izrabljivan i gažen. 34 Ludovat ćeš

od prizora što će ih oči tvoje gledati. 35 Jahve će te
udarati ljutim prištevima po koljenima i po stegnima -
od stopala nogu tvojih do tjemena na glavi tvojoj - od
kojih se nećeš moći izliječiti. 36 Jahve će odvesti i
tebe i tvoga kralja, koga budeš postavio nad sobom,
među narod nepoznat i tebi i tvojim ocima te ćeš
ondje iskazivati štovanje drugim bogovima, drvenim
i kamenim. 37 Bit ćeš na zgražanje, porugu i ruglo
svim narodima među koje te Jahve odvede. 38 Mnogo
ćeš sjemena bacati u polje, ali ćeš malo žeti jer će ti
urod skakavci ogolijevati. 39 Vinograde ćeš saditi i
obrađivati, ali vina nećeš piti niti ćeš što brati jer će ih
crv izjedati. 40 Imat ćeš masline po svemu svome
području, ali se uljem nećeš mazati jer će ti masline
opadati. 41 Sinove ćeš i kćeri rađati, ali tvoji neće biti
jer će u sužanjstvo odlaziti. 42 Sva tvoja stabla i rod
sa zemlje tvoje postat će plijenom kukaca. 43 Došljak
koji bude u sredini tvojoj uzdizat će se nada te, a ti
ćeš padati sve niže i niže. 44 On će uzaimati tebi,
a ne ti njemu; on će biti glava, a ti rep. 45 Sva će
te ova prokletstva snalaziti, progoniti i doseći dok te
ne unište, jer nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga,
ni držao zapovijedi njegovih i zakona njegovih koje
ti je dao. 46 Ona će služiti za čudesni znak na tebi
i tvome potomstvu zauvijek. 47 Budući da nisi htio
služiti Jahvi, Bogu svome, vesela i radosna srca
zbog obilja svega, 48 služit ćeš neprijatelju svome,
koga će Jahve poslati na te, u gladu i žeđi, golotinji i
oskudici svakoj. Na tvoju će šiju navaljivati jaram od
gvožđa dok te ne satre. 49 Jahve će iz daljine, s kraja
zemlje, dovesti na te narod koji će sletjeti kao orao.
Bit će to narod kojemu jezika nećeš razumjeti; 50
narod bezdušan, koji neće pokazivati obzira prema
starima ni smilovanja prema mladima. 51 On će ti
jesti mlado od tvoga blaga i rod tvoje njive dok te
ne uništi; neće ti ostavljati ni žita, ni vina, ni ulja, ni
mlado od krave, ni priraštaj od stada, sve dok te ne
upropasti. 52 Opsjedat će te u svim tvojim gradovima
širom zemlje tvoje dok ne obori visoke i utvrđene
bedeme u koje si polagao nadu svoju; opsjednut će
te u svim gradovima tvojim širom zemlje tvoje koju ti
dadne Jahve, Bog tvoj. 53 U tjeskobi i jadu, kojima
će te neprijatelj tvoj pritisnuti, jest ćeš plod utrobe
svoje - meso sinova svojih i kćeri svojih koje ti dadne
Jahve, Bog tvoj. 54 Čovjek najnježniji i najmekši u
tebe zlobnim će okom gledati na vlastitog brata, ženu
u svome naručju i djecu svoju što mu preostanu, 55
ne hoteći ni s jednim od njih dijeliti mesa sinova svojih
koje bude jeo, jer zbog tjeskobe i jada, kojima će te
neprijatelj tvoj pritiskati po svim gradovima tvojim,
drugo mu neće preostajati. 56 I žena najnježnija i
najmekša što bude u tebe - toliko nježna i tankoćutna
da se ne usuđuje spustiti stopala na zemlju - zlobnim
će okom gledati na muža u svome naručju, i na sina
svoga, i na kćer svoju, 57 i na posteljicu svoju što joj
iziđe između nogu, i na djecu što ih ima roditi, jer će
ih potajno jesti, oskudna u svemu, zbog nevolje i jada
kojim će te neprijatelj tvoj pritisnuti po svim gradovima
tvojim. 58 Ako ne budeš držao i vršio riječi ovoga
Zakona što su napisane u ovoj knjizi, ne poštujući
ovo slavno i strašno Ime - Jahvu, Boga svoga - 59
Jahve će tebe i tvoje potomstvo teško ošinuti velikim i
dugotrajnim bičevima, pogubnim i dugim bolestima.
60 Pustit će na te sva zla egipatska kojih si se plašio, i
ona će se prilijepiti za te. 61 A i svaku drugu bolest i
bič, koji nije naveden u knjizi ovoga Zakona, Jahve će
na te puštati dok te ne uništi. 62 Ostat će vas samo
malo, vas što brojni bijaste kao zvijezde nebeske, a
sve zato što nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga. 63
Kako se Jahve nad vama radovao usrećujući vas i
množeći, tako će se Jahve radovati nad vama rušeći
vas i uništavajući da se iskorijenite sa zemlje u koju
idete da je zaposjednete. 64 Jahve će vas razbacati
po svim narodima, s kraja na kraj zemlje; ondje
ćeš iskazivati štovanje drugim bogovima: drvenim i
kamenim - koji su bili nepoznati i tebi i tvojim ocima.
65 Ali među tim narodima nećeš imati mira; ni tvome
stopalu neće biti počivališta, nego će ti ondje Jahve
dati srce uznemireno, oči utonule, dušu tjeskobnu. 66
Život tvoj visjet će o niti; bojat ćeš se i danju i noću i
nećeš biti siguran za život svoj. 67 U strahu koji će ti
stezati srce i od prizora što će ga oči tvoje gledati,
jutrom ćeš govoriti: 'Oh, da je već večer!' a navečer
ćeš govoriti: 'Oh, da je već jutro!' 68 U Egipat će te
na galijama natrag odvesti Jahve putem za koji sam
ti rekao da ga više ne smiješ vidjeti. Ondje ćete se
vi sami prodavati svojim neprijateljima za robove i
ropkinje, ali neće biti kupca."

29 To su riječi Saveza što ga propisa Jahve Mojsiju
da ga sklopi s Izraelcima u zemlji moapskoj,
povrh Saveza što ga je s njima sklopio na Horebu. 2
Mojsije sazva sav Izrael pa im reče: "Vidjeli ste na
rođene oči sve što je Jahve učinio u zemlji egipatskoj
faraonu, svim službenicima njegovim i svoj zemlji
njegovoj: 3 velike kušnje što su ih vidjele tvoje oči,
silne znakove i čudesa! 4 Ali vam ne dade Jahve do
danas razuma da shvatite, očiju da vidite ni ušiju da
čujete. 5 Vodio sam vas pustinjom četrdeset godina;
odjeća se na vama nije izderala niti su se sandale na
vašim nogama raskidale. 6 Kruha niste jeli; vina ni
drugoga opojnog pića niste pili, da biste znali da sam

ja Jahve, Bog vaš. 7 Kad stigoste na novo mjesto,
Sihon, kralj hešbonski, i Og, kralj bašanski, izađoše
pred nas u boj, ali smo ih potukli. 8 Zauzeli smo
njihovu zemlju te je predali u baštinu Rubenovcima,
Gadovcima i polovini plemena Manašeova. 9 Držite
i vršite riječi ovog Saveza da uspijevate u svemu
što poduzmete. 10 Danas stojite svi pred Jahvom,
Bogom svojim: vaši plemenski glavari, vaše starješine
i vaši nadglednici, svi muževi Izraela, 11 djeca vaša,
žene vaše i došljak koji je u tvome taboru - od onoga
koji ti siječe drva do onoga koji ti nosi vodu - 12 da
stupite u Savez s Jahvom, Bogom svojim, u Savez
zakletvom potvrđen, što ga Jahve, Bog tvoj, danas s
tobom sklapa 13 da danas od tebe učini svoj narod i
da ti on bude Bog, kako ti je rekao i kako se zakleo
tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu. 14 I ne
sklapam danas ovaj Savez sa zakletvom samo s
vama 15 nego i sa svakim koji danas stoji ovdje s
nama pred Jahvom, Bogom našim, i sa svakim koji
danas nije ovdje s nama. 16 Sami znate kako smo
boravili u zemlji egipatskoj i kako smo prošli posred
naroda kroz koje ste morali proći. 17 Vidjeli ste njihove
rugobe, njihove kumire od drveta i kamena, srebra
i zlata što ih imaju. 18 Neka ne bude među vama
čovjeka ni žene, roda ni plemena kojemu bi se srce
danas odvratilo od Jahve, Boga našega, pa da ide
iskazivati štovanje bogovima onih naroda. Neka ne
bude među vama korijena koji rađa otrovom i pelinom.
19 Neka se nitko, čuvši riječi ovog prokletstva, ne
nada blagoslovu kazujući u svome srcu: 'Bit će mi
dobro ako poživim i po prohtjevima srca svoga. Nek'
povodanj utaži žeđ!' 20 Takvome neće Jahve nikad
oprostiti, nego će se gnjev i ljubomornost Jahvina
izliti na tog čovjeka, tako da će se sve prokletstvo
zapisano u ovoj knjizi na nj oboriti te će Jahve izbrisati
ime njegovo pod nebom. 21 Prema svim prokletstvima
ovog Saveza, zapisanima u knjizi ovoga Zakona,
Jahve će ga odstraniti, na njegovu propast, od svih
plemena izraelskih. 22 Kasniji naraštaj, sinovi vaši
poslije vas, i stranci koji dođu iz daleke zemlje, kad
vide zla ove zemlje i bolesti što će ih Jahve pustiti na
nju, reći će: 23 'Sva je zemlja njegova samo sumpor
i sol; niti se što sije niti što klija; nikakva travka na
njoj ne raste; jednaka je srušenoj Sodomi i Gomori,
Admi i Sebojimu, što ih Jahve sruši u svojoj ljutini i
gnjevu.' 24 I svi će narodi pitati: 'Zašto učini Jahve
ovako ovoj zemlji? Kakva je morala biti žestina toga
silnoga gnjeva?' 25 Onda će im se reći: 'Jer su ostavili
Savez što ga je Jahve, Bog otaca njihovih, bio sklopio
s njima kad ih je izveo iz zemlje egipatske; 26 i jer su
otišli da iskazuju štovanje drugim bogovima i njima
se klanjali, bogovima kojih nisu poznavali i kojih im
on nije odredio. 27 Zato se Jahvin gnjev izlio na ovu
zemlju i palo na nju sve prokletstvo zapisano u ovoj
knjizi. 28 Jahve ih je iščupao iz njihove zemlje u
ljutini, srdžbi i velikom gnjevu te ih bacio u drugu
zemlju. Tako je i danas.' 29 Što je sakriveno, pripada
Jahvi, Bogu našemu, a objava nama i sinovima našim
zauvijek da vršimo sve riječi ovoga Zakona.

30 Kad te sve ove riječi, blagoslov i prokletstvo što
ih danas preda te stavih, snađu i ti ih uzmeš
k srcu među svim narodima među koje te Jahve,
Bog tvoj, bude protjerao 2 i obratiš se k Jahvi, Bogu
svome, i poslušaš - i ti i tvoji sinovi - glas njegov
iz svega srca svoga i iz sve duše svoje u svemu
što sam ti danas naredio, 3 tada će Jahve, Bog
tvoj, vratiti tvoje izgnanike; smilovat će se tebi i opet
ćete sabrati između svih naroda među koje te bude
rastjerao Jahve, Bog tvoj. 4 Ako bi se koji izgnanik
tvoj nalazio i na kraju svijeta, i odande će te sabrati
Jahve, Bog tvoj - odande će te uzeti. 5 Jahve, Bog
tvoj, dovest će te u zemlju koju su posjedovali oci
tvoji da je ti zaposjedneš; učinit će te sretnijim i
brojnijim od očeva tvojih. 6 Jahve, Bog tvoj, obrezat
će tvoje srce, srce tvoga potomstva, tako da ljubiš
Jahvu, Boga svoga, iz svega srca svoga i iz sve duše
svoje i da živiš. 7 Jahve, Bog tvoj, svalit će sva ova
prokletstva na neprijatelje tvoje, na mrzitelje tvoje koji
su te progonili. 8 A ti ćeš ponovo slušati glas Jahvin i
vršiti sve njegove zapovijedi koje ti danas dajem. 9
Jahve, Bog tvoj, obilno će te nagrađivati u svakom
pothvatu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu
stoke tvoje i u urodu tvoga plodnog tla; jer Jahve
će se opet radovati nad tvojim dobrom, kao što se
radovao nad dobrom otaca tvojih, 10 kad poslušaš
glas Jahve, Boga svoga, držeći njegove zapovijedi i
njegove naredbe zapisane u knjizi ovoga Zakona, to
jest kada se obratiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem
svojim i svom dušom svojom. 11 Ova zapovijed što
ti je danas dajem nije za te preteška niti je od tebe
predaleko. 12 Nije na nebesima da bi rekao: 'Tko će
se za nas popeti na nebesa, skinuti nam je te nam je
objaviti da je vršimo?' 13 Nije ni preko mora da bi
mogao reći: 'Tko će preko mora za nas poći, donijeti
nam je te nam je objaviti da je vršimo?' 14 Jer, Riječ
je posve blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da
je vršiš. 15 Gledaj! Danas preda te stavljam: život i
sreću, smrt i nesreću. 16 Ako poslušaš zapovijedi
Jahve, Boga svoga, koje ti danas dajem - ako ih
poslušaš ljubeći Jahvu, Boga svoga, hodeći njegovim
putovima, vršeći njegove zapovijedi, njegove zakone i

njegove uredbe, živjet ćeš i razmnožit će te Jahve,
Bog tvoj, i blagoslovit će te u zemlji u koju ulaziš
da je zaposjedneš. 17 Ali ako se srce tvoje odvrati
i ne poslušaš, nego zastraniš i budeš se klanjao
drugim bogovima i njima iskazivao štovanje, 18 ja
vam danas izjavljujem da ćete zaista propasti; nećete
dugo živjeti na zemlji u koju ćete, prešavši Jordan, ući
da je zaposjednete. 19 Uzimam danas za svjedoke
protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i
smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj, 20
ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas,
prianjajući uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo. TÓa
on je život tvoj, tvoj dugi vijek, da bi mirno mogao
boraviti na zemlji za koju se Jahve zakle ocima tvojim
Abrahamu, Izaku i Jakovu da će im je dati."

31 Mojsije dođe da upravi ove riječi svemu Izraelu:
2 "Meni je danas sto dvadeset godina", - reče
im. "Ne mogu više izlaziti i ulaziti. A Jahve mi je
rekao: 'Nećeš prijeći ovog Jordana!' 3 Sam Jahve,
Bog tvoj, pred tobom će prijeći; on će pred tobom
potući one narode da ih otjerate s posjeda. Jošua
će pred tobom ići, kako je Jahve rekao. 4 Jahve
će postupiti s njima kako je postupio sa Sihonom i
Ogom, amorejskim kraljevima, i njihovom zemljom
kad ih uništi. 5 Pred vas će ih Jahve položiti, a vi
ćete s njima postupati prema svim naredbama koje
sam vam dao. 6 Ohrabrite se i budite odlučni! Ne
bojte se i nemojte prÓedati pred njima. TÓa sam
Jahve, Bog tvoj, ide s tobom; neće te zapustiti niti će
te ostaviti." 7 Tada Mojsije zovnu Jošuu pa mu reče
pred svim Izraelom: "Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti
ćeš ići s ovim narodom u zemlju za koju se Jahve
zakle ocima njihovim da će im je dati; ti ćeš im je
predavati u baštinu. 8 Sam Jahve ide pred tobom; on
će s tobom biti; neće te zapustiti niti će te ostaviti.
Ne boj se i ne dršći!" 9 Mojsije napisa ovaj Zakon
i predade ga svećenicima, sinovima Levijevim, koji
su nosili Kovčeg saveza Jahvina, i svim izraelskim
starješinama. 10 Mojsije im naredi: "Svake sedme
godine - godine oprosne - na Blagdan sjenica, 11
kad dođe sav Izrael da vidi lice Jahve, Boga tvoga,
na mjestu koje on odabere, pročitaj ovaj Zakon u
nazočnosti svega Izraela. 12 Saberi narod - ljude,
žene, djecu i došljaka što bude u tvojim gradovima -
da čuju i da nauče bojati se Jahve, Boga vašega,
pa da drže i vrše sve riječi ovog Zakona. 13 Sinovi
njihovi, koji to još ne znaju, čut će i naučit će bojati se
Jahve, Boga vašega, sve vrijeme dok budete živjeli
na zemlji što ćete je, prešavši Jordan, zaposjesti." 14
Jahve reče Mojsiju: "Evo se bliži vrijeme tvoje smrti.
Zovni Jošuu i nađite se u Šatoru sastanka da mu dam
zapovijedi." Mojsije i Jošua dođu u Šator sastanka.
15 U Šatoru pokaže se Jahve u stupu od oblaka. Stup
od oblaka stajao je na ulazu u Šator. 16 Jahve reče
Mojsiju: "Evo ćeš naskoro počinuti sa svojim ocima.
A narod će se ovaj dići da čini blud idući za tuđim
bogovima one zemlje u koju će naskoro ući; mene će
napustiti i prekršit će moj Savez što ga s njim sklopih.
17 I onda će se izliti moj gnjev na nj. Ostavit ću ih tada
i sakriti od njih svoje lice da budu proždirani. Snaći
će ih mnoga zla i nevolje i onda će reći: 'Zar me ne
snalaze ove nevolje zbog toga što Bog moj nije u
mojoj sredini?' 18 A ja ću sasvim sakriti svoje lice u
taj dan, zbog svega zla što ga budu činili okrećući se
drugim bogovima. 19 Pišite sada sebi ovu pjesmu.
Neka je nauče Izraelci! Stavi je u njihova usta da mi
ova pjesma bude svjedokom protiv Izraelaca. 20 Kad
ih dovedem u zemlju kojom teče med i mlijeko i za
koju se zakleh ocima njihovim i kad se najedu, nasite
i ugoje, okrenut će se oni drugim bogovima i njima će
iskazivati štovanje; mene će prezreti i prekršiti moj
Savez. 21 A kad ih snađu mnoge nesreće i nevolje,
ova pjesma, jer je njihovo potomstvo neće nikada
zaboraviti, pružit će svjedočanstvo protiv njih. Jer
znam ja njihove osnove i što već danas snuju, prije
nego sam ih i doveo u zemlju koju im pod zakletvom
obećah." 22 Toga dana napisa Mojsije ovu pjesmu i
nauči Izraelce pjesmi. 23 Nunovu sinu Jošui naloži:
"Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti ćeš uvesti Izraelce
u zemlju za koju sam im se zakleo. I ja ću biti s
tobom." 24 Kad Mojsije napisa riječi ovoga Zakona
u knjigu, 25 tada naredi Levijevcima, koji su nosili
Kovčeg saveza Jahvina: 26 "Uzmite knjigu ovoga
Zakona i položite je uz Kovčeg saveza Jahvina. Neka
ondje bude svjedokom protiv tebe! 27 TÓa znam ja
tvoju buntovnost i tvoju tvrdu šiju. Evo i danas, dok
još s vama živim, bunite se protiv Jahve. A kako
li nećete kad ja umrem! 28 Saberite k meni sve
starješine svojih plemena i svoje nadglednike da na
njihove uši kažem ove riječi te da protiv njih uzmem
za svjedoke nebo i zemlju. 29 Jer znam ja da ćete
se nakon moje smrti izopačiti i skrenuti s puta koji
sam vam odredio; nesreća će vas snaći u budućim
vremenima kad budete činili što je Jahvi nemilo i
gnjevili ga djelima ruku svojih." 30 A onda, na uši sve
zajednice izraelske, Mojsije izgovori do kraja riječi
ove pjesme:

32 "Slušajte, nebesa, sad ću govoriti; čuj, zemljo,
riječi usta mojih! 2 Nek' mi nauk daždi poput
kiše, kao rosa riječ nek' moja pada, kao kišica po

mladoj zeleni, kao pljusak po travi velikoj! 3 Jer,
Jahvino ću ime uznositi, a vi Boga našeg veličajte! 4
On je Stijena, djelo mu je savršeno, jer pravi su svi
njegovi putovi. Bog je on vjeran i bez zloće, pravedan
je on i pravičan. 5 Oni mu se iznevjeriše - nisu
mu sinovi, već nakaze sinovske, porod izopačen i
prepreden. 6 Tako li uzvraćaš Jahvi, narode glupi i
bezumni! Nije li on Otac tvoj, Stvoritelj, koji te sazdao,
po kom postojiš? 7 Spomeni se dana pradavnih,
promotri godine od naraštaja do naraštaja. Oca svoga
pitaj, i poučit će te, pitaj starije, pa će ti kazati. 8 Kad
je Višnji baštinu dijelio narodima, kad je razmještao
sinove čovječje, odredi im međe po broju Božjih
sinova: 9 tad Jahvu njegov narod zapade, Jakov bi
njegova baština. 10 U zemlji stepskoj on ga je našao,
u pustinjskoj jezivoj pustoši. Obujmio ga, gajio ga
i čuvao k'o zjenu oka svoga. 11 Poput orla što bdi
nad gnijezdom, nad svojim orlićima lebdeći, tako on
krila širi, uzima ga, pa ga na svojim nosi perima.
12 Jahve sam njega je vodio, tuđeg boga s njim ne
bijaše. 13 Povede ga po visočjima zemlje, nahrani ga
plodovima poljskim, dade mu meda iz pećine i ulja
iz tvrde stijene; 14 kravljeg masla i ovčjeg mlijeka
s pretilinom jaganjaca, ovnova bašanskih i jaraca,
sa salom žitnih bubrega, i napoji ga pjenušavom
krvlju grožđa. 15 Jeo je Jakov i nasitio se, ugojio se
Ješurun pa se uzritao. Udebljao si se, utovio, usalio.
Odbacio je Boga koji ga stvori i prezreo Stijenu svog
spasenja. 16 Tuđim bozima učiniše ga ljubomornim,
razjariše ga gnusobama. 17 Žrtvovahu zlodusima
koji Bog nisu, bogovima kojih ne poznavahu prije,
došljacima koji stigoše nedavno i koje oci njihovi ne
štovahu. 18 Odnemaruješ Stijenu što te na svijet
dade, ne sjećaš se više Boga koji te rodi! 19 Vidje to
Jahve i u gnjevu svojem odbaci sinove svoje i kćeri.
20 Lice ću im svoje sakriti, reče, i vidjet ću što će biti
od njih. Jer izopačeno je to koljeno, sinovi u kojima
vjernosti nema. 21 Ništavnim me bogom na ljubomor
potakoše, razdražiše me ništavilima svojim, i ja ću
njih ljubomornim učinit', pukom ništavnim, razdražit
ću ih glupim nekim narodom! 22 Da, moga gnjeva
požar je usplamtio i gorjet će do dubina šeolskih;
proždrijet će zemlju i sve što ona rađa, sažeći joj
brda do temelja. **(Sheol h7585)** 23 Nevolje na njih ću
svaliti, na njih ću svoje istrošiti strijele. 24 Od gladi
će umirati, ognjica i pošast njih će trovati. Poslat ću
na njih zub zvjerinji i otrov zmija što prahom gmižu.
25 Vani će mač zatirati djecu, a strava će vladati
unutra. Ginut će jednako momak i djevojka, dojenče
i starac sjedokos. 26 Rekoh: U prah ću ih smrviti,
zbrisati im spomen izmed ljudi. 27 Ali se bojah ruga
dušmanskoga: mogli bi im prevarit' se protivnici, pa
da kažu: 'Pobjeda je naša, nije to Jahvina izvela ruka.'
28 Jer narod je to neupućen, oštroumlja u njih nema.
29 Da su mudri, već bi se i dosjetili, razabrali što ih
očekuje. 30 Kako da jedan tisuću u bijeg nagna, i
deset tisuća da dvojica gone, da ih Stijena njina nije
prodala, da ih Jahve nije izručio? 31 Al' stijena im nije
poput naše Stijene; osuđeni su naši neprijatelji. 32
Jer trs je njihov od sodomskog trsa i od vinograda
gomorskih; grožđe im je grožđe otrovno, grozdovi
im grozdovi gorčine; 33 njihovo je vino otrov zmijski,
žestok jed otrovnice ljute. 34 Al' nije li on u mene
poput dragulja, zapečaćen u mojim riznicama? 35
Moja je odmazda i nagrada u vrijeme kad im noga
posrne. Jer blizu je dan njihove propasti, udes njihov
brzo im se bliži! 36 (Pravdu će Jahve dati svome
puku, sažalit se nad slugama svojim.) Vidjet će da im
gine snaga, da je i robu i slobodnu kraj. 37 Tad će
reći: 'Ta gdje su bozi njihovi, gdje stijena kojom se
zaklanjahu? 38 Oni što su jeli salo njihovih klanica i
pili vino njihovih ljevanica?' Neka se dignu i neka vam
pomognu, nek' vam budu zaklonište! 39 Vidite sada
da ja, ja jesam, i da drugog Boga pored mene nema!
Ja usmrćujem i oživljujem; ja udaram i iscjeljujem
(i nitko se iz ruke moje ne izbavlja). 40 Da, svoju
ruku ja dižem prema nebu i kažem: Ne bio ja živ
vječito 41 ako naoštrivši mač svoj blistavi ne uzmem
sud u svoje ruke da svojim odmazdim dušmanima,
da naplatim onima koji mene mrze. 42 Strijele svoje
opojit ću krvlju i mač moj najest će se mesa, krvi
ubijenih i zarobljenih, glava dušmanskih vrhovnika. 43
Kličite, o nebesa, s njime, obožavajte ga, sinovi Božji!
Kličite, puci, s njegovim narodom, uznosite snagu
njegovu, poslanici Jahvini. Jer će krv slugu svojih
osvetiti, istom mjerom vratit' dušmanima, naplatit će
od onih koji njega mrze, očistit' od grijeha zemlju svog
naroda.” 44 Dođe Mojsije s Jošuom, sinom Nunovim,
te izgovori u uši naroda riječi ove pjesme. 45 Kad
Mojsije izgovori sve ove riječi svemu Izraelu, 46 reče
im: “U srca svoja usadite sve riječi koje danas uzimam
za svjedoka protiv vas; naredite sinovima svojim da ih
drže vršeći sve riječi ovoga Zakona. 47 TÓa nije to za
vas prazna riječ jer ona je vaš život. Zbog ove riječi
živjet ćete dugo na zemlji koju ćete, prešavši Jordan,
zaposjesti.” 48 Toga istog dana Jahve reče Mojsiju:
49 “Popni se na goru Nebo u Abarskom gorju - ono je
u moapskoj zemlji nasuprot Jerihonu - pa pogledaj
zemlju kanaansku što ću je dati u posjed Izraelcima.
50 Onda umri na gori na koju se uspneš i pridruži se
svojim precima kao što je i tvoj brat Aron, koji je umro
na brdu Horu, bio pridružen svojima. 51 A to zato

što ste mi se iznevjerili sred Izraelaca kod Meriba
Kadeša, kod voda u pustinji Sinu: niste očitovali moju
svetost među Izraelcima. 52 Zato ćeš samo izdaleka
vidjeti onu zemlju, ali u nju nećeš ući - u zemlju koju
dajem Izraelcima."

33 Ovo je blagoslov kojim Mojsije - čovjek Božji
- blagoslovi Izraelce pred svoju smrt. 2 Reče
on: "Dođe Jahve sa Sinaja, sa Seira im se pokaza i
s gore Parana zasja. Zbog njih dođe od kadeških
zborova, sa svoga juga sve do Obronaka. 3 Ipak
ti ljubiš narode, svi sveti njihovi u tvojoj su ruci.
Pred tvojim su ležali nogama, išli tobom predvođeni."
4 (Mojsije nam je odredio zakon.) "Zbor Jakovljev
njegovom posta baštinom; 5 i bje kralj u Ješurunu
kad se sakupiše glavari narodni, kad se sjediniše
plemena Jakovljeva. 6 Nek' živi Ruben i nikad nek'
ne izumre, nek' živi šačica njegovih! 7 Evo što reče
za Judu: Uslišaj, Jahve, glas Judin i privedi ga k
njegovu narodu. Nek mu ruke njegovo brane pravo,
pomozi mu protiv dušmana njegovih. 8 O Leviju
reče: Daj Leviju tvoje Urime i tvoje Tumime čovjeku
milosti svoje, koga si u Masi iskušao, s kojim si se
preo kod voda meripskih. 9 O ocu svome i majci
reče on: Nisam ih vidio! Braće svoje ne poznaje, na
svoju se djecu ne osvrće, jer tvoju riječ on je vršio i
tvojega se držao Saveza. 10 On uči Jakova tvojim
odredbama i Izraela tvojemu Zakonu. On podiže kad
k tvojim nosnicama i paljenicu na žrtvenik ti stavlja.
11 O Jahve, snagu mu blagoslovi, milostivo primi
djelo ruku njegovih. Slomi bedra njegovih neprijatelja;
mrzitelji njegovi nek' više ne ustanu. 12 O Benjaminu
reče: Jahvin je on ljubimac i u miru svagda počiva.
Višnji ga štiti svih njegovih dana, između njegovih
prebiva bregova. 13 O Josipu reče: Zemlju mu je
Jahve blagoslovio; njegovo je najbolje od onog što
daje rosa nebeska i što se u bezdanima dolje krije! 14
Najbolje od onog što daruje sunce i što mlađak novi
nosi, 15 prvine s drevnih planina i najbolje s vječnih
brežuljaka, 16 ponajbolji rod zemlje i svega što je na
njoj i milost Onog što prebiva u grmu. Nek' sve to
dođe na glavu Josipovu, na tjeme posvećenog između
sve braće! 17 K'o prvenac bika on je veličanstven,
rozi su mu rogovi bivolji, njima on nabada narode sve
do krajeva zemaljskih. Takva su mnoštva Efrajimova,
takve su tisuće Manašeove. 18 O Zebulunu reče:
Bio sretan, Zebulune, u pohodima, i ti, Jisakare, u
šatorima svojim! 19 Na brdu gdje dolaze zazivati
narodi za uspjeh prinose oni prave žrtve jer sišu obilje
mora i blago skriveno u pijesku. 20 O Gadu reče:
Nek' je blagoslovljen tko Gada raširi! Poput lavice
on počiva razderavši mišicu i glavu. 21 Prvine je tad
sebi dodijelio jer vidje da mu je sačuvan dio glavarev.
Na čelu svega naroda on je došao, pravdu Jahvinu
izvršivši i odluke njegove s Izraelom. 22 O Danu
reče: Dan je lavić što skače iz Bašana. 23 O Naftaliju
reče: Naftali, milostima nasićen, Jahvinim ispunjen
blagoslovom: more i jug njegovo su vlasništvo. 24 O
Ašeru reče: Blagoslovljen bio Ašer među sinovima!
Nek' miljenik bude među braćom svojom, i nek' noge
svoje u ulje umače! 25 Nek' ti zasuni budu od gvožđa
i mjedi i nek' ti mir traje koliko i život! 26 Nitko nije
kao Bog Ješurunov: po nebesima u pomoć ti jezdi
i po oblacima u svom veličanstvu! 27 Bog vječni
tvoje je utočište, a na zemlji drevna njegova mišica
pred tobom goni neprijatelja; on dovikuje: 'Uništi!'
28 U sigurnosti prebiva Izrael, a Jakovljev je izvor
na osami u zemlji žita i vina, gdje nebesa rosom
dažde. 29 Blago tebi, Izraele! Koji narod k'o tebe
Jahve spasava? On štit je tvoj što te brani i mač tvoj
slavodobitni, dušmani ti se ulaguju, al' ti ćeš im gazit'
po leđima."

34 Poslije toga ode Mojsije s Moapskih poljana
na brdo Nebo, na vrhunac Pisge nasuprot
Jerihonu, gdje mu Jahve pokaza svu zemlju: Gilead
do Dana, 2 sav Naftali, kraj Efrajimov i Manašeov, svu
Judinu krajinu do Zapadnog mora; 3 zatim Negeb,
područje doline Jerihona - grada palmi - do Soara.
4 Potom mu reče Jahve: "Ovo je zemlja za koju
sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću je
dati tvome potomstvu. Dopustio sam da je pogledaš
svojim očima, ali ti onamo nećeš prijeći." 5 I Mojsije,
sluga Jahvin, umrije ondje u zemlji moapskoj po
Jahvinoj zapovijedi. 6 I ukopa ga on u dolini u zemlji
nasuprot Bet Peoru. Do dana današnjega nitko nije
doznao za njegov grob. 7 Mojsiju bijaše sto dvadeset
godina kad umrije. Oko mu nije oslabilo niti mu je
snaga popustila. 8 Izraelci oplakivahu Mojsija na
Moapskim poljanama trideset dana. Potom prođoše i
dani oplakivanja - tugovanja za Mojsijem. 9 A Jošua,
sin Nunov, bio je ispunjen duhom mudrosti jer Mojsije
bijaše na nj položio svoje ruke. Njega su Izraelci
slušali i činili kako je Jahve naredio Mojsiju. 10 Ne
pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju - njega
je Jahve poznavao licem u lice! - 11 po svim onim
znakovima i čudesima u zemlji egipatskoj za koja
ga je Jahve slao da ih učini na faraonu, na svim
službenicima njegovim i na svoj zemlji njegovoj, 12
po onoj moćnoj ruci njegovoj i po svim onim velikim
zastrašnim djelima koja učini na oči svega Izraela.

Jošua

1 Poslije smrti Mojsija, sluge Jahvina, reče Jahve
Jošui, sinu Nunovu, pomoćniku Mojsijevu: **2** "Moj
je sluga Mojsije umro; zato sada ustani, prijeđi preko
toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem
sinovima Izraelovim. **3** Svako mjesto na koje stupi
vaša noga dajem vam, kao što obećah Mojsiju. **4**
Od pustinje i od Libanona pa do Velike rijeke, rijeke
Eufrata, i sve do Velikog mora na sunčanom zapadu -
sve će to biti vaše područje. **5** Nitko neće odoljeti pred
tobom u sve dane tvog života; ja ću biti s tobom, kao
što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti
ću te ostaviti. **6** Budi odvažan i hrabar jer ćeš ti uvesti
narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh
ocima njihovim da ću im je dati. **7** Samo budi odvažan
i hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti
je dao Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno
ni lijevo da bi ti bilo sretno sve što poduzmeš. **8** Neka
knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o
njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je
u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet
ćeš u pothvatima. Nisam li ti zapovjedio: **9** odvaži
se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda
god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj." **10** Tada
zapovijedi Jošua glavarima narodnim: **11** "Prođite kroz
tabor i proglasite puku ovu zapovijed: 'Spremite sebi
brašnenice jer ćete za tri dana prijeći preko Jordana
da biste primili u posjed zemlju koju vam Jahve, Bog
vaš, daje u baštinu.'" **12** Zatim reče Jošua plemenu
Rubenovu i Gadovu i polovini plemena Manašeova:
13 "Sjetite se onoga što vam je zapovjedio Mojsije,
sluga Jahvin, kada vam je rekao: 'Jahve, Bog vaš,
hoće da počinete i daje vam ovu zemlju. **14** Vaše
žene, djeca i stada mogu ostati u zemlji koju vam
je dao Mojsije s onu stranu Jordana. Vi pak ratnici,
za boj spremni, morate naoružani poći pred svojom
braćom da im pomognete, **15** sve dok Jahve ne dade
da počinu i vaša braća, kao i vi, i dok ne zaposjednu
zemlju koju im daje Jahve, Bog vaš. Tada se možete
vratiti u zemlju koja vam pripada i koju vam je dao
Jahvin sluga Mojsije, na drugoj strani Jordana, prema
istoku sunca.'" **16** Oni odgovore Jošui: "Sve što nam
zapovjediš, učinit ćemo, i kuda nas god pošalješ, poći
ćemo. **17** Kao što smo slušali Mojsija, tako ćemo
se pokoravati i tebi. Samo neka Jahve, Bog tvoj,
bude s tobom kao što bijaše s Mojsijem! **18** Tko se
god usprotivi tvome glasu i ne posluša tvojih riječi
u svemu što mu zapovjediš neka bude pogubljen.
Samo ti budi odvažan i hrabar!"

2 Jošua, sin Nunov, posla potajno iz Šitima dvojicu
uhoda s nalogom: "Idite, izvidite područje, osobito
Jerihon." Oni odu i stignu u kuću bludnice koja se
zvala Rahaba i ondje prenoće. **2** To bude javljeno
kralju jerihonskom: "Evo, stigoše noćas ovamo neki
ljudi od sinova Izraelovih da izvide zemlju." **3** Tada
kralj jerihonski poruči Rahabi: "Izvedi ljude koji su
došli k tebi, koji su ušli u tvoj dom, jer su došli uhoditi
svu zemlju." **4** Ali žena uze ona dva čovjeka, sakri
ih i reče: "Istina, ti su ljudi došli k meni, ali ja nisam
znala odakle su. **5** Kada se u sumrak zatvarahu
gradska vrata, oni odoše i ja ne znam kamo su
krenuli. Požurite za njima jer ih još možete stići." **6**
A ona ih bijaše izvela na krov i sakrila pod netrveni
lan što ga je ondje razastrla. **7** I požure se ljudi u
potjeru za njima, prema Jordanu, sve do prijelaza
preko rijeke; a kad je potjera izišla, zatvore se za
njima gradska vrata. **8** Dok još oni gore ne bijahu
zaspali, popne se Rahaba k njima na krov **9** i reče
im: "Znam da vam je Jahve dao ovu zemlju, jer nas je
sve uhvatio strah od vas i prezaju od vas svi žitelji
ovoga kraja. **10** Jer čusmo kako je Jahve isušio vodu
Crvenoga mora pred vama kada ste izašli iz Egipta, i
ono što ste učinili dvojici kraljeva amorejskih s druge
strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje pogubiste. **11** Kad
smo čuli sve to, zastalo nam srce i nitko da smogne
snage da vam se suprotstavi jer Jahve, Bog vaš - on
je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji. **12** Zakunite
mi se, dakle, Jahvom da ćete i vi učiniti milost domu
oca moga, kao što i ja učinih milost vama, i dajte mi
pouzdan znak **13** da ćete ostaviti na životu moga oca
i moju majku, braću moju i sestre moje i sve njihovo i
da ćete nas izbaviti od smrti." **14** Odgovoriše joj ljudi:
"Životom svojim jamčimo za vas, samo ako nas ne
izdate. Kad nam Jahve dade zemlju, iskazat ćemo
ti milost i vjernost." **15** Rahaba ih zatim spusti po
konopu kroz prozor jer joj je kuća bila uz bedem i
ona je do bedema stanovala. **16** Još im reče: "Pođite
prema gori da vas potjera ne nađe i krijte se ondje
tri dana dok se progonitelji ne vrate, a onda idite
svojim putem." **17** Ljudi joj odgovore: "Evo, ovako
ćemo ti ispuniti zakletvu kojom si nas zaklela: **18** kad
uđemo u zemlju, posluži se ovim znakom: priveži ovu
crvenu vrpcu za prozor kroz koji nas spuštaš i sakupi
kod sebe, u kući, svoga oca, i svoju majku, i svoju
braću, i svu svoju rodbinu. **19** Tko god od vas stupi
van preko praga tvoje kuće, krv njegova na glavu
njegovu: nije krivnja na nama - sam je krivac svojoj
smrti; a tko ostane s tobom u kući, krv njegova neka
padne na glave naše - mi ćemo biti krivci ako ga se
tko rukom dotakne. **20** Ako pak izdaš ovu našu stvar,

slobodni smo od zakletve kojom si nas zaklela." 21
A ona odgovori: "Neka bude kako rekoste!" Tada ih
pusti i oni odoše, a ona zaveza na prozor crvenu
vrpcu. 22 Oni odoše i dođoše u goru i ondje ostadoše
tri dana dok se ne vrati potjera; tražila ih je potjera na
svim putovima, ali ih nije nigdje našla. 23 Tada se
vrate i one dvije uhode: siđu s gore, prijeđu preko
rijeke i dođu k Jošui, sinu Nunovu, te ga izvijeste o
svemu što im se dogodilo. 24 I rekoše Jošui: "Jahve
nam je svu tu krajinu predao u ruke; sve je njezine
stanovnike uhvatio strah pred nama."

3 Urani Jošua i sa svim sinovima Izraelovim krene
od Šitima. I stignu do Jordana pa ondje prije
prelaza prenoće. 2 Poslije tri dana prođu starješine
kroz tabor i zapovjede puku: 3 "Čim ugledate Kovčeg
saveza Jahve, Boga vašega, i svećenike levite koji
ga nose, krenite svi sa svoga mjesta i pođite za njim.
4 Tako ćete znati put kojim vam je ići, jer tim putem
još nikada niste išli. Ali između vas i Kovčega neka
bude razmak do dvije tisuće lakata. I da mu se niste
približili." 5 A Jošua zapovjedi narodu: "Posvetite
se za sutra, jer će sutra Jahve učiniti čudesa među
vama." 6 A svećenicima Jošua zapovjedi: "Dignite
Kovčeg saveza i nosite ga pred narodom." I digoše
Kovčeg saveza i poniješe ga pred narodom. 7 Jahve
reče Jošui: "Danas te počinjem uzvisivati pred očima
svega Izraela, neka znaju da sam s tobom kao što
bijah s Mojsijem. 8 Ti pak zapovjedi svećenicima
koji nose Kovčeg saveza:' Kada stignete do voda
jordanskih, u Jordanu se samom zaustavite.'" 9
Tada reče Jošua Izraelcima: "Priđite i čujte riječi
Jahve, Boga svojega." 10 I reče Jošua: "Po ovomu
ćete spoznati da je među vama Bog živi: on će
goniti ispred vas Kanaance, Hetite, Hivijce, Perižane,
Girgašane, Amorejce i Jebusejce. 11 Evo, Kovčeg
saveza Gospodara sve zemlje proći će pred vama
preko Jordana. 12 Izaberite odmah dvanaest ljudi iz
plemena Izraelovih, po jednoga iz svakoga plemena.
13 Čim stopala svećenika koji nose Kovčeg Jahve,
Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan, razdijelit će
se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit će se
kao nasip.'" 14 Kad je narod krenuo iz svojih šatora
da prijeđe preko Jordana, ponesu svećenici Kovčeg
saveza pred njim. 15 A kad su nosači Kovčega stigli
do Jordana i kada su svećenici koji su nosili Kovčeg
zagazili u vodu na obali - a bilo je vrijeme žetve kad
se Jordan prelijeva preko svojih obala - 16 voda što
je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila
kod grada Adame, koji se nalazi kraj Sartana; a
voda što je otjecala dolje u Arabsko ili Slano more
sasvim je otekla i narod je prelazio prema Jerihonu.
17 Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina
stajahu na suhu usred Jordana i prelažaše Izrael po
suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.

4 Pošto je sav narod prešao preko Jordana, reče
Jahve Jošui: 2 "Izaberite iz naroda dvanaest ljudi,
od svakoga plemena po jednoga, 3 i zapovjedite
im: 'Dignite odavde, iz sredine Jordana - s mjesta
gdje stoje noge svećenika - dvanaest kamenova
koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu
gdje budete noćas prenoćili.'" 4 Tada pozva Jošua
dvanaest ljudi koje je bio izabrao između sinova
Izraelovih, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka,
5 i reče im: "Idite pred Kovčeg Jahve, Boga svoga,
u sredinu Jordana, i neka svaki donese na svojim
ramenima po jedan kamen prema broju plemena
Izraelovih. 6 To će biti na spomen među vama.
Kad vas jednoga dana budu pitala vaša djeca: 'Što
vam znače ovi kamenovi?' 7 reći ćete im: 'Voda se
Jordana razdijelila pred Kovčegom saveza Jahvina
kad je prelazio preko Jordana.' I ovo će kamenje
biti vječni spomen sinovima Izraelovim." 8 Izraelci
učine kako im je zapovjedio Jošua, uzmu dvanaest
kamenova iz sredine Jordana, prema broju plemena
Izraelovih, kako je Jahve naredio Jošui: prenesu
ih do svoga noćišta i polože ondje. 9 Zatim Jošua
postavi usred Jordana dvanaest kamenova na mjesta
gdje su stajale noge svećenika koji su nosili Kovčeg
saveza. Ondje stoje i danas. 10 Svećenici koji su
nosili Kovčeg saveza stajali su usred Jordana, sve
dok se nije izvršilo sve što je Jahve zapovjedio Jošui
da narod izvrši, sasvim onako kao što Mojsije bijaše
naredio Jošui. A narod je žurno prelazio. 11 Pošto je
sav narod prešao, prijeđu i svećenici s Kovčegom
saveza Jahvina i krenu pred narodom. 12 Tada
sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena
Manašeova u bojnoj opremi stanu na čelo sinova
Izraelovih, kao što im bijaše zapovjedio Mojsije. 13
Oko četrdeset tisuća naoružanih ljudi prešlo je pred
Jahvom da se bori na Jerihonskim poljanama. 14
Toga dana uzvisi Jahve Jošuu pred svim Izraelom
i svi ga se bojahu, kao nekoć Mojsija, u sve dane
njegova života. 15 Jahve reče Jošui: 16 "Zapovjedi
svećenicima koji nose Kovčeg saveza neka izađu
iz Jordana." 17 Tada Jošua zapovjedi svećenicima:
"Izađite iz Jordana!" 18 A čim su svećenici koji su
nosili Kovčeg saveza Jahvina izašli isred Jordana
i stali nogama na suho, vrate se vode Jordana na
svoje mjesto i poteku kao i prije preko svojih obala.
19 Narod je izašao iz Jordana desetog dana prvoga

mjeseca. Tada se utaborio u Gilgalu, istočno od
Jerihona. 20 A onih dvanaest kamenova što su ih
uzeli sa sobom iz Jordana, Jošua postavi u Gilgalu.
21 Tada reče Izraelcima: “Ako potomci vaši upitaju
jednoga dana svoje očeve: 'Što znači ovo kamenje?' -
22 vi ih poučite ovako: 'Izrael je ovdje po suhu prešao
preko Jordana 23 jer je Jahve, Bog vaš, osušio pred
vama vodu Jordana dok ne prijeđoste, kao što je
učinio Jahve, Bog vaš, s Morem crvenim kad ga je
osušio pred nama dok ne prijeđosmo. 24 A sve to,
da bi znali svi narodi zemlje koliko je moćna ruka
Jahvina, i vi sami da se svagda bojite Jahve, Boga
svoga.'”

5 Pošto su čuli svi kraljevi amorejski na zapadnoj
strani Jordana i svi kraljevi kanaanski koji bijahu uz
more da je Jahve osušio Jordan pred Izraelcima dok
ne prijeđoše, zastade im srce i nestade im junaštva
pred Izraelcima. 2 U to vrijeme Jahve reče Jošui:
“Načini sebi kamene noževe i ponovo obreži Izraelce.”
3 Jošua načini sebi kamene noževe i obreza Izraelce
na brežuljku Aralotu. 4 A evo zašto ih je Jošua
obrezao: sve ljudstvo što je izišlo iz Egipta, sve što
mogaše nositi oružje, pomrlo je na putu kroz pustinju.
5 Svi oni bijahu obrezani, ali nije bio obrezan nitko
koji se rodio na putu kroz pustinju, poslije izlaska
iz Egipta, 6 jer su četrdeset godina Izraelci lutali
pustinjom dok ne pomriješe svi za oružje sposobni
koji bijahu izišli iz Egipta; nisu slušali glasa Jahvina te
im se Jahve zakleo da njihove oči neće vidjeti zemlju
koju je obećao njihovim ocima - zemlju u kojoj teče
mlijeko i med. 7 Na njihovo je mjesto podigao sinove
njihove i njih je Jošua obrezao: nisu bili obrezani jer
se na putu nije obrezivalo. 8 Kad je bio obrezan sav
narod, počivali su u taboru sve dok nisu ozdravili. 9
Tada reče Jahve Jošui: “Danas skidoh s vas sramotu
egipatsku.” I prozva se ono mjesto Gilgal sve do naših
dana. 10 Izraelci se, dakle, utaboriše u Gilgalu i ondje
na Jerihonskim poljanama proslaviše Pashu uvečer
četrnaestoga dana u mjesecu. 11 A sutradan poslije
Pashe, upravo toga dana, blagovali su od uroda one
zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja. 12 I mÓana
je prestala padati čim su počeli jesti plodove zemlje.
Tako Izraelci nisu više imali mane, nego su se te
godine hranili plodovima zemlje kanaanske. 13 Kad
se Jošua približio gradu Jerihonu, podiže oči i ugleda
čovjeka kako pred njim stoji s isukanim mačem u
ruci. Jošua mu pristupi i upita ga: “Jesi li ti s nama
ili s našim neprijateljima?” 14 A on odgovori: “Ne,
ja sam vođa vojske Jahvine i upravo sam došao ...”
Tada Jošua pade ničice, pokloni mu se i reče: “Što
zapovijedaš Gospodaru, sluzi svome?” 15 A vođa
vojske Jahvine odgovori Jošui: “Skini obuću s nogu
svojih, jer je sveto mjesto na kojem stojiš.” I Jošua
učini tako.

6 A Jerihon stajaše silno utvrđen i zatvoren pred
sinovima Izraelovim. Nitko nije izlazio niti je tko
ulazio. 2 Tada Jahve reče Jošui: “Evo, predajem ti
u ruke Jerihon i kralja njegova s ratnicima. 3 Svi
vi ratnici obiđite oko grada jedanput na dan. Tako
činite šest dana. 4 A sedam svećenika neka nose
pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova.
Sedmoga dana obiđite sedam puta oko grada, a
svećenici neka trube u trublje. 5 Pa kad otežući
zatrube u rog ovnujski, neka sav narod, čim čuje
glas trube, podigne silnu bojnu viku. I srušit će
se gradski bedemi, a narod neka tada ulazi svaki
odande gdje se nađe.” 6 Jošua, sin Nunov, pozva k
sebi svećenike i reče im: “Uzmite Kovčeg saveza,
a sedam svećenika neka ponese sedam truba od
rogova ovnujskih pred Kovčegom Jahvinim.” 7 A
narodu reče: “Pođite i obiđite oko grada, a ratnici
neka idu pred Kovčegom Jahvinim.” 8 I bi kako je
Jošua zapovjedio narodu. Pođe sedam svećenika
noseći trube od rogova ovnujskih: trubili su u rogove,
a Kovčeg Jahvin iđaše za njima. 9 Ratnici pođoše
pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalaznica
krenu za Kovčegom. Stupali su tako dok se glas
truba razlijegao. 10 A narodu bijaše zapovjedio Jošua
govoreći: “Ne vičite i ne dajte glasa od sebe i nijedna
riječ neka se ne čuje iz vaših usta dok vam ne kažem:
'Vičite!' Tada neka odjekne bojna vika.” 11 I naredi
da Kovčeg Jahvin obiđe jednom oko grada pa da
se vrate u tabor i ondje prenoće. 12 Sutradan urani
Jošua, a svećenici ponesu Kovčeg saveza. 13 A
sedam svećenika koji su nosili sedam truba od rogova
ovnujskih pođu pred Kovčegom Jahvinim. Idući trubili
su u trube, ratnici iđahu pred njima, a zalaznica pak
za Kovčegom Jahvinim dok su trube odjekivale. 14
Tako i drugog dana obiđu jednom oko grada pa se
vrate natrag u tabor. Tako su činili šest dana. 15 A
sedmoga dana zorom ustanu i obiđu oko grada istim
onakvim redom sedam puta. Samo su toga dana
obišli oko grada sedam puta. 16 Za sedmog obilaska
snažno zatrube svećenici u rogove, a Jošua reče
narodu: “Kličite bojne poklike jer vam je Jahve predao
grad! 17 Grad neka bude 'herem' Jahvi - uklet i predan
uništenju sa svime što je u njemu. Samo bludnica
Rahaba da ostane živa i svi koji budu s njom u kući,
jer je ona sakrila uhode koje smo poslali. 18 A čuvajte
se svega ukletog u gradu da i sami ne budete prokleti

što ste uzeli ukleto, jer biste time navukli prokletstvo
na tabor i unesrećili ga. 19 Zato sve srebro i zlato,
sve bakreno i željezno posuđe neka bude posvećeno
Jahvi i pohranjeno u riznicu." 20 Tada povika narod
i odjeknuše trube. Kada se zaori glas truba i bojni
povici naroda, padoše bedemi i narod prodrije u grad,
svatko odande gdje se našao, i osvojiše ga. 21 I tada
izvršiše kletvu ništeći oštricom mača sve što bijaše u
gradu: muško i žensko, staro i mlado, volove, ovce i
magarad. 22 A onoj dvojici što su uhodili zemlju reče
Jošua: "Idite u kuću one bludnice pa izvedite ženu
sa svima njezinima, kako joj se zakleste." 23 I mladi
ljudi, uhode, odoše te izvedoše Rahabu, njezina oca
i njezinu majku, braću i svu rodbinu. Izvedoše sve
njezine i smjestiše ih izvan izraelskog tabora. 24
Spališe grad i sve što bijaše u njemu: uzeše samo
srebro, zlato, tučano i željezno posuđe i staviše u
riznicu Doma Jahvina. 25 Ali bludnicu Rahabu, svu
njenu obitelj i sve njihovo poštedi Jošua. Ona ostade
među Izraelcima sve do danas, jer je sakrila glasnike
koje je poslao Jošua da uhode Jerihon. 26 Tada
izreče Jošua ovu kletvu: "Proklet bio pred licem Jahve
čovjek koji pokuša da ponovo gradi Jerihon: gradio
mu temelje na svom prvencu, podizao mu vrata na
svome mezimcu!" 27 Jahve je bio s Jošuom te se
pronio glas o njemu po svoj zemlji.

7 Ali se sinovi Izraelovi teško ogriješiše o "herem",
jer je Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina
Zerahova, od plemena Judina, uzeo od ukletih stvari,
i Jahve se razgnjevi na sinove Izraelove. 2 Jošua
pak posla ljude iz Jerihona u Aj, koji leži istočno od
Betela, i reče im: "Uziđite onamo, izvidite kraj!" Ljudi
odoše te izvidješe Aj. 3 Vrativši se k Jošui, rekoše
mu: "Ne treba da onamo uzlazi sav narod; dvije do tri
tisuće ljudi neka idu da osvoje Aj. Ne muči onamo sav
narod, jer je ondje malo svijeta." 4 Pođe onamo oko
tri tisuće ljudi od svega naroda, ali su morali pobjeći
pred onima iz Aja. 5 Ajani pobiše oko trideset i šest
ljudi i tjerali su ih ispred svojih vrata do Šebarima:
pobili su ih na strmini. Klonu tada srce narodu kao da
mu je voda u žilama. 6 Razdrije Jošua haljine svoje
i baci se ničice pred Kovčegom Jahvinim, i ostade
tako do večeri, on i starješine u Izraelu, posuvši
glave pepelom. 7 Tada reče Jošua: "Jao, Gospode
Jahve, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana?
Da nas predaš u ruke Amorejaca da nas pobiju?
Kamo sreće da smo stali s onu stranu Jordana! 8
Oprosti, Gospode! Što drugo da rečem kad je Izrael
okrenuo leđa pred svojim neprijateljima? 9 Ako to čuju
Kanaanci i ostali žitelji zemlje, udružit će se protiv nas
da zbrišu ime naše sa zemlje. Što ćeš, dakle, učiniti
za veliko ime svoje?" 10 A Jahve odgovori Jošui:
"Ustani! Zašto si pao ničice? 11 Izrael je sagriješio:
prekršili su Savez kojim sam ih vezao. Zaista, uzeše
ukleto, porobiše, posakrivaše i prisvojiše. 12 I zato
Izraelci ne mogu izdržati pred svojim neprijateljima,
okreću leđa pred protivnicima jer su postali ukleti.
Ja ne mogu više biti s vama ako iz svoje sredine
ne maknete proklete. 13 Ustani! Sazovi narod na
posvećenje i reci mu: Posvetite se za sutra, jer ovako
govori Jahve, Bog Izraelov: 'Kletva je u tebi, Izraele;
i nećeš izdržati pred svojim neprijateljima sve dok
ne odstranite kletvu iz svoje sredine.' 14 Zato sutra
zorom pristupite pleme za plemenom; iz plemena
koje odredi Jahve prići će rod za rodom, a onda iz
roda koji označi Jahve pristupit će obitelj po obitelj,
a iz obitelji koju označi Jahve pristupit će čovjek za
čovjekom. 15 I tko se tada nađe s ukletom stvari,
neka se spali on i sve što mu pripada, jer je prekršio
Savez Jahvin i osramotio Izraela." 16 Urani Jošua
ujutro i pozva Izraela po plemenima; pristupiše i otkri
se pleme Judino. 17 Potom pristupi rod za rodom iz
plemena Judina i pronađe se rod Zerahov. Pristupiše
obitelji roda Zerahova, domaćin jedan za drugim, i
pronađoše obitelj Zabdijevu. 18 Naposljetku naredi
Jošua da pristupi obitelj Zabdijeva, muškarac jedan
za drugim, i pronašao se Akan, sin Karmija, sina
Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina. 19
Tada reče Jošua Akanu: "Sine moj, daj slavu Jahvi,
Bogu Izraelovu, i priznaj mu što si učinio; objasni što
si učinio i nemoj mi ništa tajiti." 20 Akan reče Jošui:
"Zaista, ja sagriješih Jahvi, Bogu Izraelovu, i evo što
sam učinio: 21 vidjeh u plijenu lijep šinearski plašt,
dvije stotine srebrnjaka i zlatnu šipku vrijednu pedeset
srebrnjaka, pa se polakomih i uzeh sebi. Eno je sve
zakopano usred moga šatora, a srebro je odozdo."
22 Tada uputi Jošua poslanike, koji otrčaše u šator. I
gle, sve bijaše zakopano u šatoru, a odozdo srebro.
23 Uzmu sve iz šatora i donesu Jošui i starješinama
Izraelovim i prostriješe sve pred Jahvu. 24 Tada uze
Jošua Akana, sina Zerahova, i srebro, plašt i zlatnu
šipku, i sve sinove i kćeri njegove, volove njegove i
magarad, i ovce, šator njegov i sve što bijaše njegovo
te ga izvede u dolinu Akor. Pratio ih sav Izrael. 25
Reče Jošua: "Kako si ti nas unesrećio, tako danas
tebe unesrećio Jahve!" I kamenova ga sav Izrael. 26
Potom navališe na njega gomilu kamenja, koje stoji
do danas. Tako se Jahve ublaži od svoga žestoka
gnjeva. Zbog toga se događaja prozva ono mjesto
dolina Akor i tako se zove do danas.

8 Tada reče Jahve Jošui: “Ne boj se i ne strahuj!
Uzmi sa sobom sve ratnike, ustani i navali na Aj.
Gle, predajem ti u ruke ajskoga kralja, njegov narod,
grad i zemlju njegovu. **2** Učini s Ajem i s njegovim
kraljem kao što si učinio s Jerihonom i njegovim
kraljem; ali vam je slobodno da prigrabite plijen iz
njega i njegovu stoku. Postavi gradu zasjedu s leđa.”
3 Spremi se Jošua da navali na Aj i svi ratnici s njime.
Izabrao je trideset tisuća junaka i poslao ih noću; **4**
dade im zapovijed: “Pazite! Poći ćete u zasjedu gradu
s leđa, ali da ne budete predaleko od grada i budite
svi spremni. **5** A ja i sav narod koji me prati primaknut
ćemo se gradu; i kada ljudi iz Aja izađu pred nas,
mi ćemo kao i prije pobjeći ispred njih. **6** Oni će
onda navaliti za nama dok ih ne odvedemo od grada
jer će misliti: 'Bježe ispred nas kao i prije.' **7** Tada
provalite iz zasjede i zauzmite grad: Jahve, Bog vaš,
predat će vam ga u ruke. **8** Kad jednom osvojite grad,
spalite ga ognjem. Učinite to po Jahvinoj zapovijedi.
Pazite, to vam zapovjedih.” **9** Jošua ih posla i oni
odoše u zasjedu te se smjestiše između Betela i
Aja, gradu sa zapada. A Jošua provede noć među
narodom. **10** Uranivši, Jošua ujutro prebroja narod i
pođe sa starješinama Izraelovim pred narodom na Aj.
11 Svi ratnici krenu s njim i kad se primaknu gradu,
utabore se Aju sa sjevera, tako da je između njih
i mjesta bila ravnica. **12** Jošua uze oko pet tisuća
ljudi i namjesti zasjedu između Betela i Aja, gradu sa
zapadne strane. **13** A narod se smjesti u tabor, koji je
bio na sjeveru grada, dok je njegova zalaznica bila na
zapadu grada. Jošua opet provede noć usred naroda.
14 Kad je sve to vidio ajski kralj, požuri se te izađe on i
sav njegov narod niz obronak prema Arabi u boj protiv
Izraela. A nisu ni slutili da je iza grada namještena
zasjeda. **15** Tada Jošua i sav Izrael nagnu bježati kao
da su ih pobijedili. I bježali su putem prema pustinji.
16 Ajani nato pozvaše sve iz grada i dadoše se za
njima u potjeru te, goneći Jošuu, odvoje se od grada.
17 I ne ostade nitko u Aju i Betelu da nije pošao za
Izraelcima. Ostavili su grad otvoren i gonili Izraelce.
18 Tada reče Jahve Jošui: “Zamahni kopljem što ti je u
ruci prema Aju: predajem ti ga u ruke.” I podiže Jošua
koplje što mu bješe u ruci i zamahnu prema gradu.
19 I tek što je podigao ruku, dignu se ljudi iz zasjede i
potrče prema gradu, osvoje ga i umah ga ognjem
zapale. **20** Kada se oni iz Aja obazreše, imadoše što
vidjeti: dim se dizao iz grada prema nebu. I nitko od
njih nije imao kuda uteći ni tamo ni amo. Tada se
narod koji je bježao prema pustinji okrenuo prema
progoniteljima. **21** Vidjevši Jošua i sav Izrael da je
zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz grada, vrate
se i udare na ljude iz Aja. **22** Njihovi su im izašli u
susret iz grada, i tako se oni iz Aja nađoše posred
Izraelaca, opkoljeni i s jedne i s druge strane: biše
pobijeni tako te ni jedan ne ostade živ niti uteče. **23** A
kralja Aja uhvatiše živa i dovedoše ga Jošui. **24** Kad
su Izraelci pobili sve stanovnike Aja na otvorenu polju
i u pustinji, kuda su ih gonili, i kada svi padoše od
mača, vratiše se Izraelci u Aj i sasjekoše mačem sve
što bješe u njemu. **25** Bilo je dvanaest tisuća onih koji
su izginuli toga dana, ljudi i žena - sav Aj. **26** Jošua
nije spuštao ruke kojom bijaše zamahnuo kopljem
sve dok nisu poubijani svi stanovnici Aja. **27** Samo
stoku i plijen iz onoga grada razdijele među sobom
Izraelci, kao što je Jahve zapovjedio Jošui. **28** Jošua
spali Aj i učini ga za sve vijeke ruševinom, pustim
mjestom do danas. **29** Kralja ajskoga objesi o drvo
do večeri. O zapadu sunčanom zapovjedi Jošua te
skinuše truplo s drveta, baciše ga pred gradska vrata
i nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i
danas. **30** Tada podiže Jošua žrtvenik Jahvi, Bogu
Izraelovu, na gori Ebalu, **31** kao što je zapovjedio
Mojsije, sluga Jahvin, svim sinovima Izraelovim i kako
je napisano u Mojsijevoj knjizi Zakona: žrtvenik od
grubog kamena, neklesanog željezom. Na njemu bi
prinesena Jahvi žrtva paljenica i pričesnica. **32** Tu
na kamenju Jošua prepiše Zakon Mojsijev koji bješe
napisan za sinove Izraelove. **33** I sav Izrael i njegove
starješine, glavari narodni i suci, došljaci i domaći,
stanu s obje strane Kovčega prema svećenicima
i levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina -
polovina prema gori Gerizimu, a polovina prema gori
Ebalu - da bi se blagoslovio puk Izraelov prema
obredu koji zapovjedi Mojsije. **34** Tada pročita Jošua
svaku riječ Zakona, blagoslov i prokletstvo, sve kako
je napisano u knjizi Zakona. **35** Nije Jošua propustio
nijedne Mojsijeve naredbe, nego ih je sve pročitao
pred saborom svih Izraelaca, pred ženama, djecom i
došljacima koji su išli s njima.

9 O tim su događajima čuli svi kraljevi s onu stranu
Jordana - u Gorju, u Šefeli i duž čitave obale
Velikoga mora sve do Libanona: Hetiti, Amorejci,
Kanaanci, Perižani, Hivijci, Jebusejci - **2** pa se svi
udružiše da složno udare protiv Jošue i Izraela. **3** A
stanovnici Gibeona, poučeni onim što Jošua učini
Jerihonu i Aju, **4** dosjete se lukavstvu. Uzmu hiniti
da su putnici: bace na svoje magarce stare vreće i
vinske mješine, poderane i zakrpane. **5** Obuli su na
noge rabljenu i pokrpanu obuću i vrgli na se staru
odjeću. Sav kruh što su ga ponijeli na put bijaše
suh i razdrobljen. **6** Stigoše Jošui u gilgalski tabor i

rekoše njemu i ljudima Izraelcima: “Dolazimo iz daleke
zemlje, sklopite savez s nama.” 7 Ali ljudi Izraelci
kažu tim Hivijcima: “Tko zna ne živite li možda među
nama? Kako ćemo, dakle, sklopiti savez s vama?”
8 A oni odgovore Jošui: “Tvoje smo sluge!” Jošua
ih upita: “Tko ste i odakle dolazite?” 9 Odgovore:
“Daleka je zemlja iz koje dolaze tvoje sluge u ime
Jahve, Boga tvojega: čuli smo za slavu njegovu i za
sve što je učinio u Egiptu 10 i za ono što je učinio
dvojici kraljeva amorejskih koji su vladali s onu stranu
Jordana - Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju
bašanskom u Aštarotu. 11 Tada nam rekoše naše
starješine i svi u našoj zemlji: 'Opskrbite se hranom
za put, pođite im u susret i recite im: Vaše smo sluge,
sklopite dakle savez s nama.' 12 Evo našega kruha:
vruć smo ponijeli na put od kuća svojih kada smo
krenuli k vama, a sada je, evo, suh i razdrobljen. 13
A ovo su vinski mjehovi: nove smo ih nalili, pa su
se, evo, već poderali; i haljine naše i obuća već su
trošni od dalekog puta.” 14 I povjerovaše im ljudi po
putnoj opskrbi, ne pitajući Jahvu što će im reći. 15
Jošua uglavi s njima mir i sklopi savez s njima da će
ih poštedjeti. I glavari se na to zakunu. 16 A poslije
tri dana, pošto su sklopili s njima savez, saznalo se
da su im susjedi i da žive usred Izraela. 17 Tada
krenu Izraelci iz tabora i stignu u njihove gradove, a
to su bili Gibeon, Kefira, Beerot i Kirjat Jearim. 18
Ali ih nisu napali sinovi Izraelovi, jer su im se glavari
zajednice zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim. Ali sva
zajednica poče rogoboriti protiv glavara. 19 Tada
svi glavari rekoše zajednici: “Mi smo im se zakleli
Jahvom, Bogom Izraelovim, i zato ih ne smijemo
dirati. 20 Evo što ćemo: pustimo ih da žive, kako
nas ne bi stigla srdžba zbog zakletve kojom smo
se zakleli.” 21 Još dometnuše glavari: “Neka žive i
neka budu drvosječe i vodonoše svoj zajednici.” Sva
zajednica prihvati što rekoše glavari. 22 Jošua pozva
Gibeonce i reče im: “Zašto nas prevariste govoreći:
'Vrlo smo daleko od vas', kad eto živite usred nas? 23
Zato će sada na vama biti kletva i nikada neće nestati
među vama ropstva: bit ćete drvosječe i vodonoše
za Dom Boga moga.” 24 Oni odgovore Jošui: “Sa
svih strana dolazili su glasovi nama, slugama tvojim,
kako je Jahve, Bog tvoj, odredio Mojsiju, sluzi svomu,
da će vam dati svu zemlju i da će istrijebiti ispred
vas sve stanovnike ove zemlje; silno smo se uplašili
od vas za svoje živote i zato smo učinili ovo. 25 I
sada smo, evo, u tvojim rukama: učini s nama što
misliš da je dobro i pravo.” 26 A on im je učinio ovako:
izbavio ih iz ruku sinova Izraelovih te ih nisu pobili. 27
I od toga dana naredi im Jošua da sijeku drva i nose
vodu, sve do danas, za zajednicu i za žrtvenik Jahvin
na mjestu koje se god izabere.

10 A kad ču jeruzalemski kralj Adoni-Sedek da je
Jošua zauzeo Aj i da ga je izručio “heremu”,
kletom uništenju, kao što je učinio s Jerihonom i
njegovim kraljem, i da su stanovnici Gibeona učinili
mir s Izraelom i uključili se među njih, 2 vrlo se uplaši,
jer je Gibeon bio značajan kao kakav kraljevski grad,
veći od Aja, a svi žitelji njegovi bijahu ratnici. 3 Zato
jeruzalemski kralj Adoni-Sedek poruči Hohamu, kralju
hebronskom, Piramu, kralju jarmutskom, Jafiji, kralju
lakiškom, i Debiru, kralju eglonskom: 4 “Dođite k meni
i pomozite mi da udarimo na Gibeon, jer je učinio mir
s Jošuom i Izraelcima!” 5 Udruži se tada pet kraljeva
amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj hebronski, kralj
jarmutski, kralj lakiški i kralj eglonski; krenu oni i sva
njihova vojska, opsjednu grad Gibeon i počnu ga
napadati. 6 Tada Gibeonci poručiše Jošui u tabor u
Gilgalu: “Ne napuštaj svojih slugu, nego se požuri
k nama da nas izbaviš i da nam pomogneš, jer su
se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji žive
u Gorju.” 7 I pođe Jošua iz Gilgala, a s njim i svi
ratnici, sve vrsni junaci. 8 A Jahve reče Jošui: “Ne
boj se! Ja sam ih predao u tvoje ruke i nijedan od
njih neće se održati pred tobom.” 9 I udari na njih
Jošua iznenadno, pošto je svu noć išao od Gilgala.
10 I smete ih Jahve pred Izraelcima, koji ih teško
poraziše kod Gibeona i potjeraše prema strmini kojom
se uzlazi u Bet-Horon. Tukli su ih sve do Azeke i
do Makede. 11 A dok su bježali pred Izraelom uz
bethoronsku strminu, bacao je Jahve s neba na njih
tuču kamenja sve do Azeke te su ginuli. I poginulo ih
je više od tuče kamene nego što su ih pobili sinovi
Izraelovi svojim mačevima. 12 Onoga dana kada
Jahve predade Amorejce sinovima Izraelovim, obrati
se Jošua Jahvi i poviče pred Izraelcima: “Stani, sunce,
iznad Gibeona, i mjeseče, iznad dola Ajalona!” 13
I stade sunce i zaustavi se mjesec sve dok se nije
narod osvetio neprijateljima svojim. Ne piše li to u
knjizi Pravednika? I stade sunce nasred neba i nije
se nagnulo k zapadu gotovo cio dan. 14 Nije bilo
takva dana ni prije ni poslije da bi se Jahve odazvao
glasu čovječjem. Tako je Jahve vojevao za Izraela.
15 Potom se vrati Jošua i sav Izrael s njim u tabor
gilgalski. 16 A onih pet kraljeva uteče i sakri se u
pećinu kod Makede. 17 Javiše Jošui: “Otkriveno je
pet kraljeva sakrivenih u pećini kod Makede.” 18 A
Jošua reče: “Navalite veliko kamenje pećini na otvor
i postavite ljude pred nju da je čuvaju. 19 A vi se
drugi ne zadržavajte, nego tjerajte svoje neprijatelje i

tucite ih s leđa; ne dajte im da uđu u svoje gradove,
jer ih Jahve, Bog vaš, predade u vaše ruke." 20 A
kad Jošua i sinovi Izraelovi okončaše bitku teškim
pokoljem - utekla im je samo nekolicina preživjelih
u tvrde gradove - 21 vrati se narod zdrav i čitav
k Jošui u tabor u Makedi. I nitko više ni da pisne
protiv sinova Izraelovih. 22 Tada reče Jošua: "Otvorite
ulaz u pećinu i odande mi izvedite onih pet kraljeva."
23 I učine tako, izvedu k njemu iz pećine onih pet
kraljeva: kralja jeruzalemskoga, kralja hebronskoga,
kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja eglonskog.
24 A kad ih izvedoše, pozva Jošua sve Izraelce i
reče vojskovođama koji su ga pratili: "Priđite i stanite
svojim nogama na vratove ovih kraljeva." Oni pristupe
i stanu im svojim nogama na vratove. 25 Reče Jošua:
"Ne bojte se i ne plašite se! Hrabri budite i odlučni, jer
će tako Jahve učiniti sa svim vašim neprijateljima s
kojima se budete borili." 26 Potom Jošua naredi da ih
pogube i objese na pet stabala; i visjeli su ondje do
večeri. 27 A o zalasku sunčanom zapovjedi Jošua te
ih skidoše s drveća i baciše u istu onu pećinu u koju
se bijahu sklonili te na otvor navališe golemo kamenje,
koje je i danas ondje. 28 Istoga dana zauze Jošua
Makedu: udari na grad oštricom mača i pogubi kralja
njegova i sve živo u gradu izruči "heremu", kletom
uništenju, ne puštajući da itko utekne. I učini s kraljem
makedskim kao što je učinio s kraljem jerihonskim. 29
Ode zatim Jošua i sav Izrael iz Makede u Libnu i udari
na nju. 30 I nju Jahve i njena kralja predade u ruke
Izraelu, koji oštricom mača pobi sve živo u njoj; ne
poštedje nikoga, a s kraljem Libne učini što i s kraljem
jerihonskim. 31 Potom ode Jošua i svi Izraelci iz Libne
u Lakiš, opsjede ga i napade. 32 Jahve predade
Lakiš u ruke Izraela, koji ga osvoji sutradan: pobiše
oštricom mača sve živo u njemu, onako kao što su
učinili s Libnom. 33 Tada ustade Horam, kralj Gezera,
da pomogne Lakišu, ali Jošua porazi njega i njegov
narod tako te nitko ne preživje. 34 Jošua krenu zatim
sa svim Izraelcima od Lakiša na Eglon. Opsjedoše
grad i napadoše ga. 35 Osvojiše ga još istoga dana i
pobiše sve oštricom mača. Sve živo izručiše kletom
uništenju, kako su učinili s Lakišem. 36 Onda Jošua
sa svim Izraelom krenu od Eglona na Hebron i
napade ga. 37 Osvojiše ga i pobiše sve oštricom
mača, kralja i stanovništvo u svim mjestima koja mu
pripadaju, ne poštedjevši nikoga. Učini s njime kao
s Eglonom. Grad sa svim svojim stanovništvom bi
izručen kletom uništenju. 38 Napokon krenu Jošua i
sav Izrael s njim na Debir i napadoše ga. 39 Osvojiše
ga i razoriše; kralja njegova i žitelje okolnih mjesta
pobiše oštricom mača. Kletom uništenju izručiše sve
njegovo stanovništvo. Ne poštedješe nikoga. I učini
Jošua s Debirom i njegovim kraljem kao što je učinio
s Hebronom i njegovim kraljem, s Libnom i njezinim
kraljem. 40 Tako je Jošua zauzeo sav onaj kraj: Gorje
i Negeb, Šefelu i Visočje - i sve njihove kraljeve. Ne
ostavi preživjelih, već izruči kletom uništenju sve što
je disalo, kako je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov. 41 I
pobi ih Jošua sve od Kadeš Barnee do Gaze i sav
kraj Gošen do Gibeona. 42 Sve tamošnje kraljeve
i zemlje njihove zauze Jošua ujedanput, jer se za
Izraela borio Jahve, Bog Izraelov. 43 Naposljetku se
Jošua i sav Izrael vratiše u tabor u Gilgalu.

11 Kad je sve to čuo Jabin, kralj od Hasora,
obavijesti Jobaba, kralja od Madona, i kralja od
Šimrona, i kralja od Akšafa, 2 i kraljeve na sjeveru,
u Gorju, i u Arabi južno od Kinereta, i u Šefeli, i na
uzvišicama Dora prema moru; 3 Kanaance na istoku
i zapadu, Amorejce, Hetite, Perižane i Jebusejce u
planinama, Hivijce pod Hermonom u zemlji Mispi. 4
Svi oni izađu sa svim svojim četama, s mnoštvom što
ga bijaše kao pijeska na obali morskoj i s mnogim
konjima i kolima. 5 Udruže se, dakle, svi ti kraljevi
i utabore se zajedno na vodama Meroma da se
bore protiv Izraela. 6 Tada Jahve reče Jošui: "Ne
boj se njih, jer ću sutra u ovo doba učiniti te će svi
biti pobijeni pred Izraelom; konje njihove osakati, a
bojna im kola ognjem spali." 7 Jošua povede na njih
sve svoje ratnike, iznenada ih napade na vodama
Meroma i udari na njih. 8 I Jahve ih dade u ruke
Izraelcima te ih oni pobiše i protjeraše sve do Velikog
Sidona i do Misrefot Majima i do ravnice Mispe na
istoku; i poraziše ih tako te nitko ne preživje. 9 Jošua
učini kako mu je Jahve zapovjedio: konje im osakati,
a kola im ognjem spali. 10 U to se vrijeme vrati Jošua
i zauze Hasor, a njegova kralja pogubi mačem. Hasor
je nekoć bio glavni grad svima tim kraljevstvima.
11 Pobili su sve oštricom mača, izvršujući "herem",
kletvu. Ne ostade ništa živo, a Hasor spališe ognjem.
12 Sve gradove onih kraljeva pokori Jošua i pobi
kraljeve oštricom mača, izvršujući "herem", kletvu,
kao što je bio zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin. 13 Od
ostalih gradova koji se dizahu na svojim brežuljcima
Izraelci nisu spalili ni jednoga, osim Hasora, koji
spali Jošua. 14 Sav plijen iz tih gradova i stoku
razdijeliše sinovi Izraelovi među sobom, a sve ljude
pobiše oštricom mača, istrijebiše ih i ni žive duše ne
ostade. 15 Sve što Jahve bijaše zapovjedio svome
sluzi Mojsiju, zapovjedio je Mojsije Jošui, a Jošua sve
izvršio, ne izostavivši ništa od svega što Jahve bijaše
zapovjedio Mojsiju. 16 Tako je Jošua zauzeo svu

zemlju: Gorje, sav Negeb i svu zemlju Gošen, Šefelu,
Arabu, Izraelsko gorje i njegove brežuljke, 17 od gore
Halaka, koja se diže prema Seiru, pa do Baal Gada,
u ravnici libanonskoj pod gorom Hermonom; zarobio
je sve njihove kraljeve, pobio ih i pogubio. 18 Dugo
je vremena ratovao Jošua s tim kraljevima. 19 Nije
bilo ni jednoga grada koji je sklopio mir s sinovima
Izraelovim, osim Hivijaca, koji su živjeli u Gibeonu:
sve ih zauzeše ratom. 20 Jahve im bijaše otvrdnuo
srca te su izašli u boj protiv Izraela i pali pod “herem”,
kletvu bez smilovanja, da budu istrijebljeni, kako je
to Jahve bio zapovjedio Mojsiju. 21 U ono vrijeme
dođe Jošua i istrijebi Anakovce iz Gorja, iz Hebrona,
iz Debira, iz Anaba, iz svega gorja Judina i iz svega
gorja Izraelova: predade ih “heremu”, uništenju, njih
i sve njihove gradove. 22 Tako ne ostade nijedan
Anakovac u svoj zemlji sinova Izraelovih, osim u
Gazi, u Gatu i Ašdodu. 23 Jošua zauze svu zemlju,
kao što je Jahve bio rekao Mojsiju, i dade je u baštinu
Izraelu podijelivši je po plemenima. I konačno zemlja
počinu od rata.

12 Ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili
Izraelci i osvojili njihovu zemlju s onu stranu
Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Hermona,
sa svom Arabom na istoku: 2 Sihon, kralj amorejski,
koji je stolovao u Hešbonu; njegovo se kraljevstvo
protezalo od Aroera, koji leži na rubu doline potoka
Arnona, sredinom doline i polovinom Gileada pa
do potoka Jaboka, gdje je graničilo s Amoncima;
3 i na istoku mu bila Araba do Keneretskog mora
s jedne strane i sve do Arabskog ili Slanog mora
prema Bet Haješimotu; i dalje na jugu do obronaka
Pisge. 4 Međašio s njime Og, kralj bašanski, jedan
od posljednjih Refaimaca; stolovao je u Aštarotu i
Edreju. 5 A vladao je gorom Hermonom i Salkom,
čitavim Bašanom sve do gešurske i maakadske međe
te drugom polovinom Gileada sve do granice Sihona,
kralja hešbonskoga. 6 Mojsije, sluga Jahvin, i sinovi
Izraelovi sve su ih pobili i predao je Mojsije, sluga
Jahvin, tu zemlju u posjed plemenu Rubenovu i
Gadovu plemenu te polovini plemena Manašeova. 7
A ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Jošua i
sinovi Izraelovi s ovu stranu Jordana k zapadu, od
Baal Gada u libanonskoj ravnici pa do gore Halaka,
koja se diže prema Seiru, a tu je zemlju Jošua
dao u baštinu plemenima Izraelovim prema njihovim
dijelovima, 8 u Gorju, u Šefeli, u Arabi i po obroncima,
u Pustinji te u Negebu: zemlju hetitsku, amorejsku
i kanaansku, perižansku, hivijsku i jebusejsku: 9
jerihonski kralj, jedan; kralj Aja kod Betela, jedan; 10
jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj, jedan; 11
jarmutski kralj, jedan; lakiški kralj, jedan; 12 eglonski
kralj, jedan; gezerski kralj, jedan; 13 debirski kralj,
jedan; gederski kralj, jedan; 14 hormski kralj, jedan;
aradski kralj, jedan; 15 kralj Libne, jedan; adulamski
kralj, jedan; 16 makedski kralj, jedan; betelski kralj,
jedan; 17 kralj Tapuaha, jedan; heferski kralj, jedan; 18
afečki kralj, jedan; šaronski kralj, jedan; 19 madonski
kralj, jedan; hasorski kralj, jedan; 20 šimron-meronski
kralj, jedan; ahšafski kralj, jedan; 21 tanaački kralj,
jedan; megidski kralj, jedan; 22 kedeški kralj, jedan;
kralj Jokneama na Karmelu, jedan; 23 dorski kralj u
pokrajini dorskoj, jedan; gojski kralj u Gilgalu, jedan;
24 tirški kralj, jedan. U svemu trideset i jedan kralj.

13 Kad je Jošua ostario i odmakao u svojim
godinama, reče mu Jahve: “Već si star i
vremešan, a ostalo je mnogo zemlje da se osvoji. 2
Evo područja što još preostaju: sve pokrajine filistejske
i sva zemlja gešurska; 3 od Šihora, što je pred
Egiptom, sve do granice Ekrona na sjeveru, a računa
se kao područje Kanaanaca; pet kneževina filistejskih:
Gaza, Ašdod, Aškelon, Git i Ekron; zatim Avijci 4
na jugu. Sva zemlja kanaanska od Are koja pripada
Sidoncima, pa do Afeka i do međe amorejske; 5
onda zemlja Giblijaca i sav Libanon prema istoku,
od Baal Gada u podnožju gore Hermona do Lebo
Hamata. 6 Sve stanovnike gorja, od Libanona do
Misrefota na zapadu - sve Sidonce otjerat ću ispred
sinova Izraelovih. Samo razdijeli Izraelu zemlju u
baštinu, kao što sam ti zapovjedio. 7 Razdijeli, dakle,
tu zemlju u baštinu među devet plemena i polovinu
plemena Manašeova.” 8 Druga polovina plemena
Manašeova, a s njome pleme Rubenovo i Gadovo,
primiše svoju baštinu koju im je predao Mojsije preko
Jordana, na istoku. Mojsije, sluga Jahvin, dodijelio im
je ovako: 9 od Aroera, koji se nalazi uz obalu potoka
Arnona, i od grada usred doline, svu visoravan od
Medebe do Dibona; 10 sve gradove Sihona, kralja
amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve do međe
sinova Amonovih; 11 i Gilead, i krajinu gešursku i
maakansku sa svom gorom Hermonom, i sav Bašan
do Salke; 12 a u Bašanu sve kraljevstvo Oga, koji je
vladao u Aštarotu i Edreju i bio posljednji potomak
Refaima. Mojsije ih je pobijedio i protjerao. 13 Ali
sinovi Izraelovi nisu protjerali Gešurce i Maakance, pa
tako ostadoše Gešurci i Maakanci usred Izraela sve
do današnjega dana. 14 Samo plemenu Levijevu ne
dade baštine: Jahve, Bog Izraelov, njegova je baština,
kao što je rekao. 15 Mojsije dade plemenu sinova
Rubenovih dijelove po njihovim porodicama. 16 Primili

su zemlju od Aroera, koji leži uz obalu potoka Arnona,
i od grada koji je u sredini doline i svu visoravan kod
Medebe; 17 Hešbon sa svim njegovim gradovima koji
leže na visoravni: Dibon, Bamot Baal, Bet Baal Meon;
18 Jahas, Kedemot, Mefaat; 19 Kirjatajim, Sibmu i
Seret Hašahar na gori iznad doline; 20 Bet Peor,
Ašdot Hapisgu, Bet Haješimot; 21 sve gradove na
visoravni i sve kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja,
koji je vladao u Hešbonu. Mojsije ga je pobijedio
kao i knezove midjanske: Avija, Rekema, Sura,
Hura, Reba, podanike Sihonove, koji su živjeli u toj
zemlji; 22 i vrača Bileama, sina Beorova, ubili su
sinovi Izraelovi oštricom mača s ostalim žrtvama.
23 Međa sinova Rubenovih bijaše Jordan. To je bila
baština sinova Rubenovih po njihovim porodicama:
gradovi i sela njihova. 24 Onda dade Mojsije plemenu
Gadovu, sinovima Gadovim, dijelove po porodicama
njihovim. 25 Primili su u posjed: Jazer i sve gradove
gileadske, polovinu zemlje sinova Amonovih sve do
Aroera, nasuprot Rabi, 26 i od Hešbona do Ramat
Hamispe i Betonima, i od Mahanajima do pokrajine
Lo-Debar; 27 a u dolini: Bet Haram, Bet Nimru,
Sukot i Safon, to jest ostatak kraljevstva Sihona,
kralja hešbonskoga; Jordan s obalom sve do kraja
Kineretskoga mora, na istočnoj strani Jordana. 28 To
je baština sinova Gadovih, po njihovim porodicama,
gradovi i sela njihova. 29 Mojsije je dao dio polovini
plemena Manašeova po njegovim porodicama. 30
Dobili su u posjed zemlju od Mahanajima, sav Bašan,
sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i sva Sela
Jairova što su u Bašanu - šezdeset gradova. 31 A
polovina Gileada, Aštarot i Edrej, gradovi kraljevstva
Ogova u Bašanu, pripali su sinovima Makira, sina
Manašeova, i to polovini sinova Makirovih po njihovim
porodicama. 32 Tako je Mojsije bio podijelio baštine na
Moapskim poljanama, s druge strane Jordana, istočno
od Jerihona. 33 Levijevu plemenu ne dade Mojsije
baštine: Jahve, Bog Izraelov, njihova je baština, kao
što im je sam rekao.

14 Ovo je što su dobili u baštinu sinovi Izraelovi u
zemlji kanaanskoj - što su im razdijelili u baštinu
svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari porodica
izraelskih plemena. 2 Ždrijebom su razdijelili baštinu,
kao što je Jahve odredio preko Mojsija, među devet
plemena i polovinu desetoga plemena. 3 Mojsije je
odredio baštinu dvama plemenima i polovini desetog
plemena s onu stranu Jordana, a levitima nije dao
baštine među njima. 4 Jer bijahu dva plemena sinova
Josipovih: Manašeovo i Efrajimovo. A levitima nisu
dali dijela u zemlji nego gradove za prebivanje i
pašnjake za njihovu stoku i za blago njihovo. 5 Kako
je Jahve zapovjedio Mojsiju, tako su učinili sinovi
Izraelovi pri diobi zemlje. 6 Sinovi Judini pristupe k
Jošui u Gilgalu, a Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin,
reče mu: “Ti znaš što je Jahve rekao Mojsiju, čovjeku
Božjem, za mene i za tebe u Kadeš Barnei. 7 Bilo
mi je četrdeset godina kad me posla Mojsije, sluga
Jahvin, iz Kadeš Barnee da uhodim zemlju. I donio
sam mu izvješće kako sam najbolje znao. 8 Braća
koja su pošla sa mnom uplašila su srce naroda, ali
sam ja vršio volju Jahve, Boga svojega. 9 I onoga se
dana zakle Mojsije: 'Zemlja kojom je stupala noga
tvoja pripast će tebi i sinovima tvojim u vječnu baštinu,
jer si vršio volju Jahve, Boga mojega.' 10 I vidiš,
Jahve me sačuvao u životu, kao što je rekao. Već je
prošlo četrdeset i pet godina kako je Jahve to obećao
Mojsiju, dok je Izrael još išao pustinjom; sada mi je
osamdeset i pet godina, 11 ali sam još i danas snažan
kao što sam bio onoga dana kad me Mojsije poslao
kao uhodu. Kao nekoć, i sada je moja snaga u meni,
za borbu, da odem i da se vratim. 12 Daj mi sada ovo
gorje, koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam
si čuo onoga dana. Ondje su Anakovci, a i gradovi
su im veliki i tvrdi. Ako je Jahve sa mnom, protjerat
ću ih, kako je to obećao Jahve.” 13 Tada ga Jošua
blagoslovi i dade Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u
baštinu. 14 Hebron je pripao u baštinu Kalebu, sinu
Jefuneovu, Kenižaninu, sve do danas, jer je Kaleb
vršio volju Jahve, Boga Izraelova. 15 Hebron se prije
zvao Kirjat Arba; a Arba bijaše velik čovjek među
Anakovcima. I počinu zemlja od rata.

15 Dio što je pripao plemenu sinova Judinih,
po njihovim porodicama, bijaše prema granici
edomskoj, na jug do Sinske pustinje, na krajnjem
jugu. 2 A južna im međa išla od kraja Slanoga mora
od zaljeva što je na jugu; 3 izlazila je onda južno od
Akrabimskog uspona, pružala se preko Sina i uzlazila
južno od Kadeš Barnee, prelazila Hesron, penjala
se k Adari i odatle okretala prema Karkai, 4 potom
prelazila Asmon i dopirala do Potoka egipatskog i
najposlije izbijala na more. To vam je južna međa. 5
Na istoku je međa bila: Slano more do ušća Jordana.
Sjeverna je međa počinjala od Slanog mora kod
ušća Jordana. 6 Odatle je međa uzlazila u Bet-
Hoglu, tekla sjeverno uz Bet-Arabu, išla gore na
Kamen Bohana, sina Rubenova. 7 Međa se zatim
dizala od Akorske doline prema Debiru, okretala na
sjever prema Gelilotu, koji leži naprama Adumimskom
usponu, južno od Potoka; dalje je međa prolazila
prema vodama En-Šemeša te izlazila kod En-Rogela.

8 Odatle se preko doline Ben-Hinom s juga dizala k
Jebusejskom obronku, to jest k Jeruzalemu. Potom
se uspinjala na vrh gore koja prema zapadu gleda na
dolinu Hinon i leži na sjevernom kraju doline Refaima.
9 S vrha te gore zavijala je međa na izvor Neftoah
te izlazila prema gradovima u gori Efronu da zatim
okrene k Baali, to jest Kirjat Jearimu. 10 Od Baale
međa je okretala na zapad prema gori Seiru i onda,
prolazeći sjeverno od gore Jearima, to jest Kesalona,
spuštala se u Bet-Šemeš te išla k Timni. 11 Dalje je
međa tekla k sjevernom obronku Ekrona, okretala
prema Šikronu, prelazila visove Baale, pružala se do
Jabneela da konačno izbije na more. 12 Zapadna
je međa Veliko more s obalom. To su bile zemlje
sinova Judinih, unaokolo, po porodicama njihovim.
13 Kaleb, sin Jefuneov, primi dio među sinovima
Judinim, kako je Jahve naredio Jošui. Dao mu je
Kirjat Arbu, glavni grad sinova Anakovih - Hebron.
14 Kaleb protjera odatle tri sina Anakova: Šešaja,
Ahimana i Talmaja, potomke Anakove. 15 Odatle
krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat
Sefer. 16 Tada reče Kaleb: “Tko pokori i zauzme
Kirjat Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu.” 17
Zauze ga Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; i dade
mu Kaleb svoju kćer Aksu za ženu. 18 Kad je prišla
mužu, on je nagovori da u svoga oca zatraži polje.
Ona siđe s magarca, a Kaleb je upita: “Šta hoćeš?”
19 Ona odgovori: “Daj mi blagoslov! Kad si mi dao
kraj u Negebu, daj mi i koji izvor vode.” I on joj dade
Gornje i Donje izvore. 20 To je bila baština plemena
sinova Judinih po porodicama njihovim. 21 Međašni
su gradovi plemena sinova Judinih, duž edomske
međe prema jugu, bili: Kabseel, Eder, Jagur; 22
Kina, Dimona, Adada; 23 Kedeš, Hasor Jitnan; 24
Zif, Telem, Bealot; 25 Novi Hasor, Kirjat Hesron (to
jest Hasor); 26 Amam, Šema, Molada; 27 Hasar
Gada, Hešmon, Bet-Pelet; 28 Hasar Šual, Beer Šeba
s pripadnim područjima; 29 Baala, Ijim, Esem; 30
Eltolad, Kesil, Horma; 31 Siklag, Madmana, Sansana;
32 Lebaot, Šelhim, En Rimon: svega dvadeset i devet
gradova s njihovim selima. 33 U Dolini: Eštaol, Sora,
Ašna; 34 Zanoah, En Ganim, Tapuah, Haenam; 35
Jarmut, Adulam, Soko, Azeka; 36 Šaarajim, Aditajim,
Hagedera i Gederotajim: četrnaest gradova s njihovim
selima. 37 Senan, Hadaša, Migdal-Gad; 38 Dilean,
Hamispe, Jokteel; 39 Lakiš, Boskat, Eglon; 40 Kabon,
Lahmas, Kitliš; 41 Gederot, Bet-Dagon, Naama,
Makeda: šesnaest gradova s njihovim selima. 42
Libna, Eter, Ašan; 43 Jiftah, Ašna, Nesib; 44 Keila,
Akzib i Mareša: devet gradova s njihovim selima. 45
Ekron s naseljima i selima njegovim; 46 od Ekrona pa
do Mora, sve što se nalazi pokraj Ašdoda, s njihovim
selima; 47 Ašdod s naseljima i selima njegovim, Gaza
s naseljima i selima njegovim do Egipatskog potoka i
Velikog mora, koje je međa. 48 A u Gori: Šamir, Jatir,
Soko; 49 Dana, Kirjat Sefer (to je Debir); 50 Anab,
Eštemoa, Anim; 51 Gošen, Holon, Gilo: jedanaest
gradova s njihovim selima. 52 Arab, Duma, Ešean; 53
Janum, Bet-Tapuah, Afeka, 54 Humta, Kirjat Arba (to
jest Hebron), Sior: devet gradova s njihovim selima.
55 Maon, Karmel, Zif, Juta; 56 Jizreel, Jokdeam,
Zanoah; 57 Hakajin, Gibea, Timna: deset gradova s
njihovim selima. 58 Halhul, Bet-Sur, Gedor; 59 Maarat,
Bet-Anot, Eltekon: šest gradova s njihovim selima.
Tekoa, Efrata (to jest Betlehem), Peor, Etan, Kulon,
Tatam, Sores, Karem, Galim, Beter, Manah: jedanaest
gradova s njihovim selima. 60 Kirjat Baal (to jest Kirjat
Jearim) i Haraba: dva grada s njihovim selima. 61 U
pustinji: Bet Haaraba, Midin, Sekaka; 62 Hanibšan,
Slani grad i En-Gedi: šest gradova s njihovim selima.
63 A Jebusejce koji su živjeli u Jeruzalemu nisu mogli
protjerati sinovi Judini. Tako su ostali sa sinovima
Judinim u Jeruzalemu sve do danas.

16 Sinovima Josipovim pripao je ždrijebom posjed:
od Jordana kod Jerihona, od Jerihonskih voda
na istok, pa pustinjom k Betelskoj gori; 2 od Betel-Luza
međa se nastavljala područjem Arkijaca do Atarota.
3 Potom se spuštala na zapad do jafletske međe,
sve do Donjeg Bet-Horona i do Gezera, odakle je
izlazila na more. 4 To je bila baština Josipovih sinova:
Manašea i Efrajima. 5 Područje sinova Efrajimovih
po njihovim porodicama bilo je ovo: međa baštine
njihove prema istoku išla je od Atrot Adara pa do
Gornjega Bet-Horona. 6 Odatle se pružala do mora
... (išla na) Mikmetat na sjeveru i zavijala dalje na
istok prema Taanat Šilu i prolazila s istočne strane
do Janoaha. 7 Od Janoaha spuštala se u Atarot
i Naarat i onda, dotičući se Jerihona, udarala na
Jordan. 8 Od Tapuaha išla je ta međa prema zapadu
do potoka Kane te izbijala na more. To je bila baština
plemena sinova Efrajimovih po njihovim porodicama.
9 A Efrajimovi su sinovi imali sve te gradove s njihovim
selima i još odvojene gradove usred baštine sinova
Manašeovih. 10 Ali nisu uspjeli otjerati Kanaanaca
koji su živjeli u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali
među sinovima Efrajimovim do danas, ali im bijaše
nametnuta tlaka.

17 Ždrijebom je dopao i dio plemenu Manašeovu,
jer je Manaše bio prvenac Josipov. Makiru,
prvencu Manašeovu, ocu Gileadovu - bijaše on ratnik
bez premca - pripade Gilead i Bašan. 2 Dobili su svoj

dio i ostali sinovi Manašeovi po svojim porodicama:
sinovi Abiezerovi, sinovi Helekovi, sinovi Asrielovi;
sinovi Šekemovi, sinovi Heferovi i sinovi Šemidini.
To su muški potomci Manašea, sina Josipova, po
svojim porodicama. 3 A Selofhad, sin Hefera, sina
Gileada, sina Makira, sina Manašeova, nije imao
sinova nego samo kćeri. Evo im imena: Mahla, Noa,
Hogla, Milka i Tirsa. 4 One dođoše pred svećenika
Eleazara i pred Jošuu, sina Nunova, i pred glavare
govoreći: "Jahve je zapovjedio Mojsiju da se i nama
dade baština među našom braćom." I dadoše im po
Jahvinoj zapovijedi baštinu među braćom njihova
oca. 5 Tako je dopalo Manašeu deset dijelova, povrh
gileadske i bašanske zemlje, koje su s onu stranu
Jordana. 6 Kćeri Manašeove dobiše baštinu među
njegovim sinovima, a zemlja gileadska pripala je
drugim sinovima Manašeovim. 7 Međa je Manašeova
išla od Ašera do Mikmetata, koji leži nasuprot Šekemu,
a zatim zavijala desno prema Jašibu na izvoru
Tapuahu. 8 Pokrajina Tapuah pripadaše Manašeu,
ali sam Tapuah na međi Manašeovoj pripadaše
sinovima Efrajimovim. 9 Međa je silazila do potoka
Kane. Južno od potoka bili su i ovi gradovi što su
Efrajimovim sinovima pripadali između Manašeovih
gradova; a zemlja se Manašeova nalazila na sjeveru
i izbijala na more. 10 Područje s juga pripadalo je
Efrajimu, na sjeveru Manašeu, a more im bi međa;
na sjeveru su graničili s Ašerom, a s Jisakarom na
istoku. 11 Manašeu pripadahu u Jisakaru i Ašeru:
Bet-Šean sa svojim selima, Jibleam sa svojim selima,
stanovnici Dora sa svojim selima, stanovnici En-
Dora sa svojim selima, stanovnici Taanaka sa svojim
selima, stanovnici Megida sa svojim selima; dakle: tri
područja. 12 Ali Manašeovi sinovi nisu mogli osvojiti
te gradove i zato su Kanaanci ostali u tom kraju.
13 Ali kad su ojačali sinovi Izraelovi, nametnuše
Kanaancima tlaku, ali ih nisu uspjeli protjerati. 14
Obrate se tada Josipovi sinovi Jošui i upitaju: "Zašto
si nam dao u baštinu prema jednom ždrijebu, samo
jedan dio, kad smo mnogobrojni i Jahve nas dosad
blagoslivljao?" 15 Jošua im odgovori: "Kad ste narod
mnogobrojan, pođite u šumu i krčite ondje sebi zemlje
u periškoj i refaimskoj krajini, ako vam je pretijesna
gora Efrajimova." 16 A sinovi Josipovi rekoše: "Gora
nam ova neće biti dosta, a svi Kanaanci koji žive u
ravnici imaju željezna kola, oni što su u Bet-Šeanu
i selima njegovim i oni koji su u dolini jizreelskoj."
17 Tada odgovori Jošua domu Josipovu, i Efrajimu i
Manašeu: "Vi ste brojan narod i imate silnu snagu.
Zato nećeš dobiti samo jedan ždrijeb: 18 neka gora
bude tvoja. Ako je šumovita, iskrči je pa će obronci
biti posjed doma tvoga. Istjerat ćeš sigurno Kanaance
ako i imaju željezna kola, ako i jesu jaki."

18 Sabrala se zajednica sinova Izraelovih u Šilo,
i ondje razapeše Šator sastanka. Sva im se
zemlja pokorila. 2 Ali ostade među sinovima Izraelovim
još sedam plemena koja nisu primila svoje baštine. 3
Tada im reče Jošua: "Dokle ćete oklijevati da pođete
i zaposjednete zemlju koju vam je dao Jahve, Bog
vaših otaca? 4 Izaberite po tri čovjeka iz svakoga
plemena, a ja ću ih poslati da popišu svu zemlju za
diobu. Kad se vrate k meni, 5 razdijelit ću zemlju
na sedam dijelova. Neka Juda ostane na svome
području na jugu, a Josipov dom neka ostane u
svome kraju na sjeveru. 6 A vi raspišite zemlju na
sedam dijelova i donesite mi amo da bacim ždrijeb za
vas ovdje pred Jahvom, Bogom našim. 7 Leviti neće
imati dijela među vama jer je svećeništvo Jahvino
njihova baština; a Gad, Ruben i polovina plemena
Manašeova primili su svoju baštinu na istočnoj strani
Jordana - onu koju im je dao Mojsije, sluga Jahvin." 8
Spreme se ti ljudi na put, a Jošua zapovjedi onima
koji su pošli popisati zemlju: "Idite i obiđite svu zemlju
i opišite je, pa se onda vratite k meni da bacim ždrijeb
ovdje pred Jahvom u Šilu." 9 Odoše oni ljudi, prođoše
zemljom i u knjigu popisaše sve gradove u sedam
dijelova, pa se vratiše k Jošui u tabor u Šilu. 10 A
Jošua baci za njih ždrijeb u Šilu pred Jahvom i ondje
razdijeli Jošua zemlju sinovima Izraelovim po njihovim
dijelovima plemenskim. 11 I pade ždrijeb na pleme
sinova Benjaminovih po njihovim porodicama: utvrdi
se da je njihov dio između dijela sinova Judinih i
sinova Josipovih. 12 Sjeverna im se međa protezala
od Jordana te išla uza sjeverni obronak Jerihona,
uspinjala se sa zapada na goru i završavala se u
pustinji Bet-Avenu. 13 Odatle je išla k Luzu, k južnom
obronku Luza, to jest Betela; spuštala se zatim u
Atrot-Adar, kraj brda koje je južno od Donjeg Bet-
Horona. 14 Međa se dalje savijala i okretala sa
zapada prema jugu, od gore koja se diže nasuprot
Bet-Horonu s juga, i svršavala se kod Kirjat Baala,
danas Kirjat Jearima, grada sinova Judinih. To je
zapadna strana. 15 Južna se strana počinjala od
granice Kirjat Jearima, pa se pružala na zapad k
vrelu Neftoahu; 16 potom se spuštala međa do kraja
gore koja je prema dolini Ben-Hinomu, na sjeveru
refaimske nizine, silazila zatim u dolinu Hinom uz
Jebusejski obronak i dosegla do izvora Rogela. 17
Zatim se savijala od sjevera te izlazila na En-Šemeš
i doticala Gelilot, koji se diže prema Adumimskom
usponu, i silazila na Kamen Bohana, sina Rubenova.

18 Prolazila je zatim obronkom sa sjeverne strane
prema Bet-Haarabi i silazila do Arabe. 19 Dalje je
tekla međa uz obronak Bet-Hogle prema sjeveru i
svršavala se na sjevernom Jeziku Slanog mora, do
južnog kraja Jordana. To je južna međa. 20 Jordan
je pak bio međa s istočne strane. To je baština
sinova Benjaminovih, s njihovim međama unaokolo
po porodicama njihovim. 21 Gradovi plemena sinova
Benjaminovih po porodicama njihovim jesu: Jerihon,
Bet-Hogla, Emek Kesis; 22 Bet-Haaraba, Samarajim,
Betel; 23 Avim, Para, Ofra; 24 Kefar Haamona, Ofni
i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima. 25
Gibeon, Rama, Beerot; 26 Mispe, Kefira i Mosa; 27
Rekem, Jirpeel, Tarala; 28 Sela Haelef, Jebus (to
je Jeruzalem), Gibat i Kirjat: četrnaest gradova s
njihovim selima. To je baština sinova Benjaminovih
po porodicama njihovim.

19 Drugi ždrijeb izađe za Šimuna, za pleme sinova
Šimunovih po porodicama njihovim: njihova je
baština bila usred sinova Judinih. 2 Dodijeljena im je
kao baština: Beer Šeba, Šeba, Molada; 3 Hasar Šual,
Bala, Esem; 4 Eltolad, Betul, Horma, 5 Siklag, Bet-
Hamarkabot, Hasar Susa, 6 Bet-Lebaot i Šaruhen:
trinaest gradova i njihova sela. 7 Ajin, Rimon, Eter i
Ašan: četiri grada s njihovim selima. 8 I sva naselja
što su oko tih gradova, do Baalat Beera, Ramat
Negeba. To je baština plemena sinova Šimunovih po
porodicama njihovim. 9 Baština je sinova Šimunovih
bila od dijela sinova Judinih, jer dio dodijeljen sinovima
Judinim bijaše za njih prevelik. Zato su sinovi Šimunovi
dobili svoju baštinu usred njihova područja. 10 Treći
ždrijeb izađe za sinove Zebulunove po porodicama
njihovim: njihovo je područje sezalo do Sarida, 11
odakle im se međa na zapadu penjala do Marale,
doticala Dabešet i dopirala do potoka koji je nasuprot
Jokneamu. 12 Od Sarida je međa okretala prema
istoku, sve do međe Kislot Tabora, odakle je izlazila
do Dabrata i uspinjala se do Jafije. 13 A odatle je išla
opet prema istoku, na Git Hefer i na Ita Kasin, izlazila
na Rimon i vraćala se do Nee. 14 Onda je okretala sa
sjevera oko Hanatona i završavala se u dolini Jiftah-
Elu. 15 Pa Katat, Nahalal, Šimron, Jidalu i Betlehem:
dvanaest gradova s njihovim selima. 16 To je bila
baština sinova Zebulunovih po porodicama njihovim:
ti gradovi s njihovim selima. 17 Četvrti je ždrijeb
izašao za Jisakara, za sinove Jisakarove po njihovim
porodicama. 18 A posjed im je bio: Jizreel, Hakesulot,
Šunem; 19 Hafarajim, Šion, Anaharat; 20 Harabit,
Kišjon, Ebes; 21 Remet i En-Ganim, En-Hada i Bet-
Pases. 22 Potom međa dotiče Tabor, Šahasimu i Bet-
Šemeš i izlazi na Jordan: šesnaest gradova s njihovim
selima. 23 To je baština plemena sinova Jisakarovih
po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima.
24 Peti ždrijeb iziđe za pleme sinova Ašerovih po
njihovim porodicama. 25 Njihova je zemlja bila: Helkat,
Hali, Beten, Akšaf, 26 Alamelek, Amad, Mišal. Na
zapadu je međa doticala Karmel i Šihor Libnat. 27
Zatim je okretala prema sunčanom istoku do Bet-
Dagona i doticala se Zebuluna i doline Jiftahela sa
sjevera; protezala se dalje Bet-Haemekom i Neielom i
dosezala slijeva Kabul, 28 pa Abdon, Rehob, Hamon
i Kanu sve do Velikog Sidona. 29 Međa je tada
zavijala prema Rami i do tvrdoga grada Tira te je
okretala prema Hosi i izlazila na more. Obuhvaćala
je Mehaleb, Akzib, 30 Ako, Afek i Rehob: dvadeset
i dva grada s njihovim selima. 31 To je baština
plemena sinova Ašerovih po porodicama njihovim:
ti gradovi i njihova sela. 32 Šesti ždrijeb izađe za
sinove Naftalijeve po njihovim porodicama. 33 Njihova
međa ide od Helefa i od Hrasta u Saananimu, od
Adami Hanekeba i Jabneela do Lakuma i izbija na
Jordan. 34 Potom međa okreće na zapad k Aznot
Taboru i pruža se odande prema Hukoku; na jugu
se dotiče Zebuluna, na zapadu Ašera, na istoku
Jordana. 35 Utvrđeni gradovi bijahu Hasidim, Ser,
Hamat, Rakat, Kineret; 36 Adama, Rama, Hasor, 37
Kedeš, Edrej, En-Hasor; 38 Jiron, Migdal-El, Horem,
Bet-Anat, Bet-Šemeš: devetnaest gradova s njihovim
selima. 39 To je baština plemena Naftalijevih sinova
po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela. 40
Izađe sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po
porodicama njihovim. 41 Područje baštine njihove
bilo je: Sora, Eštaol, Ir Šemeš, 42 Šaalabin, Ajalon,
Jitla, 43 Elon, Timna, Ekron, 44 Elteke, Gibeton,
Baalat, 45 Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon, 46 Me-
Hajarkon i Harakon s područjem prema Jafi. 47 Ali
područje sinova Danovih bilo je za njih pretijesno;
zato udare Danovi sinovi na Lešem, osvoje ga i sve
pobiju oštricom mača; zaposjednu grad, nastane se u
njemu i Lešem prozovu Dan, po imenu Dana, oca
svoga. 48 To je baština plemena sinova Danovih po
porodicama njihovim: ti im gradovi i sela njihova. 49
Kada završe diobu zemlje ždrijebom i utvrde njezine
međe, dadu Izraelci Jošui, sinu Nunovu, baštinu u
svojoj sredini. 50 Po zapovijedi Jahvinoj dali su mu
grad koji je sebi želio: Timnat-Serah u Efrajimovoj
gori; on utvrdi taj grad i nastani se u njemu. 51 To su
baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i
glavari izraelskih plemena podijelili ždrijebom među
plemena izraelska u Šilu, pred Jahvom, na vratima
Šatora sastanka. Tako je završena razdioba zemlje.

20 Jahve reče Jošui: 2 “Kaži sinovima Izraelovim
i reci im: 'Odredite sebi gradove-utočišta za
koje sam vam govorio preko Mojsija, 3 da bi onamo
mogao pobjeći ubojica koji nehotice ubije koga i
da vam budu utočišta od krvnoga osvetnika. 4 Ako
ubojica utekne u koji od tih gradova, neka stane pred
gradska vrata i neka starješinama toga grada iznese
svoju stvar. Oni neka ga prime u svoj grad i odrede
mu mjesto gdje će prebivati među njima. 5 Ako ga
krvni osvetnik progoni, ne smiju izručiti ubojicu u
njegove ruke: tÓa nehotice je ubio svoga bližnjega, a
ne iz mržnje. 6 Ubojica neka ostane u tom gradu sve
dok ne stupi pred sud zajednice ili do smrti velikoga
svećenika koji bude u ono vrijeme. Tada neka se
ubojica vrati i neka ode u svoj grad i svome domu
- u grad iz kojega je utekao.'” 7 I posvete Kedeš u
Galileji, u Naftalijevoj gori; Šekem u Efrajimovoj gori;
Kirjat-Arbu, to jest Hebron, u Judinoj gori. 8 S druge
strane Jordana, istočno od Jerihona, odrede Beser
u pustinji, u ravnici plemena Rubenova, i Ramot u
Gileadu od plemena Gadova, i Golan u Bašanu od
plemena Manašeova. 9 To su bili gradovi određeni
svim Izraelcima i došljacima koji borave među njima:
ovamo je mogao uteći svaki koji nehotice drugoga
ubije, a da sam ne pogine od osvetničke ruke dok ne
izađe na sud, pred zajednicu.

21 Pođoše tada glavari levitskih obitelji k svećeniku
Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i plemenskim
glavarima Izraela. 2 I rekoše im u Šilu, u zemlji
kanaanskoj: “Jahve je zapovjedio preko Mojsija
da nam se dadu gradovi gdje ćemo živjeti i
pašnjaci oko njih za našu stoku.” 3 Izraelci dadoše
levitima od svoje baštine, po zapovijedi Jahvinoj,
ove gradove s njihovim pašnjacima. 4 Iziđe, dakle,
ždrijeb za porodice Kehatove: levitima, potomcima
svećenika Arona, pripade trinaest gradova od plemena
Judina, Šimunova i Benjaminova; 5 ostalim sinovima
Kehatovim pripalo je ždrijebom po porodicama deset
gradova od plemena Efrajimova i Danova i od
polovine plemena Manašeova. 6 Sinovi Geršonovi
dobiše po porodicama trinaest gradova od plemena
Jisakarova, Ašerova i Naftalijeva i od polovine plemena
Manašeova u Bašanu. 7 Merarijevim sinovima po
njihovim porodicama pripalo je dvanaest gradova
od plemena Rubenova, Gadova i Zebulunova. 8
Tako Izraelci ždrijebom dodijeliše levitima te gradove
s pašnjacima, kako bijaše zapovjedio Jahve preko
Mojsija. 9 Od plemena sinova Judinih i od plemena
sinova Šimunovih dodijeljeni su bili ovi gradovi koji se
poimence navode: 10 sinovima Aronovim u levitskim
porodicama Kehatovim, jer je prvi ždrijeb bio za njih,
11 pripade Kirjat-Arba, glavni grad Anakovaca, to jest
Hebron, u Judinoj gori, s pašnjacima unaokolo. 12 Ali
polja oko toga grada sa selima unaokolo bila su već
dana u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu. 13 Sinovima
svećenika Arona pripade grad-utočište Hebron s
pašnjacima i Libna s pašnjacima; 14 Jatir s pašnjacima,
Eštemoa s pašnjacima, 15 Holon s pašnjacima, Debir s
pašnjacima, 16 Ašan s pašnjacima, Juta s pašnjacima,
Bet-Šemeš s pašnjacima. Dakle, devet gradova od
ona dva plemena. 17 Od plemena Benjaminova:
Gibeon s pašnjacima, Geba s pašnjacima, 18 Anatot s
pašnjacima, Almon s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
19 Tako su svećenici, sinovi Aronovi, dobili svega
trinaest gradova s njihovim pašnjacima. 20 Ostalim
levitima u porodicama sinova Kehatovih ždrijebom
su pripali gradovi plemena Efrajimova. 21 Dali su
im grad-utočište Šekem s pašnjacima njegovim na
Efrajimovoj gori, zatim Gezer s pašnjacima, 22
Kibsajim s pašnjacima, Bet-Horon s pašnjacima.
Dakle, četiri grada. 23 Od plemena Danova dobili su:
Elteku s pašnjacima i Gibeton s pašnjacima, 24 Ajalon
s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. Dakle, četiri
grada. 25 Od polovine plemena Manašeova: Tanak s
pašnjacima i Jibleam s pašnjacima. Dakle, dva grada.
26 U svemu: deset su gradova s pašnjacima dobile
porodice ostalih sinova Kehatovih. 27 Geršonovim
sinovima, porodicama levitskim, dadoše od polovine
plemena Manašeova grad-utočište Golan u Bašanu i
Aštarot s njihovim pašnjacima. Dakle, dva grada. 28
Od plemena Jisakarova: Kišon s pašnjacima, Dabrat
s pašnjacima, 29 Jarmut s pašnjacima i En-Ganim
s pašnjacima. Dakle, četiri grada. 30 Od plemena
Ašerova: Mišal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,
31 Helkat s pašnjacima i Rehob s pašnjacima.
Dakle, četiri grada. 32 Od plemena Naftalijeva: grad-
utočište Kedeš u Galileji s pašnjacima, Hamot Dor s
pašnjacima i Kartan s pašnjacima. Dakle, tri grada. 33
Svega Geršonovih gradova po porodicama njihovim
bijaše trinaest gradova s pašnjacima. 34 Porodicama
sinova Merarijevih, preostalim levitima, dali su od
plemena Zebulunova: Jokneam s pašnjacima, Kartu
s pašnjacima, 35 Rimon s pašnjacima, Nahalal s
pašnjacima. Dakle, četiri grada. 36 S onu stranu
Jordana od plemena Rubenova dadoše im grad-
utočište Beser s pašnjacima na pustinjskoj visoravni,
Jahas s pašnjacima, 37 Kedemot s pašnjacima,
Mefaat s pašnjacima. Dakle, četiri grada. 38 Od
plemena Gadova: grad-utočište Ramot u Gileadu s
pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima, 39 Hešbon s
pašnjacima, Jazer s pašnjacima. Dakle, četiri grada.

40 U svemu bijaše dodijeljeno ždrijebom porodicama
sinova Merarijevih, preostalim levitima, dvanaest
gradova. 41 Tako usred baštine sinova Izraelovih
bijaše četrdeset i osam levitskih gradova s pašnjacima.
42 Svaki je taj grad imao pašnjake unaokolo. Tako
je bilo sa svima spomenutim gradovima. 43 Tako je
Jahve predao Izraelcima svu zemlju za koju se zakleo
da će je dati ocima njihovim. Primili su je u posjed i
nastanili se u njoj. 44 I dade im Jahve da otpočinu u
miru na svim međama, kako se bijaše zakleo njihovim
ocima. Nitko im od njihovih neprijatelja ne bijaše
kadar odoljeti. Sve im je njihove neprijatelje predao
Jahve u ruke. 45 Od svih obećanja što ih je Jahve
dao domu Izraelovu nijedno ne osta neispunjeno. Sve
se ispunilo.

22 Tada sazove Jošua sinove Rubenove i Gadove
i polovinu plemena Manašeova 2 i reče im:
"Izvršili ste sve što vam je Mojsije, sluga Jahvin,
zapovjedio i poslušali ste me u svemu što sam
vam zapovjedio. 3 Niste ostavili svoje braće unatoč
dugom vojevanju do današnjega dana i vršili ste
vjerno zapovijedi Jahve, Boga svojega. 4 Sada je
Jahve, Bog vaš, dao mir braći vašoj, kako im bijaše
obećao. Vratite se sada u svoje šatore, u zemlju
koju vam je dao Mojsije, sluga Jahvin, u baštinu
s onu stranu Jordana. 5 Samo pazite da vršite
zapovijedi i Zakon što vam ga dade Mojsije, sluga
Jahvin: da ljubite Jahvu, Boga svojega, da uvijek idete
putovima njegovim, da čuvate zapovijedi njegove,
da se držite uz njega i da mu služite svim srcem i
svom dušom." 6 I blagoslovi ih Jošua i otpusti, a
oni se zatim vrate u svoje šatore. 7 Mojsije bijaše
jednoj polovini plemena Manašeova dao baštinu u
Bašanu; a drugoj polovini dade je Jošua usred njihove
braće zapadno od Jordana. Otpuštajući ih u njihove
šatore, Jošua ih blagoslovi. 8 I reče im: "Vratite se u
svoje šatore s velikim blagom i s mnogom stokom,
sa srebrom, zlatom, tučem, željezom i haljinama
u izobilju i podijelite plijen od neprijatelja svojih s
braćom svojom." 9 Vratiše se sinovi Rubenovi i
sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova; odoše
od sinova Izraelovih iz Šila u zemlji kanaanskoj da
krenu u zemlju gileadsku, na svoju baštinu koju
su zaposjeli, kako im je zapovjedio Jahve preko
Mojsija. 10 Kad su stigli do jordanskog područja u
zemlji kanaanskoj, podigoše sinovi Rubenovi, sinovi
Gadovi i polovina plemena Manašeova žrtvenik na
Jordanu, žrtvenik velik, izdaleka se vidio. 11 Čuli
Izraelci gdje se govori: "Evo, sinovi Rubenovi, sinovi
Gadovi i polovina plemena Manašeova podigoše
žrtvenik prema zemlji kanaanskoj, kod Jordana, na
izraelskoj strani." 12 Na to se skupi sva zajednica
sinova Izraelovih u Šilu da pođu u boj na njih. 13
Izraelci sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i
polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju
poslaše Pinhasa, sina svećenika Eleazara, 14 i s
njime deset knezova, po jednoga rodovskog glavara
od svakoga plemena Izraelova, a svaki je od njih bio
glavar obitelji među tisućama porodica Izraelovih. 15
I kad oni dođoše k sinovima Rubenovim, sinovima
Gadovim i polovini plemena Manašeova u zemlju
gileadsku, rekoše im: 16 "Evo što veli sva zajednica
Jahvina: 'Što znači nevjera koju činite protiv Jahve,
Boga Izraelova? Zašto se odvrgoste danas od Jahve
i, podigavši žrtvenik, zašto se bunite protiv Jahve? 17
Zar vam nije dosta zločina iz Peora, od kojega se
nismo očistili do dana današnjega i zbog kojega je
došao pomor na zajednicu Jahvinu? 18 Ako se danas
odvraćate od Jahve i bunite se danas protiv njega,
neće li se sutra izliti njegov gnjev na svu zajednicu
Izraelovu? 19 Ili vam je možda zemlja vaše baštine
nečista? Onda prijeđite u zemlju baštine Jahvine, u
kojoj je Jahvino Prebivalište, i prebivajte među nama.
Ali se ne bunite protiv Jahve i ne bunite se protiv
nas dižući sebi žrtvenik mimo žrtvenik Jahve, Boga
našega. 20 Nije li se Akan, Zerahov sin, sam ogriješio
o 'herem' te se oborila srdžba na svu zajednicu
Izraelovu? Zar nije umro zbog krivice svoje?'" 21 Tada
odgovoriše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina
plemena Manašeova govoreći plemenskim glavarima
Izraelovim: 22 "Bog, Bog Jahve, Bog nad bogovima,
Jahve zna i neka zna Izrael: ako je to bila pobuna
ili nevjernost prema Jahvi, neka nam uskrati svoju
pomoć danas; 23 ako smo podigli žrtvenik da se
odvrgnemo od Jahve i da prinosimo žrtve paljenice,
prinosnice i žrtve pričesnice, neka nam onda sudi
Jahve! 24 Učinismo to od brige i skrbi i rekosmo:
'Jednoga će dana sinovi vaši reći našima: Što vam
je zajedničko s Jahvom, Bogom Izraelovim? 25 Zar
nije, sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi, postavio Jahve
između vas i nas među našu - Jordan? Vi nemate
dijela s Jahvom.' I tako bi sinovi vaši mogli učiniti da
se sinovi naši odvrate te ne štuju Jahvu. 26 Zato smo
rekli: 'Podignimo žrtvenik, ali ne za žrtve paljenice niti
za klanice, 27 nego da bude svjedočanstvo između
nas i vas, među potomcima našim, da želimo služiti
Jahvi paljenicama, klanicama i pričesnicama. Tako da
ne mognu jednom vaši sinovi reći našima: Nemate
dijela s Jahvom.' 28 Ako bi kada tako rekli nama i
potomcima našim, mogli bismo odgovoriti: 'Pogledajte
slog žrtvenika Jahvina što su ga podigli oci naši ne

za žrtve paljenice ni klanice, nego za svjedočanstvo
između nas i vas.' 29 Nije nam ni na kraj pameti
pomisao da se bunimo protiv Jahve i da se odvraćamo
od njega dižući žrtvenik za žrtve paljenice, prinosnice
i klanice, mimo žrtvenik Jahve, Boga našega, koji
je pred njegovim Prebivalištem!" 30 Kad svećenik
Pinhas, knezovi zbora i glavari izraelskih plemena
koji su bili s njim čuše riječi koje im rekoše sinovi
Gadovi, sinovi Rubenovi i sinovi Manašeovi, umiriše
se. 31 Tada svećenik Pinhas, sin Eleazarov, odgovori
sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i sinovima
Manašeovim: "Spoznali smo sada da je Jahve među
nama, jer mu se niste iznevjerili: tako ste sačuvali
sinove Izraelove od kazne Jahvine." 32 Svećenik
Pinhas, sin Eleazarov, i knezovi odoše od sinova
Rubenovih i sinova Gadovih i vratiše se iz zemlje
gileadske u kanaansku k sinovima Izraelovim i kazaše
im odgovor. 33 Izraelovim sinovima bijaše drag taj
odgovor: hvalili su Boga i odustali su od nauma
da udare na njih i da opustoše zemlju u kojoj su
živjeli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi. 34 Sinovi
Rubenovi i sinovi Gadovi nazvali su žrtvenik "Ed"
- "Svjedočanstvo", jer rekoše: "To je svjedočanstvo
među nama: Jahve je Bog."

23 Proteklo je mnogo dana kako je Jahve dao
Izraelu da otpočine od svih neprijatelja unaokolo.
I Jošua bijaše ostario, zašao u godine. 2 Dozva
zato Jošua sve Izraelce, starješine, glavare, suce i
upravitelje njihove i reče im: "Ostario sam i odmakao
u godinama. 3 Vi ste bili svjedoci svega što je Jahve,
Bog vaš, pred vašim očima učinio svim narodima
radi vas: Jahve, Bog vaš, borio se za vas. 4 Vidite,
razdijelio sam ždrijebom u baštinu vašim plemenima
sve narode koji su ostali i sve one narode koje sam
istrijebio od Jordana do Velikog mora na zapadu. 5
Jahve, Bog vaš, sam će ih goniti ispred vas i otjerat
će ih ispred vas i zaposjest ćete njihovu zemlju, kao
što vam je obećao Jahve, Bog vaš. 6 Budite, dakle,
postojani i sve čvršći u tome da čuvate i vršite sve
što je napisano u Knjizi zakona Mojsijeva i da ne
odstupite od toga ni desno ni lijevo. 7 Ne miješajte
se s tim narodima koji ostadoše među vama; i ne
spominjite imena njihovih bogova niti se kunite njima;
nemojte im služiti i ne klanjajte se njima. 8 Nego se
držite Jahve, Boga svoga, kako ste činili do danas. 9
Jahve je protjerao ispred vas velike i moćne narode
i nitko se nije do danas mogao održati pred vama.
10 Jedan je od vas tjerao pred sobom tisuću, jer se
Jahve, Bog vaš, borio za vas, kao što vam je obećao.
11 Brižno pazite da ljubite Jahvu, Boga svojega, jer
se radi o vašem životu. 12 Jer ako se odmetnete i
prionete uz ostatak onih naroda koji preostaše među
vama i s njima se povežete tazbinom i pomiješate se
s njima i oni s vama, 13 znajte dobro da će Jahve,
Bog vaš, prestati goniti te narode ispred vas; oni će
vam postati zamka i mreža, bit će bič bokovima vašim
i trnje očima vašim, sve dok se ne iselite iz ove dobre
zemlje koju vam dade Jahve, Bog vaš. 14 Evo, ja
krećem danas na put kojim je svima poći. Spoznajte i
priznajte svim srcem svojim i svom dušom svojom:
ni jedno od svih obećanja koja vam je dao Jahve,
Bog vaš, nije ostalo neispunjeno. 15 I kao što vam se
ispunilo svako obećanje što vam ga je dao Jahve,
Bog vaš, tako će Jahve ispuniti i svaku prijetnju dok
vas ne izbriše s lica ove dobre zemlje koju vam je
dao Jahve, Bog vaš. 16 Ako prekršite Savez koji je
Jahve, Bog vaš, sklopio s vama; ako budete služili
drugim bogovima i klanjali se njima, buknut će gnjev
Jahvin na vas i nestat će vas ubrzo iz dobre zemlje
koju vam je Jahve dao."

24 Jošua potom sabra sva plemena Izraelova u
Šekem; i sazva starješine Izraelove, glavare,
suce i upravitelje njihove i oni stadoše pred Bogom.
2 Tada reče Jošua svemu narodu: "Ovako veli
Jahve, Bog Izraelov: 'Nekoć su oci vaši, Terah, otac
Abrahamov i Nahorov, živjeli s onu stranu Rijeke
i služili drugim bogovima. 3 Ali sam ja uzeo oca
vašega Abrahama s one strane Rijeke i proveo ga
kroza svu zemlju kanaansku, umnožio mu potomstvo
i dao mu Izaka. 4 Izaku dadoh Jakova i Ezava.
Ezavu sam dao goru Seir u posjed. Jakov i sinovi
njegovi otišli su u Egipat. 5 Tada sam poslao Mojsija i
Arona i udario sam Egipat kaznama koje sam učinio
u njemu i tada sam vas izveo. 6 Izveo sam oce vaše
iz Egipta i stigli su na more; Egipćani su progonili
vaše oce bojnim kolima i konjanicima sve do Mora
crvenoga. 7 Zavapili su tada Jahvi i on je razvukao
gustu maglu između njih i Egipćana i naveo ih u more
koje ih je prekrilo. Vidjeli ste svojim očima što sam
učinio Egipćanima; zatim ste ostali dugo vremena u
pustinji. 8 Nato sam vas uveo u zemlju Amorejaca,
koji žive s onu stranu Jordana. Zaratiše s vama i ja ih
dadoh u vaše ruke; uzeli ste u baštinu zemlju njihovu
jer sam ih ja ispred vas uništio. 9 Tada se digao
moapski kralj Balak, sin Siporov, da ratuje s Izraelom
i on pozva Bileama, sina Beorova, da vas prokune.
10 Ali ja ne htjedoh poslušati Bileama: morade vas
on i blagosloviti, i spasih vas iz njegove ruke. 11
Onda ste prešli preko Jordana i došli u Jerihon,
ali su glavari Jerihona poveli rat protiv vas - kao i

Amorejci, Perižani, Kanaanci, Hetiti, Girgašani, Hivijci
i Jebusejci - ali sam ih ja predao u vaše ruke. 12 Pred
vama sam poslao stršljene koji su ispred vas tjerali
dva kralja amorejska: nemaš što zahvaliti svome
maču ni svome luku. 13 Dao sam vam zemlju za koju
se niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima se
nastaniste; i vinograde vam dadoh i maslinike koje
niste sadili, a danas vas hrane.' 14 I zato se sada
bojte Jahve i služite mu savršeno i vjerno! Uklonite
bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu Rijeke
i u Egiptu i služite Jahvi! 15 Međutim, ako vam se
ne sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome
ćete služiti: možda bogovima kojima su služili vaši
oci s onu stranu Rijeke ili bogovima Amorejaca u
čijoj zemlji sada prebivate. Ja i moj dom služit ćemo
Jahvi." 16 Narod odgovori: "Daleko neka je od nas
da ostavimo Jahvu a služimo drugim bogovima. 17
Jahve, Bog naš, izveo je nas i naše oce iz Egipta,
iz doma robovanja, i on je pred našim očima učinio
velika čudesa i čuvao nas cijelim putem kojim smo
išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili. 18
Još više: Jahve je ispred nas protjerao sve narode i
Amorejce, koji su živjeli u ovoj zemlji. I mi ćemo služiti
Jahvi jer je on Bog naš." 19 Tada reče Jošua narodu:
"Vi ne možete služiti Jahvi, jer je on Bog sveti, Bog
ljubomorni, koji ne može podnijeti vaših prijestupa ni
vaših grijeha. 20 Ako ostavite Jahvu da biste služili
tuđim bogovima, okrenut će se protiv vas i uništit
će vas, pošto vam je bio dobro činio." 21 A narod
odgovori Jošui: "Ne, mi ćemo služiti Jahvi!" 22 Na to
će Jošua narodu: "Sami ste protiv sebe svjedoci da
ste izabrali Jahvu da mu služite." Odgovoriše mu:
"Svjedoci smo." 23 "Maknite, dakle, tuđe bogove koji
su među vama i priklonite svoja srca Jahvi, Bogu
Izraelovu." 24 Odgovori narod Jošui: "Služit ćemo
Jahvi, Bogu svojemu, i glas ćemo njegov slušati." 25
Tako sklopi Jošua toga dana Savez s narodom i utvrdi
mu uredbu i zakon. Bilo je to u Šekemu. 26 Jošua
upisa te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim uze
velik kamen i stavi ga ondje pod hrast koji bijaše u
svetištu Jahvinu. 27 Zatim reče Jošua svemu narodu:
"Gle, ovaj kamen neka nam bude svjedokom jer je
čuo riječi što ih je govorio Jahve; on će biti svjedok
da ne zatajite Boga svoga." 28 Tada Jošua otpusti
narod, svakoga na njegovu baštinu. 29 Poslije ovih
događaja umrije Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, u
dobi od sto deset godina. 30 Sahraniše ga u kraju
što ga je baštinio u Timnat Serahu, u Efrajimovoj
gori, sjeverno od gore Gaaša. 31 Izrael je služio
Jahvi svega vijeka Jošuina i svega vijeka starješina
koje su Jošuu nadživjele i vidjele sva djela što ih je
Jahve učinio Izraelu. 32 Kosti Josipove, koje su sinovi
Izraelovi sa sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u
Šekemu, na zemljištu koje Jakov bijaše kupio od
sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka
i koje je pripalo u baštinu sinova Josipovih. 33 Umrije
i Eleazar, sin Aronov, i pokopaše ga u Gibei, koja
je pripadala njegovu sinu Pinhasu a nalazila se u
Efrajimovoj gori.

Suci

1 Poslije smrti Jošuine upitaše Izraelci Jahvu: “Tko
će od nas prvi poći na Kanaance da se protiv
njih bori?” **2** A Jahve odgovori: “Neka Juda prvi
pođe; u njegove ruke stavljam zemlju.” **3** Tada Juda
reče svome bratu Šimunu: “Pođi sa mnom u zemlju
koja mi je dosuđena u baštinu; borit ćemo se protiv
Kanaanaca, a potom ću se ja uza te boriti na tvojoj
zemlji.” I Šimun ode s njim. **4** Ode Juda i Jahve
im predade u ruke Kanaance i Perižane te pobiše
u Bezeku deset tisuća ljudi. **5** U Bezeku zatekoše
Adoni-Sedeka, udariše na nj i poraziše Kanaance
i Perižane. **6** Kad je Adoni-Sedek nagnuo u bijeg,
gonili su ga, uhvatili ga i odsjekli mu palce na rukama
i nogama. **7** Tada reče Adoni-Sedek: “Sedamdeset
kraljeva odsječenih palaca na rukama i na nogama
kupilo je mrvice pod mojim stolom. Kako sam činio,
tako mi Bog vraća.” Odveli su ga u Jeruzalem i ondje
je umro. **8** Zatim Judini sinovi udariše na Jeruzalem,
osvojiše ga, posjekoše mačem žitelje i spališe grad.
9 Poslije toga krenuše Judini sinovi da se bore protiv
Kanaanaca koji su živjeli u Gorju, Negebu i u Šefeli.
10 Onda Juda ode na Kanaance koji su živjeli u
Hebronu - Hebronu bijaše nekoć ime Kirjat Arba - i
ondje potuče Šešaja, Ahimana i Talmaja. **11** Odatle
krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat
Sefer. **12** Tada reče Kaleb: “Tko pokori i zauzme Kirjat
Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu.” **13** Zauze
ga Otniel, sin Kenaza, mlađeg brata Kalebova, i Kaleb
mu dade svoju kćer Aksu za ženu. **14** Kad je prišla
mužu, on je nagovori da u svoga oca ište polje. Siđe
ona s magarca, a Kaleb je upita: “Što hoćeš?” **15** Ona
mu odgovori: “Daj mi blagoslov! Kad si mi dao kraj u
Negebu, daj mi onda i koji izvor vode.” I Kaleb joj
dade Gornje i Donje izvore. **16** Sinovi Hobaba Kenijca,
tasta Mojsijeva, odoše iz Palmova grada s Judinim
sinovima u Judinu pustinju, koja je u Negebu, na
jugu od Arada. Tu se nastaniše među Amalečanima.
17 Potom ode Juda s bratom Šimunom i pobiše
Kanaance koji su živjeli u Sefatu i grad izručiše
“heremu”, prokletstvu. Zbog toga se grad prozva
Horma. **18** Ali Juda nije uspio zauzeti Gaze s njenim
područjem, ni Aškelona s njegovim područjem, ni
Ekrona s njegovim područjem. **19** Jahve bijaše s njim
te on osvoji gorje, ali ne mogaše potjerati onih u nizini
jer imahu željezna kola. **20** Kao što bijaše odredio
Mojsije, dadoše Hebron Kalebu, koji iz njega otjera tri
sina Anakova. **21** A Benjaminovi sinovi ne uspješe
otjerati Jebusejaca koji su živjeli u Jeruzalemu i tako
Jebusejci ostadoše u Jeruzalemu s Benjaminovim
sinovima do dana današnjega. **22** Krenu i pleme
Josipovo na Betel i Jahve bijaše s njima. **23** I pleme
Josipovo uze izviđati Betel. Grad se nekoć zvao Luz.
24 Uhode opaziše čovjeka gdje izlazi iz grada i rekoše
mu: “Pokaži nam kuda se može u grad, pa ćemo ti biti
milostivi.” **25** On im pokaza kuda mogu u grad. I sve
u gradu isjekoše mačem, a onoga čovjeka sa svom
njegovom obitelji pustiše da ode. **26** Čovjek je otišao
u zemlju Hetita i ondje sagradio grad i prozvao ga
Luz. Tako se zove još i danas. **27** Manaše nije osvojio
Bet-Šeana i njegovih sela ni Tanaka i njegovih sela.
Nije potjerao ni stanovnika iz Dora i njegovih sela, ni
stanovnika Jibleama i njegovih sela, ni stanovnika
Megida i njegovih sela. Tako su Kanaanci ostali i
živjeli u toj zemlji. **28** Kad je Izrael ojačao, nametnuo
je Kanaancima tlaku, ali ih nije mogao otjerati. **29** Ni
Efrajim nije otjerao Kanaanaca koji su živjeli u Gezeru,
tako te su Kanaanci tu živjeli među njima. **30** Zebulun
nije otjerao stanovnika Kitrona ni stanovnika Nahalola.
Tako su Kanaanci ostali usred Zebulunovih sinova, ali
im bijaše nametnuta tlaka. **31** Ni Ašer nije otjerao
stanovnika Akona, ni stanovnika Sidona, ni onih iz
Mahalaba, Akziba, Helbe, Afika i Rehoba. **32** Ašerovci
su ostali tako među Kanaancima, stanovnicima te
zemlje, jer ih nisu otjerali. **33** Naftali nije otjerao
stanovnika Bet-Šemeša i Bet-Anata, nego je živio
među Kanaancima koji su nastavali tu zemlju, ali je
stanovnicima Bet-Šemeša i Bet-Anata nametnuta
tlaka. **34** Amorejci su potisnuli Danove sinove u goru i
nisu ih puštali da siđu u ravnicu. **35** Amorejci su se
zadržali u Har-Heresu, Ajalonu i Šaalbimu, ali kad je
ruka Josipova doma ojačala, bila im je nametnuta
tlaka. **36** Područje Edomaca pruža se od Akrabimskog
uspona do Stijene pa naviše.

2 Anđeo Jahvin dođe iz Gilgala u Bokim i reče:
“Izveo sam vas iz Egipta i doveo vas u zemlju
koju sam vam obećao zaklevši se ocima vašim.
Rekao sam: 'Neću raskinuti Saveza svog s vama
dovijeka. **2** A vi ne sklapajte saveza sa stanovnicima
ove zemlje; nego rušite njihove žrtvenike!' Ali vi niste
poslušali moga glasa. Što ste učinili? **3** Zato vam
kažem: neću ih odagnati pred vama. Nego, oni će
vas tlačiti i bogovi njihovi bit će vam zamkom.” **4**
Kad Anđeo Jahvin izreče te riječi svim Izraelcima,
narod zakuka i zaplaka. **5** I tako prozvaše ono mjesto
Bokim i ondje prinesoše žrtve Jahvi. **6** Tada Jošua
otpusti narod i raziđoše se Izraelci svaki na svoju
baštinu da zaposjednu zemlju. **7** Narod je služio Jahvi
svega vijeka Jošuina i svega vijeka starješina koje

su nadživjele Jošuu i vidjele sva velika djela što ih
je Jahve učinio Izraelu. 8 Jošua, sin Nunov, sluga
Jahvin, umrije u dobi od sto deset godina. 9 Sahraniše
ga u kraju što ga je baštinio u Timnat Heresu, u
Efrajimovoj gori, sjeverno od planine Gaaša. 10 A
kada se sav onaj naraštaj pridružio svojim ocima,
naslijedi ga drugi naraštaj koji nije mario za Jahvu ni
za djela što ih je učinio Izraelu. 11 Tada su sinovi
Izraelovi počeli činiti ono što Jahvi nije po volji i
služili su baalima. 12 Ostaviše Jahvu, Boga otaca
svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i pođoše
za drugim bogovima između bogova okolnih naroda.
Klanjahu im se, razgnjeviše Jahvu. 13 Otpali su od
Jahve da bi služili Baalu i Aštarti. 14 Zato Jahve
izli gnjev svoj na Izraela: prepusti ih pljačkašima da
ih plijene, izruči ih neprijateljima uokolo, tako te se
ne mogoše oduprijeti. 15 Što bi god počeli, ruka se
Jahvina okretala protiv njih na njihovu nesreću, kao
što im je Jahve rekao i kao što im se zakleo. I tako
zapadoše u veliku nevolju. 16 Tada im Jahve stade
podizati suce da ih izbavljaju iz ruku onih koji su ih
pljačkali. 17 Ali oni ni svojih sudaca nisu slušali, nego
se iznevjeriše s drugim bogovima te im se klanjahu.
Brzo su zašli s puta kojim su išli oci njihovi slušajući
Jahvine zapovijedi; oni nisu činili tako. 18 Kada im je
podizao suce, Jahve bijaše sa svakim sucem te ih
izbavljaše iz ruku njihovih neprijatelja za svega vijeka
sučeva, jer se sažalilo Jahvi koliko su uzdisali pod
jarmom onih koji su ih ugnjetavali. 19 A kada bi sudac
umro, oni bi opet zapadali u veću pokvarenost nego
njihovi oci. Išli su za drugim bogovima, služili im i
klanjali im se, ne odustajući od svojih opakih djela i
postupaka. 20 Tada Jahve planu gnjevom na Izraela
i reče: “Kad je taj narod pogazio Savez kojim sam
obvezao njihove očeve i nije poslušao glasa moga, 21
ni ja odsad neću pred njim potjerati ni jednoga između
naroda što ih je Jošua po svojoj smrti ostavio”, 22
da bi njima stavio na kušnju Izraela: hoće li se ili
neće držati Jahvinih putova kao što ih se držahu oci
njihovi. 23 Zato Jahve bijaše ostavio te narode i nije
ih odmah izagnao ni predao Jošui u ruke.

3 Ovo su narodi koje je Jahve pustio da ostanu kako
bi njima iskušavao sinove Izraelove, sve one koji
ne iskusiše ratova kanaanskih. 2 Bijaše to samo na
korist pokoljenjima sinova Izraelovih da nauče vještinu
ratovanja - barem oni koji nisu iskusili prijašnjih
ratova: 3 ostade pet knezova filistejskih i svi Kanaanci,
Sidonci i Hivijci koji su živjeli na gori Libanonu od
gore Baal-Hermona do ulaza u Hamat. 4 Oni su
poslužili da se iskuša Izrael: da bi se vidjelo hoće li
se držati zapovijedi što ih je Jahve preko Mojsija dao
njihovim ocima. 5 Tako su Izraelci prebivali usred
Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i
Jebusejaca; 6 ženili se njihovim kćerima i davali svoje
kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.
7 I činili su Izraelci ono što Jahvi nije bilo po volji.
Zaboravili su Jahvu, svoga Boga, da bi služili baalima
i aštartama. 8 Tada Jahve planu gnjevom na Izraela i
dade ih u ruke Kušanu Rišatajimu, kralju edomskom;
i služiše Kušanu Rišatajimu osam godina. 9 Tad
Izraelci zavapiše Jahvi i Jahve im podiže izbavitelja,
Otniela, sina Kenaza, mlađega brata Kalebova, da
ih oslobodi. 10 Duh Jahvin siđe na nj i on posta
sucem Izraelu. I povede Izraela u boj. Jahve mu
preda u ruke Kušana Rišatajima, kralja edomskog,
i on pobijedi Kušana Rišatajima. 11 Zemlja je otad
bila u miru četrdeset godina. Poslije smrti Otniela,
sina Kenazova, 12 Izraelci su počeli opet činiti što
je zlo u očima Jahvinim. Zato Jahve dade Eglonu,
kralju moapskom, moć nad Izraelom, jer su činili što
je zlo pred Jahvom. 13 Eglon se ujedini sa sinovima
Amonovim i Amalekovim, pođe na Izraela, potuče ga
i osvoji Palmov grad. 14 Izraelci su služili moapskom
kralju Eglonu osamnaest godina. 15 Tada Izraelci
zavapiše Jahvi i Jahve im podiže izbavitelja - Ehuda,
sina Gere iz Benjaminova plemena, čovjeka koji
bijaše ljevak. I poslaše ga Izraelci da im odnese
danak Eglonu, kralju moapskom. 16 A Ehud načini
sebi bodež sa dvije oštrice, lakat dug, i pripasa ga
pod haljine uz desno bedro. 17 I odnese danak
Eglonu, kralju moapskom. Eglon bijaše vrlo debeo.
18 Predavši danak, Ehud ode s ljudima koji bijahu
donijeli danak. 19 Ali kada je došao do idola u blizini
Gilgala, vrati se i reče: “Imam ti, kralju, reći jednu
tajnu!” Kralj mu odvrati: “Tiho!” I svi koji su uza nj bili
izađu. 20 Ehud uđe. Kralj je sjedio u hladovitoj gornjoj
sobi; bio je sam. Ehud mu reče: “Imam, kralju, za
tebe riječ od Boga!” On odmah usta s prijestolja. 21
Tad Ehud lijevom rukom trgnu bodež s desnog bedra
i satjera mu ga u trbuh. 22 Za oštricom uđe sav držak
i salo se sklopi za oštricom, jer Ehud nije mogao
izvući oštricu iz trbuha. Nečist je izlazila odande. 23
Ehud je otišao kroz trijem; za sobom je zatvorio vrata
gornje sobe i zaključao ih. 24 Kada je on otišao,
vrate se sluge da pogledaju. Kako vrata gornje sobe
bijahu zaključana, rekoše: “Bit će da je otišao na
stranu, u klijet do hladovite sobe.” 25 Čekali su ga
dugo, u nedoumici, jer on nije otvarao vrata gornje
sobe. Naposljetku uzeše ključ i otvoriše: gospodar
im ležao na tlu, mrtav. 26 Dok su oni čekali, Ehud
je pobjegao, prošao već idole i sklonio se u Seiru.

27 Čim dođe u zemlju Izraelovu, zasvira u rog na
Efrajimovoj gori; i siđoše Izraelci s njim s gore, a on im
stajaše na čelu. 28 I reče im: “Pođite za mnom! Jahve
vam je u ruke predao Moapce, vaše neprijatelje.”
Oni krenuše za njim, zatvoriše Moapcima put preko
gazova Jordana i ne dadoše nikome prijeko. 29 Pobili
su u to vrijeme oko deset tisuća Moabaca, sve kršnih
i hrabrih ljudi, i nijedan im nije umakao. 30 Toga
su dana Moapci potpali pod ruku Izraelovu i zemlja
bijaše mirna osamdeset godina. 31 Poslije njega
bijaše Šamgar, sin Anatov. On je pobio šest stotina
Filistejaca ostanom volujskim. Tako je i on spasio
Izraela.

4 Poslije smrti Ehudove Izraelci su opet stali činiti
što Jahvi nije po volji 2 i Jahve ih predade u ruke
Jabinu, kanaanskom kralju koji je vladao u Hasoru.
Vojskovođa vojsci njegovoj bijaše Sisera, koji je živio
u Harošetu Poganskom. 3 Tad Izraelci zavapiše Jahvi.
Jer Jabin imaše devet stotina željeznih bojnih kola i
teško je tlačio Izraelce dvadeset godina. 4 U to vrijeme
Izraelu je sudila proročica Debora, žena Lapidotova.
5 Živjela je pod Deborinom palmom između Rame i
Betela u Efrajimovoj gori i k njoj su dolazili Izraelci
da presuđuje u njihovim sporovima. 6 Ona dozva
Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša i
reče mu: “Evo što ti Jahve, Bog Izraelov, zapovijeda:
'Idi, kreni na goru Tabor i uzmi sa sobom deset tisuća
ljudi između Naftalijevih i Zebulunovih sinova. 7 Ja ću
k tebi na Kišonski potok privući Siseru, vojskovođu
Jabinove vojske, s njegovim bojnim kolima i svim
ratnicima te ću ga predati u tvoje ruke.'” 8 Barak
joj odgovori: “Ako ti pođeš sa mnom, ići ću; ako li
ne pođeš sa mnom, ne idem.” 9 “Idem s tobom”,
reče mu ona, “ali na putu kojim ćeš poći slava neće
tebi pripasti jer će Jahve ženi predati u ruke Siseru.”
Tada Debora ustane i pođe s Barakom u Kedeš. 10
Onamo je Barak pozvao Zebuluna i Naftalija. Deset
tisuća ljudi pođe za njim, a išla je s njim i Debora. 11
Heber Kenijac bijaše se odvojio od Kajina, jednoga
od sinova Hababa, tasta Mojsijeva; razapeo je svoj
šator kod Hrasta u Saananimu, nedaleko od Kedeša.
12 Javiše Siseri da je Barak, sin Abinoamov, izašao
na goru Tabor. 13 Nato Sisera sabra sva svoja kola,
devet stotina željeznih kola, i sve ljude koje je doveo
od Harošeta Poganskog do Kišonskog potoka. 14
Debora reče Baraku: “Ustani, evo dana kada će
Jahve predati Siseru u tvoje ruke! Sam Jahve ide
pred tobom!” I Barak siđe s gore Tabora sa deset
tisuća ljudi za sobom. 15 Jahve zastraši Siseru, sva
njegova kola i čitavu njegovu vojsku, koja naže u bijeg
pred mačem Barakovim. Sisera siđe sa svojih kola i
pobježe pješice. 16 Barak je gonio kola i vojsku sve do
Harošeta Poganskog. Sva je Siserina vojska pala od
oštrog mača i nijedan čovjek nije umakao. 17 Sisera
je dotle bježao pješice prema šatoru Jaele, žene
Hebera Kenijca, jer između Jabina, kralja hasorskog,
i kuće Hebera Kenijca bijaše mir. 18 Jaela iziđe Siseri
u susret i reče mu: “Zaustavi se, gospodaru, svrati
se k meni. Ne boj se ničega!” On svrati k njoj pod
šator, a ona ga pokri pokrivačem. 19 On joj reče: “Daj
mi malo vode jer sam žedan.” Ona otvori mijeh s
mlijekom, napoji ga i opet ga pokri. 20 “Stani na ulazu
u šator”, reče joj on, “pa ako tko naiđe i zapita te:
'Ima li tu koga?' ti odgovori: 'Nema!'” 21 A Jaela, žena
Heberova, uze šatorski klin i čekić u ruke, tiho mu
se približi i zabi mu klin kroza sljepoočice tako da
se zario u zemlju. On od iscrpljenosti bijaše tvrdo
zaspao i tako umrije. 22 I gle, dođe Barak progoneći
Siseru. Jaela iziđe preda nj i reče mu: “Dođi da ti
pokažem čovjeka koga tražiš.” On uđe k njoj, i gle -
Sisera ležaše mrtav, s klinom u sljepoočici. 23 Tako je
Bog u onaj dan ponizio Jabina, kralja kanaanskog,
pred Izraelcima. 24 Ruka Izraelaca postajaše sve
teža Jabinu, kralju kanaanskom, dok ga nije napokon
zatrla.

5 Toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov,
zapjevaše ovu pjesmu: 2 Ratoborno rasuše kose
borci izraelski i dragovoljno krenu narod: blagoslivljajte
Jahvu! 3 Čujte, o kraljevi! Poslušajte, knezovi! Jahvi ja
pjesmu pjevam, Jahvu, Boga Izraelova, ja slavim. 4 Sa
Seira kad si silazio, Jahve, pobjednički kad si kročio iz
polja edomskih, sva se zemlja tresla, lila se nebesa,
oblaci curkom daždjeli. 5 Brda se tresla pred tobom,
o Jahve, Jahve, Bože Izraelov! 6 U dane Šamgara,
sina Anatova, u dane Jaele opustješe putovi; i oni koji
su putovali, obilažahu naokolo. 7 Pusta bijahu sela
izraelska dok ne ustadoh ja, Debora, dok ne ustadoh
kao majka Izraelu. 8 Tuđe bogove sebi izabraše, i
zato im rat stade pred vrata. Za pet gradova ne bi
nijednog štita! Nijednog kralja za četrdeset tisuća
u Izraelu! 9 Srce moje kuca za vođe izraelske, za
narod što dragovoljno u boj kreće! Blagoslivljajte
Jahvu! 10 Vi koji na bijelim jašete magaricama, na
sagovima sjedeći, i vi koji hodite putovima, pjevajte,
11 uz povike razdraganih pastira kod pojila. Neka
se slave dobročinstva Jahvina i vladavina njegova
Izraelom! I narod Jahvin siđe na vrata. 12 Probudi
se, Deboro, ustani! Ustani, pjesmu zapjevaj! Hrabro!
Ustani, Barače, vodi u roblje porobljivače svoje,
sine Abinoamov! 13 Tad siđe na vrata Izrael, narod

Jahvin pohrli junački. 14 Iz Efrajima potekoše u
dolinu, za njima stiže među čete tvoje Benjamin.
Iz Makira stupaju glavari, iz Zebuluna oni što nose
štap zapovjednički. 15 Knezovi Jisakarovi s Deborom
bjehu, a Naftali pođe s Barakom, pohrli da ga stigne
u dolini. Kod Rubenovih potoka dugo se savjetuju. 16
Zašto si ostao u torovima da slušaš sred stada svirku
frule? Kod Rubenovih potoka dugo se savjetuju. 17
Gilead osta s onu stranu Jordana. A zašto je Dan
na stranim lađama? Zašto na obali mora Ašer sjedi,
mirno prebiva u svojim zaljevima? 18 Zebulun je narod
što prkosi smrti s Naftalijem, na visoravnima. 19 Došli
su kraljevi, boj zametnuli, boj bili kraljevi kanaanski,
u Tanaku, na vodi megidskoj, al' ni mrve srebra ne
dobiše. 20 Sa nebeskih staza vojevahu, vojevahu
zvijezde prot' Siseri. 21 Sve otplavi potok Kišon, potok
Kišon pradavni. Gazi čvrsto, moja dušo! 22 Topot
silan odjekuje: jure borci na konjima! 23 “Proklinjite
Meroz,” Anđeo će Jahvin, “proklinjite žitelje njegove
što Jahvi nisu u pomoć pritekli, u pomoć Jahvi s
junacima.” 24 Blagoslovljena među ženama bila Jaela,
žena Hebera Kenijca, među ženama šatora nek' je
slavljena! 25 On vode zaiska, mlijeka mu ona dade, u
zdjelu dragocjenu nali mu povlake. 26 Rukom lijevom
za klinom segnu, a desnom za čekićem kovačkim.
Udari Siseru, glavu mu razmrska, probode mu, razbi
sljepoočicu. 27 Do nogu pade joj, sruši se, leže, do
nogu pade joj, sruši se; i gdje pade, mrtav osta. 28
Kroz prozor motri Siserina mati, kroz prozor motri, na
rešetku jÓada: “Dugo mu se kola ne vraćaju: što im je
zapreg tako spor?” 29 Najmudrija zbori joj dvorkinja,
sebi samoj ona odgovara: 30 “Plijen su našli pa ga
dijele: po djevojku na ratnika, po djevojku i po dvije,
halju-dvije za Siseru, vezen rubac za moj vrat!” 31
Tako neka ginu, Jahve, svi neprijatelji tvoji! A oni koji
te ljube nek budu kao sunce kada se diže u svojemu
sjaju! I zemlja bijaše mirna četrdeset godina.

6 Opet su Izraelci činili što je zlo u Jahvinim očima;
i Jahve ih predade u ruke Midjancima za sedam
godina. 2 Teška bijaše ruka Midjanaca nad Izraelom.
Da bi izmakli Midjancima, Izraelci se sklanjahu u
gorske pukotine, spilje i skrovišta. 3 I kada bi Izraelci
posijali, dolazili bi na njih Midjanci i Amalečani i sinovi
Istoka. 4 Utaborivši se na njihovoj zemlji, uništavali bi
rod zemlje sve do Gaze. Ne ostavljahu Izraelu ništa
da se prehrani, ni ovce ni koze, ni vola ni magarca, 5
jer dolažahu sa svojim stadima i svojim šatorima u
takvu mnoštvu kao skakavci; ne bijaše broja njima
ni njihovim devama; preplavili bi zemlju, opustošili
je. 6 Tako su Midjanci bacili Izraela u veliku bijedu te
Izraelci zavapiše Jahvi. 7 Kad su Izraelci zavapili Jahvi
zbog Midjanaca, 8 Jahve posla Izraelcima proroka koji
im reče: “Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam
vas izveo iz Egipta, izbavio vas iz kuće ropstva. 9 Ja
sam vas oslobodio od ruke Egipćana i od ruke svih
vaših tlačitelja. Protjerao sam ih pred vama, dao vam
njihovu zemlju 10 i rekao vam: Ja sam Jahve, Bog
vaš. Ne štujte bogova Amorejaca u kojih zemlji živite.
Ali vi ne poslušaste moga glasa.'” 11 Anđeo Jahvin
dođe i sjede pod hrast kod Ofre koji pripadaše Joašu
Abiezerovu. Njegov sin Gideon vrhao je pšenicu na
tijesku da bi je sačuvao od Midjanaca. 12 I ukaza mu
se Anđeo Jahvin i reče mu: “Jahve s tobom, hrabri
junače!” 13 Gideon mu odgovori: “Oh, gospodaru, ako
je Jahve s nama, zašto nas sve ovo snađe? Gdje su
sva ona čudesa njegova o kojima nam pripovijedahu
oci naši govoreći: 'Nije li nas Jahve iz Egipta izveo?'
A sada nas je Jahve ostavio, predao nas u ruke
Midjancima.” 14 Jahve se tad okrenu prema njemu
i reče mu: “Idi s tom snagom u sebi i izbavit ćeš
Izraela iz ruke Midjanaca. Ne šaljem li te ja?” 15 “Ali,
gospodaru”, odgovori mu Gideon, “kako ću izbaviti
Izraela? Moj je rod najmanji u Manašeovu plemenu, a
ja sam posljednji u kući svoga oca.” 16 Jahve mu
reče: “Ja ću biti s tobom te ćeš pobijediti Midjance
kao jednoga.” 17 Gideon mu reče: “Ako sam našao
milost u tvojim očima, daj mi znak da ti govoriš sa
mnom. 18 Nemoj otići odavde dok se ne vratim s
darom i stavim ga preda te.” A on odgovori: “Ostat ću
dok se ne vratiš.” 19 Gideon ode, zgotovi jare i od
efe brašna načini beskvasne hljebove, stavi meso u
košaricu i juhu u lonac pa donese sve to pod hrast.
20 Anđeo Jahvin reče mu: “Uzmi meso i beskvasne
hljebove, stavi ih na tu stijenu, a juhu prolij.” On učini
tako. 21 Anđeo Jahvin tad uze štap što ga je držao i
vrhom dotaknu meso i beskvasne hljebove. Oganj
planu iz stijene, spali meso i beskvasne hljebove.
Anđeo Jahvin nato iščeze pred njegovim očima. 22
Tad Gideon vidje da je to bio Anđeo Jahvin i reče:
“Jao, Jahve, Gospode! Anđela Jahvina vidjeh licem u
lice!” 23 Jahve mu odgovori: “Mir s tobom! Ne boj se,
nećeš umrijeti!” 24 Gideon podiže na tome mjestu
žrtvenik Jahvi i nazva ga “Jahve-Mir”. Žrtvenik još
i danas stoji u Ofri Abiezerovoj. 25 Iste noći Jahve
reče Gideonu: “U svojega oca uzmi utovljena junca,
junca od sedam godina, i razori Baalov žrtvenik i
posijeci gaj pokraj njega. 26 Potom podigni žrtvenik
Jahvi, Bogu svome, na vrhu te gorske stijene i dobro
ga uredi. Uzmi junca i prinesi paljenicu na drvima
Ašere što ih u gaju nasiječeš.” 27 Tada Gideon uze
deset ljudi između svojih slugu i učini kako mu je

zapovjedio Jahve. Ali kako se bojao svoje obitelji i
građana, učini to noću. 28 Kad su građani sutradan
poranili, a to razoren Baalov žrtvenik i gaj posječen
pored njega, a junac žrtvovan kao paljenica na novom
oltaru. 29 I pitahu jedni druge: “Tko je to učinio?”
Ispitaše, istražiše pa rekoše: “Gideon, Joašev sin,
učini to.” 30 Tada građani rekoše Joašu: “Izvedi sina
da umre jer je razorio Baalov žrtvenik i posjekao gaj
pored njega.” 31 Joaš odgovori svima koji stajahu
oko njega: “Zar ćete vi braniti Baala? Zar ćete ga vi
spasavati? Tko brani Baala, bit će pogubljen prije
sutrašnjeg dana. Ako je on bog, neka se sam brani
od Gideona što mu je razorio žrtvenik.” 32 Toga dana
prozvali su Gideona Jerubaal jer se govorilo: “Neka
sam Baal s njim obračuna što mu je srušio žrtvenik.”
33 Svi Midjanci, Amalečani i sinovi Istoka bijahu se
sakupili i, prešavši Jordan, utaborili se u Jizreelskoj
ravnici. 34 Duh Jahvin obuze Gideona i on zasvira
u rog, a Abiezerov rod stade iza njega. 35 Posla
on glasnike po svem plemenu Manašeovu te i oni
stadoše iza njega. Posla glasnike i u pleme Ašerovo,
Zebulunovo i Naftalijevo te im i oni krenuše u susret.
36 Gideon reče Bogu: “Ako zaista hoćeš osloboditi
Izraela mojom rukom, kao što si obećao, 37 evo ću
metnuti ovčje runo na gumno: ako bude rose samo
na runu, a zemlja ostane suha, tada ću znati da ćeš
mojom rukom izbaviti Izraela, kao što si obećao.” 38 I
bi tako. Gideon urani sutradan te iscijedi rosu iz runa
- punu zdjelu vode. 39 Opet Gideon reče Bogu: “Ne
razgnjevi se na me što ti progovaram još jednom.
Dopusti mi da još ovaj put pokušam s runom: neka
samo runo bude suho, a neka po svoj zemlji bude
rosa!” 40 I Bog one noći učini tako: samo je runo
ostalo suho, a po svoj zemlji pala rosa.

7 Urani Jerubaal, to jest Gideon, i sav narod bijaše s
njim i utabori se kod En-Haroda; a tabor Midjanaca
nalazio se na sjeveru od njegova, podno brijega More,
u dolini. 2 Tada Jahve reče Gideonu: “Previše je
naroda s tobom a da bih predao Midjance u njegove
ruke. Izrael bi se mogao pohvaliti i reći: 'Vlastita me
ruka izbavila.' 3 Zato oglasi da narod čuje: 'Tko se boji
i strahuje, neka se vrati.'” Gideon ih iskuša. Dvadeset
i dvije tisuće ljudi iz naroda vrati se, a ostade ih deset
tisuća. 4 Jahve reče Gideonu: “Još je previše naroda.
Povedi ih na vodu i ondje ću ih iskušati. Za koga ti
kažem: 'Neka ide s tobom', taj će s tobom ići. A za
koga ti kažem: 'Neka ne ide s tobom', taj neće ići.” 5
Gideon povede narod na vodu i Jahve mu reče: “Koji
bude laptao vodu jezikom kao što lapće pas, stavi
ga na stranu. Koji klekne da pije, odvoji ga na drugu
stranu.” 6 Onih koji su laptali vodu jezikom - prinoseći
vodu rukom k ustima - bijaše tri stotine, a sav je ostali
narod kleknuo da pije. 7 Tad Jahve reče Gideonu:
“Sa one tri stotine ljudi koji su laptali vodu ja ću vas
izbaviti i predat ću Midjance u vaše ruke. Svi drugi
neka se vrate svaki svojoj kući.” 8 Gideon tad naloži
narodu da mu preda opskrbu i rogove, a onda otpusti
Izraelce da ide svaki svome šatoru; zadrža samo
one tri stotine. A midjanski se tabor prostirao niže
njega u dolini. 9 One noći reče mu Jahve: “Ustani,
navali na tabor, jer ti ga predajem u ruke. 10 Ako se
bojiš napasti, siđi najprije u tabor s Purom, momkom
svojim; 11 slušaj što govore; ohrabrit ćeš se i napast
ćeš na tabor.” On siđe sa svojim momkom Purom
do prvih taborskih straža. 12 Midjanci, Amalečani i
svi sinovi Istoka pali po dolini, brojni kao skakavci;
njihovim devama ne bijaše broja, kao pijesku na
obali mora. 13 Kad je Gideon došao, a to jedan baš
pripovijedaše svome drugu što je sanjao: “Usnuo sam
kako se pogača ječmenog kruha kotrlja u midjanski
tabor: dokotrlja se do jednog šatora i pogodi, a šator
pade, prevrnu se.” 14 A drug mu odgovori: “Nije to
drugo nego mač Gideona, Joaševa sina, Izraelca.
Bog mu je predao u ruke Midjance i sav tabor.” 15
Kada je Gideon čuo kako je onaj pripovjedio san i
kako ga je drugi protumačio, baci se ničice, vrati se
onda u tabor Izraelov i povika: “Ustajte, jer vam je
Jahve predao u ruke tabor midjanski!” 16 Gideon
tad podijeli svoje tri stotine ljudi u tri čete. Svakome
čovjeku dade u ruke rog, prazan vrč i luč u vrču:
17 “Gledajte mene”, reče im, “i činite što i ja! Kada
dođem na rub tabora, činite što budem i ja činio! 18
Kad zatrubim u rog ja i svi koji su sa mnom, tada i vi
zasvirajte u rog oko sveg tabora i vičite: 'Za Jahvu i
Gideona!'” 19 Gideon i stotina ljudi što ga je pratila
dođoše na rub tabora pri početku ponoćne straže;
tek što su postavili straže, oni zatrubiše u rogove i
razbiše vrčeve koje su imali u ruci. 20 Tako tri čete
zasviraše u rogove i razbiše vrčeve; lijevom rukom
držahu luči, a desnom rogove da trube i udariše vikati:
“Za Jahvu i Gideona!” 21 I svaki stajaše nepomično
na svome mjestu uokrug tabora. Tada se probudi sav
tabor i Midjanci vičući nagoše u bijeg. 22 Dok su one
tri stotine trubile u rogove, učini Jahve te oni u taboru
okrenuše mač jedan na drugoga. I sva se vojska
razbježa do Bet-Hašita, prema Sartanu, do Abel-
Meholske obale kod Tabata. 23 A Izraelci iz plemena
Naftalijeva, Ašerova i iz svega plemena Manašeova
sabraše se i pognaše Midjance. 24 Gideon posla
glasnike po svoj Efrajimovoj gori da govore: “Siđite
pred Midjance i zauzmite prije njih sve gazove do Bet-

Bara i Jordana." Svi se ljudi od plemena Efrajimova
odazvaše i zauzeše gazove voda do Bet-Bara i
Jordana. 25 I uhvatiše dva midjanska kneza, Oreba
i Zeeba; Oreba ubiše na Orebovoj stijeni, a Zeeba
kod Zeebova tijeska. Progonili su Midjance i donijeli
Gideonu preko Jordana glavu Orebovu i Zeebovu.

8 Tada Efrajimovi ljudi rekoše Gideonu: "Kako si
postupio prema nama: nisi nas pozvao kada
si pošao u boj protiv Midjanaca?" I žestoko mu
prigovoriše. 2 On im odgovori: "Pa što sam ja
učinio kad se usporedim s vama? Nije li Efrajimovo
pabirčenje bolje od Abiezerove berbe? 3 U vaše
je ruke Jahve predao knezove midjanske, Oreba i
Zeeba. Može li se usporediti moje djelo s onim što ste
vi učinili?" Na te riječi utiša se njihova srdžba prema
njemu. 4 Kad je Gideon došao do Jordana, prijeđe ga,
ali i on i tri stotine ljudi s njim bijahu iznemogli i gladni.
5 Stoga reče ljudima iz Sukota: "Dajte kruha ljudima
koji idu za mnom, iznemogli su. Ja gonim Zebaha
i Salmunu, kraljeve midjanske." 6 Ali mu sukotski
glavari odgovoriše: "Zar je Zebahova i Salmunina
šaka već u tvojoj ruci da dademo kruha tvojoj vojsci?"
7 Gideon im reče: "Dobro! Kad mi Jahve preda u
ruke Zebaha i Salmunu, iskidat ću vam meso trnjem i
dračem pustinjskim." 8 Odatle ode u Penuel i zatraži
isto od Penuelaca, a oni mu odgovore kao što su mu
odgovorili i Sukoćani. 9 On zaprijeti i Penuelcima:
"Kad se vratim kao pobjednik, porušit ću ovu kulu."
10 Zebah i Salmuna bijahu u Karkoru i vojska njihova
s njima, oko petnaest tisuća ljudi, što ih god osta
od vojske sinova Istoka; sto dvadeset tisuća ratnika
bijaše palo. 11 Gideon pođe putem kojim prolaze oni
što žive pod šatorima, istočno od Nobaha i Jogbohe,
te potuče vojsku kad stajaše bezbrižna. 12 Zebah i
Salmuna pobjegoše. On ih pogna i uhvati dva kralja
midjanska, Zebaha i Salmunu. A vojsku im svu uništi.
13 Poslije bitke Gideon, sin Joašev, vrati se preko
Hareške uzvisine. 14 I uhvati nekog momka iz Sukota
te ga uze ispitivati; a on mu popisa imena sukotskih
knezova i starješina, sedamdeset i sedam ljudi. 15
Potom Gideon ode Sukoćanima i reče: "Evo Zebaha i
Salmune zbog kojih ste mi se rugali govoreći: 'Je li
Zebahova i Salmunina šaka već u tvojoj ruci pa da
dademo kruha tvojim iznemoglim ljudima?'" 16 I uhvati
starješine gradske, nabra pustinjskog trnja i drača
da ih oćute leđa Sukoćana. 17 Poruši Penuelsku
kulu i pobi građane. 18 Onda reče Zebahu i Salmuni:
"Kakvi bijahu ljudi koje pobiste na Taboru?" "Bili su
nalik na te", odgovoriše. "Svaki bijaše kao kraljev
sin." 19 "To su bila moja braća, sinovi moje matere",
reče Gideon. "Tako mi Jahve, da ste ih ostavili na
životu, ne bih vas ubio." 20 Potom zapovjedi svom
prvencu Jeteru: "Ustani, pogubi ih!" Ali dječak ne
izvuče mača: bojao se, bijaše još mlad. 21 Tada
rekoše Zebah i Salmuna: "Ustani ti i navali na nas,
jer kakav je čovjek, onakva mu i snaga." I ustavši,
Gideon pogubi Zebaha i Salmunu i uze mjesečiće
što su visjeli o vratu njihovih deva. 22 Izraelci rekoše
Gideonu: "Vladaj nad nama, ti, sin tvoj i unuk tvoj, jer
si nas ti izbavio iz ruku Midjanaca." 23 Ali im Gideon
odgovori: "Ne, neću ja vladati nad vama, a ni moj
sin; Jahve će biti vaš vladar." 24 Još im reče Gideon:
"Jedno samo od vas tražim: da mi svaki dade prsten
od svog plijena." Pobijeđeni su nosili zlatne prstenove
jer bijahu Jišmaelci. 25 "Vrlo rado", odgovore oni. On
nato razastrije svoj plašt, a svaki od njih baci od svog
plijena po prsten. 26 Težina zlatnih prestenova što ih
je zaiskao iznosila je tisuću i sedam stotina zlatnih
šekela, osim mjesečića, naušnica i skrletnih haljina
koje su nosili midjanski kraljevi i osim lančića što
bijahu oko vrata njihovih deva. 27 Gideon načini od
toga efod i postavi ga u svome gradu Ofri. I sav Izrael
udari za njim u nevjeru i bijaše to zamka Gideonu i
njegovu domu. 28 Tako su Midjanci bili poniženi pred
Izraelcima. Više ne dizahu glave i zemlja bi mirna
četrdeset godina, koliko još potraja vijek Gideonov.
29 Jerubaal, sin Joašev, otišao je i živio u svojoj
kući. 30 Gideon je imao sedamdeset sinova koji su
potekli od njega jer je imao mnogo žena. 31 Njegova
inoča koja je živjela u Šekemu rodi mu sina komu
nadjenu ime Abimelek. 32 Gideon, sin Joašev, umrije
u dubokoj starosti; sahraniše ga u grobu njegova oca
Joaša u Abiezerovoj Ofri. 33 Po Gideonovoj smrti
Izraelci okrenuše u preljub s baalima te postaviše
sebi za boga Baal-Berita. 34 Izraelci se nisu više
sjećali Jahve, svoga Boga, koji ih je izbavio iz ruku
svih njihovih neprijatelja unaokolo. 35 I nisu iskazivali
zahvalnost domu Jerubaala Gideona za dobro što ga
je učinio Izraelu.

9 Abimelek, sin Jerubaalov, otiđe u Šekem k braći
svoje matere i reče njima i svemu rodu kuće
svoje majke: 2 "Upitajte sve šekemske građane:
što vam je bolje - da nad vama vlada sedamdeset
ljudi, svi sinovi Jerubaalovi, ili jedan čovjek? Sjetite
se da sam ja od vašeg mesa i vaših kostiju!" 3 To
braća njegove matere prenesoše ostalim šekemskim
građanima i njihovo se srce prikloni Abimeleku jer
govorahu: "Naš je brat!" 4 I dadoše mu sedamdeset
šekela srebra iz hrama Baal-Beritova; time Abimelek
unajmi klatež i pustolove koji pođoše za njim. 5 Onda

dođe u kuću svoga oca u Ofri i pobi svoju braću,
sinove Jerubaalove, sedamdeset ljudi, na jednom
kamenu. Izmakao mu je samo Jotam, najmlađi sin
Jerubaalov jer se bijaše sakrio. 6 Tada se skupiše
svi šekemski građani i sav Bet-Milo te postaviše
Abimeleka za kralja kod hrasta koji stoji u Šekemu.
7 Kada su to dojavili Jotamu, ode on, stade na vrh
gore Gerizima i povika im na sav glas: “Čujte me,
uglednici šekemski, tako vas čuo Bog! 8 Jednom
se zaputila stabla da pomažu kralja koji će vladati
nad njima. Pa rekoše maslini: 'Budi nam kraljem!' 9
Odgovori im maslina: 'Zar da se svog ulja odreknem
što je na čast bozima i ljudima da bih vladala nad
drugim drvećem?' 10 Tad rekoše stabla smokvi: 'Dođi,
budi nam kraljem!' 11 Odgovori im smokva: 'Zar da
se odreknem slatkoće i krasnoga ploda svog da bih
vladala nad drugim drvećem?' 12 Tad rekoše stabla
lozi: 'Dođi, budi nam kraljem!' 13 Odgovori im loza:
'Zar da se odreknem vina što veseli bogove i ljude
da bih vladala nad drugim drvećem?' 14 Sva stabla
rekoše tad glogu: 'Dođi, budi nam kraljem!' 15 A glog
odgovori stablima: 'Ako me doista hoćete pomazat'
za kralja, u sjenu se moju sklonite. Ako nećete, iz
gloga će oganj planuti i sažeći cedrove libanonske!'
16 Sada, jeste li vjerno i čestito učinili kad ste izabrali
Abimeleka za kralja? Jeste li se dobro ponijeli prema
Jerubaalu i njegovoj kući? Jeste li mu uzvratili za
djela što ih za vas učini? 17 Moj se otac za vas borio
izloživši svoj život te vas izbavio iz ruku Midjanaca,
18 a vi danas ustaste protiv kuće moga oca, pobiste
njegove sinove, sedamdeset ljudi na istom kamenu, i
nad građanima Šekema učiniste kraljem Abimeleka,
sina njegove robinje, zato što je vaš brat! 19 Ako
ste vjerno i pošteno danas radili prema Jerubaalu
i prema njegovoj kući, radujte se s Abimelekom, a
on neka se raduje s vama! 20 Ako niste, neka oganj
iziđe iz Abimeleka i sažeže građane Šekema i Bet-
Mila i neka iziđe oganj iz građana Šekema i Bet-
Mila i sažeže Abimeleka!” 21 Onda Jotam pobježe,
skloni se i dođe u Beer, i ondje ostade, jer se bojao
svoga brata Abimeleka. 22 Abimelek je vladao nad
Izraelom tri godine. 23 Tada Bog posla duh razdora
među Abimeleka i šekemske građane i šekemski se
građani pobuniše protiv Abimeleka. 24 Bijaše to zato
da bi se osvetio zločin počinjen nad sedamdeset
Jerubaalovih sinova i da bi njihova krv pala na njihova
brata Abimeleka, koji ih ubi, i na građane Šekema,
koji mu pomogoše da ubije braću. 25 Hoteći mu
napakostiti, šekemski su građani postavili zasjede po
vrhovima planina i pljačkali svakoga tko bi prošao
mimo njih onim putem. Javiše to Abimeleku. 26 Gaal,
sin Ebedov, dođe sa svojom braćom i nastani se u
Šekemu; a šekemski se građani pouzdaše u njega.
27 Otišavši u polje, trgali su u svojim vinogradima
grožđe i gazili ga, a onda udarili u veselje; ušli su u
hram svoga boga, jeli su, pili i proklinjali Abimeleka.
28 A Gaal, Ebedov sin, povika: “Tko je Abimelek
da mu služimo? Zar ne bi trebalo da Jerubaalov
sin i Zebul, njegov namjesnik, služe ljude Hamora,
Šekemova oca? Zašto da mi njemu služimo? 29 O,
kad bih imao ovaj narod u svojoj ruci, protjerao bih
Abimeleka i rekao mu: 'Pojačaj svoju vojsku i iziđi
u boj!'” 30 A kad Zebul, gradski načelnik, doznade
što je govorio Gaal, sin Ebedov, razgnjevi se. 31
Posla glasnike Abimeleku u Arumu i poruči mu: “Evo,
Gaal, sin Ebedov, došao u Šekem sa svojom braćom
i bune građane protiv tebe. 32 Zato ustani noću, ti i
narod što je s tobom, i stani u zasjedu u polju. 33 A
ujutro, kad ograne sunce, digni se i udari na grad.
Kada Gaal i njegovi ljudi iziđu preda te, ti učini s
njima što ti prilike posavjetuju.” 34 Abimelek usta
noću sa svim svojim ljudima i stade u zasjedu oko
Šekema u četiri čete. 35 Kada je Gaal, sin Ebedov,
izišao pred gradska vrata i zaustavio se, Abimelek i
njegovi ljudi ustaše iz zasjede. 36 Gaal ugleda ljude i
reče Zebulu: “Eno silaze ljudi s gorskih vrhova.” “Od
sjena gorskih vrhova”, odgovori mu Zebul, “čine ti se
ljudi.” 37 Opet progovori Gaal: “Eno silaze ljudi s visa
zvana Zemljin pupak, a četa jedna dolazi putem od
Čarobnjačkog hrasta.” 38 Tad mu reče Zebul: “Gdje
ti je sada jezik? Pa ti si govorio: 'Tko je Abimelek
da mu služimo?' Nisu li ondje ljudi koje si prezirao?
Iziđi sada i pobij se s Abimelekom.” 39 I Gaal iziđe
na čelu šekemskih građana i pobi se s Abimelekom.
40 Abimelek potjera Gaala i on pobježe pred njim; i
mnogi njegovi ljudi padoše mrtvi prije nego što su i
došli do vrata. 41 Abimelek se tada vrati u Arumu, a
Zebul potjera Gaala i njegovu braću i nije im više dao
da ostanu u Šekemu. 42 Sutradan je narod izišao u
polje i javiše to Abimeleku. 43 On uze svoju vojsku,
podijeli je u tri čete i stade u zasjedu u polju. Kad bi
vidio gdje ljudi izlaze iz grada, nasrnuo bi na njih i
pobio ih. 44 Dok je Abimelek sa svojom četom udarao
kod gradskih vrata, druge se dvije čete baciše na
one koji bijahu u polju i tako ih pobiše. 45 Čitav je
dan Abimelek opsjedao grad. Zauzevši ga, poubija
sve stanovništvo, razori grad i posu sol po njemu. 46
Kad su to čuli gospodari Migdal Šekema, uđoše svi u
tvrdi prostor hrama El-Berita. 47 Kada je Abimelek
doznao da su se svi građani Migdal Šekema ondje
sakupili, 48 popne se na Salmonsku goru sa svom
vojskom svojom. Uzevši u ruke sjekiru, odsječe granu

od drveta, podiže je i metnu sebi na rame. A ljudima
zapovjedi: “Što vidjeste da sam ja učinio, učinite brzo
i vi.” 49 I svi ljudi odsjekoše sebi po granu, a onda
krenuše za Abimelekom, nabacaše granje na utvrdu i
zapališe ga nad onima koji su se ondje nalazili. Tako
izgiboše svi žitelji Migdal Šekema, oko tisuću ljudi i
žena. 50 Potom Abimelek krenu na Tebes, opsjede ga
i osvoji. 51 Bijaše ondje usred grada kula kamo su se
sklonili svi ljudi i žene i svi uglednici gradski. Zatvorivši
za sobom vrata, popeše se kuli na krov. 52 Abimelek
dođe do kule i napade je. Dok je prilazio vratima kule
da je zapali, 53 neka žena baci mu žrvanj na glavu i
razbi mu lubanju. 54 On brzo pozva svoga momka
koji mu je nosio oružje i reče mu: “Trgni mač i ubij me
da se ne govori o meni: 'Žena ga je ubila.'” Njegov
ga momak probode te on umrije. 55 Kad su Izraelci
vidjeli da je Abimelek mrtav, svi se vratiše svojim
kućama. 56 Tako je Bog svalio na Abimeleka zlo koje
je on učinio svome ocu pobivši sedamdesetero svoje
braće. 57 I sve zlo Šekemaca Bog svali na njihove
glave i tako ih stiže kletva Jotama, sina Jerubaalova.

10 Poslije Abimeleka ustao je Tola, sin Pue,
sina Dodova, da izbavi Izraela. On bijaše iz
Jisakarova plemena, a živio je u Šamiru, u Efrajimovoj
gori. 2 Bio je sudac Izraelu dvadeset i tri godine,
a kad je umro, pokopali su ga u Šamiru. 3 Poslije
njega ustao je Jair Gileađanin, koji je bio sudac
Izraelu dvadeset i dvije godine. 4 Imao je trideset
sinova koji su jahali na tridesetero magaradi i imali
trideset gradova što se do dana današnjega zovu
Sela Jairova, a nalaze se u gileadskoj zemlji. 5 Kad
umrije Jair, pokopaše ga u Kamonu. 6 Izraelci su
opet stali činiti ono što Jahvi nije po volji. Služili
su baalima i aštartama, aramejskim bogovima i
sidonskim bogovima, bogovima Moabaca, bogovima
Amonaca i bogovima Filistejaca. A Jahvu su napustili
i nisu mu više služili. 7 Tad planu Jahve gnjevom i
predade ih u ruke Filistejcima i Amoncima. 8 Oni su od
tada osamnaest godina satirali i tlačili Izraelce - sve
Izraelce koji življahu s onu stranu Jordana, u zemlji
amorejskoj, koja je u Gileadu. 9 Potom su Amonci
prešli Jordan da zavojšte i na Judu, Benjamina i na
Efrajima te se Izrael nađe u velikoj nevolji. 10 Tada
zavapiše Izraelci Jahvi govoreći: “Griješili smo prema
tebi jer smo ostavili Jahvu, svoga Boga, da bismo
služili baalima.” 11 A Jahve odgovori Izraelcima: “Nisu
li vas tlačili Egipćani i Amorejci, Amonci i Filistejci, 12
Sidonci, Amalečani i Midjanci? Ali kad ste zavapili
prema meni, nisam li vas izbavio iz njihovih ruku? 13
Ali vi ostaviste mene i uzeste služiti drugim bogovima.
Zbog toga vas neću više izbavljati. 14 Idite i vapite za
pomoć onim bogovima koje ste izabrali! Neka vas
oni izbave iz vaše nevolje!” 15 Izraelci odgovoriše
Jahvi: “Sagriješili smo! Čini s nama što ti drago, samo
nas danas izbavi!” 16 I odstraniše tuđe bogove i
počeše opet služiti Jahvi. A Jahve više ne mogaše
trpjeti da Izraelci pate. 17 Kada su se Amonci sabrali i
utaborili u Gileadu, skupiše se i Izraelci i utaboriše se
u Mispi. 18 Tada narod i knezovi gileadski rekoše jedni
drugima: “Koji čovjek povede boj protiv Amonaca,
neka bude poglavar svima koji žive u Gileadu.”

11 Gileađanin Jiftah bijaše hrabar ratnik. Rodila
ga bludnica, a otac mu bijaše Gilead. 2 Ali je
Gileadu i njegova žena rodila sinove, pa kada su
sinovi te žene odrasli, otjeraše Jiftaha govoreći mu:
“Nećeš dobiti baštine od našeg oca jer si sin strane
žene.” 3 Jiftah zato pobježe od svoje braće i naseli
se u zemlji Tobu. Ondje se oko njega okupila hrpa
beskućnika koji su s njim pljačkali. 4 Poslije nekog
vremena Amonci zavojštiše na Izraela. 5 Kada su
Amonci napali Izraela, krenuše gileadske starješine
da trže Jiftaha u zemlji Tobu. 6 “Hodi”, rekoše mu,
“budi nam vojvoda da ratujemo protiv Amonaca.” 7 Ali
Jiftah odgovori gileadskim starješinama: “Niste li me vi
mrzili i otjerali iz kuće moga oca? Zašto sada dolazite
k meni kada ste u nevolji?” 8 Gileadske starješine
rekoše Jiftahu: “Zato smo sada došli tebi: pođi s
nama, povedi rat protiv Amonaca i bit ćeš poglavar
nama i svima u Gileadu.” 9 Jiftah upita gileadske
starješine: “Ako me odvedete natrag da ratujem protiv
Amonaca te ako ih Jahve meni preda, hoću li biti vaš
poglavar?” 10 “Jahve neka bude svjedokom među
nama”, odgovore Jiftahu gradske starješine. “Jao
nama ako ne učinimo kako si rekao!” 11 I Jiftah ode
sa starješinama Gileada. Narod ga postavi sebi za
poglavara i vojvodu; a Jiftah je ponovio sve svoje
uvjete pred Jahvom u Mispi. 12 Jiftah posla onda
poslanike kralju Amonaca s porukom: “Što ima između
tebe i mene da si došao ratovati protiv moje zemlje?”
13 Kralj Amonaca odgovori Jiftahovim poslanicima: “U
vrijeme kada je izlazio iz Egipta, Izrael ja zaposjeo
moju zemlju od Arnona do Jaboka i Jordana. Zato mi
je sada dragovoljno vrati!” 14 Jiftah nanovo pošalje
glasnike kralju Amonaca 15 i poruči mu: “Ovako govori
Jiftah: Nije Izrael zaposjeo ni moapsku ni amonsku
zemlju, 16 nego je, izišavši iz Egipta, Izrael prešao
pustinjom do Crvenog mora i došao u Kadeš. 17 Tada
je poslao Izrael poslanike edomskom kralju s molbom:
'Htio bih proći kroz tvoju zemlju!' Ali ga edomski kralj
ne posluša. Poslao ih je i moapskom kralju, ali ni on

ne htjede, te Izrael ostade u Kadešu. 18 Onda je preko
pustinje zaobišao edomsku i moapsku zemlju i došao
na istok od moapske zemlje. Narod se utaborio s one
strane Arnona ne prelazeći granice Moaba, jer Arnon
bijaše moapska međa. 19 Izrael posla zatim poslanike
Sihonu, amorejskom kralju, koji je vladao u Hešbonu,
i poruči mu: 'Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju
do mjesta koje nam je određeno.' 20 Ali Sihon ne
dopusti Izraelu da prođe preko njegova područja,
nego skupi svu svoju vojsku koja bijaše utaborena
u Jahasu i zametnu boj s Izraelom. 21 Jahve, Bog
Izraelov, predade Sihona i svu njegovu vojsku u
ruke Izraelu, koji ih porazi, te Izrael zaposjede svu
zemlju Amorejaca koji nastavahu to područje. 22
Zaposjeo je tako svu zemlju Amorejaca od Arnona do
Jaboka i od pustinje do Jordana. 23 I sada kad je
Jahve, Bog Izraelov, protjerao Amorejce pred svojim
narodom Izraelom, ti bi nas htio odagnati? 24 Zar ne
posjeduješ sve što je tvoj bog Kemoš bio oteo starim
posjednicima? Tako i sve ono što je Jahve, naš Bog,
oteo starim posjednicima, mi sada posjedujemo! 25
Po čemu si ti bolji od moapskog kralja Balaka, sina
Siporova? Je li se i on sporio s Izraelom? Je li on
ratovao protiv njega? 26 Kada se Izrael nastanio u
Hešbonu i u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim
selima, a tako i po svim gradovima na obali Jordana
- evo, već tri stotine godina - zašto ih tada niste
oteli? 27 Nisam ja tebi skrivio nego ti meni činiš
krivo ratujući protiv mene. Neka Jahve, Sudac, danas
presudi između sinova Izraelovih i sinova Amonovih."
28 Ali kralj Amonaca ne posluša riječi što mu ih je
poručio Jiftah. 29 Duh Jahvin siđe na Jiftaha te on
pođe kroz Gileadovo i Manašeovo pleme, prođe kroz
gileadsku Mispu, a od gileadske Mispe dođe iza
Amonaca. 30 I Jiftah se zavjetova Jahvi: "Ako mi
predaš u ruke Amonce, 31 tko prvi iziđe na vrata
moje kuće u susret meni kada se budem vraćao
kao pobjednik iz boja s Amoncima bit će Jahvin i
njega ću prinijeti kao paljenicu." 32 Jiftah krenu protiv
Amonaca da ih napadne i Jahve ih izruči u njegove
ruke. 33 I porazi ih Jiftah od Aroera do blizu Minita - u
dvadeset gradova - i sve do Abel Keramima. Bijaše
to njihov veliki poraz; i Amonci bijahu poniženi pred
Izraelom. 34 Kada se Jiftah vratio kući u Mispu, gle,
iziđe mu u susret kći plešući uza zvuke bubnjeva.
Bijaše mu ona jedinica, osim nje nije imao ni sina ni
kćeri. 35 Ugledavši je, razdrije svoje haljine i zakuka:
"Jao, kćeri moja, u veliku me tugu bacaš! Zar mi baš
ti moraš donijeti nesreću! Zavjetovah se Jahvi i ne
mogu zavjeta poreći." 36 Ona mu odgovori: "Oče
moj, ako si učinio zavjet Jahvi, učini sa mnom kako
si se zavjetovao, jer ti je Jahve dao da se osvetiš
Amoncima, svojim neprijateljima." 37 Onda zamoli
svog oca: "Ispuni mi ovu molbu: pusti me da budem
slobodna dva mjeseca; lutat ću po gorama sa svojim
drugama i oplakivati svoje djevičanstvo." 38 "Idi", reče
joj on i pusti je na dva mjeseca. Ona ode sa svojim
drugama i oplakivaše na gorama svoje djevičanstvo.
39 Kada su prošla dva mjeseca, ona se vrati ocu i on
izvrši na njoj zavjet što ga bijaše učinio. I nikada nije
upoznala čovjeka. Otada je potekao običaj u Izraelu
40 da svake godine odlaze Izraelove kćeri i oplakuju
kćer Jiftaha Gileađanina četiri dana na godinu.

12 Uto se skupiše ljudi od Efrajimova plemena,
prijeđoše Jordan put Safona i rekoše Jiftahu.
"Zašto si išao u boj protiv Amonaca a nas nisi pozvao
da idemo s tobom? Spalit ćemo ti kuću i tebe!" 2
Jiftah im odgovori: "Imali smo veliku parbu, ja i moj
narod, i Amonci su nas teško tlačili. Pozvao sam vas
u pomoć, ali me niste izbavili iz njihovih ruku. 3 Videći
da mi nitko ne pritječe u pomoć, stavih svoj život na
kocku, odoh sam na Amonce, i Jahve mi ih predade
u ruke. Zašto ste, dakle, pošli danas da ratujete
protiv mene?" 4 Tada skupi Jiftah sve Gileađane i
udari na Efrajima. Gileađani potukoše Efrajima, jer
su ovi govorili: "Vi ste, Gileađani, Efrajimovi bjegunci
koji ste živjeli usred Efrajima i Manašea." 5 Zatim
Gileađani presjekoše Efrajimu jordanske gazove, i
kada bi koji bjegunac Efrajimov rekao: "Pustite me da
prijeđem", Gileađani bi ga pitali: "Jesi li Efrajimovac?"
A kada bi on odgovorio: "Nisam", 6 oni bi mu kazali:
"Hajde reci: Šibolet!" On bi rekao: "Sibolet" jer nije
mogao dobro izgovoriti. Oni bi ga tada uhvatili i
pogubili na jordanskim plićacima. Tako je poginulo
četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efrajimova plemena.
7 Jiftah je sudio Izraelu šest godina. A kada je
Gileađanin Jiftah umro, pokopaše ga u njegovu gradu,
u Gileadu. 8 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Ibsan
iz Betlehema. 9 On je imao trideset sinova i trideset
kćeri, koje je poudao iz kuće, a trideset je snaha
doveo izvana svojim sinovima. On je sudio Izraelu
sedam godina. 10 Zatim umrije Ibsan i pokopaše ga u
Betlehemu. 11 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše
Elon Zebulunac. On je sudio Izraelu deset godina. 12
Zatim umrije Zebulunac Elon i pokopaše ga u Ajalonu
u zemlji Zebulunovoj. 13 Poslije njega sudac u Izraelu
bijaše Abdon, sin Hilela iz Pireatona. 14 On je imao
četrdeset sinova i trideset unuka koji su jahali na
sedamdesetero magaradi. On je sudio Izraelu osam
godina. 15 Zatim umrije Abdon, sin Hilela iz Pireatona,

i pokopaše ga u Pireatonu u Efrajimovoj gori, u zemlji
Šaalimu.

13 Izraelci su opet okrenuli da čine ono što Jahvi
nije po volji i Jahve ih predade u ruke Filistejcima
za čerdeset godina. 2 A bijaše neki čovjek iz Sore,
od Danova plemena, po imenu Manoah. Žena mu
bila nerotkinja i nije imala djece. 3 Toj se ženi ukaza
Anđeo Jahvin i reče joj: "Ti si neplodna i nisi rađala. 4
Ali se odsad pazi: da ne piješ ni vina ni žestoka pića i
da ne jedeš ništa nečisto. 5 Jer, zatrudnjet ćeš, evo, i
rodit ćeš sina. I neka mu britva ne prijeđe po glavi, jer
će od majčine utrobe dijete biti Bogu posvećeno -
bit će nazirej Božji i on će početi izbavljati Izraela
iz ruke Filistejaca." 6 Žena ode i kaza mužu: "Božji
čovjek došao k meni, lice mu kao u Božjeg anđela,
puno dostojanstva. Nisam ga upitala odakle je došao,
niti mi on kaza svog imena. 7 Ali mi je rekao: 'Ti ćeš
začeti i roditi sina. Ne pij odsad ni vina ni žestoka
pića i ne jedi ništa nečisto jer će ti dijete biti nazirej
Božji od majčine utrobe do smrti.'" 8 Tada se Manoah
pomoli Jahvi i reče: "Molim te, Gospode, neka Božji
čovjek koga si jednom poslao dođe još jednom k
nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom kad se
rodi!" 9 Jahve usliši Manoaha i Anđeo Jahvin dođe
opet k ženi dok je sjedila u polju. Manoah, muž njezin,
ne bijaše kraj nje. 10 Žena brzo otrča da obavijesti
muža i reče mu: "Gle, ukazao mi se čovjek koji mi
je došao onog dana." 11 Manoah ustade, pođe za
ženom i kada dođe k čovjeku, upita ga: "Jesi li ti
onaj što je govorio s ovom ženom?" A on odgovori:
"Jesam." 12 "Kada se ispuni ono što si rekao", opet će
Manoah, "po kojim propisima i kako treba postupati
s djetetom?" 13 Anđeo Jahvin odgovori Manoahu:
"Neka se žena čuva svega što sam joj zabranio. 14
Neka ne uživa ništa što dolazi od vinove loze, neka
ne pije ni vina ni žestoka pića, neka ne jede ništa
nečisto i neka se drži svega što sam joj zapovjedio."
15 Tada reče Manoah Anđelu Jahvinu: "Rado bismo
te ustavili i pogostili jaretom." 16 Anđeo Jahvin nato
će Manoahu: "Sve da me i ustaviš, ja ne bih jeo
tvoga jela; nego ako želiš žrtvovati paljenicu, prinesi
je Jahvi." Manoah, ne znajući da je to Anđeo Jahvin,
17 reče tada Anđelu Jahvinu: "Kako ti je ime, da te
možemo častiti kada se ispuni što si obećao." 18
Anđeo Jahvin odgovori mu: "Zašto pitaš za moje ime?
Ono je tajanstveno." 19 Manoah nato uze jare i prinos
te ga na stijeni kao paljenicu žrtvova Jahvi koji čini
tajanstvene stvari. 20 Kada se poče dizati plamen sa
žrtvenika k nebu, podiže se Anđeo Jahvin u tome
plamenu. Kad to vidješe Manoah i njegova žena,
padoše ničice. 21 Anđeo Jahvin nije se više ukazivao
Manoahu i njegovoj ženi. Manoah tada shvati da je to
Anđeo Jahvin. 22 "Zacijelo ćemo umrijeti", reče ženi,
"jer smo vidjeli Boga." 23 "Da nas je htio usmrtiti",
odgovori mu žena, "ne bi iz naše ruke primio paljenice
ni prinosa i ne bi nam dao da sve to vidimo niti da
takvo što čujemo." 24 Žena rodi sina i nadjenu mu
ime Samson. Dijete odraste i Jahve ga blagoslovi. 25
I Jahvin duh bijaše s njim u Danovu taboru, između
Sore i Eštaola.

14 I siđe Samson u Timnu i ugleda ondje djevojku
među filistejskim kćerima. 2 Vrativši se, povjeri
to ocu i majci: "Opazio sam u Timni", reče on, "djevojku
među filistejskim kćerima: oženite me njome." 3 Otac i
mati rekoše: "Zar nema djevojaka među kćerima tvoga
plemena i u svemu našem narodu da moraš uzeti
ženu između neobrezanih Filistejaca?" Ali Samson
odgovori ocu: "Oženi me njome jer mi ona omilje." 4
Otac mu i majka nisu znali da je to od Jahve, koji
je tražio zadjevicu s Filistejcima jer Filistejci u ono
doba vladahu Izraelom. 5 Samson siđe tako u Timnu
i kad dođe do timnjanskih vinograda, gle - odjednom
preda nj iskoči mladi lav ričući. 6 Duh Jahvin zahvati
Samsona, i on goloruk raskida lava kao što se raskida
jare; ali ne reče ni ocu ni majci što je učinio. 7
Došavši, razgovori se s djevojkom i ona mu omilje. 8
Poslije nekog vremena, kada se vratio da je odvede,
Samson skrenu da vidi mrtvog lava, a to u mrtvom
lavu roj pčela i med. 9 On uze meda u ruke i jeo ga je
idući putem. Kada se vratio k ocu i majci, dade ga i
njima te i oni jedoše; ali im ne reče da ga je uzeo iz
mrtvog lava. 10 Zatim ode ženi i ondje prirediše gozbu
Samsonu; trajala je sedam dana, jer tako običavahu
mladi ljudi. 11 Ali kako ga se bojahu, izabraše trideset
svadbenih drugova da budu uza nj. 12 Tad im reče
Samson: "Hajde da vam zadam zagonetku. Ako je
odgonetnete za sedam svadbenih dana, dat ću vam
trideset truba finog platna i trideset svečanih haljina.
13 Ali ako je ne mognete odgonetnuti, vi ćete meni
dati trideset truba platna i trideset svečanih haljina."
"Zadaj nam zagonetku", odgovore mu oni, "mi te
slušamo." 14 A on im reče: "Od onog koji jede izišlo
je jelo, od jakoga izišlo je slatko." Ali za tri dana
nisu mogli odgonetnuti zagonetke. 15 Četvrtoga dana
rekoše Samsonovoj ženi: "Izvuci od muža na prijevaru
rješenje zagonetke, ili ćemo spaliti i tebe i očev ti
dom! Zar ste nas ovamo pozvali da nas oplijenite?"
16 Tada žena, uplakana, obisnu Samsonu oko vrata
govoreći: "Ti mene samo mrziš i ne ljubiš me. Zadao
si zagonetku sinovima moga naroda, a meni je nisi

objasnio.” On joj odgovori: “Nisam je objasnio ni ocu
ni majci, a tebi da je kažem?” 17 Ona mu plakaše oko
vrata sedam dana, koliko je trajala gozba. Sedmoga
dana on joj kaza odgonetku: toliko je na nj navaljivala.
I ona je odade sinovima svoga naroda. 18 Sedmoga
dana, prije nego je zašlo sunce, ljudi iz toga grada
rekoše Samsonu: “Što ima slađe od meda i što ima
jače od lava?” A on im odgovori: “Da niste s mojom
junicom orali, ne biste zagonetke pogodili.” 19 Tada
duh Jahvin dođe na njega, te on siđe u Aškelon i
ondje pobi trideset ljudi, uze im odjeću i dade svečane
haljine onima koji su odgonetnuli zagonetku, a onda
se sav gnjevan vrati očevoj kući. 20 A Samsonovu
ženu dadoše drugu koji mu bijaše svadbeni pratilac.

15 Poslije nekog vremena, o žetvi pšenice, Samson
dođe da pohodi svoju ženu, donijevši joj kozle i
reče: “Želim ući k svojoj ženi u ložnicu.” Ali mu tast ne
dopusti. 2 “Mislio sam,” reče mu on, “da si je zamrzio,
pa sam je dao tvome drugu. Ali zar njezina mlađa
sestra nije ljepša od nje? Uzmi je namjesto one!”
3 Samson mu odgovori: “Ovaj put neću biti krivac
Filistejcima kad im učinim zlo.” 4 I ode Samson, ulovi
tri stotine lisica, uze luči i, okrenuvši rep prema repu,
stavi jednu luč među dva repa. 5 Tad zapali luči,
pusti lisice u filistejska polja i popali im snopove, i
nepokošeno žito, i vinograde, i maslinike. 6 Filistejci
zapitaše: “Tko je to učinio?” Odgovoriše im: “Samson,
Timnjaninov zet, zato što mu tast oduze ženu i dade je
njegovu drugu.” Tad Filistejci odoše i spališe onu ženu
i njenu obitelj. 7 “Kad ste to učinili”, reče im Samson,
“neću mirovati dok vam se ne osvetim.” 8 I sve ih
izudara uzduž i poprijeko i žestoko ih porazi. Poslije
toga ode u spilju Etamske stijene i ondje se nastani.
9 Tad Filistejci krenuše, utaboriše se u Judi i raširiše
do Lehija. 10 “Zašto ste pošli na nas?” - upitaše ih
Judejci. A oni im odgovoriše: “Pošli smo da svežemo
Samsona i da mu učinimo kako je on učinio nama.”
11 Tri tisuće Judejaca odoše tada k spilji Etamske
stijene i rekoše Samsonu: “Zar ne znaš da Filistejci
nama gospodare? Zašto si nam onda to učinio?” On
im odgovori: “Kako oni meni, tako ja njima!” A oni mu
rekoše: 12 “Dođosmo da te svežemo i predamo u
ruke Filistejaca.” “Zakunite mi se”, reče im, “da me
nećete ubiti.” 13 “Ne”, odgovoriše mu, “mi ćemo te
samo svezati i predati u njihove ruke, ali te zacijelo ne
želimo pogubiti.” Onda ga svezaše sa dva nova užeta
i odvedoše iz spilje. 14 Kad ga dovedoše u Lehi i kad
Filistejci, vičući od radosti, pojuriše na nj, duh Jahvin
zahvati ga i užeta na njegovim rukama postadoše
kao laneni konci, spaljeni ognjem, i spadoše mu s
ruku. 15 Spazivši još sirovu magareću čeljust, pruži
on ruku, uze onu čeljust i pobi njome tisuću ljudi.
16 Tad reče Samson: “Magarećom čeljusti gomile
prebih, Magarećom čeljusti tisuću pobih.” 17 Rekavši
to, baci čeljust iz ruke. Zato odonda ono mjesto zovu
Ramat Lehi. 18 Kako bijaše jako ožednio, zavapi
Jahvi govoreći: “Ti si izvojštio ovu veliku pobjedu
rukama svoga sluge, a zar sada moram umrijeti od
žeđi i pasti u ruke neobrezanima?” 19 Tad Jahve
rasiječe udubinu što je kod Lehija i voda poteče iz nje.
Samson se napi i vrati mu se snaga, oživje mu duh.
Zato su onom izvoru dali ime En Hakore, a postoji još
i danas u Lehiju. 20 Samson bijaše sudac u Izraelu
za vrijeme filistejske vladavine dvadeset godina.

16 Odatle ode Samson u Gazu; ondje vidje neku
bludnicu i uđe k njoj. 2 Žiteljima Gaze javiše:
“Samson je došao ovamo!” Opkoliše ga i vrebahu ga
svu noć na gradskim vratima. Svu noć bijahu mirni.
“Pričekajmo do zore”, mišljahu, “pa ćemo ga ubiti.”
3 Ali je Samson ležao samo do ponoći, a o ponoći
ustade, dohvati gradska vrata s oba dovratnika, iščupa
ih zajedno s prijevornicom, metnu ih na ramena i
odnese na vrh gore koja je nasuprot Hebronu i položi
ih ondje. 4 Poslije toga zamilova on neku ženu iz
doline Soreka po imenu Delilu. 5 Filistejski knezovi
dođoše k njoj i rekoše joj: “Zavedi ga i doznaj gdje stoji
njegova velika snaga, kako bismo ga mogli svladati
pa da ga svežemo i učinimo nemoćnim. A dat će ti
svaki od nas po tisuću i sto srebrnih šekela.” 6 Delila
upita Samsona: “Kaži mi gdje stoji tvoja velika snaga
i čime bi se mogao svezati i svladati.” 7 Samson
joj odgovori: “Da me svežu sa sedam svježih još
neosušenih žila od luka, onemoćao bih i postao kao
običan čovjek.” 8 Filistejski knezovi donesu Delili
sedam svježih još neosušenih žila i ona ga veza
njima. 9 Kod nje u sobi bijaše zasjeda i ona viknu:
“Samsone, eto Filistejaca na te!” On pokida žile kao
što se prekine kučina kad se primakne ognju. I tako
ne doznadoše za tajnu njegove snage. 10 Tad reče
Delila Samsonu: “Prevario si me i slagao mi. Ali mi
sada kaži čime bi te trebalo vezati.” 11 On joj odgovori:
“Da me dobro svežu novim još neupotrijebljenim
užetima, onemoćao bih i postao kao običan čovjek.”
12 Tada Delila uze nova užeta, sveza ga njima i viknu
mu: “Samsone, eto Filistejaca na te!” Kod nje u sobi
bijaše zasjeda, ali on prekide užeta na rukama kao
da su konci. 13 Tada Delila reče Samsonu: “Varaš
me svejednako i lažeš mi. Kaži mi napokon čime bi
te trebalo vezati.” On joj odgovori: “Da otkaš sedam
pramenova moje kose na tkalačkom stanu i da ih

zaglaviš klinom, onemoćao bih i postao kao običan
čovjek." 14 Ona ga uspava i otka sedam pramenova
njegove kose na tkalačkom stanu, zabi klin i viknu
mu: "Eto Filistejaca na te, Samsone!" On se probudi i
istrgne i klin i tkalački stan. I nije otkrila tajnu njegove
snage. 15 Delila mu reče: "Kako možeš reći da me
ljubiš kad tvoje srce nije sa mnom? Triput si me već
prevario i nisi mi kazao gdje je tvoja velika snaga." 16
Kako mu je svakog dana dodijavala molbama i mučila
ga, njemu već dozlogrdje. 17 I otvori joj cijelo svoje
srce: "Nikada britva nije prešla po mojoj glavi jer sam
od majčine utrobe nazirej Božji. Da me obriju, sva bi
me snaga ostavila, onemoćao bih i postao bih kao
običan čovjek." 18 Delila tad shvati da joj je otvorio
cijelo svoje srce; pozva filistejske knezove i reče im:
"Dođite sada jer mi je otvorio cijelo svoje srce." I
filistejski knezovi dođoše k njoj i donesoše sa sobom
novac. 19 Uspavavši Samsona na svojim koljenima,
ona dozva čovjeka te mu obrija s glave sedam
pramenova kose. Tako on poče slabiti i ostavi ga
snaga. 20 Kad ona povika: "Samsone, eto Filistejaca
na te!" on se probudi i pomisli: "Izvući ću se kao i
uvijek i oslobodit ću se." Ali nije znao da se Jahve od
njega okrenuo. 21 Filistejci ga uhvatiše, iskopaše mu
oči i odvedoše ga u Gazu. Okovaše ga dvostrukim
mjedenim lancem te je okretao mlin u tamnici. 22
Ali kosa gdje mu je obrijaše počne opet rasti. 23 A
knezovi se filistejski skupiše da prinesu veliku žrtvu
svome bogu Dagonu i da se provesele. Govorahu
oni: "Bog naš predade nam u ruke Samsona, našeg
neprijatelja." 24 A narod, vidjevši ga, uze hvaliti svoga
boga i klicati u njegovu čast govoreći: "Bog naš
predade nam u ruke Samsona, našeg neprijatelja,
koji nam je zemlju pustošio i tolike naše usmrtio."
25 Kad im se srce razigralo, povikaše: "Dovedite
Samsona da nas zabavlja!" I dovedoše iz tamnice
Samsona i on igraše pred njima; a onda ga postaviše
među stupove. 26 Samson tada reče dječaku koji ga
je vodio za ruku: "Vodi me i pomozi mi da opipam
stupove na kojima počiva zdanje da se naslonim
na njih." 27 A kuća bijaše puna ljudi i žena. Bijahu
tu i svi filistejski knezovi, a na krovu tri tisuće ljudi
koji su gledali kako Samson igra. 28 Samson zavapi
Jahvi: "Gospodine Jahve, spomeni me se i samo mi
još sada podaj snagu da se Filistejcima odjednom
osvetim za oba oka." 29 I Samson napipa dva srednja
stupa na kojima počivaše zdanje, oprije se o njih,
desnom o jedan, a lijevom o drugi, 30 i viknu: "Neka
poginem s Filistejcima!" Nato uprije iz sve snage i
sruši zdanje na knezove i na sav narod koji se ondje
nalazio. Više ih ubi umirući nego što ih pobi za života.
31 Poslije dođoše njegova braća i sva kuća njegova
oca, uzeše ga i odnesoše i pokopaše ga između Sore
i Eštaola, u grobu Manoaha, oca njegova. On je sudio
Izraelu dvadeset godina.

17 Bijaše u Efrajimovoj gori čovjek po imenu
Mikajehu. 2 On reče majci: "Tisuću i sto srebrnih
šekela što su ti ukradeni i zbog kojih si izustila kletvu -
uši su je moje čule - taj je novac kod mene, ja sam ga
uzeo." Mati mu odgovori: "Jahve te blagoslovio, sine
moj!" 3 I Mikajehu vrati joj tisuću i sto srebrnih šekela.
A mati mu njegova reče: "Te sam novce posvetila
Jahvi iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se izdjela za
to rezan ili ljeven idol. I evo, za to ih dajem." 4 Majka
uze dvije stotine srebrnih šekela i dade ih zlataru.
On načini od njih rezani i ljeveni idol koji postaviše u
Mikajehuovoj novoj kući. 5 On mu sagradi svetište,
zatim načini efod i terafe te posveti jednoga od svojih
sinova da mu bude svećenik. 6 U to vrijeme u Izraelu
nije bilo kralja i svatko je radio po miloj volji. 7 Bijaše
neki mladić iz Betlehema u Judi, iz Judina plemena;
bio je levit i boravio je ondje kao došljak. 8 Taj čovjek
ode iz grada Betlehema u Judi da se nastani na
kakvu prikladnu mjestu kao došljak. Putujući, dođe
u Efrajimovu goru do Mikine kuće. 9 Mika ga upita:
"Odakle dolaziš?" "Ja sam levit iz Judina Betlehema",
odgovori mu on, "i putujem da se negdje nastanim."
10 "Ostani kod mene", reče mu Mika, "i budi mi ocem i
svećenikom, a ja ću ti davati deset srebrnih šekela na
godinu, haljine i hranu." I levit uđe. 11 Levit je pristao
da ostane u njega, i mladić mu bijaše kao jedan od
sinova. 12 Mika posveti levita za svećenika; mladić je
postao njegovim svećenikom i živio je u Mikinoj kući.
13 "Sad znam", reče Mika, "da će mi Jahve učiniti
dobro kad imam levita za svećenika."

18 U ono vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu. Tada
je Danovo pleme tražilo zemljište gdje da se
naseli, jer mu do toga dana nije dopalo zemljište
među Izraelovim plemenima. 2 Zato poslaše Danovci
petoricu ljudi iz svoga plemena, ljude osobito hrabre
iz Sore i Eštaola, da izvide i upoznaju zemlju. I
rekoše im: "Idite, istražite zemlju." I oni dođoše u
Efrajimovu goru, do Mikine kuće, i ondje zanoćiše. 3
Kako bijahu blizu Mikine kuće, poznaše glas mladog
levita; svratiše se onamo te ga upitaše: "Tko te
doveo ovamo? Što tu radiš? I što ćeš tu?" 4 A on im
odgovori: "Mika je učinio sa mnom tako i tako. On me
najmio, a ja mu služim kao svećenik." 5 "Upitaj Boga",
kazaše mu, "da znamo hoće li nam uspjeti put koji
smo poduzeli." 6 "Idite u miru", odgovori im svećenik,
"put na koji ste pošli po volji je Jahvi." 7 Tada odoše

ona petorica i stigoše u Lajiš. I vidješe da narod koji
prebiva u njemu živi bez straha - po običaju Sidonaca
- bezbrižno i mirno; imaju svega što rodi zemlja,
daleko su od Sidonaca i nemaju nikakvih odnosa s
Aramejcima. 8 Kad se vratiše svojoj braći u Sori i
Eštaolu, braća ih upitaše: "Što ste doznali?" 9 Oni
odgovoriše: "Na noge! Navalimo na njih! Zemlja koju
smo vidjeli vrlo je dobra. O vi, lijenčine! Ne oklijevajte
navaliti da osvojite tu zemlju. 10 Kada dođete, naći
ćete ondje bezbrižan narod. Zemlja je prostrana. Bog
je predao u vaše ruke mjesto koje ne oskudijeva ni u
čemu što rodi zemlja!" 11 Tako je odande krenulo šest
stotina naoružanih ljudi iz Danova plemena iz Sore i
Eštaola. 12 Krenuli su i utaborili se u Kirjat Jearimu u
Judi. Zato se to mjesto naziva do današnjeg dana
Danovim taborom, a nalazi se na zapadu od Kirjat
Jearima. 13 Odatle se zaputiše u Efrajimovu goru i
dođoše do Mikine kuće. 14 A ona petorica što bijahu
išla izviđati zemlju rekoše svojoj braći: "Znate li da u
ovim kućama imaju efod, terafe i ljeveni idol? Sada
pazite što ćete raditi." 15 Skrenuvši, oni uđoše u
kuću mladog levita, u Mikinu kuću, i pozdraviše ga.
16 I dok je šest stotina naoružanih ljudi od Danovih
sinova stajalo pred vratima, 17 ona petorica što su
išla izviđati zemlju uđoše, uzeše efod, terafe i ljeveni
idol, a svećenik stajaše na pragu pokraj šest stotina
naoružanih ljudi. 18 Kad su ušli u Mikinu kuću i uzeli
efod, terafe, rezani i ljeveni idol, svećenik im reče:
"Što to radite?" 19 "Šuti", odgovoriše mu. "Stavi ruku
na usta i hajde s nama. Bit ćeš nam otac i svećenik.
Zar ti je bolje biti svećenikom u kući jednog čovjeka
nego da budeš svećenikom jednog plemena i roda
u Izraelu?" 20 Svećenik se obradova; uze on efod,
terafe i rezani i ljeveni idol te ode s ljudima. 21 Vrativši
se na put kojim su krenuli, odoše pustivši naprijed
žene i djecu, stoku i dragocjenosti. 22 Bijahu već
daleko od Mikine kuće, kad gle - ljudi što življahu u
susjednim kućama, blizu Mikine, uzbunili se i krenuli
u potjeru za Danovcima. 23 Kada počeše vikati za
Danovim sinovima, oni se obazreše i rekoše Miki:
"Što ti je? Što ste se skupili?" 24 On odgovori: "Uzeli
ste moga boga koga sam sebi načinio i svećenika
te odlazite. A što ostaje meni? I još mi kažete: 'Što
ti je?'" 25 Danovci mu odgovore: "Da te više nismo
čuli! Jer bi gnjevni ljudi mogli udariti na vas te bi
upropastio sebe i svoju kuću!" 26 Danovci odoše
dalje, a Mika, videći da su jači od njega, okrenu se i
vrati kući. 27 I tako, uzevši boga što ga je načinio
Mika i svećenika koga je najmio da mu služi, Danovci
navališe na Lajiš, na mirne i spokojne ljude, te ih
posjekoše oštrim mačem i spališe grad. 28 Nikoga ne
bijaše da pomogne Lajišanima, jer bijahu daleko od
Sidona i ne imahu nikakvih odnosa s Aramejcima, a
osim toga grad bijaše u dolini koja se pruža prema
Bet-Rehobu. Potom su opet sagradili grad i nastanili
se u njemu. 29 I nazvaše ga Dan, po imenu svoga
pretka Dana, koji se rodio Izraelu. A prije se grad zvao
Lajiš. 30 I Danovci namjestiše sebi rezani i ljeveni
idol. A Jonatan, sin Geršona, sina Mojsijeva, a zatim
njegovi sinovi, bijahu svećenici Danova plemena do
dana kada je narod bio odveden u izgnanstvo. 31 I
stajaše im onaj rezani i ljeveni idol što ga je Mika
načinio, i ostade ondje za sve vrijeme dokle Dom
Božji bijaše u Šilu.

19 U ono vrijeme kad u Izraelu još ne bijaše kralja,
živio neki čovjek, levit, kao došljak na kraju
Efrajimove gore. Uzeo on za inoču ženu iz Judina
Betlehema. 2 Rasrdivši se jednom, njegova ga inoča
ostavi i vrati se u očevu kuću u Judin Betlehem i bila
je ondje neko vrijeme, kakva četiri mjeseca. 3 Njen
muž ode k njoj da je urazumi i dovede natrag; imao je
sa sobom slugu i dva magarca. Dok je prilazio kući
oca mlade žene, opazi ga tast i veselo mu iziđe u
susret. 4 Tast, otac mlade žene, zadrži ga tri dana
kod sebe te su jeli, pili i noćivali. 5 Četvrtoga dana
uraniše; levit se spremao da ide, kad otac mlade
žene reče zetu: "Okrijepi se zalogajem kruha, pa
onda idite." 6 I tako sjedoše te su obojica jela i pila, a
onda otac mlade žene reče čovjeku: "Hajde, ostani
još noćas i proveseli se!" 7 A kad čovjek ustade da
pođe, tast uze navaljivati na njega te on još jednom
ondje prenoći. 8 Petoga dana levit urani da krene,
ali mu otac mlade žene reče: "Okrijepi se najprije!"
Tako su proveli vrijeme jedući zajedno dok se nije
nagnuo dan. 9 Muž ustade da ide, s inočom i slugom,
kad mu tast, otac mlade žene, reče: "Evo se dan
nagnuo k večeru. Prenoći još ovdje i proveseli se,
pa sutra uranite na put i vratite se svom šatoru." 10
Ali čovjek ne htjede prenoćiti nego ustade i krenu.
Tako je došao do pred Jebus, to jest Jeruzalem. S
njim su bila dva osamarena magarca, inoča i sluga.
11 Kad su bili blizu Jeruzalema, dan se već jako
nagnuo, pa sluga reče svome gospodaru: "Hajde da
se svratimo u taj jebusejski grad da tu prenoćimo."
12 Ali mu gospodar odgovori: "Nećemo se svraćati
u grad tuđinaca koji nisu Izraelci, nego ćemo ići do
Gibee." 13 Još reče sluzi: "Hajde, požurimo se da
stignemo u koje od tih mjesta gdje ćemo prenoćiti, u
Gibeu ili Ramu." 14 I prođoše, nastavljajući put. Kad
su stigli pred Benjaminovu Gibeu, sunce je zapadalo.
15 Oni skrenuše onamo da prenoće u Gibei. Ušavši,

levit sjede na gradskom trgu, ali ne bijaše nikoga da
ih primi u kuću da prenoće. 16 I dođe neki starac koji
se predvečer vraćao s posla u polju. Bijaše to čovjek
iz Efrajimove gore; življaše u Gibei kao došljak, a svi
žitelji toga mjesta bijahu Benjaminovci. 17 Podigavši
oči, ugleda putnika na gradskom trgu: "Odakle dolaziš
i kamo ćeš?" - upita ga starac. 18 A on mu odgovori:
"Idemo od Judina Betlehema, na kraj Efrajimove
gore. Ja sam odande. Išao sam u Judin Betlehem i
vraćam se kući, ali nema nikoga da me primi k sebi u
kuću. 19 Imam i slame i krme za svoje magarce, a
i kruha i vina za sebe, za svoju ženu i za momka
koji prati mene, tvoga slugu. Imamo svega dosta."
20 "Mir s tobom i dobro mi došao", odgovori starac.
"Moja je briga što ti je potrebno, samo nemoj noćiti
na trgu." 21 I uvede ga u svoju kuću i baci krme
magarcima. Putnici su oprali noge, a onda jeli i pili.
22 Dok su se oni krijepili, gle, neki građani, opaki
ljudi, okružiše kuću i, lupajući svom snagom o vrata,
rekoše starcu, gospodaru kuće: "Izvedi toga čovjeka
što je ušao u tvoju kuću da ga se namilujemo." 23
Tad iziđe domaćin iz kuće i reče im: "Ne, braćo moja,
ne činite zla. Taj je čovjek ušao u moju kuću, zato ne
činite bezakonja. 24 Evo, moja je kći djevica, prepustit
ću vam je. Činite od nje što vam drago, ali ovom
čovjeku ne činite bezakonja." 25 Ljudi ga ne htjedoše
poslušati. Tad onaj čovjek uze inoču te im je izvede.
Oni su je silovali i zlostavljali svu noć do jutra, a kad
je zora zabijeljela, pustiše je. 26 Pred zoru žena dođe
i pade na ulaz kuće onog čovjeka gdje je bio njen
gospodar i ležala je ondje dok se nije razdanilo. 27
Njen je gospodar ujutro ustao, otvorio kućna vrata te
izišao da nastavi put, kad spazi ženu, svoju inoču,
kako leži na kućnim vratima s rukama na pragu. 28
"Ustani, idemo!" - reče joj. Ali ne bijaše odgovora.
Onda je uze, natovari na magarca i krenu na put
da se vrati kući. 29 Kada je došao kući, trže nož i
uze mrtvo tijelo inočino, rasiječe ga, ud po ud, na
dvanaest dijelova te ih razasla u sve krajeve Izraela.
30 I tko god vidje reče: "Ovakvo što se nije dogodilo
od dana kada su Izraelci izašli iz Egipta do današnjeg
dana. Valja o tome promisliti, vijećati i govoriti."

20 Tada iziđe sav Izrael i sabra se sva zajednica
kao jedan čovjek, od Dana do Beer Šebe i do
gileadske zemlje, kod Jahve u Mispi. 2 Glavari svega
naroda, svih Izraelovih plemena, dođoše na zbor
Božjeg naroda, četiri stotine tisuća pješaka vičnih
maču. 3 A Benjaminovci doznaše da su Izraelovi
sinovi uzišli u Mispu. Sinovi Izraelovi zapitaše tada:
"Kažite nam kako se dogodio zločin!" 4 Levit, muž
ubijene žene, uze riječ: "Došao sam s inočom u
Benjaminovu Gibeu da prenoćim. 5 A građani Gibee
ustadoše na mene i noću opkoliše kuću u kojoj sam
bio; mene su htjeli ubiti, a moju su inoču silovali tako
da je umrla. 6 Zato sam uzeo mrtvu inoču, rasjekao
je u komade i razaslao je u sve krajeve Izraelove
baštine, jer su počinili sramotno djelo u Izraelu. 7
Izraelci, evo vas svih ovdje. Posavjetujte se i ovdje
stvorite odluku." 8 Sav narod ustade kao jedan čovjek
govoreći: "Neka se nitko od nas ne vraća svome
šatoru, neka nitko ne ide svojoj kući! 9 Nego da
sada ovo učinimo Gibei: bacit ćemo ždrijeb; 10 i uzet
ćemo iz svih Izraelovih plemena po deset ljudi od
stotine, po stotinu od tisuće i po tisuću od deset
tisuća: oni će nositi hranu vojsci, onima koji će krenuti
da kazne Benjaminovu Gibeu za sramotu što ju je
počinila u Izraelu." 11 I sabraše se svi Izraelci protiv
onoga grada, udruženi kao jedan čovjek. 12 Tada
Izraelova plemena razaslaše poslanike po svemu
Benjaminovu plemenu s porukom: "Kakav se to zločin
dogodio među vama? 13 Sada izručite one opake
ljude što su u Gibei da ih smaknemo te iskorijenimo
zlo iz Izraela!" Ali Benjaminovci ne htjedoše poslušati
svoje braće Izraelaca. 14 Benjaminovci se skupiše u
Gibeu iz svojih gradova da se pobiju s Izraelcima.
15 A Benjaminovaca koji su došli iz raznih gradova
nabrojiše toga dana dvadeset i šest tisuća ljudi
vičnih maču, bez stanovnika Gibee. 16 Od svega
toga naroda bijaše sedam stotina vrsnih ljudi, koji
su bili ljevaci, i svaki je taj gađao kamenom iz
praćke navlas točno, ne promašujući cilja. 17 A bijaše
Izraelaca, osim sinova Benjaminovih, četiri stotine
tisuća, sve ljudi vičnih maču i sve samih ratnika.
18 I sinovi Izraelovi, ustavši, pođoše u Betel da se
posavjetuju s Bogom: "Tko će od nas prvi u boj
protiv Benjaminovaca?" - zapitaše Izraelci. A Jahve
odgovori: "Neka Juda pođe prvi." 19 Izjutra krenuše
Izraelci te se utaboriše pred Gibeom. 20 Krenuvši
u boj protiv Benjaminovaca, svrstaše se u bojni red
pred Gibeom. 21 A Benjaminovci iziđoše iz Gibee i
pobiše toga dana Izraelu dvadeset i dvije tisuće ljudi,
koji ostadoše na onome polju. 22 Izraelci odoše i
plakahu pred Jahvom sve do večeri, a onda upitaše
Jahvu govoreći: "Moramo li opet izići u boj protiv
sinova svoga brata Benjamina?" A Jahve im odgovori:
"Pođite na njega!" 23 Tada se vojska Izraelovih
sinova ohrabri i nanovo svrsta u bojni red na istome
mjestu gdje se svrstala prvog dana. 24 Drugoga se
dana Izraelci približiše Benjaminovcima, 25 ali toga
drugog dana Benjamin iziđe iz Gibee pred njih i pobi
Izraelcima još osamnaest tisuće ljudi, koji ostadoše

na onome polju - sve sami poizbor ratnici, vični maču.
26 Tada svi Izraelci i sav narod odoše u Betel te
plakahu i stajahu ondje pred Jahvom; cio su dan
postili do večeri, prinosili paljenice i žrtve pomirnice
pred Jahvom. 27 I tad opet Izraelci upitaše Jahvu, jer
se u ono vrijeme Kovčeg saveza Božjega nalazio na
tome mjestu, 28 i Pinhas, sin Aronova sina Eleazara,
posluživaše ga. Oni upitaše: “Moramo li opet izići
u boj protiv sinova našega brata Benjamina?” A
Jahve im odgovori: “Pođite, jer ću ih sutra predati
u vaše ruke.” 29 Tad Izrael postavi čete u zasjedu
oko Gibee. 30 Trećega dana pođoše Izraelci protiv
Benjaminovaca i svrstaše se u bojne redove pred
Gibeom, kao i prije. 31 Benjaminovci iziđoše na njih, a
oni ih odmamiše daleko od grada. Kao i prije, ubijahu
Benjaminovci neke po putovima, od kojih jedan ide
u Betel, a drugi u Gibeu; ubiše tako oko trideset
Izraelaca. 32 I govorahu Benjaminovci: “Evo ih tučemo
kao i prvi put.” A Izraelci rekoše: “Bježimo dok ih ne
odmamimo na otvorene putove, daleko od grada!” 33
Tada se glavnina Izraelove vojske pomakne sa svoga
položaja i svrsta se u bojni red kod Baal Tamara, a
zasjeda Izraelova iziđe iz svog skrovišta zapadno
od Gibee. 34 Deset tisuća vrsnih ljudi izabranih iz
sveg Izraela sleže se prema Gibei. Boj bijaše žestok.
Benjaminovci nisu ni slutili da će ih zadesiti zlo. 35 I
Jahve potuče Benjamina pred Izraelom toga dana
te Izraelci pobiše Benjaminu dvadeset i pet tisuća
i sto ljudi vičnih maču. 36 Benjaminovci vidješe da
su pobijeđeni. Ljudi Izraelci bijahu se povukli sa
svojih bojnih položaja pred Benjaminom uzdajući se u
zasjedu što su je postavili oko Gibee. 37 A oni koji
bijahu u zasjedi navališe brže na Gibeu i, ušavši u
nju, posjekoše oštrim mačem sve stanovništvo. 38
Izraelovi se ljudi bijahu dogovorili s onima u zasjedi
da ovi podignu iz grada stup dima kao znak: 39 tada
bi se Izraelovi ljudi povukli iz boja. Benjamin poče
ubijati Izraelce i posiječe im tridesetak ljudi. “Doista,
padaju pred nama kao u prijašnjem boju.” 40 A kada
se znak, stup dima, počeo dizati iz grada, obazre se
Benjamin i vidje kako se plamen iz svega grada diže
prema nebu. 41 Tada se Izraelovi ljudi okrenuše, a
Benjaminovce obuze užas jer vidješe da ih je zadesilo
zlo. 42 I pobjegoše ispred Izraelaca prema pustinji, ali
im ratnici bijahu za petama, a oni što su dolazili iz
grada ubijahu ih s leđa. 43 Tako su opkolili Benjamina
i, goneći ga bez predaha, uništiše ga pred Gibeom
na istočnoj strani. 44 I palo je Benjaminu osmnaest
tisuća ljudi, sve samih vrsnih junaka. 45 Preživjeli se
okrenuše i pobjegoše u pustinju prema Rimonskoj
stijeni. Sijekući po cestama, Izraelci pobiše još pet
tisuća ljudi; a onda pognaše Benjamina do Gideoma
i pobiše još dvije tisuće ljudi. 46 Toga dana palo je
Benjaminovaca dvadeset tisuća ljudi vičnih maču, sve
samih vrsnih junaka. 47 Šest stotina ljudi pobjeglo je
u pustinju prema Rimonskoj stijeni. 48 Izraelovi se
ljudi vratiše potom Benjaminovcima, posjekoše oštrim
mačem muškarce u gradovima, stoku i što se god
našlo; i sve gradove na koje su naišli u Benjaminu
popališe ognjem.

21 Izraelovi se ljudi bijahu ovako zakleli u Mispi:
“Nitko od nas neće dati svoju kćer za ženu
Benjaminovu sinu.” 2 I ode narod u Betel i ostade
ondje pred Bogom do večeri, naričući i jecajući. 3
Govorili su: “Zašto se, o Jahve, Bože Izraelov, ova
nesreća morala dogoditi da Izraelu danas nestane
jednog plemena?” 4 Sutradan uraniše ljudi i sagradiše
ondje žrtvenik; prinesoše paljenice i žrtve zahvalnice.
5 Tad zapitaše Izraelci: “Ima li koga među svim
plemenima Izraelovim da nije došao na zbor Jahvi?”
Jer su se svečano zakleli da će pogubiti onoga tko ne
dođe u Mispu k Jahvi. 6 Izraelcima se sada sažalilo
na brata Benjamina te rekoše: “Danas je otkinuto
jedno pleme od Izraela. 7 Kako ćemo dati žene onima
koji su preostali kad se zaklesmo Jahvom da im
nećemo dati svojih kćeri za žene?” 8 Zato zapitaše:
“Ima li koga među Izraelovim plemenima da nije
došao k Jahvi u Mispu?” I pronađe se da nije došao u
tabor, na zbor, nitko od žitelja Jabeša u Gileadu. 9
Jer kada se narod prebrojio, ondje ne bijaše nikoga
od žitelja Jabeša u Gileadu. 10 Zato zajednica posla
onamo dvanaest tisuća hrabrih ljudi i zapovjedi im:
“Idite i posijecite oštrim mačem stanovnike Jabeša u
Gileadu, zajedno sa ženama i djecom. 11 Evo što
ćete učiniti: izručit ćete prokletstvu sve muškarce i
sve žene što su dijelile postelju sa čovjekom, ali ćete
sačuvati život djevicama.” Tako i učiniše. 12 I našli su
među stanovnicima Jabeša u Gileadu četiri stotine
mladih djevojaka koje nisu dijelile postelje s čovjekom
i doveli su ih u tabor u Šilu, koji je u Kanaanu. 13
Sva zajednica posla tada poslanike Benjaminovcima
koji bijahu na Rimonskoj stijeni: objaviše im mir. 14
Tako se oporavi Benjamin. Dadoše im one među
ženama iz Jabeša u Gileadu koje su ostavili na
životu, ali ih ne bijaše dovoljno za sve. 15 Narodu
se sažalio Benjamin što je Jahve načinio prazninu
među Izraelovim plemenima. 16 “Kako ćemo naći
žene onima što su ostali”, rekoše starješine zbora,
“kad su Benjaminu istrijebljene žene?” 17 Rekoše
još: “Kako sačuvati ostatak Benjaminu da se ne zatre
jedno pleme iz Izraela? 18 A ne možemo im dati svoje

kćeri za žene.” Jer se bijahu zakleli rekavši: “Proklet
bio onaj koji dade ženu Benjaminu!” **19** “Ali”, rekoše,
“svake se godine slavi u Šilu Jahvina svetkovina.”
Grad se nalazi na sjeveru od Betela, istočno od ceste
koja vodi iz Betela u Šekem i južno od Lebone. **20**
I zato svjetovaše Benjaminovce: “Idite u zasjedu
po vinogradima. **21** Pazite, pa kada djevojke iz Šila
iziđu da plešu u kolu, vi iskočite iz vinograda, otmite
svaki sebi ženu između šilskih kćeri pa otiđite u
Benjaminovu zemlju. **22** A kad njihovi očevi ili njihova
braća dođu da se prituže na vas, mi ćemo im reći:
'Oprostite im što je svaki uzeo po ženu kao u ratu;
vi im ih niste dali, pa je tako krivnja na vama.'” **23**
Benjaminovci učiniše tako i od djevojaka koje oteše
uzeše onoliki broj žena koliko bijaše njih. Onda odoše
svaki na svoju baštinu, sagradiše opet gradove i
naseliše se u njima. **24** Izraelci se tada raziđoše,
svaki u svoje pleme i u svoj rod, i svaki se odande
vrati na svoju baštinu. **25** U to vrijeme ne bijaše kralja
u Izraelu i svatko je živio kako mu se činilo da je
pravo.

Ruta

1 U ono vrijeme kada su vladali suci nastala glad
u zemlji, pa iz Betlehema Judina jedan čovjek ode
sa svojom ženom i sa svoja dva sina da se naseli na
Moapskim poljanama. **2** Taj se čovjek zvao Elimelek,
žena mu Noemi, a dva njegova sina: Mahlon i Kiljon;
svi bijahu Efraćani iz Betlehema Judina. Stigoše na
Moapske poljane i tu se nastaniše. **3** Tada Elimelek,
Noemin muž, umrije, i ona osta sama sa svoja dva
sina. **4** Oni se oženiše Moapkama; jedna se zvala
Orpa, a druga Ruta. I tu proboraviše deset godina. **5**
Onda umriješe i Mahlon i Kiljon, i tako Noemi osta
i bez svoja dva sina i bez svoga muža. **6** Tada se
ona diže sa svojim snahama da ode s Moapskih
poljana jer je čula na Moapskim poljanama da je
Jahve pohodio narod svoj i dao mu kruha. **7** Ode,
dakle, ona iz mjesta gdje je živjela, a s njome i njezine
snahe; krenuše na put da se vrate u zemlju Judinu. **8**
Noemi tada reče svojim dvjema snahama: "Vratite
se svaka domu majke svoje! Neka vam Jahve bude
milostiv kao što vi bijaste pokojnicima i meni. **9** Neka
vam Jahve udijeli da obje nađete mir, svaka u domu
svoga muža!" I poljubi ih, a one briznuše u plač. **10** I
rekoše joj: "Ne! Mi ćemo s tobom, tvome narodu."
11 Ali im reče Noemi: "Vratite se natrag, kćeri moje!
Zašto biste išle sa mnom? Zar ću još imati sinova
u utrobi svojoj da vam budu muževi? **12** Vratite se
natrag, kćeri moje, idite samo! Odviše sam stara,
nisam za udaju. Pa i kad bih rekla: 'Imam nade da
se udam još noćas i da rodim sinove' - **13** zar biste
mogle čekati da odrastu i zar biste radi njih ostale
neudate? Ne, kćeri moje, tuga bi moja bila veća od
vaše, jer se ruka Jahvina digla na me." **14** One i opet
zaplakaše i zajecaše. Orpa poljubi svoju svekrvu i
vrati se, a Ruta ostade s njom. **15** Noemi joj reče:
"Eto vidiš, jetrva se tvoja vratila narodu svome i bogu
svome: vrati se i ti za jetrvom svojom!" **16** A Ruta joj
odgovori: "Nemoj me tjerati da te ostavim i da odem
od tebe: jer kamo ti ideš, idem i ja i gdje se ti nastaniš,
nastanit ću se i ja; tvoj narod moj je narod i tvoj Bog
moj je Bog. **17** Gdje ti umreš, umrijet ću i ja, gdje tebe
pokopaju, pokopat će i mene. Neka mi Jahve uzvrati
svakim zlom i nevoljom ako me što drugo, osim smrti,
rastavi od tebe." **18** Videći gdje je tvrdo naumila da
ide s njom, prestade je odvraćati. **19** Tako su zajedno
išle dok ne dođoše u Betlehem. A kad dođoše u
Betlehem, sav se grad uzbudi zbog njih. "Ma je li ovo
Noemi?" - pitahu žene. **20** A ona im odgovaraše: "Ne
zovite me više Noemi nego me zovite Mara; jer me
Šadaj gorčinom ispunio! **21** Odavde sam otišla punih
ruku, a sad me Jahve vraća bez igdje ičega. Zašto
me zovete Noemi kad Jahve posvjedoči protiv mene i
Svemogući me u tugu zavi?" **22** Tako se vrati Noemi
s Rutom Moapkom, snahom svojom, s Moapskih
poljana. Stigle su u Betlehem baš kad je počela žetva
ječma.

2 Noemi imaše rođaka po mužu, čovjeka vrlo imućna,
iz porodice Elimelekove: zvao se Boaz. **2** Tada
Ruta Moapka reče Noemi: "Htjela bih ići u polje
pabirčiti klasje za onim u koga nađem milost." Ona joj
odgovori: "Hajde, kćeri moja!" **3** I ode, dođe u polje
te poče pabirčiti za žeteocima. A sreća je dovede u
polje koje pripadaše Boazu, iz roda Elimelekova. **4** I
gle, dođe Boaz iz Betlehema. "Jahve bio s vama!" -
pozdravi on žeteoce. A oni mu odgovoriše: "Jahve te
blagoslovio!" **5** Boaz će nato momku koji je nadzirao
žeteoce: "Čija je ona mlada žena?" **6** A momak koji
bijaše nad žeteocima odgovori: "Ono je mlada Moapka
što je došla prateći Noemi s Moapskih poljana. **7**
Pitala je: 'Smijem li pabirčiti i kupiti klasje između
snopova za žeteocima?' I došla je, eto, i ostala od
ranog jutra sve dosad; i samo je malo ušla u kuću."
8 Onda Boaz reče Ruti: "Čuj me, kćeri moja, ne idi
pabirčiti u drugoga nego se drži mojih njiva i mojih
poslenika. **9** Pazi na kojoj njivi oni žanju, pa idi za
njima. A naredio sam momcima da te nitko ne dira.
Kad ožedniš, idi k posudama i pij što moje sluge
zahitaju." **10** Ona tada pade ničice, pokloni se do
zemlje i reče: "Čime sam stekla toliku milost u očima
tvojim da mi posvećuješ pažnju kad sam tuđinka?" **11**
Boaz joj odgovori: "Čuo sam što si sve učinila za svoju
svekrvu poslije smrti svoga muža; kako si ostavila
oca svoga, majku svoju i zavičaj svoj te došla u narod
kojega do jučer ili prekjučer nisi poznavala. **12** Neka ti
Jahve plati sve što si učinila i neka ti udijeli pravu
nagradu Jahve, Bog Izraelov, kad si došla da se pod
krila njegova skloniš!" **13** Ona preuze: "Kad bih mogla
uvijek nalaziti milost u tvojim očima, gospodaru, jer
si me utješio i milostivo progovorio sluškinji svojoj,
ako i nisam kao jedna od tvojih sluškinja." **14** Kad
bijaše vrijeme ručku, Boaz joj reče: "Hodi ovamo, jedi
ovog kruha i umoči svoj zalogaj u ocat!" Ona sjede
pokraj žetelaca, a on stavi pred nju prženih zrna.
Jela je i nasitila se i još joj preteče. **15** Kad je ustala
da pabirči dalje, Boaz zapovjedi svojim slugama: "I
među snopljem neka ona pabirči, a vi joj nemojte
zanovijetati. **16** Nego navlaš ispuštajte klasove iz
svojih rukoveti i ostavljajte joj neka kÓupi i nemojte je
koriti!" **17** I tako je pabirčila sve do večeri, pa onda

ovrše ono što je napabirčila: bijaše otprilike jedna efa
ječma. 18 Uze ona svoje i dođe u grad, a svekrva
vidje koliko je napabirčila. Tada Ruta izvadi i dade joj
što joj bijaše preteklo pošto se nasitila. 19 Svekrva je
upita: “Gdje si pabirčila danas? Gdje si radila? Neka
je blagoslovljen onaj koji je pogledao na te!” Onda ona
pripovjedi svekrvi kod koga je radila i reče: “Čovjek u
koga sam danas radila zove se Boaz.” 20 Tada će
Noemi svojoj snasi: “Neka Jahve blagoslovi onoga
koji ne uskraćuje dobrote svoje ni živima ni mrtvima!”
I dometnu Noemi: “Taj je čovjek naš rod; jedan od
naših skrbnika.” 21 Ruta Moapka pripovjedi dalje: “Još
mi reče: 'Drži se mojih poslenika dokle ne požanju
sve moje!'” 22 Noemi nato reče Ruti, snasi svojoj:
“Dobro je, kćeri moja, idi za njegovim poslenicima da
ti ne bude neprilike na kojoj drugoj njivi.” 23 I tako se
držala poslenika Boazovih i pabirčila dokle ne požeše
i ječam i pšenicu. I živjela je kod svekrve svoje.

3 Onda će joj Noemi, svekrva njezina: “Kćeri moja,
da ti potražim mirno mjesto gdje bi mogla biti
sretna? 2 Vidiš, Boaz, s čijim si se poslenicima našla,
naš je rođak. Evo, on će noćas vijati ječam na gumnu.
3 Umij se ti i namaži, lijepo se odjeni pa idi na gumno.
Ne daj da te prepozna prije nego što se najede i
napije. 4 Kad bude lijegao, dobro pazi gdje će leći; pa
kad legne, otiđi onamo, podigni mu pokrivač s nogu i
lezi ondje! Tada će ti on reći što ti je činiti.” 5 Ona
joj odgovori: “Učinit ću sve kako mi kažeš.” 6 I siđe
na gumno i učini sve kako joj je svekrva naredila.
7 A Boaz, pošto je jeo i pio i tako se odobrovoljio,
ode i leže kraj stoga. Onda ona priđe polako, otkri
mu noge i leže. 8 Kad bijaše oko ponoći, trže se
čovjek i obrnu se, i gle: žena leži do njegovih nogu. 9
“Tko si?” - upita on, a ona odgovori: “Ja sam Ruta,
sluškinja tvoja. Raširi skut svoje haljine na sluškinju
svoju jer si mi skrbnik.” 10 “Blagoslovio te Jahve,
kćeri moja!” - dočeka on. “Ovaj drugi tvoj čin milosti
još je vredniji od prvoga, jer se nisi trudila da slijediš
mlade poslenike, bili oni bogati ili siromašni. 11 I
zato se, kćeri moja, sada ne plaši: učinit ću ti sve
što zatražiš, jer sva vrata moga naroda znaju da
si čestita žena. 12 Jest, uistinu sam ti skrbnik; ali
postoji još bliži od mene. 13 Ostani noćas; ako te
sutra ujutro on kao skrbnik htjedne uzeti, dobro, neka
te uzme; a ne htjedne li, uzet ću te ja, tako mi Jahve!
Spavaj do jutra.” 14 I spavaše ona do njegovih nogu
do jutra. On ustade prije nego što mogaše čovjek
čovjeka razaznati jer mišljaše: “Ne treba da znaju da
je žena bila na gumnu.” 15 I kaza joj: “Daj ogrtač što
je na tebi i drži ga dobro.” Ona ga pridrža, a on joj
nasu šest mjerica ječma i naprti joj. I ode ona u grad.
16 Kad je stigla, upita je svekrva: “Što je s tobom,
kćeri moja?” A ona joj pripovjedi sve što je učinio za
nju. 17 I nadoveza: “Ovih šest mjerica ječma dade mi
kazujući: 'Ne smiješ se vratiti svekrvi praznih ruku.'”
18 Nato će joj Noemi: “Budi mirna, kćeri moja, dok ne
vidiš što će biti: jer neće on imati spokoja dok sve još
danas ne dokrajči.”

4 Boaz potom iziđe na gradska vrata i sjede ondje. I
gle, naiđe onaj skrbnik o kome je govorio. I dozva
ga Boaz: “Ej, hodi ovamo i sjedni!” Onaj dođe i sjede. 2
Onda Boaz uze deset ljudi između starješina gradskih
i reče: “Posjedajte ovdje!” I posjedaše. 3 Zatim reče
skrbniku: “Noemi, koja se vratila s Moapskih polja,
htjela bi prodati ono zemlje našega brata Elimeleka.
4 Zato sam odlučio da se s tobom razgovorim i
predložim ti: otkupi njivu pred ovima koji sjede ovdje i
pred starješinama moga naroda. Ako je kaniš otkupiti,
onda otkupi; ako ne kaniš, kaži mi da znam. Jer prije
tebe nema nitko pravo na otkup; ja sam na redu tek
iza tebe.” A onaj reče: “Hoću, otkupit ću je.” 5 Onda
kaza Boaz: “Kad uzmeš zemlju iz ruke Noemi, treba
da uzmeš i Rutu Moapku, pokojnikovu ženu, da se
pokojniku sačuva ime na baštini.” 6 Ali skrbnik reče:
“E, onda ne mogu biti otkupnik, da ne raspem svoje
baštine. Otkupi ti po svome skrbničkom pravu jer
ja ne mogu.” 7 A bijaše od starine običaj u Izraelu:
da se čemu potkrijepi valjanost otkupa ili zamjene,
čovjek bi izuo sandalu i dao je drugome. To bijaše
svjedočanstvo u Izraelu. 8 Tako dakle i onaj skrbnik
reče Boazu: “Otkupi ti!” te izu sandalu i dade mu je. 9
Tada Boaz kaza starješinama i svemu narodu: “Vi ste
danas svjedoci da ja otkupljujem iz ruke Noemine sve
ono što je bilo Elimelekovo, sve što je bilo Kiljonovo i
Mahlonovo. 10 Uz to uzimam za ženu Rutu Moapku,
ženu Mahlonovu, da bi se sačuvalo ime pokojnikovo
na baštini i da se ime njegovo ne bi zatrlo među
braćom njegovom i nestalo s vrata zavičaja njegova.
Vi ste danas tome svjedoci.” 11 Sav narod koji se
nalazio na vratima gradskim i starješine rekoše:
“Svjedoci smo! Dao Jahve da žena koja ulazi u dom
tvoj bude kao Rahela i Lea, koje su obje podigle kuću
Izraelovu! Obogati se u Efrati, a prodiči u Betlehemu!
12 Neka tvoja kuća, po potomstvu koje će ti dati Jahve
od ove mlade žene, bude kao kuća Peresa, koga
Judi rodi Tamara!” 13 Tako Boaz uze Rutu i ona posta
žena njegova. Uđe on k njoj i Jahve joj dade te ona
zatrudnje i rodi sina. 14 Onda žene rekoše Noemi:
“Blagoslovljen bio Jahve koji ti danas nije uskratio
skrbnika! I prodičio njegovo ime u Izraelu! 15 On će

biti tvoja utjeha i potpora starosti tvojoj; jer ga rodi
snaha tvoja koja te ljubi i koja ti vrijedi više od sedam
sinova." **16** Noemi uze dječaka, metnu ga sebi na
krilo i bi mu odgojiteljicom. **17** Susjede mu nadjenuše
ime govoreći: "Noemi se rodio sin!" I prozvaše ga
Obed; on je otac Jišaja, oca Davidova. **18** A ovo je
rodoslovlje Peresovo: Peres imade sina Hesrona,
19 Hesron Rama, Ram Aminadaba, **20** Aminadab
Nahšona, Nahšon Salmona, **21** Salmon Boaza, Boaz
Obeda, **22** Obed Jišaja, a Jišaj Davida.

1 Samuelova

1 Bio jedan čovjek iz Ramatajima, Sufovac iz
Efrajimove gore, po imenu Elkana, sin Jerohama,
sina Elihua, sina Tohua, sina Sufova, Efrajimljanin. **2**
Imao je dvije žene: ime jednoj bijaše Ana, a drugoj
bijaše ime Penina. Penina je imala djece, a Ana
ih nije imala. **3** Taj je čovjek svake godine uzlazio
iz svoga grada da se pokloni i prinese žrtvu Jahvi
Sebaotu u Šilu. Ondje su bila dva sina Elijeva, Hofni
i Pinhas, kao svećenici Jahvini. **4** Jednoga dana
Elkana prinese žrtvu. On je obično svojoj ženi Penini i
svim njezinim sinovima i kćerima davao više žrtvenih
dijelova, **5** a Ani je davao samo jedan dio, premda je
više ljubio Anu, ali Jahve joj ne bijaše dao od srca
poroda. **6** Uz to joj je suparnica njezina zanovijetala
da je ponizi što joj Jahve ne bijaše dao od srca
poroda. **7** Tako je bivalo svake godine kad god bi
polazili u Dom Jahvin: Penina je zanovijetala Ani.
Ana je stoga plakala i nije htjela jesti. **8** Tada joj
reče Elkana, njezin muž: "Zašto plačeš, Ana? I zašto
ne jedeš? Zašto ti je srce rastuženo? Nisam li ti ja
vredniji nego deset sinova?" **9** Ali Ana ustade, pošto
su jeli i pili u sobi, i stupi pred Jahvu - a svećenik
Eli sjeđaše na stolici na pragu svetišta Jahvina. **10** I
ojađena u duši pomoli se Ana Jahvi, plačući gorko. **11**
I zavjetova se ovako: "Jahve Sebaote! Ako pogledaš
na nevolju službenice svoje i opomeneš se mene i
ne zaboraviš službenice svoje te dadeš službenici
svojoj muško čedo, ja ću ga darovati Jahvi za sve
dane njegova života i britva neće prijeći preko glave
njegove." **12** Tako se ona dugo molila pred Jahvom, a
Eli je motrio usta njezina. **13** Ana govoraše u srcu;
samo se usne njezine micahu, a glas joj se nije čuo.
Zato Eli pomisli da je pijana. **14** I reče joj Eli: "Dokle
ćeš biti pijana? Otrijezni se od vina što je u tebi!" **15** Ali
Ana odgovori i reče: "Nisam pijana, gospodaru, nego
sam velika nesretnica. Nisam pila ni vina ni opojna
pića nego izlijevam dušu svoju pred Jahvom. **16** Ne
sudi službenicu svoju kao ženu nevaljalu, jer sam od
preteške tuge i žalosti tako dugo molila." **17** Tada joj
Eli odgovori ovako: "Pođi u miru! A Bog Izraelov neka
ti ispuni molitvu kojom si ga molila." **18** A ona reče:
"Neka službenica tvoja nađe milost u očima tvojim!"
I žena ode svojim putem: jela je i lice joj nije više
bilo tužno kao i prije. **19** Sutradan uraniše i pokloniše
se Jahvi, a onda se vratiše i dođoše svojoj kući u
Ramu. Elkana pozna Anu, ženu svoju, a Jahve je se
opomenu. **20** Ana zatrudnje i, kad bi vrijeme, rodi
sina koga nazva imenom Samuel, "jer sam ga", reče,
"izmolila od Jahve". **21** Poslije godine dana uziđe
njezin muž Elkana sa svim domom svojim da prinese
Jahvi godišnju žrtvu i da izvrši zavjet. **22** Ali Ana ne
pođe s njim jer reče svome mužu: "Neću poći dok se
dijete ne odbije od prsiju, a onda ću ga odvesti da se
pokaže pred Jahvom i da ostane ondje zauvijek." **23** I
odgovori joj Elkana, njezin muž: "Čini kako misliš da
je dobro; ostani dok ga ne odbiješ od prsiju; samo
neka ti Jahve ispuni tvoju želju!" I žena osta kod kuće
dojeći sina svoga dok ga nije odbila od prsiju. **24** Čim
ga je odbila od prsiju, povede ga sa sobom uzevši
uz to trogodišnjeg junca, efu brašna i mijeh vina; i
uvede ga u Dom Jahvin u Šilu. A dječak je bio još
vrlo mlad. **25** Tada zaklaše junca, a majka dječakova
pristupi k Eliju. **26** I reče Ana: "Dopusti, gospodaru!
Tako ti života tvoga, gospodaru, ja sam ona žena
koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se Jahvi. **27**
Molila sam za ovo dijete, i Jahve mi je uslišio prošnju
kojom sam ga prosila. **28** Zato i ja njega ustupam
Jahvi za sve dane njegova života: ta isprošen je od
Jahve." I pokloniše se ondje Jahvi.

2 Nato se Ana pomoli ovako: "Kliče srce moje u
Jahvi, raste snaga moja po Bogu mom. Šire mi se
usta na dušmane moje, jer se radujem pomoći tvojoj.
2 Nitko nije svet kao što je Jahve (jer nema nikoga
osim tebe), i nema hridi kao što Bog je naš. **3** Ne
govorite mnogo hvastavih riječi, neka ne izlazi drskost
iz usta vaših, jer Jahve je sveznajući Bog, pravo on
prosuđuje djela. **4** Lomi se luk junacima, nemoćni se
snagom opasuju. **5** Nekoć siti sad se za kruh muče,
nekoć gladni ne gladuju više. Nerotkinja rađa sedam
puta, majka brojne djece svježinu izgubi. **6** Jahve daje
smrt i život, ruši u Šeol i odande diže. **(Sheol h7585)** **7**
Jahve čini uboga i bogata, obara čovjeka i uzvisuje. **8**
Diže slabića iz prašine, iz bunjišta izvlači uboga, da ih
posadi s knezovima i da im odredi počasna mjesta.
Jer Jahvini su stupovi zemlje, na njih je stavio ovaj
svijet. **9** Korake čuva svojih vjernika, zlikovce stiže
propast u mraku (svojom snagom čovjek ne stječe
pobjede). **10** Koji se protive Jahvi, padaju, Svevišnji
grmi s nebesa. Jahve sudi međama zemlje, daje silu
svojemu kralju, uzdiže snagu pomazanika svoga." **11**
Potom se Ana vrati u Ramu, a dječak ostade da služi
Jahvi pod okom svećenika Elija. **12** A Elijevi sinovi
bijahu nevaljali ljudi jer nisu marili za Jahvu **13** ni za
prava svećenika nasuprot narodu: kad bi tko prinosio
žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok se meso još
kuhalo, s trorogom vilicom u ruci **14** i zabadao njom
u kotlić ili u lonac, u tavu ili u zdjelu, i što god bi
se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik sebi. Tako

su činili svim Izraelcima što su dolazili onamo, u
Šilo. 15 Tako i prije nego bi se spalilo salo, došao
bi sluga svećenikov i rekao čovjeku koji je prinosio
žrtvu: “Daj mi mesa da ispečem svećeniku! On neće
od tebe kuhana mesa nego samo sirovo.” 16 Ako bi
mu čovjek tada rekao: “Neka se najprije spali salo, a
onda uzmi što ti duša želi”, on bi odgovorio: “Ne, nego
daj odmah! Ako ne daš, uzet ću silom.” 17 Grijeh
je mladića bio vrlo velik pred Jahvom, jer su ljudi
prezirali žrtvu koja se prinosila Jahvi. 18 A Samuel
služaše pred Jahvom, još dijete u oplećku lanenom.
19 Mati bi mu njegova napravila dolamicu i donosila
mu je svake godine kad bi dolazila s mužem svojim
da prinese godišnju žrtvu. 20 A Eli bi blagoslovio
Elkanu i njegovu ženu govoreći: “Neka ti Jahve dade
poroda od te žene na uzdarje za dar što ga je dala
Jahvi.” Nato bi se vraćali svojoj kući. 21 Jahve pohodi
Anu i ona zatrudnje i rodi još tri sina i dvije kćeri. A
mladi je Samuel rastao pred Jahvom. 22 Eli je bio
već vrlo star, ali je ipak čuo sve što su njegovi sinovi
činili svemu Izraelu. 23 I on im reče: “Zašto radite
takvo što da o tome moram slušati od svega ovog
naroda? 24 Nemojte tako, sinovi moji! Nisu dobri
glasovi što ih čujem ... Sablažnjujete narod Jahvin.
25 Ako čovjek zgriješi čovjeku, Bog će prosuditi. Ali
ako čovjek zgriješi Jahvi, tko će se zauzeti za njega?”
Ali sinovi ne poslušaše glasa oca svojega, jer je
Jahve odlučio da ih pogubi. 26 A mladi je Samuel sve
više rastao u dobi i mudrosti i pred Jahvom i pred
ljudima. 27 Uto dođe jedan Božji čovjek k Eliju i reče
mu: “Ovako govori Jahve: 'Nisam li se jasno objavio
domu oca tvojega kad su bili u Egiptu, robovi u kući
faraonovoj? 28 Odabrao sam ih između svih plemena
Izraelovih da mi budu svećenici, da se uspinju na
moj žrtvenik, da prinose žrtve paljenice i da nose
oplećak preda mnom: i dao sam domu oca tvojega
sve paljene žrtve sinova Izraelovih. 29 Zašto gledaš
zavidnim okom žrtvu i prinos što sam ih odredio za
svoj Dom? I zašto paziš sinove svoje više nego mene,
toveći ih najboljim dijelovima svih žrtvenih prinosa
naroda moga Izraela? 30 Zato sam - riječ je Jahve,
Boga Izraelova - rekao doduše da će dom tvoj i dom
oca tvojega stupati preda mnom dovijeka, ali sada -
riječ je Jahvina - neka je to daleko od mene! Jer ja
častim one koji mene časte, a koji mene preziru, bit
će osramoćeni. 31 Gle, dolaze dani kad ću odsjeći
mišicu tvoju i mišicu doma oca tvojega, tako da više
neće biti starca u tvom domu. 32 Ti ćeš kivnim okom
gledati na sve dobro kojim ću obasuti Izraela, i nikada
više neće biti starca u tvom domu. 33 Zadržat ću ipak
nekoga od tvojih kod oltara svoga, samo zato da
mu sahnu oči i vene duša njegova, ali sve mnoštvo
doma tvoga poginut će od ljudskoga mača. 34 Znak
će ti biti ono što će stići oba tvoja sina, Hofnija i
Pinhasa: obojica će poginuti istoga dana. 35 Ja ću
sebi podići vjerna svećenika koji će raditi po mom
srcu i po mojoj želji i njemu ću sazdati trajan dom, i
on će svagda stupati pred pomazanikom mojim. 36
A koji god ostane od tvoga doma, dolazit će da mu
se pokloni i da izmoli srebrn novčić ili hljeb kruha i
kazat će: 'Molim te, primi me u kakvu god službu
svećeničku, da imam zalogaj kruha.'”

3 Mladi je Samuel služio Jahvi pod nadzorom
Elijevim; u ono vrijeme Jahve je izrijetka govorio
ljudima, a viđenja nisu bila česta. 2 No jednoga je
dana Eli ležao u svojoj sobi - oči su njegove počele
slabiti te više nije mogao vidjeti - 3 svijećnjak Božji
još ne bijaše ugašen i Samuel je spavao u svetištu
Jahvinu, ondje gdje je bio Kovčeg Božji. 4 I Jahve
zovnu: “Samuele! Samuele!” A on odgovori: “Evo
me!” 5 I otrča k Eliju i reče: “Evo me! Ti si me zvao!” A
Eli reče: “Ja te nisam zvao. Vrati se i spavaj!” I on ode
i leže. 6 I Jahve opet zovnu: “Samuele! Samuele!”
Samuel usta, ode k Eliju i reče: “Evo me! Ti si me
zvao!” A Eli odgovori: “Ja te nisam zvao, sine! Vrati
se i spavaj!” 7 Samuel još nije poznavao Jahve i
još mu nikada ne bijaše objavljena riječ Jahvina. 8 I
Jahve zovnu Samuela po treći put. On usta, ode k
Eliju i reče: “Evo me! Ti si me zvao!” Sada Eli razumje
da je Jahve zvao dječaka. 9 Zato reče Samuelu: “Idi i
lezi; a ako te zovne, ti reci: 'Govori, sluga tvoj sluša.'”
I Samuel ode i leže na svoje mjesto. 10 I dođe Jahve
i stade i zovnu kao prije: “Samuele! Samuele!” A
Samuel odgovori: “Govori, sluga tvoj sluša.” 11 Tada
Jahve reče Samuelu: “Evo, učinit ću nešto u Izraelu
da će oba uha zujati svakome koji čuje. 12 U onaj
ću dan ispuniti na Eliju sve što sam rekao za kuću
njegovu, od početka do kraja. 13 Ti ćeš mu objaviti
da osuđujem kuću njegovu dovijeka; on je znao da
njegovi sinovi hule na Boga, a nije ih obuzdao. 14
Zato - kunem se domu Elijevu - neće oprati krivicu
Elijeva doma nikakve žrtve ni prinosi dovijeka.” 15
Samuel je spavao do jutra, a onda otvori vrata Doma
Jahvina. Samuel se bojao kazati viđenje Eliju. 16 Ali
Eli zovnu Samuela govoreći: “Samuele, sine!” A on
odgovori: “Evo me!” 17 I on upita: “Kakva je riječ koju
ti reče? Nemoj mi zatajiti ništa! Tako ti Bog učinio zlo
i dodao ti drugo ako mi zatajiš nešto od onoga što ti
je kazao.” 18 Nato mu Samuel pripovjedi sve i ništa
ne zataji od njega. A Eli reče: “On je Jahve, neka
čini što je dobro u očima njegovim!” 19 Samuel je

rastao, a Jahve je bio s njim i nije pustio da ijedna od
njegovih riječi padne na zemlju. 20 Sav Izrael, od
Dana do Beer Šebe, spozna da je Samuel postavljen
za proroka Jahvina. 21 Jahve se i dalje javljao u
Šilu, jer se objavljivao Samuelu, i riječ se Samuelova
obraćala svemu Izraelu. (Eli je bio vrlo star, a njegovi
su sinovi ustrajali u svome opakom postupku pred
Jahvom.)

4 U ono vrijeme skupiše Filistejci vojsku protiv
Izraela. Izraelci izađoše pred njih da se pobiju i
utaboriše se kod Eben Haezera, dok su Filistejci
udarili tabor kod Afeka. 2 Filistejci se svrstaše u bojni
red protiv Izraela i nasta žestoka bitka. Izrael podleže
Filistejcima: oko četiri tisuće ljudi pogibe na bojištu,
na otvorenu polju. 3 Kad se narod vratio u tabor,
rekoše starješine Izraelove: "Zašto je Jahve dopustio
da nas Filistejci danas pobijede? Pođimo u Šilo po
Kovčeg saveza Jahvina neka dođe u našu sredinu i
spasi nas iz ruku naših neprijatelja." 4 Narod posla
ljude u Šilo i donesoše odande Kovčeg saveza Jahve
nad vojskama, koji stoluje nad kerubinima; oba sina
Elijeva, Hofni i Pinhas, dođoše kao pratioci Kovčega.
5 Kad je Kovčeg Jahvin stigao u tabor, sav Izrael
podiže gromki poklik, od kojega odjeknu zemlja. 6
Filistejci čuše taj gromki poklik i zapitaše: "Što znači
taj gromki poklik u taboru Hebreja?" I shvatiše da je
Kovčeg Jahvin stigao u njihov tabor. 7 Tada Filistejce
obuze strah jer su govorili: "Bog je došao u tabor!"
I povikaše: "Jao nama! Tako nije bilo dosad. 8 Jao
nama! Tko će nas izbaviti iz ruke toga silnog Boga? To
je onaj koji je udario Egipat svakojakim nevoljama. 9
Ohrabrite se i budite junaci, Filistejci, da ne postanete
robovi Hebrejima kao što su oni bili robovi vama;
budite junaci i borite se!" 10 Tada Filistejci zametnuše
bitku, Izraelci biše potučeni i pobjegoše svaki u svoj
šator. Poraz je bio silan, jer je trideset tisuća pješaka
poginulo na izraelskoj strani. 11 I Kovčeg Božji bi
otet, i oba sina Elijeva poginuše, Hofni i Pinhas. 12
Jedan Benjaminovac otrča iz bojnih redova i stiže u
Šilo još istoga dana, razderanih haljina i glave posute
prašinom. 13 Kad je stigao, Eli je sjedio na svojoj
stolici, pokraj vrata, pazeći na cestu, jer mu je srce
strepilo za Kovčeg Božji. Taj dakle čovjek dođe da
gradu donese glas, i nasta silna vika po svem gradu.
14 Kad je Eli čuo viku, upita: "Kakva je to velika vika?"
Čovjek se požuri i dođe da obavijesti Elija. - 15 A
Eliju bijaše devedeset i osam godina, oči mu bijahu
ukočene te ništa više nije vidio. - 16 Čovjek reče Eliju:
"Dolazim s bojišta, danas sam utekao iz boja." Tada
starac zapita: "Što se dogodilo, sine?" 17 Glasnik
odgovori: "Izrael je pobjegao pred Filistejcima, bio
je to težak poraz za narod i još su oba tvoja sina
poginula i Kovčeg je Božji otet!" 18 Kad je spomenuo
Kovčeg Božji, pade Eli sa stolice nauznak kraj vrata,
slomi vrat i umrije, jer je bio star čovjek i težak. Bio je
sudac u Izraelu četrdeset godina. 19 Njegova snaha,
žena Pinhasova, bijaše trudna i pred porodom. Kad je
čula vijest da je otet Kovčeg Božji i da je umro njezin
svekar i poginuo njezin muž, savila se i rodila jer su je
najednom uhvatili trudovi. 20 Kako je bila na samrti,
rekoše joj žene koje stajahu oko nje: "Budi bez brige
jer si rodila sina!" Ali ona ne odgovori niti obrati misli
na to. 21 Djetetu nadjenu ime Ikabod govoreći: "Otišla
je slava od Izraela." Time je mislila na oteti Kovčeg
Božji i na svoga svekra i svoga muža. 22 Zato reče:
"Otišla je slava od Izraela" jer je otet Kovčeg Božji.

5 Kad su Filistejci osvojili Kovčeg Božji, prenesoše
ga iz Eben Haezera u Ašdod. 2 Nato Filistejci
uzeše Kovčeg Božji, unesoše ga u hram Dagonov
i smjestiše pokraj Dagona. 3 Sutradan ujutro, kad
su žitelji Ašdoda došli u hram Dagonov, gle, Dagon
ležaše ničice na zemlji pred Kovčegom Jahvinim.
Oni digoše Dagona i metnuše ga natrag na njegovo
mjesto. 4 Ali kad su ujutro uranili, gle, Dagon opet
ležaše ničice na zemlji pred Kovčegom Jahvinim;
glava Dagona i obje njegove ruke ležahu odsječene
na pragu: na mjestu je stajao samo Dagonov trup. 5
Zato Dagonovi svećenici i svi koji ulaze u Dagonov
hram ne staju nogom na prag Dagonov u Ašdodu
sve do današnjeg dana. 6 Tada ruka Jahvina teško
pritisnu žitelje Ašdoda i natjera ih u silan strah: udari
ih čirevima, Ašdod i njegovo područje. 7 Kad su ljudi u
Ašdodu vidjeli što se dogodilo, rekoše: "Kovčeg Boga
Izraelova ne smije ostati kod nas jer se ruka njegova
ispriječila protiv nas i protiv našega boga Dagona." 8
Oni sazvaše i okupiše sve knezove filistejske k sebi i
rekoše: "Što da radimo s Kovčegom Boga Izraelova?"
A oni odgovoriše: "U Gat neka se prenese Kovčeg
Boga Izraelova." I prenesoše Kovčeg Boga Izraelova
onamo. 9 Ali kad su ga prenijeli, ruka se Jahvina
spusti na grad i nasta silna strava: udari građane, od
najmanjega do najvećega, tako da im se pojaviše
čirevi. 10 Oni tada poslaše Kovčeg Božji u Ekron.
Ali kad je Kovčeg Božji stigao u Ekron, povikaše
Ekronjani: "Donesoše Kovčeg Boga Izraelova k meni
da pomori mene i sav moj narod!" 11 Zato sazvaše i
okupiše sve knezove filistejske i rekoše: "Pošaljite
natrag Kovčeg Boga Izraelova, neka se vrati na svoje
mjesto da ne pomori mene i moj narod!" Jer vladaše
smrtna strava u svemu gradu, toliko ondje bijaše

pritisnula ruka Božja. 12 Ljudi koji nisu pomrli bili
su udareni čirevima i bolni se vapaj grada dizao do
neba.

6 Kovčeg Jahvin bijaše sedam mjeseci u zemlji
Filistejaca. 2 Tada Filistejci sazvaše svećenike
i vrače i zapitaše ih: “Što da radimo s Kovčegom
Jahvinim? Poučite nas kako da ga pošaljemo natrag
na njegovo mjesto.” 3 Oni odgovoriše: “Ako hoćete
vratiti Kovčeg Boga Izraelova, ne šaljite ga natrag
prazna nego uza nj pošaljite i naknadnicu. Tada ćete
se izliječiti i znat ćete zašto se njegova ruka nije
okrenula od vas.” 4 Oni zapitaše: “Kakvu naknadnicu
treba da mu pošaljemo?” Oni odgovoriše: “Prema
broju filistejskih knezova, pet zlatnih čireva i pet
zlatnih štakora, jer je ista nevolja na vama i na vašim
knezovima. 5 Načinite, dakle, likove svojih čireva i
likove svojh štakora, koji vam zatiru zemlju, i dajte
slavu Bogu Izraelovu. Možda će dignuti ruku svoju
od vas, od vaših bogova i od vaše zemlje. 6 Zašto
hoćete da vam srce otvrdne kao što je bilo otvrdnulo
Egipćanima i faraonu? Kad ih je Bog pritisnuo, nisu li
ih onda pustili da odu? 7 Pripremite sada jedna nova
kola i uzmite dvije krave dojilice koje još nisu nosile
jarma: upregnite krave u kola, a njihovu telad odvedite
natrag u staju. 8 Tada ćete uzeti Kovčeg Jahvin i
staviti ga na kola. Zlatne predmete koje mu prinosite
kao žrtvu naknadnicu stavit ćete u kovčežić kraj njega
i tako neka pođe. 9 Zatim gledajte: ako krene prema
svome kraju, put Bet Šemeša, onda je sigurno da
nam je on zadao ovo veliko zlo; ako li ne krene tako,
znat ćemo da nas nije udarila njegova ruka, nego
da nam se to dogodilo slučajno.” 10 Ljudi učiniše
tako: uzeše dvije krave dojilice i upregoše ih u kola,
a njihovu telad zadržaše u staji. 11 Kovčeg Jahvin
staviše na kola i kovčežić sa zlatnim štakorima i s
likovima svojih čireva. 12 Krave udariše ravno cestom
prema Bet Šemešu i jednako su išle istim putem,
mukale su idući, a nisu skretale ni desno ni lijevo.
Filistejski knezovi pratili su ih do granice Bet Šemeša.
13 Stanovnici Bet Šemeša upravo su bili zabavljeni
žetvom pšenice u dolini. Digavši oči, ugledaše Kovčeg
i potrčaše mu s veseljem u susret. 14 Kad su kola
stigla na polje Jošue iz Bet Šemeša, zaustaviše se.
Ondje bijaše velik kamen. Tada iscijepaše drvo od
kola i prinesoše krave kao žrtvu paljenicu Jahvi. 15
Leviti bijahu skinuli Kovčeg Jahvin i kovčežić što je
bio kraj njega i u kojem su bili zlatni predmeti i sve
bijahu stavili na onaj veliki kamen. Stanovnici Bet
Šemeša prinosili su toga dana žrtve paljenice i klali
žrtve klanice Jahvi. 16 Kad je to vidjelo pet filistejskih
knezova, vratiše se u Ekron isti dan. 17 A ovo je
pet zlatnih čireva što su ih Filistejci poslali kao žrtvu
naknadnicu Jahvi: za Ašdod jedan, za Gazu jedan,
za Aškelon jedan, za Gat jedan, za Ekron jedan. 18
A zlatnih je štakora bilo toliko koliko svih gradova
filistejskih, u svih pet kneževina, od utvrđenih gradova
do otvorenih sela. Svjedok je veliki kamen na koji su
položili Kovčeg Jahvin i koji još i danas stoji na polju
Jošue iz Bet Šemeša. 19 Sinovi Jekonijini nisu se
radovali sa stanovnicima Bet Šemeša kad su vidjeli
Kovčeg Jahvin. Zato je Jahve pobio sedamdeset
ljudi među njima. Narod je tugovao zbog toga što
ga je Jahve tako teško iskušao. 20 Tada ljudi u Bet
Šemešu rekoše: “Tko bi mogao opstati pred Jahvom,
ovim Svetim Bogom? Kome će otići sada od nas?”
21 I poslaše poslanike stanovnicima Kirjat Jearima i
poručiše im: “Filistejci su vratili Kovčeg Jahvin. Dođite
i odnesite ga sebi.”

7 Tada dođoše ljudi iz Kirjat Jearima i odnesoše
Kovčeg Jahvin sebi. Unesoše ga u kuću
Abinadabovu, na uzvišici, i posvetiše njegova sina
Eleazara da čuva Kovčeg Jahvin. 2 Od dana kad je
Kovčeg bio postavljen u Kirjat Jearimu, prođe mnogo
vremena - dvadeset godina - i sav je dom Izraelov
uzdisao za Jahvom. 3 Tada Samuel progovori svemu
domu Izraelovu ovako: “Ako se od svega srca svoga
vraćate Jahvi, uklonite iz svoje sredine tuđe bogove,
baale i aštarte, i upravite srce svoje Jahvi i njemu
jedinome služite. Tada će vas on izbaviti iz ruke
Filistejaca.” 4 Sinovi Izraelovi ukloniše nato baale
i aštarte i služahu jedinome Jahvi. 5 Samuel tada
zapovjedi: “Skupite sve sinove Izraelove u Mispu da
se pomolim Jahvi za vas.” 6 Oni se dakle skupiše u
Mispi; ondje su grabili vodu i izlijevali je pred Jahvom.
I postili su onaj dan i priznavali: “Sagriješili smo Jahvi!”
I Samuel je sudio sinovima Izraelovim u Mispi. 7 Kad
su Filistejci čuli da su se sinovi Izraelovi skupili u
Mispi, krenu filistejski knezovi da napadnu na Izraela.
Kad to vidješe sinovi Izraelovi, uplašiše se Filistejaca.
8 I zamoliše sinovi Izraelovi Samuela: “Ne prestaj
vapiti za nas Jahvi, Bogu našemu, da nas izbavi iz
ruke Filistejaca.” 9 Samuel uze jedno janje sisanče
i prinese ga Jahvi kao žrtvu paljenicu i glasno se
pomoli Jahvi za Izraela, i Jahve ga usliša. 10 Dok je
Samuel prinosio žrtvu paljenicu, Filistejci su došli da
udare na Izraela, ali Jahve toga dana zagrmi silnom
grmljavinom na Filistejce i tako ih prestraši i smete
da su podlegli Izraelu. 11 Ratnici izraelski iziđoše iz
Mispe i potjeraše Filistejce, tukući ih sve do ispod
Bet Kara. 12 A Samuel uze jedan kamen i postavi

ga između Mispe i Ješane i nazva ga imenom Eben
Haezer govoreći: “Dovde nam je Jahve pomogao.” 13
Tako su Filistejci bili poniženi i nikada više ne navališe
na zemlju Izraelovu, a ruka je Jahvina pritiskivala
Filistejce svega vijeka Samuelova. 14 I gradove koje
Filistejci bijahu zauzeli od Izraela vratiše se njemu, od
Ekrona do Gata, i Izrael oslobodi njihovo područje iz
ruke filistejske. I bio je mir između Izraela i Amorejaca.
15 Samuel je bio sudac u Izraelu svega svoga vijeka.
16 Svake je godine obilazio Betel, Gilgal i Mispu i
u svim je tim mjestima sudio Izraelu. 17 Zatim se
vraćao u Ramu, jer je ondje imao svoju kuću i ondje
je sudio Izraelu. Ondje je podigao i žrtvenik Jahvi.

8 Kad je Samuel ostario, postavio je svoje sinove
za suce u Izraelu. 2 Njegov prvorođenac zvao se
Joel, a drugi sin Abija; oni su bili suci u Beer Šebi.
3 Ali sinovi nisu išli stopama očevim: gledali su na
svoj dobitak, primali mito i izvrtali pravicu. 4 Tada se
skupiše sve starješine izraelske i dođoše k Samuelu
u Ramu. 5 I rekoše mu: “Eto, ti si ostario, a tvoji
sinovi ne idu tvojim stopama. Postavi nam, dakle,
kralja da nam vlada, kao što je to kod svih naroda.”
6 Ali Samuelu nije bilo drago što su rekli: “Daj nam
kralja da nam vlada!” Zato se Samuel pomoli Jahvi.
7 A Jahve reče Samuelu: “Poslušaj glas naroda u
svemu što od tebe traži, jer nisu odbacili tebe, nego
su odbacili mene, ne želeći da ja kraljujem nad njima.
8 Sve što su činili meni od onoga dana kad sam
ih izveo iz Egipta pa do današnjega dana - ostavili
su mene i služili tuđim bogovima - tako oni čine i
tebi. 9 Sada, dakle, poslušaj njihov zahtjev, ali ih
svečano opomeni i pouči o pravima kralja koji će
vladati nad njima.” 10 Samuel ponovi sve Jahvine
riječi narodu koji je od njega tražio kralja. 11 I reče:
“Ovo će biti pravo kralja koji će kraljevati nad vama:
uzimat će vaše sinove da mu služe kod bojnih kola i
kod konja i oni će trčati pred njegovim bojnim kolima.
12 Postavljat će ih za tisućnike i pedesetnike; orat
će oni njegovu zemlju, žeti njegovu žetvu, izrađivati
mu bojno oružje i opremu za njegova bojna kola. 13
Uzimat će kralj vaše kćeri da mu priređuju mirisne
pomasti, da mu kuhaju i peku. 14 Uzimat će najbolja
vaša polja, vaše vinograde i vaše maslinike i poklanjat
će ih svojim dvoranima. 15 Uzimat će desetinu od
vaših usjeva i vaših vinograda i davat će je svojim
dvoranima i svojim službenicima. 16 Uzimat će vaše
sluge i vaše sluškinje, vaše najljepše volove i magarce
i upotrebljavat će ih za svoj posao. 17 Uzimat će
desetinu od vaše sitne stoke, a vi sami postat ćete
mu robovi. 18 I kad jednoga dana budete vapili za
pomoć zbog kralja koga ste sami izabrali, Jahve vas
neće uslišati u onaj dan!” 19 Narod nije htio poslušati
Samuelova glasa nego reče: “Ne! Hoćemo da kralj
vlada nad nama! 20 Tako ćemo i mi biti kao svi narodi:
sudit će nam naš kralj, bit će nam vođa i vodit će
naše ratove.” 21 Kad je Samuel čuo što narod govori,
kaza sve Jahvi. 22 A Jahve reče Samuelu: “Poslušaj
njihovu želju i postavi im kralja!” Tada Samuel reče
Izraelcima: “Vratite se svaki u svoj grad!”

9 Živio u ono vrijeme jedan čovjek u Benjaminovu
plemenu po imenu Kiš, sin Abiela, sina Serora,
sina Bekorata, sina Afijahova; bio je iz plemena
Benjaminova, čovjek imućan. 2 Imao je sina po
imenu Šaula, koji je bio mlad i lijep. Među sinovima
Izraelovim nije bilo ljepšega čovjeka od njega: za
glavu bijaše viši od svega naroda. 3 Uto se Kišu,
Šaulovu ocu, izgubilo nekoliko magarica, pa Kiš
reče svome sinu Šaulu: “Uzmi sa sobom jednoga
momka pa ustani i idi tražiti magarice!” 4 I prođoše
oni Efrajimovu goru i prođoše zemlju Šališu, ali ne
nađoše ništa; prođoše zemlju Šaalim, ali magarica ne
bijaše ondje; prođoše i zemlju Benjaminovu, ali ne
nađoše ništa. 5 Kad su došli u zemlju Suf, reče Šaul
momku koji ga je pratio: “Hajde, vratimo se da se
ne bi otac okanio magarica i zabrinuo se za nas!” 6
A on mu odgovori: “Eno, u onom ondje gradu živi
čovjek Božji; to je vrlo ugledan čovjek: što god rekne,
sve se zacijelo ispunja. Pođimo, dakle, k njemu,
možda će nas uputiti u ono zbog čega smo pošli
na put.” 7 A Šaul reče svome momku: “Ako zaista
pođemo onamo, što ćemo ponijeti čovjeku? Kruha je
nestalo u našim torbama, nemamo dara da ponesemo
čovjeku Božjem. Što mu možemo dati?” 8 A momak
opet progovori i reče Šaulu: “Gle, imam u ruci četvrt
šekela srebra: dat ću ga Božjem čovjeku da nas
uputi kamo bismo išli.” 9 Nekoć se u Izraelu, kad bi
išli pitati Boga za savjet, govorilo: “Hajde, pođimo
k vidiocu!” Jer koga danas zovu prorokom nekoć
se zvao vidjelac. - 10 Šaul odvrati svome momku:
“Dobro veliš. Hajdemo!” I krenuše u grad gdje je živio
čovjek Božji. 11 Kad su se penjali usponom prema
gradu, sretoše djevojke koje su izašle da zahvate
vode. I zapitaše ih: “Je li gore vidjelac?” - 12 One
im odgovore ovako: “Jest, vidjelac je pred vama.
Upravo je stigao u grad, jer danas narod ima žrtvu
na uzvišici. 13 Čim uđete u grad, naći ćete ga još
prije nego što se popne na uzvišicu da sudjeluje na
žrtvenoj gozbi. Narod neće jesti dok on ne dođe, jer
on mora blagosloviti žrtvu, a onda će tek uzvanici
jesti. Zato idite odmah gore, jer ćete ga sada još

naći.” 14 Oni otiđoše gore u grad. Kad su ulazili na
vrata, Samuel ih susrete polazeći na uzvišicu. 15 A
dan prije nego što je Šaul došao bijaše Jahve objavio
Samuelu: 16 “Sutra u ovo doba poslat ću k tebi
čovjeka iz Benjaminove zemlje. Ti ćeš ga pomazati
za kneza nad mojim narodom Izraelom. On će izbaviti
moj narod iz ruke filistejske. Vidio sam nevolju svoga
naroda i njegov je vapaj dopro do mene.” 17 A kad je
Samuel ugledao Šaula, Jahve mu progovori: “Evo ti
čovjeka za koga ti rekoh: 'Taj će vladati nad mojim
narodom.'” 18 Šaul pristupi Samuelu na vratima i reče:
“Daj mi kaži gdje je vidiočeva kuća.” 19 A Samuel
odgovori Šaulu: “Ja sam vidjelac. Pođi preda mnom
na uzvišicu, danas ćete sa mnom jesti. Sutra ću te
ujutro otpustiti i sve ću ti kazati što ti je na srcu. 20 A
za magarice koje su ti se izgubile prije tri dana ne
uznemiruj se jer su se našle. Uostalom, kome pripada
sve što je najdragocjenije u Izraelu? Zar ne tebi i
svemu domu tvoga oca?” 21 A Šaul odgovori ovako:
“Nisam li ja od Benjaminova plemena, najmanjega
plemena Izraelova? A moj rod nije li najneznatniji
između svih rodova Benjaminova plemena? Zašto mi,
dakle, govoriš takve riječi?” 22 Samuel uze Šaula i
njegova momka, odvede ih u sobu i dade im mjesto u
pročelju među uzvanicima, kojih je bilo tridesetak. 23
Zatim Samuel reče kuharu: “Donesi dio koji ti dadoh
i za koji ti rekoh da ga staviš na stranu.” 24 Kuhar
uze but, donese ga i stavi pred Šaula, a Samuel mu
reče: “Evo, pred tobom je ono što je sačuvano za
tebe. Jedi, jer to ti je sačuvano baš za ovu zgodu.”
Tako je u onaj dan Šaul jeo sa Samuelom. 25 Potom
odande siđoše u grad. Ondje prostriješe Šaulu na
krovu. 26 I on leže na počinak. Čim je svanula zora,
Samuel zovnu Šaula (na krovu) govoreći: “Ustani da
te otpustim!” Kad je Šaul ustao, izađoše obojica, on i
Samuel. 27 Kad su došli na kraj grada, reče Samuel
Šaulu: “Kaži momku neka pođe naprijed pred nama!
A ti stani sada da ti objavim riječ Božju.”

10 Tada Samuel uze uljanicu s uljem te je izli na
glavu Šaulu; zatim ga poljubi i reče: “Ovim
te Jahve pomazao za kneza nad svojim narodom
Izraelom. Ti ćeš vladati nad narodom Jahvinim i
izbavit ćeš ga iz ruke njegovih neprijatelja unaokolo.
I evo ti znaka da te Jahve pomazao za kneza nad
svojom baštinom. 2 Kad odeš sada od mene, naći ćeš
dva čovjeka kod Rahelina groba, na granici zemlje
Benjaminove, u Selsahu. Oni će ti reći: 'Našle su
se magarice koje si pošao tražiti; i gle, tvoj je otac
zaboravio na magarice, a zabrinut je za vas i govori:
Što da učinim za svoga sina?' 3 A kad odeš odande
dalje i dođeš do Taborskog Hrasta, srest ćeš ondje tri
čovjeka koja će ići gore k Bogu u Betel. Jedan će
nositi tri jareta, drugi tri okrugla kruha, a treći mijeh
vina. 4 Oni će te pozdraviti i dat će ti dva kruha, a
ti ih primi iz njihove ruke. 5 Poslije toga doći ćeš u
Gibeu Božju (gdje se nalazi filistejski stup). Kad uđeš
u grad, namjerit ćeš se na povorku proroka koji će
silaziti s uzvišice, a pred njima harfe, bubnjevi, frule i
citre; oni će biti u proročkom zanosu. 6 Tada će na
te sići duh Jahvin te ćeš pasti u proročki zanos s
njima i promijenit ćeš se u drugog čovjeka. 7 A kad
ti se ispune ti znakovi, onda čini kako ti se prilika
pruži jer je Bog s tobom. 8 Zatim ćeš sići preda
mnom u Gilgal i ja ću sići k tebi da prinesem žrtve
paljenice i žrtve pričesnice. Sedam dana čekaj dok
ne dođem k tebi i ne poučim te što ćeš činiti.” 9 Čim
je Šaul okrenuo leđa da ode od Samuela, Bog mu
promijeni srce i svi se oni znakovi ispuniše u onaj
dan. 10 Kad su, naime, došli u Gibeu, gle, dođe mu u
susret povorka proroka i duh Božji siđe na njega te
on pade u proročki zanos usred njih. 11 I kad su ga
svi koji ga poznavahu otprije vidjeli gdje prorokuje
s prorocima, počeše govoriti jedan drugome: “Što
se to dogodilo sa sinom Kiševim? Zar je Šaul među
prorocima?” 12 A jedan od njih odvrati i reče: “A tko
je njihov otac?” Otuda je nastala poslovica: “Zar je
i Šaul među prorocima?” 13 Kad je prošao njegov
zanos, Šaul se vrati kući. 14 A Šaulov stric upita njega
i njegova momka: “Kamo ste išli?” A Šaul odgovori:
“Da tražimo magarice; a kad smo vidjeli da ih nema,
otišli smo k Samuelu.” 15 A njegov ga stric zamoli:
“Pripovijedaj mi što vam je rekao Samuel.” 16 A
Šaul odgovori svome stricu: “Rekao nam je da su se
našle magarice.” Ali mu ništa ne reče o kraljevskoj
časti koju mu je prorekao Samuel. 17 Poslije toga
Samuel sazva narod pred Jahvu u Mispu 18 i reče
sinovima Izraelovim: “Ovako govori Jahve: 'Ja sam
izveo Izraela iz Egipta i izbavio sam vas iz egipatske
ruke i iz ruke svih kraljevstava koja su vas tlačila. 19
A vi ste danas odbacili svoga Boga, onoga koji vas
je izbavljao od svih vaših zala i svih vaših nevolja
i rekli ste mu: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!'
Zato sada stanite pred Jahvom po svojim plemenima
i rodovima.'” 20 Potom Samuel privede sva plemena
Izraelova i ždrijeb pade na pleme Benjaminovo. 21
Zatim privede pleme Benjaminovo po rodovima i
ždrijeb pade na Matrijev rod; a kad privede Matrijev
rod, čovjeka po čovjeka, ždrijeb pade na Šaula, sina
Kiševa; ali kad ga potražiše, na nađoše ga. 22 Tada
još jednom upitaše Jahvu: “Je li taj čovjek došao
ovamo?” A Jahve odgovori: “Eno ga, sakrio se za

tovarom." 23 Otrčaše i dovedoše ga odande; a kad je
stao usred naroda, bijaše glavom i ramenima viši od
sviju. 24 Tada Samuel reče svemu narodu: "Vidite li
koga je izabrao Jahve? Nema mu ravna u svemu
narodu." I sav narod uze klicati i vikati: "Živio kralj!"
25 Nato Samuel objavi narodu kraljevsko pravo i
zapisa ga u knjigu koju položi pred Jahvu. Najposlije
Samuel otpusti sav narod da ide svaki svojoj kući. 26
Šaul se također vrati kući u Gibeu, a s njim pođoše
junaci kojima je Bog taknuo srce. 27 Ali neke ništarije
rekoše: "Kako će nas taj spasiti?" I prezreše ga i ne
donesoše mu nikakva dara.

11 Otprilike poslije mjesec dana dođe Amonac
Nahaš i utabori se kod Jabeša Gileadskog. Svi
Jabešani poručiše Nahašu: "Sklopi savez s nama pa
ćemo ti se pokoriti." 2 Ali im Amonac Nahaš odgovori:
"Ovako ću sklopiti savez s vama: svakome ću od
vas iskopati desno oko, i tako ću učiniti sramotu
svemu Izraelu." 3 A jabeške mu starješine rekoše:
"Ostavi nam sedam dana da pošaljemo glasnike u
sve krajeve Izraelove, pa ako se ne nađe nitko da
nas izbavi, predat ćemo se tebi." 4 I dođoše poslanici
u Šaulovu Gibeu te izložiše sve narodu da čuje. Tada
sav narod zaplaka iza glasa. 5 A gle, Šaul je upravo
išao za govedima iz polja pa upita: "Što je ljudima te
plaču?" I pripovjediše mu što su rekli Jabešani. 6 Kad
je Šaul čuo te riječi, duh Jahvin siđe na njega i silan
gnjev uskipje u njemu. 7 I uze on dva vola, isiječe
ih i komade razasla po poslanicima u sve krajeve
Izraelove i poruči: "Tko ne pođe za Šaulom, ovako će
biti s njegovim govedima." I strah Božji obuze ljude te
pođoše kao jedan čovjek. 8 Šaul ih izbroji u Bezeku: i
bijaše sinova Izraelovih tri stotine tisuća, a Judinih
ljudi trideset tisuća. 9 Zatim reče poslanicima koji
bijahu došli: "Ovako recite Jabešanima u Gileadu:
sutra, kad sunce pripeče, stići će vam pomoć." Kad
su se poslanici vratili, javiše sve to Jabešanima i
oni se obradovaše. 10 I poručiše Nahašu: "Sutra
ćemo izaći k vama, pa učinite s nama što vam bude
drago." 11 Sutradan Šaul razdijeli narod u tri čete, koje
provališe u tabor o jutarnjoj straži i tukoše Amonce do
najveće dnevne žege; a što preživje, rasprša se da
ni dvojica ne ostaše zajedno. 12 Tada narod reče
Samuelu: "Tko je onaj što je govorio: 'Zar će Šaul
kraljevati nad nama?' Dajte te ljude da ih pogubimo!"
13 Ali Šaul odgovori: "Neka se ne pogubi u ovaj
dan nitko, jer je danas Jahve izvojevao pobjedu u
Izraelu." 14 Tada Samuel reče narodu: "Hajdemo u
Gilgal da ondje potvrdimo kraljevstvo." 15 I sav narod
krenu u Gilgal i ondje postaviše Šaula za kralja pred
Jahvom, u Gilgalu. Ondje žrtvovaše pred Jahvom
žrtve pričesnice i ondje je Šaul sa svim Izraelcima
slavio slavlje.

12 Tada Samuel reče svemu Izraelu: "Evo, ispunio
sam vašu želju u svemu što ste od mene tražili
i postavih kralja nad vama. 2 I od sada će kralj
ići pred vama. A ja sam ostario i osijedio i moji
sinovi eto su među vama. Ja sam išao pred vama
od svoje mladosti pa do današnjega dana. 3 Evo
me! Posvjedočite protiv mene pred Jahvom i pred
njegovim pomazanikom: kome sam oteo vola i kome
sam oteo magarca? Koga sam prevario? Koga sam
tlačio? Od koga sam primio mito da bih zažmirio na
jedno oko? Ja ću vam sve natrag vratiti." 4 A oni
odgovoriše: "Nisi nas prevario, nisi nas tlačio, nisi
ni od koga primio ništa." 5 Još im reče: "Svjedok
je Jahve protiv vas i svjedok je njegov pomazanik
u ovaj dan da niste našli ništa u mojoj ruci." A oni
odgovoriše: "Tako je!" 6 Tada Samuel reče narodu:
"Jest, svjedok je Jahve koji je postavio Mojsija i
Arona i koji je izveo vaše oce iz Egipta. 7 Stanite
sada ovamo da probesjedim s vama pred Jahvom i
da vas podsjetim na sva velika djela koja je učinio
Jahve vama i vašim ocima. 8 Kad je Jakov došao u
Egipat, Egipćani su ih pritisnuli, a vaši su oci vapili
Jahvi za pomoć. I Jahve posla Mojsija i Arona, koji
izvedoše oce vaše iz Egipta i naseliše ih na ovome
mjestu. 9 Ali oni zaboraviše Jahvu, Boga svoga, i on
ih predade u ruke Siseri, vojvodi hasorske vojske, i u
ruke Filistejaca, i u ruke moapskome kralju, koji su
vojevali na njih. 10 I opet su vapili Jahvi za pomoć
govoreći: 'Zgriješili smo jer smo ostavili Jahvu i uzeli
služiti baalima i aštartama; izbavi nas sada iz ruku
naših neprijatelja pa ćemo ti služiti!' 11 I Jahve posla
Jerubaala i Baraka, Jiftaha i Samuela te vas izbavi iz
ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako da ste mogli
živjeti bez straha. 12 Ali kad vidjeste Nahaša, kralja
amonskoga, kako ide na vas, rekoste mi: 'Ne, nego
kralj neka vlada nad nama!' Pa ipak je vaš kralj Jahve,
vaš Bog! 13 I eto vam sada kralja koga ste izabrali!
Eto, Jahve je postavio kralja nad vama. 14 Ako se
budete bojali Jahve i njemu budete služili, ako budete
slušali njegov glas i ne budete se protivili njegovim
zapovijedima, slijedit ćete Jahvu, Boga svoga, vi
i kralj koji kraljuje nad vama. 15 Ako li ne budete
slušali Jahvina glasa, ako se budete protivili njegovim
zapovijedima, tada će se ruka Jahvina spustiti na vas
i na vašega kralja da vas uništi. 16 Sada još jednom
pristupite i vidite veliki znak koji će Jahve učiniti pred
vašim očima. 17 Nije li sada pšenična žetva? Ali ja

ću zazvati Jahvu i on će poslati gromove i kišu. I
jasno ćete razabrati kako je veliko zlo koje ste učinili
pred Jahvom tražeći sebi kralja." 18 Tada Samuel
zazva Jahvu i Jahve posla gromove i kišu u onaj dan
i sav se narod vrlo poboja Jahve i Samuela. 19 I sav
narod reče Samuelu: "Moli se Jahvi, svome Bogu,
za svoje sluge da ne pomremo, jer smo svim svojim
grijesima dodali zlo tražeći sebi kralja." 20 Ali Samuel
reče narodu: "Ne bojte se! Vi ste, doduše, učinili
sve ovo zlo, ali sada ne ostavljajte više Jahvu, nego
služite Jahvi svim svojim srcem. 21 Ne priklanjajte
se više ništavim idolima koji vam ništa ne koriste,
ništa vam ne pomažu jer su samo ništavila. 22 A
Jahve neće odbaciti svoga naroda, radi velikog imena
svoga, jer se Jahve udostojao da vas učini svojim
narodom. 23 A od mene neka je daleko da zgriješim
Jahvi prestajući moliti za vas i upućivati vas na dobar
i pošten put. 24 Samo se bojte Jahve i njemu iskreno
služite svim svojim srcem; jer, pogledajte kako se
velikim očitovao među vama. 25 Ako li budete činili
zlo, propast ćete vi i vaš kralj."

13 Šaulu je bilo ... godina kad je postao kralj, a
kraljevao je ... i dvije godine nad Izraelom. 2
Šaul izabra sebi tri tisuće Izraelaca: dvije tisuće od
njih bijahu sa Šaulom u Mikmasu i u Betelskoj gori,
a jedna tisuća bijaše s Jonatanom u Benjaminovoj
Gebi. Ostali je narod Šaul otpustio svakoga u njegov
šator. 3 Jonatan sruši filistejski stup koji je stajao u
Gibei i Filistejci saznaše da su se Hebreji pobunili.
Šaul zapovjedi te zatrubiše u rog po svoj zemlji 4 i
sav Izrael doznade novost: "Šaul je srušio filistejski
stup, Izrael se omrazio Filistejcima!" I narod se poče
skupljati oko Šaula u Gilgalu. 5 A Filistejci se skupiše
da vojuju na Izraela: tri tisuće bojnih kola, šest tisuća
konja, a mnoštvo naroda kao pijeska na morskoj obali.
I utaboriše se kod Mikmasa, istočno od Bet Avena. 6
Kad su Izraelci vidjeli da su u nevolji i da je narod
pritisnut od neprijatelja, posakrivaše se u pećine,
jame, kamenjake, jarke i čatrnje. 7 Neki su prešli i
preko gazova Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu.
Šaul je još bio u Gilgalu, a sav je narod oko njega
drhtao od straha. 8 On pričeka sedam dana kako
mu je odredio Samuel; ali kad Samuel nije došao u
Gilgal, narod se stade razilaziti od Šaula. 9 Tada reče
Šaul: "Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve pričesnice!" I
prinese žrtvu paljenicu. 10 I upravo je završavao žrtvu
paljenicu, kad eto Samuela; Šaul mu iziđe u susret
da ga pozdravi. 11 Samuel ga upita: "Što si učinio?" A
Šaul odgovori: "Kad sam vidio da se narod razilazi
od mene, a ti da ne dolaziš do određenoga dana, a
Filistejci se skupili u Mikmasu, 12 pomislio sam: sad
će udariti Filistejci na me u Gilgalu, a ja neću stići
molitvom ublažiti Jahvu! Zato se odvažih i prinesoh
žrtvu paljenicu." 13 Samuel tada reče Šaulu: "Ludo si
radio! Da si održao zapovijed koju ti je dao Jahve, tvoj
Bog, Jahve bi učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom
dovijeka. 14 A sada se tvoje kraljevstvo neće trajno
održati: Jahve je potražio sebi čovjeka po svom srcu i
odredio ga za kneza nad svojim narodom, jer ti nisi
održao što ti je Jahve zapovjedio." 15 Nato Samuel
ustade i ode iz Gilgala svojim putem. Što je naroda
ostalo, pođe za Šaulom u susret ratnicima. Kad su
došli iz Gilgala u Gebu Benjaminovu, Šaul pobroji
narod koji je ostao uza nj i bijaše ga oko šest stotina
ljudi. 16 Šaul i sin mu Jonatan s ljudima što bijahu
s njima zaposjeli su Benjaminovu Gebu, a Filistejci
se utaborili u Mikmasu. 17 Tada iz filistejskog tabora
izađe četa pljačkaša u tri odjela: jedan odio udari
prema Ofri u zemlju šualsku; 18 drugi odio krenu
prema Bet Horonu, a treći odio udari prema Gebi koja
se uz Dolinu hijena diže nad pustinjom. 19 A po svoj
zemlji Izraelovoj nije bilo kovača, jer su Filistejci rekli:
"Treba sve učiniti da Hebreji ne bi pravili sebi mačeva
i kopalja." 20 Zato su svi Izraelci išli k Filistejcima
ako je tko htio da prekuje svoj raonik ili motiku, svoju
sjekiru ili ostan za volove. 21 A cijena je bila dvije
trećine šekela za raonike i motike, jedna trećina za
oštrenje sjekire i za nasađivanje ostana. 22 Tako se
dogodilo da na dan bitke kod Mikmasa nitko od svega
naroda koji bijaše sa Šaulom i Jonatanom nije imao
ni mača ni koplja u ruci; samo ih imahu Šaul i njegov
sin Jonatan. 23 A dotle jedna straža filistejska bijaše
izišla prema klancu kod Mikmasa.

14 Jednoga dana Šaulov sin Jonatan reče svome
momku štitonoši: "Hajde da prijeđemo do
filistejske straže koja je ondje prijeko." Svome ocu
nije ništa o tom javio. 2 Šaul je sjedio na međi Gebe,
pod šipkom koji je stajao kraj gumna; a bilo je s
njim oko šest stotina ljudi. 3 A Ahija, sin Ahituba,
brata Ikaboda, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika
Jahvina u Šilu, nosio je u to vrijeme oplećak. Narod
nije primijetio da je Jonatan otišao. 4 U sredini klanca
kuda je Jonatan htio prijeći da dođe do filistejske
straže bila je litica s jedne strane i litica s druge strane.
Jedna se zvala Boses, a druga Sene. 5 Prva je litica
stajala na sjeveru nasuprot Mikmasu, a druga na
jugu nasuprot Gebi. 6 Jonatan reče svome štitonoši:
"Hajde da prijeđemo do straže onih neobrezanika.
Možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer ništa ne
priječi Jahvu da udijeli pobjedu - bilo mnogo ljudi ili

malo." 7 A štitonoša mu odgovori: "Čini sve na što te
srce tvoje potiče. Ja ću s tobom, moje je srce kao
tvoje srce." 8 Jonatan mu reče: "Evo, prijeći ćemo k
tim ljudima i pokazat ćemo im se. 9 Ako nam reknu
ovako: 'Ne mičite se dok ne dođemo do vas', tada
ćemo se ustaviti na mjestu i nećemo se uspinjati
k njima. 10 Ako li nam reknu ovako: 'Uspnite se k
nama', tada ćemo se uspeti, jer ih je Jahve predao
nama u ruke. To će nam biti znak." 11 Kad su se
obojica pokazala filistejskoj straži, rekoše Filistejci:
"Gle, Hebreji su počeli izlaziti iz rupa u koje su se
skrili." 12 I stražari doviknuše Jonatanu i njegovu
štitonoši: "Uspnite se k nama da vas nešto naučimo!"
A Jonatan reče svome štitonoši: "Penji se za mnom,
jer ih je Jahve predao u ruke Izraelove." 13 Jonatan
se poče penjati pomažući se rukama i nogama, a
za njim njegov štitonoša. Filistejci su padali pred
Jonatanom, a njegov ih je štitonoša ubijao za njim. 14
U tome prvom pokolju što ga učiniše Jonatan i njegov
štitonoša pade dvadesetak ljudi na otprilike pola jutra
izoranog polja. 15 Tada se proširi strah po taboru i
po polju, a i stražare i četu pljačkaša obuze strava;
i zemlja zadrhta i bijaše to silan strah Božji. 16 A
Šaulovi stražari u Benjaminovoj Gebi opaziše da se
mnoštvo u taboru uskomešalo na sve strane. 17 I Šaul
reče ljudima koji su bili s njim: "Prozovite ljude i vidite
tko je otišao od nas." A kad prozvaše, gle, ne bijaše
Jonatana i njegova štitonoše! 18 Tada Šaul reče Ahiji:
"Primakni oplećak! Posavjetuj se s Jahvom!" On je,
naime, tada nosio oplećak pred sinovima Izraelovim.
19 Ali dok je Šaul govorio sa svećenikom, bivala je
buka u filistejskom taboru sve veća, pa Šaul reče
svećeniku: "Povuci ruku!" 20 Nato Šaul i sav narod što
je bio s njim krenuše zajedno na mjesto boja, i gle,
ondje bijahu isukali mačeve jedni na druge i velika
pomutnja vladaše među njima. 21 A oni Hebreji koji
su već poodavno bili u službi Filistejaca i sada pošli s
njima na vojsku, odmetnuše se od njih i pristadoše uz
Izraelce koji bijahu sa Šaulom i Jonatanom. 22 I svi
Izraelci koji se bijahu sakrili u Efrajimovoj gori, čuvši
da Filistejci bježe, nagrnuše za njima u boj. 23 Tako
je Jahve udijelio pobjedu Izraelu u onaj dan, a boj
se raširio sve do preko Bet Horona. 24 Izraelci su
onog dana bili vrlo izmoreni, jer je Šaul izrekao nad
narodom ovu zakletvu: "Proklet bio čovjek koji okusi
hrane prije večeri, prije nego što se osvetim svojim
neprijateljima!" Tako sav narod ne okusi hrane toga
dana. 25 Ali je ondje bilo medenoga saća na površini
zemlje. 26 Kad je narod došao onamo, vidje gdje teče
med, ali nitko ne prinese ruke k ustima, jer se narod
bojao zakletve. 27 Samo Jonatan, koji nije čuo kad
je njegov otac zakleo narod, primače vrh štapa koji
mu bijaše u ruci i zamoči ga u medeno saće, zatim
prinese ruku k ustima; i odmah mu se zasvijetliše
oči. 28 Tada jedan iz naroda progovori i reče mu:
"Tvoj je otac zakleo narod govoreći: 'Proklet bio onaj
koji okusi hrane danas!'" 29 A Jonatan odgovori:
"Moj otac svaljuje nesreću na zemlju. Gledajte kako
su mi se zasvijetlile oči jer sam okusio malo toga
meda. 30 Što bi tek bilo da je narod slobodno jeo
od plijena koji je zadobio od neprijatelja? Ne bi li
filistejski poraz bio još veći?" 31 Onoga dana potukoše
Filistejce od Mikmasa sve do Ajalona, a narod je
bio na kraju svojih snaga. 32 Tada se narod baci na
plijen, nahvata sitne stoke, goveda i teladi i poče ih
klati na goloj zemlji i jesti meso s krvlju. 33 I javiše to
Šaulu govoreći: "Gle, narod griješi Jahvi jedući meso
s krvlju!" A on reče: "Iznevjeriste se! Dovaljajte mi
ovamo velik kamen!" 34 Zatim reče: "Zađite među
narod i recite svima neka svaki dovede k meni svoga
vola ili ovcu; ovdje ćete ih klati i jesti, a nećete griješiti
Jahvi jedući meso s krvlju." Tako sav narod još iste
noći dovede što je tko imao i to su ondje klali. 35
A Šaul podiže žrtvenik Jahvi; bijaše to prvi žrtvenik
koji je podigao Jahvi. 36 Nato reče Šaul: "Pođimo još
noćas u potjeru za Filistejcima i plijenimo ih dok ne
svane jutro! Nećemo im ostaviti nijednoga čovjeka!" A
narod mu odgovori: "Čini sve što misliš da je dobro!"
Ali svećenik reče: "Pristupimo ovdje k Bogu!" 37 I Šaul
upita Boga: "Moram li poći u potjeru za Filistejcima?
Hoćeš li ih predati u ruke Izraelu?" Ali mu ne odgovori
u onaj dan. 38 Zato Šaul reče: "Pristupite ovamo,
svi narodni glavari! Ispitajte i vidite u čemu je bio
današnji prestupak. 39 Jer, živoga mi Jahve, koji
daje pobjedu Izraelu, ako se nađe krivnja ma i na
mome sinu Jonatanu, mora umrijeti!" Ali nitko se iz
naroda ne usudi odgovoriti Šaulu. 40 Šaul onda reče
svemu Izraelu: "Vi stanite na jednu stranu, a ja i moj
sin Jonatan stat ćemo na drugu stranu." A narod
odgovori Šaulu: "Čini ono što misliš da je dobro!" 41
Tada se Šaul pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, zašto nisi
danas odgovorio svome sluzi? Ako je krivnja na meni
ili na mome sinu Jonatanu, Jahve, Bože Izraelov,
daj Urim; ako li je krivnja na tvom narodu Izraelu,
daj Tumim." I ždrijeb pade na Šaula i Jonatana, a
narod izađe slobodan. 42 Šaul nastavi: "Bacite ždrijeb
između mene i moga sina Jonatana!" I ždrijeb pade
na Jonatana. 43 Tada Šaul reče Jonatanu: "Priznaj
mi što si učinio!" Jonatan odgovori: "Ja sam samo
okusio malo meda vrškom štapa koji mi bijaše u ruci.
Evo me, spreman sam umrijeti!" 44 Šaul odgovori:
"Tako mi Bog učinio zlo i dodao mi drugo ako doista

ne umreš, Jonatane!” 45 Ali narod reče Šaulu: “Zar
da umre Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku pobjedu
u Izraelu? Ne smije to biti! Živoga nam Jahve, nijedna
vlas neće pasti s njegove glave na zemlju jer je on s
Bogom izvršio ovo djelo danas!” Tako ga narod izbavi
te Jonatan ne pogibe. 46 Šaul odusta od potjere za
Filistejcima, a Filistejci se vratiše u svoj kraj. 47 Kad
je Šaul učvrstio svoju kraljevsku vlast nad Izraelom,
okrenu ratovati protiv svih svojih neprijatelja unaokolo:
protiv Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv
Bet Rehoba, protiv kralja Sobe i protiv Filistejaca;
kuda god bi se okrenuo, svuda bi pobjeđivao. 48
Dao je mnogo dokaza svoje hrabrosti, potukao je
Amalečane i izbavio Izraela iz ruku onih koji su ga
pljačkali. 49 Šaulovi sinovi bijahu Jonatan, Išjo i
Malki-Šua, a od njegovih dviju kćeri starija se zvala
Meraba, a mlađa Mikala. 50 Šaulova se žena zvala
Ahinoama, a bila je kći Ahimaasova. Vojvoda njegove
vojske zvao se Abner, a bio je sin Nera, Šaulova
strica. 51 Jer Kiš, Šaulov otac, i Ner, Abnerov otac,
bijahu sinovi Abielovi. 52 Žestok se rat vodio protiv
Filistejaca svega Šaulova vijeka. Koga bi god hrabra
ili bojovna čovjeka Šaul vidio, svakoga bi uzimao u
svoju službu.

15 Jednom Samuel reče Šaulu: “Mene je Jahve
poslao da te pomažem za kralja nad njegovim
narodom Izraelom. Poslušaj, dakle, riječi Jahvine.
2 Ovako govori Jahve nad vojskama: 'Odlučio sam
osvetiti ono što je Amalek učinio Izraelu zatvarajući
mu put kad je izlazio iz Egipta. 3 Sada idi i udari na
Amaleka, izvrši “herem”, kleto uništenje, na njemu i
na svemu što posjeduje; ne štedi ga, pobij muškarce
i žene, djecu i dojenčad, goveda i ovce, deve i
magarce!'” 4 Šaul sazva narod te ih izbroji u Telamu:
bijaše ih dvije stotine tisuća pješaka (i deset tisuća
Judejaca). 5 Šaul dođe do amalečkoga grada i
postavi zasjedu u dolini potoka. 6 Potom Šaul poruči
Kenijcima: “Otiđite i odvojite se od Amalečana da vas
ne bih istrijebio zajedno s njima, jer ste bili skloni
svim Izraelcima kad su izlazili iz Egipta.” I Kenijci se
odvojiše od Amalečana. 7 Šaul potuče Amalečane od
Havile pa sve do Šura, koji leži pred Egiptom. 8 I živa
uhvati Agaga, amalečkog kralja, a sav narod zatre
oštricom mača, izvršujući “herem”, kleto uništenje. 9
Ali Šaul i narod poštedješe Agaga i najbolje ovce i
najbolja goveda, ugojenu stoku i jaganjce i sve što
je bilo dobro. Na svemu tome ne htjedoše izvršiti
“herem”; nego što je god od stoke bilo bez cijene i
vrijednosti, na tom izvršiše “herem”. 10 Zato dođe
riječ Jahvina Samuelu ovako: 11 “Kajem se što sam
Šaula postavio za kralja: okrenuo se od mene i nije
izvršio mojih zapovijedi.” Samuel se ražalosti i svu je
noć vapio Jahvi. 12 U rano jutro krenu Samuel da
potraži Šaula. I javiše Samuelu ovako: “Šaul je otišao
u Karmel, i gle, podigao je ondje sebi spomenik; zatim
je otišao dalje i sišao u Gilgal.” 13 Kad je Samuel
došao k Šaulu, reče mu Šaul: “Blagoslovljen da si
od Jahve! Izvršio sam Jahvinu zapovijed.” 14 Ali
Samuel upita: “Kakvo je to ovčje blejanje što dopire
do mojih ušiju i mukanje goveda koje čujem?” 15 A
Šaul odgovori: “Dognali su ih od Amalečana, jer je
narod poštedio najbolje ovce i najbolja goveda da ih
žrtvuje Jahvi, tvome Bogu. Na svemu drugome izvršili
smo 'herem'.” 16 A Samuel reče Šaulu: “Stani da ti
kažem što mi je noćas objavio Jahve.” A on reče:
“Govori!” 17 Tada će Samuel: “Koliko god si malen
sam u svojim očima, ipak si postao glavar Izraelovih
plemena. Jahve te pomazao za kralja nad Izraelom.
18 Jahve te poslao na vojni pohod i zapovjedio ti: 'Idi,
izvrši 'herem' na tim grešnicima, na Amalečanima,
vojuj na njih do istrebljenja.' 19 Zašto nisi poslušao
riječi Jahvine? Zašto si se bacio na plijen i učinio
ono što je zlo u Jahvinim očima?” 20 Šaul odgovori
Samuelu: “Ja sam poslušao riječ Jahvinu: poduzeo
sam pohod kamo me poslao, doveo sam Agaga,
amalečkoga kralja, i izvršio 'herem' na Amalečanima.
21 Ali je narod od plijena uzeo ovaca i goveda, i to
najbolje na čemu se imao izvršiti 'herem', da žrtvuje
Jahvi, tvome Bogu, u Gilgalu.” 22 A Samuel odvrati:
“Jesu li Jahvi milije paljenice i klanice nego poslušnost
njegovu glasu? Znaj, poslušnost je vrednija od najbolje
žrtve, pokornost je bolja od ovnujske pretiline. 23
Nepokornost je kao grijeh čaranja, samovolja je kao
zločin s idolima. Ti si odbacio riječ Jahvinu, zato
je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj!” 24
Tada Šaul odvrati Samuelu: “Zgriješio sam što sam
prekršio Jahvinu zapovijed i tvoje naredbe. Bojao
sam se naroda i popustio njegovu zahtjevu. 25 A
sada mi oprosti moj grijeh i vrati se sa mnom da se
poklonim Jahvi.” 26 Ali Samuel odgovori Šaulu: “Neću
se vratiti s tobom: ti si odbacio Jahvinu riječ, zato
je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj nad
Izraelom.” 27 Kad se Samuel okrenuo da ode, Šaul
čvrsto uhvati skut njegova plašta, ali se skut otkide.
28 Tada mu reče Samuel: “Danas ti je Jahve otkinuo
kraljevstvo nad Izraelom i dao ga tvome susjedu,
koji je bolji od tebe.” - 29 Ipak, Slava Izraelova ne
laže i ne kaje se, jer nije čovjek da bi se kajao. -
30 Šaul reče: “Sagriješio sam; ali mi sada učini čast
pred starješinama moga naroda i pred Izraelom i vrati
se sa mnom da se poklonim Jahvi, tvome Bogu.”

31 I Samuel se vrati sa Šaulom i Šaul se pokloni
Jahvi. 32 Potom zapovjedi Samuel: “Dovedite k meni
Agaga, amalečkoga kralja!” I Agag dođe k njemu
opirući se i reče: “Zaista, smrt je gorka!” 33 Samuel
mu odvrati: “Kao što je tvoj mač mnogim ženama
oteo djecu, tako će među ženama tvoja majka ostati
bez djeteta!” I Samuel posiječe Agaga pred Jahvom u
Gilgalu. 34 Potom Samuel ode u Ramu, a Šaul se
vrati svojoj kući u Šaulovu Gibeu. 35 I Samuel nije
više vidio Šaula do svoga smrtnog dana. Samuel
je tugovao zbog Šaula, ali se Jahve pokajao što je
Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

16 Jahve reče Samuelu: “Dokle ćeš tugovati zbog
Šaula, kad sam ga ja odbacio da ne kraljuje više
nad Izraelom? Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja
te šaljem Betlehemcu Jišaju, jer sam između njegovih
sinova izabrao sebi kralja.” 2 A Samuel reče: “Kako
bih mogao ići onamo? Šaul će to čuti i ubit će me!”
Ali mu Jahve odgovori: “Uzmi sa sobom junicu pa
reci: 'Došao sam da žrtvujem Jahvi!' 3 I pozovi Jišaja
na žrtvu, a ja ću te sam poučiti što ćeš činiti: pomazat
ćeš onoga koga ti kažem.” 4 Samuel učini kako mu je
zapovjedio Jahve. Kad je došao u Betlehem, gradske
mu starješine dršćući dođu u susret i zapitaju: “Znači
li tvoj dolazak dobro?” 5 Samuel odgovori: “Da, dobro!
Došao sam da žrtvujem Jahvi. Očistite se i dođite sa
mnom na žrtvu!” Potom očisti Jišaja i njegove sinove i
pozva ih na žrtvu. 6 Kad su došli i kad je Samuel
vidio Eliaba, reče u sebi: “Jamačno, evo pred Jahvom
stoji njegov pomazanik!” 7 Ali Jahve reče Samuelu:
“Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki
stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda
čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je
u srcu.” 8 Zatim Jišaj dozva Abinadaba i dovede
ga pred Samuela. A on reče: “Ni ovoga Jahve nije
izabrao.” 9 Tada Jišaj dovede Šamu, ali Samuel reče:
“Ni ovoga Jahve nije izabrao.” 10 Tako Jišaj dovede
sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče
Jišaju: “Jahve nije izabrao nijednoga od ovih.” 11
Potom zapita Jišaja: “Jesu li to svi tvoji sinovi?” A on
odgovori: “Ostao je još najmlađi, on je na paši, za
stadom.” Tada Samuel reče Jišaju: “Pošalji po njega,
jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe.” 12 Jišaj
posla po njega: bio je to rumen momak, lijepih očiju i
krasna stasa. I Jahve reče Samuelu: “Ustani, pomaži
ga: taj je!” 13 Samuel uze rog s uljem i pomaza ga
usred njegove braće. Duh Jahvin obuze Davida od
onoga dana. A Samuel krenu na put i ode u Ramu.
14 Duh Jahvin bijaše odstupio od Šaula, a jedan zao
duh, od Jahve, stao ga je salijetati. 15 Tada rekoše
Šaulu sluge njegove: “Evo, zao duh Božji salijeće te.
16 Zato neka naš gospodar zapovjedi, pa će sluge
tvoje potražiti čovjeka koji zna udarati u harfu: kad te
napadne zao duh Božji, neka onaj udara u harfu pa
će ti biti bolje.” 17 Šaul reče svojim slugama: “Nađite
mi čovjeka koji umije vješto udarati u harfu i dovedite
ga k meni!” 18 Jedan od njegovih slugu odgovori i
reče: “Ja sam vidio jednog sina Betlehemca Jišaja: on
umije udarati u harfu, hrabar je junak i čovjek ratnik,
vješt je govornik, krasna je stasa i Jahve je s njim.” 19
Tada Šaul posla glasnike k Jišaju i poruči mu: “Pošalji
mi svoga sina Davida (koji je kod stada)!” 20 A Jišaj
uze pet hljebova, mijeh vina i jedno jare i posla Šaulu
po svome sinu Davidu. 21 Tako David dođe k Šaulu
i stupi u njegovu službu. I Šaul ga veoma zavolje i
David posta njegov štitonoša. 22 Potom Šaul posla k
Jišaju i poruči mu: “Neka David ostane kod mene u
službi, jer je stekao moju naklonost.” 23 I kad god bi
Božji duh napao Šaula, David bi uzeo harfu i svirao;
tada bi Šaulu odlanulo i bilo bi mu bolje, a zao bi duh
odlazio od njega.

17 Filistejci skupiše svoje čete za rat i sastaše
se kod Soka u Judeji. Tabor udariše između
Soka i Azeke kod Efes Damima. 2 A Šaul i Izraelci
skupiše se i utaboriše u Terebintskoj dolini, i svrstaše
se za boj protiv Filistejaca. 3 Filistejci su stajali na
gori s jedne strane, Izraelci na gori s druge strane, a
dolina bila među njima. 4 Iz filistejskih redova izađe
jedan izazivač. Zvao se Golijat, a bio je iz Gata. Visok
bijaše šest lakata i jedan pedalj. 5 Na glavi je imao
mjedenu kacigu, obučen je bio u ljuskav oklop, a
oklop mu težak pet tisuća mjedenih šekela. 6 Na
nogama je imao mjedene nogavice, a na ramenima
mjedenu sulicu. 7 Kopljača njegova koplja bila je
kao tkalačko vratilo, a šiljak koplja težak šest stotina
željeznih šekela. Pred njim je stupao štitonoša. 8 On
se postavi pred izraelske bojne redove i dovikne im:
“Što ste izašli da se svrstate za bitku? Nisam li ja
Filistejac, a vi Šaulove sluge? Izaberite između sebe
jednoga čovjeka pa neka siđe k meni! 9 Ako pobijedi
u borbi sa mnom i pogubi me, mi ćemo biti vaše
sluge. Ako li ja pobijedim njega i pogubim ga, onda
ćete vi biti naše sluge i nama ćete robovati.” 10 Još
je Filistejac rekao: “Ja sam danas izazvao Izraelove
bojne redove. Dajte mi čovjeka da se ogledamo u
dvoboju!” 11 Kad je Šaul i sav Izrael čuo što je rekao
Filistejac, obuze ih strah i drhat. 12 David je bio
sin nekoga Efraćanina iz Betlehema u Judeji; taj se
zvao Jišaj, a imao je osam sinova. Taj je čovjek u
Šaulovo vrijeme bio star i odmakao u godinama.

13 Tri najstarija Jišajeva sina bijahu otišla u rat za
Šaulom; a ta trojica njegovih sinova koji bijahu otišli
u rat zvahu se: najstariji Eliab, drugi Abinadab, a
treći Šama. 14 David bijaše najmlađi. A tri najstarija
bijahu otišla za Šaulom. - 15 David je odlazio k Šaulu
i vraćao se iz njegove službe da pase stada svoga
oca u Betlehemu. 16 A Filistejac izlazio svakoga
jutra i večeri i postavljao se tako četrdeset dana. -
17 A Jišaj reče svome sinu Davidu: "Uzmi za svoju
braću ovu efu prženoga žita i ovih deset hljebova
i odnesi brže svojoj braći u tabor. 18 A ovih deset
sireva odnesi njihovu tisućniku. Propitaj se za zdravlje
svoje braće i donesi od njih znak da si izvršio nalog!
19 Oni su sa Šaulom i svim Izraelom u Terebintskoj
dolini: vojuju protiv Filistejaca." 20 David ustade u
rano jutro, ostavi stado jednom čuvaru, spremi se
i ode kako mu bijaše zapovjedio Jišaj. U tabor je
stigao kad je vojska izlazila u bojni red i dizala bojni
poklik. 21 Izraelci i Filistejci svrstaše se u bojni red
jedni prema drugima. 22 David ostavi svoje stvari
čuvaru opreme pa otrča u bojni red. Došavši, zapita
svoju braću za zdravlje. 23 Dok je s njima govorio,
gle, onaj izazivač (zvao se Golijat, Filistejac iz Gata)
iziđe iz filistejskih bojnih redova i ponovi iste riječi kao
prije. I David ih je čuo. 24 A čim su Izraelci ugledali
toga čovjeka, pobjegoše svi daleko od njega i strah ih
uhvati. 25 Neki Izraelac reče: "Jeste li vidjeli onoga
čovjeka što je izišao? A izišao je da izaziva Izraela.
Tko njega pogubi, kralj će mu dati silno blago i dat
će mu svoju kćer i oslobodit će od poreza njegov
očinski dom u Izraelu." 26 Tada David zapita ljude koji
stajahu oko njega: "Što će to dobiti čovjek koji ubije
toga Filistejca i skine sramotu s Izraela? I tko je taj
neobrezani Filistejac da izaziva bojne redove živoga
Boga?" 27 A narod mu odgovori istim riječima kao
prije: "Eto to će dobiti čovjek koji ga pogubi." 28 A kad
je Eliab, njegov najstariji brat, čuo kako se razgovara
s ljudima, usplamtje gnjevom na Davida pa mu reče:
"A što si ti došao ovamo? Kome si ostavio ono malo
ovaca u pustinji? Znam ja tvoju drskost i zlobu tvoga
srca: došao si da vidiš bitku!" 29 A David odgovori: "A
što sam učinio? Zar se ne smije ni riječ reći?" 30 Tada
se okrene od njega k drugome i zapita istim riječima
kao prije. Narod mu odgovori isto kao prvi put. 31
Kad su ljudi čuli što je govorio David, jave to Šaulu, a
on ga pozva preda se. 32 David reče Šaulu: "Neka
nikome ne klone srce zbog onoga čovjeka! Tvoj će
sluga izaći i borit će se s tim Filistejcem." 33 Ali Šaul
odvrati Davidu: "Ne možeš ti izaći na toga Filistejca
da se boriš s njim jer si ti još dijete, a on ratnik od
svoje mladosti." 34 Ali David odgovori Šaulu: "Tvoj je
sluga čuvao ovce svome ocu, pa kad bi došao lav ili
medvjed te uhvatio ovcu iz stada, 35 ja bih potrčao za
njim, udario ga i istrgao mu ovcu iz ralja. A ako bi se
on digao na me, uhvatio bih ga za grivu i udarao ga
dok ga ne bih ubio. 36 I lava je i medvjeda tvoj sluga
ubio, pa će i taj neobrezani Filistejac proći kao jedan
od njih jer je izazvao bojne čete Boga živoga." 37
David još dometne: "Jahve koji me izbavio iz lavlje
pandže i medvjeđe šape izbavit će me i iz ruku toga
Filistejca." Tada Šaul reče Davidu: "Idi i Jahve neka
bude s tobom!" 38 Šaul obuče Davida u svoju ratnu
odoru, na glavu mu ustače mjedenu kacigu i stavi mu
oklop. 39 Pripasa Davidu svoj mač preko odore, ali
David uzalud pokuša hodati, jer ne bijaše navikao,
pa reče Šaulu: "Ne mogu hodati u tome jer nisam
navikao." Zato sve skinu sa sebe. 40 David uze svoj
štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i
metnu ih u svoju pastirsku torbu, koja mu je služila
kao torba za praćku, te s praćkom u ruci pođe prema
Filistejcu. 41 A Filistejac se sve bliže primicao Davidu,
dok je njegov štitonoša stupao pred njim. 42 A kad
Filistejac pogleda i vidje Davida, prezre ga s njegove
mladosti - bijaše David mladić, rumen, lijepa lica.
43 Zato Filistejac reče Davidu: "Zar sam ja pseto te
ideš na me sa štapovima?" I uze proklinjati Davida
svojim bogovima. 44 Zatim Filistejac reče Davidu:
"Dođi k meni da dam tvoje meso pticama nebeskim i
zvijerima zemaljskim!" 45 A David odgovori Filistejcu:
"Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja idem
na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa
koje si ti izazvao. 46 Danas će te Jahve predati u
moju ruku, ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu i još
ću danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva tjelesa filistejske
vojske dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.
Sva će zemlja znati da ima Bog u Izraelu. 47 I sav će
ovaj zbor znati da Jahve ne daje pobjedu mačem ni
kopljem, jer je Jahve gospodar bitke i on vas predaje
u naše ruke." 48 Kad se Filistejac približio i pošao
prema Davidu, izađe David iz bojnih redova i krenu
pred Filistejca. 49 David segnu rukom u torbu, izvadi
iz nje kamen i hitnu ga iz praćke. I pogodi Filistejca
u čelo; kamen mu se zabi u čelo i on pade ničice
na zemlju. 50 Tako je David praćkom i kamenom
nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i ubio ga, a
nije imao mača u ruci. 51 Zato David potrča i stade
na Filistejca, zgrabi njegov mač, izvuče ga iz korica i
pogubi Filistejca odsjekavši mu glavu. Kad Filistejci
vidješe kako pogibe njihov junak, nagnuše u bijeg.
52 Tada ustadoše Izraelci i Judejci, digoše bojnu
viku i potjeraše Filistejce do opkopa oko Gata i do
gradskih vrata Ekrona; filistejski mrtvaci pokriše put

od Šaarajima sve do Gata i do Ekrona. 53 Nato se
Izraelci vratiše iz te žestoke potjere za Filistejcima i
opljačkaše njihov tabor. 54 A David uze Filistejčevu
glavu i odnese je u Jeruzalem, a oružje njegovo
položi u svoj šator. 55 Kad je Šaul vidio Davida gdje
izlazi pred Filistejca, upitao je svoga vojvodu Abnera:
"Čiji je sin taj mladić, Abnere?" A Abner je odgovorio:
"Tako mi tvoga života, kralju, ne znam!" 56 A kralj
mu reče: "Raspitaj se čiji je sin taj mladić!" 57 A kad
se David vratio pošto je pogubio Filistejca, uze ga
Abner i dovede ga pred Šaula, a u ruci David još
držaše Filistejčevu glavu. 58 Šaul ga upita: "Čiji si
ti sin, momče?" A David odgovori: "Sin sam tvoga
sluge Betlehemca Jišaja."

18 Kad je David završio razgovor sa Šaulom,
Jonatanova se duša prikloni Davidovoj duši i
Jonatan ga zavolje kao samoga sebe. 2 Šaul zadrža
Davida onoga istog dana kod sebe i nije mu dao da
se vrati kući svoga oca. 3 I Jonatan sklopi savez s
Davidom jer ga je ljubio kao samoga sebe. 4 I skide
Jonatan plašt koji je imao na sebi i dade ga Davidu;
tako i svoju odoru, čak i svoj mač, svoj luk i svoj
pojas. 5 Na svim svojim pohodima, kamo ga je god
slao Šaul, David bijaše sretne ruke i Šaul ga postavi
na čelo svojim ratnicima; omilje on svemu narodu, pa
i Šaulovim dvoranima. 6 Za njihova povratka, kad se
David vraćao ubivši Filistejca, izađoše žene iz svih
gradova Izraelovih u susret kralju Šaulu veselo kličući,
pjevajući i plešući uza zvuke bubnjeva i cimbala. 7
Žene su plešući pjevale: "Pobi Šaul svoje tisuće,
David na desetke tisuća." 8 Šaul se vrlo ražestio, nije
mu bila draga ta pjesma. Zato reče: "Davidu su dale
desetke tisuća, a meni samo tisuće! Još mu samo
treba kraljevstvo!" 9 I od toga dana Šaul poprijeko
gledaše Davida. 10 Sutradan zao duh Božji napade
Šaula, tako da je bjesnio po kući. David je rukom
udarao u harfu kao drugih dana, a Šaul je u ruci imao
koplje. 11 I Šaul baci koplje govoreći u sebi: "Sad
ću pribiti Davida uza zid!" Ali mu se David izmače
dva puta. 12 Šaul se poče bojati Davida, jer je Jahve
bio s njim a od Šaula je odstupio. 13 Zato ga Šaul
ukloni iz svoje blizine i postavi ga za tisućnika: on je
izlazio i vraćao se na čelu naroda. 14 David je imao
uspjeha na svim svojim putovima jer Jahve bijaše
s njim. 15 Kad je Šaul vidio da David ima mnogo
uspjeha, obuze ga strah od njega. 16 Ali svemu
Izraelu i Judi omilje David jer ih je on vodio na svim
njihovim putovima. 17 Šaul reče Davidu: "Evo svoju
najstariju kćer Merabu dat ću ti za ženu, samo mi
budi hrabar i vodi Jahvine bojeve!" Mišljaše Šaul:
"Neću da padne od moje ruke, nego filistejska ruka
neka se digne na njega!" 18 A David odgovori: "Tko
sam ja i što znači moj život, što li kuća oca mojega u
Izraelu da budem kraljev zet?" 19 I kad dođe vrijeme
da Šaulova kći Meraba pođe za Davida, dadoše je
za ženu Adrielu iz Mehole. 20 Ali je Davida ljubila
Šaulova kći Mikala; kad su to javili Šaulu, bilo mu je
pravo. 21 Reče on u sebi: "Dat ću mu je, ali će mu
ona biti zamka i ruka filistejska dići će se na njega."
(Šaul je po drugi put rekao Davidu: "Danas ćeš mi
biti zet.") 22 Tada Šaul zapovjedi svojim slugama
ovako: "Razgovarajte se s Davidom tajno i recite mu:
'Gle, omilio si kralju i svi te njegovi dvorani vole; zato
budi kraljev zet.'" 23 I Šaulove sluge ponoviše te
riječi Davidu, ali im David odgovori: "Zar je u vašim
očima malenkost postati kraljev zet? Ja sam samo
siromah i mali čovjek!" 24 Šaulove sluge dojaviše to
Šaulu govoreći: "Evo riječi što ih je rekao David." 25
A Šaul odgovori: "Ovako recite Davidu: 'Kralj ne traži
nikakva ženidbenog dara nego samo sto filistejskih
obrezaka da se osveti kraljevim neprijateljima.'" Šaul
mišljaše da će tako Davida gurnuti u ruke Filistejcima.
26 Šaulove sluge dojaviše te riječi Davidu, a njemu
bijaše po volji da postane kraljev zet. Još prije nego
što je isteklo vrijeme, 27 spremi se David i krenu sa
svojim ljudima te ubi Filistejcima dvije stotine ljudi; i
donese njihove obreske i predade ih kralju na broj da
bi postao njegov zet. Tada mu Šaul dade svoju kćer
Mikalu za ženu. 28 Šaul je jasno vidio da je Jahve s
Davidom i da ga ljubi sav dom Izraelov. 29 I Šaul se
još većma poboja Davida i posta neprijatelj Davidu
zauvijek. 30 A filistejski su knezovi izlazili u boj, ali
koliko su god puta izlazili, David je imao više uspjeha
nego svi Šaulovi dvorani; i tako ime njegovo posta
vrlo slavno.

19 Šaul razloži svome sinu Jonatanu i svim svojim
dvoranima svoju namjeru da ubije Davida. Ali
Jonatan, Šaulov sin, vrlo je volio Davida. 2 I Jonatan
to javi Davidu ovako: "Moj otac Šaul kani te ubiti.
Budi, dakle, na oprezu sutra ujutro, ostani u skrovištu
i pritaji se. 3 A ja ću izaći i stajat ću pokraj svoga oca
u polju gdje ti budeš i govorit ću za tebe sa svojim
ocem. Kad saznam kako je, javit ću ti." 4 Jonatan
pohvali Davida svome ocu Šaulu i reče mu ovako:
"Neka se kralj ne ogriješi o svoga slugu Davida jer
se on nije ništa ogriješio o tebe; naprotiv, ono što
je radio bilo je od velike koristi za tebe. 5 On je
stavio život svoj na kocku, ubio je Filistejca i Jahve
je pribavio veliku pobjedu svemu Izraelu: vidio si i
radovao se. Zašto bi se, dakle, ogriješio o nevinu

krv ubijajući Davida bez razloga?” 6 Šaul posluša
Jonatanove riječi i zakle se: “Živoga mi Jahve, David
neće umrijeti!” 7 Tada Jonatan dozva Davida i kaza
mu sve te riječi. Zatim Jonatan dovede Davida k Šaulu
i David opet dobi službu koju je imao prije. 8 Kad je
rat i opet buknuo, iziđe David na bojište da se bori s
Filistejcima; i porazi ih tako da su pobjegli pred njim.
9 Tada zao duh Jahvin obuze Šaula: kad je sjedio u
svojoj kući, s kopljem u ruci, a David rukom udarao
u harfu, 10 Šaul pokuša da svojim kopljem pribode
Davida uza zid, ali on izmakne Šaulovu udarcu te se
koplje zabode u zid. David pobježe i spasi se. 11 Iste
noći Šaul posla glasnike da nadziru Davidovu kuću
jer je htio da ubije Davida u rano jutro. Ali Davidova
žena Mikala javi to Davidu govoreći: “Ako noćas ne
umakneš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav!” 12
Tada Mikala spusti Davida kroz prozor. On ode i spasi
se bijegom. 13 A Mikala uze idol, položi ga u postelju,
stavi mu oko glave kozju dlaku i pokri ga pokrivačem.
14 Kad je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida,
ona im reče: “Bolestan je.” 15 Ali Šaul vrati glasnike
natrag da vide Davida i zapovjedi im: “Donesite ga k
meni u postelji da ga ubijem!” 16 A kad su glasnici
ušli, gle: u postelji bješe idol, s kozjom dlakom oko
glave! 17 Tada Šaul reče Mikali: “Zašto si me tako
prevarila i pustila moga neprijatelja da pobjegne i da
se spasi?” A Mikala odgovori Šaulu: “On mi je rekao:
'Pusti me da odem, ili ću te ubiti!'” 18 Tako je David
pobjegao i spasio se. I ode on k Samuelu u Ramu i
javi mu sve što mu je učinio Šaul. Potom odoše on i
Samuel i nastaniše se u Najotu. 19 A Šaulu javiše
ovako: “Eno Davida u Najotu u Rami.” 20 Tada Šaul
posla glasnike da uhvate Davida. Kad su oni vidjeli
zbor proroka u proročkom zanosu, a Samuela im
na čelu, obuze Božji duh i Šaulove glasnike te i oni
padoše u proročki zanos. 21 Kad su to javili Šaulu,
on posla druge glasnike, ali i oni padoše u proročki
zanos. Potom Šaul posla i treće glasnike, ali i oni
padoše u proročki zanos. 22 Tada Šaul krenu sam
u Ramu i kad dođe do velikog bunara kod Sekua,
zapita: “Gdje su Samuel i David?” I odgovoriše mu:
“Eno ih u Najotu u Rami.” 23 On odmah pođe prema
Najotu u Rami. Ali i njega obuze duh Božji te je išao
u proročkom zanosu sve dok nije došao u Najot u
Rami. 24 Tu i on svuče svoje haljine jer i njega obuze
zanos pred Samuelom; zatim je legao gol i ostao tako
cio onaj dan i svu noć. Tako je nastala uzrečica: “Zar
je i Šaul među prorocima?”

20 David pobježe iz Najota u Rami i dođe k
Jonatanu te mu reče: “Što sam učinio? Kakva
je bila moja krivica i što sam zgriješio tvome ocu da
traži moj život?” 2 A on mu odgovori: “Daleko od
tebe ta misao! Ti nećeš poginuti. Eto, moj otac ne
poduzima ništa, bilo veliko ili ne bilo, a da to meni ne
otkrije. Zašto bi, dakle, moj otac krio od mene upravo
to? Neće to biti!” 3 Ali se David zakle i reče: “Tvoj
otac dobro zna da sam ja stekao tvoju naklonost, pa
misli: 'Ne treba da Jonatan išta zna o tome, da ne
bude žalostan.' Ali živoga mi Jahve i života mi tvoga,
ima samo jedan korak između mene i smrti.” 4 Tada
Jonatan upita Davida: “Što želiš da učinim za tebe?”
5 A David odgovori Jonatanu: “Evo, sutra je mladi
mjesec i ja bih morao jesti s kraljem za stolom; ali me
ti pusti da odem, da se sakrijem u polju do večera. 6
Ako tvoj otac opazi da me nema, reći ćeš mu ovako:
'David me uporno molio da ga pustim da skokne u
svoj grad Betlehem, jer se ondje slavi godišnja žrtva
za svu njegovu obitelj.' 7 Ako on rekne: 'Dobro!', tvoj
je sluga spašen. Ako li plane gnjevom, znaj da je
čvrsto naumio da me pogubi. 8 Iskaži, dakle, milost
svome sluzi kad si slugu svoga uveo sa sobom u
savez Jahvin. Ali ako ima kakva krivica na meni,
ubij me sam; zašto bi me vodio k svome ocu?” 9 A
Jonatan mu odgovori: “Daleko od tebe ta misao! Kad
bih ja pouzdano znao da je moj otac čvrsto naumio
da na tebe svali nesreću, zar ti ja ne bih dojavio?” 10
David upita Jonatana: “A tko će mi javiti ako ti tvoj
otac odgovori što zlo?” 11 Jonatan odgovori Davidu:
“Hodi, izađimo u polje!” I izađu obojica u polje. 12
Tada Jonatan reče Davidu: “Jahve, Bog Izraelov, neka
mi bude svjedok! Ja ću iskušati svoga oca sutra u ovo
doba. Ako bude dobro po Davida, a ja ne pošaljem
k tebi da te obavijestim, 13 neka Jahve učini to zlo
Jonatanu i neka mu doda drugo zlo! Ako li mome
ocu bude drago da ti učini zlo, javit ću ti i pustit ću
te da odeš u miru; i Jahve neka bude s tobom kao
što je bio s mojim ocem! 14 Ako ja još budem živ,
moći ćeš mi iskazati milosrđe Jahvino; ako li umrem,
15 ne uskrati svoje dobrote mome domu dovijeka!
Kad Jahve redom iskorijeni Davidove neprijatelje s
lica zemlje, 16 neka ime Jonatanovo ne iščezne s
domom Šaulovim, inače će Jahve tražiti o tome račun
od Davida.” 17 Tada se Jonatan još jednom zakune
Davidu ljubavlju svojom, jer ga je ljubio svom ljubavlju
duše svoje. 18 Potom reče Jonatan Davidu: “Sutra je
mladi mjesec i opazit će se da te nema, jer će tvoje
mjesto biti prazno. 19 Prekosutra će se još očitije
vidjeti da te nema, a ti dođi na mjesto gdje si se
bio sakrio u dan onoga događaja i sjedni kraj onoga
humka što ga znaš. 20 A ja ću prekosutra izmetati
strijele na onu stranu kao da gađam onamo. 21 A

onda ću poslati momka i reći mu: 'Idi! Nađi strijelu!'
Ako onda doviknem momku: 'Pazi, strijela je ovamo
bliže od tebe, donesi je!' - ti onda dođi, jer je za
tebe dobro i nema nikakve opasnosti, tako mi Jahve
živoga! 22 Ako li doviknem momku: 'Pazi, strijela je
onamo dalje od tebe!' - ti onda otiđi, jer te Jahve šalje
odavde. 23 A za ovaj dogovor što smo ga ugovorili
ja i ti neka je Jahve svjedok između mene i tebe
dovijeka!" 24 Potom se David sakri u polju. Kad je
došao mlađak, kralj je sjeo za stol da jede. 25 Kralj
sjede na svoje obično mjesto, na mjesto uza zid,
Jonatan se smjesti sučelice njemu, Abner sjede kraj
Šaula, a Davidovo mjesto osta prazno. 26 Ali Šaul
ne reče ništa onaj dan jer mišljaše: "Dogodilo mu se
štogod, bit će da nije čist." 27 Sutradan iza mladog
mjeseca, drugi dan u mjesecu, opet Davidovo mjesto
osta prazno, i Šaul upita svoga sina Jonatana: "Zašto
Išajev sin nije došao na objed ni jučer ni danas?" 28
A Jonatan odgovori Šaulu: "David me uporno molio
da ga pustim da ide u Betlehem. 29 Rekao mi je:
'Pusti me da idem jer slavimo obiteljsku žrtvu u mom
gradu i moja su me braća pozvala da dođem. Ako
sam, dakle, stekao tvoju naklonost, daj mi dopust da
pohodim svoju braću.' Eto, zato ga nema kod kraljeva
stola." 30 Tada Šaul planu gnjevom na Jonatana i
reče mu: "Izrode i propalico! Misliš da ne znam da
si u savezu sIšajevim sinom, na sramotu svoju i
na sramotu majčinu krilu! 31 Jer dokle god bude
živ na zemljiIšajev sin, nećeš biti siguran ni ti ni
tvoje kraljevstvo. Zato sad pošalji po njega i dovedi
ga k meni jer je osuđen na smrt." 32 A Jonatan
odvrati svome ocu Šaulu i reče mu: "Zašto on mora
umrijeti? Što je učinio?" 33 Tada Šaul izmetnu koplje
na sina da ga probode. Jonatan vidje da je njegov
otac odlučio da ubije Davida. 34 Jonatan ustade od
stola sav jarostan i nije jeo ništa toga drugog dana u
mjesecu jer se zabrinuo za Davida što ga je njegov
otac pogrdio. 35 Sutradan ujutro izađe Jonatan u
polje prema dogovoru s Davidom; s njim je išao mlad
momak. 36 I on reče svome momku: "Ti ćeš otrčati i
naći strijele koje ću sada izmetnuti." I momak otrča,
a Jonatan odape strijelu tako da je preletjela preko
njega. 37 Kad je momak došao do mjesta gdje je
bila strijela koju je izbacio Jonatan, viknu Jonatan
za momkom: "Nije li strijela onamo dalje od tebe?"
38 Još Jonatan viknu za momkom: "Brže! Požuri se!
Ne stoj!" Jonatanov momak diže strijelu i donese je
svome gospodaru. 39 Momak nije ništa opazio, samo
su Jonatan i David znali o čemu se radi. 40 Nato
Jonatan preda oružje momku i reče mu: "Idi i odnesi
to u grad!" 41 Kad je momak otišao, David iziđe iza
humka, pade ničice na zemlju i pokloni se tri puta.
Potom se izljubiše i plakahu zajedno dok se nisu
isplakali. 42 Zatim Jonatan reče Davidu: "Idi u miru!
Što smo se obojica zakleli Jahvinim imenom, neka
Jahve bude svjedok između mene i tebe, između
moga potomstva i tvoga potomstva dovijeka!" Nato
David usta i ode, a Jonatan se vrati u grad.

21 David dođe u Nob k svećeniku Ahimeleku. Ovaj
dršćući pođe u susret Davidu i upita ga: "Zašto
si sam i nema nikoga s tobom?" 2 A David odgovori
svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je dao nalog i rekao
mi: 'Nitko neka ništa ne dozna zašto te šaljem i
što sam ti zapovjedio!' A momke sam poslao da
me dočekaju na tom i tom mjestu. 3 A sada, ako
imaš pri ruci pet hljebova, daj mi ih, ili što god se
nađe!" 4 A svećenik odgovori Davidu: "Nemam pri
ruci običnoga kruha nego samo svetoga kruha; ali
samo ako su se tvoji momci uzdržali od žena." 5
David odgovori svećeniku ovako: "Sasvim pouzdano!
Žene su nam bile uskraćene, kao uvijek kad izlazimo
na vojni pohod, i tijela su u momaka čista. Iako je ovo
običan put, uistinu su danas čisti tijelom." 6 Tada mu
svećenik dade svetoga kruha, jer nije bilo drugoga
kruha ondje osim žrtvenoga, onoga koji se uklanjao
ispred Jahve da se zamijeni toplim kruhom u dan
kad se uzima. 7 Ondje je istoga dana bio jedan od
Šaulovih slugu, zadržao se pred Jahvom; zvao se
Doeg Edomac, a bio je nadglednik Šaulovih pastira.
8 David upita Ahimeleka: "A nemaš li ovdje pri ruci
kakvo koplje ili mač? Nisam uzeo sa sobom ni svoga
mača ni svoga oružja, jer je kraljev nalog bio hitan."
9 A svećenik mu odgovori: "Ovdje je mač Filistejca
Golijata, onoga koga si ubio u Terebintskoj dolini;
zamotan je u plašt i položen iza oplećka; ako ga
hoćeš uzeti, uzmi ga samo, jer drugoga osim njega
nema ovdje." A David odvrati: "Takva više nema,
daj mi ga!" 10 Potom David ustade i pobježe onaj
dan daleko od Šaula i dođe Akišu, kralju Gata. 11
A dvorani Akiševi rekoše svome kralju: "Nije li to
David, kralj zemlje? To je onaj o kome su plešući
pjevali: 'Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke
tisuća.'" 12 David se zamisli o tim riječima i silno se
uplaši gatskoga kralja Akiša. 13 Tada se David poče
pretvarati pred njima kao da je umobolan i vladati se
kao luđak u njihovim rukama: bubnjao je po vratima
i puštao da mu teče slina niz bradu. 14 Tada Akiš
reče svojim dvoranima: "Vidite dobro da je čovjek
lud! Zašto ga dovodite k meni? 15 Zar nemam dosta
budala te mi dovodite ovoga da mi dosađuje svojim
ludilom? Zar će taj ući u moju kuću?"

22 David ode odande i skloni se u spilju Adulam.
A kad su to čula njegova braća i sva njegova
obitelj, dođoše onamo da mu se priključe. **2** Osim
toga skupiše se oko njega svi koji bijahu u nevolji, svi
zaduženi, svi nezadovoljni, i on im posta vođom. A
bijaše ih oko njega do četiri stotine ljudi. **3** Odande
ode David u Mispu u zemlji moapskoj i reče kralju
moapskome: "Dopusti da se moj otac i moja mati
sklonu kod vas dok ne vidim što će Bog učiniti sa
mnom." **4** I ostavi ih kod kralja moapskoga i oni
ostadoše kod njega sve dok David bijaše u skrovištu.
5 Ali prorok Gad reče Davidu: "Nemoj ostati u svome
skrovištu, nego idi i zađi u zemlju Judinu." I David ode
i zađe u Heretsku šumu. **6** Šaul doznade da se pojavio
David s ljudima koji bijahu s njim. Šaul je upravo bio u
Gibei; sjedio je pod tamariskom na uzvišici, s kopljem
u ruci, a oko njega stajali svi njegovi dvorani. **7** I
reče Šaul svojim dvoranima koji stajahu oko njega:
"Poslušajte me, sinovi Benjaminovi! Hoće li vam i
Jišajev sin svima darovati njive i vinograde? Hoće li
vas sve postaviti za tisućnike i stotnike? **8** A zašto
ste se onda svi urotili protiv mene? Nema nikoga
da mi dojavi kad moj sin sklapa savez s Jišajevim
sinom, nema nikoga među vama da me požali i da mi
otkrije kako je moj sin podjario moga slugu na me,
kao što se događa danas." **9** Tada progovori Doeg
Edomac, koji je stajao među Šaulovim dvoranima, i
reče: "Ja sam vidio Jišajeva sina kad je došao u Nob
k Ahimeleku, Ahitubovu sinu. **10** Ovaj je zatražio za
njega savjet od Jahve i dao mu hrane i predao mu
mač Filistejca Golijata." **11** Šaul nato zapovjedi da
pozovu svećenika Ahimeleka, Ahitubova sina, i svu
njegovu obitelj, svećenike u Nobu. I dođoše svi pred
kralja. **12** Tada reče Šaul: "Čuj me, Ahitubov sine!"
A on odgovori: "Evo me, gospodaru!" **13** A Šaul ga
upita: "Zašto ste se urotili protiv mene, ti i Jišajev sin?
Ti si mu dao kruha i mač i tražio si za njega savjet od
Boga da se digne protiv mene kao neprijatelj, kao
što se danas događa." **14** Ahimelek odgovori kralju:
"A tko je među svim tvojim slugama ravan Davidu,
tako vjeran, uz to kraljev zet, glavar tvoje tjelesne
straže, čovjek koji je poštovan u tvojoj kući? **15** Zar
sam danas prvi put tražio za njega savjet od Boga?
Daleko od mene svaka druga misao! Neka kralj ništa
ne okrivljuje svoga sluge i sve njegove obitelji, jer
sluga njegov nije znao od svega toga ništa!" **16** Ali
kralj odvrati: "Ti ćeš umrijeti, Ahimeleče, ti i sva tvoja
obitelj!" **17** I kralj zapovjedi glasonošama koji stajahu
oko njega: "Pristupite i pogubite svećenike Jahvine
jer su i oni pomogli Davidu: znali su da je na bijegu, a
nisu mi to dojavili." Ali kraljevi stražari ne htjedoše dići
ruke na Jahvine svećenike da ih smaknu. **18** Tada
kralj zapovjedi Doegu: "Pristupi ti i smakni svećenike!"
Doeg Edomac pristupi i smaknu svećenike: on pogubi
u onaj dan osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni
oplećak. **19** I Nob, svećenički grad, pohara oštricom
mača, pobivši muškarce i žene, djecu i dojenčad,
goveda, magarce i ovce. **20** Izbavio se samo jedan
sin Ahimeleka, Ahitubova sina, po imenu Ebjatar
i pobjegao k Davidu. **21** Ebjatar javi Davidu da je
Šaul poklao Jahvine svećenike. **22** A David odvrati
Ebjataru: "Ja sam već onoga dana kad ondje bijaše
Doeg Edomac znao da će on zacijelo javiti to Šaulu!
Ja sam kriv za živote tvoga očinskog doma. **23** Ostani
kod mene, ne boj se: tko bude tražio tvoj život, tražit
će moj. Kod mene ćeš biti dobro čuvan."

23 Javiše onda Davidu: "Filistejci opsjedaju Keilu
i pljačkaju gumna." **2** David tada upita Jahvu:
"Treba li da idem na Filistejce i hoću li ih potući?" A
Jahve odgovori Davidu: "Idi, potući ćeš Filistejce i
oslobodit ćeš Keilu." **3** Ali rekoše Davidu ljudi njegovi:
"Gle, mi smo već ovdje, u Judi, u neprestanom strahu;
što će tek biti ako odemo u Keilu protiv filistejskih
četa!" **4** Zato David još jednom upita Jahvu, a Jahve
mu odgovori ovako: "Ustani i siđi u Keilu jer ću predati
Filistejce u tvoje ruke!" **5** David onda krenu sa svojim
ljudima u Keilu, udari na Filistejce, otjera njihovu
stoku i zada im težak poraz. Tako je David oslobodio
građane Keile. - **6** Kad je ono Ebjatar, Ahimelekov
sin, pobjegao k Davidu, on je došao u Keilu noseći u
ruci oplećak. **7** Kad su Šaulu javili da je David ušao u
Keilu, reče Šaul: "Bog ga je predao u moje ruke jer
se sam uhvatio u zamku kad je ušao u grad s vratima
i prijevornicama." **8** I Šaul sazva sav narod na oružje
da ide na Keilu i da opkoli Davida i njegove ljude.
9 Kad je David doznao da mu Šaul snuje zlo, reče
svećeniku Ebjataru: "Donesi oplećak!" **10** Nato se
David pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, tvoj je sluga čuo
da Šaul sprema navalu na Keilu da razori grad zbog
mene. **11** Hoće li Šaul doći kao što je tvoj sluga čuo?
Jahve, Bože Izraelov, odgovori svome sluzi!" A Jahve
odgovori: "Doći će!" **12** David opet upita: "Hoće li me
prvaci Keile predati, mene i moje ljude, u Šaulove
ruke?" A Jahve odgovori: "Predat će vas!" **13** Tada
David ustade sa svojim ljudima, bijaše ih oko šest
stotina; iziđoše iz Keile te lutahu kojekuda. A kad su
Šaulu javili da je David utekao iz Keile, odusta od
vojnog pohoda. **14** David se skloni u pustinju u gorska
skloništa; nastani se na gori u pustinji Zifu. Šaul ga je
neprestano tražio, ali ga Bog ne predade u njegove
ruke. **15** David se bojao što je Šaul izišao na vojnu

da napadne na njegov život. Zato je David ostao u
pustinji Zifu, u Horši. 16 Tada Šaulov sin Jonatan
krenu na put i dođe k Davidu u Horšu i ohrabri ga u
ime Božje. 17 Reče mu: “Ne boj se, jer te neće stići
ruka moga oca Šaula. Ti ćeš kraljevati nad Izraelom,
a ja ću biti drugi do tebe; i moj otac Šaul zna to
dobro.” 18 I sklopiše njih dvojica savez pred Jahvom.
David osta u Horši, a Jonatan ode svojoj kući. 19
Jednoga dana dođoše Zifejci k Šaulu u Gibeu i javiše
mu: “David se krije kod nas u gorskim skloništima
u Horši, na brdu Hakili, što je južno od Ješimona.
20 Sada, kralju, kad god zaželiš sići, siđi, a naše je
da ga predamo u ruke kralju.” 21 A Šaul odgovori:
“Blagoslovio vas Jahve što ste me požalili! 22 Idite,
dakle, raspitajte se još i dobro razvidite mjesto kamo
ga donesu njegovi hitri koraci; rekli su mi da je vrlo
lukav. 23 Zato pretražite sve rupe u koje se zavlači,
pa se vratite k meni kad budete pouzdano znali. Tada
ću ja poći s vama, pa ako bude gdje u zemlji, ići ću za
njegovim tragom po svim Judinim rodovima.” 24 Tada
krenuše na put i odoše u Zif, pred Šaulom. David je
sa svojim ljudima bio u pustinji Maonu u Arabi, južno
od Ješimona. 25 Potom i Šaul pođe sa svojim ljudima
da traži Davida. Kad su to javili Davidu, siđe on u
klanac koji leži u pustinji Maonu. Šaul to doznade i
krenu u potjeru za Davidom u pustinju Maon. 26 Šaul
je sa svojim ljudima išao jednom stranom planine,
a David sa svojim ljudima drugom stranom planine.
David se silno žurio da umakne Šaulu. Kad je Šaul sa
svojim ljudima htio prijeći na drugu stranu da opkoli
Davida i njegove ljude i da ih pohvata, 27 dođe glasnik
Šaulu s porukom: “Dođi brže, Filistejci provališe u
zemlju!” 28 Tada Šaul odusta od potjere za Davidom
i okrenu se protiv Filistejaca. Zato se prozvalo ono
mjesto “Klanac razlaza”. 29 David se odande uspe i
nastani u engadskim gorskim skloništima.

24 Kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima,
javiše mu ovo: “David je u Engadskoj pustinji!”
2 Tada Šaul uze tri tisuće odabranih ljudi iz svega
Izraela i pođe da traži Davida i njegove ljude na istok
od Litica divokoza. 3 Idući dođe k ovčjim torovima
pokraj puta; ondje bijaše pećina i Šaul uđe da čučne;
a David je sa svojim ljudima sjedio u dnu pećine. 4 I
rekoše Davidu ljudi njegovi: “Evo dana za koji ti je
rekao Jahve: 'Ja ću predati tvoga neprijatelja u tvoje
ruke, postupaj s njim kako ti se mili!'” A David ustade
i neprimjetno odsiječe skut od Šaulova plašta. 5 Ali
poslije zapeče Davida savjest što je odsjekao skut od
Šaulova plašta, 6 pa reče svojim ljudima: “Očuvao
me Jahve da takvo što učinim svome gospodaru, da
dignem ruku na njega, jer je pomazanik Jahvin.” 7 I
David oštrim riječima ukori svoje ljude i ne dopusti im
da ustanu na Šaula. A Šaul izađe iz pećine i pođe
svojim putem. 8 Zatim ustade David, iziđe iz pećine i
vikne za Šaulom: “Gospodaru kralju!” A kad se Šaul
obazre, David se baci ničice na zemlju i pokloni mu
se. 9 Tada David reče Šaulu: “Zašto slušaš ljude koji
ti govore da David snuje tebi propast? 10 Gle, upravo
u ovaj dan tvoje su oči mogle vidjeti da te Jahve
predao danas u moje ruke u ovoj pećini. Rekoše mi
da te ubijem, ali te poštedjeh i rekoh: 'Neću dići svoje
ruke na svoga gospodara, jer je Jahvin pomazanik.'
11 O, moj oče, pogledaj i vidi skut od svoga plašta u
mojoj ruci: odsjekao sam skut od tvoga plašta, a tebe
nisam ubio; spoznaj i vidi da u mojoj ruci nema ni
zlobe ni opačine. Ja nisam zgriješio protiv tebe, a ti
vrebaš na moj život da mi ga uzmeš! 12 Jahve neka
sudi između mene i tebe, Jahve neka me osveti na
tebi, ali se moja ruka neće dići na tebe. 13 Kako kaže
stara poslovica: od nepravednika dolazi nepravda, i
zato se moja ruka neće dići protiv tebe. 14 Za kim
je izišao izraelski kralj? Za kim ideš u potjeru? Za
mrtvim psom, za običnom buhom! 15 Jahve neka
bude sudac, on neka sudi između mene i tebe, neka
ispita i brani moju stvar i neka mi pribavi pravdu: neka
me izbavi iz tvoje ruke!” 16 Kad je David izgovorio
te riječi Šaulu, odvrati Šaul: “Je li to tvoj glas, sine
Davide?” I Šaul glasno zaplaka. 17 Zatim reče Davidu:
“Pravedniji si od mene jer ti si meni učinio dobro, a
ja sam tebi učinio zlo. 18 A danas si okrunio svoju
dobrotu prema meni, jer me Jahve predao u tvoje
ruke, a ti me nisi ubio. 19 Kad se čovjek namjeri na
svoga neprijatelja, pušta li ga da ide mirno svojim
putem? Neka ti Jahve naplati za ono dobro što si
mi danas učinio! 20 Sada pouzdano znam da ćeš
zacijelo biti kralj i da će se kraljevstvo nad Izraelom
trajno održati u tvojoj ruci. 21 Zato mi se sada zakuni
Jahvom da nećeš zatrti moga potomstva poslije mene
i da nećeš izbrisati moga imena iz moga očinskoga
doma!” 22 David se zakle Šaulu, Šaul ode svojoj kući,
a David se sa svojim ljudima vrati u gorska skloništa.

25 Uto umrije Samuel. Sav se Izrael skupi i oplaka
ga naričući za njim; i pokopaše ga u njegovu
zavičaju u Rami. A David usta i siđe u pustinju
Paran. 2 U Maonu živio čovjek koji je imao svoje
gospodarstvo u Karmelu; bio je to vrlo bogat čovjek,
imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. Upravo je tada
strigao svoje ovce u Karmelu. 3 Taj se čovjek zvao
Nabal, a njegova žena Abigajila. Žena je bila mudra i
vrlo lijepa, a čovjek surov i opak: bio je Kalebovac. 4

David je u pustinji čuo da Nabal striže svoje ovce. **5**
Stoga posla deset momaka naloživši im: “Idite gore u
Karmel, otiđite k Nabalu i pozdravite ga u moje ime. **6**
I recite ovako mome bratu: 'Mir tebi, mir tvome domu,
mir svemu što imaš! **7** Sada, čujem, strižeš ovce.
A tvoji su pastiri bili kod nas, nismo ih dirali, ništa
im nije nestalo dokle god su bili u Karmelu. **8** Pitaj
svoje sluge i kazat će ti. Zato neka ovi momci nađu
milost pred tobom, jer smo došli u svečan dan. Podaj
svojim slugama i svome sinu Davidu što ti se nađe pri
ruci.'” **9** Dođoše momci Davidovi i ponoviše Nabalu u
Davidovo ime sve ove riječi, a onda pričekaše. **10** Ali
Nabal odgovori Davidovim slugama ovako: “Tko je
David, tko je Išajev sin? Danas ima mnogo slugu koji
su pobjegli od svojih gospodara. **11** Zar da uzmem
svoj kruh, svoju vodu, svoju stoku koju sam poklao za
svoje strigače pa da to poklonim ljudima o kojima ne
znam ni odakle su?” **12** Davidovi se momci okrenuše
i vratiše se svojim putem. Kad su se vratili, javiše sve
ove riječi Davidu. **13** A David reče svojim ljudima:
“Pripašite svaki svoj mač!” I pripasaše svaki svoj mač,
i David pripasa svoj, i oko četiri stotine ljudi krenu za
Davidom, dok ih dvije stotine osta kod tovara. **14** A
ženi Nabalovoj, Abigajili, javio jedan od Nabalovih
slugu ovo: “Eto, David je poslao iz pustinje glasnike
da pozdrave našega gospodara, a on ih potjerao.
15 A ti su ljudi bili vrlo dobri prema nama: nisu nas
dirali, ništa nismo izgubili dokle god smo bili u njihovoj
blizini kad smo bili u polju. **16** Noću i danju bili su nam
kao bedem u sve vrijeme dok smo bili s njima pasući
stada. **17** Razmisli sada i vidi što ćeš učiniti, jer je
gotova pogibija našem gospodaru i svemu njegovu
domu; a on je opak čovjek komu se ne može ništa
kazati.” **18** Abigajila brzo uze dvije stotine hljebova,
dva mijeha vina, pet zgotovljenih ovaca, pet mjera
pržena žita, sto grozdova suhoga grožđa, dvije stotine
smokovih kolača i sve to natovari na magarce. **19** I
zapovjedi svojim slugama: “Idite preda mnom, a ja ću
za vama.” Svome mužu Nabalu nije kazala ništa. **20**
Dok je, jašući na magarcu, silazila iza gorskog zavoja,
David je sa svojim ljudima silazio nasuprot njoj, tako
da se ona susrela s njima. **21** A David je upravo
mislio: “Uzalud sam, dakle, zaštićivao u pustinji sve
što je taj čovjek imao i ništa mu nije nestalo od svega
što je posjedovao! Sada mi vraća zlo za dobro! **22**
Neka Bog učini Davidu ovo zlo i neka mu doda drugo
ako Nabalu do zore od svega što ima ostavim i
ono što mokri uza zid!” **23** Kad je Abigajila ugledala
Davida, brzo sjaha s magarca i pade pred Davida
ničice, poklonivši se do zemlje. **24** Bacivši mu se tako
pred noge, reče: “Gospodaru, neka na mene padne
krivica! Dopusti da službenica tvoja progovori tvojim
ušima i udostoj se poslušati riječi službenice svoje! **25**
Neka moj gospodar ne gleda na toga opakog čovjeka,
na Nabala, jer on s pravom nosi svoje ime: zove se
Luda i ludost je s njim. A ja, službenica tvoja, nisam
vidjela momaka koje je poslao moj gospodar. **26**
Zato sada, gospodaru, živoga mi Jahve, i tako živ
bio ti, i tako ti Jahve koji te očuvao da ne svališ na
se krvnu krivicu i da ne pribaviš sebi pravdu svojom
rukom: neka prođu kao Nabal tvoji neprijatelji i oni
koji snuju zlo mome gospodaru! **27** A ovaj dar, što ga
evo tvoja službenica nosi svome gospodaru, neka
se dade momcima koji idu za mojim gospodarom
na njegovim putovima. **28** Oprosti službenici svojoj
njezinu krivnju! Zacijelo će Jahve osnovati trajan
dom mome gospodaru, jer moj gospodar bije Jahvine
bojeve i za svega tvoga života neće se naći zlo na
tebi. **29** Ako se tko digne da te progoni i da ti radi o
glavi, neka život moga gospodara bude pohranjen u
škrinji života kod Jahve, tvoga Boga, a život tvojih
neprijatelja neka on baci kao iz praćke. **30** I kad Jahve
učini mome gospodaru svako dobro koje ti je obećao
i kad te odredi da budeš knezom nad Izraelom, **31**
onda neka ne bude na smutnju ni na grižnju savjesti
mome gospodaru da je ni za što prolio krv i da je sebi
pribavio pravdu svojoj rukom. I kad Jahve učini dobro
mome gospodaru, sjeti se tada službenice svoje!” **32**
David odgovori Abigajili: “Neka je blagoslovljen Jahve,
Bog Izraelov, koji te danas poslao meni u susret! **33**
Neka je blagoslovljena tvoja mudrost i blagoslovljena
bila ti što si me danas zadržala da ne svalim na se
krvnu krivicu i da ne pribavim sebi pravdu svojom
rukom. **34** Ali, tako mi živog Jahve, Boga Izraelova,
koji nije dopustio da ti učinim zlo: da mi nisi tako brzo
izišla u susret, zaista ne bi Nabalu do jutra ostalo ni
ono što uza zid mokri!” **35** Nato David primi iz njezine
ruke što mu bijaše donijela i reče joj: “Vrati se s mirom
svojoj kući. Gle, uslišao sam tvoj glas i obazreo se
na tebe.” **36** Kad se Abigajila vratila k Nabalu, on je
upravo imao gozbu u kući, pravu kraljevsku gozbu:
Nabal bijaše veseo i sasvim pijan; zato mu ona ne
reče ništa dok nije svanulo jutro. **37** A ujutro, kad se
Nabal otrijeznio, pripovjedi mu njegova žena sve što
se dogodilo, a njemu obamrije srce u grudima i on
osta kao da se skamenio. **38** A desetak dana poslije
toga Jahve udari Nabala te umrije. **39** Kad David
ču da je umro Nabal, reče: “Neka je blagoslovljen
Jahve, koji mi je ispravio nepravdu što mi je učini
Nabal; i Jahve je očuvao svoga slugu da ne učini
zla, a svalio je Nabalovu zloću na njegovu glavu!”
Potom David posla poruku Abigajili da će je uzeti za

ženu. 40 Davidove sluge dođoše k Abigajili u Karmel i
rekoše joj: “David nas je poslao k tebi da te uzme
sebi za ženu.” 41 A ona ustade, pokloni se do zemlje
i reče: “Evo službenice tvoje koja je spremna da bude
robinja i da pere noge slugama svoga gospodara!” 42
Potom Abigajila brzo ustade i zajaha na magarca, a
za njom pođe pet njezinih dvorkinja. Tako je otišla za
Davidovim poslanicima i postala njegovom ženom. 43
I Ahinoamom iz Jizreela bijaše se oženio David i obje
mu bjehu žene. 44 Jer Šaul bijaše svoju kćer Mikalu,
Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Lajiša iz Galima.

26 Ljudi iz Zifa dođoše Šaulu i javiše mu: “David se
krije na Hakilskom brdu, nasuprot Ješimonu.”
2 Šaul tada krenu na put i siđe u pustinju Zif, a s
njim tri tisuće izabranih Izraelaca, da traži Davida
u pustinji Zifu. 3 Šaul se utabori podno Hakilskog
brda, koje je nasuprot Ješimonu, kraj puta. David,
koji je boravio u pustinji, opazi da je Šaul došao
onamo da ga progoni. 4 Zato David posla uhode i
sazna da je Šaul zaista došao. 5 David se podiže i
dođe do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. Tu David
ugleda mjesto gdje su spavali Šaul i Abner, sin
Nerov, njegov vojvoda: Šaul je spavao usred tabora,
a vojska ležala u krugu oko njega. 6 David se obrati
Hetitu Ahimeleku i Abišaju, sinu Sarvijinu a bratu
Joabovu, i reče im: “Tko će sa mnom u tabor sve do
Šaula?” A Abišaj odgovori: “Ja ću s tobom.” 7 I tako
David i Abišaj dopriješe noću do vojske: i gle, Šaul
ležaše i spavaše u taboru, a koplje mu kod uzglavlja
zabodeno u zemlju. Abner i vojnici ležahu oko njega.
8 Tada Abišaj reče Davidu: “Danas ti je Bog predao
tvoga neprijatelja u tvoje ruke; zato sada dopusti da
ga njegovim vlastitim kopljem pribodem za zemlju,
jednim jedinim udarcem, drugoga mi neće trebati.” 9
Ali David odgovori Abišaju: “Nemoj ga ubijati! Jer tko
će dignuti ruku svoju na Jahvina pomazanika i ostati
nekažnjen?” 10 Još nastavi David: “Živoga mi Jahve,
i udarit će ga Jahve, bilo da će mu doći njegov dan
da umre, bilo da će otići u boj i poginuti. 11 Ne dao mi
Jahve da dignem ruku na pomazanika Jahvina! Nego
uzmi sada koplje što mu je kod uzglavlja i vrč za
vodu, pa hajdemo!” 12 I uze David koplje i vrč za vodu
što su bili kod Šaulova uzglavlja i oni odoše: nitko nije
ništa vidio ni opazio, nitko se nije probudio, nego su
svi spavali jer bijaše na njih pao dubok san od Jahve.
13 David prijeđe na drugu stranu i stade na vrh gore u
nekoj daljini, tako da je među njima bio velik prostor.
14 Tada viknu vojsci i Abneru, Nerovu sinu, ovako:
“Zar se nećeš odazvati, Abnere?” A Abner se odazva
i upita: “Tko si ti što uznemiruješ kralja?” 15 A David
odgovori Abneru: “Nisi li ti junak? I tko ti je ravan
u Izraelu? Pa zašto onda nisi čuvao kralja, svoga
gospodara? Jedan je od ratnika sišao do vas da ubije
kralja, tvoga gospodara. 16 Nije lijepo to što si učinio.
Tako mi živog Jahve, zaslužili ste smrt što niste čuvali
svoga gospodara, pomazanika Jahvina. Pogledaj
sada gdje je kraljevo koplje i gdje je vrč za vodu
što mu bijaše do uzglavlja!” 17 Tada Šaul poznade
Davidov glas i upita: “Je li to tvoj glas, sine Davide?” A
David odgovori: “Jest, kralju gospodaru!” 18 I nastavi:
“Zašto moj gospodar progoni svoga slugu? Što sam
učinio? Kakva je krivica u mojoj ruci? 19 Zato neka
se sada moj gospodar i kralj udostoji poslušati riječi
svoga sluge: ako te Jahve diže protiv mene, neka se
prinosnicom ublaži; ako li to čine sinovi ljudski, neka
su prokleti pred Jahvom jer su me izagnali, tako da
ne mogu imati udjela u baštini Jahvinoj, kao da su mi
govorili: 'Idi, služi tuđim bogovima!' 20 Zato neka ne
padne moja krv na zemlju daleko od Jahvina lica. Jer
kralj je Izraelov izišao u lov na moj život, kao kad tko
goni jarebicu po planini.” 21 Tada Šaul reče: “Zgriješio
sam! Vrati mi se, sine Davide, neću ti više činiti zla,
kad je danas moj život u očima tvojim bio tako drag.
Jest, ludo sam radio i teško sam pogriješio!” 22 A
David odgovori: “Evo kraljeva koplja, neka dođe jedan
od momaka i neka ga uzme! 23 A Jahve će vratiti
svakome po njegovoj pravdi i po njegovoj vjernosti:
danas te Jahve bijaše predao u moje ruke, ali nisam
htio dići ruke svoje na pomazanika Jahvina. 24 I gle,
kako je danas tvoj život bio drag u mojim očima, tako
neka moj život bude drag u Jahvinim očima! I neka
me Jahve izbavi iz svake nevolje!” 25 A Šaul doviknu
Davidu: “Budi mi blagoslovljen, sine Davide! Zacijelo
ćeš izvršiti svoje djelo i uspjet ćeš!” Potom David ode
svojim putem, a Šaul se vrati svojoj kući.

27 David reče u sebi: “Ipak ću jednoga dana
poginuti od Šaulove ruke. Zato nema ništa
bolje za me nego da se spasim u zemlju Filistejaca.
Tada će Šaul odustati da me dalje traži po svim
krajevima Izraelovim i izbavit ću se iz njegove ruke.”
2 David se dakle podiže i prijeđe, sa šest stotina
ljudi koje je imao, k Akišu, sinu Maokovu, kralju
Gata. 3 David se nastani kod Akiša u Gatu, on i
njegovi ljudi, svaki sa svojom obitelji, a David sa
svoje dvije žene, Ahinoamom Jizreelkom i Abigajilom,
Nabalovom ženom iz Karmela. 4 Kad je Šaul doznao
da je David pobjegao u Gat, nije ga više progonio. 5
David reče Akišu: “Ako sam našao milost u tvojim
očima, neka mi dadu mjesto u jednom gradu u
zemlji da se nastanim u njemu. Zašto da tvoj sluga

stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?" 6 Akiš mu
još istoga dana dade Siklag. Stoga Siklag pripada
do današnjega dana kraljevima Jude. 7 I osta David
u filistejskoj zemlji godinu dana i četiri mjeseca. 8
David je sa svojim ljudima izlazio da pljačka Gešurce,
Girzijce i Amalečane, jer su to bili stanovnici zemlje
od Telama preko Šura sve do egipatske zemlje. 9
David je pustošio zemlju ne ostavljajući na životu ni
čovjeka ni žene, otimao je ovce i goveda, magarce,
deve i haljine i vraćao se da sve to donese Akišu. 10
Akiš bi ga pitao: "Gdje ste danas pljačkali?" A David
bi odgovorio da su pljačkali u Negebu Judinu ili u
Negebu Jerahmeelskom ili u Negebu Kenijskom. 11
David nije ostavljao na životu ni čovjeka ni žene da
ih dovede u Gat jer mišljaše: "Mogli bi nas optužiti i
reći: 'Tako je David radio.'" Takav je imao običaj za
sve vrijeme dok je boravio u filistejskoj zemlji. 12
Akiš je vjerovao Davidu i govorio u sebi: "Baš se
omrazio svome narodu, Izraelu! Zato će mi biti sluga
dovijeka!"

28 U ono vrijeme Filistejci skupiše svoje čete za
rat protiv Izraela. I Akiš reče Davidu: "Znaj da
ćeš ići sa mnom na vojsku, ti i tvoji ljudi!" 2 A David
odgovori Akišu: "Dobro! Sad ćeš vidjeti što će učiniti
tvoj sluga!" A Akiš odvrati Davidu: "Dobro! Zato ću
te postaviti da budeš mojim čuvarom zauvijek." 3
Samuel bijaše umro, a sav ga Izrael bijaše oplakao
naričući za njim. Ukopali su ga u njegovu gradu Rami.
A Šaul bijaše istjerao iz zemlje sve zazivače duhova
i vračeve. 4 Dok su se Filistejci skupljali te došli i
utaborili se kod Šunema, Šaul skupi sve Izraelce te
se utabori na Gilboi. 5 Kad Šaul ugleda filistejski
tabor, uplaši se i srce mu snažno zadrhta. 6 Šaul
upita za savjet Jahvu, ali mu Jahve ne dade odgovora
- ni u snima, ni po Urimu, ni preko proroka. 7 Zato
Šaul reče svojim slugama: "Potražite mi ženu koja
zaziva duhove da odem k njoj i upitam je." A sluge
mu odgovoriše: "Evo, u En Doru ima žena koja zaziva
duhove." 8 Tada se Šaul preruši, obuče druge haljine
i otputi se sa dva čovjeka. I dođe noću k onoj ženi
i reče joj: "Daj mi vračaj pomoću duha i dozovi mi
onoga koga ti reknem." 9 A žena mu odgovori: "Ta ti
znaš što je učinio Šaul i kako je istrijebio iz zemlje
zazivače duhova i vračeve. Zašto postavljaš zamke
mome životu da me pogubiš?" 10 A Šaul joj se zakle
Jahvom govoreći: "Tako mi živog Jahve, nećeš biti
ništa kriva za ovo!" 11 Tada žena zapita: "Koga da ti
dozovem?" A on odgovori: "Dozovi mi Samuela!" 12
Kad žena ugleda Samuela, povika iza glasa, a onda
reče Šaulu: "Zašto si me prevario? Ta ti si Šaul!" 13 A
kralj joj odvrati: "Ne boj se! Nego što vidiš?" A žena
odgovori Šaulu: "Vidim nešto božansko što se diže iz
zemlje." 14 Šaul je upita: "Kakva je obličja?" A ona
odgovori: "Izlazi starac, ogrnut plaštem." Tada Šaul
spozna da je to Samuel, pa pade licem do zemlje i
pokloni se. 15 Samuel upita Šaula: "Zašto si pomutio
moj mir dozivajući me gore?" A Šaul odgovori: "U
velikoj sam nevolji jer su Filistejci zavojštili na me, a
Bog se okrenuo od mene i ne odgovara mi više ni
preko proroka ni u snima. Zato sam dozvao tebe da
me poučiš što da činim." 16 A Samuel odvrati: "Zašto
mene pitaš kad se Jahve odvratio od tebe i postao ti
neprijateljem? 17 Jahve ti je učinio kako ti je kazao
preko mene: istrgao je kraljevstvo iz tvoje ruke i dao
ga tvome suparniku, Davidu, 18 jer nisi poslušao riječi
Jahvinih i jer nisi izvršio njegova žestokog gnjeva
na Amaleku: stoga ti je Jahve danas ovako učinio.
19 Jahve će predati, zajedno s tobom, i Izraela u
filistejske ruke. Sutra ćeš sa svojim sinovima biti sa
mnom, a i tabor izraelski Jahve će predati u filistejske
ruke." 20 Šaul se užasnu i pade na zemlju kako je
dug. Spopade ga silan strah od Samuelovih riječi.
I ponestade mu snage, jer nije ništa jeo cijeli dan i
cijelu noć. 21 Kad ona žena dođe k Šaulu i opazi kako
je sav zaplašen, reče mu: "Gle, tvoja je službenica
poslušala tvoju riječ, stavila sam svoj život na kocku i
poslušala tvoje zapovijedi koje si mi naložio. 22 Zato
sada poslušaj i ti riječi službenice svoje: dopusti da
ti pružim zalogaj kruha; jedi da ti se vrati snaga te
uzmogneš poći svojim putem." 23 Ali on ne htjede
nego reče: "Neću jesti!" Ali kad ga zaokupiše njegove
sluge, zajedno sa ženom, posluša ih, ustade sa
zemlje i sjede na postelju. 24 Žena je imala kod kuće
tele u tovu. Brzo ga zakla, zatim uze brašna, umijesi
ga i napeče beskvasnoga kruha. 25 Potom stavi sve
pred Šaula i njegove ljude. Pošto su jeli, ustadoše i
još iste noći krenuše natrag.

29 Filistejci skupiše sve svoje čete u Afeku, a
Izraelci se utaboriše kod izvora u Jizreelu. 2
Filistejski su knezovi prolazili sa svojim stotinama i
tisućama, a David i njegovi ljudi išli su sasvim na
kraju s Akišem. 3 Filistejski knezovi zapitaše: "Što
hoće ti Hebreji ovdje?" A Akiš odgovori filistejskim
knezovima: "Pa ovo je David, sluga izraelskoga kralja
Šaula! Već je godinu-dvije kod mene, ali nisam našao
na njemu ništa sumnjivo od onoga dana kad je
prebjegao k meni pa do današnjega dana." 4 Ali
filistejski knezovi planuše na njega i rekoše mu:
"Pošalji toga čovjeka natrag, neka se vrati na mjesto
koje si mu označio. Neka ne ide s nama u boj, da se

ne okrene protiv nas u boju! Čime bi se on opet umilio
svome gospodaru ako ne glavama ovih naših ljudi? 5
To je onaj isti David o kome se pjevalo igrajući: 'Pobi
Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća!'" 6 Tada
Akiš dozva Davida i reče mu: "Živoga mi Jahve, ti si
pošten i meni bi drago bilo da me pratiš u pokretima
moje vojske, jer nisam našao nikakva zla na tebi od
onoga dana kad si došao k meni pa do današnjega
dana. Ali nisi drag u očima knezova. 7 Zato se sada
vrati i otiđi s mirom kući da ne ozlovoljiš filistejske
knezove!" 8 David odvrati Akišu: "Ta što sam učinio
i što si zamjerio svome sluzi od onoga dana kad
sam stupio u tvoju službu pa do današnjega dana
da ne mogu ići da se bijem s neprijateljima svoga
gospodara kralja?" 9 A Akiš odgovori Davidu: "Ti znaš
da si mi drag kao Božji anđeo, ali su filistejski knezovi
rekli: 'Neka ne ide s nama u boj!' 10 Zato ustanite
rano ujutro, ti i sluge tvoga gospodara koji su došli s
tobom, i otiđite na mjesto koje sam vam označio. I
nemoj gajiti u svom srcu nikakve mržnje jer si mi mio.
Ustat ćete, dakle, u rano jutro, čim svane, i otići ćete!"
11 Tako David sa svojim ljudima ustade rano i krenu
odmah ujutro i vrati se u filistejsku zemlju, a Filistejci
odoše u Jizreel.

30 Kad je David sa svojim ljudima treći dan stigao u
Siklag, a to Amalečani bijahu navalili na Negeb
i na Siklag; opljačkali su Siklag i ognjem ga spalili. 2
Zarobili su žene i sve koji su bili ondje, malo i veliko.
Nisu ubili nikoga, nego su samo odveli roblje i otišli
svojim putem. 3 Kad je, dakle, David sa svojim ljudima
došao u grad, vidješe da je grad spaljen, a njihove
žene, njihovi sinovi i njihove kćeri odvedeni u ropstvo.
4 Tada David i ljudi koji bijahu s njim podigoše glas i
plakahu dok im nije ponestalo snage za plač. 5 I obje
Davidove žene bijahu odvedene u ropstvo - Ahinoama
Jizreelka i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela. 6
David se našao u velikoj nevolji jer su ljudi počeli
govoriti da će ga kamenovati, budući da su svi bili
ogorčeni, svaki zbog svojih sinova i zbog svojih kćeri.
Ali se David ohrabri u Jahvi, svome Bogu. 7 David
reče svećeniku Ebjataru, Ahimelekovu sinu: "Donesi
mi ovamo oplećak!" I Ebjatar donese Davidu oplećak.
8 Tada David upita Jahvu za savjet govoreći: "Hoću
li u potjeru za onim razbojnicima i hoću li ih stići?"
A on mu odgovori: "Idi u potjeru jer ćeš ih zacijelo
stići i zarobljenike ćeš izbaviti." 9 I pođe David sa
šest stotina ljudi koji bijahu s njim i dođoše do potoka
Besora. 10 Odavde David sa četiri stotine ljudi nastavi
potjeru, a ostadoše dvije stotine ljudi što bijahu tako
umorni da nisu mogli prijeći preko potoka Besora. 11
U polju naiđoše na nekog Egipćanina. Dovedoše ga
k Davidu, dadoše mu kruha da jede i vode da pije.
12 Dadoše mu grudu smokava i dva grozda suhoga
grožđa. Kad je to pojeo, vratio mu se život, jer tri
dana i tri noći ne bijaše ništa jeo i ništa pio. 13 Tada
ga David upita: "Čiji si ti i odakle si?" A on odgovori:
"Ja sam Egipćanin, sluga jednog Amalečanina. Moj
me gospodar ostavio jer sam se razbolio prije tri
dana. 14 Bili smo provalili u Negeb Keretski i Negeb
Judejski, i u Negeb Kalebov, a Siklag smo zapalili
ognjem." 15 David ga upita: "Hoćeš li me odvesti k toj
razbojničkoj družbi?" A on odgovori: "Zakuni mi se
Bogom da me nećeš pogubiti i da me nećeš predati u
ruke mome gospodaru, pa ću te odvesti k njima!" 16
On ga, dakle, odvede, i gle, oni se bijahu razasuli
po svem onom kraju, jedući, pijući i slaveći slavlje
zbog svega velikog plijena što su ga oteli iz zemlje
filistejske i iz zemlje Judine. 17 I David ih poče biti
i tukao ih je od zore do mraka, izvršujući na njima
"herem", kleto uništenje. Nitko od njih nije izmakao,
osim četiri stotine momaka, koji zajahaše na deve i
pobjegoše. 18 Tako je David izbavio sve što su bili
oteli Amalečani; i obje svoje žene izbavi David. 19 I
ništa im nije nestalo, od najmanjih stvari do najvećih,
od plijena sve do sinova i kćeri, sve što im bijaše
oteto: sve je vratio David. 20 Tada uzeše sve ovce i
goveda, dotjeraše ih pred njega vičući: "Ovo je plijen
Davidov!" 21 Kad je David došao k onim dvjema
stotinama ljudi koji bijahu sustali te ne mogahu ići
za Davidom i koje on bijaše ostavio kod potoka
Besora, iziđoše oni u susret Davidu i četi njegovoj:
približivši se Davidu i četi, pozdraviše ih. 22 Tada
progovoriše svi zlobnici i ništarije između ljudi koji su
išli s Davidom i rekoše: "Budući da nisu išli s nama,
ne dajmo im ništa od plijena koji smo izbavili, nego
samo svakome njegovu ženu i njegovu djecu, neka
ih povedu sa sobom i neka idu!" 23 Ali David reče:
"Ne činite tako, braćo moja, poslije onoga što nam
je dao Jahve: on nas je čuvao i predao nam u ruke
razbojničku družbu koja bijaše izišla protiv nas. 24 Ta
tko će vas poslušati u tome? Jer kakav je dio onome
koji ide u boj, takav je dio onome koji ostaje kod
tovara. Jednak dio neka imaju svi." 25 Tako ostade
od onoga dana unapredak. David to učini uredbom i
zakonom u Izraelu sve do današnjeg dana. 26 Kad je
David došao u Siklag, posla dio plijena starješinama
Jude, po pojedinim njihovim gradovima, s porukom:
"Evo za vas dar od plijena Jahvinih neprijatelja!" 27
Onima u Betulu, onima u Rami u Negebu i onima u
Jatiru; 28 onima u Aroeru, onima u Sifmotu i onima u
Eštemoi; 29 onima u Karmelu, onima u jerahmeelskim

gradovima i onima u kenijskim gradovima; 30 onima u
Hormi, onima u Bor Ašanu i onima u Eteru; 31 onima
u Hebronu i u svim onima mjestima u koja je dolazio
David sa svojim ljudima.

31 Filistejci su zavojštili na Izraelce, a Izraelci su
pobjegli pred njima i padali pobijeni po gori
Gilboi. 2 Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove
i pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i
Malki-Šuu. 3 Boj je postao žešći oko Šaula. Iznenadiše
ga strijelci s lukovima i on pade teško ranjen od
strijelaca. 4 Šaul tada reče svome štitonoši: "Izvuci
svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezanici i
ne narugaju mi se." Ali se njegov štitonoša prestravi
i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci
se na nj. 5 Kad je štitonoša vidio da je Šaul umro,
baci se i on na svoj mač i umrije s njim. 6 Tako
onoga dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina,
njegov štitonoša i svi njegovi ljudi. 7 Kad Izraelci
koji bijahu na drugoj strani doline i na drugoj strani
Jordana vidješe da su sinovi Izraelovi pobjegli i da je
poginuo Šaul sa sinovima, ostaviše svoje gradove
te se razbježaše. Filistejci dođoše i nastaniše se u
njima. 8 Kad su sutradan došli Filistejci da oplijene
pobijeđene, nađoše Šaula i njegova tri sina gdje
leže na gori Gilboi. 9 Oni mu odsjekoše glavu i
skidoše s njega oružje, koje poslaše po svoj filistejskoj
zemlji naokolo, javljajući veselu vijest svojim idolima i
narodu. 10 Potom oružje metnuše u Aštartin hram, a
Šaulovo mrtvo tijelo pribiše na zid grada Bet Šana.
11 Ali kad oni u Jabešu Gileadskom čuše što su
Filistejci učinili od Šaula, 12 ustadoše svi hrabri ljudi i,
pošto su hodili svu noć, uzeše Šaulovo mrtvo tijelo i
tjelesa njegovih sinova sa zida grada Bet Šana pa ih
donesoše u Jabeš i ondje spališe. 13 Potom uzeše
njihove kosti i ukopaše ih pod tamarisom u Jabešu i
postiše sedam dana.

2 Samuelova

1 Poslije Šaulove smrti David se vratio kući
pobijedivši Amalečane. Dva je dana proveo u
Siklagu. **2** Trećega dana dođe neki čovjek iz Šaulova
tabora, razdrtih haljina i prahom posute glave. Došavši
k Davidu, baci se na zemlju i pokloni mu se. **3**
David ga upita: “Odakle dolaziš?” A on mu odgovori:
“Umakao sam iz izraelskog tabora.” **4** A David ga
upita: “Što se dogodilo? Pripovijedaj mi!” On odvrati:
“Narod je pobjegao iz boja, a mnogo je ljudi i poginulo.
Mrtvi su i Šaul i njegov sin Jonatan.” **5** Nato David
upita mladoga glasonošu: “Kako znaš da je poginuo
Šaul i njegov sin Jonatan?” **6** A mladi glasonoša
odgovori: “Slučajno sam došao na goru Gilbou i vidio
Šaula kako se upro u svoje koplje, a bojna kola i
konjanici natisnuli se za njim. **7** Šaul, obazrevši se,
ugleda mene pa me zovnu, a ja mu se odazvah: 'Evo
me!' **8** I upita me on: 'Tko si ti?' A ja mu odgovorih:
'Amalečanin sam.' **9** Tada mi on reče: 'Dođi ovamo k
meni pa me ubij, jer me obuzeo smrtni grč, a duša je
još sva u meni!' **10** Pristupih k njemu i zadadoh mu
smrtni udarac, jer sam znao da neće preživjeti nakon
pada. Zatim uzeh kraljevski znak koji mu bijaše na
glavi i narukvicu koju imaše na ruci i, evo, donesoh
to svome gospodaru.” **11** Tada David zgrabi svoje
haljine i razdrije ih, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim.
12 I naricali su, plakali i postili do večera za Šaulom i
za njegovim sinom Jonatanom, za Jahvinim narodom
i za domom Izraelovim što izginuše od mača. **13**
Potom David upita mladoga glasonošu: “Odakle si
ti?” A on odgovori: “Ja sam sin jednoga došljaka,
Amalečanina.” **14** Tada mu reče David: “Kako se nisi
bojao dići ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?” **15** I
dozva David jednoga od momaka i zapovjedi mu:
“Dođi ovamo i smakni ga!” Udari ga momak i on
umrije. **16** A David mu još doviknu: “Tvoja krv na
tvoju glavu! Tvoja su usta posvjedočila protiv tebe
kad si rekao: 'Ja sam ubio pomazanika Jahvina.'”
17 Tada David zapjeva ovu tužaljku za Šaulom i za
njegovim sinom Jonatanom. **18** Zapisana je u Knjizi
Pravednikovoj da je uče sinovi Judini. David reče: **19**
“Oh, kako ti slava pade, Izraele, izginuše div-junaci
na tvom visu! **20** O porazu vi u Gatu ne pričajte,
aškelonskim ulicama ne glasite, da se kćeri ne vesele
filistejske, mlade žene da ne kliču nevjerničke. **21**
O Gilbojske gore klete, rosa na vas ne padala nit
vas kiša s neba prala! Vaša polja ne vraćala rod
za sjeme, jer kod vas je osramoćen štit junaka! Štit
Šaulov nije bio uljem mazan, **22** nego krvlju ranjenika,
mašću palih! Luk Jonate nikad nije promašio, mač
Šaulov nikad bezuspješan bio! **23** Šaul i Jonata, ljupki,
ponositi, ni živi se ne rastaše, ni u smrti! Od orlova
bjehu brži, od lavova snagom jači! **24** Za Šaulom sad
plačite, Izraelke, jer je u kras i u grimiz vas odijevo! Uz
to zlatan nakit on je na ruho vam pričvršćivo. **25** Usred
boja poginuše div-junaci! Smrt me tvoja, Jonatane,
ožalosti! **26** Žao mi je tebe, brate, Jonatane! Kako
li mi drag bijaše ti veoma! Ljubav tvoja bješe meni
još od ženske čudesnija. **27** Oh, kako su izginuli div-
junaci, i oružje bojno kako skršeno je!”

2 Poslije toga David upita Jahvu ovako: “Treba
li da pođem u koji Judin grad?” A Jahve mu
odgovori: “Pođi!” David opet upita: “Kamo da pođem?”
A odgovor bješe: “U Hebron!” **2** Tako David ode
onamo, a s njim i njegove dvije žene, Ahinoama iz
Jizreela i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela. **3** I
ljudi koji bijahu s Davidom odoše s njim, svaki sa
svojom obitelji, i nastaniše se u gradićima Hebrona. **4**
Tada dođoše ljudi iz Jude i pomazaše ondje Davida
za kralja nad domom Judinim. Tada javiše Davidu
da su ljudi iz Jabeša u Gileadu pokopali Šaula. **5**
Nato David posla glasnike k Jabešanima u Gileadu
i poruči im: “Budite blagoslovljeni od Jahve što ste
izvršili to djelo ljubavi prema svome gospodaru Šaulu
i što ste ga pokopali! **6** Zato neka vam Jahve iskaže
svoju ljubav i dobrotu, a i ja ću vam učiniti dobro zato
što ste tako radili. **7** A sada se ohrabrite i budite
junaci, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je
Judin dom pomazao za svoga kralja.” **8** Ali Abner, sin
Nerov, vojvoda Šaulove vojske, bijaše uzeo Šaulova
sina Išbaala i doveo ga prijeko u Mahanajim. **9**
Ondje ga je postavio za kralja nad Gileadom, nad
Ašeranima, nad Jizreelom, Efrajimom, Benjaminom i
nad svim Izraelom. **10** Išbaalu, sinu Šaulovu, bijaše
četrdeset godina kad je postao kraljem nad Izraelom,
a kraljevao je dvije godine. Samo je Judin dom pristao
uz Davida. **11** A David je kraljevao u Hebronu nad
Judinim domom sedam godina i šest mjeseci. **12**
Potom iziđe Abner, Nerov sin, s ljudima Šaulova sina
Išbaala iz Mahanajima prema Gibeonu. **13** Ali i Joab,
Sarvijin sin, iziđe s Davidovim ljudima iz Hebrona
i srete se s njima kod Gibeonskog jezera. Tu se
zaustaviše, ovi s jedne strane jezera, a oni s druge
strane. **14** Tada Abner reče Joabu: “Neka ustanu
mladići i neka se bore pred nama!” A Joab odgovori:
“Neka ustanu!” **15** I ustadoše, pa ih izbrojiše: dvanaest
od Benjamina za Išbaala, Šaulova sina, i dvanaest od
Davidovih ljudi. **16** I svaki dohvati svoga protivnika za
glavu i zabode mu mač u bok, tako da su svi popadali

zajedno. Zato se to mjesto prozvalo Polje bokova, a
leži kod Gibeona. 17 Potom se zametnu onoga dana
vrlo žestoka bitka i Davidove čete razbiše Abnera i
Izraelce. 18 A bijahu ondje tri Sarvijina sina: Joab,
Abišaj i Asahel; a Asahel bijaše brz u trku kao gazela
u polju. 19 I jurnu Asahel u potjeru za Abnerom; u
stopu je slijedio Abnera ne skrećući ni desno ni lijevo.
20 Abner se obazre i upita: “Jesi li to ti, Asahele?” A
on odgovori: “Jesam.” 21 A Abner mu reče: “Okreni se
nadesno ili nalijevo pa zgrabi jednoga od tih mladića i
uzmi njegovu odoru!” Ali Asahel nije htio da skrene
od njega. 22 Abner opet reče Asahelu: “Ukloni se od
mene! Zašto da te sastavim sa zemljom? Kako bih
onda još smio doći na oči tvome bratu Joabu?” 23
Ali on nikako nije htio da se ukloni. Zato ga Abner
udari stražnjim krajem koplja u trbuh tako da mu je
koplje izašlo kroz leđa van: on ondje pade i umrije
na mjestu. I ustavljao se tko god je došao na ono
mjesto gdje je pao i umro Asahel. 24 Ali Joab i Abišaj
nastaviše da gone Abnera, a kad je sunce zašlo,
stigoše do brežuljka Ame, koji leži istočno od doline,
na putu prema Gebi. 25 Dotle se Benjaminovi sinovi
skupiše za Abnerom, sastaviše četu i stadoše na
vrh brežuljka Ame. 26 Tada Abner viknu Joabu: “Zar
će nas dovijeka proždirati mač? Ne znaš li da će to
svršiti nesrećom? Kad ćeš napokon kazati svojim
ljudima da se okane gonjenja svoje braće?” 27 A Joab
odvrati: “Tako mi živog Jahve, da ti nisi progovorio,
tek bi se sutra ujutro ovi ljudi okanili gonjenja svoje
braće.” 28 Nato Joab zatrubi u rog i sva vojska stade:
prestadoše goniti Izraela i ne nastaviše boja. 29
Abner i njegovi ljudi išli su kroz Arabu cijelu onu
noć; onda prijeđoše preko Jordana, nastaviše put
cijelo jutro i stigoše napokon u Mahanajim. 30 Kad
je Joab odustao od potjere za Abnerom i skupio
svu vojsku, vidješe da između Davidovih ljudi nema
devetnaestorice, i uz to Asahela. 31 A Davidovi su
ljudi od Benjaminovih sinova, Abnerovih vojnika, pobili
tri stotine i šezdeset ljudi. 32 Asahela ponesoše i
pokopaše u grobu njegova oca u Betlehemu. A Joab i
njegovi ljudi išli su svu noć i već se bijaše zadanilo
kad stigoše u Hebron.

3 Rat između Šaulove kuće i Davidove kuće potrajao
je još dugo vremena, ali je David sve više jačao,
a Šaulova kuća postajala sve slabija. 2 Davidu se
rodiše sinovi u Hebronu. Prvenac mu je bio Amnon,
od Ahinoame Jizreelke; 3 drugi mu je bio Kileab, od
Abigajile, žene Nabalove iz Karmela; treći Abšalom,
sin Maake, kćeri gešurskoga kralja Tolmaja; 4 četvrti
Adonija, sin Hagitin; peti Šefatja, sim Abitalin; 5 šesti
Jitream, od Egle, Davidove žene. Ti se Davidu rodiše
u Hebronu. 6 Dok je trajao rat između Šaulove kuće
i Davidove kuće, Abner je malo-pomalo prisvajao
svu vlast u Šaulovoj kući. 7 A u kući bijaše Šaulova
inoča po imenu Rispa, kći Ajina: nju Abner uze
sebi. A Išbaal upita Abnera: “Zašto si se približio
inoči moga oca?” 8 Na te Išbaalove riječi Abner se
razgnjevi i reče: “Zar sam ja pasja glava u Judi? Do
danas sam samo dobro činio domu tvoga oca Šaula,
njegovoj braći i njegovim prijateljima; nisam dopustio
da padneš u Davidove ruke, a ti me danas prekoravaš
zbog obične žene! 9 Neka Abneru Bog učini ovo zlo i
neka mu doda drugo ako ne izvršim kako se Jahve
zakleo Davidu: 10 da će oduzeti kraljevstvo Šaulovoj
kući i da će utvrditi Davidov prijesto nad Izraelom i
nad Judom od Dana pa do Beer Šebe!” 11 Išbaal se
ne usudi odgovoriti ni riječi Abneru jer ga se bojaše.
12 Nato Abner posla glasnike k Davidu i poruči mu:
“Čija je zemlja?” Htio je reći: “Učini savez sa mnom i
moja će ti ruka pomoći da okupiš oko sebe svega
Izraela.” 13 David odgovori Abneru: “Dobro! Učinit
ću savez s tobom! Ali samo jedno tražim od tebe:
ne smiješ mi doći na oči ako ne dovedeš sa sobom
Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš da vidiš moje lice.”
14 Ujedno posla David glasnike i k Išbaalu, Šaulovu
sinu, s porukom: “Vrati mi moju ženu Mikalu, koju sam
stekao stotinom filistejskih obrezaka.” 15 Išbaal posla
po nju i uze je od njezina muža Paltiela, Lajiševa sina.
16 A njezin muž pođe s njom i pratio ju je plačući
sve do Bahurima. Tada mu Abner reče: “Hajde, vrati
se sada kući!” I on se vrati. 17 Abner je već bio
razgovarao s Izraelovim starješinama i rekao im:
“Već odavna želite Davida za svoga kralja. 18 Učinite
to sada, jer je Jahve rekao o Davidu ovo: 'Rukom
svoga sluge Davida izbavit ću svoj narod Izraela iz
ruke filistejske i iz ruku svih njegovih neprijatelja.'”
19 Tako je Abner govorio i Benjaminovim sinovima,
a onda je otišao u Hebron da javi Davidu sve što
se svidjelo Izraelu i domu Benjaminovu. 20 Kad je
Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset
ljudi, David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu
s njim. 21 Tada Abner reče Davidu: “Hajdemo! Ja
ću skupiti svega Izraela oko gospodara moga kralja:
oni će sklopiti s tobom savez i ti ćeš kraljevati nad
svim što budeš želio.” David otpusti Abnera, koji ode
u miru. 22 I gle, Davidovi se ljudi s Joabom upravo
vraćali sa četovanja, noseći sa sobom bogat plijen,
a Abner nije više bio kod Davida u Hebronu, jer ga
David bijaše otpustio te je on otišao u miru. 23 Kad
stiže Joab i sva vojska što je išla s njim, javiše Joabu
da je Abner, Nerov sin, bio došao kralju i da ga je

kralj otpustio da ode u miru. 24 Tada Joab dođe kralju
i reče mu: “Što si učinio? Abner je došao k tebi, zašto
si ga otpustio da ode u miru? 25 Zar ne znaš Abnera,
Nerova sina? Došao je da te prevari, da dozna tvoje
korake, da dozna sve što činiš!” 26 Potom izađe
Joab od Davida i posla glasnike za Abnerom, koji ga
vratiše, od studenca Sire, a David nije znao ništa o
tome. 27 Kad se Abner vratio u Hebron, odvede ga
Joab u stranu iza vrata, kao da želi s njim nesmetano
govoriti, i ondje ga smrtno rani u slabine da se osveti
za krv svoga brata Asahela. 28 Kad je David to poslije
čuo, reče: “Ja i moje kraljevstvo nevini smo pred
Jahvom dovijeka za krv Abnera, sina Nerova. 29 Neka
padne na Joabovu glavu i na sav njegov očinski dom!
Nikad ne ponestalo u Joabovu domu ljudi bolesnih
od gnojenja ili od gube, ljudi koji se laćaju vretena ili
padaju od mača, ljudi koji nemaju kruha!” - 30 Joab i
njegov brat Abišaj ubili su Abnera jer je on pogubio
njihova brata Asahela u boju kod Gibeona. - 31 Nato
David reče Joabu i svoj vojsci koja je bila s njim:
“Razderite svoje haljine, obucite kostrijet i naričite za
Abnerom!” I kralj David pođe za nosilima. 32 Kad su
ukopali Abnera u Hebronu, udari kralj u glasan plač
na grobu Abnerovu, a plakao je i sav narod. 33 Tada
kralj ispjeva ovu tužaljku za Abnerom: “Zar morade
umrijeti Abner kako umire luda? 34 Ruke tvoje ne
bijahu vezane, noge tvoje ne bijahu okovane. Pao
si kao što se pada od zlikovaca!” Tada sav narod
još ljuće zaplaka za njim. 35 Nato pristupi sav narod
nutkajući Davida da jede dok je još dana, ali se David
zakle ovako: “Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi
doda drugo zlo ako okusim kruha ili što drugo prije
zalaska sunca!” 36 Sav je narod to čuo, i bilo mu je
po volji, kao što je narod i sve drugo odobravao što
god je kralj činio. 37 Toga dana sav narod i sav Izrael
spozna da kralj nije kriv u umorstvu Abnera, sina
Nerova. 38 Nato kralj reče svojim dvoranima: “Ne
znate li da je danas pao knez i velik čovjek u Izraelu?
39 Ali ja sam sada još slab, iako sam pomazani kralj,
a ovi ljudi, Sarvijini sinovi, jači su od mene. Neka
Jahve plati zločincu po njegovoj zloći!”

4 Kad je Šaulov sin Išbaal čuo da je poginuo Abner
u Hebronu, klonuše mu ruke i sav se Izrael
zaprepasti. 2 A Šaulov sin Išbaal imaše dvojicu vođa
svojih četa; jedan se zvao Baana, a drugi Rekab;
bili su sinovi Rimona Beerećanina iz Benjaminova
plemena, jer se Beerot pribraja k Benjaminu. 3 A
Beerećani bijahu pobjegli u Gitajim, gdje su ostali kao
došljaci do današnjeg dana. 4 Šaulov sin Jonatan
imao je sina hroma na obje noge. Njemu je bilo pet
godina kad je iz Jizreela došao glas o Šaulovoj i
Jonatanovoj pogibiji. Njegova ga dadilja uze i pobježe,
ali u brzini bijega dijete pade i osta hromo. Ime
mu bijaše Meribaal. 5 Sinovi Rimona Beerećanina,
Rekab i Baana, digoše se i dođoše za najveće
dnevne vrućine Išbaalu do kuće, a on upravo spavaše
podnevni počinak. 6 A vratarica, čisteći pšenicu,
bijaše zadrijemala te je spavala. Rekab i njegov brat
Baana prošuljaše se kraj nje. 7 Kad su ušli u kuću, on
je ležao na postelji u svojoj spavaonici. Oni ga ubiše,
odsjekoše mu glavu i uzeše je i cijelu su onu noć
išli putem kroz Arabu. 8 Glavu Išbaalovu donesoše
Davidu u Hebron i rekoše kralju: “Evo glave Išbaala,
sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji ti je radio o glavi.
Jahve je danas krvavo osvetio moga gospodara i
kralja na Šaulu i njegovu rodu.” 9 Ali David odvrati
Rekabu i njegovu bratu Baani, sinovima Rimona iz
Beerota, i reče im: “Tako mi živog Jahve koje me
izbavio iz svake nevolje! 10 Onaj koji mi je javio
da je poginuo Šaul mislio je da mi javlja radosnu
vijest, a ja sam ga uhvatio i pogubio u Siklagu da
mu platim za njegovu dobru vijest! 11 Što ću tek
učiniti sa zlikovcima koji su ubili poštena čovjeka u
njegovoj kući, na njegovoj postelji! Zar da ne tražim
od vas račun za njegovu krv i da vas ne istrijebim
sa zemlje?” 12 Nato David zapovjedi vojnicima te ih
pogubiše. Potom im odsjekoše ruke i noge i objesiše
ih kod jezera u Hebronu. Išbaalovu glavu uzeše i
pokopaše u Abnerovu grobu u Hebronu.

5 Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu
u Hebron i rekoše: “Evo, mi smo od tvoje kosti i od
tvoga mesa. 2 Još prije, dok je još Šaul bio kralj nad
nama, ti si upravljao svim pokretima Izraela, a Jahve
ti je rekao: 'Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti
knez nad Izraelom!'” 3 Tako dođoše sve izraelske
starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi s njima
savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za
kralja nad Izraelom. 4 Trideset je godina bilo Davidu
kad je postao kralj, a kraljevao je četrdeset godina. 5
U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i
šest mjeseci, a u Jeruzalemu kraljevaše trideset i tri
godine nad svim Izraelom i nad Judom. 6 David krene
s ljudima na Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su
živjeli u onoj zemlji. Ali oni poručiše Davidu: “Nećeš
ući ovamo! Slijepci će te i kljasti odbiti!” (To je imalo
značiti: David neće ući ovamo.) 7 Ipak David osvoji
Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad. 8 Onoga dana
reče David: “Tko god pobije Jebusejce i popne se
kroz prorov ...” A kljaste i slijepe mrzi David iz sve
duše. (Stoga se kaže: Slijepci i kljasti neka ne ulaze

u Hram.) 9 David se nastani u tvrđavi i prozva je
Davidov grad. Tada David podiže zid unaokolo od
Mila pa unutra. 10 David je postajao sve silniji, jer
Jahve, Bog nad vojskama, bijaše s njim. 11 Tirski kralj
Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrova drveta,
tesara i zidara, koji sagradiše dvor Davidu. 12 Tada
David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad
Izraelom i da je vrlo uzvisio njegovo kraljevstvo radi
svojega izraelskog naroda. 13 Po dolasku iz Hebrona
David uze još inoča i žena iz Jeruzalema; i rodi se
Davidu još sinova i kćeri. 14 Evo imena djece koja
mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan,
Salomon, 15 Jibhar, Elišua, Nefeg, Jafija, 16 Elišama,
Beeljada i Elifelet. 17 Kad su Filistejci čuli da su
Davida pomazali za kralja nad Izraelom, iziđoše svi
da se dočepaju Davida. Čuvši to, David siđe u svoj
zaklon. 18 Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj
dolini. 19 Tada David upita Jahvu: "Mogu li napasti
Filistejce? Hoćeš li ih predati meni u ruke?" Jahve
odgovori Davidu: "Napadni! Predat ću Filistejce tebi u
ruke!" 20 Tada David dođe u Baal Perasim i ondje ih
pobi. David reče: "Jahve je preda mnom prodro među
moje neprijatelje kao što voda prodire." Stoga se ono
mjesto prozvalo Baal Perasim. 21 Ostavili su ondje
svoje bogove; a David i njegovi ljudi odnesoše ih.
22 Filistejci opet dođoše i raširiše se po Refaimskoj
dolini. 23 David opet upita Jahvu, a on mu odgovori:
"Ne idi pred njih, nego im zađi za leđa i navali na
njih s protivne strane Bekaima. 24 Kad začuješ topot
koraka po bekaimskim vrhovima, onda se požuri, jer
će tada Jahve ići pred tobom da pobije filistejsku
vojsku." 25 David učini kako mu je zapovjedio Jahve i
pobi Filistejce od Gibeona sve do ulaza u Gezer.

6 Jednoga dana David opet skupi svu izabranu
momčad u Izraelu, trideset tisuća ljudi. 2 Zatim
David i sva vojska što je bila s njim krenu na put i
odoše u Baalu Judinu da odande donesu Kovčeg
Božji, što nosi ime Jahve Sebaota koji stoluje nad
kerubinima. 3 Kovčeg Božji metnuše na nova kola,
iznijevši ga iz kuće Abinadabove, koja je stajala
na brežuljku. Uza i Ahjo, Abinadabovi sinovi, pratili
su kola. 4 Uza je stupao kraj Kovčega Božjeg, a
Ahjo išao pred njim. 5 David i sav dom Izraelov
igrahu pred Jahvom iz sve snage pjevajući uza zvuke
citara, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbala. 6 Kad su
došli do Nakonova gumna, posegnu Uza rukom za
Kovčegom Božjim da ga pridrži jer ga volovi umalo
ne prevrnuše. 7 Ali se Jahve razgnjevio na Uzu:
Bog ga na mjestu udari za taj prijestup, tako da je
umro ondje, kraj Kovčega Božjega. 8 Davidu bijaše
žao što je Jahve onako udario Uzu, i on prozva ono
mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas. 9 Toga
se dana David uplaši Jahve i reče u sebi: "Kako bi
mogao doći k meni Kovčeg Jahvin?" 10 Zato David
ne htjede dovesti Kovčeg Jahvin k sebi, u Davidov
grad, nego ga otpremi u kuću Obed-Edoma iz Gata.
11 I ostade Jahvin Kovčeg u kući Obed-Edomovoj u
Gatu tri mjeseca i Jahve blagoslovi Obed-Edoma i
svu njegovu obitelj. 12 Kad su kralju javili da je Jahve
blagoslovio Obed-Edomovu obitelj i sav njegov posjed
zbog Kovčega Božjeg, ode David i ponese Kovčeg
Božji iz Obed-Edomove kuće gore u Davidov grad
s velikim veseljem. 13 Tek što su nosioci Kovčega
Božjeg pokročili šest koraka, David žrtvova vola i
tovna ovna. 14 David je igrao iz sve snage pred
Jahvom, a bio je ogrnut samo lanenim oplećkom. 15
Tako su David i sav Izraelov dom nosili gore Kovčeg
Jahvin kličući i trubeći u rog. 16 A kad je Kovčeg
Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova je kći Mikala
gledala kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače
i vrti se pred Jahvom i prezre ga ona u svome srcu.
17 Tada unesoše Kovčeg Jahvin i postaviše ga usred
šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda David
prinese pred Jahvom paljenice i pričesnice. 18 Pošto
je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod
imenom Jahve Sebaota. 19 Potom razdijeli među
sav narod, među sve mnoštvo Izraelovo, ljudima i
ženama, svakome po jedan kruh, komad mesa i kolač
od suhoga grožđa. Zatim se raziđe sav narod, svaki
svojoj kući. 20 Kad se David vratio kući da blagoslovi
svoju obitelj, Šaulova kći Mikala iziđe u susret Davidu
i reče mu: "Kako se časno danas ponio Izraelov kralj
kad se otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što
se otkriva prost čovjek!" 21 Ali David odgovori Mikali:
"Pred Jahvom ja igram! Tako mi živoga Jahve, koji
me izabrao mjesto tvog oca i mjesto svega njegova
doma da me postavi za kneza nad Izraelom, narodom
Jahvinim: pred Jahvom ću igrati! 22 I još ću se dublje
poniziti. Bit ću neznatan u tvojim očima, ali pred
sluškinjama o kojima govoriš, pred njima ću biti u
časti." 23 A Mikala, Šaulova kći, ne imade poroda do
dana svoje smrti.

7 Kad se David nastanio u svojem dvoru i kad mu
je Jahve pribavio mir od svih njegovih neprijatelja
unaokolo, 2 reče kralj proroku Natanu: "Pogledaj! Ja,
evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg Božji
stoji pod šatorom." 3 A Natan odgovori kralju: "Idi
i čini sve što ti je na srcu jer je Jahve s tobom." 4
Ali još iste noći dođe Natanu ova Jahvina riječ: 5
"Idi i reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve:

'Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da u njoj prebivam? 6
Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo iz
Egipta sinove Izraelove pa do današnjega dana,
nego sam bio lutalac pod šatorom i u prebivalištu. 7
Dok sam hodio sa svim Izraelovim sinovima, jesam
li ijednu riječ rekao nekomu od Izraelovih sudaca
kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu
izraelskom i kazao: 'Zašto mi ne sagradite kuću od
cedrovine?' 8 Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu:
Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo
s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad
mojim izraelskim narodom. 9 Bio sam s tobom kuda
si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje
pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je
velikaško ime na zemlji. 10 Odredit ću prebivalište
svojem izraelskom narodu, posadit ću ga da živi na
svojem mjestu i da ne luta više naokolo, niti da ga
zlikovci muče kao prije, 11 onda kad sam odredio suce
nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu pribaviti
mir od svih njegovih neprijatelja. Jahve će te učiniti
velikim. Jahve će ti podići dom. 12 I kad se ispune
tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga
potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela,
i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. 13 On će sagraditi
dom imenu mojem, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje
zauvijek. 14 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti
sin: ako učini što zlo, kaznit ću ga ljudskom šibom i
udarcima kako ih zadaju sinovi ljudski. 15 Ali svoje
naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je
odvratio od Šaula koga sam uklonio ispred tebe. 16
Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka preda
mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati zasvagda.'"
17 Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.
18 Nato kralj David uđe u šator i stade pred Jahvom
i pomoli se: "Tko sam ja, Gospode Jahve, i što je
moj dom te si me doveo dovde? 19 Pa i to je još
premalo u tvojim očima, Gospode Jahve, te daješ
svoja obećanja kući svoga sluge za daleku budućnost
i gledaš na me kao na ugledna čovjeka! 20 Ali što
bi ti David još mogao kazati, kad ti sam poznaješ
svoga slugu, Gospode Jahve! 21 Radi svoje riječi i po
svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši
ove veličajnosti. 22 Zato si velik, Gospode Jahve;
nema takvoga kakav si ti i nema Boga osim tebe,
po svemu što smo ušima svojim čuli. 23 Postoji li
ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod radi
kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za narod da tako
stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima, izgoneći
krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si
otkupio iz Egipta? 24 Tako si učinio svoj izraelski
narod svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve,
postao Bogom. 25 Zato sada, Gospode Jahve, ispuni
zauvijek obećanje koje si dao svome sluzi i njegovu
domu i učini kako si obrekao. 26 Neka se veliča tvoje
ime zauvijek i neka se govori: Jahve nad vojskama
jest Bog Izraelov, a dom sluge tvoga Davida neka stoji
čvrsto pred tobom. 27 Jer si ti, Jahve nad vojskama,
Bože Izraelov, objavio svome sluzi ovo: 'Ja ću ti podići
dom.' Zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da ti se
pomoli ovom molitvom. 28 Uistinu, Gospode Jahve,
ti si Bog, tvoje su riječi istinite i ti daješ ovo lijepo
obećanje svome sluzi. 29 Udostoj se sada blagosloviti
dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom. Jer
kad ti, Gospode Jahve, obrekneš i blagosloviš, kuća
tvoga sluge bit će blagoslovljena zasvagda."

8 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te
ote Gat s njegovim selima iz filistejskih ruku. 2
Porazi i Moapce i izmjeri ih uzicom polegavši ih po
zemlji: dvije uzice odmjeri onih koje treba pogubiti, a
jednu punu uzicu onih koje treba ostaviti na životu.
Tako Moapci postadoše Davidovi podanici koji su
mu donosili danak. 3 David je porazio i Hadadezera,
Rehobova sina, sopskoga kralja, kad je izišao da
proširi svoju vlast do Rijeke. 4 David zarobi od njega
tisuću i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća
pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od
bojnih kola; ostavio ih je samo stotinu. 5 Damaščanski
su Aramejci došli u pomoć Hadadezeru, sopskome
kralju, ali je David pobio među Aramejcima dvadeset
i dvije tisuće ljudi. 6 Postavio je namjesnike u
Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše
Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve
je davao pobjedu Davidu kuda je god išao. 7 David
zaplijeni zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove
sluge i donese ih u Jeruzalem. 8 Iz Tebaha i iz
Berotaja, Hadadezerovih gradova, donese kralj David
silni tuč. 9 Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David
porazio svu Hadadezerovu vojsku, 10 poslao je svoga
sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu
čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga,
jer je Hadadezer bio u ratu s Touom; Hadoram donese
srebrnih, zlatnih i tučanih predmeta. 11 I njih kralj
David posveti Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše
uzeo od svih naroda koje je pokorio: 12 od Aramaca,
Moabaca, Amonaca, Filistejaca i od Amalečana
te od plijena Hadadezera, Rehobova sina, kralja
Sobe. 13 David steče novu slavu kad je na povratku
porazio Edomce, u Slanoj dolini, osamnaest tisuća
njih. 14 I postavi upravitelje u Edomu, i svi Edomci
postadoše podanici Davidovi. I kuda je god David
išao, Jahve mu davaše pobjedu. 15 David kraljevaše

nad svim Izraelom, čineći pravo i pravicu svemu
svome narodu. 16 Joab, sin Sarvijin, zapovijedaše
vojskom, a Jošafat, sin Ahiludov, bijaše ljetopisac. 17
Sadok, sin Ahitubov, i Ebjatar, sin Ahimelekov, bijahu
svećenici; Seraja bijaše državni pisar; 18 Benaja,
sin Jojadin, zapovijedaše Kerećanima i Pelećanima;
Davidovi sinovi bijahu namjesnici.

9 Jednoga dana upita David: "Ima li još koji preživjeli
od Šaulove kuće da mu učinim milost zbog
Jonatana?" 2 A bijaše u Šaulovoj kući sluga po imenu
Siba: njega dozvaše pred Davida i kralj ga zapita:
"Jesi li ti Siba?" A on odgovori: "Jesam, tvoj sluga!" 3
A kralj nastavi: "Zar nema više nikoga od Šaulove
kuće da mu iskažem milost kao što je Božja milost?"
A Siba odgovori kralju: "Ima još Jonatanov sin koji je
hrom na obje noge." 4 Kralj ga upita: "Gdje je on?"
A Siba odgovori kralju: "Eno ga u kući Makira, sina
Amielova, u Lo Debaru." 5 Tada kralj David posla po
njega u kuću Makira, sina Amielova, iz Lo Debara. 6
Kad je Meribaal, sin Jonatana, sina Šaulova, došao
k Davidu, pade ničice i pokloni se. A David reče:
"Meribaale!" On odgovori: "Evo tvoga sluge!" 7 A
David mu reče: "Ne boj se jer ti želim iskazati milost
zbog tvoga oca Jonatana. Vratit ću ti sva polja tvoga
djeda Šaula, a ti ćeš svagda jesti kruh za mojim
stolom." 8 Meribaal se pokloni i reče: "Što je tvoj
sluga te iskazuješ milost mrtvome psu kao što sam
ja?" 9 Potom kralj dozva Sibu, Šaulova slugu, i reče
mu: "Sve što je pripadalo Šaulu i njegovoj kući, sve to
dajem sinu tvoga gospodara. 10 Ti ćeš mu sa svojim
sinovima i sa svojim slugama obrađivati zemlju, od
nje ćeš skupljati žetvu da obitelj tvoga gospodara
ima kruha; a Meribaal, sin tvoga gospodara, jest će
svagda za mojim stolom." A Siba imaše petnaest
sinova i dvadeset slugu. 11 Siba odgovori kralju:
"Tvoj će sluga učiniti sve što je moj gospodar i kralj
zapovjedio svome sluzi." Meribaal je, dakle, jeo za
Davidovim stolom kao jedan između kraljevih sinova.
12 Meribaal je imao maloga sina po imenu Mika. A svi
koji su živjeli u Sibinoj kući bijahu u službi Meribaala.
13 A Meribaal je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek
jeo za kraljevim stolom. Bio je hrom na obje noge.

10 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, a
zakralji se njegov sin Hanun mjesto njega. 2 A
David reče u sebi: "Želio bih iskazati ljubav Nahaševu
sinu Hanunu, kao što je njegov otac iskazao meni."
Zato David posla svoje sluge da mu izraze sućut
zbog njegova oca. Ali kad su Davidove sluge došle u
zemlju Amonaca, 3 rekoše knezovi Amonaca svome
gospodaru Hanunu: "Zar misliš da je David poslao
ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast
tvome ocu? Nije li možda zato David poslao svoje
ljude k tebi da razvide grad da bi doznao njegovu
obranu i potom ga oborio?" 4 Tada Hanun pograbi
Davidove sluge, obrija im pola brade i skrati im haljine
dopola, sve do zadnjice, i posla ih natrag. 5 Kad su
to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su
ti ljudi bili teško osramoćeni, i poruči im: "Ostanite
u Jerihonu dok vam ne naraste brada, pa se onda
vratite!" 6 Tada Amonci uvidješe da su se omrazili s
Davidom; zato Amonci poslaše glasnike da za plaću
unajme Aramejce iz Bet Rehoba i Aramejce iz Sobe,
dvadeset tisuća pješaka, zatim kralja Maake, tisuću
ljudi, i ljude iz Toba, dvanaest tisuća vojnika. 7 Kad
je David to čuo, posla Joaba s vojskom i izabranim
junacima. 8 Amonci iziđoše i svrstaše se u bojni red
pred gradskim vratima, dok su Aramejci iz Sobe i
iz Rehoba i ljudi iz Toba i iz Maake stajali zasebno
na polju. 9 Vidjevši postavljene bojne redove prema
sebi sprijeda i straga, probra Joab najvrsnije među
Izraelcima i svrsta ih prema Aramejcima. 10 Ostalu
vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta prema
Amoncima. 11 I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od
mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako Amonci
budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć. 12
Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi
gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro
u njegovim očima." 13 Tada se Joab i vojska koja je
bila s njim počeše primicati da udare na Aramejce, ali
oni pobjegoše pred njima. 14 Kad su Amonci vidjeli
da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred Abišaja
i povukoše se u grad. Tada Joab odustane od rata
protiv Amonaca i vrati se u Jeruzalem. 15 Kad su
Aramejci vidjeli gdje su ih Izraelci razbili, sabraše
ponovo svoje čete. 16 Hadadezer posla glasnike
i sabra Aramejce što su s one strane rijeke. Ovi
dođoše u Helam pod vodstvom Šobaka, vojvode
Hadadezerove vojske. 17 Pošto su to javili Davidu,
on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana,
dođe u Helam. Aramejci se svrstaše protiv Davida i
zametnuše s njime boj. 18 Ali Aramejci udariše u bijeg
ispred Izraelaca i David im pobi sedam stotina konja
od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubi i
njihova vojvodu Šobaka te je ondje umro. 19 A kad svi
kraljevi, Hadadezerovi vazali, vidješe da ih je razbio
Izrael, sklopiše mir s Izraelom i počeše mu služiti. A
Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

11 U početku slijedeće godine, u doba kad kraljevi
izlaze u rat, posla David Joaba i s njim svoje
ljude i svega Izraela: oni pobiše Amonce i podsjedoše

Rabu. A David osta u Jeruzalemu. 2 A jednoga dana
predveče usta David sa svoje postelje i prošeta se
po krovu svoje palače. Opazi s krova ženu gdje se
kupa. Ta žena bijaše izvanredno lijepa. 3 David se
propita za tu ženu i rekoše mu: “Pa to je Bat-Šeba,
kći Eliamova i žena Urije Hetita!” 4 Nato David posla
glasnika da je dovedu k njemu. Kad je došla, leže on
s njom, upravo kad se bila očistila od svoje nečistoće.
Zatim se ona vrati svojoj kući. 5 Žena zatrudnje te
poruči Davidu: “Trudna sam!” 6 Tada David posla
poruku Joabu: “Pošalji k meni Uriju Hetita!” I Joab
posla Uriju k Davidu. 7 Kad je Urija došao k njemu,
zapita ga David kako je Joab, kako je vojska i kako
napreduje rat. 8 Potom David reče Uriji: “Siđi u svoju
kuću i operi svoje noge!” Urija iziđe iz kraljeva dvora, a
za njim ponesoše dar s kraljeva stola. 9 Ali Urija osta
da spava pred vratima kraljeva dvora sa stražarima
svoga gospodara i ne ode svojoj kući. 10 Javiše
to Davidu govoreći: “Urija nije otišao svojoj kući!”
Tada David upita Uriju: “Zar nisi došao s puta? Zašto
ne ideš svojoj kući?” 11 A Urija odgovori Davidu:
“Kovčeg, Izrael i Juda borave pod šatorima, moj
gospodar Joab i straža moga gospodara borave na
otvorenu polju, a ja da uđem u svoju kuću da jedem
i da pijem i da spavam sa svojom ženom? Živoga
mi Jahve, i tako mi tvoga života, zaista neću učiniti
nešto takvo!” 12 Tada David reče Uriji: “Ostani još
danas ovdje, a sutra ću te otpustiti.” Tako Urija osta
u Jeruzalemu onaj dan. 13 Sutradan David pozva
Uriju da jede i da pije pred njim i on ga opi. A uvečer
Urija iziđe i leže na svoju postelju sa stražama svoga
gospodara, ali svojoj kući nije otišao. 14 Ujutro David
napisa pismo Joabu i posla ga po Uriji. 15 A u tom
pismu pisao je ovako: “Postavite Uriju naprijed, gdje
je najžešći boj, pa uzmaknite iza njega: neka bude
pogođen i neka pogine!” 16 Zato Joab, opsjedajući
grad, postavi Uriju na mjesto gdje je znao da stoje
najhrabriji ratnici. 17 Kad su onda građani provalili
van i pobili se s Joabom, pade nekoliko od njegove
vojske, od Davidovih ljudi, a pogibe i Urija Hetit.
18 Potom Joab posla čovjeka i javi Davidu sve što
se dogodilo u boju. 19 I zapovjedi glasniku ovako:
“Kad pripovjediš kralju sve što se dogodilo u boju,
20 možda će se kralj razljutiti pa ti kazati: 'Zašto ste
se primakli tako blizu gradu da navalite? Zar niste
znali da se obično izmeću strijele sa zida? 21 Tko je
ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena
bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je
poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu
zidu?' Ako ti tako kaže, a ti mu reci: 'Poginuo je i tvoj
sluga Urija Hetit.'” 22 Glasnik krenu na put, dođe k
Davidu i pripovjedi mu sve što mu je naložio Joab.
A David planu gnjevom na Joaba i reče glasniku:
“Zašto ste se primakli tako blizu zidu? Tko je ubio
Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena
bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je
poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu
zidu?” 23 Glasnik odgovori Davidu: “Ti su ljudi silovito
udarali na nas i izašli su protiv nas na otvoreno polje.
Mi smo ih potisnuli natrag do gradskih vrata, 24 ali su
strijelci sa zida stali izmetati strijele na tvoje ljude te
ih je poginulo nekoliko između kraljevih slugu; tako
je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit.” 25 Tada David
reče glasniku: “Ovako reci Joabu: 'Nemoj to uzimati
toliko k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga.
Udaraj još jače na grad i obori ga!' Tako ćeš mu vratiti
srčanost!” 26 Kad je Urijina žena čula da je poginuo
njezin muž Urija, žalila je za svojim mužem. 27 A kad
je prošlo vrijeme žalosti, posla David po nju i uze je u
svoj dvor, i ona mu posta ženom. I rodi mu sina. Ali
djelo koje učini David bijaše zlo u očima Jahvinim.

12 Jahve posla proroka Natana k Davidu. On uđe
k njemu i reče mu: “U nekom gradu živjela dva
čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan. 2 Bogati
imaše ovaca i goveda u obilju. 3 A siromah nemaše
ništa, osim jedne jedine ovčice koju bijaše kupio.
Hranio ju je i ona je rasla kraj njega i s njegovom
djecom; jela je od njegova zalogaja, pila iz njegove
čaše; spavala ja na njegovu krilu: bila mu je kao kći.
4 I dođe putnik k bogatom čovjeku, a njemu bilo žao
uzeti od svojih ovaca ili goveda da zgotovi gostu koji
mu je došao. On ukrade ovčicu siromaha i zgotovi je
za svog pohodnika.” 5 Tada David planu žestokim
gnjevom na toga čovjeka i reče Natanu: “Tako mi
živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio!
6 Četverostruko će naknaditi ovcu zato što je učinio to
djelo i što nije znao milosrđa!” 7 Tada Natan reče
Davidu: “Ti si taj čovjek! Ovako govori Jahve, Bog
Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom,
ja sam te izbavio iz Šaulove ruke. 8 Predao sam
ti kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga
gospodara na tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i
dom Judin; a ako to nije dosta, dodat ću ti još ovo
ili ono. 9 Zašto si prezreo Jahvu i učinio ono što je
zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita,
a njegovu si ženu uzeo za svoju ženu. Jest, njega
si ubio mačem Amonaca. 10 Zato se neće nikada
više okrenuti mač od tvoga doma, jer si me prezreo
i jer si uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.' 11
Ovako govori Jahve: 'Evo ja ću podići na te zlo iz
tvoga doma. Uzet ću tvoje žene ispred tvojih očiju i

dat ću ih tvome bližnjemu, koji će spavati s tvojim
ženama na vidiku ovome suncu. 12 Ti si doduše radio
tajno, ali ja ću ovu prijetnju izvršiti pred svim Izraelom
i pred ovim suncem!'" 13 Tada David reče Natanu:
"Sagriješio sam protiv Jahve!" A Natan odvrati Davidu:
"Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti. 14 Ali jer
si tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti
dijete koje ti se rodilo!" 15 Potom Natan ode svojoj
kući. A Jahve udari dijete koje je Urijina žena rodila
Davidu i ono se teško razbolje. 16 David se molitvom
obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se kući i ležao
preko noći na goloj zemlji, pokriven vrećom. 17 A
starješine njegova doma stajahu oko njega da ga
podignu sa zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima
nikakva jela. 18 A sedmi dan umrije dijete. Davidovi
dvorani ne usudiše se javiti mu da je dijete umrlo. Jer
mišljahu: "Dok je dijete bilo živo, govorili smo mu, a
on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da
je dijete umrlo? Učinit će zlo!" 19 A David opazi da
njegovi dvorani šapću među sobom i on shvati da je
dijete umrlo. I upita David svoje dvorane: "Je li dijete
umrlo?" A oni odgovoriše: "Umrlo je." 20 Tada David
usta sa zemlje, okupa se, pomaza se i preobuče se
u druge haljine. Zatim uđe u Dom Jahvin i pokloni
se. Vrativši se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu
jela; i jeo je. 21 A njegovi dvorani upitaše ga: "Što
to radiš? Dok je dijete bilo živo, postio si i plakao;
a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!" 22 A
on odgovori: "Dok je dijete bilo živo, postio sam i
plakao jer sam mislio: 'Tko zna? Jahve će se možda
smilovati na me i dijete će ostati živo!' 23 A sada, kad
je umrlo, čemu da postim? Mogu li ga vratiti? Ja ću
otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni!" 24 Potom
David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe k njoj i leže s
njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime
Salomon. Jahve ga zamilova 25 i objavi to po proroku
Natanu. Ovaj ga nazva imenom Jedidja, po riječi
Jahvinoj. 26 Joab navali na Rabu sinova Amonovih i
osvoji kraljevski grad. 27 Tada Joab posla glasnika k
Davidu s porukom: "Ja sam navalio na Rabu i osvojio
grad uz vodu. 28 Sada ti saberi ostalu vojsku, opkoli
grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu
svoje ime." 29 I skupi David svu vojsku, krenu na
Rabu, navali na grad i zauze ga. 30 Ondje skinu s
Malkomove glave krunu, koja bijaše teška jedan zlatni
talenat; u njoj je bio dragi kamen, koji posta ures na
Davidovoj glavi. I vrlo bogat plijen odnese iz grada.
31 A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da
radi kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama
i upotrijebi ga za rad u ciglanama. I tako je isto činio
svim gradovima sinova Amonovih. Potom se David
sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

13 A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom
imao je lijepu sestru po imenu Tamaru i u nju se
zaljubio Davidov sin Amnon. 2 Amnon se toliko mučio
da se gotovo razbolio radi svoje sestre Tamare: jer
ona bijaše djevica, pa Amnon nije vidio mogućnosti
da joj učini bilo što. 3 Ali imaše Amnon prijatelja
po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja; a
Jonadab bijaše vrlo domišljat. 4 I upita on Amnona:
"Odakle to, kraljev sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi
li mi kazao?" A Amnon mu odgovori: "Zaljubljen sam u
Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma." 5 A Jonadab
mu reče: "Lezi u postelju i pričini se bolestan, pa kad
dođe tvoj otac da te pohodi, ti mu reci: 'Dopusti da
dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti; ako ona
pred mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću
iz njezine ruke jesti.'" 6 Amnon, dakle, leže i pričini
se bolestan. Kad je došao kralj da ga pohodi, reče
Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja sestra Tamara
da pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se
okrijepiti iz njezine ruke." 7 Tada David poruči Tamari
u palaču: "Idi u kuću svoga brata Amnona i priredi
mu jelo!" 8 Tamara ode u kuću svoga brata Amnona.
A on ležaše. Uze ona brašna, umijesi ga, načini
kolače pred njegovim očima te ih ispeče. 9 Potom uze
tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede jesti
nego reče: "Otpremite sve odavde!" I svi iziđoše od
njega. 10 Tada Amnon reče Tamari: "Donesi mi jelo u
spavaonicu da se okrijepim iz tvoje ruke!" I Tamara
uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome
bratu Amnonu u spavaonicu. 11 A kad mu je pružila
da jede, on je uhvati rukom i reče joj: "Dođi, sestro
moja, lezi sa mnom!" 12 A ona mu reče: "Nemoj,
brate moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu.
Ne čini takve sramote! 13 Kuda bih ja sa svojom
sramotom? A i ti bi bio kao bestidnik u Izraelu! Nego
govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!" 14 Ali je
on ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s njom.
15 Nato je odmah zamrzi silnom mržnjom te je mržnja
kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi kojom ju je
prije ljubio. I reče joj Amnon: "Ustani! Odlazi!" 16 A
ona mu odvrati: "Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš,
bit će to veće zlo od onoga koje si mi učinio!" Ali je on
ne htjede slušati, 17 nego dozva momka koji ga je
služio i zapovjedi mu: "Otjeraj ovu od mene, izbaci je
i zaključaj vrata za njom!" 18 (A ona je imala na sebi
haljinu s dugim rukavima, jer su se nekoć u takve
haljine oblačile kraljeve kćeri dok su bile djevojke.)
Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom. 19 Tada

Tamara uze prašine i posu se njom po glavi, razdrije
haljinu s dugim rukavima koju je imala na sebi, stavi
ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla. 20 A
njezin je brat Abšalom upita: “Je li možda tvoj brat
Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti: brat
ti je! Ne uzimaj to k srcu!” Tako je Tamara ostala
osamljena u kući svoga brata Abšaloma. 21 Kad je
kralj David čuo sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi,
ali ne htjede žalostiti svoga sina Amnona, koga je
ljubio jer mu bijaše prvorođenac. 22 A Abšalom ne
reče Amnonu ni riječi, ni zle ni dobre, jer je Abšalom
zamrzio Amnona što mu osramoti sestru Tamaru.
23 A poslije dvije godine imao je Abšalom striženje
ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva
svu kraljevu obitelj. 24 Abšalom dođe kralju i reče
mu: “Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca, pa neka
se kralj i njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi.”
25 Ali kralj odgovori Abšalomu: “Ne, sine, nećemo
doći svi, da ti ne budemo na teret.” Abšalom ustraja,
ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i otpusti.
26 Ali Abšalom nastavi: “Ako ti nećeš, dopusti da
bar moj brat Amnon pođe s nama.” A kralj ga upita:
“Zašto da ide s tobom?” 27 Ali je Abšalom i dalje
navaljivao te David naposljetku pusti s njim Amnona i
sve kraljeve sinove. Abšalom priredi kraljevsku gozbu
28 i zapovjedi svojim slugama ovako: “Pazite! Kad
se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam viknem:
'Ubijte Amnona!' tada ga pogubite! Ne bojte se, jer
vam tako zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se
junaci!” 29 I Abšalomove sluge učiniše s Amnonom
kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi
sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobjegoše.
30 Dok su oni još bili na putu, dođe ovakva vijest
Davidu: “Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, nije
ostao od njih ni jedan jedini.” 31 Kralj ustade, razdrije
svoje haljine i baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani
koji stajahu oko njega razdriješe svoje haljine. 32
Ali Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori
ovako: “Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve
mladiće, kraljeve sinove, jer je poginuo samo Amnon:
na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća
od onoga dana kad je Amnon osramotio njegovu
sestru Tamaru. 33 Zato neka sada moj gospodar i
kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi poginuli.
Poginuo je samo Amnon, 34 a Abšalom je pobjegao.”
A momak koji bijaše na straži podiže oči i ugleda
mnoštvo naroda gdje silazi cestom od Horonajima.
Stražar dođe i javi kralju: “Vidio sam ljude gdje silaze
cestom od Horonajima po gorskom obronku.” 35
Tada Jonadab reče kralju: “Evo stigoše kraljevi sinovi!
Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga.” 36 Tek što je
to izrekao, a to kraljevi sinovi uđoše i zaplakaše u
sav glas; a i kralj i svi njegovi dvorani plakahu. 37
Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k Talmaju, sinu
Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za
svojim sinom bez prestanka. 38 A pošto je Abšalom
pobjegao i otišao u Gešur, ostao je ondje tri godine.
39 Kralj David prestao se srditi na Abšaloma jer se
utješio zbog smrti Amnonove.

14 A Joab, sin Sarvijin, opazi da se kraljevo srce
okreće k Abšalomu. 2 Zato Joab pošalje u
Tekou po jednu pametnu ženu i reče joj: “Učini se
kao da si u žalosti za mrtvim, obuci žalobne haljine,
nemoj se mazati uljem, nego budi kao žena koja je
već dugo vremena u žalosti za mrtvim. 3 Otići ćeš
kralju i govorit ćeš mu ovako.” I Joab je nauči što
će govoriti. 4 Žena iz Tekoe ode kralju, pade ničice
na zemlju i pokloni se, zatim reče: “Pomozi, kralju!”
5 Kralj je upita: “Što ti je?” A ona odgovori: “Ah, ja
sam udovica. Muž mi je umro, 6 a tvoja je službenica
imala dva sina. Oni se posvadiše u polju, a nije
bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan od njih udario
svoga brata i ubio ga. 7 I sad se podiže sav rod na
tvoju službenicu i reče: 'Predaj nam toga što je ubio
svoga brata: mi ćemo ga pogubiti za život njegova
brata koga je ubio, a time ćemo zatrti i baštinika.'
Tako hoće da ugase žeravicu koja mi je ostala, da
ne ostave mome mužu ni imena ni potomstva na
zemlji.” 8 A kralj reče ženi: “Idi svojoj kući, ja ću
odrediti što treba za te.” 9 A žena iz Tekoe reče kralju:
“Gospodaru kralju! Neka na me i na moj očinski dom
padne krivica; kralj i njegovo prijestolje nedužni su u
tome!” 10 A kralj nastavi: “Onoga koji ti se zaprijetio
dovedi k meni! Taj te neće više dirnuti!” 11 A ona reče:
“Neka se kralj udostoji spomenuti ime Jahve, svoga
Boga, da krvni osvetnik neće umnožiti zator i da neće
pogubiti moga sina!” A on obeća: “Tako mi živog
Jahve, nijedna vlas neće pasti s glave tvome sinu!”
12 A žena nastavi: “Dopusti da tvoja službenica kaže
jednu riječ svome gospodaru kralju.” A on odvrati:
“Govori!” 13 A žena reče: “Dakle, zašto je kralj -
jer se izričući ovakvu presudu sam priznao krivim
- donio protiv naroda Božjega odluku da ne pušta
kući onoga koga je prognao? 14 Mi smo svi osuđeni
na smrt, slični smo vodi koja se prolije na zemlju i
više se ne može skupiti, i Bog ne podiže mrtvaca:
neka, dakle, kralj misli na to da prognanik ne ostane
izagnan daleko od njega. 15 A razlog zašto sam došla
da iznesem pred svoga gospodara kralja ovu stvar
bio je taj što su me zaplašili ljudi, pa je mislila tvoja
službenica: moram govoriti s kraljem, možda će kralj

učiniti ono što mu njegova službenica kaže. 16 Jer će
kralj poslušati svoju službenicu i izbaviti je iz ruku
čovjeka koji hoće da me istrijebi zajedno s mojim
sinom iz Božje baštine. 17 Zato je tvoja službenica
pomislila: neka mi riječ moga gospodara i kralja bude
na umirenje. Jer moj je gospodar i kralj kao Božji
anđeo koji sluša dobro i zlo. Jahve, tvoj Bog, neka
bude s tobom!" 18 Tada progovori kralj i reče ženi:
"Nemoj mi sada zatajiti ono što ću te pitati!" A žena
odgovori: "Neka govori moj gospodar kralj!" 19 Tada
kralj upita: "Nisu li Joabovi prsti s tobom u svemu
tome?" A žena odgovori: "Tako bio živ, gospodaru
kralju, zaista se ne može ni desno ni lijevo od svega
što je kazao moj gospodar i kralj! Jest, tvoj mi je
sluga Joab zapovjedio, on je naučio tvoju službenicu
sve ove riječi. 20 Tvoj je sluga Joab to učinio da bi
svemu dao drugo lice, ali je moj gospodar mudar
kao Božji anđeo, on zna sve što se zbiva na zemlji."
21 Tada se kralj okrenu Joabu i reče mu: "Dobro,
učinit ću to. Idi i dovedi natrag mladića Abšaloma!" 22
A Joab pade licem na zemlju, pokloni se i zahvali
kralju; zatim reče Joab: "Danas vidi tvoj sluga da je
našao milost u tvojim očima, gospodaru kralju, kad
je kralj ispunio molbu svoga sluge." 23 Potom se
diže Joab, ode u Gešur i dovede Abšaloma natrag u
Jeruzalem. 24 Ali kralj reče: "Neka ide u svoju kuću, a
meni neka ne dolazi na oči!" I Abšalom se povuče
u svoju kuću i ne dođe kralju na oči. 25 U svemu
Izraelu ne bijaše čovjeka tako lijepa kao Abšalom
komu bi se mogle izreći tolike pohvale: od pete do
glave nije bilo na njemu mane. 26 A kad bi šišao
kosu - a šišao ju je na koncu svake godine, jer mu je
bila preteška pa ju je morao šišati - mjerio bi svoju
kosu: bila bi teška dvije stotine šekela, po kraljevskoj
mjeri. 27 Abšalomu se rodiše tri sina i jedna kći po
imenu Tamara; bila je to vrlo lijepa žena. 28 Abšalom
provede dvije godine u Jeruzalemu a da nije došao
kralju na oči. 29 Tada Abšalom pozva Joaba k sebi da
bi ga poslao kralju, ali Joab ne htjede doći k njemu; i
posla drugi put po njega, ali on opet ne htjede doći.
30 Tada Abšalom zapovjedi slugama: "Znate Joabovo
polje koje je pokraj mojega i na kojem raste ječam:
idite i zapalite ga!" I Abšalomove sluge zapališe ono
polje. 31 Tada se diže Joab, dođe k Abšalomu u kuću
i upita ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile moje polje?"
32 A Abšalom odgovori Joabu: "Ja sam poslao k tebi i
poručio ti: 'Dođi ovamo, želio bih te poslati kralju s
ovom porukom: Zašto sam se vratio iz Gešura?' Bolje
bi bilo za mene da sam još ondje. Zato sad hoću
da dođem kralju na oči, pa ako ima na meni kakva
krivica, neka me pogubi!" 33 Joab ode kralju i javi mu
te riječi. Zatim kralj pozva Abšaloma. Dođe on pred
kralja, pokloni mu se i pade ničice pred kralja. I kralj
poljubi Abšaloma.

15 Poslije toga nabavi Abšalom sebi kola i konje i
pedeset ljudi koji su trčali pred njim. 2 Abšalom
je u rano jutro stajao kraj puta koji vodi do gradskih
vrata; i tko god je imao kakvu parnicu te išao kralju na
sud, Abšalom bi ga dozvao k sebi i pitao: "Iz kojega
si grada?" A kad bi ovaj odgovorio: "Tvoj je sluga iz
toga i toga Izraelova plemena", 3 tada bi mu Abšalom
rekao: "Vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali
nećeš naći nikoga koji bi te saslušao kod kralja." 4
Abšalom bi nastavljao: "Ah, kad bi mene postavili za
suca u zemlji! Svaki bi koji ima kakvu parnicu ili sud
dolazio k meni i ja bih mu pribavio pravo!" 5 A kad bi
mu se tko približio da mu se pokloni, on bi pružio
ruku, privukao ga k sebi i poljubio. 6 Tako je činio
Abšalom svim Izraelcima koji su dolazili na sud kralju.
Time je Abšalom predobivao srca Izraelaca za sebe.
7 Kad su prošle četiri godine, Abšalom reče kralju:
"Dopusti da odem u Hebron i da izvršim zavjet kojim
sam se zavjetovao Jahvi. 8 Jer kad bijah u Gešuru
u Aramu, tvoj se sluga zavjetovao ovako: 'Ako me
Jahve dovede natrag u Jeruzalem, iskazat ću čast
Jahvi u Hebronu.'" 9 A kralj mu odgovori: "Idi u miru!"
I on krenu na put i ode u Hebron. 10 Abšalom razasla
tajne glasnike po svim Izraelovim plemenima i poruči
im: "Kad čujete zvuk roga, tada recite: Abšalom je
postao kralj u Hebronu." 11 A ode s Abšalomom dvije
stotine ljudi iz Jeruzalema; bijahu to uzvanici koji su
bezazleno pošli ne znajući što se sprema. 12 Abšalom
posla i po Gilonjanina Ahitofela, Davidova savjetnika,
iz njegova grada Gilona, da pribiva prinošenju žrtava.
Urota je bila jaka, a mnoštvo Abšalomovih pristaša
sve je više raslo. 13 Tada stiže Davidu glasnik te mu
javi: "Srce Izraelaca priklonilo se Abšalomu." 14 Tada
David reče svim svojim dvoranima koji bijahu s njim u
Jeruzalemu: "Ustanite! Bježimo! Inače nećemo uteći
od Abšaloma. Pohitite brzo, da on ne bude brži i ne
stigne nas, da ne obori na nas zlo i ne pobije grada
oštricom mača!" 15 A kraljevi dvorani odgovoriše
kralju: "Što god odluči naš gospodar kralj, evo tvojih
slugu!" 16 I kralj iziđe pješice sa svim svojim dvorom;
ipak ostavi kralj deset inoča da čuvaju palaču. 17 I
kralj ode pješice sa svim narodom i zaustavi se kod
posljednje kuće. 18 Svi njegovi dvorani stajahu uza nj.
Tada svi Kerećani, svi Pelećani, Itaj i svi Gićani koji
bijahu došli s njim iz Gata, šest stotina ljudi, prođoše
pred kraljem. 19 Kralj upita Itaja Gićanina: "Zašto i ti
ideš s nama? Vrati se i ostani kod kralja! Ti si stranac,

prognan iz svoje zemlje. 20 Jučer si došao, a danas
da te vodim da se potucaš s nama kad ja idem kamo
me sreća nanese. Vrati se i odvedi svoju braću natrag
sa sobom, a Jahve neka ti iskaže ljubav i vjernost!”
21 Ali Itaj odgovori kralju ovako: “Živoga mi Jahve i
tako mi živ bio moj gospodar kralj: gdje god bude moj
gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, ondje će biti i
tvoj sluga!” 22 Tada David reče Itaju: “Hajde, prođi!” I
Itaj iz Gata prođe sa svim svojim ljudima i sa svom
svojom pratnjom. 23 Svi plakahu iza glasa. Kralj je
stajao na potoku Kidronu i sav je narod prolazio pred
njim prema pustinji. 24 Bijaše ondje i Sadok i s njim
svi leviti koji su nosili Kovčeg Božji. I oni spustiše
Kovčeg Božji kraj Ebjatara dok sav narod nije izišao
iz grada. 25 Tada kralj reče Sadoku: “Odnesi Kovčeg
Božji natrag u grad. Ako nađem milost u Jahve, on će
me dovesti natrag i dopustiti mi da opet vidim njega i
njegovo prebivalište. 26 A ako rekne ovako: 'Nisi mi
po volji!' - onda evo me, neka čini sa mnom što je
dobro u njegovim očima!” 27 Još kralj reče svećeniku
Sadoku: “Hajde, ti i Ebjatar vratite se u miru u grad, i
vaša dva sina s vama, tvoj sin Ahimaas i Ebjatarov
sin Jonatan. 28 Evo, ja ću se zadržati na ravnicama
pustinje dok ne dođe od vas glas da me obavijesti.” 29
Nato Sadok i Ebjatar odnesoše Kovčeg Božji natrag u
Jeruzalem i ostadoše ondje. 30 David se uspinjao na
Maslinsku goru, sve plačući, pokrivene glave i bos, i
sav narod koji ga je pratio iđaše pokrivene glave i
plačući. 31 Tada javiše Davidu da je i Ahitofel među
urotnicima s Abšalomom. A David zavapi: “Obezumi
Ahitofelove savjete, Jahve!” 32 Kad je David došao
na vrh gore, ondje gdje se klanja Bogu, dođe mu u
susret Hušaj Arčanin, prijatelj Davidov, razdrte haljine
i glave posute prahom. 33 David mu reče: “Ako pođeš
sa mnom, bit ćeš mi na teret. 34 Ali ako se vratiš u
grad i kažeš Abšalomu: 'Bit ću tvoj sluga, gospodaru
kralju; prije sam služio tvome ocu, a sada ću služiti
tebi', moći ćeš tada okretati Ahitofelove savjete u
moju korist. 35 S tobom će biti i svećenici Sadok i
Ebjatar. Sve što čuješ iz palače, javi svećenicima
Sadoku i Ebjataru. 36 S njima su ondje i dva njihova
sina, Ahimaas Sadokov i Jonatan Ebjatarov: po njima
mi javljajte sve što čujete.” 37 Tako se Hušaj, prijatelj
Davidov, vrati u grad upravo u času kad je Abšalom
ulazio u Jeruzalem.

16 Kad je David prešao malo preko vrha, dođe
mu u susret Siba, sluga Meribaalov, sa dva
osamarena magarca koja su nosila dvije stotine
kruhova, sto grozdova suhog grožđa, sto voćnjača i
mijeh vina. 2 Kralj upita Sibu: “Što ćeš s tim?” A Siba
odgovori: “Magarci će poslužiti kraljevoj obitelji za
jahanje, kruh i voće momcima za jelo, a vino za piće
onima koji se umore u pustinji.” 3 Kralj dalje upita: “A
gdje je sin tvoga gospodara?” A Siba odgovori kralju:
“Eno, ostao je u Jeruzalemu jer je mislio: 'Danas
će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'”
4 Tada kralj reče Sibi: “Sve što posjeduje Meribaal
neka je tvoje.” A Siba odgovori: “Bacam se ničice
pred tobom. O, da bih i dalje bio dostojan milosti u
tvojim očima, kralju gospodaru!” 5 Kad je kralj David
došao do Bahurima, izađe odande čovjek od roda
Šaulova. Zvao se Šimej, a bio je sin Gerin. Dok je
izlazio, neprestano je proklinjao. 6 Bacao je kamenje
na Davida i na sve dvorane kralja Davida, premda
je sva vojska sa svim junacima okruživala kralja s
desne i lijeve strane. 7 A Šimej je ovako govorio
proklinjući: “Odlazi, odlazi, krvniče, ništarijo! 8 Jahve
je okrenuo na tebe svu krv Šaulova doma, kojemu
si ti oduzeo kraljevstvo. Ujedno je Jahve predao
kraljevstvo u ruke tvome sinu Abšalomu. Evo, sad
si zapao u nevolju jer si krvnik.” 9 Tada Sarvijin sin
Abišaj zapita kralja: “Zar da ovaj uginuli pas proklinje
moga gospodara kralja? Dopusti da odem prijeko i da
mu skinem glavu!” 10 Ali kralj odgovori: “Što hoćete
od mene, Sarvijini sinovi? Ako on proklinje te ako mu
je Jahve zapovjedio: 'Proklinji Davida!' - tko ga smije
pitati: 'Zašto činiš tako?'” 11 Nato David reče Abišaju i
svim svojim dvoranima: “Eto, moj sin koji je izašao od
moga tijela radi mi o glavi, a kamoli neće sada ovaj
Benjaminovac! Pustite ga neka proklinje ako mu je
Jahve to zapovjedio. 12 Možda će Jahve pogledati na
moju nevolju te mi vratiti dobro za njegovu današnju
psovku.” 13 Zatim David sa svojim ljudima nastavi
put, a Šimej iđaše gorskom stranom usporedo s
njim, neprestano psujući, bacajući kamenje i dižući
prašinu. 14 Kralj i sav narod koji ga je pratio stigoše
umorni i ondje odahnuše. 15 Abšalom je međutim sa
svim narodom izraelskim ušao u Jeruzalem; i Ahitofel
bijaše s njim. 16 A kad je Hušaj Arčanin, Davidov
prijatelj, došao k Abšalomu, reče Hušaj Abšalomu:
“Živio kralj! Živio kralj!” 17 A Abšalom upita Hušaja:
“Je li to tvoja vjernost prema tvome prijatelju? Zašto
nisi otišao sa svojim prijateljem?” 18 A Hušaj odgovori
Abšalomu: “Ne, nego koga je izabrao Jahve i ovaj
narod i svi Izraelci, njegov ću biti i s njim ću ostati.
19 A drugo: kome ću služiti? Zar ne njegovu sinu?
Kako sam služio tvojemu ocu, tako ću služiti tebi.” 20
Potom se Abšalom obrati Ahitofelu: “Savjetuj sada:
što da činimo?” 21 Ahitofel odgovori Abšalomu: “Uđi k
inočama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju palaču:
tada će sav Izrael čuti da si u zavadi sa svojim ocem,

pa će se ohrabriti svi oni koji su pristali uz tebe." 22
Tada razapeše za Abšaloma šator na krovu i Abšalom
uđe k inočama svoga oca na oči svemu Izraelu. 23 A
savjet što bi ga dao Ahitofel u ono vrijeme vrijedio je
kao odgovor Božji; toliko je vrijedio svaki Ahitofelov
savjet i kod Davida i kod Abšaloma.

17 Nato Ahitofel reče Abšalomu: "Dopusti da
izaberem dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem
i pođem u potjeru za Davidom još noćas. 2 Navalit
ću na njega kad bude umoran i bez snage; plašit ću
ga i razbježat će se sav narod koji je s njim. Onda
ću ubiti samoga kralja. 3 A sav ću narod dovesti
natrag k tebi, kao što se mlada vraća svome mužu:
ti radiš o glavi samo jednome čovjeku, a sav će
narod onda biti miran." 4 Svidje se to Abšalomu i
svim starješinama Izraelovim. 5 Ali Abšalom reče:
"Pozovimo još Hušaja Arčanina da čujemo što će nam
on kazati!" 6 Kad je Hušaj došao k Abšalomu, reče
mu Abšalom: "Ahitofel je svjetovao ovako. Hoćemo li
učiniti kako je on predložio? Ako ne, govori ti!" 7 A
Hušaj odgovori Abšalomu: "Ovaj put savjet Ahitofelov
nije dobar." 8 I nastavi Hušaj: "Ti znaš da su tvoj
otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao medvjedica
kojoj su oteli njezine medvjediće. Tvoj je otac ratnik,
neće on dopustiti da narod počiva preko noći. 9
On se sada krije u kakvoj jami ili na kakvu drugom
mjestu. Pa ako odmah u početku koji od naših padne,
proširit će se glas o porazu u vojsci koja je pristala uz
Abšaloma. 10 Tada će i najhrabriji, u koga je srce kao
u lava, izgubiti srčanost. Jer sav Izrael zna da je tvoj
otac junak i da su hrabri oni koji ga prate. 11 Zato ja
svjetujem ovo: neka se sav Izrael, od Dana do Beer
Šebe, okupi oko tebe, da ga bude kao pijeska na
obali morskoj, a ti sam da stupaš u njihovoj sredini.
12 Tada ćemo navaliti na njega gdje se god bude
nalazio, oborit ćemo se na nj kao što rosa pada na
zemlju i nećemo ostaviti živa ni njega niti ikojega
od njegovih ljudi. 13 Ako li se povuče u koji grad,
sav će izraelski narod donijeti užeta pod onaj grad
pa ćemo ga povlačiti do potoka, sve dok više ni
kamenčića ne bude od njega." 14 Tada Abšalom i
svi Izraelci rekoše: "Bolji je savjet Hušaja Arčanina
nego savjet Ahitofelov." Jer Jahve bijaše odlučio
da se osujeti izvrsna Ahitofelova osnova, kako bi
navukao nesreću na Abšaloma. 15 Potom Hušaj
javi svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Ahitofel je tako
i tako savjetovao Abšaloma i starješine izraelske,
a ja sam savjetovao tako i tako. 16 Zato sad brzo
javite to Davidu i poručite mu: 'Nemoj noćas noćiti na
ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi na drugu stranu
da ne bude uništen kralj i sva vojska koja je s njim.'"
17 Jonatan i Ahimaas zadržavali se kod Rogelskog
izvora; jedna je sluškinja dolazila i donosila im vijesti,
a oni su odlazili da to jave kralju Davidu, jer se nisu
smjeli odati ulazeći u grad. 18 Ali ih opazi neki momak
te javi Abšalomu. Nato obojica žurno odoše i dođoše u
kuću nekoga čovjeka u Bahurimu. U njegovu dvorištu
bijaše studenac i oni se spustiše u nj. 19 A žena uze i
razastrije pokrivač preko otvora studencu i posu po
njem stučenoga zrnja, tako da se ništa nije moglo
opaziti. 20 Abšalomove sluge dođoše k toj ženi u
kuću i upitaše: "Gdje su Ahimaas i Jonatan?" A žena
im odgovori: "Otišli su dalje prema vodi." Potom su ih
još tražili, ali ih ne nađoše pa se vratiše u Jeruzalem.
21 A kad su oni otišli, ona dvojica iziđoše iz studenca i
odoše da donesu vijesti kralju Davidu. I rekoše mu:
"Ustajte i prijeđite brže preko vode, jer je tako i tako
savjetovao protiv vas Ahitofel." 22 Tada se David i sav
narod što bijaše s njim diže i prijeđe preko Jordana; u
zoru nije više bilo nijednoga koji nije prešao preko
Jordana. 23 Kad je Ahitofel vidio da se nije izvršio
njegov savjet, osamari svoga magarca, krenu na put
i ode svojoj kući u svoj grad. Ondje se pobrinu za
svoju kuću, zatim se objesi i umrije. Pokopaše ga
u grobu njegova oca. 24 David je već bio došao u
Mahanajim kad je Abšalom prešao preko Jordana
sa svim Izraelcima koji bijahu s njim. 25 Abšalom
bijaše postavio Amasu za zapovjednika nad vojskom
namjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekoga čovjeka
po imenu Jitre, Jišmaelovca, koji je ušao k Abigajili,
kćeri Jišajevoj i sestri Sarvije, Joabove majke. 26
Izrael i Abšalom udariše tabor u zemlji gileadskoj.
27 Kad je David došao u Mahanajim, tada Šobi, sin
Nahašev iz Rabe Amonske, pa Makir, sin Amielov
iz Lo Debara, i Barzilaj, Gileađanin iz Rogelima, 28
donesoše postelja, pokrivača, čaša i zemljanog suđa,
uz to pšenice, ječma, brašna, pržena žita, boba, leće,
29 meda, kiseloga mlijeka i sira kravljeg i ovčjeg i
ponudiše Davida i narod što bijaše s njim da jedu. Jer
mišljahu: "Ljudi su u pustinji trpjeli glad, umor i žeđu."

18 Potom David pobroji narod što bijaše s njim i
postavi nad njima tisućnike i stotnike. 2 Zatim
podijeli vojsku na tri skupine: jednu trećinu predade
Joabu, drugu trećinu Abišaju, sinu Sarvijinu, bratu
Joabovu, a treću trećinu Itaju iz Gata. Tada David
reče narodu: "I ja ću s vama u rat." 3 Ali se narod
usprotivi: "Ne smiješ ti ići. Jer ako mi i pobjegnemo,
neće nitko na to obraćati pažnju, ili ako nas i pola
izgine, neće se na to obraćati pažnja; ali ti sam
vrijediš kao nas deset tisuća. Osim toga, bolje je

da budeš pripravan da nam iz grada pomogneš." 4
A kralj im odgovori: "Učinit ću sve što vam se čini
dobro." I kralj stade kod vrata dok je vojska izlazila
po stotinama i tisućama. 5 A Joabu, Abišaju i Itaju
dade zapovijed: "Čuvajte mi mladića Abšaloma!" I
sav je narod čuo da je kralj tako zapovjedio svim
vojvodama za Abšaloma. 6 Tako vojska iziđe za boj
spremna pred Izraela i bitka se zametnu u Efrajimovoj
šumi. 7 Izraelsku vojsku potukoše Davidovi ljudi; i
velik poraz bijaše u onaj dan: dvadeset tisuća mrtvih.
8 Boj se proširio po svemu onom kraju i više je ljudi
onoga dana progutala šuma nego mač. 9 Abšalom
slučajno zapade u ruke Davidovim ljudima. Abšalom
je jahao na mazgi, a mazga naiđe pod grane velika
hrasta, tako te je Abšalomu glava zapela o grane i on
osta viseći između neba i zemlje, dok je mazga ispod
njega otišla dalje. 10 Vidje to neki čovjek i javi Joabu
govoreći: "Upravo sam vidio Abšaloma gdje visi o
jednom hrastu." 11 A Joab odvrati čovjeku koji mu
je to javio: "Kad si ga vidio, zašto ga na mjestu nisi
sastavio sa zemljom? Moja bi onda bila dužnost da
ti dam deset srebrnih šekela i jedan pojas!" 12 Ali
čovjek odgovori Joabu: "I kad bi mi na dlan izbrojio
tisuću srebrnih šekela, ne bih digao ruku na kraljeva
sina! Čuli smo na svoje uši kako je kralj zapovjedio
tebi, Abišaju i Itaju govoreći: 'Čuvajte mi mladića
Abšaloma!' 13 Da sam podmuklo napao na njega
izlažući opasnosti svoj život - jer kralju ništa ne ostaje
skriveno - onda bi se ti držao po strani." 14 A Joab
odvrati: "Neću ja ovdje dangubiti s tobom!" I uze
tri sulice u ruke i zabode ih u srce Abšalomu, koji
je bio još živ viseći o hrastu. 15 Nato priđe deset
momaka, štitonoša Joabovih, i dotukoše Abšaloma
i usmrtiše. 16 Tada Joab zapovjedi da zatrube u
rog, i vojska prestade progoniti Izraela jer je Joab
zaustavio vojsku. 17 Potom uzeše Abšaloma, baciše
ga u duboku jamu usred šume i navaljaše na nj veliku
gomilu kamenja. Izraelci pak pobjegoše svaki svome
šatoru. 18 Abšalom bijaše još za života postavio sebi
spomenik u Kraljevoj dolini jer mišljaše: "Nemam sina
koji bi sačuvao spomen mome imenu." I nazvao je taj
spomenik po svome imenu te se još i danas zove
"Abšalomov spomenik". 19 Ahimaas, Sadokov sin,
reče Joabu: "Idem javiti kralju veselu vijest da mu je
Jahve pribavio pravdu izbavivši ga iz ruku njegovih
neprijatelja." 20 Ali mu Joab reče: "Ne možeš danas
biti glasnik vesele vijesti, nego ćeš to biti koji drugi
dan; danas ne možeš javiti dobru vijest jer je poginuo
kraljev sin." 21 Zatim Joab zapovjedi Etiopljaninu: "Idi
javi kralju što si vidio!" Etiopljanin se pokloni Joabu i
otrča. 22 A Sadokov sim Ahimaas opet zamoli Joaba:
"Dogodilo se što mu drago, dopusti da otrčim i ja za
Etiopljaninom." A Joab upita: "Zašto bi trčao, sine
moj, kad ti ta vesela vijest neće pribaviti nagrade?"
23 A on ponovi: "Dogodilo se što mu drago, trčat ću!"
A Joab mu odvrati: "Trči!" I Ahimaas otrča putem kroz
ravnicu i preteče Etiopljanina. 24 David je upravo
sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar se
bio uspeo na krov iznad vrata. Podigavši oči, stražar
ugleda čovjeka kako trči sam. 25 Stražar povika i javi
kralju, a kralj mu reče: "Ako je sam, nosi dobar glas
na ustima." Čovjek je dolazio sve bliže. 26 Uto stražar
ugleda drugoga čovjeka gdje trči. I povika stražar
koji je bio nad vratima: "Evo još jednoga čovjeka koji
trči sam!" A kralj odvrati: "I taj nosi dobar glas." 27
Stražar nastavi: "Prepoznajem trk prvoga čovjeka:
trči kao Sadokov sin Ahimaas." A kralj odvrati: "To je
dobar čovjek, dolazi s dobrim glasom." 28 Ahimaas
se približi kralju i pozdravi ga: "Zdravo!" Baci se
licem na zemlju pred kraljem i nastavi: "Blagoslovljen
Jahve, tvoj Bog, koji je napustio ljude što su digli
ruku na moga gospodara i kralja!" 29 A kralj upita:
"Je li spašen mladić Abšalom?" A Ahimaas odgovori:
"Vidio sam veliku vrevu kad je kraljev sluga Joab slao
tvoga slugu, ali ne znam što je bilo." 30 Kralj mu reče:
"Odstupi i stani tamo!" On odstupi i stade. 31 Uto
stiže Etiopljanin i progovori: "Neka moj gospodar kralj
primi veselu vijest. Jahve ti je danas pribavio pravdu
izbavivši te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe."
32 A kralj upita Etiopljanina: "Je li spašen mladić
Abšalom?" A Etiopljanin odgovori: "Neka neprijatelji
moga gospodara i kralja i svi koji se dižu na tebe u
zloj namjeri - prođu kao taj mladić!" 33 Kralj zadrhta,
pope se u gornju odaju nad vratima i zaplaka; jecajući
govoraše ovako: "Sine Abšalome, sine moj! Sine
moj Abšalome! Oh, da sam ja umro mjesto tebe!
Abšalome, sine moj, sine moj!"

19 I javiše Joabu: "Eno kralj plače i tuguje za
Abšalomom." 2 Tako se pobjeda u onaj dan
pretvorila u žalost za svu vojsku, jer je vojska čula u
onaj dan da kralj tuguje za svojim sinom. 3 I toga se
dana vojskom kradom vrati u grad, kao što se kradom
šulja vojska koja se osramotila bježeći iz boja. 4 A
kralj je pokrio svoje lice i vapio iza glasa: "Sine moj
Abšalome! Abšalome, sine moj! Sine moj!" 5 Tada
Joab dođe kralju u kuću i reče mu: "Postiđuješ danas
lice svih svojih slugu koji su danas spasili život tebi,
život tvojim sinovima i tvojim kćerima, život tvojim
ženama i život inočama tvojim, 6 jer iskazuješ ljubav
onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube.
Danas si pokazao da ti ništa nije ni do vojvoda ni do

vojnika, jer vidim sada da bi ti sasvim pravo bilo kad
bi Abšalom bio živ, a mi svi da smo danas poginuli.
7 Zato sada ustani, iziđi i prijazno progovori svojim
vojnicima; jer, kunem ti se Jahvom, ako ne iziđeš,
nijedan čovjek neće ostati noćas s tobom, i to će ti
biti veća nesreća od svih koje su te snašle od tvoje
mladosti pa do sada." 8 Kralj ustade i sjede na vrata.
Javiše to svemu narodu govoreći: "Eno kralj sjedi
na vratima." I sav narod dođe pred kralja. A Izraelci
bijahu pobjegli svaki u svoj šator. 9 I sav se narod po
svim Izraelovim plemenima prepirao govoreći: "Kralj
nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja, on nas je
izbavio iz ruku filistejskih, a sada je morao pobjeći iz
zemlje ispred Abšaloma. 10 A Abšalom koga smo
pomazali za kralja poginuo je u boju. Zašto se, dakle,
kolebate dovesti kralja natrag?" 11 Te riječi svega
Izraela dopru do kralja u njegovu kuću. Zato kralj
David poruči svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Recite
starješinama judejskim ovako: 'Zašto da vi budete
posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću? 12 Vi
ste moja braća, vi ste od moga mesa i od mojih kosti.
Zašto biste, dakle, bili posljednji koji će dovesti kralja
natrag?' 13 Recite i Amasi: 'Nisi li ti od mojih kosti i od
moga mesa? Neka mi Bog učini zlo i neka mi doda
drugo ako mi ne budeš zauvijek vojvoda nad mojom
vojskom namjesto Joaba!'" 14 Tada se složiše svi ljudi
Judina roda kao jedan čovjek i poručiše kralju: "Vrati
se sa svim svojim ljudima!" 15 I tako se kralj vrati i
dođe do Jordana, a Judejci bijahu stigli do Gilgala
dolazeći u susret kralju da prate kralja na prijelazu
preko Jordana. 16 Tada je pohitio i Šimej, sin Gerin,
Benjaminovac iz Bahurima, i sišao s Judejcima u
susret kralju Davidu. 17 Imao je sa sobom tisuću
ljudi od Benjaminova plemena. I Siba, sluga Šaulova
doma, sa petnaest svojih sinova i dvadeset svojih
slugu, dođe do Jordana pred kralja. 18 Dovezli su
splav da prevezu kraljevu čeljad i da učine sve što bi
mu bilo drago. A Gerin sin Šimej baci se pred noge
kralju kad je kralj htio prijeći preko Jordana; 19 i reče
kralju: "Neka mi moj gospodar ne upiše u grijeh! Ne
opominji se zla što ti ga je učinio tvoj sluga u onaj dan
kad je moj gospodar i kralj izlazio iz Jeruzalema. Neka
to kralj ne uzima k srcu! 20 Tvoj sluga uviđa da je
sagriješio; zato sam, evo, došao danas prvi iz svega
Josipova doma da siđem u susret svome gospodaru i
kralju." 21 Ali Sarvijin sin Abišaj progovori i reče: "Zar
Šimej ne zaslužuje smrt što je proklinjao pomazanika
Jahvina?" 22 A David odgovori: "Što ja imam s vama,
Sarvijini sinovi, te me danas uvodite u napast? Zar
bi danas mogao tko biti pogubljen u Izraelu? TÓa
sada znam da sam danas opet kralj nad Izraelom."
23 Tada kralj reče Šimeju: "Nećeš poginuti!" I kralj mu
se zakle. 24 I Šaulov sin Meribaal sišao je u susret
kralju. On nije njegovao ni svojih nogu ni svojih ruku,
nije uređivao svoje brade, nije prao svojih haljina
od onoga dana kad je otišao kralj pa sve do dana
kad se opet vratio u miru. 25 Kad je iz Jeruzalema
došao u susret kralju, upita ga kralj: "Zašto nisi pošao
sa mnom, Meribaale?" 26 A on odgovori: "Kralju
gospodaru! Moj me sluga prevario. Tvoj mu je sluga
rekao: 'Osamari mi magaricu da je uzjašem i pođem
s kraljem!' Jer tvoj je sluga hrom. 27 On je oklevetao
tvoga slugu pred mojim gospodarom i kraljem. Ali moj
je gospodar i kralj kao Božji anđeo: zato čini što je
dobro u tvojim očima. 28 Jer sav moj očinski dom nije
bio drugo zaslužio nego smrt od moga gospodara
kralja, a ti si ipak primio svoga slugu među one koji
jedu za tvojim stolom. Pa kako još imam pravo tužiti
se kralju?" 29 A kralj mu odgovori: "Čemu da još
duljiš svoj govor? Određujem: ti i Siba podijelite njive!"
30 Meribaal reče kralju: "Neka uzme i sve, kad se
moj gospodar kralj sretno vratio u svoj dom!" 31
I Barzilaj Gileađanin dođe iz Rogelima i nastavi s
kraljem da ga isprati preko Jordana. 32 Barzilaj bijaše
vrlo star, bilo mu je osamdeset godina. Pribavljao je
kralju opskrbu dok je boravio u Mahanajimu jer bijaše
vrlo imućan čovjek. 33 Kralj reče Barzilaju: "Pođi sa
mnom, ja ću te u tvojim starim danima uzdržavati kod
sebe u Jeruzalemu." 34 A Barzilaj odgovori kralju: "A
koliko mi još godina života ostaje da idem s kraljem u
Jeruzalem? 35 Sada mi je osamdeset godina; mogu li
još razlikovati što je dobro a što zlo? Može li tvojem
sluzi još goditi što jede i pije? Mogu li još slušati glas
pjevača i pjevačica? Zašto bi tvoj sluga bio još na
teret mome gospodaru kralju? 36 Tvoj će sluga još
samo prijeći preko Jordana s kraljem, ali zašto bi mi
kralj dao takvu nagradu? 37 Dopusti svome sluzi da
se vrati, da umrem u svom gradu kod groba svoga
oca i svoje majke. Ali evo tvoga sluge Kimhama, neka
ide dalje s mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini
što je dobro u tvojim očima!" 38 Kralj odgovori: "Neka
onda Kimham ide sa mnom dalje, a ja ću mu učiniti
što bude tebi drago i što god me zamoliš sve ću mu
učiniti za tebe." 39 Kad je sav narod prešao preko
Jordana, prijeđe i kralj, poljubi Barzilaja i blagoslovi
ga, potom se ovaj vrati u svoje mjesto. 40 Kralj nastavi
put u Gilgal, a Kimham iđaše s njim. Kralja je pratio
sav narod Judin i polovina naroda Izraelova. 41 Uto
svi Izraelci dođu pred kralja i upitaju ga: "Zašto te
naša braća Judejci ukradoše i zašto prevedoše preko
Jordana našega kralja i njegov dom i sve Davidove
ljude s njim?" 42 A Juda odgovori Izraelu: "Kralj je

meni rod. Zašto si se ražestio zbog toga? Jesam li
jeo na kraljev račun? Ili sam si što prigrabio?” 43 Tada
Izrael odgovori Judi ovako: “Ja imam deset udjela
na kralja i prema tebi ja sam prvorođenac. Zašto si
me, dakle, prezreo? Nije li moja riječ bila prva kad je
trebalo natrag dovesti moga kralja?” Ali govor Judin
bijaše tvrđi od govora Izraelova.

20 Ondje se slučajno našao opak čovjek po imenu
Šeba, Bikrijev sin, Benjaminovac. On zatrubi u
rog i viknu: “Mi nemamo udjela na Davidu ni baštine
na Jišajevu sinu! Svaki svome šatoru, Izraele!” 2 Tako
svi Izraelci ostaviše Davida i pođoše za Bikrijevim
sinom Šebom; a Judejci prionuše uza svoga kralja i
otpratiše ga od Jordana do Jeruzalema. 3 Kad se
David vratio u svoju palaču u Jeruzalem, uze deset
inoča koje je bio ostavio da čuvaju palaču i stavi ih da
budu čuvane. Brinuo im se za uzdržavanje, ali nije
više išao k njima. Tako su one živjele zatvorene do
svoje smrti, kao udovice živoga muža. 4 Potom kralj
zapovjedi Amasi: “Sazovi mi Judejce do tri dana, a i ti
da budeš ovdje!” 5 Amasa ode da sazove Judejce,
ali se zadrža preko vremena koje mu bijaše odredio
kralj. 6 Tada David reče Abišaju: “Sad će nam Bikrijev
sin Šeba biti opasniji nego Abšalom. Zato uzmi ljude
svoga gospodara i pođi za njim u potjeru da se ne
domogne tvrdih gradova i ne izmakne nam iz očiju!”
7 Za Abišajem krenu na put Joab, Kerećani, Pelećani
i svi junaci; oni iziđu iz Jeruzalema u potjeru za
Bikrijevim sinom Šebom. 8 Kad su bili kod velikoga
kamena što je kod Gibeona, dođe Amasa prema
njima. Joab imaše na sebi ratnu haljinu, a preko nje
imaše pripasan mač uz bedro, u koricama; ali mu
se mač iskliznu i pade. 9 Joab pozdravi Amasu:
“Jesi li mi dobro, brate?” I desnom rukom uhvati
za bradu Amasu da ga poljubi. 10 Amasa se nije
obazirao na mač koji bijaše Joabu u ruci, i on ga
udari njim u trbuh i prosu mu utrobu na zemlju. Nije
morao ponoviti udarac i Amasa umrije. Joab sa svojim
bratom Abišajem nastavi potjeru za Bikrijevim sinom
Šebom. 11 Jedan od Joabovih momaka osta na straži
kod Amase i tu je vikao: “Kome je mio Joab i tko je
za Davida neka slijedi Joaba!” 12 A Amasa ležao u
krvi nasred puta. Videći onaj čovjek gdje se ustavlja
sav narod, odvuče Amasu s puta u polje i baci preko
njega kabanicu jer je vidio gdje se zaustavlja svatko
tko naiđe blizu njega. 13 Kad je Amasa bio uklonjen s
puta, svi ljudi pođoše za Joabom da gone Bikrijeva
sina Šebu. 14 Šeba je prošao kroza sva izraelska
plemena sve do Abel Bet Maake i svi Bikrani s njim.
Skupiše se oni i pođoše za njim. 15 Joab dođe i
opsjede ga u Abel Bet Maaki. Dade nasuti nasip
oko grada. Sva vojska koja bijaše s Joabom navali
potkopavati zid da ga obori. 16 Tada se jedna mudra
žena uspe na zid i povika iz grada: “Čujte! Čujte!
Recite Joabu: 'Priđi ovamo, da govorim s tobom!'”
17 Kad je prišao, upita žena: “Jesi li ti Joab?” On
odgovori: “Jesam.” A ona će: “Poslušaj riječ sluškinje
svoje!” On odgovori: “Slušam.” 18 Žena nastavi:
“Nekoć se govorilo ovako: 'Treba pitati u Abelu i u
Danu 19 je li svršeno s onim što su utvrdili vjernici u
Izraelu.' Ti bi htio uništiti jedan grad, i to jedan od
matičnih gradova u Izraelu. Zašto zatireš baštinu
Jahvinu?” 20 Joab odgovori ovako: “Daleko, daleko
bilo to od mene! Ne želim ni zatirati ni razarati. 21 Ne
radi se o tome, nego je jedan čovjek iz Efrajimove
gore, po imenu Šeba, Bikrijev sin, podigao ruku na
kralja, na Davida. Predajte samo njega, pa ću otići od
grada!” Žena odgovori Joabu: “Dobro. Odmah će ti
njegovu glavu baciti preko zida!” 22 Žena se vrati u
grad i progovori svemu narodu kako joj je govorila
njezina mudrost. I odsjekoše glavu Bikrijevu sinu
Šebi i baciše je Joabu. A on zapovjedi da zatrube
u rog te se raziđoše od grada, svaki u svoj kraj.
A Joab se vrati kralju u Jeruzalem. 23 Joab je bio
zapovjednik nad svom vojskom. Jojadin sin Benaja
bio je zapovjednik nad Kerećanima i Pelećanima. 24
Adoram je bio nadglednik nad radovima. Ahiludov sin
Jošafat bio je pečatnik. 25 Seraja je bio državni pisar.
Sadok i Ebjatar bijahu svećenici. 26 Uz to je Jairanin
Ira bio zamjenik Davidov.

21 U dane Davidove vladaše jednom glad tri godine
uzastopce. David se obrati Jahvi, a Jahve mu
odgovori: “Na Šaulu i njegovu domu leži krvna krivnja
jer je pogubio Gibeonce.” 2 Tada kralj sazva Gibeonce
da ih pita. Ti Gibeonci nisu pripadali Izraelcima, nego
su bili ostatak Amorejaca, kojima se Izraelci bijahu
zakleli zakletvom, ali je Šaul tražio da ih uništi u svojoj
revnosti za Izraelce i Judejce. 3 David, dakle, upita
Gibeonce: “Što da vam učinim i čime da vam dadem
zadovoljštinu da biste blagoslovili baštinu Jahvinu?”
4 Gibeonci odgovoriše: “Ne tražimo mi ni srebra ni
zlata od Šaula i njegova doma, niti nam je stalo da se
pogubi koji čovjek u Izraelu.” David će im nato: “Što
reknete učinit ću za vas.” 5 A oni odgovoriše kralju:
“Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao da nas
uništi, da nas ne bude nigdje u svemu izraelskom
području, 6 od njegovih potomaka neka nam se preda
sedam ljudi da ih objesimo pred Jahvom u Gibeonu
na gori Jahvinoj.” Kralj odvrati: “Dat ću vam ih.” 7
Kralj poštedje Meribaala, sina Šaulova sina Jonatana,

zbog zakletve pred Jahvom koja ih je vezala, Davida i
Jonatana, sina Šaulova. 8 Tako kralj uze oba sina
Rispe, Ajine kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i
Meribaala, i svih pet sinova Merabe, Šaulove kćeri,
koje je rodila Adrielu, sinu Barzilajevu, iz Mehole. 9
Njih dade u ruke Gibeoncima, a oni ih objesiše na gori
pred Jahvom. Tako sva sedmorica poginuše zajedno,
pogubljeni prvih dana žetve, na početku ječmene
žetve. 10 Rispa, Ajina kći, uze kostrijet i prostrije je za
sebe na stijeni od početka ječmene žetve sve dok
nije kiša s neba pala na mrtva tijela, i tako nije dala
nebeskim pticama da se spuštaju na njih danju ni
poljskim zvijerima noću. 11 Kad su Davidu javili što je
učinila Ajina kći Rispa, Šaulova inoča, 12 ode David i
uze Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana od
stanovnika Jabeša Gileadskog, koji ih bijahu potajno
odnijeli s trga u Bet Šanu, gdje su ih objesili Filistejci
u onaj dan kad su Filistejci porazili Šaula na Gilboi. 13
David prenese odande Šaulove kosti i kosti njegova
sina Jonatana pa ih združi s kostima pogubljenih. 14 I
ukopaše Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana
s kostima pogubljenih u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u
grobu Šaulova oca Kiša. Pošto izvršiše sve što je kralj
zapovjedio, Bog se smilova zemlji. 15 Jednom opet
nasta rat između Filistejaca i Izraelaca. David ode u
boj sa svojim ljudima te su se borili s Filistejcima tako
da se David umorio. 16 Išibenob, jedan od Rafinih
potomaka, čije je koplje bilo teško tri stotine mjedenih
šekela i koji o pripasu imaše nov mač, hvastao se
tada da će ubiti Davida. 17 Ali Davidu priskoči u
pomoć Sarvijin sin Abišaj; udari on Filistejca te ga
ubi. Tada se Davidovi ljudi zakleše rekavši Davidu:
“Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš svjetiljke
Izraelove!” 18 Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u
Gobu; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, jednoga
od Rafinih potomaka. 19 Uz to nasta rat s Filistejcima
u Gobu; tada je Jairov sin Elhanan iz Betlehema
pogubio Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao
tkalačko vratilo. 20 Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je
bio neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i
nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše
potomak Rafin. 21 Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga
Jonatan, sin Davidova brata Šimeja. 22 Ta četvorica
bijahu potomci istoga Rafe iz Gata, a poginuše od
ruke Davidove i od ruku njegovih slugu.

22 David upravi Jahvi riječi ove pjesme u dan
kad ga je Jahve izbavio iz ruku svih njegovih
neprijatelja i iz ruke Šaulove. 2 Pjevao je: “Jahve,
hridino moja, utvrdo moja, spase moj; 3 Bože moj,
pećino moja kojoj se utječem, štite moj, spasenje
moje, tvrđavo moja! Ti me izbavljaš od nasilja. 4
Zazvat ću Jahvu hvale predostojna i od dušmana bit
ću izbavljen. 5 Valovi smrti okružiše mene, prestraviše
me bujice pogubne, 6 Užad Podzemlja sputiše me,
smrtonosne zamke padoše na me: **(Sheol h7585)** 7
u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz
svog Doma zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju
doprije. 8 I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se
temelji nebesa, pokrenuše se, jer On gnjevom planu.
9 Iz nosnica mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu,
ugljevlje živo od njega plamsa. 10 On nagnu nebesa i
siđe, pod nogama oblaci mu mračni. 11 Na keruba
stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi. 12 Ogrnu se
mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i
oblacima tmastim, 13 od bljeska pred licem njegovim
užga se ugljevlje plameno. 14 Jahve s neba zagrmje,
Svevišnjega glas se ori. 15 Odape strijele i dušmane
rasu, izbaci munje i na zemlju ih obori. 16 Morska dna
se pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne
prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova. 17
On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on
me izbavi. 18 Od protivnika moćnog mene oslobodi,
od dušmana mojih jačih od mene. 19 Navališe na
me u dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti, 20 na polje
prostrano izvede me, spasi me jer sam mu mio. 21 Po
pravednosti mojoj Jahve mi uzvrati, po čistoći ruku
mojih on me nagradi, 22 jer čuvah putove Jahvine, od
Boga se svoga ne udaljih. 23 Odredbe njegove sve
su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio,
24 do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha
svakoga. 25 Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću
ruku mojih vidje. 26 S prijateljem ti si prijatelj, poštenu
poštenjem uzvraćaš. 27 S čovjekom čistim ti si čist, a
lukavca izigravaš, 28 jer narodu poniženu spasenje
donosiš a ponižavaš oči ohole. 29 Jahve, ti moju
svjetiljku užižeš, Bože, tminu moju obasjavaš: 30 s
tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim
preskačem zidine. 31 Savršeni su puti Gospodnji, i
riječ je Jahvina ognjem kušana. on je štit svima, samo
on, koji se k njemu utječu. 32 Jer tko je Bog osim
Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega? 33 Taj
Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran.
34 Noge mi dade brze ko u košute i postavi me na
visine sigurne, 35 ruke mi za borbu uvježba i mišice
da luk mjedeni napinju. 36 Daješ mi štit svoj koji
spasava, tvoja me brižljivost uzvisi. 37 Pouzdanje
daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću. 38
Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok
ih ne uništih. 39 Obaram ih, ne mogu se dići, padaju,
pod nogama mi leže. 40 Ti me opasa snagom za
borbu, a protivnike moje meni podloži. 41 Ti dušmane

moje u bijeg natjera, i rasprših one koji su me mrzili.
42 Vapiju u pomoć, nikog da pomogne, vapiju Jahvi
- ne odaziva se. 43 Smrvih ih kao prah na vjetru,
zgazih ih ko blato na putu. 44 Ti me §izbavÄi od
bune u mom narodu, postavi me glavarom pogana,
puk koji ne poznavah služi mi. 45 Svaki moj šapat
pokorno on sluša. Sinovi tuđinci meni laskaju, 46
sinovi tuđinski gube srčanost izlaze dršćuć iz svojih
utvrda. 47 Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja!
Neka se uzvisi Bog, spasenje moje! 48 Bog koji mi
daje osvetu i narode meni pokorava. 49 Od dušmana
me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti
mene od čovjeka silnika spasavaš. 50 Zato te slavim,
Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:
51 umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku
svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu
navijeke."

23 Ovo su posljednje Davidove riječi: "Riječ Davida,
sina Jišajeva, riječ čovjeka koji je bio visoko
uzdignut, pomazanika Boga Jakovljeva, pjevača
pjesama Izraelovih: 2 Jahvin duh govori po meni,
njegova je riječ na mom jeziku. 3 Reče mi Jakovljev
Bog, reče mi Izraelova hrid: Tko vlada ljudima
pravedno, i tko vlada u strahu Božjemu, 4 taj je
kao jutarnja svjetlost kad ograne sunce, jutro bez
oblaka, na kojem se svjetluca zemaljska trava poslije
kiše. 5 Da, moja kuća stoji čvrsto pred Bogom: on
je učinio vječan Savez sa mnom, u svemu dobro
uređen i utvrđen. Da, on će dati da napreduje sve
moje spasenje i svaka moja želja. 6 Belijalovi ljudi svi
su kao trnje u pustinji, jer ih nitko ne hvata rukom.
7 Nitko ih se ne dotiče, osim gvožđem i kopljačom,
i potpuno se spaljuju u ognju." 8 Ovo su imena
Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak među
trojicom; on je zavitlao svojim kopljem protiv osam
stotina i pobio ih najedanput. 9 Za njim dolazi Eleazar,
sin Dodonov, Ahoašanin, jedan od trojice junaka; on
je bio s Davidom kod Pas Damina kad su se ondje
skupili Filistejci za boj, a Izraelci se povukli pred njima.
10 Ali se on čvrsto držao i udarao Filistejce dok mu se
ruka nije ukočila i ostala kao prirasla uz mač. Jahve
je dao veliku pobjedu u onaj dan, pa se vojska vratila
za Eleazarom, ali samo da pokupi plijen. 11 Za njim
dolazi Šama, sin Elin, Hararac; kad su se Filistejci
skupili u Lehiju, bijaše polje puno leće, a vojska je bila
pobjegla ispred Filistejaca. 12 Tada je on stao usred
polja i obranio ga i potukao Filistejce. Tako je Jahve
dao veliku pobjedu. 13 Trojica između tridesetorice
jednom su krenula na put i o početku žetve došla
k Davidu u Adulamsku pećinu kad jedna filistejska
četa bijaše utaborena u Refaimskoj dolini. 14 David je
tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada bila tada
u Betlehemu. 15 David uzdahnu: "O, kad bi me tko
napojio vodom iz betlehemskoga studenca što je kod
vrata?" 16 Tada ta tri junaka prodriješe kroz filistejski
tabor i, zahvativši vode iz betlehemskog studenca
što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali
je David ne htjede piti, nego je proli kao ljevanicu
Jahvi 17 govoreći: "Ne dao mi Jahve da to učinim!
Zar da pijem krv ovih ljudi? TÓa izlažući život pogibli,
donijeli su vode!" I nije htio piti. To su, eto, učinila ta
tri junaka. 18 Abišaj, Joabov brat a sin Sarvijin, bio je
vojvoda nad tridesetoricom. On je zavitlao kopljem na
tri stotine, pobio ih i proslavio se među tridesetoricom.
19 On se odlikovao među tridesetoricom i postao
njihov glavar, ali nije dostigao trojice. 20 Jojadin sin
Benaja, junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima,
ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga
snježnog dana sišao i ubio lava usred jame. 21
Ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka golema stasa.
Egipćanin je imao koplje u ruci, a on izišao preda nj
sa štapom: istrgavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubi ga
njegovim kopljem. 22 To je učinio Jojadin sin Benaja
i proslavio se među tridesetoricom junaka. 23 Bio
je najznamenitiji među tridesetoricom, ali one prve
trojice nije dostigao; David ga postavi za zapovjednika
svoje tjelesne straže. 24 Asahel, brat Joabov, bio je
među tridesetoricom. Zatim: Elhanan, sin Dodonov, iz
Betlehema; 25 Šama iz Haroda; Elika iz Haroda; 26
Heles iz Peleta; Ira, sin Ikešev, iz Tekoe; 27 Abiezer
iz Anatota; Sibekaj iz Huše; 28 Salmon iz Ahoha;
Mahraj iz Netofe; 29 Heled, sin Baanin, iz Netofe;
Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova Benjaminovih; 30
Benaja iz Pireatona; Hidaj od Gaaških potoka; 31
Abibaal iz Bet Haarabe; Azmavet iz Bahurima; 32
Eljahba iz Šaalbona; Jašen, sin Jonatanov; 33 Šama
iz Harara; Ahiam, sin Šararov, iz Arara; 34 Elifelet,
sin Ahasbajev, iz Bet Maake; Eliam, sin Ahitofelov, iz
Gilona; 35 Hesraj iz Karmela; Paaraj iz Araba; 36
Jigeal, sin Natanov, iz Sobe; Bani iz Gada; 37 Selek
Amonac; Nahraj iz Beerota, štitonoša Sarvijina sina
Joaba; 38 Ira iz Jatira; Gareb iz Jatira; 39 Urija Hetit.
Svega trideset i sedam.

24 Još je jednom srdžba Jahvina planula na
Izraelce te potakla Davida protiv njih govoreći:
"Idi, izbroj Izraelce i Judejce!" 2 I kralj zapovjedi
Joabu i vojvodama koji bijahu s njim: "Obiđite sva
Izraelova plemena od Dana do Beer Šebe i popišite
narod da znam koliko ima naroda." 3 Joab odgovori
kralju: "Neka Jahve, tvoj Bog, dade svome narodu

još sto puta ovoliko koliko ga je sada i neka to još
vidi svojim očima moj gospodar kralj, ali zašto moj
gospodar kralj ima takvu želju?” 4 Ali kraljeva riječ
bijaše jača od Joabove i od riječi vojvoda njegove
vojske. Tako Joab i vojvode odoše ispred kralja da
popišu izraelski narod. 5 Prijeđoše oni preko Jordana
i počeše kod Aroera i kod grada što leži usred
doline i krenuše odande prema Gaditima i prema
Jazeru. 6 Potom dođoše u Gilead i u zemlju Hetita,
u Kadeš; zatim stigoše u Dan, a iz Dana skrenuše
prema Sidonu. 7 Zatim dođoše do tvrđave Tira i u
sve gradove Hivijaca i Kanaanaca i završiše svoj
put u Negebu Judinu, u Beer Šebi. 8 Prošavši svu
zemlju, vratiše se poslije devet mjeseci i dvadeset
dana u Jeruzalem. 9 Joab dade kralju popis naroda:
Izraelaca bijaše osam stotina tisuća ratnika vičnih
maču, a Judejaca pet stotina tisuća ljudi. 10 Poslije
toga Davida zapeče savjest što je dao brojiti narod pa
reče Jahvi: “Veoma sam sagriješio što sam to učinio!
Ali, Jahve, oprosti tu krivicu sluzi svome, jer sam
vrlo ludo radio.” 11 Kad je David ujutro ustao, već
je Jahvina riječ bila došla proroku Gadu, Davidovu
vidiocu: 12 “Idi i kaži Davidu: Ovako govori Jahve:
'Troje stavljam preda te, izaberi jedno od toga da ti
učinim!'” 13 Gad tako dođe Davidu i javi mu ovo:
“Hoćeš li da dođu tri gladne godine na tvoju zemlju, ili
da tri mjeseca bježiš pred svojim neprijateljem koji
će te goniti, ili da bude tri dana kuga u tvojoj zemlji?
Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome koji
me poslao!” 14 David odgovori Gadu: “Na velikoj
sam muci! Ali neka padnemo u ruke Jahvine, jer je
veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke neka ne
zapadnem!” 15 David, dakle, izabra kugu. Bilo je
upravo vrijeme pšenične žetve. Jahve pusti kugu na
Izraela od jutra pa do određenoga vremena; i pomor
udari na narod i pomrije sedamdeset tisuća ljudi od
Dana do Beer Šebe. 16 Kad je anđeo pružio svoju
ruku na Jeruzalem da ga uništi, sažali se Jahvi zbog
toga zla, pa reče anđelu koji je ubijao narod: “Dosta
je sada! Povuci svoju ruku!” A Jahvin je anđeo bio
upravo kod gumna Araune Jebusejca. 17 Kad David
vidje anđela koji je ubijao narod, zavapi Jahvi: “Evo,
ja sam sagriješio, ja sam učinio zlo! A oni, ovce, što
su skrivili? Neka tvoja ruka padne na mene i na moju
obitelj!” 18 Istoga dana dođe Gad k Davidu i reče
mu: “Idi i podigni Jahvi žrtvenik na gumnu Araune
Jebusejca!” 19 I ode David po Gadovoj riječi, kako
mu je zapovjedio Jahve. 20 Kad Arauna pogleda,
opazi kralja i njegove dvorane gdje idu prema njemu.
Arauna iziđe i pokloni se kralju licem do zemlje. 21
Arauna upita: “Zašto je moj gospodar kralj došao
svome sluzi?” A David odgovori: “Da kupi od tebe ovo
gumno, da sagradi žrtvenik Jahvi, kako bi prestao
pomor u narodu.” 22 Arauna reče Davidu: “Neka ga
uzme moj gospodar kralj i neka žrtvuje ono što je
u njegovim očima dobro! Evo goveda za paljenicu,
mlatilice, i volujske opreme za drvo! 23 Sve to sluga
moga gospodara kralja poklanja kralju!” Još reče
Arauna kralju: “Jahve, Bog tvoj, neka ti bude milostiv!”
24 Ali kralj odgovori Arauni: “Ne, nego hoću da kupim
od tebe i da platim; neću prinositi Jahvi, svome Bogu,
paljenica koje su mi poklonjene.” I tako David kupi
ono gumno i goveda za pedeset srebrnih šekela. 25
Ondje David sagradi žrtvenik Jahvi i prinese paljenice
i pričesnice. Tada se Jahve smilova zemlji i presta
pomor u Izraelu.

1 Kraljevima

1 Kralj David bijaše ostario i odmakao u godinama;
premda su ga pokrivali mnogim pokrivačima, nije
se mogao ugrijati. 2 Tada mu rekoše njegove sluge:
“Trebalo bi potražiti za gospodara mladu djevojku
koja bi dvorila kralja i služila mu: kad bude spavala
na njegovu krilu, to će ugrijati kralja gospodara.”
3 Potražiše, dakle, lijepu djevojku po svoj zemlji
izraelskoj; i nađoše Abišagu Šunamku te je dovedoše
kralju. 4 Djevojka je bila izvanredno lijepa; njegovala
je kralja i služila mu, ali je on ne upozna. 5 Uto
se Adonija, sin Hagitin, pooholi i pomisli: “Ja ću biti
kralj!” Zato nabavi sebi kola i konjanika i pedeset
ljudi koji su išli pred njim. 6 Njegov ga otac za svoga
života nikad nije ukorio niti ga kad upitao: “Zašto tako
činiš?” Bio je, osim toga, stasit i lijep, a mati ga rodila
poslije Abšaloma. 7 On se dogovarao s Joabom,
sinom Sarvijinim, i sa svećenikom Ebjatarom, pa se
obojica priključiše Adoniji. 8 Ali svećenik Sadok i
Jojadin sin Benaja, prorok Natan, Šimej i Rei i junaci
Davidovi ne pristadoše uz Adoniju. 9 Jednom nakla
Adonija ovaca, volova i tovljene teladi za žrtvu kod
Zoheledskog kamena, blizu izvora Rogela, te pozva
svu svoju braću, sinove kraljeve, i sve Judejce u
kraljevoj službi; 10 ali ne pozva proroka Natana, ni
Benaje, ni ostalih junaka, a ni svoga brata Salomona.
11 Tada reče Natan Bat-Šebi, majci Salomonovoj: “Zar
nisi čula da je Adonija, sin Hagitin, postao kraljem,
a da David, naš gospodar, o tome i ne zna? 12
Dođi da te savjetujem kako bi mogla spasiti život
svoj i svoga sina Salomona. 13 Hajde, otiđi kralju
Davidu i reci mu: 'Zar se nisi ti, gospodaru moj kralju,
zakleo svojoj službenici govoreći: Tvoj sin Salomon
kraljevat će poslije mene, i on će sjediti na mome
prijestolju! Kako sada Adonija posta kraljem?' 14 I dok
ti budeš ondje i razgovorala se s kraljem, doći ću ja za
tobom i potvrditi tvoje riječi.” 15 Bat-Šeba ode kralju
u odaje - a on je bio vrlo star i Abišaga Šunamka
služila mu. 16 Pokloni mu se Bat-Šeba i pade ničice
pred kraljem, a kralj upita: “Što želiš?” 17 Ona mu
odgovori: “Gospodaru, ti si se zakleo službenici svojoj
Jahvom, Bogom svojim: 'Tvoj sin Salomon kraljevat
će poslije mene, on će sjesti na moje prijestolje.' 18
A sada je, evo, Adonija postao kraljem, a ti, kralju,
gospodaru moj, ništa o tome i ne znaš! 19 Naklao je
on mnogo volova, tovljene teladi i ovaca za žrtvu i
pozvao je sve sinove kraljeve, svećenika Ebjatara
i vojskovođu Joaba, ali slugu tvoga Salomona nije
pozvao. 20 U tebe su sada, gospodaru moj i kralju,
uprte oči svega Izraela da mu ti objaviš tko će te
naslijediti na tvome prijestolju, kralju, gospodaru moj.
21 Inače, čim počine kralj, gospodar moj, kraj svojih
otaca, ja i moj sin Salomon bit ćemo krivci.” 22 Dok je
ona još govorila s kraljem, dođe prorok Natan. 23
Javiše kralju: “Ovdje je prorok Natan.” On uđe kralju i
pade ničice pred njim. 24 Natan reče: “Gospodaru
moj i kralju, jesi li ti odredio: 'Adonija će kraljevati
poslije mene i sjedit će na mome prijestolju?' 25 Jer
evo danas je sišao i naklao volova, ugojene teladi
i ovaca za žrtvu i pozvao je sve sinove kraljeve,
vojskovođe i svećenika Ebjatara; eno ih gdje jedu i
piju s njim i kliču: 'Živio kralj Adonija!' 26 Ali mene,
tvoga slugu, svećenika Sadoka, a ni Benaju, sina
Jojadina, ni tvoga slugu Salomona nije pozvao. 27
Zar se to dogodilo s voljom gospodara moga kralja,
a da nisi obavijestio svoga vjernog sluge tko će biti
nasljednik na prijestolju gospodara moga kralja?” 28
Tada progovori David i reče: “Pozovite mi Bat-Šebu!”
Ona dođe kralju i stupi preda nj. 29 Kralj se tada zakle:
“Tako mi Jahve živoga koji me izbavio iz svih nevolja!
30 Danas ću ti ispuniti kako sam ti se zakleo Jahvom,
Bogom Izraelovim: tvoj će sin Salomon kraljevati
poslije mene, on će sjediti na mome prijestolju!” 31
Nato se nakloni Bat-Šeba licem do zemlje, pokloni
se pred kraljem i reče: “Neka vječno živi gospodar
moj kralj David!” 32 A kralj David reče: “Pozovite mi
svećenika Sadoka, proroka Natana i Benaju, sina
Jojadina.” I dođoše oni pred kralja, 33 a on im reče:
“Uzmite sluge svoga gospodara sa sobom, posadite
moga sina Salomona na moju mazgu i odvedite ga do
Gihona. 34 Ondje neka ga svećenik Sadok i prorok
Natan pomažu za kralja nad Izraelom. Zatrubite tada
i obznanite: 'Živio kralj Salomon!' 35 Zatim se uspnite
amo s njim i neka uđe i sjedne na moje prijestolje i
neka kraljuje mjesto mene, jer moja je volja: on neka
bude glava nad Izraelom i nad Judom.” 36 Benaja,
sin Jojadin, reče kralju: “Amen - tako neka bude! To
je i riječ Jahve, Gospodara kraljeva! 37 Kao što je
Jahve bio s mojim gospodarem kraljem, tako neka
bude i sa Salomonom! Neka uzvisi prijestolje njegovo
još više nego prijestolje kralja Davida, gospodara
moga!” 38 Svećenik Sadok, prorok Natan, Jojadin
sin Benaja, Kerećani i Pelećani siđoše i posadiše
Salomona na kraljevu mazgu i odvedoše ga na Gihon.
39 Svećenik Sadok donese iz Šatora rog s uljem i
pomaza Salomona. Tada odjeknuše trube i sav narod
povika: “Živio kralj Salomon!” 40 I sav narod pođe
za njim gore i sviraše puk u svirale i klicaše tako
da se sva zemlja tresla. 41 Čuo to Adonija i svi
njegovi uzvanici. Baš su bili pri kraju gozbe. I Joab

je čuo trube pa upita: “Čemu ta buka u gradu?” 42
Dok je on još govorio, stiže Jonatan, sin svećenika
Ebjatara, i Adonija mu reče: “Ti si valjan čovjek,
zacijelo nosiš dobru vijest!” 43 Jonatan odgovori:
“Jest, naš gospodar, kralj David, učinio je Salomona
kraljem! 44 Kralj je poslao s njim svećenika Sadoka,
proroka Natana i Jojadina sina Benaju, i Kerećane i
Pelećane. Oni ga posadiše na kraljevu mazgu, 45
i svećenik Sadok i prorok Natan pomazaše ga na
Gihonu za kralja. Zatim su sišli radosno kličući, i sav
je grad uzavreo; to je buka koju ste čuli. 46 Još više:
Salomon je već sjeo na kraljevsko prijestolje 47 i
došle su sluge kraljeve čestitati našem gospodaru
kralju Davidu govoreći: 'Neka Bog tvoj proslavi ime
Salomonovo više od imena tvoga i prijestolje njegovo
uzvisi više od tvoga.' Kralj se tada poklonio na svojoj
postelji 48 i ovako rekao: 'Neka je blagoslovljen
Jahve, Bog Izraelov, koji mi dade danas da mogu
vidjeti svojim očima jednoga od mojih kako sjedi na
mome prijestolju.'” 49 Svi uzvanici Adonijini, uplašeni,
ustadoše od stola i raziđoše se svaki svojim putem.
50 Adonija pak, u strahu od Salomona, usta i ode te
se uhvati za rogove žrtvenika. 51 Javiše Salomonu:
“Gle, Adonija se uplašio kralja Salomona i eno se
drži za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas
kralj Salomon zakune da neće sluge svoga mačem
pogubiti.'” 52 Salomon reče nato: “Ako se pokaže
poštenim čovjekom, neće mu ni vlas s glave pasti
na zemlju; a nađe li se u zlu, poginut će.” 53 Tada
zapovjedi Salomon da ga odmaknu od žrtvenika; on
dođe i pade ničice pred Salomonom, koji mu reče:
“Pođi svome domu!”

2 Kad su se dani Davidovi približavali svome
svršetku, zapovjedi David svome sinu Salomonu:
2 “Sada polazim na put sviju smrtnika. Ti budi hrabar
i pokaži se čovjekom! 3 Slušaj naredbe Jahve,
Boga svoga, idi njegovim stazama, drži se njegovih
zakona, zapovijedi, naredaba i njegovih pouka, kako
je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspio u svemu
što poduzmeš i svagdje kamo se okreneš; 4 da
bi Jahve ispunio svoje obećanje koje mi je dao:
'Ako sinovi tvoji budu pazili na svome putu, vjerno
hodeći preda mnom, svim srcem svojim i svom dušom
svojom, uvijek će jedan od njih sjediti na prijestolju
Izraelovu.' 5 I sam znaš što mi je učinio Joab, sin
Sarvijin, kako je učinio obojici vojskovođa Izraelovih:
Abneru, sinu Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je
ubio i time prolio krv u miru kao u ratu te omastio
krvlju pojas oko bokova svojih i obuću na nogama
svojim. 6 Ti postupi po svom razboru i ne daj da
mu sijeda kosa mirno počine u Podzemlju. **(Sheol
h7585)** 7 A sinovima Barzilaja Gileađanina vrati ljubav:
neka budu među onima koji jedu za tvojim stolom jer
su mi pomogli kad sam bježao pred tvojim bratom
Abšalomom. 8 Pred sobom imaš Šimeja, sina Gerina,
Benjaminovca iz Bahurima, koji me užasnim kletvama
proklinjao onoga dana kad sam bježao u Mahanajim.
Ali mi je on sišao u susret na Jordan i zakleh mu
se Jahvom: 'Neću te pogubiti mačem.' 9 Ali mu ti
toga ne opraštaj, jer si čovjek razborit, i već ćeš znati
kako treba da postupiš te mu sijedu kosu s krvlju u
Podzemlje spremiš.” **(Sheol h7585)** 10 I potom počinu
David kraj otaca svojih i bi pokopan u Davidovu gradu.
11 David je kraljevao nad Izraelom četrdeset godina:
u Hebronu je kraljevao sedam godina, u Jeruzalemu
je kraljevao trideset i tri godine. 12 Salomon sjede
na prijestolje Davida, svoga oca, i njegova se vlast
veoma učvrsti. 13 Ali Adonija, sin Hagitin, dođe Bat-
Šebi, majci Salomonovoj, i pade ničice pred njom.
Ona ga upita: “Je li miroljubiv tvoj dolazak?” On
odgovori: “Jest, miroljubiv je.” 14 I nastavi: “Imam ti
nešto reći.” Ona reče: “Govori.” 15 Tada će on: “Znaš
i sama da je kraljevstvo pripadalo meni i da je sav
Izrael očekivao da ću ja biti kralj. Ali mi je kraljevstvo
izmaklo i pripalo je mome bratu, jer mu ga je Jahve
namijenio. 16 Ja te sada samo jedno molim: nemoj
me odbiti.” Ona reče: “Govori.” 17 A on nastavi: “Reci,
molim te, kralju Salomonu - jer tebe neće odbiti -
neka mi dade za ženu Abišagu Šunamku!” 18 A Bat-
Šeba odgovori: “Dobro, govorit ću kralju o tebi.” 19
Kada dakle uđe Bat-Šeba kralju Salomonu da govori
o Adoniji, ustade kralj i pođe joj u susret, pokloni se
pred njom, zatim sjede na svoje prijestolje i zapovjedi
te namjestiše sjedalicu za kraljicu majku, i ona mu
sjede s desne strane. 20 Tada mu reče: “Nešto bih
zaiskala od tebe, nemoj me odbiti.” Kralj joj odgovori:
“Traži, majko, jer te neću odbiti.” 21 Ona nastavi:
“Neka se dade Abišaga Šunamka tvome bratu Adoniji
za ženu.” 22 Kralj Salomon odgovori i reče svojoj
majci: “Zašto tražiš Abišagu Šunamku za Adoniju?
Traži odmah i kraljevstvo za njega! Jer on je moj
stariji brat, a uz njega je svećenik Ebjatar i Joab, sin
Sarvijin!” 23 Tada se kralj Salomon zakle Jahvom:
“Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo
ako Adonija nije to izrekao danas po cijenu svoga
života! 24 Živoga mi Jahve, koji me potvrdio i posadio
na prijestolje oca moga Davida i koji mi je dao dom
kako je obećao: još danas će Adonija umrijeti.” 25 I
kralj Salomon posla Benaju, sina Jojadina, koji ga
udari te Adonija umrije. 26 Svećeniku Ebjataru kralj
zatim naredi: “Idi u Anatot na svoj posjed. Zaslužio si

smrt, ali te neću pogubiti danas jer si nosio Jahvin
Kovčeg pred ocem mojim Davidom i podijelio si sve
patnje s mojim ocem." 27 I Salomon isključi Ebjatara
iz svećenstva Jahvina da tako ispuni Jahvinu riječ
koju je izrekao protiv doma Elijeva u Šilu. 28 Kada je
glas stigao Joabu - Joab bijaše pristao uz Adoniju,
premda se nije priključio Abšalomu - on uteče u
Šator Jahvin i uhvati se za rogove žrtvenika. 29
I dojaviše kralju Salomonu: "Joab je pobjegao u
Šator Jahvin, eno ga pokraj žrtvenika." Tada Salomon
poruči Joabu: "Što se držiš žrtvenika?" Joab odgovori:
"Uplašio sam se tebe i pobjegao sam pred Jahvu."
Tada Salomon naredi Benaji, sinu Jojadinu: "Idi i ubij
ga!" 30 Benaja ode u Šator Jahvin i reče Joabu: "Po
naredbi kraljevoj: iziđi!" On odgovori: "Neću, želim
ovdje umrijeti!" Benaja javi kralju: "Eto što mi je rekao
Joab i što mi je odgovorio." 31 Kralj mu reče: "Učini
kako je rekao: ubij ga, zatim pokopaj. Tako ćeš danas
skinuti s mene i doma oca moga nevinu krv koju je
Joab prolio. 32 Jahve će učiniti da krv njegova padne
na njegovu glavu, jer je ubio dva čovjeka pravednika i
bolja od sebe; ubio ih je mačem bez znanja moga oca
Davida: Abnera, sina Nerova, vođu vojske Izraelove, i
Amasu, sina Jeterova, vojvodu judejskoga. 33 Neka
njihova krv padne na glavu Joaba i njegova potomstva
dovijeka, a Davidu, njegovu potomstvu, vladalačkoj
kući i prijestolju neka od Jahve bude trajan mir."
34 I ode Benaja, sin Jojadin, obori se na Joaba i
usmrti ga. Pokopali su Joaba u njegovu domu u
pustinji. 35 Mjesto njega postavi kralj na čelo vojske
Benaju, sina Jojadina, a na mjesto Ebjatara postavi
svećenika Sadoka. 36 Salomon pozva Šimeja i reče
mu: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu: tu stanuj, i
nikamo odatle ne izlazi. 37 Onoga dana kad iziđeš
i prijeđeš potok Kidron, znaj dobro da ćeš umrijeti.
Krv tvoja na glavu tvoju." 38 Šimej odgovori kralju:
"Dobro. Kako moj gospodar kralj kaže, tako će učiniti
sluga tvoj." I Šimej dugo življaše u Jeruzalemu. 39
Ali poslije tri godine dogodi se te Šimeju pobjegoše
dvojica slugu k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom.
I dojaviše Šimeju: "Eno ti slugu u Gatu." 40 Tada
usta Šimej, osedla magarca i ode u Gat, k Akišu,
da traži svoje sluge. I vratio se Šimej i doveo svoje
sluge iz Gata. 41 I javiše Salomonu: "Šimej otišao iz
Jeruzalema u Gat i vratio se." 42 Kralj pozva Šimeja i
reče mu: "Nisam li ti se zakleo Jahvom i strogo te
opomenuo: 'Onoga dana kad budeš izišao i pošao
bilo kamo, znaj dobro da ćeš umrijeti!' A ti si mi tada
odgovorio: 'Dobra je riječ koju sam čuo.' 43 Zašto
nisi održao zakletvu Jahvinu i zapovijed koju sam ti
dao?" 44 Još reče kralj Šimeju: "Ti znaš sve zlo koje si
učinio mome ocu Davidu. Tvoje je srce toga svjesno.
Jahve neka učini da se tvoja zloća obori na tvoju
glavu. 45 A blagoslovljen je kralj Salomon, i prijestolje
će Davidovo biti čvrsto pred Jahvom dovijeka." 46
I zapovjedi kralj Benaji, sinu Jojadinu, te on iziđe i
udari Šimeja i tako Šimej umrije. Tako se učvrstilo
kraljevstvo u ruci Salomonovoj.

3 Salomon se sprijatelji s faraonom, kraljem
egipatskim: oženi se kćerju faraonovom i uvede je
u Davidov grad dokle ne dovrši gradnju svoga dvora,
Hrama Jahvina i zidova oko Jeruzalema. 2 Narod
je pak prinosio žrtve na uzvišicama, jer još nije bio
sagrađen do toga vremena dom imenu Jahvinu. 3 A
Salomon je ljubio Jahvu: ravnao se prema naredbama
svoga oca Davida, samo je prinosio klanice i kađenice
na uzvišicama. 4 Kralj ode u Gibeon da prinese žrtvu,
jer ondje bijaše najveća uzvišica. Salomon prinese
tisuću paljenica na tom žrtveniku. 5 U Gibeonu se
Jahve javi Salomonu noću u snu. Bog reče: "Traži što
da ti dadem." 6 Salomon odgovori: "Veoma si naklon
bio svome sluzi Davidu, mome ocu, jer je hodio pred
tobom u vjernosti, pravednosti i poštenju srca svoga;
i sačuvao si mu tu veliku milost i dao si da jedan od
njegovih sinova sjedi na njegovu prijestolju. 7 Sada,
o Jahve, Bože moj, ti si učinio kraljem slugu svoga na
mjesto moga oca Davida, a ja sam još sasvim mlad te
još ne znam vladati. 8 Tvoj je sluga usred naroda koji
si izabrao; naroda brojnog, koji se ne da izbrojiti ni
popisati. 9 Podaj svome sluzi pronicavo srce da može
suditi tvom narodu, razlikovati dobro od zla, jer tko bi
mogao upravljati tvojim narodom koji je tako velik!" 10
Bijaše milo Jahvi što je Salomon to zamolio. 11 Zato
mu Jahve reče: "Jer si to tražio, a nisi iskao ni duga
života, ni bogatstva, ni smrti svojih neprijatelja, nego
pronicavost u prosuđivanju pravice, 12 evo ću učiniti
po riječima tvojim: dajem ti srce mudro i razumno,
kakvo nije imao nitko prije tebe niti će ga imati itko
poslije tebe, 13 ali ti dajem i što nisi tražio: bogatstvo i
slavu kakve nema nitko među kraljevima. 14 I ako
budeš stupao mojim putovima i budeš se držao mojih
zakona i zapovijedi, kao što je činio tvoj otac David,
umnožit ću tvoje dane." 15 Salomon se probudi, i
gle: bijaše to san. On se vrati u Jeruzalem i stade
pred Kovčeg saveza Jahvina; prinese paljenice i žrtve
pričesnice i priredi gozbu svim slugama svojim. 16
Tada dođoše dvije bludnice kralju i stadoše preda
nj. 17 I reče jedna žena: "Dopusti, gospodaru moj!
Ja i ova žena u istoj kući živimo i ja sam rodila kraj
nje u kući. 18 A trećega dana poslije moga porođaja
rodi i ova žena. Bile smo zajedno i nikoga stranog s

nama; samo nas dvije u kući. 19 Jedne noći umrije
sin ove žene jer bijaše legla na njega. 20 I ustade ona
usred noći, uze moga sina o boku mojem, dok je tvoja
sluškinja spavala, i stavi ga sebi u naručje, a svoga
mrtvog sina stavi kraj mene. 21 A kad ujutro ustadoh
da podojim svoga sina, gle: on mrtav! I kad sam
pažljivije pogledala, razabrah: nije to moj sin koga
sam ja rodila!" 22 Tada reče druga žena: "Ne, nije
tako. Moj je sin onaj živi, a tvoj je onaj koji je mrtav!"
A prva joj odvrati: "Nije istina! Tvoj je sin onaj koji je
mrtav, a moj je onaj koji živi!" I tako se prepirahu pred
kraljem. 23 A kralj onda progovori: "Ova kaže: 'Ovaj
živi moj je sin, a onaj mrtvi tvoj'; druga pak kaže: 'Nije,
nego je tvoj sin mrtav, a moj je onaj živi.' 24 Donesite
mi mač!" naredi kralj. I donesoše mač pred kralja,
25 a on reče: "Rasijecite živo dijete nadvoje i dajte
polovinu jednoj, a polovinu drugoj." 26 Tada ženu,
majku živog djeteta, zabolje srce za sinom i povika
ona kralju: "Ah, gospodaru! Neka se njoj dade dijete,
samo ga nemojte ubijati!" A ona druga govoraše:
"Neka ne bude ni meni ni tebi: rasijecite ga!" 27 Onda
progovori kralj i reče: "Dajte dijete prvoj, nipošto ga
ne ubijajte! Ona mu je majka." 28 Sav je Izrael čuo
presudu koju je izrekao kralj i poštovali su kralja, jer
su vidjeli da je u njemu božanska mudrost u izricanju
pravde.

4 Kralj Salomon bio je kralj nad svim Izraelom, 2
a evo njegovih odličnika: Azarja, sin Sadokov,
svećenik; 3 Elihoref i Ahija, sinovi Šišini, bilježnici;
Jošafat, sin Ahiludov, savjetnik; 4 Benaja, sin Jojadin,
vojskovođa; Sadok i Ebjatar, svećenici. 5 Azarja,
sin Natanov, bio je nad namjesnicima; Zabud, sin
Natanov, prijatelj kraljev; 6 Ahišar, upravitelj dvora;
Eliab, sin Joabov, zapovjednik vojske; Adoram, sin
Abdin, nadstojnik za tlaku. 7 Salomon je imao po svem
Izraelu dvanaest namjesnika koji su opskrbljivali kralja
i njegov dom; za svakoga je dolazio red da po jedan
mjesec u godini podmiruje to uzdržavanje. 8 Evo
njihovih imena: ...sin Hurov, u gori Efrajimovoj; 9 ...sin
Dekerov, u Makasu, Šaalbimu, Bet Šemešu, Elonu do
Bet Hanana; 10 ...sin Hesedov, u Arubotu; pod njim
bijaše Soho i sav kraj heferski; 11 ...sin Abinadabov,
nad svim okružjem dorskim; žena mu je bila Tafata,
kći Salomonova; 12 Baana, sin Ahiludov, u Tanaku i
Megidu i u svem Bet Šeanu, koji je pokraj Saretana
niže Jizreela, od Bet Šeana do Abel Mekole, i preko
Jokmeama. 13 ...sin Geberov, u Ramotu Gileadskom;
njegova su bila Sela Jaira, sina Manašeova, koja
su u Gileadu; imao je i područje Argob koje leži u
Bašanu, šezdeset tvrdih gradova, opasanih zidovima
i prijevornicama od tuča; 14 Ahinabad, sin Idov, u
Mahanajimu; 15 Ahimaas u Naftaliju; i on se oženio
jednom Salomonovom kćeri - Bosmatom. 16 Baana,
sin Hušajev, u Ašeru i na visoravnima; 17 Jošafat, sin
Paruahov, u Jisakaru; 18 Šimej, sin Elin, u Benjaminu;
19 Geber, sin Urijin, u zemlji Gileadu, zemlji Sihona,
kralja amorejskoga, i Oga, kralja bašanskoga. Povrh
toga bio je još jedan namjesnik u zemlji. 20 Juda i
Izrael bili su mnogobrojni, bijaše ih kao pijeska na
obali morskoj. Jeli su i pili i bili sretni. 21 Salomon
je proširio svoju vlast nad svim kraljevstvima od
Rijeke sve do zemlje filistejske i do međe egipatske.
Ona su donosila svoj danak i služila Salomonu sve
dane njegova života. 22 Svakoga je dana trebalo
Salomonu za hranu: trideset kora finoga brašna i
šezdeset kora običnog brašna, 23 deset ugojenih
volova, dvadeset volova s paše, stotinu ovaca, osim
jelena, srna, divokoza i ugojene peradi. 24 Jer on je
vladao nad svime onkraj Rijeke - od Tafse do Gaze,
nad svim kraljevima s onu stranu Eufrata - i imao je
mir po svim granicama naokolo. 25 Juda i sav Izrael
živjeli su bez straha, svaki pod svojom lozom i pod
svojom smokvom, od Dana sve do Beer Šebe, svega
vijeka Salomonova. 26 Salomon je imao četrdeset
tisuća konja za vuču i dvanaest tisuća za jahanje. 27
Ti su se namjesnici brinuli o opskrbi kralja Salomona i
sviju koji su imali dijela za kraljevim stolom, svaki po
mjesec dana; i nisu dopuštali da ičega ponestane. 28 I
ječam i slamu za konje i tegleću marvu donosili su na
mjesto gdje se zadržavao, svaki kako bi ga zapalo. 29
Jahve je dao Salomonu mudrost i izuzetnu razboritost
i srce široko kao pijesak na obali morskoj. 30 Mudrost
je Salomonova bila veća od mudrosti svih sinova
Istoka i od sve mudrosti Egipta. 31 Bio je mudriji od
svih ljudi, od Etana Ezrahanina, od Hemana, Kalkola
i Darde, sinova Maholovih; njegovo se ime pronosilo
među svim narodima unaokolo. 32 Izrekao je tri tisuće
mudrih izreka, a njegovih je pjesama bilo tisuću i pet.
33 Zborio je o drveću: od cedra što je na Libanonu pa
do izopa što klija na zidu; raspravljao je o životinjama,
o pticama, o gmazovima i o ribama. 34 Dolazili su
od sviju naroda da čuju mudrost Salomonovu, od
svih zemaljskih kraljeva koji su čuli glas o njegovoj
mudrosti.

5 Tirski kralj Hiram posla svoje sluge Salomonu,
jer bijaše čuo da su ga pomazali za kralja na
mjesto njegova oca, a Hiram je svagda bio prijatelj
Davidov. 2 Tada Salomon poruči Hiramu: 3 "Ti znaš
dobro da moj otac David nije mogao sagraditi Doma
imenu Jahve, svoga Boga, zbog ratova kojima su

ga okružili neprijatelji sa svih strana, sve dok ih
Jahve nije položio pod stopala nogu njegovih. 4 Sada
mi je Jahve, Bog moj, dao mir posvuda unaokolo:
nemam neprijatelja ni zlih udesa. 5 Namjeravam,
dakle, sagraditi Dom imenu Jahve, Boga svoga, kako
je Jahve rekao mome ocu Davidu: 'Tvoj sin koga
ću mjesto tebe postaviti na tvoje prijestolje, on će
sagraditi Dom mome Imenu.' 6 Stoga sada zapovjedi
da mi nasijeku cedrova na Libanonu; moje će sluge
biti sa slugama tvojim, i ja ću platiti nadnicu tvojim
slugama prema svemu kako mi odredиš. Ti znaš dobro
da u nas nema ljudi koji umiju sjeći drva kao Sidonci."
7 Kada je Hiram primio Salomonovu poruku, veoma se
obradova i reče: "Neka je blagoslovljen danas Jahve
koji je dao mudra sina Davidu, koji upravlja ovim
velikim narodom." 8 I Hiram javi Salomonu: "Primio
sam tvoju poruku. Ispunit ću u svemu tvoju želju glede
drva cedrova i drva čempresova. 9 Moje će ih sluge
dopremiti s Libanona na more, složit ću ih u splavi
i pustiti ih morem do mjesta koje ćeš mi označiti;
ondje ću ih razložiti i ti ćeš ih uzeti. Ti ćeš pak ispuniti
moju želju i dati hranu mojoj čeljadi." 10 Hiram je
davao Salomonu drva cedrova i čempresova koliko je
htio, 11 a Salomon je davao Hiramu dvadeset tisuća
kora pšenice za hranu ljudstvu, i dvadeset tisuća kora
ulja od tiještenih maslina. Toliko je Salomon davao
Hiramu godinu za godinom. 12 Jahve je dao mudrost
Salomonu, kako mu bijaše obećao; između Hirama i
Salomona vladao je mir te oni sklopiše savez. 13 Tada
diže kralj Salomon kulučare iz svega Izraela; kulučara
je bilo u svemu trideset tisuća ljudi. 14 Slao ih je
naizmjence na Libanon, svakog mjeseca deset tisuća
ljudi: bili su mjesec dana na Libanonu, a dva mjeseca
kod kuće. Adoniram je bio nad svim kulučarima.
15 Salomon je imao i sedamdeset tisuća nosača
tereta, osamdeset tisuća kamenorezaca u gori, 16
ne računajući glavara službeničkih koji su upravljali
poslovima; njih je bilo tri tisuće i tri stotine, a upravljali
su narodom zaposlenim na radovima. 17 Kralj je
zapovjedio da lome gromade biranog kamena i da ih
klešu za temelje Hrama. 18 Graditelji Salomonovi i
Hiramovi, i oni iz Gibela, tesali su i pripremali drvo i
klesali za gradnju Hrama.

6 Četiri stotine i osamdesete godine poslije izlaska
Izraelaca iz zemlje egipatske, četvrte godine
kraljevanja svoga nad Izraelom, mjeseca Ziva - to je
drugi mjesec - počeo je Salomon graditi Dom Jahvin.
2 Hram što ga je kralj Salomon gradio Jahvi bio je dug
šezdeset lakata, širok dvadeset, a visok dvadeset
i pet lakata. 3 Trijem pred Hekalom Hrama bio je
dvadeset lakata dug, prema širini Hrama, a deset
lakata širok, prema dužini Hrama. 4 Na Hramu je
napravio prozore zatvorene rešetkama. 5 Uza zid
Hrama oko Hekala i Debira sagradio je prigradnju na
katove, sve unaokolo. 6 Donji kat bio je pet lakata
širok, srednji šest, a treći sedam lakata, jer je zasjeke
rasporedio s vanjske strane naokolo Hrama da ih
ne bi morao ugrađivati u hramske zidove. 7 Hram
je građen od kamena koji je već u kamenolomu bio
oklesan, tako da se za gradnje nije čuo ni čekić
ni dlijeto, ni ikakvo željezno oruđe. 8 Ulaz u donji
kat bio je s desne strane Hrama, a zavojnim se
stubama uspinjalo na srednji kat i sa srednjega na
treći. 9 Sagradio je tako Hram i dovršio ga; i pokrio
ga cedrovim gredama i daskama. 10 I sagradi još
prigradnju oko cijeloga Hrama; bila je pet lakata
visoka, a vezana s Hramom cedrovim gredama. 11
I riječ Jahvina stiže Salomonu: 12 "To je Dom što
ga gradiš ... Ako budeš hodio prema naredbama
mojim, ako budeš vršio naredbe moje i držao se
mojih zapovijedi, tada ću ispuniti tebi obećanje što
sam ga dao tvome ocu Davidu: 13 prebivat ću među
sinovima Izraelovim i neću ostaviti naroda svoga
Izraela." 14 I tako Salomon sazida Hram i dovrši ga.
15 I obloži iznutra zidove Hrama cedrovim daskama
- od poda do stropa obloži ih drvetom iznutra - a
daskama čempresovim obloži pod Hrama. 16 I načini
pregradu od dvadeset lakata, od cedrovih dasaka, s
poda pod strop, i odijeli taj dio Hrama za Debir, za
Svetinju nad svetinjama. 17 A Hekal - Svetište, dio
Hrama ispred Debira - imaše četrdeset lakata. 18 A
po cedrovini unutar Hrama bijahu urezani ukrasi -
pleteri od pupoljaka i cvijeća; sve je bilo od cedrovine
i nigdje se nije vidio kamen. 19 Debir je uredio unutra
u Hramu da onamo smjesti Kovčeg saveza Jahvina.
20 Debir bijaše dvadeset lakata dug, dvadeset lakata
širok i dvadeset lakata visok, a obložio ga je čistim
zlatom. Napravio je i Žrtvenik od cedrovine, 21 pred
Debirom, i obložio ga čistim zlatom. 22 I sav je Hram
obložio zlatom, sav Hram i sav oltar koji je pred
Debirom obložio je zlatom. 23 U Debiru načini dva
kerubina od maslinova drveta. Bili su visoki deset
lakata. 24 Jedno je krilo u kerubina bilo pet lakata
i drugo je krilo u kerubina bilo pet lakata; deset je
lakata bilo od jednoga kraja krila do drugoga. 25 I
drugi je kerubin bio od deset lakata: jednaka mjera i
jednak oblik obaju kerubina. 26 Visina jednog kerubina
bila je deset lakata, tako i drugoga. 27 Smjestio
je kerubine usred nutarnje prostorije; širili su svoja
krila, tako da je krilo jednoga ticalo jedan zid, a krilo
drugoga ticalo drugi zid; u sredini prostorije krila im se

doticahu. 28 I kerubine je obložio zlatom. 29 Po svim
zidovima Hrama unaokolo, iznutra i izvana, urezao
je likove kerubina, palma i rastvorenih cvjetova, 30
zlatom je pokrio i pod Hramu iznutra i izvana. 31 A
za ulaz u Debir načini dvokrilna vrata od maslinova
drveta; dovraci s pragom bijahu na pet uglova. 32 Oba
krila na vratima od maslinova drveta ukrasi likovima
kerubina, palma i rastvorenih cvjetova, i sve ih obloži
zlatom; listićima zlata oblijepi kerubine i palme. 33
Tako i za ulaz u Hekal načini vrata od maslinova
drveta, sa četverokutnim dovracima. 34 Oba krila
na vratima bijahu od čempresova drveta i oba se
otvarahu na jednu i na drugu stranu. 35 Urezao je na
njima kerubine, palme i rastvorene cvjetove i obložio
zlatom sve što bijaše urezano. 36 Potom je sagradio
unutrašnje predvorje od tri reda klesanog kamena i
jednoga reda tesanih greda cedrovih. 37 Temelji su
Hramu Jahvinu bili položeni četvrte godine, mjeseca
Ziva; 38 a jedanaeste godine, mjeseca Bula - to je
osmi mjesec - Hram je dovršen sa svim dijelovima
i sa svim što mu pripada. Salomon ga sagradi za
sedam godina.

7 Salomon je sagradio i svoj dvor; u trinaest ga
je godina potpuno dovršio. 2 Sagradio je dvor
od libanonske šume: stotinu lakata dug, pedeset
širok i trideset lakata visok, na četiri reda cedrovih
stupova, a na stupovima bijahu cedrove grede. 3 Bio
je pokriven cedrovinom iznad soba koje su počivale
na stupovima. Ovih je bilo četrdeset i pet: petnaest
u svakom redu. 4 Bila su tri reda prozora: po tri
su prozora gledala jedan prema drugome. 5 Sva
vrata s dovratnicima bila su četverokutna i po tri su
prozora stajala jedan prema drugome. 6 Načinio je
trijem od stupova, pedeset lakata dug i trideset širok.
7 Zatim je sagradio prijestolni trijem gdje je sudio;
i sudački trijem, obložen cedrovinom od poda do
stropa. 8 Njegovo prebivalište, u drugom dvorištu i
unutar predvorja, bilo je istoga oblika. Sagradio je i
kuću, nalik na onaj trijem, faraonovoj kćeri, kojom se
bijaše oženio. 9 Sve su te građevine bile od biranog
kamena, sječena po mjeri, a klesana iznutra i izvana,
od temelja sve do drvenih spojnica, a vani sve do
velikog predvorja. 10 Temelji su im bili od birana,
velikog kamena: od deset i od osam lakata, 11 a
nadgradnja od birana, po mjeri klesana kamena i
od cedrovine. 12 A tri su reda klesanog kamena i
red cedrovih greda okruživali veliko predvorje, a tako
i unutrašnje predvorje Doma Jahvina. 13 Salomon
posla po Hirama iz Tira. 14 Bio je to sin udovice
iz plemena Naftalijeva, ali mu otac bijaše iz Tira,
kovač tuča. Bio je pun vještine, umijeća i znanja da
svašta izrađuje od tuča. Dođe on kralju Salomonu i
sav mu posao izradi. 15 Salio je dva stupa od tuča;
jedan je stup bio visok osamnaest lakata, a koncem
mjeren unaokolo imao je dvanaest lakata, isto tako i
drugi. 16 I načini dvije glavice od tuča da se stave
povrh stupova; jedna je glavica bila visoka pet lakata
i druga je bila pet lakata visoka. 17 Načini dva opleta
u obliku pletera i lančaste žice da pokriju glavice na
vrhu stupova; sedam za jednu glavicu i sedam za
drugu. 18 Onda izradi mogranje: bili su u dva reda
oko svake mreže. 19 Glavice na vrhu stupova pred
trijemom imale su oblik ljiljana, od četiri lakta. 20
Stajale su na oba stupa kod izbočine što je bila prema
lančancu. Dvije stotine mogranja bilo je oko prve
glavice i dvije stotine oko druge. 21 Podiže stupove
pred trijemom Hekala; jedan postavi na desnu stranu
i nazva ga Jahin; postavi drugi stup na lijevu stranu
i dade mu ime Boaz. 22 Na samom vrhu stupova
postavi izrađene ljiljane. I tako dovrši stupove. 23
Tada od rastaljene kovine izli more koje je od ruba do
ruba mjerilo deset lakata; bilo je okruglo naokolo, pet
lakata visoko, a u opsegu, mjereno vrpcom, imalo
je trideset lakata. 24 Pod rubom mu bijahu uresi
kao cvjetne čaške koje su ga optakale sasvim: po
deset na lakat optakale su more unaokolo; cvjetne su
čaške bile u dva reda i salivene s njim. 25 Počivalo je
na dvanaest volova: tri su gledala na sjever, tri na
zapad, tri na jug, a tri na istok; more je stajalo na
njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti unutra. 26
Bilo je debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao
cvijet, a moglo je primiti tri tisuće bata. 27 Načinio je
deset tučanih podnožja; svako je podnožje bilo četiri
lakta dugo, četiri lakta široko, a tri lakta visoko. 28
Podnožja su bila ovako izrađena: imala su okvire, a
okviri su stajali među preponama. 29 Na okvirima
među preponama bili su lavovi, volovi i kerubini; a na
samim preponama, kako iznad lavova i volova tako i
pod njima, bijahu ukrasi poput vijenaca. 30 Svako je
podnožje imalo četiri tučana točka i osovine od tuča;
četiri su njihove noge imale držače; pod umivaonikom
bijahu držači sliveni s ukrasima. 31 Gore, gdje su
se držači sastavljali, bio je otvor podnožja; imao je
lakat i pol; otvor je bio okrugao, u obliku ukrasne
posude, a na njemu su bili uklesani i ukrasi; ali
prepone bijahu četvrtaste, a ne okrugle. 32 Četiri
su točka bila pod preponom. Osovine im izlazile na
podnožju; svaki točak bijaše visok lakat i pol. 33
Točkovi su bili slični točkovima običnih kola: njihove
osovine, naplaci, paoci i glavčine - sve bijaše liveno.
34 Bila su četiri držača na četiri ugla svakog podnožja;

podnožje i držači sačinjavahu jednu cjelinu. 35 Pri
vrhu podnožja bio je sve unaokolo krug visok pol
lakta; povrh podnožja bili su klinovi; prepone su s
njima sačinjavale cjelinu. 36 Po oplošjima klinova i
prepona urezao je kerube, lavove i palme, već prema
veličini praznog oplošja i vijenaca naokolo. 37 Tako
načini deset podnožja: jednako salivenih, jednake
veličine i oblika. 38 I načini deset umivaonika od
tuča. Svaki je umivaonik sadržavao četrdeset bata,
a svaki je umivaonik bio od četiri lakta; na svako
od deset podnožja došao je po jedan umivaonik.
39 Postavi pet podnožja na desnoj strani Hrama, a
pet na lijevoj strani Hrama; a more stavi s desne
strane Hrama, prema jugoistoku. 40 Hiram načini
lonce, lopate i kotliće. Dovrši on sav posao što ga
je obavljao kralju Salomonu za Dom Jahvin: 41 dva
stupa, okrugle glavice što su bile navrh stupova;
dva opleta da pokriju dvije glavice što bijahu navrh
stupova; 42 četiri stotine mogranja za oba opleta; dva
reda mogranja za svaki oplet da prekriju dvije glavice
navrh stupova; 43 deset podnožja i deset umivaonika
na podnožjima; 44 jedno more i dvanaest volova pod
njim; 45 lonce, lopate i kotliće. Svi ti predmeti koje je
Hiram načinio kralju Salomonu za Dom Jahvin bili
su od sjajnog tuča. 46 Kralj je zapovjedio da sve
to lijevaju u kalupima od gline, u Jordanskoj dolini,
između Sukota i Sartana. 47 Na koncu je Salomon
odredio da rasporede sve te predmete, a bijaše ih
toliko da se nije mogla obračunati težina tuča. 48
Salomon načini sve predmete koji su bili u Domu
Jahvinu: zlatni žrtvenik i zlatni stol na kojemu su
stajali prineseni hljebovi; 49 pet svijećnjaka s desne i
pet s lijeve strane pred Debirom, od čistoga zlata;
cvjetove, svjetiljke, usekače od zlata; 50 vrčeve,
noževe, kotliće, plitice i kadionice od čistoga zlata;
stožere za vrata nutarnje dvorane - to je Svetinja nad
svetinjama - i za vrata Hekala - to jest Hrama - sve
od zlata. 51 Tako bi priveden kraju sav posao što
ga Salomon obavi za Dom Jahvin. Salomon unese
sve svete darove oca svoga Davida - srebro, zlato i
posuđe - i stavi ih u riznicu Doma Jahvina.

8 Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve starješine
Izraelove, sve knezove plemenske i glavare obitelji
da se prenese Kovčeg saveza Jahvina iz grada,
Davidova grada, to jest sa Siona. 2 Svi se ljudi
Izraelovi sabraše pred kraljem Salomonom na blagdan
u mjesecu Etanimu (to je sedmi mjesec). 3 I kad
su došle Izraelove starješine, svećenici ponesoše
Kovčeg 4 i Šator sastanka sa svim posvećenim
priborom što bješe u Šatoru. Prenosili su ih svećenici
i leviti. 5 Kralj Salomon i sva zajednica Izraelova koja
se sabrala oko njega žrtvovali su pred Kovčegom
toliko ovaca i goveda da se ne mogahu prebrojiti
ni procijeniti. 6 Svećenici donesoše Kovčeg saveza
Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest
u Svetinju nad svetinjama, pod krila kerubina. 7
Kerubini su, naime, imali raširena krila nad mjestom
gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu odozgo Kovčeg i
njegove motke. 8 [8a] Motke su bile tako dugačke da
su im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot Debiru,
ali se nisu vidjele izvana. 9 U Kovčegu nije bilo
ništa, osim dviju kamenih ploča koje metnu Mojsije na
Horebu, gdje Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto
iziđoše iz Egipta. [8b] Ondje su ostale do danas. 10
A kad su svećenici izašli iz Svetišta, oblak ispuni
Dom Jahvin, 11 i svećenici ne mogoše od oblaka
nastaviti službe: slava Jahvina ispuni Dom Božji! 12
Tada reče Salomon: “Jahve odluči prebivati u tmastu
oblaku, 13 a ja ti sagradih uzvišen Dom da u njemu
prebivaš zauvijek.” 14 I, okrenuvši se, kralj blagoslovi
sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao. 15
Reče on: “Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov,
koji je svojom rukom ispunio obećanje što ga na svoja
usta dade ocu mome Davidu, rekavši: 16 'Od dana
kad izvedoh svoj narod iz zemlje egipatske, nisam
izabrao grada ni iz kojega Izraelova plemena da se
u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje Ime,
nego sam izabrao Davida da on zapovijeda mojim
narodom Izraelom.' 17 Otac mi David naumi podići
Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, 18 ali mu Jahve
reče: 'Naumio si podići Dom mojem Imenu, i dobro
učini, 19 ali nećeš ti podići toga Doma, nego sin tvoj
koji izađe iz tvoga krila, on će podići Dom mojem
Imenu.' 20 Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio
sam svoga oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo,
kako obeća Jahve, i podigao Dom Imenu Jahve, Boga
Izraelova, 21 i odredio sam da ondje bude mjesto
Kovčegu u kojem je Savez što ga Jahve sklopi s
našim ocima kad ih je izveo iz zemlje egipatske.”
22 Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora
Izraelova, pred žrtvenik Jahvin, raširi ruke prema
nebu 23 i reče: “Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog
nije sličan ni na nebesima ni dolje na zemlji, tebi
koji držiš Savez i ljubav svojim slugama što kroče
pred tobom sa svim svojim srcem. 24 Sluzi svome
Davidu, mome ocu, ti si ispunio što si mu obećao. Što
si obećao na svoja usta, ispunio si svojom rukom
upravo danas. 25 Sada, Jahve, Bože Izraelov, ispuni
svome sluzi, ocu mome Davidu, što si obećao kad si
rekao: 'Neće ti preda mnom nestati nasljednika koji bi
sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji sinovi

budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu
kako si ti hodio preda mnom.' 26 Sada, dakle, Jahve,
Bože Izraelov, neka se ispuni tvoje obećanje koje si
dao svome sluzi Davidu, mome ocu! 27 Ali zar će
Bog doista boraviti s ljudima na zemlji? TÓa nebesa
ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a
kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio! 28 Pomno
počuj molitvu i vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te
usliši vapaj i molitvu što je tvoj sluga tebi upućuje! 29
Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad ovim
Domom, nad ovim mjestom za koje reče: 'Tu će biti
moje Ime.' Usliši molitvu koju će sluga tvoj izmoliti na
ovome mjestu. 30 I usliši molitvu sluge svoga i naroda
svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome
mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa; usliši i
oprosti. 31 Ako tko zgriješi protiv bližnjega i naredi mu
se da se zakune, a zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u
ovom Domu, 32 tada je ti čuj u nebu i postupaj i sudi
svojim slugama, osudi krivca okrećući njegova djela
na njegovu glavu, a nevina oslobodi postupajući s
njime po nevinosti njegovoj. 33 Ako narod tvoj bude
potučen od neprijatelja jer se ogriješio o tebe, ali se
ipak k tebi obrati i proslavi Ime tvoje i u ovom se
Domu pomoli, 34 onda ti čuj to s neba, oprosti grijehe
svome narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju
koju si dao njihovim očevima. 35 Kad se zatvori nebo
i ne padne kiša jer su se ogriješili o tebe, pa ti se
pomole na ovome mjestu i proslave Ime tvoje i obrate
se od svojega grijeha kad ih ti poniziš, 36 tada ti
čuj na nebu i oprosti grijeh svojim slugama i svojem
izraelskom narodu, pokazujući im valjan put kojim će
ići, i pusti kišu na zemlju koju si svojem narodu dao u
baštinu. 37 Kad u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i
rđa i kad navale skakavci, gusjenice, kad neprijatelj
ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata, ili kad
bude kakva druga nevolja ili boleština, 38 ako koji
čovjek, ili sav tvoj narod, Izrael, osjeti tjeskobu svoga
srca pa upravi molitvu ili prošnju te raširi ruke prema
ovom Hramu, 39 ti čuj s neba, s mjesta gdje prebivaš,
i oprosti i postupi; vrati svakome čovjeku prema
putu njegovu, jer ti poznaješ srce njegovo - ti jedini
poznaješ srce sviju - 40 da te se uvijek boje sve dane
dokle žive na zemlji što je ti dade našim očevima. 41
Pa i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog,
nego je stigao iz daleke zemlje radi Imena tvoga 42
jer je čuo za veliko Ime tvoje, za tvoju snažnu ruku
i za tvoju mišicu podignutu - ako dođe i pomoli se
u ovom Hramu, 43 usliši ga s neba gdje prebivaš,
usliši sve vapaje njegove da bi upoznali svi zemaljski
narodi Ime tvoje i bojali se tebe kao narod tvoj Izrael i
da znaju da je tvoje Ime zazvano nad ovaj Dom koji
sam sagradio. 44 Ako narod tvoj krene na neprijatelja
putem kojim ga ti uputiš i pomoli se Jahvi, okrenut k
ovom gradu što si ga izabrao i prema Domu koji sam
podigao tvojem Imenu, 45 usliši mu s neba molitvu
i prošnju i učini mu pravdu. 46 Kad ti sagriješe, jer
nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdiv se na
njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao
roblje u daleku ili blizu zemlju, 47 pa ako se pokaju
srcem u zemlji u koju budu dovedeni te se obrate
i počnu te moliti za milost u zemlji svojih osvajača
govoreći: 'Zgriješili smo, bili smo zli i naopaki', 48 i
tako se obrate k tebi svim srcem i svom dušom u
zemlji svoga ropstva u koju budu dovedeni kao roblje,
i pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade njihovim
očevima, i prema gradu koji si izabrao, i prema Domu
što sam ga podigao tvom Imenu, 49 usliši s neba, gdje
prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje, 50 učini im
pravdu i oprosti svome narodu što je zgriješio protiv
tebe, oprosti sve uvrede koje ti je nanio, učini da mu
se smiluju osvajači i da budu milostivi prema njemu,
51 jer su oni tvoj narod i baština tvoja, njih si izveo
iz Egipta, iz užarenog kotla. 52 Neka oči tvoje budu
otvorene na prošnju tvoga sluge i na prošnju naroda
tvoga Izraela da čuješ sve njihove molbe što će ih
tebi uputiti. 53 Jer ti si ih odvojio od svih naroda na
zemlji sebi za baštinu, kako si objavio po svome sluzi
Mojsiju, kada si izveo oce naše iz Egipta, o Gospode,
Jahve!" 54 Pošto je Salomon dovršio svu ovu molitvu i
prošnju pred Jahvom, diže se s mjesta gdje je klečao,
raširenih ruku prema nebu, pred žrtvenikom Jahvinim,
55 pa istupi te blagoslovi sav zbor Izraelov govoreći
jakim glasom: 56 "Blagoslovljen Jahve, koji je narodu
svome Izraelu dao mir u svemu kako je obećao; nije
propalo nijedno od njegovih lijepih obećanja koja je
dao sluzi svome Mojsiju. 57 Neka Jahve, Bog naš,
bude s nama kao što je bio s ocima našim i neka
nas ne napusti i ne odbaci. 58 Neka prikloni naša
srca k sebi da bismo hodili svim njegovim putovima
i držali njegove zapovijedi, zakone i uredbe koje
je dao ocima našim. 59 Bile ove moje riječi, koje
sam smjerno iznio pred Jahvu, danju i noću nazočne
pred Jahvom, Bogom našim, eda bi dan za danom
činio pravdu sluzi svomu i pravicu narodu svome
Izraelu, 60 ne bi li tako svi narodi zemlje spoznali da
je Jahve jedini Bog i da nema drugoga. 61 A vaše
srce neka bude potpuno odano Jahvi, Bogu našemu,
držeći se njegovih zakona i obdržavajući njegove
zapovijedi kao danas!" 62 Kralj i sav Izrael s njim
prinesu žrtvu Jahvi. 63 Kao žrtvu pričesnicu, koju
je prikazao Jahvi, Salomon prinese dvadeset i dvije
tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca; time

kralj i svi Izraelci posvete Dom Jahvin. 64 Toga dana
posveti kralj središte predvorja, koje je ispred Doma
Jahvina, jer ondje je prinio paljenice, prinosnice i
pretiline pričesnica, jer je tučani žrtvenik pred Jahvom
bio premalen da primi paljenice, prinosnice, pretiline
pričesnica. 65 Tu je svečanost u ono vrijeme Salomon
slavio sedam dana, sa svim Izraelcima, zborom
velikim od Ulaza u Hamat do Potoka Egipatskog,
pred Jahvom, Bogom našim. 66 Zatim je osmoga
dana otpustio ljude; oni su blagosivljali kralja i odlazili
svojim kućama, veseli i zadovoljna srca zbog svega
dobra što ga je Jahve učinio svome sluzi Davidu i
narodu svome Izraelu.

9 Kad je Salomon dovršio gradnju Doma Jahvina,
kraljevskog dvora i svega što je namislio graditi, 2
javi se Jahve i drugi put Salomonu, kao što mu se
bio javio u Gibeonu. 3 Jahve mu reče: “Uslišio sam
molitvu i prošnju koju si mi uputio. Posvetio sam ovaj
Dom, koji si sagradio da u njemu prebiva Ime moje
dovijeka; moje će oči i srce biti ovdje svagda. 4 A
ti, ako budeš hodio preda mnom kako je hodio tvoj
otac David, u nevinosti srca i pravednosti, postupao
u svemu kako sam ti zapovjedio i ako budeš držao
moje zakone i moje naredbe, 5 ja ću učvrstiti zauvijek
tvoje kraljevsko prijestolje nad Izraelom, kako sam
obećao tvome ocu Davidu kad sam rekao: 'Nikada ti
neće nestati nasljednika na prijestolju Izraelovu.' 6 Ali
ako me ostavite, vi i vaši sinovi, ako ne budete držali
mojih zapovijedi i zakona koje sam vam dao, ako
se okrenete bogovima i budete im služili i klanjali im
se, 7 tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju sam mu
dao; ovaj ću Dom, koji sam posvetio svome Imenu,
odbaciti od sebe, i Izrael će biti poruga i podsmijeh
svim narodima. 8 Ovaj je Dom uzvišen, ali svi koji
budu uza nj prolazili bit će zaprepašteni; zviždat će i
govoriti: 'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i
s ovim Domom?' 9 A reći će im se: 'Jer su ostavili
Jahvu, Boga svoga, koji je izveo oce njihove iz Egipta,
a priklonili se drugim bogovima, častili ih i služili im,
zato je Jahve pustio na njih sva ova zla.'” 10 Poslije
dvadeset godina, za kojih je Salomon sagradio obje
zgrade, Dom Jahvin i kraljevski dvor, 11 a Hiram, kralj
Tira, dobavljao mu drvo cedrovo i čempresovo i zlata
koliko je god želio, dade tada kralj Salomon Hiramu
dvadeset gradova u zemlji galilejskoj. 12 Hiram izađe
iz Tira da vidi gradove koje mu je Salomon darovao,
ali mu se nisu svidjeli. 13 I reče: “Kakvi su to gradovi
što si mi ih dao, brate?” I od tada ih zovu “zemlja
Kabul” do današnjega dana. 14 A Hiram bijaše poslao
kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata. 15 Ovako je
bilo s rabotom koju je kralj Salomon digao da sagradi
Dom Jahvin, svoj dvor, Milo i zidove Jeruzalema,
Hasor, Megido i Gezer. 16 Faraon, kralj Egipta,
krenu u vojni pohod, osvoji Gezer, popali i poubija
Kanaance koji su ondje živjeli, zatim dade grad u
miraz svojoj kćeri, ženi Salomonovoj, 17 a Salomon
obnovi Gezer, Bet Horon Donji, 18 Baalat, Tamar
u pustinji u zemlji, 19 sve gradove-skladišta koje
je Salomon imao, gradove za bojna kola i gradove
za konjicu, i sve što je Salomon želio sagraditi u
Jeruzalemu, na Libanonu i u svim zemljama koje su
mu bile podložne. 20 Svim preostalim Amorejcima,
Hetitima, Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji
nisu bili Izraelci, 21 sinovima njihovim koji ostadoše
iza njih u zemlji i koje Izraelci nisu zatrli, Salomon
nametnu tešku tlaku do današnjega dana. 22 Sinove
Izraelove nije Salomon pretvarao u robove, nego su
mu oni bili vojnici, dvorani, vojskovođe, tridesetnici,
zapovjednici njegovih bojnih kola i konjice. 23 A evo
nadzornika koji su upravljali Salomonovim radovima:
njih pet stotina i pedeset koji su zapovijedali puku
zaposlenu na radovima. 24 Čim je faraonova kći ušla
iz Davidova grada u kuću koju joj Salomon bijaše
sagradio, tada on podiže Milo. 25 Salomon je tri puta u
godini prinosio paljenice i pričesnice na žrtveniku koji
je podigao Jahvi i palio je kad pred Jahvom. Tako je
dovršio Hram. 26 Kralj Salomon je sagradio brodovlje
u Esjon-Geberu, koji je kralj Elata, na obali Crvenoga
mora, u zemlji edomskoj. 27 Hiram je poslao na tim
lađama svoje sluge, mornare koji su poznavali more,
sa slugama Salomonovim. 28 Oni otploviše u Ofir,
uzeše odande četiri stotine i dvadeset talenata zlata i
donesoše ih kralju Salomonu.

10 Glas koji je u Jahvinu Imenu stekao Salomon
dopro je do kraljice od Sabe; zato ona dođe
da Salomona iskuša zagonetkama. 2 Došla je u
Jeruzalem s golemom pratnjom, s devama koje
su nosile mirise, nebrojeno zlato i drago kamenje.
Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu
što joj bijaše na srcu. 3 Salomon joj odgovori na
sva pitanja; nije mu bilo skriveno ništa da joj ne bi
umio objasniti. 4 Kad kraljica od Sabe vidje mudrost
Salomonovu, dvor koji bijaše sagradio, 5 jela na
njegovu stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost
njegove posluge i njihova odijela, njegove peharnike i
paljenice koje je prinio u Domu Jahvinu, zastade joj
dah. 6 Tada reče kralju: “Istina je bila što sam u svojoj
zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti. 7 Ali nisam htjela
vjerovati što se pripovijeda dokle god nisam došla i
vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno:

ti nadvisuješ u mudrosti i blagostanju slavu o kojoj
sam čula. 8 Blago tvojim ženama, blago ovim tvojim
slugama koji su neprestano pred tobom i slušaju
tvoju mudrost! 9 Neka je blagoslovljen Jahve, Bog
tvoj, komu si tako omilio da te postavio na prijestolje
Izraelaca; zato što Jahve uvijek ljubi Izraela, postavio
te kraljem da činiš pravo i pravicu." 10 Dade tada kralju
stotinu i dvadeset zlatnih talenata, mnogo miomirisa i
dragulja. Nikad više nije bilo takvih miomirisa kakve
je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu. 11 Pa i
Hiramovo brodovlje, koje je donosilo zlato iz Ofira,
dovezlo je odande mnogo sandalovine i dragulja.
12 Kralj je od sandalovine napravio ograde za Dom
Jahvin i za kraljevski dvor, i citre i harfe za pjevače;
nikada se više nije dovezlo toliko sandalova drveta
niti se vidjelo do danas. 13 Kralj Salomon dade
kraljici od Sabe što je god zaželjela i zatražila, a
povrh toga kraljevski je obdari. Potom ona krenu i
sa slugama vrati se u svoju zemlju. 14 Zlato što je
dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest
stotina šezdeset i šest zlatnih talenata, 15 osim onoga
što je dolazilo od trgovaca i prodavača-potukača i od
svih arapskih kraljeva i upravitelja zemaljskih. 16 Kralj
Salomon načini tri stotine velikih štitova od kovanog
zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina zlatnih
šekela; 17 i načini trista štitića od kovanog zlata; za
svaki je štitić utrošio tri zlatne mine. Pohranio je sve u
kuću zvanu Libanonska šuma. 18 Kralj je još napravio
veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga čistim
zlatom. 19 Prijestolje je imalo šest stepenica, straga je
na njemu bila teleća glava, a s obje strane sjedala bile
su ručice, a kraj ručica stajala dva lava. 20 Dvanaest
je lavova stajalo s obje strane onih šest stepenica.
Takvo što nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu.
21 Sve posude iz kojih je pio kralj Salomon bijahu
zlatne, i sve posuđe u kući zvanoj Libanonska šuma
bijaše od suhoga zlata; ništa nije bilo od srebra,
jer se ono smatralo bezvrijednim u Salomonovo
vrijeme. 22 Kralj je imao taršiško brodovlje na moru
zajedno s Hiramovim brodovljem, i svake treće godine
dolazilo je taršiško brodovlje donoseći zlato, srebro
i slonovu kost, majmune i paune. 23 Tako je kralj
Salomon natkrilio sve zemaljske kraljeve bogatstvom
i mudrošću. 24 Sav je svijet želio vidjeti Salomona i
čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce. 25 Svatko mu
je donosio dar: srebro i zlatno posuđe, haljine, oružje,
miomirise, konje i mazge, iz godine u godinu. 26 Uz
to je Salomon sakupio bojnih kola i konjanika; imao
je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća
konja i rasporedio ih je po gradovima bojnih kola i
kod kralja u Jeruzalemu. 27 Salomon je učinio da
u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova
kao divljih smokava što rastu u Šefeli. 28 Salomon
je uvozio konje iz Musrija i Koe: kraljevi nabavljači
uvozili su ih iz Koe za određenu svotu. 29 Kola se
dovozila iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela; a
konj se plaćao po stotinu i pedeset. Tako ih preko
nabavljača dobivahu svi kraljevi hetitski i aramejski.

11 Kralj je Salomon - uz kćer faraonovu - volio
mnoge žene tuđinke: Moapke, Amonke, Edomke,
Sidonke i Hetitkinje, 2 od svih naroda za koje je
Jahve rekao Izraelcima: "Nećete odlaziti k njima i oni
neće dolaziti k vama; oni će zacijelo okrenuti vaša
srca svojim bogovima." Njima se priklonio Salomon
svojom ljubavlju. 3 Imao je sedam stotina kneževskih
žena i tri stotine inoča. Njegove su žene zavodile
njegovo srce. 4 I kada je Salomon ostario, njegove
su mu žene okrenule srce prema drugim bogovima, i
srce njegovo nije više potpuno pripadalo Jahvi kao
što je pripadalo srce njegova oca Davida. 5 Salomon
je išao za Aštartom, boginjom Sidonaca, i Milkomom,
sramotom Amonaca. 6 Činio je ono što ne bijaše
pravo u očima Jahvinim i nije se sasvim pokoravao
Jahvi kao što se pokoravao njegov otac David. 7 Tako
sagradi Salomon uzvišicu Kemošu, sramoti Moaba,
na gori istočno od Jeruzalema, i Milkomu, sramoti
Amonaca. 8 To učini za sve svoje žene tuđinke, koje
su prinosile kad i žrtve svojim bogovima. 9 Jahve
se razgnjevi na Salomona jer je okrenuo srce svoje
od Jahve, Boga Izraelova, koji mu se bio dvaput
javio 10 i koji mu je baš tada zabranio štovati druge
bogove, ali on nije održao te zapovijedi. 11 Tada
Jahve reče Salomonu: "Kada je tako s tobom te
ne držiš moga Saveza i naredaba koje sam ti dao,
ja ću sigurno oduzeti od tebe kraljevstvo i dat ću
ga jednom od tvojih slugu. 12 Ali neću to učiniti za
tvoga života, zbog oca tvojega Davida; uzet ću ga iz
ruke tvoga sina. 13 Ipak neću od njega uzeti svega
kraljevstva: ostavit ću jedno pleme tvome sinu, zbog
sluge mojega Davida, zbog Jeruzalema koji izabrah."
14 Tada diže Jahve protivnika Salomonu: Edomca
Hadada, iz kraljevske kuće Edomaca. 15 Jer kada
je David tukao Edomce i kad je Joab, vojskovođa,
otišao da pokopa ubijene i dao pogubiti sve muškarce
u Edomu - 16 Joab i sav Izrael ostadoše ondje šest
mjeseci dok nisu istrijebili sve muškarce u Edomu -
17 Hadad je utekao u Egipat s Edomcima koji bijahu u
službi njegova oca. Hadad je bio tada mladi dječak.
18 Otišli su iz Midjana i stigli u Paran. Poveli su sa
sobom ljude iz Parana i otišli u Egipat pred faraona,
kralja Egipta, koji mu dade kuću, odredi mu hranu

i dodijeli zemlje. 19 Hadad je stekao veliku milost
u faraona, koji mu dade sestru svoje žene, sestru
velike kneginje Tafnese. 20 Sestra Tafnesina rodi mu
sina Genubata, koga Tafnesa odgoji u kraljevskoj
palači, i Genubat je ostao u palači među faraonovom
djecom. 21 Kada je Hadad doznao u Egiptu da je
David počinuo kod svojih otaca i da je vojskovođa
Joab umro, reče faraonu: “Dopusti mi da odem u
svoju zemlju!” 22 Faraon mu reče: “Što ti nedostaje u
mene te želiš poći u svoju zemlju?” A on mu odgovori:
“Ništa, ali me pusti da odem!” [25b] To je bilo zlo
što ga je učinio Hadad: mrzio je Izraela i vladao
je Edomom. 23 Bog je protiv Salomona podigao
protivnika mu Rezona, sina Elijadova, koji je pobjegao
od svoga gospodara Hadadezera, kralja sopskoga; 24
Rezon je skupio ljude oko sebe i postao im četovođa
kada ih David ubijaše. Rezon zauze Damask, ondje
se nastani i zavlada Damaskom. 25 [25a] On je bio
protivnik Izraelov za života Salomonova. 26 Jeroboam
bijaše sin Efraćanina Nebata, iz Sareda, a majka
mu bijaše udovica imenom Serva. On je bio u službi
Salomonovoj i podigao je ruku protiv kralja. 27 Evo
razloga njegove pobune. Salomon je gradio Milo
da zatrpa kosinu u gradu Davida, oca svoga. 28
Taj Jeroboam bijaše valjan čovjek; Salomon opazi
kako se mladi čovjek prihvaća posla i postavi ga nad
svom rabotom kuće Josipove. 29 Tada se dogodi te
Jeroboam ode iz Jeruzalema, i na putu ga susrete
prorok Ahija iz Šila, ogrnut novim plaštem; bijahu
sami njih dvojica u polju. 30 Ahija uze novi plašt koji
je imao na sebi i razdrije ga na dvanaest komada.
31 I reče Jeroboamu: “Uzmi sebi deset komada, jer
ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Evo ću istrgnuti
kraljevstvo iz ruke Salomonove i dat ću tebi deset
plemena. 32 On će imati jedno pleme, zbog sluge
mojega Davida i Jeruzalema, grada koji sam izabrao
između svih plemena Izraelovih. 33 To je zato što
me ostavio i poklonio se Aštarti, boginji Sidonaca,
Kemošu, bogu moapskom, i Milkomu, bogu Amonaca,
i ne hodi više mojim putovima; ne čini što je pravo u
mojim očima, niti izvršava moje zakone i naredbe kao
što je činio njegov otac David. 34 Ali mu neću iz ruke
uzeti sve kraljevstvo, jer sam ga postavio knezom za
sveg njegova života, zbog sluge svoga Davida, koga
sam izabrao i koji je držao moje zapovijedi i moje
zakone. 35 Ali ću uzeti kraljevstvo iz ruke njegova sina
i tebi ću ga dati, to jest deset plemena. 36 A njegovu
ću sinu ostaviti jedno pleme da moj sluga David ima
uvijek svjetiljku preda mnom u Jeruzalemu, gradu koji
sam izabrao sebi da u njemu stoluje Ime moje. 37
Tebe ću uzeti da kraljuješ nad svim što budeš želio i
da budeš kralj nad Izraelom. 38 Ako budeš poslušao
sve što ti zapovjedim i stupao budeš putovima mojim
te činio što je pravedno u očima mojim držeći moje
zakone i zapovijedi moje, kako je to činio moj sluga
David, tada ću ja biti s tobom i sagradit ću ti trajan
dom, kao što sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.
39 Ponizit ću potomke Davidove; ali ne zauvijek.'” 40
Salomon je zato tražio da ubije Jeroboama, ali on
pobježe u Egipat k Šišaku i ostade u Egiptu do smrti
Salomonove. 41 Ostala povijest Salomonova, sve što
je učinio i njegova mudrost, zar nije zapisana u knjizi
Povijesti Salomonove? 42 A kraljevaše Salomon u
Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina. 43
Onda počinu Salomon kod otaca svojih i bi sahranjen
u Davidovu gradu, a njegov sin Roboam zakralji se
namjesto njega.

12 Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi
Izraelci da ga zakralje. 2 Čim to ču Nebatov sin
Jeroboam - koji još bijaše u Egiptu, kamo je pobjegao
pred kraljem Salomonom - vrati se iz Egipta, jer 3
bijahu poslali po nj i dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam
i sav zbor Izraelov, rekoše Roboamu: 4 “Tvoj nam
je otac nametnuo teški jaram. Ti nam sada olakšaj
tešku službu svoga oca, teški jaram koji metnu na
nas, pa ćemo ti služiti!” 5 A on im odgovori: “Za tri
dana dođite opet k meni.” I narod ode. 6 Tada se
kralj Roboam posavjetova sa starcima koji su služili
njegovu ocu Salomonu dok je bio živ i upita ih: “Što
savjetujete da odgovorim ovome narodu?” 7 Oni mu
odgovoriše: “Ako danas udovoljiš tim ljudima, budeš
im blagonaklon i odgovoriš im lijepim riječima, oni
će ti uvijek ostati sluge.” 8 Ali on odbaci savjet što
mu ga dadoše starci i posavjetova se s mladićima
koji su odrasli s njim i bili mu u službi. 9 Upita ih:
“Što savjetujete da odgovorim ovome narodu koji mi
reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac?'”
10 Mladići koji bijahu s njime odrasli odgovoriše mu:
“Narodu koji ti reče: 'Tvoj nam je otac nametnuo
jaram, a ti nam ga olakšaj', uzvrati ovako: 'Moj je
mali prst deblji od bedara moga oca! 11 Eto, moj
vam je otac nametnuo teški jaram, a ja ću još otežati
vaš jaram; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću
vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.'” 12
A treći dan dođe sav narod k Roboamu, kako im
bijaše zapovjedio kralj rekavši im: “Vratite se k meni
trećega dana.” 13 Kralj im oštro odgovori, odbacivši
savjet koji mu dadoše stariji. 14 I reče im po savjetu
mladih: “Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još
dodati na nj; moj vas je otac šibao bičevima, a ja
ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.”

15 Kralj dakle ne htjede poslušati naroda, jer tako
upriliči Jahve da se ispuni riječ što je preko Ahije
iz Šila kaza Nebatovu sinu Jeroboamu. 16 Kad
Izraelci vidješe gdje se kralj oglušio, odgovori mu
narod: “Kakav dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo
baštine s Išajevim sinom. U šatore, Izraele! A sad se,
Davide, brini za svoj dom!” I sav Izrael ode pod svoje
šatore. 17 Roboam zavlada samo nad Izraelovim
sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima. 18
Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika
za tlaku, ali ga Izraelci kamenovaše i on umrije; a
kralj se Roboam brže-bolje pope na kola i pobježe
u Jeruzalem. 19 Tako se Izrael odijelio od doma
Davidova sve do danas. 20 Kada su Izraelci doznali
da se vratio Jeroboam, pozvaše ga u zajednicu i
postaviše ga kraljem nad svim Izraelom. Uz kuću
Davidovu nije pristajao nitko, osim samoga plemena
Judina. 21 Došavši u Jeruzalem, Roboam skupi sav
dom Judin i pleme Benjaminovo, sto i osamdeset
tisuća vrsnih ratnika, da udare na dom Izraelov i da
vrate kraljevstvo Roboamu, sinu Salomonovu. 22 Ali
dođe Jahvina riječ Božjem čovjeku Šemaji: 23 “Kaži
Salomonovu sinu Roboamu, judejskom kralju, i svem
domu Judinu i Benjaminovu i ostalom narodu: 24
Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s braćom, djecom
Izraelovom! Neka se svatko vrati svojoj kući, jer je
ovo poteklo od mene.'” I oni poslušaše riječ Jahvinu i
vratiše se kako im reče Jahve. 25 Jeroboam utvrdi
Šekem u Efrajimovoj gori i ondje se nastani. Poslije
izađe odatle i utvrdi Penuel. 26 Jeroboam reče u
svom srcu: “Sad bi se kraljevstvo moglo vratiti domu
Davidovu. 27 Ako ovaj narod bude nastavio uzlaziti
u Dom Jahvin u Jeruzalemu da prinosi žrtve, srce
će se naroda vratiti svome gospodaru, Roboamu,
kralju judejskome, i mene će ubiti.” 28 Pošto se kralj
posavjetovao, načini dva zlatna teleta i reče narodu:
“Dosta ste uzlazili u Jeruzalem! Evo, Izraele, tvoga
boga koji te izveo iz zemlje egipatske.” 29 Zatim
postavi jedno tele u Betelu, a drugo smjesti u Dan. 30
To je bila prigoda za grijeh: narod je odlazio jednome
u Betel i drugome u Dan. 31 I podiže Jeroboam hram
na uzvišicama i postavi iz puka svećenike koji nisu bili
sinovi Levijevi. 32 Zatim je Jeroboam uveo blagdan
u osmom mjesecu, petnaestoga dana tog mjeseca,
kao što je blagdan koji se slavi u Judeji, i uzađe k
žrtveniku. Tako je učinio u Betelu, žrtvujući teocima
koje je načinio. U Betelu je postavio i svećenike
uzvišica što ih bijaše podigao. 33 I uzađe k žrtveniku
koji je načinio, petnaestoga dana osmog mjeseca,
mjeseca koji je sam izabrao; i ustanovi blagdan za
Izraelce i uzađe k žrtveniku da prinese kad.

13 A neki čovjek Božji dođe na riječ Jahvinu iz
Judeje u Betel kada Jeroboam stajaše pred
žrtvenikom da prinese kad. 2 I po Jahvinoj zapovijedi
povika onaj prema žrtveniku: “Žrtveniče, žrtveniče!
Ovako veli Jahve: 'Evo će se roditi u kući Davidovoj
sin po imenu Jošija. On će na tebi žrtvovati svećenike
uzvišica, te koji na tebi prinose kad, i on će na tebi
spaliti ljudske kosti!'” 3 U isto im vrijeme dade znak:
“Ovo je znak da je Jahve govorio: gle, žrtvenik će
se raspuknuti i prosut će se pepeo što je na njemu.”
4 Kada je kralj čuo što je čovjek Božji rekao protiv
žrtvenika u Betelu, pruži ruku odande od žrtvenika i
reče: “Uhvatite ga!” Ali se osušila ruka koju je ispružio
prema čovjeku i nije je mogao vratiti k sebi. 5 Žrtvenik
se raspuknuo i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema
znaku što ga je dao čovjek Božji po naredbi Jahvinoj.
6 Kralj progovori i reče čovjeku Božjem: “Umilostivi
Jahvu, Boga svoga, da bih mogao vratiti ruku k sebi.”
Božji čovjek umilostivi Jahvu i ruka se kraljeva vrati k
njemu i bila je kao prije. 7 Kralj onda reče čovjeku
Božjem: “Hodi sa mnom kući da se okrijepiš. I dat
ću ti dar.” 8 Ali čovjek Božji odgovori kralju: “Da mi
dadeš polovinu svoje kuće, ne bih pošao s tobom. Ni
jeo ni pio ne bih na ovom mjestu, 9 jer mi je ovako
zapovjeđeno riječju Jahvinom: 'Ne jedi kruha i ne pij
vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao.'” 10 I
otišao je drugim putem, nije se vraćao putem kojim
je došao u Betel. 11 A u Betelu živio star prorok.
Došli njemu njegovi sinovi te mu pripovjedili sve što
je onoga dana učinio čovjek Božji u Betelu; i riječi što
ih je onaj kazao kralju pripovjediše sinovi ocu. 12 A
on ih upita: “Kojim je putem otišao?” Sinovi pokazaše
put kojim je otišao čovjek Božji što bijaše došao iz
Judeje. 13 Prorok će nato sinovima: “Osamarite mi
magarca!” I osamariše mu magarca, a on uzjaha. 14
Krenuo je za čovjekom Božjim i našao ga gdje sjedi
pod hrastom; i upita ga: “Jesi li ti čovjek Božji koji
je došao iz Judeje?” A on mu odgovori: “Jesam.”
15 Prorok mu reče: “Hodi sa mnom mome domu da
štogod pojedeš.” 16 Ali on odgovori: “Ne smijem se
vratiti s tobom, niti smijem jesti kruha ni piti vode na
ovome mjestu, 17 jer mi je Jahvinom riječju naređeno
ovo: 'Ne jedi ondje kruha, ne pij vode, niti se vraćaj
putem kojim si onamo pošao'.” 18 Nato će mu onaj: “I
ja sam prorok kao i ti, i anđeo mi je riječju Jahvinom
rekao: 'Povedi ga sa sobom kući da jede kruha i
pije vode.'” Slagao mu je. 19 Božji čovjek vrati se s
njim, u njegovoj je kući jeo kruha i pio vode. 20 Dok
su sjedili za stolom, dođe riječ Jahvina proroku koji
ga je natrag doveo 21 i povika on čovjeku Božjem
koji je došao iz Judeje: “Ovako veli Jahve: zato što

nisi poslušao zapovijedi Jahvine i nisi držao naredbe
koju ti je dao Jahve, Bog tvoj, 22 nego si se vratio,
jeo kruha i pio vode na mjestu gdje sam ti rekao
da ne jedeš kruha i ne piješ vode, zato tijelo tvoje
neće leći u grob otaca tvojih." 23 Pošto se onaj koga
bijaše doveo najeo kruha i napio vode, osedla mu
magarca. 24 I ode onaj. A na putu ga zaskoči lav i
usmrti ga. I tako je mrtvo tijelo ležalo ispruženo na
putu, magarac stajao kraj njega, a i lav stajaše kraj
tijela. 25 Ljudi prolazeći vidješe mrtvo tijelo ispruženo
na putu i lava gdje stoji kraj njega; i odoše i javiše to
u gradu gdje je živio stari prorok. 26 Kad je to čuo
prorok koji bijaše onoga vratio s puta, reče: "To je
čovjek Božji koji se usprotivio riječi Jahvinoj! I Jahve
ga je predao lavu, koji ga je napao i ubio, prema
riječi koju je Jahve rekao." 27 I reče svojim sinovima:
"Osamarite mi magarca!" I oni mu ga osamariše. 28
Ode on i nađe mrtvo tijelo bačeno na putu i magarca
i lava gdje stoje pokraj tijela: lav nije požderao tijelo
niti je rastrgao magarca. 29 Tada prorok podiže mrtvo
tijelo čovjeka Božjeg i prebaci ga na magarca; i vrati
se u grad gdje je živio da mrtvoga ožali i pokopa.
30 Položio je mrtvo tijelo u svoju grobnicu i jecao je
nad njim: "Jao, brate moj!" 31 A kad ga je pokopao,
reče svojim sinovima: "Poslije moje smrti sahranite
me u istu grobnicu gdje je pokopan čovjek Božji;
stavite moje kosti kraj njegovih. 32 Jer će se sigurno
ispuniti riječ koju je po zapovijedi Jahvinoj objavio
protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih svetišta na
uzvišicama u gradovima Samarije." 33 Ni poslije
ovoga događaja ne obrati se Jeroboam za svoga
zlog puta, nego je i dalje priproste ljude postavljao za
svećenike na uzvišicama: tko je želio, davao mu je
darove da postane svećenik uzvišica. 34 Takvim je
postupkom padala u grijeh kuća Jeroboamova, rušila
se i nestajala s lica zemlje.

14 U ono se vrijeme razbolje Abija, sin Jeroboamov,
2 i Jeroboam reče svojoj ženi: "Ustani i preobuci
se da te ne bi prepoznali da si žena Jeroboamova;
i idi u Šilo. Ondje je prorok Ahija: onaj koji mi je
prorokovao da ću biti kraljem ovoga naroda. 3 I
ponesi deset hljebova, kolača i posudu meda i otiđi k
njemu! On će ti reći što će biti s dječakom." 4 I učini
tako žena Jeroboamova: ustade, ode u Šilo i uđe u
kuću Ahijinu. A on nije više vidio, oslabile mu oči od
duboke starosti. 5 Ali mu je Jahve rekao: "Evo dolazi
žena Jeroboamova da od tebe traži savjeta za svoga
sina jer je bolestan; a ti ćeš joj reći tako i tako. Kad
bude ulazila, pretvarat će se kao da je druga." 6 Kad
Ahija ču šum njenih koraka na vratima, reče joj: "Uđi,
ženo Jeroboamova! Što se pretvaraš da si druga, kad
imam tešku vijest za tebe? 7 Idi, reci Jeroboamu:
'Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: Podigao sam te
isred naroda i učinio sam te knezom nad mojim
narodom Izraelom, 8 istrgnuo sam kraljevstvo iz kuće
Davidove i dao ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga
David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio
svim srcem svojim i činio samo ono što je pravedno u
mojim očima. 9 Ti si radio kudikamo gore od svojih
prethodnika, otišao si i načinio sebi druge bogove,
salio si im likove da me dražiš, mene si bacio za
leđa. 10 Zato, evo, puštam zlo na kuću Jeroboamovu,
istrijebit ću iz obitelji Jeroboamove sve što mokri uza
zid, robove i slobodnjake u Izraelu; ja ću netragom
pomesti kuću Jeroboamovu kao što se mete nečist,
da ga ništa ne ostane. 11 One koji iz Jeroboamove
obitelji umru u gradu, proždrijet će psi, a one koji
umru u polju, pojest će ptice nebeske.' - Eto tako je
Jahve rekao. 12 A ti ustani i pođi svome domu: tek
što nogama stupiš u grad, dječak će umrijeti. 13 Sav
će ga Izrael oplakati i pokopat će ga. On će biti jedini
iz obitelji Jeroboamove položen u grob, jer se jedino
na njemu našlo nešto što se u kući Jeroboamovoj
svidjelo Jahvi, Bogu Izraelovu. 14 Jahve će sebi
postaviti kralja nad Izraelom i taj će istrijebiti kuću
Jeroboamovu. Evo dana! Što? Čak i trenutka! 15
Jahve će udariti Izraela te će se njihati kao trska u
vodi. Iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je
dao njihovim ocima i rasijat će ih s onu stranu Rijeke,
jer su načinili sebi ašere koje srde Jahvu. 16 Odbacit
će Izraela kao smeće, zbog grijeha što ih je učinio
Jeroboam i na koje je navodio Izraela." 17 Žena
Jeroboamova ustade i ode. Stigla je u Tirsu, a kad je
prelazila kućni prag, dječak bijaše mrtav. 18 Pokopali
su ga i sav ga je Izrael oplakao prema riječi koju je
Jahve rekao po sluzi svome proroku Ahiji. 19 Ostala
povijest Jeroboamova, kako je ratovao i kraljevao,
to je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih.
20 Jeroboamovo kraljevanje trajalo je dvadeset i
dvije godine, zatim je Jeroboam počinuo kraj otaca
svojih, a sin mu Nadab zakraljio se mjesto njega. 21
Roboam, sin Salomonov, bio je kralj Judejaca; bijaše
mu četrdeset i jedna godina kad je postao kraljem,
a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu,
u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih
plemena da ondje postavi svoje Ime. Majka mu se
zvala Naama, a bila je Amonka. 22 I Juda učini zlo u
očima Jahvinim. Grijesima koje su počinili razjarili
su ga više od svega što su učinili njihovi oci. 23 Jer
su i oni podigli uzvišice, stupove i ašere na svakom
brežuljku i pod svakim zelenim drvetom. 24 Bilo je

čak posvećenih bludnica u zemlji. Oponašao je sve
grozote naroda što ih je Jahve otjerao ispred sinova
Izraelovih. 25 Pete godine Roboamova kraljevanja
egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem. 26 Opljačka
sve blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljevskog dvora;
sve je uzeo; uze i sve zlatne štitove što ih bijaše
napravio Salomon. 27 Namjesto njih kralj Roboam
napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima
straže koja je čuvala vrata kraljevskog dvora. 28 Kad
je god kralj išao u Jahvin Dom, stražari su ih uzimali,
a poslije ih vraćali u stražaru. 29 Ostala povijest
Roboamova, sve što je učinio, zar nije zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 30 Za sve vrijeme
bio je rat između Roboama i Jeroboama. 31 Roboam
je počinuo sa svojim ocima i bi sahranjen sa svojim
ocima u Davidovu gradu. Majka mu se zvala Naama,
a bila je Amonka. Na njegovo se mjesto zakraljio sin
mu Abijam.

15 Osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama,
sina Nebatova, zakraljio se Abijam u Judeji.
2 Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu; njegova se
majka zvala Maaka, a bila je kći Abšalomova. 3 On je
hodio u svim grijesima što ih je njegov otac činio prije
njega, i njegovo srce nije bilo potpuno odano Jahvi,
Bogu svome, kao srce njegova praoca Davida. 4 Ipak,
zbog Davida, dao mu je Jahve, Bog njegov, svjetiljku
u Jeruzalemu, podigavši sinove njegove poslije njega
i sačuvavši Jeruzalem. 5 Jer je David činio sve što je
pravo u očima Jahvinim i za svega svoga života nije
odstupio ni od čega što mu je zapovjedio, osim onog
što je učinio Uriji Hetitu. 7 Ostala povijest Abijamova,
sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? A bijaše rat između Abijama i
Jeroboama. 8 Potom je Abijam počinuo sa svojim
ocima. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo
se mjesto zakralji sin mu Asa. 9 Dvadesete godine
Jeroboamova kraljevanja nad Izraelom postade Asa
kraljem Judeje. 10 Kraljevao je četrdeset i jednu
godinu u Jeruzalemu; njegova se baka zvala Maaka,
a bila je kći Abšalomova. 11 Asa je činio što je pravo
u očima Jahvinim, kao i njegov praotac David. 12
Protjerao je iz zemlje posvećene bludnice i uklonio
sve idole koje njegovi oci bijahu načinili. 13 Sam je
uklonio svoju baku s dostojanstva velike kneginje, jer
bijaše načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina
gada i spalio ga u potoku Kidronu. 14 Ali uzvišice
nisu bile uklonjene; ipak je Asino srce bilo privrženo
Jahvi svega njegova života. 15 Unio je u Dom Jahvin
posvećene darove svoga oca i svoje: srebro, zlato
i posuđe. 16 Bio je rat između Ase i Baše, kralja
izraelskoga, u sve njihove dane. 17 Izraelski kralj
Baša navali na Judeju i stade utvrđivati Ramu da
spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi. 18 Asa
tada uze srebra i zlata koje je preostalo u riznicama
Doma Jahvina i u riznicama kraljevskog dvora i dade
ga svojim slugama te ih posla Ben-Hadadu, sinu
Tabrimonovu, sinu Hezjonovu, aramejskom kralju,
koji je stolovao u Damasku, i poruči mu: 19 “Neka
bude savez između mene i tebe, između moga i
tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata: hajde,
raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otišao
od mene.” 20 Ben-Hadad posluša kralja Asu i posla
svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše
Ijon, Dan, Abel Bet-Maaku, sav Kineret i svu zemlju
Naftali. 21 A kada to Baša dozna, presta utvrđivati
Ramu i vrati se u Tirsu. 22 Kralj Asa sazva sve
Judejce, bez izuzetka, i oni odnesoše kamenje i drvo
kojima je Baša utvrđivao Ramu, i kralj Asa utvrdi time
Gebu Benjaminovu i Mispu. 23 Ostala povijest Asina,
sve njegove pobjede i sve što je učinio i gradovi
koje je utvrdio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? A u starosti bolovao je od nogu.
24 Asa je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je sa
svojim ocima u gradu Davida, svoga praoca. Njegov
sin Jošafat zakralji se mjesto njega. 25 Nadab, sin
Jeroboamov, postade kraljem Izraela druge godine
Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvije godine
Izraelom. 26 Činio je zlo u očima Jahvinim. Hodio
je putem svoga oca i oponašao njegov grijeh na
koji je navodio Izraela. 27 Baša, sin Ahijin, iz kuće
Jisakarove, uroti se protiv njega i ubi ga u Gibetonu,
koji pripada Filistejcima i koji su opsjedali Nadab i sav
Izrael. 28 Baša ga ubi treće godine Asina kraljevanja
Judejom i zavlada mjesto njega. 29 Kad je postao
kraljem, pobi svu kuću Jeroboamovu i ne poštedi
nikoga od Jeroboamovih dokle sve ne istrijebi po
riječi koju je Jahve rekao preko sluge svoga Ahije iz
Šila. 30 Zbog grijeha što ih je učinio i na koje je naveo
Izraela i zbog gnjeva kojim je raspalio Jahvu, Boga
Izraelova. 31 Ostala povijest Nadabova, i sve što je
učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva
izraelskih? 32 Između Ase i Izraelova kralja Baše
vladao je rat u sve njihove dane. 33 Treće godine
Asina kraljevanja Judejom postade Baša, sin Ahijin,
kraljem nad svim Izraelom u Tirsi i vladao je dvadeset
i četiri godine. 34 Činio je zlo u očima Jahvinim i
hodio je putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima
je zavodio Izraelce.

16 Tada bi upućena riječ Jahvina Jehuu, sinu
Hananijevu, protiv Baše: 2 “Iz praha sam te

podigao i postavio knezom nad mojim narodom
Izraelom, ali si ti krenuo Jeroboamovim putem i
navodiš narod moj Izrael na grijehe te me razjaruješ
njihovim grijesima; 3 zato ću netragom pomesti Bašu
i kuću njegovu: učinit ću s tvojom kućom kao i s
kućom Jeroboama, sina Nebatova. 4 Tko iz obitelji
Bašine umre u gradu, pojest će ga psi, a tko im
umre u polju, pojest će ga ptice nebeske." 5 Ostala
povijest Bašina, što je učinio, njegova djela, zar sve
to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?
6 Baša je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je
u Tirsi. Sin njegov Ela zakraljio se mjesto njega. 7
Ali riječ Jahvina po Jehuu proroku, sinu Hananijevu,
nije bila upravljena protiv Baše i njegove kuće samo
zbog toga što je činio zlo u očima Jahve i ljutio ga
djelima svojih ruku te bio kao i kuća Jeroboamova
nego i zbog toga što je i nju istrijebio. 8 Dvadeset i
šeste godine kraljevanja Ase u Judeji postade Ela,
sin Bašin, kraljem Izraela u Tirsi; vladao je svega
dvije godine. 9 Njegov dvoranin Zimri, zapovjednik
polovine bojnih kola, uroti se protiv njega. Kad je
bio u Tirsi, opio se u kući Arse, upravitelja dvora u
Tirsi. 10 Tada provali Zimri, udari na njega i ubi ga,
dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judejom,
te zavlada mjesto njega. 11 Čim je zavladao i sjeo na
prijestolje, poubija svu obitelj Bašinu; nije mu poštedio
ni što uza zid mokri, ni njegovih rođaka ni prijatelja.
12 Tako Zimri iskorijeni svu kuću Bašinu po riječi
koju je Jahve rekao protiv Baše preko sluge svoga
proroka Jehua, 13 zbog sviju grijeha što su ih činili
Baša i sin mu Ela i tako zavodili Izraela, srdeći Jahvu,
Boga Izraelova, svojim krivim bogovima. 14 Ostala
povijest Elina, sve što je učinio, zar to nije zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 15 Dvadeset i
sedme godine Asina kraljevanja Judejom postade
Zimri kraljem u Tirsi i vladao je sedam dana. Narod je
tada opsjedao Gibeton, koji je pripadao Filistejcima.
16 Kad je utaboreni narod čuo da se Zimri pobunio i
ubio kralja, sav Izrael istoga dana u taboru proglasi
kraljem nad Izraelom zapovjednika vojske Omrija. 17
Zatim Omri i sav Izrael s njime odoše od Gibetona i
opsjedoše Tirsu. 18 Kad je Zimri vidio da će grad
biti osvojen, uđe u utvrdu kraljevskoga dvora, zapali
nad sobom kraljevski dvor i tako pogibe. 19 To je
bilo zbog grijeha koje je počinio radeći što je zlo u
očima Jahvinim i hodeći putem Jeroboama i njegovih
grijeha kojima je zavodio Izraela. 20 Ostala povijest
Zimrijeva i njegova urota koju je skovao, zar sve to
nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 21
Tada se Izraelov narod razdijelio: polovica se odlučila
za Tibnija, sina Ginatova, da ga učini kraljem, a druga
polovica za Omrija. 22 Ali pristaše Omrijeve nadjačaše
pristaše Tibnija, sina Ginatova, pa kad Tibni umrije,
postade Omri kraljem. 23 Trideset i prve godine
Asina kraljevanja Judejom postade Omri kraljem
Izraela za dvanaest godina. U Tirsi je kraljevao šest
godina. 24 Tada kupi od Šemera za dva talenta
srebra brdo Samariju; sagradi grad koji po imenu
Šemera, vlasnika brijega, nazva Samarija. 25 Ali je
Omri činio zlo u očima Jahvinim i bio je gori od svojih
prethodnika. 26 U svemu je slijedio Jeroboama, sina
Nebatova, i njegove grijehe kojima je zavodio Izraela i
srdio Jahvu, Boga Izraelova, svojim lažnim bogovima.
27 Ostala povijest Omrijeva, sve što je učinio, njegovi
pothvati koje je izveo, zar to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 28 Omri počinu sa
svojim ocima i sahranjen je u Samariji. Njegov sin
Ahab postade kraljem mjesto njega. 29 Ahab, sin
Omrijev, postade izraelskim kraljem u trideset i osmoj
godini Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvadeset
i dvije godine nad Izraelom u Samariji. 30 Ahab, sin
Omrijev, činio je u očima Jahvinim više zla od svih
svojih prethodnika. 31 I malo mu bijaše što je hodio u
grijesima Jeroboama, sina Nebatova, nego se još
oženi Izebelom, kćerju Etbaala, kralja sidonskog, i
poče služiti Baalu i klanjati mu se; 32 Baalu podiže
žrtvenik u Baalovu hramu što ga bijaše sagradio u
Samariji. 33 Ahab je podigao i Ašeru i učinio druga
zlodjela i razljutio Jahvu, Boga Izraelova, više od
svih kraljeva izraelskih koji bijahu prije njega. 34 Za
njegova je vremena Hiel iz Betela sagradio Jerihon;
uz žrtvu svoga prvorođenca Abirama podigao je
temelje, a uz žrtvu svoga mezimca Seguba postavio
je gradska vrata, po riječi koju je Jahve rekao po
svome sluzi Jošui, sinu Nunovu.

17 Ilija Tišbijac, iz Tišbe Gileadske, reče Ahabu:
"Živoga mi Jahve, Boga Izraelova, komu služim,
neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na moju
zapovijed." 2 Upućena mu je riječ Jahvina ovako:
3 "Idi odavde i kreni na istok i sakrij se na potoku
Keritu, koji je nasuprot Jordanu. 4 Pit ćeš iz potoka, a
gavranima sam zapovjedio da te ondje hrane." 5 Ode
on i učini po riječi Jahvinoj i nastani se na potoku
Keritu, nasuprot Jordanu. 6 Gavrani su mu jutrom
donosili kruha, a večerom mesa; iz potoka je pio. 7 Ali
poslije nekog vremena presuši potok, jer nije bilo kiše
u svoj zemlji. 8 Tada Iliji dođe riječ Jahvina: 9 "Ustani,
idi u Sarfatu Sidonsku i ondje ostani. Evo, ondje sam
zapovjedio jednoj udovici da te hrani." 10 Ustade on i
krenu u Sarfatu. Kada je stigao do gradskih vrata,
neka je udovica onuda skupljala drva; on joj se obrati

i reče: “Donesi mi malo vode u vrču da pijem!” **11**
Kad je pošla da donese, on viknu za njom i reče joj:
“Donesi mi i malo kruha u ruci!” **12** Ona odgovori:
“Živoga mi Jahve, tvoga Boga, ja nemam pečena
kruha, nemam do pregršti brašna u ćupu i malo ulja u
vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti
sebi i svome sinu da pojedemo i da umremo.” **13**
Ali joj Ilija reče: “Ništa se ne boj. Idi i uradi kako
si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić, pa mi
donesi; a onda zgotovi za sebe i za svoga sina. **14**
Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'U ćupu neće
brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve
dokle Jahve ne pusti da kiša padne na zemlju.'” **15**
Ode ona i učini kako je rekao Ilija; i za mnoge dane
imadoše jela, ona, on i njen sin. **16** Brašno se iz ćupa
nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju
je Jahve rekao preko svoga sluge Ilije. **17** Poslije
ovih događaja razbolio se sin domaćičin i bolest se
njegova jako pogoršala, tako te u njemu nije ostalo
daha. **18** Tada ona reče Iliji: “Što ja imam s tobom,
čovječe Božji? Zar si došao k meni da me podsjetiš
na moj grijeh i da mi usmrtiš sina!” **19** On joj reče:
“Daj mi svoga sina!” Tada ga uze iz njezina naručja,
odnese ga u gornju sobu gdje je stanovao i položi ga
na svoju postelju. **20** Tada zavapi Jahvi i reče: “Jahve,
Bože moj, zar zaista želiš udovicu koja me ugostila
uvaliti u tugu umorivši joj sina?” **21** Zatim se tri puta
pružio nad dječakom zazivajući Jahvu: “Jahve, Bože,
učini da se u ovo dijete vrati duša njegova!” **22** Jahve
je uslišio molbu Ilijinu, u dijete se vratila duša i ono
oživje. **23** Ilija ga uze, siđe iz gornje sobe u kuću i
dade ga njegovoj materi; i reče Ilija: “Evo, tvoj sin
živi!” **24** Žena mu reče: “Sada znam da si ti čovjek
Božji i da je riječ Jahvina u tvojim ustima istinita!”

18 Prošlo je mnogo vremena i riječ Jahvina bi
upravljena treće godine Iliji: “Idi, pokaži se
Ahabu, jer želim pustiti kišu na lice zemlje.” **2** I ode Ilija
da se pokaže Ahabu. Kako je glad u Samariji bivala
teža, **3** pozva Ahab dvorskog upravitelja Obadiju.
Taj se Obadija veoma bojao Jahve; **4** jer kad je
Izebela poubijala proroke Jahvine, on je uzeo stotinu
proroka i sakrio ih po pedeset u jednu spilju, gdje
ih je hranio kruhom i pojio vodom. **5** I reče Ahab
Obadiji: “Hajde, obići ćemo svu zemlju, sve izvore i
sve potoke, možda ćemo naći trave da sačuvamo u
životu konje i mazge i da nam ne propadne stoka.” **6**
Podijelili su zemlju koju će pretražiti: Ahab je sam
otišao jednim putem, a Obadija je pošao sam drugim
putem. **7** I kad je Obadija bio na putu, eto mu u
susret Ilije; poznavši ga, pade ničice i reče: “Jesi li
to ti, gospodaru Ilija!” **8** On mu odgovori: “Ja sam!
Idi i reci svome gospodaru: 'Evo Ilije!'” **9** Odgovori
mu Obadija: “Što sam sagriješio te slugu svojega
predaješ u ruke Ahabu da me ubije? **10** Živoga mi
Jahve, tvoga Boga, nema naroda ili kraljevstva kamo
moj gospodar nije slao da te traže. I kad su mu
rekli: 'Nema ga!' zakleo je kraljevstvo i narod što te
nisu našli. **11** I sada mi naređuješ: 'Idi, reci svome
gospodaru: Evo Ilije!' **12** Ali kad ja odem od tebe, Duh
Jahvin odnijet će te ne znam kamo, a ja ću doći i
obavijestiti Ahaba. Pa kad te ne nađe, ubit će me! A
tvoj se sluga boji Jahve od mladosti svoje! **13** Zar
nije poznato mome gospodaru što sam učinio kad je
ono Izebela poubijala proroke Jahvine? Sakrio sam
stotinu proroka, po pedeset u jednu spilju, i kruhom ih
uzdržavao i vodom. **14** I sada ti naređuješ: 'Idi, reci
svome gospodaru: Evo Ilije!' Pa on će me ubiti!” **15**
Ilija mu odgovori: “Živoga mi Jahve Sebaota, komu
služim, još ću mu se danas pokazati.” **16** Obadija
pođe u susret Ahabu i donese mu vijest, a Ahab pođe
u susret Iliji. **17** Kad Ahab ugleda Iliju, reče mu: “Jesi
li ti onaj koji upropašćuješ Izraela?” **18** Ilija odgovori:
“Ne upropašćujem ja Izraela, nego ti i tvoja obitelj, jer
ste ostavili Jahvu, a ti si sljedbenik Baala. **19** Sada
sakupi sav Izrael preda me na gori Karmelu i četiri
stotine pedeset proroka Baalovih koji jedu za stolom
Izebelinim.” **20** Ahab pozva sve sinove Izraelove i
sakupi proroke na gori Karmelu. **21** Ilija pristupi svemu
narodu i reče: “Dokle ćete hramati na obje strane?
Ako je Jahve Bog, slijedite ga; ako je Baal, slijedite
njega.” A narod mu nije ništa odgovorio. **22** Ilija
nastavi: “Ja sam još jedini ostao kao prorok Jahvin, a
Baalovih je proroka četiri stotine i pedeset. **23** Dajte
nam dva junca. Neka oni izaberu sebi jednoga, neka
ga sasijeku i stave na drva, ali neka ne podmeću
ognja. Ja ću spremiti drugoga junca i neću podmetati
ognja. **24** Vi zazovite ime svoga boga, a ja ću zazvati
ime Jahvino: bog koji odgovori ognjem pravi je Bog.”
Sav narod odgovori: “Dobro!” **25** Potom reče Ilija
prorocima Baalovim: “Izaberite sebi jednoga junca i
počnite, jer vas je mnogo više. Zazovite ime svoga
boga, ali ne stavljajte ognja.” **26** Oni uzeše junca
koji je njima pripao i pripremiše ga. Zazivali su ime
Baalovo od jutra do podne govoreći: “O Baale, usliši
nas!” Ali nije bilo ni glasa, ni odgovora. I skakahu i
prigibahu koljena pred žrtvenikom koji su načinili. **27**
U podne im se Ilija naruga i reče: “Glasnije vičite, jer
on je bog; zauzet je, ili ima posla, ili je na putu; možda
spava, pa ga treba probuditi!” **28** A oni okrenuše vikati
još glasnije i parati se noževima i sulicama, kako
je u njih običaj, sve dok ih nije oblila krv. **29** Kad je

prošlo podne, pali su u bunilo i bjesnjeli sve dok nije
bilo vrijeme da se prinese žrtva; ali nije bilo nikakva
glasa ni odgovora niti znaka da ih tkogod sluša. 30
Tada Ilija reče svemu narodu: "Priđite k meni!" I sav
mu narod pristupi. On popravi žrtvenik Jahvin koji
bijaše srušen. 31 Ilija uze dvanaest kamenova prema
broju plemena sinova Jakova, kome je Bog rekao:
"Izrael će biti ime tvoje!" 32 I sagradi od toga kamenja
žrtvenik Imenu Jahvinu i iskopa jarak oko žrtvenika,
širok da bi se mogle posijati dvije mjere pšenice. 33
Složi drva, rasiječe junca i stavi ga na drva. 34 Tada
reče: "Napunite vodom četiri vrča i izlijte na paljenicu
i na drva!" Učiniše tako. Zapovjedi im: "Ponovite",
i oni ponoviše. Tada reče: "Učinite i treći put." Oni
tako i treći put. 35 Voda je tekla oko žrtvenika i
jarak se ispunio vodom. 36 Kad bijaše vrijeme da
se prinese žrtva, pristupi prorok Ilija i reče: "Jahve,
Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, objavi danas da
si ti Bog u Izraelu, da sam ja sluga tvoj i da sam po
zapovijedi tvojoj učinio sve ovo. 37 Usliši me, Jahve;
usliši me, da bi sav ovaj narod znao da si ti, Jahve,
Bog i da ćeš ti obratiti njihova srca." 38 I oganj Jahvin
pade i proguta paljenicu i drva, kamenje i prašinu,
čak i vodu u jarku isuši. 39 Sav narod se uplaši,
ljudi padoše ničice i rekoše: "Jahve je Bog! Jahve je
Bog!" 40 Ilija im reče: "Pohvatajte proroke Baalove da
nijedan od njih ne utekne!" I oni ih pohvataše. Ilija ih
odvede do potoka Kišona i ondje ih pobi. 41 Ilija reče
Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer čujem šumor kiše." 42
Dok je Ahab otišao gore da jede i pije, Ilija se popeo
na vrh Karmela, prignuo se zemlji i sakrio lice među
koljena. 43 Rekao je zatim svome momku: "Idi gore i
pogledaj prema moru." On ode gore, pogleda i reče:
"Ništa nema ondje!" Ilija odgovori: "Vrati se sedam
puta." 44 Ali sedmoga puta reče momak: "Eno se
oblak, malen kao dlan čovječji, diže od mora." Tada
reče Ilija: "Idi, kaži Ahabu: 'Upregni i silazi da te kiša
ne uhvati.'" 45 Odjednom se nebo zamrači od oblaka
i vihora i pade jaka kiša. Ahab se pope na kola i
odveze u Jizreel. 46 Ruka je Jahvina bila nad Ilijom te
on, opasavši se, otrča pred Ahabom sve do u blizinu
Jizreela.

19 Ahab ispriča Izebeli sve što je Ilija učinio i kako
je mačem poubijao sve proroke. 2 Tada Izebela
posla Iliji glasnika s porukom: "Neka mi bogovi učine
sva zla i neka nadodadu, ako sutra u ovo doba ne
učinim s tvojim životom kao što si ti učinio sa životom
svakoga od njih!" 3 On se uplaši, ustade i ode da bi
spasio život. Došao je u Beer Šebu, koja je u Judeji, i
otpustio ondje svoga momka. 4 A sam ode dan hoda
u pustinju; sjede ondje pod smreku, zaželje umrijeti i
reče: "Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi dušu moju,
jer nisam bolji od otaca svojih." 5 Zatim leže i zaspa.
Ali gle, anđeo ga taknu i reče mu: "Ustani i jedi." 6 On
pogleda, kad gle - kraj njegova uzglavlja na kamenu
pečen kruh i vrč vode. Jeo je i pio, pa opet legao. 7
Ali se anđeo Jahvin javi i drugi put, dotače ga i reče:
"Ustani i jedi, jer je pred tobom dalek put!" 8 Ustao je,
jeo i pio. Okrijepljen tom hranom, išao je četrdeset
dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba. 9
Ondje je ušao u neku spilju i prenoćio u njoj. I gle, eto
k njemu riječi Jahvine: "Što ćeš ti ovdje, Ilija?" 10 On
odgovori: "Revnovao sam gorljivo za Jahvu, Boga nad
vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez,
srušili tvoje žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke.
Ostao sam sam, a oni traže da i meni uzmu život." 11
Glas mu reče: "Iziđi i stani u gori pred Jahvom. Evo
Jahve upravo prolazi." Pred Jahvom je bio silan vihor,
tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve
nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio
je potres, ali Jahve nije bio u potresu; 12 a poslije
potresa bio je oganj, ali Jahve nije bio u ognju; poslije
ognja šapat laganog i blagog lahora. 13 Kad je to
čuo Ilija, zakri lice plaštem, iziđe i stade na ulazu
u pećinu. Tada mu progovori glas i reče: "Što ćeš
ovdje, Ilija?" 14 On odgovori: "Revnovao sam veoma
gorljivo za Jahvu nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi
napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem
poubijali tvoje proroke. Ostadoh sam, a oni traže da
i meni oduzmu život." 15 Jahve mu reče: "Idi, vrati
se istim putem u damaščansku pustinju. Kad dođeš,
pomaži ondje Hazaela za kralja aramskog. 16 Pomaži
Jehuu, sina Nimsijeva, za kralja izraelskoga i pomaži
Elizeja, sina Šafatova, iz Abel Mehole, za proroka
namjesto sebe. 17 Koji utekne od mača Hazaelova,
njega će pogubiti Jehu; a tko utekne od Jehuova
mača, njega će pogubiti Elizej. 18 Ali ću ostaviti u
Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu savila
pred Baalom i sva usta koja ga nisu cjelivala." 19
Ode on i na povratku naiđe na Elizeja, sina Šafatova,
gdje ore: pred njim dvanaest jarmova, sam bijaše kod
dvanaestoga. Ilija prođe kraj njega i baci na nj svoj
plašt. 20 On ostavi volove, potrča za Ilijom i reče:
"Dopusti mi da zagrlim svoga oca i majku, pa ću poći
za tobom." Ilija mu odgovori: "Idi, vrati se, jer što
sam ti učinio?" 21 On ga ostavi, uze jaram volova i
žrtvova ih. Volujskim jarmom skuha meso i dade ga
ljudima da jedu. Zatim ustade i pođe za Ilijom da ga
poslužuje.

20 Ben-Hadad, kralj Arama, skupi svu vojsku svoju
- s njim bijahu trideset i dva kralja, s konjima
i bojnim kolima - i ode opsjedati Samariju i udari
na nju. **2** Posla u grad glasnike izraelskom kralju
Ahabu **3** i reče mu: “Ovako veli Ben-Hadad: 'Tvoje
srebro i tvoje zlato moje je, a žene tvoje i djeca
ostaju tebi.'” **4** Izraelski kralj ovako mu odgovori:
“Na tvoju zapovijed, gospodaru kralju! Tvoj sam ja
sa svime što mi pripada.” **5** Ali se glasnici vratiše i
rekoše: “Ovako kaže Ben-Hadad i poručuje ti: 'Daj
mi svoje srebro i zlato, svoje žene i djecu. **6** Budi
siguran da ću sutra u ovo doba poslati svoje sluge
i oni će pretražiti tvoju kuću i kuće tvojih sluga i
stavit će svoju ruku na sve što im se svidi i to
će odnijeti.'” **7** Izraelski kralj sazva sve starješine
zemaljske i reče: “Promislite i pogledajte! Ovaj nam
sprema zlo! Traži od mene moje žene i djecu, premda
mu nisam odbio svoje srebro i zlato.” **8** Starješine
mu i sav narod odgovoriše: “Nemoj poslušati! Nemoj
pristati!” **9** Tada on ovako odgovori Ben-Hadadovim
poslanicima: “Recite gospodaru kralju: 'Sve što si prvi
put tražio od svoga sluge, ja ću učiniti, ali ovo drugo
ne mogu.'” I poslanici odoše i odnesoše odgovor.
10 Tada mu Ben-Hadad poruči: “Neka mi bogovi
učine zlo i neka pridaju još toliko, ako bude dosta
praha Samarije da svi oni koji me slijede dobiju po
pregršt!” **11** Ali mu kralj izraelski odgovori: “Kaže se:
'Neka se ne hvali koji se opasuje kao onaj koji se
raspasuje!'” **12** A kad je Ben-Hadad to čuo - upravo
je pio s kraljevima pod šatorima - zapovjedi svojim
slugama: “Na svoja mjesta!” I oni zauzeše svoje
položaje protiv grada. **13** Tada potraži jedan prorok
Ahaba, kralja Izraela, i reče: “Ovako veli Jahve: 'Jesi
li vidio ono silno mnoštvo? Ja ću ti ga danas evo
predati u ruke i ti ćeš spoznati da sam ja Jahve.'”
14 Ahab reče: “Po kome?” On odgovori: “Ovako veli
Jahve: po momcima pokrajinskih namjesnika.” Ahab
upita: “Tko će početi boj?” On odgovori: “Ti!” **15**
Ahab izvrši smotru momaka pokrajinskih upravitelja.
Bijaše ih dvije stotine trideset i dva. Poslije njih
izvršio je smotru sve vojske svih Izraelaca. Bijaše ih
sedam tisuća. **16** Oni iziđoše u podne, dok je Ben-
Hadad pio u šatorima sa trideset i dva kralja koji mu
bijahu saveznici. **17** Momci pokrajinskih upravitelja
iziđoše prvi. Obavijestiše Ben-Hadada: “Izišli su ljudi
iz Samarije.” **18** On reče: “Ako su izišli radi mira,
pohvatajte ih žive; ako su izišli u boj, opet ih uhvatite
žive!” **19** Ali kad su oni - momci pokrajinskih upravitelja
- izišli iz grada, za njima je slijedila ostala vojska **20** i
svaki je udario na svog protivnika. Aramejci su bježali,
a Izraelci ih progonili. Ben-Hadad, aramejski kralj,
spasio se na konju zajedno s nekim konjanicima. **21**
Tada je izišao izraelski kralj; zarobio je konje i kola
i nanio Aramejcima težak poraz. **22** Tada pristupi
prorok izraelskom kralju i reče mu: “Hajdemo! Ohrabri
se i razmisli dobro što ti je činiti, jer će dogodine
aramejski kralj napasti na te.” **23** Sluge su savjetovale
aramejskog kralja: Njihov bog je bog gora, i zato su
bili jači od nas. Ali ako se pobijemo s njima u ravnici,
sigurno ćemo mi biti jači od njih. **24** Učinimo dakle
ovako: makni ove kraljeve i postavi na njihovo mjesto
upravitelje. **25** Zatim skupi sebi veliku vojsku kolika je
bila ona koju si izgubio, toliko konja i toliko kola. Tada
ćemo se pobiti s njima u ravnici, i sigurno ćemo ih
nadvladati.” On ih posluša i učini tako. **26** Na početku
godine Ben-Hadad podiže Aramejce i pođe na Afek
da vojuje s Izraelom. **27** Izraelci se podigoše i krenuše
protiv njih. I utaboriše se Izraelci pred njima kao dva
mala stada koza, dok su Aramejci prekrili zemlju. **28**
Tada pristupi Božji čovjek izraelskom kralju i reče:
“Ovako veli Jahve: 'Zato što Aramejci kažu za Jahvu
da je Bog bregova i da nije Bog ravnica, ja ću predati
u tvoje ruke ovo silno mnoštvo da spoznate da sam
ja Jahve'.” **29** Sedam dana bijahu utaboreni jedni
sučelice drugima. Sedmoga dana zametnu se boj i
Izraelci poubijaše Aramejce, stotinu tisuća pješaka u
jedan jedini dan. **30** Ostatak pobježe u Afek, u grad,
ali se sruši zidina na dvadeset i sedam tisuća ljudi
koji su ostali. Pobjegao je i Ben-Hadad. U gradu je
prelazio iz jednog skrovišta u drugo. **31** Njegove su
mu sluge rekle: “Gle! Mi smo čuli da su izraelski
kraljevi milosrdni. Stavimo kostrijet oko bokova svojih
i konope oko svojih glava, pa izađimo pred kralja
izraelskog: možda će ti poštedjeti život.” **32** I svezaše
kostrijeti oko bokova svojih i konopce oko svojih
glava. Otišli su pred izraelskog kralja i rekli: “Tvoj
sluga Ben-Hadad kaže: 'Ostavi me na životu!'” On
odgovori: “Je li još živ? On je moj brat.” **33** Ljudi su to
uzeli kao dobar znak i požurili se da ga uhvate za riječ
govoreći: “Ben-Hadad tvoj je brat.” Ahab odgovori:
“Idite! Dovedite ga!” Ben-Hadad dođe i on ga uze
na kola. **34** Ben-Hadad reče mu tada: “Vratit ću ti
gradove koje je moj otac uzeo tvome ocu; stajat će
ti na raspolaganju četvrti u Damasku, kao što ih je
postavio moj otac u Samariji. Pod ovim me uvjetom
otpusti.” Ahab sklopi s njime savez i otpusti ga. **35**
Neki od proročkih sinova reče po Jahvinoj zapovijedi
svome drugu: “Udari me!” Ali čovjek ne htjede da ga
tuče. **36** Tada mu onaj reče: “Budući da nisi slušao
glasa Jahvina, evo, kad odeš od mene, lav će te
razderati.” Tek što se udaljio od njega, naiđe na lava
koji ga razdera. **37** Prorok nađe drugoga čovjeka

i reče: “Udari me!” Čovjek ga izudara i izrani. 38
Prorok ode, postavi se kralju na put, a preko očiju
navuče povez da ga ne prepoznaju. 39 Kad je kralj
prolazio, on povika: “Tvoj je sluga bio izišao u boj,
kadli iz bojnih redova jedan istupi i dovede mi nekog
čovjeka govoreći: 'Čuvaj ovoga čovjeka! Ako nestane,
tvoj će život biti za njegov život, ili ćeš platiti srebrni
talenat.' 40 I dok je tvoj sluga radio ovdje-ondje, njega
je nestalo.” Tada mu reče kralj Izraela: “Eto ti presude!
Sam si je izrekao!” 41 Nato onaj odmah ukloni povez
s očiju i kralj izraelski vidje da je to jedan od proroka.
42 A on reče kralju: “Ovako veli Jahve: 'Budući da si
pustio da ti iz ruke utekne čovjek koga sam udario
prokletstvom, tvoj će život biti za njegov život, tvoj
narod za njegov narod.'” 43 I kralj izraelski ode svojoj
kući, mrk i srdit, i uđe u Samariju.

21 Nakon tih događaja dogodilo se ovo: Nabot
Jizreelac imao vinograd kraj palače Ahaba,
kralja samarijskog, 2 i Ahab ovako reče Nabotu:
“Ustupi mi svoj vinograd da mi bude za povrtnjak jer
je blizu moje kuće. Ja ću ti dati za nj bolji vinograd,
ili, ako to želiš, dat ću ti novca koliko vrijedi.” 3 Ali
Nabot reče Ahabu: “Jahve me sačuvao od toga da ti
ustupim baštinu svojih otaca!” 4 Ahab se vrati kući
mrk i ljutit zbog riječi koju mu je Nabot Jizreelac
rekao: “Ne dam ti baštine svojih otaca.” Legao je
na postelju i okrenuo lice i nije htio okusiti hrane.
5 Dođe mu njegova žena Izebela i reče: “Zašto si
zlovoljan i ne mariš za hranu?” 6 On joj odgovori:
“Govorio sam Nabotu Jizreelcu i rekao mu: 'Ustupi mi
svoj vinograd za novac, ili, ako ti je draže, dat ću ti
drugi vinograd za taj.' Ali mi je on rekao: 'Ne dam
ti svoga vinograda.'” 7 Tada mu žena Izebela reče:
“Jesi li ti onaj koji kraljuje nad Izraelom! Ustani i jedi i
budi dobre volje. Ja ću ti pribaviti vinograd Nabota
Jizreelca.” 8 I napisa ona pisma u ime Ahabovo i
zapečati ih kraljevskim pečatom. Pisma je poslala
starješinama i glavarima Nabotovim sugrađanima. 9
U tim je pismima napisala: “Proglasite post i postavite
Nabota na čelo naroda. 10 Postavite prema njemu
dva nitkova koji će ga optužiti: 'Proklinjao si Boga i
kralja!' Tada ga izvedite i kamenujte ga da pogine.”
11 I učiniše ljudi Nabotova grada, starješine i glavari,
kako im je Izebela zapovjedila i kako je pisalo u
pismima koja im je uputila. 12 Proglasiše post i
Nabota postaviše na čelo naroda. 13 Tada dođoše dva
nitkova, sjedoše mu nasuprot i optužiše Nabota pred
narodom: “Nabot je proklinjao Boga i kralja.” I tako
izvedoše Nabota izvan grada, zasuše ga kamenjem
i on pogibe. 14 Zatim poručiše Izebeli: “Nabot je
kamenovan i umro je.” 15 Pošto je Izebela čula da je
Nabot kamenovan i da je umro, reče Ahabu: “Ustani
i zaposjedni vinograd što ti ga Nabot Jizreelac ne
htjede ustupiti za novac. Nabot više nije živ, on je
mrtav.” 16 Kada je Ahab doznao da je Nabot mrtav,
ustade i siđe u vinograd Nabota Jizreelca da ga
zaposjedne. 17 Tada bi upućena riječ Jahvina Iliji
Tišbijcu: 18 “Ustani i siđi u Samariju, u susret Ahabu,
kralju izraelskom. Eno ga u vinogradu Nabotovu u
koji je sišao da ga zaposjedne. 19 Reci mu: 'Ovako
veli Jahve: Umorio si, oteo si! Zato ovako veli Jahve:
Na mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi
i tvoju.'” 20 Ahab reče Iliji: “Nađe li me, neprijatelju
moj?” Ilija odgovori: “Nađoh te, jer si se prodao
da činiš što je zlo u očima Jahvinim. 21 Evo, tek
što nisam navukao na te nesreću. Pomest ću tvoje
potomstvo, istrijebiti Ahabu sve što mokri uza zid,
robove i slobodnjake u Izraelu. 22 Učinit ću s tvojom
kućom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i s
kućom Baše, sina Ahijina, jer si me rasrdio i naveo
Izraela na grijeh. 23 I nad Izebelom reče Jahve: psi
će proždrijeti Izebelu na Jizreelskom polju. 24 Tko
od obitelji Ahabove umre u gradu, psi će ga izjesti,
a tko umre u polju, pojest će ga ptice nebeske.” 25
Doista, nitko se nije prodao tako kao Ahab da čini što
je zlo u očima Jahvinim, jer ga je zavodila njegova
žena Izebela. 26 Činio je vrlo odvratna djela: išao
je za idolima baš kao što su činili Amorejci, koje je
Jahve protjerao ispred Izraelaca. 27 Kad je Ahab
čuo te riječi, razdrije svoje haljine i stavi kostrijet na
tijelo; i postio je, u kostrijeti je spavao i naokolo išao
tiho jecajući. 28 Tada dođe riječ Jahvina Iliji Tišbijcu:
29 “Jesi li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio?
Budući da se tako ponizio preda mnom, neću zla
pustiti za njegova života; u vrijeme njegova sina pustit
ću zlo na kuću njegovu.”

22 Tri je godine vladao mir; nije bilo rata između
Aramejaca i Izraela. 2 Treće godine Jošafat,
kralj judejski, posjeti kralja izraelskoga. 3 Kralj Izraela
reče svojim dvoranima: “Znate li da je Ramot Gilead
naš? A mi ne poduzimamo ništa da ga otmemo iz ruke
aramejskog kralja.” 4 Zatim reče Jošafatu: “Hoćeš li
poći sa mnom na Ramot Gilead?” Jošafat odgovori
kralju izraelskom: “Ja sam kao i ti, moj narod kao i
tvoj, moji konji što i tvoji.” 5 Tada Jošafat reče kralju
izraelskom: “De posavjetuj se najprije s Jahvom.” 6
Tada kralj izraelski sakupi oko četiri stotine proroka i
upita ih: “Mogu li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se
okanim toga?” Oni odgovoriše: “Idi, jer će ga Jahve
predati kralju u ruke.” 7 Ali Jošafat upita: “Ima li

ovdje još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?”
8 Kralj izraelski odgovori Jošafatu: “Ima još jedan
čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga ne
podnosim jer mi ne prorokuje ništa dobro nego samo
zlo; to je Mihej, sin Jimlin.” A Jošafat reče: “Neka
kralj ne govori tako!” 9 Tada kralj izraelski dozva
jednoga dvoranina i reče mu: “Brže dovedi Jimlina
sina Miheja.” 10 Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat
sjedili su svaki na svome prijestolju, u svečanim
haljinama pred Samarijskim vratima, a proroci proricali
pred njima. 11 Kenaanin sin Sidkija napravi sebi
željezne rogove i reče: “Ovako govori Jahve: 'Njima
ćeš nabosti sve Aramejce dok ih ne uništiš'.” 12 Tako
su i svi drugi proroci proricali govoreći: “Idi na Ramot
Gilead i uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke.”
13 Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče mu:
“Eno, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori
i ti kao jedan od njih i proreci mu uspjeh!” 14 Ali
Mihej odvrati: “Živoga mi Jahve, govorit ću ono što
mi Jahve kaže!” 15 Kad dođe pred kralja, upita ga
kralj: “Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead ili da
se okanim toga?” On odgovori: “Pođi! Uspjet ćeš:
Jahve će ga dati u ruke kraljeve.” 16 Ali mu kralj reče:
“Koliko ću te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u
Jahvino ime?” 17 Tada Mihej odgovori: “Sav Izrael
vidim rasut po gorama kao stado bez pastira. I Jahve
veli: 'Nemaju više gospodara, neka se u miru kući
vrate.'” 18 Tada izraelski kralj reče Jošafatu: “Nisam li
ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo!” 19 A
Mihej reče: “Zato čuj riječ Jahvinu: vidio sam Jahvu
gdje sjedi na svome prijestolju, a sva mu vojska
nebeska stajaše zdesna i slijeva. 20 Jahve upita: 'Tko
će zavesti Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?'
Jedan reče ovo, drugi ono. 21 Tada uđe jedan duh i
stade pred Jahvu. 'Ja ću ga', reče, 'zavesti.' Jahve
ga upita: 'Kako?' 22 On odgovori: 'Izaći ću i bit ću
lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve
reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!'
23 Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u usta svih
ovih tvojih proroka, ali ti Jahve navješćuje zlo.” 24
Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po
obrazu pitajući: “Zar je Jahvin duh napustio mene
da bi s tobom govorio?” 25 Mihej odgovori: “Vidjet
ćeš onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da
se sakriješ.” 26 Tada izraelski kralj naredi: “Uhvati
Miheja i odvedi ga gradskom zapovjedniku Amonu i
kraljeviću Joašu. 27 Reci im: Ovako veli kralj: 'Bacite
ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi dok
se sretno ne vratim.'” 28 Mihej reče: “Ako se doista
sretno vratiš, onda Jahve nije govorio iz mene.” I
nadoda: “Čujte, svi puci!” 29 Izraelski kralj i judejski
kralj Jošafat krenuše na Ramot Gilead. 30 Izraelski
kralj reče Jošafatu: “Ja ću se preobući i onda ući
u boj, ali ti ostani u svojoj odjeći!” Izraelski se kralj
preobuče i pođe u boj. 31 Aramejski kralj naredi
zapovjednicima bojnih kola: “Ne napadajte ni na
maloga ni na velikoga, nego jedino na izraelskog
kralja!” 32 Kad zapovjednici bojnih kola ugledaše
Jošafata, rekoše: “To je kralj izraelski!” I krenuše u boj
prema njemu. A Jošafat povika. 33 A kad zapovjednici
bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše
se od njega. 34 Jedan nasumce odape luk i ustrijeli
izraelskog kralja između nabora pojasa i oklopa. Kralj
reče vozaču: “Okreni, izvedi me iz boja jer mi nije
dobro.” 35 Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se kralj
držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima.
A navečer umrije. Krv se iz rane izlila u kola. 36 O
zalasku sunčevu odjeknu glas taborom: “Svaki u svoj
grad i svaki u svoju zemlju! 37 Kralj je poginuo!” Otišli
su u Samariju i pokopali kralja u Samariji. 38 Njegova
su kola oprali u samarijskom ribnjaku, psi su lizali
njegovu krv i bludnice se ondje kupale, po riječi koju
je rekao Jahve. 39 Ostala povijest Ahabova, sve što
je učinio, o kući od bjelokosti, o svim gradovima koje
je sagradio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva izraelskih? 40 Ahab je počinuo sa svojim
ocima, a njegov sin Ahazja zakralji se mjesto njega.
41 Jošafat, sin Asin, postade kraljem Judeje četvrte
godine kraljevanja Ahaba, kralja izraelskoga. 42
Jošafatu bijaše trideset i pet godina kad se zakraljio;
kraljevao je dvadeset i pet godina u Jeruzalemu; mati
mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva. 43 Išao je
sasvim putem oca Ase, ne skrećući s njega, nego
čineći što je pravo u očima Jahvinim. Samo, uzvišice
nisu bile uklonjene, narod je još prinosio klanice i
kađenice na uzvišicama. 44 Jošafat je bio u miru s
izraelskim kraljem. 45 Ostala povijest Jošafatova,
pothvati koje je izveo i kako je vojevao, zar to nije
zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 46
Istrijebio je iz zemlje preostale bludnice, koje su se
održale iz vremena njegova oca Ase. 47 Nije bilo
kralja u Edomu, nego je vladao namjesnik. 48 Kralj
Jošafat sagradi taršiško brodovlje da ide u Ofir po
zlato, ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod Esjon
Gebera. 49 Tada Ahazja, sin Ahabov, reče Jošafatu:
“Neka moje sluge pođu s tvojim slugama na lađama.”
Ali Jošafat to ne prihvati. 50 Jošafat počinu sa svojim
ocima i sahranjen bi u gradu Davida, svoga praoca.
Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Joram. 51
Ahazja, sin Ahabov, postade kraljem Izraela u Samariji
sedamnaeste godine Jošafatova kraljevanja Judejom
i kraljevao je dvije godine nad Izraelom. 52 On je činio

što je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem svoga
oca i putem svoje majke i putem Jeroboama, sina
Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh. **53** Služio
je Baalu i klanjao se pred njim. Srdio je Jahvu, Boga
Izraelova, sasvim onako kako je činio njegov otac.

2 Kraljevima

1 Poslije smrti Ahabove pobuni se Moab protiv
Izraela. **2** Kako Ahazja bijaše pao preko prozorske
rešetke svoje gornje odaje u Samariji i ozlijedio se,
posla glasnike kojima reče: “Idite, pitajte Baal Zebuba,
boga ekronskog, hoću li ozdraviti od ove bolesti.” **3**
Ali je Anđeo Jahvin rekao Iliji Tišbijcu: “Ustani! Idi u
susret glasnicima samarijanskoga kralja i reci im: 'Zar
nema Boga u Izraelu te se idete savjetovati s Baal
Zebubom, bogom ekronskim?' **4** I zato veli Jahve
ovako: 'Nećeš sići s postelje u koju si se popeo;
sigurno ćeš umrijeti.'” I ode Ilija. **5** Glasnici se vratiše
k Ahazji, a on im reče: “Kako to da ste se već vratili?”
6 Oni mu odgovoriše: “Sreo nas neki čovjek i rekao
nam: 'Idite, vratite se pred kralja koji vas je poslao
i recite mu: Ovako veli Jahve: Zar nema Boga u
Izraelu te si poslao po savjet k Baal Zebubu, bogu
ekronskom? Zato nećeš sići s postelje na koju si se
popeo, nego ćeš umrijeti.'” **7** On ih upita: “Kakav
bijaše na oči taj čovjek koji vas je sreo i rekao vam te
riječi?” **8** A oni mu odgovoriše: “Bio je to čovjek u
kožuhu i s kožnim pojasom oko bedara.” On reče:
“To je Ilija Tišbijac!” **9** Tada mu posla pedesetnika s
njegovom pedesetoricom i ode taj k njemu i, našavši
ga gdje sjedi na vrhu brijega, reče mu: “Čovječe
Božji! Kralj je naredio: Siđi!” **10** Ilija odgovori i reče
pedesetniku: “Ako sam čovjek Božji, neka oganj siđe
s neba i neka te proguta, tebe i tvoju pedesetoricu.” I
oganj se spusti s neba i proguta ga, njega i njegovu
pedesetoricu. **11** Kralj mu posla drugoga pedesetnika
i njegovu pedesetoricu; a taj, kad dođe, reče mu:
“Čovječe Božji! Kralj je ovo zapovjedio: Brže siđi!” **12**
Ilija odgovori i reče mu: “Ako sam čovjek Božji, neka
siđe oganj s neba i proguta tebe i tvoju pedesetoricu.”
I spusti se oganj s neba i proguta ga, njega i njegovu
pedesetoricu. **13** Kralj posla opet trećega pedesetnika
i njegovu pedesetoricu. Treći pedesetnik dođe, prignu
koljena pred Ilijom i zamoli ga ovako: “Čovječe Božji!
Neka bude dragocjen u tvojim očima moj život i
život ovih pedeset tvojih slugu! **14** Oganj se spustio
s neba i progutao je oba pedesetnika s njihovom
pedesetoricom; ali sada neka barem moj život bude
dragocjen u tvojim očima!” **15** Anđeo Jahvin reče
Iliji: “Siđi s njim, ne boj se!” On ustade i siđe s njim
pred kralja **16** i reče mu: “Ovako veli Jahve: zato što
si slao glasnike Baal Zebubu, bogu ekronskom, po
savjet, nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego
ćeš umrijeti.” **17** I umrije po riječi Jahvinoj koju je
objavio Ilija. A Joram, njegov brat, zakralji se mjesto
njega druge godine Jorama, sina Jošafata, judejskoga
kralja, jer ovaj nije imao sinova. **18** Ostala povijest
Ahazje, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih?

2 Evo što se dogodilo kad je Jahve uznio Iliju na
nebo u vihoru: Ilija i Elizej pošli iz Gilgala. **2** I
reče Ilija Elizeju: “Ostani ovdje jer me Jahve šalje do
Betela.” Elizej odgovori: “Života mi Jahvina i tvoga:
ja te neću ostaviti!” I siđoše do Betela. **3** A proročki
sinovi koji su boravili u Betelu iziđoše Elizeju u susret
i rekoše mu: “Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga
gospodara iznad tvoje glave?” On reče: “I ja to znam;
tiho!” **4** Ilija mu reče: “Elizeju! Ostani ipak ovdje jer
me Jahve šalje do Jerihona.” Ali on odgovori: “Života
mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!” I uđoše u
Jerihon. **5** Proročki sinovi koji su živjeli u Jerihonu
priđoše Elizeju i rekoše mu: “Znaš li da će danas
Jahve uzeti tvoga gospodara iznad tvoje glave?” On
reče: “I ja to znam; tiho!” **6** Ilija mu reče: “Ostani ipak
ovdje jer me Jahve šalje do Jordana.” Ali on odgovori:
“Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!” I tako
pođoše obojica. **7** I pedeset proročkih sinova pođe i
zaustavi se podalje, dok su se njih dvojica zadržala
na obali Jordana. **8** Tada Ilija uze svoj ogrtač, smota
ga i udari njime po vodi, a voda se razdijeli na dvije
strane. I obojica prijeđoše po suhu. **9** A kad prijeđoše,
Ilija će Elizeju: “Traži što da ti još učinim prije nego
što budem uznesen ispred tebe!” A Elizej odgovori:
“Neka mi u dio padne obilje tvoga duha!” **10** Ilija
odgovori: “Mnogo tražiš: ako me budeš vidio kad
budem uznesen ispred tebe, bit će ti tako; ako pak
ne budeš vidio, neće ti biti.” **11** I dok su tako išli i
razgovarali, gle: ognjena kola i ognjeni konji stadoše
među njih i Ilija u vihoru uziđe na nebo. **12** Elizej je
gledao i vikao: “Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i
konjanici njegovi!” I više ga nije vidio. Uze tada svoje
haljine i razdera ih nadvoje. **13** I podiže Ilijin plašt,
koji bijaše pao s njega, te se vrati i zaustavi se na
obali Jordana. **14** Uze onda Ilijin plašt i udari po vodi
govoreći: “Gdje je Jahve, Bog Ilijin?” I kad udari po
vodi, ona se razdijeli na dvije strane i Elizej prijeđe. **15**
Proročki su sinovi to sa strane vidjeli pa rekoše: “Duh
je Ilijin počinuo na Elizeju!” I krenuše mu u susret,
baciše se pred njim na zemlju **16** i rekoše mu: “Evo
ovdje s tvojim slugama pedeset junaka. Dopusti im da
idu tražiti tvoga gospodara; možda ga je Duh Jahvin
uzdigao i bacio na koju goru ili u kakvu dolinu.” On
im odgovori: “Ne šaljite nikoga.” **17** Ali kako su oni
svejednako navaljivali, reče im: “Pošaljite!” I poslaše
pedesetoricu; tražili su ga tri dana, ali ga nisu našli.

18 Vratiše se Elizeju, koji je ostao u Jerihonu, i on
im reče: “Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići!'” 19 Ljudi
iz grada rekoše Elizeju: “Lijepo je u gradu, kako to
može vidjeti i naš gospodar, ali je voda loša i zemlja
neplodna.” 20 On reče: “Donesite mi novu zdjelu
i metnite soli u nju!” I oni mu je donesoše. 21 On
tada ode na izvor, baci u nj soli i reče: “Ovako govori
Jahve: 'Ozdravljam ovu vodu. Neće od nje više biti
ni smrti ni neplodnosti.'” 22 I voda postade zdrava i
takva je do današnjeg dana, po riječi koju je izrekao
Elizej. 23 Odatle je uzašao u Betel. Dok je išao putem,
dječaci bijahu izišli iz grada i rugahu mu se govoreći:
“Hodi, ćelo! Hodi, ćelo!” 24 On se obazre, pogleda
ih i prokle ih u ime Jahvino. I odmah iziđoše dva
medvjeda iz šume i rastrgaše četrdeset i dvoje djece.
25 Odatle ode on na goru Karmel, a odande se vrati u
Samariju.

3 Joram, sin Ahabov, zakralji se nad Izraelom u
Samariji osamnaeste godine Jošafatova kraljevanja
u Judeji. I vladao je dvanaest godina. 2 Činio je što je
zlo u očima Jahvinim, ali ne kao njegov otac i mati, jer
je uklonio Baalov stup što ga bijaše podigao njegov
otac. 3 Ali je prianjao uz grijeh kojim je Jeroboam, sin
Nebatov, zavodio Izraela; i nije odstupao od njega. 4
Meša, kralj moapski, bio je stočar i slao je izraelskom
kralju u danak stotinu tisuća janjaca i vunu od stotine
tisuća ovnova. 5 Ali kad je umro Ahab, pobuni se
kralj moapski protiv izraelskog kralja. 6 U to je baš
vrijeme kralj Joram izišao iz Samarije i izvršio smotru
svih Izraelaca. 7 Zatim je poručio judejskom kralju
Jošafatu: “Moapski se kralj pobunio protiv mene.
Hoćeš li sa mnom u rat protiv Moabaca?” Judejski
kralj odgovori: “Hoću! Ja kao ti, moj narod kao tvoj
narod, moji konji kao i tvoji konji.” 8 I doda: “Kojim
ćemo putem?” A drugi mu odgovori: “Kroz Edomsku
pustinju.” 9 I tako krenu izraelski kralj s judejskim
kraljem i s kraljem edomskim. Sedam su dana lutali,
a nije bilo vode četama ni stoci koja je išla za njima.
10 Tada povika kralj izraelski: “Jao, Jahve je pozvao
ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima!” 11 Ali
Jošafat reče: “Nema li tu proroka Jahvina da se preko
njega posavjetujemo s Jahvom?” Tada odgovori jedan
između slugu izraelskoga kralja: “Ovdje je Elizej, sin
Šafatov, koji je lijevao vodu na Ilijine ruke.” 12 Jošafat
reče: “U njega je riječ Božja.” I kralj izraelski, kralj
judejski i kralj edomski odoše Elizeju. 13 A Elizej
reče kralju izraelskom: “Što ja imam s tobom? Potraži
proroke svoga oca i proroke svoje majke!” Izraelski
kralj odgovori mu: “Ne! Jer Jahve je pozvao ova tri
kralja da ih preda u ruke Moapcima.” 14 Elizej uzvrati:
“Tako mi živoga Jahve Sebaota, komu služim, kad
ne bih gledao na judejskog kralja Jošafata, ne bih
ti obraćao pažnje niti bih te pogledao. 15 Sada mi
dovedite svirača.” I dok je glazbenik svirao, siđe ruka
Jahvina nada nj. 16 I on reče: “Ovako veli Jahve:
'Iskopajte u ovoj dolini mnogo jama. 17 Jer ovako veli
Jahve: nećete osjetiti vjetra niti ćete vidjeti dažda,
a ova će se dolina napuniti vodom. I pit ćete vi,
vaš marva i vaša stoka.' 18 Ali to još nije ništa u
očima Jahve: on će predati Moab u vaše ruke. 19
Vi ćete zauzeti sve utvrđene gradove, posjeći sve
plodno drveće, zatrpati sve izvore i opustošiti najbolja
polja: kamenjem ćete ih zasijati.” 20 I doista, ujutro, u
vrijeme kad se prinosi žrtva, dođe voda od Edoma i
preplavi svu okolinu. 21 Kad su Moapci čuli da su
kraljevi došli s njima ratovati, pozvaše sve koji bijahu
sposobni za oružje i postaviše ih na granicu. 22 Kad
su ujutro ustali i kad je sunce granulo nad onom
vodom, Moapcima se sa strane voda učini crvenom
kao krv. 23 I rekoše: “To je krv! Zacijelo su se kraljevi
međusobno pobili i jedan drugoga pogubili. A sada:
na plijen, Moapci!” 24 Ali kad su stigli do izraelskog
tabora, digoše se Izraelci i potukoše Moapce, tako
te ovi pobjegoše pred njima. A Izraelci pojuriše da
dotuku Moapce. 25 Razorili su im gradove, bacali
svaki po kamen na najbolje njive da ih zaspu, zatrpali
izvore i posjekli sve plodno drveće. Konačno, ostao
je samo grad Kir Harešet; praćari su ga opkolili i
tukli ga. 26 Kada je moapski kralj vidio da neće
izdržati bitku, uze sa sobom sedam stotina ljudi
naoružanih mačevima, pokuša se probiti i doći do
kralja edomskog, ali ne uspje. 27 Tada uze svoga sina
prvenca, koji ga imaše naslijediti, i prinese ga kao
paljenicu na zidu. To se tako silno zgadilo Izraelcima
te odoše od njih i vratiše se u svoju zemlju.

4 Žena jednoga od proročkih sinova zamoli Elizeja
ovako: “Tvoj sluga, moj muž, umro je; a znaš da
se tvoj sluga bojao Jahve. Sada je došao vjerovnik
da mi uzme oba sina i učini ih svojim robovima.” 2
Elizej joj reče: “Što ti mogu učiniti! Reci mi što imaš u
kući?” Ona odgovori: “Tvoja sluškinja nema ništa u
kući, osim vrča ulja.” 3 Tada joj reče: “Idi i posudi
od svih svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih
ne bude premalo! 4 Zatim se vrati kući, zatvori vrata
za sobom i za svojim sinovima i nalijevaj ulje u sve
te sudove i pune stavljaj na stranu.” 5 I ode ona od
njega, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima.
Oni su joj dodavali sudove, a ona ih punila. 6 I kad se
sudovi napuniše, reče ona svome sinu: “Dodaj mi još
jedan sud!” Ali joj on odgovori: “Nema više sudova.” I

ulje stade. 7 Ona ode i kaza čovjeku Božjem, a on joj
reče: “Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug, a od ostatka
živjet ćeš ti i tvoji sinovi!” 8 Jednoga je dana Elizej
prolazio kroza Šunam. A živjela ondje ugledna žena i
ona ga pozva k stolu. Odonda, kad god prolazaše
onuda, uvratio bi se k njoj na jelo. 9 Ona reče svome
mužu: “Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji
što prolazi ovuda. 10 Načinimo mu sobicu na krovu,
stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i svjetiljku:
kad dođe k nama, povući će se onamo.” 11 Jednoga
dana dođe on onamo, povuče se u gornju sobu i
počinu ondje. 12 Reče zatim svome momku Gehaziju:
“Pozovi tu Šunamku!” On je pozva te ona stade preda
nj. 13 I još mu reče: “Kaži joj: 'Lijepo se brineš za
nas. Što možemo učiniti za te? Treba li reći riječ za
te kralju ili vojskovođi?'” Ali ona odgovori: “Ja živim
usred svoga naroda.” 14 On nastavi: “Dakle, što da
učinimo za nju?” Gehazi odgovori: “Eto, nema sina,
a muž joj je vremešan.” 15 A on reče: “Pozovi je!”
Pozva je, a ona stade kod ulaza. 16 “Dogodine u
ovo doba”, reče joj, “zagrlit ćeš sina u naručju.” A
ona reče: “Ne, gospodaru moj, ne varaj službenice
svoje!” 17 Ali je žena doista zatrudnjela i rodila je
sina druge godine u ono doba, kako joj je rekao
Elizej. 18 Dječak je rastao. Jednoga dana ode ocu
kod žetelaca. 19 I potuži se ocu: “Jao, glava, glava
moja!” A otac zapovjedi jednom momku da ga odnese
majci. 20 On ga uze i odvede ga njegovoj majci. Na
njenim je koljenima ostao do podne i onda umrije.
21 Ona tada ode gore i položi ga u postelju Božjega
čovjeka. Izišla je zatim i zaključala vrata. 22 Potom
je pozvala svoga muža i rekla: “Pošalji mi jednoga
od momaka i jednu magaricu; otrčat ću do čovjeka
Božjeg i vratit ću se.” 23 On je upita: “Zašto da danas
pođeš k njemu? Nije ni mlađak niti je subota.” Ali
ona odgovori: “Ostaj u miru!” 24 Pošto joj je momak
osamario magaricu, ona će mu: “Povedi i pođi! Ne
zadržavaj me na putu, osim ako ti naredim.” 25 Ode
ona i dođe k čovjeku Božjem, na goru Karmel. Kada
je čovjek Božji ugleda izdaleka, reče svome momku
Gehaziju: “Evo one Šunamke. 26 Otrči pred nju i pitaj
je: 'Kako si? Je li ti muž dobro? Je li ti dijete zdravo?'”
Ona odgovori: “Zdravi smo.” 27 Kada je stigla do
čovjeka Božjega na gori, obujmi mu noge. Gehazi
pristupi da je odmakne, ali mu čovjek Božji reče:
“Pusti je jer joj je duša ojađena. Jahve mi krije, nije
mi ništa objavio.” 28 A ona reče: “Zar sam ja tražila
sina od svoga gospodara? Nisam li ti govorila da me
ne zavaravaš?” 29 On tada reče Gehaziju: “Opaši se,
uzmi u ruku moj štap pa idi! Ako koga susretneš, ne
pozdravljaj ga; ako te tko pozdravi, ne odzdravljaj mu.
Moj štap položi na dječaka.” 30 Ali dječakova majka
reče: “Života mi Jahvina i tvoga, neću te ostaviti!”
On tada ustade i pođe za njom. 31 Gehazi je otišao
prije njih i položio štap na dječaka, ali ne bješe ni
glasa ni odziva. Vrati se on pred Elizeja i javi mu:
“Dječak se nije probudio.” 32 Elizej uđe u kuću i
nađe dječaka gdje mrtav leži na njegovoj postelji. 33
Ušavši, zatvori vrata za sobom i pomoli se Jahvi. 34
Zatim se pope na postelju, leže na dječaka, položi
svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove
oči, svoje ruke na njegove ruke; disao je nad njim
te se ugrijalo tijelo dječakovo. 35 Potom ustade i
prošeta se po kući tamo-amo, zatim se opet pope i
disaše nad njim. A dječak tada kihnu sedam puta i
otvori oči. 36 I zovnu Elizej Gehazija i reče: “Pozovi tu
Šunamku.” On je pozva. Kad je stigla preda nj, reče
joj: “Uzmi svoga sina.” 37 Ona, ušavši, pade mu pred
noge i pokloni se do zemlje. Zatim uze svoga sina
te iziđe. 38 Elizej se vrati u Gilgal, a bijaše glad u
zemlji. I kad su proročki sinovi sjedili pred njim, reče
svome momku: “Stavi veliki lonac na vatru i skuhaj
jelo sinovima proročkim.” 39 Jedan od njih ode u
polje da nabere zelja, ali nađe divlju povijušu i nabra
s nje punu haljinu gorkih plodova. Vrati se i nareza
ih u lonac, jer nije znao kakvi su. 40 Usuše ljudima
da jedu. Ali kad su počeli jesti, povikaše: “Čovječe
Božji! Smrt je u loncu!” I nisu mogli jesti. 41 Tada će
Elizej: “Donesite brašna!” I baci ga u lonac i reče:
“Uspite ljudima neka jedu!” I ništa više nije bilo štetno
u loncu. 42 Neki čovjek došao iz Baal Šališe i donio
čovjeku Božjem kruh od prvina, dvadeset ječmenih
hljebova i kaše u torbi. A on zapovjedi: “Daj ljudima
neka jedu!” 43 Ali njegov momak odgovori: “Kako
to mogu postaviti pred stotinu ljudi?” On odgovori:
“Podaj ljudima i neka jedu, jer ovako veli Jahve: 'Jest
će i preostat će.'” 44 I postavi on pred njih. I jedoše i
još preosta, prema riječi Jahvinoj.

5 Naaman, vojskovođa aramskoga kralja, bijaše
ugledan čovjek i poštovan pred svojim
gospodarom, jer je po njemu Jahve dao pobjedu
Aramejcima. Ali taj vrsni ratnik bješe gubav. 2 Jednom
su Aramejci otišli u pljačku i na području izraelskom
zarobili mladu djevojku, koja je zatim služila ženi
Naamanovoj. 3 Ona reče svojoj gospodarici: “Ah,
kad bi se samo moj gospodar obratio proroku koji
je u Samariji! On bi ga zacijelo oslobodio gube!” 4
Naaman ode i obavijesti svoga gospodara: “Tako je i
tako rekla djevojka koja je došla iz zemlje izraelske.”
5 Aramejski kralj odgovori: “Idi onamo! Ja ću poslati
pismo kralju izraelskom.” Naaman ode; ponio je deset

talenata srebra; šest tisuća zlatnih šekela i deset
svečanih haljina. 6 I predade kralju izraelskom pismo
što kazivaše: "Uz pismo koje ti stiže, šaljem ti, evo,
svoga slugu Naamana da ga izliječiš od gube." 7
Kad je izraelski kralj pročitao pismo, razdera haljine
na sebi i reče: "Zar sam ja Bog da mogu usmrćivati
i oživljavati te ga ovaj šalje k meni da ga izliječim
od njegove gube? Gledajte samo kako traži povoda
da me napadne!" 8 A kad je Elizej saznao da je
kralj izraelski razderao na sebi odjeću, poruči kralju:
"Zašto si razderao haljine svoje? Neka onaj samo
dođe k meni i neka se uvjeri da ima prorok u Izraelu."
9 I tako Naaman stiže sa svojim konjima i kolima i
stade pred vratima Elizejeve kuće. 10 A Elizej poruči
dolazniku: "Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu i
tijelo će ti opet biti čisto." 11 Naaman se naljuti i pođe
govoreći: "Gle, ja mišljah, izići će preda me, zazvat
će ime Jahve, Boga svoga, stavit će ruku na bolesno
mjesto i odnijeti mi gubu. 12 Nisu li rijeke u Damasku,
Abana i Parpar, bolje od svih voda izraelskih? Ne
bih li se mogao u njima okupati da postanem čist?"
Okrenu se i ode odande ljutit. 13 Ali mu pristupiše
sluge njegove i rekoše: "Oče moj, da ti je prorok
odredio i teže, zar ne bi učinio? A nekmoli kad ti
je rekao: 'Okupaj se, i bit ćeš čist.'" 14 I tako siđe,
opra se sedam puta u Jordanu, prema riječi čovjeka
Božjega; i tijelo mu posta opet kao u malog djeteta
- očistio se! 15 Vrati se on Elizeju sa svom svojom
pratnjom, uđe, stade preda nj i reče mu: "Evo, sad
znam da nema Boga na svoj zemlji, osim u Izraelu.
Zato te molim, primi dar od svoga sluge." 16 Ali on
odgovori: "Tako mi živog Jahve, komu služim, ne
primam." Naaman navaljivaše da primi, ali on ne
htjede. 17 Tada Naaman reče: "Dobro, kad nećeš. Ali
barem dopusti da meni, tvome sluzi, dadu ove zemlje
koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj neće
više prinositi pomirnica ni klanica drugim bogovima
nego samo Jahvi. 18 A Jahve neka oprosti ovo sluzi
tvome: kad moj gospodar pođe u hram Rimonov da
se ondje pokloni, pa se nasloni na moju ruku, onda
bih se i ja poklonio u hramu Rimonovu. Neka Jahve
oprosti taj čin sluzi tvome." 19 A on mu reče: "Idi
s mirom." I udalji se Naaman i prijeđe dio puta. 20
Gehazi, momak Elizeja, Božjega čovjeka, pomisli:
"Moj je gospodar poštedio Naamana, toga Aramejca, i
nije primio ništa od onoga što mu je ponudio. Tako mi
živog Jahve, potrčat ću ja za njim i uzet ću štogod od
njega." 21 I Gehazi pohitje za Naamanom. Kada ga je
Naaman vidio da za njim trči, skoči mu sa svojih kola
u susret i upita ga: "Je li sve dobro?" 22 On odgovori:
"Dobro je. Moj gospodar šalje me da ti kažem: upravo
su stigla dva mladića iz Efrajimove gore, dvojica od
proročkih sinova. Daj za njih, molim te, talenat srebra
i dvoje haljine." 23 Naaman reče: "Uzmi, molim te,
dva telenta!" I navaljivaše da uzme. I zaveza dva
talenta srebra u dvije kese, i dvoje haljine, i predade
ih dvojici svojih momaka da ih nose pred njim. 24 Kad
je Gehazi stigao do Ofela, uze ih iz njihovih ruku i
pohrani ih u kući. Zatim otpusti ljude i oni odoše. 25
Kad je došao, stao je pred svoga gospodara. Elizej
ga upita "Odakle, Gehazi?" On odgovori: "Tvoj sluga
nije nikamo odlazio." 26 Ali Elizej reče: "Nije li Duh
moj bio s tobom kad je netko sišao sa svojih kola te
izišao preda te? Sad si primio srebro, pa možeš kupiti
maslinike, vinograde, sitno i krupno blago, sluge i
sluškinje. 27 Ali će se guba Naamanova prilijepiti za
te i za tvoje potomstvo zauvijek." I Gehazi se udalji
od njega, bijel od gube kao od snijega.

6 Proročki sinovi rekoše Elizeju: "Gle, tijesan nam
je prostor u tebe. 2 Nego da odemo do Jordana,
pa da svaki ondje uzmemo po brvno i načinimo sebi
ondje prebivalište." On odgovori: "Idite." 3 Jedan od
njih reče mu: "Udostoj se poći sa svojim slugama."
On odgovori: "Hoću." 4 I pođe s njima. Kad su stigli
do Jordana, uzeše sjeći drva. 5 A dok je jedan od njih
tesao gredu, pade mu sjekira u vodu i on povika: "Jao,
gospodaru! I još je bila posuđena!" 6 A čovjek Božji
upita ga: "Gdje je pala?" Onaj mu pokaza mjesto.
Tada on odsiječe komad drveta, baci ga na ono
mjesto i učini da sjekira ispliva. 7 I reče: "Izvadi je!" I
čovjek pruži ruku te je uze. 8 Aramejski kralj bio u
ratu s Izraelom. Posavjetovao se sa svojim časnicima
i rekao: "Podignite šatore na tom mjestu." 9 Ali Elizej
poruči izraelskom kralju: "Čuvaj se onoga mjesta jer
su se Aramejci ondje utaborili." 10 I kralj izraelski
upozori ljude na mjesto za koje mu je rekao čovjek
Božji. On je upozoravao i kralj se čuvao; a bilo je to
više puta. 11 Srce aramejskog kralja uznemiri se zbog
toga, pa on pozva svoje časnike te ih upita: "Nećete li
mi reći tko od naših drži s kraljem Izraelovim?" 12
Jedan od časnika odgovori: "Ne, gospodaru kralju;
Elizej, prorok Izraelov, otkriva izraelskom kralju riječi
koje kazuješ u svojoj spavaonici." 13 On reče: "Idite i
pogledajte gdje je, pa ću već poslati da ga uhvate." I
javiše mu: "Eno ga u Dotanu." 14 Tada kralj posla
onamo konje, kola i jake čete. Oni stigoše noću i
opkoliše grad. 15 Ujutro, ustavši, čovjek Božji iziđe, a
to oko grada stoji vojska s konjima i kolima! Njegov mu
momak reče: "Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?"
16 A on odgovori: "Ne boj se jer ih ima više s nama
nego s njima." 17 I Elizej se pomoli ovako: "Jahve,

otvori mu oči da vidi!” I Jahve otvori oči momku i
on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim
konjima i kolima! 18 Kad su Aramejci sišli prema
njemu, Elizej se ovako pomoli Jahvi: “Udari sljepoćom
ove ljude!” I na riječ Elizejevu udari ih sljepoćom. 19
Elizej im reče: “Nije ovo put i nije ovo grad. Pođite za
mnom, ja ću vas odvesti čovjeku koga tražite.” Ali
ih odvede u Samariju. 20 Kad su ulazili u Samariju,
Elizej reče: “Jahve, otvori ovima oči da progledaju.”
Jahve im otvori oči i oni vidješe da su usred Samarije!
21 Kad ih vidje kralj Izraela, reče Elizeju: “Treba li
ih poubijati, oče moj?” 22 A on odgovori: “Nemoj
ih ubiti. Zar ćeš ubiti one koje nisi zarobio svojim
lukom i mačem? Ponudi im kruha i vode; neka jedu
i piju i neka se vrate svome gospodaru.” 23 Kralj
im priredi veliku gozbu. Pošto su jeli i pili, otpusti
ih. I vratiše se svome gospodaru. I tako aramejski
pljačkaši nisu više zalazili na izraelsko tlo. 24 Dogodi
se poslije toga te aramejski kralj Ben-Hadad skupi
svu svoju vojsku i uzađe i opkoli Samariju. 25 I nasta
velika glad u Samariji, a opsada potraja toliko da je
magareća glava stajala osamdeset šekela srebra, a
četvrt kaba golubinje nečisti pet šekela srebra. 26
Kada je kralj prolazio po zidinama, neka mu žena
vikne: “Pomozi, gospodaru kralju!” 27 On odgovori:
“Neka ti pomogne Jahve! Kako ću ti ja pomoći? Nečim
s gumna ili iz tijeska?” 28 Još joj kralj reče: “Što ti
je?” Ona odgovori: “Ova mi je žena rekla: 'Daj svoga
sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti
moga!' 29 Skuhale smo moga sina i pojele ga. A
sutradan rekoh joj: 'Daj svoga sina da ga pojedemo.'
Ali je ona sakrila svoga sina.” 30 Kada je kralj čuo
riječi te žene, razdrije na sebi haljine. I kad je išao po
zidinama, narod vidje da mu je na tijelu kostrijet. 31 I
reče tada kralj: “Neka mi Bog učini ovo zlo i doda
drugo ako glava Elizeja, sina Šafatova, ostane danas
na njegovim ramenima!” 32 Elizej sjedio u svojoj kući
i starješine sjedile s njim. Kralj je ispred sebe poslao
glasnika, ali Elizej reče starješinama, prije nego što je
glasnik stigao do njega: “Vidite li da je onaj krvnički
sin naredio da mi skinu glavu? Pazite: kada glasnik
stigne, zatvorite vrata i odbijte ga od vrata. Ne čuje li
se topot koraka njegova gospodara za njim?” 33 Dok
im je još govorio, kralj stupi preda nj i reče mu: “Ova
je nevolja, gle, od Jahve! Što da još očekujem od
Jahve?”

7 Elizej reče tada: “Čuj riječ Jahvinu! Ovako veli
Jahve: 'Sutra će u ovo doba na vratima Samarije
biti mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere
ječmenog brašna za šekel.'” 2 Dvorjanik, o čiju se
ruku kralj oslanjao, odgovori čovjeku Božjemu: “I kad
bi Jahve načinio okna na nebu, bi li to moglo biti?” A
Elizej odgovori: “Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš
jesti.” 3 A pred gradskim vratima bijahu četiri gubavca;
rekoše oni jedan drugome: “Zašto stojimo ovdje i
očekujemo smrt? 4 Ako odlučimo ući u grad, glad je
u gradu te ćemo ondje umrijeti; ako ostanemo ovdje,
opet ćemo umrijeti. Hajde! Pobjegnimo i prijeđimo
u aramejski tabor: ako nas ostave na životu, živjet
ćemo; ako nas ubiju, pa dobro: umrijet ćemo!” 5
U sumračje, ustavši, krenuše odande u aramejski
tabor. Stigoše do ruba tabora, i gle - ondje nikoga!
6 Jer je Jahve učinio te se u taboru aramejskom
čula buka kola i konja, buka goleme vojske. I govorili
su među sobom: “Eto, kralj Izraela najmio je protiv
nas kraljeve hetitske i kraljeve egipatske da krenu
protiv nas.” 7 Digli su se i pobjegli u sumraku: ostavili
su svoje šatore, konje i magarce, sav tabor kakav
bijaše. Pobjegli su da iznesu živu glavu. 8 Kad su
gubavci, dakle, došli do ruba tabora, uvukoše se u
jedan šator. Pošto su se najeli i napili, uzeše odande
srebro, zlato i haljine pa odoše da ih sakriju. Vratiše
se onda pa uđoše u drugi šator: uzeše plijen iz
njega te odoše i sakriše ga. 9 Rekoše tada jedan
drugome: “Ne smijemo tako raditi. Današnji je dan
pun dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako dočekamo jutro,
bit ćemo krivi. Zato pođimo! Javimo dvoru novost.” 10
I vratiše se, pozvaše gradsku stražu i javiše: “Otišli
smo u tabor aramejski, a ondje nigdje čovjeka ni
ljudskoga glasa; samo konji privezani i magarci, a
šatori ostavljeni kakvi jesu.” 11 Stražari viknuše i
dojaviše u unutrašnjost dvora. 12 Kralj ustade noću i
reče svojim časnicima: “Ja ću vam objasniti što su
nam učinili Aramejci. Kako znaju da smo gladni, izišli
su iz tabora i sakrili se u polju, misleći: već će oni izići
iz grada, a mi ćemo ih žive pohvatati i ući u grad.” 13
A jedan između njegovih časnika odgovori: “Neka
se uzme ipak pet od preostalih konja. S njima će
biti kao sa svim mnoštvom Izraelovim koje je ovdje
preostalo. Pošaljimo ih pa ćemo vidjeti.” 14 I uzeše
dva konja kolska i kralj posla ljude za aramejskim
taborom govoreći: “Idite, izvidite!” 15 Išli su za njima
do Jordana; put bijaše sav prekriven haljinama i
stvarima koje su Aramejci pobacali u bijegu. Glasnici
se vratiše i obavijestiše kralja. 16 I narod iziđe i uze
pljačkati aramejski tabor: i bijaše mjera finoga brašna
za šekel, a dvije mjere ječmenoga za jedan šekel,
prema riječi Jahvinoj. 17 Kralj je postavio na gradska
vrata onoga dvorjanika o čiju se ruku oslanjao; a
narod ga izgazi na vratima i on umrije, prema riječi što
ju je rekao Božji čovjek kad mu kralj bijaše došao. 18

Dogodilo se kako je čovjek Božji rekao kralju: “Sutra
u ovo doba na vratima Samarije bit će dvije mjere
ječmenoga brašna za šekel i mjera finoga brašna za
šekel.” 19 Dvorjanik je odgovorio Elizeju: “Pa da Jahve
načini i okna na nebu, bi li moglo biti što kažeš?”
Elizej mu je odgovorio: “Vidjet ćeš svojim očima, ali
nećeš jesti.” 20 I doista, tako mu se dogodilo: izgazio
ga narod na vratima te on umrije.

8 Elizej bijaše savjetovao ženi kojoj je oživio sina:
“Ustani, pođi sa svojom obitelji i skloni se kao
tuđinka bilo kamo, jer je Jahve pustio glad; već je
došla u zemlju za sedam godina.” 2 Žena usta i učini
kako joj je rekao čovjek Božji: otišla je, ona i njena
obitelj, i ostala sedam godina u zemlji filistejskoj. 3 Na
kraju sedme godine žena se vrati iz zemlje filistejske
i ode kralju da zatraži svoju kuću i njivu. 4 Upravo
je kralj razgovarao s Gehazijem, momkom Božjega
čovjeka. Govorio mu je: “Pripovijedaj mi o svim velikim
djelima koja je Elizej učinio.” 5 I kad je pripovijedao
kralju o uskrisenju djeteta, eto žene kojoj je Elizej
oživio sina; ona se obrati kralju radi svoje kuće i njive.
A Gezahi reče: “Gospodaru kralju, evo one žene i evo
njena sina koga je Elizej oživio.” 6 Kralj upita ženu i
ona mu sve pripovjedi. Tada joj kralj dade jednoga
slugu, komu naredi: “Neka joj se vrati sve što je njeno
i svi prihodi od njive od dana kada je ostavila zemlju
do danas!” 7 Elizej dođe u Damask. Ben-Hadad, kralj
aramejski, bijaše obolio. Odmah mu javiše: “Božji
čovjek došao ovamo.” 8 Tada reče kralj Hazaelu:
“Uzmi sa sobom dar pa idi pred Božjeg čovjeka. I
preko njega se posavjetuj s Jahvom da bi saznao
hoću li se izliječiti od ove bolesti.” 9 Hazael ode pred
Elizeja i donese mu u dar što bijaše od ponajboljeg
u Damasku, sve to natovareno na četrdeset deva.
Dođe on i stade preda nj i reče: “Tvoj sin Ben-Hadad,
kralj aramejski, šalje me k tebi i pita hoće li ozdraviti
od one bolesti.” 10 Elizej mu odgovori: “Idi i reci mu:
'Ozdravit ćeš, dakako!' Ali mi je Jahve pokazao da će
umrijeti.” 11 I čovjek Božji uprije pogled preda se,
smeten, i zaplaka. 12 Hazael reče: “Zašto plačeš,
moj gospodaru?” Elizej odgovori: “Zato što znam sva
zla koja ćeš ti učiniti Izraelcima: spalit ćeš im utvrde,
mačem ćeš poubijati njihove ratnike, njihovu ćeš
djecu satirati, a trudne žene parati.” 13 Hazael reče:
“Ali što je tvoj sluga? Zar je pas da učini tako strašne
stvari?” Elizej odgovori: “U jednoj Jahvinoj objavi
vidio sam tebe kao kralja aramejskog.” 14 Hazael
ode od Elizeja i vrati se svome gospodaru, koji ga
upita: “Što ti je rekao Elizej?” On odgovori: “Rekao mi
je da ćeš ozdraviti.” 15 Ali sutradan uze pokrivač,
namoči ga u vodi i pokri kralja preko lica te on umrije.
A na njegovo mjesto zakralji se Hazael. 16 Pete
godine kraljevanja Jorama, sina Ahabova, u Izraelu,
postade judejskim kraljem Joram, sin Jošafatov. 17
Bile su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a
kraljevao je osam godina u Jeruzalemu. 18 Živio je
poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov, jer mu je
kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u Jahvinim
očima. 19 Ipak Jahve ne htjede razoriti Judeje zbog
sluge svoga Davida, zato što mu obeća da će dati
svjetiljku njemu i njegovim sinovima zauvijek. 20 U
njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše ispod judejske
vlasti i postaviše sebi kralja. 21 Joram ode u Seir i
s njim sva bojna kola. Diže se noću i pobi Edomce
koji su bili opkolili njega i zapovjednike bojnih kola.
Narod pobježe u svoje šatore. 22 Ipak su se Edomci
oslobodili ispod judejske vlasti sve do danas. U isto
se doba odmetnu i Libna. 23 Ostala povijest Jorama,
sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? 24 Joram počinu kraj svojih otaca i
bi pokopan k svojim ocima u Davidovu gradu. Njegov
sin Ahazja zakralji se mjesto njega. 25 Dvanaeste
godine Jorama, sina Ahabova, kralja Izraela, postade
judejskim kraljem Ahazja, sin Joramov. 26 Ahazji
bijahu dvadeset i dvije godine kad se zakraljio, a
kraljevao je godinu dana u Jeruzalemu. Mati mu se
zvala Atalija, a bila je kći izraelskog kralja Omrija.
27 I on je hodio putem obitelji Ahabove i činio je zlo
u očima Jahvinim, kao i obitelj Ahabova, jer je s
njom bio u rodu. 28 On je pošao s Joramom, sinom
Ahabovim, u Ramot Gilead u boj protiv Hazaela,
aramskog kralja. 29 Kralj Joram vratio se u Jizreel
da se liječi od rana što mu ih zadadoše u Rami kad
se borio s aramejskim kraljem Hazaelom. Joramov
sin Ahazja, judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti
Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio.

9 Prorok Elizej pozva jednoga od proročkih sinova i
reče mu: “Opaši se, uzmi sa sobom ovu posudu s
uljem pa idi u Ramot Gilead. 2 Kad onamo stigneš,
potraži Jehua, sina Jošafatova, sina Nimšijeva. Kad
ga nađeš, izvedi ga između njegovih drugova i uvedi
ga u pokrajnju sobu. 3 I uzmi posudu s uljem, izlij mu
je na glavu i reci: 'Ovako veli Jahve: Pomazao sam te
za kralja izraelskoga.' Zatim otvori vrata i bježi, ne
oklijevaj.” 4 Tada mladi prorok ode u Ramot Gilead. 5
Kad je stigao, zapovjednici vojske upravo su sjedili
na okupu. On reče: “Imam ti riječ reći, zapovjedniče!”
Jehu upita: “Komu od nas?” On odgovori: “Tebi,
zapovjedniče!” 6 Jehu tada ustade i uđe u kuću.
Mladi mu čovjek izli ulje na glavu i reče mu: “Ovako

veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja
nad Jahvinim narodom, nad Izraelom. 7 Ti ćeš pobiti
obitelj Ahaba, gospodara tvoga, a ja ću osvetiti krv
svojih slugu proroka i krv sviju službenika Jahvinih
na Izebeli 8 i na svoj obitelji Ahabovoj. Iskorijenit ću
Ahabu sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake
u Izraelu. 9 Učinit ću s domom Ahabovim kao s
domom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s domom
Baše, sina Ahijina. 10 A Izebelu će proždrijeti psi na
polju jizreelskom i nitko je neće pokopati.'" - Zatim
otvori vrata i pobježe. 11 Jehu iziđe k časnicima
svoga gospodara. Oni ga upitaše: "Je li sve u miru?
Zašto je ta budala dolazila k tebi?" On im odgovori:
"Znate čovjeka i besjedu njegovu." 12 Oni rekoše: "Ne
znamo! Kazuj nam!" On im reče: "Govorio mi je tako i
tako i rekao mi: 'Ovako veli Jahve: Pomazao sam te
za kralja nad Izraelom.'" 13 Odmah oni uzeše svoje
ogrtače i prostriješe ih pred njim po stepenicama,
zatrubiše u rogove i povikaše: "Jehu je kralj!" 14 Tako
Jehu, sin Jošafata, sina Nimšijeva, skova urotu protiv
Jorama - Joram je tada branio Ramot Gilead sa svim
Izraelcima protiv Hazaela, aramejskog kralja. 15 Ali
se kralj Joram vratio u Jizreel da liječi rane koje su
mu zadali Aramejci u boju s Hazaelom, aramejskim
kraljem. - I reče Jehu: "Ako vam je po volji, neka nitko
ne utekne iz grada da odnese vijest u Jizreel." 16
Jehu se tada pope na kola i ode prema Jizreelu, jer
je Joram ondje bolovao, i Ahazja, kralj judejski, došao
ga posjetiti. 17 Stražar koji je stajao na kuli u Jizreelu,
videći da dolazi Jehuova četa, javi: "Vidim nekakvu
četu." Joram naredi: "Uzmi konjanika i pošalji ga pred
njih da upita: je li sve s mirom." 18 Ode konjanik preda
nj i reče: "Ovako veli kralj: je li sve s mirom?" - Jehu
odgovori: "Što te briga je li s mirom! Hajde za mnom."
Stražar javi: "Glasnik je stigao do njih, ali se ne vraća."
19 Kralj posla drugoga konjanika. Taj dođe k njima i
upita: "Ovako veli kralj: je li sve s mirom?" - Jehu mu
odgovori: "Što te briga je li s mirom! Hajde za mnom."
20 Stražar opet javi: "Došao je do njih, ali se ne vraća.
A vožnja je kao vožnja Jehua, sina Nimšijeva: vozi
kao mahnit!" 21 Joram reče: "Prežii!" I upregoše u
njegova kola. Joram, kralj Izraela, i judejski kralj
Ahazja iziđoše, svaki u svojim kolima, u susret Jehuu.
Susretoše ga u polju Nabota Jizreelca. 22 Kad Joram
ugleda Jehua, upita ga: "Je li sve u miru, Jehu?" Ovaj
odgovori: "Kakvu miru dok traju bludništva tvoje majke
Izebele i njena mnoga čaranja!" 23 Joram okrenu i
udari u bijeg govoreći Ahazji: "Izdaja, Ahazja!" 24
Jehu se lati luka, ustrijeli Jorama među pleća: strijela
mu prođe posred srca te se on sruši u kola. 25 Jehu
reče svome dvorjaniku Bidkaru: "Digni ga i baci na
njivu Nabota Jizreelca. Sjeti se: kad smo ja i ti jahali
za njegovim ocem Ahabom, kako Jahve izreče protiv
njega: 26 'Kunem se: kako sinoć vidjeh krv Nabotovu
i krv njegovih sinova,' riječ je Jahvina, 'tako ću ti
vratiti isto na ovome polju,' riječ je Jahvina. Digni ga,
dakle, i baci ga na to polje, prema riječi Jahvinoj." 27
Kada je to vidio judejski kralj Ahazja, pobježe prema
Bet Haganu, ali ga je Jehu gonio i naredio: "Ubijte i
njega!" Ranili su ga u kolima na brdu Guru, koje se
nalazi kod Jibleama. Ali je umakao u Megido i ondje
umrije. 28 Njegove su ga sluge u kolima prenijele
u Jeruzalem i sahranile ga u grobnici kraj njegovih
otaca, u Davidovu gradu. 29 Jedanaeste godine
kraljevanja Jorama, sina Ahabova, Ahazja postade
kralj nad Judejom. 30 A Jehu bijaše ušao u Jizreel.
Kad je to čula Izebela, namaza oči, uresi glavu i
pogleda s prozora. 31 I kad je Jehu ulazio na vrata,
ona reče: "Kako je, Zimri, ubojico svoga gospodara?"
32 Jehu okrenu lice prema prozoru i reče: "Tko je sa
mnom, tko?" I dva-tri dvoranina pogledaše prema
njemu. 33 On reče: "Bacite je dolje." I oni je baciše.
Njena je krv poprskala zidove i konje, koji je pogaziše.
34 Ušao je on, jeo i pio, a zatim naredio: "Pogledajte
onu prokletnicu i sahranite je, jer je bila kraljevska
kći." 35 I odoše da je sahrane, ali ne nađoše ništa od
nje, osim lubanje, nogu i ruku. 36 Vratiše se i javiše,
a Jehu reče: "To je riječ koju je Jahve objavio preko
svoga sluge Ilije Tišbijca: 'U polju jizreelskom psi će
proždrijeti Izebelino tijelo. 37 Izebelino truplo bit će
kao gnoj u polju, da se neće moći kazati: Ovo je
Izebela.'"

10 U Samariji bijaše sedamdeset Ahabovih sinova.
Jehu napisa pismo i posla ga u Samariju
zapovjednicima grada, starješinama i skrbnicima
Ahabove djece. Kazivaše u njemu: 2 "Sada, kad
vam stigne ovo pismo - vi, u kojih su sinovi vašeg
gospodara, koji imate kola i konje, tvrde gradove i
oružje - 3 pogledajte koji je između sinova vašeg
gospodara najbolji i najdostojniji, pa ga postavite
na prijestolje njegova oca i borite se za dom svoga
gospodara." 4 Ali se oni veoma uplašiše i rekoše:
"Eto, dva mu kralja nisu mogla odoljeti, kako ćemo mu
mi odoljeti?" 5 Upravitelj dvora, zapovjednik grada,
starješine i skrbnici poručiše ovo Jehuu: "Mi smo
tvoje sluge, činit ćemo sve što nam budeš naredio;
kraljem proglašavati nećemo nikoga. Čini što misliš
da je dobro." 6 Jehu im napisa drugo pismo i u njemu
reče: "Ako ste za mene i želite me slušati, uzmite
glave ljudi, sinova svoga gospodara, i potražite me
sutra u ovo doba u Jizreelu." Sedamdeset je naime

kraljevih sinova bilo kod uglednih građana koji su
ih odgajali. 7 I kad im je stiglo ovo pismo, uzeli su
kraljeve sinove i pobili ih svih sedamdeset. Njihove
su glave metnuli u košare i poslali su ih njemu u
Jizreel. 8 Glasnik dođe i javi mu: “Donijeli su glave
kraljevih sinova.” On reče: “Stavite ih do sutra kod
ulaznih vrata, u dvije hrpe.” 9 Ujutro iziđe, stade i reče
svomu narodu: “Vi ste pravedni! Ja sam se urotio
protiv svoga gospodara i ja sam ga ubio, ali tko pobi
sve ove? 10 Znajte, dakle, da nije izostala nijedna
riječ koju reče Jahve o obitelji Ahabovoj; nego je
Jahve izvršio sve što je rekao preko sluge svoga
Ilije.” 11 I Jehu pobi sve koji su u Jizreelu ostali iz
kuće Ahabove, sve velikaše njegove, pouzdanike i
svećenike njegove. Nije poštedio nikoga. 12 Potom
usta Jehu i pođe u Samariju. Kad je bio na cesti kod
Bet Ekeda pastirskoga, 13 nađe braću judejskog kralja
Ahazje te ih upita: “Tko ste?” Oni mu odgovoriše:
“Mi smo braća Ahazjina, a silazimo da pozdravimo
sinove kraljeve i sinove kraljičine.” 14 Tada zapovjedi:
“Pohvatajte ih žive!” I žive ih pohvataše i pobiše ih
na studencu kod Bet Ekeda, njih četrdeset i dvojicu.
Nije ostavio ni jednoga od njih. 15 Otišavši odatle,
nađe Jonadaba, sina Rekabova, koji mu je dolazio u
susret. On ga pozdravi i reče mu: “Je li tvoje srce
iskreno prema mome, kao što je moje prema tvome
srcu?” Jonadab odgovori: “Jest.” - “Ako je tako, daj
mi ruku.” Jonadab mu pruži ruku i Jehu ga posadi
kraj sebe na kola. 16 I reče mu: “Hodi sa mnom,
divit ćeš se mojoj revnosti za Jahvu.” I odvede ga
na svojim kolima. 17 Ušao je u Samariju i poubijao
sve preživjele iz obitelji Ahabove u Samariji. Sve ih
je iskorijenio po riječi koju Jahve bijaše rekao Iliji.
18 Jehu je sakupio sav narod i rekao mu: “Ahab je
malo poštivao Baala; Jehu će ga više poštivati. 19
Sada mi pozovite sve proroke Baalove, sve njegove
sluge i sve njegove svećenike, neka ni jedan ne
izostane, jer ću žrtvovati veliku žrtvu Baalu. Tko
izostane, izgubit će život.” Jehu je radio lukavo, da
bi uništio Baalove vjernike. 20 Jehu reče: “Sazovite
svečani zbor Baalu.” I sazvaše ga. 21 Jehu je nato
poslao glasnike po svem Izraelu i došli su svi Baalovi
vjernici: nije bilo ni jednoga da bi izostao. Skupili su
se u Baalov hram, koji se ispunio od jednoga zida
do drugoga. 22 Jehu reče čuvaru haljina: “Iznesi
haljine svim Baalovim vjernicima.” I iznese im haljine.
23 Jehu uđe u hram Baalov s Jonadabom, sinom
Rekabovim, i reče Baalovim vjernicima: “Provjerite
dobro da nema ovdje među vama Jahvina sluge nego
samih Baalovih vjernika.” 24 I pođe žrtvovati klanice i
paljenice. Ali je Jehu postavio vani osamdeset svojih
ljudi i rekao im: “Ako koji od vas pusti da utekne
i jedan od ovih ljudi što ih predajem u vaše ruke,
svojim će životom platiti njegov život.” 25 Kad je
Jehu završio prinos paljenice, naredi tjelesnoj straži i
dvoranima: “Uđite, pobijte ih! Nitko neka ne iziđe!”
Tjelesna straža i dvorani uđoše, pobiše ih oštricom
mača i prodriješe sve do svetišta Baalova hrama.
26 Iznesoše Baalov lik iz hrama i spališe ga. 27
Raskopaše žrtvenik Baalov, srušiše i hram Baalov
i pretvoriše ga u jame za nečist, koje su ostale do
danas. 28 Tako je Jehu istrijebio Baala iz Izraela. 29
Ali se Jehu nije okrenuo od grijeha Jeroboama, sina
Nebatova, kojima je zavodio Izraela, od zlatnih telaca
u Betelu i Danu. 30 Jahve je rekao Jehuu: “Zato što si
dobro izvršio ono što mi je po volji i što si učinio sve
što sam nosio u srcu protiv kuće Ahabove, tvoji će
sinovi sve do četvrtoga koljena sjediti na prijestolju
Izraelovu.” 31 Ali Jehu nije vjerno i svim srcem svojim
slijedio zakon Jahve, Boga Izraelova. Nije se odvratio
od grijeha kojima je Jeroboam zavodio Izraela. 32 U
ono je vrijeme Jahve počeo krnjiti zemlju izraelsku,
i Hazael se tukao s Izraelcima na svom području,
33 od Jordana prema sunčevu izlasku, u svoj zemlji
Gileadu, u zemlji Gadovoj, Rubenovoj i Manašeovoj,
sve od Aroera na obali Arnona, do Gileada i Bašana.
34 Ostala povijest Jehuova, sve što je učinio, sva
njegova djela, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva izraelskih? 35 Počinuo je kraj svojih otaca i
pokopaše ga u Samariji. Joahaz, sin njegov, zakralji
se mjesto njega. 36 Jehu je vladao u Samariji nad
Izraelom dvadeset i osam godina.

11 Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin
poginu, ustade i posmica sav kraljevski rod. 2
Ali Jošeba, kći kralja Jorama i sestra Ahazjina, uze
Ahazjina sina Joaša; ukravši ga između kraljevih
sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u ložnicu.
Tako ga je sakrila od Atalije te nije pogubljen. 3 Bio
je sakriven u Domu Jahvinu šest godina, sve dok
je zemljom vladala Atalija. 4 Sedme godine Jojada
posla po satnike Karijaca i tjelesnu stražu i pozva ih k
sebi u Dom Jahvin. Sklopi s njima savez, zakle ih i
pokaza im kraljeva sina. 5 I reče im: “Evo što valja
da učinite: trećina vas koji subotom ulazite u službu
neka čuva stražu kod kraljevskoga dvora. 6 Druga
trećina, ona kod Surskih vrata, i treća trećina, ona
kod stražnjih stražarskih vrata, neka čuvaju stražu
kod ulaza u dvor; 7 a ostala dva vaša odreda, svi
koji subotom izlaze iz službe, neka čuvaju stražu u
Domu Jahvinu kod kralja. 8 Tako ćete okružiti kralja,
svaki s oružjem u ruci. I tko god pokuša proći kroz

vaše redove, neka bude pogubljen. Budite uz kralja
kamo god pođe ili izađe." 9 Satnici su učinili sve kako
im je naredio svećenik Jojada. Svaki je od njih uzeo
svoje ljude koji subotom ulaze u službu s onima koji
subotom izlaze. I svi su došli svećeniku Jojadi. 10
Svećenik dade satnicima koplja i štitove kralja Davida
što su bili u Domu Jahvinu. 11 Stražari se svrstaše, s
oružjem u ruci, od južne do sjeverne strane Doma i
prema žrtveniku i Domu oko kralja unaokolo. 12 Tada
Jojada izvede sina kraljeva, stavi mu krunu i dade mu
Svjedočanstvo te ga pomaza za kralja. Pljeskali su
i vikali: "Živio kralj!" 13 Kad Atalija ču viku naroda,
dođe k narodu u Dom Jahvin. 14 Pogleda bolje, kad
gle, kralj, po običaju, stoji na svojem mjestu, a pred
kraljem zapovjednici i svirači; sav puk klikće od radosti
i trubi u trube. Tad Atalija razdrije haljine i povika:
"Izdaja! Izdaja!" 15 Svećenik Jojada naredi satnicima i
vojnim zapovjednicima: "Izvedite je kroz redove i tko
krene za njom pogubite ga mačem." Još je svećenik
dodao: "Nemojte je smaknuti u Domu Jahvinu." 16
Staviše ruke na nju; a kad je kroz Konjska vrata stigla
do kraljevskog dvora, ondje je pogubiše. 17 Tada
Jojada sklopi savez između Jahve, kralja i naroda
da narod bude narod Jahvin. 18 Potom sav narod
ode u Baalov hram i razoriše ga, porušiše žrtvenike i
polomiše likove; a Baalova svećenika Matana ubiše
pred žrtvenicima. A svećenik opet postavi straže kod
Doma Jahvina. 19 Zatim uze satnike Karijaca, stražu
i sav narod. Oni izvedoše kralja iz Doma Jahvina i
uvedoše ga u dvor kroz Vrata stražarska. I Joaš sjede
na kraljevsko prijestolje. 20 Sav se puk veselio i grad
se smirio kad su Ataliju ubili mačem u kraljevskom
dvoru. 21 Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio.

12 Sedme godine Jehuova kraljevanja Joaš je
postao kraljem i kraljevao je četrdeset godina
u Jeruzalemu. Majka mu se zvala Sibja i bila je iz
Beer Šebe. 2 Joaš je činio što je pravo u očima
Jahve svega svog vijeka jer ga je poučavao svećenik
Jojada. 3 Ali uzvišica nisu srušili i narod je svejednako
prinosio žrtve i kad na uzvišicama. 4 Joaš reče
svećenicima: "Sav novac od posvećenih darova što se
donosi u Dom Jahvin, novac koji je nekomu nametnut
procjenom i novac što ga tko od svoje volje donose u
Dom Jahvin 5 neka svećenici uzimaju svaki od svoga
znanca i oni neka tim poprave Dom gdje god se
nađe koje oštećenje." 6 Ali u dvadeset i trećoj godini
kraljevanja Joaševa svećenici nisu još popravili Doma.
7 Tada kralj Joaš pozva svećenika Jojadu i druge
svećenike i reče im: "Zašto ne popravljate Dom?
Odsad ne smijete više sebi uzimati novac od svojih
znanaca nego ga morate dati za popravak Doma." 8
Svećenici pristadoše da ne uzimaju novac od naroda,
ali ni Doma da ne popravljaju. 9 Tada svećenik Jojada
uze kovčeg, proreza rupu na zaklopcu i stavi ga uza
žrtvenik, zdesna od ulaza u Dom Jahvin. Svećenici,
čuvari praga, stavljali su u nj sav novac sabran u
Domu Jahvinu. 10 Kad bi se vidjelo da u kovčegu
ima mnogo novaca, došao bi kraljev tajnik s velikim
svećenikom te bi prebrojili i zavezali novac koji se
nalazio u Domu Jahvinu. 11 Prebrojeni novac uručivao
se upraviteljima poslova oko popravka Doma Jahvina,
a oni su isplaćivali drvodjeljama i graditeljima koji
su radili u Domu Jahvinu 12 i zidarima i klesačima
kamena, i za nabavu drveta i tesanog kamena
određena za popravak Doma Jahvina, ukratko: za
troškove oko popravka Doma. 13 Ali u Domu Jahvinu
nisu se pravile srebrne čaše, ni noževi, ni plitice, ni
trube, niti bilo kakav predmet od zlata ili srebra za
novac koji je darovan, 14 nego su ga davali radnicima
koje su najmili za popravak Jahvina Doma. 15 Nije
se tražio obračun od ljudi kojima su predavali novac
da ga daju radnicima, jer su oni radili savjesno. 16
Novac naknadnice i okajnice nije se unosio u Dom
Jahvin, nego je pripao svećenicima. 17 Tada Hazael,
aramejski kralj, pođe u rat protiv Gata i osvoji ga.
Zatim odluči poći protiv Jeruzalema. 18 Joaš, judejski
kralj, uze sve posvećene darove koje su posvetili
judejski kraljevi, njegovi oci: Jošafat, Joram i Ahazja,
sve što je sam prikazao i sve zlato koje se našlo
u riznicima Doma Jahvina i kraljevskog dvora. Sve
to posla Hazaelu, aramejskom kralju, i tako se ovaj
udalji od Jeruzalema. 19 Ostala povijest Joaševa i sve
što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? 20 Njegovi časnici ustadoše i
skovaše zavjeru; ubiše Joaša u Bet Milu kad je u
nj silazio. 21 Njegovi časnici Jozakar, sin Šimatov, i
Jozabad, sin Šomerov, zadaše mu smrtni udarac.
Pokopali su ga kraj njegovih otaca u Davidovu gradu,
a njegov sin Amasja zakralji se mjesto njega.

13 Dvadeset i treće godine kraljevanja judejskog
kralja Joaša, sina Ahazjina, postade Joahaz,
sin Jehuov, izraelskim kraljem u Samariji. Kraljevao
je sedamnaest godina. 2 On je činio što je zlo u
očima Jahvinim i poveo se za grijesima Jeroboama,
sina Nebatova, koji je zavodio Izraela. Od njih nije
odstupao. 3 Tada Jahve uskipje gnjevom na Izraela
i predade ga u ruke aramejskog kralja Hazaela i
u ruke Ben-Hadada, sina Hazaelova, za sve ono
vrijeme. 4 Ali je Joahaz ublažio lice Jahvino i Jahve
ga je uslišio, jer je vidio nevolju koju je aramejski kralj

nanosio Izraelu. 5 Jahve je dao Izraelu izbavitelja koji
ga je izbavio od ruke aramejske te su Izraelci živjeli
u svojim šatorima kao i prije. 6 Ali nisu odstupali
od grijeha kojim Jeroboam bijaše zaveo Izraela:
ustrajali su u njemu, pa i ašere ostadoše u Samariji.
7 Jahve je ostavio Joahazu samo pedeset konjanika
kao vojsku, deset bojnih kola i deset tisuća pješaka;
kralj aramejski bijaše ih uništio i zgazio ih kao prah
u vršidbi. 8 Ostala povijest Joahazova, sve što je
učinio i poduzimao, zar sve to nija zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 9 Joahaz je počinuo
sa svojim ocima i bi pokopan u Samariji, a njegov
sin Joaš zakralji se mjesto njega. 10 Trideset i
sedme godine kraljevanja judejskoga kralja Joaša
postade Joaš, sin Joahazov, izraelskim kraljem u
Samariji; kraljevao je šesnaest godina. 11 Činio je što
je zlo u očima Jahvinim. Nije odstupao od grijeha
Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. Za
njim se poveo. 12 Ostala povijest Joaševa, sve što je
učinio, junaštva njegova, kako je ratovao s Amasjom,
judejskim kraljem, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 13 Joaš je počinuo sa
svojim ocima, a Jeroboam se popeo na njegovo
prijestolje. Joaša pokopaše u Samariji uz izraelske
kraljeve. 14 Kad se Elizej razbolio od bolesti od koje
mu valjade umrijeti, dođe mu izraelski kralj Joaš,
rasplaka se nad njim i reče mu: “Oče moj, oče moj!
Kola Izraelova i konjanici njegovi!” 15 Elizej mu reče:
“Uzmi luk i strijele.” I on dohvati luk i strijele. 16 Elizej
će tada kralju: “Nategni luk!” I on ga nateže. Elizej
stavi ruke na ruke kraljeve, 17 zatim reče: “Otvori
prozor prema istoku.” I on ga otvori, a nato će Elizej:
“Odapni!” I on odape, a Elizej reče: “Pobjedonosna
strijela Jahvina! Pobjednička strijela nad Aramejcima!
Do nogu ćeš potući Aramejce kod Afeka.” 18 I nastavi:
“Uzmi strijele!” On ih uze. Elizej tada reče kralju: “Udri
o zemlju!” On udari tri puta i stade. 19 Tada se rasrdi
na njega Božji čovjek i reče: “Pet ili šest puta trebalo
je da udariš! Tada bi potpuno potukao Aramejce;
ovako ćeš ih pobijediti samo tri puta.” 20 Elizej zatim
umrije i pokopaše ga. A pljačkaške čete Moabaca
napadale zemlju svake godine. 21 Dogodilo se te su
neki, sahranjujući čovjeka, opazili razbojnike: baciše
mtrvaca u grob Elizejev i odoše. Mrtvac, dotakavši
se Elizejevih kostiju, oživje i stade na noge. 22
Aramejski kralj Hazael ugnjetavaše Izraelce svega
vijeka Joahazova. 23 Ali im se Jahve smilova i ražali
se nad njima. Pogleda na njih zbog svoga Saveza
koji je sklopio s Abrahamom, Izakom i Jakovom. Nije
ih htio uništiti i nije ih odbacio daleko od svoga lica do
danas. 24 Hazael, aramejski kralj, umrije, a njegov sin
Ben-Hadad zavlada namjesto njega. 25 Tada Joaš,
sin Joahazov, opet uze iz ruke Ben-Hadada, sina
Hazaelova, gradove koje Hazael u ratu bijaše oteo
njegovu ocu Joahazu. Joaš ga je tri puta potukao i
vratio gradove Izraelove.

14 Druge godine kraljevanja Joaša, sina
Joahazova, nad Izraelom, postade judejskim
kraljem Amasja, sin Joašev. 2 Bilo mu je dvadeset i
pet godina kad se zakraljio, a kraljevao je dvadeset
i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu se zvala
Joadana i bila je iz Jeruzalema. 3 Činio je što je
pravo u Jahvinim očima, ali ne sasvim kao praotac
njegov David. U svemu je slijedio Joaša, svoga oca.
4 Ali uzvišica nije razrušio i narod je svejednako
prinosio žrtve i kad na uzvišicama. 5 Kad je učvrstio
kraljevstvo, smakao je one časnike koji su mu ubili
oca. 6 Ali nije pogubio sinova onih ubojica, prema
onome što je napisano u knjizi Zakona Mojsijeva,
gdje Jahve zapovijeda: “Neka se očevi ne pogubljuju
za sinove ni sinovi za očeve, nego svatko neka
gine za svoj grijeh.” 7 On je potukao Edomce u
Slanoj dolini, deset tisuća njih, i u bitki je zauzeo
Selu; dao joj je ime Jokteel, koje nosi do današnjega
dana. 8 Tada Amasja posla glasnike izraelskom kralju
Joašu, sinu Jehuova sina Joahaza, i poruči mu: “Dođi
da se ogledamo!” 9 A izraelski kralj Joaš odvrati
judejskom kralju Amasji: “Libanonski je trn jedanput
poslao glasnike k libanonskom cedru: 'Daj kćer mome
sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle
i trn izgazile. 10 Potukao si Edomce, pa ti se srce
uzobijestilo i tražiš slavu! Radije ostani kod kuće.
Zašto izazivaš zlo i hoćeš da propadneš ti i svi Judejci
s tobom?” 11 Ali Amasja ne posluša. Izađe izraelski
kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj
Amasja u Bet Šemešu u Judeji. 12 Izraelci poraziše
Judejce i oni pobjegoše svaki pod svoj šator. 13
Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskoga
kralja Amasju, sina Joaševa, sina Ahazjina, i odvede
ga u Jeruzalem. Tada sruši jeruzalemski zid od
Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri
stotine lakata. 14 Uzevši sve zlato, srebro i posuđe
što se nalazilo u Domu Jahvinu i u riznici kraljevskog
dvora, povrh toga i taoce, vrati se u Samariju. 15
Ostala povijest Joaševa, sve što je činio i poduzimao i
kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem, zar sve
to nije zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva?
16 Joaš je počinuo sa svojim ocima i pokopan je u
Samariji uz kraljeve izraelske. Sin njegov Jeroboam
zakralji se mjesto njega. 17 Amasja, sin Joašev,
judejski kralj, živio je još petnaest godina poslije smrti

izraelskog kralja Joaša, sina Joahazova. 18 A ostala
povijest Amasjina zar nije zapisana u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? 19 Protiv njega je skovana urota u
Jeruzalemu. Iako je on pobjegao u Lakiš, poslaše za
njim u Lakiš ljude koji ga ondje ubiše. 20 Odande
su ga prenijeli na konjima i sahranili u Jeruzalemu
kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu. 21 Tada sav
judejski narod uze Azahju, komu bijaše šesnaest
godina, i zakralji ga namjesto njegova oca Amasje.
22 On opet sagradi Elat povrativši ga Judeji, pošto je
kralj počinuo kod svojih otaca. 23 Petnaeste godine
kraljevanja judejskog kralja Amasje, sina Joaševa,
postade izraelskim kraljem u Samariji Jeroboam, sin
Joašev. On je kraljevao četrdeset i jednu godinu. 24
Činio je što je zlo u očima Jahvinim, nije se ostavio
nijednoga grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji
je zaveo Izraela. 25 On je dobio natrag izraelsko
područje od Ulaza u Hamat do Mrtvoga mora, prema
riječi koju je Jahve, Bog Izraelov, rekao preko sluge
svoga Jone, sina Amitajeva, proroka iz Gat Hahefera.
26 Jer je Jahve vidio ljutu nevolju Izraelovu da više
nema ni slobodnih ni robova i nikoga da pomogne
Izraelu. 27 Ali Jahve nije odlučio izbrisati ispod neba
ime Izraelovo: spasio ga je rukom Jeroboama, sina
Joaševa. 28 Ostala povijest Jeroboama, sve što je
učinio i sve što je poduzimao, kako je ratovao i kako je
vratio Damask Judi i Izraelu, zar sve to nije zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 29 Jeroboam je
počinuo sa svojim ocima. Pokopali su ga u Samariji
uz kraljeve izraelske, a njegov sin Zaharija zakralji se
mjesto njega.

15 Dvadeset i sedme godine kraljevanja
Jeroboama, kralja izraelskog, postade judejskim
kraljem Azarja, sin Amasjin. 2 Bilo mu je šesnaest
godina kad se zakraljio, a kraljevao je pedeset i dvije
godine u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jekolija,
a bila je iz Jeruzalema. 3 Činio je što je pravo u
Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja.
4 Samo uzvišica nije srušio i narod je svejednako
prinosio žrtve i kad na uzvišicama. 5 Ali Jahve udari
kralja i ostade on gubav do smrti. Stanovao je u
odvojenoj kući. Kraljev sin Jotam bio upravitelj dvora
i sudio je puku zemlje. 6 Ostala povijest Azarjina i
sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva judejskih? 7 Azarja je počinuo i
sahraniše ga kraj njegovih otaca u Davidovu gradu. A
na njegovo se mjesto zakralji sin mu Jotam. 8 Trideset
i osme godine Azarjina kraljevanja u Judeji postade
izraelskim kraljem u Samariji za šest mjeseci Zaharija,
sin Jeroboamov. 9 On je činio što je zlo u očima
Jahvinim, kao što su činili njegovi oci; nije odstupao
od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je na grijeh
naveo Izraela. 10 Šalum, sin Jabešov, uroti se protiv
njega; udario ga je i usmrtio u Jibleamu te se zakraljio
mjesto njega. 11 Ostala povijest Zaharijina zapisana
je u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva. 12 Ispunila se
riječ koju je Jahve rekao Jehuu: “Tvoji će sinovi sjediti
na prijestolju Izraela sve do četvrtog koljena.” I tako je
bilo. 13 Šalum, sin Jabešov, postade kraljem trideset i
devete godine kraljevanja Uzije, judejskog kralja, i
kraljevao je mjesec dana u Samariji. 14 Menahem, sin
Gadijev, ode iz Tirse, uđe u Samariju te udari Šaluma,
sina Jabešova, usmrti ga i zakralji se mjesto njega.
15 Ostala povijest Šalumova i urota koju je skovao,
sve je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih.
16 Tada je Menahem razorio Tifnah i sve što je u
njem bilo i njegovo područje od Tirse jer mu nisu
otvorili vrata. Razorio ga je i rasporio sve trudnice u
njemu. 17 Trideset i devete godine kraljevanja Azarje
u Judeji postade Menahem, sin Gadijev, kraljem
Izraela. Kraljevao je deset godina u Samariji. 18 Činio
je što je zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha
Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. U
njegovo vrijeme 19 Pul, kralj Asirije, osvoji zemlju.
Menahem dade Pulu tisuću talenata srebra da mu
pomogne učvrstiti kraljevsku vlast u njegovim rukama.
20 Menahem ubra taj novac od Izraela, od svih imućnih
ljudi, da bi ga mogao dati asirskom kralju. Po osobi
je bilo pedeset šekela srebra. Tako se asirski kralj
vratio i nije ondje ostao u zemlji. 21 Ostala povijest
Menahema i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 22 Menahem je
počinuo sa svojim ocima, a sin njegov Pekahja zakralji
se na njegovo mjesto. 23 Pedesete godine kraljevanja
judejskog kralja Azarje postade kraljem izraelskim
u Samariji Pekahja, sin Menahemov. Kraljevao je
dvije godine. 24 On je činio što je zlo u očima
Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina
Nebatova, koji je zaveo Izraela. 25 Njegov dvoranin
Pekah, sin Remalijin, uroti se protiv njega i ubi ga
u Samariji, u kuli kraljevskog dvora, s Argobom i
Arjeom. Imao je sa sobom pedeset ljudi iz Gileada.
Ubio je kralja i zakraljio se mjesto njega. 26 Ostala
povijest Pekahje i sve što je učinio, sve je to zapisano
u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva. 27 Pedeset i
druge godine kraljevanja Azarje, judejskoga kralja,
postade kraljem u Samariji Pekah, sin Remalijin.
Kraljevao je dvadeset godina. 28 On je činio što
je zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha
Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. 29 U
vrijeme izraelskog kralja Pekaha došao je asirski kralj

Tiglat Pileser i zauzeo Ijon, Abel Bet Maaku, Janoah,
Kedeš, Hasor, Gilead, Galileju i svu zemlju Naftalijevu.
I odveo je stanovništvo u Asiriju. 30 Hošea, sin
Elin, uroti se protiv Pekaha, sina Remalijina, ubi ga
i zakralji mjesto njega dvadesete godine Jotama,
sina Uzijina. 31 Ostala povijest Pekahova, sve što je
učinio, sve je to zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih
kraljeva. 32 Druge godine kraljevanja Pekaha, sina
Remalijina, nad Izraelom, postade judejskim kraljem
Jotam, sin Uzijin. 33 Bilo mu je dvadeset i pet godina
kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u
Jeruzalemu. Materi mu bješe ime Jeruša, Sadokova
kći. 34 Činio je što je pravo u Jahvinim očima,
sasvim kao i otac mu Uzija. 35 Ali ni on nije srušio
uzvišica; narod je svejednako prinosio žrtve i kad na
uzvišicama. On je sagradio Gornja vrata na Domu
Jahvinu. 36 Ostala povijest Jotama i sve što je učinio,
zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih
kraljeva? 37 U njegove je dane Jahve počeo slati
protiv Judeje aramejskog kralja Resina i Pekaha,
sina Remalijina. 38 Tada Jotam počinu kod otaca i
sahraniše ga u gradu njegova praoca Davida. A na
njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

16 Sedamnaeste godine vladanja Pekaha, sina
Remalijina, postade judejskim kraljem Ahaz, sin
Jotamov. 2 Ahazu je bilo dvadeset godina kad se
zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu,
ali nije činio što je pravo u očima Jahve, Boga
njegova, kao što je činio predak mu David. 3 Živio
je poput izraelskih kraljeva i sam je proveo svoga
sina kroz oganj po gnusnom običaju naroda što ih je
Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima. 4 Prinosio
je žrtve i kad po uzvišicama i brežuljcima i pod
svakim zelenim drvetom. 5 Tada aramejski kralj Resin
i Pekah, sin Remalijin, kralj Izraela, pođoše u rat
protiv Jeruzalema. Opsjedoše ga, ali ga ne mogoše
osvojiti. 6 U to vrijeme aramejski kralj Resin vrati
Elat Edomcima; protjerao je Judejce iz Elata; ušli su
Edomci u njega i ondje su ostali do danas. - 7 Tada
Ahaz uputi poslanike asirskom kralju Tiglat-Pileseru
da mu kažu: “Ja sam tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i
izbavi me iz ruku aramejskog kralja i kralja Izraela,
koji su se digli protiv mene.” 8 Ahaz je uzeo srebro i
zlato što se nalazilo u Domu Jahvinu i u riznicama
kraljevskog dvora i sve je poslao na dar asirskom
kralju. 9 I posluša ga asirski kralj: otišao je na Damask
i osvojio ga. Stanovništvo je odveo u sužanjstvo u
Kir, a Resina je pogubio. 10 Kralj Ahaz otišao je u
Damask u susret asirskom kralju Tiglat-Pileseru. I
vidio je žrtvenik koji bijaše u Damasku. Tada kralj
Ahaz posla svećeniku Uriji mjere žrtvenika, njegov
nacrt i sve pojedinosti njegove građe. 11 Svećenik
Urija sagradi žrtvenik; sve je upute što ih je kralj
Ahaz uputio iz Damaska izvršio svećenik Urija prije
nego što se kralj Ahaz vratio iz Damaska. 12 Pošto
je kralj Ahaz stigao iz Damaska, vidio je žrtvenik,
prišao mu i popeo se na nj. 13 Spalio je na žrtveniku
svoju paljenicu i svoju prinosnicu, izlio svoju ljevanicu
i krvlju pričesnica poškropio žrtvenik. 14 A mjedeni
žrtvenik, koji bijaše pred Jahvom, maknuo je ispred
Hrama, gdje je bio između novoga žrtvenika i Doma
Jahvina. I postavio ga je pokraj novoga žrtvenika sa
sjevera. 15 Kralj Ahaz zapovjedio je svećeniku Uriji:
“Na velikom ćeš žrtveniku spaljivati jutarnju paljenicu
i večernju prinosnicu, kraljevu paljenicu i njegovu
prinosnicu, i paljenice, prinosnice i ljevanice svega
naroda. Po njemu ćeš izlijevati svu krv paljenica i
klanica. A o žrtveniku od mjedi još ću razmisliti.” 16
Svećenik Urija učini sve što mu je naredio kralj Ahaz.
17 Kralj Ahaz skinuo je okvire s podnožja; s njih je
skinuo i umivaonike. A mjedeno more skinuo je s
volova koji su stajali pod njim i stavio ga na kameni
pod. 18 Pred asirskim je kraljem uklonio iz Jahvina
Doma Subotnji hodnik koji bijahu sagradili i vanjski
kraljevski prilaz. 19 Ostala povijest Ahazova i sve što
je učinio, zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa
judejskih kraljeva? 20 Ahaz je počinuo sa svojim
ocima i sahranjen je u Davidovu gradu. Na njegovo
se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

17 Dvanaeste godine kraljevanja Ahaza u Judeji,
postao je Hošea, sin Elin, izraelskim kraljem u
Samariji. Kraljevao je devet godina. 2 On je činio što
je zlo u očima Jahvinim, ali ne kao izraelski kraljevi,
njegovi prethodnici. 3 Asirski kralj Salmanasar pošao
je protiv Hošee, koji mu se pokorio i plaćao mu danak.
4 Ali je asirski kralj otkrio da mu Hošea sprema zavjeru:
još je Hošea poslao poslanike egipatskom kralju Sou
i nije platio danaka asirskom kralju kao svake godine.
Tada ga asirski kralj baci u tamnicu. 5 Asirski kralj
osvoji svu zemlju i krenu opsjedati Samariju. Opsjedao
ju je tri godine. 6 Devete godine Hošeine vladavine
zauze asirski kralj Samariju i odvede Izraelce u
sužanjstvo u Asiriju. Naselio ih je u Helahu, i na
Haboru, rijeci u Gozanu, i u gradovima medijskim.
7 I tako se dogodilo zato što su Izraelci sagriješili
protiv Jahve, Boga svoga, koji ih je izveo iz zemlje
egipatske, ispod vlasti faraona, kralja egipatskog.
Štovali su druge bogove, 8 slijedili običaje naroda
što ih je Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim,
živjeli po običajima što su ih uveli kraljevi Izraelovi. 9

Izraelci i njihovi kraljevi potajno su činili neprikladna
djela protiv Jahve, Boga svoga. Podigli su uzvišice
u svim svojim naseljima: od stražarskih kula pa do
utvrđenih gradova. 10 Podizali su stupove i ašere na
svakom humku i pod svakim zelenim drvetom. 11
Ondje su, na svim uzvišicama, palili kad po običaju
naroda što ih je Jahve protjerao ispred njih i činili su
zla djela te izazivali gnjev Jahvin. 12 Služili su idolima,
premda im Jahve bijaše rekao: "Ne činite toga!" 13
A Jahve opominjaše Izraelce i Judejce preko svih
svojih proroka i sviju vidjelaca: "Obratite se od zlog
puta svoga", govorio je, "i pokoravajte se naredbama
i zapovijedima mojim prema Zakonu koji sam naložio
ocima vašim i prema svemu što sam vam objavio
preko slugu svojih - proroka." 14 Ali oni nisu poslušali
nego su ostali tvrdovrati kao i njihovi oci, koji nisu
vjerovali u Jahvu, Boga svoga. 15 Prezreli su njegove
zakone i Savez koji je sklopio s njihovim ocima i
opomene njegove koje im je upućivao. Težili su za
ispraznošću, pa su i sami postali isprazni slijedeći
narode oko sebe, premda im je Jahve zapovjedio
da ne čine kao oni. 16 Odbacili su sve zapovijedi
Jahve, Boga svoga, i načinili su sebi salivene idole,
dva teleta. Podigli su ašere, klanjali se svoj vojsci
nebeskoj i služili Baalu. 17 Provodili su svoje sinove i
kćeri kroz oganj, odavali se vračanju i gatanju, čineći
tako zlo u očima Jahvinim i razjarujući ga. 18 Tada se
Jahve razgnjevi na Izraela i odbaci ga ispred svoga
lica. Ostalo je samo pleme Judino. 19 Ali ni pleme
Judino nije držalo zapovijedi Jahve, Boga svoga,
i slijedilo je običaje kojih su se držali Izraelci. 20 I
Jahve odbaci sav rod Izraela, ponizi ga i predade
ga pljačkašima, dok ih konačno ne odbaci daleko
od svoga lica. 21 On je, konačno, otrgnuo Izraelce
od kuće Davidove, a Izrael je proglasio kraljem
Jeroboama, sina Nebatova. Jeroboam je odvratio
Izraela od Jahve i naveo ih na veliku grehotu. 22
Izraelci su slijedili svaki grijeh koji je Jeroboam počinio
i od njega se nisu odvraćali, 23 dok konačno Jahve
nije odbacio Izraela ispred svoga lica, kako to bijaše
objavio po svojim slugama, prorocima. Odveo je
Izraelce iz njihove zemlje u sužanjstvo u Asiriju, gdje
su do današnjega dana. 24 Asirski je kralj doveo ljude
iz Babilona, iz Kute, iz Ave, Hamata i iz Sefarvajima, i
naselio ih u gradovima Samarije mjesto Izraelaca.
Oni su zaposjeli Samariju i nastanili se u gradovima
njezinim. 25 U vrijeme naseljavanja u zemlju nisu
štovali Jahve i on je poslao protiv njih lavove da ih
rastrgaju. 26 Zato su rekli asirskom kralju: "Narodi
koje si preselio da ih nastaniš u gradovima Samarije
ne znaju kako valja štovati Boga ove zemlje i on je na
njih poslao lavove, koji ih usmrćuju, jer ti narodi ne
poznaju bogoštovlja ove zemlje." 27 Tada je asirski
kralj izdao ovu zapovijed: "Neka ide onamo jedan
od svećenika koje sam odande doveo u sužanjstvo;
neka ide, neka se ondje nastani i pouči ih u štovanju
Boga one zemlje." 28 Tako ode jedan od svećenika
koji su bili odvedeni iz Samarije i nastani se u Betelu.
On ih je poučio kako treba štovati Jahvu. 29 Svaki je
narod imao likove svojih bogova i postavili su ih u
hramove na uzvišicama koje su podigli Samarijanci,
svaki narod u svojim gradovima u kojima življaše. 30
Babilonci načiniše Sukot Benota, Kušani Nergala,
Hamaćani Ašimu; 31 Avijci načiniše Nibhaza i Tartaka,
a Sefarvajimci spaljivahu svoju djecu na ognju u čast
Adrameleka i Anameleka, sefarvajimskih bogova.
32 Oni su štovali i Jahvu i postavili su neke između
sebe za svećenike uzvišica koji su im prinosili žrtve
u hramovima uzvišica. 33 Štovali su Jahvu i služili
su svojim bogovima po običaju onih naroda između
kojih su ih preselili. 34 Oni se još i danas drže starih
običaja. Ne štuju Jahve i ne usklađuju svojih pravila i
običaja sa Zakonom i zapovijedima što ih je Jahve
naredio djeci Jakova komu je nadjenuo ime Izrael. 35
Jahve bijaše s njima sklopio Savez i zapovjedio im:
"Ne štujte tuđih bogova niti im se klanjajte. Nemojte
ih štovati niti im žrtava prinositi. 36 Samo je Jahve
onaj koji vas je velikom snagom svoje ispružene ruke
izveo iz zemlje egipatske; njega štujte, njemu se
klanjajte i njemu žrtve prinosite. 37 Držite se pravila i
običaja, zakona i naredaba koje vam je propisao da
ih vjerno ispunjavate uvijek i ne štujte tuđih bogova.
38 Nemojte zaboraviti Saveza koji sam sklopio s vama
i nemojte štovati drugih bogova, 39 samo Jahvu,
Boga svoga, poštujte i on će vas izbaviti iz ruke svih
vaših neprijatelja." 40 Ali oni nisu poslušali, nego su
se i dalje držali svoga starog običaja. 41 Tako su
ti narodi štovali Jahvu, a služili su i svojim idolima.
Njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova čine do dana
današnjega onako kako su činili njihovi oci.

18 Treće godine kraljevanja Hošee, sina Elina, u
Izraelu, postao je judejskim kraljem Ezekija,
sin Ahazov. 2 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad
se zakraljio. Kraljevao je dvadeset i devet godina u
Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Abija, Zaharijina
kći. 3 Činio je što je pravo u očima Jahvinim, sasvim
kao njegov otac David. 4 On je uklonio uzvišice,
srušio je stupove, sasjekao je ašere i razbio zmiju
od mjedi koju bijaše načinio Mojsije. Izraelci su joj
sve do tada prinosili žrtve. Zvali su je Nehuštan. 5
Pouzdavao se u Jahvu, Boga Izraelova. Ni prije njega

ni poslije njega ne bijaše mu ravna među kraljevima
judejskim. 6 Prionuo je uz Jahvu i nikada se nije
okrenuo od njega. Držao je sve zapovijedi što ih je
Jahve dao preko Mojsija. 7 I Jahve bijaše s njim,
pomagaše ga u svim njegovim pothvatima. Pobunio
se protiv asirskog kralja i nije mu više bio podložan. 8
On je potukao Filistejce do Gaze, opustošio njihovo
područje od stražarskih kula sve do utvrđenih gradova.
9 Četvrte godine vladavine Ezekijine, a to je bila
sedma godina kraljevanja izraelskog kralja Hošee,
sina Elina, napade asirski kralj Salmanasar Samariju
i opsjede je. 10 Osvojio ju je nakon tri godine.
Šeste godine Ezekijine vladavine, a devete godine
izraelskog kralja Hošee, pala je Samarija. 11 Asirski je
kralj odveo Izraelce u sužanjstvo u Asiriju i naselio ih
u Halahu, na Haboru, rijeci gozanskoj, i u medijskim
gradovima. 12 Bijaše to stoga što nisu poslušali glas
Jahve, Boga svoga, i što su prekršili njegov Savez
i sve što im je naredio Mojsije, sluga Jahvin. Nisu
ništa slušali niti vršili. 13 Četrnaeste godine Ezekijina
kraljevanja asirski kralj Sanherib napade utvrđene
judejske gradove i osvoji ih. 14 Tada judejski kralj
Ezekija poruči asirskom kralju u Lakiš: “Pogriješio
sam! Obustavi svoje napade na me. Snosit ću sve
što mi nametneš.” Asirski kralj zatraži od Ezekije,
judejskog kralja, tri stotine talenata srebra i trideset
talenata zlata. 15 I dade Ezekija sve srebro što se
našlo u Domu Jahvinu i u riznicama kraljevskog dvora.
16 U to je vrijeme Ezekija obio vrata i vratnice na
Svetištu Jahvinu što ih bijaše pozlatio on sam, judejski
kralj Ezekija, i posla to asirskom kralju. 17 Asirski
je kralj poslao iz Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji
vrhovnog zapovjednika vojske, velikog dvoranina i
peharnika s jakom vojskom. Krenuše oni, a kad su
stigli u Jeruzalem, stadoše kod vodovoda Gornjeg
ribnjaka, na putu u Valjarevo polje. 18 Oni pozvaše
kralja. Pred njim je izašao upravitelj dvora Elijakim,
sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov.
19 Veliki peharnik reče im: “Kažite Ezekiji: 'Ovako
veli veliki kralj, kralj asirski: kakvo je to pouzdanje u
koje se uzdaš? 20 Misliš li da su prazne riječi već
savjet i snaga za rat? U koga se uzdaš da si se
pobunio protiv mene? 21 Eto, oslanjaš se na Egipat,
na slomljenu trsku koja probada i prodire dlan onomu
tko se na nju nasloni. Takav je faraon, kralj egipatski,
svima koji se uzdaju u njega.' 22 Možda ćete mi
odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali
nije li njemu Ezekija uklonio uzvišice i žrtvenike i
zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se pred
ovim žrtvenikom u Jeruzalemu klanjajte.' 23 Hajde,
okladi se s mojim gospodarom, asirskim kraljem: dat
ću ti dvije tisuće konja ako mogneš naći jahače za
njih! 24 Kako ćeš onda odoljeti jednome jedinom od
najmanjih slugu moga gospodara? Ali se ti uzdaš u
Egipat da će ti dati kola i konjanika. 25 Naposljetku,
zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ovoga
mjesta da ga razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi
na tu zemlju i razori je!'” 26 Elijakim, Šebna i Joah
rekoše velikom peharniku: “Molimo te, govori svojim
slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne govori s
nama judejski da čuje narod koji je na zidinama!” 27
Ali im veliki peharnik odgovori: “Zar me moj gospodar
poslao da ovo kažem tvome gospodaru i tebi, a ne
upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni
da s vama jedu svoju nečist i piju svoju mokraću?” 28
Tada se veliki peharnik uspravi i u sav glas povika
na judejskom ove riječi: “Čujte riječ velikoga kralja,
kralja asirskog! 29 Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija
ne zavarava, jer vas ne može izbaviti iz moje ruke.
30 Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu
govoreći: Jahve će nas sigurno izbaviti, ovaj grad neće
pasti u ruke kralju asirskom.' 31 Ne slušajte Ezekije,
jer ovako veli asirski kralj: 'Sklopite mir sa mnom,
predajte mi se, pa neka svaki od vas jede plodove iz
svoga vinograda i sa svoje smokve i neka pije vode iz
svojega studenca 32 dok ne dođem i ne odvedem
vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i
mošta, u zemlju kruha i vinograda, u zemlju ulja i
meda da biste živjeli i da ne pomrete. Ne dajte da vas
Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti.'
33 Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoje zemlje iz
ruku asirskoga kralja? 34 Gdje su bogovi hamatski
i arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, henski i
ivski, gdje su bogovi samarijski da izbave Samariju
iz ruke moje? 35 Koji su među svim bogovima tih
zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke da bi Jahve
izbavio Jeruzalem iz ruke moje?” 36 Šutjeli su i ni
riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio:
“Ne odgovarajte mu!” 37 Upravitelj dvora Elijakim,
sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov,
dođoše k Ezekiji, razdrijevši haljine, i saopćiše mu
riječi velikoga peharnika

19 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine,
obuče kostrijet i ode u Dom Jahvin. 2 Zatim
posla Elijakima, upravitelja dvora, pisara Šebnu i
svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, k proroku
Izaiji, sinu Amosovu. 3 Oni mu rekoše: “Ovako veli
Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla. Prispješe
djeca do rođenja, a nema snage da se rode. 4 Možda
je Jahve, Bog tvoj, čuo što je rekao veliki peharnik
koga je asirski kralj, gospodar njegov, poslao da

se izruguje Bogu živome i možda će Jahve, Bog
tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se pobožno za
Ostatak koji je još preostao.'" 5 Kad su sluge kralja
Ezekije stigle k Izaiji, 6 on im reče: "Kažite svome
gospodaru: 'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje
si čuo kada su na me hulile sluge kralja asirskoga.
7 Udahnut ću u njega duh i kad čuje jednu vijest,
vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj
zemlji pogine od mača.'" 8 Veliki peharnik vrati se i
nađe asirskoga kralja gdje opsjeda Libnu, jer bijaše
čuo da je kralj otišao iz Lakiša. 9 Dočuo je, naime,
vijest o Tirhaku, kralju etiopskome: "Evo, izašao je
da se bori protiv tebe." Tada Sanherib ponovo uputi
poslanike da kažu Ezekiji: 10 "Ovako recite judejskom
kralju Ezekiji: 'Neka te ne vara tvoj Bog, u koga
se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće pasti u ruke
asirskog kralja! 11 Ti znaš što su asirski kraljevi
učinili svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li
ćeš se spasiti? 12 Jesu li bogovi spasili narode što
su ih uništili moji oci: Gozance, Harane, Resefce i
Edence, u Tel Basaru? 13 Gdje je kralj hamatski, kralj
arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i Ive?'" 14 Ezekija
primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim
uđe u Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom.
15 I pomoli se Ezekija Jahvi ovako: "Jahve, Bože
Izraelov, koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini
nad svim zemaljskim kraljevstvima, ti si stvorio nebo
i zemlju. 16 Prikloni uho, Jahve, i počuj, otvori oči,
Jahve, i vidi! Sanheribove čujder riječi koje poruči da
izruga Boga živoga. 17 Istina je, o Jahve, asirski su
kraljevi zatrli narode i zemlje njihove; 18 pobacali im u
oganj bogove; jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku
ljudskih, od drveta i kamena; zato ih i uništiše. 19 Ali
sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove
da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve,
Bog jedini." 20 Tada Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji:
"Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu
koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskog.' 21
Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega: Prezire
te, ruga ti se djevica, kći sionska; za tobom maše
glavom kći jeruzalemska. 22 Koga si grdio, hulio?
Na koga si glasno vikao, ohol pogled dizao? Na
Sveca Izraelova! 23 Po slugama si svojim vrijeđao
Gospoda. Govorio si: s mnoštvom kola ja popeh se
na vrh gora, na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh
mu cedre najviše i čemprese ponajljepše. Dosegoh
mu vrh najviši i vrt njegov šumoviti. 24 Kopao sam i
pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke
egipatske. 25 Čuješ li dobro? Odavna to sam snovao,
od iskona smišljao, sada to ostvarujem: na tebi je da
prometneš gradove tvrde u razvaline. 26 Stanovnici
njini, nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava
u polju, kao mlado zelenilo, kao trava vrh krovova
opaljena vjetrom istočnim. 27 Znam kad se dižeš i
kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš. 28 Jer bjesnio
si na me i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe, prsten
ću ti provuć' kroz nozdrve, uzde stavit' u žvale, vratit
ću te putem kojim si i došao! 29 A znak nek' ti bude
ovo: Ove će se godine jesti što se samo okrÄunÄi,
dogodine što samo uzraste, a treće godine sijte i
žanjite, sadite vinograde, jedite im rod. 30 Preživjeli iz
kuće Judine žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u
visinu. 31 Jer će iz Jeruzalema izići Ostatak, Sačuvani
s gore Siona. Sve će to učinit' ljubomora Jahvina!
32 Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom: 'U ovaj
grad on ući neće, ovamo strijele svoje neće izmetati,
k njemu neće ni štit okrenuti, niti oko njega nasipe
kopati. 33 Vratit će se putem kojim je i došao, u grad
ovaj neće ući' - Jahvina je riječ. 34 Grad ću ovaj štitit,
spasiti ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida." 35
Te iste noći iziđe Anđeo Jahvin i pobi u asirskom
taboru stotinu osamdeset i pet tisuća ljudi. Ujutro kad
je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci.
36 Sanherib podiže tabor i ode. Vratio se u Ninivu. 37
Jednoga dana, dok se klanjao u hramu svoga boga
Nisroka, njegovi ga sinovi Adramelek i Sareser ubiše
mačem i pobjegoše u zemlju araratsku. Na njegovo
se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

20 U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok
Izaija, sin Amosov, dođe mu i reče: "Ovako
veli Jahve: 'Uredi kuću svoju jer ćeš umrijeti; nećeš
ozdraviti.'" 2 Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli
Jahvi: 3 "Ah, Jahve! Sjeti se milostivo da sam pred
tobom hodio vjerno i poštena srca i da sam činio što
je dobro u tvojim očima." I Ezekija briznu u gorak plač.
4 Izaija još ne bijaše izišao iz središnjeg predvorja kad
mu je stigla riječ Jahvina: 5 "Vrati se i reci Ezekiji,
glavaru moga naroda. Ovako veli Jahve, Bog tvoga
oca Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, vidio sam
tvoje suze. Izliječit ću te; za tri dana uzići ćeš u Dom
Jahvin. 6 Dodat ću tvome vijeku još petnaest godina.
Izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga kralja;
zakrilit ću ovaj grad radi sebe i sluge svoga Davida.'"
7 Izaija naloži: "Uzmite oblog od smokava, privijte mu
ga na čir i on će ozdraviti." 8 Ezekija upita Izaiju: "Po
kojem ću znaku prepoznati da će me Jahve izliječiti
i da ću za tri dana uzići u Dom Jahvin?" 9 Izaija
odgovori: "Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što
je rekao: hoćeš li da se sjena pomakne za deset
stupnjeva naprijed ili da se vrati za deset stupnjeva?"
10 Ezekija odgovori: "Lako je sjeni pomaknuti se deset

stupnjeva naprijed! Ne! Neka se sjena vrati natrag za
deset stupnjeva!" 11 Prorok Izaija zazva Jahvu i on
učini da se sjena vrati za deset stupnjeva. Sišla je za
deset posljednjih stupnjeva na Ahazovu sunčaniku. 12
U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak-Baladan,
sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo
da se razbolio i ozdravio. 13 Ezekija se obradova
tome i pokaza poslanicima svoju riznicu - srebro,
zlato, miomirise, mirisavo ulje - svoju oružanu i sve
što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu
dvoru i svemu njegovu gospodarstvu što im Ezekija
nije pokazao. 14 Tada prorok Izaija dođe kralju Ezekiji
i upita ga: "Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k
tebi?" Ezekija odgovori: "Došli su iz daleke zemlje,
iz Babilona." 15 Izaija upita dalje: "Što su vidjeli u
tvojem dvoru?" Ezekija odgovori: "Vidjeli su sve što je
u mojem dvoru; nema u mojim skladištima ničega
što im nisam pokazao." 16 Tada Izaija reče Ezekiji:
"Čuj riječ Jahvinu: 17 'Evo dolaze dani kada će sve
što je u tvojem dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do
danas, biti odneseno u Babilon. Ništa neće ostati, '
kaže Jahve. 18 A od sinova što poteku od tebe, što ti
se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni dvorani
u palači babilonskoga kralja." 19 Ezekija odgovori
Izaiji: "Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio." A
mislio je: "Zašto ne? Ako bude mira i sigurnosti za
moga života!" 20 Ostala povijest Ezekijina, svi njegovi
pothvati i kako je sagradio ribnjak i prorov da dovede
vodu u grad, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
judejskih kraljeva? 21 Ezekija je počinuo sa svojim
ocima, a njegov sin Manaše zakralji se mjesto njega.

21 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se
zakraljio. Pedeset i pet godina kraljevao je u
Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Hefsi-Bah. 2
Činio je što je zlo u Jahvinim očima, povodeći se za
gnusobama naroda što ih je Jahve protjerao pred
Izraelovim sinovima. 3 Obnovio je uzvišice što ih
bijaše oborio otac mu Ezekija, podigao je žrtvenik
Baalu, načinio ašere kako bijaše učinio izraelski kralj
Ahab; i stao se klanjati svoj vojsci nebeskoj i služiti
joj. 4 Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji
bijaše rekao Jahve: "U Jeruzalemu će prebivati moje
Ime zauvijek." 5 Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj
vojsci u oba predvorja Doma Jahvina. 6 I sinove je
svoje proveo kroz oganj. Vračao je, gatao, stvorio
bajače i opsjenare, učinio je premnogo zla u očima
Jahve i razjarivao ga. 7 Dao je načiniti lik Ašere
i posadio ga u Domu, za koji Jahve bijaše rekao
Davidu i njegovu sinu Salomonu: "U ovom Domu i u
Jeruzalemu, koji sam izabrao među svim izraelskim
plemenima, postavit ću svoje Ime zauvijek. 8 Neću
više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje koju
sam dao u baštinu njihovim očevima, samo ako budu
držali i provodili u djelo sve što sam im zapovjedio:
Zakon što im ga je objavio moj sluga Mojsije." 9 Ali oni
nisu poslušali, Manaše ih je zaveo te su radili još gore
nego narodi što ih je Jahve iskorijenio pred Izraelovim
sinovima. 10 Tada je Jahve ovako govorio preko
slugu svojih proroka: 11 "Zato što je judejski kralj
Manaše činio te gnusobe, zato što je učinio više zla
nego što su prije njega radili Amorejci i što je zaveo
Judejce svojim idolima, 12 ovako veli Jahve, Bog
Izraelov: 'Evo, učinit ću da dođe nevolja na Jeruzalem
i Judeju, takva da će zazujati oba uha onima koji
o njoj čuju. 13 Nategnut ću nad Jeruzalemom isto
uže kao nad Samarijom, isto mjerilo kao nad kućom
Ahabovom; zbrisat ću Jeruzalem kao što se briše
zdjela pa se tad izvrne. 14 Odbacit ću ostatke svoje
baštine, predat ću ih u ruke njihovih neprijatelja; služit
će za plijen i grabež svim svojim neprijateljima 15 jer
su činili što je zlo u mojim očima jer su izazivali moj
gnjev od dana kada su njihovi oci izišli iz Egipta pa
sve do danas.'" 16 I mnogo je nedužne krvi prolio
Manaše, tako da se njome napunio Jeruzalem od
jednoga kraja do drugoga, da se i ne spominje njegov
grijeh kojim je zaveo Judu da čini što je zlo u očima
Jahvinim. 17 Ostala povijest Manašeova, njegova
djela i grijesi koje je počinio, zar sve to nije zapisano
u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 18 Manaše je
počinuo kraj svojih otaca i sahranjen je u vrtu svojeg
dvora, u vrtu Uzinu. Sin mu Amon zakralji se mjesto
njega. 19 Amonu bijahu dvadeset i dvije godine kad
je zavladao, a kraljevao je dvije godine u Jeruzalemu.
Njegova se majka zvala Mešulemet, kći Harusova,
i bila je iz Jotbe. 20 On je činio što je zlo u očima
Jahvinim, kao što je činio njegov otac Manaše. 21
U svemu je slijedio put svoga oca, služio je idolima
kojima je služio i njegov otac i klanjao im se. 22 On
je ostavio Jahvu, Boga svojih praotaca, i nije hodio
putem Jahvinim. 23 Amonovi se časnici urotiše protiv
njega i ubiše kralja u dvoru. 24 Ali je prosti puk pobio
sve one koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na
njegovo mjesto zakraljio sina mu Jošiju. 25 Ostala
povijest Amonova i sve što je činio, zar sve to nije
zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 26
Pokopali su ga u grobnicu njegova oca, u vrtu Uzinu,
a njegov sin Jošija zakralji se mjesto njega.

22 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio.
Kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu.
Mati mu se zvala Jedida, kći Adajina, i bila je iz

Boskata. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U
svemu je hodio putem svoga oca Davida, ne skrećući
ni desno ni lijevo. 3 Osamnaeste godine svoga
kraljevanja Jošija posla svoga tajnika Šafana, sina
Asalijahina, sina Mešulamova, u Dom Jahvin i reče
mu: 4 "Idi velikom svećeniku Hilkiji da ti pripremi novac
koji je odnesen u Dom Jahvin i koji su čuvari praga
sakupili od naroda. 5 Neka ga uruči poslovođama
postavljenim u Domu Jahvinu, a oni neka isplate
radnike koji popravljaju Dom Jahvin, 6 drvodjelje,
graditelje i zidare, i da se kupuje drvo i kamenje
klesano što je potrebno za popravak Doma. 7 Ali neka
se ne traži od njih račun za uručeni novac jer oni rade
pošteno." 8 Veliki svećenik Hilkija reče tajniku Šafanu:
"Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu." I Hilkija
dade knjigu Šafanu, koji ju je pročitao. 9 Tajnik Šafan
dođe kralju te ga izvijesti: "Tvoje sluge", reče on,
"pokupile su novac koji se našao u Domu i predale su
ga poslovođama postavljenim u Domu Jahvinu." 10
Tada tajnik Šafan obavijesti kralja: "Svećenik Hilkija
dade mi jednu knjigu." I Šafan je poče čitati pred
kraljem. 11 Čuvši riječi Knjige Zakona, kralj razdrije
haljine svoje. 12 I naredi svećeniku Hilkiji, Šafanovu
sinu Ahikamu, Mikinu sinu Akboru, tajniku Šafanu i
kraljevu sluzi Asaji: 13 "Idite i upitajte Jahvu o meni,
i o narodu, i o svoj Judeji zbog ove knjige što je
nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na
nas zato što naši očevi nisu slušali riječi ove knjige,
nisu vršili što nam je u njoj napisano." 14 Svećenik
Hilkija, Ahikam, Akbor, Šafan i Asaja odoše proročici
Huldi, ženi Šaluma, sina Tikvina, sina Harkasova,
čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u novom
gradu. Kad joj to kazaše, 15 ona im reče: "Ovako
veli Jahve, Bog Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je
poslao k meni: 16 Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću
nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit
ću sve što kaže knjiga koju je pročitao judejski kralj.
17 Jer su me ostavili i prinose žrtve tuđim bogovima
da bi me ljutili svim djelima ruku svojih, planut će
jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti.' 18 A
judejskom kralju, koji vas je poslao po Jahvin savjet,
recite ovo: 'Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: Riječi si
čuo. 19 Ali kako ti je omekšalo srce i jer si se ponizio
pred Jahvom čuvši što sam objavio tome gradu i
njegovim stanovnicima, koje će pogoditi pustošenje i
prokletstvo, i jer si razdro haljine svoje i plakao preda
mnom, zato sam te uslišio' - riječ je Jahvina. 20 'Evo,
sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći u grob
da ne vidiš svojim očima svu nesreću koju ću svaliti
na ovo mjesto.'" Oni odnesoše taj odgovor kralju.

23 Tada kralj posla da se saberu kod njega sve
judejske i jeruzalemske starješine. 2 Kralj potom
uzađe u Dom Jahvin s Judejcima, Jeruzalemcima,
svećenicima i prorocima i sa svim narodom, od
najmanjega do najvećega. I pročita im sve riječi
Knjige Saveza koja je nađena u Domu Jahvinu. 3
Kralj, stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom
Savez da će slijediti Jahvu i držati se njegovih
zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom dušom
da bi ispunio sve stavke toga Saveza zapisane u
ovoj knjizi. Sav je narod stupio u Savez. 4 Kralj je
zapovjedio velikom svećeniku Hilkiji, svećenicima
drugog reda i čuvarima hramskog praga da iz Svetišta
Jahvina iznesu sve bogoslužne predmete što bijahu
načinjeni za Baala, za Ašeru i za svu nebesku vojsku.
Odredio je da sve to spale izvan Jeruzalema u poljima
kidronskim, a pepeo je odnio u Betel. 5 Uklonio je
lažne svećenike koje su judejski kraljevi postavili da
pale kad na uzvišicama, u gradovima judejskim i u
okolici Jeruzalema; i one koji su palili kad Baalu,
suncu, mjesecu, zvijezdama i svoj vojsci nebeskoj. 6
Izvan Jeruzalema iznio je iz Doma Jahvina, u dolinu
kidronsku, Ašeru i spalio ju je u dolini kidronskoj,
satro u prah, a prah bacio na groblje sinova pučkih. 7
Razorio je stanove posvećenih bludnica koji su bili
u Domu Jahvinu i u kojima su žene tkale haljine
Ašeri. 8 Iz svih judejskih gradova doveo je svećenike
i oskvrnuo je uzvišice gdje su ti svećenici prinosili
kad, od Gebe do Beer Šebe. Zatim je srušio uzvišice
pred vratima, one koje su bile na ulazu vrata Jošue,
upravitelja grada, nalijevo kad se prilazi gradskim
vratima. 9 Isto tako svećenici uzvišica nisu mogli
uzlaziti žrtveniku Jahvinu u Jeruzalemu, ali su jeli
kruhove bez kvasa među svojom braćom. 10 Oskvrnio
je Tofet u dolini Ben Hinom, kako nitko ne bi svoga
sina ili kćerku provodio kroz oganj u čast Moleku. 11
Razagnao je konje koje su judejski kraljevi prinijeli
suncu na ulazu u Dom Jahvin, kraj sobe dvoranina
Netan Meleka, koja se nalazila u blizini, i spalio
je u ognju sunčana kola. 12 Žrtvenike na krovu
koje bijahu sagradili judejski kraljevi i one koje je
sagradio Manaše u oba predvorja Hrama Jahvina,
kralj je srušio, uklonio ih odatle i bacio njihov prah u
dolinu kidronsku. 13 Uzvišice koje su bile sučelice
Jeruzalemu, na južnom dijelu Maslinske gore, i koje
je izraelski kralj Salomon bio sagradio Aštarti, sramoti
sidonskoj, Kemošu, sramoti moapskoj, i Milkomu,
nakazi amonskoj - sve ih je kralj oskvrnio. 14 Razbio
je stupove, iskorijenio ašere i njihova je mjesta ispunio
ljudskim kostima. 15 Isto tako i žrtvenik u Betelu,
uzvišicu koju je sagradio Jeroboam, sin Nebatov,

koji je naveo Izraela na grijeh, kralj je srušio, oborio
žrtvenik i tu uzvišicu, satro kamenje u prah, spalio
ašere. 16 A kad se Jošija okrenuo i vidio grobove
koji bijahu ondje na gori, posla da se sakupe kosti
iz onih grobova i spali ih na žrtveniku. Tako ga je
oskvrnuo, izvršavajući riječ Jahvinu, koju je objavio
čovjek Božji (dok je Jeroboam bio na žrtveniku za
vrijeme svečanosti). Okrenuvši se, Jošija baci oči
na grob čovjeka Božjeg koji je objavio sve to 17 i
upita: "Kakav je ono spomenik što ga vidim?" Ljudi iz
grada odgovoriše mu: "To je grob čovjeka Božjeg koji
je došao iz Judeje i koji je prorekao sve ovo što si
ti učinio s betelskim žrtvenikom." 18 "Pustite ga na
miru", reče kralj, "i neka nitko ne dira njegove kosti."
Tako su ostale njegove kosti netaknute s kostima
proroka koji je došao iz Samarije. 19 Jošija je jednako
razorio sve hramove uzvišica koje su izraelski kraljevi
sagradili po gradovima Samarije da bi srdili Jahvu i
učinio je s njima kao što je učinio u Betelu. 20 Sve
svećenike uzvišica poklao je na žrtvenicima; na njima
je spalio i ljudske kosti. Potom se vratio u Jeruzalem.
21 Kralj naredi svemu narodu: "Svetkujte Pashu u čast
Jahve, Boga svoga, po običaju koji je zapisan u ovoj
Knjizi Saveza." 22 Takva se Pasha nije svetkovala
od vremena sudaca koji su sudili Izraelu i za sve
vrijeme kraljeva izraelskih i judejskih. 23 Samo je
osamnaeste godine kraljevanja Jošijina svetkovana
takva Pasha u čast Jahve, u Jeruzalemu. 24 Osim
toga, sve bajače i sve vračare, sve kućne bogove
i idole i sve sramote koje se mogu vidjeti u zemlji
judejskoj i Jeruzalemu - sve je to Jošija uklonio da
izvrši riječi Zakona, zapisane u knjizi koju je našao
Hilkija, svećenik Doma Jahvina. 25 Nije bilo prije njega
takva kralja koji se obratio Jahvi svim srcem svojim,
svom dušom svojom i svom snagom svojom, u svemu
vjeran Zakonu Mojsijevu, a ni poslije njega nije mu
bilo ravna. 26 Ipak Jahve nije odustao od plamena
svoga velikoga gnjeva kojim je uskipio protiv Judejaca
zbog svih izazova kojima ga je Manaše ljutio. 27
Jahve je odlučio: "Maknut ću Judejce ispred sebe kao
što sam maknuo Izraela; odbacit ću ovaj grad koji
sam izabrao, Jeruzalem, i Dom o kojem rekoh: 'Tu će
biti Ime moje.'" 28 Ostala povijest Jošijina i sve što
je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
judejskih kraljeva? 29 U njegvo je vrijeme faraon
Neko, egipatski kralj, krenuo protiv asirskoga kralja
na rijeci Eufratu. Kralj Jošija pošao je preda nj, ali ga
on ubi u Megidu, pri prvom susretu. 30 Sluge njegove
prenesoše mu tijelo kolima iz Megida, odvezoše ga u
Jeruzalem i sahraniše u njegovoj grobnici. Sav narod
zemlje primi Joahaza, sina Jošijina; pomazaše ga i
proglasiše kraljem namjesto njegova oca. 31 Joahazu
bijahu dvadeset i tri godine kad se zakraljio. Kraljevao
je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala
Hamitah, kći Jeremije, i bila je iz Libne. 32 On je činio
što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što su činili oci
njegovi. 33 Faraon Neko bacio ga je u okove u Ribli,
na području Hamata, da ne vlada u Jeruzalemu i
udario je na zemlju danak od stotinu talenata srebra i
deset talenata zlata. 34 Faraon Neko postavio je za
kralja Elijakima, sina Jošijina, na mjesto njegova oca
Jošije. I ime mu je promijenio u Jojakim. A Joahaza je
uzeo i odveo u Egipat te on umrije ondje. 35 Jojakim
je dao faraonu srebro i zlato, ali je nametnuo zemlji
porez da bi smogao svotu koju je faraon zahtijevao.
Svakome je nametnuo prema njegovu stanju, uzimao
srebro i zlato koje je morao davati faraonu Neku. 36
Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina kad je postao
kraljem i kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu.
Materi mu je bilo ime Zebida, kći Pedajina, i bila je iz
Rume. 37 On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve
kao što su činili i oci njegovi.

24 U njegovo je vrijeme došao Nabukodonozor,
kralj babilonski, i Jojakim mu je bio podložan
tri godine, zatim se ponovno pobunio protiv njega.
2 Ovaj pak posla protiv njega kaldejske pljačkaške
čete, aramejske, moapske i amonske, sve ih posla
protiv Judeje da je opustoše, potvrđujući riječ koju je
Jahve bio objavio po slugama svojim prorocima. 3 To
se dogodilo Judeji prema prijetnji Jahvinoj da će je
istrijebiti ispred svoga lica zbog grijeha Manašeovih:
zbog svega što je Manaše učinio 4 i zbog nedužne
krvi koju je prolio, natopio Jeruzalem krvlju nedužnom.
Jahve nije htio oprostiti. 5 Ostala povijest Jojakimova
i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa judejskih kraljeva? 6 Jojakim je počinuo
kraj svojih otaca, a njegov sin Jojakin zavlada mjesto
njega. 7 Egipatski kralj nije više izlazio iz zemlje, jer
je babilonski kralj osvojio od Egipatskog potoka do
rijeke Eufrata sve što je pripadalo egipatskom kralju.
8 Jojakinu je bilo osamnaest godina kad se zakraljio i
kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Materi mu je
bilo ime Nehušta, kći Elnatana, i bila je iz Jeruzalema.
9 On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao
što je činio i njegov otac. 10 U ono vrijeme krenu
ljudstvo babilonskog kralja Nabukodonozora protiv
Jeruzalema i grad je bio opkoljen. 11 Dođe i babilonski
kralj Nabukodonozor da napadne grad, dok ga je
njegovo ljudstvo opsjedalo. 12 Tada je judejski kralj
Jojakin izišao pred babilonskoga kralja: on, njegova
majka, njegove sluge, njegove vojskovođe i dvorani,

a babilonski kralj zarobi ga - osme godine svoga
kraljevanja. 13 On je odnio sve iz riznice Doma
Jahvina i iz riznica kraljevskog dvora i razbio je
sve zlatne predmete koje je Salomon, kralj Izraela,
načinio za Svetište Jahvino. Tako se ispunila riječ
Jahvina. 14 Odveo je u progonstvo sav Jeruzalem,
sve vojskovođe i sve vrsne ratnike, oko deset tisuća
prognanika, sa svim kovačima i bravarima. Jedino
je preostao najsiromašniji narod zemlje. 15 Odveo
je Jojakina u Babilon; tako isto i kraljevu majku i
sve žene kraljeve, njegove dvorane, plemenitaše
zemlje, sve ih je odveo iz Jeruzalema u progonstvo u
Babilon. 16 Sve sposobne ljude, njih sedam tisuća na
broju; kovače i bravare, tisuću na broju; sve ljude
sposobne za boj, sve ih je kralj babilonski odveo u
Babilon, u sužanjstvo. 17 Babilonski je kralj postavio
za kralja mjesto Jojakina njegova strica Mataniju,
ali mu je promijenio ime u Sidkija. 18 Sidkiji je bila
dvadeset i jedna godina kad se zakraljio, a kraljevao
je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu bijaše
ime Hamitala, kći Jeremije, i bila je iz Libne. 19 Činio
je što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio
Jojakin. 20 To je zadesilo Jeruzalem i Judu zbog
gnjeva Jahvina; Jahve ih napokon i odbaci ispred lica
svoga. Sidkija se pobuni protiv babilonskog kralja.

25 Devete godine njegova kraljevanja, desetoga
dana desetoga mjeseca, krenu sam babilonski
kralj Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na
Jeruzalem. Utabori se pred gradom i opasa ga
opkopom. 2 Grad osta opkoljen do jedanaeste godine
Sidkijina kraljevanja. 3 Devetoga dana četvrtoga
mjeseca, kad je u gradu zavladala takva glad da
priprosti puk nije imao ni kruha, 4 neprijatelj provali
u grad. Tada kralj i svi ratnici pobjegoše noću
kroz vrata između dva zida nad Kraljevim vrtom
- Kaldejci bijahu opkolili grad - i krenuše putem
prema Arabi. 5 Kaldejske čete nagnuše u potjeru za
kraljem i sustigoše ga na Jerihonskim poljanama,
a sva se njegova vojska razbježala. 6 Kaldejci
uhvatiše kralja i odvedoše ga u Riblu pred kralja
babilonskog, koji mu izreče presudu. 7 Sidkijine
sinove pokla pred njegovim očima, Sidkiji iskopa
oči, okova ga verigama i odvede u Babilon. 8
Sedmoga dana petoga mjeseca - devetnaeste godine
kraljevanja Nabukodonozora, kralja babilonskog -
uđe u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik kraljeve
tjelesne straže i časnik babilonskog kralja. 9 On
zapali Dom Jahvin, kraljevski dvor i sve kuće u
Jeruzalemu. 10 Kaldejske čete, pod zapovjednikom
kraljevske tjelesne straže, razoriše zidine koje su
okruživale Jeruzalem. 11 Nebuzaradan, zapovjednik
kraljeve tjelesne straže, odvede u sužanjstvo ostatak
naroda koji bijaše ostao u gradu, a tako i prebjege
babilonskom kralju i ostalu svjetinu. 12 Neke od malih
ljudi ostavi zapovjednik u zemlji kao vinogradare i
ratare. 13 Kaldejci razbiše tučane stupove u Domu
Jahvinu, podnožja i mjedeno more koji su bili u Domu
Jahvinu i tuč odniješe u Babilon. 14 Uzeše i lonce,
lopate, noževe, posudice i uopće sav tučani pribor
koji se upotrebljavao za bogoslužja. 15 Zapovjednik
uze i kadionice i škropionice, uopće sve što bijaše od
zlata i srebra, 16 dva stupa, jedno more i podnožja,
što je Salomon dao izraditi za Dom Jahvin. Nije
moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim tim
predmetima. 17 Prvi stup bijaše visok osamnaest
lakata, imao je glavicu od tuča, visoku pet lakata;
obvijaše je oplet i mogranji, sve od tuča. Takav je
bio i drugi stup. 18 Zapovjednik straže odveo je
svećeničkog poglavara Seraju, drugog svećenika,
Sefaniju, i tri čuvara praga. 19 Iz grada je odveo jednog
dvoranina, vojničkog zapovjednika, pet ljudi iz kraljeve
pratnje koji se zatekoše u gradu, pisara zapovjednika
vojske koji je novačio puk i šezdeset pučana koji se
također zatekoše u gradu. 20 Zapovjednik kraljevske
tjelesne straže Nebuzaradan odvede ih pred kralja
babilonskoga u Riblu. 21 I kralj babilonski zapovjedi
da ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su
judejski narod odveli s njegove rodne grude. 22
Narodu što je ostao u zemlji judejskoj i što ga je
ostavio babilonski kralj Nabukodonozor - postavio je
ovaj za upravitelja Gedaliju, sina Ahikamova, unuka
Šafanova. 23 Svi vojni zapovjednici i njihovi ljudi
saznaše da je babilonski kralj postavio zemlji za
namjesnika Gedaliju i dođoše pred njega u Mispu:
Netanijin sin Jišmael; Kareahov sin Johanan; sin
Tanhumeta iz Netofe, Seraja; Maakatijev sin Jaazanija
- oni i svi njihovi ljudi. 24 Gedalija se zakle njima i
njihovim ljudima i reče: “Ne bojte se služiti Kaldejcima;
ostanite u zemlji, budite podložni babilonskom kralju i
bit će vam dobro.” 25 Ali sedmoga mjeseca Jišmael,
sin Netanijin, unuk Elišamin, koji bijaše kraljevskog
roda, i još deset ljudi s njim ubiše Gedaliju te on
umrije kao i svi Judejci i Kaldejci koji bijahu s njim
u Mispi. 26 Tada sav narod, od maloga do velikog,
i svi zapovjednici četa ustadoše i odoše u Egipat
jer se bojahu Kaldejaca. 27 Trideset i sedme godine
otkako je zasužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i
sedmog dana dvanaestoga mjeseca, babilonski kralj
Evil Merodak u prvoj godini svoje vladavine pomilova
judejskog kralja Jojakina i pusti ga iz tamnice. 28
Ljubezno je s njime razgovarao i stolicu mu postavio

više nego ostalim kraljevima koji bijahu s njim u
Babilonu. **29** Jojakin je odložio svoje tamničke haljine
i jeo s kraljem za istim stolom svega svoga vijeka. **30**
Do kraja njegova života babilonski mu je kralj trajno,
iz dana u dan, davao uzdržavanje.

1 Ljetopisa

1 Adam, Šet, Enoš, **2** Kenan, Mahalalel, Jared, **3** Henok, Metušalah, Lamek, **4** Noa, Šem, Ham i Jafet. **5** Sinovi Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras. **6** Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma. **7** Javanovi sinovi: Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci. **8** Hamovi sinovi: Kuš, Misrajim, Put i Kanaan. **9** Kuševi sinovi: Seba, Havila, Sabta, Rama i Sabteka; Ramini sinovi: Šeba i Dedan. **10** Kušu se rodi Nimrod, koji bijaše prvi vlastodržac na zemlji. **11** Od Misrajima potekli su Ludijci, Anamijci, Lehabijci, Neftuhijci, **12** Patrušani i Kasluhijci, od kojih su potekli Filistejci i Kaftorci. **13** Kanaan rodi Sidona, svog prvenca, i Heta, **14** i Jebusejce, Amorejce, Girgašane, **15** Hivijce, Arkijce, Sinijce, **16** Arvadijce, Semarijce i Hamatijce. **17** Šemovi sinovi: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. Aramovi sinovi: Us, Hul, Geter i Mešek. **18** Arpakšadu se rodi Šelah, Šelahu se rodi Eber. **19** Eberu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Peleg, jer se za njegova doba razdijelila zemlja. Njegovu je bratu bilo ime Joktan. **20** Od Joktana se rodiše Almodad, Šelef, Hasarmavet, Jerah, **21** Hadoram, Uzal, Dikla, **22** Obal, Abimael, Šeba, **23** Ofir, Havila i Jobab. Svi su to sinovi Joktanovi. **24** Šem, Arpakšad, Šalah, **25** Eber, Peleg, Rau, **26** Serug, Nahor, Tarah, **27** Abram, to jest Abraham. **28** Abrahamovi sinovi: Izak i Jišmael. **29** Ovo je njihovo rodoslovlje: Jišmaelov prvenac Nebajot, zatim Kedar, Adbeel, Mibsam, **30** Mišma, Duma, Masa, Hadad, Tema, **31** Jetur, Nafiš i Kedma. To su Jišmaelovi sinovi. **32** Sinovi Keture, Abrahamove inoče: ona rodi Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. Sinovi Jokšanovi jesu: Šeba i Dedan. **33** Midjanovi su sinovi bili: Efa, Efer, Henok, Abida i Eldaa. Svi su oni bili Keturini sinovi. **34** Abrahamu se rodi Izak; Izakovi su sinovi bili: Ezav i Izrael. **35** Ezavovi su sinovi bili: Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam i Korah. **36** Elifazovi su sinovi bili: Teman, Omar, Sefi, Gatan, Kenaz, Timna i Amalek. **37** Reuelovi su sinovi bili: Nahat, Zerah, Šama i Miza. **38** Seirovi su sinovi bili: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, Dišon, Eser i Dišan. **39** Lotanovi su sinovi bili: Hori i Homam; Lotanova je sestra bila Timna. **40** Šobalovi su sinovi bili: Alvan, Manahat, Ebal, Šefi i Onam. Sibeonovi su sinovi bili: Aja i Ana. **41** Anin je sin bio Dišon, a Dišonovi su sinovi bili: Hamram, Ešban, Jitran i Keran. **42** Eserovi su sinovi bili: Bilhan, Zaavan i Jaakan. Dišonovi su sinovi bili Us i Aran. **43** Evo kraljeva koji su kraljevali u zemlji edomskoj prije nego je zavladao kralj sinova Izraelovih: Bela, sin Beorov; gradu mu je bilo ime Dinhaba. **44** Kad je umro Bela, na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin Zareha iz Bosre. **45** Kad je umro Jobab, zakraljio se na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje. **46** Kad je umro Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto Bedadov sin Hadad, koji je potukao Midjance na Moapskom polju; gradu mu je bilo ime Avit. **47** Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto Samla iz Masreke. **48** Kad je umro Samla, zakraljio se na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na Rijeci. **49** Kad umrije Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin. **50** Kad je umro Baal Hanan, zavladao je Hadad; gradu mu je bilo ime Pai. Žena mu se zvala Mehetabela. Bila je kći Matredova iz Me Zahaba. **51** Kad je umro Hadad, nastali su knezovi u Edomu: knez Timna, knez Alva, knez Jetet, **52** knez Oholibama, knez Ela, knez Pinon, **53** knez Kenaz, knez Teman, knez Mibsar, **54** knez Magdiel i knez Iram. To su bili knezovi edomski.

2 Evo Izraelovih sinova: Ruben, Šimun, Levi, Juda, Jisakar i Zebulun, **2** Dan, Josip i Benjamin, Naftali, Gad i Ašer. **3** Judini sinovi: Er, Onan i Šela. Ta mu je tri rodila Kanaanka, Šuina kći. Ali Er, Judin prvenac, bijaše nevaljao u Jahvinim očima i Jahve ga pogubi. **4** Njegova nevjesta Tamara rodi mu Peresa i Zeraha. U svemu je bilo pet Judinih sinova. **5** Peresovi su sinovi bili: Hesron i Hamul. **6** Zerahovi su sinovi bili: Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara; u svemu pet. **7** Karmijevi su sinovi bili: Akar, koji je nanio zlo Izraelu prekršivši kletvu. **8** A sinovi Etanovi: Azarja. **9** Hesronovi sinovi koji mu se rodiše bijahu: Jerahmeel, Ram i Kelubaj. **10** Ram rodi Aminadaba, a Aminadab rodi Nahšona, kneza Judinih sinova. **11** Nahšon rodi Salmu, Salma rodi Boaza. **12** Boaz rodi Obeda, Obed rodi Išaja. **13** Jišaj rodi prvenca Eliaba, drugog Abinadaba, trećeg Šimu, **14** četvrtog Netanela, petog Radaja, **15** šestog Osema, sedmoga Davida. **16** Sestre im: Sarviju i Abigajilu. Sarvijini su sinovi bili: Abišaj, Joab, Asahel, trojica. **17** Abigajila je rodila Amasu, Amasin je otac bio Jišmaelac Jeter. **18** Hesronov sin Kaleb imao je sa ženom Azubom i s Jeriotom sinove, a sinovi su mu bili: Ješer, Šobab i Ardon. **19** Kad je umrla Azuba, uze Kaleb za ženu Efratu i ona mu rodi Hura. **20** Hur rodi Urija, a Uri rodi Besalelu. **21** Potom Hesron uze kćer Makira, oca Gileadova; uzeo ju je za ženu kad mu je bilo šezdeset godina i ona mu rodi Seguba. **22** Segub rodi Jaira, koji je imao dvadeset i tri grada u gileadskoj zemlji. **23** Ali su Gešurci i Aramejci osvojili od njih Jairova Sela, Kenat sa selima, šezdeset gradova. To su sve osvojili sinovi Makira, oca Gileadova. **24** Kad

je umro Hesron u Kaleb Efrati, Hesronova žena Abija
rodi mu Ašhura, oca Tekoina. **25** Sinovi Jerahmeela,
Hesronova prvenca, bili su: prvenac Ram, pa Buna,
Oren, Osem i Ahija. **26** Jerahmeel je imao i drugu
ženu, zvala se Atara, koja je bila Onamova majka. **27**
Sinovi Rama, Jerahmeelova prvenca, bili su Maas,
Jamin i Eker. **28** Onamovi su sinovi bili: Šamaj i Jada;
Šamajevi sinovi: Nadab i Abišur. **29** Abišurova se
žena zvala Abihajla, koja mu rodi Ahbana i Molida. **30**
Nadabovi su sinovi bili: Seled i Afajim, ali je Seled
umro bez djece. **31** Sinovi su Afajimovi bili: Jiši;
Jišijevi sinovi: Šešan; Šešanov sin Ahlaj. **32** Sinovi
Jade, brata Šamajeva, bili su: Jeter i Jonatan; ali
je Jeter umro bez djece. **33** Jonatanovi su sinovi
bili: Pelet i Zaza. To su bili Jerahmeelovi sinovi. **34**
Šešan nije imao sinova, nego kćeri; ali je Šešan imao
slugu Egipćanina po imenu Jarhu. **35** Zato je Šešan
dao kćer sluzi Jarhi za ženu i ona mu rodi Ataja.
36 Ataj rodi Natana, Natan rodi Zabada. **37** Zabad
rodi Eflala, Eflal rodi Obeda; **38** Obed rodi Jehua,
Jehu rodi Azarju, **39** Azarja rodi Helesa, Heles rodi
Elasu; **40** Elasa rodi Sismaja, Sismaj rodi Šaluma, **41**
Šalum rodi Jekamju, Jekamja rodi Elišamu. **42** Sinovi
Kaleba, Jerahmeelova brata, bili su: njegov prvenac
Meša, otac Zifov; sinovi oca Mareše bili su: Hebron.
43 Hebronovi sinovi Korah, Tapuah, Rekem i Šema.
44 Šema rodi Rahama, oca Jorkoamova, a Rekem
rodi Šamaja. **45** Šamajev je sin bio Maon, a Maon je
bio otac Bet-Sarov. **46** Efa, Kalebova inoča, rodila
je Harana, Mosu i Gazeza; Haran je rodio Gazeza.
47 Johdajevi su sinovi bili: Regem, Jotam, Gešan,
Felet, Efa i Šaaf. **48** Maaka, Kalebova inoča, rodila je
Šebera i Tirhanu. **49** Rodila je Šaafa, oca Madmanina,
Ševu, oca Makbenina, i oca Gibina; a Kalebova je kći
bila Aksa. **50** To su bili sinovi Kalebovi. A sinovi Hura,
Efratina prvenca: Šobal, otac Kirjat Jearimov, **51**
Salma, otac Betlehemov, i Haref, otac Bet-Gaderov.
52 A sinovi Šobala, oca Kirjat Jearimova: Reaja,
polovica Manahaćana. **53** Kirjatjearimske su porodice
bile: Jitrani, Pućani, Šumaćani i Mišrani; od njih su
potekli Soraćani i Eštaoljani. **54** Salmini su sinovi:
Betlehem, Netofaćani, Atrot, Bet Joab i polovina
Manahaćana, Saraćani. **55** Književničke obitelji koje
su živjele u Jabesu bile su: Tiraćani, Simeaćani,
Sukaćani. To su Kinejci koji su potekli od Hamata,
oca Rekabova doma.

3 Ovo su Davidovi sinovi koji mu se rodiše u
Hebronu: prvenac Amnon od Jizreelke Ahinoame,
drugi Daniel od Karmelke Abigajle, **2** treći Abšalom,
sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga kralja, četvrti
Adonija, sin Hagitin, **3** peti Šefatja od Abitale, šesti
Jitream od njegove žene Egle. **4** Šest mu se sinova
rodilo u Hebronu, gdje je kraljevao sedam godina
i šest mjeseci; a trideset je i tri godine kraljevao u
Jeruzalemu. **5** Ovi mu se sinovi rodiše u Jeruzalemu:
Šimeja, Šobab, Natan i Salomon; četiri od Bat-Šebe,
kćeri Amielove. **6** Jibhar, Elišama, Elifalet, **7** Nogah,
Nefeg, Jafija, **8** Elišama, Elijada, Elifelet: devet. **9** Sve
Davidovi sinovi osim inočkih sinova i njihove sestre
Tamare. **10** Salomonov je sin bio Roboam, njegov sin
Abija, njegov sin Asa, njegov sin Jošafat, **11** njegov
sin Joram, njegov sin Ahazja, njegov sin Joaš, **12**
njegov sin Amasja, njegov sin Azarja, njegov sin
Jotam, **13** njegov sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov
sin Manaše, **14** njegov sin Amon, njegov sin Jošija. **15**
Jošijini su sinovi bili: prvenac Johanan, drugi Jojakim,
treći Sidkija, četvrti Šalum. **16** Jojakimovi su sinovi
bili: Jekonija, njegov sin, i Sidkija, njegov sin. **17**
Sinovi sužnja Jekonje bili su Šealtiel, njegov sin,
18 Malkiram, Pedaja, Šenasar, Jekamja, Jošama i
Nebadja. **19** Pedajini su sinovi bili: Zerubabel i Šimej;
Zerubabelovi sinovi: Mešulam i Hananija, i sestra im
Šelomita. **20** Hašuba, Ohel, Berekja, Hasadja i Jušab-
Hesed, njih petorica. **21** Hananijini su sinovi bili:
Pelatja i Išaja, Refajini sinovi, Arnanov sin, Obadjin
sin, Šekanijin sin. **22** Šekanijini su sinovi bili: Šemaja,
a Šemajini su sinovi bili: Hatuš, Jigal, Barijah, Nearja
i Šafat, šestorica. **23** Nearjini su sinovi bili Elijoenaj,
Ezekija i Azrikam, trojica. **24** Elijoenajevi su sinovi
bili Hodavja, Elijašib, Felaja, Akub, Johanan, Delaja i
Anani, sedmorica.

4 Judini su sinovi bili: Peres, Hesron, Karmi, Hur
i Šobal. **2** Šobalov sin Reaja rodi Jahata, a Jahat
rodi Ahumaja i Lahada. To su soratski rodovi. **3** Ovo
su sinovi od oca Etama: Jizreel, Jišma i Jidbaš, a
njihovoj je sestri bilo ime Haslelponija. **4** Fenuel je
bio otac Gedoru, a Ezer je bio Hušin otac. To su bili
sinovi Hura, prvenca Efrate, oca Betlehema. **5** A otac
Tekoe Ašhur imao je dvije žene, Helu i Naaru. **6**
Naara mu je rodila Ahuzama, Hefera, Temnance i
Ahaštarce. To su Naarini sinovi. **7** Helini su sinovi bili:
Seret, Sohar i Etnan. **8** Kos rodi Anuba i Hasobebu i
porodice Harumova sina Aharhela. **9** Jabes je bio
izvrsniji među braćom i mati mu je nadjela ime Jabes
govoreći: “Rodila sam ga s bolom.” **10** Jabes je
prizvao Izraelova Boga govoreći: “Ako me odista
blagoslivljaš, raširi moje područje, neka bude tvoja
ruka uza me i sačuvaj me oda zla, tako da se ne
mučim!” Ispuni mu Bog za što ga je molio. **11** Šuhin
brat Kelub rodi Mehira; on je bio Eštonov otac. **12**

Od Eštona poteče Bet Rafa, Paseah i Tehina, otac
Ir Nahaša. To su Rekini ljudi. 13 A Kenazovi su
sinovi bili: Otniel i Seraja. Otnielovi sinovi: Hatat i
Meonotaj. 14 Meonotaj rodi Ofru; Šeraja rodi Joaba,
oca onih što žive u Dolini rukotvoraca, jer bijahu
rukotvorci. 15 Sinovi Jefuneova sina Kaleba bili su:
Ir, Ela i Naam; Elin je sin bio Kenaz. 16 Jehalelelovi
su sinovi bili Zif, Zifa, Tirja i Asrael. 17 Ezrini sinovi:
Jeter, Mered, Efer i Jalon; Jeter rodi Mirjamu, Šamaja
i Jišboha, Eštemoina oca. 18 Njegova žena Judejka
rodila je Jereda, Gedorova oca, Hebera, Sokova oca,
i Jekutiela, Zanoahova oca. To su bili sinovi Bitje,
faraonove kćeri koju je za ženu uzeo Mered. 19
Sinovi Hodijine žene, sestre Nahama, Keilina oca,
bili su: Šimun, otac Jomama Garmijca, i Eštemoa
Maakaćanin. 20 Šimunovi su sinovi bili: Amnon, Rina,
Ben-Hanan i Tilon. Išijevi sinovi: Zohet i Ben-Zohet.
21 Sinovi Judina sina Šele bili su: Er, Lekin otac, Lada,
Marešin otac, i obitelji platnarske kuće u Bet Ašbeji;
22 Jokim i ljudi iz Kozebe Joaš i Saraf, koji su vladali
nad Moabom i vratili se u Betlehem. Ali su to stari
događaji. 23 To su bili lončari koji su živjeli u Netajimu
i u Gederi kod kralja i bili su ondje zaposleni u njega.
24 Šimunovi su sinovi bili Nemuel, Jamin, Jarib, Zerah
i Šaul. 25 Njegov je sin bio Šalum, a njegov je sin
Mibsam, njegov sin Mišma. 26 Mišmini su sinovi bili:
Hamuel, sin mu, i njegov sin Zakur i njegov sin Šimej.
27 Šimej je imao šesnaest sinova i šest kćeri; njegova
braća nisu imala mnogo sinova, i sve njihove porodice
nije bilo tako mnogo kao Judinih sinova. 28 Živjeli
su u Beer Šebi, Moladi i Hasar Šualu, 29 u Bilhi, u
Esemu, u Toladu, 30 u Betuelu, u Hormi, u Siklagu,
31 u Bet Markabotu, u Hasar Susimu, u Bet Biriju i
u Šaarajimu. To su bili njihovi gradovi do Davidova
kraljevanja. 32 A njihova su naselja bila: Etam i Ajin,
Rimon, Token i Ašan, pet gradova. 33 I sva njihova
naselja što su bila oko tih gradova do Baala. To
su bili njihovi stanovi i njihovi plemenski popisi. 34
Mešobad, Jamlek i Amasjin sin Joša, 35 Joel i Jehu,
sin Jošibje, sina Serajina, sina Asielova, 36 Elijoenaj,
Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel i Benaja,
37 Ziza, sin Šifija, sina Alonova, sina Jedajeva, sina
Šimrijeva, sina Šemajina. 38 Ti su imenovani bili
starješine svojim rodovima i njihove su se porodice
veoma umnožile. 39 Zato su otišli do mjesta kako se
ide u Gedor do istočne strane doline da traže pašu
stoci. 40 Našli su obilatu i dobru pašu i prostranu,
sigurnu i mirnu zemlju. Budući da su ondje prije živjeli
Hamovi potomci, 41 Šimunovci, poimence popisani,
navališe za vremena judejskoga kralja Ezekije te
razbiše njihove šatore i njihove zaklone koji se nađoše
ondje. Baciše na njih kletvu, koja traje do današnjega
dana, i nastaniše se na njihovo mjesto jer su ondje
bili pašnjaci za njihovu stoku. 42 Onda su neki među
onima što su pripadali Šimunovim sinovima, njih pet
stotina, izbili na planinu Seir, na čelu s Felatjom,
Nearjom, Refajom i Uzielom, Išijevim sinovima. 43
Oni pobiše ostatak koji se spasio između Amalečana
i naseliše se ondje do današnjega dana.

5 Sinovi Izraelova prvenca Rubena. On je doista
bio prvenac; ali kad je oskvrnuo očevu postelju,
njegovo je pravo prvorodstva bilo dano sinovima
Izraelova sina Josipa, ali im nije bilo upisano u
rodovnik, 2 jer je Juda nadvladao među braćom, a
od njega se rodio knez. Ipak je pravo prvorodstva
pripalo Josipu. 3 Sinovi Izraelova prvenca Rubena
bili su Henok, Falu, Hesron i Karmi. 4 Joelovi sinovi:
njegov sin Šemaja, njegov sin Gog, njegov sin Šimej,
5 njegov sin Mika, njegov sin Reaja, njegov sin Baal,
6 njegov sin Beera, koga je odveo u sužanjstvo asirski
kralj Tiglat Pileser; on je bio poglavar Rubenova
plemena. 7 Njegovoj braći, po obiteljima, kad su se
zapisali u plemenski rodovnik po naraštajima, bio
je poglavar Jeiel, Zaharija, 8 Bela, sin Azazov, sin
Šemin, sin Joelov. On je živio u Aroeru i do Neba
i Baal Meona. 9 Prema istoku njegova se zemlja
prostirala do ulaza u pustinju, od rijeke Eufrata, jer
mu se stoka umnožila u gileadskoj zemlji. 10 Za
Šaulovih vremena vojevali su s Hagrijcima koji su
izginuli od njihove ruke; tako su se naselili u njihove
šatore po svemu istočnom području od Gileada. 11
Gadovi su sinovi živjeli blizu njih u bašanskoj zemlji
do Salke. 12 Poglavar je bio Joel, a drugi Šafan, pa
Janaj i Šafat u Bašanu. 13 Njihova su braća po svojim
rodovima bila: Mihael, Mešulam, Šeba, Joraj, Jakan,
Zija, Eber, sedmorica. 14 To su bili sinovi Abihajila,
sina Hurija, sina Jaroaha, sina Gileada, sina Mihaela,
sina Ješišaja, sina Jahdona, sina Buza. 15 Ahi, sin
Abdiela, Gunijeva sina, bio je poglavar njihova roda.
16 Živjeli su u Gileadu i u njihovim zaseocima te po
svim šaronskim pašnjacima do njihovih krajeva. 17
Svi su bili zapisani u plemenski rodovnik za vremena
judejskoga kralja Jotama i za vremena izraelskoga
kralja Jeroboama. 18 Rubenovih i Gadovih sinova, i
polovine Manašeova plemena, hrabrih junaka koji su
nosili štit i mač te zapinjali luk i bili vješti boju, bijaše
četrdeset tisuća sedam stotina i šezdeset vojnika.
19 Ratovali su protiv Hagrijaca, Iturejaca, Nafišejaca
i Nodabejaca. 20 U boju su zavapili k Bogu i on ih
je uslišao jer su se pouzdali u nj: potpomognuti su
protiv neprijatelja te su im predani u ruke Hagrijci sa

svim njihovim saveznicima. 21 Zaplijenili su njihovu
stoku - pedeset tisuća deva, dvije stotine i pedeset
tisuća ovaca i koza i dvije tisuće magaraca - i odveli
u ropstvo sto tisuća ljudi. 22 Pobijenih je mnogo palo,
jer je taj boj bio od Boga; onda se naseliše na njihovo
mjesto do sužanjstva. 23 Sinovi polovine Manašeova
plemena nastanili su se u toj zemlji od Bašana do
Baal Hermona i Šenira i do Hermonske gore. I bijahu
se umnožili. 24 Ovo su bili poglavari njihovih rodova:
Efer, Jiši, Eliel, Azriel, Jeremija, Hodavja i Jahdiel,
hrabri junaci i ugledni muževi: poglavari u svojim
rodovima. 25 Ali kad su se iznevjerili Bogu svojih
otaca i odali se preljubu s bogovima naroda one
zemlje koje je Bog iskorijenio pred njima, 26 probudio
je Izraelov Bog neprijateljstvo asirskoga kralja Pula i
neprijateljstvo asirskoga kralja Tiglat Pilesera. Oni
su odveli u sužanjstvo Rubenovo i Gadovo pleme i
polovinu Manašeova plemena. Doveli su ih u Helah,
Habor i Haru i na Gozansku rijeku do današnjega
dana.

6 Levijevi su sinovi bili Geršom, Kehat i Merari. 2
Kehatovi sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. 3
Amramovi sinovi: Aron, Mojsije i Mirjama. Aronovi
sinovi: Nabad i Abihu, Eleazar i Itamar. 4 Eleazar
rodi Pinhasa, Pinhas rodi Abišuu; 5 Abišua rodi
Bukija, Buki rodi Uziju; 6 Uzija rodi Zerahju; Zerahja
rodi Merajota. 7 Merajot rodi Amarju; Amarja rodi
Ahituba; 8 Ahitub rodi Sadoka; Sadok rodi Ahimaasa;
9 Ahimaas rodi Azarju, Azarja rodi Johanana; 10
Johanan rodi Azarju, koji je bio svećenik u Hramu
što ga je sagradio Salomon u Jeruzalemu. 11 Azarja
rodi Amarju; Amarja rodi Ahituba; 12 Ahitub rodi
Sadoka, Sadok rodi Šaluma; 13 Šalum rodi Hilkiju,
Hilkija rodi Azarju; 14 Azarja rodi Seraju; Seraja rodi
Josadaka. 15 Josadak je otišao kad je Jahve odveo u
sužanjstvo Judu i Jeruzalem Nabukodonozorovom
rukom. 16 Levijevi su sinovi bili Geršom, Kehat i
Merari. 17 Evo imena Geršomovih sinova: Libni i
Šimej. 18 Kehatovi su sinovi bili: Amram, Jishar,
Hebron i Uziel. 19 Merarijevi sinovi: Mahli i Muši.
Ovo su rodovi Levijevaca po svojim ocima. 20 Od
Geršoma: sin mu Libni, njegov sin Jahat, njegov sin
Zima, 21 njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin
Zerah, njegov sin Jeatraj. 22 Kehatovi sinovi: sin
mu Aminadab, njegov sin Korah, njegov sin Asir, 23
njegov sin Elkana, njegov sin Ebjasaf, njegov sin
Asir; 24 njegov sin Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin
Uzija, njegov sin Šaul. 25 Elkanini sinovi: Amasaj i
Ahimot; 26 njegov sin Elkana, njegov sin Sufaj, njegov
sin Nahat; 27 njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham,
njegov sin Elkana. Elkanini sinovi: 28 Samuel, njegov
prvenac, drugi Abija. 29 Merarijevi sinovi: Mahli,
njegov sin Libni, njegov sin Šimej, njegov sin Uza,
30 njegov sin Šima, njegov sin Hagija, njegov sin
Asaja. 31 Ovo su oni koje je postavio David da se
brinu za pjevanje u Domu Jahvinu kad je Kovčeg
ondje našao svoje počivalište; 32 oni koji su služili
pred Prebivalištem, Šatorom sastanka, pjevajući, dok
nije Salomon sagradio Dom Jahvin u Jeruzalemu i
koji su obavljali službu po propisanom redoslijedu.
33 Evo onih što su obavljali službu i njihovih sinova:
od Kehatovih sinova: pjevač Heman, sin Joela, sina
Samuela, 34 sina Elkane, sina Jerohama, sina Eliela,
sina Toaha, 35 sina Sifa, sina Elkane, sina Mahata,
sina Amasaja, 36 sina Elkane, sina Joela, sina
Azarje, sina Sefanije, 37 sina Tahata, sina Asira, sina
Abjasafa, sina Koraha, 38 sina Jishara, sina Kehata,
sina Levija, sina Izraelova. 39 Brat mu Asaf stajao je
s desne strane; Asaf je bio sin Berekje, sina Šime,
40 sina Mihaela, sina Baaseja, sina Malkije, 41 sina
Etnija, sina Zeraha, sina Adaje, 42 sina Etana, sina
Zime, sina Šimeja, 43 sina Jahata, sina Geršoma, sina
Levijeva. 44 Merarijevi sinovi, njihova braća, stajala
su mu s lijeve strane: Etan, sin Kušija, sina Abdija,
sina Maluka, 45 sina Hašabje, sina Amasje, sina
Hilkije, 46 sina Amsija, sina Banija, sina Šomera, 47
sina Mahlija, sina Mušija, sina Merarija, sina Levijeva.
48 Njihova braća leviti bili su postavljeni za svu službu
u svetom Prebivalištu, u Domu Božjem. 49 Aron i
njegovi sinovi prinosili su kad na žrtveniku za paljenice
i na kadionom žrtveniku, obavljajući sav posao u
Svetinji nad svetinjama i izvršujući obred pomirenja
nad Izraelom, prema svemu što je zapovjedio Božji
sluga Mojsije. 50 Ovo su Aronovi sinovi: sin mu
Eleazar, njegov sin Pinhas, njegov sin Abišua, 51
njegov sin Buki, njegov sin Uzi, njegov sin Zerahja,
52 njegov sin Merajot, njegov sin Amarja, njegov sin
Ahitub, 53 njegov sin Sadok, njegov sin Ahimaas. 54
Ovo su im boravišta po naseljima u njihovu području:
Aronovim sinovima od Kehatove obitelji - jer na njih je
pao ždrijeb - 55 dali su Hebron u judejskoj zemlji s
pašnjacima oko njega. 56 Gradsko polje i njegova
sela dali su Jefuneovu sinu Kalebu. 57 Dali su,
dakle, Aronovim sinovima gradove-utočišta Hebron i
Libnu s pašnjacima, Jatir i Eštemou s pašnjacima,
58 Hilez s pašnjacima, Debir s pašnjacima, 59
Ašan s pašnjacima i Bet Šemeš s pašnjacima.
60 Od Benjaminova plemena: Gebu s pašnjacima,
Alemet s pašnjacima i Anatot s pašnjacima; dakle
trinaest gradova po njihovim rodovima. 61 Ostalim
Kehatovim sinovima prema plemenskim rodovima

pripalo je ždrijebom deset gradova od polovine
Manašeova plemena. 62 Geršomovim sinovima po
njihovim rodovima pripalo je od Jisakarova plemena,
od Ašerova plemena, od Naftalijeva plemena i od
Manašeova plemena u Bašanu trinaest gradova. 63
Merarijevim sinovima po njihovim rodovima pripalo
je ždrijebom od Rubenova plemena, od Gadova
plemena i od Zebulunova plemena dvanaest gradova.
64 Tako su Izraelovi sinovi dali levitima te gradove
s pašnjacima. 65 Dali su ždrijebom od plemena
Judinih sinova, od plemena Šimunovih sinova i od
plemena Benjaminovih sinova te gradove koje su
spomenuli poimence. 66 Onima koji su bili od rodova
Kehatovih sinova te dobili ždrijebom gradove od
Efrajimova plemena 67 dali su kao gradove-utočišta
Šekem s pašnjacima u Efrajimovoj gori i Gezer s
pašnjacima, 68 Jokmeam s pašnjacima, Bet Horon
s pašnjacima, 69 Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon
s pašnjacima. 70 Od polovine Manašeova plemena
dali su rodovima ostalih Kehatovih sinova: Aner s
pašnjacima i Bileam s pašnjacima. 71 Geršomovim
sinovima dali su od rodova polovine Manašeova
plemena Golan u Bašanu s pašnjacima i Aštarot
s pašnjacima. 72 Od Jisakarova plemena Kedeš
s pašnjacima, Dobrat s pašnjacima, 73 Ramot s
pašnjacima i Anem s pašnjacima. 74 Od Ašerova
plemena Mašal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,
75 Hukok s pašnjacima i Rehob s pašnjacima. 76 Od
Naftalijeva plemena Kedeš u Galileji s pašnjacima,
Hamon s pašnjacima i Kirjatajim s pašnjacima. 77
Ostalim Merarijevim sinovima dali su od Zebulunova
plemena Rimon s pašnjacima i Tabor s pašnjacima.
78 S onu stranu Jordana, prema Jerihonu, na istočnoj
strani Jordana, dali su im od Rubenova plemena
Beser u pustinji s pašnjacima, Jahsu s pašnjacima,
79 Kedemot s pašnjacima i Mefaat s pašnjacima. 80
Od Gadova plemena Ramot u Gileadu s pašnjacima,
Mahanajim s pašnjacima, 81 Hešbon s pašnjacima i
Jazer s pašnjacima.

7 Jisakarovi su sinovi bili Tola i Fua, Jašub i Šimron,
njih četvorica. 2 Tolini sinovi: Uzi, Refaja, Jeriel,
Jahmaj, Jibsam i Samuel, glavari obitelji od Tole,
hrabri junaci svrstani po srodstvu; bilo ih je na broju
za Davidova vremena dvadeset i dvije tisuće i šest
stotina. 3 Uzijevi sinovi: Jizrahja; Jizrahjini sinovi:
Mihael, Obadja, Joel i Jišija, u svemu pet glavara. 4
S njima je po obiteljima srodnih bilo u vojnim četama
za rat trideset i šest tisuća ljudi, jer su imali mnogo
žena i sinova. 5 Njihove braće po svim Jisakarovim
rodovima, hrabrih junaka, bilo je svega osamdeset
i sedam tisuća i svi su bili popisani u plemenskim
rodovnicima. 6 Benjaminovi sinovi: Bela, Beker i
Jediael, njih trojica. 7 Belini sinovi: Esbon, Uzi, Uziel,
Jerimot i Iri, pet obiteljskih glavara, hrabrih junaka;
u plemenskom popisu bilo je zapisanih dvadeset
dvije tisuće i trideset četiri. 8 Bekerovi sinovi: Zimra,
Joaš, Eliezer, Elijoenaj, Omri, Jerimot, Abija, Anatot
i Alamet, svi Bekerovi sinovi. 9 U plemenskom
popisu po koljenima, po obiteljskim glavarima, hrabrih
junaka, bilo je zapisano dvadeset tisuća i dvije stotine.
10 Jediaelovi sinovi: Bilhan, Bilhanovi sinovi: Jeuš,
Benjamin, Ahud, Kenaana, Zetan, Taršiš i Ahišahar.
11 Svih Jediaelovih sinova po obiteljskim glavarima,
hrabrih junaka, bilo je sedamnaest tisuća i dvije
stotine, sve za rat sposobnih. 12 Šupim i Hupim.
Sinovi Irovi: Hušim; njegov sin Aher. 13 Naftalijevi
sinovi: Jahasiel, Guni, Jeser i Šalum. Bilhini sinovi.
14 Manašeovi sinovi: Asriel, koga je rodila Manašeova
inoča Aramejka; ona je rodila i Makira, Gileadova
oca. 15 Makir je oženio Hupima i Šupima; sestra
mu se zvala Maaka; ime drugome bilo je Selofhad,
a Selofhad je imao kćeri. 16 Makirova žena Maaka
rodila je sina, komu je nadjela ime Pereš. Bratu
mu je dala ime Šareš, a njegovi su sinovi bili Ulam
i Rakem. 17 Ulamovi sinovi: Bedan. To su sinovi
Gileada, sina Makira, Manašeova sina. 18 Njegova
sestra Hamoleketa rodila je Išhoda, Abiezera i Mahlu.
19 Šemidini su sinovi bili: Ahjan, Šekem, Likhi i Aniam.
20 Efrajimovi sinovi: Šutelah, njegov sin Bered, njegov
sin Tahat, njegov sin Elada, njegov sin Tahat, 21
njegov sin Zabad, njegov sin Šutelah, Ezer i Elad.
Njih su ubili gatski građani, rođeni u zemlji, jer su
sišli da im otmu stoku. 22 Zato je njihov otac Efrajim
tugovao dugo vremena, a braća su mu odlazila da
ga tješe. 23 Onda je ušao k svojoj ženi i ona je
zatrudnjela i rodila sina, a on mu nadjenu ime Berija,
jer se nesreća dogodila u njegovoj kući. 24 Kći mu je
bila Šeera, koja je sagradila Donji i Gornji Bet Horon i
Uzen Šeeru. 25 Sin mu je bio Refah i Rešef, njegov
sin Telah, njegov sin Tahan, 26 njegov sin Ladan,
njegov sin Amihud, njegov sin Elišama, 27 njegov sin
Nun, njegov sin Jošua. 28 Njihov posjed i njihova
naselja bili su Betel i njegova sela, s istoka Naaran, sa
zapada Gazer i njegova sela, Šekem i njegova sela
do Gaze s njezinim selima. 29 U rukama Manašeovih
sinova bio je Bet Šean sa svojim selima, Tanak sa
svojim selima, Megido sa svojim selima, Dor sa svojim
selima. U njima su živjeli sinovi Izraelova sina Josipa.
30 Ašerovi su sinovi bili: Jimna, Jišva, Jišvi i Berija,
i njihova sestra Seraha. 31 Berijini sinovi: Heber i
Malkiel; on je bio Birzajitov otac. 32 Heber postade

otac Jafletu, Šomeru, Hotamu i njihovoj sestri Šui. 33
Jafletovi su sinovi bili: Pasak, Bimhal i Ašvat; to su
bili Jafletovi sinovi. 34 A sinovi njegova brata Šomera:
Rohga, Huba i Aram. 35 Sinovi njegova brata Helema:
Sofah, Jimna, Šeleš i Amal. 36 Sofahovi sinovi: Suah,
Harnefer, Šual, Beri, Jimra, 37 Beser, Hod, Šama,
Šilša, Jitran i Bera. 38 Jeterovi sinovi: Jefune, Fispa i
Ara. 39 Ulini sinovi: Arah, Haniel i Risja. 40 Svi su oni
bili Ašerovi sinovi, obiteljski glavari, probrani hrabri
junaci, glavari među knezovima; kad su bili popisani,
bilo ih je dvadeset i šest tisuća ljudi u bojnim četama.

8 Benjamin rodi prvenca Belu, drugog Ašbela, trećeg
Ahraba, 2 četvrtog Nohu i petog Rafu. 3 Belini
su sinovi bili: Adar, Gera, Ehudov otac, 4 Abišua,
Naaman, Ahoah, 5 Gera, Šefufan i Huram. 6 Oni su
bili Ehudovi sinovi i bili su obiteljski glavari onima koji
su živjeli u Gebi, odakle su ih odveli u sužanjstvo u
Manahat; 7 Naaman, Ahija i Gera; on ih je vodio u
sužanjstvo i rodio Uzu i Ahihuda. 8 Šaharajim, pošto
je otpustio žene Hušimu i Baru, dobio je sinove u
Moapskom polju: 9 sa svojom ženom Hodešom imao
je sinove Jobaba, Sibju, Mešu, Malkama, 10 Jeusa,
Sakju i Mirmu; to su bili njegovi sinovi, obiteljski
glavari. 11 S Hušimom je rodio Abituba i Elpaala. 12
Elpaalovi su sinovi bili: Eber, Mišam i Šamed; on je
sagradio Ono i Lod s njihovim selima. 13 Zatim Berija i
Šema. Oni su bili obiteljski glavari onima koji su živjeli
u Ajalonu i istjerali su gatske stanovnike. 14 Njegov
brat: Šešak. Jeremot, 15 Zabadja, Arad i Eder, 16
Mihael, Jišpa i Joha bili su Berijini sinovi. 17 Zebadja,
Mešulam, Hizki, Haber, 18 Jišmeraj, Jizlia i Jobab
bili su Elpaalovi sinovi. 19 Jakim, Zikri, Zabdi, 20
Elijoenaj, Siltaj, Eliel, 21 Adaja, Beraja i Šimrat bili su
Šimijevi sinovi. 22 Jišpan, Eber, Eliel, 23 Abdon, Zikri,
Hanan, 24 Hananija, Elam, Antotija, 25 Jifdeja, Fenuel
bili su Šešakovi sinovi. 26 Šamšeraj, Šeharja, Atalija,
27 Jaarešja, Elija i Zikri bili su Jerohamovi sinovi. 28
To su bili glavari obitelji svrstanih po koljenima. Živjeli
su u Jeruzalemu. 29 U Gibeonu su živjeli: praotac
Gibeon, čija se žena zvala Maaka. 30 Njegov je sin
prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Nadab, 31
Gedor, Ahjo, Zaker, 32 i Miklot, koji je rodio Šimu;
pa su i oni živjeli kod svoje braće u Jeruzalemu, sa
svojom braćom. 33 Ner rodi Kiša, a Kiš rodi Šaula,
Šaul rodi Jonatana, Malki-Šua, Abinadaba, Ešbaala,
34 Jonatanov je sin bio Merib Baal; Merib Baal rodi
Miku. 35 Mikini su sinovi bili: Piton, Melek, Tarea
i Ahaz. 36 Ahaz rodi Joadu; Joada rodi Alemeta,
Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu. 37 Mosa rodi
Biniju, čiji je sin bio Rafa, a njegov sin Elasa, njegov
sin Asel. 38 Asel je imao šest sinova, kojima su
imena: Azrikam, njegov prvenac, Bokru, Jišmael,
Šearja, Obadja i Hanan; svi su oni bili Aselovi sinovi.
39 Sinovi njegova brata Ešeka bili su: Ulam, prvenac
mu, drugi Jehuš, treći Elifelet. 40 Ulamovi su sinovi bili
hrabri junaci koji su zapinjali luk i imali mnogo sinova
i unuka, sto pedeset. Svi su oni bili od Benjaminovih
sinova.

9 Svi su Izraelci bili upisani u plemenskim
rodovnicima, a zapisani su i u Knjizi izraelskih
kraljeva. A Judejci su zbog nevjere bili odvedeni u
sužanjstvo u Babilon. 2 Prvi su stanovnici na svojem
posjedu i u svojim gradovima bili Izraelci, svećenici,
leviti i netinci. 3 U Jeruzalemu su živjeli ljudi od Judinih
sinova, od Benjaminovih sinova, od Efrajimovih i
Manašeovih sinova, i to: 4 Utaj, sin Amihuda, sina
Omrija, sina Imrija, sina Banija, od sinova Judina sina
Peresa. 5 Od Šilonaca: Asaja, prvenac, sa svojim
sinovima. 6 Od Zarehovih sinova: Jeuel i njegova
braća, šest stotina i devedeset. 7 Od Benjaminovih
sinova Salu, sin Mešulama, sina Hodavje, Hasenuina
sina; 8 Ibneja, Jerohamov sin, i Ela, sin Uzije,
Mokrijeva sina, i Mešulam, sin Šefatje, sina Reuela,
Ibnijina sina. 9 Imali su po svojim rodovima devet
stotina pedeset i šestero braće. Svi su oni bili glavari,
svaki svoga roda. 10 Od svećenika: Jedaja, Jojarib
i Jakin, 11 Azarja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina
Sadoka, sina Merajota, Ahitubova sina, predstojnik
Doma Božjeg. 12 Adaja, sin Jerohama, sina Pašhura,
Malkijina sina, Masaj, sin Adiela, sina Jahzere, sina
Mešulama, sina Mešilemita, Imerova sina. 13 Njihove
braće, glava obitelji, boraca što su obavljali službu
u Domu Božjem, bilo je tisuću sedam stotina i
šezdeset. 14 Od levita Šemaja, sin Hašuba, sin
Azrikama, Hašabjina sina, između Merarijevih sinova;
15 Bakbakar, Hereš, Galal i Matanija, sin Mike, sina
Zikrija, Asafova sina; 16 Obadja, sin Šemaje, sina
Galala, Jedutunova sina, i Berekja, sin Ase, Elkanina
sina, koji je živio u Netofatskim selima. 17 Vratari:
Šalum, Akub, Talmon i Ahiman, i njihova braća; Šalum
je bio poglavar, 18 i dosad je bio na kraljevskim
vratima prema istoku. Oni su bili vratari po četama
levita. 19 Šalum, sin Korea, sina Abjasafa, Korahova
sina, sa svojom braćom Korahovcima iz njihove
obitelji, bili su odgovorni za bogoslužje; oni su čuvali
pragove Šatora, dok su njihovi oci čuvali ulaz u Jahvin
tabor. 20 Eleazarov sin Pinhas bio je predstojnik nad
njima nekada (Jahve bio s njim!). 21 Mešelemjin sin
Zaharija bio je vratar na vratima Šatora sastanka.
22 Svih izabranih vratara pragova bilo je dvjesta i

dvanaest. Bili su upisani u rodovnike u svojim selima.
Postavili su ih u službu David i vidjelac Samuel
zbog njihove vjernosti. 23 Oni i njihovi sinovi čuvali
su stražu na vratima Doma Jahvina, Doma Šatora.
24 Vratari su stajali na četiri strane: na istoku, na
zapadu, na sjeveru i na jugu. 25 Njihova braća po
selima dolazila su od vremena do vremena da im se
pridruže po sedam dana. 26 Samo su četiri vratarska
predstojnika bila neprestano u službi. Bili su leviti,
postavljeni nad sobama i nad riznicama Božjega
Doma. 27 Noćivali su oko Božjega Doma jer im
je bila dužnost da stražare i da otključavaju svako
jutro. 28 Neki su od njih bili odgovorni za bogoslužno
posuđe. Prebrojavali su ga kad bi ga unosili i kad bi
ga iznosili. 29 Neki su se od njih brinuli za pokućstvo,
sve posvećene stvari, fino brašno, vino, ulje, tamjan i
miomirise; 30 a neki od svećeničkih sinova miješali
su pomast od miomirisa. 31 Matitja, jedan od levita,
prvenac Šaluma Korahovca, brinuo se za stvari koje
se peku na tavi. 32 Neki od Kehatovaca, njihove
braće, bili su odgovorni za kruhove što se postavljaju
svake subote. 33 Oni su bili i pjevači, glavari levitskih
obitelji. Kad su bili slobodni, živjeli su u hramskih
sobama, jer su dan i noć bili na dužnosti. 34 To su
bili glavari levitskih obitelji prema svom srodstvu.
Ti su poglavari živjeli u Jeruzalemu. 35 U Gibeonu
su živjeli: Gibeonov otac Jeiel, čijoj je ženi bilo ime
Maaka. 36 Sin mu je prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš,
Baal, Ner, Nadab, 37 Gedor, Ahjo, Zaharija i Miklot.
38 Miklot rodi Šimeama. I oni su živjeli u Jeruzalemu,
naprama svojoj braći. 39 Ner rodi Kiša; a Kiš rodi
Šaula; Šaul rodi Jonatana, Malki-Šuu, Abinadaba i
Ešbaala. 40 Jonatanov je sin bio Merib Baal. Merib
Baal rodi Miku. 41 Mikini su sinovi bili: Piton, Melek,
Tahrea i Ahaz. 42 Ahaz rodi Jaru; Jara rodi Alemeta,
Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu. 43 Mosa rodi
Binu; njegov je sin bio Rafaja, njegov sin Elasa,
njegov sin Asel. 44 Asel je imao šest sinova, kojima
su imena: Azrikam, Bokru, Išmael, Šearja, Obadja i
Hanan; to su Aselovi sinovi.

10 Filistejci su zavojštili na Izraelce. Izraelci su
pobjegli pred njima i padali pobijeni po gori
Gilboi. 2 Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove
i pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i
Malki-Šuu. 3 Boj je postao žešći oko Šaula. Iznenadiše
ga strijelci s lukovima i on pade ranjen od strijelaca. 4
Tada Šaul reče svome štitonoši: “Izvuci svoj mač i
probodi me da ne dođu ti neobrezanci i ne narugaju
mi se.” Ali se njegov štitonoša prestravi i ne htjede
toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj. 5 Kad
je štitonoša vidio da je Šaul umro, baci se i on na
svoj mač i umrije s njim. 6 Tako onog dana pogiboše
zajedno Šaul, njegova tri sina i sav njegov dom. 7 Kad
su svi Izraelci koji su bili u dolini vidjeli da su sinovi
Izraelovi pobjegli i da je poginuo Šaul sa sinovima,
ostavili su svoje gradove i razbježali se. Filistejci
dođoše i nastaniše se u njima. 8 Kad su sutradan
došli Filistejci da oplijene pobijene, našli su Šaula
s njegovim sinovima gdje leže mrtvi na gori Gilboi.
9 Svukavši ga, uzeše mu glavu i oružje te poslaše
po filistejskoj zemlji unaokolo javljajući veselu vijest
svojim idolima i narodu. 10 Potom su oružje metnuli u
hram svoga boga, a lubanju mu izložili u Dagonovu
hramu. 11 Kad su čuli svi Jabeš-Gileađani što su
Filistejci učinili od Šaula, 12 ustali su svi hrabri ljudi i
uzeli Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih sinova i,
donijevši ih u Jabeš, pokopali su njihove kosti pod
tamarisom u Jabešu; i postiše sedam dana. 13 Tako
je poginuo Šaul za svoju nevjeru kojom se iznevjerio
Jahvi: nije držao Jahvine zapovijedi i povrh toga je
pitao za savjet bajačicu, 14 a nije pitao Jahvu; zato ga
je ubio i prenio kraljevstvo naIšajeva sina Davida.

11 Tada se sabraše svi Izraelci k Davidu u Hebron
i rekoše: “Evo, mi smo od tvoje kosti i tvojeg
mesa. 2 Još prije, dok je Šaul bio kralj, ti si upravljao
svim pokretima Izraela; Jahve, tvoj Bog, rekao ti je:
'Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez
nad mojim narodom Izraelom.'” 3 Tako dođoše sve
izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David
s njima sklopi savez u Hebronu pred Jahvom i
pomazaše Davida za kralja nad Izraelom, kako bijaše
Jahve rekao Samuelu. 4 Onda je otišao David sa
svim Izraelom na Jeruzalem, a to je Jebus, jer su
ondje bili Jebusejci i živjeli su u onoj zemlji. 5 Ali su
Jebusejci poručili Davidu: “Nećeš ući ovamo!” Ipak
David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad. 6
Jer je David rekao: “Tko prvi porazi Jebusejce, bit će
vrhovni vojvoda i knez.” Prvi se popeo Sarvijin sin
Joab i postao vojvoda. 7 Tada se David nastanio u
toj tvrđavi; zato su je prozvali Davidovim gradom. 8
Sazidao je tada grad unaokolo, od Milona do ograde,
a Joab je obnovio ostali dio grada. 9 David je postajao
sve silniji, jer je Jahve nad vojskama bio s njim. 10
Evo vojvoda Davidovim junacima koji su junački radili
uza nj za njegovo kraljevstvo sa svim Izraelom da ga
po Jahvinoj riječi zakralje nad Izraelom. 11 Evo popisa
Davidovih junaka: Hakmonijev sin Jašobam, glavar
nad tridesetoricom; on je mahnuo svojim kopljem na
tri stotine i pobio ih odjednom. 12 Za njim Dodonov
sin Eleazar, Ahošanin, jedan između tri junaka. 13

On je bio s Davidom u Pas Damimu, kad su se
Filistejci skupili na boj, a ondje je bilo polje puno
ječma; kad je narod počeo bježati ispred Filistejaca,
14 oni su stali usred toga polja i obranili ga pobivši
Filistejce. Tako im Jahve dade veliku pobjedu. 15
Trojica su između tridesetorice jednom sišla do hridi k
Davidu u Adulamsku pećinu kad su filistejske čete
stajale u taboru u Refaimskoj dolini. 16 David je tada
bio u svojoj kuli, a filistejska je posada tada bila u
Betlehemu. 17 David uzdahnu: "O kad bi me tko
napojio vodom iz betlehemskoga studenca što je kod
vrata!" 18 Tada ta trojica prodriješe kroz filistejski
tabor i, zahvativši vode iz betlehemskoga studenca
što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je
David ne htjede piti nego je proli kao ljevanicu Jahvi
19 govoreći: "Ne dao mi moj Bog da to učinim! Zar
da pijem krv ovih ljudi? TÓa izlažući život pogibli
donijeli su vode." I nije htio piti. To su, eto, učinila ta
tri junaka. 20 Abišaj, Joabov brat, bio je vojvoda nad
tridesetoricom; on je vitlao kopljem na tri stotine, pobio
ih i proslavio se među tridesetoricom. 21 Bio je među
trojicom ugledniji od druge dvojice i bio im vojvoda,
ali prve trojice nije dostigao. 22 Jojadin sin Benaja,
junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je
dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga snježnog
dana sišao i ubio lava usred jame. 23 Ubio je i nekog
Egipćanina, čovjeka od pet lakata. Egipćanin je imao
u ruci koplje kao tkalačko vratilo, a on je izišao preda
nj sa štapom i, istrgavši Egipćaninu koplje iz ruke,
ubio ga njegovim kopljem. 24 To je učinio Jojadin sin
Benaja i proslavio se imenom među ona tri junaka. 25
Bio je najznamenitiji među tridesetoricom, ali one prve
trojice nije dostigao. David ga postavi za zapovjednika
svoje tjelesne straže. 26 Hrabri su junaci bili: Joabov
brat Asahel, Dodonov sin Elhanan iz Betlehema,
27 Haroranin Šamot, Pelonjanin Heles; 28 Akešov
sin Ira, Tekoanin, Abiezer Anatoćanin; 29 Sibkaj
Hušaćanin, Ilaj Ahošanin; 30 Mahraj Netofaćanin,
Baanin sin Heled, Netofaćanin; 31 Ribajev sin Itaj iz
Gibeata sinova Benjaminovih, Benaja Piratonjanin;
32 Huraj iz Gaaških potoka, Abiel Arbaćanin; 33
Azmavet Bahurimljanin, Eljahba Šaalbonjanin. 34
Sinovi Hašema Gizonjanina: Sagejin sin Jonatan,
Hararanin; 35 Sakarov sin Ahiam, Hararanin, Urov
sin Elipal; 36 Hefer Mekeranin, Ahija Pelonjanin; 37
Hesro Karmelac, Ezbajev sin Naaraj; 38 Natanov
brat Joel, Hagrijev sin Mibhar; 39 Amonac Selek,
Beroćanin Nahraj, štitonoša Sarvijina sina Joaba; 40
Ira Jitranin, Gareb Jitranin; 41 Urija Hetit, Ahlajev
sin Zabad; 42 Šizin sin Adina, Rubenovac, vojvoda
Rubenova plemena, i s njime tridesetorica. 43 Maakin
sin Hanan i Jošafat Mitnjanin. 44 Uzija Aštaroćanin,
Šama i Jeiel, sinovi Aroerca Hotama; 45 Šimrijev sin
Jediael i njegov brat Joha Tišanin. 46 Mahavac Eliel i
Elnaamovi sinovi Jeribaj i Jošavja i Moabac Jitma; 47
Eliel i Obed i Mesobajanin Jaasiel.

12 Evo onih što dođoše k Davidu u Siklag dok se
još uklanjao od Kiševa sina Šaula i bili su mu
među junacima pomagači u boju; 2 umjeli su rukovati
lukom i desnicom i ljevicom i znali se služiti kamenjem
i strijelama. Između Šaulove braće, Benjaminovaca:
3 vojvoda Ahiezer i Joaš, sinovi Gibeanca Šemaje,
pa Jeziel i Pelet, Azmavetovi sinovi, i Beraka i
Jehu Anatoćanin; 4 Gibeonac Išmaja, junak među
tridesetoricom i nad tridesetoricom, Jeremija, Jahaziel,
Johanan i Jozabad Gederoćanin; 5 Eluzaj, Jerimot,
Bealja, Šemarja i Šefatja Harufejac; 6 Elkana, Jišija,
Azarel, Joezer i Jašobam Korhinjani, 7 Joel i Zebadja,
sinovi Jerohama Gedorca. 8 Neki su Gadovci prešli
k Davidu u tvrđavu u pustinju, hrabri junaci, ratnici
vješti boju, naoružani štitom i kopljem; lica im bijahu
kao lavovska, a brzi bijahu kao gazele po gorama:
9 vojvoda Ezer, drugi Obadja, treći Eliab; 10 četvrti
Mišmana, peti Jeremija, 11 šesti Ataj, sedmi Eliel; 12
osmi Johanan, deveti Elzabad, 13 deseti Jeremija,
jedanaesti Makbanaj. 14 To su bile od Gadovih sinova
vojne starješine, najmanji nad stotinom, a najveći nad
tisućom. 15 To su oni koji su prvoga mjeseca prešli
preko Jordana kad se razlio preko svih svojih obala
i koji su rastjerali sve stanovnike iz dubokih dolina
na istok i na zapad. 16 Došli su i od Benjaminovih i
Judinih sinova k Davidu u tvrđavu. 17 David je izašao
pred njih i, progovorivši, rekao im: "Ako dolazite s
mirom k meni da mi pomognete, moje će se srce
ujediniti s vama; ako li ste došli da me izdate mojim
neprijateljima, neka Bog naših otaca vidi i neka osudi,
jer nema nepravde na mojim rukama!" 18 Tada duh
obuze Amasaja, vojvodu nad tridesetoricom, i on
reče: "Tebi, Davide! S tobom, sine Jišajev, mir! Mir s
tobom, mir s onim tko ti pomaže, jer tvoj pomoćnik
jest tvoj Bog!" Tako ih je David primio i postavio ih
među vojvode nad četama. 19 Od Manašeovih su
sinova neki prešli k Davidu kad je išao s Filistejcima
na Šaula u boj, ali im nije pomogao, jer su ga filistejski
knezovi, dobro promislivši, otpustili govoreći: "Mogao
bi prijeći k svome gospodaru Šaulu, a to bi nas stajalo
glava." 20 Kad se, dakle, vraćao u Siklag, prešli su
k njemu od Manašeova plemena: Adna, Jozabad,
Jedael, Mihael, Jozabad, Elihu i Siltaj, glavari tisućnici
u Manašeovu plemenu. 21 Oni su pomagali Davidu
protiv razbojničkih četa jer su svi bili hrabri junaci te

su postali zapovjednici u njegovoj vojsci. 22 Iz dana
u dan odista su dolazili k Davidu da mu pomažu,
sve dok njegov tabor ne postade divovski, kao Božji
tabor. 23 Evo broja ljudi naoružanih za rat koji su
došli k Davidu u Hebron da Šaulovo kraljevstvo
prenesu na nj po Jahvinoj zapovijedi: 24 Judinih
sinova, koji su nosili štit i koplje, šest tisuća i osam
stotina naoružanih za rat. 25 Od Šimunovih sinova,
hrabrih junaka za rat, sedam tisuća i sto. 26 Od
Levijevih sinova četiri tisuće i šest stotina. 27 Tako i
Jojada, poglavar Aronovim potomcima, i s njim tri
tisuće i sedam stotina; 28 i mladi Sadok, hrabar junak,
i od njegova roda dvadeset i dva kneza. 29 A od
Benjaminovih sinova, Šaulove braće, tri tisuće, jer ih
je dotad najveći dio još ostao vjeran Šaulovoj kući. 30
Efrajimovih sinova dvadeset tisuća i osam stotina, sve
hrabrih junaka, ljudi na glasu u svojim porodicama. 31
Od polovine Manašeova plemena osamnaest tisuća,
poimence spomenutih, da dođu da zakralje Davida. 32
Od Jisakarovih sinova, koji su umjeli proniknuti svoje
vrijeme i spoznati što treba da učini Izrael; njihovih
poglavara dvije stotine. Sva su im njihova braća bila
podložna. 33 Od Zebulunovih sinova, sposobnih za
rat i naoružanih za boj svakojakim bojnim oružjem,
pedeset tisuća, koji su se odvažna srca vrstali u
bojne redove. 34 Od Naftalijeva plemena tisuću
knezova i s njima trideset i sedam tisuća ljudi sa
štitovima i kopljima; 35 od Danova plemena dvadeset
i osam tisuća i šest stotina naoružanih za boj, 36 a
od Ašerova plemena četrdeset tisuća sposobnih za
vojsku i za boj opremljenih. 37 Od onih s onu stranu
Jordana, od Rubenova, od Gadova i od polovine
Manašeova plemena, sto i dvadeset tisuća ljudi sa
svakojakim ratnim oružjem. 38 Svi ti vojnici, svrstani
u bojne redove, dođoše poštena srca u Hebron da
zakralje Davida nad svim Izraelom; i svi su ostali
Izraelci bili jednodušni da Davida postave za kralja.
39 Proveli su s Davidom tri dana, jedući i pijući. Braća
sve spremiše za njih. 40 Njihovi su najbliži susjedi,
sve do Jisakara, Zebuluna i Naftalija, donosili hranu
na magarcima, devama i mazgama, a na volovima
jela: brašna, smokvenih kolača, suha grožđa, vina,
ulja, krupne i sitne stoke izobila, jer je bilo veselje u
Izraelu.

13 David je vijećao s tisućnicima, stotnicima i
sa svim vođama. 2 I reče on svemu zboru
Izraelovu: “Ako vam je pravo te ako je naš Bog
Jahve odlučio tako, poslat ćemo glasnike k svojoj
ostaloj braći u svim izraelskim zemljama, a tako i
svećenicima s njima i levitima po gradovima pašnjaka
njihovih, da se ujedine s nama. 3 Prenijet ćemo k
sebi Kovčeg svoga Boga, jer ga nismo doista tražili
za Šaulovih dana.” 4 Sav zbor odluči da se tako učini,
jer je to bilo pravo u očima svega naroda. 5 Tako
je David sabrao sav narod Izraelov od Egipatskoga
Šihora pa do Ulaza u Hamat da donesu Kovčeg Božji
iz Kirjat Jearima. 6 Pošao je David sa svim Izraelom
u Baalu, u Kirjat Jearim, koji je u Judi, da odande
ponesu Kovčeg Božji nazvan imenom Jahve, koji
stoluje nad kerubinima. 7 Povezli su Kovčeg Božji
na novim kolima iz Abinadabove kuće; a Uza i Ahjo
upravljali su kolima. 8 David i sav Izrael igrali su pred
Bogom iz sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa,
bubnjeva, cimbala i truba. 9 Kad su došli do Kidonova
gumna, posegnu Uza rukom da pridrži Kovčeg jer ga
volovi umalo ne prevrnuše. 10 Ali se Jahve razgnjevio
na Uzu i udario ga zato što je pružio ruku prema
Kovčegu. Umro je ondje pred Bogom. 11 Davidu
bijaše žao što je Jahve onako udario Uzu i on prozva
ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas.
12 Toga se dana David uplaši Boga i reče: “Kako ću
donijeti k sebi Kovčeg Božji?” 13 Nije dao svratiti
Kovčega k sebi u Davidov grad nego ga skloni u kuću
Obed-Edoma Gitejca. 14 I ostade Kovčeg Božji kod
Obed-Edomove obitelji, u njegovoj kući, tri mjeseca.
Jahve stoga blagoslovi Obed-Edomovu kuću i sve što
je imao.

14 Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo
i cedrovih drva, zidara i tesara da mu grade
dvor. 2 Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio za
kralja nad Izraelom i da je uzvisio njegovo kraljevstvo
radi svojega izraelskog naroda. 3 David je uzeo još
žena u Jeruzalemu i imao još sinova i kćeri. 4 Evo
imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua,
Šobab, Natan, Salomon, 5 Jibhar, Elišua, Elpalet, 6
Nogah, Nefeg, Jafija, 7 Elišama, Beeljada i Elifelet. 8
Kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja
nad svim Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida.
David, čuvši to, iziđe pred njih. 9 Filistejci dođoše
i raširiše se po Refaimskoj dolini. 10 Tada David
upita Boga: “Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih
predati meni u ruke?” Jahve mu odgovori: “Napadni,
jer ću ih predati tebi u ruke!” 11 Tada krenuše u Baal
Perasim i David ih ondje pobi. David reče: “Bog je
prodro među moje neprijatelje mojom rukom, kao što
voda prodire.” Stoga se ono mjesto prozvalo Baal
Perasim. 12 Ostavili su ondje svoje bogove; a David
zapovjedi da ih spale. 13 Opet se Filistejci raširiše
po onoj dolini. 14 David opet upita Boga, a Bog mu
odgovori: “Ne idi za njima nego ih opkoli i navali na

njih s protivne strane Bekaima. 15 Pa kad začuješ
topot koraka po bekaimskim vrhovima, onda izađi u
boj, jer će tada ići Bog pred tobom da pobije filistejsku
vojsku." 16 David učini kako mu je zapovjedio Bog; i
pobili su filistejsku vojsku od Gibeona do Gezera. 17
Davidovo se ime pročulo po svim zemljama, a Jahve
uli strah od njega svim narodima.

15 Onda je David sazidao dvore u Davidovu gradu,
pripravio mjesto za Kovčeg Božji i razapeo
mu Šator. 2 Potom je rekao David: "Ne smije nositi
Kovčeg Božji nitko osim levita, jer je njih izabrao
Jahve da nose Kovčeg Jahvin i da mu služe dovijeka."
3 David je sakupio sav Izrael u Jeruzalem da prenesu
Kovčeg Jahvin gore na njegovo mjesto koje mu bijaše
pripravio. 4 Skupio je David i Aronove sinove i levite.
5 Od Kehatovih sinova: kneza Uriela i sto dvadeset
njegove braće; 6 od Merarijevih sinova: kneza Asaju i
dvjesta dvadeset njegove braće; 7 od Geršomovih
sinova: kneza Joela i sto trideset njegove braće.
8 Od Elisafanovih sinova: kneza Šemaju i dvjesta
njegove braće. 9 Od Hebronovih sinova: kneza Eliela
i osamdeset njegove braće; 10 od Uzielovih sinova:
kneza Aminadaba i sto dvanaest njegove braće. 11
Tada David pozva svećenike Sadoka i Ebjatara i levite
Uriela, Asaju, Joela, Šemaju, Eliela i Aminadaba, 12
pa im reče: "Vi ste glavari levitskih porodica; posvetite
sebe i svoju braću da prenesete gore Kovčeg Jahve,
Izraelova Boga, na mjesto koje sam mu pripravio.
13 Jer nas je pobio Jahve, Bog naš, zato što prvi
put vi niste bili nazočni i što ga nismo tražili onako
kako je trebalo." 14 Posvetiše se tada svećenici
i leviti da prenesu gore Kovčeg Jahve, Izraelova
Boga. 15 Levitski su sinovi ponijeli Božji Kovčeg, na
svojim ramenima, o motkama, kako je zapovjedio
Mojsije po Jahvinoj riječi. 16 Tada David reče levitskim
knezovima da između svoje braće postave pjevače s
glazbalima, s harfama, citrama i cimbalima da se čuje
i da gromko odjekuje radosno pjevanje. 17 Leviti su
postavili Joelova sina Hemana, a od njegove braće
Berekjina sina Asafa, i od njihove braće, Merarijevih
sinova, Kušajina sina Etana. 18 S njima njihovu braću
drugoga reda: Zahariju, sina Jaazielova, Šemiramota,
Jehiela, Unija, Eliaba, Benaju, Maaseju, Matitju,
Eliflehua, Mikneju, Obed Edoma i Jeiela, vratare. 19
A pjevači, Heman, Asaf i Etan gromko su udarali u
mjedene cimbale. 20 A Zaharija, Uziel, Šemiramot,
Jehiel, Uni, Eliab, Maaseja i Benaja u harfe s visokim
zvucima; 21 a Matitja, Eliflehu, Mikneja, Obed Edom,
Jeiel i Azazja u citre, u osminskoj pratnji. 22 Kenanja,
knez onih levita koji su nosili Kovčeg, upravljao je
prenošenjem jer je bio vješt u tome. 23 Berekja i
Elkana bili su vratari kod Kovčega. 24 Šebanija,
Jošafat, Netanel, Amasaj, Zaharija, Benaja i Eliezer,
svećenici, trubili su u trube pred Božjim Kovčegom;
Obed Edom i Jehija bili su vratari kod Kovčega. 25
Tako je David s izraelskim starješinama i tisućnicima
radosno išao prenoseći gore Kovčeg saveza Jahvina
iz Obed-Edomove kuće. 26 Kad je Bog pomogao
levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina, žrtvovali
su sedam junaca i sedam ovnova. 27 David bijaše
ogrnut plaštem od tanka platna, a tako i svi leviti
što su nosili Kovčeg, kao i pjevači i Kenanija koji je
upravljao pjevačima. David je imao na sebi lanen
oplećak. 28 Tako je sav Izrael prenosio gore Kovčeg
saveza Jahvina, radosno kličući uz jeku rogova, truba
i cimbala, igrajući uza zvuke harfe i citre. 29 Kad
je Kovčeg saveza Jahvina ulazio u Davidov grad,
Šaulova kći Mikala, gledajući s prozora, vidje kralja
Davida kako skače i igra i prezre ga ona u svom
srcu.

16 Tada unesoše Kovčeg Božji i postaviše ga usred
šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda su
prinijeli paljenice i pričesnice pred Bogom. 2 Pošto je
prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod
Jahvinim imenom. 3 Onda razdijeli svim Izraelcima,
ljudima i ženama, svakome po jedan okrugao kruh,
komad mesa i kolač od suhoga grožđa. 4 Onda
je postavio pred Jahvinim Kovčegom službenike
među levitima da uznose, slave i hvale Jahvu, Boga
Izraelova, i to: 5 poglavara Asafa, a drugoga za njim
Zahariju, zatim Jeiela, Šemiramota, Jehiela, Matitju,
Eliaba, Benaju, Obed Edoma i Jeiela s harfama
i citrama; Asaf je udarao u cimbale. 6 Svećenici
Benaja i Jahaziel bili su bez prijekida s trubama pred
Kovčegom saveza Jahvina. 7 Toga dana povjeri
David prvi put Asafu i njegovoj braći da slave Jahvu
ovom pohvalnicom: 8 "Hvalite Jahvu, prizivajte mu
ime; navješćujte među narodima djela njegova! 9
Pjevajte mu, svirajte mu, propovijedajte sva njegova
čudesa! 10 Dičite se svetim imenom njegovim, neka
se raduje srce onih što traže Jahvu! 11 Tražite Jahvu
i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice! 12
Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova
usta njegovih. 13 Izraelov rod njegov je sluga, sinovi
Jakovljevi njegovi izabranici. 14 On je Jahve, Bog naš;
po svoj su zemlji njegovi sudovi! 15 Sjećajte se uvijek
njegova Saveza, Riječi koju objavi tisući naraštaja; 16
Saveza koji sklopi s Abrahamom i njegove zakletve
Izaku. 17 Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni
Savez. 18 Govoreći 'Tebi ću dati kanaansku zemlju

kao dio u baštinu vašu, 19 kad vas još bješe malo
na broju, vrlo malo, i kad bjeste pridošlice u njoj.' 20
Išli su od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva
k drugom narodu. 21 Ne dopusti nikom da ih tlači,
kažnjavaše zbog njih kraljeve: 22 'Ne dirajte u moje
pomazanike, ne činite zla mojim prorocima!' 23 Pjevaj
Jahvi, sva zemljo, Navješćujte iz dana u dan spasenje
njegovo! 24 Kazujte poganima njegovu slavu, svim
narodima čudesa njegova. 25 Velik je Jahve, hvale
predostojan, strašniji od svih bogova. 26 Ništavni su
svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa. 27 Slava je i
veličanstvo pred njim, sila i radost u Svetištu njegovu.
28 Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu
i silu! 29 Dajte Jahvi slavu imena njegova, nosite
prinose i dolazite pred njegovo lice! Poklonite se
Jahvi u sjaju svetosti njegove! 30 Strepi pred njim,
zemljo sva! Učvrstio je svemir da se ne poljulja. 31
Neka se vesele nebesa i neka klikće zemlja; neka se
govori među poganima: 'Jahve kraljuje!' 32 Neka huči
more i što je u njemu; nek' se raduje polje i što je na
njemu! 33 Neka klikće šumsko drveće pred Jahvom,
jer dolazi da sudi zemlji. 34 Slavite Jahvu jer je dobar,
jer je vječna ljubav njegova. 35 I recite: 'Spasi nas,
o Bože, Spasitelju naš, i saberi nas i izbavi nas od
bezbožnih naroda, da slavimo tvoje sveto ime, da se
ponosimo tvojom slavom. 36 Blagoslovljen Jahve, Bog
Izraelov, od vijeka do vijeka!' Sav narod neka kaže:
'Amen! Aleluja!'" 37 I ondje pred Kovčegom saveza
Jahvina ostaviše Asafa i njegovu braću da služe pred
Kovčegom bez prestanka, koliko treba iz dana u dan;
38 i Obed-Edoma s njegovom braćom, njih šezdeset i
osam, i Obed-Edoma, Jedutunova sina, i Hosu, da
budu vratari; 39 a svećenika Sadoka s njegovom
braćom svećenicima pred Jahvinim Prebivalištem
na uzvišici u Gibeonu 40 da prinose paljenice Jahvi
na žrtveniku za paljenice bez prestanka, jutrom i
večerom, i da vrše sve što je napisano u Zakonu
koji je Jahve odredio Izraelu; 41 s njima Hemana
i Jedutuna i ostale izabrane, koji su bili poimence
spomenuti, da slave Jahvu, "jer je vječna njegova
ljubav"; 42 i to Hemana i Jedutuna da trube u trube
i udaraju u cimbale i druga glazbala Bogu na čast;
a Jedutunove sinove da budu vratari. 43 Tada se
razišao sav narod, svatko svojoj kući; a David se
vratio da blagoslovi svoj dvor.

17 Kad se David nastanio u dvoru, rekao je proroku
Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od
cedrovine, a Kovčeg saveza Jahvina pod zavjesama!"
2 Natan odgovori Davidu: "Što ti je god na srcu,
čini, jer je Bog s tobom." 3 Ali još iste noći dođe
Natanu ova Božja riječ: 4 "Idi i reci mome sluzi
Davidu: 'Ovako govori Jahve: Ti mi nećeš sagraditi
kuće da prebivam u njoj. 5 Nisam nikad prebivao
u kući otkako sam izveo Izraela iz Egipta pa do
današnjega dana, nego sam išao od šatora do šatora
i od prebivališta do prebivališta. 6 Dok sam hodio sa
svim Izraelom, jesam li ijednu riječ rekao nekom od
Izraelovih sudaca, kojima sam zapovjedio da budu
pastiri mojem narodu, i kazao: Zašto mi ne sagradite
kuću od cedrovine?' 7 Zato sad ovo reci mome sluzi
Davidu: 'Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam
te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš
knez nad mojim izraelskim narodom. 8 Bio sam s
tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje
neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime,
kao što je velikaško ime na zemlji. 9 Odredit ću
prebivalište svome izraelskom narodu i posadit ću ga
da živi na svojem mjestu i da ne luta više naokolo
niti da ga zlikovci muče kao prije, 10 onda kad sam
odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Pokorit
ću sve tvoje neprijatelje i učinit ću te velikim. Jahve
će ti podići dom. 11 Jer kad se ispune tvoji životni
dani i dođe vrijeme da počineš kod otaca, podići ću
tvoga potomka nakon tebe, koji će biti između tvojih
sinova, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. 12 On će
mi sagraditi dom, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje
zauvijek. 13 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti
sin: svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što
sam je odvratio od tvoga prethodnika. 14 Utvrdit ću
ga u svojem domu i u svom kraljevstvu zauvijek, i
prijestolje će mu čvrsto stajati zasvagda.'" 15 Natan
prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje. 16 Tada
kralj David dođe i stade pred Jahvu i reče: "Tko sam
ja, o Bože Jahve, i što je moj dom te si me doveo
dovde? 17 Pa i to je bilo premalo u tvojim očima, o
Bože, nego si dao obećanja domu svoga sluge i za
daleku budućnost i pogledao si na me kako se gleda
na ugledna čovjeka, o Bože Jahve! 18 Pa što da ti
još David govori o slavi tvoga sluge; tÓa ti poznaješ
svoga slugu! 19 Jahve, radi svoga sluge i po svome
srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove
veličajnosti. 20 Jahve, nema takvoga kakav si ti,
niti ima Boga osim tebe, po svemu što smo ušima
svojim čuli. 21 Postoji li ijedan narod na zemlji kao
tvoj izraelski narod, radi kojega je Bog išao da ga
izbavi sebi za narod, da tako stečeš sebi ime velikim i
strašnim čudesima, izgoneći krivobožačka plemena
pred svojim narodom koji si otkupio iz Egipta? 22
Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom
zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom. 23 Zato
sada, Jahve, neka bude čvrsta dovijeka riječ koju

si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si
obrekao. 24 Neka bude čvrsta, da se veliča tvoje
ime zauvijek i da se govori: Jahve nad vojskama,
Izraelov Bog, jest Bog nad Izraelom, a dom tvoga
sluge Davida neka stoji čvrsto pred tobom. 25 Jer
si ti, moj Bože, javio uhu svoga sluge da ćeš mu
podići dom, zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da se
pomoli pred tobom. 26 Uistinu, Jahve, ti si Bog i ti
si ovo lijepo obećanje dao svome sluzi. 27 Zato se
sada udostoj blagosloviti dom svoga sluge da ostane
dovijeka pred tobom, jer kad ti, Jahve, blagosloviš, bit
će blagoslovljen zasvagda."

18 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori
ih te ote Gat s njegovim selima iz filistejskih
ruku. 2 Porazio je i Moapce i oni postadoše Davidovi
podanici koji su mu donosili danak. 3 David je porazio
i Hadadezera, sopskoga kralja u Hamatu, kad je
izišao da utvrdi svoju vlast do rijeke Eufrata. 4 David
zarobi od njega tisuću bojnih kola, sedam tisuća
konjanika i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je
petne žile svim konjima od bojnih kola, ostavio ih
je samo stotinu. 5 Damaščanski su Aramejci bili
došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je
David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće
ljudi. 6 Postavio je namjesnike u Damaščanskom
Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i
moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao pobjedu
Davidu kuda je god išao. 7 David zaplijeni zlatne
štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih
u Jeruzalem. 8 I iz Hadadezerovih gradova Tibhata i
Kuna odnio je silni tuč od kojega je Salomon načinio
mjedeno more, stupove i tučano posuđe. 9 Kad je
čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu vojsku
Hadadezera, sopskoga kralja, 10 posla svoga sina
Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu
čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga,
jer je Tou bio u ratu s Hadadezerom; i da mu odnese
svakojakih zlatnih, srebrnih i tučanih predmeta. 11 I
njih je kralj David posvetio Jahvi sa srebrom i zlatom
što ga bijaše uzeo od svih naroda, od Edomaca,
Moabaca, Amonaca, Filistejaca i Amalečana. 12
Sarvijin sin Abišaj pobio je osamnaest tisuća Edomaca
u Slanoj dolini. 13 David je postavio namjesnike po
Edomu. Tako su svi Edomci postali Davidove sluge. I
kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.
14 David kraljevaše nad svim Izraelom čineći pravo i
pravicu svemu svome narodu. 15 Sarvijin je sin Joab
bio zapovjednik vojske; Ahiludov sin Jošafat bijaše
tajni savjetnik. 16 Ahitubov sin Sadok i Ahimelekov
sin Ebjatar bili su svećenici, Šavša pisar. 17 Jojadin
sin Benaja bio je nad Kerećanima i Pelećanima, a
Davidovi su sinovi bili prvi do kralja.

19 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, i
zakralji mu se sin na njegovo mjesto. 2 David
reče u sebi: "Iskazat ću ljubav Nahaševu sinu Hanunu
jer je i njegov otac iskazao milost meni." David uputi
poslanike da mu izraze sućut zbog smrti njegova
oca. Kad su Davidove sluge došle u zemlju Amonaca
k Hanunu da mu izraze sućut, 3 rekoše knezovi
Amonaca Hanunu: "Zar misliš da je David poslao
ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast
tvome ocu? Nisu li zato došle njegove sluge k tebi
da razvide, istraže i uhode zemlju?" 4 Tada Hanun
pograbi Davidove sluge i obrija ih, podreza im haljine
dopola, do zadnjice, i posla ih natrag! 5 Kad su to
javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su bili
vrlo osramoćeni, i poruči im: "Ostanite u Jerihonu dok
vam ne naraste brada pa se onda vratite." 6 Kad su
Amonovi sinovi vidjeli da su se omrazili s Davidom,
poslao je Hanun s Amonovim sinovima tisuću srebrnih
talenata da za plaću najme bojnih kola i konjanika
iz Aram Naharajima, iz Aram Maake i iz Soba. 7
Najmili su za plaću trideset i dvije tisuće bojnih kola, i
kralja Maake s njegovim narodom te su oni došli i
utaborili se pred Medebom. Amonovi su se sinovi
skupili iz svojih gradova i došli u boj. 8 Kad je to čuo
David, poslao je Joaba sa svom svojom junačkom
vojskom. 9 Amonovi sinovi iziđoše i svrstaše se u
bojni red pred gradskim vratima; a kraljevi koji su došli
stajali su zasebno na polju. 10 Vidjevši postavljene
bojne redove prema sebi, sprijeda i straga, Joab
probra najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema
Aramejcima. 11 Ostalu vojsku predade bratu Abišaju
da je svrsta prema Amoncima. 12 I reče mu: "Ako
Aramejci budu jači od mene, onda ti meni priskoči u
pomoć; ako li Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi
pohrliti u pomoć. 13 Budi hrabar i junački se držimo
radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka
učini što je dobro u njegovim očima." 14 Tada se Joab
i vojska koja je bila s njim počeše primicati da udare
na Aramejce, ali oni pobjegoše pred njima. 15 Kad
su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli, umakoše
i oni ispred njegova brata Abišaja i povukoše se u
grad. Tada se Joab vrati u Jeruzalem. 16 A Aramejci,
vidjevši gdje su ih potukli Izraelci, uputili su poslanike
i doveli Aramejce što su s onu stranu Rijeke, na čelu
sa Šofakom, vojvodom Hadadezerove vojske. 17
Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i,
prešavši preko Jordana, primače se Aramejcima i
svrsta se prema njima; kad se David svrstao prema

Aramejcima u bojni red, oni zametnuše s njime boj.
18 Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i
David im pobi sedam tisuća konja od bojnih kola i
četrdeset tisuća pješaka; pogubio je i vojvodu Šofaka.
19 Kad Hadadezerove sluge vidješe da ih je razbio
Izrael, sklopiše mir s Davidom i počeše mu služiti. A
Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

20 Slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u
rat, izvede Joab vojsku i poče pustošiti zemlju
amonsku. Došavši, opsjeo je Rabu; David bijaše
ostao u Jeruzalemu. Joab je osvojio Rabu i razorio
je. 2 Tada je David uzeo njihovu kralju s glave krunu
i vidio da je teška jedan zlatni talenat, a na njoj je
bilo drago kamenje. Stavili su je na glavu Davidu,
koji je iz grada odnio vrlo velik plijen. 3 Narod koji
bijaše u gradu izvede van i stavi ga da radi pilama,
gvozdenim pijucima i sjekirama. Tako je David učinio
svim gradovima Amonovih sinova. Potom se vratio sa
svim narodom u Jeruzalem. 4 Poslije toga opet izbi
rat s Filistejcima u Gezeru; tada je Hušanin Sibkaj
pogubio Sipaja, koji je bio od Refaimovih potomaka; i
bili su pokoreni. 5 Uz to je nastao i rat s Filistejcima,
u kojem je Jairov sin Elhanan pogubio Lahmija, brata
Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao tkalačko
vratilo. 6 Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki
čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi
po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše
Rafin potomak. 7 Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga
Jonatan, sin Davidova brata Šimeja. 8 To su bili Rafini
potomci u Gatu koji su izginuli od Davidove ruke i od
ruke njegovih slugu.

21 Tada Satan ustade na Izraela i potače Davida
da izbroji Izraelce. 2 Kralj reče Joabu i narodnim
knezovima: “Idite, izbrojte Izraelce od Beer Šebe pa
do Dana, onda se vratite i kažite mi koliko ih je na
broju.” 3 Joab reče: “Neka Jahve dade svome narodu
još sto puta ovoliko koliko ga je sada! Nisu li, moj
gospodaru kralju, svi oni sluge mome gospodaru?
Zašto traži to moj gospodar? Zašto da bude na krivicu
Izraelu?” 4 Ali kraljeva riječ bijaše jača od Joabove.
Tako je Joab otišao i počeo obilaziti sav Izrael, a
onda se, najposlije, vrati u Jeruzalem. 5 Joab dade
Davidu popis naroda; Izraelaca bijaše milijun i sto
tisuća ljudi vičnih maču, a Judejaca četiri stotine i
sedamdeset tisuća vičnih maču. 6 Ali nije pobrojio
među njima ni Levijeva ni Benjaminova plemena, jer
je Joabu bila odvratna kraljeva zapovijed. 7 Bilo je
to mrsko i u Božjim očima, pa Bog udari Izraela. 8
David reče Bogu: “Veoma sam sagriješio što sam
to učinio. Ali oprosti krivicu svome sluzi jer sam vrlo
ludo radio!” 9 Jahve reče Davidovu vidiocu Gadu: 10
“Idi i kaži Davidu: 'Ovako veli Jahve: Troje stavljam
preda te; izaberi sebi jedno od toga da ti učinim!'” 11
Došavši k Davidu, Gad mu reče: “Ovako veli Jahve:
'Biraj sebi 12 ili glad za tri godine, ili da tri mjeseca
bježiš pred neprijateljima i mač tvojih neprijatelja da
te stiže, ili da tri dana Jahvin mač i kuga bude na
zemlji i Jahvin anđeo da ubija po svim izraelskim
krajevima.' Sada promisli i gledaj što da odgovorim
onome koji me poslao!” 13 David reče Gadu: “Na
velikoj sam muci! Ah, neka padnem u Jahvine ruke,
jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke da ne
zapadnem!” 14 Tako je Jahve poslao kugu na Izraela
te pomrije sedamdeset tisuća Izraelaca. 15 Bog je
poslao anđela na Jeruzalem da ga istrebljuje; a kad
je počeo istrebljivati, pogledao je Jahve i sažalilo mu
se zbog zla, pa je rekao anđelu zatorniku: “Dosta je
sada, spusti ruku!” Jahvin je anđeo stajao kraj gumna
Jebusejca Ornana. 16 David, podigavši oči, vidje
Jahvina anđela kako stoji između zemlje i neba držeći
u ruci isukan mač koji je podigao na Jeruzalem, i on
pade ničice sa starješinama obučenim u kostrijet. 17
David reče Bogu: “Nisam li ja zapovjedio da se izbroji
narod? Ja sam, dakle, onaj koji sam sagriješio i grdno
zlo načinio, a što učiniše te ovce? Jahve, Bože moj,
neka tvoja ruka dođe na me i na moju obitelj, a ne
na taj narod da ga pomori!” 18 Tada Jahvin anđeo
reče Gadu da kaže Davidu neka uziđe i neka podigne
žrtvenik Jahvi na gumnu Jebusejca Ornana. 19 David
je otišao po riječi koju mu je Gad rekao u Jahvino ime.
20 A Ornan, okrenuvši se, opazi anđela, a njegova se
četiri sina sakriše. Ornan je vrhao pšenicu. 21 Uto
dođe David do Ornana, a on, pogledavši i opazivši
Davida, dođe s gumna i pokloni se Davidu licem do
zemlje. 22 Tada David reče Ornanu: “Daj mi to gumno
da sagradim na njemu žrtvenik Jahvi; za potpunu
cijenu daj mi ga da bi prestao pomor u narodu!” 23
Ornan odgovori Davidu: “Neka ga uzme i neka čini
moj gospodar kralj što je dobro u njegovim očima;
evo, dajem ti goveda za paljenice, i mlatilice za drva,
i pšenicu za prinosnicu; sve ti to poklanjam.” 24 Kralj
David reče Ornanu: “Ne, nego hoću da kupim u tebe
i da platim, jer neću da prinosim Jahvi što je tvoje,
da prinosim paljenice koje su mi poklonjene.” 25 I
David dade Ornanu za ono mjesto šest stotina zlatnih
šekela na mjeru. 26 Tada sagradi ondje žrtvenik
Jahvi i prinese paljenice i pričesnice; a kad je prizvao
Jahvu, on ga usliša spustivši oganj s neba na žrtvenik
za paljenice. 27 Jahve zapovjedi anđelu da vrati mač
u korice. 28 U ono vrijeme, vidjevši da ga je Jahve
uslišio na gumnu Jebusejca Ornana, David poče

prinositi žrtve ondje. 29 Jahvino prebivalište, koje je
napravio Mojsije u pustinji, i žrtvenik za paljenice bio
je u to vrijeme na uzvisini u Gibeonu. 30 David nije
mogao ići k njemu da traži Boga jer ga je bio spopao
strah od mača Jahvina anđela.

22 Zato David reče: "Ovo je Dom Jahve i ovo je
žrtvenik za paljenice Izraelu!" 2 David zapovjedi
da se skupe stranci koji su bili u izraelskoj zemlji i
odredi klesare da propisno klešu kamenje za gradnju
Doma Božjeg. 3 David je pripravio mnogo željeza
za čavle na vratnim krilima i za kvačice; i bez mjere
mnogo tuča. 4 Mnogo cedrovine, jer su Sidonci i
Tirci dovozili mnogo cedrovih drva Davidu. 5 Jer
David mišljaše: "Moj je sin Salomon mlad i nježan, a
Dom koji treba graditi Jahvi mora biti veličanstven,
na slavu i čast po svim zemljama. Hajde da mu sve
pripravim." I David je pripravio mnogo toga prije svoje
smrti. 6 Potom dozva sina Salomona i zapovjedi mu
da sagradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu. 7 Još David
reče Salomonu: "Sine! Bio sam nakanio u srcu da
sagradim Dom imenu Jahve, svoga Boga. 8 Ali mi je
došla Jahvina riječ: 'Mnogo si krvi prolio i velike si
ratove vodio; nećeš ti graditi Doma mome imenu jer
si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom. 9 Gle,
rodit će ti se sin; on će biti miroljubac i dat ću mu
mir od svih njegovih neprijatelja odasvud unaokolo;
ime će mu biti Salomon. Mir i pokoj dat ću Izraelu
za njegova vremena. 10 On će sagraditi Dom mome
imenu, on će mi biti sin, a ja ću njemu biti otac i
utvrdit ću njegovo kraljevsko prijestolje nad Izraelom
zauvijek.' 11 Sada, moj sine, neka bude Jahve s
tobom da izvršiš i sagradiš Dom Jahve, svoga Boga,
kao što je rekao za te. 12 Samo neka ti Jahve poda
razum i mudrost kad te postavi nad Izraelom zato
da se držiš Zakona Jahve, svoga Boga! 13 Bit ćeš
sretan budeš li brižno vršio uredbe i zakone koje je
Jahve preko Mojsija dao Izraelu. Budi junak i hrabar,
ne boj se i ne plaši se! 14 Ja sam, evo, svojim trudom
pripravio za Dom Jahvin sto tisuća zlatnih talenata i
milijun srebrnih talenata, a tuča i željeza bez mjere,
jer ga je tako mnogo. Pripravio sam i drva i kamenja,
a i ti dodaj nešto k tomu. 15 Imaš mnogo valjanih
radnika, klesara, zidara, tesara i svakovrsnih vještaka
u svakom umijeću; 16 zlatu, srebru, tuču i željezu
nema mjere; idi, dakle, i gradi, i neka Jahve bude
s tobom!" 17 Tada David zapovjedi svim izraelskim
knezovima da pomažu njegovu sinu Salomonu: 18
"Nije li s vama Jahve, Bog vaš, koji vam je dao
mir odasvud unaokolo jer je predao u moje ruke
stanovnike ove zemlje i zemlja je pokorena pred
Jahvom i pred njegovim narodom. 19 Sada, dakle,
pregnite svojim srcem i svojom dušom da tražite
Jahvu, svoga Boga; idite i gradite Svetište Bogu
Jahvi, unesite Kovčeg saveza Jahvina i Božje sveto
posuđe u Dom koji će se sagraditi Jahvinu imenu!"

23 Ostarjevši i nauživši se dana, postavi David
svoga sina Salomona kraljem nad Izraelom.
2 Potom skupi sve izraelske knezove, svećenike i
levite. 3 On izbroji levite od trideset godina naviše, i
bilo ih je po muškim glavama trideset i osam tisuća.
4 Između njih bilo je dvadeset i četiri tisuće onih
koji su upravljali poslom oko Jahvina Doma, a šest
tisuća nadzornika i sudaca, 5 četiri tisuće vratara
i četiri tisuće onih koji su hvalili Jahvu uz glazbala
što ih je napravio za hvalu. 6 David ih razdijeli na
redove po Levijevim sinovima: Geršonu, Kehatu i
Merariju. 7 Od Geršonova su koljena bili: Ladan i
Šimej. 8 Ladanovi sinovi: poglavari Jehiel, Zetam i
Joel, njih trojica. 9 Šimejevi sinovi: Šelomit, Haziel i
Haram, njih trojica; to su poglavari Ladanovih obitelji.
10 Šimejevi sinovi: Jahat, Zina, Jeuš i Berija. Ta su
četvorica Šimejevi sinovi. 11 Jahat je bio poglavar, a
drugi Ziza; a Jeuš i Berija nisu imali mnogo djece,
zato su se brojili u jednu obitelj, u jedan razred.
12 Kehatovi sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel,
četvorica. 13 Amramovi sinovi: Aron i Mojsije. Aron je
bio određen da posvećuje Svetinju nad svetinjama;
on i njegovi sinovi dovijeka da kade pred Jahvom, da
mu služe i da blagoslivljaju u njegovo ime dovijeka.
14 Mojsije je bio Božji čovjek. Njegovi se sinovi broje
u Levijevo pleme. 15 Mojsijevi su sinovi Geršom i
Eliezer. 16 Geršomovi sinovi: poglavar Šebuel. 17
Eliezerovi su sinovi bili: poglavar Rehabja. Eliezer
nije imao drugih sinova, nego su se Rehabjini sinovi
vrlo namnožili. 18 Jisharovi sinovi: poglavar Šelomit.
19 Hebronovi sinovi: poglavar Jerija, drugi Amarja,
treći Jahaziel, četvrti Jekamam. 20 Uzielovi sinovi:
poglavar Mika, drugi Ješija. 21 Merarijevi sinovi:
Mahli i Muši. Mahlijevi sinovi: Eleazar i Kiš. 22
Eleazar je umro nemajući sinova, nego samo kćeri,
koje su sebi uzeli za žene njihovi rođaci, Kiševi
sinovi. 23 Mušijevi sinovi: Mahli, Eder i Jerimot,
trojica. 24 To su bili Levijevi sinovi po obiteljima,
poglavari porodica, koji su bili popisani poimence; oni
su radili posao za službu Jahvina Doma u dobi od
dvadeset godina naviše. 25 David je rekao: "Jahve,
Izraelov Bog, dao je mir svojem narodu i živjet će
u Jeruzalemu zauvijek. 26 Zato ni leviti neće više
nositi Prebivališta ni svakovrsnog pribora za njegovu
službu." 27 Po posljednjim Davidovim riječima, bili su

izbrojeni Levijevi sinovi od dvadeset godina naviše.
28 Bili su određeni da budu kraj Aronovih sinova u
službi u Jahvinu Domu, u predvorjima i u dvoranama,
da čiste sve svete stvari, da rade u službi oko Jahvina
Doma, 29 oko prinesenih hljebova, oko sitnog brašna
za prinos, oko beskvasnih kolača pripravljenih na
tavi i u ulju zamiješenih i oko mjera za sadržaj i
dužinu; 30 da pristupaju svakoga jutra, da slave i
hvale Jahvu; tako i večerom. 31 A kad se god prinose
paljenice Jahvi, subotom, za mlađaka i na blagdane,
da dolaze prema svom broju, po svom redu, svagdje
pred Jahvu. 32 I da vrše što treba vršiti u Šatoru
sastanka, službu u Svetištu i službu za svoju braću,
Aronove sinove, u službi oko Jahvina Doma.

24 Aronovi su sinovi imali svoje redove. Sinovi
Aronovi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.
2 Ali su Nadab i Abihu umrli prije oca i nisu imali djece;
zato su svećeničku službu vršili Eleazar i Itamar.
3 David je razdijelio na redove njih i Sadoka, od
Eleazarovih sinova, i Ahimeleka, od Itamarovih sinova,
po njihovu redu u njihovoj službi. 4 Ali se u Eleazarovih
sinova našlo više muških poglavara nego u Itamarovih
sinova, pa kad ih podijeliše, od Eleazarovih je sinova
bilo šesnaest porodičnih poglavara, a od Itamarovih
sinova samo osam porodičnih poglavara. 5 Zato
su ih razdijelili ždrebovima, jedne i druge, jer su
posvećeni knezovi i Božji knezovi bili i od Eleazarovih
sinova i od Itamarovih sinova. 6 Popisao ih je
Netanelov sin Šemaja, pisar od Levijeva plemena,
pred kraljem, knezovima, svećenikom Sadokom,
Ebjatarovim sinom Ahimelekom, pred poglavarima
porodica među svećenicima i levitima, uzevši po jednu
porodicu za Eleazara, a po jednu opet za Itamara. 7
Prvi je ždrijeb pao na Jojariba, drugi na Jedaju, 8 treći
na Harima, četvrti na Seorima, 9 peti na Malkiju, šesti
na Mijamina, 10 sedmi na Hakosa, osmi na Abiju, 11
deveti na Ješuu, deseti na Šekaniju, 12 jedanaesti
na Elijašiba, dvanaesti na Jakima, 13 trinaesti na
Hupu, četrnaesti na Ješebaba, 14 petnaesti na Bilgu,
šesnaesti na Imera, 15 sedamnaesti na Hezira,
osamnaesti na Hapisesa, 16 devetnaesti na Petahju,
dvadeseti na Ezekiela, 17 dvadeset i prvi na Jakina,
dvadeset i drugi na Gamula, 18 dvadeset i treći na
Delaju, dvadeset i četvrti na Maazju. 19 To je njihov
red u službi kojim treba da idu u Jahvin Dom, po
svom pravilu, primljenu od oca im Arona, kako mu
je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov. 20 Od ostalih
Levijevih sinova bio je od Amramovih sinova Šubael;
od Šubaelovih sinova Jehdeja; 21 od Rehabje, od
Rehabjinih sinova poglavar Jišija; 22 od Jisharovaca
Šelomot; od Šelomotovih sinova Jahat. 23 Od Jerijinih
sinova: drugi Amarja, treći Jahaziel, četvrti Jekaman.
24 Od sinova Uzielovih Mika; od Mikinih sinova Šamir;
25 Mikin brat Jišija; od Jišijinih sinova Zaharija; 26
Merarijevi sinovi: Mahli i Muši; sinovi Jaazije, njegova
sina. 27 Merarijevi sinovi po Jaaziji, njegovu sinu:
Šoham, Zakur i Ibri; 28 po Mahliju Eleazar, koji nije
imao djece; 29 po Kišu, Kišovi sinovi, Jerahmeel.
30 Mušijevi sinovi: Mahli, Eder i Jerimot. To su bili
levitski sinovi po svojim porodicama. 31 I oni su bacali
ždrebove kao njihovi rođaci, Aronovi sinovi, pred
kraljem Davidom, Sadokom, Ahimelekom i porodičnim
poglavarima među svećenicima i levitima, i to jednako
glavar obitelji kao i njegov najmlađi brat.

25 David je s vojničkim zapovjednicima izabrao
za službu Asafove, Hemanove i Jedutunove
sinove koji će zanosno pjevati hvalu uz citre, harfe i
cimbale; između njih su bili izbrojeni ljudi za posao
u svojoj službi: 2 od Asafovih sinova: Zakur, Josip,
Netanija i Asarela; Asafovi sinovi pod upravom Asafa,
koji je zanosno pjevao hvalu po kraljevoj uredbi. 3 Od
Jedutuna: Jedutunovih šest sinova: Gedalija, Sori,
Ješaja, Šimej, Hašabja i Matitja pod upravom svog oca
Jedutuna koji je zanosno pjevao hvalu uz citru slaveći
i hvaleći Jahvu. 4 Od Hemana: Hemanovi sinovi:
Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot, Hananija,
Hanani, Eliata, Gidalti, Romamti-Ezer, Jošbekaša,
Maloti, Hotir, Mahaziot. 5 Svi su oni bili sinovi kraljeva
vidioca Hemana koji je objavljivao Božje stvari da
uzvisi njegovu moć; a Bog je dao Hemanu četrnaest
sinova i tri kćeri. 6 Svi su oni pod vodstvom svoga oca
Asafa te Jedutuna i Hemana pjevali u Jahvinu Domu
uz cimbale, harfe i citre za službu u Božjem Domu,
po kraljevoj uredbi. 7 Bilo ih je, s njihovom braćom,
uvježbanih u pjevanju Jahvinih pjesama, dvjesta
osamdeset i osam, sve samih vještaka. 8 Bacili su
ždrebove za svoju službenu dužnost, najmanji isto
kao i najveći, učitelj kao i učenik. 9 Prvi je ždrijeb pao
na Asafovca Josipa, drugi na Gedaliju s njegovom
braćom i sinovima, njih dvanaest, 10 treći na Zakura s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 11 četvrti
na Jisrija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;
12 peti na Netaniju s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; 13 šesti na Bukiju s njegovim sinovima i
braćom, njih dvanaest, 14 sedmi na Isarelu s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; 15 osmi na Ješaja
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 16
deveti na Mataniju s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; 17 deseti na Šimeja s njegovim sinovima
i braćom, njih dvanaest; 18 jedanaesti na Azarela

s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 19
dvanaesti na Hašabju s njegovim sinovima i braćom,
njih dvanaest; 20 trinaesti na Šubaela s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; 21 četrnaesti na
Matitju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;
22 petnaesti na Jeremota s njegovim sinovima i
braćom, njih dvanaest; 23 šesnaesti na Hananiju
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 24
sedamnaesti na Jošbekaša s njegovim sinovima i
braćom, njih dvanaest; 25 osamnaesti na Hananija
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 26
devetnaesti na Malotija s njegovim sinovima i braćom,
njih dvanaest; 27 dvadeseti na Elijatu s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; 28 dvadeset i
prvi na Hotira s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; 29 dvadeset i drugi na Gidaltija s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; 30 dvadeset i treći
na Mahaziota s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest; 31 dvadeset i četvrti na Romamti-Ezera s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest.

26 Vratarski su redovi bili: od Korahovaca: Korahov
sin Mešelemja između Asafovih sinova; 2 a
Mešelemjini sinovi: prvenac Zaharija, drugi Jediael,
treći Zebadja, četvrti Jatniel; 3 peti Elam, šesti
Johanan, sedmi Elijoenaj. 4 Sinovi Obed-Edomovi:
prvenac Šemaja, drugi Jozabad, treći Joah, četvrti
Sakar, a peti Netanel, 5 šesti Amiel, sedmi Jisakar,
osmi Peuletaj, jer ga je blagoslovio Bog, 6 a njegovu
su se sinu Šemaji rodili sinovi koji su bili poglavari
u porodici jer bijahu hrabri junaci. 7 Šemajini su
sinovi bili: Otni, Rafael, Obed, Elzabad sa svojom
braćom, vrsnim ljudima, Elihu i Semakja. 8 Svi su oni
bili od Obed-Edomovih sinova, oni i njihovi sinovi i
njihova braća, vrsni ljudi, sposobni za službu; bilo ih
je šezdeset i dva od Obed-Edoma. 9 Mešelemjinih
sinova i braće, vrsnih ljudi, bilo je osamnaest. 10 Hosini
sinovi od Merarijevih sinova: poglavar Šimri, iako nije
bio prvenac, njegov ga je otac postavio za poglavara;
11 drugi Hilkija, treći Tebalija, četvrti Zaharija; Hosinih
svih sinova i braće bilo je trinaest. 12 Ovo su vratarski
redovi. Glavari ovih junaka bili su, kao i njihova braća,
čuvari u službi Jahvina Doma. 13 Bacali su ždrebove,
najmanji kao i najveći, po obiteljima za svaka pojedina
vrata. 14 Ždrijeb na istok pao je Šelemji; njegov
sin Zaharija bio je mudar savjetnik. Kad su bacili
ždrebove, dopao mu je ždrijeb na sjever, 15 Obed-
Edomu na jug; a njegovim sinovima na spremište;
16 Šufimu i Hosi na zapad Šaleketskim vratima, na
putu koji vodi k usponu; straža je bila do straže. 17
S istoka šest levita, sa sjevera četiri na dan, s juga
četiri na dan; a kod spremišta po dva. 18 Na hramskoj
prigradnji, sa zapada, četiri na usponu, dva kod
prigradnje. 19 To su vratarski redovi među Korahovim
i Merarijevim sinovima. 20 Leviti, njihova braća, bili
su: Ahija nad blagom Božjega Doma i nad blagom
posvećenih stvari. 21 Ladanovi sinovi, Geršonovci
po Ladanu, poglavari obitelji Ladana Geršonovca,
bili su Jehielovci. 22 Jehielovci Zetam i brat mu
Joel bili su nadstojnici nad blagom Jahvina Doma.
23 Od Amramovaca, Jisharovaca, Hebronovaca i
Uzielovaca bili su: 24 Šebuel, sin Mojsijeva sina
Geršoma, nadstojnik nad blagom. 25 Njegova braća
po Eliezeru: Rehabja, sin mu, njegov sin Izaija, njegov
sin Joram, njegov sin Zikri, njegov sin Šelomit. 26
Taj je Šelomit sa svojom braćom bio odgovoran
za sve blago od posvećenih stvari koje je posvetio
kralj David s porodičnim poglavarima, s tisućnicima,
stotnicima i vojnim zapovjednicima. 27 Posvetili su
dio ratnog plijena da se bolje ojača Jahvin Dom.
28 Što je god bio posvetio vidjelac Samuel, Kišev
sin Šaul, Nerov sin Abner i Sarvijin sin Joab, sve
posvećeno, bilo je pod nadzorom Šelomita i njegove
braće. 29 Jisharovci Kenanija i njegovi sinovi bili su
nad svjetovnim poslovima kao nadzornici i suci u
Izraelu. 30 Hebronovci Hašabja i njegova braća, tisuću
i sedam stotina vrsnih ljudi, upravljali su Izraelom s
ovu stranu Jordana na zapadu u svakom Jahvinu
poslu i u kraljevskoj službi. 31 Poglavar Hebronovaca
bio je Jerija. Četrdesete godine Davidova kraljevanja
potražili su obiteljska rodoslovlja Hebronovaca i našlo
se među njima vrsnih ljudi u Gileadskom Jazeru. 32
Njegove braće, vrsnih ljudi, bilo je dvije tisuće i sedam
stotina porodičnih poglavara; kralj David postavio
ih je nad Rubenovim i Gadovim plemenom i nad
polovinom Manašeova plemena za sve Božje poslove
i za kraljevske poslove.

27 Izraelovi sinovi po svome broju. Poglavari
porodica, tisućnici, stotnici i nadzornici služili su
kralju u svakom poslu. U redovima su dolazili i odlazili
od mjeseca do mjeseca, u svim godišnjim mjesecima;
svaki je red imao dvadeset i četiri tisuće ljudi. 2
Nad prvim je redom, prvoga mjeseca, bio Zabdielov
sin Jašobam. U svom je redu imao dvadeset i četiri
tisuće ljudi. 3 Pripadao je Peresovim sinovima i bio
zapovjednik svih vojvoda u vojsci prvoga mjeseca. 4
Nad redom drugoga mjeseca bio je Ahošanin Dodaj,
a predstojnik u njegovu redu bio je Mikelot. U svom je
redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi. 5 Vojvoda treće
vojske, trećega mjeseca, bio je sin svećenika Jojade,
poglavar Benaja. U svom je redu imao dvadeset i četiri

tisuće. 6 Taj je Benaja bio junak među tridesetoricom
i nad tridesetoricom i u njegovu je redu bio sin mu
Amizabad. 7 Četvrti, četvrtoga mjeseca, bio je Joabov
brat Asahel, a za njim sin mu Zebadja. U svom je redu
imao dvadeset i četiri tisuće. 8 Peti, petoga mjeseca,
bio je vojvoda Jizrahanin Šamhut. U svom je redu
imao dvadeset i četiri tisuće. 9 Šesti, šestoga mjeseca,
bio je Ikešov sin Ira, Tekoanac. U svom je redu imao
dvadeset i četiri tisuće. 10 Sedmi, sedmoga mjeseca,
bio je Pelonjanin Heles od Efrajimovih sinova. U
svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 11 Osmi,
osmoga mjeseca, bio je Hušaćanin Sibkaj, Zarhijevac.
U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 12
Deveti, devetoga mjeseca, bio je Anatoćanin Abiezer,
Benjaminovac. U svom je redu imao dvadeset i
četiri tisuće. 13 Deseti, desetoga mjeseca, bio je
Netofaćanin Mahraj, Zarhijevac. U svom je redu imao
dvadeset i četiri tisuće. 14 Jedanaesti, jedanaestoga
mjeseca, bio je Piratonjanin Benaja, Efrajimovac.
U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 15
Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, bio je Netofaćanin
Heldaj, Otnielovac. U svom je redu imao dvadeset
i četiri tisuće. 16 Nad Izraelovim plemenima bili su
knezovi: nad Rubenovim Zikrijev sin knez Eliezer;
nad Šimunovim Maakin sin Šefatja; 17 nad Levijevim
Kemuelov sin Hašabja; nad Aronovim Sadok; 18 nad
Judinim Elihu od Davidove braće; nad Jisakarovim
Mihaelov sin Omri; 19 nad Zebulunovim Obadjin sin
Jišmaja; nad Naftalijevim Azrielov sin Jerimot. 20
Nad Efrajimovim sinovima Azazjin sin Hošea; nad
polovinom Manašeova plemena Pedajin sin Joel,
21 nad drugom polovinom Manašeova plemena u
Gileadu Zaharijin sin Jido; nad Benjaminom Abnerov
sin Jaasiel; 22 nad Danom Jerohamov sin Azarel.
To su bili knezovi izraelskih plemena. 23 Ali David
nije dao izbrojiti onih kojima bijaše dvadeset godina i
manje, jer Jahve bijaše rekao da će umnožiti Izraelce
kao nebeske zvijezde. 24 Sarvijin je sin Joab počeo
vršiti popis, ali ga nije dovršio. Stoga je Srdžba došla
na Izrael i zato taj broj nije bio primljen u brojčani
izvještaj Ljetopisa kralja Davida. 25 Nadstojnik nad
kraljevim blagom bio je Adielov sin Azmavet, a
nadstojnik za blago u zemlji, u gradovima, selima i
tvrđavama, bio je Uzijin sin Jonatan. 26 Nadstojnik
nad poljskim radnicima koji su obrađivali zemlju bio je
Kelubov sin Ezri. 27 Nadstojnik nad vinogradarima
Ramaćanin Šimej. Nadstojnik nad vinogradrskim
klijetima bio je Šifmejac Zabdi. 28 Nadstojnik nad
maslinama i dudovima što su po Šefeli bio je Gederac
Hanan; nadstojnik nad skladištima ulja Joaš. 29
Nadstojnik nad govedima što su pasla u Šaronu bio
je Šaronac Šitraj. Nadstojnik nad krupnom stokom u
dolinama bio je Edlajev sin Šafat. 30 Nadstojnik nad
devama Jišmaelac Obil. Nadstojnik nad magaricama
Meronoćanin Jehdeja. 31 Nadstojnik nad ovcama i
kozama Hagrijac Jaziz. Svi su oni bili nadstojnici nad
imanjem kralja Davida. 32 Savjetnik je bio Davidov
stric Jonatan, mudar čovjek; bio je i književnik; a
Hakmonijev sin Jehiel bio je s kraljevim sinovima. 33
Ahitofel je bio kraljev savjetnik, Arkijac Hušaj kraljev
prijatelj. 34 Ahitofela su naslijedili Benajin sin Jojada i
Ebjatar, kraljev je vojvoda bio Joab.

28 David sakupi u Jeruzalem sve izraelske knezove,
plemenske knezove i poglavare od redova koji
su služili kralja, tisućnike, stotnike i nadstojnike nad
svim imanjem i blagom kraljevim i blagom njegovih
sinova, zajedno s dvoranima i junacima i svim hrabrim
vojnicima. 2 Ustavši na noge, kralj David reče: “Čujte
me, moja braćo i moj narode! Ja sam bio namislio u
svom srcu da sagradim dom gdje bi počivao Kovčeg
saveza Jahvina i da bude podnožje nogama našega
Boga te sam pripravio što treba za gradnju. 3 Ali
mi je Bog rekao: 'Nećeš ti sagraditi Doma mome
imenu jer si ratnik i prolijevao si krv.' 4 Jahve, Izraelov
Bog, izabrao je mene od sveg moga roda da budem
kralj nad Izraelom zauvijek; jer je Judu izabrao za
kneza, a iz Judina doma dom moga oca; između
sinova moga oca bilo mu je drago da mene postavi
kraljem nad svim Izraelom. 5 Tako je između mojih
sinova, jer mi je mnogo sinova dao Jahve, izabrao
moga sina Salomona da sjedi na prijestolju Jahvina
kraljevstva nad Izraelom. 6 I rekao mi je: 'Tvoj sin
Salomon sagradit će meni Dom i moja predvorja;
jer sam njega izabrao sebi za sina i ja ću mu biti
otac. 7 Utvrdit ću njegovo kraljevstvo zauvijek ako
bude postojano vršio moje zapovijedi i moje zakone
kao danas.' 8 Sada, dakle, pred očima sveg Izraela,
Jahvina zbora, i pred svojim Bogom, koji nas sluša,
velim: držite i tražite sve zapovijedi Jahve, svoga
Boga, da biste zadržali u posjedu ovu dobru zemlju
i ostavili je u baštinu svojim sinovima nakon sebe
dovijeka. 9 A ti, sine moj Salomone, poznaj Boga,
svoga oca, i služi mu čitavim srcem i spremnom
dušom, jer Jahve ispituje sva srca i zna sve misli
i namjere; ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga
nađeš; ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek. 10
Uvidi sada da te Jahve izabrao da gradiš Dom za
Svetište, budi junak i radi!” 11 Tada David predade
sinu Salomonu uzorak trijema, njegovih kuća, riznica,
gornjih soba, ćelija i doma Pomirilišta; 12 uzorak svega
što bijaše smislio u duhu za predvorja Jahvina Doma,

za sve sobe unaokolo, za riznicu Doma Božjega,
za riznicu posvećenih stvari, 13 za svećeničke i
levitske redove, za svaki posao u službi oko Doma
Jahvina: 14 zlato u šipkama, zlato potrebno za sve
zlatno posuđe ove ili one službe; srebro u šipkama
potrebno za sve srebrno posuđe, za sve posuđe
ove ili one službe; 15 šipke za zlatne svijećnjake sa
zlatnim svjetiljkama, prema težini svakoga svijećnjaka
i njegovih svjetiljaka, i za srebrne svijećnjake prema
težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka i
prema namjeni svakog svijećnjaka; 16 zlato u šipkama
za stolove na kojima će stajati prineseni hljebovi, za
svaki stol; srebro za srebrne stolove, 17 za viljuške
i kotliće, za čaše od čista zlata, za zlatne pehare,
zlato u šipkama za svaki pehar; za srebrne pehare,
srebro u šipkama za svaki pehar, 18 za kadioni
žrtvenik žeženoga zlata u šipkama; za uzorak od
kola sa zlatnim kerubinima koji će raširenim krilima
zaklanjati Jahvin Kovčeg. 19 Sve to u skladu s onim
što Jahve napisa vlastitom rukom da bi razjasnio
cijelo djelo za koje on pribavi uzorak. 20 Tada David
reče svome sinu Salomonu: “Budi junak, hrabar, i
radi! Ne boj se i ne plaši se, jer će Jahve, Bog, moj
Bog, biti s tobom! Neće te napustiti niti te ostaviti
dok ne svršiš sav posao za službu oko Jahvina
Doma. 21 Evo svećeničkih i levitskih redova za svaku
službu u Božjem Domu; imaš uza se za svaki posao
svakovrsnih ljudi, spremnih i vještih svakoj službi,
knezovi i sav narod pod tvojim su zapovjedništvom.”

29 Kralj David reče svemu zboru: “Bog je izabrao
moga sina Salomona, mlado i nježno momče, a
ovo je velik posao, jer neće biti za čovjeka dvor nego
za Boga Jahvu. 2 Pripremio sam, koliko sam mogao,
za Dom svoga Boga zlata za zlatne stvari i srebra za
srebrne, tuča za tučane, željeza za željezne, drva
za drvene; oniksova kamenja i dragulja za ukivanje,
dragulja za ukras i šarenih dragulja, svakojakoga
dragog kamenja i izobila mramora. 3 Iz ljubavi prema
Bogu dajem još i svoga zlata i srebra za Dom svoga
Boga, osim svega što sam pripravio za sveti Dom.
4 Tri tisuće zlatnih talenata ofirskoga zlata i sedam
tisuća talenata čistoga srebra da se oblože zidovi
prostorija. 5 Zlato za zlatne stvari, a srebro za srebrne
i za svako djelo umjetničkih ruku. Bi li danas još tko
htio dragovoljno što priložiti svojom rukom Jahvi?” 6
Tada su dragovoljno priložili knezovi obitelji i knezovi
izraelskih plemena, tisućnici, stotnici i nadstojnici nad
kraljevskim poslovima. 7 Dali su za službu u Božjem
Domu zlata pet tisuća talenata i deset tisuća zlatnih
darika, srebra deset tisuća talenata, tuča osamnaest
tisuća talenata, željeza sto tisuća talenata. 8 U koga
se god našlo dragulja, svi su darivali u riznicu Jahvina
Doma na ruke Jehiela Geršonovca. 9 Narod se
veselio što su dragovoljno prilagali, jer su prilagali
iskrena srca Jahvi; i kralj David radovao se od srca.
10 Potom David blagoslovi Jahvu pred svim zborom. I
reče David: “Blagoslovljen da si, Jahve, Bože našeg
oca Izraela, od vijeka do vijeka! 11 Tvoja je, Jahve,
veličina, sila, slava, sjaj i veličanstvo, jer je tvoje sve
što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Jahve, kraljevstvo
i ti si uzvišen povrh svega, Poglavar svega! 12 Od
tebe je bogatstvo i slava, ti vladaš nad svim, u tvojoj
je ruci sila i moć, u tvojoj je vlasti da učiniš velikim
i jakim sve. 13 I slavimo te, Bože naš, i hvalimo
tvoje dično ime. 14 Tko sam ja i što je moj narod da
bismo imali snage ovoliko prinijeti tebi dragovoljno?
Od tebe je sve, i iz tvojih ruku primivši, dali smo tebi!
15 Pridošlice smo pred tobom, naseljenici kao svi naši
očevi; naši dani na zemlji prolaze kao sjena i nema
nade. 16 Jahve, Bože naš, sve ovo mnogo blago koje
smo pripravili za gradnju Doma tebi, tvome svetom
imenu, iz tvoje je ruke i sve je tvoje! 17 Ali znam, o
Bože moj, da ti iskušavaš srca i da ljubiš iskrenost;
ja sam iskrena srca dragovoljno prinio sve ovo i s
radošću sam gledao tvoj narod koji je ovdje kako
ti dragovoljno prinosi. 18 Jahve, Bože naših otaca
Abrahama, Izaka i Jakova, sačuvaj dovijeka u srcu
svoga naroda tu misao i namjeru i upravi njegovo
srce k sebi! 19 A mome sinu Salomonu daj pošteno
srce da bi se držao tvojih zapovijedi, tvojih odredaba
i tvojih uredaba, da bi vršio sve i da bi sagradio
dvor za koji sam sve spremio!” 20 Tada David reče
svemu zboru: “Blagoslovite sada Jahvu, svoga Boga!”
I sav je zbor blagoslovio Jahvu, Boga svojih otaca, i,
pavši ničice, poklonio se Jahvi i kralju. 21 Žrtvovali su
Jahvi klanice i prinijeli Jahvi paljenice sutradan: tisuću
junaca, tisuću ovnova, tisuću jaganjaca s njihovim
ljevanicama, mnogo drugih žrtava za sav Izrael. 22
Jeli su i pili pred Jahvom onoga dana vrlo se radujući.
Zakraljili su po drugi put Davidova sina Salomona i
pomazali ga po Jahvinoj volji za kneza, a Sadoka
za svećenika. 23 Tako je Salomon sjeo na Jahvino
prijestolje da kraljuje namjesto svoga oca Davida. Bio
je sretan i slušao ga je sav Izrael. 24 Svi su knezovi
i junaci i svi sinovi kralja Davida pružili ruku kralju
Salomonu i svečano mu obećali pokornost. 25 Jahve
je vrlo uzvisio Salomona pred očima sveg Izraela i dao
njegovu kraljevstvu veličanstvo kakvo nijedan kralj
prije njega nije imao u Izraelu. 26 Tako jeIšajev sin
David kraljevao nad svim Izraelom. 27 Nad Izraelom
je kraljevao četrdeset godina; u Hebronu je kraljevao

sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevao trideset
i tri godine. **28** Umro je u lijepoj starosti, nauživši
se života, bogatstva i slave. Na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Salomon. **29** Djela kralja Davida, od
prvog do posljednjeg, zapisana su u povijesti vidioca
Samuela, u povijesti proroka Natana i u povijesti
vidioca Gada, **30** sa svim njegovim kraljevanjem,
njegovim junaštvom i događajima što prijeđoše preko
njega i Izraela i svih drugih kraljevstava zemaljskih.

2 Ljetopisa

1 Salomon, sin Davidov, bio se učvrstio na prijestolju.
Jahve, Bog njegov, bijaše s njim i uzvisi ga
veoma. **2** Salomon se tada obrati svem Izraelu,
tisućnicima, satnicima, sucima, svim knezovima
izraelskim, glavama obitelji, **3** te se on i s njim sav
Zbor popeše na uzvišicu koja bješe u Gibeonu, jer
je ondje bio Šator sastanka što ga u pustinji podiže
Mojsije, sluga Božji. **4** David bijaše prenio Kovčeg
Božji iz Kirjat Jearima do mjesta koje je sam pripravio
za nj; jer je bio podigao Šator u Jeruzalemu. **5** Tučani
žrtvenik što ga napravi Besalel, sin Hurova sina
Urija, bijaše ondje pred Prebivalištem Jahvinim, kamo
dođoše Salomon i zbor da mu se obrate. **6** Ondje
se Salomon pred Jahvom pope na tučani žrtvenik,
koji bješe tik do Šatora sastanka, i prinese na njemu
tisuću paljenica. **7** Iste se noći Bog ukaza Salomonu i
reče mu: "Traži što da ti dadem." **8** Salomon odgovori:
"Veoma si naklon bio mome ocu Davidu i zakraljio
si mene na njegovo mjesto. **9** Bože Jahve, neka se
ispuni sada obećanje što si ga dao mome ocu Davidu,
jer si me zakraljio nad narodom kojega ima mnogo
kao zemaljske prašine. **10** Daj mi sada mudrost i
znanje da uzmognem upravljati ovim narodom, jer tko
će upravljati tolikim narodom kao što je ovaj tvoj!"
11 Bog reče Salomonu: "Budući da ti je to u srcu, a
nisi iskao ni bogatstva, ni blaga, ni slave, ni smrti
neprijatelja i jer nisi tražio duga života nego mudrosti i
znanja kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te
zakraljih, **12** dajem ti mudrost i znanje. Ali ti dajem i
bogatstva, blaga i slave kakve nije imao nijedan kralj
što bješe prije tebe i kakve neće imati ni oni koji dođu
poslije tebe." **13** Salomon s uzvišice u Gibeonu ode u
Jeruzalem, podalje od Šatora sastanka, i kraljevaše
nad Izraelom. **14** Sakupi bojnih kola i konjanika: imao
je tisuću četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika
i razmjesti ih po gradovima gdje mu bijahu kola i kod
sebe u Jeruzalemu. **15** Salomon učini da srebra i zlata
bude u Jeruzalemu izobila kao kamenja, a cedrova
mnogo kao dudova u Šefeli. **16** Konji Salomonovi
bili su uvezeni iz Musrija i Koe; kraljevski dvorani
kupovahu ih u Koi za srebro. **17** Dovozila su se i
prodavala jedna bojna kola iz Egipta po šest stotina
srebrnih šekela, a konji po sto i pedeset; to bješe isto
tako za sve hetitske i aramejske kraljeve koji su ih
uvozili preko njih.

2 Salomon naumi sagraditi Dom - jedan Imenu
Jahvinu, a drugi sebi za kraljevski dvorac. **2**
Odbroji sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća
kamenolomaca u gori i tri tisuće i šest stotina
poslovođa. **3** Tada posla ovu poruku Hiramu, tirskomu
kralju: "Kao što si mome ocu Davidu slao cedrovine
da gradi dvor gdje će živjeti, tako učini i meni. **4** Kanim
podići Dom Imenu Jahve, svojega Boga, i posvetiti
mu ga da se diže pred njim miomirisni kad, da se
uvijek postavljaju kruhovi, da se prinose paljenice
jutrom i večerom, subotom, na dane mlađaka i na
blagdane Jahve, Boga našega; i tako da zauvijek
ostane u Izraelu. **5** Dom koji gradim bit će velik, jer
je naš Bog najveći među svim bozima. **6** TÓa tko
bi imao dovoljno snage da njemu sazda Dom kad
ga ni nebesa, ni nebesa nad nebesima ne mogu
obuhvatiti? I tko sam ja da mu zidam Dom, osim zato
da mu se kad diže pred lice? **7** Pošalji mi čovjeka
vična obradi zlata, srebra, tuča, željeza, grimiza,
karmezina i ljubičastog baršuna, i vična umjetnosti
rezbarstva: radit će s rukotvorcima kod mene u Judi i
u Jeruzalemu, s onima što mi ih ostavi moj otac David.
8 Pošalji mi iz Libanona cedrovine, čempresovine
i sandalovine, jer znam da tvoje sluge umiju sjeći
libanonska stabla. Moje će sluge raditi s tvojima.
9 Morat će mi pripraviti mnogo drva, jer će kuća
što je mislim graditi biti velika i veličanstvena. **10**
Drvosječama što će obarati stabla dajem dvadeset
tisuća kora pšenice, dvadeset tisuća kora ječma,
dvadeset tisuća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja
za izdržavanje tvojih slugu." **11** Hiram, tirski kralj,
odgovori pismom što ga posla Salomonu: "Zato što
voli svoj narod, Jahve te zakraljio nad njim." **12**
Dometnu još i ovo: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog
Izraelov, koji je stvorio nebesa i zemlju. On je kralju
Davidu dao mudra, pametna i umna sina koji će jedan
dom graditi Jahvi, a drugi sebi da iz njega kraljuje.
13 Stoga ti šaljem čovjeka mudra, vješta i razumna,
Hurama Abija, **14** sina jedne Danovke i oca Tirca.
Umije obrađivati zlato, srebro, tuč, željezo, kamen,
drvo, grimiz, ljubičasti baršun, bÓez i karmezin, umije
rezbariti svakovrsne rezbarije i zamisliti svako djelo
koje mu se povjeri. On će raditi s tvojim umjetnicima
i umjetnicima moga gospodara Davida, tvoga oca.
15 Neka, dakle, sada moj gospodar svojim slugama
pošalje pšenice, ječma, ulja i vina kako je obećao.
16 A mi ćemo nasjeći stabala s Libanona koliko ti
god treba i dovest ćemo ti ih na splavima morem u
Jafu, a ti ih prevezi gore u Jeruzalem." **17** Salomon
pobroji sve strance koji se zatekoše u Izraelovoj
zemlji poslije popisa što ga bijaše proveo njegov otac
David i nađe ih sto pedeset tri tisuće i šest stotina. **18**
Od njih odredi sedamdeset tisuća nosača, osamdeset

tisuća tesara u planini, tri tisuće i šest stotina ljudi da
upravljaju radom naroda.

3 Salomon tada poče graditi Dom Jahvi u
Jeruzalemu, na Morijskoj gori, ondje gdje je njegov
otac David imao viđenje. To je mjesto koje je pripravio
David, gumno Jebusejca Ornana. **2** Salomon otpoče
gradnju drugoga mjeseca četvrte godine svojega
vladanja. **3** Ovo su temelji koje je Salomon postavio
za gradnju Doma Božjega: šezdeset lakata u duljinu
- po staroj mjeri lakta - a u širinu dvadeset lakata.
4 Trijem, koji je bio pred Domom, imao je, po širini
ovoga potonjega, u dužinu dvadeset lakata, a visok je
bio sto i dvadeset lakata. Obložio ga je iznutra čistim
zlatom. **5** Veliku je dvoranu obložio čempresovinom,
koju je prekrio čistim zlatom i postavio palme i
cvjetne vijence. **6** Optočio je potom Dvoranu blistavim
draguljima; zlato je bilo zlato parvajimsko. **7** Prekrio je
njime Dvoranu: grede, pragove, zidove i vratna krila te
izrezao kerubine po zidovima. **8** Potom sazda dvoranu
Svetinje nad svetinjama. Bila je, prema hramskoj
širini, dvadeset lakata duga i dvadeset lakata široka
i obloži je sa šest stotina talenata suhog zlata. **9**
Za čavle je dao na mjeru pedeset zlatnih šekela. I
gornje je odaje obložio zlatom. **10** U dvorani Svetinje
nad svetinjama napravi dva kerubina, liveno djelo. I
njih obloži zlatom. **11** Krila kerubina bila su dvadeset
lakata duga: jedno krilo od pet lakata dodirivaše
hramski zid, a drugo od pet lakata doticaše krilo
drugoga kerubina. **12** Tako je i krilo drugoga kerubina,
od pet lakata, dodirivalo hramski zid, a drugo mu se
krilo, od pet lakata, spajalo s krilom drugoga kerubina.
13 Raširena, krila kerubina imala su dvadeset lakata.
Stajali su kerubini uspravno, lic-a okrenutih Dvorani.
14 Napravi zastor od ljubičastog baršuna, od grimiza,
karmezina i bÓeza te na njemu izveze kerubine. **15**
Pred Dvoranom napravi dva stupa dugačka trideset
i pet lakata, a glavice im na vrhu pet lakata. **16** U
Debiru on splete vijence te ih postavi navrh stupova
i napravi sto mogranja koje postavi među vijence.
17 Postavi stupove pred Hekal, jedan zdesna, drugi
slijeva, te nazva Jakin onaj zdesna, a Boaz onaj
slijeva.

4 Napravi tučani žrtvenik dugačak dvadeset lakata,
širok dvadeset i visok deset. **2** Tada od rastaljene
kovine izli more koje je od ruba do ruba mjerilo deset
lakata; bilo je okruglo uokolo, pet lakata visoko, a
u opsegu, mjereno vrpcom, imalo je trideset lakata.
3 Pod njim bijahu likovi volovski što ga opasivahu
uokrug. Po deset ih je bilo na jednom laktu te
okruživahu more uokolo; dva je reda bilo tih volova,
salivenih s morem. **4** More je počivalo na dvanaest
volova; tri su gledala na sjever, tri na zapad, tri na
jug, tri na istok: more je stajalo na njima i svi su
stražnjim dijelom bili okrenuti unutra. **5** Bilo je debelo
pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je
primiti tri tisuće bata. **6** Napravi deset umivaonika i
postavi ih pet zdesna, pet slijeva da se u njima pere;
u njima su prali što je trebalo za paljenice; more je
bilo namijenjeno svećenicima da se umivaju u njemu.
7 Napravi deset zlatnih svijećnjaka prema propisu i
stavi ih u Hekal, pet s desne strane, pet s lijeve. **8**
Onda napravi deset stolova i postavi ih u Hekalu, pet
zdesna, a pet slijeva. Napravi stotinu zlatnih kotlića. **9**
Onda načini trijem svećenički veliko dvorište s vratima
koja prevuče tučem. **10** More stavi s desne strane
prema jugoistoku. **11** Huram načini lonce, lopate i
kotliće. Dovrši sav posao što ga je obavljao kralju
Salomonu za Dom Božji: **12** dva stupa; dvije glavice
što su bile navrh stupova; dva opleta da prekriju dvije
glavice što bijahu navrh stupova; **13** četiri stotine
mogranja za oba opleta; dva reda mogranja za svaki
oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova; **14** deset
podnožja i deset umivaonika na podnožjima; **15** jedno
more i dvanaest volova pod njim; **16** lonce, lopate,
viljuške i sav pribor za njih napravi od tuča Huram
Abi kralju Salomonu za Dom Jahvin. **17** Kralj odredi
da ih saliju u Jordanskoj ravnici, kod gaza Adame,
između Sukota i Serede. **18** Salomon napravi tako
mnogo tih predmeta da se nije mogla izmjeriti težina
tuča. **19** Onda napravi sve predmete namijenjene
Domu Božjemu: zlatni žrtvenik i stolove na kojima
bjehu prineseni kruhovi, **20** zlatne svijećnjake sa
svjetiljkama od čistoga zlata što su se, po propisu,
trebale paliti pred Debirom; **21** cvjetove, svjetiljke i
usekače od zlata; bilo je to čisto zlato; **22** nožice,
kotliće, mašice i kadionice od čistoga zlata; ulaz u
Dom, nutarnja vrata - Svetinje nad svetinjama - i vrata
Doma - Hekala - bila su zlatna.

5 Tako bi priveden kraju posao što ga Salomon
obavi za Dom Jahvin. Salomon unese sve svete
darove oca svoga Davida - srebro, zlato i sve posuđe
- i stavi ih u riznicu Božjega Doma. **2** Tada Salomon
sazva u Jeruzalem sve Izraelove starješine, knezove
plemenske i glavare obiteljske, da se prenese Kovčeg
saveza Jahvina iz Davidova grada, to jest sa Siona. **3**
Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem na blagdan
što je u sedmom mjesecu. **4** Kad se sastadoše sve
Izraelove starješine, leviti ponesoše Kovčeg **5** i Šator
sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe
u Šatoru; svećenici ih i leviti prenesoše. **6** Potom

kralj Salomon i sva izraelska zajednica što se sabra
k njemu žrtvovaše pred Kovčegom toliko ovaca i
goveda da se ne mogahu ni prebrojiti ni procijeniti.
7 Svećenici donesoše Kovčeg saveza Jahvina na
njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju nad
svetinjama, pod krila kerubinÄa. 8 Kerubini su imali
raširena krila nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i
zaklanjahu Kovčeg i njegove motke. 9 Motke su bile
tako dugačke da su im se krajevi vidjeli iz Svetišta
nasuprot Debiru, ali se nisu vidjele izvana i ondje
stoje do dana današnjega. 10 U Kovčegu nije bilo
ništa, osim dviju ploča koje metnu Mojsije na Horebu,
gdje Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto iziđoše
iz Egipta. 11 Svi svećenici izađoše iz Svetišta, jer
su se svi nazočni svećenici posvetili bez obzira na
redove. 12 Svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun
sa sinovima i braćom, stajahu obučeni u bÓez, s
cimbalima, harfama i citrama, istočno od žrtvenika,
a s njima sto i dvadeset svećenika koji su trubili u
trube. 13 I dok su trubili i pjevali složno kao jedan i
jednoglasno hvalili i slavili Jahvu, podižući glas uz
trube, cimbale i druga glazbala, hvaleći Jahvu "jer je
dobar i jer je vječna njegova ljubav", oblak ispuni Dom
Jahvin. 14 Svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti
službe: slava Jahvina ispuni Božji dom!

6 Tada reče Salomon: "Jahve odluči prebivati u
tmastu oblaku, 2 a ja ti sagradih uzvišen Dom da
u njemu prebivaš zauvijek." 3 I, okrenuvši se, kralj
blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor
stajao. 4 Reče on: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog
Izraelov, koji svojom rukom ispuni obećanje što ga
na svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši: 5
'Od dana kad izvedoh svoj narod iz egipatske zemlje
nisam izabrao grada ni iz kojeg Izraelova plemena da
se u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje Ime,
niti sam izabrao ikoga da vlada nad mojim narodom
izraelskim. 6 Ali sam izabrao Jeruzalem da u njemu
obitava moje Ime i odabrao Davida da zapovijeda
mojem narodu izraelskom.' 7 Otac mi David naumi
podići Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, 8 ali mu
Jahve reče: 'Naumio si podići Dom Imenu mojem, i
dobro učini, 9 ali nećeš ti podići toga Doma, nego tvoj
sin koji izađe iz tvoga krila; on će podići Dom Imenu
mojem.' 10 Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio
sam oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako
obeća Jahve, podigao Dom Imenu Jahve, Boga
Izraelova, 11 i namjestio Kovčeg u kojem je Savez
što ga Jahve sklopi sa sinovima Izraelovim." 12 Tada
Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora Izraelova,
pred žrtvenik Jahvin i raširi ruke. 13 Salomon je,
naime, bio napravio tučano podnožje, dugo pet lakata
i široko pet lakata, a visoko tri lakta, i stavio ga
nasred predvorja; stavši na nj, kleknuo je pred svim
zborom Izraelovim i, raširivši ruke k nebu, 14 rekao:
"Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni na
nebesima ni na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav
svojim slugama što kroče pred tobom sa svim svojim
srcem. 15 Sluzi svome Davidu, mojem ocu, ispunio
si što si mu obećao. Što si obećao na svoja usta,
ispunio si svojom rukom upravo danas. 16 Jahve,
Bože Izraelov, sada ispuni svome sluzi, ocu mome
Davidu, što si mu obećao kad si rekao: 'Neće ti preda
mnom nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom
prijestolju, samo ako tvoji sinovi budu čuvali svoje
putove hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio
preda mnom.' 17 Jahve, Bože Izraelov, neka se sada
dakle ispuni obećanje koje si dao svome sluzi Davidu!
18 Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji?
TÓa nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga
obuhvatiti, a kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio!
19 Pomno počuj molitvu i vapaj svoga sluge, Jahve,
Bože moj, te usliši prošnju i molitvu što je tvoj sluga k
tebi upućuje! 20 Neka tvoje oči obdan i obnoć budu
otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za
koje reče da ćeš u nj smjestiti svoje Ime. Usliši molitvu
koju će sluga tvoj izmoliti na ovome mjestu. 21 I usliši
molitvu sluge svoga i naroda svojega izraelskog koju
bude upravljao prema ovome mjestu. Usliši s mjesta
gdje prebivaš, s nebesa, usliši i oprosti! 22 Ako tko
zgriješi protiv bližnjega i bude mu naređeno da se
zakune i zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom
Domu, 23 ti je čuj s neba, postupaj i sudi svojim
slugama, osudi krivca okrećući njegova nedjela na
njegovu glavu, a nevina oslobodi postupajući s njime
po nevinosti njegovoj. 24 Ako narod tvoj poraze
neprijatelji jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi
obrati i proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli
i zavapije k tebi, 25 onda ti čuj to s neba, oprosti
grijehe svojem narodu izraelskom i dovedi ga natrag
u zemlju koju si dao njima i njihovim očevima. 26 Ako
se zatvori nebo i ne padne kiša jer su se ogriješili o
tebe, pa ti se pomole na ovom mjestu i proslave Ime
tvoje i obrate se od svojega grijeha kad ih ti poniziš,
27 tada čuj s neba i oprosti grijeh svojim slugama
i svojem izraelskom narodu, pokazujući mu valjan
put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si narodu
svojem dao u baštinu. 28 Kad u zemlji zavlada glad,
kuga, snijet i rđa, kad navale skakavci i gusjenice,
kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih
vrata ili kad udari kakva druga nevolja ili boleština,
29 počuj svaku molitvu, svaki vapaj od kojega god

čovjeka ili od cijeloga tvoga naroda izraelskog; ako
svaki osjeti bol u srcu i raširi ruke k ovom Domu, 30
usliši im molitvu i vapaj njihov u nebu gdje boraviš
i oprosti i daj svakomu po njegovim putovima, jer
ti poznaješ srce njegovo; jer ti jedini prozireš srca
ljudi 31 da te se boje idući tvojim putovima dokle
god žive na zemlji što je ti dade našim očevima. 32
Pa i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog,
nego je stigao iz daleke zemlje radi veličine tvoga
Imena i radi tvoje snažne ruke i podignute mišice,
ako dođe i pomoli se u ovom Domu, 33 usliši s neba,
gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da bi svi
zemaljski narodi upoznali Ime tvoje i bojali te se kao
narod tvoj izraelski i da znaju da je tvoje Ime prizvano
nad ovaj Dom koji sam sagradio. 34 Kad narod tvoj
krene na neprijatelja putem kojim ga ti uputiš i pomoli
se tebi, okrenut gradu što si ga izabrao i prema
Domu koji sam podigao tvome Imenu, 35 usliši mu
s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu. 36 Kad
ti sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih,
rasrdiv se na njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i
odvedu kao roblje u daleku ili blizu zemlju, 37 pa ako
se pokaju srcem u zemlji u koju budu dovedeni te
se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji svojih
osvajača govoreći: 'Zgriješili smo' 38 i tako se obrate
tebi svim srcem i svom dušom u zemlji svoga ropstva
u koju budu dovedeni kao roblje, i pomole se okrenuti
k zemlji što je ti dade njihovim očevima i prema gradu
koji si odabrao i prema Domu što sam ga podigao
tvom Imenu, 39 usliši s neba, gdje prebivaš, njihovu
molbu i njihove prošnje, učini im pravdu i oprosti
svome narodu što ti je zgriješio. 40 Sada, Bože moj,
neka tvoje oči budu otvorene i tvoje uši pažljive na
molitve na ovom mjestu! 41 Pa sada ustani, o Bože
Jahve, pođi k svojem počivalištu, ti i Kovčeg tvoje
snage; neka se obuku u spasenje tvoji svećenici, o
Bože Jahve, i vjerni tvoji neka se raduju u sreći! 42
Bože Jahve, ne odvrati lica od svog pomazanika,
spomeni se milostÄi što ih dade sluzi svome Davidu!”

7 Kad Salomon dovrši molitvu, spusti se oganj s
neba i spali paljenicu i klanice i slava Jahvina
ispuni Dom. 2 Svećenici ne mogoše ući, jer slava
Jahvina bješe ispunila Dom Jahvin. 3 Svi sinovi
Izraelovi, videći gdje se oganj sa slavom Jahvinom
spustio na Dom, padoše ničice k zemlji do kamenog
poda; pokloniv se, počeše slaviti Jahvu “jer je dobar i
jer je vječna njegova ljubav”. 4 Potom kralj i čitav
narod stadoše žrtvovati žrtve pred Jahvom. 5 Kralj
Salomon prinese za žrtvu dvadeset i dvije tisuće
goveda, sto i dvadeset tisuća ovaca; i tako posvetiše
Dom Jahvin i kralj i sav narod. 6 Dok su svećenici
stajali na dužnostima, leviti su na glazbalima za
Jahvine pjesme, što ih učini kralj David, slavili Jahvu
“jer je vječna njegova ljubav”. Time je David preko
njihovih ruku hvalio Jahvu. Pred njima su svećenici
trubili u trube, dok su Izraelci stajali. 7 Salomon je
posvetio i sredinu predvorja koje je pred Jahvinim
Domom, jer je ondje prinio paljenice i pretilinu od
pričesnica, jer na tučani žrtvenik koji bijaše napravio
Salomon nisu mogle stati paljenice ni prinosi ni
pretilina. 8 U to je doba Salomon svetkovao blagdan
sedam dana i sav Izrael s njime, vrlo velik zbor,
od Ulaza u Hamat pa do Egipatskoga potoka. 9
A osmoga su dana svetkovali svečani zbor, jer su
posvetu žrtveniku svetkovali sedam dana i blagdan
sedam dana. 10 Dvadeset trećega dana sedmoga
mjeseca posla ljude k njihovim šatorima i odoše
vesela i zadovoljna srca zbog dobra koje je Jahve
učinio Davidu i Salomonu i svem narodu izraelskom.
11 Tako je Salomon dovršio Dom Jahvin i kraljevski
dvor i izveo sve što god bješe zasnovano da izvrši u
Domu Jahvinu i u svojem dvoru. 12 Potom se Jahve
ukaza Salomonu noću i reče mu: “Uslišao sam tvoju
molitvu i izabrao to mjesto da mi bude Dom žrtve. 13
Ako zatvorim nebo da ne bude dažda, ili zapovjedim
skakavcima da popasu zemlju, ili pustim kugu na svoj
narod, 14 i ponizi se moj narod na koji je prizvano
Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se
zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti
mu grijeh i izliječit ću mu zemlju. 15 Moje će oči
biti otvorene i moje uši pažljive na molitvu s ovoga
mjesta. 16 Sada sam, dakle, izabrao i posvetio ovaj
Dom da ovdje bude Ime moje zauvijek i ovdje će
sve dane biti moje oči i moje srce. 17 A ti, budeš li
išao preda mnom kako ti je išao otac David, vršeći
sve što sam ti zapovjedio i držeći se mojih uredaba
i zakona, 18 uzdržat ću tvoje kraljevsko prijestolje
kako sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće
ti ponestati nasljednika koji bi vladao u Izraelu.' 19
Ali ako me ostavite i napustite uredbe i zapovijedi
koje sam vam dao te otiđete i počnete služiti tuđim
bogovima i klanjati im se, 20 istjerat ću Izraelce iz
svoje zemlje koju sam im dao i odbacit ću od sebe
ovaj Dom koji sam posvetio svojem Imenu i učinit ću
od njega priču i sramotu među svim narodima. 21
Tko god prođe mimo ovaj Dom koji bijaše preslavan
zaprepastit će se od užasa i pitati: 'Zašto je Jahve
tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?' 22 I
odgovorit će mu se: 'Ostavili su Jahvu, Boga svojih
otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i okrenuli se tuđinskim

bogovima, i klanjali im se, i služili im, i zato je Jahve
pustio na njih sve ovo zlo.'"

8 A kad je prošlo dvadeset godina, za koliko je
vremena Salomon podigao Jahvin Dom i svoj
dvor, 2 posagradio je Salomon gradove, koje je dao
Salomonu Hiram, i naselio ondje Izraelove sinove. 3
Potom otiđe Salomon na Sopski Hamat i osvoji ga.
4 Sagradi Tadmor u pustinji i svakojaka mjesta za
skladišta u Hamatu. 5 Sagradi i Gornji Bet Horon i
Donji Bet Horon, tvrde gradove sa zidovima, vratima i
prijevornicama; 6 i Baalat, i sve gradove u kojima je
imao skladišta, sve gradove za bojna kola i gradove
za konjanike i što je god Salomon zaželio da gradi u
Jeruzalemu i na Libanonu i po svoj zemlji svojega
kraljevstva. 7 Svim preostalim Hetitima, Amorejcima,
Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili
Izraelci, 8 sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u
zemlji i koje Izraelci nisu zatrli - Salomon nametnu
tlaku do današnjega dana. 9 Sinove Izraelove nije
Salomon pretvarao u robove za posao, nego su bili
vojnici, zapovjednici njegovih štitonoša i zapovjednici
bojnih kola i konjice. 10 Bili su poglavari nad
upravnicima, kojih je kralj Salomon imao dvjesta i
pedeset, i upravljali su narodom. 11 Salomon preseli
i faraonovu kćer iz Davidova grada u kuću koju joj
bijaše sagradio, jer je mislio: "Neće moja žena živjeti
u dvoru izraelskoga kralja Davida, jer je svet otkako
je u nj došao Kovčeg Jahvin." 12 Tada Salomon poče
prinositi paljenice Jahvi na Jahvinu žrtveniku što ga
bijaše sagradio pred trijemom, 13 i to koliko je trebalo
iz dana u dan da prinese po Mojsijevoj zapovijedi,
u subote, i na mlađake, i na blagdane tri puta u
godini, na Blagdan beskvasnih kruhova, i na Blagdan
sedmica, i na Blagdan sjenica. 14 Postavio je, po
uredbi oca Davida, svećeničke redove po njihovoj
službi i levitske po njihovim dužnostima da pjevaju
hvale i da služe pred svećenicima, koliko treba iz
dana u dan, i vratare po njihovim redovima na svakim
vratima, jer je takva bila zapovijed Božjega čovjeka
Davida. 15 Nisu odstupili od kraljeve zapovijedi za
svećenike i levite ni u čemu, ni za riznice. 16 Tako
se svršio sav Salomonov posao od dana kad je bio
zasnovan Dom Jahvin pa dokle ga god nije dovršio.
Tako bijaše dovršen Dom Jahvin. 17 Tada je Salomon
otišao u Esjon-Geber i u Elat na morskoj obali u zemlji
edomskoj. 18 A Hiram mu je poslao po slugama lađe
i mornare vične moru te su otišli sa Salomonovim
slugama u Ofir; uzeše odande četiri stotine i pedeset
talenata zlata i donesoše ih kralju Salomonu.

9 Uto kraljica od Sabe ču glas o Salomonu;
hoteći iskušati Salomona zagonetkama, dođe u
Jeruzalem s mnogobrojnom pratnjom i s devama
koje su nosile miomirise, mnogo zlata i dragulja.
Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu
što joj bijaše na srcu. 2 Salomon joj odgovori na
sva pitanja; nije bilo Salomonu sakriveno ništa da
joj ne bi umio objasniti. 3 Kad kraljica od Sabe vidje
njegovu mudrost, dvor koji bijaše sagradio, 4 jela na
njegovu stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost
njegove posluge i njihova odijela, i njegove peharnike
i njihova odijela, i njegove paljenice koje je prinosio u
Jahvinu domu, zastade joj dah. 5 Tada reče kralju:
"Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o
tvojoj mudrosti. 6 Ali nisam htjela vjerovati što se
pripovijeda dokle god nisam došla i vidjela na svoje
oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno o tvojoj velikoj
mudrosti; nadvisio si glas koji sam slušala. 7 Blago
tvojim ljudima i tvojim slugama koji stoje pred tobom i
slušaju tvoju mudrost! 8 Neka je blagoslovljen Jahve,
tvoj Bog, komu si tako omilio da te postavio na svoje
prijestolje da kraljuješ umjesto Jahve, svojega Boga,
jer Bog tvoj ljubi Izraela da bi ga održao dovijeka;
i zato je postavio tebe za kralja da činiš pravo i
pravicu." 9 Dala je tada kralju sto i dvadeset zlatnih
talenata i mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više
nije bilo takvih miomirisa kakve je kraljica od Sabe
dala kralju Salomonu. 10 Hiramove sluge, koje su sa
Salomonovim slugama donosile zlata iz Ofira, dovezle
su također sandalovine i dragulja. 11 Kralj je napravio i
citre i harfe za pjevače: nikad se prije nisu vidjele takve
stvari u zemlji judejskoj. 12 Kralj Salomon dade kraljici
od Sabe što je zaželjela i zatražila, izuzev ono što je
sama donijela kralju. Potom ona krenu i sa slugama
ode u svoju zemlju. 13 Zlato što je dolazilo Salomonu
svake godine bilo je teško šest stotina šezdeset i
šest zlatnih talenata, 14 osim onoga što je dolazilo
od trgovaca i putujućih prodavača. I svi su arapski
kraljevi i zemaljski upravitelji Salomonu donosili zlato
i srebro. 15 Kralj Salomon načini dvjesta štitova od
kovanoga zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina
šekela kovanoga zlata; 16 i načini trista štitića od
kovanoga zlata; za svaki je štitić utrošio trista zlatnih
šekela. Kralj ih je pohranio u kuću zvanu Libanonska
šuma. 17 Kralj je napravio i veliko prijestolje od
bjelokosti i obložio ga čistim zlatom. 18 Prijestolje je
imalo šest stepenica i zlatno podnožje sastavljeno s
prijestoljem, i ručice s obiju strana prijestolja, a kraj
ručica stajala dva lava. 19 Dvanaest je lavova stajalo
s obiju strana onih šest stepenica. Takvo što nije bilo
izrađeno ni u jednom kraljevstvu. 20 Sve posude iz

kojih je pio kralj Salomon bijahu zlatne i sve posuđe
u kući zvanoj Libanonska šuma bijaše od suhoga
zlata; srebro se smatralo bezvrijednim u Salomonovo
vrijeme. 21 Kraljeve su lađe išle u Taršiš s Hiramovim
slugama; svake treće godine vraćale su se i dolazile
taršiške lađe donoseći zlato i srebro, slonovu kost,
majmune i paune. 22 Tako je kralj Salomon natkrilio
sve zemaljske kraljeve bogatstvom i mudrošću. 23
Svi su zemaljski kraljevi željeli vidjeti Salomona i čuti
mudrost koju mu je Bog ulio u srce. 24 Svatko mu je
donosio dar, srebrno i zlatno posuđe, haljine, oružje
i miomirise, konje i mazge, iz godine u godinu. 25
Salomon je imao četiri tisuće konjskih jasala i bojnih
kola i dvanaest tisuća konjanika, koje je rasporedio
po gradovima bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu.
26 Vladao je nad svim kraljevima od Rijeke do zemlje
filistejske i do egipatske međe. 27 Kralj je učinio da
u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova
kao divljih smokava što rastu u Judejskoj nizini. 28
Salomon je uvozio konje iz Musrija i iz svih zemalja.
29 Ostala djela Salomonova, od prvih do posljednjih,
zapisana su u povijesti proroka Natana, u proročkoj
knjizi Šilonjanina Ahije i u proročkoj besjedi vidioca
Adona o Nebatovu sinu Jeroboamu. 30 Salomon je
vladao u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset
godina. 31 Potom je počinuo kod otaca i sahranili su
ga u gradu oca mu Davida, a na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Roboam.

10 Tada Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem
došli svi Izraelci da ga zakralje. 2 Čim toču
Nebatov sin Jeroboam - koji je bio u Egiptu kamo
bijaše pobjegao pred kraljem Salomonom - vrati se
iz Egipta, 3 jer bijahu poslali po nj i dozvali ga.
Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše
Roboamu: 4 “Tvoj nam je otac nametnuo težak
jaram, ti nam sada olakšaj tešku službu svoga oca i
teški jaram koji metnu na nas, pa ćemo ti služiti.” 5
On im odgovori: “Za tri dana dođite opet k meni.” I
narod ode. 6 Tada se kralj Roboam posavjetova sa
starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je
bio živ i upita ih: “Što savjetujete da odgovorim ovome
narodu?” 7 A oni mu odgovoriše: “Ako udovoljiš tim
ljudima, budeš im blagonaklon i odgovoriš im lijepim
riječima, oni će ti uvijek biti sluge.” 8 Ali on odbaci
savjet što mu ga dadoše starci i posavjetova se s
mladićima koji su odrasli s njim i bili mu u službi. 9
Upita ih: “Što savjetujete da odgovorim ovomu narodu
koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu
tvoj otac!'” 10 Odgovoriše mu mladići koji bijahu s
njim odrasli: “Narodu koji ti je rekao 'Tvoj nam je
otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj', odvrati
ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca!
11 Dakle, moj vam je otac nametnuo težak jaram, a
ja ću još otežati vaš jaram; moj vas je otac šibao
bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim
štipavcima.'” 12 Trećega dana dođe Jeroboam i sav
narod k Roboamu, jer im kralj bijaše naredio: “Vratite
se k meni trećega dana.” 13 Kralj im oštro odgovori;
odbacivši savjet starijih, 14 odvrati po savjetu mladih:
“Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još dometnuti
na nj; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas
šibati bičevima sa željeznim štipavcima.” 15 Kralj,
dakle, ne htjede poslušati naroda, jer tako upriliči Bog
da se ispuni riječ što je preko Šilonjanina Ahije kaza
Nabatovu sinu Jeroboamu. 16 Kad Izraelci vidješe
gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod: “Kakav
dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo baštine s
Jišajevim sinom! U šatore, Izraele! Sad se, Davide,
brini za svoj dom!” I sav Izrael ode pod svoje šatore.
17 Roboam zavlada samo nad Izraelovim sinovima
koji su živjeli po judejskim gradovima. 18 Potom kralj
Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku, ali ga
Izraelci kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam
brže-bolje pope na kola te pobježe u Jeruzalem. 19
Tako se Izrael odijelio od doma Davidova sve do
danas.

11 Došavši u Jeruzalem, skupi sav dom Judin
i Benjaminov, sto i osamdeset tisuća vrsnih
ratnika, da udare na Izraela i da Roboamu vrate
kraljevstvo. 2 Ali dođe Jahvina riječ Božjem
čovjeku Šemaji: 3 “Kaži Salomonovu sinu Roboamu,
judejskomu kralju, i svim Izraelcima u Judinu i
Benjaminovu plemenu: 4 Ovako veli Jahve: 'Ne idite
se tući s braćom! Neka se svatko vrati svojoj kući, jer
je ovo poteklo od mene.'” I oni poslušaše riječ Jahvinu,
vratiše se i ne udariše na Jeroboama. 5 Roboam,
stolujući u Jeruzalemu, poče dizati tvrde gradove po
Judeji. 6 Tako je sagradio Betlehem, Etam, Tekou,
7 Bet Sur, Sokon, Adulam, 8 Gat, Maresu, Zif, 9
Adorajim, Lakiš, Azeku, 10 Soru, Ajalon i Hebron,
tvrde gradove u Judinu i Benjaminovu plemenu. 11
Utvrdivši gradove, postavi im zapovjednike i dovuče
zalihe hrane, ulja i vina; 12 u svaki pojedini grad
stavi štitova i kopalja i utvrdi ih vrlo jako. Tako je
on imao Judino i Benjaminovo pleme. 13 Svećenici
i leviti, koji su bili po svem Izraelu, pristupiše k
njemu iz svih krajeva. 14 Leviti ostaviše pašnjake i
posjed te otiđoše u Judeju i Jeruzalem, jer ih je bio
odbacio Jeroboam i njegovi sinovi da ne obavljaju
svećeničku službu Jahvi, 15 a postavio je svećenike

za uzvišice, za jarce i za telad koju je napravio. 16
Za njima su iz svih izraelskih plemena dolazili u
Jeruzalem da žrtvuju Jahvi, Bogu svojih otaca, oni
koji su srcem tražili Jahvu, Boga Izraelova. 17 Tako
su utvrdili judejsko kraljevstvo i osokolili Salomonova
sina Roboama za tri godine, jer su tri godine živjeli
poput Davida i Salomona. 18 Roboam je sebi uzeo
za žemu Mahalatu, kćer Davidova sina Jerimota, i
Abihajilu, kćer Jišajeva sina Eliaba, 19 koja mu rodi
sinove: Jeuša, Šemarju i Zahama. 20 A poslije nje
oženio se Abšalomovom kćerju Maakom, koja mu
rodi Abiju, Etaja, Zizu i Šelomita. 21 Roboam je ljubio
Abšalomovu kćer Maaku više od svih svojih žena i
inoča, iako je uzeo osamnaest žena i šezdeset inoča
i rodio dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri. 22 I
Roboam postavi Maakina sina Abiju za poglavara
i kneza nad njegovom braćom, jer ga je naumio
postaviti za kralja. 23 I, mudro radeći, razmjesti sinove
po svim judejskim i Benjaminovim krajevima, po svim
tvrdim gradovima, davši im hrane izobila i poženivši
ih sa mnogo žena.

12 Kad je Roboam utvrdio kraljevstvo i ojačao,
napustio je Jahvin zakon i on i sav Izrael s
njim. 2 Ali pete godine Roboamova kraljevanja navali
egipatski kralj Šišak na Jeruzalem, koji se bijaše
iznevjerio Jahvi. 3 Došao je sa tisuću i dvjesta bojnih
kola i sa šezdeset tisuća konjanika, a narodu koji
je došao s njim iz Egipta - Libijcima, Sukijcima i
Etiopljanima - nije bilo broja. 4 Osvojivši tvrde judejske
gradove, dopro je do Jeruzalema. 5 Tada dođe prorok
Šemaja k Roboamu i judejskim knezovima, koji se
bijahu skupili u Jeruzalemu bježeći od Šišaka, i reče
im: “Ovako veli Jahve: 'Vi ste ostavili mene, pa i ja
ostavljam vas u ruke Šišaku.'” 6 Tada se poniziše
izraelski knezovi i kralj i rekoše: “Pravedan je Jahve!”
7 Kad ih Jahve vidje gdje se poniziše, dođe njegova
riječ Šemaji: “Ponizili su se; neću ih uništiti, nego ću
im uskoro dati spasenje te se moja srdžba neće oboriti
na Jeruzalem preko Šišaka. 8 Bit će mu sluge, da vide
što znači služiti meni, a što zemaljskim kraljevstvima.”
9 Tako egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem,
opljačka blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljeva
dvora; sve je uzeo; uze i zlatne štitove što ih bijaše
napravio Salomon. 10 Namjesto njih kralj Roboam
napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima
straže koja je čuvala vrata kraljevskoga dvora. 11
Kad je god kralj išao u Dom Jahvin, stražari su ih
uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru. 12 Kad se,
dakle, ponizio, odvratio se od njega Jahvin gnjev te
ga nije sasvim uništio, jer i u Judeji bijaše dobra. 13
Potom se kralj Roboam utvrdi u Jeruzalemu i stade
kraljevati. Roboamu je bila četrdeset i jedna godina
kad se zakraljio, a sedamnaest je godina kraljevao u
Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih
izraelskih plemena da ondje postavi Ime svoje. Majka
mu se zvala Naama, a bila je Amonka. 14 Činio je zlo,
jer nije pregnuo srcem da traži Jahvu. 15 Roboamova
prva i posljednja djela - i ratovi koji su se neprestano
vodili između Roboama i Jeroboama - zapisani su
u povijesti proroka Šemaje i u plemenskom popisu
vidioca Adona. 16 Potom Roboam počinu sa svojim
ocima i bi sahranjen u Davidovu gradu; na njegovo
se mjesto zakraljio sin mu Abija.

13 Osamnaeste godine Jeroboamova kraljevanja
zakralji se Abija nad Judejom. 2 Tri je godine
kraljevao u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Mikaja,
Urielova kći iz Gabe. Tada izbi rat između Abije
i Jeroboama. 3 Abija je izašao u boj s hrabrim
ratnicima, sa četiri stotine tisuća izabranih junaka;
Jeroboam je svrstao u bojni red protiv njega osam
stotina tisuća ljudi, sve biranih junaka. 4 Abija je stao
na vrh Semarajimske gore u Efrajimovu gorju i rekao:
“Čujte me, Jeroboame i sav Izraele! 5 Ne znate li da
je Jahve, Bog Izraelov, predao Davidu kraljevstvo
nad Izraelom zauvijek, njemu i njegovim sinovima,
osoljenim savezom? 6 Ali se podigao Nebatov sin
Jeroboam, sluga Davidova sina Salomona, i pobunio
se protiv gospodara. 7 Skupili su se oko njega ljudi
praznovi i nevaljalci i stali prkositi Salomonovu sinu
Roboamu, koji je bio mlad i strašljiva srca te se nije
umio hrabro braniti od njih. 8 Pa sada mislite da
se možete oprijeti Jahvinu kraljevstvu što je u ruci
Davidovih sinova jer vas je veliko mnoštvo i imate kod
sebe zlatnu telad koju vam je napravio Jeroboam da
vam budu bogovi. 9 Otjerali ste Jahvine svećenike,
Aronove sinove i levite, i postavili sebi svećenike kao
drugi zemaljski narodi. Tko je god došao s juncem i
sa sedam ovnova, postao je svećenik vašim ništavim
bogovima. 10 Nama je Bog Jahve, nismo ga ostavili, a
svećenici koji služe Jahvi jesu Aronovi sinovi i leviti u
svojem poslu. 11 Pale Jahvi na kad paljenice svakoga
jutra i svake večeri s mirisnim kadom, postavljaju
kruhove na čist stol i upaljuju svake večeri zlatan
svijećnjak sa svijećama; jer mi držimo naredbu Jahve,
svojega Boga, a vi ste ga ostavili. 12 Zato je, evo,
nama na čelu Bog i njegovi svećenici s glasnim
trubama da gromko trube protiv vas. Izraelovi sinovi,
ne udarajte na Jahvu, Boga svojih otaca, jer nećete
imati sreće!” 13 Ali Jeroboam zavede zasjedu da im
dođe za leđa; tako su Judejcima bili jedni sprijeda, a

zasjeda straga. 14 Kad se Judejci obazreše, a ono,
gle, boj im bješe sprijeda i otraga. Tada zavapiše
k Jahvi, a svećenici stadoše trubiti u trube. 15 Uto
Judejci snažno povikaše, a kad su počeli vikati, Bog
razbi Jeroboama i sav Izrael pred Abijom i Judejcima.
16 Izraelovi sinovi pobjegoše pred Judejcima i Bog ih
predade njima u ruke. 17 Abija je s narodom učinio
velik pokolj među njima te je od Izraela palo pobijenih
pet stotina tisuća izabranih ljudi. 18 Tako su sinovi
Izraelovi bili poniženi u to vrijeme, a Judini su sinovi
ojačali, jer su se oslonili na Jahvu, Boga svojih otaca.
19 Abija je potjerao Jeroboama i osvojio od njega
gradove Betel sa selima, Ješanu sa selima i Efron
sa selima. 20 Jeroboam se više nije oporavio za
Abijina života; Jahve ga je udario tako da je umro.
21 Abija se utvrdio i uzeo sebi četrnaest žena te je
rodio dvadeset i dva sina i šesnaest kćeri. 22 A ostali
Abijini doživljaji i njegovi pothvati i besjede zapisani
su u tumačenju proroka Adona.

14 Potom Abija počinu kraj svojih otaca. Sahraniše
ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto
zakralji sin mu Asa. Za njegovih je dana zemlja bila
mirna deset godina. 2 Asa je činio što je dobro i pravo
u očima Jahve, njegova Boga. 3 Uklonio je tuđinske
žrtvenike i uzvišice, polomio stupove i razbio ašere. 4
Naredio je Judejcima da traže Jahvu, Boga svojih
otaca, da se drže zakona i zapovijedi. 5 Uklonio je iz
svih judejskih gradova uzvišice i sunčane stupove,
a kraljevstvo je bilo mirno za njegova vremena. 6
Sagradio je tvrde gradove u Judeji, jer je zemlja bila
mirna. Nitko se nije zaratio na nj onih godina, jer mu
je Jahve dao mir. 7 Zato je Asa rekao Judejcima:
“Da pogradimo ove gradove i da ih opašemo zidom i
kulama, vratima i prijevornicama; još je zemlja pred
nama naša, jer smo tražili Jahvu, svoga Boga; tražili
smo ga, i on nam je dao mir odasvud uokolo!” Tako
su gradili i bili sretni. 8 Asa je imao vojske trista tisuća
ljudi između Judejaca koji su nosili štit i koplje, a od
Benjaminova plemena dvjesta i osamdeset tisuća koji
su nosili štit i zapinjali luk. Svi su bili hrabri junaci. 9
Izašao je na njih Etiopljanin Zerah sa tisuću tisuća
vojnika i tri stotine bojnih kola i došao do Mareše. 10
Asa je izašao preda nj; svrstali su se u bojni red u
Sefatskoj dolini kod Mareše. 11 Asa zavapi k Jahvi,
Bogu svome: “O Jahve, tebi je ništa pomoći silnome
ili nejakome! Pomozi nam, o Jahve, Bože naš, jer
se na te oslanjamo i u tvoje smo ime izišli na ovo
mnoštvo! Jahve, ti si Bog naš, ne daj snažnu čovjeku
protiv sebe!” 12 Jahve razbi Etiopljane pred Asom
i pred Judejcima te Etiopljani pobjegoše. 13 Asa
ih je s narodom koji bijaše s njim potjerao sve do
Gerara. Etiopljani su popadali, tako da nijedan nije
ostao živ jer ih je satro Jahve i njegove čete; i one su
odnijele vrlo velik plijen. 14 Osvojile su sve gradove
oko Gerara jer je Jahvin strah došao na njih; oplijenile
su sve te gradove, jer je u njima bilo mnogo plijena.
15 Poharale su i šatore za stoku i zaplijenile mnoštvo
sitne stoke i deva; a onda su se vratile u Jeruzalem.

15 Tada duh Božji dođe na Odedova sina Azarju.
2 On je izišao pred Asu i rekao mu: “Čujte me,
Asa i sve Judino i Benjaminovo pleme! Jahve je
s vama jer ste vi s njime; i ako ga budete tražili,
naći ćete ga; ako li ga ostavite, i on će ostaviti
vas. 3 Dugo su Izraelci bili bez pravoga Boga i bez
svećenika-učitelja i bez Zakona. 4 Kad su se u nevolji
obratili Jahvi, Bogu Izraelovu, i stali ga tražiti, našli
su ga. 5 U ona vremena nitko nije mogao na miru
ni izlaziti ni dolaziti, jer su veliki nemiri vladali među
svim zemaljskim stanovnicima. 6 Udarao je narod na
narod, grad na grad, jer ih je Jahve smeo svakojakom
nevoljom. 7 Ali vi budite hrabri i neka vam ne klonu
ruke, jer ima nagrada za vaša djela.” 8 Čuvši te riječi
i proročku besjedu proroka Odeda, Asa se ohrabri i
ukloni idolske gadove iz cijele Judine i Benjaminove
zemlje i iz gradova koje je bio osvojio u Efrajimovoj
gori. Obnovio je i Jahvin žrtvenik koji je bio pred
Jahvinim trijemom. 9 Onda je skupio sve Judino i
Benjaminovo pleme i došljake koji su bili kod njih od
Efrajimova, Manašeova i Šimunova plemena, jer ih je
mnogo prebjeglo k njemu od Izraelaca kad su vidjeli
da je s njim Jahve, njegov Bog. 10 I skupili su se u
Jeruzalemu trećega mjeseca petnaeste godine Asina
kraljevanja. 11 Onoga su dana prinijeli Jahvi žrtve
od plijena koji su dognali, sedam stotina goveda i
sedam tisuća sitne stoke. 12 Zavjetovaše se da će
tražiti Jahvu, Boga svojih otaca, svim srcem i svom
dušom. 13 A tko god ne bi tražio Jahvu, Izraelova
Boga, da se pogubi, bio malen ili velik, čovjek ili žena.
14 Zakleli su se Jahvi iza glasa i uz gromki poklik, uz
trube i rogove. 15 Svi su se Judejci radovali zbog
te zakletve jer su se iz svega srca zakleli i od sve
su ga svoje volje tražili i našli ga. Jahve im je dao
mir odasvud uokolo. 16 I svoju mater Maaku ukloni
kralj Asa s vlasti jer je bila načinila gada Ašeri. Asa
je sasjekao njezina gada, satro ga i spalio u potoku
Kidronu. 17 Ali uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela.
Ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova
života. 18 Unio je u Dom Božji posvećene darove
svoga oca i svoje: srebro i zlato i posuđe. 19 Nije bilo
rata sve do trideset i pete godine Asina kraljevanja.

16 Trideset i šeste godine Asina kraljevanja navali
izraelski kralj Baša na Judeju i stade utvrđivati
Ramu da spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi.
2 Asa tada uze srebra i zlata iz riznice Doma Jahvina
i kraljevskoga dvora i posla aramejskome kralju Ben-
Hadadu, koji je stolovao u Damasku, i poruči mu: 3
"Neka bude savez između mene i tebe i između moga
i tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata, hajde,
raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otišao
od mene." 4 Ben-Hadad posluša kralja Asu i posla
svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše
Ijon, Dan, Abel Majinu i sve Naftalijeve gradove-
skladišta. 5 A kada to Baša dozna, presta utvrđivati
Ramu i obustavi posao. 6 Tada kralj Asa sazva sve
Judejce i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša
utvrđivao Ramu, pa time utvrdiše Gebu i Mispu. 7 U
to vrijeme dođe vidjelac Hanani k judejskom kralju Asi
i reče mu: "Budući da si se oslonio na aramejskoga
kralja, a nisi se oslonio na Jahvu, Boga svoga, vojska
aramejskoga kralja izmakla ti je iz ruke. 8 Nisu li
Etiopljani i Libijci imali silne čete sa vrlo mnogo bojnih
kola i konjanika? Pa kad si se oslonio na Jahvu,
predao ti ih je u ruke. 9 Jer Jahve svojim očima gleda
po svoj zemlji da bi se ohrabrili oni kojima je srce
iskreno prema njemu. Ludo si u tome radio, zato će se
od sada dizati ratovi na te." 10 Tada se Asa razgnjevi
na vidioca i baci ga u tamnicu, jer se razjario na nj. U
to je vrijeme Asa potlačio i neke iz naroda. 11 I eto,
Asina djela, od prvoga do posljednjeg, zapisana su u
Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima. 12 Razbolio
se trideset i devete godine kraljevanja, od nogu,
te mu se bolest veoma pogoršala, ali ni u bolesti
nije tražio Jahvu nego liječnike. 13 Tako Asa počinu
sa svojim ocima i umrije četrdeset i prve godine
svoga kraljevanja. 14 Sahranili su ga u grobnici koju
bijaše iskopao sebi u Davidovu gradu i položili ga na
odar što ga bijaše napunio miomirisima i mastima,
zgotovljenima mastilačkom vještinom, i spalili mu ih
vrlo mnogo.

17 Onda se na njegovo mjesto zakralji sin mu
Jošafat; on pokaza svoju silu protiv Izraela. 2
Razmjestio je vojsku po svim utvrđenim judejskim
gradovima i postavio namjesnike po judejskoj zemlji i
po Efrajimovim gradovima, koje bijaše zauzeo otac
mu Asa. 3 Jahve je bio s Jošafatom jer je hodio
pravim putovima svoga oca Davida i nije tražio baala.
4 Tražio je Boga svojih otaca i hodio po njegovim
zapovijedima, ne čineći kao Izraelovi sinovi. 5 Zato
je Jahve utvrdio kraljevstvo u njegovoj ruci, pa su
svi Judejci davali Jošafatu danak, tako da je stekao
veliko bogatstvo i slavu. 6 Njegovo se srce hrabrilo na
Jahvinim putovima, pa je uklonio još i uzvišice i ašere
iz Judeje. 7 Treće godine kraljevanja posla knezove
Ben-Hajila, Obadju, Zahariju, Netanela i Miheja da uče
po judejskim gradovima. 8 I s njima levite: Šemaju,
Netaniju, Zebadju, Asahela, Šemiramota, Jonatana,
Adoniju, Tobiju i Tob Adoniju; a s njima svećenike
Elišamu i Jorama. 9 Poučavali su po Judeji noseći sa
sobom Knjigu Zakona Jahvina i obilazili sve judejske
gradove učeći narod. 10 Jahvin je strah spopao sva
zemaljska kraljevstva oko Judeje, tako da nisu smjela
zaratiti na Jošafata. 11 Sami su mu neki Filistejci
donosili darove i novčani danak, a Arapi mu dogonili
sitnu stoku: po sedam tisuća i sedam stotina ovnova
te sedam tisuća i sedam stotina jaraca. 12 Tako je
Jošafat sve više napredovao dok ne postade vrlo
velik. Sazidao je u Judeji kule i gradove-skladišta.
13 Imao je mnogo zaliha u judejskim gradovima, a
hrabrih junaka u Jeruzalemu. 14 Evo njihova popisa
po obiteljima: od Judina plemena tisućnici: vojvoda
Adna i s njim trista tisuća hrabrih junaka; 15 do njega
vojvoda Johanan i s njim dvjesta i osamdeset tisuća;
16 za njim Zikrijev sin Amasja, koji se spremno stavio
u Jahvinu službu, a s njim dvjesta tisuća hrabrih
junaka. 17 Od Benjaminova plemena: hrabri junak
Eliada i s njim dvjesta tisuća ljudi naoružanih lukom i
štitom; 18 za njim Jehozabad i s njim sto i osamdeset
tisuća pripravnih za boj. 19 To su oni koji su služili
kralju, ne brojeći one što ih je kralj namjestio u tvrdim
gradovima po svoj Judeji.

18 Jošafat je stekao veliko bogatstvo i slavu te se
sprijateljio s Ahabom. 2 Poslije nekoliko godina
došao je k Ahabu u Samariju. Ahab nakla mnogo
sitne stoke i goveda njemu i ljudima što su bili s njim i
nagovaraše ga da pođe na Ramot Gilead. 3 Izraelski
kralj Ahab upita judejskoga kralja Jošafata: "Hoćeš
li poći sa mnom na Ramot Gilead?" On odgovori:
"Ja sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj; s tobom
ćemo u rat." 4 Jošafat još reče kralju izraelskom: "De,
posavjetuj se prije s Jahvom!" 5 Tada kralj izraelski
sakupi proroke, njih četiri stotine, i upita ih: "Hoćemo
li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se okanim toga?"
Oni odgovoriše: "Idi, jer će ga Bog predati kralju u
ruke." 6 Ali Jošafat upita: "Ima li ovdje još koji prorok
Jahvin da i njega upitamo?" 7 Kralj izraelski odgovori
Jošafatu: "Ima još jedan čovjek preko koga bismo
mogli upitati Jahvu, ali ga mrzim jer mi ne proriče
dobra nego uvijek samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin."
Jošafat reče: "Neka kralj ne govori tako!" 8 Tada kralj
izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: "Brže

dovedi Jimlina sina Miheja!” 9 Izraelski kralj i judejski
kralj Jošafat sjedili su svaki na svojem prijestolju, u
svečanim haljinama, na gumnu pred Samarijskim
vratima, a proroci proricali pred njima. 10 Kenaanin
sin Sidkija napravi sebi željezne rogove i reče: “Ovako
veli Jahve: njima ćeš bosti Aramejce dokle ih god
ne zatreš.” 11 Tako su i svi drugi proroci proricali
govoreći: “Idi na Ramot Gilead, uspjet ćeš: Jahve
će ga predati kralju u ruke.” 12 Glasnik koji bijaše
otišao da zove Miheja reče mu: “Evo, svi proroci
složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao jedan od
njih i proreci uspjeh!” 13 Ali Mihej odvrati: “Živoga
mi Jahve, govorit ću ono što mi Bog kaže!” 14 Kad
dođe pred kralja, upita ga kralj: “Miheju, da pođem
u rat na Ramot Gilead ili da se okanim toga?” On
odgovori: “Idite i uspjet ćete, jer će vam se predati
u ruke!” 15 Na to mu kralj reče: “Koliko ću te puta
zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?”
16 Tada Mihej odgovori: “Sav Izrael vidim rasut po
gorama kao stado bez pastira. I Jahve veli: 'Nemaju
više gospodara, neka se u miru kući vrate!'” 17 Tada
izraelski kralj reče Jošafatu: “Nisam li ti rekao da mi
neće proreći dobro nego zlo?” 18 A Mihej reče: “Zato
čujte riječ Jahvinu. Vidio sam Jahvu gdje sjedi na
prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i
slijeva. 19 Jahve upita: 'Tko će zavesti izraelskoga
kralja Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?'
Jedan reče ovo, drugi ono. 20 Tada uđe jedan duh,
stade pred Jahvu i reče: 'Ja ću ga zavesti!' Jahve
ga upita: 'Kako?' 21 On odvrati: 'Izaći ću i bit ću
lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve
mu reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini
tako!' 22 Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u
usta tvojim prorocima; ali ti Jahve navješćuje zlo.” 23
Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po
obrazu pitajući: “Zar je Jahvin duh mene napustio
da bi govorio s tobom?” 24 Mihej odvrati: “Vidjet ćeš
onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da
se sakriješ.” 25 Tada izraelski kralj naredi: “Uhvatite
Miheja i odvedite ga gradskom zapovjedniku Amonu
i kraljeviću Joašu. 26 Recite im: 'Ovako veli kralj:
Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i
vodi dok se sretno ne vratim.'” 27 Mihej reče: “Ako
se doista sretno vratiš, onda nije Jahve govorio iz
mene!” i nadoda: “Čujte, svi puci!” 28 Izraelski kralj i
judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot Gilead. 29
Izraelski kralj reče Jošafatu: “Ja ću se preobući i onda
ući u boj, a ti ostani u svojoj odjeći!” Preobuče se tada
izraelski kralj i oni krenuše u boj. 30 Aramejski kralj
naredi zapovjednicima bojnih kola: “Ne udarajte ni na
maloga ni na velikoga nego jedino na izraelskoga
kralja!” 31 Kad zapovjednici bojnih kola ugledaše
Jošafata, rekoše: “To je izraelski kralj!” I krenuše na
nj da udare. Ali Jošafat povika za pomoć te mu Jahve
pomože i odvrati ih od njega. 32 Kad zapovjednici
bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše
se od njega. 33 Jedan nasumce odape i ustrijeli
izraelskoga kralja između nabora na pojasu i oklopa.
Kralj reče vozaču: “Potegni uzdu i izvedi me iz boja
jer sam ranjen.” 34 Boj je onoga dana bio sve žešći,
ali se izraelski kralj držao uspravno na bojnim kolima
prema Aramejcima sve do večeri. Umro je o zalasku
sunca.

19 Kad se judejski kralj Jošafat sretno vrati kući
u Jeruzalem, 2 iziđe preda nj Hananijev sin
vidjelac Jehu i reče kralju Jošafatu: “Zar da pomažeš
bezbožniku i da ljubiš Jahvine mrzitelje? Zato i udara
na te srdžba Jahvina. 3 Ipak se našlo nešto dobro
u tebe: uklonio si ašere iz zemlje i pregnuo svim
srcem da tražiš Jahvu!” 4 Od tada je Jošafat živio
u Jeruzalemu, opet zalazio među narod od Beer
Šebe do Efrajimske gore i obraćao ga Jahvi, Bogu
njegovih otaca. 5 Postavi suce u zemlji u svim tvrdim
judejskim gradovima, u svakome gradu. 6 I reče
im: “Gledajte što radite, jer ne sudite u ime čovjeka
nego u ime Jahve. On je s vama dok sudite. 7 Sada,
dakle, neka bude Jahvin strah nad vama; pazite i
savjesno radite, jer u Jahve, Boga našega, nema
nepravde ni osobne pristranosti, niti on prima mita.” 8
Jošafat postavi levite, svećenike i poglavare izraelskih
obitelji u Jeruzalemu da izriču Jahvine sudove i da
presuđuju u sporovima. Oni su živjeli u Jeruzalemu 9
i on im dade naputke: “Radite u Jahvinu strahu vjerno
i iskrena srca. 10 Kakav god spor iziđe pred vas od
vaše braće što žive u gradovima: bilo da su posrijedi
krvna osveta, Zakon, zapovijedi, uredbe ili običaji,
valja sve da im rastumačite, kako ne bi sagriješili
Jahvi i kako se njegova srdžba ne bi oborila na vas
i na vašu braću. Tako radite pa nećete sagriješiti.
11 I evo, svećenički će poglavar Amarja biti nad
vama u svim Jahvinim poslovima, a Jišmaelov sin
Zebadja, nadstojnik Judina doma, u svim kraljevskim
poslovima. Leviti će vam služiti kao pisari. Budite jaki,
i na posao! Jahve će biti s onim tko je dobar.”

20 Poslije toga Moabovi i Amonovi sinovi, a s
njima i neki od Meunjana, zaratiše na Jošafata.
2 Ali Jošafat dobi ovu vijest: “Dolazi na te veliko
mnoštvo s one strane mora, iz Edoma; i eno ga u
Haseson Tamaru, to jest u En Gediju.” 3 Jošafat
se uplaši i stade tražiti Jahvu te oglasi post po svoj
Judeji. 4 Skupili se Judejci da traže Jahvu: dolazili iz

svih judejskih gradova da ga traže. 5 Tada Jošafat
ustade u judejskom zboru u Jeruzalemu, u Domu
Jahvinu, pred novim predvorjem 6 i reče: “Jahve,
Bože otaca naših, ti si Bog na nebu i vladaš nad svim
krivobožačkim kraljevstvima. U tvojoj je ruci takva
sila i jakost da se nitko ne može održati pred tobom.
7 Ti si, o Bože naš, istjerao stanovnike ove zemlje
pred svojim izraelskim narodom i dao je zasvagda
potomstvu svoga prijatelja Abrahama; 8 i nastanili
su se u njoj i sagradili u njoj Svetište tvojem Imenu
govoreći: 9 'Kad navali na nas kakvo zlo, osvetni mač
ili kuga, ili glad, te kad stanemo pred ovim Domom i
pred tobom, jer je tvoje Ime u ovom Domu, i zavapimo
k tebi iz svoje nevolje, usliši nas i spasi.' 10 Sada,
evo, Amonovi i Moabovi sinovi, i oni iz Seirske gore,
preko kojih nisi dao Izraelu da prođe kad je dolazio iz
zemlje egipatske, nego ih je obišao i nije ih zatro - 11
sada, dakle, oni nama uzvraćaju zlom, došavši da nas
otjeraju s baštine koju si nam ti dao. 12 O Bože naš,
zar im nećeš suditi? Jer u nas nema sile prema tome
velikom mnoštvu koje dolazi na nas niti mi znamo
što da radimo, nego su nam oči uprte u te.” 13 Svi
su Judejci stajali pred Jahvom, s malom djecom, sa
ženama i sinovima. 14 Tada siđe Jahvin duh usred
zbora na Jahaziela, sina Zaharije, sina Benaje, sina
Jeiela, sina Matanijina - levita od Asafovih sinova. 15
On reče: “Pozorno slušajte, svi Judejci, Jeruzalemci i
ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori Jahve: 'Ne bojte
se i ne plašite se toga velikog mnoštva, jer ovo nije
vaš rat, nego Božji. 16 Sutra siđite na njih; oni će se
penjati uz Hasiški uspon, a vi ćete ih sresti nakraj
doline prema Jeruelskoj pustinji. 17 Ne treba da se
bijete; postavite se, stojte pa gledajte kako će vam
pomoći Jahve. Oj Judo i Jeruzaleme, ne bojte se i
ne plašite se; sutra izađite pred njih, i Jahve će biti s
vama!'” 18 Tada Jošafat pade ničice na zemlju i svi
Judejci i Jeruzalemci padoše pred Jahvom da mu
se poklone. 19 Potom leviti od Kehatovih sinova i
od Korahovih sinova ustadoše i počeše hvaliti na
sav glas Jahvu, Boga Izraelova. 20 Uranivši ujutro,
krenuše prema pustinji Tekoi; kad su izlazili, stade
Jošafat i reče: “Čujte me, oj Judejci i Jeruzalemci,
pouzdajte se u Jahvu svoga Boga i održat ćete se;
pouzdajte se u njegove proroke i budite sretni!” 21
Potom se posavjetova s narodom i postavi Jahvine
pjevače i hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred
naoružanim četama i pjevati: “Slavite Jahvu jer je
vječna ljubav njegova!” 22 Kad počeše klicati i pjevati
pjesmu pohvalnicu, Jahve podiže zasjedu na Amonce,
Moapce i na one iz Seirske gore koji su došli na Judu
te biše razbijeni. 23 Jer su Amonovi sinovi i Moapci
ustali na one iz Seirske gore da ih zatru i unište;
a kad su svršili s onima iz Seira, stadoše udarati
jedan na drugoga te se poklaše. 24 Kad Judejci
dođoše do stražare prema pustinji i obazreše se na
mnoštvo, a ono gle, mrtva tjelesa leže po zemlji; nitko
se nije spasio. 25 Tada dođe Jošafat s narodom da
pokupi plijen i nađoše ga mnogo: svakoga blaga,
odjeće i dragocjenih predmeta; naplijenili su toliko
da više nisu mogli nositi; tri su dana pljačkali plijen
jer ga je bilo mnogo. 26 Četvrti se dan sakupiše
u Dolini blagoslova: ondje su hvalili Jahvu, pa se
zato ono mjesto prozvalo Emek Beraka, Dolina
blagoslova, do danas. 27 Potom se okrenuše svi
Judejci i Jeruzalemci, s Jošafatom na čelu, da se
vrate u Jeruzalem u veselju, jer ih je Jahve razveselio
nad njihovim neprijateljima. 28 Došli su u Jeruzalem s
harfama, citrama i trubama u Dom Jahvin. 29 A strah
Božji ušao je u sva zemaljska kraljevstva kad su čula
da je Jahve zavojštio na Izraelove neprijatelje. 30
Tako je počinulo Jošafatovo kraljevstvo, jer mu je
Bog dao mir odasvud uokolo. 31 Jošafat je kraljevao
nad Judejcima. Bilo mu je trideset i pet godina kad
se zakraljio; kraljevao je dvadeset i pet godina u
Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći
Šilhijeva. 32 Išao je putem oca Ase ne skrećući s
njega nego čineći što je pravo u Jahvinim očima.
33 Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, jer narod još
nije bio upravio svoje srce Bogu otaca. 34 Ostala
Jošafatova djela, od prvih do posljednjih, zapisana
su u povijesti Hananijeva sina Jehua i uvrštena su u
Knjigu o izraelskim kraljevima. 35 Poslije toga udružio
se judejski kralj Jošafat s izraelskim kraljem Ahazjom,
koji je bezbožno radio. 36 Udružio se s njim zato da
naprave lađe i da odu u Taršiš; napravili su lađe u
Esjon Geberu. 37 Dodavahuov sin Eliezer iz Mareše
prorekao je protiv Jošafata: “Budući da si se udružio
s Ahazjom, Jahve će razoriti tvoja djela.” Lađe su se
razbile i nisu mogle otploviti u Taršiš.

21 Jošafat počinu kraj svojih otaca i bi sahranjen
uz njih u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Joram. 2 Joram je imao šestoricu
braće, Jošafatovih sinova: Azarju, Jehiela, Zahariju,
Azarju, Mihaela i Šefatju. Svi su oni bili sinovi
izraelskog kralja Jošafata. 3 Otac im je dao mnoge
darove u srebru, zlatu i dragocjenostima, s utvrđenim
gradovima u Judi; kraljevstvo je dao Joramu jer je bio
prvenac. 4 Stupivši na očevo prijestolje i utvrdiv se,
Joram pobi svu braću mačem, pa i neke izraelske
knezove. 5 Joramu su bile trideset i dvije godine kad
se zakraljio, a kraljevao je osam godina u Jeruzalemu.

6 Živio je poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov,
jer mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u
Jahvinim očima. 7 Ipak Jahve ne htjede razoriti kuće
Davidu zbog Saveza što ga sklopi s njim i zato što mu
obeća da će dati svjetiljku njemu i njegovim sinovima
zauvijek. 8 U njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše
ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja. 9 Zato
Joram pođe sa svojim vojskovođama i sa svim bojnim
kolima. Diže se noću i pobi Edomce koji bijahu opkolili
njega i zapovjednike bojnih kola. 10 Ipak su se Edomci
oslobodili ispod judejske vlasti sve do danas. U isto
se doba odmetnu i Libna da ne bude pod njegovom
vlašću, jer je on ostavio Jahvu, Boga svojih otaca.
11 Još je i uzvišice napravio po judejskim gorama,
naveo na blud Jeruzalemce i zaveo Judejce. 12 Tada
mu od proroka Ilije stiže pismo: “Ovako veli Jahve,
Bog tvoga oca Davida: 'Kako nisi išao putovima oca
Jošafata, ni putovima judejskoga kralja Ase, 13 nego
si išao putovima izraelskih kraljeva i naveo na blud
Judejce i Jeruzalemce, kao što je učinio dom Ahabov,
a uz to si poubijao vlastitu braću, svoju obitelj, koji
bjehu bolji od tebe: 14 evo, Jahve će svaliti veliku
nesreću na tvoj narod, na tvoje sinove, tvoje žene, na
sve tvoje imanje. 15 Oboljet ćeš od mnogih bolesti:
od bolesti u crijevima, tako da će ti crijeva izaći od
bolesti koja će trajati dane i dane.'” 16 Jahve podiže
na Jorama srdžbu Filistejaca i Arapa koji žive kraj
Etiopljana. 17 Oni napadoše Judeju i osvojiše je,
porobiše sve blago što se našlo u kraljevu dvoru, pa i
njegove sinove i njegove žene, tako da nije ostao
nitko, osim najmlađega sina, Joahaza. 18 Poslije
svega toga udari ga Jahve neizlječivom crijevnom
bolešću. 19 Ona je trajala dane i dane, a kad su se
navršile dvije godine, izašla su mu crijeva s bolešću
te je umro u strašnim mukama. Narod mu nije priredio
mirisna paljenja, kao što je palio njegovim ocima. 20
Bile su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a
osam je godina kraljevao u Jeruzalemu. Preminuo je,
a nitko nije požalio za njim; i sahraniše ga u Davidovu
gradu, ali ne u kraljevskoj grobnici.

22 Jeruzalemci zakraljiše na njegovo mjesto
najmlađeg mu sina, Ahazju, jer sve starije
bijaše poubijala četa koja je s Arapima navalila na
tabor; tako se zakraljio Ahazja, sin judejskoga kralja
Jorama. 2 Bile su mu četrdeset i dvije godine kad se
zakraljio. Kraljevao je jednu godinu u Jeruzalemu.
Materi mu je bilo ime Atalija, Omrijeva kći. 3 I on
je išao putovima doma Ahabova, jer ga mati zlo
svjetovaše. 4 Činio je što je zlo u Jahvinim očima,
kao dom Ahabov, jer mu baš oni bijahu savjetnici
poslije očeve smrti, na njegovu propast. 5 Po njihovu
je savjetu pošao s Joramom, sinom izraelskoga
kralja Ahaba, u boj na aramejskoga kralja Hazaela
u Ramot Gilead. Ali su Aramejci porazili Jorama. 6
On se vratio da se liječi u Jizreelu od rana što mu ih
zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim kraljem
Hazaelom. Joramov sin Ahazja, judejski kralj, sišao
je u Jizreel da posjeti Ahabova sina Jorama jer se
Joram razbolio. 7 Ali Bog učini da taj posjet Joramu
bude na propast Ahazji. Došavši, izišao je s Joramom
na Nimšijeva sina Jehua, koga je Jahve pomazao da
iskorijeni Ahabovu kuću. 8 Dok je izvršavao osvetu
nad Ahabovom kućom, Jehu zateče judejske knezove
i sinove Ahazjine braće koji su posluživali Ahazju i
pobi ih, 9 a onda krenu u potragu za Ahazjom. Uhvatili
su ga dok se krio u Samariji, doveli ga k Jehuu, koji
ga smaknu. Ukopali su ga, jer su rekli: “Sin je onoga
Jošafata koji je tražio Jahvu svim srcem.” Tako ne
ostade nitko od Ahazjine kuće koji bi imao snage
da bude kralj. 10 Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši
gdje joj sin poginu, ustade i posmica sav kraljevski
rod Judina plemena. 11 Ali kraljeva kći Jošeba uze
Ahazjina sina Joaša; ukravši ga između kraljevih
sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u ložnicu.
Tako ga je Jošeba, kći kralja Jorama, žena svećenika
Jojade, sakrila od Atalije, jer je bila Ahazjina sestra, te
nije bio pogubljen. 12 Bio je sakriven s njima u Domu
Božjem šest godina, sve dok je zemljom vladala
Atalija.

23 Sedme se godine Jojada ojunači i poče tražiti
satnike: Jerohamova sina Azarju, Johananova
sina Jišmaela, Obedova sina Azarju, Adajina sina
Maaseju, Zikrijeva sina Elišafata, i sklopi s njima
savez. 2 Počeše obilaziti po Judeji i skupiše levite iz
svih judejskih gradova i obiteljske glavare u Izraelu
te dođoše u Jeruzalem. 3 Sav zbor sklopi savez s
kraljem u Domu Božjem. Jojada im reče: “Gle, kraljev
će sin kraljevati kao što je obećao Jahve za Davidove
sinove. 4 Evo što valja da učinite: trećina vas koji
subotom ulazite u službu, i svećenici i leviti, neka
budu vratari na pragovima; 5 trećina neka bude u
kraljevskom dvoru, trećina na Jesodskim vratima, sav
narod u predvorjima Doma Jahvina. 6 Nitko neka
ne ulazi u Dom Jahvin, osim svećenika i levita koji
poslužuju; oni neka ulaze jer su posvećeni. Sav narod
neka se drži Jahvine naredbe. 7 Leviti neka okruže
kralja, svaki s oružjem u ruci, i tko god pokuša ući u
Dom neka bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god
pođe ili izađe.” 8 Leviti i sav judejski narod učinili su
sve onako kako je naredio svećenik Jojada. Svaki

je uzeo svoje ljude koji subotom ulaze u službu s
onima koji subotom izlaze. Jer svećenik Jojada nije
otpustio redova. 9 Svećenik Jojada dade satnicima
koplja, štitove i oklope kralja Davida što su bili u
Božjemu Domu. 10 Postavio je sav narod, svakoga s
kopljem u ruci, od južne do sjeverne strane Doma,
prema žrtveniku i prema Domu oko kralja unaokolo.
11 Tada izvedoše kraljeva sina, staviše mu krunu na
glavu, dadoše mu Svjedočanstvo i pomazaše ga za
kralja. Tada Jojada i njegovi sinovi povikaše: "Živio
kralj!" 12 Kad Atalija ču viku naroda koji se skupio
i hvalio kralja, dođe k narodu u Jahvin Dom. 13
Pogleda bolje, kad gle, kralj stoji na svojem mjestu
na ulazu, a pred kraljem zapovjednici i svirači; sav
puk kliče od radosti i trubi u trube, pjevači pjevaju uz
glazbala i predvode hvalospjeve. Tad Atalija razdrije
haljine i povika: "Izdaja, izdaja!" 14 Svećenik Jojada
naredi satnicima i vojnim zapovjednicima: "Izvedite je
kroz redove napolje i tko krene za njom pogubite ga
mačem!" Još je svećenik dodao: "Nemojte je smaknuti
u Jahvinu Domu!" 15 Staviše ruke na nju i kad je kroz
Konjska vrata stigla do kraljevskoga dvora, ondje je
pogubiše. 16 Tada Jojada sklopi savez između Jahve,
naroda i kralja da narod bude Jahvin. 17 Potom
sav narod otiđe u Baalov hram, razori ga skupa
sa žrtvenicima i polomi likove; Baalova svećenika
Matana ubiše pred žrtvenicima. 18 Zatim Jojada
postavi straže kod Jahvina Doma pod nadzorom
svećenika i levita, koje David bijaše porazdijelio za
službu u Jahvinu Domu da bi Jahvi prinosili paljenice,
kao što je pisano u Mojsijevu Zakonu, s veseljem i s
pjesmama, kako uredi David. 19 Postavio je i vratare
na vratima Jahvina Doma da ne bi ulazio čovjek nečist
od bilo čega. 20 Uzevši satnike, odličnike i uglednike
u narodu i sav puk, izveo je kralja iz Jahvina Doma,
a onda su ušli kroz gornja vrata u kraljevski dvor i
posadili kralja na kraljevsko prijestolje. 21 Sav se puk
veselio, a grad se umirio, jer su Ataliju ubili mačem.

24 Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio,
a kraljevao je četrdeset godina u Jeruzalemu.
Materi mu je bilo ime Sibja iz Beer Šebe. 2 Joaš
je činio što je pravo u Jahvinim očima dok je bio
živ svećenik Jojada. 3 Jojada ga je oženio dvjema
ženama i on je s njima imao sinova i kćeri. 4 Poslije
toga nakanio je u srcu obnoviti Jahvin Dom. 5 Skupivši
svećenike i levite, reče im: "Zađite po judejskim
gradovima i kupite od svih Izraelaca novaca da se
obnovi Dom vašega Boga, od godine do godine, a vi
pohitite s tim poslom." Ali se levitima nije htjelo. 6
Zato kralj pozva poglavara Jojadu i reče mu: "Zašto
ne tražiš od levita da donose iz Judeje i iz Jeruzalema
porez koji je odredio Jahvin sluga Mojsije i Izraelov
zbor za Šator svjedočanstva? 7 Atalija i njeni sinovi
bijahu poharali Božji Dom, i sve stvari što su bile
posvećene Jahvinu Domu upotrijebili su za baale." 8
Potom kralj zapovjedi da se napravi kovčeg i stavi
izvana na vrata Jahvina Doma. 9 Oglasiše po Judi i
Jeruzalemu da se donosi Jahvi porez što ga bijaše
odredio Božji sluga Mojsije Izraelu u pustinji. 10
Obradovaše se svi knezovi i sav narod i počeše
donositi i bacati u kovčeg dok se nije napunio. 11
Leviti bi donosili kovčeg kraljevskom nadgledništvu,
i kad bi se vidjelo da ima mnogo novaca, dolazio
je kraljev tajnik i povjerenik svećeničkog poglavara
te bi ispraznili kovčeg. Onda su ga opet odnosili i
stavljali na njegovo mjesto. Tako su činili svaki dan i
sabrali mnogo novca. 12 Onda su ga kralj i Jojada
davali poslovođama nad poslom oko Jahvina Doma,
a oni su za plaću unajmljivali klesare i drvodjelce da
se obnovi Jahvin Dom, pa kovače i mjedare da se
popravi Jahvin Dom. 13 Poslovođe su poslovale i
popravljanje je napredovalo pod njihovom upravom;
vratili su Božji Dom u red i obnovili ga. 14 A kad su
sve svršili, donijeli su pred kralja i Jojadu novce što
su ostali; od toga su napravili posuđe za Jahvin Dom,
posuđe za posluživanje, za paljenje, plitice i druge
zlatne i srebrne predmete. Paljenice su se prinosile u
Jahvinu Domu bez prestanka dok je god živio Jojada.
15 Onda je Jojada, ostarjevši i nasitivši se života, umro
u sto i tridesetoj godini. 16 Sahranili su ga u Davidovu
gradu kod kraljeva, jer je činio dobro u Izraelu i prema
Bogu i njegovu Domu. 17 Poslije Jojadine smrti došli
su Judini knezovi i poklonili se kralju. Tada ih kralj
poče slušati. 18 Judejci bijahu ostavili Jahvu, Boga
otaca, i stali služiti ašerama i likovima; došla je Božja
srdžba na Judejce i na Jeruzalem za tu krivicu. 19
Slao im je Bog proroke da ih obrate k Jahvi, oni su ih
opominjali, ali oni nisu htjeli slušati. 20 Tada Božji duh
napuni Jojadina sina, svećenika Zahariju, koji, stavši
poviše naroda, reče: "Ovako veli Bog: 'Zašto kršite
Jahvine zapovijedi? Zašto nećete da budete sretni?
Kako ste vi ostavili Jahvu, i on će vas ostaviti.'" 21 Ali
su se oni pobunili protiv njega i zasuli ga kamenjem
po kraljevoj zapovijedi u predvorju Jahvina Doma. 22
Ni kralj Joaš ne sjeti se ljubavi koju mu učini otac
Jojada, nego mu ubi sina; a on je umirući rekao:
"Jahve neka vidi i osveti!" 23 Kad je prošla godina
dana, diže se na nj aramejska vojska i, navalivši na
Judu i Jeruzalem, pobi sve knezove u narodu i posla
sav plijen kralju u Damask. 24 Iako je aramejska
vojska bila malena po ljudstvu, ipak joj je Jahve

predao u ruke vrlo brojnu vojsku, jer ostaviše Jahvu,
Boga svojih otaca. Tako su se Aramejci na Joašu
osvetili. 25 Kad su otišli od njega, ostaviv ga u teškim
bolestima, pobuniše se protiv njega njegovi časnici jer
bijaše ubio sina svećenika Jojade, pa i oni njega ubiše
na postelji te je poginuo; sahranili su ga u Davidovu
gradu, ali ga nisu ukopali u kraljevskoj grobnici. 26
Evo onih što se urotiše protiv njega: Zabad, sin
Amonke Šimeate, i Jozabad, sin Moapke Šimrite. 27
A o njegovim sinovima i o velikim proroštvima protiv
njega, o obnavljanju Doma Božjega, sve je zapisano u
tumačenju Knjige o kraljevima. Na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Amasja.

25 Amasji je bilo dvadeset i pet godina kad se
zakraljio; kraljevao je dvadeset i devet godina u
Jeruzalemu. Mati mu se zvala Joadana i bila je iz
Jeruzalema. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima,
ali ne svim srcem. 3 Kad je učvrstio kraljevstvo,
pogubio je časnike koji su ubili kralja, njegova oca.
4 Ali im sinova nije pogubio, prema onome što je
napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve
zapovijeda: “Neka se očevi ne pogubljuju za sinove,
ni sinovi za očeve, nego svatko neka gine za svoj
grijeh.” 5 Potom Amasja skupi Judejce i svega Judu i
Benjamina, razvrsta ih prema obiteljima, tisućnicima i
satnicima. Pošto popisa od dvadeset godina naviše,
nađe trista tisuća izabranih momaka za vojsku,
vičnih koplju i štitu. 6 Među Izraelcima najmi sto
tisuća hrabrih junaka za sto srebrnih talenata. 7
Ali k njemu dođe čovjek Božji i reče: “Kralju, neka
ne ide s tobom izraelska vojska, jer Jahve nije s
Izraelcima ni s Efrajimovim sinovima, 8 nego idi ti
sam, ponesi se junački u boju; inače će te oboriti Bog
pred neprijateljem, jer Bog može pomoći i oboriti.”
9 Tada Amasja upita čovjeka Božjeg: “A što će biti
od sto talenata koje sam dao izraelskim četama?”
Božji čovjek odgovori: “Jahve ima da ti dade više od
toga.” 10 Tada Amasja odvoji čete koje mu bijahu
došle od Efrajima, da se vrate u svoje mjesto. Ali se
vojnici razgnjeviše na Judejce i vratiše se u svoje
mjesto plamteći od srdžbe. 11 A Amasja, ohrabriv se,
povede narod, ode u Slanu dolinu i pobi deset tisuća
seirskih sinova. 12 Judini su sinovi zarobili deset
tisuća živih, odveli ih na vrh hridi te ih pobacali, tako
da se svi razmrskaše. 13 Četa koju je Amasja poslao
natrag da ne ide s njima u boj harala je po judejskim
gradovima od Samarije pa do Bet Horona i pobila u
njima tri tisuće ljudi i naplijenila silan plijen. 14 Poslije
toga, kad se Amasja vratio razbivši Edomce, donio je
bogove seirskih sinova, postavio ih sebi za bogove i
počeo im se klanjati i kaditi im. 15 Tada se Jahve
razgnjevi na Amasju i posla k njemu proroka koji
ga upita: “Zašto tražiš bogove toga naroda koji nisu
izbavili svoga naroda iz tvoje ruke?” 16 Dok je on
to govorio, kralj ga upita: “Jesi li postavljen kralju
za savjetnika? Prestani! Zašto da te pogube?” Tada
prorok ušutje, ali nadoda: “Znam da te Bog odlučio
uništiti kad to činiš a ne slušaš mojega savjeta.” 17
Tada judejski kralj Amasja smisli i poruči izraelskom
kralju Joašu, sinu Jehuova sina Joahaza: “Dođi da se
ogledamo!” 18 A izraelski kralj Joaš odvrati judejskom
kralju Amasji: “Libanonski je trn jedanput poslao
glasnike k libanonskom cedru i poručio: 'Daj kćer
mome sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske
prošle i trn izgazile. 19 Potukao si Edomce, pa ti
se srce uzobijestilo i tražiš slavu. Radije ostani kod
kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš da padneš i ti i svi
Judejci s tobom?” 20 Ali Amasja ne posluša, jer tako
bijaše odredio Bog, da ih preda u ruke Joašu zato
što su pristali uz edomske bogove. 21 Izađe izraelski
kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj
Amasja u Bet Šemešu u Judeji. 22 Izraelci poraziše
Judejce i oni pobjegoše pod svoj šator. 23 Izraelski
kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskog kralja
Amasju, sina Joaševa, sina Joahazova, i odvede ga u
Jeruzalem; onda sruši jeruzalemski zid od Efrajimovih
vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine
lakata. 24 Uzevši sve zlato, srebro i posuđe što se
nalazilo u Domu Božjem kod Obed Edoma i u riznici
kraljevskog dvora, povrh toga i taoce, vrati se u
Samariju. 25 Judejski je kralj Amasja, Joašev sin, živio
još petnaest godina poslije smrti izraelskoga kralja
Joaša, Joahazova sina. 26 Ostala Amasjina djela, od
prvih do posljednjih, zapisana su u Knjizi o judejskim i
izraelskim kraljevima. 27 Otkako je Amasja ostavio
Jahvu, kovala se protiv njega urota u Jeruzalemu.
Iako je pobjegao u Lakiš, poslaše za njim u Lakiš
ljude koji ga ondje ubiše. 28 Odande su ga prenijeli
na konjima i sahranili kraj njegovih otaca u Judinu
gradu.

26 Tada sav judejski narod uze Uziju, komu bijaše
šesnaest godina, i zakraljiše ga namjesto
njegova oca Amasje. 2 On je opet sagradio Elat
vrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo kod svojih
otaca. 3 Uziji bijaše šesnaest godina kad se zakraljio,
a kraljevao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu.
Mati mu se zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema. 4
Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao
i njegov otac Amasja. 5 Tražio je Boga za života
Zaharije, koji ga je učio Božjem strahu; dokle je god

tražio Jahvu, davao mu je Bog sreću. 6 On je izišao i
zavojštio na Filistejce, srušio zid Gata, zid Jabne i zid
Ašdoda; sagradio je mjesta po Ašdodu i Filisteji. 7
Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i protiv Arapa,
koji su živjeli u Gur Baalu, i protiv Meunjana. 8
Amonci su davali danak Uziji, a njegov se glas pronio
do Egipta, jer se bijaše vrlo osilio. 9 Uzija je sagradio
kule u Jeruzalemu kod Ugaonih vrata, kod Dolinskih
vrata i na uglu te ih utvrdio. 10 Sagradio je i u pustinji
kule i iskopao mnogo studenaca, jer je imao mnogo
stoke i u Šefeli i po Ravnici, ratara i vinogradara u
gorama i vrtovima, jer je volio poljodjelstvo. 11 Uzija je
imao vojsku vještu boju koja je išla u rat u četama po
broju kako ih je izbrojio tajnik Jeiel i nadzornik Maasja
pod upravom Hananije, jednoga od kraljevih knezova.
12 Svega je na broj bilo, obiteljskih glavara, hrabrih
junaka, dvije tisuće i šest stotina. 13 Pod njihovom je
upravom bilo silne vojske trista sedam tisuća i pet
stotina boju vičnih ratnika da pomažu kralju protiv
neprijatelja. 14 Uzija je pripravio svoj vojsci štitove,
koplja, kacige, oklope, lukove i kamenje za praćke.
15 Napravio je u Jeruzalemu vješto smišljene bojne
sprave, iznašašće nekoga graditelja, da stoje na
kulama i na kruništima, da bacaju strijele i veliko
kamenje; pronio mu se glas nadaleko jer je uživao
čudesnu pomoć sve dok se nije osilio. 16 Ali kad se
osilio, uzobijestilo mu se srce dotle da se pokvario te
se iznevjerio Jahvi, svome Bogu, jer je ušao u Jahvin
Hekal i počeo prinositi kad na kadionom žrtveniku. 17
Ali je za njim ušao svećenik Azarja i s njim osamdeset
Jahvinih svećenika, čestitih ljudi. 18 Oni ustadoše na
kralja Uziju govoreći: “Nije tvoje, Uzijo, da kadiš Jahvi,
nego je to dužnost svećenika, Aronovih sinova, koji
su posvećeni da kade. Izlazi iz Svetišta! Iznevjerio si
se. I ne služi ti na čast pred Bogom Jahvom!” 19 Tada
se Uzija rasrdi držeći u ruci kadionicu da kadi; kad
se rasrdio na svećenike, izbi mu guba na čelu pred
svećenicima u Domu Jahvinu kraj kadionog žrtvenika.
20 Kad ga svećenički poglavar Azarja i svi svećenici
izbližega pogledaše, a ono, gle, izbila mu guba na
čelu; brže ga otjeraše odande, a i on sam pohitje
da iziđe jer ga Jahve bijaše udario. 21 Kralj Uzija
ostade gubav do smrti i stanovaše u odvojenoj kući,
jer bijaše odstranjen od Doma Jahvina; njegov je
sin Jotam bio upravitelj kraljevskoga dvora i sudio
je puku zemlje. 22 Ostala Uzijina djela, od prvih do
posljednjih, opisao je Amosov sin, prorok Izaija. 23
Uzija je počinuo i sahranili su ga kraj njegovih otaca
na polju kod kraljevske grobnice, rekavši: “Gubav je.”
Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jotam.

27 Jotamu je bilo dvadeset i pet godina kad se
zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u
Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Jeruša, Sadokova
kći. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim
kao otac mu Uzija; samo što nije ušao u Jahvin Hekal.
Narod je i dalje bio pokvaren. 3 Sagradio je Gornja
vrata Doma Jahvina; i na Ofelskom zidu mnogo je
gradio. 4 Podigao je i gradove po Judejskoj gori, a
u šumama dvorove i kule. 5 Vojevao je s kraljem
Amonovih sinova i pobijedio ih. Amonovi su mu sinovi
dali one godine sto srebrnih talenata i deset tisuća
kora pšenice i deset tisuća kora ječma. Toliko su
mu Amonovi sinovi priložili i druge i treće godine. 6
Tako se Jotam utvrdio, jer je uredio svoj život pred
Jahvom, svojim Bogom. 7 Ostala su Jotamova djela i
svi njegovi ratovi i putovi zapisani u Knjizi o izraelskim
i judejskim kraljevima. 8 Bilo mu je dvadeset i pet
godina kad se zakraljio. Kraljevao je šesnaest godina
u Jeruzalemu. 9 Tada Jotam počinu kod otaca i
sahraniše ga u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto
zakralji sin mu Ahaz.

28 Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zakraljio,
a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu,
ali nije činio što je pravo u Jahvinim očima kao što je
činio njegov otac David. 2 Živio je poput izraelskih
kraljeva, pa je i likove salio baalima. 3 Sam je prinosio
kad u dolini Hinomova sina i proveo vlastite sinove
kroz oganj, po gnusnom običaju krivobožačkih naroda
što ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima. 4
Prinosio je žrtve i kadio po uzvišicama i brežuljcima
i pod svakim zelenim drvetom. 5 Zato ga Jahve,
njegov Bog, predade u ruke aramejskom kralju te ga
on potuče, zarobi mu veliko mnoštvo ljudi i odvede
ih u Damask. Još je bio predan u ruke izraelskom
kralju koji ga je hametice porazio. 6 Remalijin je sin
Pekah pobio među Judejcima sto dvadeset tisuća
hrabrih junaka u jedan dan, jer su bili ostavili Jahvu,
Boga svojih otaca. 7 A junak od Efrajimova plemena
Zikri pogubio je kraljeva sina Maaseju i dvorskoga
upravitelja Azrikama i Elkanu, drugoga do kralja. 8
Izraelovi su sinovi zarobili od svoje braće dvjesta
tisuća žena, sinova i kćeri, a zadobili su i silan plijen
od njih i odnijeli ga u Samariju. 9 Ondje bijaše Jahvin
prorok po imenu Oded; izašao on pred vojsku što je
išla u Samariju i rekao: “Gle, Jahve, Bog vaših otaca,
razjario se na Judejce i zato ih je predao u vaše ruke
te ste ih gnjevno pobili da je do neba doprlo. 10 A
sada još mislite podjarmiti Judejce i Jeruzalemce
da vam budu robovi i robinje; a ipak, niste li i vi
puni krivice prema Jahvi, svome Bogu? 11 Zato me

poslušajte sada i vratite to roblje što ga zarobiste
od svoje braće, jer će se izliti na vas Jahvin gnjev.”
12 Tada ustadoše neki između glavara Efrajimovih
sinova, i to Johananov sin Azarja, Mešilemotov sin
Berekja i Šalumov sin Ezekija, Hadlajev sin Amasa,
na one što su se vraćali s vojske. 13 Pa im rekoše:
“Nemojte dovoditi ovamo toga roblja, jer, uz krivicu
koja je na nama pred Jahvom, vi mislite još dometnuti
na naše grijehe i na našu krivicu, kao da nije dosta
velika naša krivica i jarosni gnjev na Izraelu.” 14 Tada
ostaviše ratnici roblje i plijen pred knezovima i svim
zborom. 15 Onda su poimence prozvani ljudi ustali,
osokolili robove, obukli sve gole u odjeću iz plijena; a
kad su ih obukli, obuli, nahranili, napojili i namazali,
poveli su na magarcima sve iznemogle i odveli ih u
palmov grad Jerihon do njihove braće, a potom se
vratili u Samariju. 16 U to je doba kralj Ahaz zamolio
asirske kraljeve da mu pomognu. 17 Edomci bijahu
opet navalili i porazili Judejce te ih odveli u roblje.
18 Filistejci se raširili po gradovima Judejske Šefele
i Negeba i, zauzevši Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot i
Soko sa selima, Timnu sa selima i Gimzo sa selima,
nastanili se ondje. 19 Jahve je počeo ponižavati
Judejce zbog judejskoga kralja Ahaza, jer je Ahaz
razuzdao Judejce i teško se iznevjerio Jahvi. 20
Došao je na nj asirski kralj Tiglat-Pileser i pritijesnio
ga umjesto da ga utvrdi. 21 Ahaz bijaše opljačkao
Jahvin Dom, kraljevski dvor i knezove, i sve to dao
asirskom kralju, ali mu ništa nije pomoglo. 22 Dok je
bio u nevolji, postao je još nevjerniji Jahvi; takav je
bio kralj Ahaz. 23 Počeo je žrtvovati damaščanskim
bogovima koji su ga porazili, misleći: “Kad bogovi
aramejskih kraljeva njima pomažu, žrtvovat ću im da
bi i meni pomagali.” Ali su oni bili na propast njemu i
svem Izraelu. 24 Ahaz je pokupio posuđe iz Božjega
Doma, slupao ga, zatvorio vrata Jahvina Doma i
podigao žrtvenike po svim uglovima u Jeruzalemu. 25
I u svakom je pojedinom judejskom gradu podigao
uzvišice da kadi tuđim bogovima, dražeći Jahvu, Boga
otaca. 26 Ostala su njegova djela i svi njegovi putovi,
od prvih do posljednjih, zapisani u Knjizi o judejskim i
izraelskim kraljevima. 27 Onda je Ahaz počinuo kod
otaca. Sahranili su ga u Gradu, u Jeruzalemu, ali ga
nisu unijeli u grobnicu judejskih kraljeva. Na njegovo
se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

29 Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad se
zakraljio. Kraljevao je dvadeset i devet godina u
Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Abija, kći Zaharijina.
2 Činio je što je pravo u očima Jahvinim, sasvim kao i
njegov otac David. 3 Prve godine prvoga mjeseca
svojega kraljevanja otvorio je vrata Doma Jahvina
i popravio ih. 4 Onda je pozvao svećenike i levite
i, sabravši ih na istočni trg, 5 rekao: “Čujte me,
leviti! Sada se posvetite i posvetite Dom Jahve,
Boga svojih otaca, i uklonite nečist iz Svetinje. 6
Naši su se oci iznevjerili i radili što je zlo u očima
Jahve, našega Boga. Ostavili su ga i odvratili lice od
Jahvina Prebivališta, okrenuvši mu leđa. 7 Zatvorili su
trijemska vrata i potrnuli svjetiljke; nisu kadili kadom
niti su prinosili paljenice u Svetištu Izraelova Boga. 8
Zato se Jahve rasrdio na Judejce i na Jeruzalem te je
dopustio da budu zlostavljeni i da budu na užas i ruglo,
kako vidite svojim očima. 9 I očevi su nam, eto, pali
od mača, a sinovi, kćeri i žene zato su nam u ropstvu.
10 Sad sam, dakle, namislio u svom srcu sklopiti
Savez s Jahvom, Izraelovim Bogom, da bi se odvratio
od nas njegov jarosni gnjev. 11 Moja djeco, sad se
nemojte lijeniti, jer vas je izabrao Jahve da stojite
pred njim, da mu služite i da mu budete službenici
i da mu kadite.” 12 Tada ustadoše leviti: Amasajev
sin Mahat i Azarjin sin Joel od Kehatovih sinova; od
Merarijevih sinova: Abdijev sin Kiš i Jehalelelov sin
Azarja; od Geršonovaca: Zimin sin Joah i Joahov sin
Eden; 13 od Elisafanovih sinova: Šimri i Jeiel; od
Asafovih sinova: Zaharija i Matanija; 14 od Hemanovih
sinova: Jehiel i Šimej; od Jedutunovih sinova: Šemaja
i Uziel. 15 Oni skupiše braću, posvetiše se i dođoše
kako je bio zapovjedio kralj po Jahvinim riječima da
očiste Jahvin Dom. 16 Svećenici uđoše u Jahvin
Dom da ga očiste. Počeli su svu nečist što su je
našli u Jahvinu Hekalu iznositi u predvorje Jahvina
Doma; leviti su je primali iznoseći je napolje na potok
Kidron. 17 Počeli su posvećivati prvoga dana prvoga
mjeseca, a osmoga su dana istoga mjeseca ušli u
Jahvin trijem; posvećivali su Jahvin Dom osam dana;
šesnaestoga su dana prvoga mjeseca završili. 18
Onda su ušli kralju Ezekiji i rekli: “Očistili smo sav
Jahvin Dom: žrtvenik za paljenice sa svim njegovim
priborom, stol za prinesene kruhove sa svim njegovim
priborom, 19 a sve posuđe koje bijaše zabacio kralj
Ahaz za svojega kraljevanja i nevjere opet smo
obnovili i posvetili; eno ga pred Jahvinim žrtvenikom.”
20 Tada kralj Ezekija porani, skupi gradske knezove
i ode u Jahvin Dom. 21 Dovedoše sedam mladih
junaca, sedam ovnova, sedam jaganjaca, sedam
jaraca za okajnicu, za kraljevstvo i za Svetište i za
Judu; on zapovjedi Aronovim sinovima svećenicima
da ih prinesu za paljenicu na Jahvinu žrtveniku. 22
Zaklavši goveda, svećenici uzeše krv i poškropiše
žrtvenik; zaklaše ovnove i krvlju poškropiše žrtvenik,
zaklaše jaganjce i krvlju poškropiše žrtvenik. 23

Dovedoše jarce za okajnicu pred kralja i pred zbor te
metnuše ruke na njih. 24 Onda ih zaklaše svećenici
i prinesoše kao okajnicu njihovu krv na žrtveniku
da izvrše obred pomirenja za sav Izrael, jer kralj
bijaše zapovjedio da se prinese paljenica i okajnica
za sav Izrael. 25 Postavio je u Jahvinu Domu levite s
cimbalima, harfama i citrama, kako bijaše zapovjedio
David, kraljev vidjelac Gad i prorok Natan, jer je od
Jahve dolazila zapovijed po njegovim prorocima.
26 Tako su leviti stajali s Davidovim glazbalima, a
svećenici s trubama. 27 Tada Ezekija zapovjedi da
prinesu paljenice na žrtveniku. Kad se stala prinositi
paljenica, počela je Jahvina pjesma uz trube i uz
glazbala izraelskoga kralja Davida. 28 Sav se zbor
klanjao, pjevači pjevali, a trubači trubili, i to sve dok
se nije svršila paljenica. 29 Kad se svršilo prinošenje
paljenice, kralj i svi koji bijahu s njim pobožno padoše
na koljena i pokloniše se. 30 Onda su kralj i knezovi
zapovjedili levitima da hvale Jahvu riječima Davida
i vidioca Asafa; oni su počeli hvaliti s najvećim
veseljem i, pavši ničice, poklonili se. 31 Tada Ezekija
progovori: “Sada ste posvetili ruke Jahvi; pristupite
i donesite klanice i zahvalnice u Dom Jahvin.” Sav
je zbor donio klanice i zahvalnice. Tko je god bio
spremna srca, prinio je paljenice. 32 Paljenica što ih
je donio zbor bijaše na broj: sedamdeset goveda, sto
ovnova, dvjesta jaganjaca, sve za paljenice Jahvi. 33
Ostalih posvećenih darova bilo je šest stotina goveda
i tri tisuće grla sitne stoke. 34 Ali je svećenika bilo
premalo, tako da nisu mogli oderati svih paljenica;
zato su im pomagala braća leviti, dok se nije svršio
posao i dok se nisu posvetili drugi svećenici, jer su
leviti bili gorljiviji srcem da se posvete nego svećenici.
35 Bilo je i mnogo paljenica s pretilinom od pričesnica
i s ljevanicama na paljenice. Tako se opet obnovila
služba u Jahvinu Domu. 36 I Ezekija se veselio, i sav
narod s njime, što je Bog spremio narodu, jer se sve
to iznenada dogodilo.

30 Potom Ezekija poruči svim Izraelcima i Judejcima
pa napisa i pisma Efrajimovu i Manašeovu
plemenu da dođu u Jahvin Dom u Jeruzalem da
proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu. 2 Kralj,
vijećajući s knezovima i sa svim zborom u Jeruzalemu,
odluči da slave Pashu drugoga mjeseca. 3 Toga
nisu mogli učiniti u pravo vrijeme jer nije bilo dosta
posvećenih svećenika, i narod se ne bijaše skupio u
Jeruzalemu. 4 I to je bilo prÓavo u kraljevim očima i
u očima svega zbora, 5 pa su odredili da se oglasi po
svem Izraelu od Beer Šebe pa do Dana da dođu i
proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu, u Jeruzalemu,
jer je premnogi nisu svetkovali kako je propisano. 6
Tako su otišli glasnici s pismima od kralja i njegovih
knezova po svem Izraelu i Judi te su govorili po
kraljevoj zapovijedi: “Izraelovi sinovi, obratite se Jahvi,
Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu Bogu, pa će se i on
obratiti k Ostatku koji vam je ostao od ruku asirskih
kraljeva. 7 I nemojte biti kao vaši očevi i vaša braća,
koji su se iznevjerili Jahvi, Bogu svojih otaca, te ih
je predao propasti, kako i sami vidite. 8 Nemojte,
dakle, biti tvrdovrati kao vaši očevi: pružite ruku Jahvi
i dođite u njegovu Svetinju koju je posvetio zauvijek
i služite Jahvi, svome Bogu, pa će odvratiti od vas
svoj žestoki gnjev. 9 Ako se obratite Jahvi, vaša će
braća i vaši sinovi naći milost u onih koji su ih zarobili
pa će se vratiti u ovu zemlju; jer je Jahve, vaš Bog,
milostiv i milosrdan i neće odvratiti lica od vas ako
se vi obratite njemu.” 10 I tako su glasnici krenuli od
grada do grada po Efrajimovoj i Manašeovoj zemlji
pa do Zebuluna, a ljudi im se podsmijavali i rugali.
11 Ipak su se neki od Ašerova, od Manašeova i od
Zebulunova plemena ponizili i došli u Jeruzalem.
12 Na Judejce je pak sišla Božja ruka i prožela ih
jednodušnošću da čine što bijaše zapovjedio kralj i
knezovi po Jahvinoj riječi. 13 Skupilo se u Jeruzalemu
mnogo naroda da slave Blagdan beskvasnih kruhova,
drugoga mjeseca; zbor je bio vrlo velik. 14 Tada su
ustali i uklonili žrtvenike što su bili u Jeruzalemu,
uklonili sve kadionike i bacili ih u potok Kidron. 15
Onda su stali klati Pashu četrnaestoga dana drugoga
mjeseca, a svećenici i leviti postidjeli se i, posvetiv se,
počeli unositi paljenice u Jahvin Dom. 16 Stali su na
svoje mjesto po pravilu, po Zakonu Mojsija, čovjeka
Božjeg; svećenici su škropili krvlju primajući je iz
ruku levita. 17 Kako ih bijaše mnogo u zboru koji se
nisu posvetili, leviti su klali pashalne jaganjce za sve
koji nisu bili čisti, da bi ih posvetili Jahvi. 18 Najveći
se dio naroda, mnogi od Efrajimova i Manašeova,
Jisakarova i Zebulunova plemena, nije očistio te je
jeo Pashu nepropisno. Ali se za njih pomolio Ezekija
govoreći: “Blagi Jahve neka očisti od grijeha svakoga
19 tko je upravio srce da traži Boga Jahvu, Boga
svojih otaca, ako i nije čist kako dolikuje Svetištu!”
20 Jahve je uslišio Ezekiju i oprostio narodu. 21 Tako
su Izraelovi sinovi koji su se zatekli u Jeruzalemu
svetkovali Blagdan beskvasnih kruhova sedam dana
s velikim veseljem, a leviti i svećenici hvalili Jahvu iz
dana u dan uz glazbala za Jahvinu slavu. 22 Ezekija
je hrabrio levite koji su pokazivali divnu privrženost
Jahvi. Jeli su svečanu žrtvu sedam dana, žrtvujući
žrtve pričesnice i slaveći Jahvu, Boga svojih otaca.
23 Potom je sav zbor vijećajući odlučio da svetkuje

još sedam dana; svetkovali su još sedam dana s
veseljem. 24 Judejski kralj Ezekija darovao je zboru
tisuću mladih junaca i sedam tisuća grla sitne stoke;
a knezovi darivali zboru tisuću mladih junaca i deset
tisuća grla sitne stoke; tada se posvetilo mnogo
svećenika. 25 Tako se proveselio sav judejski zbor,
i svećenici i leviti, i sav zbor što je bio došao iz
Izraela, i došljaci koji bijahu došli iz zemlje izraelske,
i stanovnici u Judeji. 26 Bilo je veliko veselje u
Jeruzalemu, jer od vremena Davidova sina Salomona,
izraelskoga kralja, nije bilo tako u Jeruzalemu. 27
Onda su ustali svećenici i leviti te blagoslovili narod:
njihov je glas bio uslišan, a njihova je molitva doprla
do Božjega svetog Prebivališta na nebu.

31 Kad se sve to svršilo, svi Izraelovi sinovi koji su
se našli ondje zađoše po judejskim gradovima
te su razbijali stupove, sjekli ašere i obarali uzvišice i
žrtvenike po svem Judinu, Benjaminovu, Efrajimovu i
Manašeovu plemenu dokle god nisu završili. Onda
se svi Izraelovi sinovi vratiše svaki na svoj posjed, u
svoje gradove. 2 Ezekija je opet uredio svećeničke i
levitske redove po njihovim redovima, svakoga prema
njegovoj službi, svećenike i levite, za paljenice i za
pričesnice, da služe, slave i hvale Boga na vratima
Jahvina tabora. 3 Odredio je kraljevski doprinos od
svoga imanja za paljenice, za paljenice jutarnje i
večernje i za paljenice što se prinose subotom, za
mlađaka i na blagdane, kako je napisano u Zakonu
Jahvinu. 4 Zapovjedio je narodu, jeruzalemskim
stanovnicima, da daju dio svećenicima i levitima da
se utvrde u Zakonu Jahvinu. 5 Kad se to razglasilo,
počeli su Izraelovi sinovi donositi najboljega žita,
novog vina, ulja i meda i svakojaka poljskog priroda i
donosili su obilne desetine od svega. 6 Izraelovi i
Judini sinovi, koji su živjeli u judejskim gradovima,
također su donosili desetinu od goveda i sitne stoke i
desetinu od svetih stvari posvećenih Jahvi, njihovu
Bogu; donosili su i davali sve hrpu na hrpu. 7
Trećega su mjeseca počeli slagati u hrpe, a sedmoga
su mjeseca završili. 8 Onda je došao Ezekija s
knezovima i, ugledavši hrpe, blagosloviše Jahvu i
njegov izraelski narod. 9 Potom se Ezekija propitao
kod svećenika i levita za hrpe. 10 Odgovarajući,
svećenički poglavar Azarja, od Sadokova doma, reče:
“Otkako su počeli donositi ove prinose u Dom Jahvin,
jedemo i siti smo, a mnogo i pretječe, jer je Jahve
blagoslovio svoj narod te je preteklo ovo mnoštvo.” 11
Tada Ezekija zapovjedi da se urede sobe u Jahvinu
Domu; kad su ih spremili, 12 počeli su onamo unositi
prinose, desetine i svetinje; nad tim je bio predstojnik
levit Konanija i brat mu Šimej, drugi do njega. 13
A Jehiel, Azazja, Nahat, Asahel, Jerimot, Jozabad,
Eliel, Jismakja, Mahat i Benaja biše postavljeni kao
nadglednici uz Konaniju i brata mu Šimeja, po nalogu
kralja Ezekije i Azarje, predstojnika u Božjem Domu.
14 Kore, sin levita Jimne, vratar Istočnih vrata, bio
je nad dragovoljnim Božjim prinosima da bi prinosio
Jahvine podizanice i svetinje nad svetinjama. 15 Pod
njim su bili Eden, Minjamin, Ješua, Šemaja, Amarja i
Šekanija po svećeničkim gradovima da savjesno dijele
svojoj braći po njihovim redovima, kako velikome tako
i malome - 16 osim muškaraca starijih od trideset
godina popisanih u rodovnicima - svima koji su dolazili
u Dom Jahvin na svoj svakidašnji posao da obave
obredne dužnosti po svojim redovima. 17 U rodovnike
su bili popisani svećenici po obiteljima i leviti od
dvadeset godina naviše po svojim službama, po
svojim redovima. 18 U rodovnike bijahu popisana sva
njihova djeca, njihove žene, njihovi sinovi i njihove
kćeri, za svekoliki zbor, jer su se iskreno posvetili
svetinjama. 19 Aronovi sinovi, svećenici na poljskim
pašnjacima svojih gradova, u svakom pojedinom
gradu, bijahu poimence određeni da daju dio svakome
muškarcu među svećenicima. Sve su rodovnike
sastavili leviti. 20 Ezekija je uradio tako po svoj Judeji
čineći što je dobro, pravo i vjerno pred Jahvom, svojim
Bogom. 21 U svakom poslu koji je počeo za službu
Božjega Doma, i u zakonu i u zapovijedi tražeći Boga,
trudio se svim svojim srcem i uspijevao.

32 Poslije tih događaja i dokaza vjernosti dođe
asirski kralj Sanherib i, ušavši u Judeju, opkoli
tvrde gradove misleći ih osvojiti. 2 Ezekija, vidjevši
gdje je došao Sanherib i kako snuje da zavojšti na
Jeruzalem, 3 posavjetova se s knezovima i s junacima
da začepi vodene izvore koji bijahu izvan grada.
Oni mu podupriješe osnovu. 4 Sabralo se mnogo
naroda te su začepili sva vrela i potok koji teče posred
zemlje; govorahu: “Zašto da asirski kraljevi nađu
toliko vode kad dođu!” 5 Ezekija se osokolio, obnovio
sav oboreni zid i podigao kule na njemu; izvana je
sagradio drugi zid i utvrdio Milon u Davidovu gradu;
napravio je mnogo kopalja i štitova, 6 zatim postavio
vojvode nad narodom i, pozvavši ih k sebi na trg kraj
gradskih vrata, ohrabri ih ovim riječima: 7 “Budite
hrabri i junaci; ne bojte se i ne plašite se asirskoga
kralja, ni svega mnoštva što je s njim, jer je s nama
moćniji nego s njim: 8 s njim je tjelesna mišica, a
s nama je Jahve, Bog naš, da nam pomaže i da
bije naše bojeve.” Narod se uzda u riječi judejskoga
kralja Ezekije. 9 Poslije toga asirski je kralj Sanherib,

dok bijaše kod Lakiša sa svom bojnom silom, poslao
sluge u Jeruzalem k judejskome kralju Ezekiji i k
svim Judejcima koji bijahu u Jeruzalemu i poručio
im: 10 “Ovako veli asirski kralj Sanherib: 'U što se
uzdate stojeći opsjednuti u Jeruzalemu? 11 Ne zavodi
li vas Ezekija da vas preda smrti od gladi i žeđi
kad govori: Jahve, Bog naš, izbavit će nas iz ruke
asirskoga kralja? 12 Nije li taj Ezekija uklonio njegove
uzvišice i njegove žrtvenike; i zapovjedio Judejcima i
Jeruzalemcima govoreći: Pred jednim se žrtvenikom
klanjajte i na njemu kadite! 13 Zar ne znate što sam
učinio ja i moji preci od svih zemaljskih naroda?
Zar su bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoje
zemlje iz moje ruke? 14 Koji je među svim bogovima
onih naroda što su ih sasvim uništili moji preci mogao
izbaviti narod iz moje ruke, da bi mogao vaš Bog
izbaviti vas iz moje ruke?' 15 Zato nemojte da vas
sada Ezekija vara i da vas tako zavodi i ne vjerujte
mu! Jer nijedan bog nikojega naroda ili kraljevstva
nije mogao izbaviti svoga naroda iz moje ruke, ni iz
ruke mojih predaka, a kamoli će vaš Bog izbaviti vas
iz moje ruke!” 16 Još su više njegove sluge napadale
Boga Jahvu i njegova slugu Ezekiju. 17 Napisao je i
pismo ružeći Jahvu, Izraelova Boga: “Kao što bogovi
zemaljskih naroda nisu izbavili svojih naroda iz moje
ruke, tako neće ni Ezekijin Bog izbaviti svojega naroda
iz moje ruke.” 18 I vikahu iza glasa, na judejskom
jeziku, jeruzalemskom narodu koji bijaše na zidu da
ga uplaše i prepadnu kako bi osvojili grad. 19 Govorili
su o jeruzalemskom Bogu kao o bogovima zemaljskih
naroda, bogovima koji su djelo čovječjih ruku. 20
Stoga se pomoli kralj Ezekija i prorok Izaija, Amosov
sin, i zazvaše nebo u pomoć. 21 Tada Jahve posla
anđela koji uništi sve hrabre junake, zapovjednike i
vojvode u vojsci asirskoga kralja, tako da se vratio
posramljen u svoju zemlju. A kad je ušao u hram
svoga boga, sasjekli su ga ondje mačem neki koji
su se rodili iz njegova krila. 22 Tako je Jahve spasio
Ezekiju i jeruzalemske stanovnike od ruke asirskoga
kralja Sanheriba i iz ruku neprijatelja, te im dao mir
odasvud uokolo. 23 Mnogi su donosili darove Jahvi u
Jeruzalem i dragocjenosti judejskome kralju Ezekiji.
Poslije toga Ezekija se uzvisio u očima svih naroda.
24 U to se vrijeme Ezekija razbolio nasmrt, ali se
pomolio Jahvi, koji mu je progovorio i učinio čudo. 25
Ali se Ezekija nije odužio dobročinstvu koje mu je
iskazano, nego se uzoholio; stoga je došla srdžba na
nj, na Judu i na Jeruzalem. 26 Ezekija se ponizio zato
što mu se bilo uzoholilo srce, i on i Jeruzalemci, pa
tako nije došla na njih Jahvina srdžba za Ezekijina
života. 27 Ezekija je stekao vrlo veliko bogatstvo i
slavu; napravio je riznice za srebro i zlato, za drago
kamenje, za miomirise, za štitove i za svakojake
dragocjene posude; 28 skladište za prirod od žita, od
novog vina i ulja, staje za svakojaku stoku, torove
za stada. 29 Podigao je i gradove, imao je mnogo
blaga, sitne stoke i goveda, jer mu je Bog dao vrlo
veliko imanje. 30 Isti je Ezekija začepio gornji izvor
Gihonske vode i svrnuo je pravo na zapadnu stranu
Davidova grada. Ezekija je bio sretan u svakom poslu.
31 Samo kad su došli poslanici babilonskih knezova,
poslani k njemu da se propitaju za čudo koje se
dogodilo u zemlji, ostavio ga je Bog da bi ga iskušao
i da bi se doznalo sve što mu je u srcu. 32 Ostala
Ezekijina djela, njegova pobožnost, zapisani su u
proročkom viđenju proroka Izaije, Amosova sina, i u
Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima. 33 Ezekija je
počinuo kod svojih otaca. Sahranili su ga na usponu
kako se ide ka grobovima Davidovih sinova. Po smrti
su mu odali počast svi Judejci i Jeruzalemci. Na
njegovo se mjesto zakraljio sin mu Manaše.

33 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se
zakraljio. Pedeset i pet godina kraljevao je
u Jeruzalemu. 2 Činio je što je zlo u Jahvinim
očima, povodeći se za gnusobama naroda što ih je
Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim. 3 Obnovio
je uzvišice što ih bijaše oborio otac mu Ezekija,
podigao je žrtvenike Baalu, načinio ašere i stao se
klanjati svoj nebeskoj vojsci i služiti joj. 4 Podigao
je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji bijaše rekao
Jahve: “U Jeruzalemu će prebivati Ime moje zauvijek.”
5 Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u oba
predvorja Doma Jahvina. 6 I sinove je svoje proveo
kroz oganj u dolini Hinomova sina. Vračao je, gatao,
čarao, stvorio bajače i opsjenare i uopće učinio
premnogo zla u Jahvinim očima razjarujući ga. 7
Načinio je idolski lik i posadio ga u Domu Božjem, za
koji Bog bijaše rekao Davidu i njegovu sinu Salomonu:
“U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji sam izabrao
među svim izraelskim plemenima, postavit ću Ime
svoje zauvijek. 8 Neću više dati da noga Izraelaca
uzmakne iz zemlje koju sam dao u baštinu vašim
očevima, samo ako budu držali i provodili u djelo sve
što sam im zapovjedio: sav Zakon, uredbe i običaje
dane preko Mojsija.” 9 Ali je Manaše zaveo Judejce i
Jeruzalemce te su radili još gore nego narodi što ih je
Jahve iskorijenio pred sinovima Izraelovim. 10 Jahve
je opominjao Manašea i njegov narod, ali oni nisu
poslušali. 11 Stoga je Jahve doveo na njih vojskovođe
asirskoga kralja. Uhvativši Manašea kukama, svezali
su ga u dvoje mjedene verige i odveli u Babilon. 12

Kad se našao u nevolji, počeo se moliti za milost
Jahvi, svome Bogu, ponizivši se veoma pred Bogom
otaca. 13 Molio se i Bog mu se smilovao te usliša
njegovu prošnju i vrati ga u Jeruzalem u kraljevstvo.
Manaše tada spozna da je Jahve Bog. 14 Poslije toga
sagradio je vanjski zid Davidovu gradu zapadno od
Gihona, od doline pa do Ribljih vrata, i opasao zidom
Ofel, izvevši ga vrlo visoko. Postavio je bojne vojvode
u svim tvrdim gradovima u Judi. 15 Osim toga, uklonio
je iz Jahvina Doma tuđinske bogove, onaj idolski lik i
sve žrtvenike što ih bijaše posagradio na gori Jahvina
Doma i u Jeruzalemu i sve ih baci izvan grada. 16
Zatim opet podiže Jahvin žrtvenik i žrtvova na njemu
žrtve pričesnice i zahvalnice. Zapovjedi i Judejcima
da služe Jahvi, Bogu Izraelovu. 17 Ipak je narod
još žrtvovao po uzvišicama, ali samo Jahvi, svojem
Bogu. 18 Ostala Manašeova djela i njegova molitva
Bogu, riječi koje su mu govorili vidioci u ime Jahve,
Izraelova Boga, zapisane su u Povijesti izraelskih
kraljeva. 19 Njegova molitva i kako je bio uslišan, svi
njegovi grijesi i njegova nevjera te mjesta na kojima je
pogradio uzvišice, podigao ašere i idole prije nego što
se ponizio - sve je to zapisano u povijesti Hozajevoj.
20 Tada Manaše počinu kraj svojih otaca. Sahranili su
ga u dvoru. Na njegovo se mjesto zakraljio sim mu
Amon. 21 Dvadeset su i dvije godine bile Amonu kad
se zakraljio, a kraljevao je dvije godine u Jeruzalemu.
22 Činio je što je zlo u Jahvinim očima, kao i otac
mu Manaše, jer je svim idolima koje bijaše načinio
njegov otac Manaše on prinosio žrtve i služio im. 23
Ali se nije ponizio pred Jahvom kako se ponizio otac
mu Manaše, nego je još i umnožio svoju krivicu. 24
Tada se protiv njega urotiše njegove sluge i ubiše ga
u dvoru. 25 Ali je prosti puk pobio sve one koji se
bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto
zakraljio sina mu Jošiju.

34 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio.
Kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu.
2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U svemu
je hodio putovima oca Davida, ne skrećući ni desno
ni lijevo. 3 Osme godine kraljevanja, dok još bijaše
dječak, počeo je tražiti Boga oca Davida, a dvanaeste
je godine stao čistiti Judeju i Jeruzalem od uzvišica,
ašera, od rezanih i livenih likova. 4 Pred njim su
oborili žrtvenike Baalu, polomio je sunčane stupove
koji bijahu na njima; izlomio je i satro ašere i rezane
i livene likove, prosuo ih po grobovima onih što su
im prinosili žrtve. 5 Svećeničke je kosti spalio na
njihovim žrtvenicima i tako očistio Judeju i Jeruzalem.
6 Isto je učinio i po gradovima Manašeova, Efrajimova
i Šimunova plemena, pa do Naftalijeva, po njihovim
opustošenim mjestima unaokolo. 7 Oborio je žrtvenike
i ašere, raskovao i satro rezane likove i isjekao sve
sunčane stupove po svoj zemlji izraelskoj, a onda se
vratio u Jeruzalem. 8 Osamnaeste godine kraljevanja,
očistivši zemlju i Dom, posla Asalijahina sina Šafana,
gradskoga upravitelja Maaseju, Johazova sina Joaha,
tajnika, da poprave Dom Jahve, njegova Boga. 9 Oni
su došli k velikom svećeniku Hilkiji i predali mu novce
donesene u Božji Dom, koje bijahu sabrali leviti, čuvari
hramskog praga, iz ruke Manašeovih i Efrajimovih
sinova i od svega Izraelova Ostatka, od svega Judina
i Benjaminova plemena, od jeruzalemskih stanovnika.
10 Dali su to na ruku poslovođama, postavljenim nad
Domom Jahvinim, a oni su izdavali poslenicima koji
su radili u Domu Jahvinu, popravljajući što je bilo
trošno i obnavljajući Hram. 11 Dali su drvodjeljama i
graditeljima da kupuju tesanac i drvo za grede i da se
pobrvnaju kuće koje bijahu porušili judejski kraljevi.
12 Ti su ljudi savjesno obavljali posao; nad njima su
bili postavljeni Jahat i Obadja, leviti od Merarijevih
sinova, i Zaharija i Mešulam od Kehatovih sinova da
upravljaju radom. Svi su leviti bili vični glazbalima.
13 Jedni su bili nad bremenošama i nadstojnicima
svih poslenika u svakoj službi, a drugi su od levita bili
pisari, nadzornici i vratari. 14 Kad su iznosili novce
donesene u Jahvin Dom, našao je svećenik Hilkija
Knjigu Zakona Jahvina, danu preko Mojsija. 15 I,
progovorivši, Hilkija reče tajniku Šafanu: “Našao sam
Knjigu Zakona u Domu Jahvinu.” Hilkija dade knjigu
Šafanu. 16 Šafan odnese knjigu kralju i izvjesti ga:
“Tvoje sluge rade sve što im se povjerilo. 17 Izasuvši
novce što su se našli u Domu Jahvinu, dadoše ih
na ruku poslovođama i poslenicima.” 18 Tada tajnik
Šafan javi kralju: “Svećenik Hilkija dade mi jednu
knjigu.” I Šafan je poče čitati pred kraljem. 19 Čuvši
riječi Zakona, kralj razdrije haljine svoje. 20 I naredi
Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Abdonu,
tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji: 21 “Idite i upitajte
Jahvu o meni i Ostatku Izraela i Judeje zbog ove
knjige što je nađena, jer je velika Jahvina jarost
što se izlila na nas zato što naši očevi nisu čuvali
Jahvine riječi, nisu vršili što je pisano u knjizi.” 22
Hilkija s kraljevim ljudima ode proročici Huldi, ženi
Šaluma, Tokhatova sina, sina Hasre, čuvara odjeće;
ona je živjela u Jeruzalemu, u novom gradu. Kad
joj to kazaše, 23 ona im reče: “Ovako veli Jahve,
Bog Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k
meni: 24 Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću
na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću
sve kletve napisane u knjizi što je pročitaše pred

judejskim kraljem. 25 Jer su me ostavili i kadili tuđim
bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku svojih,
planut će jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti.
26 A judejskome kralju, koji vas je poslao po Jahvin
savjet, recite ovo: Ovako govori Jahve, Bog Izraelov:
Riječi si čuo. 27 Ali kako ti je omekšalo srce i jer si
se ponizio pred Bogom čuvši što sam objavio tome
gradu i njegovim stanovnicima, i ponizivši se preda
mnom, razdro si haljine i plakao, zato sam te uslišio -
riječ je Jahvina! 28 Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim
i s mirom ćeš leći u grob da ne vidiš svu nesreću
koju ću svaliti na ovo mjesto i njegove stanovnike.'"
Oni odnesoše taj odgovor kralju. 29 Tada posla kralj
da se saberu sve judejske i jeruzalemske starješine.
30 Kralj se potom pope u Dom Jahvin, sa svim
Judejcima, Jeruzalemcima, svećenicima, levitima i
sa svim narodom, od najvećega do najmanjeg. I
pročita im sve riječi Knjige Saveza što je nađena u
Domu Jahvinu. 31 Kralj, stojeći na svome mjestu,
obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu,
držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim
srcem i svom dušom da bi izvršio sve stavke toga
Saveza što su napisane u knjizi. 32 I sve koji su se
našli u Jeruzalemu i Benjaminovu plemenu pozva da
pristupe; i Jeruzalemci prionuše uza Savez Boga,
Boga svojih otaca. 33 Tada Jošija ukloni sve gnusobe
iz svih izraelskih krajeva i učini te svi koji su se našli
u Izraelu počeše služiti Jahvi, svojem Bogu. Za svega
njegova života nisu odstupili od Jahve, Boga svojih
otaca.

35 Potom je Jošija svetkovao Pashu Jahvi
u Jeruzalemu: klalo se pashalno jagnje
četrnaestoga dana prvoga mjeseca. 2 Postavio je
svećenike na njihove službe, osokolivši ih na službu
u Jahvinu Domu. 3 Zatim je rekao levitima koji su
poučavali sve Izraelce i bili posvećeni Jahvi: "Metnite
sveti Kovčeg u Dom koji je sagradio Davidov sin
Salomon, izraelski kralj; ne smijete ga više nositi
na ramenima; sada služite Jahvi, svojem Bogu, i
njegovu izraelskom narodu! 4 I pripravite se po
otačkim domovima, po redovima, kako je napisao
izraelski kralj David i propisao sin mu Salomon. 5
Stojte u Svetinji po redovima otačkih domova svoje
braće, običnoga puka, i po redu levitskoga otačkog
doma. 6 I tako koljite pashalno janje te se posvetite i
pripravite svoju braću da svetkuju kako je zapovjedio
Jahve preko Mojsija." 7 Jošija je darovao običnom
puku od sitne stoke jaganjaca i jarića, sve za Pashu,
svima koji su se našli ondje, na broj trideset tisuća, i
tri tisuće goveda, sve to s kraljeva imanja. 8 Njegovi
su knezovi dragovoljno darovali narodu, svećenicima
i levitima, i to: Hilkija, Zaharija i Jehiel, predstojnici u
Božjem Domu, dali su svećenicima za Pashu dvije
tisuće i šest stotina jaganjaca i jarića i tri stotine
goveda. 9 A Konanija, Šemaja i Netanel, njegova
braća Hašabja, Jehiel i Jozabad, levitski knezovi,
darovali su levitima za Pashu pet tisuća grla sitne
stoke i pet stotina goveda. 10 A kad je bila uređena
služba, stali su svećenici na svoje mjesto i leviti u
svojim redovima po kraljevoj zapovijedi. 11 Klali su
Pashu, a svećenici su škropili krvlju, dok su leviti
odirali kožu. 12 Onda su pripravili paljenice da ih
dadu običnom puku po redovima otačkih domova da
ih prinese Jahvi, kako je napisano u Mojsijevoj knjizi.
Tako su učinili i s govedima. 13 Pekli su Pashu na
ognju po običaju, a ostale su posvećene stvari kuhali
u loncima, kotlovima i zdjelama i brzo ih raznosili
svemu običnom puku. 14 Poslije su pripravljali Pashu
sebi i svećenicima, jer su svećenici, Aronovi sinovi,
bili zaposleni prinošenjem paljenica i pretiline do noći;
zato su leviti pripravljali sebi i svećenicima, Aronovim
sinovima. 15 A pjevači, Asafovi sinovi, stajali su na
svojem mjestu, kako je bio zapovjedio David, Asaf,
Heman i kraljev vidjelac Jedutun. Vratari su stajali
na svakim vratima; oni se nisu micali od službe,
nego su im njihova braća leviti pripravljala sve. 16
Tako je bila uređena sva Jahvina služba onoga dana
da se proslavi Pasha i da se prinesu paljenice na
Jahvinu žrtveniku po zapovijedi kralja Jošije. 17
Tako su Izraelovi sinovi, koji su se našli ondje, u to
doba sedam dana slavili Pashu i Blagdan beskvasnih
kruhova. 18 Pasha kao ova u Izraelu nije se slavila od
vremena proroka Samuela niti je ijedan od izraelskih
kraljeva slavio Pashu kao što ju je slavio Jošija - sa
svećenicima, levitima i sa svim Judejcima i Izraelcima,
koliko ih se god našlo, i s Jeruzalemcima. 19 Ta
se Pasha svetkovala osamnaeste godine Jošijina
kraljevanja. 20 Poslije svega toga, kad je Jošija uredio
Dom, došao je egipatski kralj Neko da se bije kod
Karkemiša na Eufratu, a Jošija je izišao preda nj. 21
Kralj Neko poslao je Jošiji glasnike i poručio: "Što
ja imam s tobom, judejski kralju? Ne idem ja danas
na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi
je zapovjedio da se požurim. Okani se Boga koji je
sa mnom da te ne upropastim!" 22 Ali Jošija nije
odvratio lica od njega, nego se ojunačio da se bije
s njim; ne poslušavši Nekovih riječi iz Božjih usta,
došao je da se bije na Megidskom polju. 23 Strijelci
ustrijeliše kralja Jošiju, a on reče slugama: "Izvedite
me jer sam teško ranjen." 24 Sluge ga skinuše s
bojnih kola i metnuše u druga kola koja je imao, pa ga

odvezoše u Jeruzalem; ondje je umro i bio sahranjen
u grobnici otaca. Sva Judeja s Jeruzalemom plakala
je za Jošijom. 25 I Jeremija je protužio za Jošijom.
I svi pjevači i pjevačice spominju u tužbalicama
Jošiju do danas; uveli su ih u običaj u Izraelu, i
eno su zapisane u Tužbalicama. 26 Ostala Jošijina
djela i njegova pobožnost, vršeni onako kako piše
u Jahvinu Zakonu, 27 svi njegovi pothvati, od prvih
do posljednjih, zapisani su u Knjizi o izraelskim i
judejskim kraljevima.

36 Tada priprosti puk uze Jošijina sina Joahaza
i zakralji ga u Jeruzalemu namjesto njegova
oca. 2 Dvadeset i tri godine bile su Joahazu kad se
zakraljio. Kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. 3
Svrgao ga je egipatski kralj u Jeruzalemu i udario
na zemlju danak od sto srebrnih talenata i jedan
zlatni talenat. 4 Egipatski kralj postavi za kralja nad
Judejom i nad Jeruzalemom njegova brata Elijakima,
promijenivši mu ime na Jojakim; njegova je brata
Joahaza uzeo Neko i odveo u Egipat. 5 Dvadeset je i
pet godina bilo Jojakimu kad se zakraljio. Kraljevao je
jedanaest godina u Jeruzalemu; činio je što je zlo
u očima Jahve, njegova Boga. 6 Na nj je zaratio
babilonski kralj Nabukodonozor i, svezavši ga u dvoje
mjedene verige, odveo ga u Babilon. 7 Dio posuđa iz
Jahvina Doma odnio je Nabukodonozor u Babilon
i metnuo ga u svoj dvorac u Babilonu. 8 Ostala
Jojakimova djela i gnusobe koje je činio i što se na
njemu našlo, sve je zapisano u Knjizi o izraelskim i
judejskim kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio
sin mu Jojakin. 9 Osam je godina bilo Jojakinu kad
se zakraljio, a kraljevao je tri mjeseca i deset dana u
Jeruzalemu; činio je što je zlo u Jahvinim očima. 10
O godišnjoj je mijeni poslao kralj Nabukodonozor te
su ga odveli u Babilon s dragocjenostima iz Jahvina
Doma, a nad Judom i nad Jeruzalemom zakraljio je
njegova rođaka Sidkiju. 11 Dvadeset je i jedna godina
bila Sidkiji kad se zakraljio, a kraljevao je jedanaest
godina u Jeruzalemu. 12 Činio je što je zlo u očima
Jahve, njegova Boga; nije se ponizio pred prorokom
Jeremijom, koji mu je govorio iz Jahvinih usta, 13 nego
se još i pobunio protiv kralja Nabukodonozora, koji ga
bijaše zakleo Bogom; ostao je tvrdoglav i uporan u
srcu da se ne obrati Jahvi, Bogu Izraelovu. 14 Pa i svi
su svećenički poglavari i narod gomilali nevjeru na
nevjeru slijedeći gnusna djela krivobožačkih naroda,
oskvrnjujući Dom Jahvin, posvećen u Jeruzalemu.
15 Jahve, Bog njihovih otaca, slao je k njima zarana
svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao
svojega naroda i svojega Prebivališta. 16 Ali su se
oni rugali Božjim glasnicima, prezirući njegove riječi i
podsmjehujući se njegovim prorocima, dok se nije
podigla Jahvina jarost na njegov narod te više nije
bilo lijeka. 17 Doveo je na njih kaldejskoga kralja,
koji okrenu pod mač njihove mladiće u domu njihova
Svetišta, ne štedeći ni mladića ni djevojke, ni starca
ni nemoćna. Sve mu je predao u ruke. 18 Sve posuđe
Božjega Doma, veliko i malo, blago Jahvina Doma i
kraljevo blago, blago njegovih knezova, sve je odnio u
Babilon. 19 Spalili su Božji Dom, oborili jeruzalemski
zid i sve su njegove dragocjenosti uništili. 20 One što
izbjegoše maču odvede Nabukodonozor u Babilon
u sužanjstvo. Postali su robovi njemu i njegovim
sinovima, dokle nije nastalo perzijsko kraljevstvo. 21
Da bi se ispunila riječ koju Jahve reče na Jeremijina
usta: “Dokle se zemlja ne oduži svojim subotama,
počivat će za sve vrijeme u pustoši dok se ne ispuni
sedamdeset godina.” 22 Ali prve godine perzijskoga
kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na
Jeremijina usta, podiže Jahve duh perzijskoga kralja
Kira te on oglasi po svemu svojem kraljevstvu usmeno
i pismeno: 23 “Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva
zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski.
On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu,
u Judeji. Tko je god među vama od svega njegova
naroda, Bog njegov bio s njim, pa neka ide onamo!'”

Ezra

1 Prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se
ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina usta,
nadahnu Jahve perzijskoga kralja Kira te on objavi
po svemu svojem kraljevstvu, usmeno i pismeno:
2 “Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska
kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži
da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. **3** Tko
je god među vama od svega njegova naroda, Bog
njegov bio s njim! Neka ide u Jeruzalem u Judeji i neka
gradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu, Bogu koji stoluje
u Jeruzalemu. **4** I gdje god se još zadržao ostatak
toga naroda, neka ga stanovništvo mjesta u kojima
boravi podupre srebrom i zlatom, imanjem i stokom i
dragovoljnim prinosima za Dom Božji u Jeruzalemu.'”
5 Tada ustadoše glavari obitelji Jude i Benjamina,
svećenici i leviti, i svi kojima je Bog potaknuo duh
i krenuše graditi Dom Jahvin u Jeruzalemu. **6** I svi
su im susjedi pomagali: srebrom, zlatom, darovima
u naravi, stokom, dragocjenostima mnogim, osim
svega što su dragovoljno prilagali. **7** Kralj Kir iznese
posuđe Jahvina Doma koje Nabukodonozor bijaše
odnio iz Jeruzalema i stavio u hram svoga boga. **8**
Kir, kralj perzijski, uruči ga Mitredatu, rizničaru, koji
ga izbroji judejskom knezu Šešbasaru. **9** Evo njegova
popisa. Zlatnih zdjela: trideset; srebrnih zdjela: tisuću
i dvadeset devet; **10** zlatnih čaša: trideset; srebrnih
čaša: četiri stotine i deset; ostalog posuđa: tisuću. **11**
Svega zlatnog i srebrnog posuđa: pet tisuća i četiri
stotine. Sve je to odnio Šešbasar kada se sužnji
vraćahu iz Babilona u Jeruzalem.

2 Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz
sužanjstva u Babilonu, kamo ih bijaše odveo
babilonski kralj Nabukodonozor. Vratili su se u
Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. **2** Stigli su oni i
s njima Zerubabel, Ješua, Nehemija, Seraja, Reelaja,
Nahamani, Mordokaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj, Rehum
i Baana. Evo popisa ljudi od naroda Izraelova: **3**
sinovi Paroševi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i
dva; **4** sinovi Šefatjini: tri stotine sedamdeset i dva; **5**
Arahovi sinovi: sedam stotina sedamdeset i pet; **6**
sinovi Pahat-Moabovi, to jest sinovi Ješuini i Joabovi
sinovi: dvije tisuće osam stotina i dvanaest; **7** Elamovi
sinovi: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; **8** sinovi
Zatuovi: devet stotina četrdeset i pet; **9** Zakajevi
sinovi: sedam stotina i šezdeset; **10** Banijevi sinovi:
šest stotina četrdeset i dva; **11** Bebajevi sinovi: šest
stotina dvadeset i tri; **12** sinovi Azgadovi: tisuću dvije
stotine dvadeset i dva; **13** Adonikamovi sinovi: šest
stotina šezdeset i šest; **14** sinovi Bigvajevi: dvije tisuće
pedeset i šest; **15** Adinovi sinovi: četiri stotine pedeset
i četiri; **16** sinovi Aterovi, od Ezekije: devedeset i osam;
17 Besajevi sinovi: tri stotine dvadeset i tri; **18** sinovi
Jorini: stotinu i dvanaest; **19** Hašumovi sinovi: dvije
stotine dvadeset i tri; **20** sinovi Gibarovi: devedeset i
pet; **21** ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri; **22** ljudi
iz Netofe: pedeset i šest; **23** ljudi iz Anatota: stotinu
dvadeset i osam; **24** ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i
dva; **25** ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam
stotina četrdeset i tri; **26** ljudi iz Rame i Gebe: šest
stotina dvadeset i jedan; **27** ljudi iz Mikmasa: stotinu
dvadeset i dva; **28** ljudi iz Betela i Aja: dvije stotine
dvadeset i tri; **29** nebonski sinovi: pedeset i dva;
30 sinovi Magbiša: stotinu pedeset i šest; **31** sinovi
jednoga drugog Elama: tisuću dvije stotine pedeset i
četiri; **32** Harimovi sinovi: tri stotine i dvadeset; **33**
sinovi Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset
i pet; **34** sinovi Jerihona: tri stotine četrdeset i pet;
35 sinovi Senajini: tri tisuće šest stotina trideset. **36**
Svećenici: Jedajini sinovi, to jest iz kuće Ješuine:
devet stotina sedamdeset i tri; **37** sinovi Imerovi:
tisuću pedeset i dva; **38** Pašhurovi sinovi: tisuću dvije
stotine četrdeset i sedam; **39** sinovi Harimovi: tisuću i
sedamnaest. **40** Leviti: sinovi Ješuini i Kadmielovi od
Hodavjinovaca: sedamdeset i četiri. **41** Pjevači: sinovi
Asafovi: stotinu dvadeset i osam. **42** Vratari: sinovi
Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi Talmonovi, sinovi
Akubovi, sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi: u svemu
stotinu trideset i devet. **43** Netinci - sluge hramske:
Sihini sinovi, sinovi Hasufini, sinovi Tabaotovi, **44**
Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Fadonovi sinovi, **45**
sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi, **46**
Hagabovi sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi sinovi,
47 sinovi Gidelovi, sinovi Gaharovi, sinovi Reajini, **48**
Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gazamovi sinovi,
49 sinovi Uzini, sinovi Faseahini, sinovi Besajevi, **50**
Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, Nefusimovi sinovi,
51 sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi,
52 Baslutovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi,
53 sinovi Barkosovi, sinovi Sisrini, sinovi Tamahovi,
54 Nesiahovi sinovi, Hatifini sinovi. **55** Sinovi slugu
Salomonovih: sinovi Sotajevi, sinovi Hasoferetovi,
sinovi Farudini, **56** Jalini sinovi, Darkonovi sinovi,
Gidelovi sinovi, **57** sinovi Šefatjini, sinovi Hatilovi,
sinovi Pokeret-Hasebajimovi, sinovi Amijevi. **58** Svega
netinaca i sinova slugu Salomonovih: tri stotine
dvadeset i dva. **59** Oni koji su pošli iz Tel Melaha, Tel
Harše, Keruba, Adana, Imera, a nisu mogli dokazati
da li je njihov dom i njihovo sjeme izraelskog podrijetla:
60 sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini - njih

šest stotina pedeset i dva. 61 A od svećeničkih sinova:
Hobajini sinovi, Hakosovi sinovi, sinovi Barzilaja -
onoga koji je uzeo za ženu jednu kćer Barzilaja
Gileađanina te se prozvao tim imenom. 62 Oni su
tražili svoje rodoslovne popise, ali ih nisu našli. Bili su
izlučeni iz svećeništva. 63 I namjesnik im zabrani jesti
od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i
Tumim. 64 Sav je zbor brojio četrdeset i dvije tisuće
tri stotine i šezdeset duša, 65 ne računajući njihove
sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine i
sedam. Bijaše i dvije stotine pjevača i pjevačica. 66
Njihovih je konja bilo sedam stotina trideset i šest,
njihovih mazga dvije stotine četrdeset i pet, 67 deva
je bilo četiri stotine trideset i pet, a njihovih magaraca
ukupno šest tisuća sedam stotina i dvadeset. 68
Stanovit broj obiteljskih glavara kad su stigli u Dom
Jahvin, koji je u Jeruzalemu, dragovoljno su priložili
darove za Dom Božji da bi se podigao na svome
mjestu. 69 Dali su prema svojim mogućnostima u
riznicu šezdeset tisuća drahmi zlata, pet tisuća mina
srebra i stotinu svećeničkih haljina. 70 Svećenici, leviti
i dio naroda nastaniše se u Jeruzalemu; a vratari,
pjevači, netinci i svi ostali Izraelci u svojim gradovima.

3 Kad je došao sedmi mjesec - sinovi su Izraelovi
bili već u svojim gradovima - sabrao se sav narod
kao jedan čovjek u Jeruzalemu. 2 Tada Ješua,
sin Josadakov, sa svojom braćom svećenicima, i
Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom braćom, počeše
graditi žrtvenik Bogu Izraelovu da bi prinosili paljenice,
kako je pisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg.
3 I podigoše žrtvenik na starome mjestu - iako su
bili u strahu od naroda u zemlji - i prinosili su
paljenice Jahvi, paljenice jutarnje i večernje; 4 i
slavili su Blagdan sjenica, kako je pisano: prinosili
su svakodnevno broj paljenica propisan za svaki
dan. 5 Osim toga prinosili su svakidašnje paljenice,
zatim žrtve određene za mlađak i za sve blagdane
Jahvine i za sve one koji su htjeli dragovoljno žrtvovati
Jahvi. 6 Od prvoga dana u sedmom mjesecu počeli
su prinositi Jahvi žrtve paljenice, premda još nisu bili
položeni temelji svetišta Jahvina. 7 I dadoše novac
kamenarima i drvodjelcima; Sidoncima i Tircima
poslaše hranu i piće i ulje da dovezu drva cedrova s
Libanona do Jafe po dopuštenju perzijskoga kralja
Kira. 8 A druge godine poslije njihova dolaska k Domu
Božjemu u Jeruzalemu, drugoga mjeseca kako su
Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, s
ostalom svojom braćom svećenicima, levitima i sa
svim narodom koji se iz ropstva vratio u Jeruzalem
počeli graditi, postavili su levite od dvadeset godina
naviše da upravljaju poslovima oko Doma Jahvina. 9
Ješua, njegovi sinovi i braća njegova Kadmiel, Binuj i
Hodavja bijahu postavljeni da kao jedan upravljaju
poslenicima na gradnji Doma Božjega. 10 Kad su
zidari bili postavili temelje Svetišta Jahvina, postavili
su se svećenici u svečanim odjećama, s trubama,
a tako i leviti, sinovi Asafovi, s cimbalima da slave
Jahvu prema odredbama Davida, kralja Izraelova.
11 I pjevahu Jahvi hvalu i slavu: “Jer je dobar, jer je
vječna njegova ljubav prema Izraelu.” I sav je narod
klicao hvaleći Jahvu, jer je Dom Jahvin bio postavljen
na svoje temelje. 12 Zaista, mnogi svećenici, mnogi
leviti i glavari obiteljski i starješine, koji su svojim
očima vidjeli temelje prijašnjega Hrama, plakahu iza
glasa, a mnogi opet snažno klicahu od radosti. 13 I
tako nitko nije mogao razlikovati radosno klicanje od
plača u narodu; jer je narod glasno klicao i vika se
čula vrlo daleko.

4 Ali kada su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji
da povratnici iz sužanjstva grade svetište Jahvi,
Bogu Izraelovu, 2 potražiše Zerubabela, Ješuu i
glavare obiteljske i rekoše im: “Mi želimo s vama
graditi, jer, kao i vi, tražimo Boga vašega i njemu
prinosimo žrtve od vremena Esar Hadona, asirskoga
kralja, koji nas je ovamo doveo.” 3 Zerubabel, Ješua
i glavari izraelskih obitelji odgovoriše im: “Nije na
vama da s nama gradite Dom našemu Bogu: gradit
ćemo mi sami Jahvi, Bogu Izraelovu, kako nam je
naredio Kir, kralj perzijski.” 4 Tada je narod one zemlje
plašio ljude Judeje i smetao im u gradnji. 5 Podmitili
su savjetnike da im ometaju naum: tako je bilo za
vrijeme perzijskoga kralja Kira sve do perzijskoga
kralja Darija. Samarijanske smetnje za Kserksove i
Artakserksove vladavine 6 Za Kserksova kraljevanja,
na početku njegove vladavine, sastaviše tužbu protiv
stanovnika Judeje i Jeruzalema. 7 I za vremena
Artakserksova pisali su Bišlam, Mitredat, Tabel i
ostali njihovi drugovi protiv Jeruzalema perzijskom
kralju Artakserksu. Podnesak je bio pisan aramejskim
pismom i jezikom. 8 Zatim su upravitelj Rehum i
tajnik Šimšaj napisali kralju Artakserksu slijedeće
pismo protiv Jeruzalema - 9 upravitelj Rehum, tajnik
Šimšaj i ostali drugovi njihovi: perzijski suci, poslanici,
činovnici; Arkevajci, Babilonci, Suzanci - to jest Elamci
- 10 i ostali narodi koje je veliki i slavni Asurbanipal bio
odveo u sužanjstvo i naselio ih u gradove Samarije i
druge krajeve s onu stranu Rijeke. 11 Evo prijepisa
pisma koje su mu poslali: “Kralju Artakserksu, tvoje
sluge, ljudi s onu stranu Rijeke. Sada, dakle, 12 neka
zna kralj da su Judejci stigli k nama od tebe; došavši

u Jeruzalem, žele ponovo sagraditi odmetnički i opaki
grad; podižu zidine, a temelje su već postavili. 13
Neka zna kralj: ako ovaj grad bude sagrađen i zidovi
podignuti, neće se više plaćati porez, ni danak, ni
carina, i ovaj će grad biti na štetu kraljevske riznice.
14 Budući da jedemo dvorsku sol, ne čini nam se
doličnim gledati ovu sramotu nanesenu kralju. Zato,
dakle, obavještavamo kralja: 15 neka se poduzmu
istraživanja u ljetopisima tvojih očeva: u tim ćeš
ljetopisima naći i utvrditi da je ovaj grad odmetnički
grad, nesretan za kraljeve i pokrajine i da su se u
njemu od davnine dizale bune. Zato je ovaj grad
bio razoren. 16 Obavješćujemo kralja da neće biti
više tvoje područje preko Rijeke ako ovaj grad bude
ponovo sagrađen i zidovi podignuti!" 17 Kralj je poslao
ovaj odgovor: "Rehumu, upravitelju, Šimšaju, tajniku,
i ostalim drugovima njihovim koji borave u Samariji i
drugdje, s onu stranu Rijeke - mir! Evo, 18 podnesak
koji ste mi poslali bio je preda mnom pričitan u
njegovu prijevodu. 19 Po mojoj su naredbi poduzeli
istraživanja i utvrdili da se taj grad dizao od davnine
protiv kraljeva i da su u njemu bivali ustanci i bune.
20 I moćni su kraljevi kraljevali u Jeruzalemu, koji
su gospodarili svime s onu stranu Rijeke: njima se
plaćao danak, porez i carina. 21 Zapovjedite, dakle,
da se prekine pothvat onih ljudi: taj se grad neće
zidati dok ja o tome ne odlučim. 22 Čuvajte se svakog
propusta u postupku, da ne bi zlo poraslo na štetu
kraljeva." 23 Pošto je prijepis otpisa kralja Artakserksa
pročitan pred Rehumom, upraviteljem, Šimšajem,
tajnikom, i pred njihovim drugovima, oni brzo odoše
u Jeruzalem k Judejcima te im oružanom snagom
zabraniše radove. 24 Tako su obustavljeni poslovi oko
gradnje Doma Božjega u Jeruzalemu. Bili su prekinuti
sve do druge godine kraljevanja Darija, perzijskoga
kralja.

5 Tada su proroci Hagaj i Zaharija, sin Adonov, počeli
prorokovati Judejcima u Judeji i Jeruzalemu, u ime
Boga Izraelova, koji je bio nad njima; 2 na to ustadoše
Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i
počeše zidati Dom Božji u Jeruzalemu: proroci su
Božji bili s ljudima i bodrili ih. 3 U to vrijeme dođoše
k njima Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar
Boznaj i drugovi njihovi poslanici i upitaše ih: "Tko
vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podižete
ove zidove? 4 Kako se zovu ljudi koji su sagradili ovu
zgradu?" 5 Ali je oko Božje bdjelo nad starješinama
judejskim, te im nisu zabranili da rade dok obavijest
nije otišla Dariju i stigao o tom pismeni odgovor. 6 Ovo
je prijepis pisma koje su kralju Dariju poslali Tatnaj,
satrap s one strane Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi
drugovi poslanici s one strane Eufrata. 7 Oni su mu
uputili izvješće ovog sadržaja: "Kralju Dariju svaki mir!
8 Neka znade kralj da smo došli u pokrajinu Judeju k
Domu Boga velikoga: grade ga od krupnog kamenja,
drvetom oblažu zidove; posao se brižljivo izvodi i
napreduje u njihovim rukama. 9 Zapitali smo njihove
starješine i rekli smo im: 'Tko vam je dopustio da
gradite ovaj hram i da podignete njegove zidove?' 10
Pitali smo ih i za njihova imena da bismo ti javili. Tako
smo i zapisali imena onih koji zapovijedaju ljudstvu.
11 A oni nam ovako odgovoriše: 'Mi smo sluge Boga
neba i zemlje; gradimo Hram koji je bio sagrađen prije
mnogo godina i koji je bio sagradio i podigao veliki
kralj Izraela. 12 Ali kad su naši oci rasrdili Boga neba,
on ih je predao u ruke Nabukodonozora Kaldejca,
babilonskog kralja, koji je razorio ovaj Hram i odveo
narod u sužanjstvo u Babilon. 13 Ali prve godine
Kira, kralja babilonskog, zapovjedio je kralj Kir da
se ponovo sazida ovaj Dom Božji. 14 Još i zlatno i
srebrno posuđe Doma Božjega, koje Nabukodonozor
bijaše odnio iz svetišta u Jeruzalemu i prenio ga u
svetište babilonsko, uzeo je kralj Kir iz svetišta u
Babilonu i predao čovjeku po imenu Šešbasaru, koga
je postavio upraviteljem, 15 i rekao mu je: 'Uzmi ovo
posuđe, pođi i metni ga u svetište jeruzalemsko, i
neka se Dom Božji zida na svome starom mjestu.'
16 Taj je Šešbasar došao, dakle, i postavio temelje
Doma Božjega u Jeruzalemu. I od tada pa do danas
gradi se, i još nije dovršen.' 17 Sada, dakle, ako kralj
želi, neka se istraži u pismohrani kraljevoj u Babilonu
je li zaista kralj Kir izdao zapovijed da se sagradi
Dom Božji u Jeruzalemu. A kraljeva odluka o tome
neka nam se saopći."

6 Tada, po naredbi kralja Darija, uzeše tražiti u
Babilonu, u spremištu gdje je bila pismohrana, 2
i nađoše u Ekbatani, tvrđavi u medijskoj pokrajini,
svitak s ovom poveljom: "Na spomen. 3 Prve godine
kraljevanja Kira proglasio je kralj Kir: Dom Božji u
Jeruzalemu. Dom neka se sagradi kao mjesto gdje
će se prinositi žrtve i gdje će se donositi prinosi za
paljenje. Neka bude visok šezdeset lakata i širok
šezdeset lakata. 4 Tri reda neka budu od velikog
kamenja, a jedan od drveta. Trošak će se podmiriti
iz kraljevskog dvora. 5 Povrh toga, posuđe zlatno i
srebrno iz Doma Božjeg koje Nabukodonozor bijaše
uzeo iz svetišta u Jeruzalemu i prenio u Babilon
neka se vrati i bude na svome mjestu u svetištu
jeruzalemskom i neka se postavi u Domu Božjem." 6
"Sada, dakle, Tatnaju, satrape s onu stranu Rijeke,

Šetar Boznaju i drugovi vaši poslanici s onu stranu
Rijeke, udaljite se odatle! 7 Pustite neka taj Dom
Božji grade upravitelji i starješine židovske. Dom Božji
treba sagraditi na njegovu prvotnom mjestu. 8 Evo
mojih naredaba o vašem držanju prema starješinama
judejskim kako bi se ponovo sagradio taj Dom Božji:
od kraljevskog blaga - to jest od danka s onu stranu
Rijeke - neka se plaća onim ljudima brižljivo, bez
prijekida, 9 i što im bude trebalo za žrtve paljenice
Bogu neba: junaca, ovnova i jaganjaca, i pšenice,
soli, vina i ulja, neka im se redovito daje svakoga
dana, prema uputama svećenika u Jeruzalemu. 10
Neka prinose žrtve na ugodan miris Bogu neba, neka
mole za život kralja i njegovih sinova. 11 Naređujem
osim toga: tko god prekrši ovu naredbu, neka mu se
izvadi greda iz kuće pa neka na njoj bude pogubljen,
a kuća da mu zato postane bunište. 12 I Bog, koji je
ondje nastanio svoje Ime, neka obori svakog kralja
i narod koji bi se drznuo da prekrši moju naredbu
i sruši Dom Božji u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao
sam ovu zapovijed. Neka se točno vrši!" 13 Tada
Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i
njihovi drugovi učiniše onako kako je zapovjedio kralj
Darije. 14 A židovske su starješine nastavile uspješno
graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije,
sina Adonova. Dovršili su gradnju po naredbi Boga
Izraelova i po naredbi Kira i Darija i Artakserksa,
kralja perzijskoga. 15 Hram je završen dvadeset i
trećeg dana mjeseca Adara. Bilo je to šeste godine
vladavine kralja Darija. 16 Izraelci - svećenici, leviti i
ostatak povratnika iz sužanjstva - radosno posvetiše
taj Dom Božji. 17 Žrtvovaše za posvećenje Doma
Božjega stotinu junaca, dvije stotine ovnova, četiri
stotine janjaca i, kao žrtvu za grijehe svega Izraela,
dvanaest jaraca - prema broju plemena Izraelovih. 18
Zatim postaviše svećenike po njihovim redovima i
levite po njihovim razredima za službu Domu Božjem
u Jeruzalemu, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj. 19
Povratnici iz sužanjstva slavili su Pashu četrnaestog
dana prvoga mjeseca. 20 Svi su se leviti, kao jedan
čovjek, očistili: svi su bili čisti; žrtvovali su pashu za
sve povratnike iz ropstva, za svoju braću svećenike i
za sebe. 21 Blagovali su pashu Izraelci koji su se
vratili iz ropstva i svi oni koji su im se, prekinuvši s
nečistoćom naroda zemlje, pridružili da traže Jahvu,
Boga Izraelova. 22 I svetkovahu radosno Blagdan
beskvasnih hljebova sedam dana: jer ih je Jahve
ispunio radošću i obratio prema njima srce asirskog
kralja da ojača njihove ruke u radovima oko Doma
Boga, Boga Izraelova.

7 Poslije tih događaja, za kraljevanja Artakserksa,
kralja perzijskoga, Ezra - sin Seraje, sina Azarje,
sina Hilkije, 2 sina Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba,
3 sina Amarje, sina Azarje, sina Merajota, 4 sina
Zerahje, sina Uzije, sina Bukija, 5 sina Abišue, sina
Pinhasa, sina Eleazara, sina vrhovnog svećenika
Arona - 6 taj Ezra vrati se iz Babilona. Bio je
književnik vješt Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve,
Bog Izraelov. Kako je ruka Jahve, Boga njegova,
bila nad njim, kralj mu je dao sve što je tražio. 7
Stanovit broj Izraelaca, svećenika, levita, pjevača,
vratara i sluga krenuše u Jeruzalem sedme godine
kralja Artakserksa. 8 A Ezra je došao u Jeruzalem
petoga mjeseca: bilo je to sedme godine kraljeve. 9
Pošao je iz Babilona prvoga dana prvoga mjeseca, a
stigao je u Jeruzalem prvoga dana petoga mjeseca:
nad njim je bila blaga ruka Boga njegova! 10 Jer je
Ezra nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin,
vršiti ga i poučavati Izraela u zakonima i običajima.
11 Evo prijepisa isprave koju je kralj Artakserkso
dao svećeniku Ezri, književniku vještu naredbama i
zakonima što ih je Jahve dao Izraelu: 12 "Artakserkso,
kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pisaru Zakona Boga
nebeskoga, potpuni mir. 13 Evo mojih zapovijedi:
Tko god u mome kraljevstvu od naroda izraelskog,
njegovih svećenika ili od njegovih levita želi poći u
Jeruzalem, može ići s tobom. 14 Osim toga, šalje
te kralj i njegovih sedam savjetnika da pregledaš
Judeju i Jeruzalem prema Zakonu Boga tvoga, koji ti
je u ruci, 15 i da odneseš srebro i zlato koje kralj i
njegovih sedam savjetnika dragovoljno prinose Bogu
Izraelovu, koji prebiva u Jeruzalemu, 16 i sve srebro
i zlato koje skupiš po svoj pokrajini babilonskoj s
dragovoljnim prinosima koje narod i svećenici prinesu
za Dom svoga Boga u Jeruzalemu. 17 I pobrini se
da tim novcem kupiš junaca, ovnova i jaganjaca, a
tako i darova i naljeva koji uz to idu: to prinesi na
žrtvenik Doma Boga vašega u Jeruzalemu. 18 Sa
srebrom i zlatom što preostane učinite ti i tvoja braća
kako vam se bude najviše svidjelo, vršeći volju Boga
vašega. 19 Posuđe koje si primio za službu Domu
Boga tvoga ostavi pred Bogom tvojim, u Jeruzalemu.
20 I što bi još trebalo za Dom Boga tvoga i što bi
trebalo nabaviti primit ćeš iz kraljevskih riznica. 21 Ja,
kralj Artakserkso, još zapovijedam svim riznicarima s
one strane Rijeke: sve što od vas zatraži svećenik
Ezra, pisar Zakona Boga nebeskoga, podajte odmah
najtočnije, 22 do stotinu talenata srebra, stotinu kora
pšenice, do stotinu bata vina, do stotinu bata ulja, a
soli po želji. 23 Sve što naredi Bog nebeski, neka
se odmah izvrši u svoj gorljivosti za Dom Boga

nebeskog, da gnjev njegov ne dođe na kraljevstvo
kraljevo i na djecu njegovu. 24 I još vam javljamo
da se ne smije udariti danak, ni porez, ni carina ni
na jednoga od svećenika, levita, pjevača, netinaca i
drugih službenika toga Doma Božjega. 25 A ti, Ezra,
po mudrosti Boga svoga koju imaš u rukama, postavi
činovnike i suce koji će suditi svemu narodu s onu
stranu Rijeke, to jest svima koji poznaju Zakon Boga
tvoga. Tko ne zna, vi ga poučite. 26 Tko ne bude
držao Zakona Boga tvojega - koji je i kraljev zakon
- neka se oštro osudi: na smrt, na progonstvo, na
novčanu globu ili na tamnicu." 27 "Blagoslovljen neka
je Jahve, Bog otaca naših, koji je nadahnuo srce
kraljevo da proslavi Dom Jahvin u Jeruzalemu 28 i
koji je okrenuo prema meni naklonost kralja, njegovih
savjetnika i svih najmoćnijih kraljevskih činovnika. A ja
se osmjelih jer ruka Jahve, Boga mojega, bijaše nada
mnom i sabrah glavare Izraela da pođu sa mnom."

8 Evo glavara obitelji s rodoslovljem koji su sa mnom
pošli iz Babilona za vladavine kralja Artakserksa: 2
Od Pinhasovih sinova: Geršom; od Itamarovih sinova:
Daniel; od Davidovih sinova: Hatuš, 3 Šekanijini
sinovi; od sinova Paroševih: Zaharija i s njim upisanih
muškaraca stotinu i pedeset; 4 od Pahat-Moabovih
sinova: Elijoenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine
muškaraca; 5 od Zatuovih sinova: Šekanija, sin
Jahazielov, i s njim tri stotine muškaraca; 6 od sinova
Adinovih: Ebed, sin Jonatanov, i s njim pedeset
muškaraca; 7 od Elamovih sinova: Izaija, sin Atalijin,
i s njim sedamdeset muškaraca; 8 od Šefatjinih
sinova: Zebadja, sin Mihaelov, i s njim osamdeset
muškaraca; 9 od Joabovih sinova: Obadja, sin
Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca;
10 od sinova Banijevih: Šelomit, sin Josifjin, i s njim
stotinu i šezdeset muškaraca; 11 od Bebajevih sinova:
Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam
muškaraca; 12 od Azgadovih sinova: Johanan, sin
Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca; 13 od
posljednjih Adonikamovih sinova poimence: Elifelet,
Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca; 14
i od sinova Bigvajevih: Utaj, sin Zabudov, i s njim
sedamdeset muškaraca. 15 Sabrao sam ih kod rijeke
koja teče prema Ahavi. Utaborili smo se za tri dana
ondje. Pregledao sam svjetovnjake i svećenike, ali
nisam ondje našao ni jednog levita. 16 Tada sam
poslao glavare Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana,
Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju, Mešulama i učitelje
Jojariba i Elnatana 17 i uputio sam ih Idonu, poglavaru
mjesta Kasifje. Stavio sam u njihova usta riječi koje
će reći Idonu i njegovoj braći koja su se nalazila u
mjestu Kasifji da nam pribave sluge za Dom Boga
našega. 18 Milostiva ruka Boga našega bijaše nad
nama i oni nam dovedoše razumna čovjeka između
sinova Mahlija, sina Levijeva, sina Izraelova: Šerebju
s njegovim sinovima i braćom - njih osamnaest.
19 Još Hašabju i s njim njegova brata Izaiju, sina
Merarijeva, i njihove sinove: njih dvadeset. 20 A od
poslužitelja koje su David i glavari postavili levitima
da im služe: dvije stotine i dvadeset poslužitelja. Svi
su bili poimence zabilježeni. 21 Ja sam ondje, kraj
rijeke Ahave, proglasio post: da bismo se ponizili
pred Bogom svojim i od njega izmolili sretan put sebi,
svojoj djeci i svemu blagu svojem. 22 Jer bih se
stidio moliti od kralja vojske i konjanika da nas štite
putem od neprijatelja; izjavili smo, naprotiv, kralju:
"Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi sve
one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad
onima su koji ga ostavljaju." 23 I tako smo postili i
molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas uslišа. 24
Izabrao sam dvanaest glavara svećeničkih, Šerebju
i Hašabju, i s njima desetoricu njihove braće; 25
izmjerih im srebro, zlato i posuđe, darove koje su
kralj, njegovi savjetnici, velikaši i svi Izraelci darovali
za Dom Boga našega. 26 Izmjerih i stavih u njihove
ruke šest stotina i pedeset talenata srebra, stotinu
srebrnih posuda od po dva talenta, stotinu talenata
zlata, 27 dvadeset zlatnih čaša od tisuću darika i dva
vrča od dobre pozlaćene mjedi, skupocjene kao zlato.
28 I rekoh im: "Vi ste Jahvi posvećeni; ovo je posuđe
posvećeno, ovo srebro i zlato dragovoljno je darovano
Jahvi, Bogu otaca vaših. 29 Pazite i čuvajte ovo sve
dok ne izmjerite pred glavarima svećeničkim i pred
levitima i glavarima obitelji Izraelovih u Jeruzalemu,
u dvoranama Doma Jahvina." 30 Svećenici i leviti
primiše, dakle, izmjereno srebro, zlato i posuđe da
ga odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega. 31
Dvanaestog dana prvoga mjeseca krenusmo od
rijeke Ahave da pođemo u Jeruzalem: ruka Boga
našega bijaše nad nama; on nas je na putu štitio
od napada neprijatelja i od pljačkaša. 32 Stigli smo
u Jeruzalem i ondje smo se tri dana odmarali. 33
Četvrtoga dana izmjereno je srebro, zlato i posuđe u
Domu Boga našega i predano je u ruke Merimotu,
sinu Urijinu, s kojim je bio Eleazar, sin Pinhasov; a
pred njima bijahu leviti: Jozabad, sin Ješuin, i Noadja,
sin Binujev. 34 Sve je bilo na broju i težini. Zabilježena
je tada sveukupna težina. U to vrijeme 35 oni koji
su se vratili iz sužanjstva, povratnici, priniješe žrtvu
paljenicu Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za sav
Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam
janjaca, dvanaest jaraca za grijehe - sve to kao

paljenicu Jahvi. 36 Zatim predaše kraljeve naredbe
kraljevskim satrapima i upraviteljima s one strane
Rijeke i oni pomogoše narod i Dom Božji.

9 Pošto je sve to uređeno, dođoše mi glavari
govoreći: "Izraelski narod, svećenici i leviti nisu
se odvojili od naroda zemlje, okorjelih u njihovim
gnusobama: nisu se odijelili od Kanaanaca, Hetita,
Perižana, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana
i Amorejaca, 2 nego su za sebe i za sinove svoje
uzimali za žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao
se s narodima zemlje; glavari i savjetnici prvi su
počinili tu nevjernost." 3 Na tu vijest razderah svoju
odjeću i svoj ogrtač, čupao sam kosu i bradu svoju
i sjedoh utučen. 4 Svi koji su strahovali od riječi
Božje sakupili se oko mene zbog nevjernosti onih
povratnika. A ja sam sveudilj sjedio utučen, sve do
večernje žrtve. 5 A o večernjoj žrtvi trgnuh se iz
svoga jada i, razderane odjeće i ogrtača, padoh na
koljena, raširih ruke prema Jahvi, Bogu svome, 6 i
rekoh: "Bože moj! Stid me i bojim se podići svoje lice
k tebi, Bože moj! Jer su se umnožila zlodjela naša
preko glave i grijesi su se naši nagomilali do neba. 7
Od vremena otaca svojih pa do danas u krivnji smo
velikoj i zbog zlodjela svojih bijasmo predani u ruke
zemaljskih kraljeva: mi, kraljevi naši i svećenici naši -
pod mač, u sužanjstvo, u plijen i na sramotu, kao što
je to i danas. 8 Ali sada, za kratko vrijeme, učinio
nam je Jahve, Bog naš, milost i ostavi nam Ostatak
i dade nam utočište u svome svetom mjestu: tako
nam je Bog naš prosvijetlio oči i dao nam malo života
u robovanju našem. 9 Jer mi smo robovi, ali nas u
ropstvu našem nije nikada ostavio Bog naš: nego
nam dade te nađosmo milost u perzijskih kraljeva,
dade nam snage da podignemo Dom Boga našega i
da obnovimo njegove ruševine i pribavi nam utočište
u Judeji i Jeruzalemu. 10 Ali sada, što možemo reći,
Bože moj, kad smo poslije svega toga odnemarili
zapovijedi tvoje 11 koje si zapovjedio preko svojih
slugu proroka ovim riječima: 'Zemlja u koju ulazite da
je zaposjednete nečista je zemlja od nečistoće naroda
zemlje, od gnusoba njihovih kojima su se napunili od
jednoga kraja do drugoga. 12 Stoga ne dajite kćeri
svojih za njihove sinove i ne uzimajte njihovih kćeri
za svoje sinove, ne želite nikakav njihov mir i sreću
njihovu, da biste postali snažni i jeli najbolje plodove
zemlje i ostavili je zauvijek u nasljedstvo sinovima
svojim.' 13 I poslije svega što nas je stiglo zbog zlih
djela naših i zbog naše velike krivice, dobro je, o
Bože naš, što si naša zlodjela smatrao manjima nego
što je zloća njihova i što si nam ostavio ovaj Ostatak!
14 Zar možemo i dalje kršiti naredbe tvoje i vezivati se
s ovim gnusnim narodima? Ne bi li se ti razgnjevio i
satro nas da ni Ostatka ni ikoga spašena više ne bi
bilo? 15 Jahve, Bože Izraelov, po pravednosti tvojoj
mi ostadosmo Ostatak, kao što smo danas: evo nas
pred tobom s grijehom svojim! Zaista ne bismo zbog
njega smjeli stajati pred tobom!"

10 Dok je Ezra molio i priznavao grijehe, plačući
i ležeći pred Domom Božjim, skupilo se oko
njega mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece: i taj je
narod gorko plakao. 2 Tada Šekanija, sin Jehielov,
jedan od sinova Elamovih, uzimajući riječ reče Ezri:
"Mi smo izdali Boga svoga ženeći se tuđinkama iz
naroda zemlje. Ali još ima nade Izraelu. 3 Obnovimo
sada Savez s Bogom svojim: obećajmo da ćemo,
prema savjetu moga gospodara i onih koji osjećaju
strahopočitanje prema zapovijedi Boga našega,
otpustiti svoje žene tuđinke i djecu koju su rodile.
Učinimo dakle po Zakonu! 4 Ustani, jer to je tvoja
dužnost, a mi ćemo biti uza te. Budi hrabar i na
djelo!" 5 Tada ustade Ezra i zakle glavare svećeničke,
i levite, i sve Izraelce da će učiniti kako im bijaše
rekao. I zakleše se. 6 Ezra se udalji ispred Doma
Božjega i uđe u dvoranu Johanana, sina Elijašibova.
Ondje provede noć i nije jeo ni kruha niti je pio vode
jer tugovaše zbog nevjernosti povratnika. 7 Zatim je
objavljeno u Judeji i Jeruzalemu svima povratnicima
da se skupe u Jeruzalemu: 8 a tko ne bude došao
u Jeruzalem za tri dana, toga će pozvati glavari i
starješine, bit će mu zaplijenjeno imanje i isključit će
ga iz zbora povratnika. 9 Svi su se ljudi od Jude i
Benjamina sakupili tako za tri dana u Jeruzalemu.
Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u
mjesecu. Sav se narod smjestio na trgu pred Domom
Božjim, dršćući zbog svega toga i zbog jake kiše.
10 Tada, ustavši, svećenik Ezra reče im: "Vi ste se
iznevjerili kad ste se oženili tuđinkama. Tako ste
povećali grijeh Izraelov! 11 Ali podajte sada hvalu
Jahvi, Bogu otaca svojih, i izvršite volju njegovu te se
rastavite od naroda zemlje i od žena tuđinki." 12 Sav
je zbor odgovorio snažnim glasom: "Jest, dužnost
nam je učiniti po tvome savjetu! 13 Ali naroda ima
mnogo i dažd nahodi: vani se ne može stajati. Osim
toga, nije to posao od dan-dva, jer nas je mnogo koji
smo u tome sagriješili. 14 Mogu nas na zajedničkom
zboru zastupati naši glavari: svi koji su po našim
gradovima oženjeni tuđinkama mogu doći u određeno
vrijeme u pratnji starješina i sudaca svakoga grada,
sve dok ne budemo odvratili gnjev Boga svojega zbog
ovoga." 15 Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin

Tikvin, bijahu se usprotivili; a podupirahu ih Mešulam
i levit Šabetaj. **16** Povratnici učiniše tako: rastaše se.
Svećenik Ezra izabra za pomoćnike glavare obitelji,
prema njihovim domovima, i svi su bili poimence
određeni. Počeli su zasjedati prvoga dana desetoga
mjeseca da bi sve ispitali. **17** I prvoga dana prvoga
mjeseca završiše sa svima koji se bijahu oženili
tuđinkama. **18** Među pripadnicima svećenstva evo
koji bijahu oženjeni tuđinkama: između sinova Ješue,
sina Josadakova, i među njegovom braćom: Maaseja,
Eliezer, Jarib i Gedalija; **19** oni dadoše svoju ruku da
će otpustiti svoje žene i da će za svoj grijeh prinijeti
ovna kao naknadnicu. **20** Od sinova Imerovih: Hanani
i Zebadja; **21** od Harimovih sinova: Maaseja, Ilija,
Šemaja, Jehiel i Uzija; **22** od Pašhurovih sinova:
Elijoenaj, Maaseja, Jišmael, Netanel, Jozabad i Elasa.
23 Od levita: Jozabad, Šimej, Kelaja - nazvan Kelita -
Petahja, Juda i Eliezer. **24** Od pjevača: Elijašib i Zakur.
Od vratara: Šalum, Telem i Uri. **25** A između Izraelaca:
od sinova Paroševih: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin,
Eleazar, Malkija i Benaja; **26** od sinova Elamovih:
Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jeremot i Ilija; **27** od
sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot,
Zabad i Aziza; **28** od sinova Bebajevih: Johanan,
Hananija, Zabaj i Atlaj; **29** od Banijevih sinova:
Mešulam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot; **30**
od Pahat-Moabovih sinova: Adna, Kelal, Benaja,
Maaseja, Matanija, Besalel, Binuj i Manaše; **31** od
sinova Harimovih: Eliezer, Jišija, Malkija, Šemaja,
Šimun, **32** Benjamin, Maluk, Semarja; **33** od sinova
Hašumovih: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj,
Manaše, Šimej; **34** od sinova Banijevih: Maadaj,
Amram, Joel, **35** Benaja, Bedja, Kelu, **36** Vanija,
Meremot, Elijašib, **37** Matanija, Matnaj i Jaasaj; **38** od
sinova Binujevih: Šimej, **39** Šelemja, Natan i Adaja;
40 od Zakajevih sinova: Šašaj, Šaraj, **41** Azareel,
Šelemja, Šemarja, **42** Šalum, Amarja, Josip; **43** od
Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj,
Joel, Benaja. **44** Svi su ovi bili oženjeni tuđinkama, ali
su ih otpustili, žene i djecu.

Nehemija

1 Povijest Nehemije, sina Hakalijina. Mjeseca
Kisleva, dvadesete godine, kad sam bio u Susi, **2**
dođe Hanani, jedan od moje braće, s nekim ljudima
iz Judeje. Ja ih zapitah o Židovima - o Ostatku
što se spasio od sužanjstva i o Jeruzalemu. **3**
Oni mi odgovoriše: “Ostatak, oni koji su nakon
sužanjstva ostali u zemlji, u velikoj su nevolji i sramoti.
Jeruzalemski je zid sav razoren, a vrata mu ognjem
spaljena.” **4** Kad sam čuo te vijesti, sjedoh i zaplakah.
Tugovao sam više dana, postio i molio se pred Bogom
nebeskim. **5** I rekoh: “O, Jahve, Bože nebeski, veliki
i strašni Bože koji čuvaš Savez i naklonost onima
koji te ljube i drže zapovijedi tvoje! **6** Neka uho tvoje
bude pažljivo i oči tvoje otvorene da čuješ molitvu
sluge svoga. Molim ti se sada, danju i noću, za sinove
Izraelove, sluge tvoje, i ispovijedam grijehe sinova
Izraelovih koje smo učinili protiv tebe; sagriješili smo i
ja i kuća oca mojega! **7** Veoma smo zlo činili prema
tebi, ne držeći naredaba tvojih, zakona i običaja koje
si ti naredio po Mojsiju, sluzi svome. **8** Ali se opomeni
riječi koje si povjerio Mojsiju, sluzi svome: 'Ako budete
nevjerni, ja ću vas rasuti među narode; **9** ali ako se
obratite meni i budete poštovali moje naredbe i držali
ih, budu li neki od vas prognani i nakraj neba, ja ću
vas sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao
da ondje prebiva moje Ime.' **10** A, eto, oni su tvoje
sluge i tvoj narod, koji si izbavio svojom velikom moći
i snažnom rukom svojom. **11** Ah, Gospode, neka uho
tvoje bude pažljivo na molitvu sluge tvoga, na molitvu
slugu tvojih, koji su spremni bojati se tvoga Imena.
Smjerno te molim, udijeli danas sreću sluzi svome i
učini da nađe milost pred ovim čovjekom.” A ja bijah
tada peharnik kraljev.

2 Mjeseca Nisana, dvadesete godine kraljevanja
Artakserksova, stajalo je vino pred kraljem. Uzeh
ga i ponudih kralju. Nikada pred njim nisam bio tužan.
2 Tada mi kralj reče: “Što ti je tužno lice? Nisi li
možda bolestan? Nije drugo nego je tuga u tvome
srcu!” Ja se veoma uplaših **3** i rekoh kralju: “Neka
uvijek živi kralj! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad je
grad gdje su grobovi mojih otaca razoren, a vrata
mu ognjem spaljena?” **4** Kralj me upita: “Što, dakle,
želiš?” Zazvah Boga nebeskoga **5** i odgovorih kralju:
“Ako je kralju po volji i ako ti je mio sluga tvoj, pusti
me da odem u Judeju, u grad grobova mojih otaca,
da ga obnovim.” **6** Kralj me upita pred kraljicom, koja
je sjedila kraj njega: “Koliko bi trajao tvoj put? Kada
ćeš se vratiti?” Pošto sam utvrdio vrijeme koje je
odgovaralo kralju, pusti me da odem. **7** Još rekoh
kralju: “Ako je kralju po volji, mogao bih ponijeti pisma
upraviteljima s onu stranu Rijeke da me propuste do
Judeje; **8** i pismo Asafu, nadgledniku kraljeve šume,
da mi dadne drva za gradnju vrata na tvrđi Hrama, za
gradski bedem i za kuću u kojoj ću se nastaniti.” I
dade mi kralj, jer dobrostiva ruka Boga moga bijaše
nada mnom. **9** I dođoh tako k upraviteljima s onu
stranu Rijeke i dadoh im kraljeva pisma. A kralj
posla sa mnom časnike i konjanike. **10** Kad to ču
Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, bi im vrlo
mrsko što je došao čovjek da se zauzme za dobro
Izraelaca. **11** Stigavši u Jeruzalem, ostadoh ondje tri
dana. **12** Zatim ustah noću, u pratnji nekoliko ljudi,
nikomu ne povjerivši što mi je Bog moj nadahnuo da
učinim za Jeruzalem; a nisam imao druge životinje
osim kljuseta na kojem sam jahao. **13** Iziđoh, dakle,
noću na Dolinska vrata i uputih se Zmajevskom
izvoru, a zatim prema Smetlišnim vratima: razgledao
sam jeruzalemski zid gdje je bio razoren i vrata
koja su bila spaljena. **14** Nastavio sam put prema
Izvorskim vratima i Kraljevskom ribnjaku, ali nisam
našao prolaza za životinju na kojoj sam jahao. **15**
Uspeo sam se zato noću uz Potok, i dalje razgledajući
zid, i ponovo sam ušao na Dolinska vrata. Tako sam
se vratio, **16** a da savjetnici nisu primijetili kamo sam
otišao i što sam učinio. Sve do sada nisam ništa
rekao Židovima: ni svećenicima, ni velikašima, ni
savjetnicima, ni drugima nadstojnicima. **17** Tada im
rekoh: “Vidite u kakvoj smo nevolji: Jeruzalem je u
ruševinama, a vrata mu spaljena. Hajte, sagradimo
jeruzalemski zid da više ne budemo izloženi ruglu.”
18 I objasnih im kako je dobrostiva ruka Boga moga
bila nada mnom, a saopćih im i riječi koje mi kralj
bijaše rekao. “Ustanimo”, povikaše oni, “i gradimo!” I
ukrijepiše im se ruke na dobro djelo. **19** Na te vijesti
počeše nam se rugati Sanbalat, Horonac, i sluga
Tobija, Amonac, i Gešem, Arapin. Prezirno su nam
govorili: “Što radite ovdje? Hoćete li se pobuniti protiv
kralja?” **20** Ali im ja odgovorih ovim riječima: “Nebeski
će nam Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove,
ustasmo da gradimo. A vi nemate ni dijela, ni prava,
ni spomena u Jeruzalemu.”

3 Tada usta veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom
svećenicima te sagradiše Ovčja vrata. Posvetiše
ih, postaviše im krila i nastaviše graditi sve do kule
Meaha i do Hananelove kule. **2** Kraj njih su gradili
Jerihonci, a do njih je gradio Zakur, sin Imrijev. **3** Sinovi
Hasnaini gradili su Riblja vrata, stavili dovratke, utvrdili
krila, stožere i prijevornice. **4** Kraj njih je popravljao

Merimot, sin Urije, sina Hakosova; a do njega je
popravljao Mešulam, sin Berekje, sina Mešezabelova;
a do njega je popravljao Sadok, sin Baanin. 5 Kraj
njih su popravljali Tekoanci, ali su njihovi plemenitaši
odbili da prignu šiju na službu svojim gospodarima.
6 Stara vrata popravljali su Jojada, sin Paseahov,
i Mešulam, sin Besodjin. Oni su stavili dovratke,
učvrstili krila, stožere i prijevornice. 7 A kraj njih
obnavljahu Melatja Gibeonjanin, Jadon Meronoćanin
i ljudi iz Gibeona i Mispe, podložnici upravitelja s
onu stranu Rijeke. 8 A do njih je popravljao Uziel,
Harhajin sin, zlatar, a do njega je popravljao Hananija,
jedan od pomastara: oni su utvrdili Jeruzalem sve
do Širokog zida. 9 Do njih je popravljao Refaja, sin
Hurov, glavar polovice jeruzalemskog okruga. 10 A
do njega je popravljao Jedaja, sin Harumafov, pred
svojom kućom; a do njega je popravljao Hatuš, sin
Hašabnejin. 11 Malkija, sin Harimov, i Hašub, sin
Pahat-Moabov, popravljali su dio sve do Pećne kule.
12 A do njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar
polovice okruga, on i njegovi sinovi. 13 Dolinska
vrata popravljao je Hanum i stanovnici Zanoaha:
sagradili su ih, učvrstili krila, stožere i prijevornice i
postavili tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata. 14
Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov,
glavar bethakeremskog okruga, sa svojim sinovima:
učvrstili su krila, stožere i prijevornice. 15 Izvorska
vrata popravljao je Šalum, sin Kol-Hozeov, glavar nad
mispanskim okrugom: sagradio ih je, pokrio ih, utvrdio
vratna krila, stožere i prijevornice. On je popravio i zid
kod ribnjaka Šiloaha, koji se proteže od Kraljevskog
vrta do stepenica što silaze iz Davidova grada. 16
Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar
nad polovicom betsurskog okruga, sve do nasuprot
Davidovim grobnicama i do umjetnog ribnjaka i
Vojarne. 17 Za njim su popravljali leviti: Rehum, sin
Banijev; a do njega je popravljao Hašabja, glavar
nad polovicom keilskog okruga, za svoje područje.
18 Do njih su popravljala njihova braća: Bavaj, sin
Henadadov, glavar nad polovicom keilskog kotara; 19
a do njega Ezer, sin Ješuin, glavar Mispe, popravljao
je drugi dio, sučelice usponu prema Oružarnici na
uglu. 20 Za njim je popravljao Baruk, sin Zabajev, i
popravio je drugi dio, od ugla do kućnih vrata velikog
svećenika Elijašiba. 21 Za njim je popravljao Meremot,
sin Urije, sina Hakosova, drugi dio: od Elijašibova
kućnog ulaza do kraja Elijašibove kuće. 22 Za njima
su radili na popravcima svećenici koji su živjeli u
Okružju. 23 Za njima su pak popravljali Benjamin i
Hašub sučelice svojim kućama. Za njima je popravljao
Azarja, sin Ananijina sina Maaseje, nasuprot svojoj
kući. 24 Za njima je popravljao Binuj, sin Henadadov,
drugi dio - od Azarjine kuće do ugla, do zidnog
kruništa. 25 Palal, sin Uzajev, popravljao je nasuprot
uglu i kuli koja se uzdiže iznad Gornje kraljevske
palače, a nalazi se prema dvorištu Tamnice. Za njim
je Pedaja, sin Parošev, popravljao 26 sve do Vodenih
vrata, u smjeru istoka, i sve do pred Uzdignutu kulu.
27 Za njima su popravljali Tekoanci drugi dio nasuprot
velikoj Uzdignutoj kuli, sve do Ofelskog zida. 28
Od Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki
nasuprot svojoj kući. 29 Za njima je Sadok, sin Imerov,
popravljao nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao
Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata. 30 Za
njim su Hananija, sin Šelemjin, i Hanun, šesti sin
Salafov, popravljali drugi dio. Za njima je popravljao
Mešulam, sin Berekjin, nasuprot svome stanu. 31 Za
njim je Malkija, zlatar, popravljao sve do prebivališta
netinaca i trgovaca, nasuprot Nadgledničkim vratima
do Gornje dvorane na zidnom kruništu. 32 A zlatari
su i trgovci popravljali između Gornje dvorane na
zidnom kruništu do Ovčjih vrata.

4 Kad je Sanbalat čuo da gradimo zid, razljutio se.
Bio je veoma srdit, ismijavao je Židove 2 i vikao je
pred svojom braćom i samarijanskom vojskom: "Što
poduzimaju ovi jadni Židovi? Kane li možda popraviti,
žrtvovati i završiti sve u jedan dan? Zar će iz hrpe
praha dozvati u život spaljeno kamenje?" 3 Tobija,
Amonac, koji je bio uz njega, reče: "Neka samo grade!
Ali popne li se lisica, srušit će im kamene zidove." 4
Čuj, o Bože naš, kako nas preziru! Navrni njihove
poruge na njihovu glavu. Predaj ih kao plijen u zemlju
ropstva. 5 Ne pokrivaj njihova bezakonja i grijeh
njihov neka ne bude izbrisan pred licem tvojim jer
su se rugali graditeljima. 6 Tako smo gradili zid, koji
je uskoro bio završen do pola visine. Narod je imao
oduševljenja za rad. 7 Kad su Sanbalat, Tobija, Arapi,
Amonci i Ašdođani čuli da napreduje popravljanje
jeruzalemskih zidova - jer su se počele zatvarati
pukotine - veoma se ražestiše. 8 Zakleše se svi
zajedno da će napasti Jeruzalem i da će nas smesti.
9 Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo
dnevnu i noćnu stražu da bismo zaštitili grad. 10
A Židovi govorahu: "Snage su nosačima klonule, a
ruševina je mnogo: nećemo nikada stići sagraditi
zida!" 11 A naši neprijatelji rekoše: "Uvući ćemo se
među njih prije nego što doznaju i opaze nas: tada
ćemo ih poubijati i tako osujetiti pothvat!" 12 A kad bi
došli Židovi koji žive kraj njih, po deset bi nas puta
upozoravali: "Idu protiv vas iz svih mjesta u kojima
stanuju!" 13 Postavili smo se u nizinama, iza zida i

na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s
mačevima, kopljima i lukovima. 14 Kad sam vidio kako
se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i
ostalom narodu ovo: “Ne bojte se ovih ljudi! Mislite na
Gospoda, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju
braću, za sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje!”
15 Kad su naši neprijatelji čuli da smo obaviješteni
i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo se
vratiti k zidu, svaki svome poslu. 16 Ali je od toga
dana samo polovica mojih momaka obavljala posao,
a ostali su držali koplja, štitove, lukove i oklope, a
glavari stajali iza doma Judina, 17 koji je gradio zid. I
nosači tereta držali su oružje: jednom je rukom svaki
radio svoj posao, a u drugoj mu bilo oružje. 18 Svaki
je od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan
uz bok. Trubač je stajao kraj mene. 19 Rekao sam
velikašima, odličnicima i ostalom narodu: “Posao je
velik i zamašan, a mi se rasuli po zidu, daleko jedni
od drugih: 20 skupite se oko nas na mjesto gdje
čujete glas trube, a Bog naš borit će se za nas.”
21 Tako smo obavljali posao od rane zore do prvih
zvijezda. Polovica je bila naoružana kopljima. 22 U
to sam vrijeme još rekao narodu: “Svaki sa svojim
slugom neka noći u Jeruzalemu: po redu ćemo noću
stražariti, a danju raditi.” 23 Ni ja, ni moja braća, ni
moji momci, ni stražari koji su me pratili nismo skidali
svojih haljina, svatko je držao pri ruci svoje oružje.

5 Velika se vika digla među ljudima i ženama
protiv njihove braće Židova. 2 Jedni su govorili:
“Zalažemo svoje sinove i kćeri da bismo mogli nabaviti
pšenice te jesti i živjeti.” 3 Drugi su govorili: “Zalažemo
svoja polja, vinograde svoje i kuće svoje da bismo
mogli nabaviti pšenice za vrijeme gladi.” 4 Drugi
su opet govorili: “Moramo uzaimati novac na polja
svoja i vinograde da bismo mogli isplatiti kraljeve
namete. 5 Tijelo je naše kao tijelo braće naše, sinovi
su naši kao i njihovi, a mi moramo predavati u ropstvo
svoje sinove i kćeri; među našim kćerima neke su
već robinje! A mi ne možemo ništa jer polja naša
i vinograde drže drugi.” 6 Razljutio sam se veoma
kad sam čuo njihovu viku i te riječi. 7 Pošto sam
u sebi promislio, prekorio sam velikaše i odličnike
riječima: “Vi namećete teret svojoj braći!” I sazvao
sam protiv njih velik zbor. 8 I rekao sam: “Mi smo,
koliko smo mogli, otkupili svoju židovsku braću koja
bijahu prodana poganima. A sada vi prodajete svoju
braću da bismo ih otkupili!” Svi su šutjeli i nitko nije
odgovorio. 9 Nastavio sam: “Nije dobro to što činite.
Ne treba li da hodite u strahu Boga našega da se
tako uklonimo ruglu neprijateljskih naroda? 10 I ja, i
moja braća, i moji momci davali smo im novaca i žita.
Ali smo im dug oprostili. 11 Vratite im i vi još danas
njihova polja, vinograde, maslinike i kuće njihove i
oprostite im postotak u novcu, u žitu, u vinu, u ulju,
što ste im ga nametnuli.” 12 A oni odgovoriše: “Vratit
ćemo; nećemo od njih ništa tražiti. Učinit ćemo kako
si rekao.” Tada pozvah svećenike i naredih neka se
zakunu da će učiniti kako su obećali. 13 Zatim istresoh
skute svoje odjeće govoreći: “Neka Bog ovako istrese
iz vlastite kuće i imanja svakog čovjeka koji se
ne bude držao ovog obećanja! Tako bio istresen i
ispražnjen!” A sav zbor odgovori “Amen!” hvaleći
Jahvu. I narod je učinio prema ovom dogovoru. 14 I
od dana kad mi je kralj naredio da budem upravitelj
u zemlji Judinoj, od dvadesete do trideset i druge
godine kraljevanja Artakserksa, za dvanaest godina
ja i moja braća nismo nikada jeli upraviteljskog kruha.
15 Ali prijašnji upravitelji, moji prethodnici, ugnjetavahu
narod: svakoga su dana od njega uzimali četrdeset
šekela srebra za kruh; i njihove su sluge ugnjetavale
narod. A ja nisam nikada tako činio, zbog straha
Božjega. 16 Čak sam se jednako držao posla oko
zida i nisam kupio ni jedne njive! Svi su moji momci
bili ondje okupljeni na poslu. 17 Za mojim su stolom
jeli Židovi i odličnici, njih stotinu i pedeset na broju,
osim onih koji su k nama dolazili iz okolnih naroda.
18 Svakoga se dana o mom trošku pripremalo jedno
goveče, šest biranih ovaca i peradi; svakih deset dana
donosilo se obilje vina za sve. A opet nisam nikada
tražio upraviteljskog poreza na kruh, jer je narod već
bio teško opterećen. 19 Spomeni se, Bože moj, za
moje dobro svega što sam učinio ovome narodu!

6 Kad su Sanbalat, Tobija, Gešem Arapin i ostali
naši neprijatelji dočuli da sam obnovio zid i da nije
u njemu ostalo pukotine - do toga vremena nisam
zapravo bio namjestio krila na vratima - 2 poručiše mi
Sanbalat i Gešem: “Dođi da se sastanemo u Kefiri, u
Dolini ononskoj.” Ali su mi oni zlo mislili. 3 Zato sam
im poslao glasnike s ovim odgovorom: “Zauzet sam
velikim poslom i ne mogu sići: posao bi zastao kad bih
ga ostavio da dođem k vama!” 4 Četiri su mi puta slali
isti poziv i ja sam im odvraćao isti odgovor. 5 Tada,
peti put, s istom nakanom, posla mi Sanbalat svoga
slugu s otvorenim pismom. 6 U njemu je pisalo: “Čuje
se u narodima - a Gašmu potvrđuje - da se ti i Židovi
spremate na bunu; zato da i gradiš zid i da želiš
postati njihovim kraljem, kako vele. 7 I da si postavio
proroke da proglase tvoj uspjeh u Jeruzalemu i da
kažu: Judeja ima kralja! Sada će ti glasovi stići kralju
do ušiju: zato dođi da se posavjetujemo.” 8 Ali sam

mu ja odgovorio: “Ništa nije tako kao što tvrdiš; sve je
to samo izmišljotina tvoga srca.” 9 Jer su nas oni
htjeli uplašiti govoreći: “Klonut će im ruke od posla i
neće ga završiti nikada.” A ja sam, naprotiv, ukrijepio
ruke svoje! 10 Pošao sam Šemaji, sinu Delaje, sina
Mehetabelova, koji se bijaše zatvorio u svojoj kući.
On mi objavi: “Nađimo se u Domu Božjemu, usred
Hekala, i zatvorimo vrata Hekala jer će doći da te
ubiju. Jest, još noćas doći će da te ubiju!” 11 A ja
odgovorih: “Zar da bježi čovjek kao što sam ja? Koji
čovjek, meni sličan, može ući u Hekal i ostati živ?
Ne, ja ne idem.” 12 I tada razabrah: nije ga poslao
Bog, nego mi je objavio proroštvo, jer su ga Tobija i
Sanbalat podmitili, 13 da bih, uplašen, učinio onako te
sagriješio. To bi im poslužilo da me ozloglase i da mi
se rugaju! 14 Sjeti se, Bože moj, Tobije i Sanbalata
prema ovim njihovim djelima, a i proročice Noadje
i ostalih proroka što me htjedoše uplašiti. 15 Zid je
završen dvadeset i petog Elula, za pedeset i dva
dana. 16 A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi
pogani oko nas, bilo je to čudo u očima njihovim,
jer su shvatili da je Bog naš učinio to djelo. 17 A
onih dana mnogi su židovski velikaši često slali svoja
pisma Tobiji i mnoga su primali od Tobije. 18 Jer
u Judeji bijahu mnogi s njime zakletvom povezani:
tÓa bio je u rodu sa Šekanijom, sinom Arahovim, i
sinom njegovim Johananom, koji je uzeo za ženu
kćer Mešulama, sina Berekjina. 19 I veličali su preda
mnom njegova djela, a njemu prenosili moje riječi.
Zato je Tobija i slao pisma da me uplaši.

7 A kad je zid bio sagrađen i kad sam namjestio
vratna krila, postavljeni su čuvari na vratima i
pjevači i leviti. 2 Upravu sam Jeruzalema povjerio
Hananiju, svome bratu, i Hananiji, zapovjedniku
tvrđave, jer je ovaj bio čovjek povjerenja i bojao se
Boga kao malo tko. 3 Rekao sam im: “Jeruzalemska
vrata neka se ne otvaraju dok sunce ne ogrije; a
dok ono bude još visoko, neka ih zatvore i prebace
prijevornice. Treba postaviti straže uzete između
žitelja jeruzalemskih: svakoga na njegovo mjesto,
svakoga nasuprot njegovoj kući. 4 Grad je bio prostran
i velik, ali je u njemu bilo malo stanovnika jer nije
bilo sagrađenih kuća. 5 A Bog me moj nadahnuo te
sam skupio velikaše, odličnike i narod da se unesu u
rodovnike. Tada sam našao rodovnik onih koji su se
prije vratili. U njemu nađoh zapisano: 6 Evo ljudi iz
pokrajine koji su došli iz sužanjstva u koje ih bijaše
odveo Nabukodonozor, babilonski kralj. Vratili su se
u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. 7 Došli
su sa Zerubabelom, Ješuom, Nehemijom, Azarjom,
Raamjom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom,
Misperetom, Bigvajem, Nehumom, Baanom. Broj ljudi
naroda Izraelova: 8 Paroševih sinova: dvije tisuće
stotinu sedamdeset i dva; 9 sinova Šefatjinih: tri
stotine sedamdeset i dva; 10 Arahovih sinova: šest
stotina pedeset i dva! 11 Pahat-Moabovih sinova, to
jest Ješuinih i Joabovih sinova: dvije tisuće osam
stotina i osamnaest; 12 sinova Elamovih: tisuću
dvjesta pedeset i četiri; 13 Zatuovih sinova: osam
stotina četrdeset i pet; 14 sinova Zakajevih: sedam
stotina i šezdeset; 15 Binujevih sinova: šest stotina
četrdeset i osam; 16 sinova Bebajevih: šest stotina
dvadeset i osam; 17 Azgadovih sinova: dvije tisuće
tri stotine dvadeset i dva; 18 sinova Adonikamovih:
šest stotina šezdeset i sedam; 19 Bigvajevih sinova:
dvije tisuće šezdeset i sedam; 20 sinova Adinovih:
šest stotina pedeset i pet; 21 Aterovih sinova,
to jest od Ezekije: devedeset i osam; 22 sinova
Hašumovih: trista dvadeset i osam; 23 Besajevih
sinova: trista dvadeset i četiri; 24 sinova Harifovih:
stotinu i dvanaest; 25 Gibeonovih sinova: devedeset i
pet; 26 ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset
i osam; 27 ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;
28 ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; 29 ljudi
iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina
četrdeset i tri; 30 ljudi iz Rame i Gabe: šest stotina
dvadeset i jedan; 31 ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset
i dva; 32 ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri;
33 ljudi iz Neba: pedeset i dva; 34 sinova drugoga
Elama: tisuću dvjesta pedeset i četiri; 35 Harimovih
sinova: trista dvadeset; 36 ljudi iz Jerihona: trista
četrdeset i pet; 37 ljudi iz Loda, Hadida i Onona:
sedam stotina dvadeset i jedan; 38 sinova Senajinih:
tri tisuće devet stotina i trideset. 39 Svećenika:
sinova Jedajinih, to jest iz kuće Ješuine: devet stotina
sedamdeset i tri; 40 Imerovih sinova: tisuću pedeset i
dva; 41 sinova Fašhurovih: tisuću dvjesta četrdeset i
sedam; 42 Harimovih sinova: tisuću i sedamnaest.
43 Levita: Ješuinih sinova, to jest Kadmielovih i
Hodvinih: sedamdeset i četiri. 44 Pjevača: Asafovih
sinova: stotinu četrdeset i osam. 45 Vratara: sinova
Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova
Akubovih, Hatitinih sinova, sinova Šobajevih: stotinu
trideset i osam. 46 Netinaca: sinova Sihinih, sinova
Hasufinih, sinova Tabaotovih, 47 sinova Kerosovih,
sinova Sijajevih, sinova Fadonovih, 48 sinova
Lebaninih, sinova Hagabinih, sinova Šalmajevih,
49 sinova Hananovih, sinova Gidelovih, sinova
Gaharovih, 50 sinova Reajinih, sinova Resinovih,
sinova Nekodinih, 51 sinova Gazamovih, sinova
Uzinih, sinova Fasealovih, 52 sinova Besajevih,

sinova Merinimovih, sinova Nefišesimovih, 53 sinova
Bakbukovih, sinova Hakufinih, sinova Harhurovih,
54 sinova Baslitovih, sinova Mehidinih, sinova
Haršinih, 55 sinova Barkošovih, sinova Sisrinih,
sinova Tamahovih, 56 sinova Nasijahovih, sinova
Hatifinih. 57 Sinova Salomonovih slugu: sinova
Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih, 58
sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih,
59 sinova Šefatjinih, sinova Hatilovih, sinova Pokeret-
Sebajinih, sinova Amonovih. 60 Svega netinaca i
sinova Salomonovih slugu tri stotine devedeset i dva.
61 Slijedeći ljudi koji su došli iz Tel Melaha, Tel Harše,
Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da su
njihove obitelji i njihov rod izraelskog podrijetla: 62
sinovi Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest
stotina četrdeset i dva. 63 A od svećenika: sinovi
Hobajini, sinovi Hakosovi, sinovi Barzilaja - onoga
koji se oženio jednom od kćeri Barzilaja Gileađanina
te uzeo njegovo ime. 64 Ovi su ljudi tražili svoj zapis
u rodovnicima, ali ga nisu mogli naći: bili su isključeni
iz svećeništva 65 i namjesnik im zabrani blagovati
od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i
Tumin. 66 Ukupno je na zboru bilo četrdeset i dvije
tisuće tri stotine i šezdeset osoba, 67 ne računajući
njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri
stotine trideset i sedam. Bilo je i dvije stotine četrdeset
i pet pjevača i pjevačica, 69 četiri stotine trideset
i pet deva i šest tisuća sedam stotina i dvadeset
magaraca. 70 Pojedini glavari obitelji dadoše priloge
za gradnju. Namjesnik je položio u riznicu tisuću
drahmi zlata, pedeset vrčeva, trideset svećeničkih
haljina. 71 Neki su od glavara obitelji dali u poslovnu
riznicu dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće
dvije stotine mina srebra. 72 A darova ostalog puka
bilo je do dvadeset tisuća drahmi zlata, dvije tisuće
mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina.
73 Svećenici, leviti, vratari, pjevači, netinci i sav Izrael
naseliše se svaki u svoj grad. A kada se približio
sedmi mjesec, već su sinovi Izraelovi bili u svojim
gradovima.

8 Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg
koji je pred Vodenim vratima. Rekoše književniku
Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je
Jahve dao Izraelu. 2 I prvoga dana sedmoga mjeseca
svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i
sviju koji su bili sposobni da ga razumiju. 3 Na trgu
koji je pred Vodenim vratima počeo je čitati knjigu, od
ranoga jutra do podneva, pred ljudima, ženama i pred
onima koji su bili zreli. Sav je narod pozorno slušao
knjigu Zakona. 4 Književnik Ezra stajaše na drvenu
besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Kraj njega
stajahu: s desne strane Matitja, Šema, Anaja, Urija,
Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael,
Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam. 5
Ezra je otvorio knjigu naočigled svemu narodu - jer je
bio poviše od svega naroda - a kad ju je otvorio, sav
narod ustade. 6 Tada Ezra blagoslovi Jahvu, Boga
velikoga, a sav narod, podignutih ruku, odgovori:
“Amen! Amen!” Zatim su kleknuli i poklonili se pred
Jahvom, licem do zemlje. 7 A leviti Ješua, Bani,
Šerebja, Jamin, Akub, Šabtaj, Hodija, Maaseja, Kelita,
Azarja, Jozabad, Hanan i Pelaja objašnjavahu Zakon
narodu, a narod stajaše na svome mjestu. 8 I čitahu
iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu
smisao da narod može razumjeti što se čita. 9 Potom
namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i
leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu:
“Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne
tugujte, ne plačite!” Jer sav narod plakaše slušajući
riječi Zakona. 10 I još im reče Nehemija: “Pođite i jedite
masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji
nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen
našem Gospodu. Ne žalostite se: radost Jahvina vaša
je jakost.” 11 I leviti umirivahu sav narod govoreći:
“Umirite se: ovaj je dan svet. Ne tugujte!” 12 I ode sav
narod da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko
slavlje: jer su shvatili riječi koje su im objavljene. 13
Drugog dana skupiše se glavari obitelji svega naroda,
svećenici i leviti oko književnika Ezre da prouče riječi
Zakona. 14 I nađoše napisano u Zakonu što ga je
Jahve naredio preko sluge Mojsija: “Sinovi Izraelovi
neka borave pod sjenicama za svečanosti u sedmom
mjesecu.” 15 Čim su čuli, proglasiše u svim svojim
gradovima i u Jeruzalemu: “Idite u goru i donesite
granja maslinova i granja divlje masline, mirtovih i
palmovih grana i granja ostaloga lisnatog drveća da
načinimo sjenice, kako je propisano.” 16 I ode narod i
donese granja i načiniše sjenice, svaki na svom krovu
i svojim dvorištima, u predvorjima Doma Božjega, na
trgu kod Vodenih vrata i na onom kod Efrajimovih
vrata. 17 Sav zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva
načini sjenice i boravili su u njima - Izraelci nisu toga
činili od vremena Jošue, sina Nunova, sve do toga
dana. I bila je veoma velika radost. 18 Ezra je čitao
knjigu Zakona Božjeg svakog dana, od prvoga do
posljednjega. Sedam se dana svetkovao blagdan, a
osmoga je dana bio svečani zbor, kako je propisano.

9 Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca skupiše
se Izraelci na post, u pokorničkim vrećama i posuti
prašinom. 2 Rod se Izraelov odvojio od svih tuđinaca:

pristupili su i ispovijedali svoje grijehe i bezakonja
svojih otaca. 3 Stajali su, svatko na svome mjestu,
i čitali knjigu Zakona Jahve, Boga svoga, četvrtinu
dana; za druge su četvrtine ispovijedali svoje grijehe
i klanjali se Jahvi, Bogu svome. 4 A Ješua, Bani,
Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebja, Bani i Kenani,
popevši se na poviše mjesto za levite, vapili su
snažnim glasom Jahvi, Bogu svome. 5 I govorahu
leviti Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja,
Hodija, Šebanija i Petahja: “Ustanite, blagoslivljajte
Jahvu, Boga našega! Blagoslovljen da si, Jahve,
Bože naš, odvijeka dovijeka! I neka je blagoslovljeno
tvoje Ime slavno, iznad svakog blagoslova i hvale
uzvišeno. 6 Ti si, Jahve, Jedini! Ti si stvorio nebo,
i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju
i sve što je na njoj, mora i što je u njima. Ti sve
to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju. 7
Ti si, Jahve, Bog, koji si Abrama izabrao, iz Ura
kaldejskoga njega izveo i dao mu ime Abraham. 8
Vjerno si srce njegovo pred sobom našao i Savez
s njim sklopio da ćeš mu dati zemlju kanaansku,
i hetitsku i amorejsku, i perižansku, jebusejsku i
girgašansku, njemu i potomstvu njegovu. I svoja si
obećanja ispunio, jer si pravedan. 9 Nevolju si otaca
naših u Egiptu vidio, i vapaj si njihov čuo kraj Mora
crvenoga. 10 Znacima si se i čudesima oborio na
faraona i na sve sluge njegove, i na sav narod zemlje
njegove; jer znao si kolika je bila protiv njih drskost
njihova. Sebi si ime stekao koje do danas traje. 11
More si pred njima razdvojio: prešli su usred mora
po suhu. U dubine si utopio progonitelje njihove kao
kamen među vode silovite. 12 Stupom oblaka danju
si ih vodio, a noću si stupom ognjenim svijetlio im po
putu kojim su hodili. 13 Na goru si Sinajsku sišao i
s neba im govorio; i dao si im pravedne naredbe,
čvrste zakone, zapovijedi izvrsne i uredbe. 14 Ti si
im objavio svoju svetu subotu, zapovijedi, naredbe i
Zakon si im propisao po glasu sluge svoga Mojsija.
15 S neba si ih hranio kruhom za njihove gladi, za
njihovu si žeđ iz stijene vodu izveo. Ti si im zapovjedio
da pođu zaposjesti zemlju za koju si se zakleo da ćeš
im dati. 16 Ali se oni i oci naši uzjoguniše, vratove
ukrutiše i zapovijedi tvojih nisu slušali. 17 Poslušnost
su odbili, zaboravili čudesa što si ih za njih učinio;
ukrutili su vratove, a u glavu uvrtjeli da u ropstvo se
svoje vrate, u Egipat. Ali ti si Bog praštanja, milosrdan
i blag, na gnjev si spor, a u milosrđđu velik: i nisi
ih ostavio! 18 Čak su načinili tele saliveno, 'To bog
je tvoj', rekoše, 'koji te izveo iz Egipta!' I teško su
hulili, 19 a ti u beskrajnom milosrđu nisi ih napuštao u
pustinji: stup se oblaka nije pred njima skrivao, danju
ih je putem vodio, a stup je plameni noću pred njima
svijetlio putem kojim su hodili. 20 Dao si im svoga
Duha dobrog da ih naučiš mudrosti, mÓane svoje nisi
uskratio njihovim ustima, i u žeđi si im vode pružio.
21 Četrdeset godina krijepio si ih u pustinji: ništa im
nije nedostajalo: niti im se odijelo deralo, niti su im
noge oticale. 22 I dao si im kraljevstva i narode i
razdijelio ih granicama: zaposjeli su zemlju Sihona,
kralja hešbonskoga, i zemlju Oga, kralja bašanskoga.
23 I sinove si im umnožio kao zvijezde nebeske, i u
zemlju si ih doveo za koju si rekao njihovim ocima da
će ući u nju i zaposjesti je. 24 Sinovi su ušli i pokorili
zemlju, a ti si pred njima svladao stanovnike zemlje,
Kanaance, i predao si u ruke njihove kraljeve i narode
zemlje da rade s njima što ih je volja; 25 osvojili su
gradove tvrde i zemlju plodnu i naslijedili kuće pune
svakog dobra, isklesane zdence, vinograde, maslinike
i mnogo plodnog drveća: jeli su, sitili se i debljali i
uživali u velikoj dobroti tvojoj. 26 Ali su se bunili i
odvrgli tebe, i Zakon su tvoj bacili za leđa, ubijali su
proroke, koji su ih obraćali da se tebi vrate, i grdno su
hulili. 27 U ruke si ih tada predao osvajačima, koji su
ih tlačili. A u vrijeme muke svoje tebi su vapili i ti si
ih s neba uslišio i u velikoj dobroti svojoj slao si im
izbavitelje, koji su ih iz ruku tlačitelja njihovih izbavljali.
28 Ali čim bi se smirili, opet su pred tobom zlo činili, a
ti si ih puštao u ruke neprijatelja njihovih, koji su ih
mučili. I opet su k tebi vapili i ti si ih s neba uslišio: u
milosrđu svojem mnogo si ih puta izbavio. 29 Ti si
ih opominjao da se vrate tvome Zakonu: ali se oni
uzjoguniše, nepokorni tvojim zapovijedima; griješili su
protiv naredaba tvojih, a čovjek živi kad ih obdržava.
Leđa su izvlačili, šije ukrućivali i nisu slušali. 30 Mnogo
si godina bio strpljiv s njima i svojim si ih Duhom
opominjao po službi svojih proroka; no nisu slušali.
Tada si ih predao u ruke naroda zemaljskih. 31 U
velikom milosrđu svojem ti ih nisi uništio, ni ostavio
ih nisi, jer si ti Bog milostiv i pun samilosti. 32 A
sada, o Bože naš, veliki Bože, jaki i strašni, koji čuvaš
Savez i dobrohotnost, neka ne bude pred licem tvojim
neznatna sva ova nevolja koja je snašla nas, kraljeve
naše i knezove, svećenike i proroke naše, očeve naše
i sav narod tvoj od vremena asirskih kraljeva pa do
danas. 33 Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo,
jer si ti pokazao vjernost, a mi zloću svoju. 34 Kraljevi
naši i knezovi, svećenici i oci naši nisu vršili Zakona
tvoga, nisu osluškivali naredaba tvojih i opomena koje
si im davao. 35 Premda su bili u svom kraljevstvu, u
velikim dobrima koja si im činio, u prostranoj i plodnoj
zemlji koju si im dao, oni ti nisu služili i od svojih zlih
djela nisu se odvraćali. 36 Mi smo danas, evo, robovi i

u zemlji koju si bio dao ocima našim da uživaju njene
plodove i njena dobra, evo u njoj mi robujemo. 37
Njeni obilni prihodi idu kraljevima koje si nam postavio
zbog grijeha naših, i gospodare oni po volji svojoj
tjelesima našim i stokom našom. Ah, u velikoj smo
nevolji! 38 I zbog svega toga obvezujemo se pismeno
na vjernost." Na zapečaćenoj ispravi stajala su imena
naših knezova, levita i svećenika ...

10 Na zapečaćenoj ispravi su bili: namjesnik
Nehemija, sin Hakalijin, i Sidkija, 2 Seraja,
Azarja, Jeremija, 3 Pašhur, Amarja, Malkija, 4 Hatuš,
Šebanija, Maluk, 5 Harim, Meremot, Obadja, 6
Daniel, Gineton, Baruk, 7 Mešulam, Abija, Mijamin, 8
Maazja, Bilgaj, Šemaja - to su svećenici. 9 Zatim leviti:
Ješua, sin Azanijin, Binuj, od sinova Henadadovih -
Kadmiel, 10 i braća njihova: Šekanija, Hodija, Kelita,
Pelaja, Hanan, 11 Mika, Rehob, Hašabja, 12 Zakur,
Šerebja, Šebanija, 13 Hodija, Bani, Beninu. 14 Glavari
naroda: Paroš, Pahat Moab, Elam, Zatu, Bani, 15
Buni, Azgad, Bebaj, 16 Adonija, Bigvaj, Adin, 17
Ater, Ezekija, Azur, 18 Hodija, Hašum, Besaj, 19
Harif, Anatot, Nebaj, 20 Magpijaš, Mešulam, Hazir,
21 Mešezabel, Sadok, Jadua, 22 Pelatja, Hanan,
Anaja, 23 Hošea, Hananija, Hašub, 24 Haloheš, Pilha,
Šobek, 25 Rehum, Hašabna, Maaseja, 26 Ahija,
Hanan, Anan, 27 Maluk, Harim, Baana. 28 ... ali i
ostali narod, svećenici, leviti - vratari, pjevači, netinci
- i svi koji su se prema Zakonu Božjem odvojili od
zemaljskih naroda, a i njihove žene, sinovi i kćeri, svi
koji su bili sposobni da razumiju, 29 priključili su se
svojoj braći i glavarima te su se obvezali prisegom
i zakletvom da će stupati prema Zakonu Božjem,
koji je dan po rukama Mojsija, sluge Božjega, i da
će držati i vršiti sve zapovijedi Jahve, Boga našega,
njegove naredbe i zakone. 30 I osobito: da nećemo
davati svojih kćeri narodima zemaljskim i njihovih
kćeri nećemo uzimati svojim sinovima. 31 I ako narodi
zemlje donesu na prodaju robu ili kakvo god žito
u dan subotnji, mi ništa nećemo od njih kupovati u
subotu ni u drugi posvećeni dan. Svake sedme godine
ostavljat ćemo zemlju da počine i otpuštati dugove
svake ruke. 32 Uzeli smo kao obavezu: da ćemo
svake godine davati trećinu šekela za bogoslužje
u Domu Boga svojega: 33 za postavljeni kruh, za
trajne prinosnice i za svagdanje paljenice, za žrtve
subotnje, mladog mjeseca, blagdanske i za okajnice,
da se pomiri Izrael; i za svaku službu u Domu Boga
našega. 34 Mi svećenici, leviti i narod bacili smo
ždrijeb za prinos drva koja treba da određenog dana
svake godine prema svojim obiteljima donosimo u
Dom Boga našega za vatru na žrtveniku Jahve,
Boga našega, kako je zapisano u Zakonu; 35 da
ćemo svake godine donositi u Dom Jahvin prvine od
plodova zemlje i prve plodove svakoga drveta 36 i
prvorođene sinove i prvine svoje stoke, kako je to
pisano u Zakonu - prvine od krupne i sitne stoke neka
se odnose u Dom Boga našega, jer su određene
svećenicima koji služe u Domu Boga našega. 37
Povrh toga prvine svojih naćava, plodova svakog
drveta, novoga vina i ulja nosit ćemo svećenicima u
sobe Doma Boga našega; a desetinu od svoje zemlje
levitima, jer leviti uzimaju desetinu u svim mjestima
gdje radimo. 38 Svećenik, sin Aronov, neka prati levite
kad skupljaju desetinu. Leviti neka donose desetinu
desetine u Dom Boga našega, u sobe riznice, 39 jer
su onamo dužni, Izraelci i leviti donositi prinos od žita,
vina i ulja. Ondje se nalaze posude svetišta, svećenici
u službi, vratari i pjevači. Nećemo više zanemarivati
Doma Boga svojega.

11 Tada se nastaniše knezovi narodni u Jeruzalemu.
Ostali je narod bacao ždrijeb da od svakih deset
ljudi izađe jedan koji će stanovati u svetom gradu
Jeruzalemu, dok će ostalih devet ostati u drugim
gradovima. 2 I narod je blagoslovio sve ljude koji
su dragovoljno htjeli živjeti u Jeruzalemu. 3 A evo
glavara pokrajinskih koji su se nastanili u Jeruzalemu
i po gradovima Judeje. Izrael, svećenici, leviti, netinci
i sinovi Salomonovih slugu nastanili su se u svojim
gradovima, svaki na svome posjedu. 4 U Jeruzalemu
se nastaniše sinovi Judini i sinovi Benjaminovi. Od
sinova Judinih: Ataja, sin Uzije, sina Zaharijina,
sina Amarjina, sina Šefatjina, sina Mahalalelova, od
sinova Faresovih; 5 Maaseja, sin Baruha, sina Kol-
Hozea, sina Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina
Zaharije, sina Šelina. 6 Svega je bilo Faresovih sinova
u Jeruzalemu četiri stotine šezdeset i osam ljudi
sposobnih za boj. 7 Evo Benjaminovih sinova: Salu,
sin Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina
Kolajina, sina Maasejina, sina Itielova, sina Ješajina,
8 i braća njegova: sposobnih za boj devet stotina
dvadeset i osam. 9 Joel, sin Zikrijev, bio je njihov
zapovjednik, i Juda, sin Hasenuin, drugi upravitelj
grada. 10 Od svećenika: Jedaja, Jojarib, Jakin, 11
Seraja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina
Merajota, sina Ahituba, predstojnik Doma Božjega, i
12 njihova braća koja su vršila službu u Domu: osam
stotina dvadeset i dvojica; i Adaja, sin Jerohama, sina
Pelalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pašhura,
sina Malkijina, 13 i njegova braća, glavari obitelji:
dvjesta četrdeset i dvojica; i Amasaj, sin Azarela,

sina Ahzaja, sina Mešilemota, sina Imerova, 14 i
njihove braće, sposobnih za boj: stotinu dvadeset
i osam. Zapovjednik nad njima bio je Zabdiel, sin
Hagedolimov. 15 Od levita: Šemaja, sin Hašuba, sina
Azrikama, sina Hašabje, sina Bunijeva; 16 i Šabtaj
i Jozabad, od glavara levitskih, za nadzor vanjskih
poslova Doma Božjega; 17 i Matanija, sin Miheja, sina
Zabdijeva, sina Asafova, koji je ravnao psalmima,
počinjao zahvale i molitve; i Bakbukja, drugi među
svojom braćom; i Abda, sin Šamue, sina Galala, sina
Jedutunova. 18 Svega je levita bilo u Svetom gradu:
dvjesta osamdeset i četiri. 19 A vratari: Akub, Talmon i
njihova braća koja su čuvala stražu na vratima: stotinu
sedamdeset i dva. 20 A ostali Izraelci, svećenici i
leviti, nastaniše se u svim gradovima Judeje, svaki na
svojoj baštini i po naseljima u njihovim poljima. 21
Netinci su stanovali u Ofelu; Siha i Gišpa bijahu na
čelu netinaca. 22 Predstojnik je levitima u Jeruzalemu
bio Uzi, sin Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina
Mihejina. On je bio od sinova Asafovih, koji su bili
pjevači za službu Doma Božjega. 23 Jer je za njih bila
kraljeva zapovijed i uredba za svakodnevnu službu.
24 Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina
Judina, bio je kraljev povjerenik za sve poslove s
narodom. 25 Od sinova Judinih nastanili su se u Kirjat
Haarbi i njezinim zaseocima, u Dibonu i njegovim
zaseocima, u Jekabseelu i njegovim naseljima, 26
u Jesui, u Moladi, u Bet Peletu, 27 u Hasar Šualu,
u Beer Šebi i u njenim zaseocima, 28 u Siklagu,
u Mekoni i njenim zaseocima, 29 u En Rimonu, u
Sori, u Jarmutu, 30 Zanoahu, Adulamu i njihovim
naseljima; u Lakišu i njegovim poljima, u Azeki i
njenim zaseocima: tako su se naselili od Beer Šebe
sve do Hinomske doline. 31 Benjaminovi sinovi
življahu u Gebi, Mikmasu, Aju i Betelu i u njihovim
zaseocima, 32 u Anatotu, Nobu, Ananiji, 33 Hasoru,
Rami, Gitajimu, 34 Hadidu, Seboimu, u Nebalatu, 35
Lodu, Ononu i u Dolini rukotvoraca. 36 Skupine levita
nalazile su se u Judi i Benjaminu.

12 Ovo su svećenici i leviti koji su došli sa
Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i Ješuom:
Seraja, Jeremija, Ezra, 2 Amarja, Maluk, Hatuš, 3
Šekanija, Rehum, Meremot, 4 Ido, Gineton, Abija, 5
Mijamin, Maadja, Bilga, 6 Šemaja, Jojarib, Jedaja,
7 Salu, Amok, Hilkija i Jedaja. To su bili glavari
svećenički i njihova braća za Ješuina vremena. 8 A
leviti: Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda i Matanija -
ovaj potonji i njegova braća ravnali su hvalospjevima.
9 Bakbukja i Uni i braća njihova izmjenjivali su se s
njima u službi. 10 Ješua rodi Jojakima; Jojakim rodi
Elijašiba, a Elijašib Jojadu; 11 Jojada rodi Jonatana,
a Jonatan rodi Jaduu. 12 U Jojakimovo vrijeme
glavari svećeničkih obitelji bijahu: Serajine obitelji
Meraja; Jeremijine Hananja; 13 Ezrine Mešulam;
Amarjine Johanan; 14 Malukove Jonatan; Šebanijine
Josip; 15 Harimove Adna; Meremotove Helkaj; 16
Idove Zaharija; Ginetonove Mešulam; 17 Abijine Zikri;
Minjaminove ...; obitelji Moadjine Piltaj; 18 Bilgine
Šamua; Šemajine Jonatan; 19 Jojaribove Matenaj;
Jedajine Uzi; 20 Saluove Kelaj; Amokove Eber; 21
Hilkijine Hašabja; Jedajine Netanel. 22 U vrijeme
Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue bili su popisani
glavari levitskih obitelji i svećenici sve do kraljevanja
Darija Perzijanca. 23 Sinovi Levijevi: glavari obitelji bili
su zabilježeni u Knjizi ljetopisa, do vremena Johanana,
sina Elijašibova. 24 Glavari levitski bili su: Hašabja,
Šerebja, Ješua, Binuj, Kadmiel, a njihova braća,
koja su stajala prema njima da pjevaju naizmjenično
pohvale i zahvalnice prema uredbama Davida, Božjeg
čovjeka, 25 bijahu: Matanija, Bakbukja i Obadja. A
Mešulam, Talmon i Akub, vratari, čuvali su stražu
kod skladišta blizu vrata. 26 Ti su živjeli u vrijeme
Jojakima, sina Ješue, sina Josadakova, i u vrijeme
upravitelja Nehemije i književnika svećenika Ezre. 27
Kad je bila posveta jeruzalemskoga zida, potražili
su levite svugdje gdje su stanovali da ih dovedu u
Jeruzalem te proslave posvetu radošću, zahvalnicama
i pjesmom uz cimbale, harfe i citre. 28 I skupiše
se pjevači, sinovi Levijevi, iz kraja oko Jeruzalema,
iz netofatskih sela, 29 iz Bet Hagilgala, iz Gebe i
polja Azmaveta: jer su pjevači sebi sagradili sela oko
Jeruzalema. 30 Svećenici i leviti očistili su sebe, a
zatim su očistili narod, vrata i zid. 31 Tada sam izveo
judejske knezove na zid i sastavio dva velika zbora.
Prvi je išao desno niza zid, prema Smetlišnim vratima;
32 za njima su išli Hošaja i polovina judejskih knezova -
33 Azarja, Ezra i Mešulam, 34 Juda, Benjamin, Šemaja
i Jeremija, 35 a od svećeničkih sinova s trubljama:
Zaharija, sin Jonatana, sina Šemaje, sina Matanije,
sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa, 36 s braćom
njihovom Šemajom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem,
Maajem, Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima
Davida, Božjega čovjeka. A Ezra, književnik, išao
je pred njima. 37 Kod Izvorskih vrata popeli su se
njima nasuprot kraj stepenica Davidova grada, zidnim
usponom od Davidove palače sve do Vodenih vrata na
istoku. 38 Drugi zbor, a za njim ja i polovica narodnih
knezova, išao je nalijevo zidom i Pećkom kulom
sve do Tržnog zida, 39 pa onda iznad Efrajimovih
vrata, Starih vrata, Ribljih vrata, Hananelove kule,
kule Meaha, sve do Ovčjih vrata. Zaustavili su se

kod Zatvorskih vrata. 40 Potom su oba zbora zauzela
mjesto u Domu Božjem. Tako i ja i sa mnom polovica
odličnika, 41 svećenici Elijakim, Maaseja, Minjamin,
Mikaja, Elijoenaj, Zaharija, Hananija s trubama, 42
zatim Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan,
Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su pjevali pod ravnanjem
Jizrahjinim. 43 Toga su dana prinesene velike žrtve,
ljudi su dali oduška radosti, jer ih je Bog ispunio
velikom radošću, veselile se i žene i djeca. I radost
Jeruzalema čula se nadaleko. 44 U to su vrijeme
postavljeni ljudi da nadziru spremišta prinosa, prvina,
desetina i da s polja uz gradove sabiru dijelove koje
Zakon dodjeljuje svećenicima i levitima. Jer su se
Judejci radovali svećenicima i levitima koji su bili u
službi. 45 Oni su vršili službu Bogu svome i službu
očišćenja - kao i pjevači i vratari - prema odredbi
Davida i njegova sina Salomona. 46 Jer od Davidovih
i Asafovih dana, od davnine, postoje pjevački glavari i
pjesme pohvalne i zahvalnice Bogu. 47 Zato je sav
Izrael u vrijeme Zerubabela i u Nehemijino vrijeme
dan za danom davao dijelove određene za pjevače i
vratare. Davali su levitima posvećene darove, a leviti
su davali sinovima Aronovim.

13 U ono vrijeme čitala se narodu knjiga Mojsijeva
i ondje se našlo zapisano da Amonac i Moabac
ne smiju nikada ući u zbor Božji, 2 jer nisu sinovima
Izraelovima izašli u susret s kruhom i vodom, nego
su čak najmili protiv njih Bileama da ih prokune, ali
je naš Bog obratio kletvu u blagoslov. 3 Kad su čuli
Zakon, isključili su iz Izraela sve strance. 4 A prije
toga svećenik Elijašib, postavljen nad sobama Doma
Boga našega, bijaše svom rođaku Tobiji 5 uredio
prostranu sobu gdje su se prije ostavljali prinosi,
tamjan, posuđe, desetine žita, vina i ulja, određene za
levite, pjevače i vratare, i doprinosi za svećenike. 6 U
to vrijeme nisam bio u Jeruzalemu, jer sam trideset i
druge godine babilonskog kralja Artakserksa otišao
kralju; ali poslije nekog vremena izmolio sam u kralja
7 da se mogu vratiti u Jeruzalem. Tada doznadoh za
zlo djelo što ga učini Elijašib uredivši Tobiji sobu u
predvorjima Doma Božjega. 8 To me veoma rasrdilo:
izbacih iz sobe sav namještaj Tobijina stana 9 i
naredih da se sobe očiste, zatim unesoh onamo
posuđe Doma Božjega, prinose i tamjan. 10 Doznadoh
i to da levitima nisu davali njihovih dijelova i da su
se i leviti i pjevači, određeni za službu, razbježali
svaki u svoje polje. 11 I prekorih odličnike i rekoh:
“Zašto je zapušten Dom Božji?” Zatim skupih levite i
pjevače i vratih ih k njihovim službama. 12 Tada je
sva Judeja donosila u spremišta desetinu žita, vina i
ulja. 13 Nad spremištima postavio sam svećenika
Šelemju, književnika Sadoka i levita Pedaju, a uz
njih Hanana, sina Zakura, sina Matanijina. Njih su
smatrali pouzdanima; njihova je dužnost bila da
dijele svojoj braći. 14 Zato, sjeti se mene, Bože moj:
ne prezri mojih pobožnih djela koja učinih za Dom
Boga svoga i za službu u njemu. 15 U ono sam
vrijeme vidio u Judeji ljude koji gaze u tijescima u
dan subotnji; drugi su nosili snopove žita, tovarili na
magarce vino, grožđe, smokve i svakojake terete da
ih u dan subotnji unesu u Jeruzalem. I prekorih ljude
što u taj dan prodaju živež. 16 A Tirci koji su živjeli
u Jeruzalemu donosili su onamo ribu i svakovrsnu
robu da je prodaju Židovima u subotu. 17 Prekorih
judejske velikaše i rekoh im: “Kakvo to zlo djelo činite
i skrnavite dan subotnji? 18 Nisu li tako činili i vaši
oci te je Bog naš doveo svu ovu nesreću na nas i
na ovaj grad? A zar vi želite umnažati gnjev protiv
Izraela skrnaveći subotu?” 19 I zapovjedih još da uoči
subote, kad se mrak spusti na jeruzalemska vrata,
zatvore njihova krila i rekoh neka se ne otvaraju do
iza subote! Postavio sam nekoliko svojih momaka na
vrata da se ne unosi nikakav tovar u dan subotnji. 20
Jednom su ili dvaput trgovci i prodavači svakovrsne
robe proveli noć izvan Jeruzalema, 21 ali sam ih
upozorio i rekao im: “Zašto provodite noć pod zidom?
Ako to ponovite, dignut ću na vas ruku!” Od toga
vremena nisu više dolazili u subotu. 22 Zapovjedio
sam levitima da se očiste i da dođu čuvati vrata,
kako bi se svetkovao dan subotnji. I za ovo se
spomeni mene, Bože moj, i smiluj mi se po svome
velikom milosrđu! 23 Onih sam dana vidio i Židove
koji se bijahu oženili Ašdođankama, Amonkama i
Moapkama. 24 Polovica njihovih sinova govorila je
ašdodski ili jezikom ovoga ili onoga naroda: više nisu
znali govoriti židovski. 25 Korio sam ih i proklinjao,
neke sam i tukao, čupao im kose i zaklinjao ih Bogom:
“Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte
žene od njihovih kćeri za svoje sinove, a ni za sebe!
26 Nije li u tome sagriješio Salomon, kralj Izraelov?
Među mnogim narodima nije bilo kralja njemu ravna.
Bio je drag Bogu svome i Gospod ga je postavio
kraljem nad svim Izraelom. Ali su i njega tuđinke
navele na grijeh! 27 Treba li slušati kako i vi činite
veliko zlo i postajete nevjerni Bogu našemu ženeći
se tuđinkama?” 28 Jedan od sinova Jojade, sina
velikog svećenika Elijašiba, bijaše zet Horonjaninu
Sanbalatu. Njega sam otjerao od sebe. 29 Spomeni
se, Bože moj, ovih ljudi, jer su oskvrnuli svećeništvo i
zavjet svećenički i levitski. 30 Tako sam ih očistio od
svega tuđega i opet uspostavio službe svećenika i

levita dodijelivši svakome njegov posao. **31** Uredio
sam i da se nose drva u određene dane i prvine. Sjeti
me se, Bože moj, za moje dobro!

Estera

1 Bilo je u vrijeme Ahasvera, onoga Ahasvera koji
je vladao nad sto dvadeset i sedam pokrajina od
Indije do Etiopije. **2** U to vrijeme, dok je kralj Ahasver
sjedio na prijestolju svoga kraljevstva u tvrđavi grada
Suze, **3** treće godine svoga kraljevanja, priredi on
gozbu za sve svoje knezove i službenike. Našli su
se tako pred njim zapovjednici perzijske i medijske
vojske, odličnici i pokrajinski upravitelji. **4** Punih sto
i osamdeset dana pokazivaše on bogatstvo i slavu
kraljevstva svoga i veličanstveni sjaj veličine svoje. **5**
Kad je prošlo to vrijeme, priredi kralj u vrtnom trijemu
svoje palače sedmodnevnu gozbu za sav narod koji
se nalazio u tvrđavi grada Suze, od najvišega pa
do najnižega. **6** Zavjese od najfinijeg lana, vune,
ljubičasta skrleta bile su pričvršćene vrpcama od beza
i crvena grimiza o srebrne prstenove na stupovima
od bijela mramora. Na podu od zelenog i bijelog
mramora, sedefa i skupocjenog kamenja, nalazile se
postelje od srebra i zlata. **7** Za piće su služili zlatni
pehari, sve jedan drugačiji od drugoga, a vina je bilo
kraljevski obilno, kako i dolikuje kraljevskoj moći. **8**
Pilo se po nekom pravilu, ali ne prisilno, jer je kralj bio
naredio svim nadzirateljima svoga dvora da sa svakim
postupaju prema njegovoj želji. **9** I kraljica Vašti priredi
gozbu za žene u kraljevskoj palači kralja Ahasvera.
10 Sedmoga dana, kad srce kraljevo bijaše veselo od
vina, naredi Mehumanu, Bizeti, Harboni, Bigti, Abagti,
Zetaru i Karkasu, sedmorici eunuha koji su mu služili,
11 da dovedu preda nj kraljicu Vašti s kraljevskom
krunom, da bi pokazao narodu i knezovima ljepotu
njezinu. Ona je uistinu bila privlačna. **12** Ali se kraljica
Vašti ne htjede odazvati kraljevu pozivu što joj ga
prenesoše dvorani. Kralj se tada veoma razbjesni
i njegova se srdžba rasplamsa. **13** Onda zapita
mudrace koji poznaju vremena. Jer svaki se kraljev
posao tako proučavao među onima koji su poznavali
zakone i pravo. **14** Najbliži su mu bili Karsena, Šetar,
Admata, Taršiš, Mares, Marsena i Memukan, sedam
knezova Perzije i Medije. Oni su smjeli gledati kraljevo
lice i zauzimali su najistaknutija mjesta u kraljevstvu.
15 Upita ih: "Što treba prema zakonu poduzeti protiv
kraljice Vašti, koja se nije pokorila zapovijedi kralja
Ahasvera koju su joj saopćili dvorani?" **16** Memukan
tada odgovori pred kraljem i knezovima: "Kraljica je
Vašti skrivila ne samo kralju nego i svim poglavarima
i svem narodu koji prebiva u svim pokrajinama kralja
Ahasvera. **17** Jer će za držanje kraljičino doznati sve
žene pa će prezirati svoje muževe govoreći: 'Kralj je
Ahasver naredio da dovedu preda nj kraljicu Vašti, ali
ona ne htjede doći.' **18** I žene će knezova perzijskih i
medijskih, pošto doznaju za kraljičino ponašanje, još
danas pripovijedati svim poglavarima kraljevim, pa će
biti prkosa i prezira u izobilju. **19** Stoga, svidi li se
kralju, neka se objavi kraljevska naredba i umetne
među zakone Perzije i Medije, tako da se više ne
može opozvati, da se Vašti ne smije više pojaviti pred
kraljem Ahasverom, a kralj neka preda kraljevsku čast
drugoj ženi, boljoj od nje. **20** Kad se ta naredba koju
će kralj učiniti pročuje po svem kraljevstvu, koje je
zaista veliko, sve će žene iskazivati poštovanje svojim
muževima, od najvišega pa do najnižega." **21** Riječ se
svidje i kralju i njegovim knezovima. Stoga on učini
kako mu je savjetovao Memukan. **22** Uputi pisma u
sve kraljevske pokrajine, svakoj pokrajini pismom
kojim se ona služila, a svakom narodu njegovim
jezikom, da svaki muž bude gospodar u svojoj kući.

2 Poslije tih događaja, kako mu se utiša gnjev, kralj
Ahasver sjeti se Vaštije, onoga što je ona učinila i
što je bilo odlučeno protiv nje. **2** Rekoše tada momci
što služahu kralja: "Neka se potraže za kralja mlade
djevojke, djevice lijepa izgleda. **3** Kralj neka odredi
u svim pokrajinama svojega kraljevstva povjerenike
da mu sakupe sve djevice pristala izgleda u tvrđavi
grada Suze, u haremu, pod upravom Hegeja, kraljeva
eunuha, čuvara žena. On će se pobrinuti za njihovu
njegu. **4** Ona djevojka koja se najviše svidi očima
kraljevim neka kraljuje umjesto Vaštije." Bijaše to po
volji kralju, i on tako uradi. **5** U tvrđavi grada Suze bio
je neki Židov koji se zvao Mordokaj, sin Jaira, sina
Šimeja, sina Kišova, iz plemena Benjaminova. **6** On
je bio protjeran iz Jeruzalema među prognanicima
koje je babilonski kralj Nabukodonozor odveo zajedno
s judejskim kraljem Jekonijom. **7** On je odgajao
Hadasu, to jest Esteru, kćerku strica svoga, jer ona
ne imađaše ni oca ni majke. Djevojka je bila pristala
i lijepa izgleda. Poslije smrti njezina oca i njezine
majke Mordokaj je uze k sebi kao kćerku. **8** Kako se
začu za kraljevu riječ i njegovu naredbu, mnogo se
djevojaka sabra u tvrđavi grada Suze pod Hegejevim
nadzorom. Tako dovedoše i Esteru u kraljevu palaču,
pod nadzor Hegeja, čuvara žena. **9** Djevojka se svidje
njegovim očima, steče ona njegovu naklonost i on se
pobrinu za njezino uljepšavanje i uzdržavanje. Uz to
joj dade sedam najvrednijih ropkinja kraljevskog dvora
i premjesti je, skupa s djevojkama, u najudobnije
prostorije harema. **10** Estera ne spomenu ni naroda
ni obitelji kojoj je pripadala, jer joj Mordokaj bijaše
zabranio da to učini. **11** Svakoga je dana Mordokaj

šetao pred dvorištem harema da bi doznao kako
se Estera osjeća i kako se prema njoj odnose. 12
Svaka je djevojka morala ući kralju kad je na nju,
prema uredbi za žene, došao red, to jest nakon
dvanaest mjeseci. Jer tada se završavalo razdoblje
njihova uljepšavanja: šest mjeseci uljem iz mirne,
a šest mjeseci balzamom i ostalim pomastima za
žensku njegu. 13 Pa kad bi djevojka ulazila kralju,
bilo joj je dopušteno da sa sobom iz harema u
kraljevsku palaču ponese sve što bi zatražila. 14 Ona
bi ulazila uvečer, a ujutro bi se vraćala u drugi harem,
pod nadzorom Šaašgaza, kraljeva eunuha, čuvara
priležnica. Više se ne bi vraćala kralju, osim ako
bi je posebno zaželio i dozvao je k sebi poimence.
15 Kada dođe red na Esteru, kćerku Abihajla, koji
je bio stric Mordokaja koji ju je bio pokćerio, da
uđe kralju, ona ne zatraži ništa osim onoga što joj
bijaše rekao Hegej, kraljev eunuh, čuvar žena. Ipak je
pobuđivala udivljenje svih koji su je gledali. 16 Esteru,
dakle, uvedoše kralju Ahasveru, u njegovu kraljevsku
palaču, u desetom mjesecu, mjesecu Tebetu, sedme
godine njegova vladanja. 17 Kralj zavolje Esteru više
od svih drugih žena; više nego sve ostale djevice
ona mu omilje i predobi ona njegovu naklonost. I
položi on na njezinu glavu kraljevsku krunu, pa mjesto
Vaštije ona posta kraljicom. 18 Nakon toga priredi
kralj u čast Estere veliku gozbu za svoje knezove i
službenike; svim pokrajinama odredi odmor i razda
darove kraljevski darežljivo. 19 Kad su drugi put
djevojke bile sakupljene, Mordokaj sjeđaše na vratima
kraljevim. 20 Estera ne oda ni naroda ni obitelji iz
koje je potjecala, kao što joj Mordokaj bijaše naredio.
Estera se i dalje držala svih Mordokajevih uputa kao
kad se nalazila pod njegovim skrbništvom. 21 U ono
vrijeme kad je Mordokaj sjedio na vratima kraljevim,
Bigtan i Tereš, dva kraljeva dvoranina, čuvari praga,
planuše gnjevom i počeše snovati da podignu ruku
na kralja Ahasvera. 22 Za tu njihovu namjeru sazna
Mordokaj. On je dojavi kraljici Esteri, a Estera je u
Mordokajevo ime saopći kralju. 23 Sve se izvidje i
otkri se zavjera, pa obojica budu obješena o stup. To
se pred kraljem zapisa u knjizi Ljetopisa.

3 Poslije tih događaja kralj Ahasver promaknu
Hamana, Hamdatina sina, Agađanina: uzvisi
ga i njegovo prijestolje postavi iznad svih ostalih
dostojanstvenika koji su bili s njim. 2 Svi službenici
kraljevi koji su se nalazili na kraljevim vratima prigibali
bi koljena i padali ničice pred Hamanom, jer je tako
zapovjedio kralj. Ali Mordokaj ne bi prignuo koljeno niti
bi pao ničice. 3 Službenici kraljevi koji su se nalazili na
vratima kraljevim rekoše Mordokaju: "Zašto prestupaš
kraljevu zapovijed?" 4 Iako su mu oni to ponavljali
svaki dan, on ih ne posluša. Onda oni to dojaviše
Hamanu, da vide vrijedi li Mordokajevo opravdanje.
Jer im bijaše rekao da je Židov. 5 Kad Haman utvrdi
da Mordokaj niti prigiba koljeno niti pada ničice pred
njim, jako se razljuti. 6 A kad dozna kojemu narodu
pripada, učini mu se premalo podići ruke na samog
Mordokaja nego naumi s njim pobiti i sve Židove koji
su živjeli u svem kraljevstvu Ahasverovu. 7 U prvom
mjesecu, to jest u mjesecu Nisanu, dvanaeste godine
Ahasverova kraljevanja u nazočnosti Hamana baciše
"Pur", to jest ždrijeb, da utvrde dan i mjesec. Ždrijeb
pade na trinaesti dan dvanaestoga mjeseca, to jest na
mjeseca Adara. 8 I Haman kaza kralju Ahasveru: "U
svim pokrajinama tvoga kraljevstva ima jedan narod
razasut među drugim narodima i od njih odvojen.
Njegovi su zakoni drugačiji od zakona u svih ostalih
naroda. Oni se ne drže kraljevskih odredaba. Kralj
ih zato ne smije pustiti na miru. 9 Ako je kralju po
volji, neka se raspiše da se oni zatru; a ja ću izbrojiti
deset tisuća srebrnih talenata na ruke povjerenika
da ih pohrane u kraljevsku riznicu." 10 Nakon toga
kralj skinu pečatni prsten s ruke i preda ga Hamanu,
sinu Hamdatinu, Agađaninu, neprijatelju Židova, 11
i kaza mu: "Neka ti bude novac i narod, pa učini s
njim što bude dobro u tvojim očima." 12 Trinaestoga
dana prvoga mjeseca bijahu sazvani kraljevi pisari,
pa o onome što je naložio Haman sastaviše pisma i
upraviše ih kraljevskim namjesnicima, upraviteljima
što stajahu na čelu pojedinih pokrajina, knezovima
svakoga pojedinog naroda, svakoj pokrajini njezinim
pismom i svakom narodu njegovim jezikom. Pisma su
napisana u kraljevo ime i na njima je udaren kraljev
pečat. 13 Po skorotečama razaslane su svim kraljevim
pokrajinama poslanice da se svi Židovi, od dječaka do
staraca, djeca i žene unište, pobiju, zatru, a njihova
dobra da se zaplijene u jednom jedinom danu, i to
trinaestog dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara.
14 Sadržaj ove naredbe, koja je imala postati zakonom
u svakoj pokrajini, bio je objavljen svim narodima
da bi bili spremni za taj dan. 15 Skoroteče žurno
potekoše s kraljevskom naredbom. Zakon bi objavljen
i u tvrđavi Suze, pa dok su kralj i Haman sjedili i
častili se, grad je Suza bio uznemiren.

4 Mordokaj doznade za sve što se dogodilo: razdera
na sebi haljine, navuče kostrijet, posu se pepelom
i prođe posred grada kukajući glasno i gorko. 2 Dođe
samo do kraljevih vrata, jer s onom kostrijeti na sebi
ne mogaše kroz njih proći. 3 U svakoj je pokrajini,

svuda gdje se doznala kraljeva riječ i njegov proglas,
među Židovima zavladala žalost: postili su, plakali i
jadikovali. Mnogima od njih kostrijet i pepeo posta
ležaj. 4 Esterine djevojke i njezini eunusi dođoše da je
o tome obavijeste. Kraljica se veoma uznemiri. Posla
Mordokaju haljine da bi ih obukao a skinuo sa sebe
kostrijet, ali on to odbi. 5 Nato Estera pozva Hataka,
jednog od kraljevih eunuha koji joj je bio određen za
službu, pa ga posla k Mordokaju da dozna od njega
što se dogodilo i zbog čega je takav. 6 Hatak ode
do Mordokaja na gradski trg, pred vrata kraljeva. 7
Mordokaj mu pripovjedi što mu se dogodilo i podrobno
ga obavijesti o novcu koji je Haman obećao položiti
u kraljevu riznicu da bi mogao uništiti Židove. 8
Dade mu i prijepis naredbe o njihovu zatoru, koja
je objavljena u Suzi, da je pokaže Esteri te da joj
javi i naloži neka ide kralju: neka ga moli za milost i
posreduje kod njega za svoj narod. a "Sjeti se dana
siromaštva svoga kad sam te hranio rukom svojom,
jer se Haman, drugi čovjek kraljevstva, dogovorio s
kraljem da nas usmrti. b Zazivaj Boga, govori kralju
za nas i oslobodi nas od smrti." 9 Hatak se vrati i
donese Esteri Mordokajevu poruku. 10 Estera odvrati
Hataku i naredi mu da saopći Mordokaju: 11 "Svi
službenici kraljevi i narod kraljevih pokrajina znaju
kako svakoga onoga, bio on muškarac ili žena, koji
nepozvan uđe kralju u unutrašnje predvorje čeka
jedan jedini zakon: smrtna kazna, osim ako kralj ne
pruži takvome svoje zlatno žezlo i poštedi mu život.
A ja već trideset dana nisam bila pozvana kralju."
12 Mordokaju bjehu saopćene Esterine riječi, 13 pa
on poruči Esteri: "Nemoj misliti da ćeš se zato što
se nalaziš u kraljevoj palači spasiti jedina od svih
Židova: 14 jer budeš li u ovoj prilici šutjela, doći će
Židovima pomoć i spas s druge strane, a ti ćeš s
kućom svoga oca propasti. Tko zna nisi li se baš i
popela do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?"
15 Estera i opet poruči Mordokaju: 16 "Hajde, sakupi
sve Židove koji se nalaze u Suzi. Postite za me: tri
dana i tri noći ne jedite niti pijte. I ja ću tako postiti sa
svojim djevojkama. Tako pripremljena ući ću kralju i
unatoč zakonu, pa treba li da poginem, poginut ću."
17 Mordokaj se onda povuče i učini što mu je naredila
Estera.

5 Trećega dana... Blistala je od vrhunske ljepote...
lice joj bijaše veselo, kao rastvoreno ljubavi, a srce
sapeto od straha... Kroza sva je vrata ušla pred kralja.
On je sjedio na svom kraljevskom prijestolju, zaogrnut
svim ukrasom veličanstva svoga. 2 I podigavši zlatno
žezlo, postavi ga na vrat Esteri, zagrli je i reče:
"Govori mi!" a Ona mu reče: "Spazih te, gospodaru,
kao anđela Božjega, pa mi se uznemiri srce od straha
pred sjajem tvojim. Jer si, gospodaru, divan i lice
ti je puno dražesti." b Dok je još govorila, klonu od
iznemoglosti. Kralj se uznemiri, a sva ju je posluga
njegova hrabrila. 3 Kralj joj reče: "Što je tebi, kraljice
Estero? Što želiš? Bila to i polovica kraljevstva, dobit
ćeš je!" 4 Estera odgovori: "Neka kralj, ako mu je
drago, dođe s Hamanom na gozbu koju sam danas
priredila." 5 Kralj odvrati: "Obavijestite odmah Hamana
da bi se izvršila Esterina želja." Kralj dakle dođe s
Hamanom na gozbu koju je Estera priredila. 6 Dok su
pili vino, kralj kaza Esteri: "Što god zatražiš, dobit ćeš.
Što god zaželiš, bila to i polovica kraljevstva, bit će
ti!" 7 Estera odgovori: "Molba mi je i želja, 8 ako sam
našla milost u očima kraljevim i ako se kralju svidi dati
mi što molim i učiniti što želim, da kralj ponovo dođe
s Hamanom na gozbu koju ću sutra pripremiti za njih
i tad ću postupiti po riječi kraljevoj." 9 Toga dana
Haman iziđe sretan i zadovoljna srca, ali se rasrdi
jako na Mordokaja kad vidje da na vratima kraljevim
nije ustao ni maknuo se pred njim. 10 Haman se ipak
svlada. Ode kući i posla po svoje prijatelje i po ženu
Zarešu. 11 Pripovijedao im je o sjaju svoga bogatstva,
o mnoštvu svojih sinova i o svemu onome čime ga je
kralj uzveličao i čime ga je uzdignuo nad sve svoje
knezove i službenike. 12 Haman još dometnu: "I
kraljica Estera nije uz kralja pozvala nikoga osim
mene na gozbu koju je priredila. I sutra sam samo ja
uz kralja njezin uzvanik. 13 Ali me sve to ne može
učiniti sretnim dokle god gledam Židova Mordokaja
kako sjedi na vratima kraljevim." 14 Reče mu Zareša,
žena njegova, i svi prijatelji njegovi: "Podigni vješala
visoka pedeset lakata. Sutra ujutro zatraži od kralja
neka na njih objese Mordokaja. Poslije toga idi sretan
s kraljem na gozbu." Savjet se Hamanu učini dobar,
pa on naredi da se podignu vješala.

6 Te noći kralj ne mogaše usnuti. Zato naredi da
mu donesu i čitaju knjigu znamenitih događaja,
Ljetopise. 2 Tu se nađe zapisano kako je Mordokaj
prokazao Bigtanu i Tereša, dva dvoranina kraljeva,
čuvare praga, koji su se spremali da podignu ruke na
kralja Ahasvera. 3 Kralj upita: "Kakva je čast i kakvo
je odlikovanje zapalo Mordokaja za sve to?" Kraljeve
sluge, dvorani koji ga slušahu, odgovoriše: "Ništa
nije učinjeno za nj." 4 Kralj onda zapita: "Tko je u
predvorju?" A to u vanjsko predvorje kraljevske palače
bijaše stigao Haman da traži od kralja neka objese
Mordokaja na vješalima koja su već bila podignuta
za nj. 5 Službenici kraljevi odgovoriše: "Eno se u

predvorju nalazi Haman." "Neka uđe!" - naredi kralj. 6
Kako Haman uđe, kralj ga upita: "Što treba učiniti
čovjeku koga kralj hoće da počasti?" Haman reče u
sebi: "Koga ako ne mene kralj želi počastiti?" 7 Zato
odgovori kralju: "Za čovjeka koga kralj želi počastiti 8
treba donijeti kraljevske haljine koje kralj sam oblači i
dovesti konja kojega kralj jaše i položiti mu na glavu
kraljevsku krunu. 9 Haljine i konja neka kralj preda
jednome od najuglednijih kneževa kraljevih da bi taj
obukao onoga koga kralj želi počastiti i na konju ga
odveo na gradski trg uzvikujući pred njim: 'Tako biva
onome koga kralj hoće da počasti!'" 10 Kralj nato
naredi Hamanu: "Uzmi odmah haljine i konja, kako
si rekao, pa učini tako Mordokaju Židovu koji sjedi
na kraljevim vratima i ne propusti ništa od onoga
što si rekao!" 11 Haman uze haljine i konja: obuče
u haljine Mordokaja i provede ga na konju po trgu
grada vičući pred njim: "Tako biva onome koga kralj
hoće da počasti!" 12 Malo zatim Mordokaj se vrati k
vratima kraljevim, a Haman, tužan i zastrte glave,
ode žurno kući 13 te ispriča Zareši, ženi svojoj, i
svima prijateljima svojim što se dogodilo. Njegovi
mu savjetnici i žena Zareša rekoše: "Ako Mordokaj,
pred kojim si počeo posrtati, pripada židovskom rodu,
nećeš ga nadjačati, nego će te on zacijelo oboriti." 14
Još su o tom razgovarali, kad eto kraljevih dvorana.
Došli su tražiti Hamana da ga žurno odvedu na gozbu
koju je priredila Estera.

7 Kralj i Haman dođoše na gozbu kraljici Esteri.
2 I toga drugoga dana, dok se pilo vino, reče
kralj Esteri: "Koja ti je molba, kraljice Estero? Bit
će ti udovoljena! Koja je tvoja želja? Ako je i pola
kraljevstva, bit će ti!" 3 Kraljica Estera odgovori: "Ako
sam, kralju, našla milost u tvojim očima i ako ti je s
voljom, neka mi se u ime molbe pokloni život, a u ime
želje moj narod! 4 Jer smo ja i narod moj predani
za zator, klanje, uništenje. Da smo predani u roblje,
šutjela bih jer nevolja ne bi bila štetna po kralja." 5
Ali kralj Ahasver upade kraljici Esteri u riječ pa je
upita: "Tko je taj? Gdje je taj koji je namislio takvo što
učiniti?" Estera tada odgovori: "Progonitelj i neprijatelj
jest Haman, ovaj zlikovac!" 6 Haman se zaprepasti
pred kraljem i kraljicom. 7 Kralj, gnjevan, ostavi vino
te ode u vrt palače. Haman osta uz kraljicu da je moli
za svoj život, jer je uvidio da je njegova nesreća pred
kraljem gotova. 8 Kralj se vrati iz vrta u dvoranu gdje
se pilo vino. Dotle Haman bijaše pao na počivaljku na
kojoj se nalazila Estera. "Pokušavaš još i nasilje nad
kraljicom, i to u mome vlastitom domu?" - povika kralj.
Tek što su te riječi izletjele iz kraljevih usta, pokriše
lice Hamanu. 9 Tada kaza Harbona, jedan od dvorana
koji su stajali u službi kraljevoj: "Eno i vješala što ih je
Haman pripravio za Mordokaja koji je govorio u korist
kraljevu. Nalaze se kraj Hamanove kuće i visoka su
pedeset lakata." Kralj zapovjedi: "Objesite ga na njih!"
10 Hamana objesiše na vješala koja bijaše pripravio
Mordokaju, i kraljeva se srdžba utiša.

8 Onoga istog dana kralj Ahasver preda kraljici Esteri
kuću Hamana, progonitelja Židova, a Mordokaj
je stupio pred kraljevo lice, jer je Estera objasnila
kralju što joj je on. 2 Kralj skinu pečatni prsten, koji
je već bio oduzeo Hamanu, i dade ga Mordokaju, a
Estera postavi Mordokaja nad Hamanovom kućom. 3
Estera tada ponovo progovori kralju. Baci mu se pred
noge; rasplaka se i najvruće ga zamoli da osujeti
zlo Hamana Agađanina i naum opaki što ga bijaše
zasnovao protiv Židova. 4 Kralj pruži prema Esteri
zlatno žezlo. Estera se diže, stade pred kraljem 5
i reče: "Ako je kralju po volji, ako sam našla milost
pred licem njegovim, ako je kralju pravo te ako sam
mila u njegovim očima, neka pismeno opozove sve
što napisa Haman, sin Hamdatin, Agađanin, u opakoj
nakani da se pobiju Židovi koji se nalaze u svim
pokrajinama kraljevstva. 6 TÓa kako bih ja mogla
gledati nesreću koja bi pogodila moj narod? Kako
bih mogla gledati zator roda svoga?" 7 Kralj Ahasver
odgovori kraljici Esteri i Mordokaju Židovu: "Eto,
poklonio sam Esteri kuću Hamanovu, a njega sam
dao objesiti jer je bio digao svoju ruku na Židove, 8 a vi
u ime kraljevo napišite o Židovima što vam se sviđa i
zapečatite kraljevim prstenom. Jer neopoziv je proglas
koji je u kraljevo ime napisan te kraljevim pečatom
zapečaćen." 9 Tada, dvadeset i trećeg dana trećega
mjeseca, to jest mjeseca Sivana, budu sazvani pisari
kraljevi i prema svemu što bijaše naredio Mordokaj
napisa se Židovima, namjesnicima, upravljačima i
knezovima pokrajina od Indije do Etiopije, a bijaše
sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj pokrajini
njezinim pismom, svakom narodu njegovim jezikom,
pa i Židovima njihovim pismom i njihovim jezikom. 10
On napisa pisma u ime kralja Ahasvera i zapečati ih
kraljevim prstenom pa ih razasla po skorotečama koji
su jahali na konjima, pastusima iz kraljevske ergele.
11 Kralj je dopustio Židovima po svim gradovima da
se mogu sastajati, braniti svoj život te uništiti, ubiti i
zatrti svaku vojsku narodnu ili pokrajinsku koja bi ih
napala, ne štedeći ni djecu ni žene, a slobodno im je
oplijeniti njihova dobra; 12 sve istoga dana u svim
pokrajinama kraljevstva Ahasverova: trinaestog dana
dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara. 13

Prijepis pisma, koje je imalo postati zakonom u svakoj
pokrajini, bijaše objavljen među svim narodima, kako
bi Židovi toga dana bili spremni osvetiti se svojim
neprijateljima. 14 Skoroteče, konjanici na kraljevskim
pastusima, krenuše odmah i pojuriše, po kraljevoj
zapovijedi. Naredba je bila objavljena i u tvrđavi Suzi.
15 Mordokaj izađe od kralja odjeven u grimiznu i
lanenu kraljevsku haljinu, s velikom zlatnom krunom
i s ogrtačem od fine tkanine i crvena skrleta. Grad
je Suza klicao i veselio se. 16 Bio je to za Židove
dan svjetla, veselja, kliktanja i slavlja. 17 U svakoj
pokrajini, u svakom gradu i mjestu do kojega je dopro
kraljev ukaz i zakon, zavlada među Židovima veselje,
radost, gozba i blagdan, i mnogi među pucima zemlje
postadoše Židovi jer ih je spopao strah od Židova.

9 Trinaestoga dana dvanaestog mjeseca, mjeseca
Adara, kad je morala biti izvršena odredba kraljevog
ukaza, istoga dana u koji su se neprijatelji Židova
nadali zavladati nad njima dogodi se obrnuto: Židovi
zavladaše nad neprijateljima svojim. 2 Židovi se
sakupiše po svojim gradovima u svim pokrajinama
kralja Ahasvera da udare na one koji su tražili njihovu
propast. I nitko se nije usuđivao da im pruži otpor, jer je
sve narode spopao strah od Židova. 3 Svi su knezovi
pokrajina i namjesnici, upravljači i činovnici kraljevi
štitili Židove jer ih je obuzeo strah od Mordokaja. 4 Jer
je Mordokaj postao velik na kraljevskom dvoru, i po
svim pokrajinama širio se glas da Mordokaj postaje
sve moćniji. 5 Židovi, dakle, udariše mačem po svim
svojim neprijateljima, sasjekoše ih i zatrše; sa svojim
mrziteljima postupiše kako im se htjelo. 6 Samo
u tvrđavi Suzi smakoše i zatrše Židovi pet stotina
ljudi; 7 pogubiše Paršandatu, Dalfona, Aspatu, 8
Poratu, Adaliju, Aridatu, 9 Parmaštu, Arisaja, Aridaja,
Jezatu 10 i deset sinova Hamana, sina Hamdatina,
progonitelja Židova. Ali se ne pojagmiše za plijenom.
11 Toga istog dana, doznavši za broj ubijenih u tvrđavi
Suzi, 12 kralj reče kraljici Esteri: "U tvrđavi Suzi
Židovi su smaknuli i uništili pet stotina ljudi i deset
Hamanovih sinova. Što su tek onda izveli u ostalim
pokrajinama kraljevim? Koja je sada molba tvoja? Bit
će uslišana! Koja je tvoja želja? Bit će ispunjena!" 13
"Ako je kralju po volji," reče Estera, "neka se Židovima
koji žive u Suzi dopusti još sutra primijeniti isti zakon
kao i danas i neka se objesi deset Hamanovih sinova."
14 Kralj naredi da se tako učini: zakon bi u Suzi
proglašen i deset Hamanovih sinova obješeno. 15
Tako se Židovi Suze sakupiše i četrnaestoga dana
mjeseca Adara pa pobiše u Suzi još tri stotine ljudi.
Ali se ni tada ne pojagmiše za plijenom. 16 Ostali
Židovi, oni koji su živjeli u kraljevskim pokrajinama,
sakupiše se da brane svoje živote i mir od neprijatelja:
pobiše sedamdeset i pet tisuća dušmana. Ali se ni
tada ne pojagmiše za plijenom. Bio je trinaesti dan
mjeseca Adara. 17 Četrnaestoga dana Židovi su
mirovali: to bijaše dan gozbe i veselja. 18 Židovi u Suzi
koji su se sakupili trinaestoga i četrnaestoga dana
mirovahu petnaestoga dana; to je bio dan njihova
veselja i gozbi. 19 Zbog toga Židovi pripoljci, oni
koji žive po neutvrđenim selima, blagdanski svetkuju
četrnaesti dan mjeseca Adara veseleći se i gozbujući
i među sobom izmjenjujući darove. a A koji žive u
gradovima slave i petnaesti dan Adara u razdraganosti
i u veselju, izmjenjujući među sobom darove. 20
Mordokaj opisa te događaje i upravi pisma Židovima
svih blizih i dalekih pokrajina kralja Ahasvera. 21
Naložio im je da četrnaesti i petnaesti dan mjeseca
Adara svake godine slave 22 kao dane u kojima
su Židovi postigli spokoj od svojih neprijatelja i kao
mjesec koji je bio pretvorio u radost njihovu tugu a u
blagdan njihovo žalovanje. Neka ih slave gozbom i
veseljem, izmjenjujući među sobom darove i dijeleći
poklone ubogima. 23 Židovi prihvatiše da drže ono
što su već sami od sebe počeli slaviti i o čemu
im je pisao Mordokaj: 24 "Haman, sin Hamdatin,
Agađanin, progonitelj svih Židova, kako je bio naumio
sve ih uništiti, baci 'Pur', to jest ždrijeb, za njihovo
smaknuće i zator; 25 ali kad je za njegovu zamisao
doznao kralj, on pismeno naredi: 'Neka se na njegovu
glavu obori opaki naum što ga bijaše zasnovao protiv
Židova i neka bude obješen, on i sinovi njegovi.'"
26 Zbog toga su ti dani nazvani Purim, prema riječi
Pur. Zato prema svem sadržaju toga pisma i prema
onome što su vidjeli i što im bijaše preneseno 27
Židovi se neopozivo obvezaše i prihvatiše za se, za
svoje potomke i za sve one koji se s njima budu
udružili da će svake godine slaviti ta dva dana prema
tom propisu i u to vrijeme. 28 Te dane valja slaviti i
njih se sjećati od pokoljenja do pokoljenja u svakoj
obitelji, pokrajini i gradu; ti dani Purima ne smiju
iščeznuti ispred Židova, ni spomen na njih biti izbrisan
iz njihova roda. 29 Kraljica Estera, kći Abihailova,
i Židov Mordokaj pisali su to što snažnije da tako
još jednom potkrijepe pismo o Purimu. 30 Pisma
su poslali svim Židovima u sto dvadeset i sedam
pokrajina Ahasverova kraljevstva s porukom mira i
vjernosti; 31 da obdržavaju te dane Purima u njihovo
određeno vrijeme, kako su to odredili Židov Mordokaj
i kraljica Estera, i da drže post i molitve, onako kako
su to oni obvezali sebe i svoje potomke. 32 Tako

Esterina naredba ozakoni ove propise Purima i to bi
zapisano u knjigu.

10 Kralj Ahasver udari danak na zemlju i na otoke
morske. **2** Sva djela njegove moći i hrabrosti, a
tako i izvještaj o uzdignuću Mordokaja koga je kralj
uzvisio, zapisani su u Ljetopisima kraljeva Medije i
Perzije: **3** kako je Židov Mordokaj bio prvi iza kralja
Ahasvera, velik u očima Židova, voljen od mnoštva
svoje subraće kao pobornik blagostanja svoga naroda
i glasnik mira za svoj rod.

Job

1 Bijaše nekoć u zemlji Usu čovjek po imenu Job.
Bio je to čovjek neporočan i pravedan: bojao se
Boga i klonio zla. **2** Rodilo mu se sedam sinova i tri
kćeri. **3** Imao je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva,
pet stotina jarmova goveda, pet stotina magarica i
veoma mnogo služinčadi. Čovjek taj bijaše najugledniji
među svim istočnjacima. **4** Sinovi su njegovi običavali
naizmjence priređivati gozbe kod jednoga od njih,
svaki u svoj dan, te su pozivali svoje tri sestre da jedu
i piju s njima. **5** A kad bi se izredali s gozbama, Job
bi ih pozvao na očišćenje. Uranio bi izjutra i prinio
paljenice za svakog od njih; mislio je: “Tko zna nisu li
mi sinovi griješili i u srcu Boga hulili!” Tako je Job
svagda činio. **6** Jednoga dana dođu sinovi Božji da
stanu pred Jahvu, a među njima pristupi i Satan. **7**
Jahve tad upita Satana: “Odakle dolaziš?” - “Evo
prođoh zemljom i obiđoh je”, odgovori on. **8** Nato će
Jahve: “Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na
zemlji nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan,
boji se Boga i kloni zla!” **9** A Satan odgovori Jahvi:
“Zar se Job uzalud Boga boji? **10** Zar nisi ogradio
njega, kuću mu i sav posjed njegov? Blagoslovio si
djelo njegovih ruku, stoka mu se namnožila po zemlji.
11 Ali pruži jednom ruku i dirni mu u dobra: u lice će te
prokleti!” **12** “Neka ti bude! - reče Jahve Satanu. - Sa
svime što ima radi što ti drago; samo ruku svoju na nj
ne diži.” I Satan ode ispred lica Jahvina. **13** Jednoga
dana, dok su Jobovi sinovi i kćeri jeli i pili vino u kući
najstarijeg brata, **14** dođe glasnik k Jobu i reče: “Tvoji
su volovi orali a magarice pokraj njih pasle, **15** kad
iznenada Sabejci navališe na njih i oteše ih, pobivši
momke oštrim mačem. Jedini ja utekoh da ti ovo
javim.” **16** Dok je on još to govorio, dođe drugi i reče:
“Oganj Božji udari s neba, spali tvoje ovce i pastire te
ih proždrije. Jedini ja utekoh da ti javim.” **17** Dok je
još govorio, dođe treći i reče: “Kaldejci navališe sa tri
čete na tvoje deve i oteše ih, pobivši momke oštrim
mačem. Jedini ja utekoh da ti javim.” **18** Dok je ovaj
još govorio, dođe četvrti i reče: “Tvoji su sinovi i kćeri
jeli i pili vino u kući najstarijeg brata. **19** I gle, vjetar se
silan diže iz pustinje, udari na sva četiri ugla kuće,
obori je na djecu te ona zaglaviše. Jedini ja utekoh da
ti javim.” **20** Tad ustade Job, razdrije haljinu na sebi,
obrija glavu pa ničice pade na zemlju, pokloni se **21**
i reče: “Go iziđoh iz krila majčina, go ću se onamo
i vratiti. Jahve dao, Jahve oduzeo! Blagoslovljeno
ime Jahvino!” **22** Uza sve to, nije sagriješio Job niti je
kakvu ludost protiv Boga izustio.

2 Jednoga dana dođu opet sinovi Božji da stanu
pred Jahvu, a među njima pristupi i Satan. **2** Jahve
tad upita Satana: “Odakle dolaziš?” - “Evo prođoh
zemljom i obiđoh je”, odgovori on. **3** Nato će Jahve:
“Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na zemlji
nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan: boji
se Boga i kloni zla! On je još postojan u neporočnosti,
pa si me uzalud izazvao da ga upropastim.” **4** A Satan
odvrati: “Koža za kožu! Sve što čovjek ima dat će za
život. **5** Ali pruži ruku, dotakni se kosti njegove i mesa:
u lice će te prokleti!” **6** “Neka ti bude! - reče Jahve
Satanu. - U tvojoj je ruci; život mu samo sačuvaj!” **7** I
Satan ode ispred lica Jahvina. On udari Joba zlim
prištem od tabana do tjemena. **8** Job uze crijep da
se struže njime i sjede u pepeo. **9** Tada mu njegova
žena reče: “Zar si još postojan u neporočnosti?
Prokuni Boga i umri!” **10** Job joj odgovori: “Brbljaš kao
luđakinja! Kad od Boga primamo dobro, zar da onda i
zlo ne primimo?” U svemu tome Job nije sagriješio
svojim usnama. **11** U to čuše tri Jobova prijatelja za
sve nevolje koje ga zadesiše; svaki se zaputi iz svoga
kraja - Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha, Sofar iz
Naama - i odlučiše da odu zajedno ožaliti ga i utješiti.
12 A kad su izdaleka upravili oči na njega, nisu ga
prepoznali. Tad udariše u plač; svaki razdrije svoju
haljinu i prosu prah po glavi. **13** Potom sjedoše kraj
njega na zemlju i ostadoše tako sedam dana i sedam
noći. Nijedan mu ne progovori ni riječi, jer vidješe da
je velika njegova bol.

3 Napokon otvori Job usta i prokle dan svoj; **2**
poče svoju besjedu i reče: **3** “O, ne bilo dana
kad sam se rodio i noći što javi: 'Začeo se dječak!'
4 U crnu tminu dan taj nek se prometne! S visina
se njega Bog ne spominjao, svjetlost sunčeva ne
svijetlila mu više! **5** Mrak i sjena smrtna o nj se
otimali, posvema ga tmina gusta prekrila, pomrčine
dnevne stravom ga morile! **6** O, da bi ga tama svega
presvojila, nek' se ne dodaje danima godine, nek' ne
ulazi u brojenje mjeseci! **7** A noć ona bila žalosna
dovijeka, ne čulo se u njoj radosno klicanje! **8** Prokleli
je oni štono dan proklinju i Levijatana probudit' su
kadri! **9** Pomrčale zvijezde njezina svanuća, zaludu
se ona vidjelu nadala, i zorinih vjeđa ne gledala
nigda! **10** Što mi od utrobe ne zatvori vrata da sakrije
muku od mojih očiju! **11** Što nisam mrtav od krila
materina, što ne izdahnuh izlazeć' iz utrobe? **12**
Čemu su me dva koljena prihvatila i dojke dvije da me
nejaka podoje? **13** U miru bih vječnom počivao sada,
spavao bih, pokoj svoj bih uživao **14** s kraljevima i
savjetnicima zemlje koji su sebi pogradili grobnice, **15**

ili s knezovima, zlatom bogatima, što su kuće svoje
srebrom napunili. 16 Ne bih bio - k'o nedonošče
zakopano, k'o novorođenče što svjetla ne vidje. 17
Zlikovci se više ne obijeste ondje, iznemogli tamo
nalaze počinka. 18 Sužnjeve na miru tamo ostavljaju:
ne slušaju više poviku stražara. 19 Malen ondje leži
zajedno s velikim, rob je slobodan od gospodara
svoga. 20 Čemu darovati svjetlo nesretniku i život
ljudima zagorčene duše 21 koji smrt ištu, a ona ne
dolazi, i kao za blagom za njome kopaju? 22 Grobnom
bi se humku oni radovali, klicali od sreće kad bi grob
svoj našli. 23 Što će to čovjeku kom je put sakriven,
koga je Bog sa svih strana zapriječio? 24 Zato videć'
hranu, uzdahnuti moram, k'o voda se moji razlijevaju
krici. 25 Obistinjuje se moje strahovanje, snalazi me,
evo, čega god se bojah. 26 Pokoja ni mira meni više
nema, u mukama mojim nikad mi počinka."

4 Tad prozbori Elifaz Temanac i reče: 2 "Možeš
li podnijeti da ti progovorim? Ali tko se može
uzdržat' od riječi! 3 Eto, mnoge ljude ti si poučio,
okrijepio si iznemogle mišice; 4 riječju svojom klonule
si pridizao, ojačavao si koljena klecava. 5 A kad tebe
stiže, klonuo si duhom, na tebe kad pade, čitav si
se smeo! 6 Zar pobožnost tvoja nadu ti ne daje,
neporočnost tvoja životu ufanje? 7 TÓa sjeti se: nevin
- propade li kada? Kada su zatrti bili pravednici? 8
Iz iskustva zborim: nesrećom tko ore i nevolju sije,
nju će i požeti. 9 Od daha Božjega oni pogibaju, na
gnjevni mu disaj nestaju sa zemlje. 10 Rika lavlja,
urlik leopardov krše se k'o zubi u lavića. 11 Lav ugiba
jer mu nesta plijena, rasuli se mladi lavičini. 12 Tajna
riječ se meni objavila, šapat njen je uho moje čulo. 13
Noću, kada snovi duh obuzmu i san dubok kad na
ljude pada, 14 strah i trepet mene su svladali, kosti
moje žestoko se stresle. 15 Dah mi neki preko lica
prođe, digoše se dlake na mom tijelu. 16 Stajao je
netko - lica mu ne poznah - ali likom bješe pred očima
mojim. Posvuda tišina; uto začuh šapat: 17 'Zar je
smrtnik koji pred Bogom pravedan? Zar je čovjek čist
pred svojim Stvoriteljem? 18 Ni slugama svojim više
ne vjeruje, i anđele svoje za grijeh okrivljuje - 19 kako
ne bi onda goste stanova glinenih kojima je temelj
u prahu zemaljskom. Gle, kao moljce njih sveudilj
satiru: 20 od jutra do mraka u prah pretvore, nestaju
zasvagda - nitko i ne vidi. 21 Iščupan je kolčić njihova
šatora, pogibaju skoro, mudrost ne spoznavši.'

5 Ded zazivlji! Zar će ti se tko odazvat'? Kojem li se
svecu misliš sad obratit'? 2 Doista, budalu njegov
bijes ubija, luđaka će sasvim skončat ljubomora. 3
Bezumnika vidjeh kako korijen pušta, al' prokletstvo
skoro na kuću mu pade. 4 Njegovi su sinci daleko od
spasa, njih nezaštićene na Vratima tlače. 5 Ljetinu
njihovu pojedoše gladni, sam Bog ju je njima oteo
iz usta, a žedni hlepe za njihovim dobrima. 6 Ne,
opačina ne izbija iz zemlje, nit' nevolja iz tla može nići
sama, 7 nego čovjek rađa muku i nevolju kao što let
orlov teži u visinu. 8 Al' ja bih se ipak Bogu utekao i
pred njime stvar bih svoju razložio. 9 Nedokučiva on
djela silna stvori, čudesa koja se izbrojit' ne mogu. 10
On kišom rosi po svem licu zemljinu i vodu šalje da
nam polja natapa. 11 Da bi ponižene visoko digao, da
bi ojađene srećom obdario, 12 redom ruši ono što
lukavci smisle, što god započeli, on im izjalovi. 13 On
hvata mudre u njihovu lukavstvu, naume spletkara
obraća u ništa. 14 Posred bijela dana zapadnu u
tamu, pipaju u podne kao usred noći. 15 On iz njinih
ralja izbavlja jadnika, iz silničkih ruku diže siromaha.
16 Tako se pokaže nada nevoljniku, i nepravda mora
zatvoriti usta. 17 Da, blago čovjeku koga Bog odbaci!
Stoga ti ne prezri karanje Svesilnog! 18 On ranjava,
ali i ranu povija, udara i svojom zacjeljuje rukom. 19
Iz šest će nevolja tebe izbaviti, ni u sedmoj zlo te
dotaknuti neće. 20 U gladi, od smrti on će te spasiti,
a u ratu, oštru će te otet maču. 21 Biču zla jezika
uklonit će tebe, ispred otimača bez straha ćeš biti.
22 Suši i studeni ti ćeš se smijati i od divljih zvijeri
strahovati nećeš. 23 Sklopit' ti ćeš savez s kamenjem
na njivi, zvjerad divlja s tobom u miru će biti. 24 U
šatoru svome mir ćeš uživati, dom svoj kad pohodiš
netaknut će stajat. 25 Koljeno ćeš svoje gledat' gdje
se množi i potomstvo gdje ti kao trava raste. 26 U
grob ti ćeš leći kada budeš zreo, kao što se žito snosi
kad dozori. 27 Sve motrismo ovo: istina je živa! zato
sve za dobro svoje ti poslušaj."

6 A Job progovori i reče: 2 "O, kad bi se jad moj
izmjeriti mog'o, a nevolje moje stavit' na tezulju! 3
Teže one jesu od sveg pijeska morskog, i stoga mi
riječi zastraniti znaju. 4 Strijele Svesilnoga u mojem
su mesu, ljuti otrov njihov ispija mi dušu, Božje se
strahote oborile na me. 5 TÓa, kraj svježe trave njače
li magarac, muče li goveče kraj punih jasala? 6 Zar
hranu bljutavu jedemo bez soli? Zar kakove slasti ima
u bjelancu? 7 Al' ono što mi se gadilo dotaći, to mi je
sada sva hrana u bolesti. 8 O, da bi se molba moja
uslišala, da mi Bog ispuni ono čem se nadam! 9 O,
kada bi me Bog uništiti htio, kada bi mahnuo rukom
da me satre! 10 Za mene bi prava utjeha to bila, klicati
bih mog'o u mukama teškim što se ne protivljah odluci
Svetoga. 11 Zar snage imam da mogu čekati? Radi
kakve svrhe da ja duže živim? 12 Zar je snaga moja

k'o snaga kamena, zar je tijelo moje od mjedi liveno?
13 Na što se u sebi osloniti mogu? Zar mi svaka
pomoć nije uskraćena? 14 Tko odbija milost bližnjemu
svojemu, prezreo je strah od Boga Svesilnoga. 15
Kao potok me iznevjeriše braća, kao bujice zimske
svoje korito. 16 Od leda mutne vode im se nadimlju,
'bujaju od snijega što se topit' stao; 17 al u doba
sušno naskoro presahnu, od žege ishlape tada iz
korita. 18 Karavane zbog njih skreću sa putova, u
pustinju zađu i u njoj se gube. 19 Karavane temske
očima ih traže, putnici iz Šebe nadaju se njima. 20
A kad do njih dođu, nađu se u čudu, jer su se u
nadi svojoj prevarili. 21 U ovom ste času i vi meni
takvi: vidjeste strahotu pa se preplašiste. 22 Rekoh li
vam možda: 'Darujte mi štogod, poklonite nešto od
svojega blaga; 23 iz šake dušmanske izbavite mene,
oslobodite me silnikova jarma?' 24 Vi me poučite, pa
ću ušutjeti, u čem je moj prijestup, pokažite meni. 25
O, kako su snažne besjede iskrene! Al' kamo to vaši
smjeraju prijekori? 26 Mislite li možda prekoriti riječi?
TÓa u vjetar ide govor očajnikov! 27 Nad sirotom
kocku zar biste bacali i sa prijateljem trgovali svojim?
28 U oči me sada dobro pogledajte, paz'te neću li vam
slagati u lice. 29 Povucite riječ! Kakve li nepravde!
Povucite riječ, neporočan ja sam! 30 Zar pakosti ima
na usnama mojim? Zar nesreću svaku okusio nisam?

7 Nije l' vojska život čovjekov na zemlji? Ne provodi
l' dane poput najamnika? 2 Kao što trudan rob
za hladom žudi, poput nadničara štono plaću čeka,
3 mjeseci jada tako me zapadoše i noći su mučne
meni dosuđene. 4 Liježuć' mislim svagda: 'Kada ću
ustati?' A dižuć se: 'Kada večer dočekati!' I tako se
kinjim sve dok se ne smrkne. 5 PÓut moju crvi i
blato odjenuše, koža na meni puca i raščinja se. 6
Dani moji brže od čunka prođoše, promakoše hitro
bez ikakve nade. 7 Spomeni se: život moj je samo
lahor i oči mi neće više vidjet' sreće! 8 Prijateljsko
oko neće me gledati; pogled svoj u mene upro si te
sahnem. 9 Kao što se oblak gubi i raspline, tko u
Šeol siđe, više ne izlazi. (Sheol h7585) 10 Domu svome
natrag ne vraća se nikad, njegovo ga mjesto više ne
poznaje. 11 Ustima ja svojim stoga branit' neću, u
tjeskobi duha govorit ću sada, u gorčini duše ja ću
zajecati. 12 Zar sam more ili neman morska, pa si
stražu nada mnom stavio? 13 Kažem li: 'Na logu ću
se smirit', ležaj će mi olakšati muke', 14 snovima me
prestravljuješ tada, prepadaš me viđenjima mučnim.
15 Kamo sreće da mi se zadavit'! Smrt mi je od patnja
mojih draža. 16 Ja ginem i vječno živjet neću; pusti
me, tek dah su dani moji! 17 Što je čovjek da ga
toliko ti cijeniš, da je srcu tvojem tako prirastao 18 i
svakoga jutra da njega pohodiš i svakoga trena da
ga iskušavaš? 19 Kada ćeš svoj pogled skinuti sa
mene i dati mi barem pljuvačku progutat'? 20 Ako
sam zgriješio, što učinih tebi, o ti koji pomno nadzireš
čovjeka? Zašto si k'o metu mene ti uzeo, zbog čega
sam tebi na teret postao? 21 Zar prijestupa moga
ne možeš podnijeti i ne možeš prijeći preko krivnje
moje? Jer, malo će proći i u prah ću leći, ti ćeš me
tražiti, al' me biti neće."

8 Bildan iz Šuaha progovori tad i reče: 2 "Dokad ćeš
jošte govoriti tako, dokle će ti riječ kao vihor biti?
3 TÓa zar može Bog pravo pogaziti, može li pravdu
izvrnut' Svesilni? 4 Ako mu djeca tvoja sagriješiše,
preda ih zato bezakonju njinu. 5 Al' ako Boga potražiš
iskreno i od Svesilnog milost ti izmoliš; 6 ako li budeš
čist i neporočan, odsad će svagda on nad tobom
bdjeti i obnovit će kuću pravedniku. 7 Bit će malena
tvoja sreća prošla prema budućoj što te očekuje. 8 No
pitaj samo prošle naraštaje, na mudrost pređa njihovih
pripazi. 9 Od jučer mi smo i ništa ne znamo, poput
sjene su na zemlji nam dani. 10 Oni će te poučit' i reći
ti, iz srca će svog izvući besjede: 11 'Izvan močvare
zar će rogoz nići? Zar će bez vode trstika narasti? 12
Zeleni se sva, al' i nekošena usahne prije svake druge
trave. 13 To je kob svakog tko Boga zaboravi; tako
propada nada bezbožnika: 14 Nit je tanana njegovo
uzdanje, a ufanje mu kuća paukova. 15 Nasloni li se,
ona mu se ljulja, prihvati li se, ona mu se ruši. 16
Zeleni se i sav na suncu buja, vrt su mu cio mladice
prerasle. 17 Svojim korijenjem krš je isprepleo te život
crpe iz živa kamena. 18 A kad ga s mjesta njegova
istrgnu, ono ga niječe: 'Nikada te ne vidjeh!' 19 I evo
gdje na putu sada trune dok drugo bilje već niče iz
zemlje. 20 Ne, Bog neće odbacit' neporočne, niti će
rukom poduprijet' opake. 21 Smijeh će ti opet ispuniti
usta, s usana će odjeknuti klicanje. 22 Dušmane će ti
odjenut' sramota i šatora će nestat' zlikovačkog.'"

9 Job progovori i reče: 2 "Zaista, dobro ja znadem
da je tako: kako da pred Bogom čovjek ima pravo?
3 Ako bi se tkogod htio prÓeti s njime, odvratio mu
ne bi ni jednom od tisuću. 4 Srcem on je mudar,
a snagom svesilan, i tko bi se njemu nekažnjeno
opro? 5 On brda premješta, a ona to ne znaju, u
jarosti svojoj on ih preokreće. 6 Pokreće on zemlju
sa njezina mjesta, iz temelja njene potresa stupove.
7 Kad zaprijeti suncu, ono se ne rađa, on pečatom
svojim i zvijezde pečati. 8 Jedini on je nebesa razapeo
i pučinom morskom samo on hodao. 9 Stvorio je
Medvjede i Oriona, Vlašiće i zvijezđa na južnome

nebu. 10 Tvorac on je djela silnih, nepojmljivih čudesa
koja se izbrojit' ne mogu. 11 Ide pored mene, a ja
ga ne vidim; evo, on prolazi - ja ga ne opažam.
12 Ugrabi li što, tko će mu to priječit, i tko ga pitat
smije: 'Što si učinio?' 13 Bog silni srdžbu svoju ne
opoziva: pred njim poniču saveznici Rahaba. 14 Pa
kako onda da njemu odgovorim, koju riječ da protiv
njega izaberem? 15 I da sam u pravu, odvratio ne
bih, u suca svojega milost bih molio. 16 A kad bi se
na zov moj i odazvao, vjerovao ne bih da on glas moj
sluša. 17 Jer, za dlaku jednu on mene satire, bez
razloga moje rane umnožava. 18 Ni časa jednoga
predahnut' mi ne da, nego mene svakom gorčinom
napaja! 19 Ako je na snagu - tÓa on je najjači! Ako
je na pravdu - tko će njega na sud? 20 Da sam i
prav, usta bi me osudila, da sam i nevin, zlim bi me
proglasila. 21 A jesam li nevin? Ni sam ne znam
više, moj je život meni sasvim omrzao! 22 Jer, to
je svejedno; i zato ja kažem: nevina i grešnika on
dokončava. 23 I bič smrtni kad bi odjednom ubijo ...
ali on se ruga nevolji nevinih. 24 U zemlji predanoj u
šake zlikovaca, on oči sucima njezinim zastire. Ako
on to nije, tko je drugi onda? 25 Od skoroteče su brži
moji dani, bježe daleko, nigdje dobra ne videć.' 26
K'o čamci od rogoza hitro promiču, k'o orao na plijen
kada se zaleti. 27 Kažem li: zaboravit ću jadikovku,
razvedrit ću lice i veseo biti, 28 od mojih me muka
groza obuzima, jer znadem da me ti ne držiš nevinim.
29 Ako li sam grešan, tÓa čemu onda da zalud mučim
sebe. 30 Kad bih i sniježnicom sebe ja isprao, kad
bih i lugom ruke svoje umio, 31 u veću bi me nečist
opet gurnuo, i moje bi me se gnušale haljine! 32 Nije
čovjek k'o ja da se s njime pravdam i na sud da idem
s njim se parničiti. 33 Niti kakva suca ima među nama
da ruke svoje stavi na nas dvojicu, 34 da šibu njegovu
od mene odmakne, da užas njegov mene više ne
plaši! 35 Govorit ću ipak bez ikakva straha, jer ja
nisam takav u svojim očima!

10 Kad mi je duši život omrznuo, nek' mi tužaljka
poteče slobodno, zborit ću u gorčini duše svoje.
2 Reću ću Bogu: Nemoj me osudit! Kaži mi zašto
se na me obaraš. 3 TÓa što od toga imaš da me
tlačiš, da djelo ruku svojih zabacuješ, da pomažeš
namjerama opakih? 4 Jesu li u tebe oči tjelesne?
Zar ti vidiš kao što čovjek vidi? 5 Zar su ti dani k'o
dani smrtnika a kao ljudski vijek tvoje godine? 6 Zbog
čega krivnju moju istražuješ i grijehe moje hoćeš
razotkriti, 7 kad znadeš dobro da sam nedužan,
da ruci tvojoj izmaknut ne mogu? 8 Tvoje me ruke
sazdaše, stvoriše, zašto da me sada opet raščiniš!
9 Sjeti se, k'o glinu si me sazdao i u prah ćeš me
ponovo vratiti. 10 Nisi li mene k'o mlijeko ulio i učinio
da se k'o sir zgrušam? 11 Kožom si me i mesom
odjenuo, kostima si me spleo i žilama. 12 S milošću si
mi život darovao, brižljivo si nad mojim bdio dahom.
13 Al' u svom srcu ovo si sakrio, znam da je tvoja
to bila namjera: 14 da paziš budno hoću li zgriješiti
i da mi grijeh ne prođe nekažnjeno. 15 Ako sam
grešan, onda teško meni, ako li sam prav, glavu ne
smijem dići - shrvan sramotom, nesrećom napojen!
16 Ispravim li se, k'o lav me nagoniš, snagu svoju
okušavaš na meni, 17 optužbe nove na mene podižeš,
jarošću većom na mene usplamtiš i sa svježim se
četama obaraš. 18 Iz utrobe što si me izvukao? O,
što ne umrijeh: vidjeli me ne bi, 19 bio bih k'o da
me ni bilo nije, iz utrobe u grob bi me stavili. 20
Mog su života dani tako kratki! Pusti me da se još
malo veselim 21 prije nego ću na put bez povratka, u
zemlju tame, zemlju sjene smrtne, 22 u zemlju tmine
guste i meteža, gdje je svjetlost slična noći najcrnjoj."

11 Sofar iz Naama progovori tad i reče: 2 "Zar
na riječi mnoge da se ne odvrati? Zar će se
brbljavac još i opravdati? 3 Zar će tvoje trice ušutkati
ljude, zar će ruganje ostat' neizrugano? 4 Rekao si:
'Nauk moj je neporočan, u očima tvojim čist sam i bez
ljage.' 5 Ali kada bi Bog htio progovorit' i otvorit usta
da ti odgovori 6 kada bi ti tajne mudrosti otkrio koje
um nijedan ne može doumit', znao bi da ti za grijehe
račun ište. 7 Možeš li dubine Božje proniknuti, dokučiti
savršenstvo Svesilnoga? 8 Od neba je više: što još
da učiniš? Od Šeola dublje: što još da mudruješ?
(Sheol h7585) 9 Duže je od zemlje - šire je od mora! 10
Ako se povuče, ako te pograbi, ako na sud preda, tko
će mu braniti? 11 Jer on u čovjeku prozire prijevaru,
vidi opačinu ako i ne gleda. 12 Čovjek se bezuman
obraća k pameti i divlji magarac uzdi se pokori. 13
Ako li srce svoje ti uspraviš i ruke svoje pružiš prema
njemu, 14 ako li zloću iz ruku odbaciš i u šatoru svom
ne daš zlu stana, 15 čisto ćeš čelo moći tad podići,
čvrst ćeš biti i bojati se nećeš. 16 Svojih se kušnja
nećeš sjećat' više kao ni vode koja je protekla. 17
Jasnije će tvoj život sjat' no podne, tmina će se obratit'
u svanuće. 18 U uzdanju svom živjet ćeš sigurno i
zaštićen počivat ćeš u miru. 19 Kad legneš, nitko te
buniti neće; mnogi će tvoju tražiti naklonost. 20 A
zlikovcima ugasnut će oči, neće im više biti utočišta:
izdahnut', bit će jedina im nada."

12 Job progovori i reče: 2 "Uistinu, vi ste cvijet
naroda, sa vama će izumrijeti mudrost. 3 Al' i ja
znam k'o i vi misliti, ni u čemu od vas gori nisam: tko

za stvari takve ne bi znao? 4 Prijateljima sam svojim
ja na podsmijeh što zazivam Boga da mi odgovori!
Na podsmijeh ja sam - pravednik neporočan! 5
Prezirat' je nesretnika - sretni misle, udariti treba
onog što posrće! 6 Dotle su na miru šatori pljačkaša,
izazivači Boga žive bezbrižno kao da Boga u šaci
svojoj drže! 7 Ali pitaj zvijeri, i poučit će te; ptice
nebeske pitaj, i razjasnit će ti. 8 Gušteri zemlje to će
ti protumačit', ribe u moru ispripovjedit će ti. 9 Od
stvorenja sviju, koje ne bi znalo da je sve to Božja
ruka učinila?! 10 U ruci mu leži život svakog bića i
dah životvorni svakog ljudskog tijela. 11 Zar uhom
mi ne sudimo besjedu k'o što kušamo nepcem okus
jela? 12 Sjedine mudrost donose čovjeku, a s vijekom
dugim umnost mu dolazi. 13 Ali u Njemu mudrost je i
snaga, u Njemu savjet je i sva razumnost. 14 Što
razgradi, sagradit neće nitko, kog zatvori, nitko ne
oslobađa. 15 Ustavi li vodu, suša nastaje; pusti li
je, svu zemlju ispremetne. 16 Jer u njemu je snaga
i sva mudrost, njegov je prevareni i varalica. 17
On savjetnike lišava razbora, suce pametne udara
bezumljem. 18 On otpasuje pojas kraljevima i užetom
im vezuje bokove. 19 On bosonoge tjera svećenike i
mogućnike sa vlasti obara. 20 On diže riječ iz usta
rječitima i starcima pravo rasuđivanje. 21 On sasiplje
prezir po plemićima i junacima bedra raspasuje. 22 On
dubinama razotkriva tmine i sjenu smrtnu na svjetlo
izvodi. 23 On diže narod pa ga uništava, umnoži ga a
potom iskorijeni. 24 On zaluđuje vladare naroda te po
bespuću lutaju pustinjskom 25 i pipaju u tmini bez
svjetlosti glavinjajući poput pijanaca.

13 Očima svojim sve to ja vidjeh, ušima svojim čuh
i razumjeh. 2 Sve što vi znate znadem to i ja,
ni u čemu od vas gori nisam. 3 Zato, zborit' moram
sa Svesilnim, pred Bogom svoj razlog izložiti. 4 Jer,
kovači laži vi ste pravi, i svi ste vi zaludni liječnici!
5 Kada biste bar znali šutjeti, mudrost biste svoju
pokazali! 6 Dokaze mi ipak poslušajte, razlog mojih
usana počujte. 7 Zar zbog Boga govorite laži, zar
zbog njega riječi te prijevarne? 8 Zar biste pristrano
branit' htjeli Boga, zar biste mu htjeli biti odvjetnici?
9 Zar bi dobro bilo da vas on ispita? Zar biste ga
obmanuli k'o čovjeka? 10 Kaznom preteškom on bi
vas pokarao poradi potajne vaše pristranosti. 11 Zar
vas veličanstvo njegovo ne plaši i zar vas od njega
užas ne spopada? 12 Razlozi su vam od pepela
izreke, obrana je vaša obrana od blata. 13 Umuknite
sada! Dajte da govorim, pa neka me poslije snađe što
mu drago. 14 Zar da meso svoje sam kidam zubima?
Da svojom rukom život upropašćujem? 15 On me
ubit' može: nade druge nemam već da pred njim
svoje držanje opravdam. 16 I to je već zalog mojega
spasenja, jer bezbožnik preda nj ne može stupiti.
17 Pažljivo mi riječi poslušajte, nek' vam prodre u
uši besjeda. 18 Gle: ja sam pripremio parnicu, jer
u svoje sam pravo uvjeren. 19 Tko se sa mnom
hoće parničiti? - Umuknut ću potom te izdahnut'.
20 Dvije mi molbe samo ne uskrati da se od tvog
lica ne sakrivam: 21 digni s mene tešku svoju ruku i
užasom svojim ne straši me. 22 Tada me pitaj, a ja ću
odgovarat'; ili ja da pitam, ti da odgovaraš. 23 Koliko
počinih prijestupa i grijeha? Prekršaj mi moj pokaži
i krivicu. 24 Zašto lice svoje kriješ sad od mene,
zašto u meni vidiš neprijatelja? 25 Zašto strahom
mučiš list vjetrom progonjen, zašto se na suhu obaraš
slamčicu? 26 O ti, koji mi gorke pišeš presude i teretiš
mene grijesima mladosti, 27 koji si mi noge u klade
sapeo i koji bdiš nad svakim mojim korakom i tragove
stopa mojih ispituješ! 28 Život mi se k'o trulo drvo
raspada, k'o haljina što je moljci izjedaju!

14 Čovjek koga je žena rodila kratka je vijeka i
pun nevolja. 2 K'o cvijet je nikao i vene već,
poput sjene bježi ne zastajuć'. 3 Na takva, zar, ti oči
otvaraš i preda se na sud ga izvodiš? 4 Tko će čisto
izvuć' iz nečista? Nitko! 5 Pa kad su njegovi dani
odbrojeni, kad mu broj mjeseci o tebi ovisi, kad mu
granicu stavljaš neprijelaznu, 6 skini s njega pogled
da počinut' može, poput najamnika da svoj dan uživa.
7 TÓa ni drvu nije nada sva propala, posječeno, ono
opet prozeleni i mladice nove iz njega izbiju. 8 Ako
mu korijen i ostari u zemlji, ako mu se panj i sasuši u
prahu, 9 oćutjevši vodu, ono će propupat' i pustiti
grane kao stablo novo. 10 Al' kad čovjek umre, ostaje
pokošen, kad smrtnik izdahne, gdje li je on tada? 11
Može sva voda iz mora ispariti i presahnut' rijeke,
isušit posvema', 12 al' čovjek kad legne, ne ustaje
više, dok nebesa bude, neće se podići, od sna se
svojega probuditi neće. 13 O, kad bi me htio skriti u
Šeolu, zakloniti me dok srdžba ti ne mine, dÓati mi
rok kad ćeš me se spomenuti, **(Sheol h7585)** 14 - jer,
kad umre čovjek, zar uskrsnut' može? - čekao bih te
sve dane vojske svoje dok ne bi došao da mi smjenu
dadeš. 15 Zvao bi me, a ja bih se odazvao: zaželio
si se djela svojih ruku. 16 A sad nad svakim mojim
vrebaš korakom, nijednog mi grijeha nećeš oprostiti,
17 u vreći si prijestup moj zapečatio i krivicu moju svu
si zapisao. 18 Vaj! K'o što se jednom uruši planina,
k'o što se hridina s mjesta svog odvali, 19 k'o što
voda kamen s vremenom istroši, a pljusak bujicom
zemlju svu sapere, tako uništavaš nadu u čovjeku.

20 Oborio si ga - on ode za svagda, nagrđena lica,
otjeran, odbačen. 21 Djecu mu poštuju - o tom ništa
ne zna; ako su prezrena - o tom ne razmišlja. 22 On
jedino pati zbog svojega tijela, on jedino tuži zbog
svojeg života."

15 Elifaz Temanac progovori tad i reče: 2 "Zar
šupljom naukom odgovara mudrac i vjetrom
istočnim trbuh napuhuje? 3 Zar on sebe brani riječima
ispraznim, besjedama koje ničem ne koriste? 4 Još
više ti činiš: ništiš strah od Boga, pred njegovim licem
pribranost ukidaš. 5 Tvoje riječi krivicu tvoju odaju,
poslužio si se jezikom lukavih, 6 vlastita te usta
osuđuju, ne ja, protiv tebe same ti usne svjedoče. 7
Zar si prvi čovjek koji se rodio? Zar si na svijet prije
bregova došao? 8 Zar si tajne Božje ti prisluškivao i
mudrost čitavu za se prisvojio? 9 Što ti znadeš, a da i
mi ne znamo, što ti razumiješ, a da to ne shvaćamo?
10 Ima među nama i sijedih i starih kojima je više ljeta
no tvom ocu. 11 Zar su ti utjehe Božje premalene i
blage riječi upućene tebi? 12 Što te srce tvoje tako
slijepo goni i što tako divlje prevrćeš očima 13 kad
proti Bogu jarost svoju okrećeš, a iz usta takve riječi ti
izlaze! 14 Što je čovjek da bi čist mogao biti? Zar je
itko rođen od žene pravedan? 15 Gle, ni u svece se
On ne pouzdava, oku njegovu ni nebesa čista nisu,
16 a kamoli to biće gadno i buntovno, čovjek što k'o
vodu pije opačinu! 17 Mene sad poslušaj, poučit' te
hoću, što god sam vidjeh, ispričat' ti želim, 18 i ono
što naučavahu mudraci ne tajeć' što su primili od
pređa 19 kojima je zemlja ova bila dana kamo tuđin
nije nikada stupio. 20 Zlikovac se muči cijelog svoga
vijeka, nasilniku već su ljeta odbrojena. 21 Krik strave
svagda mu u ušima ječi, dok miruje, na njeg baca
se razbojnik. 22 Ne nada se da će izbjeći tminama i
znade dobro da je maču namijenjen, 23 strvinaru da
je kao plijen obećan. On znade da mu se dan propasti
bliži. 24 Nemir i tjeskoba na njeg navaljuju, k'o kralj
spreman na boj na nj se obaraju. 25 On je protiv
Boga podizao ruku, usuđivao se prkosit' Svesilnom
26 Ohola je čela na njega srljao, iza štita debela dobro
zaklonjen. 27 Lice mu bijaše obloženo salom a bokovi
pretilinom otežali. 28 Razrušene je zaposjeo gradove
i kućišta nastanio napuštena. Srušit će se ono što za
sebe sazda; 29 cvasti mu neće, već rasuti se blago,
sjena mu se neće po zemlji širiti. 30 On se tami više
izmaknuti neće, opržit će oganj njegove mladice, u
dahu plamenih usta nestat će ga. 31 U taštinu svoju
neka se ne uzda, jer će mu ispraznost biti svom
nagradom. 32 Prije vremena će svenut' mu mladice,
grane mu se nikad neće zazelenjet'. 33 Kao loza,
grozd će stresat' svoj nezreo, poput masline pobacit
će cvatove. 34 Da, bezbožničko je jalovo koljeno, i
vatra proždire šator podmitljivca. 35 Koji zlom zanesu,
rađaju nesreću i prijevaru nose u utrobi svojoj."

16 Job progovori i reče: 2 "Koliko se takvih naslušah
besjeda, kako ste mi svi vi mučni tješioci! 3 Ima
li kraja tim riječima ispraznim? Što te goni da mi tako
odgovaraš? 4 I ja bih mogao k'o vi govoriti da vam je
duša na mjestu duše moje; i ja bih vas mog'o zasuti
riječima i nad sudbom vašom tako kimat' glavom;
5 i ja bih mogao ustima vas hrabrit', i ne bih žalio
trud svojih usana. 6 Al' ako govorim, patnja se ne
blaži, ako li zašutim, zar će me minuti? 7 Zlopakost
me sada shrvala posvema, čitava se rulja oborila na
me. 8 Ustao je proti meni da svjedoči i u lice mi se
baca klevetama. 9 Jarošću me svojom razdire i goni,
škrgućuć' zubima obara se na me. Moji protivnici
sijeku me očima, 10 prijeteći, na mene usta razvaljuju,
po obrazima me sramotno ćuškaju, u čoporu svi tad
navaljuju na me. 11 Da, zloćudnicima Bog me predao,
u ruke opakih on me izručio. 12 Mirno življah dok On
ne zadrma mnome, za šiju me ščepa da bi me slomio.
13 Uze me za biljeg i strijelama osu, nemilosrdno mi
bubrege probode i mojom žuči zemlju žednu natopi.
14 Na tijelu mi ranu do rane otvara, kao bijesan ratnik
nasrće na mene. 15 Tijelo sam golo u kostrijet zašio,
zario sam čelo svoje u prašinu. 16 Zapalilo mi se
sve lice od suza, sjena tamna preko vjeđa mi je
pala. 17 A nema nasilja na rukama mojim, molitva je
moja bila uvijek čista. 18 O zemljo, krvi moje nemoj
sakriti i kriku mom ne daj nigdje da počine. 19 Odsad
na nebu imam ja svjedoka, u visini gore moj stoji
branitelj. 20 Moja vika moj je odvjetnik kod Boga dok
se ispred njega suze moje liju: 21 o, da me obrani u
parbi mojoj s Bogom ko što smrtnik brani svojega
bližnjega. 22 No životu mom su odbrojena ljeta, na
put bez povratka meni je krenuti.

17 Daha mi nestaje, gasnu moji dani i za mene
već se skupljaju grobari. 2 Rugači su evo mene
dohvatili, od uvreda oka sklopiti ne mogu. 3 Stoga
me zaštiti i budi mi jamcem kad mi nitko u dlan
neće da udari. 4 Jer, srca si njina lišio razuma i
dopustiti im nećeš da opstanu. 5 K'o taj što imanje
dijeli drugovima, a djeci njegovoj dotle oči gasnu, 6
narodima svim sam na ruglo postao, onaj kom u lice
svatko pljunut' može. 7 Od tuge vid mi se muti u
očima, poput sjene moji udovi postaju. 8 Začudit će
se zbog toga pravednici, na bezbožnika će planuti
čestiti; 9 neporočni će na svom ustrajat' putu, čovjek
čistih ruku ojačat će još više. 10 Hajde, svi vi, nećete

li opet počet', tÓa među vama ja mudra ne nalazim!
11 Minuli su dani, propale zamisli, želje srca moga
izjalovile se. 12 'U noći najcrnjoj, dan se približava;
blizu je već svjetlo što tminu izgoni.' 13 A meni je
nada otići u Šeol i prostrijeti sebi ležaj u mrklini. (Sheol
h7585) 14 Dovikujem grobu: 'Oče moj rođeni!' a crve
pozdravljam: 'Mati moja, sestro!' 15 Ali gdje za mene
ima jošte nade? Sreću moju tko će ikada vidjeti? 16
Hoće li u Šeol ona sa mnom sići da u prahu zajedno
otpočinemo?" (Sheol h7585)

18 Bildad iz Šuaha progovori tad i reče: 2 "Kada
kaniš obuzdat' svoje besjede? Opameti se
sad da razgovaramo! 3 Zašto nas držiš za stoku
nerazumnu, zar smo životinje u tvojim očima? 4 O ti,
koji se od jarosti razdireš, hoćeš li da zemlja zbog
tebe opusti da iz svoga mjesta iskoče pećine? 5 Al'
ugasit će se svjetlost opakoga, i neće mu sjati plamen
na ognjištu. 6 Potamnjet će svjetlo u njegovu šatoru i
nad njime će se utrnut' svjetiljka. 7 Krepki mu koraci
postaju sputani, o vlastite on se spotiče namjere. 8
Jer njegove noge vode ga u zamku, i evo ga gdje već
korača po mreži. 9 Tanka mu je zamka nogu uhvatila,
i evo, užeta čvrsto ga pritežu. 10 Njega vreba omča
skrivena na zemlji, njega čeka klopka putem kojim
hodi. 11 Odasvuda strahovi ga prepadaju, ustopice
sveudilj ga proganjaju. 12 Glad je požderala svu
snagu njegovu, nesreća je uvijek o njegovu boku. 13
Boleština kobna kožu mu razjeda, prvenac mu smrti
nagriza udove. 14 Njega izvlače iz šatora njegova
da bi ga odveli vladaru strahota. 15 U njegovu stanu
tuđinac stanuje, po njegovu domu prosipaju sumpor.
16 Odozdo se suši njegovo korijenje, a odozgo grane
sve mu redom sahnu. 17 Spomen će se njegov zatrti
na zemlji, njegovo se ime s lica zemlje briše. 18
Iz svjetlosti njega u tminu tjeraju, izagnat' ga hoće
iz kruga zemaljskog. 19 U rodu mu nema roda ni
poroda, nit' preživjela na njegovu ognjištu. 20 Sudba
je njegova Zapad osupnula, i čitav je Istok obuzela
strepnja. 21 Evo, takav usud snalazi zlikovca i dom
onog koji ne priznaje Boga."

19 Job progovori i reče: 2 "TÓa dokle ćete mučit'
dušu moju, dokle ćete me riječima satirat'? 3
Već deseti put pogrdiste mene i stid vas nije što me
zlostavljate. 4 Pa ako sam zastranio doista, na meni
moja zabluda ostaje. 5 Mislite li da ste me nadjačali
i krivnju moju da ste dokazali? 6 Znajte: Bog je to
mene pritisnuo i svojom me je on stegnuo mrežom. 7
Vičem: 'Nasilje!' - nema odgovora; vapijem - ali za me
pravde nema. 8 Sa svih strana put mi je zagradio,
sve staze moje u tminu zavio. 9 Slavu je moju sa
mene skinuo, sa moje glave strgnuo je krunu. 10
Podsijeca me odasvud te nestajem; k'o drvo, nadu
mi je iščupao. 11 Raspalio se gnjev njegov na mene
i svojim me drži neprijateljem. 12 U bojnom redu
pristižu mu čete, putove proti meni nasipaju, odasvud
moj opkoljavaju šator. 13 Od mene su se udaljila
braća, otuđili se moji poznanici. 14 Nestade bližnjih
mojih i znanaca, gosti doma mog zaboraviše me.
15 Sluškinjama sam svojim kao stranac, neznanac
sam u njihovim očima. 16 Slugu zovnem, a on ne
odgovara i za milost ga moram zaklinjati. 17 Mojoj je
ženi dah moj omrznuo, gadim se djeci vlastite utrobe.
18 I deranima na prezir tek služim, ako se dignem,
rugaju se meni. 19 Pouzdanicima sam svojim mrzak,
protiv mene su oni koje ljubljah. 20 Kosti mi se za
kožu prilijepiše, osta mi jedva koža oko zuba. 21
Smilujte mi se, prijatelji moji, jer Božja me je ruka
udarila. 22 Zašto da me k'o Bog sam progonite, zar
se niste moga nasitili mesa? 23 O, kad bi se riječi
moje zapisale i kad bi se u mjed tvrdu urezale; 24 kad
bi se željeznim dlijetom i olovom u spomen vječan u
stijenu uklesale! 25 Ja znadem dobro: moj Izbavitelj
živi i posljednji će on nad zemljom ustati. 26 A kad se
probudim, k sebi će me dići: iz svoje ću puti tad vidjeti
Boga. 27 Njega ja ću kao svojega gledati, i očima
mojim neće biti stranac: za njime srce mi čezne u
grudima. 28 Kad kažete: 'Kako ćemo ga goniti? Koji
ćemo razlog protiv njega naći?', 29 mača tad se bojte:
grijehu mač je kazna. Saznat ćete tada da imade
suda!"

20 Sofar iz Naamata progovori tad i reče: 2 "Misli
me tjeraju da ti odgovorim, i zato u meni vri to
uzbuđenje 3 dok slušam ukore koji me sramote, al'
odgovor mudar um će moj već naći. 4 Zar tebi nije od
davnine poznato, otkad je čovjek na zemlju stavljen
bio, 5 da je kratka vijeka radost opakoga, da kao tren
prođe sreća bezbožnička. 6 Pa ako stasom i do neba
naraste, ako mu se glava dotakne oblaka, 7 poput
utvare on zauvijek nestaje; koji ga vidješe kažu: 'Gdje
je sad on?' 8 Kao san bez traga on se rasplinjuje,
nestaje ga kao priviđenja noćnog. 9 Nijedno ga oko
više gledat neće, niti će ga mjesto njegovo vidjeti 10
Njegovu će djecu gonit' siromasi: rukama će svojim
vraćati oteto. 11 Kosti su njegove bujale mladošću;
gle, zajedno s njome pokošen je sada. 12 Zlo bijaše
slatko njegovim ustima te ga je pod svojim jezikom
skrivao; 13 sladio se pazeć' da ga ne proguta i pod
nepcem svojim zadržavao ga. 14 Ali hrana ta mu
trune u utrobi, otrovom zmijskim u crijevima postaje.
15 Blago progutano mora izbljuvati. Bog će ga istjerat'

njemu iz utrobe. 16 Iz zmijine glave otrov je sisao:
sada umire od jezika gujina. 17 Potoke ulja on gledat'
više neće, ni vidjet' gdje rijekom med i mlijeko teku.
18 Vratit će dobitak ne okusivši ga, neće uživat' u
plodu trgovine. 19 Jer je sirotinju gnjeo i tlačio, otimao
kuće koje ne sazida, 20 jer ne bješe kraja požudi
njegovoj, njegova ga blaga neće izbaviti. 21 Jer mu
proždrljivost ništa ne poštedi, ni sreća njegova dugo
trajat neće. 22 Sred izobilja u škripcu će se naći,
svom će snagom na nj se oboriti bijeda. 23 I dok
hranom bude trbuh svoj punio, Bog će na nj pustiti
jarost svoga gnjeva, sasut' dažd strelica na meso
njegovo. 24 Ako i izmakne gvozdenom oružju, luk će
mjedeni njega prostrijeliti. 25 Strijelu bi izvuk'o, al' mu
probi leđa, a šiljak blistavi viri mu iz žuči. Kamo god
krenuo, strepnje ga vrebaju, 26 na njega tmine sve
tajom očekuju. Vatra ga ništi, ni od kog zapaljena, i
proždire sve pod njegovim šatorom. 27 Gle, nebo
krivicu njegovu otkriva i čitava zemlja na njega se
diže. 28 Njegovu će kuću raznijeti poplava, otplaviti je
u dan Božje jarosti. 29 Takvu sudbinu Bog priprema
zlikovcu i takvu baštinu on mu dosuđuje."

21 Job progovori i reče: 2 "Slušajte, slušajte dobro
što ću reći, utjehu mi takvu barem udijelite. 3
Otrpite da riječ jednu ja izrečem, kad završim, tad
se rugajte slobodno. 4 Zar protiv čovjeka dižem ja
optužbu? Kako da strpljenje onda ne izgubim? 5
Pogledajte na me: užas će vas spopast', rukom ćete
svoja zakloniti usta; 6 pomislim li na to, prestravim
se i sam i čitavim svojim tad protrnem tijelom. 7
Zašto na životu ostaju zlikovci i, što su stariji, moćniji
bivaju? 8 Potomstvo njihovo s njima napreduje a
izdanci im se množe pred očima. 9 Strah nikakav
kuće njihove ne mori i šiba ih Božja ostavlja na miru.
10 Njihovi bikovi plode pouzdano, krave im se tele
i ne jalove se. 11 K'o jagnjad djeca im slobodno
skakuću, veselo igraju njihovi sinovi. 12 Oni pjevaju
uz harfe i bubnjeve i vesele se uz zvukove svirale.
13 Dane svoje završavaju u sreći, u Podzemlje oni
silaze spokojno. (Sheol h7585) 14 A govorili su Bogu:
'Ostavi nas, ne želimo znati za tvoje putove! 15
TÓa tko je Svesilni da njemu služimo i kakva nam
korist da ga zazivamo?' 16 Zar svoju sreću u ruci
ne imahu, makar do Njega ne drže ništa oni? 17
Zar se luč opakog kada ugasila? Zar se na njega
oborila nesreća? Zar mu u gnjevu svom On skroji
sudbinu? 18 Zar je kao slama na vjetru postao, kao
pljeva koju vihor svud raznosi? 19 Hoće l' ga kaznit'
Bog u njegovoj djeci? Ne, njega nek' kazni da sam
to osjeti! 20 Vlastitim očima nek' rasap svoj vidi,
neka se napije srdžbe Svesilnoga! 21 TÓa što poslije
smrti on za dom svoj mari kad će se presjeć' niz
njegovih mjeseci? 22 Ali tko će Boga učiti mudrosti,
njega koji sudi najvišim bićima? 23 Jedan umire u
punom blagostanju, bez briga ikakvih, u potpunom
miru, 24 bokova od pretiline otežalih i kostiju sočne
moždine prepunih. 25 A drugi umire s gorčinom u
duši, nikad nikakve ne okusivši sreće. 26 Obojica leže
zajedno u prahu, crvi ih jednako prekrivaju oba. 27
O, znam dobro kakve vaše su namjere, kakve zlosti
protiv mene vi snujete. 28 Jer pitate: 'Gdje je kuća
plemićeva, šator u kojem stanovahu opaki?' 29 Niste
li na cesti putnike pitali, zar njihovo svjedočanstvo
ne primate: 30 'Opaki je u dan nesreće pošteđen i u
dan Božje jarosti veseo je.' 31 Al' na postupcima tko
će mu predbacit' i tko će mu vratit' što je počinio?
32 A kad ga na kraju na groblje odnesu, na grobni
mu humak postavljaju stražu. 33 Lake su mu grude
zemlje u dolini dok za njime ide čitavo pučanstvo. 34
O, kako su vaše utjehe isprazne! Kakva su prijevara
vaši odgovori!"

22 Elifaz Temanac progovori tad i reče: 2 "Zar
Bogu koristan može biti čovjek? TÓa tko je
mudar, sebi samom koristi. 3 Zar je Svesilnom milost
što si pravedan i zar mu je dobit što si neporočan?
4 Ili te zbog tvoje pobožnosti kara i zato se hoće s
tobom parničiti? 5 Nije l' to zbog zloće tvoje prevelike
i zbog bezakonja kojim broja nema? 6 Od braće si
brao nizašto zaloge i s golih si ljudi svlačio haljine;
7 ti nisi žednoga vodom napojio, uskraćivao si kruh
izgladnjelima; 8 otimao si od siromaha zemlju da bi
na njoj svog nastanio ljubimca; 9 puštao si praznih
ruku udovice i siročadi si satirao ruku. 10 Eto zašto
tebe mreže sad sapinju, zašto te strahovi muče
iznenadni. 11 Svjetlost ti mrak posta i ništa ne vidiš,
vode su duboke tebe potopile. 12 Zar Bog nije u visini
nebeskoj i zar zvijezdama tjeme on ne vidi? 13 Ali ti
kažeš: 'Što Bog može znati? Kroz oblak tmasti zar što
razabire? 14 Oblaci pogled njegov zaklanjaju, i rubom
kruga on hoda nebeskog.' 15 TÓa kaniš li se drevnog
držat' puta kojim su išli ljudi nepravedni? 16 Prije
vremena nestadoše oni, bujica im je temelje raznijela.
17 Zborahu Bogu: 'Nas se ti ostavi! Što nam Svesilni
učiniti može?' 18 A on im je dom punio dobrima
makar do njega ne držahu ništa. 19 Videć' im propast,
klikću pravednici, neporočni se njima izruguju: 20
'Gle, propadoše protivnici naši, što od njih osta, vatra
im proždrije!" 21 S Bogom ti se sprijatelji i pomiri, i
vraćena će ti opet biti sreća. 22 Ded prihvati Zakon iz
njegovih usta, u srce svoje riječ njegovu usadi. 23

Ako se raskajan vratiš Svesilnome i nepravdu iz svog
šatora odstraniš, 24 tad ćeš odbaciti zlato u prašinu i
ofirsko blago u šljunak potočni. 25 Svesilni će postat'
tvoje suho zlato, on će biti tvoje gomile srebrene.
26 Da, Svesilni bit će tvoje radovanje, i lice ćeš k
Bogu dizati slobodno. 27 Molit ćeš mu se, i uslišat će
tebe, ispunit ćeš što si mu zavjetovao. 28 Što god
poduzeo, sve će ti uspjeti, i putove će ti obasjavat'
svjetlost. 29 Jer, on ponizuje ponos oholima, dok
u pomoć smjernim očima pritječe. 30 Iz nevolje on
izbavlja nevinoga; i tebe će spasit' tvoje čiste ruke."

23 Job progovori i reče: 2 "Zar mi je i danas tužaljka
buntovna? Teška mu ruka iz mene vapaj budi:
3 o, kada bih znao kako ću ga naći, do njegova kako
doprijeti prijestolja, 4 pred njim parnicu bih svoju
razložio, iz mojih bi usta navrli dokazi. 5 Rad bih
znati što bi meni odvratio i razumjeti riječ što bi je
rekao! 6 Zar mu treba snage velike za raspru? Ne,
dosta bi bilo da me on sasluša. 7 U protivniku bi
vidio pravedna, i parnica moja tad bi pobijedila. 8
Na istok krenem li, naći ga ne mogu; pođem li na
zapad, ne razabirem ga. 9 Lštem na sjeveru, al' ga ne
opažam; nevidljiv je ako se k jugu okrenem. 10 Pa
ipak, on dobro zna put kojim kročim! Neka me kuša:
čist k'o zlato ću izići! 11 Noga mi se stopa njegovih
držala, putem sam njegovim išao ne skrećuć'; 12
slušao sam nalog njegovih usana, pohranih mu riječi
u grudima svojim. 13 Al' htjedne li štogod, tko će ga
odvratit'? Što zaželi dušom, to će ispuniti. 14 Izvršit
će što je dosudio meni, kao i sve drugo što je odlučio!
15 Zbog toga pred njime sav ustravljen ja sam, i što
više mislim, jače strah me hvata. 16 U komade Bog
mi je srce smrvio, užasom me svega prožeo Svesilni,
17 premda nisam ni u tminama propao, ni u mraku što
je lice moje zastro.

24 Zašto Svesilni ne promatra vremena, a dane
njegove ne vide mu vjernici? 2 Bezbožnici
pomiču granice, otimaju stado i pasu ga. 3 Sirotama
odvode magarca, udovi u zalog vola dižu. 4 Siromahe
tjeraju sa puta; skrivaju se ubogari zemlje. 5 K'o
magarci divlji u pustinji zarana idu da plijen ugrabe:
pustinja im hrani mališane. 6 Po tuđem polju oni
pabirče, paljetkuju vinograd opakog. 7 Goli noće,
nemaju haljine, ni pokrivača protiv studeni. 8 Oni
kisnu na planinskom pljusku; bez skloništa uz hrid se
zbijaju. 9 Otkidaju od sise sirotu, ubogom u zalog
dijete grabe. 10 Goli hode, nemaju haljina; izgladnjeli,
tuđe snoplje nose. 11 Oni mlina za ulje nemaju;
ožednjeli, gaze u kacama. 12 Samrtnici hropću iz
gradova, ranjenici u pomoć zazivlju. Al' na sve to
Bog se oglušuje. 13 Ima onih koji mrze svjetlost: ne
priznaju njezinih putova niti se staza drže njezinih. 14
Za mraka se diže ubojica, kolje ubogog i siromaha. U
gluhoj se noći lopov skiće [16a] i u tmini provaljuje
kuće. 15 Sumrak žudi oko preljubnika: 'Nitko me vidjet
neće', kaže on i zastire velom svoje lice. 16 [16b]Za
vidjela oni se skrivaju, oni neće da za svjetlost znaju.
17 Zora im je kao sjena smrtna: kad zarudi, silan
strah ih hvata. 18 Prije nego svane, on već hitro bježi
kloneći se puta preko vinograda. Njegova su dobra
prokleta u zemlji. 19 K'o što vrućina i žega snijeg
upija, tako i Podzemlje proždire grešnike. **(Sheol h7585)**
20 Zaboravilo ga krilo što ga rodi, ime se njegovo više
ne spominje: poput stabla zgromljena je opačina. 21
Ženu nerotkinju on je zlostavljao, udovici nije učinio
dobra. 22 Al' Onaj što snažno hvata nasilnike, ustaje,
a njima sva se nada gasi. 23 Dade mu sigurnost, i
on se pouzda; okom je njegove nadzirao staze. 24
Dignu se za kratko, a onda nestanu, ruše se i kao
svi drugi istrunu, posječeni kao glave klasovima." 25
Nije li tako? Tko će me u laž utjerat'? Tko moje riječi
poništiti može?"

25 Bildad iz Šuaha progovori tad i reče: 2
"Gospodstvo i strah u njegovoj su ruci i on
stvara mir u svojim visinama. 3 Zar se njemu čete
izbrojiti mogu i svjetlo njegovo nad kim ne izlazi? 4
Pa kako da čovjek prav bude pred Bogom i od žene
rođen kako da čist bude? 5 Eto, i mjesec pred njime
sjaj svoj gubi, njegovim očima zvijezde nisu čiste. 6
Što reći onda o čovjeku, tom crvu, o sinu čovjekovu,
crviću jadnom?

26 Job progovori i reče: 2 "Kako dobro
znadeš pomoći nemoćnom i mišicu iznemoglu
poduprijeti! 3 Kako dobar savjet daješ neukome; baš
si preveliku mudrost pokazao. 4 Kome li si ove uputio
riječi i koji duh je iz tebe govorio?" 5 Pred Bogom
mrtvi pod zemljom dolje strepe, vode morske dršću
i nemani njine. 6 Pred njegovim okom otkriven zja
Šeol i bezdan smrti nema vela na sebi. **(Sheol h7585)** 7
On povrh praznine Sjever razapinje, on drži zemlju o
ništa obješenu. 8 On zatvara vodu u svoje oblake, a
oblaci se pod njome ne prodiru. 9 On zastire puno lice
mjesečevo razastirući svoj oblak preko njega. 10 On
je na vodi označio kružnicu gdje prestaje svjetlost i
tmine počinju. 11 Svodu se nebeskom potresu stupovi
i premru od straha kada on zaprijeti. 12 Svojom je
snagom on ukrotio more i neman Rahaba smrvio
mudrošću. 13 Nebesa je svojim razbistrio dahom, a
ruka mu je brzu zmiju probola. 14 Sve to samo djelić

je djela njegovih, od kojih tek slabu jeku mi čujemo.
Ali tko će shvatit' grom njegove moći?"

27 Job nastavi svoju besjedu i reče: 2 "Živoga mi
Boga što mi pravdu krati i Svesilnog koji dušu
mi zagorča: 3 sve dok duha moga bude još u meni,
dok mi dah Božji u nosnicama bude, 4 usne moje
neće izustiti zloću niti će laž kakva doći na moj jezik.
5 Daleko od mene da vam dadem pravo, nedužnost
svoju do zadnjeg daha branim. 6 Pravde svoje ja se
držim, ne puštam je; zbog mojih me dana srce korit'
neće. 7 Neka mi dušmana kob opakog snađe, a mog
protivnika udes bezbožnikov! 8 Čemu se nadati može
kad vapije i kada uzdiže k Bogu dušu svoju? 9 Hoće
li čuti Bog njegove krikove kada se na njega obori
nevolja? 10 Zar će se radovat' on u Svesilnome, zar
će Boga svakog časa zazivati? 11 Ali Božju ruku ja ću
vam pokazat' i neću vam sakrit namjere Svesilnog.
12 Eto, sve ste sami mogli to vidjeti, što se onda u
ispraznosti gubite?" 13 "Ovu sudbu Bog dosuđuje
opakom, ovo baštini silnik od Svemogućeg. 14 Ima li
sinova mnogo, mač ih čeka, a porod mu neće imat'
dosta kruha. 15 Smrt će sahranit' preživjele njegove i
udovice ih oplakivat neće. 16 Ako i srebra k'o praha
nagomila, ako i nakupi haljina k'o blata, 17 nek' ih
skuplja, odjenut će ih pravednik, ljudi će nedužni
podijeliti srebro. 18 Od paučine je kuću sagradio,
kolibicu kakvu sebi diže čuvar: 19 bogat je legao, al'
po posljednji put; kad oči otvori, ničeg više nema. 20
Usred bijela dana strava ga spopada, noću ga oluja
zgrabi i odnese. 21 Istočni ga vjetar digne i odvuče,
daleko ga baca od njegova mjesta. 22 Bez milosti
njime vitla on posvuda, dok mu ovaj kuša umaći iz
ruke. 23 Rukama plješću nad njegovom propašću i
zvižde na njega kamo god došao.

28 "Da, srebro ima svoja nalazišta, a zlato mjesta
gdje se pročišćava. 2 Ruda željezna iz zemlje
se vadi, a iz rudače rastaljene bakar. 3 Ljudi tami
postavljaju granice i kopaju do najvećih dubina za
kamenom u mraku zakopanim. 4 Čeljad iz tuđine
rovove dube do kojih ljudska ne dopire noga, visi
njišuć' se, daleko od ljudi. 5 Krilo zemlje iz kojeg kruh
nam niče kao od vatre sve je razrovano. 6 Stijene
njene safira su skrovišta, prašina zlatna krije se u
njima. 7 Tih putova ne znaju grabljivice, jastrebovo ih
oko ne opaža. 8 Zvijeri divlje njima nisu kročile niti je
kada lav njima prošao. 9 Ali na kamen diže čovjek
ruku te iz korijena prevraća planine. 10 U kamenu
prokopava prolaze, oko mu sve dragocjeno opaža. 11
Žilama vode on tok zaustavlja; stvari skrivene nosi
na vidjelo. 12 Ali otkuda nam Mudrost dolazi? Na
kojemu mjestu Razum prebiva? 13 Čovjek njezina ne
poznaje puta, u zemlji živih nisu je otkrili. 14 Bezdan
govori: 'U meni je nema!' a more: 'Ne nalazi se kod
mene!' 15 Zlatom se čistim kupiti ne može, ni cijenu
njenu srebrom odmjeriti; 16 ne mjeri se ona zlatom
ofirskim, ni oniksom skupim pa ni safirom. 17 Sa
zlatom, staklom ne poređuje se, nit' se daje za sud
od suha zlata. 18 Čemu spominjat' prozirac, koralje,
bolje je steći Mudrost no biserje. 19 Što je prema njoj
topaz etiopski? Ni čistim zlatom ne procjenjuje se. 20
Ali otkuda nam Mudrost dolazi? Na kojemu mjestu
Razum prebiva? 21 Sakrivena je očima svih živih;
ona izmiče pticama nebeskim. 22 Propast paklena i
Smrt izjavljuju: 'Za slavu njenu mi smo samo čuli.'
(questioned) 23 Jedino je Bog put njen proniknuo, on
jedini znade gdje se nalazi. 24 Jer pogledom granice
zemlje hvata i opaža sve pod svodom nebeskim.
25 Kad htjede vjetru odredit težinu i mjerilom svu
vodu izmjeriti, 26 kad je zakone daždu nametnuo
i oblacima gromovnim putove, 27 tad ju je vidio te
izmjerio, učvrstio i do dna ispitao. 28 A potom je rekao
čovjeku: Strah Gospodnji - eto što je mudrost; 'Zla se
kloni' - to ti je razumnost."

29 Job nastavi svoju besjedu i reče: 2 "O, da
mi je prošle proživjet' mjesece, dane one kad
je Bog nada mnom bdio, 3 kad mi je nad glavom
njegov sjao žižak a kroz mrak me svjetlo njegovo
vodilo, 4 kao u dane mojih zrelih jeseni kad s mojim
stanom Bog prijateljevaše, 5 kada uz mene još bijaše
Svesilni i moji me okruživahu dječaci, 6 kada mi se
noge u mlijeku kupahu, a potokom ulja ključaše mi
kamen! 7 Kada sam na vrata gradska izlazio i svoju
stolicu postavljao na trg, 8 vidjevši me, sklanjali bi se
mladići, starci bi ustavši stojeći ostali. 9 Razgovor bi
prekidali uglednici i usta bi svoja rukom zatvarali. 10
Glavarima glas bi sasvim utihnuo, za nepce bi im
se zalijepio jezik. 11 Tko god me slušao, blaženim
me zvao, hvalilo me oko kad bi me vidjelo. 12 Jer,
izbavljah bijednog kada je kukao i sirotu ostavljenu
bez pomoći. 13 Na meni bješe blagoslov izgubljenih,
srcu udovice ja veselje vraćah. 14 Pravdom se ja
kao haljinom odjenuh, nepristranost bje mi plaštem i
povezom. 15 Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju,
16 otac ubogima, zastupnik strancima. 17 Kršio sam
zube čovjeku opaku, plijen sam čupao iz njegovih
čeljusti. 18 Govorah: 'U svom ću izdahnuti gnijezdu,
k'o palma, bezbrojne proživjevši dane.' 19 Korijenje se
moje sve do vode pruža, na granama mojim odmara
se rosa. 20 Pomlađivat će se svagda slava moja i luk
će mi se obnavljati u ruci.' 21 Slušali su željno što

ću im kazati i šutjeli da od mene savjet čuju. 22 Na
riječi mi ne bi ništa dometali i besjede su mi daždile
po njima. 23 Za mnom žudjeli su oni k'o za kišom,
otvarali usta k'o za pljuskom ljetnim. 24 Osmijeh moj
bijaše njima ohrabrenje; pazili su na vedrinu moga
lica. 25 Njima ja sam izabirao putove, kao poglavar
ja sam ih predvodio, kao kralj među svojim kad je
četama kao onaj koji tješi ojađene.

30 "A sada, gle, podruguju se mnome ljudi po
ljetima mlađi od mene kojih oce ne bih bio
metnuo ni s ovčarskim psima stada svojega. 2 Ta što
će mi jakost ruku njihovih kad im muževna ponestane
snaga ispijena glađu i oskudicom. 3 Glodali su
u pustinji korijenje i čestar opustjelih ruševina. 4
Lobodu su i s grmlja lišće brali, kao kruh jeli korijenje
žukino. 5 Od društva ljudskog oni su prognani, za
njima viču k'o za lopovima. 6 Živjeli su po strašnim
jarugama, po spiljama i u raspuklinama. 7 Urlik im se
iz šikarja dizao; po trnjacima ležahu stisnuti. 8 Sinovi
bezvrijednih, soj bezimenih, bičevima su iz zemlje
prognani. 9 Rugalicom sam postao takvima i njima
sada služim kao priča! 10 Gnušaju me se i bježe od
mene, ne ustežu se pljunut' mi u lice. 11 I jer On luk
mi slomi i satrije me, iz usta svojih izbaciše uzdu. 12 S
desne moje strane rulja ustaje, noge moje u bijeg oni
tjeraju, put propasti prema meni nasiplju. 13 Stazu mi
ruše da bi me satrli, napadaju i ne brani im nitko, 14
prolomom oni širokim naviru i kotrljaju se poput oluje.
15 Strahote sve se okreću na mene, mojeg ugleda kao
vjetra nesta, poput oblaka iščeznu spasenje. 16 Duša
se moja rasipa u meni, dani nevolje na me se srušili.
17 Noću probada bolest kosti moje, ne počivaju boli
što me glođu. 18 Muka mi je i halju nagrdila i stegla
me k'o ovratnik odjeće. 19 U blato me je oborila dolje,
gle, postao sam k'o prah i pepeo. 20 K Tebi vičem, al'
Ti ne odgovaraš; pred Tobom stojim, al' Ti i ne mariš.
21 Prema meni postao si okrutan; rukom preteškom
na me se obaraš. 22 U vihor me dižeš, nosiš me
njime, u vrtlogu me olujnom kovitlaš. 23 Da, znadem
da si me smrti predao, saborištu zajedničkom svih
živih. 24 Al' ne pruža li ruku utopljenik, ne viče li kad
padne u nevolju? 25 Ne zaplakah li nad nevoljnicima,
ne sažalje mi duša siromaha? 26 Sreći se nadah, a
dođe nesreća; svjetlost čekah, a gle, zavi me tama.
27 Utroba vri u meni bez prestanka, svaki dan nove
patnje mi donosi. 28 Smrknut idem, al' nitko me ne
tješi; ustajem u zboru - da bih kriknuo. 29 Sa šakalima
sam se zbratimio i nojevima postao sam drugom. 30
Na meni sva je koža pocrnjela, i kosti mi je sažgala
ognjica. 31 Tužaljka mi je ugodila harfu, svirala mi
glas narikača ima.

31 Sa svojim očima savez sam sklopio da pogledat
neću nijednu djevicu. 2 A što mi je Bog odozgo
dosudio, kakva mi je baština od Svesilnoga? 3 TÓa
nije li nesreća za opakoga, a nevolja za one koji zlo
čine? 4 Ne proniče li on sve moje putove, ne prebraja
li on sve moje korake? 5 Zar sam ikad u društvu laži
hodio, zar mi je noga k prijevari hitjela? 6 Nek' me na
ispravnoj mjeri Bog izmjeri pa će uvidjeti neporočnost
moju! 7 Ako mi je korak s puta kad zašao, ako mi se
srce za okom povelo, ako mi je ljaga ruke okaljala,
8 neka drugi jede što sam posijao, neka sve moje
iskorijene izdanke! 9 Ako mi zavede srce žena neka,
ako za vratima svog bližnjeg kad vrebah, 10 neka
moja žena drugom mlin okreće, neka s drugim svoju
podijeli postelju! 11 Djelo bestidno time bih počinio,
zločin kojem pravda treba da presudi, 12 užego vatru
što žeže do Propasti i što bi svu moju sažgala ljetinu.
13 Ako kada prezreh pravo sluge svoga il' služavke,
sa mnom kad su se parbili, 14 što ću učiniti kada
Bog ustane? Što ću odvratit' kad račun zatraži? 15
Zar nas oba on ne stvori u utrobi i jednako sazda u
krilu majčinu? 16 Ogluših li se na molbe siromaha
ili rasplakah oči udovičine? 17 Jesam li kada sam
svoj jeo zalogaj a da ga nisam sa sirotom dijelio?
18 TÓa od mladosti k'o otac sam mu bio, vodio sam
ga od krila materina! 19 Zar sam beskućnika vidio
bez odjeće ili siromaha kog bez pokrivača 20 a da
mu bedra ne blagosloviše mene kad se runom mojih
ovaca ogrija? 21 Ako sam ruku na nevina podigao
znajuć' da mi je na vratima branitelj, 22 nek' se rame
moje od pleća odvali i neka mi ruka od lakta otpadne!
23 Jer strahote Božje na mene bi pale, njegovu ne
bih odolio veličanstvu. 24 Zar sam u zlato pouzdanje
stavio i rekao zlatu: 'Sigurnosti moja!' 25 Zar sam se
veliku blagu radovao, bogatstvima koja su mi stekle
ruke? 26 Zar se, gledajući sunce kako blista i kako
mjesec sjajni nebom putuje, 27 moje srce dalo potajno
zavesti da bih rukom njima poljubac poslao? 28 Grijeh
bi to bio što za sudom vapije, jer Boga višnjega bih
se odrekao. 29 Zar se obradovah nevolji dušmana i
likovah kad ga je zlo zadesilo, 30 ja koji ne dadoh
griješiti jeziku, proklinjući ga i želeći da umre? 31
Ne govorahu li ljudi mog šatora: 'TÓa koga nije on
mesom nasitio'? 32 Nikad nije stranac vani noćivao,
putniku sam svoja otvarao vrata. 33 Zar sam grijehe
svoje ljudima tajio, zar sam u grudima skrivao krivicu
34 jer sam se plašio govorkanja mnoštva i strahovao
od prezira plemenskog te sam mučao ne prelazeć'

svoga praga? 35 O, kad bi koga bilo da mene sasluša!
Posljednju sam svoju riječ ja izrekao: na Svesilnom
je sad da mi odgovori! Nek' mi optužnicu napiše
protivnik, 36 i ja ću je nosit' na svome ramenu, čelo
ću njome k'o krunom uresit'. 37 Dat ću mu račun o
svojim koracima i poput kneza pred njega ću stupiti."
38 Ako je na me zemlja moja vikala, ako su s njom
brazde njezine plakale; 39 ako sam plodove jeo ne
plativši i ako sam joj ojadio ratare, 40 [40a] neka
mjesto žita po njoj niče korov, a mjesto ječma nek'
posvud kukolj raste! [40b] Konac riječi Jobovih.

32 Ona tri čovjeka prestadoše Jobu odgovarati,
jer je on sebe smatrao nevinim. 2 Nato se
rasrdi Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, od plemena
Ramova: planu gnjevom na Joba zato što je sebe
držao pravednim pred Bogom; 3 a planu gnjevom i
na tri njegova prijatelja jer nisu više našli ništa što
bi odgovorili te su tako Boga osudili. 4 Dok su oni
govorili s Jobom, Elihu je šutio, jer su oni bili stariji
od njega. 5 Ali kad vidje da ona tri čovjeka nisu
više imala odgovora u ustima, planu od srdžbe. 6 I
progovorivši, Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, reče:
"Po godinama svojim još mlad sam ja, a u duboku vi
ste ušli starost; bojažljivo se zato ja ustezah znanje
svoje pokazati pred vama. 7 Mišljah u sebi: 'Govorit
će starost, mnoge godine pokazat će mudrost.' 8
Uistinu, dah neki u ljudima, duh Svesilnog mudrim
čini čovjeka. 9 Dob poodmakla ne daje mudrosti a niti
starost pravednosti uči. 10 Zato vas molim, poslušajte
mene da vam i ja znanje svoje izložim. 11 S pažnjom
sam vaše besjede pratio i razloge sam vaše saslušao
dok ste tražili što ćete kazati. 12 Na vama moja sva
bijaše pažnja, al' ne bi nikog da Joba pobije ni da
mu od vas tko riječ opovrgne. 13 Nemojte reći: 'Na
mudrost smo naišli! Bog će ga pobit jer čovjek ne
može.' 14 Nije meni on besjedu upravio: odvratit
mu neću vašim riječima. 15 Poraženi, otpovrgnut ne
mogu, riječi zapeše u grlu njihovu. 16 Čekao sam! Al',
gle, oni ne zbore. Umukoše, ni riječ više da kažu! 17
Na meni je da progovorim sada, znanje ću svoje i ja
izložiti. 18 Riječi mnoge u meni naviru dok iznutra
moj duh mene nagoni. 19 Gle, nutrina mi je k'o mošt
zatvoren, k'o nova će se raspući mješina. 20 Da mi
odlane, govorit ću stoga, otvorit ću usne i odvratit'
vama. 21 Nijednoj strani priklonit se neću niti laskat ja
namjeravam kome. 22 Laskati ja ne umijem nikako,
jer smjesta bi me Tvorac moj smaknuo.

33 Čuj dakle, Jobe, što ću ti kazati, prikloni uho
mojim besjedama. 2 Evo, usta sam svoja
otvorio, a jezik riječi pod nepcem mi stvara. 3 Iskreno
će ti zborit' srce moje, usne će čistu izreći istinu.
4 TÓa i mene je duh Božji stvorio, dah Svesilnoga
oživio mene. 5 Ako uzmogneš, ti me opovrgni; spremi
se da se suprotstaviš meni! 6 Gle, kao i ti, i ja sam
pred Bogom, kao i ti, od gline bjeh načinjen; 7 zato ja
strahom tebe motrit' neću, ruka te moja neće pritisnuti.
8 Dakle, na moje uši rekao si - posve sam jasno
tvoje čuo riječi: 9 'Nedužan sam i bez ikakva grijeha;
prav sam i nema krivice na meni. 10 Al' On izlike
protiv mene traži i za svojeg me drži dušmanina. 11
Noge je moje u klade metnuo, nad svakim mojim on
pazi korakom.' 12 Ovdje, kažem ti, u pravu ti nisi,
jer s Bogom čovjek mjerit' se ne može. 13 Pa zašto
s njime zamećeš prepirku što ti na svaku riječ ne
odgovara? 14 Bog zbori nama jednom i dva puta,
al' čovjek na to pažnju ne obraća. 15 U snovima, u
viđenjima noćnim, kada san dubok ovlada ljudima
i na ležaju dok tvrdo snivaju, 16 tad on govori na
uho čovjeku i utvarama plaši ga jezivim 17 da ga od
djela njegovih odvrati, da u čovjeku obori oholost, 18
da dušu njegovu spasi od jame i život mu od puta
u Podzemlje. 19 Bolešću on ga kara na ležaju kad
mu se kosti tresu bez prestanka, 20 kad se kruh
gadi njegovu životu i ponajbolje jelo duši njegovoj;
21 kada mu tijelo gine naočigled i vide mu se kosti
ogoljele, 22 kad mu se duša približava jami a život
njegov boravištu mrtvih. 23 Ako se uza nj nađe tad
anđeo, posrednik jedan između tisuću, da čovjeka na
dužnost opomene, 24 pa se sažali nad njim i pomoli:
'Izbavi ga da u jamu ne ide; za život njegov nađoh
otkupninu! 25 Neka mu tijelo procvate mladošću, nek'
se vrati u dane mladenačke!' 26 Vapije k Bogu i Bog
ga usliša: radosno On ga pogleda u lice; vrati čovjeku
pravednost njegovu. 27 Tada čovjek pred ljudima
zapjeva: 'Griješio sam i pravo izvrtao, ali mi Bog zlom
nije uzvratio. 28 On mi je dušu spasio od jame i život
mi se veseli svjetlosti.' 29 Gle, sve to Bog je spreman
učiniti do dva i do tri puta za čovjeka: 30 da dušu
njegovu spasi od jame i da mu život svjetlošću obasja.
31 Pazi dÓe, Jobe, dobro me poslušaj; šuti, jer nisam
sve još izrekao. 32 Ako riječi još imaš, odvrati mi,
zbori - rado bih opravdao tebe. 33 Ako li nemaš,
poslušaj me samo: pazi, rad bih te poučit' mudrosti."

34 Elihu nastavi svoju besjedu i reče: 2 "I vi,
mudraci, čujte što ću reći, vi, ljudi umni,
poslušajte mene, 3 jer uši nam prosuđuju besjede isto
kao što nepce hranu kuša. 4 Zajedno ispitajmo što je
pravo i razmislimo skupa što je dobro. 5 Job je utvrdio:
'Ja sam pravedan, ali Bog meni pravdu uskraćuje. 6 U
pravu sam, a lašcem prave mene, nasmrt prostrijeljen,

a bez krivnje svoje!' 7 Zar gdje čovjeka ima poput
Joba koji porugu pije kao vodu, 8 sa zlikovcima koji
skupa hodi i s opakima isti dijeli put? 9 On tvrdi:
'Kakva korist je čovjeku od tog što Bogu ugoditi želi?'
10 Stoga me čujte, vi ljudi pametni! Od Boga zlo
je veoma daleko i nepravednost od Svemogućega,
11 te on čovjeku plaća po djelima, daje svakom po
njegovu vladanju. 12 Odista, Bog zla nikada ne čini,
niti Svesilni kad izvrće pravo. 13 TÓa tko je njemu
povjerio zemlju i vasioni svijet tko je stvorio? 14 Kad bi
on dah svoj u se povukao, kad bi čitav svoj duh k sebi
vratio, 15 sva bića bi odjednom izdahnula i u prah
bi se pretvorio čovjek. 16 Ako razuma imaš, slušaj
ovo, prikloni uho glasu riječi mojih. 17 Može li vladat'
koji mrzi pravo? Najpravednijeg hoćeš li osudit'? - 18
Onog koji kaže kralju: 'Nitkove!' a odličniku govori:
'Zlikovče!' 19 Koji nije spram knezovima pristran i
jednak mu je ubog i mogućnik, jer oni su djelo ruku
njegovih? 20 Zaglave za tren, usred gluhe noći:
komešaju se narodi, prolaze; ni od čije ruke moćni
padaju. 21 Jer, on nadzire pute čovjekove, pazi nad
svakim njegovim korakom. 22 Nema toga mraka niti
crne tmine gdje bi se mogli zlikovci sakriti. 23 Bog
nikome unaprijed ne kaže kada će na sud pred njega
stupiti. 24 Bez saslušanja on satire jake i stavlja druge
na njihovo mjesto. 25 TÓa odveć dobro poznaje im
djela! Sred noći on ih obara i gazi. 26 Ćuškom ih
bije zbog zloće njihove na mjestu gdje ih svi vidjeti
mogu. 27 Jer prestadoše za njime hoditi, zanemariše
putove njegove 28 goneć uboge da vape do njega i
potlačene da k njemu leleču. 29 Al' miruje li, tko da
njega gane? Zastre li lice, tko ga vidjet' može? 30
Nad pucima bdi k'o i nad čovjekom da ne zavlada tko
narod zavodi. 31 Kada bezbožnik Bogu svome kaže:
'Zavedoše me, više griješit neću. 32 Ne uviđam li, ti
me sad pouči, i ako sam kad nepravdu činio, ubuduće
ja činiti je neću!' 33 Misliš da Bog mora njega kazniti,
dok ti zamisli njegove prezireš? Al' kada ti odlučuješ,
a ne ja, mudrost nam svoju istresi dÓe sada! 34 Svi
ljudi umni sa mnom će se složit' i svatko razuman
koji čuje mene: 35 Nepromišljeno Job je govorio, u
riječima mu neima mudrosti. 36 Stoga, nek' se Job
dokraja iskuša, jer odgovara poput zlikovaca; 37 a
svom grijehu još pobunu domeće, među nama on
plješće dlanovima i hule svoje na Boga gomila."

35 Elihu nastavi svoju besjedu i reče: 2 "Zar ti
misliš da pravo svoje braniš, da pravednost
pred Bogom dokazuješ, 3 kada mu kažeš: 'Što ti je to
važno, i ako griješim, što ti činim time?' 4 Na sve to ja
ću odgovorit' tebi i prijateljima tvojim ujedno. 5 Po
nebu se obazri i promatraj! Gledaj oblake: od tebe
su viši! 6 Ako griješiš, što si mu uradio, prijestupom
svojim što si mu zadao? 7 Ako si prav, što si dodao
njemu i što iz ruke tvoje on dobiva? 8 Opakost tvoja
tebi slične pogađa i pravda tvoja čovjeku koristi. 9 Ali
kad ispod teškog stenju jarma, kad vapiju na nasilje
moćnika, 10 nitko ne kaže: 'Gdje je Bog, moj tvorac,
koji noć pjesmom veselom ispunja, 11 umnijim nas od
zvijeri zemskih čini i mudrijima od ptica nebeskih?'
12 Tad vapiju, al' on ne odgovara poradi oholosti
zlikovaca. 13 Ali kako je isprazno tvrditi da Bog
njihove ne čuje vapaje, da pogled na njih ne svraća
Svesilni! 14 A kamoli tek kada ti govoriš: 'On ne vidi
mene, parnica moja pred njime stoji, a ja na nj još
čekam.' 15 Ili: 'Njegova srdžba ne kažnjava, nimalo
on za prijestupe ne mari.' 16 Isprazno tada otvara Job
usta i besjede gomila nerazumne."

36 Elihu nastavi i reče: 2 "Strpi se malo, pa ću
te poučit', jer još nisam sve rekao za Boga. 3
Izdaleka ću svoje iznijet' znanje da Stvoritelja svojega
opravdam. 4 Zaista, za laž ne znaju mi riječi, uza te
je čovjek znanjem savršen. 5 Gle, Bog je silan, ali ne
prezire, silan je snagom razuma svojega. 6 Opakome
on življeti ne daje, nevoljnicima pravicu pribavlja.
7 S pravednika on očiju ne skida, na prijestolje ih
diže uz kraljeve da bi dovijeka bili uzvišeni. 8 Ako
su negvam' oni okovani i užetima nevolje sputani,
9 djela njihova on im napominje, kazuje im grijeh
njine oholosti. 10 Tad im otvara uho k opomeni i
poziva ih da se zla okane. 11 Poslušaju li te mu se
pokore, dani im završavaju u sreći, u užicima godine
njihove. 12 Ne slušaju li, od koplja umiru, zaglave,
sami ne znajući kako. 13 A srca opaka mržnju njeguju,
ne ištu pomoć kad ih on okuje; 14 u cvatu svoga
dječaštva umiru i venu poput hramskih milosnika. 15
Nevoljnog on bijedom njegovom spasava i u nesreći
otvara mu oči: 16 izbavit će te iz ždrijela tjeskobe k
prostranstvima bezgraničnim izvesti, k prepunu stolu
mesa pretiloga. 17 Ako sudio nisi opakima, ako si
pravo krnjio siroti, 18 nek' te obilje odsad ne zavede i
nek' te dar prebogat ne iskvari. 19 Nek' ti je gavan k'o
čovjek bez zlata, a čovjek jake ruke poput slaba. 20
Ne goni one koji su ti tuđi da rodbinu na njino mjesto
staviš. 21 Pazi se da u nepravdu ne skreneš, jer
zbog nje snađe tebe iskušenje. 22 Gle, uzvišen je
Bog u svojoj snazi! Zar učitelja ima poput njega? 23
Tko je njemu put njegov odredio? Tko će mu reći:
'Radio si krivo'? 24 Spomeni se veličati mu djelo što
ga pjesmama ljudi opjevaše. 25 S udivljenjem svijet
čitav ga promatra, divi se čovjek, pa ma izdaleka.

26 Veći je Bog no što pojmit' možemo, nedokučiv je
broj ljeta njegovih! 27 U visini on skuplja kapi vode
te dažd u paru i maglu pretvara. 28 Pljuskovi tada
pljušte iz oblaka, po mnoštvu ljudskom dažde obilato.
29 Tko li će shvatit' širenje oblaka, tutnjavu strašnu
njegovih šatora? 30 Gle, on nad sobom razastire
svjetlost i dno morsko on vodama pokriva. 31 Pomoću
njih on podiže narode, u izobilju hranom ih dariva. 32
On munju drži objema rukama i kazuje joj kamo će
zgoditi. 33 Glasom gromovnim sebe navješćuje, stiže
s gnjevom da zgromi opačinu.

37 Da, od toga i moje srce drhti i s mjesta svoga
iskočiti hoće. 2 Čujte, čujte gromor glasa
njegova, tutnjavu što mu iz usta izlazi. 3 Gle, munja
lijeće preko cijelog neba - i sijevne blijesak s kraja na
kraj zemlje - 4 iza nje silan jedan glas se ori: to On
gromori glasom veličajnim. Munje mu lete, nitko ih ne
priječi, tek što mu je glas jednom odjeknuo. 5 Da, Bog
gromori glasom veličajnim, djela velebna, neshvatljiva
stvara. 6 Kad snijegu kaže: 'Zasniježi po zemlji!' i
pljuskovima: 'Zapljuštite silno!' 7 svakom čovjeku
zapečati ruke da svi njegovo upoznaju djelo. 8 U
brlog se tad zvijeri sve uvuku i na svojem se šćućure
ležaju. 9 S južne se strane podiže oluja, a studen vjetri
sjeverni donose. 10 Već led od daha Božjega nastaje
i vodena se kruti površina. 11 I opet vodom puni on
oblake, i sijevat' stanu oblaci munjama; 12 kruže
posvuda po volji njegovoj, što im naloži, to će izvršiti
na licu cijelog kruga zemaljskoga. 13 Šalje ih - ili da
kazni narode, ili da ih milosrđem obdari. 14 Poslušaj
ovo, Jobe, umiri se i promotri djela Božja čudesna.
15 Znaš li kako Bog njima zapovijeda, kako munju
iz oblaka svog pušta? 16 Znaš li o čem vise gore
oblaci? Čudesna to su znanja savršenog. 17 Kako
ti gore od žege haljine u južnom vjetru kad zemlja
obamre? 18 Zar si nebesa s njim ti razapeo, čvrsta
poput ogledala livenog? 19 DÓe naputi me što da mu
kažemo: zbog tmine se ne snalazimo više. 20 Zar ćeš
mu reći: 'Hoću govoriti'? Ili na propast vlastitu pristati?
21 Tko, dakle, može u svjetlost gledati na nebesima
što se sja blistavo kada oblake rastjeraju vjetri? 22 Sa
sjevera k'o zlato je bljesnulo: veličanstvom strašnim
Bog se odjenu! 23 Da, Svesilnog doseći ne možemo,
neizmjeran je u moći i sudu, velik u pravdi, nikog on
ne tlači. 24 Zato ljudi svi neka ga se boje! Na mudrost
oholu on i ne gleda!"

38 Nato Jahve odgovori Jobu iz oluje i reče: 2
"Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje
božanski promisao? 3 Bokove svoje opaši k'o junak:
ja ću te pitat', a ti me pouči. 4 Gdje si bio kad zemlju
utemeljih? Kazuj, ako ti je znanje sigurno. 5 Znaš
li tko joj je mjere odredio i nad njom uže mjerničko
napeo? 6 Na čemu joj počivaju temelji? Tko joj postavi
kamen ugaoni 7 dok su klicale zvijezde jutarnje i Božji
uzvikivali dvorjani? 8 Tko li zatvori more vratnicama
kad je navrlo iz krila majčina; 9 kad ga oblakom k'o
haljom odjenuh i k'o pelenam' ovih maglom gustom;
10 kad sam njegovu odredio među, vrata stavio sa
prijevornicama? 11 Dotle, ne dalje, rekao sam njemu,
tu nek' se lomi ponos tvog valovlja! 12 Zar si ikad
zapovjedio jutru, zar si kazao zori mjesto njeno, 13 da
poduhvati zemlju za rubove i da iz nje sve bezbožnike
strese; 14 da je pretvori u glinu pečatnu i oboji je
k'o kakvu haljinu. 15 Ona uzima svjetlost zlikovcima
i pesnicu im lomi uzdignutu. 16 Zar si ti prodro do
izvora morskih, po dnu bezdana zar si kad hodio?
17 Zar su ti vrata smrti pokazali; vidje li dveri kraja
mrtvih sjena? 18 Zar si prostranstvo zemlje uočio?
Govori, ako ti je znano sve to. 19 Koji putovi u dom
svjetla vode, na kojem mjestu prebivaju tmine, 20
da ih odvedeš u njine krajeve, da im put k stanu
njihovu pokažeš? 21 Ti znadeš to, tÓa davno ti se
rodi, tvojih dana broj veoma je velik! 22 Zar si stigao
do riznica snijega i zar si tuče spremišta vidio 23 što
ih pričuvah za dane nevolje, za vrijeme boja krvava i
rata? 24 Kojim li se putem dijeli munja kada iskre po
svoj zemlji prosipa? 25 Tko li je jaz iskopao povodnju,
tko prokrčio pute grmljavini 26 da bi daždjelo na kraj
nenastanjen, na pustinju gdje žive duše nema, 27
da bi neplodnu napojio pustoš, da bi u stepi trava
izniknula? 28 Ima li kiša svoga roditelja? Tko je taj
koji kapi rose rađa? 29 Iz čijeg li mraz izlazi krila, tko
slanu stvara što s nebesa pada? 30 Kako čvrsnu
vode poput kamena i led se hvata površja bezdana?
31 Možeš li lancem vezati Vlašiće i razdriješiti spone
Orionu, 32 u pravo vrijeme izvesti Danicu, vodit'
Medvjeda s njegovim mladima? 33 Zar poznaješ ti
zakone nebeske pa da njima moć na zemlji dodijeliš?
34 Zar doviknuti možeš oblacima pa da pljuskovi tebe
poslušaju? 35 Zar na zapovijed tvoju munje lijeću i
tebi zar se odazivlju: 'Evo nas'? 36 Tko je mudrost
darovao ibisu, tko li je pamet ulio u pijetla? 37 Tko
to mudro prebrojava oblake i tko nebeske izlijeva
mjehove 38 dok se zemlja u tijesto ne zgusne i dok
se grude njezine ne slijepe? 39 Zar ćeš ti plijen uloviti
lavici ili ćeš glad utažit' lavićima 40 na leglu svojem
dok gladni čekaju i vrebaju na žrtvu iz zaklona?
41 Tko hranu gavranovima pribavlja kad Bogu ptići
njegovi cijuču i naokolo oblijeću bez hrane?

39 Znaš li kako se legu divokoze? Vidje li kako se
mlade košute? 2 Izbroji li koliko nose mjeseci,
znaš li u koje doba se omlade? 3 Sagnuvši se, polegu
lanad svoju i breme usred pustinje odlažu, 4 a kad im
porod ojača, poraste, ostave ga i ne vraćaju mu se. 5
Tko dade divljem magarcu slobodu i tko to oglav skinu
njemu s glave? 6 U zavičaj mu dadoh ja pustinju i
polja slana da ondje živuje. 7 Buci gradova on se
podruguje i ne sluša goničevih povika. 8 Luta brdima,
svojim pašnjacima, u potrazi za zeleni svakakvom. 9
Možeš li slugom učinit' bivola, zadržat' ga noć jednu
za jaslama? 10 Možeš li njega za brazdu prikovat' da
ralo vuče po docima tvojim? 11 Možeš li se osloniti na
njega jer je njegova snaga prevelika i prepustit' mu
težak svoj posao? 12 Misliš li tebi da će se vratiti i na
gumno ti dotjerati žito? 13 Krilima svojim noj trepće
radosno, iako krila oskudnih i perja. 14 On svoja jaja
na zemlji ostavlja, povjerava ih pijesku da ih grije, 15
ne mareć' što ih zgazit' može noga ili nekakva divlja
zvijer zgnječiti. 16 S nojićima k'o s tuđima postupa;
što mu je trud zaludu, on ne mari. 17 Jer Bog je njega
lišio pameti, nije mu dao nikakva razbora. 18 Ali kada
na let krila raširi, tada se ruga konju i konjaniku. 19
Zar si ti konja obdario snagom zar si mu ti vrat grivom
ukrasio? 20 Zar ti činiš da skače k'o skakavac, da u
strah svakog nagoni hrzanjem? 21 Kopitom zemlju
veselo raskapa, neustrašivo srlja na oružje. 22 Strahu
se ruga, ničeg se ne boji, ni pred mačem uzmaknuti
neće. 23 Na sapima mu zvekeće tobolac, koplje sijeva
i ubojna sulica. 24 Bijesan i nestrpljiv guta prostore;
kad rog zasvira, tko će ga zadržat': 25 na svaki zvuk
roga on zarže: Ha! Izdaleka on ljuti boj već njuši, viku
bojnu i poklič vojskovođa. 26 Zar po promislu tvojem
lijeće soko i prema jugu krila svoja širi? 27 Zar se
na nalog tvoj diže orao i vrh timora gnijezdo sebi
vije? 28 Na litici on stanuje i noćÄi, na grebenima
vrleti visokih. 29 Odatle na plijen netremice vreba, oči
njegove vide nadaleko. 30 Krvlju se hrane njegovi
orlići; gdje je ubijenih, tamo je i on."

40 I Jahve se obrati Jobu i reče mu: 2 "Zar će se s
Jakim preti još kudilac? Tužitelj Božji nek' sam
odgovori!" 3 A Job odgovori Jahvi i reče: 4 "Odveć
sam malen: što da odgovorim? Rukom ću svoja
zatisnuti usta. 5 Riječ rekoh - neću više započeti;
rekoh dvije - al' neću nastaviti." 6 Nato Jahve odgovori
Jobu iz oluje i reče: 7 "Bokove svoje opaši k'o junak,
ja ću te pitat', a ti me pouči. 8 Zar bi i moj sud
pogaziti htio, okrivio me da sebe opravdaš? 9 Zar ti
mišica snagu Božju ima, zar glasom grmjet' možeš
poput njega? 10 Ogrni se sjajem i veličanstvom,
dostojanstvom se odjeni i slavom. 11 Plani dÓe
bijesom ognja jarosnoga, pogledom jednim snizi
oholnika. 12 Ponositoga pogledaj, slomi ga, na mjestu
satri svakoga zlikovca. 13 U zemlju sve njih zajedno
zakopaj, u mračnu ih pozatvaraj tamnicu. 14 Tada ću
i ja tebi odat' hvalu što si se svojom desnicom spasio.
15 A sada, dÓe promotri Behemota! Travom se hrani
poput govečeta, 16 u bedrima je, gle, snaga njegova,
a krepkost mu u mišićju trbušnom. 17 Poput cedra
rep podignut ukruti, sva su mu stegna ispreplele žile.
18 Mjedene cijevi kosti su njegove, zglobovi mu od
željeza kvrge. 19 Prvenac on je Božjega stvaranja;
mačem ga je naoružao tvorac. 20 Gore mu danak u
hrani donose i sve zvijerje što po njima se igra. 21
Pod lotosom on zavaljen počiva, guštik močvarni i
glib kriju ga. 22 Sjenu mu pravi lotosovo lišće, pod
vrbama on hladuje potočnim. 23 Nabuja li rijeka, on
ne strahuje: nimalo njega ne bi zabrinulo da mu u
žvale i sav Jordan jurne. 24 Tko bi za oči uhvatio
njega i tko bi mu nos sulicom probio?

41 Zar loviš Levijatana udicom? Zar ćeš mu jezik
zažvalit' užetom? 2 Zar mu nozdrve trskom
probost' možeš ili mu kukom probiti vilicu? 3 Hoće
li te on preklinjat' za milost, hoće li s tobom blago
govoriti? 4 I zar će s tobom savez on sklopiti da sveg
života tebi sluga bude? 5 Hoćeš li se s njim k'o s
pticom poigrat' i vezat' ga da kćeri razveseliš? 6 Hoće
li se za nj cjenkati ribari, među sobom podijelit' ga
trgovci? 7 Možeš li kopljem njemu kožu izbost ili glavu
mu probiti ostima? 8 Podigni de ruku svoju na njega:
za boj se spremi - bit će ti posljednji! 9 Zalud je nadu
u njega gojiti, na pogled njegov čovjek već pogiba. 10
Junaka nema da njega razdraži, tko će mu se u lice
suprotstavit'? 11 Tko se sukobi s njim i živ ostade?
Pod nebesima tog čovjeka nema! 12 Prešutjet neću
njegove udove, ni silnu snagu, ni ljepotu stasa. 13
Tko mu smije razodjenut' odjeću, tko li kroz dvostruk
prodrijeti mu oklop? 14 Tko će mu ralje rastvorit'
dvokrilne kad strah vlada oko zubi njegovih? 15 Hrbat
mu je od ljuskavih štitova, zapečaćenih pečatom
kamenim. 16 Jedni uz druge tako se sljubiše da među
njima dah ne bi prošao. 17 Tako su čvrsto slijepljeni
zajedno: priljubljeni, razdvojit' se ne mogu. 18 Kad
kihne, svjetlost iz njega zapršti, poput zorinih vjeđa
oči su mu. 19 Zublje plamsaju iz njegovih ralja, iskre
ognjene iz njih se prosiplju. 20 Iz nozdrva mu sukljaju
dimovi kao iz kotla što kipi na vatri. 21 Dah bi njegov
zapalio ugljevlje, jer mu iz ralja plamenovi suču. 22 U
šiji leži sva snaga njegova, a ispred njega užas se
prostire. 23 Kad se ispravi, zastrepe valovi i prema

morskoj uzmiču pučini. 24 Poput pećine srce mu je
tvrdo, poput mlinskoga kamena otporno. 25 Pregibi
tusta mesa srasli su mu, čvrsti su kao da su saliveni.
26 Zgodi li ga mač, od njeg se odbije, tako i koplje,
sulica i strijela. 27 Poput slame je za njega željezo,
mjed je k'o drvo iscrvotočeno. 28 On ne uzmiče od
strelice s luka, stijenje iz praćke na nj k'o pljeva pada.
29 K'o slamčica je toljaga za njega, koplju se smije
kad zazviždi nad njim. 30 Crepovlje oštro ima na
trbuhu i blato njime ore k'o drljačom. 31 Pod njim
vrtlog sav k'o lonac uskipi, uspjeni more k'o pomast u
kotlu. 32 Za sobom svijetlu ostavlja on brazdu, regbi,
bijelo runo bezdan prekriva. 33 Ništa slično na zemlji
ne postoji i niti je tko tako neustrašiv. 34 I na najviše
on s visoka gleda, kralj je svakome, i najponosnijim."

42 A Job ovako odgovori Jahvi: 2 "Ja znadem, moć
je tvoja bezgranična: što god naumiš, to izvesti
možeš. 3 Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje
božanski promisao? Govorah stoga, ali ne razumjeh,
o čudesima meni neshvatljivim. 4 O, poslušaj me,
pusti me da zborim: ja ću te pitat', a ti me pouči. 5 Po
čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje
vidješe. 6 Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem
se u prahu i pepelu." 7 Kada Jahve izgovori Jobu
ove riječi, reče on Elifazu Temancu: "Ti i tvoja dva
prijatelja raspalili ste gnjev moj jer niste o meni onako
pravo govorili kao moj sluga Job. 8 Zato uzmite sada
sedam junaca i sedam ovnova i pođite k mome sluzi
Jobu, pa prinesite za sebe paljenicu, a sluga moj Job
molit će se za vas. Imat ću obzira prema njemu i neću
vam učiniti ništa nažao zato što niste o meni onako
pravo govorili kao moj sluga Job." 9 Tada odoše
Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz Naamata
i učiniše kako im je Jahve zapovjedio. I Jahve se
obazre na Joba. 10 I Jahve vrati Joba u prijašnje
stanje jer se založio za svoje prijatelje, pa mu još
udvostruči ono što je posjedovao. 11 Tad se vratiše
Jobu sva njegova braća, i sve njegove sestre, i svi
prijašnji znanci te su jeli s njim kruh u njegovoj kući,
žaleći ga i tješeći zbog svih nevolja što ih Jahve bijaše
na nj poslao. Svaki mu darova po jedan srebrnik i
po jedan zlatan prsten. 12 Jahve blagoslovi novo
Jobovo stanje još više negoli prijašnje. Blago mu je
brojilo četrnaest tisuća ovaca, šest tisuća deva, tisuću
jarmova volova i tisuću magarica. 13 Imao je sedam
sinova i tri kćeri. 14 Prvoj nadjenu ime Jemima, drugoj
Kasija, a trećoj Keren-Hapuk. 15 U svem onom kraju
ne bijaše žena tako lijepih kao Jobove kćeri. I otac im
dade jednaku baštinu kao i njihovoj braći. 16 Poslije
toga Job doživje dob od sto četrdeset godina i vidje
djecu svoju i djecu svoje djece do četvrtog koljena.
17 Potom umrije Job, star, nauživši se života.

Psalmi

1 Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne
staje na putu grešničkom i ne sjeda u zbor
podrugljivaca, 2 već uživa u Zakonu Jahvinu, o
Zakonu njegovu misli dan i noć. 3 On je k'o stablo
zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme
plod donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi
dobrim urodi. 4 Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi! Oni su
k'o pljeva što je vjetar raznosi. 5 Stoga se opaki neće
održati na sudu, ni grešnici u zajednici pravednih. 6
Jer Jahve zna put pravednih, a propast će put opakih.

2 Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju?
2 Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se rotÄe protiv
Jahve i Pomazanika njegova: 3 "Skršimo okove
njihove i jaram njihov zbacimo!" 4 Smije se onaj što
na nebu stoluje, Gospod im se podruguje. 5 Tad im
veli u svom gnjevu, žestinom ih on zbunjuje: 6 "TÓa
ja kralja svog postavih nad Sionom, svojom svetom
gorom." 7 Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi
reče: "Ti si sin moj, danas te rodih. 8 Zatraži samo, i
dat ću ti puke u baštinu, i u posjed krajeve zemaljske.
9 Vladat ćeš njima palicom gvozdenÄom i razbit ih
kao sud lončarski." 10 Opametite se sada, vi kraljevi,
Urazumite se, suci zemaljski. 11 Služite Jahvi sa
strahom, s trepetom se pokorite njemu, 12 da se ne
razgnjevi te ne propadnete na putu, kad uskoro plane
srdžba njegova. Blago svima koji se njemu utječu!

3 Psalam. Davidov. Kad je David bježao pred sinom
Abšalomom. Jahve, koliko je tlačitelja mojih, koliki
se podižu na me! 2 Mnogi su što o meni zbore:
"Nema mu spasenja u Bogu!" 3 Ti si ipak štit moj,
Jahve; slavo moja, ti mi glavu podižeš. 4 Iza sveg
glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa svete gore
svoje. 5 Sad mogu leć' i usnuti, i onda ustat' jer
me Jahve drži. 6 Ne bojim se tisuća ljudi što me
opsjedaju dušmanski. 7 Ustani, o Jahve! Spasi me, o
Bože moj! Ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje,
opakima zube razbijaš. 8 U Jahve je spasenje: na
tvom narodu tvoj je blagoslov!

4 Zborovođi. Uz žičana glazbala. Psalam. Davidov.
Kad zazovem, usliši me, Bože, pravdo moja, ti
što me u tjeskobi izbavÄi: smiluj mi se, usliši moju
molitvu! 2 Sinovi čovječji, dokle će vam srca ostati
tvrda? Zašto ispraznost ljubite, opsjenu slijedite?
3 Znajte: Jahve čudesno uzvisuje prijatelja svoga;
Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem. 4 Promislite
u srcima i ne griješite, dršćite na svojim ležajima
i zanijemite. 5 Prinesite žrtve pravedne, u Jahvu
se uzdajte! 6 Mnogi govore: "Tko će nam pokazati
sreću?" Obasjaj nas, Jahve, svjetlom svoga lica! 7
Više si u srce moje ulio radosti nego kad obilno rode
pšenica i vino. 8 Čim legnem, odmah u miru i usnem,
jer mi samo ti, o Jahve, daješ miran počinak.

5 Zborovođi. Uz frule. Psalam. Davidov. Čuj, o
Jahve, riječi moje, jecaje moje razaberi! 2 Osvrni
se na glas mog prizivanja, o Kralju moj i Bože moj,
jer tebe vruće zazivam! 3 Jahve, zorom glas mi već
čuješ, zorom ti već lijem molitve u nadi čekajuć'. 4
Jer ti nisi Bog kom je nepravda mila: zlobniku nema
boravka s tobom, 5 opaki ne mogu opstati pred tvojim
pogledom. Mrziš sve što čine bezakonje 6 i uništavaš
lažljivce. Varalica i krvopija Jahvi se gadi. 7 Po velikoj
dobroti tvojoj unići ću u Dom tvoj; past ću ničice pred
svetim Domom tvojim, Jahve, prepun poštovanja. 8 U
svojoj me pravdi vodi poradi mojih dušmana, svoj
put mi poravnaj pred očima. 9 U njihovim ustima
iskrenosti nema, srce im je puno zloće; grlo im je
grob otvoren, a jezikom laskaju. 10 Kazni ih, o Bože!
Nek' propadnu oni i osnove njine, otjeraj ih zbog
mnogih nedjela njihovih; tÓa oni se digoše na tebe.
11 Nek' se raduju svi što se utječu tebi, neka kliču
sve dovijeka! Štiti ih i nek se vesele u tebi koji ljube
ime tvoje, 12 jer pravednika, Jahve, ti blagoslivljaš,
dobrotom ga svojom k'o štitom zaklanjaš.

6 Zborovođi. Uz žičano glazbalo. U oktavi. Psalam.
Davidov. Jahve, nemoj me karati u srdžbi svojoj,
ne kažnjavaj me u svojoj jarosti! 2 Smiluj mi se, Jahve,
jer sam iznemog'o, Jahve, ozdravi me jer dršću kosti
moje. 3 Duboko mi je duša potresena, a ti, o Jahve -
dokle ćeš? 4 Vrati se, Jahve, dušu mi izbavi, spasi
me rad svoje dobrote: 5 jer među mrtvima tko te se
sjeća, u Podzemlju tko ti hvale pjeva? **(Sheol h7585)** 6
Iznemogoh od pusta jecanja, u noći postelju plačem
zalijevam, suzama ležaj natapam. 7 Od žalosti oko
mi gasne i slabi, jer su mnogi neprijatelji moji. 8
Odstupite od mene, svi opaki, jer je Jahve plač moj
čuo. 9 Čuo je Jahve molbu moju, Jahve je primio
moju molitvu. 10 Neka se postide i užasno zbune svi
moji dušmani, i puni srama neka smjesta odstupe.

7 Tužaljka. Davidova. Ispjeva je Jahvi zbog Kuša
Benjaminovca. O Jahve, Bože moj, tebi se utječem,
od svih progonitelja spasi me, oslobodi, 2 da mi dušu
ne zgrabe kao lav što razdire, a nema tko da izbavi.
3 Jahve, Bože moj, ako to učinih, ako je nepravda
na rukama mojim, 4 ako zlom uzvratih prijatelju, ili
oplijenih nepravedna tužitelja: 5 neka mi dušmanin
progoni dušu i zgrabi je, neka mi život u zemlju satre

i jetru u prašinu baci. 6 Ustani, Jahve, u svom gnjevu,
digni se na bijes tlačitelja mojih. Probudi se! Sud
mi sazovi! 7 Neka te okruži skupština narodna, nad
njom sjedni visoko! 8 O Jahve, dosudi mi pravo po
pravosti mojoj i po nevinosti koja je u meni. 9 Dokrajči
bezakonje zlotvora, pravedna podigni, pravedni Bože
koji proničeš srca i bubrege. 10 Meni je štit Bog koji
spasava čestita srca. 11 Bog je pravedan sudac,
on povazdan prijeti: 12 ako se ne obrate, mač će
naoštriti, luk će svoj zapet' i pravo smjerit'. 13 Spremit
će za njih smrtonosno oružje, strijele će svoje užariti.
14 Eto, zlotvor zače nepravdu, otrudnje pakošću i
podlost rodi. 15 Iskopa jamu i prodube; sam u jamu
svoju pade! 16 Pakost će njegova pasti njemu na
glavu, njemu na tjeme okrenut se nasilje njegovo. 17
A ja ću hvaliti Jahvu zbog pravde njegove i pjevat ću
imenu Jahve višnjega.

8 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Psalam. Davidov.
Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj
zemlji, veličanstvom nebo natkriljuješ! 2 U ustima
djece i dojenčadi hvalu si spremio protiv neprijatelja,
da postidiš mrzitelja, zlotvora. 3 Gledam ti nebesa,
djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti -
4 pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji
te ga pohodiš? 5 Ti ga učini malo manjim od Boga,
slavom i sjajem njega okruni. 6 Vlast mu dade nad
djelima ruku svojih, njemu pod noge sve podloži: 7
ovce i svakolika goveda, i zvijeri poljske k tome, 8
ptice nebeske i ribe morske, i što god prolazi stazama
morskim. 9 Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje
po svoj zemlji!

9 Zborovođi. Po napjevu “Umri za sina”. Psalam.
Davidov. ALEF Slavim te, Jahve, svim srcem
svojim, ispovijedam sva čudesna djela tvoja. 2
Radujem se i kličem tebi, pjevam imenu tvome,
Svevišnji! 3 BET Dušmani moji natrag krenuše,
padoše i pred licem tvojim pogiboše. 4 Jer ti se
zauze za moje pravo i parbu moju, ti sjede na
prijesto - sudac pravedan: 5 GIMEL ti pokara pogane,
pogubi bezbošca, ime im izbrisa dovijeka. 6 Dušmani
klonuše, smrvljeni zauvijek, ti im gradove razori -
nesta im spomena. 7 HE Ali Jahve dovijeka stoluje,
postavi prijesto svoj da sudi: 8 sam po pravdi sudi
krug zemaljski, izreče pucima osudu pravednu. 9 VAU
Jahve je tvrđava tlačenom, tvrđava spasa u danima
tjeskobe. 10 Nek' se uzdaju u te koji znaju ime tvoje,
jer ne ostavljaš onih što ljube tebe, o Jahve. 11 ZAJIN
Pjevajte Jahvi koji prebiva na Sionu, razglašujte među
pucima djela njegova, 12 jer ih se spomenu kao
osvetnik krvi i siromaškog jauka ne zaboravi. 13
HET Smiluj mi se, Jahve: pogledaj nevolju u koju me
vrgoše neprijatelji moji, od vrata smrti izbavi me 14 da
naviještam sve hvale tvoje na vratima kćeri Sionske,
da radostan kličem zbog spasenja tvoga. 15 TET
Pogani padoše u jamu koju sami iskopaše, zamka
koju potajno staviše uhvati nogu njihovu. 16 Jahve se
iskaza i sud održa; grešnik se spleo u djela svoja. 17
JOD Nek' grešnici odu u Podzemlje, svi pogani što
zaboraviše Boga. **(Sheol h7585)** 18 KAF Jer siromah
neće pasti u zaborav zauvijek, ufanje ubogih neće
biti zaludu dovijeka. 19 Ustani, Jahve, da se ne osili
čovjek, nek' pogani budu osuđeni pred tobom! 20
Strah im, o Jahve, utjeraj, nek' spoznaju pogani da su
smrtnici!

10 LAMED Zašto, Jahve, stojiš daleko, zašto se
skrivaš u dane tjeskobe? 2 Obijesni bezbožnik
jadnika goni, u zamke ga hvata koje mu postavi. 3
Bezbožnik se pohlepom hvali, NUN lakomac psuje i
Jahvu prezire. 4 Bezbožnik zbori u obijesti svojoj: “Ne,
istrage nema! TÓa ni Boga nema!” I u tome sva mu
je misao. 5 Puti su mu svagda uspješni, na sudove
tvoje on i ne misli, sve protivnike svoje prezire. 6 U
srcu veli: “Neću posrnuti! Ni u kojem koljenu neću
biti nesretan.” 7 PE Usta mu puna kletve, lukavstva i
prijevare, pod jezikom njegovim muka i nesreća. 8
U zasjedi čuči pokraj ograda, potajno ubija nevina,
AJIN očima siromaha vreba. 9 U zaklonu sjedi k'o lav
u pećini, vreba da opljačka jadnika i da ga povuče
u mrežu. 10 Pritajen čuči na zemlji, od nasilja mu
siromasi padaju. 11 U srcu svome veli: “ZÓaboravi
Gospod, odvrati lice i nikoga ne vidi!” 12 KOF Ustani,
Gospode Bože, podigni ruku, ne zaboravi siromaha.
13 Zašto da bezbožnik prezire Boga, zašto da kaže u
srcu: “Neće kazniti!” 14 REŠ Jer ti vidiš, gledaš jad
i nevolju, u ruci je mjeriš. Siromah se tebi predaje,
ubogu ti si pomoć! 15 ŠIN Pakosnu grešniku satri
mišicu, kazni mu pakost da je više ne bude! 16 Jahve
je kralj u vijeke vjekova, iz zemlje njegove nestat će
pogana. 17 TAU Počuj, o Jahve, čežnju siromašnih,
okrijepi im srce, uho prikloni: 18 da zaštitiš pravo
ubogih i tlačenih, da straha više ne zadaje čovjek
zemljanÄi.

11 Zborovođi. Psalam. Davidov. Jahvi se utječem!
Zašto dakle govorite duši mojoj: “Odleti u goru
kao ptica! 2 Gle, bezbožnici već luk napeše, za tetivu
strijelu zapeše da iz potaje ustrijele pravednika. 3
Kad su temelji uzljuljani, što da učini pravednik?” 4
Jahve je u svom svetom Hramu, na nebeskom sjedi
prijestolju. Oči njegove motre, vjeđama proniče sinove
ljudske. 5 Jahve proniče pravedna i nepravedna, iz

dna duše mrzi silnika. 6 Na grešnike će izlit' žeravu
i sumpor, vjetar ognjeni bit će dio njine sudbine. 7
Pravedan je Jahve i pravednost ljubi, čestiti će gledat'
lice njegovo.

12 Zborovođi. U oktavi. Psalam. Davidov. U pomoć,
Jahve, jer nestaje pobožnih, vjernosti nema više
među ljudima! 2 Svatko laže svome bližnjemu, govori
usnama lažljivim i srcem dvoličnim. 3 Istrijebi, Jahve,
sve usne lažljive i jezik hvastavi; 4 one što zbore:
"Jezik je naša snaga, naše su usne za nas: tko nam
što može?" 5 "Zbog nevolje tlačenih i jauka ubogih
sada ću ustati - govori Jahve - spasenje donijet'
onom tko ga želi." 6 Riječi su Jahvine riječi iskrene,
srebro prokušano, od zemlje odvojeno, sedam puta
očišćeno. 7 O Jahve, ti ćeš bdjeti nad nama, od
naraštaja ovog čuvat' nas svagda, 8 pa nek' se okolo
vrzu zlotvori, nek' se izdižu ljudi najgori.

13 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 TÓa dokle,
Jahve, dokle ćeš me zaboravljati? Dokle ćeš
skrivati lice od mene? 3 Dokle ću nositi bol u duši;
tugu u srcu obdan i obnoć? Dokle će se dušmanin
dizat' na me? 4 Pogledaj, usliši, Jahve, Bože moj!
Prosvijetli mi oči da ne zaspim nasmrt, 5 nek' ne kaže
dušmanin: "Nadjačah njega!" Nek' ne kliču protivnici
ako posrnem! 6 Ja se u tvoju dobrotu uzdam, nek' mi
se srce raduje spasenju tvome! Pjevat ću Jahvi koji
mi učini dobro, pjevat ću imenu Jahve Svevišnjeg!

14 Zborovođi. Davidov. Bezumnik reče u srcu:
"Nema Boga." Pokvareni rade gadosti; nitko
da čini dobro. 2 Jahve s nebesa gleda na sinove
ljudske da vidi ima li tko razuman Boga da traži. 3 No,
svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini
dobro - nikoga nema. 4 Neće li se urazumiti svi što
bezakonje čine, koji proždiru narod moj kao da jedu
kruha? Ne zazivlju ime Jahvino: 5 jednom će drhtati
od straha, jer je Bog s rodom pravednim. 6 Želite
razbiti nakane ubogog: Jahve je utočište njegovo.
7 O neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad Jahve
promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov, radovat
se Izrael.

15 Psalam. Davidov. Jahve, tko smije prebivati
u šatoru tvome, tko li stanovati na svetoj gori
tvojoj? 2 Onaj samo tko živi čestito, koji čini pravicu,
i istinu iz srca zbori, 3 i ne kleveće jezikom; koji
bližnjem zla ne nanosi i ne sramoti susjeda svoga; 4
koji zlikovca prezire, a poštuje one što se Jahve boje;
5 koji se zaklinje prijatelju, a ne krši prisege, i ne daje
novca na lihvu, i ne prima mita protiv nedužna. Tko
tako čini, pokolebat' se neće dovijeka.

16 Miktam. Davidov. Čuvaj me, Bože, jer se tebi
utječem. 2 Jahvi rekoh: "Ti si moj gospodar,
nema mi blaženstva bez tebe!" 3 Za svetima što su u
zemlji sav plamtim od čežnje! 4 Gomilaju patnje moje
koji slijede bogove tuđe. Ja im ljevanica nalijevat'
neću, ime im spominjat' neću usnama. 5 Jahve mi
je baština i kalež: Ti u ruci držiš moju sudbinu. 6
Na divnu zemlju padoše mi konopi, vrlo mi je mila
moja baština. 7 Blagoslivljam Jahvu koji me svjetuje
te me i noću srce opominje. 8 Jahve mi je svagda
pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti. 9 Stog'
mi se raduje srce i kliče duša, i tijelo mi spokojno
počiva. 10 Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju ni
dati da pravednik tvoj truleži ugleda. **(Sheol h7585)** 11
Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu radosti pred
licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.

17 Molitva. Davidova. Počuj, Jahve pravedni, i
vapaj mi poslušaj, usliši molitvu iz usta iskrenih!
2 Od tebe nek' mi dođe presuda, tvoje oči vide što
je pravo. 3 Istraži mi srce, pohodi noću, ognjem
me iskušaj, al' u meni nećeš nać' bezakonja. Ne
zgriješiše usta moja 4 kao što griješe ljudi: po riječima
usta tvojih čuvah putove Zakona. 5 Korak mi čvrsto
prionu za tvoje staze, ne zasta mi noga na putima
tvojim. 6 Zazivam te, Bože, ti ćeš me uslišit': prikloni
mi uho i čuj riječi moje. 7 Proslavi na meni dobrotu
svoju, ti koji od dušmana izbavljaš one što se utječu
desnici tvojoj. 8 Čuvaj me k'o zjenicu oka, sakrij
me u sjenu krila svojih 9 od zlotvora što na me
nasrću. Dušmani me bijesni opkoljuju, 10 bešćutno
srce zatvaraju i ustima zbore naduto, 11 Koraci njini
sad me okružuju, smjeraju da me na zemlju obore;
12 slični lavu dok se, zinuv, na plijen obara i laviću što
vreba u potaji. 13 Ustani, Jahve, presretni ga i obori,
od grešnika mi život mačem spasi, 14 a rukom od
ljudi, Gospodine: od ljudi kojih je dio ovaj život, kojima
želudac puniš dobrima; kojih su sinovi siti, a djeci daju
što im pretekne. 15 A ja ću u pravdi gledati lice tvoje,
i jednom kad se probudim, sit ću ga se nagledati.

18 Učitelju zbora. Od Jahvina sluge Davida koji
Jahvi ispjeva ovu pjesmu u onaj dan kad ga
Jahve oslobodi iz ruku neprijatelja Ljubim te, Jahve,
kreposti moja! 2 Jahve, hridino moja, utvrdo moja
spase moj; Bože moj, pećino moja kojoj se utječem,
štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo moja! 3
Zazvat ću Jahvu, hvale predostojna, i od dušmana bit
ću izbavljen. 4 Valovi smrti okružiše mene, prestraviše
me bujice pogubne. 5 Užad Podzemlja sputiše me,
smrtonosne zamke padoše na me: **(Sheol h7585)** 6
u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz

svog Hrama zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju
doprije. 7 I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se
temelji gora, pokrenuše se, jer On gnjevom planu. 8
Iz nosnica mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu,
ugljevlje živo od njega plamsa. 9 On nagnu nebesa i
siđe, pod nogama oblaci mu mračni. 10 Na keruba
stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi. 11 Ogrnu se
mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i
oblacima tmastim, 12 od blijeska pred licem njegovim
užga se ugljevlje plameno. 13 Jahve s neba zagrmje,
Svevišnjega glas se ori. 14 Odape strijele i dušmane
rasu, izbaci munje i na zemlju ih obori. 15 Morska se
dna pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne
prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova. 16
On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on
me izbavi. 17 Od protivnika moćnog mene oslobodi,
od dušmana mojih jačih od mene. 18 Navališe na
me u dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti, 19 na polje
prostrano izvede me, spasi me jer sam mu mio. 20 Po
pravednosti mojoj Jahve mi uzvrati, po čistoći ruku
mojih on me nagradi, 21 jer čuvah putove Jahvine, od
Boga se svoga ne udaljih. 22 Odredbe njegove sve
su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio,
23 do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha
svakoga. 24 Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću
ruku mojih vidje. 25 S prijateljem ti si prijatelj, poštenu
poštenjem uzvraćaš. 26 S čovjekom čistim ti si čist, a
lukavca izigravaš, 27 jer narodu poniženu spasenje
donosiš, a ponižavaš oči ohole. 28 Jahve, ti moju
svjetiljku užižeš, Bože, tminu moju obasjavaš: 29 s
tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim
preskačem zidine. 30 Savršeni su puti Gospodnji, i
riječ je Božja ognjem kušana. On, samo on, štit je
svima koji se k njemu utječu. 31 Jer tko je Bog osim
Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega? 32 Taj
Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran,
33 noge mi dade brze k'o košute i postavi me na
visine čvrste, 34 ruke mi za borbu uvježba i mišice da
luk mjedeni napinju. 35 Daješ mi štit svoj koji spasava,
tvoja me desnica drži, tvoja me brižljivost uzvisi. 36
Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne
posrću. 37 Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne
vratih se dok ih ne uništih. 38 Obaram ih, ne mogu se
dići, padaju, pod nogama mi leže. 39 Ti me opasa
snagom za borbu, a protivnike moje meni podloži. 40
Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji
su me mrzili. 41 Vapiju u pomoć - nikog da pomogne;
vapiju Jahvi - ne odaziva se. 42 Smrvih ih kao prah na
vjetru, zgazih ih k'o blato na putu. 43 Ti me izbavi od
bune u mom narodu, postavi me glavarom pogana,
puk koji ne poznavah služi mi. 44 Svaki moj šapat
pokorno on sluša, sinovi tuđinci meni laskaju; 45
sinovi tuđinski gube srčanost, izlaze dršćuć' iz svojih
utvrda. 46 Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja!
Neka se uzvisi Bog, spasenje moje! 47 Bog koji mi
daje osvetu i narode meni pokorava. 48 Od dušmana
me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti
mene od čovjeka silnika spasavaš. 49 Zato te slavim,
Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:
50 umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku
svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu
navijeke.

19 Zborovođi. Psalam. Davidov. Nebesa slavu
Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku
njegovih. 2 Dan danu to objavljuje, a noć noći glas
predaje. 3 Nije to riječ, a ni govor nije, nije ni glas
što se može čuti, 4 al' po zemlji razliježe se jeka,
riječi sve do nakraj svijeta sežu. Ondje suncu razape
šator, 5 te ono k'o ženik iz ložnice ide, k'o div kliče
kad prelijeće stazu. 6 Izlazi ono od nebeskog kraja, i
put mu se opet s krajem spaja, ne skriva se ništa
žaru njegovu. 7 Savršen je Zakon Jahvin - dušu
krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino - neuka
uči; 8 prÓava je naredba Jahvina - srce sladi; čista je
zapovijed Jahvina - oči prosvjetljuje; 9 neokaljan strah
Jahvin - ostaje svagda; istiniti sudovi Jahvini - svi
jednako pravedni, 10 dragocjeniji od zlata, od zlata
čistoga, slađi od meda, meda samotoka. 11 Sluga tvoj
pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva. 12 Ali tko
propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha očisti
me! 13 Od oholosti čuvaj slugu svoga da mnome ne
zavlada. Tad ću biti neokaljan, čist od grijeha velikoga.
14 Moje ti riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred
licem tvojim. Jahve, hridi moja, otkupitelju moj!

20 Zborovođi. Psalam. Davidov. Uslišio te Jahve
u dan nevolje, štitilo te ime Boga Jakovljeva! 2
Poslao ti pomoć iz Svetišta, branio te sa Siona! 3
Spomenuo se svih ti prinosnica, bila mu mila paljenica
tvoja! 4 Udijelio ti što ti srce želi, ispunio sve namisli
tvoje! 5 Radovali se tvojoj pobjedi, u ime Boga svoga
dizali stjegove! Ispunio Jahve svaku molbu tvoju! 6
Znam evo: Jahve će pobjedu dati svom pomazaniku,
uslišit ga iz svetih nebesa snagom pobjedne desnice
svoje. 7 Jedni se hvale kolima bojnim, drugi konjima,
mi imenom Jahve, Boga našega! 8 Oni posrću i
padaju, mi se držimo i stojimo. 9 Jahve, daruj pobjedu
kralju, usliši nas u dan kad te zazovemo!

21 Zborovođi. Psalam. Davidov. Jahve, zbog tvoje
se moći kralj veseli, zbog pomoći tvoje radosno
kliče. 2 Ti mu ispuni želju srca, ne odbi molitve usana

njegovih. 3 Ti ga predusrete blagoslovima sretnim, na
glavu mu krunu stavi od suhoga zlata. 4 Za život te
molio, i ti mu dade premnoge dane - za vijeke vjekova.
5 Pomoću tvojom slava je njegova velika, uresio si ga
veličanstvom i sjajem. 6 Ti ga učini blagoslovom za
vjekove, veseliš ga radošću lica svojega. 7 Doista,
kralj se uzda u Jahvu i po dobroti Svevišnjega neće se
pokolebati. 8 Tvoja ruka nek' pronađe sve dušmane
tvoje, desnica tvoja neka stigne one koji te mrze!
9 Nek' budu kao u peći ognjenoj kad se ukaže lice
tvoje! Nek' ih Jahve gnjevom uništi, neka ih proguta
oganj! 10 Njihovo potomstvo satri sa zemlje i rod im
iz sinova ljudskih. 11 Ako li stanu zlo kovati protiv
tebe, ako spremaju spletke, neće uspjeti. 12 Ti ćeš
ih natjerati u bijeg, svoj luk ćeš usmjeriti na njih. 13
Ustani, Jahve, u sili svojoj! Daj nam da pjesmama
slavimo snagu tvoju!

22 Zborovođi. Po napjevu “Košuta u zoru”. Psalam.
Davidov. Bože moj, Bože moj, zašto si me
ostavio? Daleko si od ridanja moga. 2 Bože moj,
vičem danju, al'ne odvraćaš; noću vapijem i nema
mi počinka. 3 A ipak, ti u Svetištu prebivaš, Nado
Izraelova! 4 U tebe se očevi naši uzdaše, uzdaše se,
i ti ih izbavi; 5 k tebi su vikali i spasavali se, u tebe
se uzdali, i postidjeli se nisu. 6 A ja, crv sam, a ne
čovjek, ruglo ljudi i naroda prezir. 7 Koji me vode,
podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom: 8
“U Jahvu se on uzda, neka ga sad izbavi, neka ga
spasi ako mu omilje!” 9 Iz krila majčina ti si me izveo,
mir mi dao na grudima majke. 10 Tebi sam predan iz
materine utrobe, od krila majčina ti si Bog moj. 11 Ne
udaljuj se od mene, blizu je nevolja, a nikog nema
da mi pomogne. 12 Opkoliše me junci mnogobrojni,
bašanski bikovi okružiše mene. 13 Ždrijela svoja
razvaljuju na me k'o lav koji plijen kida i riče. 14 Kao
voda razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi posta
poput voska, topi se u grudima mojim. 15 Grlo je
moje kao crijep suho, i moj se jezik uz nepce slijepi:
u prah smrtni bacio si mene. 16 Opkolio me čopor
pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi
ruke i noge, 17 sve kosti svoje prebrojiti mogu, a
oni me gledaju i zure na me. 18 Haljine moje dijele
među sobom i kocku bacaju za odjeću moju. 19 Ali
ti, o Jahve, daleko mi ne budi; snago moja, pohiti
mi u pomoć! 20 Dušu moju istrgni maču, iz šapa
pasjih život moj. 21 Spasi me iz ralja lavljih i jadnu mi
dušu od rogova bivoljih! 22 A sada, braći ću svojoj
naviještat' ime tvoje, hvalit ću te usred zbora. 23 “Koji
se bojite Jahve, hvalite njega! Svi od roda Jakovljeva,
slavite njega! Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!
24 Jer nije prezreo ni zaboravio muku jadnika, i nije
sakrio lice svoje od njega; kad ga je zazvao, on ga
je čuo.” 25 Zato ću te hvaliti u zboru veliku, pred
vjernicima tvojim izvršit' zavjete. 26 Siromasi će jesti i
nasitit će se, hvalit će Jahvu koji traže njega: nek' živi
srce vaše dovijeka! 27 Spomenut će se i Jahvi se
vratit' svi krajevi zemlje; pred njim će n§icÄe pasti
sve obitelji pogana. 28 Jer Jahvino je kraljevstvo, on
je vladar pucima. 29 Njemu će se jedinom klanjati
svi koji snivaju u zemlji, pred njim se sagnuti svi koji
u prah silaze. I moja će duša za njega živjeti, 30
njemu će služiti potomstvo moje. O Gospodu će se
pripovijedat' 31 slijedećem koljenu, o njegovoj pravdi
naviještati narodu budućem: “Ovo učini Jahve!”

23 Psalam. Davidov. Jahve je pastir moj: ni u čem
ja ne oskudijevam; 2 na poljanama zelenim
on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi 3 i
krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega. 4 Pa da mi je i dolinom smrti
proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i
palica tvoja utjeha su meni. 5 Trpezu preda mnom
prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu
mažeš, čaša se moja prelijeva. 6 Dobrota i milost
pratit će mene sve dane života moga. U Jahvinu ću
domu prebivati kroz dane mnoge.

24 Psalam. Davidov. Jahvina je zemlja i sve na
njoj, svijet i svi koji na njemu žive. 2 On ga na
morima utemelji i na rijekama učvrsti. 3 Tko će uzići
na Goru Jahvinu, tko će stajati na svetom mjestu
njegovu? 4 Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno:
duša mu se ne predaje ispraznosti, i ne kune se
varavo. 5 On blagoslov prima od Jahve i nagradu
od Boga, Spasitelja svoga. 6 Takav je naraštaj onih
koji traže njega, koji traže lice Boga Jakovljeva. 7
“Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri
vječne, da uniđe Kralj slave!” 8 “Tko je taj Kralj
slave?” “Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju!” 9
“Podignite, vrata, nadvratnike svoje dižite se, dveri
vječne, da uniđe Kralj slave!” 10 “Tko je taj Kralj
slave?” “Jahve nad Vojskama - on je Kralj slave!”

25 Davidov. ALEF K tebi, Jahve, uzdižem dušu
svoju, 2 BET u tebe se uzdam, Bože moj: ne
daj da se postidim, da se ne vesele nada mnom
dušmani! 3 GIMEL Koji se u tebe uzdaju, postidjet se
neće: postidjet će se koji se lako iznevjere. 4 DALET
Pokaži mi, Jahve, svoje putove, nauči me svojim
stazama! 5 HE Istinom me svojom vodi i pouči me,
jer ti si Bog, moj Spasitelj: VAU u tebe se pouzdajem
svagda. 6 ZAJIN Spomeni se, Jahve, svoje nježnosti

i ljubavi svoje dovijeka. 7 HET Ne spominji se grijeha
moje mladosti ni prijestupa, spomeni me se po svojoj
ljubavi - radi dobrote svoje, o Jahve! 8 TET Jahve
je sama dobrota i pravednost: grešnike on na put
privodi. 9 JOD On ponizne u pravdi vodi i uči malene
putu svome. 10 KAF Sve su staze Jahvine istina
i ljubav za onog koji čuva Savez njegov i propise.
11 LAMED Jahve, radi svojeg imena grijeh moj mi
oprosti, jer je velik. 12 MEM Ima li koga da se boji
Jahve? On će ga poučiti kojim će putem krenuti.
13 NUN Duša će mu u sreći počivati, a potomci će
njegovi zaposjesti zemlju. 14 SAMEK Prisan je Jahve
s onima koji ga se boje i Savez svoj objavljuje njima.
15 AJIN K Jahvi su svagda oči moje upravljene, jer
mi nogu izvlači iz zamke. 16 PE Pogledaj na me i
smiluj se meni, jer osamljen sam i nevoljan. 17 SADE
Odagnaj tjeskobe srca moga, iz bojazni mojih izbavi
me! 18 Vidi nevolju moju i muku i oprosti sve grijehe
moje! 19 REŠ Pogledaj dušmane moje: kako ih je
mnogo i kakvom me mržnjom žestokom mrze. 20 ŠIN
Čuvaj dušu moju, izbavi me: neću se postidjeti, jer se
tebi utekoh. 21 TAU Nedužnost i čestitost nek' me
štite, jer u tebe se uzdam, o Jahve. 22 Izbavi, Bože,
Izraela iz sviju tjeskoba njegovih.

26 Davidov. Dosudi mi pravo, Jahve, jer hodih
u nedužnosti, i uzdajuć' se u Jahvu ja se ne
pokolebah. 2 Ispitaj me, Jahve, iskušaj me, istraži
mi bubrege i srce. 3 Jer tvoja je dobrota pred očima
mojim, u istini tvojoj ja hodim. 4 S ljudima opakim
ja ne sjedim i ne svraćam podlima. 5 Mrsko mi je
društvo zlotvora, i s bezbošcima sjesti ne želim. 6 U
nedužnosti ruke svoje perem i obilazim žrtvenik tvoj,
Jahve, 7 da tvoju hvalu javno razglasim i pripovijedam
sva divna djela tvoja. 8 O Jahve, ljubim dom u kojem
prebivaš i mjesto gdje slava tvoja stoluje. 9 Ne pogubi
mi dušu s grešnicima ni život moj s krvolocima; 10 na
rukama je njihovim zločin, a desnica im puna mita. 11
A ja u nedužnosti svojoj hodim: izbavi me, milostiv mi
budi. 12 Noga mi stoji na pravu putu: u zborovima
blagoslivljat ću Jahvu.

27 Davidov. Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga
da se bojim? Jahve je štit života moga: pred
kime da strepim? 2 Kad navale na me zlotvori da mi
tijelo žderu, protivnici moji i dušmani, oni posrću i
padaju. 3 Nek' se vojska protiv mene utabori, srce
se moje ne boji; nek' i rat plane protiv mene, i tada
pun sam pouzdanja. 4 Za jedno molim Jahvu, samo
to ja tražim: da živim u Domu Jahvinu sve dane
života svoga, da uživam milinu Jahvinu i Dom njegov
gledam. 5 U sjenici svojoj on me zaklanja u dan kobni;
skriva me u skrovištu Šatora svoga, na hridinu on me
uzdiže. 6 I sada izdižem glavu iznad dušmana oko
sebe. U njegovu ću Šatoru prinositi žrtve radosne,
Jahvi ću pjevat' i klicati. 7 Slušaj, o Jahve, glas moga
vapaja, milostiv mi budi, usliši me! 8 Moje mi srce
govori: “Traži lice njegovo!” Da, lice tvoje, o Jahve, ja
tražim. 9 Ne skrivaj lica svoga od mene. Ne odbij
u gnjevu slugu svoga! Ti, Pomoći moja, nemoj me
odbaciti! I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj! 10 Ako
me otac i mati ostave, Jahve će me primiti. 11 Nauči
me, Jahve, putu svojemu, ravnom me stazom povedi
poradi protivnika mojih. 12 Bijesu dušmana mojih
ne predaj me, jer ustadoše na mene svjedoci lažni
koji dašću nasiljem. 13 Vjerujem da ću uživati dobra
Jahvina u zemlji živih. 14 U Jahvu se uzdaj, ojunači
se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!

28 Davidov. K tebi, o Jahve, vapijem, hridino moja,
ne ogluši se na me: da neuslišan ne postanem
kao oni koji u grob silaze. 2 Čuj moje zazivanje
dok tebi vapijem, dok ruke uzdižem svetomu Hramu
tvojem. 3 Ne uzmi me s bezbožnicima i s onima
koji čine bezakonje, koji govore slatko s bližnjima a
u srcu im je pakost. 4 Daj im po djelima njihovim i
po zloći njihovih nedjela! Po djelu ruku njihovih plati
im, uzvrati im po njihovoj zasluzi! 5 Jer ne mare
za čine Jahvine ni za djelo ruku njegovih: nek' ih
obori i više ne podigne! 6 Blagoslovljen Jahve što
usliša zazivanje moje! Jahve mi je zaklon, on štit je
moj. 7 U njega se srce moje pouzdalo i pomoć mi
dođe; zato mi kliče srce i pjesmom njega slavim. 8
Jahve je jakost narodu svome, tvrđava spasa svom
pomazaniku. 9 Spasi narod svoj i blagoslovi svoju
baštinu, pasi ih i nosi ih dovijeka!

29 Psalam. Davidov. Prinesite Jahvi, o sinovi
Božji, prinesite Jahvi slavu i moć! 2 Prinesite
Jahvi slavu njegova imena, poklonite se Jahvi u
svetištu njegovu! 3 Čuj! Jahve nad vodama, Jahve
nad vodama silnim! 4 Čuj! Jahve u sili, Jahve u
veličanstvu! 5 Čuj! Jahve lomi cedre, Jahve lomi
cedre libanske, 6 i Liban skakuće poput teleta, a
Sirion kao mlado bivolče! 7 Čuj! Jahve sipa munje,
Jahve sipa munje ognjene! 8 Čuj! Jahve potresa
pustinjom, Jahve potresa pustinjom kadeškom! 9 Čuj!
Od straha se mladÄe košute, prerano se mladÄe
košute šumske. [3b] Čuj! Bog veličanstveni zagrmje,
[9a] a u Hramu njegovu svi kliknuše: Slava! 10 Jahve
nad valima stoluje, stoluje Jahve - kralj dovijeka! 11
Jahve narodu svom daje jakost, Jahve narod svoj
mirom blagoslivlje.

30 Psalam. Pjesma za posvećenje Doma. Davidov.
Veličam te, Jahve, jer si me izbavio i nisi dao
da se raduju nada mnom dušmani. 2 Jahve, Bože
moj, zazvah te, i ti si me ozdravio; 3 Jahve, izveo
si mi dušu iz Podzemlja, na rubu groba ti si me
oživio. (Sheol h7585) 4 Pjevajte Jahvi, vjernici njegovi,
zahvaljujte svetom imenu njegovu! 5 Jer samo za tren
traje srdžba njegova, a čitav život dobrota njegova.
Večer donese suze, a jutro klicanje. 6 U svojoj sreći
rekoh: "Neću se pokolebati nikada!" 7 Dobrotom si
me, o Jahve, na goru nade postavio, ali čim lice
sakriješ, sav se uplašim. 8 Tada, Jahve, zavapih k
tebi i zazvah milosrđe Boga svojega: 9 "Kakva je
korist od krvi moje, kakva korist da u grob siđem?
Zar će te prašina slaviti, zar će naviještati vjernost
tvoju?" 10 Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni; Jahve,
budi mi na pomoć! 11 Okrenuo si moj plač u igranje,
skinuo kostrijet s mene i opasao me radošću. 12 Zato
ti pjeva duša moja i neće zamuknuti: Jahve, Bože
moj, dovijeka ću te hvaliti!

31 Zborovođi. Psalam. Davidov. Tebi se, Jahve,
utječem, o, da se ne postidim nikada: u svojoj
me pravdi izbavi! 2 Prikloni k meni uho svoje, pohiti da
me oslobodiš! Budi mi hrid zaštite, tvrđava spasenja. 3
Jer ti si hrid moja, tvđava moja, radi svoga imena vodi
me i ravnaj. 4 Izvuci me iz mreže koju mi zapeše, jer
ti si moje utočište. 5 U tvoje ruke duh svoj predajem:
otkupi me, Jahve, Bože vjerni. 6 Ti mrziš one koji štuju
ništavne kumire, a ja se u Jahvu uzdam. 7 Radosno
ću klicat' tvojoj milosti, jer si na moju bijedu pogledao,
pomogao u tjeskobi duši mojoj. 8 Nisi me predao u
ruke dušmana, noge si mi na prostran put izveo. 9
Smiluj mi se, Jahve, jer sam u tjeskobi, od jada slabi
mi oko, duša i tijelo. 10 Život mi se troši u gorčini,
ljeta moja u jecanju. U muci mi se iscrpila snaga i
kosti su moje klonule. 11 Dušmanima svojim postao
sam ruglo, susjedima podsmijeh, a znancima strašilo;
koji me vide vani, bježe od mene. 12 Nestalo me
k'o mrtvaca iz sjećanja ljudi, postadoh k'o razbijena
posuda. 13 Čujem šaputanje mnogih, užas odasvud:
sastaju se protiv mene i smišljaju kako da mi život
oduzmu. 14 A ja se, Jahve, u tebe uzdam; govorim:
Ti si Bog moj! 15 U tvojoj je ruci sudbina moja: istrgni
me iz ruke dušmana i onih koji me progone! 16
Rasvijetli lice nad slugom svojim, po svojoj me dobroti
spasi. 17 Jahve, ne bilo me stid što tebe zazvah!
Neka se postide zlotvori, nek' u Podzemlju zamuknu.
(Sheol h7585) 18 Nek' zanijeme usne lažljive koje protiv
pravednika govore drsko, oholo i prezirno. 19 O,
kako je velika, Jahve, tvoja dobrota, koju čuvaš za
one koji te se boje, koju iskazuješ onima što se tebi
utječu naočigled sinovima čovječjim. 20 Zaklanjaš ih
štitom lica svoga od zavjera ljudskih; u šatoru svom
ih skrivaš od jezika svadljivih. 21 Blagoslovljen Jahve
jer me obasu čudesnom dobrotom u gradu tvrdom.
22 U tjeskobi svojoj već mišljah: "Odbačen sam od
pogleda tvoga." Ali ti si čuo glas mog zaziva dok sam
tebi vapio. 23 Ljubite Jahvu, svi sveti njegovi: čuva
Jahve svoje vjernike, a po zasluzi vraća onima koji
postupaju oholo. 24 Budite hrabri i jaka srca, svi koji
se u Jahvu uzdate!

32 Davidov. Poučna pjesma. Blažen onaj kome
je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven! 2
Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju i u čijemu
duhu nema prijevare! 3 Prešutjet' sam htio, al' kosti
mi klonuše od neprestana jecanja. 4 Danju i noću
ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila k'o za ljetnih
žega. 5 Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju
više ne skrivah. Rekoh: "Priznat ću Jahvi prijestup
svoj", i ti si mi krivnju grijeha oprostio. 6 Zato nek' ti
se moli pobožnik svaki u času nevolje. Kad bujice
silne navale, njega neće stići. 7 Utočište ti si moje,
od tjeskobe ti ćeš me sačuvat', odjenut' me radošću
spasenja. 8 Učit ću te, put ti kazat' kojim ti je ići,
svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom. 9
Ne budite kao konj ili mazga bez razuma: divljinu
im krotiš vođicama i uzdom, inače im se ne primiči!
10 Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u
Jahvu, njega okružuje milost. 11 Radujte se Jahvi i
kličite, pravedni, kličite svi koji ste srca čestita!

33 Pravednici, Jahvi kličite! Hvaliti ga pristoji se
čestitima. 2 Slavite Jahvu na harfi, na liri od
deset žica veličajte njega! 3 Pjesmu novu zapjevajte
njemu i glazbala skladna popratite poklicima. 4 Jer
prÓava je riječ Jahvina i vjernost su sva djela njegova.
5 On ljubi pravdu i pravo: puna je zemlja dobrote
Jahvine. 6 Jahvinom su riječju nebesa sazdana i
dahom usta njegovih sva vojska njihova. 7 Vodu
morsku on sabire kao u mješinu i bezdane stavlja u
spremišta. 8 Zemlja sva neka pred Jahvom strepi,
neka ga se boje svi stanovnici svijeta! 9 Jer on reče - i
sve postade, naredi - i sve se stvori. 10 Jahve razbija
nakane pucima, mrsi namjere narodima. 11 Naum
Jahvin dovijeka ostaje i misli srca njegova od koljena
do koljena. 12 Blago narodu kojemu je Jahve Bog,
Narodu koji on odabra sebi za baštinu! 13 Gospodin
motri s nebesa i gleda sve sinove čovječje. 14 Iz
svoga prebivališta motri sve stanovnike zemaljske: 15
on je svima srca stvorio i pazi na sva djela njihova. 16
Ne spasava kralja vojska mnogobrojna, ne spasava

velika (sila) junaka. 17 Isprazno se od konja nadati
spasenju, jačina njegova ne izbavlja. 18 Oko je
Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima koji se
uzdaju u milost njegovu: 19 da im od smrti život spasi,
da ih hrani u danima gladi. 20 Naša se duša Jahvi
nada, on je pomoć i zaštita naša. 21 Srce nam se u
njemu raduje, u njegovo sveto ime mi se uzdamo. 22
Neka dobrota tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što
se mi u tebe uzdamo!

34 Davidov. Kada se David pravio ludim pred
Abimelekom, a on ALEF Blagoslivljat ću Jahvu
u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na
ustima! 2 BET Nek' se Jahvom duša moja hvali:
nek' čuju ponizni i nek' se raduju! 3 GIMEL Veličajte
sa mnom Jahvu, uzvisujmo ime njegovo zajedno! 4
DALETTražio sam Jahvu, i on me usliša, izbavi me od
straha svakoga. 5 HE U njega gledajte i razveselite se,
da se ne postide lica vaša. 6 ZAJIN Eto, jadnik vapi,
a Jahve ga čuje, izbavlja ga iz svih tjeskoba. 7 HET
Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca
da ih spasi. 8 TET Kušajte i vidite kako dobar je
Jahve: blago čovjeku koji se njemu utječe! 9 JOD
Bojte se Jahve, vi sveti njegovi: ne trpe oskudice
koji ga se boje. 10 KAF Osiromašiše mogućnici i
gladuju, a koji traže Jahvu ne trpe oskudice. 11
LAMED Dođite, djeco, i poslušajte me, učit ću vas
strahu Gospodnjem. 12 MEM O čovječe, ljubiš li
život? Želiš li dane mnoge uživati dobra? 13 NUN
Jezik svoj oda zla suspreži i usne od riječi prijevarnih!
14 SAMEK Zla se kloni, a čini dobro, traži mir i za
njim idi! 15 PE Oči Jahvine gledaju pravedne, uši
mu slušaju vapaje njihove. 16 AJIN Lice se Jahvino
okreće protiv zločinaca da im spomen zatre na zemlji.
17 SADE Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje, izbavlja
ih iz svih tjeskoba. 18 KOF Blizu je Jahve onima koji
su skršena srca, a klonule duše spasava. 19 REŠ
Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih
izbavlja. 20 ŠIN On čuva sve kosti njegove: ni jedna
mu se neće slomiti. 21 TAU Opakost bezbošca ubija,
platit će koji mrze pravednika. 22 Jahve izbavlja duše
slugu svojih, i neće platiti tko god se njemu utječe.

35 Davidov. Optuži, Jahve, tužitelje moje i napadni
one koji mene napadaju! 2 Stavi oklop, uzmi
štit svoj i ustani meni u pomoć! 3 Zavitlaj kopljem
i presretni progonitelje moje, reci mojoj duši: "Ja
sam tvoje spasenje." 4 Nek' se smetu i postide koji
život moj traže, nek' uzmaknu i nek' se posrame koji
mi propast snuju! 5 Nek' budu k'o pljeva na vjetru
kad ih Anđeo Jahvin potjera! 6 Mračni i skliski bili
im putovi kad ih Anđeo Jahvin bude gonio! 7 Bez
razloga napeše mi mrežu, bez razloga grob duši
mojoj iskopaše. 8 Propast će ih stići iznenada, u
mrežu koju napeše sami će se uhvatiti, past će u
jamu što je iskopaše! 9 A moja će duše klicati u
Jahvi, radovat će se u spasenju njegovu. 10 Sve će
kosti moje govoriti: Tko je, Jahve, poput tebe koji
ubogog spasavaš od silnika, jadnika i siromaha od
pljačkaša? 11 Ustadoše svjedoci opaki: pitaju me za
ono što ne znam. 12 Vraćaju mi zlo za dobro, duša
moja zapada u osamu. 13 U bolesti njihovoj nosio
sam kostrijet, dušu svoju postom morio, i molitva mi
se u krilo vraćala. 14 Kao za prijateljem, za bratom -
obilažah tužan; od žalosti se pogurih kao onaj što
za majkom žali. 15 A sada kad posrnuh ja, oni se
raduju, skupiše se protiv mene da udare iznenada, i
bez prestanka oni me razdiru. 16 Ruglom na ruglo
iskušavaju me i zubima škripaju na mene. 17 O Jahve,
dokle ćeš gledati? Istrgni mi dušu nasrtajima njihovim,
otmi lavovima jedino dobro moje! 18 Zahvalit ću ti u
velikom zboru, slavit ću te među pukom brojnim. 19
Nek' se ne raduju nada mnom dušmani nepravedni,
nek' ne namiguju očima oni koji me nizašto mrze!
20 Jer oni ne misle o miru, već spletke snuju protiv
mirnih u zemlji. 21 Razvaljuju svoja usta na me i
govore: "Ha, ha, vidjesmo očima svojim!" 22 Ti sve
vidiš, o Jahve! Nemoj šutjeti! Gospode, od mene se
ne udaljuj! 23 Preni se, ustani da me obraniš, Bože
moj, Gospode, vodi parnicu moju! 24 Po svojoj me
pravdi sudi, Jahve, Bože moj, nek' se ne raduju nada
mnom! 25 Nek' ne misle u srcu: "Ispunila nam se
želja!" Nek' ne reknu: "Progutali smo ga!" 26 Nek' se
postide i posrame svi zajedno koji se nesreći mojoj
raduju! Nek' se odjenu stidom i sramotom oni koji se
podižu na me! 27 Nek' radosno kliču kojima je pravo
moje na srcu i nek' svagda govore: "Velik je Jahve!
Milo mu je spasenje sluge njegova!" 28 A moj će jezik
kazivati pravdu tvoju i hvalu tebi navijeke.

36 Zborovođi. Od sluge Jahvina Davida. Grešan
je naum u srcu zlotvora, straha Božjega nema
on pred očima. 2 Sam sebi on laska suviše, grijeha
svog ne vidi i ne mrzi. 3 Riječi usta njegovih prijevara
su i zlodjelo, za razumnost i dobro on više ne mari.
4 Bezakonje smišlja na postelji svojoj, na opaku
ostaje putu, od zla ne odustaje. 5 Do neba je, Jahve,
dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja. 6 Pravednost
je tvoja k'o Božji vrhunci, a sudovi tvoji k'o duboko
more: ljude i stoku ti, Jahve, spasavaš. 7 Kako li je
dragocjena, Bože, dobrota tvoja, pod sjenu krila tvojih
ljudi se sklanjaju; 8 site se pretilinom Doma tvojega,
potocima svojih slasti ti ih napajaš. 9 U tebi je izvor

životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo. **10** Zakrili
dobrotom sve koji te štuju i pravednošću svojom sve
koji su srca čestita. **11** Neka me ne zgazi noga ohola,
i ruka grešnika neka me ne goni. **12** Gle, padoše koji
čine bezakonje: oboreni su da više ne ustanu.

37 Davidov. ALEF Nemoj se žestiti na opake,
zavidjet nemoj pakosnicima: **2** kao trava brzo se
osuše, k'o mlada zelen brzo uvenu. **3** BET U Jahvu
se uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i
živjeti u miru. **4** Sva radost tvoja neka bude Jahve:
on će ispuniti želje tvoga srca! **5** GIMEL Prepusti
Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve
voditi. **6** Pravda će tvoja zasjati k'o svjetlost i tvoje
pravo k'o sunce podnevno. **7** DALET Smiri se pred
Jahvom i njemu se nadaj, ne žesti se na onog koji
ima sreće, na čovjeka koji spletke kuje. **8** HE Stišaj
svoj gnjev i ostavi se srdžbe, ne žesti se da zlo ne
učiniš. **9** Jer će biti satrti zlikovci, a koji se u Jahvu
uzdaju, baštinit će zemlju. **10** VAU Još malo i nestat
će bezbožnika: mjesto ćeš njegovo tražiti, a njega
više nema. **11** Zemlju će posjedovati krotki, obilje
mira oni će uživat'. **12** ZAJIN Bezbožnik smišlja zlo
pravedniku i zubima škrguće na njega. **13** A Gospod
se njemu smije jer vidi da dan njegov dolazi. **14**
HET Mač potežu bezbošci i zapinju lukove da obore
jadnika i siromaha, da pokolju one koji hode pravim
putem. **15** Mačem će vlastito srce probiti, slomit će se
njihovi lukovi. **16** TET Bolje je i malo u pravednika no
golemo blago u zlotvora: **17** jer će se ruke zlotvora
slomiti, a Jahve je oslon pravedniku. **18** JOD Jahve
se brine za život čestitih, dovijeka će trajati baština
njihova. **19** Neće se postidjeti u vrijeme nevolje, bit će
siti u danima gladi. **20** KAF A bezbožnici će propasti,
dušmani Jahvini povenut će k'o ures livada, poput
dima se rasplinuti. **21** LAMED Bezbožnik zaima, ali
ne vraća, pravednik se sažaljeva i daje. **22** Oni koje
Jahve blagoslovi baštinit će zemlju, a koje prokune
bit će zatrti. **23** MEM Jahve vodi i učvršćuje korake
čovjeku i mio mu je put njegov. **24** Ako i posrne, ne
pada jer ga Jahve drži za ruku. **25** NUN Mlad bijah i
ostarjeh, al' ne vidjeh pravednika napuštena ili da mu
djeca kruha prose. **26** Uvijek je milosrdan i u zajam
daje, na njegovu je potomstvu blagoslov. **27** SAMEK
Zla se kloni i čini dobro, i ostat ćeš dovijeka. **28** Jer
Jahve ljubi pravdu i pobožnika svojih ne ostavlja. AJIN
Zauvijek će biti zatrti zlikovci, istrijebit će se potomstvo
bezbožnika. **29** Zemlju će posjedovati pravednici i
živjet će na njoj dovijeka. **30** PE Pravednikova usta
mudrost kazuju, a jezik njegov govori pravo. **31** Zakon
mu je Božji u srcu, ne kolebaju se koraci njegovi. **32**
SADE Bezbožnik vreba pravednoga i smišlja da ga
usmrti. **33** Jahve ga neće ostaviti u njegovoj vlasti
i neće dopustiti da ga na sudu osude. **34** KOF U
Jahvu se uzdaj i drži se puta njegova: on će te uzvisit'
i baštinit ćeš zemlju; radostan ćeš gledati propast
bezbožnih. **35** REŠ Vidjeh obijesna zlotvora gdje
se k'o cedar krošnjat širi. **36** Prođoh, i gle - nema
ga više; potražih ga i ne nađoh. **37** ŠIN Promatraj
čestita i gledaj neporočna: mirotvorac ima potomstvo.
38 A grešnici bit će svi iskorijenjeni, istrijebit će se
zlikovačko sjeme. **39** TAU Od Jahve dolazi spas
pravednicima, on im je zaklon u vrijeme nevolje. **40**
Jahve im pomaže, on ih izbavlja: on će ih izbaviti od
zlotvora i spasiti, jer u njemu traže okrilje.

38 Psalam. Davidov. Za spomen. Jahve, u srdžbi
svojoj nemoj ne karati, i nemoj me kazniti u
svojemu gnjevu. **2** Strijele se tvoje u me zabodoše,
ruka me tvoja teško pritisnu: **3** na tijelu mi ništa
zdravo nema zbog gnjeva tvog, od grijeha mojih mira
mi nema kostima. **4** Zloće moje glavu su mi nadišle,
kao preteško breme tište me. **5** Rane moje zaudaraju
i gnjiju zbog bezumnosti moje. **6** Pogurih se sav i
zgrčih, povazdan lutam žalostan. **7** Moji bokovi puni
su ognjice, na tijelu mi ništa zdravo nema. **8** Iscrpljen
sam i satrven posve, stenjem od jecanja srca svojega.
9 O Gospode, sve su mi želje pred tobom, i vapaji
moji nisu ti skriveni. **10** Srce mi udara silno, snaga me
ostavlja i svjetlost vida očinjeg gasi se. **11** Prijatelji i
drugovi od rana mojih uzmakoše, i moji najbliži stoje
daleko. **12** Namještaju mi zamke oni koji mi život
vrebaju, koji mi žele nesreću, propašću mi prijete
i uvijek smišljaju prijevare. **13** A ja sam kao gluh i
ništa ne čujem i, kao nijem, usta ne otvaram. **14**
Postadoh k'o čovjek koji ne čuje i koji u ustima nema
odgovora. **15** Jer u tebe se, o Jahve, uzdam, ti ćeš
me uslišati, Jahve, Bože moj! **16** Rekoh: “Nek' se ne
raduju nada mnom; kad mi noga posrne, nek' se ne
uzdižu nada mnom!” **17** Jer umalo ne propadoh, i
moja je bol svagda preda mnom. **18** Bezakonje svoje
ja priznajem i pun sam žalosti zbog grijeha svojega.
19 A koji su bez razloga protiv mene, moćni su, i
mnogi su koji me mrze nepravedno. **20** Za dobro zlom
mi uzvraćaju, protive mi se što tražim dobro. **21** O
Jahve, ne ostavljaj me! Bože moj, ne udaljuj se od
mene! **22** Požuri se meni u pomoć, Gospode, spase
moj!

39 Zborovođi. Jedutunu. Psalam. Davidov. Odlučio
sam: “Čuvat ću put svoj da ne zgriješim jezikom;
usta ću svoja zauzdati dokle god preda mnom bude
bezbožnik.” **2** Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah,

ali uzalud - bol mi postade gorča. 3 U meni srce
je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi oganj; tad
progovorih svojim jezikom: 4 "Objavi mi, Jahve, moj
svršetak i kolika je mjera mojih dana, da znam kako
sam ništavan. 5 Evo, pedljem si mi dane izmjerio,
život moj je kao ništa pred tobom: tek dašak je svaki
čovjek. 6 Poput sjene čovjek prolazi tek dašak je
sve bogatstvo njegovo: zgrće, a ne zna tko će ga
pokupiti." 7 A sada, čemu da se nadam, Gospode?
Sva je nada moja u tebi! 8 Izbavi me svih mojih
bezakonja, ne daj da ruglo budem luđaku! 9 Šutim
i usta ne otvaram, jer tako si ti učinio. 10 Bič svoj
otkloni od mene, jer izdišem pod težinom ruke tvoje.
11 Ti kaznama popravljaš čovjeka i sve mu najdraže
kao moljac rastačeš: tek dašak je svaki čovjek. 12
Čuj, o Jahve, molitvu moju, vapaje mi poslušaj, na
suze se moje ne ogluši! Jer u tebe ja sam došljak,
pridošlica kao svi oci moji. 13 Odvrati pogled od
mene, da odahnem prije nego odem i više ne budem!

40 Zborovođi. Psalam. Davidov. Uzdah se u Jahvu
uzdanjem silnim, i on se k meni prignu i usliša
vapaj moj. 2 Izvuče me iz jame propasti, iz blata
kalnoga; noge mi stavi na hridinu, korake moje
ukrijepi. 3 U usta mi stavi pjesmu novu, slavopoj
Bogu našemu. Vidjet će mnogi i strah će ih obuzeti:
uzdanje će svoje staviti u Jahvu. 4 Blago čovjeku koji
se u Jahvu uzda, koji ne ide za štovateljima lažnih
bogova, za onima koji se predaju prijevari. 5 Čudesa
mnoga tvoriš, o Jahve, Bože moj, i namisli čudesne -
ravna ti nema! Kazivat' ih i objavljivati želim, al' odveć
ih je da bi se nabrojit' mogli. 6 Nisu ti mile ni žrtve ni
prinosi, nego si mi uši otvorio: paljenice ni okajnice
ne tražiš. 7 Tada rekoh: "Evo dolazim! U svitku knjige
piše za mene: 8 Milje mi je, Bože moj, vršit volju
tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim." 9 Tvoju
ću pravdu naviještat' u velikom zboru, i usta svojih
zatvoriti neću, o Jahve, sve ti je znano. 10 Tvoju
pravdu neću kriti u srcu, kazivat ću vjernost tvoju i
tvoj spas. Tajit neću dobrote tvoje, ni tvoje vjernosti
velikoj skupštini. 11 A ti, o Jahve, milosrđa mi svog
ne krati, dobrota tvoja i vjernost neka me svagda
čuvaju. 12 Jer me okružiše nesreće nebrojene, krivice
me moje sustigoše da gledat' ne mogu: više ih je no
vlasi na glavi, i srce mi je stoga klonulo. 13 Bilo ti
milo, o Jahve, da me izbaviš; Gospodine, u pomoć
mi pohitaj! 14 Neka se postide i smetu svi koji mi o
glavi rade. Nek' uzmaknu i neka se posrame koji se
nesreći mojoj raduju! 15 Neka se skamene u sramoti
svojoj koji zlurado na me grohoću! 16 Neka kliču i
nek' se vesele u tebi svi koji te traže! Neka govore
svagda: "Velik je Jahve!" svi koji spasenje tvoje ljube.
17 Bijedan sam ja i nevoljan, al' Jahve se brine za
me. Ti si pomoć moja i moj spasitelj; o Bože moj, ne
kasni!

41 Zborovođi. Psalam. Davidov. Blago onome koji
misli na uboga i slaba: u dan nevolje Jahve
će ga spasiti! 2 Jahve će ga štititi i živa sačuvati,
sreću mu dati na zemlji i neće ga predati na volju
dušmanima. 3 Jahve će ga ukrijepiti na postelji boli,
bolest mu okrenuti u snagu. 4 Zavapih: "Jahve, smiluj
mi se, iscijeli mi dušu jer tebi sagriješih!" 5 Neprijatelji
zlo govore o meni: "Kad će umrijeti i kad će mu
nestati imena?" 6 I dođe li tko da me posjeti, himbeno
govori, u srcu pakosti skuplja i vani opada. 7 Mrzitelji
moji svi složno šapuću o meni; zlo mi dosuđuju: 8
"Pogubna se pošast na nj oborila." Ili: "Tko jednom
leže, više ne ustaje." 9 Pa i prijatelj moj u koga se
uzdah, koji blagovaše kruh moj, petu na me podiže.
10 A ti, Jahve, smiluj se meni i podigni me da im mogu
uzvratiti. 11 Po tome ću znati da sam mio tebi: što
se dušmanin moj neće veseliti nada mnom. 12 A
mene ćeš zdrava uzdržati i pred svoje me lice staviti
dovijeka. 13 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od
vijeka do vijeka! Tako neka bude! Amen!

42 Zborovođi. Poučna pjesma. Sinova Korahovih.
Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša
moja čezne, Bože, za tobom. 2 Žedna mi je duša
Boga, Boga živoga: o, kada ću doći i lice Božje
gledati? 3 Suze su kruh moj danju i noću, dok me
svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?" 4 Duša moja
gine kada se spomenem kako koračah u mnoštvu
predvodeć' ih k Domu Božjem uz radosno klicanje
i hvalopojke u povorci svečanoj. 5 Što si mi, dušo,
klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer
opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog! 6
Tuguje duša u meni, stoga se tebe spominjem
iz zemlje Jordana i Hermona, s brda Misara. 7
Bezdan doziva bezdan bukom slapova tvojih: sve
vode tvoje i vali preko mene prijeđoše. 8 Nek' mi
danju Jahve naklonost udijeli, a noću pjesmom ću
hvalit' Boga života svog. 9 Reći ću Bogu: "Hridino
moja, zašto me zaboravljaš? Zašto obilazim žalostan,
pritisnut dušmanima?" 10 Kosti mi se lome od poruge
neprijatelja dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog
tvoj?" 11 Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U
Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje,
Boga svog!

43 Dosudi mi pravo, Bože, i povedi parbu moju
protiv čeljadi bezbožne, izbavi me od čovjeka

zlobna i opaka! 2 Jer ti si, Bože, zaklon moj: zašto
me odbacuješ? Zašto obilazim žalostan, pritisnut
dušmanima? 3 Pošlji svjetlost svoju i vjernost: nek'
me vode, nek' me dovedu na tvoju svetu goru, u
šatore tvoje! 4 I pristupit ću Božjem žrtveniku, Bogu,
radosti svojoj. Harfom ću slaviti tebe, Bože, o Bože
moj! 5 Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U
Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje,
Boga svog!

44 Zborovođi. Sinova Korahovih. Poučna pjesma.
Bože, ušima svojim slušasmo, očevi nam
pripovijedahu naši, o djelu koje si izveo u danima
njihovim - u danima davnim. 2 Rukom si svojom
izagnao pogane, a njih posadio, iskorijenio narode, a
njih raširio. 3 Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše
niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica
tvoja i tvoja mišica i lice tvoje milosno jer si ih ljubio. 4
Ti, o moj Kralju i Bože moj, ti si dao pobjede Jakovu.
5 Po tebi dušmane svoje odbismo, u tvome imenu
zgazismo one koji se na nas digoše. 6 U svoj se
luk nisam pouzdavao, nit' me mač moj spasavao. 7
Nego ti, ti si nas spasio od dušmana, ti si postidio one
koji nas mrze. 8 Dičili smo se Bogom u svako doba
i tvoje ime slavili svagda. 9 A sad si nas odbacio
i posramio nas i više ne izlaziš, Bože, sa četama
našim. 10 Pustio si da pred dušmanima uzmaknemo,
i opljačkaše nas mrzitelji naši. 11 Dao si nas k'o
ovce na klanje i rasuo nas među neznabošce. 12
U bescjenje si puk svoj prodao i obogatio se nisi
prodajom. 13 Učinio si nas ruglom susjedima našim,
na podsmijeh i igračku onima oko nas. 14 Na porugu
smo neznabošcima, narodi kimaju glavom nad nama.
15 Svagda mi je sramota moja pred očima i stid mi
lice pokriva 16 zbog pogrdne graje podrugljivaca,
zbog osvetljiva dušmanina. 17 Sve nas to snađe iako
te nismo zaboravili niti povrijedili Saveza tvoga, 18 niti
nam se srce odmetnulo od tebe, niti nam je noga s
tvoje skrenula staze, 19 kad si nas smrvio u boravištu
šakalskom i smrtnim nas zavio mrakom. 20 Da smo i
zaboravili ime Boga našega, da smo ruke k tuđem
bogu podigli: 21 zar Bog toga ne bi saznao? TÓa on
poznaje tajne srdaca! 22 Ali zbog tebe ubijaju nas dan
za danom, i mi smo im k'o ovce za klanje. 23 Preni
se! Što spavaš, Gospode? Probudi se! Ne odbacuj
nas dovijeka! 24 Zašto lice svoje sakrivaš, zaboravljaš
bijedu i nevolju našu? 25 Jer duša nam se u prah
raspala, trbuh nam se uza zemlju prilijepio. 26 Ustani,
u pomoć nam priteci, izbavi nas radi ljubavi svoje!

45 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljani”. Sinova
Korahovih. Poučna pjesma. Svadbena pjesma.
Iz srca mi naviru riječi divne: pjesmu svoju ja kralju
pjevam, jezik mi je k'o pisaljka hitra pisara. 2 Lijep si,
najljepši od ljudskih sinova, po usnama ti se milina
prosula, stoga te Bog blagoslovio dovijeka. 3 Pripaši
mač uz bedra, junače, ogrni se sjajem i veličanstvom!
4 Zajaši i kreni za istinu, za vjernost i pravdu, zapni
luk i desnicu svoju proslavi! 5 Oštre su strelice tvoje,
narodi padaju pred tobom i kraljeve dušmane ostavlja
hrabrost. 6 Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova,
i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva! 7 Ti
ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Jahve,
Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od
tvojih drugova. 8 Smirnom, alojem i kasijom mirišu
ti haljine, iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele. 9
Kraljevske ti kćeri idu u susret, zdesna ti je kraljica u
zlatu ofirskom. 10 “Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni:
zaboravi svoj narod i dom oca svog! 11 Zaželi li
kralj ljepotu tvoju, smjerno se pokloni njemu jer je
on gospodar tvoj. 12 Narod tirski dolazi s darovima,
naklonost tvoju traže prvaci naroda.” 13 Sva lijepa
korača kći kraljeva u haljinama zlatom vezenim. 14
U haljini od veza šarena kralju je dovode, pratnja
su joj djevice, druge njezine. 15 S veseljem ih vode
i s klicanjem u kraljeve dvore ulaze. 16 Oce tvoje
naslijedit će tvoji sinovi, postavit ćeš ih knezovima na
svoj zemlji. 17 Iz koljena u koljeno naviještat će ime
tvoje, hvalit će te narodi u vijeke vjekova.

46 Zborovođi. Sinova Korahovih. Po napjevu
“Djevice”. Pjesma. Bog nam je zaklon i utvrda,
pomoćnik spreman u nevolji. 2 Stoga, ne bojmo se
kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. 3
Nek' buče i bjesne valovi morski, nek' bregovi dršću
od žestine njihove: s nama je Jahve nad Vojskama,
naša je utvrda Bog Jakovljev! 4 Rijeka i rukavci njezini
vesele Grad Božji, presveti šator Višnjega. 5 Bog je
sred njega, poljuljat se neće, od rane zore Bog mu
pomaže. 6 Ma bješnjeli puci, rušila se carstva, kad
glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi: 7 s nama je
Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev! 8
Dođite, gledajte djela Jahvina, strahote koje on na
zemlji učini. 9 Do nakraj zemlje on ratove prekida,
lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže. 10
Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad
pucima, nad svom zemljom uzvišen! 11 S nama je
Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev!

47 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. Narodi
svi, plješćite rukama, kličite Bogu glasom
radosnim. 2 Jer Jahve je to - svevišnji, strašan, kralj
velik nad zemljom svom. 3 Narode je nama podložio,
pogane stavio pod noge naše, 4 baštinu nam odabrao

- ponos Jakova, svoga ljubimca. 5 Uzlazi Bog uz
klicanje, Jahve uza zvuke trublje. 6 Pjevajte Bogu,
pjevajte, pjevajte kralju našemu, pjevajte! 7 Jer on
je kralj nad zemljom svom, pjevajte Bogu, pjevači
vrsni! 8 Bog kraljuje nad narodima, stoluje Bog na
svetom prijestolju. 9 Prvaci se pribiru poganski k
narodu Boga Abrahamova. Božji su svi vlastodršci
zemlje, nad svima on je uzvišen.

48 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Velik je
Jahve, hvale predostojan u gradu Boga našega.
2 Sveto brdo njegovo, brijeg veličanstven, radost je
zemlji svoj. Gora Sion, na krajnjem sjeveru, grad je
Kralja velikog. 3 Bog u kulama njegovim jakom se
pokaza utvrdom. 4 Jer gle, složiše se kraljevi, navališe
zajedno. 5 Čim vidješe, zapanjiše se i zbunjeni u
bijeg nagnuše. 6 Ondje ih trepet obuze kao muka
porodilje, 7 kao kad vjetar istočni razbija brodove
taršiške. 8 Što smo čuli, sada vidimo: grad Jahve nad
Vojskama, grad Boga našega - Bog ga utvrdi dovijeka.
9 Spominjemo se, Bože, tvoje dobrote usred Hrama
tvojega. 10 Kao ime tvoje, Bože, tako i slava tvoja do
nakraj zemlje doseže. Puna je pravde desnica tvoja;
neka se raduje brdo sionsko! 11 Neka kliču gradovi
Judini zbog tvojih sudova! 12 Obiđite Sion i prođite
njime, prebrojite kule njegove! 13 Pogledajte dobro
bedeme njegove, promotrite mu potanko dvorove: da
biste kazivali budućem koljenu: 14 "Takav je Bog, Bog
naš zasvagda i dovijeka! On neka nas vodi!"

49 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam.
Poslušajte ovo, svi narodi, čujte, svi stanovnici
zemlje, 2 vi, djeco puka, i vi, odličnici, bogati i
siromašni zajedno! 3 Moja će usta zboriti mudrost, i
moje srce misli razumne. 4 K poučnoj izreci priklonit
ću uho, uz harfu ću izložit' svoju zagonetku. 5 Što
da se bojim u danima nesreće kad me opkoli zloba
izdajica 6 koji se u blago svoje uzdaju i silnim se hvale
bogatstvom? 7 TÓa nitko sebe ne može otkupit' ni za
se dati Bogu otkupninu: 8 životu je cijena previsoka, i
nikada je neće platiti 9 tko želi živjeti dovijeka i ne
vidjeti jamu grobnu. 10 Jer, i mudri umiru, pogiba i
luđak i bezumnik: bogatstvo svoje ostavlja drugima. 11
Grobovi im kuće zasvagda, stanovi njihovi od koljena
do koljena, sve ako se zemlje nazivale imenima
njihovim. 12 Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci
koja ugiba. 13 Takav je put onih koji se ludo uzdaju,
to je konac onih koji uživaju u sreći: 14 Poput stada
redaju se u Podzemlju, smrt im je pastir, a dobri njima
vladaju. Njihova će lika brzo nestati, Podzemlje će im
biti postojbina. (Sheol h7585) 15 A moju će dušu Bog
ugrabiti Podzemlju iz pandža i milostivo me primiti.
(Sheol h7585) 16 Ne boj se ako se tko obogati i ako
se poveća blago doma njegova: 17 kad umre, ništa
neće ponijeti sa sobom, i blago njegovo neće s njime
sići. 18 Ako se u životu držao sretnim - "Govorit će se
da ti je dobro bilo!" - 19 i on će doći u skup otaca
svojih, gdje svjetlosti više vidjeti neće. 20 Čovjek koji
nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.

50 Psalam. Asafov. Bog nad bogovima, Jahve,
govori i zove zemlju od izlaza sunčeva do
zalaza. 2 Sa Siona predivnog Bog zablista: 3 Bog naš
dolazi i ne šuti. Pred njim ide oganj što proždire, oko
njega silna bjesni oluja. 4 On zove nebesa odozgo i
zemlju da sudi narodu svojemu: 5 "Saberite mi sve
pobožnike koji žrtvom Savez sa mnom sklopiše!" 6
Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog
sudac! 7 "Slušaj, narode moj, ja ću govoriti, o Izraele,
svjedočit ću protiv tebe: ja, Bog - Bog tvoj! 8 Ne korim
te zbog žrtava tvojih - paljenice su tvoje svagda preda
mnom. 9 Neću od doma tvog' uzet junca, ni jaraca iz
tvojih torova: 10 tÓa moje su sve životinje šumske,
tisuće zvjeradi u gorama mojim. 11 Znam sve ptice
nebeske, moje je sve što se miče u poljima. 12 Kad
bih ogladnio, ne bih ti rekao, jer moja je zemlja i sve
što je ispunja. 13 Zar da ja jedem meso bikova ili da
pijem krv jaraca? 14 Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu,
ispuni Višnjemu zavjete svoje! 15 I zazovi me u dan
tjeskobe: oslobodit ću te, a ti ćeš me slaviti." 16 A
grešniku Bog progovara: "Što tumačiš naredbe moje,
što mećeš u usta Savez moj? 17 Ti, komu stega ne
prija, te riječi moje iza leđa bacaš? 18 Kad tata vidiš, s
njime se bratimiš i družiš se s preljubnicima. 19 Svoja
si usta predao pakosti, a jezik ti plete prijevare. 20 U
društvu na brata govoriš i kaljaš sina matere svoje.
21 Sve si to činio, a ja da šutim? Zar misliš da sam ja
tebi sličan? Pokarat ću te i stavit ću ti sve to pred oči."
22 Shvatite ovo svi vi koji Boga zaboraviste, da vas ne
pograbim i nitko vas spasiti neće. 23 Pravo me štuje
onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu: i onomu koji hodi
stazama pravim - njemu ću pokazati spasenje svoje.

51 Zborovođi. Psalam. Davidov. Kad je k Davidu
došao prorok Natan poslije njegova grijeha
Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom
smilovanju izbriši moje bezakonje! 2 Operi me svega
od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti! 3
Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda
preda mnom. 4 Tebi, samom tebi ja sam zgriješio
i učinio što je zlo pred tobom: pravedan ćeš biti
kad progovoriš, bez prijekora kada presudiš. 5 Evo,
grešan sam već rođen, u grijehu me zače majka
moja. 6 Evo, ti ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš

me mudrosti. 7 Poškropi me izopom da se očistim,
operi me, i bit ću bjelji od snijega! 8 Objavi mi radost i
veselje, nek' se obraduju kosti satrvene! 9 Odvrati
lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu! 10
Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi
u meni! 11 Ne odbaci me od lica svojega i svoga
svetog duha ne uzmi od mene! 12 Vrati mi radost
svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim! 13
Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će
se obraćati. 14 Oslobodi me od krvi prolivene, Bože,
Bože spasitelju moj! Nek' mi jezik kliče pravednosti
tvojoj! 15 Otvori, Gospodine, usne moje, i usta će
moja naviještati hvalu tvoju. 16 Žrtve ti se ne mile, kad
bih dao paljenicu, ti je ne bi primio. 17 Žrtva Bogu duh
je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš
prezreti. 18 U svojoj dobroti milostiv budi Sionu i opet
sagradi jeruzalemske zidine! 19 Tada će ti biti mile
žrtve pravedne i tad će se prinosit' teoci na žrtveniku
tvojemu.

52 Zborovođi. Poučna pjesma. Davidova. Kad je
Edomac Doeg Šaulu javio: "David je ušao u
kuću Abimelekovu. Što se to hvališ pakošću, silniče
nesmiljeni? 2 Neprestano snuješ o propasti, jezik ti je
britva nabrušena, spletkaru! 3 Zlo voliš više nego
dobro, i laž više nego pravednost! 4 Mili su ti pogubni
govori, lažljivi jeziče! 5 Bog će te zato satrti, zauvijek
te ukloniti; iščupat će te iz tvog šatora, iskorijeniti
iz zemlje živih. 6 Pravednici će gledati s užasom i
njemu se smijati: 7 "Gle čovjeka koji ne uze Boga
za svoju zaštitu, već se uzdao u veliko bogatstvo i
osilio u svojim zločinima!" 8 A ja, k'o zelena maslina
u Domu Božjem, uzdam se u Božju dobrotu dovijeka.
9 Hvalit ću te svagda što si to učinio i slavit ću tvoje
ime, jer je dobrostivo, pred licem tvojih pobožnika.

53 Zborovođi. Prema napjevu "Bolest". Poučna
pjesma. Davidova. Bezumnik reče u srcu: "Nema
Boga!" Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro. 2
Bog s nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima
li tko razuman Boga da traži. 3 No svi skrenuše
zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro - nikoga
nema. 4 Neće li se urazumiti svi što čine bezakonje,
koji proždiru narod moj kao da jedu kruh? Boga oni
ne zazivlju: 5 od straha će drhtat' gdje straha i nema
jer Bog će rasuti kosti onih koji tebe opsjedaju, bit će
posramljeni jer će ih Bog odbaciti. 6 O, neka dođe sa
Siona spas Izraelu! Kad Bog promijeni udes naroda
svoga, klicat će Jakov, radovat' se Izrael.

54 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma.
Davidova. Kad su Zifijci došli k Šaulu govoreći:
"David se kod nas Spasi me, Bože, svojim imenom i
jakošću svojom izbori mi pravdu! 2 Poslušaj, Bože,
moju molitvu i usliši riječi usta mojih! 3 Oholice
ustadoše na me i moj život traže silnici: na Boga se
ne osvrću. 4 Evo, Bog mi pomaže, Gospodin krijepi
život moj. 5 Okreni nesreću na dušmane moje, zatri
ih u vjernosti svojoj. 6 Od srca rado ću ti žrtvovati,
slavit ću ti ime, Jahve, jer je dobrostivo, 7 jer ti me
izbavi iz svake nevolje, i oko moje vidje postiđene
moje dušmane.

55 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma.
Davidova. Počuj mi, Bože, molitvu, ne krij se
molbi mojoj: 2 obazri se na me i usliši me! Mučim se u
svojoj tjeskobi, 3 zbuni me vika dušmanska i tlačenje
grešničko. Navališe na me nesrećom, bijesno me
progone. 4 Srce mi je ustreptalo i strah me samrtni
spopade. 5 Užas me i trepet hvata, groza me obuze.
6 Zavapih: "O, da su mi krila golubinja, odletio bih da
otpočinem! 7 Daleko, daleko bih letio, u pustinji se
nastanio; 8 brzo bih si potražio sklonište od bijesne
oluje i vihora." 9 Smeti ih, Gospode, podvoji im jezike,
jer nasilje i svađu vidim u gradu; 10 danju i noću
zidinama kruže; bezakonja su i nevolje u njemu. 11
Usred njega zasjede, s ulica mu nepravda i podlost
ne odlaze. 12 Da me pogrdio dušmanin, bio bih
podnio; da se digao na me koji me mrzi, pred njim
bih se sakrio. 13 Ali ti, ti si to bio, meni jednak,
prijatelj moj, moj pouzdanik 14 s kojim sam slatko
drugovao i složno hodismo u Domu Božjemu. 15
Smrt neka ih zaskoči, živi nek' siđu u Podzemlje jer
im je pakost u stanu i srcu. **(Sheol h7585)** 16 A ja ću
Boga prizvati, i Jahve će me spasiti. 17 Večerom,
jutrom i o podne tužan ću jecati, i on će čuti vapaj
moj. 18 Dat će mi mira od onih koji me progone: jer
mnogi su protiv mene. 19 Bog će čuti i njih poniziti,
Onaj koji kraljuje odvijeka, jer se ne popravljaju, Boga
se ne boje. 20 Podižu ruke na prijatelje, savez svoj
oskvrnjuju. 21 Usta su im glađa od maslaca, a srce
ratoborno; riječi blaže od ulja, a oni - isukani mačevi.
22 Povjeri Jahvi svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti:
neće dati da ikada posrne pravednik. 23 A njih ti, o
Bože, strmoglavi u jamu grobnu! Krvoloci i varalice ni
polovicu dana neće doživjeti! A ja se u tebe uzdam!

56 Zborovođi. Prema napjevu "Golubica nijema u
daljini". Davidov. Miktam. Kad su ga u Gatu uhitili
Filistejci. Smiluj mi se, moj Bože, jer me dušmanin
hoće zgaziti, napadač me moj neprestano tlači. 2
Dušmani moji nasrću na me povazdan, mnogo ih
je koji se na me obaraju. Svevišnji, 3 kad me strah
spopadne, u te ću se uzdati. 4 Božje obećanje slavim,

u Boga ja se uzdam i neću se bojati: što mi može
učiniti smrtnik? 5 Od jutra do večeri obružuju me, svi
naumi njihovi meni su na zlo. 6 Sastaju se i vrebaju,
paze mi na korake, o glavi mi rade. 7 Plati im prema
bezakonju, u gnjevu, o Bože, obori pogane! 8 Ti
izbroji dane mog progonstva, sabrao si suze moje
u mijehu svom. Nije li sve zapisano u knjizi tvojoj?
9 Moji će dušmani uzmaknuti čim te zazovem. Ovo
sigurno znam: Bog je za mene! 10 Božje obećanje
slavim, 11 u Jahvu se uzdam i neću se bojati: što mi
može učiniti čovjek? 12 Vežu me zavjeti koje učinih
tebi, o Bože: prinijet ću ti žrtve zahvalne 13 jer si mi
dušu od smrti spasio. Ti si očuvao noge moje od
pada, da pred Bogom hodim u svjetlosti živih.

57 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov.
Miktam. Kad je ispred Šaula pobjegao u pećinu.
Smiluj mi se, Bože, o smiluj se meni jer mi se duša
utječe tebi! U sjenu tvojih krila zaklanjam se dok
pogibao ne mine. 2 Vapijem Bogu višnjemu, Bogu
koji mi čini dobro. 3 Nek' pošalje s nebesa i spasi me,
nek' postidi one što me progone: neka Bog pošalje
dobrotu svoju i vjernost! 4 Ležim usred lavova koji
proždiru ljudske sinove. Zubi su im koplja i strijele,
a jezik im mač je naoštren. 5 Uzvisi se, Bože, nad
nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom! 6
Mrežu namjestiše stopama mojim, stisnuše dušu
moju; iskopaše preda mnom jamu: sami nek' u nju
padnu! 7 Postojano je srce moje, Bože, postojano
je srce moje; pjevat ću i svirati. 8 Probudi se, dušo
moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru
jutarnju. 9 Hvalit ću te, Gospode, među narodima,
među pucima pjevat ću tebi: 10 jer do neba je dobrota
tvoja, do oblaka vjernost tvoja. 11 Uzvisi se, Bože,
nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

58 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov.
Miktam. Zar doista krojite pravdu, vi moćni, zar
sudite pravo, sinovi ljudski? 2 Ne, već bezakonje
smišljeno činite, po zemlji vam ruke dijele nepravde.
3 Na krivu su putu bezbošci od krila majčina, na
krivu su putu lašci od utrobe. 4 U njima je otrov kao
u zmije, kao u ljutice što uši začepljuje 5 da glas
čarobnjakov ne čuje ni glas bajača vješta bajanju. 6
O Bože, polomi im zube u ustima; razbij, o Jahve,
čeljusti lavićima! 7 K'o vode što hitro otječu neka se
razliju, k'o zgažena trava neka se osuše. 8 Nek' budu
k'o puž koji se pužuć' rastoči, k'o pometnut plot nek'
sunca ne vide. 9 Prije nego vam kotlovi trnje osjete,
dok je zeleno, neka ga vihor odnese. 10 Radostan će
biti pravednik kad ugleda odmazdu, noge će prati u
krvi zlotvora. 11 I reći će ljudi: "Pravednik plod svoj
ima! Još ima Boga da sudi na zemlji!"

59 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov.
Miktam. Kad je Šaul opkolio kuću da ubije
Davida. Izbavi me od dušmana, Bože moj, zaštiti me
od mojih protivnika! 2 Izbavi me od bezakonika, od
krvoloka spasi me! 3 Jer evo: dušu moju vrebaju, na
me ustadoše silnici. Nema na meni krivnje, o Jahve,
ni grijeha: 4 bez moje krivnje na me nasrću. Probudi
se! Dođi mi u pomoć i pogledaj, 5 Jahve, Bože nad
Vojskama, Bože Izraelov! Preni se, kazni sve pogane,
podlacima nemoj se smilovati! 6 Uvečer se vraćaju,
reže poput pasa i trče po gradu. 7 Gle, kako bljuju
ustima; kletve su im na usnama i govore: "Tko nas
čuje?" 8 No, ti im se smiješ, o Jahve, i rugaš se
poganima svima. 9 Jakosti moja, gledat ću na te, jer
ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje. 10
Bog neka mi pohiti u susret, nek' me razveseli nad
dušmanima mojim! 11 Pobij ih, Bože, da mi narod ne
zavode, zbuni i obori ih jakošću svojom, štite naš,
Gospodine. 12 Grijeh je svaka riječ usta njihovih: nek
se uhvate u svoju oholost, u kletve i laži što ih govore!
13 Istrijebi ih u gnjevu, istrijebi da nestanu, nek' se
zna da Bog vlada u Jakovu i do nakraj zemlje! 14
Uvečer se vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu.
15 Nek' lutaju okolo tražeći hranu; i kad se nasite,
neka zavijaju. 16 A ja ću opjevati silu tvoju i klicat
ću jutrom milosrđu tvome, jer mi ti postade utočište
i sklonište u dan nevolje. 17 Jakosti moja, tebi ću
pjevati, jer ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe
moje.

60 Zborovođi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva".
Miktam. Davidov. Kad je David izišao protiv
Aram Naharajima i protiv Aram Sobe i kad je Joab na
povratku potukao dvanaest tisuća Edomaca Bože, ti
nas ÓodbÄaci i bojne nam redove prÓobi, razjari se,
a sad nas opet vrati! 2 Potrese zemlju, rasječe je,
zatvori joj usjeline jer se poljuljala. 3 Zlu si kob na
svoj narod navalio, napio nas vinom omamnim. 4
Al' si i stijeg dao vjernicima svojim da umaknu luku
dušmanskom. 5 Da ti se ljubimci izbave, desnicom
pomozi, usliši nas! 6 Bog reče u svom Svetištu:
"Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu Sukot izmjeriti. 7
Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja
žezlo moje! 8 Moab je sud iz kojeg se umivam, na
Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slavit' pobjedu!"
9 Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me
dovesti do Edoma? 10 Zar nećeš ti, o Bože, što nas
odbaci? Zar više nećeš, Bože, s četama našim? 11
Pomozi nam protiv dušmana, jer ljudska je pomoć

ništavna! 12 S pomoću Božjom hrabro ćemo se boriti,
a on će zgaziti naše dušmane.

61 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Davidov. O
Bože, vapaj mi poslušaj, budi pomnjiv na molitvu
moju! 2 S kraja zemlje vapijem k tebi jer mi srce
klonu. Dignut ćeš me na liticu i pokoj mi dati, 3 jer
ti si moje sklonište, utvrda čvrsta protiv dušmana.
4 O, da mi je stanovati uvijek u tvom šatoru, da se
sklanjat' mogu pod okrilje tvoje! 5 Jer ti, Bože, usliši
molbe moje, dade mi baštinu onih što ime ti štuju.
6 Kraljevim danima pridometni danÄa, kroz koljena
mnoga nek' mu ljeta traju, 7 nek' pred Bogom uvijek
vlada; dobrotu i vjernost pošalji da ga čuvaju! 8 Ovako
ću pjevat svagda tvom imenu, dan za danom vršit'
zavjete svoje.

62 Zborovođi. Po Jedutunu. Psalam. Davidov.
Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u
njemu spasenje. 2 Samo on je moja hrid i spasenje,
utvrda moja: neću se pokolebati. 3 Dokle ćete na
bijednika nasrtati, obarat' ga svi zajedno, k'o zid
ruševan il' ogradu nagnutu? 4 Urotiše se da me s
visa mog obore, u laži uživaju; ustima blagoslivlju, a
u srcu proklinju. 5 Samo je u Bogu mir, dušo moja,
samo je u njemu nada moja. 6 Samo on je moja hrid i
spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati. 7 U Boga
je spasenje moje i slava; Bog mi je hridina silna,
utočište. 8 U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred
njim srca izlijevajte: Bog je naše utočište! 9 Sinovi
su ljudski samo dašak, laž su djeca čovječja: svi da
stanu na tezulju, od daha bi lakši bili. 10 U grabež se
ne uzdajte nit' se otetim tašto hvalite; umnoži I' se
blago, nek' vam srce za nj ne prione. 11 Bog rekao
jedno, a ja dvoje čuo: 12 "U Boga je snaga! U tebe je,
Gospode, dobrota! Ti uzvraćaš svakom po djelima."

63 Psalam. Davidov. Dok David bijaše u Judejskoj
pustinji. O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe
tražim; tebe žeđa duša moja, tebe želi tijelo moje, kao
zemlja suha, žedna, bezvodna. 2 U Svetištu sam tebe
motrio gledajuć' ti moć i slavu. 3 Ljubav je tvoja bolja
od života, moje će te usne slavit'. 4 Tako ću te slavit'
za života, u tvoje ću ime ruke dizati. 5 Duša će mi biti
kao sala i mrsa sita, hvalit ću te kliktavim ustima. 6
Na postelji se tebe spominjem, u bdjenjima noćnim
mislim na tebe. 7 Ti postade meni pomoć, kličem u
sjeni krila tvojih. 8 Duša se moja k tebi privija, desnica
me tvoja drži. 9 Oni što dušu u propast guraju neka
siđu u dubinu zemlje, 10 nek' vlasti mača predani
budu, nek' postanu plijen šakalima. 11 A kralj će se
radovat' u Bogu, slavit će se tko se kune njime, jer će
lašcima biti začepljena usta.

64 Zborovođi. Psalam. Davidov. Poslušaj, Bože,
moje žalbe glas; od strašna dušmanina život mi
čuvaj! 2 Štiti me od množtva opakih, sakrij od bjesnila
zlotvora 3 koji bruse jezike k'o mačeve, otrovne riječi
izbacuju kao strijele, 4 da iz potaje rane nedužna, da
ga rane iznenada ne boješ' se ničega. 5 Spremni
su na djelo pakosno, snuju kako će kradom zamke
staviti i govore: "Tko će nas vidjeti?" 6 Snuju zlodjela,
smišljene osnove kriju: pamet i srce čovječje bezdan
su duboki. 7 No Bog ih ranjava strijelom, odjednom
ih rane prekriju. 8 Vlastiti jezik propast im donosi,
kimaju glavom oni što ih vide: 9 svi se boje, Božje
djelo slave i misle o onom što on učini. 10 Pravednik
se raduje u Jahvi, njemu se utječe, i kliču svim srcem
čestiti.

65 Zborovođi. Psalam. Davidov. Pjesma. Bože, tebi
dolikuje hvalospjev sa Sionu, tebi se ispunja
zavjet - 2 ti molitve uslišuješ. Svaka pÓut dolazi k
tebi 3 pod teretom grijeha. Naši nas prijestupi taru, ti
ih pomiruješ. 4 Blažen kog izabra i k sebi uze: on
boravi u dvorima tvojim. Daj da se nasitimo dobrima
Doma tvoga i svetošću tvoga Hrama. 5 Čudesno
nas uslišuješ u pravednosti svojoj, o Bože, spasenje
naše, nado svih krajeva svijeta i mora dalekih. 6
Učvršćuješ bregove jakošću svojom silom opasÄan.
7 Krotiš huku mora, huku valova i buku naroda. 8 Oni
što žive nakraj svijeta boje se znamenja tvojih; dveri
jutra i večeri radošću napunjaš. 9 Ti pÓohodÄi zemlju
i ti je nÓatopÄi, ÓobogatÄi nju veoma. Božja se rijeka
vodom napuni, ti pripravi ljudima žito. Ovako pripremi
zemlju: 10 brazde joj natopi, grude joj poravna; kišom
je omekša, usjeve joj blagoslovi. 11 Ti okruni godinu
dobrotom svojom, plodnost niče za stopama tvojim.
12 Pustinjski pašnjaci kaplju od obilja, brežuljci se
pašu radošću. 13 Njive se kite stadima, doline se
pokrivaju žitom: svagdje klicanje, pjesma.

66 Zborovođi. Pjesma. Psalam. 2 Kliči Bogu, zemljo
sva, opjevaj slavu imena njegova, podaj mu
hvalu dostojnu. 3 Recite Bogu: "Kako su potresna
djela tvoja! Zbog velike sile tvoje dušmani ti laskaju. 4
Sva zemlja nek' ti se klanja i nek' ti pjeva, neka pjeva
tvom imenu!" 5 Dođite i gledajte djela Božja: čuda
učini među sinovima ljudskim. 6 On pretvori more
u zemlju suhu te rijeku pregaziše. Stog' se njemu
radujmo! 7 Dovijeka vlada jakošću svojom, oči mu
paze na narode da se ne izdignu ljudi buntovni. 8
Blagoslivljajte, narodi, Boga našega, razglašujte hvalu

njegovu! 9 Našoj je duši darovao život i ne dade da
nam posrne noga. 10 Iskušavao si nas teško, Bože,
iskušavao ognjem kao srebro. 11 Pustio si da u zamku
padnemo, stisnuo lancima bokove naše. 12 Pustio si
da nam zajašu za vrat: prošli smo kroz oganj i vodu,
onda si pustio da odahnemo. 13 S paljenicama ću
u Dom tvoj ući, zavjete ispuniti pred tobom 14 što
ih obećaše usne moje, što ih usta moja u tjeskobi
obrekoše. 15 Prinijet ću ti paljenice s kadom ovnova,
žrtvovati volove i jarad. 16 Dođite, počujte, koji se
Boga bojite, pripovjedit ću što učini duši mojoj! 17 Na
svoja sam usta njega zvao, jezikom ga hvalio. 18 Da
sam u srcu na zlo mislio, ne bi uslišio Gospod. 19 No
Bog me uslišio: obazro se na glas molitve moje. 20
Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne odbi, naklonosti
ne odvrati od mene!

67 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam.
Pjesma. Smilovao nam se Bog i blagoslovio
nas, obasjao nas licem svojim, 2 da bi sva zemlja
upoznala putove tvoje, svi puci tvoje spasenje! 3 Neka
te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave! 4 Nek'
se vesele i kliču narodi, jer sudiš pucima pravedno i
narode vodiš na zemlji. 5 Neka te slave narodi, Bože,
svi narodi neka te slave! 6 Zemlja plodom urodila!
Bog nas blagoslovio, Bog naš! 7 Bog nas blagoslovio!
Neka ga štuju svi krajevi svjetski!

68 Zborovođi. Davidov. Psalam. Pjesma. Bog nek'
ustane! Razbježali se dušmani njegovi! Svi
mrzitelji njegovi pobjegli pred njim! 2 Kao što dim
iščezava, i njih neka nestane! Kako se vosak topi na
ognju, nek' nestane grešnika pred licem Božjim! 3
Pravedni neka se raduju, neka klikću pred Bogom,
neka kliču od radosti. 4 Pjevajte Bogu, slavite mu ime!
Poravnajte put onome koji ide pustinjom - kojemu
je ime Jahve - i kličite pred njim! 5 Otac sirota,
branitelj udovica, Bog je u svom svetom šatoru. 6
Napuštene okućit će Jahve, sužnjima pružit' sretnu
slobodu: buntovnici samo ostaše u sažganoj pustinji.
7 Kad si stupao, Bože, pred narodom svojim, dok
si prolazio pustinjom, 8 tresla se zemlja, nebo se
rosilo pred Bogom, Sinaj drhtao pred Bogom, Bogom
Izraela. 9 Blagoslovljen dažd pustio si, Bože, na
baštinu svoju, okrijepio je umornu. 10 Stado se tvoje
nastani u njoj, u dobroti, Bože, ti je spremi siromahu.
11 Jahve riječ zadaje, veliko je mnoštvo radosnih
vjesnika: 12 kraljevi vojska bježe te bježe, domaćice
plijen dijele. 13 Dok vi počivaste među stadima, krila
golubice zablistaše srebrom, a njeno perje žućkastim
zlatom: 14 ondje Svemogući razbijaše kraljeve, a
ona poput snijega zablista na Salmonu. 15 Božanska
je gora gora bašanska vrletna. 16 Zašto vi, gore
vrletne, zavidno gledate na goru gdje se svidje Bogu
prebivati? Jahve će na njoj boraviti svagda! 17 Božja
su kola bezbrojna, tisuću tisuća: Jahve sa Sinaja u
Svetište dolazi! 18 Na visinu uzađe vodeći sužnje,
na dar si ljude primio, pa i one što ne žele prebivati
kod Boga. 19 Blagoslovljen Jahve dan za danom,
nosi nas Bog, naš Spasitelj. 20 Bog naš jest Bog
koji spasava, Jahve od smrti izbavlja. 21 Zaista, Bog
će satrti glave dušmana svojih, kuštravo tjeme onog
što hodi u grijesima. 22 Reče Gospodin: “Iz Bašana
ću ih dovesti, dovest ću ih iz dubine mora, 23 da
okupaš nogu u krvi, da jezici tvojih pasa imadnu dio
od dušmana.” 24 Ulazak ti, Bože, gledaju, ulazak
moga Boga i Kralja u Svetište: 25 sprijeda pjevači,
za njima svirači, u sredini djevojke s bubnjićima. 26
“U svečanim zborovima slavite Boga, slavite Jahvu,
sinovi Izraelovi!” 27 Predvodi ih najmlađi, Benjamin,
koji ide pred njima, ondje su knezovi Judini sa četama
svojim, knezovi Zebulunovi i knezovi Naftalijevi. 28
Pokaži, Bože, silu svoju, silu kojom se, Bože, boriš
za nas 29 iz Hrama svojega u Jeruzalemu! Nek'
ti kraljevi darove donose! 30 Ukroti neman u trsci,
stado bikova s teladi naroda! Neka se prostru pred
tobom sa srebrnim žezlima: raspršì narode koji se ratu
vesele! 31 Nek' dođu velikani iz Egipta, Etiopija nek'
pruži ruke Bogu! 32 Sva kraljevstva svijeta, pjevajte
Bogu, slavite Jahvu, 33 koji se vozi po nebu, po nebu
iskonskom! Čuj, glasom grmi, glasom svojim silnim:
34 “Priznajte silu Božju!” Nad Izraelom veličanstvo
njegovo, u oblacima (sila) njegova! 35 Strašan je
Bog iz svojega Svetišta. Bog Izraelov daje moć i silu
narodu svojemu. Blagoslovljen Bog!

69 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljani”. Davidov. Spasi
me, Bože: vode mi dođoše do grla! 2 U duboko
blato zapadoh i nemam kamo nogu staviti; u duboku
tonem vodu, pokrivaju me valovi. 3 Iznemogoh od
vikanja, grlo mi je promuklo, oči mi klonuše Boga
mog čekajuć'. 4 Brojniji su od vlasi na glavi mojoj oni
koji me mrze nizašto. Tvrđi su od kostiju mojih oni
što mi se nepravedno protive: zar mogu vratiti što
nisam oteo? 5 Bože, ti znadeš bezumnost moju, moji
ti grijesi nisu sakriti. 6 Nek' se ne postide zbog mene
koji se u te uzdaju, Gospode, Jahve nad Vojskama!
Neka se ne posrame zbog mene koji traže tebe, Bože
Izraelov! 7 Jer zbog tebe podnesoh pogrdu, i stid mi
pokri lice. 8 Tuđinac postadoh braći i stranac djeci
majke svoje. 9 Jer me izjela revnost za Dom tvoj i
poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me. 10
Dušu sam postom mučio, okrenulo mi se u ruglo.

11 Uzeh kostrijet za haljinu, i postah im igračka. 12
Koji sjede na vratima protiv mene govore, vinopije mi
rugalice poju. 13 No tebi se molim, Jahve, u vrijeme
milosti, Bože; po velikoj dobroti svojoj ti me usliši po
svojoj vjernoj pomoći! 14 Izvuci me iz blata da ne
potonem, od onih koji me mrze izbavi me - iz voda
dubokih. 15 Nek' me ne pokriju valovi, nek' me ne
proguta dubina, nek' bezdan ne zatvori usta nada
mnom! 16 Usliši me, Jahve, jer je dobrostiva milost
tvoja, po velikom milosrđu pogledaj na me! 17 Ne
sakrivaj lica pred slugom svojim; jer sam u stisci,
usliši me brzo! 18 Približi se duši mojoj i spasi je; zbog
dušmana mojih oslobodi me! 19 Ti mi znadeš porugu,
stid i sramotu, pred tvojim su očima svi koji me muče.
20 Ruganje mi slomilo srce i klonuh; čekao sam da
se tko sažali nada mnom, ali ga ne bi; i da me tko
utješi, ali ga ne nađoh. 21 U jelo mi žuči umiješaše, u
mojoj me žeđi octom napojiše. 22 Nek' im stol bude
zamka, a žrtvene gozbe stupica! 23 Nek' im potamne
oči da ne vide, nek' im bokovi zasvagda oslabe! 24
Izlij na njih ljutinu, žar tvoga gnjeva nek' ih zahvati! 25
Njihova kuća nek' opusti, u njihovu šatoru nek' nitko
ne stanuje! 26 Jer su progonili koga ti pokara, bol
povećaše onomu koga ti rani. 27 Na njihovu krivnju
krivnju još dodaj, ne opravdali se pred tobom! 28
Nek' budu izbrisani iz knjige živih, među pravednike
neka se ne broje! 29 A ja sam jadnik i bolnik - nek'
me štiti tvoja pomoć, o Bože! 30 Božje ću ime hvaliti
popijevkom, hvalit ću ga zahvalnicom. 31 Bit će to
milije Jahvi no bik žrtveni, milije nego junac s papcima
i rozima. 32 Gledajte, ubogi, i radujte se, nek' vam
oživi srce, svima koji Boga tražite. 33 Jer siromahe
Jahve čuje, on ne prezire sužanja svojih. 34 Neka
ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima
miče. 35 Jer Bog će spasiti Sion - on će sagradit'
gradove Judine - tu će oni stanovat', imati baštinu. 36
Baštinit će ga potomci slugu njegovih; prebivat će u
njemu oni što ljube ime Božje.

70 Zborovođi. Davidov. Za spomen. O Bože, spasi
me, Jahve, u pomoć mi pohitaj! 2 Nek' se
postide i smetu svi koji mi o glavi rade! Nek' odstupe i
nek' se posrame koji se nesreći mojoj raduju! 3 Nek'
uzmaknu u sramoti svojoj koji zlurado na me grohoću!
4 Neka kliču i nek' se vesele u tebi svi koji tebe traže!
Neka govore svagda: “Velik je Bog!” svi koji spasenje
tvoje ljube! 5 A bijedan sam ja i nevoljan, o Bože, u
pomoć mi pohitaj! Ti si pomoć moja i spasitelj; Jahve,
ne kasni!

71 Tebi si, Jahve, utječem, ne daj da se ikada
postidim! 2 U pravdi me svojoj spasi i izbavi,
prikloni uho k meni i spasi me! 3 Budi mi hrid utočišta
i čvrsta utvrda spasenja: jer ti si stijena i utvrda moja.
4 Bože moj, istrgni me iz ruke zlotvora, iz šake silnika
i tlačitelja: 5 jer ti si, o Gospode, ufanje moje, Jahve,
uzdanje od moje mladosti! 6 Na te se oslanjam od
utrobe; ti si mi zaštitnik od majčina krila: u te se
svagda uzdam. 7 Mnogima postadoh čudo, jer ti si mi
bio silna pomoć. 8 Usta mi bijahu puna tvoje hvale,
slaviše te svaki dan! 9 Ne zabaci me u starosti: kad
mi malakšu sile, ne zapusti me! 10 Jer govore o meni
moji dušmani, i koji me vrebaju složno se svjetuju: 11
“Bog ga je napustio; progonite ga i uhvatite jer nema
tko da ga spasi!” 12 O Bože, ne stoj daleko od mene,
Bože moj, pohitaj mi u pomoć! 13 Neka se postide
i propadnu koji traže moj život; nek' se sramotom i
stidom pokriju koji mi žele nesreću! 14 A ja ću se
uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć' te sve više. 15
Ustima ću naviještati pravednost tvoju, povazdan
pomoć tvoju: jer im ne znam broja. 16 Kazivat ću silu
Jahvinu, Gospode, slavit ću samo tvoju pravednost.
17 Bože, ti mi bijaše učitelj od mladosti moje, i sve do
sada naviještam čudesa tvoja. 18 Ni u starosti, kad
posijedim, Bože, ne zapusti me, da kazujem mišicu
tvoju naraštaju novom i svima budućima silu tvoju, 19
i pravednost tvoju, Bože, koja seže do neba, kojom
učini velika djela. Bože, tko je kao ti! 20 Trpljenja
mnoga i velika bacio si na me: ali ti ćeš me opet
oživiti i opet me podići iz dubine zemlje. 21 Povećaj
dostojanstvo moje i opet me utješi: 22 A ja ću uz
harfu slaviti tvoju vjernost, o Bože, svirat ću ti u citaru,
Sveče Izraelov! 23 Moje će usne klicati pjevajuć' tebi i
moja duša koju si spasio. 24 I moj će jezik svagda
slaviti pravdu tvoju, jer su postiđeni i posramljeni oni
što traže moju nesreću.

72 Salomonov. Bože, sud svoj daj kralju i svoju
pravdu sinu kraljevu. 2 Nek' puku tvojem sudi
pravedno, siromasima po pravici! 3 Nek' bregovi
narodu urode mirom, a brežuljci pravdom. 4 Sudit će
pravo ubogim pučanima, djeci siromaha donijet će
spasenje, a tlačitelja on će smrviti. 5 I živjet će dugo
kao sunce i kao mjesec u sva pokoljenja. 6 Sići će
kao rosa na travu, kao kiša što natapa zemlju! 7 U
danima njegovim cvjetat će pravda i mir velik - sve
dok bude mjeseca. 8 I vladat će od mora do mora i
od Rijeke do granica svijeta. 9 Dušmani će njegovi
preda nj kleknuti i protivnici lizati prašinu. 10 Kraljevi
Taršiša i otoka nosit će dare, vladari od Arabije i Sabe
danak donositi. 11 Klanjat će mu se svi vladari, svi

će mu narodi služiti. 12 On će spasiti siromaha koji
uzdiše, nevoljnika koji pomoćnika nema; 13 smilovat
će se ubogu i siromahu i spasit će život nevoljniku:
14 oslobodit će ih nepravde i nasilja, jer je dragocjena
u njegovim očima krv njihova. 15 Stog' neka živi!
Neka ga daruju zlatom iz Arabije, nek' mole za njega
svagda i neka ga blagoslivljaju! 16 Nek' bude izobila
žita u zemlji, po vrhuncima klasje neka šušti k'o
Libanon! I cvjetali stanovnici gradova kao trava na
livadi. 17 Bilo ime njegovo blagoslovljeno dovijeka!
Dok je sunca, živjelo mu ime! Njim se blagoslivljala
sva plemena zemlje, svi narodi nazivali blaženima!
18 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji jedini tvori
čudesa! 19 I blagoslovljeno slavno mu ime dovijeka!
Sva se zemlja napunila slave njegove! Tako neka
bude. Amen! 20 Time se završavaju molitve Jišajeva
sina Davida.

73 Psalam. Asafov Kako je dobar Bog čestitima,
Bog onima koji su čista srca! 2 A meni umalo
noge ne posrnuše, zamalo koraci ne okliznuše, 3 jer
zločincima zavidjeh motreći sreću grešnika. 4 Nikakvu
patnju ne snose, pretilo je tijelo njihovo. 5 Ne žive u
mukama smrtnika, ljudske ih nevolje ne biju. 6 Stoga
je oholost ogrlica vratu njihovu, a nasilje haljina koja
ih pokriva. 7 Iz pretila srca izlazi opakost njihova, srca
im se prelijevaju ispraznim tlapnjama. 8 Podsmjehuju
se i zlobno govore, nasiljem prijete odozgo. 9 Ustima
na nebo nasrću, a jezik se njihov obara na zemlju. 10
Zato moj narod za njima leti i srče obilne vode 11 pa
veli: “Kako da dozna Bog? Spoznaje li Svevišnji?”
12 Eto, takvi su grešnici: uvijek spokojni, bogatstvo
zgrću. 13 Jesam li, dakle, samo ja uzalud čuvao srce
čisto i u nedužnosti prao ruke 14 kad sam primao
udarce svaki dan i kaznu jutro za jutrom? 15 Da sam
kazao: “Govorit ću kao i oni”, izdao bih rod sinova
tvojih. 16 Promišljah tada da bih spoznao: al' mi se
učini mučno u očima mojim 17 sve dok ne nađoh ulaz
u Božje svetinje pa prozreh kakav im je svršetak. 18
Zaista, na klizavu stazu ti ih postavljaš, u propast ih
obaraš. 19 Kako učas propadoše, nestaše, užas ih
izjede! 20 Kao što čovjek prezire san kad se probudi,
tako ćeš, Gospode, prezreti lik im kada ustaneš. 21
Kad mi duša bijaše ojađena, a bubrezi probodeni, 22
bezumnik bijah bez razbora, k'o živinče pred tobom.
23 Al' ću odsad uvijek biti s tobom, jer ti prihvati
desnicu moju: 24 vodit ćeš me po naumu svojem da
me zatim uzmeš u slavu svoju. 25 Koga ja imam u
nebu osim tebe? Kad sam s tobom, ne veselim se
zemlji. 26 Malaksalo mi tijelo i srce: okrilje srca moga,
i baštino moja, o Bože, dovijeka! 27 Doista, propast
će oni koji se udaljuju od tebe, istrebljuješ svakog tko
ti se iznevjeri. 28 A meni je milina biti u Božjoj blizini,
imati sklonište svoje u Jahvi. Pripovijedat ću sva tvoja
djela na vratima Kćeri sionske.

74 Poučna pjesma. Asafova. Zašto si, Bože, posve
zabacio, zašto kiptiš gnjevom na ovce paše
svoje? 2 Sjeti se zajednice koju si davno stekao,
plÓemena koje namače kao svoju baštinu i brda Siona
gdje si Šator svoj udario! 3 Korakni k ruševinama
vječnim - sve je u Svetištu razorio neprijatelj. 4
Protivnici tvoji vikahu posred skupštine tvoje, znakove
svoje postaviše k'o pobjedne znakove. 5 Bijahu kao
oni koji mašu sjekirom po guštari, 6 sjekirom i maljem
vrata mu razbijali. 7 Ognju predadoše Svetište tvoje,
do zemlje oskvrnuše Prebivalište tvoga imena. 8
Rekoše u srcu: “Istrijebimo ih zajedno; spalite sva
svetišta Božja na zemlji!” 9 Ne vidimo znakova svojih,
proroka više nema, i nitko među nama ne zna dokle
... 10 Dokle će se još, o Bože, dušmanin rugati?
Hoće li protivnik dovijeka prezirati ime tvoje? 11 Zašto
povlačiš ruku, zašto u krilu sakrivaš desnicu svoju?
12 No Bog je moj kralj od davnine, on koji posred
zemlje spasava! 13 Ti svojom silom rasječe more,
smrska glave nakazama u vodi. 14 Ti si Levijatanu
glave zdrobio, dao ga za hranu nemanima morskim.
15 Ti si dao da provre izvor i bujica, ti si presušio
rijeke nepresušne. 16 Tvoj je dan i noć je tvoja, ti
učvrsti mjesec i sunce; 17 ti sazda sve granice zemlji,
ti stvori ljeto i zimu. 18 Spomeni se ovoga: dušmanin
ti se rugaše, Jahve, i bezumni narod pogrdi ime tvoje.
19 Ne predaj jastrebu život grlice svoje, i život svojih
siromaha ne zaboravi zauvijek! 20 Pogledaj na Savez
svoj, jer svi su zakuci zemlje puni tmina i nasilja. 21
Ne daj da jadnik otiđe postiđen: neka siromah i ubog
hvale ime tvoje! 22 Ustani, Bože, zauzmi se za svoju
parnicu, spomeni se pogrde koju ti bezumnik svaki
dan nanosi. 23 Ne zaboravi vike neprijatelja svojih:
buka buntovnika još se diže k tebi!

75 Zborovođi. Po napjevu “Ne razori!” Psalam.
Asafov. Pjesma. Slavimo te, Bože, slavimo i
zazivamo ime tvoje, pripovijedamo čudesa tvoja. 2
“Kad odredim vrijeme, sudit ću po pravu. 3 Pa neka
se strese zemlja sa stanovnicima svojim, ja sam
učvrstio stupove njezine.” 4 Drznike opominjem: “Ne
budite drski!” bezbožnike: “Ne budite tako rogati!” 5
Ne dižite roga svog protiv Neba, nemojte govoriti
drsko na Boga! 6 Jer niti sa istoka niti sa zapada, niti
iz pustinje niti sa bregova ... 7 Bog je koji sudi: ovoga
snizuje, onog uzvisuje! 8 Jer je u Jahvinoj ruci pehar

pun vina pjenušava, začinjena mirisnim travama; iz
njega on napaja, do taloga će ga iskapiti i ispiti svi
zlotvori svijeta. 9 A ja ću klicati dovijeka, pjevat ću
Bogu Jakovljevu. 10 Rogove ću polomiti bezbožniku,
a pravednik će podići glavu.

76 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Asafov.
Pjesma. Na glasu je Bog u Judeji, u Izraelu
veliko je ime njegovo! 2 U Šalemu je Šator njegov,
na Sionu boravište. 3 Tu polomi strijele lukovima,
štitove, mačeve, sve oružje. 4 Blistav si od svjetla,
veličanstveniji od bregova drevnih. 5 Opljačkani su oni
koji bijahu jaki srcem, i san svoj snivaju - klonuše ruke
svim hrabrima. 6 Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev,
skameniše se kola i konji. 7 Strašan si ti, i tko da
opstane kraj žestine gnjeva tvojega. 8 S neba reče
presudu - od straha zemlja zadrhta i zanijemje 9 kad
se diže Bog da sudi, da spasi uboge na zemlji. 10
Jer će te i bijes Edoma slaviti, i preživjeli iz Hamata
štovat će te. 11 Zavjetujte i izvršite zavjete Jahvi,
Bogu svojemu, svi oko njega neka donose darove
Strašnome 12 koji obuzdava oholost knezova, koji je
strašan kraljevima zemlje.

77 Zborovođi. Po Jedutunu. Asafov. Psalam.
Glasom svojim Bogu vapijem, glas mi se Bogu
diže i on me čuje. 2 U dan nevolje tražim Gospodina,
noću mi se ruka neumorno pruža k njemu, ne može se
utješit' duša moja. 3 Spominjem se Boga i uzdišem;
kad razmišljam, daha mi nestane. 4 Vjeđe moje držiš,
potresen sam, ne mogu govoriti. 5 Mislim na drevne
dane i sjećam se davnih godina; 6 razmišljam noću u
srcu, mislim, i duh moj ispituje: 7 “Hoće li Gospodin
odbaciti zauvijek i hoće li ikad još biti milostiv? 8 Je li
njegova dobrota minula zauvijek, njegovo obećanje
propalo za sva pokoljenja? 9 Zar Bog je zaboravio da
se smiluje, ili je gnjevan zatvorio smilovanje svoje?”
10 I govorim: “Ovo je bol moja: promijenila se desnica
Višnjega.” 11 Spominjem se djela Jahvinih, sjećam
se tvojih pradavnih čudesa. 12 Promatram sva djela
tvoja, razmatram ono što si učinio. 13 Svet je tvoj
put, o Bože: koji je bog tako velik kao Bog naš? 14 Ti
si Bog koji čudesa stvaraš, na pucima si pokazao
silu svoju. 15 Mišicom si izbavio narod svoj, sinove
Jakovljeve i Josipove. 16 Vode te ugledaše, Bože,
ugledaše te vode i ustuknuše, bezdani se uzburkaše.
17 Oblaci prosuše vode, oblaci zatutnjiše gromom i
tvoje strijele poletješe. 18 Grmljavina tvoja u vihoru
zaori, munje rasvijetliše krug zemaljski, zemlja se
zatrese i zadrhta. 19 Kroz more put se otvori tebi i
tvoja staza kroz vode goleme, a tragova tvojih nitko
ne vidje. 20 Ti si svoj narod vodio kao stado rukama
Mojsija i Arona.

78 Poučna pjesma. Asafova. Poslušaj, narode moj,
moju nauku, prikloni uho riječima usta mojih!
2 Otvorit ću svoja usta na pouku, iznijet ću tajne
iz vremena davnih. 3 Ono što čusmo i saznasmo,
što nam kazivahu oci, 4 nećemo kriti djeci njihovoj,
predat ćemo budućem koljenu: slavu Jahvinu i silu
njegovu i djela čudesna što ih učini. 5 Svjedočanstvo
podiže on u Jakovu, Zakon postavi u Izraelu, da ono
što naredi ocima našim oni djeci svojoj objave, 6 da
sazna budući naraštaj, i sinovi koji će se roditi da
djeci svojoj kazuju 7 da u Boga ufanje svoje stave
i ne zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi
njegove, 8 kako ne bi bili, kao oci njihovi, naraštaj
buntovan, prkosan - naraštaj srcem nestalan i duhom
Bogu nevjeran. 9 Sinovi Efrajimovi, ratnici s lukom,
u dan bitke okrenuše leđa. 10 Saveza s Bogom ne
održaše i ne htjedoše hoditi po Zakonu njegovu.
11 Zaboraviše na djela njegova, na čudesa koja im
pokaza. 12 Pred njihovim ocima činio je znakove u
Egiptu, u Soanskom polju. 13 On more razdijeli i njih
prevede, vode kao nasip uzdiže. 14 Danju ih vodio
oblakom, a svu noć ognjem blistavim. 15 U pustinji
hrid prolomi i napoji ih obilno kao iz bezdana. 16 Iz
stijene izbi potoke te izvede vode k'o velike rijeke. 17
A oni jednako griješiše, prkosiše Višnjem u pustinji.
18 Boga su kušali u srcima svojim ištuć' (jela) svojoj
pohlepnosti. 19 Prigovarali su Bogu i pitali: “Može
li Gospod stol u pustinji prostrti? 20 Eno, udari u
hrid, i voda poteče i provreše potoci: a može li dati i
kruha, i mesa pružiti svome narodu?” 21 Kad to začu
Jahve, gnjevom usplamtje: oganj se raspali protiv
Jakova, srdžba se razjari protiv Izraela, 22 jer ne
vjerovaše Bogu niti se u njegovu pomoć uzdaše. 23
Pa ozgo naredi oblaku i otvori brane nebeske, 24
k'o kišu prosu na njih mÓanu da jedu i nahrani ih
kruhom nebeskim. 25 Čovjek blagovaše kruh Jakih;
on im dade hrane do sitosti. 26 Probudi na nebu
vjetar istočni i svojom silom južnjak dovede. 27 Prosu
na njih mesa k'o prašine i ptice krilatice k'o pijeska
morskoga. 28 Padoše usred njihova tabora i oko
šatora njihovih. 29 Jeli su i nasitili se, želju njihovu
on im ispuni. 30 Još nisu svoju utažili pohlepu i jelo
im još bješe u ustima, 31 kad se srdžba Božja na
njih raspali: pokosi smrću prvake njihove i mladiće
pobi Izraelove. 32 Uza sve to griješiše dalje i ne
vjerovaše u čudesna djela njegova. 33 I skonča im
dane jednim dahom i njihova ljeta naglim svršetkom.
34 Kad ih ubijaše, tražiše ga i opet pitahu za Boga; 35

spominjahu se da je Bog hridina njihova i Svevišnji
njihov otkupitelj. 36 Ali ga opet ustima svojim varahu i
jezikom svojim lagahu njemu. 37 Njihovo srce s njime
ne bijaše, nit' bijahu vjerni Savezu njegovu. 38 A on
im milosrdno grijeh praštao i nije ih posmicao; često
je gnjev svoj susprezao da ne plane svom jarošću. 39
Spominjao se da su pÓut i dah koji odlazi i ne vraća
se više. 40 Koliko mu prkosiše u pustinji i žalostiše
ga u samotnom kraju! 41 Sve nanovo iskušavahu
Boga i vrijeđahu Sveca Izraelova 42 ne spominjuć' se
ruke njegove ni dana kad ih od dušmana izbavi, 43 ni
znakova njegovih u Egiptu, ni čudesnih djela u polju
Soanskom. 44 U krv im pretvori rijeke i potoke, da ne
piju. 45 Posla na njih obade da ih žderu i žabe da ih
more. 46 I predade skakavcu žetvu njihovu, i plod
muke njihove žderaču. 47 Vinograde im tučom udari,
a mrazom smokvike njihove. 48 I predade grÓadu
njihova goveda i munjama stada njihova. 49 Obori na
njih svu žestinu gnjeva svog, jarost, bijes i nevolju:
posla na njih anđele nesreće. 50 I put gnjevu svojem
otvori: ne poštedje im život od smrti, životinje im izruči
pošasti. 51 Pobi u Egiptu sve prvorođeno, prvence u
šatorju Hamovu. 52 I povede narod svoj kao ovce i
vođaše ih kao stado kroz pustinju. 53 Pouzdano ih je
vodio te se nisu bojali, a more je prekrilo dušmane
njihove. 54 U Svetu zemlju svoju on ih odvede, na
bregove što mu ih osvoji desnica. 55 Pred njima
istjera pogane, konopom im podijeli baštinu, pod
šatorjem njihovim naseli plemena izraelska. 56 A
oni iskušavali i gnjevili Boga Višnjega i nisu držali
zapovijedi njegovih. 57 Otpadoše, iznevjeriše se k'o
oci njihovi, k'o luk nepouzdan oni zatajiše. 58 Na gnjev
ga nagnaše svojim uzvišicama, na ljubomor navedoše
kumirima svojim. 59 Bog vidje i gnjevom planu, odbaci
posve Izraela. 60 I napusti boravište svoje u Šilu,
Šator u kojem prebivaše s ljudima. 61 Preda u ropstvo
snagu svoju i svoju diku u ruke dušmanske. 62 Narod
svoj prepusti maču, raspali se na svoju baštinu. 63
Mladiće njihove oganj proguta, ne udaše se djevice
njihove. 64 Svećenici njihovi padoše od mača, ne
zaplakaše Óudove njihove. 65 Tad se k'o oda sna
trgnu Gospodin, k'o ratnik vinom savladan. 66 Udari
otraga dušmane svoje, sramotu im vječitu zadade.
67 On odbaci šator Josipov i Efrajimovo pleme ne
odabra, 68 već odabra pleme Judino i goru Sion koja
mu omilje. 69 Sagradi Svetište k'o nebo visoko, k'o
zemlju utemelji ga dovijeka. 70 Izabra Davida, slugu
svojega, uze ga od torova ovčjih; 71 odvede ga od
ovaca dojilica da pase Jakova, narod njegov, Izraela,
baštinu njegovu. 72 I pasao ih je srcem čestitim i
brižljivim rukama vodio.

79 Psalam. Asafov. Bože, pogani, evo, provališe
u baštinu tvoju, tvoj sveti Hram oskvrnuše,
pretvoriše Jeruzalem u ruševine. 2 Trupla tvojih slugu
dadoše za hranu pticama nebeskim, meso tvojih
pobožnika zvijerima zemaljskim. 3 Krv im k'o vodu
prolijevahu oko Jeruzalema i ne bijaše nikoga da ih
pokopa. 4 Postadosmo sramota susjedima svojim,
podsmijeh i ruglo svima oko nas. 5 Dokle još, Jahve?
Zar ćeš se svagda srditi? Zar će ljubomora tvoja
poput ognja gorjeti? 6 Izlij gnjev na pogane koji te ne
priznaju i na kraljevstva što ne zazivlju ime tvoje! 7
Jer izjedoše Jakova i opustošiše boravište njegovo. 8
Ne spominji se, protiv nas, grijeha otaca; neka nas
pretekne smilovanje tvoje jer smo jadni i nevoljni. 9
Pomozi nam, Bože, pomoći naša, zbog slave imena
svojega, oslobodi nas i otpusti nam grijehe zbog
imena svoga! 10 Zašto da pogani govore: “TÓa gdje
je njihov Bog?” Nek' se na poganima pokaže, pred
očima našim, kako osvećuješ prolivenu krv slugu
svojih! 11 Nek' do tebe dopru uzdasi sužanja, snagom
svoje mišice poštedi predane smrti! 12 A našim
susjedima vrati sedmerostruko u krilo pogrdu koju
naniješe tebi, o Jahve! 13 A mi, tvoj puk i ovce paše
tvoje, slavit ćemo te dovijeka, kazivat ćemo od koljena
do koljena hvalu tvoju!

80 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljan svjedočanstva”.
Asafov. Psalam. Pastiru Izraelov, počuj, ti što
vodiš Josipa k'o stado ovaca! Ti što sjediš nad
kerubima, zablistaj 2 pred Efrajimom, Benjaminom,
Manašeom: probudi silu svoju, priteci nam u pomoć!
3 Bože, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!
4 Jahve, Bože nad Vojskama, dokle ćeš plamtjeti,
premda se moli narod tvoj? 5 Dokle ćeš nas hraniti
kruhom suza i obilno pojiti suzama? 6 Dokle će se
oko nas svađat' susjedi i rugat' nam se naši dušmani?
7 Bože nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje
i spasi nas! 8 Ti prenese čokot iz Egipta, pogane
istjera, a njega zasadi. 9 Ti mu tlo pripravi, i on pusti
korijenje i napuni zemlju. 10 Sjena mu prekri bregove,
lozje mu k'o Božji cedrovi. 11 Mladice svoje ispruži do
mora i svoje ogranke do Rijeke. 12 Zašto si mu srušio
ogradu da ga beru svi što putem prolaze, 13 da ga
pustoši vepar iz šume, da ga pasu poljske zvijeri?
14 Vrati se, Bože nad Vojskama, pogledaj s neba i
vidi, obiđi ovaj vinograd: 15 zakrili što zasadi desnica
tvoja, sina kog za se odgoji! 16 Oni koji ga spališe
i posjekoše nek' izginu od prijetnje lica tvojega! 17
Tvoja ruka nek' bude nad čovjekom desnice tvoje,
nad sinom čovječjim kog za se odgoji! 18 Nećemo
se više odmetnuti od tebe; poživi nas, a mi ćemo

zazivati ime tvoje. 19 Jahve, Bože nad Vojskama,
obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

81 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Asafov. Kliknite
Bogu, našoj jakosti, kličite Bogu Jakovljevu!
2 Nek' zazvuče žice, nek' se čuje bubanj, svirajte
u milozvučnu harfu s citarom! 3 Zatrubite u rog
za mlađaka, za uštapa, na svetkovinu našu! 4 Jer
to je propis Izraelu, zapovijed Boga Jakovljeva. 5
Takav je zakon dao Josipu kad je izlazio iz zemlje
Egipta. 6 Šapat tajnovit čuh: “Oslobodih od tereta
rame njegovo, ruke su mu slobodne od košare. 7
U tjeskobi si zavapio i ja te izbavih; iz gromovna
oblaka odgovorih tebi, iskušah te kod voda meripskih.
8 Slušaj, puče moj, i ja ću te opomenuti: o, da me
poslušaš, Izraele! 9 Nek' ne bude u tebe drugog boga
i ne klanjaj se bogu tuđem! 10 Ja sam Jahve, Bog
tvoj koji te izvedoh iz Egipta: otvori svoja usta da ih
napunim!” 11 “Ali moj narod ne slušaše glasa moga,
Izrael me ne posluša. 12 Zato ga pustih okorjelom
srcu njegovu: neka hodi kako mu se hoće! 13 O, kad
bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putovima mojim
hodio, 14 brzo bih pokorio dušmane njegove, ruku
bih svoju okrenuo na protivnike njegove. 15 Oni što
ga sada mrze dodvarali bi mu se i njihov bi udes
bio zapečaćen zauvijek. 16 A svoj narod hranio bih
pšenicom najboljom i sitio ga medom iz pećine.

82 Psalam. Asafov. Bog ustaje u skupštini “bogova”,
usred “bogova” sud održava. 2 “Dokle ćete
sudit' krivo, ić' na ruku bezbožnima? 3 Štitite slaba i
sirotu, vratite pravicu jadniku i siromahu! 4 Izbavite
potlačenog i ubogog: istrgnite ga iz ruku bezbožnih!” 5
Ne shvaćaju nit' razumiju, po mraku hodaju: poljuljani
su svi temelji zemlje. 6 Rekoh doduše: “Vi ste bogovi
i svi ste sinovi Višnjega! 7 Ali ćete k'o svi ljudi umrijeti,
past ćete kao svatko od velikih!” 8 Ustani, Bože, i
sudi zemlju, jer si s pravom gospodar svih naroda.

83 Pjesma. Psalam. Asafov. Ne šuti, Jahve, ne budi
nijem i nemoj mirovati, Bože! 2 Jer evo: dušmani
tvoji buče, i mrzitelji tvoji glave podižu. 3 Protiv naroda
se tvoga rote i svjetuju se protiv štićenika tvojih. 4
Govore: “Dođite, zatrimo ih da ne budu narod, nek'
se ime Izrael više ne spominje!” 5 Zaista, jednodušno
se svjetuju i protiv tebe savez sklopiše: 6 šatori
edomski i Jišmaelci, Moapci i Hagrijci, 7 Gebal i Amon
i Amalek, Filisteja sa stanovnicima Tira. 8 I Asirci se
s njima udružiše, pružiše ruke potomcima Lotovim.
9 Učini njima k'o Midjancima, k'o Siseri i Jabinu na
potoku Kišonu: 10 koji padoše blizu En-Dora i postaše
gnojivo njivi. 11 K'o Oreb i Zeb neka budu knezovi
njihovi, kao Zebah i Salmuna nek' budu sve vođe
njihove 12 koji jednodušno vikahu: “Osvojimo krajeve
Božje!” 13 Daj, o Bože, da budu kao kovitlac, kao
pljeva koju nosi vjetar. 14 Kao što oganj proždire
šumu, kao što plamen sažiže bregove, 15 tako ih
goni olujom svojom, prestravi ih svojom žestinom! 16
Pokrij im lice sramotom, da traže tvoje ime, Jahve!
17 Neka se stide i plaše navijek, neka se posrame i
neka izginu! 18 Nek' znaju: ti si komu je ime Jahve,
jedini Višnji nada svom zemljom.

84 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Sinova
Korahovih. Kako su mili stanovi tvoji, Jahve
nad Vojskama! 2 Duša mi gine i čezne za dvorima
Jahvinim. Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu.
3 I vrabac sebi log nalazi, i lastavica gnjezdašce gdje
će položiti mlade svoje: 4 a ja žrtvenike tvoje, Jahve
nad Vojskama, Kralju moj i Bože moj! Blaženi koji
prebivaju u Domu tvome slaveć' te bez prestanka!
5 Blažen komu je pomoć u tebi dok se sprema na
svete putove! 6 Prolaze li suhom dolinom, u izvor je
vode promeću i prva je kiša u blagoslov odijeva. 7
Snaga im raste od časa do časa: dok ne ugledaju
Boga na Sionu. 8 Jahve, Bože nad Vojskama, čuj
molitvu moju, poslušaj, Bože Jakovljev! 9 Pogledaj,
štite naš, Bože, pogledaj lice pomazanika svoga! 10
Zaista, jedan je dan u dvorima tvojim bolji od tisuću
drugih. Volim biti na pragu Doma Boga svoga nego
boraviti u šatorima grešnika. 11 Jahve, Bog, sunce
je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve
dobara onima koji idu u nedužnosti. 12 Jahve nad
Vojskama, blago onom tko se u te uzda.

85 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. Zavolje
opet, Jahve, zemlju svoju, na dobro okrenu
udes Jakovljev. 2 Otpusti krivnju narodu svome, pokri
sve grijehe njegove. 3 Suspregnu svu ljutinu svoju,
odusta od žestine gnjeva svoga. 4 Obnovi nas, Bože,
Spasitelju naš, i odbaci zlovolju prema nama! 5 Zar
ćeš se dovijeka gnjeviti na nas, prenositi srdžbu
svoju od koljena na koljeno? 6 Zar nas nećeš opet
oživiti da se narod tvoj raduje u tebi? 7 Pokaži nam,
Jahve, milosrđe svoje i daj nam svoje spasenje. 8 Da
poslušam što mi to Jahve govori: Jahve obećava mir
narodu svomu, vjernima svojim, onima koji mu se
svim srcem vrate. 9 Zaista, blizu je njegovo spasenje
onima koji ga se boje, i slava će njegova živjeti u
zemlji našoj. 10 Ljubav će se i Vjernost sastati, Pravda
i Mir zagrliti. 11 Vjernost će nicat' iz zemlje, Pravda će
gledat' s nebesa. 12 Jahve će dati blagoslov i sreću,

i zemlja naša urod svoj. 13 Pravda će stupati pred
njim, a Mir tragom stopa njegovih.

86 Molitva. Davidova. Prigni uho svoje, Jahve, i
usliši me jer sam bijedan i ubog. 2 Čuvaj dušu
moju jer sam posvećen tebi; spasi slugu svoga koji
se uzda u te! Ti si moj Bog; 3 o Gospode, smiluj mi
se jer povazdan vapijem k tebi. 4 Razveseli dušu
sluge svoga jer k tebi, Jahve, dušu uzdižem. 5 Jer
ti si, Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi
prema svima koji te zazivaju. 6 Slušaj, Jahve, molitvu
moju i pazi na glas vapaja mog. 7 U dan tjeskobe
vapijem k tebi jer ćeš me uslišati. 8 Nema ti ravna
među bozima, Gospode, nema djela kakvo je tvoje.
9 Svi narodi što ih stvori doći će i klanjat' se tebi, o
Jahve, i slavit će ime tvoje. 10 Jer ti si velik i činiš
čudesa: ti si jedini Bog. 11 Uči me, Jahve, svojemu
putu da hodim vjeran tebi, usmjeri srce moje da se
boji imena tvojega! 12 Hvalit ću te, Gospode, Bože
moj, svim srcem svojim, slavit ću ime tvoje dovijeka,
13 jer tvoje ljubavi prema meni ima izobila, istrgao
si moju dušu iz dubine Podzemlja. **(Sheol h7585)** 14
O Bože, oholice se digoše na me, mnoštvo silnika
život mi vreba i nemaju tebe pred očima. 15 No ti si,
Gospode Bože, milosrdan i blag, spor na srdžbu -
sama ljubav i vjernost. 16 Pogledaj na me i smiluj
se meni; daj svome sluzi snage svoje i spasi sina
sluškinje svoje! 17 Daj mi milostivo znak naklonosti
svoje, da vide moji mrzitelji i da se postide, jer si mi ti,
o Jahve, pomogao, ti me utješio.

87 Sinova Korahovih. Psalam. Pjesma. Zdanje
svoje na svetim gorama 2 ljubi Jahve; draža su
mu vrata sionska nego svi šatori Jakovljevi. 3 Divote
se govore o tebi, grade Božji! 4 "Rahab i Babilon
brojit ću k onima što me štuju; Filisteja i Tir i narod
etiopski - i oni su rođeni ondje." 5 O Sionu se govori:
"Ovaj i onaj u njemu je rođen! Svevišnji ga utemelji!"
6 Gospodin će zapisati u knjigu naroda: "Ovi su rođeni
ondje." 7 I pjevat će igrajući kolo: "Svi su izvori moji u
tebi!"

88 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Zborovođi.
Po napjevu "Bolest". Za pjevanje. Poučna
pjesma. Ezrahijca Hemana. Jahve, Bože moj, vapijem
danju, a noću naričem pred tobom. 2 Neka dopre
do tebe molitva moja, prigni uho k vapaju mome.
3 Jer mi je duša zasićena patnjama, moj se život
bliži Podzemlju. **(Sheol h7585)** 4 Broje me k onima što
u grob silaze, postadoh sličan nemoćniku. 5 Među
mrtvima moj je ležaj, poput ubijenih što leže u grobu
kojih se više ne spominješ, od kojih si ustegao ruku.
6 Smjestio si me u jamu duboku, u tmine, u bezdan. 7
Teško me pritišće ljutnja tvoja i svim me valima svojim
prekrivaš. 8 Udaljio si od mene znance moje, Óučini
da im gnusan budem: zatvoren sam, ne mogu izaći. 9
Od nevolje oči mi gasnu: vapijem tebi, Jahve, iz dana
u dan, za tobom ruke pružam. 10 Zar na mrtvima činiš
čudesa? Zar će sjene ustati i hvaliti tebe? 11 Zar se u
grobu pripovijeda o tvojoj dobroti? O vjernosti tvojoj u
Propasti? 12 Zar se u tmini objavljuju čudesa tvoja i
tvoja pravda u Zaboravu? 13 Ipak ja vapijem tebi,
Jahve, prije jutra molitvom te pretječem. 14 Zašto,
Jahve, odbacuješ dušu moju? Zašto sakrivaš lice od
mene? 15 Bijedan sam i umirem već od dječaštva,
klonuh noseći tvoje strahote. 16 Preko mene prijeđoše
vihori tvojega gnjeva, strahote me tvoje shrvaše,
17 okružuju me kao voda sveudilj, optječu me svi
zajedno. 18 Udaljio si od mene prijatelja i druga: mrak
mi je znanac jedini.

89 Poučna pjesma. Ezrahijca Etana. O ljubavi
Jahvinoj pjevat ću dovijeka, kroza sva koljena
vjernost ću tvoju naviještati. 2 Ti reče: "Zavijeke je
sazdana ljubav moja!" U nebu utemelji vjernost svoju:
3 "Savez sklopih s izabranikom svojim, zakleh se
Davidu, sluzi svome: 4 tvoje potomstvo održat ću
dovijeka, za sva koljena sazdat ću prijestolje tvoje." 5
Nebesa veličaju čudesa tvoja, Jahve, i tvoju vjernost
u zboru svetih. 6 TÓa tko je u oblacima ravan Jahvi,
tko li je Jahvi sličan među sinovima Božjim? 7 Bog je
strahovit u zboru svetih, velik i strašan svima oko
sebe. 8 Jahve, Bože nad Vojskama, tko je kao ti?
Silan si, Jahve, i vjernost te okružuje. 9 Ti zapovijedaš
bučnome moru, obuzdavaš silu valova njegovih; 10
ti sasječe Rahaba i zgazi, snažnom mišicom rasu
dušmane svoje. 11 Tvoja su nebesa i tvoja je zemlja,
zemljin krug ti si sazdao i sve što je na njemu; 12
sjever i jug ti si stvorio, Tabor i Hermon kliču imenu
tvojemu. 13 Tvoja je mišica snažna, ruka čvrsta,
desnica dignuta. 14 Pravda i Pravednost temelj su
prijestolja tvoga, Ljubav i Istina koračaju pred tobom.
15 Blago narodu vičnu svetom klicanju, on hodi u
sjaju lica tvojega, Jahve, 16 u tvom se imenu raduje
svagda i tvojom se pravdom ponosi. 17 Jer ti si ures
moći njegove, po tvojoj milosti raste snaga naša. 18
Jer Jahve je štit naš, Svetac Izraelov kralj je naš. 19
Nekoć si u viđenju govorio pobožnima svojim: "Junaku
stavih krunu na glavu, izabranika iz naroda izdigoh;
20 nađoh Davida, slugu svoga, svetim ga svojim uljem
pomazah, 21 da ruka moja svagda ostane s njime
i moja mišica da ga krijepi. 22 Neće ga nadmudriti
dušmanin, niti oboriti sin bezakonja. 23 Razbit ću pred

njim protivnike njegove, pogubit ću mrzitelje njegove.
24 Vjernost moja i dobrota bit će s njime i u mome
imenu rast će mu snaga. 25 Pružit ću njegovu ruku
nad more, do Rijeke desnicu njegovu. 26 On će me
zvati: 'Oče moj! Bože moj i hridi spasa mojega.' 27 A ja
ću ga prvorođencem učiniti, najvišim među kraljevima
svijeta. 28 Njemu ću sačuvati dovijeka naklonost
svoju i Savez svoj vjeran. 29 Njegovo ću potomstvo
učiniti vječnim i prijestolje mu kao dan nebeski. 30
Ako li mu sinovi Zakon moj ostave i ne budu hodili po
naredbama mojim, 31 ako li prestupe odredbe moje i
ne budu čuvali zapovijedi mojih; 32 šibom ću kazniti
nedjelo njihovo, udarcima ljutim krivicu njihovu, 33
ali mu naklonosti svoje oduzeti neću niti ću prekršiti
vjernosti svoje. 34 Neću povrijediti Saveza svojega i
neću poreći obećanja svoga. 35 Jednom se zakleh
svetošću svojom: Davida prevariti neću: 36 potomstvo
će njegovo ostati dovijeka, prijestolje njegovo preda
mnom kao sunce, 37 ostat će dovijeka kao mjesec,
vjerni svjedok na nebu." 38 A sada ti ga odbi i odbaci,
silno se razgnjevi na pomazanika svoga. 39 Prezre
Savez sa slugom svojim i krunu njegovu do zemlje
ponizi. 40 Razvali sve zidine njegove, njegove utvrde
u ruševine baci. 41 Pljačkaju ga svi što naiđu, na ruglo
je susjedima svojim. 42 Podiže desnicu dušmana
njegovih i obradova protivnike njegove. 43 Otupi
oštricu mača njegova, u boju mu ne pomože. 44
Njegovu sjaju kraj učini, njegovo prijestolje na zemlju
obori. 45 Skratio si dane mladosti njegove, sramotom
ga pokrio. 46 TÓa dokle ćeš, Jahve? Zar ćeš se uvijek
skrivati? Hoće li gnjev tvoj k'o oganj gorjeti? 47 Sjeti
se kako je kratak život moj, kako si ljude prolazne
stvorio! 48 Tko živ smrti vidjeti neće? Tko će od ruke
Podzemlja dušu sačuvati? **(Sheol h7585)** 49 Gdje li
je, Jahve, tvoja dobrota iskonska kojom se Davidu
zakle na vjernost svoju? 50 Sjeti se, Jahve, sramote
slugu svojih: u srcu nosim svu mržnju pogana 51 s
kojom nasrću dušmani tvoji, Jahve, s kojom nasrću
na korake pomazanika tvoga. 52 Blagoslovljen Jahve
dovijeka! Tako neka bude. Amen!

90 Molitva. Mojsija, sluge Božjega. Jahve, ti nam
bijaše okrilje od koljena do koljena. 2 Prije nego
se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug
zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi! 3 Smrtnike
u prah vraćaš i veliš: "Vratite se, sinovi ljudski!" 4
Jer je tisuću godina u očima tvojim k'o jučerašnji
dan koji je minuo i kao straža noćna. 5 Razgoniš ih
k'o jutarnji san, kao trava su što se zeleni: 6 jutrom
cvate i sva se zeleni, a uvečer - već se suši i vene.
7 Zaista, izjeda nas tvoja srdžba i zbunjuje ljutina
tvoja. 8 Naše si grijehe stavio pred svoje oči, naše
potajne grijehe na svjetlost lica svojega. 9 Jer svi naši
dani prođoše u gnjevu tvojemu, kao uzdah dovršismo
godine svoje. 10 Zbroj naše dobi sedamdeset je
godina, ako smo snažni, i osamdeset; a većina od
njih muka je i ništavost: jer prolaze brzo i mi letimo
odavle. 11 Tko će mjeriti žestinu gnjeva tvojega, tko
proniknuti srdžbu tvoju? 12 Nauči nas dane naše
brojiti, da steknemo mudro srce. 13 Vrati se k nama,
Jahve! TÓa dokle ćeš? Milostiv budi slugama svojim!
14 Jutrom nas nasiti smilovanjem svojim, da kličemo i
da se veselimo u sve dane! 15 Obraduj nas za dane
kad si nas šibao, za ljeta kad smo stradali! 16 Neka
se na slugama tvojim pokaže djelo tvoje i tvoja slava
na djeci njihovoj! 17 Dobrota Jahve, Boga našega,
nek' bude nad nama daj da nam uspije djelo naših
ruku, djelo ruku naših nek' uspije.

91 Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što
počivaš u sjeni Svemogućega, 2 reci Jahvi:
"Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se
uzdam!" 3 Jer on će te osloboditi od zamke ptičarske,
od kuge pogubne. 4 Svojim će te krilima zaštititi i
pod njegova ćeš se krila skloniti: Vjernost je njegova
štit i obrana! 5 Nećeš se bojati strašila noćnoga ni
strelice što leti danju, 6 ni kuge što se šulja kroz
tmine, ni pošasti što hara o podne. 7 Pa nek' padaju
tisuće kraj tebe, deseci tisuća s desne tvoje, tebi
se neće primaći! 8 Tek što okom pogledaš, već ćeš
vidjeti plaću grešnika. 9 Jer Jahve je zaklon tvoj,
Višnjega odabra sebi za okrilje. 10 Neće te snaći
nesreća, nevolja se neće prikučiti šatoru tvojemu.
11 Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na
svim putima tvojim. 12 Na rukama će te nositi da se
ne spotakneš o kamen. 13 Nogom ćeš gaziti lava i
ljuticu, zgazit ćeš lavića i zmiju. 14 Izbavit ću ga jer
me ljubi, zakrilit ga jer poznaje ime moje. 15 Zazvat
će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit
ću ga i proslaviti. 16 Nasitit ću ga danima mnogim,
pokazat' mu spasenje svoje."

92 Psalam. Pjesma. Za dan subotnji. Dobro je
slaviti Jahvu, pjevati imenu tvome, Svevišnji; 2
naviještati jutrom ljubav tvoju i noću vjernost tvoju, 3
uz harfu od deset žica i liru, s pjesmom uz citaru.
4 Obradovao si me djelima svojim, o Jahve, kličem
zbog djela ruku tvojih. 5 Kako su silna djela tvoja, o
Jahve, i duboki naumi tvoji! 6 Bezuman čovjek ne
spoznaje, luđak ne shvaća. 7 Sve ako bi bezbošci
nicali k'o trava i cvali svi što zlo čine, određeni su
za vječnu propast; 8 a ti, Jahve, dovijeka uzvišen
ostaješ. 9 Doista, dušmani tvoji, o Jahve, tvoji će

dušmani propasti; raspršit će se svi što čine zlo. 10
Rog si mi digao k'o u bivola, pomazao me uljem
prečistim; 11 i oko mi s visoka gleda dušmane i
uho mirno sluša o onima što na me ustaju. 12 K'o
palma cvate pravednik i raste k'o cedar libanonski. 13
Zasađeni u Domu Jahvinu, cvatu u dvorima Boga
našega. 14 Rod donose i u starosti, sočni i puni
svježine: 15 da navijeste kako je pravedan Jahve,
Hrid moja, onaj na kome nema nepravde.

93 Jahve kraljuje, u sjaj zaodjeven, Jahve
zaodjeven moći i opasan. Čvrsto stoji krug
zemaljski, neće se poljuljati. 2 Čvrsto je prijestolje
tvoje odiskona, ti si od vječnosti! 3 Rijeke podižu,
Jahve, rijeke podižu glase svoje, rijeke podižu svoj
bučni huk. 4 Jači od glasova voda golemih, silniji od
bijesnoga mora: silan je Jahve u visinama. 5 Tvoja su
obećanja vjere predostojna, svetost je ures Doma
tvojega, Jahve, u sve dane!

94 Bože osvetniče, Jahve, Bože osvetniče, pokaži
se. 2 Ustani ti što sudiš zemlju, po zasluzi plati
oholima! 3 Dokle će bezbošci, Jahve, dokle će se
bezbošci hvastati? 4 Dokle će brbljati, drsko govoriti,
dokle će se bezakonici hvastati? 5 Tlače narod
tvoj, Jahve, i baštinu tvoju pritišću; 6 kolju udovicu i
pridošlicu, sirotama život oduzimlju 7 i govore: “Jahve
ne vidi! Ne opaža Bog Jakovljev!” 8 Shvatite, lude u
narodu: bezumni, kad ćete se urazumiti? 9 Onaj što
uho zasadi da ne čuje? Koji stvori oko da ne vidi?
10 Onaj što odgaja narode da ne kazni - Onaj što
ljude uči mudrosti? 11 Jahve poznaje namisli ljudske:
one su isprazne. 12 Blago onom koga ti poučavaš,
Jahve, i učiš Zakonu svojemu: 13 da mu mir udijeliš
od nesretnih dana, dok se grob kopa zlikovcu. 14 Jer
neće Jahve odbaciti naroda svojega i svoje baštine
neće napustiti; 15 jer će se pravo dosuditi pravednosti
i za njom će ići svi čestiti srcem. 16 Tko će ustati za
me protiv zlotvora? Tko će se zauzeti za me protiv
zločinaca? 17 Da mi Jahve ne pomaže, brzo bih sišao
u mjesto tišine. 18 Čim pomislim: “Noga mi posrće”,
dobrota me tvoja, o Jahve, podupire. 19 Kad se skupe
tjeskobe u srcu mome, tvoje mi utjehe dušu vesele.
20 Zar je bezbožno sudište u savezu s tobom kad
nevolje stvara pod izlikom zakona? 21 Nek' samo
pritišću dušu pravednog, nek' osuđuju krv nedužnu:
22 Jahve mi je utvrda, Bog - hrid utočišta moga. 23
Platit će im bezakonje njihovo, njihovom će ih zloćom
istrijebiti, istrijebit će ih Jahve, Bog naš.

95 Dođite, kličimo Jahvi, uzvikujmo Hridi, Spasitelju
svome! 2 Pred lice mu stupimo s hvalama,
kličimo mu u pjesmama! 3 Jer velik je Jahve, Bog
naš, Kralj veliki nad svim bogovima. 4 U njegovoj su
ruci zemaljske dubine, njegovi su vrhunci planina.
5 Njegovo je more, on ga je stvorio, i kopno koje
načiniše ruke njegove. 6 Dođite, prignimo koljena i
padnimo nice, poklonimo se Jahvi koji nas stvori! 7 Jer
on je Bog naš, a mi narod paše njegove, ovce što on
ih čuva. O, da danas glas mu poslušate: 8 “Ne budite
srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji 9
gdje me iskušavahu očevi vaši premda vidješe djela
moja. 10 Četrdeset ljeta jadio me naraštaj onaj, pa
rekoh: 'Narod su nestalna srca i ne promiču moje
putove.' 11 Stog se zakleh u svom gnjevu: 'Nikad
neće ući u moj pokoj!'”

96 Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva
zemljo! 2 Pjevajte Jahvi, hvalite ime njegovo!
Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo, 3 kazujte
poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa
njegova. 4 Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji
od svih bogova! 5 Ništavni su svi bozi naroda. Jahve
stvori nebesa! 6 Slava je i veličanstvo pred njim,
(sila) i sjaj u Svetištu njegovu. 7 Dajte Jahvi, narodna
plemena, dajte Jahvi slavu i silu! 8 Dajte Jahvi slavu
imena njegova! Prinosite žrtvu i uđite u dvorove
njegove, 9 poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove.
Strepi pred njim, zemljo sva! 10 Nek' se govori među
poganima: “Jahve kraljuje!” Svijet on učvrsti da se ne
pomakne, narodima pravedno upravlja. 11 Raduj se,
nebo, i kliči, zemljo! Neka huči more i što je u njemu!
12 Nek' se raduje polje i što je na njemu, neka klikće
šumsko drveće 13 pred Jahvom, jer dolazi, jer dolazi
suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u
istini svojoj.

97 Jahve kraljuje: neka kliče zemlja, nek' se vesele
otoci mnogi! 2 Oblak i tama ovijaju njega, pravda
i pravo temelji su prijestolja njegova. 3 Oganj ide
pred njim i sažiže okolo dušmane njegove. 4 Munje
mu svijet osvjetljuju; zemlja to vidi i strepi. 5 Brda se
tope pred Jahvom k'o vosak, pred vladarom zemlje
sve. 6 Nebesa navješćuju pravednost njegovu, svi
narodi gledaju mu slavu. 7 Nek' se postide svi što
likove štuju i koji se hvale kumirima. Poklonite mu
se, svi bozi! 8 Sion radostan sluša, gradovi Judini
kliču zbog tvojih sudova, o Jahve! 9 Jer ti si, o Jahve,
Svevišnji - nad svom zemljom, visoko, visoko nad
bozima svima. 10 Jahve ljubi one koji mrze na zlo, on
čuva duše pobožnika svojih, izbavlja ih iz ruku opakih.
11 Svjetlost sviće pravedniku i radost čestitima u srcu.

12 Radujte se, pravednici, u Jahvi, slavite sveto ime
njegovo!

98 Psalam. Pjevajte Jahvi pjesmu novu, jer učini
djela čudesna. Pobjedu mu pribavi desnica
njegova i sveta mišica njegova. 2 Jahve obznani
spasenje svoje, pred poganima pravednost objavi. 3
Spomenu se dobrote i vjernosti prema domu Izraelovu.
Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga našega. 4
Sva zemljo, poklikni Jahvi, raduj se, kliči i pjevaj! 5
Zapjevajte Jahvi uz citaru, uz citaru i uza zvuke harfe;
6 uz trublje i zvuke rogova: kličite Jahvi kralju! 7 Neka
huči more i što je u njemu, krug zemaljski i stanovnici
njegovi! 8 Rijeke nek' plješću rukama, zajedno s
njima neka se brda raduju! 9 Jer Jahve dolazi, dolazi
suditi zemlji. Vladat će krugom zemaljskim po pravdi i
pucima po pravici.

99 Jahve kraljuje - nek' zadršću narodi; sjedi nad
kerubima - zemlja nek' se potrese! 2 Velik je
Jahve na Sionu, uzvišen nada sve narode. 3 Nek'
slave ime tvoje veliko i strašno: ono je sveto! 4 Ti
kralj si moćan koji ljubiš što je pravo, pravednost ti si
utvrdio, pravo i pravednost vršiš u Jakovu. 5 Uzvisujte
Jahvu, Boga našega, padnite pred podnožje njegovo:
ono je sveto. 6 Mojsije i Aron među svećenicima
njegovim i Samuel među onima koji zazivaju ime
njegovo: zazivahu Jahvu, i on ih usliša. 7 Iz stupa od
oblaka govoraše njima: slušahu zapovijedi njegove
i odredbe što ih dade. 8 Jahve, Bože naš, ti si
ih uslišivao; Bože, milostiv si bio njima premda si
kažnjavao grijehe njihove. 9 Uzvisujte Jahvu, Boga
našega, padnite pred svetu goru njegovu: jer svet je
Jahve, Bog naš.

100 Psalam. Zahvalnica. Kliči Jahvi, zemljo sva!
2 Služite Jahvi u veselju! Pred lice mu dođite
s radosnim klicanjem! 3 Znajte da je Jahve Bog:
on nas stvori, i mi smo njegovi, njegov smo narod
i ovce paše njegove. 4 Uđite s hvalama na vrata
njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime
mu slavite! 5 Jer dobar je Jahve, dovijeka je ljubav
njegova, od koljena do koljena vjernost njegova.

101 Davidov. Psalam. Da zapjevam o dobroti i
pravdi, tebi, Jahve, da zasviram! 2 Razmatrat
ću put savršenstva: kad li ćeš k meni doći? Hodit ću
u nedužnosti srca u domu svojemu. 3 Neću stavljati
pred oči svoje ništa opako. Mrzim čovjeka koji čini
zlo: on neće biti uza me. 4 Opako će srce biti daleko
od mene; o zlu neću da znadem. 5 Tko kleveće
bližnjeg u potaji, toga ću pogubiti. Čovjeka oholih očiju
i srca naduta ja ne podnosim. 6 Pogled upravljam k
vjernima na zemlji da sa mnom stanuju. Tko hodi
putem nedužnim taj će mi služiti. 7 Neće prebivati u
kući mojoj tko spletke snuje. Tko govori laži, neće
opstati pred mojim očima. 8 Svaki ću dan istrebljivati
sve zlikovce u zemlji; iskorijenit ću iz grada Jahvina
sve koji čine bezakonje.

102 Molitva nevoljnika koji je klonuo pa svoju tugu
izlijeva Jahve, usliši molitvu moju, i vapaj moj
k tebi da dođe! 2 Nemoj sakrivati lice od mene u
dan moje nevolje! Prigni k meni uho svoje: kad te
prizovem, brzo me usliši! 3 Jer moji dani nestaju
poput dima, a moje kosti gore kao oganj. 4 Srce mi se
suši kao pokošena trava i kruh svoj zaboravljam jesti.
5 Od snažnih jecaja mojih kosti mi uz kožu prionuše.
6 Sličan sam čaplji u pustinji, postah k'o ćuk na pustoj
razvalini. 7 Ne nalazim sna i uzdišem k'o samotan
vrabac na krovu. 8 Svagda me grde dušmani moji;
mnome se proklinju što bjesne na me. 9 Pepeo jedem
poput kruha, a piće svoje miješam sa suzama 10
zbog tvoje ljutine i gnjeva, jer si me digao i bacio. 11
Moji su dani k'o oduljena sjena, a ja se, gle, sušim
poput trave. 12 A ti, o Jahve, ostaješ dovijeka i tvoje
ime kroza sva koljena. 13 Ustani, smiluj se Sionu:
vrijeme je da mu se smiluješ - sada je čas! 14 Jer milo
je slugama tvojim kamenje njegovo, žale ruševine
njegove. 15 Tad će se pogani bojati, Jahve, imena
tvojega i svi kraljevi zemlje slave tvoje 16 kad Jahve
opet sazda Sion, kad se pokaže u slavi svojoj, 17
kad se osvrne na prošnju ubogih i ne prezre molitve
njihove. 18 Nek' se zapiše ovo za budući naraštaj,
puk što nastane neka hvali Jahvu. 19 Jer Jahve gleda
sa svog uzvišenog svetišta, s nebesa na zemlju gleda
20 da čuje jauke sužnjeva, da izbavi smrti predane, 21
da se na Sionu navijesti ime Jahvino i njegova hvala
u Jeruzalemu 22 kad se narodi skupe i kraljevstva da
služe Jahvi. 23 Putem je istrošio sile moje, skratio mi
dane. 24 Rekoh: “Bože moj, nemoj me uzeti u sredini
dana mojih! Kroza sva koljena traju godine tvoje. 25 U
početku utemelji zemlju, i nebo je djelo ruku tvojih. 26
Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća.
Mijenjaš ih poput haljine i nestaju: 27 ti si uvijek isti
- godinama tvojim nema kraja. 28 Djeca će tvojih
slugu živjeti u miru i potomstvo će njihovo trajati pred
tobom.

103 Davidov. Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja,
i sve što je u meni, sveto ime njegovo!
2 Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi
dobročinstva njegova: 3 on ti otpušta sve grijehe tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje; 4 on ti od propasti

čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; 5 život ti
ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja. 6
Jahve čini pravedna djela i potlačenima vraća pravicu,
7 Mojsiju objavi putove svoje, sinovima Izraelovim
djela svoja. 8 Milosrdan i milostiv je Jahve, spor na
srdžbu i vrlo dobrostiv. 9 Jarostan nije za vječna
vremena niti dovijeka plamti srdžba njegova. 10 Ne
postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća
po našim krivnjama. 11 Jer kako je nebo visoko
nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga
se boje. 12 Kako je istok daleko od zapada, tako
udaljuje od nas bezakonja naša. 13 Kako se otac
smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što
ga se boje. 14 Jer dobro zna kako smo sazdani,
spominje se da smo prašina. 15 Dani su čovjekovi
kao sijeno, cvate k'o cvijetak na njivi; 16 jedva ga
dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više ni
mjesto njegovo. 17 Al' ljubav Jahvina vječna je nad
onima što ga se boje i njegova pravda nad sinovima
sinova, 18 nad onima što njegov Savez čuvaju i
pamte mu zapovijedi da ih izvrše. 19 Jahve u nebu
postavi prijestolje svoje, i kraljevska vlast svemir mu
obuhvaća. 20 Blagoslivljajte Jahvu, svi anđeli njegovi,
vi jaki u sili, što izvršujete naredbe njegove, poslušni
riječi njegovoj! 21 Blagoslivljajte Jahvu, sve vojske
njegove, sluge njegove koje činite volju njegovu! 22
Blagoslivljajte Jahvu, sva djela njegova, na svakome
mjestu vlasti njegove: blagoslivljaj Jahvu, dušo moja!

104 Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, Jahve, Bože
moj, silno si velik! Odjeven veličanstvom i
ljepotom, 2 svjetlošću ogrnut kao plaštem! Nebo si
razapeo kao šator, 3 na vodama sagradio dvorove
svoje. Od oblaka praviš kola svoja, na krilima vjetrova
putuješ. 4 Vjetrove uzimaš za glasnike, a žarki oganj
za slugu svojega. 5 Zemlju si stavio na stupove
njene: neće se poljuljati u vijeke vjekova, 6 pokrio
si je vodama bezdanim k'o haljinom, iznad bregova
stajahu vode; 7 na tvoju se prijetnju povukoše, od
tvoje grmljavine zadrhtaše. 8 Bregovi se digoše,
doline spustiše na mjesto koje si im odredio. 9
Odredio si granicu koju ne smiju prijeći, da opet ne
pokriju zemlju. 10 Izvore svraćaš u potoke što žubore
među brdima. 11 Oni poje sve živine poljske, divlji
magarci žeđ gase u njima. 12 Uz njih se gnijezde
ptice nebeske i pjevaju među granama. 13 Ti natapaš
bregove iz dvorova svojih, zemlja se nasićuje plodom
tvojih ruku. 14 Ti daješ te niče trava za stoku i bilje
na korist čovjeku da izvede kruh iz zemlje 15 i vino
što razvedruje srce čovječje; da uljem lice osvježi i
da kruh okrijepi srce čovjeku. 16 Stabla se Jahvina
napajaju hranom, cedri libanonski koje on zasadi. 17
Ondje se ptice gnijezde, u čempresu dom je rodin.
18 Visoki bregovi daju kozorogu a pećine jazavcu
sklonište. 19 Ti si stvorio mjesec da označuje vremena
i sunce znade kada ima zaći. 20 Kad razastreš tmine
i noć se spusti, tad se šuljaju u njoj životinje šumske.
21 Lavići riču za plijenom i od Boga hranu traže. 22
Kad sunce ograne, nestaju i liježu na ležaje. 23 Tad
čovjek izlazi na dnevni posao i na rad do večeri.
24 Kako su brojna tvoja djela, o Jahve! Sve si to
mudro učinio: puna je zemlja stvorenja tvojih. 25
Eno mora, velika i široka, u njemu vrve gmazovi bez
broja, životinje male i velike. 26 Onud prolaze nemani,
Levijatan kojeg stvori da se igra u njemu. 27 I sva
ova bića željno čekaju da ih nahraniš na vrijeme. 28
Daješ li im, tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se
dobrima. 29 Sakriješ li lice svoje, tad se rastuže; ako
dah im oduzmeš, ugibaju i opet se u prah vraćaju. 30
Pošalješ li dah svoj, opet nastaju, i tako obnavljaš lice
zemlje. 31 Neka dovijeka traje slava Jahvina: nek'
se raduje Jahve u djelima svojim! 32 On pogleda
zemlju i ona se potrese, dotakne bregove, oni se
zadime. 33 Pjevat ću Jahvi dokle god živim, svirat ću
Bogu svome dokle god me bude. 34 Bilo mu milo
pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi. 35 Nek'
zločinci sa zemlje nestanu i bezbožnika nek' više ne
bude! Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja! Aleluja!

105 Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime, navješćujte
među narodima djela njegova! 2 Pjevajte mu,
svirajte mu, pripovijedajte sva njegova čudesa! 3
Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje
srce onih što traže Jahvu! 4 Tražite Jahvu i njegovu
snagu, tražite svagda njegovo lice! 5 Sjetite se čudesa
koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih! 6
Abrahamov rod sluga je njegov, sinovi Jakovljevi
njegovi izabranici! 7 On je Jahve, Bog naš; po svoj su
zemlji njegovi sudovi! 8 On se uvijek sjeća svojega
Saveza, riječi koju dade tisući naraštaja: 9 Saveza
koji sklopi s Abrahamom i zakletve svoje Izaku. 10
Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni Savez,
11 govoreći: “Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u
baštinu vašu.” 12 Kad ih još bješe malo na broju, vrlo
malo, i kad bjehu pridošlice u njoj, 13 išli su od naroda
do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu,
14 ali ne dopusti nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog
njih kraljeve: 15 “Ne dirajte u moje pomazanike, ne
nanosite zla mojim prorocima!” 16 I on pozva glad
na zemlju, sve zalihe uništi krušne. 17 Pred njima
čovjeka posla: Josip u ropstvo bijaše prodan. 18
Sputaše uzama noge njegove, u gvožđe mu vrat

staviše, 19 dok se ne ispuni proroštvo njegovo,
Jahvina ga riječ potvrdi. 20 Kralj naredi da ga driješe,
narÄodÄa poglavar oslobodi njega. 21 Za domaćina
ga stavi kući svojoj, za nadstojnika sveg imanja
svoga, 22 da velikaše njegove po volji uči i starce
njegove mudrosti da vodi. 23 Tad Izrael u Egipat
uđe, Jakov došljak bješe u Kamovoj zemlji. 24 Narod
svoj umnoži veoma, učini ga jačim od dušmana. 25
Okrenu im srce da zamrze narod njegov, da slugama
njegovim opaki budu. 26 Mojsija posla, slugu svoga,
Arona, kog odabra. 27 Činjahu među njima znake
njegove i čudesa u Kamovoj zemlji. 28 Posla tmine,
i smrknu se, al' prkosiše oni riječima njegovim. 29
U krv im vode prometnu i pobi ribe njihove. 30
Zemljom im žabe provrvješe, prodriješe i u dvore
kraljevske. 31 Reče, i muha roj doletje i komarci
u sve kraje njine. 32 Mjesto kiše grÓad im dade,
ognjene munje po njihovoj zemlji. 33 Udari im lozu i
smokve, polomi stabla u krajima njinim. 34 Reče, i
skakavci dođoše i bezbrojne gusjenice s njima. 35
U zemlji im proždriješe svu bilinu, proždriješe rod
njihovih njiva. 36 Pobi sve prvorođene u njihovoj
zemlji, sve prvine snage njihove. 37 Izvede ih sa
srebrom i zlatom; u plemenima njinim bolesnih ne
bješe. 38 Odlasku njihovu Egipat se obradova, jer
ga od njih strah spopade. 39 Rasprostro je oblak
kao pokrov i oganj da se obnoć sja. 40 Zamoliše, i
dovede prepelice, nebeskim ih kruhom tad nahrani.
41 Hrid rascijepi, i provri voda, pustinjom poteče kao
rijeka. 42 Tad se sjeti svete riječi svoje što je zada
sluzi svome Abrahamu. 43 Puk svoj s klicanjem
izvede i s veseljem izabrane svoje. 44 I dade im
zemlje poganske, trud naroda baštiniše, 45 da čuvaju
naredbe njegove i zakone da mu paze. Aleluja!

106 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je
vječna ljubav njegova! 2 Tko će izreć' djela
moći Jahvine, tko li mu iskazat' sve pohvale? 3
Blaženi što drže naredbe njegove i čine pravo u svako
doba! 4 Sjeti me se, Jahve, po dobroti prema svome
puku, pohodi me spasenjem svojim 5 da uživam sreću
izabranih tvojih, da se radujem radosti naroda tvoga,
da tvojom se baštinom ponosim. 6 Zgriješismo kao
oci naši, činismo bezakonje, bezbožno radismo. 7 Oci
naši u Egiptu, nehajni za čudesa tvoja, ne spominjahu
se velike ljubavi tvoje, već na Svevišnjeg digoše se
na Crvenom moru. 8 Al' on ih izbavi rad' imena svoga
da pokaže silu svoju. 9 Zapovjedi Crvenome moru,
i presahnu ono, provede ih izmed valÄa kao kroz
pustinju. 10 Iz ruku mrzitelja njih izbavi, oslobodi iz
ruku dušmana. 11 I prekriše vode neprijatelje njine,
ne ostade nijednoga od njih. 12 Vjerovahu riječima
njegovim i hvale mu pjevahu. 13 Zaboraviše brzo djela
njegova, ne uzdaše se u volju njegovu. 14 Pohlepi
se daše u pustinji, iskušavahu Boga u samoći. 15
I dade im što iskahu, al' u duše njine on groznicu
posla. 16 Zavidješe tada Mojsiju u taboru, Aronu, kog
posveti Jahve. 17 Otvori se zemlja, Datana proždrije,
Abiramovo pokri mnoštvo. 18 Oganj pade na sve
mnoštvo njino i zlotvore plamen sažga. 19 Načiniše
tele na Horebu, klanjahu se liku od zlata slivenu.
20 Zamijeniše Slavu svoju likom bika što proždire
travu. 21 Zaboraviše Boga, koji ih izbavi u Egiptu
znamenja čineći 22 i čudesa u Kamovoj zemlji i
strahote na Crvenome moru. 23 Već namisli da ih
satre, al' Mojsije, izabranik njegov, zauze se za njih
da srdžbu mu odvrati, te ih ne uništi. 24 Prezreše
oni zemlju željkovanu ne vjerujuć' njegovoj riječi. 25
Mrmljahu pod šatorima svojim, ne poslušaše glasa
Jahvina. 26 Zakle se tada podignutom rukom: sve će
ih pokosit' u pustinji, 27 potomstvo njino među' narode
razbacat', njih razasut' po zemljama. 28 Posvetiše se
Baal Peoru i jedoše žrtve bogova mrtvih. 29 Razjariše
ga nedjelima svojim, i on na njih pošast baci. 30
Al' se Pinhas diže, sud izvrši i pošasti nesta tada.
31 U zasluge to mu uđe u sva pokoljenja dovijeka.
32 Razjariše ga opet kraj voda meripskih, i Mojsija
zlo pogodi zbog njih, 33 jer mu duh već ogorčiše,
nesmotrenu riječ izusti. 34 I ne istrijebiše naroda za
koje im Jahve bješe naredio. 35 S poganima miješahu
se, naučiše djela njina. 36 Štovahu likove njihove,
koji im postaše zamka. 37 Žrtvovahu sinove svoje
i svoje kćeri zlodusima. 38 Prolijevahu krv nevinu,
krv sinova i kćeri svojih, koje žrtvovahu likovima
kanaanskim. Zemlja bješe krvlju okaljana, 39 djelima
se svojim uprljaše, učiniše preljub svojim nedjelima.
40 Na svoj narod Jahve srdžbom planu, zgadi mu se
njegova baština. 41 Predade ih u ruke pogana te
vladahu njima mrzitelji njini. 42 Mučili ih neprijatelji i
tlačili rukom svojom. 43 Prečesto ih izbavljaše, al'
ga razjariše naumima svojim: pokošeni bjehu za
bezakonja svoja. 44 On pogleda opet na nevolju
njinu kad njihove molitve začu 45 i sjeti se svog
Saveza s njima, sažali se na njih u velikom milosrđu
svome. 46 Učini da nađu milost u onih što ih bjehu
zarobili. 47 Spasi nas, Jahve, Bože naš, i saberi nas
od bezbožnih naroda da slavimo tvoje sveto ime, da
se tvojom slavom ponosimo. 48 Blagoslovljen Jahve,
Bog Izraelov, od vijeka dovijeka! I sav narod neka
kaže: “Amen! Aleluja!”

107 Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je dovijeka ljubav
njegova! 2 Tako nek' reknu svi otkupljenici
koje Jahve otkupi iz ruke dušmanske 3 i koje skupi iz
svih zemalja, s istoka i sa zapada, sa sjevera i s juga.
4 Lutahu pustinjom, u samoći pustoj, puta ne nalazeć'
do naseljena grada. 5 Gladni su bili, žeđu izmoreni,
duša je klonula u njima. 6 Tada zavapiše Jahvi u
svojoj tjeskobi, i on ih istrže iz svih nevolja. 7 Pravim ih
putem pÓovede da stignu ka gradu naseljenu. 8 Neka
hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova
sinovima ljudskim! 9 Jer gladnu dušu on nasiti, dušu
izgladnjelu on napuni dobrima. 10 U mraku sjeđahu i
u tmini, sputani bijedom i gvožđima, 11 jer su prkosili
besjedama Božjim i prezreli naum Svevišnjega. 12
Srce im stoga skrši patnjama: posrtahu, a ne bješe
nikog da im pomogne. 13 Tada zavapiše Jahvi u
svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja. 14 Izvede
ih iz tmina i mraka, raskide okove njihove. 15 Neka
hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova
sinovima ljudskim! 16 Jer razbi vrata mjedena i
gvozdene polomi zasune. 17 Zbog svojih bezakonja
bolovahu oni, ispaštajuć' svoje opačine: 18 svako se
jelo gadilo duši njihovoj, do vrata smrti oni dođoše. 19
Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže
iz svih nevolja. 20 Riječ svoju posla da ih ozdravi i
život im spasi od jame grobne. 21 Neka hvale Jahvu
za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima
ljudskim! 22 Nek' prinose žrtve zahvalnice i kličući nek'
djela njegova kazuju! 23 Oni koji lađama zaploviše
morem da po vodama silnim trguju: 24 oni vidješe
djela Jahvina, čudesa njegova na pučini. 25 On reče i
olujni se vjetar uzvitla što u visinu diže valove mora.
26 Do neba se dizahu, u bezdan se spuštahu, u nevolji
duša im ginula. 27 Teturahu i posrtahu kao pijani,
sva ih je mudrost izdala. 28 Tada zavapiše Jahvi u
svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja. 29 Smiri
oluju u tih povjetarac, valovi morski umukoše. 30
Obradovaše se tišini, u željenu luku on ih povede. 31
Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa
njegova sinovima ljudskim! 32 Neka ga uzvisuju u
narodnom zboru, neka ga hvale u vijeću staraca!
33 On pretvori rijeke u pustinju, a izvore vodene u
žednu zemlju; 34 plodonosnu zemlju u slanu pustaru
zbog zloće žitelja njezinih. 35 On obrati pustinju u
jezero, a zemlju suhu u vodene izvore 36 i naseli
ondje izgladnjele te podigoše grad gdje će živjeti. 37
Zasijaše njive, posadiše vinograde što im doniješe
obilnu ljetinu. 38 I on ih blagoslovi te se namnožiše
silno i stada im se ne smanjiše. 39 Prorijeđeni bjehu i
prezreni pod teretom patnja i nevolja. 40 Onaj što
izlijeva prezir na knezove pusti ih da po bespuću
pustom lutaju. 41 Iz nevolje pÓodiže ubogog i obitelji
k'o stada ÓumnožÄi. 42 Videć' to, čestiti neka se
raduju, a zloća neka sebi usta začepi! 43 Tko je
mudar nek' o svemu tom razmišlja i nek' uvidi dobrotu
Jahvinu!

108 Pjesma. Psalam. Davidov. Moje je srce
sigurno, Bože, sigurno je srce moje: pjevat
ću i svirati. 2 Probudi se, dušo moja! Probudi se,
harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju. 3 Hvalit ću
te, Jahve, među narodima, među pucima tebi ću
pjevati, 4 jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka
tvoja vjernost. 5 Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava
tvoja nek' je nad svom zemljom! 6 Da ti se ljubimci
izbave, desnicom pomozi, usliši nas! 7 Bog reče u
svom Svetištu: “Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu ću
Sukot izmjeriti. 8 Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim
mi kaciga, Judeja žezlo moje! 9 Moab je sud iz kojeg
se umivam, na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem
slaviti pobjedu!” 10 Tko će me dovesti do utvrđena
grada, tko će me dovesti do Edoma? 11 Zar nećeš ti,
o Bože, što nas odbaci? Zar nećeš više, Bože, sa
četama našim? 12 Pomozi nam protiv dušmana, jer je
ljudska pomoć ništavna! 13 S Božjom pomoću hrabro
ćemo se boriti, Bog će zgaziti naše dušmane.

109 Zborovođi. Psalam. Davidov. Bože, diko moja,
nemoj šutjeti! 2 Usta bezbožna i prijevarna na
me se otvaraju, govore mi jezikom lažljivim, 3 riječima
me mržnje okružuju, bezrazložno me napadaju. 4 Za
moju me ljubav oni optužuju, a ja se samo molim. 5
Uzvraćaju mi zlo za dobro, mržnju za ljubav moju. 6
“Digni protiv njega bezbožnika i tužitelj nek' mu stane
zdesna! 7 Kad mu se bude sudilo, nek' bude osuđen,
i molitva mu se za grijeh uzela! 8 Dani njegovi nek'
budu malobrojni, njegovu službu nek' dobije drugi! 9
Djeca njegova nek' postanu siročad, a njegova žena
udovica! 10 Nek' mu djeca budu skitnice, prosjaci, nek'
budu bačena iz opustjelih domova! 11 Nek' mu lihvar
prigrabi sav posjed, tuđinci nek' razgrabe plod muke
njegove! 12 Nitko ne imao prema njemu samilosti,
nitko se ne smilovao siročadi njegovoj! 13 Neka mu
se zatre potomstvo, u drugome koljenu neka se utrne
ime njegovo! 14 Spominjao se Jahve grijeha njegovih,
i grijeh njegove majke nek' se ne izbriše: 15 nek
budu svagda Jahvi pred očima! Neka se sa zemlje
izbriše spomen njihov!” 16 Jer se ne spomenu da čini
milosrđe, već proganjaše bijedna i uboga i u smrt
gonjaše čovjeka srca shrvana. 17 Prokletstvo je ljubio,
pa neka ga stigne; blagoslova ne htjede, daleko nek'
je od njega! 18 Prokletstvom nek' se odjene kao
haljinom, neka kao voda uđe u njega i kao ulje u

kosti njegove. 19 Bilo mu haljinom kojom se pokriva,
pojas kojim se svagda paše! 20 Tako nek' plati Jahve
tužiteljima mojim koji zlo govore protiv duše moje! 21
A ti, Jahve, Gospode, rad imena svog zauzmi se za
me, spasi me jer je dobrostiva ljubav tvoja! 22 Jer
bijedan sam i ubog, i srce je moje ranjeno u meni. 23
K'o sjena što se naginje ja nestajem, progone me
kao skakavca. 24 Od posta mi koljena klecaju i tijelo
moje omrša. 25 Ruglom sam njima postao, kimaju
glavom kad me vide. 26 Pomozi mi, Jahve, Bože moj,
po doborti me svojoj spasi! 27 Nek' upoznaju da je
ovo ruka tvoja i da si ti ovo učinio, Jahve! 28 Oni nek'
proklinju, ti blagoslivljaj; nek' se postide koji se na
me podižu, a sluga tvoj nek' se raduje! 29 Stidom
nek' se odjenu tužitelji moji i sramotom svojom nek'
se k'o plaštem pokriju! 30 Slavit ću Jahvu iz svega
grla i hvalit' ga u veliku mnoštvu 31 jer stoji s desne
siromahu da mu dušu spasi od sudaca.

110 Psalam. Davidov. Riječ Jahvina Gospodinu
mojemu: "Sjedi mi zdesna dok ne položim
dušmane za podnožje tvojim nogama! 2 Žezlo tvoje
moći protegnut će Jahve sa Siona: vladaj posred
svojih neprijatelja! 3 Spreman je tvoj narod u svetim
odorama za dan tvog junaštva: kao rosa iz krila
zorina uza te su mladi ratnici." 4 Zakleo se Jahve
i neće se pokajati: "Dovijeka ti si svećenik po redu
Melkisedekovu!" 5 Gospodin ti je zdesna, on će
oboriti kraljeve u dan gnjeva svojega. 6 On će sudit'
narodima: bit će trupla na gomile, po svoj zemlji
raskoljenih glava. 7 Na putu će se napit' iz potoka,
visoko će dignuti glavu.

111 Aleluja! ALEF Hvalit ću Jahvu svim srcem
svojim BET u zboru pravednika, u zajednici
njihovoj. 2 GIMEL Silna su djela Jahvina, DALET nek'
razmišljaju o njima svi koji ih ljube. 3 HE Sjajno je i
veličanstveno djelo njegovo, VAU i pravda njegova
ostaje dovijeka. 4 ZAJIN Čudesima svojim spomen
postavi, HET blag je Jahve i milosrdan. 5 TET Hranu
dade štovateljima svojim, JOD dovijeka se sjeća
svoga Saveza. 6 KAF Silna djela svoja objavi svom
narodu, LAMED u posjed im dade zemlju pogana. 7
MEM Djela ruku njegovih vjernost su i pravednost,
NUN stalne su sve naredbe njegove, 8 SAMEK
utvrđene za sva vremena, dovijeka, AJIN sazdane
na istini i na pravdi. 9 PE On posla spasenje svom
narodu, SADE Savez svoj postavi zauvijek: KOF sveto
je i časno ime njegovo! 10 REŠ Početak mudrosti
strah Gospodnji! ŠIN Mudro čine koji ga poštuju. TAU
Slava njegova ostaje dovijeka!

112 Aleluja! ALEF Blago čovjeku koji se boji Jahve
BET i koji uživa u naredbama njegovim: 2
GIMEL moćno će mu biti na zemlji potomstvo, DALET
na pravednu će pokoljenju počivati blagoslov. 3 HE
Blagostanje i bogatstvo bit će u domu njegovu, VAU
njegova pravednost ostaje dovijeka. 4 ZAJIN Čestitima
sviće k'o svjetlost u tami: HET blag, milosrdan i
pravedan Jahve. 5 TET Dobro je čovjeku koji je
milostiv i daje u zajam, JOD koji poslove svoje obavlja
pravedno. 6 KAF Dovijeka neće on posrnuti: LAMED
u vječnome će spomenu biti pravednik. 7 MEM
Žalosne se vijesti neće bojati, NUN mirno je njegovo
srce uzdajuć' se u Jahvu. 8 SAMEK Hrabro mu je
srce, ničeg se ne boji, AJIN neprijatelje svoje prezire.
9 PE On prosipa, daje sirotinji: SADE pravednost
njegova ostaje dovijeka, KOF njegovo će se čelo
slavno uzdići. 10 REŠ Ljutito će to gledati bezbožnik,
ŠIN škrgutat će zubima i venuti, TAU propast će želja
opakih.

113 Aleluja! Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime
Jahvino! 2 Blagoslovljeno ime Jahvino sada i
dovijeka! 3 Od istoka sunca do zalaska hvaljeno bilo
ime Jahvino! 4 Uzvišen je Jahve nad sve narode,
slava njegova nebesa nadvisuje. 5 Tko je kao Jahve,
Bog naš, koji u visinama stoluje 6 i gleda odozgo
nebo i zemlju? 7 Podiže iz prašine uboga, iz gliba
vadi siromaha 8 da ga posadi s prvacima, s prvacima
svoga naroda. 9 Nerotkinji daje da u domu stanuje
kao radosna majka djece brojne.

114 Aleluja! Kad izađe Izrael iz Egipta i kuća
Jakovljeva iz naroda barbarskog, 2 Judeja
mu posta svetište, a Izrael kraljevstvo njegovo. 3
Vidje more i uzmače, a Jordan ustuknu. 4 Bregovi
skakahu poput ovnova i brežuljci poput jaganjaca. 5
Što ti je, more, da uzmičeš? Jordane, zašto natrag
okrećeš? 6 Bregovi, zašto skačete poput ovnova i
vi, brežuljci, poput jaganjaca? 7 Dršći, zemljo, pred
licem Gospodnjim, pred licem Boga Jakovljeva. 8 On
hrid pretvara u slap vodeni i stijenu u izvor vode.

115 Ne nama, o Jahve, ne nama, već svom imenu
slavu daj zbog ljubavi i vjernosti svoje. 2
Zašto da govore pogani: "TÓa gdje je Bog njihov?" 3
Naš je Bog na nebesima, sve što mu se svidi to učini.
4 Idoli su njihovi srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo.
5 Usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide. 6
Uši imaju, a ne čuju, nosnice, a ne mirišu. 7 Ruke
imaju, a ne hvataju, noge imaju, a ne hodaju; glas im
iz grla ne izlazi. 8 Takvi su i oni koji ih napraviše i svi
koji se u njih uzdaju. 9 Dome Izraelov, u Jahvu se

uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov. 10 Dome Aronov,
u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov. 11
Štovatelji Jahvini, u Jahvu se uzdajte! - On je štit i
pomoćnik njihov. 12 Jahve će se nas spomenut' i
on će nas blagoslovit': blagoslovit će dom Izraelov,
blagoslovit će dom Aronov, 13 blagoslovit će one
koji se Jahve boje - i male i velike. 14 Umnožio vas
Jahve, vas i vaše sinove! 15 Blagoslovio vas Jahve
koji stvori nebo i zemlju! 16 Nebo je nebo Jahvino, a
zemlju dade sinovima čovječjim. 17 Ne, Jahvu mrtvi
ne hvale, nitko od onih što siđu u Podzemlje. 18 Mi
živi, mi Jahvu slavimo sada i dovijeka. Aleluja.

116 Ljubim Jahvu jer čuje vapaj molitve moje:
2 uho svoje prignu k meni u dan u koji ga
zazvah. 3 Užeta smrti sapeše me, stegoše me zamke
Podzemlja, snašla me muka i tjeskoba. **(Sheol h7585)**
4 Tada zazvah ime Jahvino: "O Jahve, spasi život
moj!" 5 Dobrostiv je Jahve i pravedan, pun sućuti je
Bog naš. 6 Jahve čuva bezazlene: u nevolji bijah,
on me izbavi. 7 Vrati se, dušo moja, u svoj pokoj,
jer Jahve je dobrotvor tvoj. 8 On mi život od smrti
izbavi, oči moje od suza, noge od pada. 9 Hodit ću
pred licem Jahvinim u zemlji živih. 10 Ja vjerujem i
kada kažem: "Nesretan sam veoma." 11 U smetenosti
svojoj rekoh: "Svaki je čovjek lažac!" 12 Što da
uzvratim Jahvi za sve što mi je učinio? 13 Uzet ću
čašu spasenja i zazvat ću ime Jahvino. 14 Izvršit
ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim.
15 Dragocjena je u očima Jahvinim smrt pobožnika
njegovih. 16 Jahve, tvoj sam sluga, tvoj sluga, sin
sluškinje tvoje: ti si razriješio okove moje. 17 Tebi
ću prinijeti žrtve zahvalne, zazvat ću ime Jahvino.
18 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom
njegovim, 19 u predvorjima Doma Jahvina, posred
tebe, Jeruzaleme!

117 Aleluja! Hvalite Jahvu, svi puci, slavite ga, svi
narodi! 2 Silna je prema nama ljubav njegova,
i vjernost Jahvina ostaje dovijeka!

118 Aleluja! Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je
vječna ljubav njegova! 2 Neka rekne dom
Izraelov: "Vječna je ljubav njegova!" 3 Neka rekne
dom Aronov: "Vječna je ljubav njegova!" 4 Svi koji se
Jahve boje neka reknu: "Vječna je ljubav njegova!" 5
Iz tjeskobe Jahvu ja zazvah: on me usliša i oslobodi.
6 Jahve je sa mnom i ja ne strahujem: što mi tko
može? 7 Jahve je sa mnom, pomoć moja, i zbunjene
gledam dušmane. 8 Bolje se Jahvi uteći nego se
uzdat' u čovjeka. 9 Bolje se Jahvi uteći nego se uzdat'
u mogućnike. 10 Pogani me okružiše: imenom ih
Jahvinim uništih. 11 Opkoliše me odasvud: imenom ih
Jahvinim uništih. 12 Opkoliše me poput pčela, ubod
im žeže kao trnje zapaljeno: imenom ih Jahvinim
uništih. 13 Gurahu me, gurahu, da me obore, ali mi
Jahve pomože. 14 Jahve je moja snaga i pjesma, on
mi je spasitelj. 15 Čuj! Radost i spasenje odzvanja
šatorima pravednika: Jahvina se proslavi desnica,
16 Jahvina me uzdigne desnica, Jahvina se proslavi
desnica! 17 Ne, umrijeti neću nego živjeti i kazivat
ću djela Jahvina. 18 Kaznom teškom kaznio me
Jahve, ali me smrti ne preda. 19 Otvorite mi širom
vrata pravde: ući ću, Jahvi zahvalit'! 20 "Ovo su vrata
Jahvina, na njih ulaze pravedni!" 21 Zahvalit ću ti što
si me uslišio i moj postao spasitelj. 22 Kamen što
ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. 23
Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima našim! 24
Ovo je dan što ga učini Jahve: kličimo i radujmo se
njemu! 25 O Jahve, spasenje nam daj! Jahve, sreću
nam daj! 26 Blagoslovljen koji dolazi u imenu Jahvinu!
Blagoslivljamo vas iz Doma Jahvina! 27 Obasjao
nas Bog Jahve! Složite povorku s grančicama u
ruci sve do rogova žrtvenika. 28 Ti si Bog moj -
tebi zahvaljujem: Bože moj, tebe ja uzvisujem. 29
Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav
njegova!

119 ALEF Blaženi oni kojih je put neokaljan,
koji hode po Zakonu Jahvinu! 2 Blaženi oni
koji čuvaju propise njegove, čitavim srcem njega
traže; 3 koji ne čine bezakonje, već hode putovima
njegovim. 4 Naredbe si svoje dao da se brižno čuvaju.
5 O, kad bi čvrsti bili putovi moji da tvoja čuvam
pravila! 6 Neću se postidjeti tada kad budem pazio
na zapovijedi tvoje. 7 Slavit ću te u čestitosti srca
kad naučim sudove pravde tvoje. 8 Tvoja ću pravila
čuvati: ne zapusti me nikada! 9 BET Kako će mladić
čistim sačuvati put svoj? Čuvajući riječi tvoje. 10
Svim srcem svojim tebe tražim; ne daj da zastranim
od zapovijedi tvojih. 11 U srce pohranih riječ tvoju
da protiv tebe ne sagriješim. 12 Blagoslovljen si,
o Jahve, nauči me svojim pravilima. 13 Usnama
svojim navješćujem sudove usta tvojih. 14 Putu se
propisa tvojih radujem više no svemu bogatstvu. 15
Razmišljat ću o naredbama tvojim i putove ću tvoje
razmatrat'. 16 Uživat ću u pravilima tvojim, riječi tvojih
neću zaboravit'. 17 GIMEL Milostiv budi meni, sluzi
svojem, da živim i tvoje riječi čuvam. 18 Otvori oči
moje da gledam divote tvoga Zakona! 19 Ja sam
došljak na zemlji, zapovijedi svoje nemoj od mene
skrivati! 20 Duša mi gine u svako doba žudeći za
tvojim odlukama. 21 Oholima ti si zaprijetio: prokleti

koji odstupaju od zapovijedi tvojih. 22 Uzmi s mene
rug i sramotu, jer tvoje ja čuvam propise. 23 Pa
nek' se sastaju knezovi i proti meni govore, tvoj
sluga razmišlja o pravilima tvojim. 24 Jer tvoja su
svjedočanstva uživanje moje, tvoja su pravila moji
savjetnici. 25 DALET Moja duša leži u prašini: po
riječi svojoj vrati mi život. 26 Kazivao sam ti svoje
putove i ti si me čuo: pravilima me svojim nauči.
27 Pokaži mi put odredaba svojih i o čudesima ću
tvojim razmišljat'. 28 Suze roni duša moja od žalosti:
po riječi svojoj ti me podigni! 29 Daleko me drži od
puta zablude i Zakonom me svojim obdari! 30 Put
istine ja sam odabrao, pred oči sam stavio odluke
tvoje. 31 Uz propise tvoje ja čvrsto prianjam, o Jahve,
nemoj me postidjeti! 32 Ja kročim putem zapovijedi
tvojih jer si mi prosvijetlio srce. 33 HE Pokaži mi,
Jahve, stazu pravila svojih i ja ću je čuvati do kraja.
34 Pouči me da se tvoga držim Zakona i čuvat ću ga
svim srcem. 35 Uputi me stazom svojih zapovijedi,
jer ja u njoj uživam. 36 Prikloni mi srce propisima
svojim, a ne k pohlepi! 37 Odvrati moje oči da ne vide
ništavost, život mi čuvaj na putu svojemu! 38 Ispuni
svom sluzi obećanje koje si onima dao što te se
boje. 39 Ukloni sramotu od koje strahujem, jer divni
su tvoji sudovi. 40 Evo, čeznem za naredbama tvojim:
pravdom me svojom poživi. 41 VAU Nek' milost tvoja,
o Jahve, dođe na mene i spasenje tvoje po tvom
obećanju. 42 Odgovorit ću onima koji me ruže, jer se
uzdam u riječ tvoju. 43 Od mojih usta ne oduzmi riječ
istine, jer se uzdam u sudove tvoje. 44 Tvoj ću Zakon
čuvati uvijek i dovijeka. 45 Hodit ću putem prostranim,
jer naredbe tvoje istražujem. 46 Pred kraljevima o
tvojim ću propisima govorit' i zbunit' se neću. 47 U
zapovijedima tvojim moja je naslada jer ih ljubim.
48 Prema zapovijedima tvojim ja podižem ruke i o
tvojim odredbama razmišljam. 49 ZAJIN Spomeni
se svoje riječi sluzi svojem kojom si mi dao nadu.
50 U nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva riječ
tvoja. 51 Oholice me napadaju žestoko, ali ja od tvog
Zakona ne odstupam. 52 Sjećam se, o Jahve, davnih
sudova tvojih i to me tješi. 53 Bijes me hvata zbog
grešnika koji tvoj Zakon napuštaju. 54 Tvoje su mi
naredbe pjesma u zemlji kojom putujem. 55 Noću se
spominjem, Jahve, imena tvojega i tvoj čuvam Zakon.
56 Evo što je želja moja: čuvati tvoje odredbe. 57
HET Dio je moj, o Jahve - rekoh - da tvoje čuvam
riječi. 58 Svim srcem lice tvoje ganuti hoću: smiluj
mi se po svom obećanju. 59 Promislio sam putove
svoje i k tvojem sam svjedočanstvu upravio noge.
60 Hitam i ne oklijevam da zapovijedi tvoje čuvam.
61 Opletoše me užeta grešnika, ali tvoga Zakona ja
ne zaboravljam. 62 U ponoći ustajem da te slavim
zbog pravednih tvojih odluka. 63 Prijatelj sam svima
koji te se boje i koji tvoje čuvaju naredbe. 64 Dobrote
tvoje, Jahve, puna je zemlja; nauči me odredbama
svojim. 65 TET Učinio si dobro svom sluzi, Jahve,
po riječi svojoj. 66 Nauči me razumu i znanju, jer u
zapovijedi tvoje vjerujem. 67 Prije nego bjeh ponižen,
lutao sam, ali sada tvoju čuvam riječ. 68 Ti si tako
dobar i dobrostiv: nauči me pravilima svojim. 69 Oholi
na me prijevare smišljaju, ali se ja svim srcem držim
naredaba tvojih. 70 Srce im je poput sala bešćutno, a
ja uživam u tvom Zakonu. 71 Dobro mi je što sam
ponižen da bih tvoja naučio pravila. 72 Draži mi je
zakon usta tvojih no tisuće zlatnika i srebrnika. 73
JOD Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše; prosvijetli
me da naučim zapovijedi tvoje. 74 Štovatelji tvoji
videć' me vesele se, jer se u riječ tvoju ja pouzdah.
75 Znadem, o Jahve, da su ti sudovi pravedni i da si
me s pravom ponizio. 76 Tvoja ljubav nek' mi bude
tješiteljicom po obećanju koje si dao sluzi svom. 77
Nek' dođe na me milosrđe tvoje da poživim, jer Zakon
tvoj moja je naslada. 78 Nek' se smetu oholi, jer me
tlače nizašto, a ja ću o naredbama tvojim razmišljat'.
79 Nek' mi se priklone štovatelji tvoji i koji znaju tvoje
zapovijedi. 80 Nek' mi srce savršeno bude u tvojim
pravilima da ne budem postiđen. 81 KAF Duša moja
gine za tvojim spasenjem riječ tvoju željno čekam.
82 Oči mi čeznu za tvojom besjedom: kad ćeš mi
donijeti utjehu? 83 Kao mijeh u dimu postadoh, ali
pravila tvojih ne zaboravih. 84 Koliko dana ima sluga
tvoj? Kad ćeš suditi progonitelje moje? 85 Oholnici
mi jame iskopaše: oni ne rade po Zakonu tvojemu.
86 Sve zapovijedi tvoje istina su sama: nekriva me
gone, pomozi mi. 87 Umalo me smrviše u zemlji,
ali naredaba tvojih ja ne ostavljam. 88 Po svojoj me
milosti poživi i čuvat ću svjedočanstvo tvojih usta. 89
LAMED Dovijeka, o Jahve, riječ tvoja ostaje, stalna
poput nebesa. 90 od koljena do koljena tvoja je
vjernost; učvrstio si zemlju i ona stoji. 91 Po tvojim
zakonima stoje zauvijek jer sve tebi služi. 92 Da nije
tvoj Zakon uživanje moje, propao bih u nevolji svojoj.
93 Naredaba tvojih neću zaboravit' dovijeka, jer po
njima ti me oživljavaš. 94 Tvoj sam, Gospodine: spasi
me, jer tvoje ja ištem naredbe. 95 Bezbožni vrebaju
da me upropaste, ali ja na tvoje pazim propise. 96
Svakom savršenstvu vidim granicu, a zapovijed tvoja
nema granica. 97 MEM O, kako ljubim Zakon tvoj, po
cio dan o njemu razmišljam. 98 Tvoja me zapovijed
mudrijim učini od dušmana mojih jer ona je sa mnom
vječito. 99 Umniji sam od svih svojih učitelja jer
razmišljam o svjedočanstvima tvojim. 100 Razumniji

sam i od staraca jer tvoje čuvam naredbe. **101** Zla puta
klone mi se noge da riječ tvoju sačuvam. **102** Od tvojih
sudova ne odstupam, jer ti si me poučio. **103** Kako
su slatke nepcu mom riječi tvoje, od meda su slađe
ustima mojim. **104** Po tvojim naredbama postajem
razuman, stoga mrzim sve putove lažne. **105** NUN
Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.
106 Kunem se i čvrsto odlučujem, i riječ ću održati:
pravedne ću tvoje slijedit' odluke. **107** U nevolji sam
velikoj, Jahve, po riječi me svojoj poživi. **108** Prinose
usta mojih primi, Jahve, uči me sudovima svojim. **109**
Život mi je u pogibelji neprestanoj, ali tvog Zakona ja
ne zaboravljam. **110** Grešnici mi postaviše zamku, ali
ne skrećem od tvojih naredaba. **111** Svjedočanstva
tvoja vječna su mi baština, ona su radost mome srcu.
112 Prignuh srce da vrši naredbe tvoje uvijek i do
kraja. **113** SAMEK Ja mrzim one koji su dvostruka
srca, a ljubim Zakon tvoj. **114** Ti si moj štit i moj
zaklon, u tvoju se riječ ja uzdam. **115** Odstupite od
mene, zlikovci: držat ću zapovijedi Boga svoga. **116**
Podrži me po svom obećanju i živjet ću; nemoj da
se u svojoj nadi postidim. **117** Pomozi mi i spasit ću
se, na tvoja ću pravila svagda paziti. **118** Ti prezireš
one koji odstupaju od pravila tvojih jer je lažna misao
njihova. **119** K'o hrđu zlotvore zemlje uklanjaš, zato
ljubim tvoje propise. **120** Moje tijelo dršće od straha
pred tobom, sudova tvojih ja se bojim. **121** AJIN Činim
što je pravo i pravedno, ne predaj me tlačiteljima
mojim. **122** Založi se za slugu svojega da me ne satru
oholice! **123** Moje oči ginu od čežnje za spasenjem
tvojim, za tvojom riječi pravednom. **124** Učini sluzi
svom po svojoj dobroti i nauči me pravilima svojim.
125 Ja sam sluga tvoj: prosvijetli me da upoznam
tvoje propise. **126** Čas je, o Jahve, da se javiš:
oskvrnuše Zakon tvoj. **127** Stoga ljubim zapovijedi
tvoje više no zlato, zlato žeženo. **128** Zato hodim po
odredbama tvojim, mrski su mi svi lažni putovi. **129**
PE Divna su tvoja svjedočanstva, stoga ih čuva duša
moja. **130** Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene
urazumljuje. **131** Otvaram usta svoja zadahtan u
žudnji jer čeznem za zapovijedima tvojim. **132** Obrati
se k meni i milostiv mi budi kao onima koji ljube ime
tvoje. **133** Korake mi upravljaj po svom obećanju da
nikakva opačina ne ovlada mnome. **134** Izbavi me
od nasilja ljudskog, i naredbe tvoje ja ću čuvati. **135**
Licem svojim obasjaj slugu svog i nauči me pravilima
svojim! **136** Potoci suza potekoše mi iz očiju jer se
Zakon tvoj ne čuva. **137** SADE Pravedan si, Jahve, i
pravi su sudovi tvoji. **138** Dao si Zakon pravedan i
vjeran veoma. **139** Revnost me moja izjeda jer moji
tlačitelji zaboravljaju riječi tvoje. **140** Tvoje su riječi
prokušane veoma, zato ih tvoj sluga ljubi. **141** Malen
sam i prezren, ali naredaba tvojih ne zaboravljam.
142 Pravda je tvoja pravda vječita i Zakon tvoj sama
istina. **143** Tjeskoba me i nevolja snađe, al' tvoje su
zapovijedi uživanje moje. **144** Vječna je pravda tvojeg
svjedočanstva, prosvijetli me i živjet ću. **145** KOF Iz
svega srca vapijem, Jahve, usliši me: tvoja ću pravila
čuvati. **146** K tebi vapijem, spasi me, tvojeg ću se
držat' svjedočanstva. **147** Pretječem zoru i molim
za pomoć, u tvoje se riječi uzdam. **148** Oči moje
straže noćne pretječu da razmišljam o besjedi tvojoj.
149 Po svojoj dobroti, Jahve, glas mi poslušaj, i po
svojoj odluci poživi me. **150** Primiču se koji me podlo
progone, daleko su oni od Zakona tvojega. **151** A
ti si blizu, Jahve, i vjerne su sve zapovijedi tvoje.
152 Odavno znam za tvoje propise da si ih sazdao
zasvagda. **153** REŠ Pogledaj na nevolju moju, izbavi
me, jer Zakona tvog ne zaboravih. **154** Parnicu moju
brani, po svom obećanju poživi me! **155** Daleko je
spasenje od grešnika jer za pravila tvoja ne mare.
156 Veliko je, o Jahve, tvoje smilovanje: po odlukama
svojim poživi me. **157** Mnogi me progone i tlače, od
tvojih svjedočanstava ja ne odstupam. **158** Otpadnike
vidjeh i zgadiše mi se jer tvojih riječi ne čuvaju. **159**
Gle, naredbe tvoje ljubim, o Jahve: po dobroti svojoj
poživi me. **160** Srž je riječi tvoje istina, vječan je
sud pravde tvoje. **161** ŠIN Mogućnici me progone
nizašto, al' samo pred tvojim riječima srce mi dršće.
162 Radujem se besjedama tvojim kao onaj koji se
domogao velika plijena. **163** Mrzim na laž, grsti mi se
ona, a ljubim tvoj Zakon. **164** Sedam puta na dan
tebe hvalim zbog pravednih sudova tvojih. **165** Koji
tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni
ne spotiču. **166** Pomoć tvoju čekam, o Jahve, tvoje
zapovijedi izvršavam. **167** Moja duša čuva propise
tvoje i ljubi ih veoma. **168** Čuvam tvoje naredbe i
svjedočanstvo tvoje, jer svi su putovi moji pred tobom.
169 TAU Vapaj moj, Jahve, nek' do tebe dopre, po
svojoj me riječi prosvijetli. **170** Nek' molitva moja dođe
pred lice tvoje, po svojoj me riječi izbavi. **171** Usne
moje nek' zapjevaju pohvalnu pjesmu jer si me naučio
pravilima svojim. **172** Nek' mi pjeva jezik o riječi tvojoj,
jer zapovijedi su tvoje sve pravedne. **173** Nek' mi ruka
tvoja na pomoć bude jer odabrah tvoje naredbe. **174**
Jahve, za tvojim spasenjem čeznem, uživam u tvom
Zakonu. **175** Nek' živi duša moja i neka te hvali, a
tvoji sudovi nek' mi na pomoć budu! **176** K'o ovca
izgubljena ja zalutah: o, potraži slugu svojega jer
zapovijedi tvoje ja ne zaboravih.

120 Hodočasnička pjesma Kad bijah u nevolji,
Jahvi zavapih i on me usliša. 2 Jahve, izbavi
dušu moju od usana prijevarnih, od zlobna jezika!
3 Kojim zlom da te prokunem, zlobni jeziče? 4
Strelicama oštrim iz ratničke ruke i ugljevljem žarkim.
5 Jao meni što mi je boraviti u Mešeku i stanovati u
šatorima kedarskim! 6 Predugo mi duša mora živjeti
s mrziteljima mira. 7 Kada o miru govorim, oni sile na
rat.

121 Hodočasnička pjesma. K brdima oči svoje
uzdižem: odakle će mi doći pomoć? 2 Pomoć
je moja od Jahve koji stvori nebo i zemlju. 3 Tvojoj
nozi on posrnuti ne da i neće zadrijemati on, čuvar
tvoj. 4 Ne, ne drijema i ne spava on, čuvar Izraelov.
5 Jahve je čuvar tvoj, Jahve je zasjen tvoj s desne
tvoje! 6 Neće ti sunce nauditi danju ni mjesec noću. 7
Čuvao te Jahve od zla svakoga, čuvao dušu tvoju! 8
Čuvao Jahve tvoj izlazak i povratak odsada dovijeka.

122 Hodočasnička pjesma. Davidova. Obradovah
se kad mi rekoše: "Hajdemo u Dom Jahvin!"
2 Eto, noge nam već stoje na vratima tvojim,
Jeruzaleme. 3 Jeruzaleme, grade čvrsto sazdani i kao
u jedno saliveni! 4 Onamo uzlaze plemena, plemena
Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave ime Jahvino.
5 Ondje stoje sudačke stolice, stolice doma Davidova.
6 Molite za mir Jeruzalemov! Blago onima koji tebe
ljube! 7 Neka bude mir u zidinama tvojim i pokoj u
tvojim palačama! 8 Radi braće i prijatelja svojih klicat
ću: "Mir tebi!" 9 Radi Doma Jahve, Boga našega, za
sreću tvoju ja ću moliti.

123 Hodočasnička pjesma. Oči svoje uzdižem k
tebi koji u nebesima prebivaš. 2 Evo, kao što
su uprte oči slugu u ruke gospodara i oči sluškinje u
ruke gospodarice tako su oči naše uprte u Jahvu,
Boga našega, dok nam se ne smiluje. 3 Smiluj nam
se, Jahve, smiluj se nama jer se do grla nasitismo
prezira. 4 Presita nam je duša podsmijeha obijesnih,
poruga oholih.

124 Hodočasnička pjesma. Davidova. Da nije
Jahve za nas bio - neka slobodno rekne
Izrael - 2 da nije Jahve za nas bio: kad se ljudi
digoše proti nama, 3 žive bi nas progutali. Kad je
uskipio bijes njihov na nas, 4 voda bi nas podavila;
bujica bi nas odnijela, 5 vode pobješnjele sve nas
potopile. 6 Blagoslovljen Jahve koji nas ne dade za
plijen zubima njihovim! 7 Duša je naša poput ptice
umakla iz zamke lovaca: raskinula se zamka, a mi
umakosmo! 8 Pomoć je naša u imenu Jahve koji
stvori nebo i zemlju.

125 Hodočasnička pjesma. Tko se uzda u Jahvu,
on je kao brdo Sion: ne pomiče se, ostaje
dovijeka. 2 Bregovi okružuju Jeruzalem: Jahve
okružuje narod svoj odsada i dovijeka. 3 I neće vladati
žezlo bezbožničko nad udesom pravednih, da ne bi
pravedni ruke za bezakonjem pružili. 4 Učini, Jahve,
dobro dobrima i čestitima u srcu. 5 A koji na krive
skreću putove nek' ih istrijebi Jahve sa zločincima!
Mir nad Izraelom!

126 Hodočasnička pjesma. Kad Jahve vraćaše
sužnjeve sionske, bilo nam je k'o da snivamo.
2 Usta nam bjehu puna smijeha, a jezik klicanja. Među
poganima tad se govorilo: "Velika im djela Jahve
učini!" 3 Velika nam djela učini Jahve: opet smo
radosni! 4 Vrati, o Jahve, sužnjeve naše k'o potoke
negepske! 5 Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. 6
Išli su plačući noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s
pjesmom, noseći snoplje svoje.

127 Hodočasnička pjesma. Salomonova. Ako
Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji.
Ako Jahve grad ne čuva, uzalud stražar bdi. 2 Uzalud
vam je ustat prije zore i dugo u noć sjediti, vi što
jedete kruh muke: miljenicima svojim u snu on daje.
3 Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova
je nagrada. 4 Strelica u ruci ratnika - to su sinovi
mladosti. 5 Blago čovjeku koji njima napuni tobolac,
neće se postidjeti kad se prÓeo bude s dušmanom
na vratima.

128 Hodočasnička pjesma. Blago svakome koji
se Jahve boji, koji njegovim hodi stazama! 2
Plod ruku svojih ti ćeš uživati, blago tebi, dobro će
ti biti. 3 Žena će ti biti kao plodna loza u odajama
tvoje kuće; sinovi tvoji k'o mladice masline oko stola
tvojega. 4 Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek koji se
Jahve boji! 5 Blagoslovio te Jahve sa Siona, uživao
sreću Jeruzalema sve dane života svog! 6 Vidio djecu
svojih sinova, mir nad Izraelom!

129 Hodočasnička pjesma. "Mnogo su me od
mladosti tlačili" - neka rekne sad Izrael! 2
"Mnogo su me od mladosti tlačili, ali me ne svladaše.
3 Po leđima su mojim orači orali, duge brazde povlačili.
4 Al' Jahve pravedni isiječe užeta zlikovcima!" 5
Nek' se postide i uzmaknu svi koji mrze Sion! 6
Nek' budu k'o trava na krovu što povene prije nego
je počupaju. 7 Žetelac njome ne napuni ruku ni
naručje onaj koji veže snopove. 8 A prolaznici nek' ne
reknu: "Blagoslov Jahvin nad vama! Blagoslivljamo
vas imenom Jahvinim!"

130 Hodočasnička pjesma. Iz dubine, Jahve, vapijem tebi: **2** Gospodine, čuj glas moj!
Neka pazi uho tvoje na glas moga vapaja! **3** Ako se,
Jahve, grijeha budeš spominjao, Gospodine, tko će
opstati? **4** Al' u tebe je praštanje, da bi te se bojali.
5 U Jahvu ja se uzdam, duša se moja u njegovu
uzda riječ. **6** Duša moja čeka Gospodina više no
zoru straža noćna; više no zoru straža noćna **7** nek'
Izrael čeka Jahvu. Jer je u Jahve milosrđe i obilno je
u njega otkupljenje; **8** on će otkupiti Izraela od svih
grijeha njegovih.

131 Hodočasnička pjesma. Davidova. O Jahve,
ne gordi se moje srce niti se oči uznose. Ne
idem za stvarima velikim ni za čudima što su iznad
mene. **2** Ne, ja sam se smirio i upokojio dušu svoju;
kao dojenče na grudima majke, kao dojenče duša je
moja u meni. **3** U Jahvu se, Izraele, uzdaj odsada
dovijeka.

132 Hodočasnička pjesma. **2** Spomeni se, o
Jahve, Davida i sve revnosti njegove: kako
se Jahvi zakleo, zavjetovao Snazi Jakovljevoj: **3**
"Neću ući u šator doma svog nit' uzaći na ležaj svoje
postelje, **4** neću pustit' snu na oči nit' počinka dati
vjeđama, **5** dok Jahvi mjesto ne nađem, boravište
Snazi Jakovljevoj." **6** Eto, čusmo za nj u Efrati,
nađosmo ga u Poljima jaarskim. **7** Uđimo u stan
njegov, pred noge mu padnimo! **8** "Ustani, o Jahve,
pođi k svom počivalištu, ti i Kovčeg sile tvoje! **9**
Svećenici tvoji nek' se obuku u pravednost, pobožnici
tvoji nek' radosno kliču! **10** Poradi Davida, sluge
svojega, ne odvrati lica od svog pomazanika!" **11**
Jahve se zakle Davidu zakletvom tvrdom od koje
neće odustati: "Potomka tvoje utrobe posadit ću na
prijestolje tvoje. **12** Budu li ti sinovi Savez moj čuvali i
naredbe kojima ih učim, i sinovi će njini dovijeka sjedit'
na tvom prijestolju." **13** Jer Jahve odabra Sion, njega
zaželje sebi za sjedište. **14** "Ovo mi je počivalište
vječno, boravit ću ovdje jer tako poželjeh. **15** Žitak
ću njegov blagosloviti, siromahe nahraniti kruhom.
16 Svećenike njegove u spas ću odjenuti, sveti će
njegovi kliktati radosno. **17** Učinit ću da ondje za
Davida rog izraste, pripravit ću svjetiljku za svog
pomazanika. **18** U sram ću mu obući dušmane, a na
njemu će blistat' vijenac moj."

133 Hodočasnička pjesma. Davidova. Gle, kako je
dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti:
2 kao na glavi ulje dragocjeno što slazi na bradu,
bradu Aronovu, što slazi na skute haljina njegovih; **3**
kao rosa s Hermona što slazi na brdo Sion. Ondje
Jahve daje svoj blagoslov i život dovijeka.

134 Hodočasnička pjesma. Sad, blagoslivljajte
Jahvu, sve sluge Jahvine što stojite u Domu
Jahvinu, u noćnim satima! **2** Dižite svoje ruke prema
Svetištu i Jahvu blagoslivljajte! **3** "Blagoslovio te sa
Siona Jahve koji stvori nebo i zemlju!"

135 Aleluja! Hvalite ime Jahvino, hvalite, sluge
Jahvine **2** koji u Domu Jahvinu stojite u
predvorjima Doma Boga našega! **3** Hvalite Jahvu jer
dobar je Jahve, pjevajte imenu njegovu jer je ljupko!
4 Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela za dragu
svojinu. **5** Znadem da je velik Jahve, da je nad bozima
svim gospodar. **6** Što god se Jahvi svidi, to čini na
nebu i na zemlji, na moru i u bezdanima. **7** Oblake
diže s kraja zemlje; stvara kiši munje, vjetar izvodi iz
skrovišta njegovih. **8** On Egiptu pobi prvorođence,
ljude i stoku podjednako. **9** On učini znamenja i
čudesa usred tebe, Egipte, protiv Faraona i svih
slugu njegovih. **10** On pobi narode mnoge i pogubi
kraljeve moćne: **11** Sihona, kralja amorejskog, i Oga,
kralja bašanskog, i sva kraljevstva kanaanska. **12**
I dade njihovu zemlju u baštinu, u baštinu Izraelu,
narodu svom. **13** Ime tvoje, o Jahve, ostaje dovijeka
i spomen na te, o Jahve, od koljena do koljena.
14 Jer Jahve štiti narod svoj, slugama svojim on je
milostiv. **15** Kumiri poganski, srebro i zlato, ljudskih
su ruku djelo: **16** usta imaju, a ne govore; oči imaju,
a ne vide; **17** uši imaju, a ne čuju; i nema daha u
ustima njihovim. **18** Takvi su i oni koji ih napraviše i
svi koji se u njih uzdaju. **19** Dome Izraelov, Jahvu
blagoslivljaj! Dome Aronov, Jahvu blagoslivljaj! **20**
Dome Levijev, Jahvu blagoslivljaj! Štovatelji Jahvini,
Jahvu blagoslivljajte! **21** Blagoslovljen sa Siona Jahve
koji prebiva u Jeruzalemu!

136 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar: vječna je
ljubav njegova! **2** Hvalite Boga nad bogovima:
vječna je ljubav njegova! **3** Hvalite Gospodara nad
gospodarima: vječna je ljubav njegova! **4** Jedini on
učini čuda velika: vječna je ljubav njegova! **5** Mudro
sazda on nebesa: vječna je ljubav njegova! **6** On
utvrdi zemlju nad vodama: vječna je ljubav njegova!
7 On načini svjetlila velika: vječna je ljubav njegova! **8**
Sunce da vlada danom: vječna je ljubav njegova! **9**
Mjesec i zvijezde da vladaju noću: vječna je ljubav
njegova! **10** On pobi prvorođence Egiptu: vječna je
ljubav njegova! **11** Izvede Izraela iz njega: vječna je
ljubav njegova! **12** Mišicom jakom, rukom ispruženom:
vječna je ljubav njegova! **13** On Crveno more razdvoji:
vječna je ljubav njegova! **14** Provede Izraela posred

voda: vječna je ljubav njegova! 15 I vrgnu Faraona i
vojsku mu u Crveno more: vječna je ljubav njegova!
16 On narod svoj vođaše pustinjom: vječna je ljubav
njegova! 17 On udari kraljeve velike: vječna je ljubav
njegova! 18 I pogubi kraljeve moćne: vječna je ljubav
njegova! 19 Sihona, kralja amorejskog: vječna je
ljubav njegova! 20 Oga, kralja bašanskog: vječna je
ljubav njegova! 21 I njihovu zemlju dade u baštinu:
vječna je ljubav njegova! 22 U baštinu Izraelu, sluzi
svome: vječna je ljubav njegova! 23 On se spomenu
nas u poniženju našem: vječna je ljubav njegova! 24
Od dušmana nas naših oslobodi: vječna je ljubav
njegova! 25 On daje hrane svakom tijelu: vječna je
ljubav njegova! 26 Hvalite Boga nebeskog: vječna je
ljubav njegova!

137 Na obali rijeka babilonskih sjeđasmo i
plakasmo spominjući se Siona; 2 o vrbe
naokolo harfe svoje bijasmo povješali. 3 I tada naši
tamničari zaiskaše od nas da pjevamo, porobljivači
naši zaiskaše da se veselimo: "Pjevajte nam pjesmu
sionsku!" 4 Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo u zemlji
tuđinskoj! 5 Nek' se osuši desnica moja, Jeruzaleme,
ako tebe zaboravim! 6 Nek' mi se jezik za nepce
prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada, ako ne
stavim Jeruzalem vrh svake radosti svoje! 7 Ne
zaboravi, Jahve, sinovima Edoma kako su u dan
kobni Jeruzalemov vikali oni: "Rušite! Srušite ga do
temelja!" 8 Kćeri babilonska, pustošiteljice, blažen koji
ti vrati milo za drago za sva zla što si nam ih nanijela!
9 Blažen koji zgrabi i smrska o stijenu tvoju dojenčad!

138 Davidov. Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca
jer si čuo riječi mojih usta. Pred licem anđela
pjevam tebi, 2 bacam se nice prema svetom Hramu
tvojemu. Zahvaljujem imenu tvojem za tvoju dobrotu i
vjernost, jer si nada sve uzveličao obećanje svoje.
3 Kad sam te zazvao, uslišio si me, dušu si moju
pokrijepio. 4 Nek' ti zahvaljuju, Jahve, svi kraljevi
zemlje kad čuju riječi usta tvojih, 5 nek' pjevaju putove
Jahvine: "Zaista, velika je slava Jahvina!" 6 Zaista,
uzvišen je Jahve, ali gleda na ponizna, a oholicu
izdaleka poznaje. 7 Kroz nevolje kad budem kročio,
život mi čuvaj, pruži ruku proti gnjevu mojih dušmana;
nek' me tvoja spasi desnica! 8 Jahve, što ja počeh, ti
dovrši! Jahve, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih
ne zapusti!

139 Zborovođi. Davidov. Jahve, proničeš me
svega i poznaješ, 2 ti znaš kada sjednem i
kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ.
3 Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji
putovi. 4 Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Jahve,
sve već znadeš. 5 S leđa i s lica ti me obuhvaćaš,
na mene si ruku svoju stavio. 6 Znanje to odveć mi
je čudesno, previsoko da bih ga dokučio. 7 Kamo
da idem od duha tvojega i kamo da od tvog lica
pobjegnem? 8 Ako se na nebo popnem, ondje si,
ako u Podzemlje legnem, i ondje si. **(Sheol h7585)** 9
Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj 10 i
ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja
držala. 11 Reknem li: "Nek' me barem tmine zakriju
i nek' me noć umjesto svjetla okruži!" - 12 ni tmina
tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao
svjetlost. 13 Jer ti si moje stvorio bubrege, satkao
me u krilu majčinu. 14 Hvala ti što sam stvoren tako
čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do
dna si poznavao, 15 kosti moje ne bjehu ti sakrite
dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje. 16 Oči
tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe
zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još
ne bješe ni jednoga. 17 Kako su mi, Bože, naumi tvoji
nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj njihov. 18 Da
ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do
kraja, ti mi preostaješ! 19 De, istrijebi, Bože, zlotvora,
krvoloci nek' odstupe od mene! 20 Jer podmuklo se
bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani. 21
Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se
ne gade protivnici tvoji? 22 Mržnjom dubokom ja ih
mrzim i držim ih svojim neprijateljima. 23 Pronikni me
svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj
misli moje: 24 pogledaj, ne idem li putem pogubnim i
povedi me putem vječnim!

140 Zborovođi. Psalam. Davidov. Izbavi me,
Jahve, od čovjeka zlobna, zaštiti me od
čovjeka nasilna: 2 od onih koji pakosti u srcu smišljaju
i čitav dan začinju kavge. 3 Kao zmije bruse jezike
svoje, pod usnama im je otrov ljutičin. 4 Spasi me,
Jahve, od ruku zlotvora, čuvaj me od čovjeka nasilna
koji hoće da mi noga posrne. 5 Oholice mi potajno
nastavljaju zamku, užetima mrežu pletu, kraj puta
klopke mi stavljaju. 6 Zavapih Jahvi: "Ti si Bog moj!
Poslušaj, o Jahve, krik mojih molitava! 7 Jahve,
Gospode moj, spasitelju silni moj, u dan boja zakloni
mi glavu!" 8 Ne daj da se ispune želje zlotvora, ne daj
da svoje on izvrši namjere! 9 Nek' glavu ne podignu
oni koji me opkoliše, nek' na njih padne zloba njihovih
usana! 10 Nek' daždi po njima ugljevlje ognjeno, nek'
se strovale u jamu da više ne ustanu! 11 Opadač se
neće održat' na zemlji, silnika će odjednom zgrabiti
nesreća. 12 Znam da će Jahve dati pravo ubogu i
pravicu siromasima. 13 Zaista, pravedni će tvoje ime
slaviti, pred tvojim će licem boraviti čestiti.

141 Psalam. Davidov. Prizivljem te, Jahve, k meni
pohitaj! Slušaj glas moj kojim tebi vapijem! **2**
Nek' mi se uzdigne molitva kao kad pred lice tvoje,
podizanje mojih ruku nek' bude k'o prinos večernji! **3**
Na usta mi, Jahve, stražu postavi i stražare na vrata
usana mojih! **4** Ne daj da mi se srce zlu prikloni, da
bezbožno počinim djela opaka; i u društvu zlotvora da
ne blagujem poslastica njihovih! **5** Nek' me samo udari
pravednik, ljubav je što me kara, al' ulje grešničko
neće mi glavu pomazat'; zloći njihovoj oprijet ću se
uvijek svojom molitvom. **6** Kad strovale niz hridinu
suce njihove, razumjet će kako blage bjehu riječi
moje. **7** Kao kad orač ore i para zemlju, tako će im se
na rubu Podzemlja kosti rasuti. **(Sheol h7585)** **8** U te
su, Jahve, uprte oči moje, k tebi se utječem, ne daj
da mi duša propadne! **9** Čuvaj me od stupice koju
postaviše meni, od zamki zločinaca! **10** Nek' u vlastite
zamke upadnu zlotvori, a ja neka im umaknem!

142 Poučna pjesma. Davidova. Kad bijaše u spilji.
Molitva. Iz svega glasa vapijem Jahvi, iz
svega glasa Jahvu zaklinjem. **2** Pred njim svoju
izlijevam tužaljku, tjeskobu svoju pred njim razastirem.
3 Ako duh moj i klone u meni, ti put moj poznaješ.
Na putu kojim prolazim potajnu mi zamku staviše.
4 Obazrem li se nadesno i pogledam: nitko ne zna
za mene. Nemam kamo pobjeći, nitko za život moj
ne mari. **5** K tebi, Jahve, vapijem; govorim: ti si mi
utočište, ti si dio moj u zemlji živih. **6** Poslušaj moje
vapaje jer sam veoma nevoljan. Izbavi me od gonitelja
mojih jer od mene oni su moćniji. **7** Izvedi iz tamnice
dušu moju da zahvaljujem imenu tvojemu. Oko mene
će se okupiti pravednici zbog dobra što si ga iskazao
meni.

143 Psalam. Davidov. Jahve, slušaj moju molitvu,
u vjernosti svojoj prikloni uho mojim vapajima,
u pravednosti me svojoj usliši! **2** Ne idi na sud sa
slugom svojim, jer nitko živ nije pravedan pred tobom!
3 Dušmanin mi dušu progoni, o zemlju pritisnu život
moj; u tmine me baci da stanujem kao oni koji su
davno umrli. **4** Duh moj već zamire u meni, srce mi
trne u grudima. **5** Spominjem se dana minulih, mislim
o svim djelima tvojim, o djelima ruku tvojih razmišljam.
6 Ruke svoje za tobom pružam, duša moja k'o suha
zemlja za tobom žeđa. **7** Usliši me brzo, o Jahve, dah
moj već je na izmaku! Lica svojeg preda mnom ne
skrivaj, da ne postanem kao oni koji u grob silaze! **8**
Objavi mi jutrom dobrotu svoju jer se uzdam u tebe.
Put mi kaži kojim ću krenuti jer k tebi dušu uzdižem.
9 Izbavi me, Jahve, od mojih dušmana, tebi ja se
utječem. **10** Nauči me da vršim volju tvoju jer ti si
Bog moj. Duh tvoj dobri nek' me po ravnu putu vodi!
11 Zbog imena svog, Jahve, poživi me, zbog svoje
pravednosti dušu mi izvedi iz tjeskobe! **12** Po svojoj
dobroti satri moje dušmane, uništi sve moje tlačitelje,
jer ja sam sluga tvoj!

144 Davidov. Blagoslovljen Jahve, hridina moja:
ruke mi uči boju a prste ratu. **2** On je ljubav
moja i tvrđava moja, zaštita moja, izbavitelj moj, štit
moj za koji se sklanjam; on mi narode stavlja pod
noge! **3** Što je čovjek, o Jahve, da ga poznaješ, što li
čedo ljudsko da ga se spominješ? **4** Poput daška
je čovjek, dani njegovi kao sjena nestaju. **5** Jahve,
nagni svoja nebesa i siđi, takni bregove: i zadimit
će se! **6** Sijevni munjom i rasprši dušmane, odapni
strijele i rasprši ih! **7** Ruku pruži iz visina, istrgni me i
spasi iz voda beskrajnih, iz šaka sinova tuđinskih: **8**
laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže. **9**
Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu, na harfi od deset
žica svirat ću. **10** Ti daješ pobjedu kraljevima, koji
si spasio Davida, slugu svojega. Od pogubna mača
11 spasi mene, oslobodi me iz ruke tuđinske; laži
govore usta njihova, a desnica krivo priseže. **12** Daj
da nam sinovi budu kao biljke što rastu od mladosti
svoje; a kćeri naše kao stupovi ugaoni, krasne poput
hramskog stupovlja; **13** da nam žitnice budu pune
svakog obilja, s plodovima svakojakim u izobilju; **14**
ovce naše plodile se na tisuće, plodile se beskrajno
na našim poljima; stoka naša neka bude tovna! U
zidinama nam ne bilo proboja ni ropstva ni plača na
ulicama našim! **15** Blago narodu kojem je tako, blago
narodu kojem je Jahve Bog!

145 Hvalospjev. Davidov. ALEF Slavit ću te, o
Bože, kralju moj, ime ću tvoje blagoslivljat'
uvijek i dovijeka. **2** BET Svaki ću dan tebe slaviti,
ime ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka. GIMEL **3** Velik je
Jahve i svake hvale dostojan, nedokučiva je veličina
njegova! DALET **4** Naraštaj naraštaju kazuje djela
tvoja i silu tvoju naviješta. **5** HE Govore o blistavoj
slavi tvoga veličanstva i čudesa tvoja objavljuju. **6**
VAU Kazuju strahovitu silu djela tvojih, veličinu tvoju
pripovijedaju. **7** ZAJIN Razglašuju spomen velike
dobrote tvoje i pravednosti tvojoj kliču. **8** HET Milostiv
je Jahve i milosrdan, spor na srdžbu, bogat dobrotom.
9 TET Gospodin je dobar svima, milosrdan svim
djelima svojim. **10** JOD Nek' te slave, Jahve, sva
djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju! **11** KAF
Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj
govore **12** LAMED da objave ljudskoj djeci silu tvoju i
slavu divnoga kraljevstva tvoga. **13** MEM Kraljevstvo
tvoje kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva

pokoljenja. NUN Vjeran je Jahve u svim riječima
svojim i svet u svim svojim djelima. 14 SAMEK Jahve
podupire sve koji posrću i pognute on uspravlja. 15
AJIN Oči sviju u tebe su uprte, ti im hranu daješ u
pravo vrijeme. 16 PE Ti otvaraš ruku svoju, do mile
volje sitiš sve živo. 17 SADE Pravedan si, Jahve, na
svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima.
18 KOF Blizu je Jahve svima koji ga prizivlju, svima
koji ga zazivaju iskreno. 19 REŠ On ispunja želje
štovatelja svojih, sluša njihove vapaje i spasava ih.
20 ŠIN Jahve štiti one koji njega ljube, a zlotvore sve
će zatrti. 21 TAU Nek' usta moja kazuju hvalu Jahvinu
i svako tijelo nek' slavi sveto ime njegovo - uvijek i
dovijeka.

146 Aleluja! Hvali, dušo moja, Jahvu! 2 Hvalit
ću Jahvu sveg života svojeg. Dok me bude,
Bogu svom ću pjevati. 3 Ne uzdajte se u knezove,
u čovjeka od kog nema spasenja! 4 Iziđe li duh iz
njega, u zemlju svoju on se vraća i propadaju sve
misli njegove. 5 Blago onom kome je pomoćnik Bog
Jakovljev, kome je ufanje u Jahvi, Bogu njegovu, 6
koji stvori nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji
ostaje vjeran dovijeka, 7 potlačenima vraća pravicu, a
gladnima kruh daje. Jahve oslobađa sužnje, 8 Jahve
slijepcima oči otvara. Jahve uspravlja prignute, Jahve
ljubi pravedne. 9 Jahve štiti tuđince, sirote i udovice
podupire, a grešnicima mrsi putove. 10 Jahve će
kraljevati dovijeka, tvoj Bog, Sione, od koljena do
koljena. Aleluja!

147 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, pjevajte
Bogu našem jer je sladak; svake hvale on je
dostojan! 2 Jahve gradi Jeruzalem, sabire raspršene
Izraelce. 3 On liječi one koji su srca skršena i povija
rane njihove. 4 On određuje broj zvijezda, svaku
njezinim imenom naziva. 5 Velik je naš Gospodin
i svesilan, nema mjere mudrosti njegovoj. 6 Jahve
pridiže ponizne, zlotvore do zemlje snizuje. 7 Pjevajte
Jahvi pjesmu zahvalnu, svirajte na citari Bogu našem!
8 Oblacima on prekriva nebesa i zemlji kišu sprema;
daje da po bregovima raste trava i bilje na službu
čovjeku. 9 On stoci hranu daje i mladim gavranima
kada grakću. 10 Za konjsku snagu on ne mari nit'
mu se mile bedra čovječja. 11 Mili su Jahvi oni koji
se njega boje, koji se uzdaju u dobrotu njegovu. 12
Slavi Jahvu, Jeruzaleme, hvali Boga svoga, Sione! 13
On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje
sinove. 14 On dade mir granicama tvojim, pšenicom
te hrani najboljom. 15 Besjedu svoju šalje na zemlju,
brzo trči riječ njegova. 16 Kao vunu snijeg razbacuje,
prosipa mraz poput pepela. 17 On sipa grÓad kao
zalogaje, voda mrzne od njegove studeni. 18 Riječ
svoju pošalje i vode se tope; dunu vjetrom i vode
otječu. 19 Riječ svoju on objavi Jakovu, odluke svoje i
zakone Izraelu. 20 Ne učini tako nijednom narodu:
nijednom naredbe svoje ne objavi! Aleluja!

148 Aleluja! Hvalite Jahvu s nebesa, hvalite ga
u visinama! 2 Hvalite ga, svi anđeli njegovi,
hvalite ga, sve vojske njegove! 3 Hvalite ga, sunce i
mjeseče, hvalite ga, sve zvijezde svjetlosne! 4 Hvalite
ga, nebesa nebeska, i vode nad svodom nebeskim! 5
Neka hvale ime Jahvino jer on zapovjedi i postadoše.
6 Postavi ih zauvijek i dovijeka po zakonu koji neće
proći. 7 Hvalite Jahvu sa zemlje, nemani morske
i svi bezdani! 8 Ognju i grÓade, snježe i maglo,
olujni vjetre, što riječ njegovu izvršavaš! 9 Gore i svi
brežuljci, plodonosna stabla i svi cedrovi! 10 Zvijeri i
sve životinje, gmizavci i ptice krilate! 11 Zemaljski
kraljevi i svi narodi, knezovi i suci zemaljski! 12
Mladići i djevojke, starci s djecom zajedno: 13 nek' svi
hvale ime Jahvino, jer jedino je njegovo ime uzvišeno!
Njegovo veličanstvo zemlju i nebo nadvisuje, 14 on
podiže snagu svom narodu, on proslavlja svete svoje,
sinove Izraelove - narod njemu blizak. Aleluja!

149 Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru
svetih hvalu njegovu! 2 Nek' se raduje Izrael
Stvoritelju svojem! Kralju svom neka klikću sinovi
Siona! 3 Neka u kolu hvale ime njegovo, bubnjem i
citarom neka ga slave! 4 Jer Jahve ljubi narod svoj,
spasenjem ovjenčava ponizne! 5 Neka se sveti raduju
u slavi, neka kliču s ležaja svojih! 6 Nek' im pohvale
Božje budu na ustima, mačevi dvosjekli u rukama 7
da nad pucima izvrše odmazdu i kaznu nad narodima;
8 da im kraljeve bace u lance, a odličnike u okove
gvozdene; 9 da na njima izvrše sud davno napisan -
nek' bude na čast svim svetima njegovim! Aleluja!

150 Aleluja! Hvalite Boga u Svetištu njegovu,
slavite ga u veličanstvu svoda nebeskog! 2
Hvalite ga zbog silnih djela njegovih, slavite ga zbog
beskrajne veličine njegove! 3 Hvalite ga zvucima
roga, slavite ga harfom i citarom! 4 Hvalite ga igrom i
bubnjem, slavite ga glazbalima zvonkim i frulom! 5
Hvalite ga cimbalima zvučnim, slavite ga cimbalima
gromkim! 6 Sve što god diše Jahvu neka slavi!
Aleluja!

Mudre Izreke

1 Mudre izreke Salomona, sina Davidova, kralja
izraelskog: **2** da se spozna mudrost i pouka,
da se shvate razumne riječi; **3** da se primi umna
pouka, pravda i pravica i nepristranost; **4** da se dade
pamet neiskusnima, mladiću znanje i umijeće; **5** kad
mudar čuje, da umnoži znanje, a razuman steče
mudrije misli; **6** da razumije izreke i prispodobe, riječi
mudraca i njihove zagonetke. **7** Strah je Gospodnji
početak spoznaje, ali ludi preziru mudrost i pouku. **8**
Poslušaj, sine moj, pouku oca svoga i ne odbacuj
naputka svoje majke! **9** Jer će ti biti ljupki vijenac na
glavi i ogrlica oko tvoga vrata. **10** Sine moj, ako te
grešnici mame, ne pristaj; **11** ako bi rekli: "Hodi s
nama, da vrebamo krv, čekamo u zasjedi nevina ni
za što; **12** da ih progutamo žive kao carstvo smrti
i cijele kao one koji silaze u grob; **(Sheol h7585)** **13**
naplijenit ćemo svakojaka blaga, napuniti svoje kuće
plijenom; **14** bacat ćeš s nama svoj ždrijeb, svi ćemo
zajedno imati jednu kesu." **15** Sine moj, ne idi s
njima na put, makni nogu od njihove staze. **16** Jer na
zlo trče svojim nogama i hite prolijevati krv. **17** Jer
uzalud je razapinjati mrežu pred očima svima pticama.
18 A oni vrebaju vlastitu krv, postavljaju zasjedu
svojemu životu. **19** Takva je sudba svih lakomih
na ružan dobitak: on ih života stane. **20** Mudrost
glasno uzvikuje na ulici, na trgovima diže svoj glas;
21 propovijeda po bučnim uglovima, na otvorenim
gradskim vratima govori svoje riječi: **22** "Dokle ćete, vi
glupi, ljubiti glupost i dokle će podsmjevačima biti milo
podsmijevanje, i dokle će bezumnici mrziti znanje? **23**
Poslušajte moju opomenu! Gle, svoj duh pred vas
izlijevam, hoću vas poučiti svojim riječima. **24** Koliko
sam vas zvala, a vi ste odbijali; pružala sam ruku,
ali je nitko ne opazi. **25** Nego ste odbacili svaki moj
savjet i niste poslušali moje opomene; **26** zato ću
se i ja smijati vašoj propasti, rugat ću se kad vas
obuzme tjeskoba: **27** kad navali na vas strah kao
nevrijeme i zgrabi vas propast kao vihor, kad navali
na vas nevolja i muka. **28** Tada će me zvati, ali se ja
neću odazvati; tražit će me, ali me neće naći. **29** Jer
su mrzili spoznaju i nisu izabrali Gospodnjeg straha
30 niti su poslušali moj savjet, nego su prezreli svaku
moju opomenu. **31** Zato će jesti plod svojeg vladanja
i nasititi se vlastitih savjeta. **32** Jer glupe će ubiti
njihovo odbijanje, a nemar će upropastiti bezumne.
33 A tko sluša mene, bezbrižan ostaje i spokojno živi
bez straha od zla."

2 Sine moj, ako primiš moje riječi i pohraniš u sebi
moje zapovijedi, **2** i uhom svojim osluhneš mudrost
i obratiš svoje srce razboru; **3** jest, ako prizoveš
razum i zavapiš za razborom; **4** ako ga potražiš kao
srebro i tragaš za njim kao za skrivenim blagom - **5**
tada ćeš shvatiti strah Gospodnji i naći ćeš Božje
znanje. **6** Jer Jahve daje mudrost, iz njegovih usta
dolazi znanje i razboritost. **7** On pravednicima pruža
svoju pomoć, štit je onih koji hode u bezazlenosti. **8**
Jer on štiti staze pravde i čuva pute svojih pobožnika.
9 Tada ćeš shvatiti pravdu, pravicu, pravednost i sve
staze dobra, **10** jer će mudrost ući u tvoje srce i
spoznaja će obradovati tvoju dušu. **11** Oprez će paziti
na te i razboritost će te čuvati: **12** da te izbavi od zla
puta, od varava čovjeka, **13** od onih koji ostavljaju
staze poštenja te idu mračnim putovima; **14** koji se
vesele čineći zlo i likuju u opačinama zloće; **15** kojih
su staze krive i koji su opaki na svojim putovima; **16**
da te izbavi od preljubnice i od tuđinke koja laska
riječima; **17** koja ostavlja prijatelja svoje mladosti i
zaboravlja zavjet svoga Boga **18** jer joj kuća tone u
smrt i njezini putovi vode mrtvima. **19** Tko god zalazi
k njoj ne vraća se nikad i ne nalazi više putove života.
20 Zato idi putem čestitih i drži se staza pravedničkih!
21 Jer samo će pravedni nastavati zemlju i bezazleni
će ostati na njoj. **22** A opake će zbrisati sa zemlje i
bogohulnike iščupati iz nje.

3 Sine moj, ne zaboravljaj moje pouke, i tvoje srce
neka čuva moje zapovijedi, **2** jer će ti produljiti
dane i životne godine i podariti spokojstvo. **3** Neka te
ne ostavljaju dobrota i vjernost, objesi ih sebi oko
vrata, upiši ih na ploču srca svoga. **4** Tako ćeš steći
ugled i uspjeti pred Božjim i ljudskim očima. **5** Uzdaj
se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti
razbor. **6** Misli na nj na svim svojim putovima i on će
ispraviti tvoje staze. **7** Ne umišljaj da si mudar: boj se
Jahve i kloni se zla. **8** To će biti lijek tvome tijelu i
okrepa tvojim kostima. **9** Časti Jahvu svojim blagom i
prvinama svega svojeg prirasta. **10** I tvoje će žitnice
biti prepune i tvoje će se kace prelijevati novim vinom.
11 Sine moj, ne odbacuj Jahvine opomene i nemoj da
ti omrzne njegov ukor. **12** Jer koga Jahve ljubi onoga
i kori, kao otac sina koga voli. **13** Blago čovjeku koji je
stekao mudrost i čovjeku koji je zadobio razboritost.
14 Jer bolje je steći nju nego steći srebro, i veći je
dobitak ona i od zlata. **15** Skupocjenija je od bisera, i
što je god tvojih dragocjenosti, s njome se porediti
ne mogu; **16** dug joj je život u desnoj ruci, a u lijevoj
bogatstvo i čast. **17** Njezini su putovi putovi miline
i sve su njene staze pune spokoja. **18** Životno je

drvo onima koji se nje drže i sretan je onaj tko je
zadrži. 19 Jahve je mudrošću utemeljio zemlju i umom
utvrdio nebesa; 20 njegovim su se znanjem otvorili
bezdani i oblaci osuli rosom. 21 Sine moj, ne gubi
to iz očiju, sačuvaj razbor i oprez. 22 I bit će život
tvojoj duši i ures vratu tvome. 23 Bez straha ćeš tada
kročiti svojim putem i noga ti se neće spoticati. 24
Kad legneš, nećeš se plašiti, i kad zaspiš, slatko
ćeš snivati. 25 Ne boj se nenadne strahote ni nagle
propasti kad stigne bezbožnike. 26 Jer će ti Jahve
biti uzdanje i čuvat će nogu tvoju od zamke. 27 Ne
uskrati dobročinstva potrebitim kad god to možeš
učiniti. 28 Ne reci svome bližnjemu: “Idi i dođi opet,
sjutra ću ti dati”, kad možeš već sada. 29 Ne kuj zla
svome bližnjemu dok on bez straha kod tebe boravi.
30 Ne pravdaj se ni s kim bez razloga ako ti nije učinio
nikakva zla. 31 Nemoj zavidjeti nasilniku niti slijediti
njegove pute, 32 jer su Jahvi mrski pokvarenjaci, a
prisan je s pravednima. 33 Jahvino je prokletstvo na
domu bezbožnika, a blagoslov u stanu pravednika.
34 S podsmjevačima on se podsmijeva, a poniznima
dariva milost. 35 Mudri će baštiniti čast, a bezumnici
snositi sramotu.

4 Slušajte, djeco, pouku očevu i pazite kako biste
spoznali mudrost, 2 jer dobar vam nauk dajem: ne
prezrite moga naputka. 3 I ja sam bio sin u svoga oca
i nježan jedinac u svoje matere; 4 i mene je on učio i
govorio mi: “Zadrži moje riječi u svojem srcu, poštuj
moje zapovijedi i živjet ćeš. 5 Steci mudrost, steci
razbor, ne smeći ih s uma i ne odstupi od riječi mojih
usta. 6 Ne ostavljaj je i čuvat će te; ljubi je i obranit
će te. 7 Početak je mudrosti: steci sebi mudrost i
svim svojim imanjem steci razboritost. 8 Veličaj je i
uzvisit će te; donijet će ti čast kad je prigrliš. 9 Stavit
će ti ljupki vijenac na glavu, i obdarit će te krasnom
krunom.” 10 Poslušaj, sine moj, primi moje riječi i
umnožit će se godine tvojeg života. 11 Poučih te putu
mudrosti, navratih te na prave staze; 12 neće ti se
zapletati koraci kad staneš hoditi; potrčiš li, nećeš
posrnuti. 13 Čvrsto se drži pouke, ne puštaj je, čuvaj
je, jer ona ti je život. 14 Ne idi stazom opakih i ne
stupaj putem zlikovaca. 15 Ostavi ga, ne hodi njime;
kloni ga se i zaobiđi ga. 16 Jer oni ne spavaju ako ne
učine zla, i san im ne dolazi ako koga ne obore. 17 Jer
jedu kruh opačine i piju vino nasilja. 18 A pravednička
je staza kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do
potpunog dana. 19 A put je opakih kao mrkli mrak: ne
znaju o što će se spotaknuti. 20 Sine moj, pazi na
moje riječi, prigni uho svoje mojim besjedama. 21 Ne
gubi ih nikad iz očiju, pohrani ih usred srca svoga. 22
Jer su život onima koji ih nalaze i ozdravljenje svemu
tijelu njihovu. 23 A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer
iz njega izvire život. 24 Drži daleko od sebe lažna
usta i udalji od sebe usne prijevarne. 25 Nek' tvoje
oči gledaju u lice i neka ti je pogled uvijek prav. 26
Pazi na stazu kojom kročiš i neka ti svi putovi budu
pouzdani. 27 Ne skreći ni desno ni lijevo, drži svoj
korak daleko oda zla.

5 Sine moj, čuj moju mudrost, prigni uho mojoj
razboritosti 2 da sačuvaš oprez, da ti usne zadrže
znanje. 3 Jer s usana žene preljubnice kaplje med i
nepce joj je glađe od ulja, 4 ali je ona naposljetku
gorka kao pelin, oštra kao dvosjekli mač. 5 Njene
noge silaze k smrti, a koraci vode u Podzemlje. **(Sheol
h7585)** 6 Ona ne pazi na put života, ne mari što su
joj staze kolebljive. 7 Zato me sada poslušaj, sine, i
ne odstupaj od riječi mojih usta. 8 Neka je put tvoj
daleko od nje i ne približuj se vratima njezine kuće, 9
da drugima ne bi dao svoju slavu i okrutnima svoje
godine; 10 da se ne bi tuđinci nasitili tvoga dobra i da
tvoja zaslužba ne ode u tuđu kuću; 11 da ne ridaš na
koncu kad ti nestane tijela i puti 12 i da ne kažeš:
“Oh, kako sam mrzio pouku i kako mi je srce preziralo
ukor! 13 I ne slušah glasa svojih učitelja, niti priklonih
uho onima što me poučavahu. 14 I umalo ne zapadoh
u svako zlo, usred zbora i zajednice!” 15 Pij vodu iz
svoje nakapnice i onu što teče iz tvoga studenca.
16 Moraju li se tvoji izvori razlijevati i tvoji potoci teći
ulicama? 17 Nego neka oni budu samo tvoji, a ne
i tuđinaca koji su uza te. 18 Neka je blagoslovljen
izvor tvoj i raduj se sa ženom svoje mladosti: 19
neka ti je kao mila košuta i ljupka gazela, neka te
grudi njene opajaju u svako doba, njezina ljubav
zatravljuje bez prestanka! 20 TÓa zašto bi se, sine
moj, zanosio preljubnicom i grlio tuđinki njedra? 21
Jer pred Jahvinim su očima čovjekovi putovi i on motri
sve njegove staze. 22 Opakoga će uhvatiti njegova
zloća i sapet će ga užad njegovih grijeha. 23 Umrijet
će jer nema pouke, propast će zbog svoje goleme
gluposti.

6 Sine moj, kad jamčiš bližnjemu svojem i daš svoju
ruku drugome, 2 vezao si se vlastitim usnama,
uhvatio se riječima svojih usta; 3 učini onda ovo,
sine moj: oslobodi se! Jer si dopao u ruke bližnjemu
svojemu; idi, baci se preda nj i salijeći bližnjega svoga.
4 Ne daj sna svojim očima ni drijema svojim vjeđama;
5 otmi se kao gazela iz mreže i kao ptica iz ruku
ptičaru. 6 Idi k mravu, lijenčino, promatraj njegove
pute i budi mudar: 7 on nema vođe, nadzornika, ni
nadstojnika, 8 ljeti se sebi brine za hranu i prikuplja

jelo u doba žetve. 9 A ti, dokle ćeš, lijenčino, spavati?
Kad ćeš se dići oda sna svoga? 10 Još malo odspavaj,
još malo odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak 11
i doći će tvoje siromaštvo kao skitač i tvoja oskudica
kao oružanik. 12 Nevaljalac i opak čovjek hodi s
lažljivim ustima; 13 namiguje očima, lupka nogama,
pokazuje prstima; 14 prijevare su mu u srcu, snuje
zlo u svako doba, zameće svađe. 15 Zato će mu
iznenada doći propast, i učas će se slomiti i neće
mu biti lijeka. 16 Šest je stvari koje Gospod mrzi,
a sedam ih je gnusoba njegovu biću: 17 ohole oči,
lažljiv jezik, ruke koje prolijevaju krv nevinu, 18 srce
koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na zlo, 19
lažan svjedok koji širi laži, i čovjek koji zameće svađe
među braćom. 20 Sine moj, čuvaj zapovijedi oca
svoga i ne odbacuj nauka matere svoje. 21 Priveži ih
sebi na srce zauvijek, ovij ih oko svoga grla; 22 da
te vode kada hodiš, da te čuvaju kada spavaš i da
te razgovaraju kad se probudiš. 23 Jer je zapovijed
svjetiljka, pouka je svjetlost, opomene stege put su
života; 24 da te čuvaju od zle žene, od laskava
jezika tuđinke. 25 Ne poželi u svom srcu njezine
ljepote i ne daj da te osvoji trepavicama svojim, 26
jer bludnici dostaje i komad kruha, dok preljubnica
lovi dragocjeni život. 27 Može li tko nositi oganj u
njedrima a da mu se odjeća ne upali? 28 Može li tko
hoditi po živom ugljevlju a svojih nogu da ne ožeže?
29 Tako biva onomu tko ide k ženi svoga bližnjega:
neće ostati bez kazne tko god se nje dotakne. 30 Ne
sramote li lupeža sve ako je krao da gladan utoli glad:
31 uhvaćen, on sedmerostruko vraća i plaća svim
imanjem kuće svoje. 32 Nerazuman je, dakle, tko se
upušta s preljubnicom; dušu svoju gubi koji tako čini.
33 Bruke i sramote dopada i rug mu se nikad ne briše.
34 Jer bijesna je ljubomornost u muža: on ne zna za
milost u osvetni dan; 35 ne pristaje ni na kakav otkup
i ne prima ma kolike mu darove dao.

7 Čuvaj, sine, riječi moje i pohrani moje zapovijedi
kod sebe. 2 Čuvaj moje zapovijedi, i bit ćeš
živ, i nauk moj kao zjenicu oka svoga. 3 Priveži
ih sebi na prste, upiši ih na ploči srca svoga; 4
reci mudrosti: “Moja si sestra” i razboritost nazovi
“sestričnom”, 5 da te čuva od žene preljubnice, od
tuđinke koja laskavo govori. 6 Kad bijah jednom na
prozoru svoje kuće i gledah van kroz rešetku, 7
vidjeh među lakovjernima, opazih među momcima
nerazumna mladića: 8 prolazio je ulicom kraj njezina
ugla i koracao putem k njezinoj kući 9 u sumraku
između dana i večeri kad se hvata noćna tmina; 10 i
gle, susrete ga žena, bludno odjevena i s prijevarom
u srcu. 11 Jogunasta bijaše i razuzdana, noge joj se
nisu mogle u kući zadržati; 12 bila je čas na ulici, čas
na trgovima i vrebala kod svakog ugla; 13 i uhvati
ga i poljubi i reče mu bezobrazna lica: 14 “Bila sam
dužna žrtvu pričesnicu, i danas izvrših svoj zavjet;
15 zato sam ti izašla u susret, da te tražim, i nađoh
te. 16 Svoju sam postelju nastrla sagovima, vezenim
pokrivačima misirskim; 17 svoj sam krevet namirisala
smirnom, alojem i cimetom. 18 Hajde da se opijamo
nasladom do jutra i da se radujemo užicima ljubavi.
19 Jer muža mi nema kod kuće: otišao je na dalek put;
20 uzeo je sa sobom novčani tobolac; a vratit će se
kući tek o uštapu.” 21 Tako ga zavede svojim vičnim
nagovorom, odvuče ga svojim glatkim usnama. 22 I
ludo on pođe za njom, kao što vol ide na klaonicu i
kao što jelen zapleten u mrežu čeka 23 dok mu strijela
ne probije jetra, i kao ptica što ulijeće u zamku, i ne
znajući da će ga to života stajati. 24 Zato me, sine
moj, poslušaj i čuj riječi mojih usta. 25 Nek' ti srce ne
zastranjuje na njezine putove i ne lutaj po njezinim
stazama. 26 Jer je mnoge smrtno ranila i oborila, i
mnogo je onih što ih je pobila. 27 U Podzemlje vode
putovi kroz njenu kuću, dolje u odaje smrti. **(Sheol
h7585)**

8 Ne propovijeda li mudrost i ne diže li razboritost
svoj glas? 2 Navrh brda, uza cestu, na raskršćima
stoji, 3 kod izlaza iz grada, kraj ulaznih vrata, ona
glasno viče: 4 “Vama, o ljudi, propovijedam i upravljam
svoj glas sinovima ljudskim. 5 Shvatite mudrost, vi
neiskusni, a vi nerazumni, urazumite srce. 6 Slušajte,
jer ću zboriti o važnim stvarima, i moje će usne
otkriti što je pravo. 7 Jer moje nepce zbori istinu
i zloća je mojim usnama mrska. 8 Sve su riječi
mojih usta pravične, u njima nema ništa ni krivo
ni prijetvorno. 9 Sve su one jasne razboritomu i
pravedne onomu tko je stekao spoznaju. 10 Primajte
radije moju pouku no srebro i znanje požudnije od
zlata. 11 Jer mudrost je vrednija od biserja i nikakve
se dragocjenosti ne mogu porediti s njom. 12 Ja,
mudrost, boravim s razboritošću i posjedujem znanje
umna djelovanja. 13 Strah Gospodnji mržnja je na zlo.
Oholost, samodostatnost, put zloće i usta puna laži -
to ja mrzim. 14 Moji su savjet i razboritost, ja sam
razbor i moja je jakost. 15 Po meni kraljevi kraljuju i
velikaši dijele pravdu. 16 Po meni knezuju knezovi
i odličnici i svi suci zemaljski. 17 Ja ljubim one koji
ljube mene i nalaze me koji me traže. 18 U mene je
bogatstvo i slava, postojano dobro i pravednost. 19
Moj je plod bolji od čista i žežena zlata i moj je prihod
bolji od čistoga srebra. 20 Ja kročim putem pravde,

sred pravičnih staza, 21 da dadem dobra onima koji
me ljube i napunim njihove riznice. 22 Jahve me
stvori kao počelo svoga djela, kao najraniji od svojih
čina, u pradoba; 23 oblikovana sam još od vječnosti,
odiskona, prije nastanka zemlje. 24 Rodih se kad
još nije bilo pradubina, dok nije bilo izvora obilnih
voda. 25 Rodih se prije nego su utemeljene gore,
prije brežuljaka. 26 Kad još ne bijaše načinio zemlje,
ni poljana, ni početka zemaljskom prahu; 27 kad je
stvarao nebesa, bila sam nazočna, kad je povlačio
krug na licu bezdana. 28 Kad je u visini utvrđivao
oblake i kad je odredio snagu izvoru pradubina; 29
kad je postavljao moru njegove granice da mu se
vode ne preliju preko obala, kad je polagao temelje
zemlji, 30 bila sam kraj njega, kao graditeljica, bila u
radosti, iz dana u dan, igrajući pred njim sve vrijeme:
31 igrala sam po tlu njegove zemlje, i moja su radost
djeca čovjekova. 32 Tako, djeco, poslušajte me, blago
onima koji čuvaju moje putove. 33 Poslušajte pouku -
da stečete mudrost i nemojte je odbaciti. 34 Blago
čovjeku koji me sluša i bdi na mojim vratima svaki
dan i koji čuva dovratnike moje. 35 Jer tko nalazi
mene, nalazi život i stječe milost od Jahve. 36 A ako
se ogriješi o mene, udi svojoj duši: svi koji mene mrze
ljube smrt."

9 Mudrost je sazidala sebi kuću, i otesala sedam
stupova. 2 Poklala je svoje klanice, pomiješala
svoje vino i postavila svoj stol. 3 Poslala je svoje
djevojke da objave svrh gradskih visina: 4 "Tko je
neiskusan, neka se svrati ovamo!" A nerazumnima
govori: 5 "Hodite, jedite od mojega kruha i pijte vina
koje sam pomiješala. 6 Ostavite ludost, da biste
živjeli, i hodite putem razboritosti." 7 Tko poučava
podrugljivca, prima pogrdu, i tko prekorava opakoga,
prima ljagu. 8 Ne kori podsmjevača, da te ne zamrzi;
kori mudra, da te zavoli. 9 Pouči mudroga, i bit će
još mudriji; uputi pravednoga, i uvećat će se njegovo
znanje. 10 Gospodnji strah početak je mudrosti, a
razboritost je spoznaja Presvetog. 11 "Po meni ti se
umnožavaju dani i množe ti se godine života. 12 Ako
si mudar, sebi si mudar; budeš li podsmjevač, sam
ćeš snositi." 13 Gospođa ludost puna je strasti, prosta
je i ne zna ništa. 14 I sjedi na vratima svoje kuće na
stolici, u gradskim visinama, 15 te poziva one koji
prolaze putem, koji ravno idu svojim stazama: 16 "Tko
je neiskusan, neka se svrati ovamo!" I nerazumnomu
govori: 17 "Kradena je voda slatka i ugodno je potajno
jesti kruh." 18 A on ne zna da su Sjene ondje, da
uzvanici njezini počivaju u Podzemlju. **(Sheol h7585)**

10 Mudar sin veseli oca, a lud je sin žalost majci
svojoj. 2 Ne koristi krivo stečeno blago, dok
pravednost izbavlja od smrti. 3 Ne dopušta Jahve da
gladuje duša pravednika, ali odbija pohlepu opakih.
4 Lijena ruka osiromašuje čovjeka, a marljiva ga
obogaćuje. 5 Tko sabira ljeti, razuman je sin, a tko
hrče o žetvi, navlači sramotu. 6 Blagoslovi su nad
glavom pravedniku, a usta opakih kriju nasilje. 7
Pravednikov je spomen blagoslovljen, a opakom se
ime proklinje. 8 Tko je mudra srca, prima zapovijedi,
dok brbljava luda propada. 9 Tko nedužno živi,
hodi bez straha, a tko ide krivim putovima, poznat
će se. 10 Tko žmirka okom, zadaje tugu, a tko
ludo zbori, propada. 11 Pravednikova su usta izvor
života, a opakomu usta kriju nasilje. 12 Mržnja izaziva
svađu, a ljubav pokriva sve pogreške. 13 Na usnama
razumnoga nalazi se mudrost, a batina je za leđa
nerazumna čovjeka. 14 Mudri kriju znanje, a luđakova
su usta blizu propasti. 15 Blago je bogatomu tvrdi
grad, a ubogima je propast njihovo siromaštvo. 16
Pravednik prirađuje za život, a opaki prirađuje za
grijeh. 17 Tko se naputka drži, na putu je života, a
zabluđuje tko se na ukor ne osvrće. 18 Lažljive usne
kriju mržnju, a tko klevetu širi, bezuman je! 19 Obilje
riječi ne biva bez grijeha, a tko zauzdava svoj jezik,
razuman je. 20 Pravednikov je jezik odabrano srebro,
a razum opakoga malo vrijedi. 21 Pravednikove
su usne hrana mnogima, a luđaci umiru s ludosti
svoje. 22 Gospodnji blagoslov obogaćuje i ne prati
ga nikakva muka. 23 Bezumniku je radost učiniti
sramotno djelo, a razumnu čovjeku biti mudar. 24
Čega se opaki boji, ono će ga stići, a pravednička
se želja ispunjava. 25 Kad oluja prohuja, opakoga
nestane, a pravednik ima temelj vječni. 26 Kakav
je ocat zubima i dim očima, takav je ljenivac onima
koji ga šalju. 27 Strah Gospodnji umnaža dane, a
opakima se prekraćuju godine. 28 Pravedničko je
ufanje puno radosti, a opakima je nada uprazno. 29
Gospodnji je put okrilje bezazlenu, a propast onima
koji čine zlo. 30 Pravednik se neće nikad pokolebati, a
opakih će nestati s lica zemlje. 31 Pravednikova usta
rađaju mudrošću, a opak jezik čupa se s korijenom.
32 Pravednikove usne znaju što je milo, dok usta
opakih poznaju zloću.

11 Lažna je mjera mrska Jahvi, a puna mjera
mila mu je. 2 S ohološću dolazi sramota, a
u smjernih je mudrost. 3 Pravednike vodi nevinost
njihova, a bezbožnike upropašćuje njihova opačina.
4 Ne pomaže bogatstvo u dan Božje srdžbe, a
pravednost izbavlja od smrti. 5 Nedužnomu pravda

njegova put utire, a zao propada od svoje zloće. 6
Poštene izbavlja pravda njihova, a bezbožnici se
hvataju u svoju lakomost. 7 Kad zao čovjek umre,
nada propada i ufanje u imetak ruši se. 8 Pravednik
se od tjeskobe izbavlja, a opaki dolazi na mjesto
njegovo. 9 Bezbožnik ustima ubija svoga bližnjega,
a pravednici se izbavljaju znanjem. 10 Sa sreće
pravedničke grad se raduje i klikuje zbog propasti
opakoga. 11 Blagoslovom pravednika grad se diže,
a ustima opakih razara se. 12 Nerazumnik prezire
svoga bližnjega, dok čovjek uman šuti. 13 Tko s
klevetom hodi, otkriva tajnu, a čovjek pouzdana duha
čuva se. 14 Gdje vodstva nema, narod propada,
jer spasenje je u mnogim savjetnicima. 15 Veoma
zlo prolazi tko jamči za drugoga, a bez straha je
tko mrzi na jamstvo. 16 Ljupka žena stječe slavu, a
krepki muževi bogatstvo. 17 Dobrostiv čovjek sam
sebi dobro čini, a okrutnik muči vlastito tijelo. 18 Opak
čovjek pribavlja isprazan dobitak, a tko sije pravdu,
ima sigurnu nagradu. 19 Tko je čvrst u pravednosti,
ide u život, a tko za zlom trči, na smrt mu je. 20 Mrski
su Jahvi srcem opaki, a mili su mu životom savršeni.
21 Zaista, zao čovjek neće proći bez kazne, a rod
će se pravednički izbaviti. 22 Zlatan je kolut na rilu
svinjskom: žena lijepa, a bez razuma. 23 Pravednička
je želja samo na sreću, a nada je opakih prolazna.
24 Tko dijeli obilato, sve više ima, a tko škrtari, sve
je siromašniji. 25 Podašna duša nalazi okrepu, i tko
napaja druge, sam će se napojiti. 26 Tko ne da žita,
kune ga narod, a blagoslov je nad glavom onoga
koji ga prodaje. 27 Tko traži dobro, nalazi milost, a
tko za zlom ide, ono će ga snaći. 28 Tko se uzda
u bogatstvo, propada, a pravednici uspijevaju kao
zeleno lišće. 29 Tko vlastitu kuću zapusti, vjetar žanje,
a luđak je sluga mudromu. 30 Plod je pravednikov
drvo života, i mudrac je tko predobiva žive duše. 31
Ako se pravedniku plaća na zemlji, još će se više
opakomu i grešniku.

12 Tko ljubi pouku, ljubi znanje, a tko mrzi ukor,
lud je. 2 Dobar dobiva milost od Jahve, a
podmukao osudu. 3 Zloćom se čovjek ne utvrđuje, a
korijen se pravedniku ne pomiče. 4 Kreposna je žena
vijenac mužu svojemu, a sramotna mu je kao gnjilež
u kostima. 5 Pravedničke su misli pravične, spletke
opakih prijevarne. 6 Riječi opakih pogubne su zamke,
a pravedne izbavljaju usta njihova. 7 Opaki se ruše i
nema ih više, a kuća pravednika ostaje. 8 Čovjek se
hvali po oštrini svoga razuma, a prezire se tko je opak
srcem. 9 Bolje je biti malen i imati samo jednog slugu
nego se hvastati a nemati ni kruha. 10 Pravednik
pazi i na život svog živinčeta, dok je opakomu srce
okrutno. 11 Tko obrađuje svoju zemlju, sit je kruha, a
tko trči za ništavilom, nerazuman je. 12 Čežnja je
opakoga mreža od zala, a korijen pravednika daje
ploda. 13 Opakomu je zamka grijeh njegovih usana,
a pravednik se izbavlja od tjeskobe. 14 Od ploda
svojih usta nasitit će se svatko obilno, a ono što je
rukama učinio vratit će mu se. 15 Luđaku se čini
pravim njegov put, a mudar čovjek sluša savjete. 16
Luđak odmah odaje svoj bijes, a pametan pokriva
sramotu. 17 Tko govori istinu, otkriva što je pravo, a
lažljiv svjedok prijevaru. 18 Nesmotren govori kao
da mačem probada, a jezik je mudrih iscjeljenje. 19
Istinita usta traju dovijeka, a lažljiv jezik samo za čas.
20 Prijevara je u srcu onih koji snuju zlo, a veselje
u onih koji dijele miroljubive savjete. 21 Pravednika
ne stiže nikakva nevolja, a opaki u zlu grcaju. 22
Mrske su Jahvi usne lažljive, a mili su mu koji zbore
istinu. 23 Promišljen čovjek prikriva svoje znanje, a
srce bezumničko razglašuje svoju ludost. 24 Marljiva
ruka vlada, a nemar vodi u podložnost. 25 Briga u
srcu pritiskuje čovjeka, a blaga riječ veseli ga. 26
Pravednik vodi svojeg prijatelja, a opake zavodi njihov
put. 27 Nemaran ne ulovi svoje lovine, a marljivost je
čovjeku blago dragocjeno. 28 Na stazi pravice stoji
život i na njezinu putu nema smrti.

13 Mudar sin sluša naputak očev, a podsmjevač
ne sluša ukora. 2 Od ploda usta svojih uživa
čovjek sreću, a srce je nevjernika puno nasilja. 3 Tko
čuva usta svoja, čuva život svoj, a tko nesmotreno
zbori, o glavu mu je. 4 Uzaludna je žudnja lijenčine,
a ispunit će se želja marljivih. 5 Pravednik mrzi na
lažljivu riječ, a opaki goji mržnju i sramotu. 6 Pravda
čuva pobožna, a opake grijeh obara. 7 Netko se gradi
bogatim, a ništa nema, netko se gradi siromašnim, a
ima veliko bogatstvo. 8 Otkup života bogatstvo je
čovjeku; a siromah ne sluša opomene. 9 Svjetlost
pravednička blistavo sja, a svjetiljka opakih gasi
se. 10 Oholost rađa samo svađu, a mudrost je u
onih koji primaju savjet. 11 Naglo stečeno bogatstvo
iščezava, a tko sabire pomalo, biva bogat. 12 Predugo
očekivanje ubija srce, a ispunjena želja drvo je
života. 13 Tko riječ prezire, taj propada, a tko poštiva
zapovijedi, plaću dobiva. 14 Pouka mudračeva izvor
je životni, ona izbavlja od zamke smrti. 15 Uvid u
dobro pribavlja milost, a put bezbožnika hrapav je. 16
Svatko pametan djeluje promišljeno, a bezumnik se
hvališe svojom ludošću. 17 Zao glasnik zapada u zlo,
a vjeran poslanik donosi spasenje. 18 Siromaštvo i
sramota onomu tko odbija pouku, a tko ukor prima,

doći će do časti. 19 Slatka je duši ispunjena želja, a
bezumnicima je mrsko kloniti se oda zla. 20 Druži se s
mudrima, i postat ćeš mudar, a tko se drži bezumnika,
postaje opak. 21 Grešnika progoni zlo, a dobro je
nagrada pravednima. 22 Valjan čovjek ostavlja baštinu
unucima, a bogatstvo se grešnikovo čuva pravedniku.
23 Izobilje je hrane na krčevini siromaškoj, a ima i
tko propada s nepravde. 24 Tko štedi šibu, mrzi na
sina svog, a tko ga ljubi, na vrijeme ga opominje. 25
Pravednik ima jela do sitosti, a trbuh opakih poznaje
oskudicu.

14 Ženska mudrost sagradi kuću, a ludost je
rukama razgrađuje. 2 Tko živi s poštenjem,
boji se Jahve, a tko ide stranputicom, prezire ga.
3 U luđakovim je ustima šiba za oholost njegovu,
a mudre štite vlastite usne. 4 Gdje nema volova,
prazne su jasle, a obilna je žetva od snage bikove.
5 Istinit svjedok ne laže, a krivi svjedok širi laž. 6
Podsmjevač traži mudrost i ne nalazi je, a razumni
lako dolazi do znanja. 7 Idi od čovjeka bezumna jer
nećeš upoznati usne što zbore znanje. 8 Mudrost
je pametna čovjeka u tom što pazi na svoj put, a
bezumnička ludost prijevara je. 9 Luđacima je grijeh
šala, a milost je Božja s poštenima. 10 Srce poznaje
svoj jad, i veselje njegovo ne može dijeliti nitko drugi.
11 Dom opakih propast će, a šator će pravednika
procvasti. 12 Neki se put učini čovjeku prav, a na
koncu vodi k smrti. 13 I u smijehu srce osjeća bol, a
poslije veselja dolazi tuga. 14 Otpadnik se siti svojim
prestupcima, a dobar čovjek svojim radom. 15 Glupan
vjeruje svakoj riječi, a pametan pazi na korak svoj.
16 Mudar se boji i oda zla se uklanja, a bezuman
se raspaljuje i bez straha je. 17 Nagao čovjek čini
ludosti, a razborit ih podnosi. 18 Glupaci baštine
ludost, a mudre ovjenčava znanje. 19 Zli padaju ničice
pred dobrima i opaki pred vratima pravednikovim.
20 I svom prijatelju mrzak je siromah, a bogataš
ima mnogo ljubitelja. 21 Griješi tko prezire bližnjega
svoga, a blago onomu tko je milostiv ubogima. 22
Koji snuju zlo, ne hode li stranputicom, a zar nisu
dobrota i vjernost s onima koji snuju dobro? 23 U
svakom trudu ima probitka, a pusto brbljanje samo
je na siromaštvo. 24 Mudrima je vijenac bogatstvo
njihovo, a bezumnima kruna - njihova ludost. 25 Istinit
svjedok izbavlja duše, a tko laži širi, taj je varalica. 26
U strahu je Gospodnjem veliko pouzdanje i njegovim
je sinovima utočište. 27 Strah Gospodnji izvor je
života: on izbavlja od zamke smrti. 28 Mnoštvo je
naroda ponos kralju, a bez puka knez propada. 29
Tko se teško srdi, velike je razboritosti, a nabusit
duhom pokazuje ludost. 30 Mirno je srce život tijelu, a
ljubomor je gnjilež u kostima. 31 Tko tlači siromaha
huli na stvoritelja, a časti ga tko je milostiv ubogomu.
32 Opaki propada zbog vlastite pakosti, a pravednik
i u samoj smrti nalazi utočište. 33 U razumnu srcu
mudrost počiva, a što je u bezumnome, to se i pokaže.
34 Pravednost uzvisuje narod, a grijeh je sramota
pucima. 35 Kralju je mio razborit sluga, a na sramotna
se srdi.

15 Blag odgovor ublažava jarost, a riječ osorna
uvećava srdžbu. 2 Jezik mudrih ljudi proslavlja
znanje, a usta bezumnih prosipaju ludost. 3 Oči su
Jahvine na svakome mjestu i budno motre i zle i
dobre. 4 Blaga je besjeda drvo života, a pakosna je
rana duhu. 5 Luđak prezire pouku oca svog, a tko
ukor prima, pametno čini. 6 U pravednikovoj je kući
mnogo blaga, a opaki zarađuje propast svoju. 7 Usne
mudrih siju znanje, a srce je bezumnika nepostojano.
8 Žrtva opakog mrska je Jahvi, a mila mu je molitva
pravednika. 9 Put opakih Jahvi je mrzak, a mio mu
je onaj koji ide za pravicom. 10 Oštra kazna čeka
onog tko ostavlja pravi put, a umrijet će tko mrzi
ukor. 11 I Šeol i Abadon stoje pred Jahvom, a nekmoli
srca sinova ljudskih. **(Sheol h7585)** 12 Podsmjevač ne
ljubi onog tko ga kori: on se ne druži s mudrima. 13
Veselo srce razvedrava lice, a bol u srcu tjeskoba je
duhu. 14 Razumno srce traži znanje, a bezumnička
se usta bave ludošću. 15 Svi su dani bijednikovi zli, a
komu je srce sretno, na gozbi je bez prestanka. 16
Bolje je malo sa strahom Gospodnjim nego veliko
blago i s njime nemir. 17 Bolji je obrok povrća gdje
je ljubav nego od utovljena vola gdje je mržnja. 18
Gnjevljiv čovjek zameće svađu, a ustrpljiv utišava
raspru. 19 Put je ljenivčev kao glogov trnjak, a utrta
je staza pravednika. 20 Mudar sin veseli oca, a
bezumnik prezire majku svoju. 21 Ludost je veselje
nerazumnomu, a razuman čovjek pravo hodi. 22 Ne
uspijevaju nakane kad nema vijećanja, a ostvaruju
se gdje je mnogo savjetnika. 23 Čovjek se veseli
odgovoru usta svojih, i riječ u pravo vrijeme - kako je
ljupka! 24 Razumnu čovjeku put života ide gore, da
izmakne carstvu smrti koje je dolje. **(Sheol h7585)** 25
Jahve ruši kuću oholima, a postavlja među udovici.
26 Mrske su Jahvi zle misli, a dobrostive riječi mile
su mu. 27 Tko se grabežu oda, razara svoj dom, a
tko mrzi mito, živjet će. 28 Pravednikovo srce smišlja
odgovor, a opakomu usta govore zlobom. 29 Daleko
je Jahve od opakih, a uslišava molitvu pravednih.
30 Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi
kosti. 31 Uho koje posluša spasonosan ukor prebiva

među mudracima. 32 Tko odbaci pouku, prezire
vlastitu dušu, a tko posluša ukor, stječe razboritost.
33 Strah je Gospodnji škola mudrosti, jer pred slavom
ide poniznost.

16 Čovjek snuje u srcu, a od Jahve je što će jezik
odgovoriti. 2 Čovjeku se svi njegovi putovi čine
čisti, a Jahve ispituje duhove. 3 Prepusti Jahvi svoja
djela, i tvoje će se namisli ostvariti. 4 Jahve je sve
stvorio u svoju svrhu, pa i opakoga za dan zli. 5
Mrzak je Jahvi svatko ohola duha: takav zaista ne
ostaje bez kazne. 6 Ljubavlju se i vjernošću pomiruje
krivnja, i strahom se Gospodnjim uklanja zlo. 7 Kad
su Jahvi mili putovi čovječji, i neprijatelje njegove miri
s njim. 8 Bolje je malo s pravednošću nego veliki
dohoci s nepravdom. 9 Srce čovječje smišlja svoj put,
ali Jahve upravlja korake njegove. 10 Proročanstvo je
na usnama kraljevim: u osudi se njegova usta neće
ogriješiti. 11 Mjere i tezulje pripadaju Jahvi; njegovo
su djelo i svi utezi. 12 Mrsko je kraljevima počiniti
opačinu, jer se pravdom utvrđuje prijestolje. 13 Mile
su kraljevima usne pravedne i oni ljube onog koji
govori pravo. 14 Jarost je kraljeva vjesnik smrti ali je
mudar čovjek ublaži. 15 U kraljevu je vedru licu život,
i njegova je milost kao oblak s kišom proljetnom. 16
Probitačnije je steći mudrost nego zlato, i stjecati
razbor dragocjenije je nego srebro. 17 Životni je put
pravednih: kloniti se zla, i tko pazi na svoj put, čuva
život svoj. 18 Pred slomom ide oholost i pred padom
uznositost. 19 Bolje je biti krotak s poniznima nego
dijeliti plijen s oholima. 20 Tko pazi na riječ, nalazi
sreću, i tko se uzda u Jahvu, blago njemu. 21 Mudar
srcem naziva se razumnim i prijazne usne uvećavaju
znanje. 22 Izvor je životni razum onima koji ga imaju,
a ludima je kazna njihova ludost. 23 Mudračev duh
urazumljuje usta njegova, na usnama mu znanje
umnožava. 24 Saće meda riječi su ljupke, slatke duši
i lijek kostima. 25 Neki se put čini čovjeku prav, a na
kraju vodi k smrti. 26 Radnikova glad radi za nj; jer ga
tjeraju usta njegova. 27 Bezočnik pripravlja samo zlo i
na usnama mu je oganj plameni. 28 Himben čovjek
zameće svađu i klevetnik razdor među prijatelje. 29
Nasilnik zavodi bližnjega svoga i navodi ga na rđav
put. 30 Tko očima namiguje, himbu smišlja, a tko
usne stišće, već je smislio pakost. 31 Sijede su kose
prekrasna kruna, nalaze se na putu pravednosti. 32
Tko se teško srdi, bolji je od junaka, i tko nad sobom
vlada, bolji je od osvojitelja grada. 33 U krilo plašta
baca se kocka, ali je od Jahve svaka odluka.

17 Bolji je zalogaj suha kruha s mirom nego
sa svađom kuća puna žrtvene pečenke. 2
Razuman sluga vlada nad sinom sramotnim i s
braćom će dijeliti baštinu. 3 Taljika je za srebro i peć
za zlato, a srca iskušava Jahve sam. 4 Zločinac rado
sluša usne prijevarne, i lažac spremno prisluškuje
pogubnu jeziku. 5 Tko se ruga siromahu, podruguje se
Stvoritelju njegovu, i tko se veseli nesreći, ne ostaje
bez kazne. 6 Unuci su vijenac starcima, a sinovima
ures oci njihovi. 7 Ne dolikuje budali uzvišena besjeda,
a još manje odličniku usne lažljive. 8 Dar je čarobni
kamen u očima onoga koji ga daje: kamo se god
okrene, uspijeva. 9 Tko prikriva prijestup, traži ljubav,
a tko glasinu širi, razgoni prijatelje. 10 Razumna se
ukor jače doima nego bezumna stotina udaraca.
11 Opak čovjek ide samo za zlom, ali se okrutan
glasnik šalje na nj. 12 Bolje je nabasati na medvjedicu
kojoj ugrabiše mlade nego na bezumnika u njegovoj
ludosti. 13 Tko dobro zlom uzvraća neće ukloniti
nesreću od doma svojeg. 14 Zametnuti svađu isto
je kao pustiti poplavu: stoga prije nego svađa izbije,
udalji se! 15 Tko opravdava krivoga i tko osuđuje
pravoga, obojica su mrski Jahvi. 16 Čemu novac u
ruci bezumnomu? Da njime mudrost kupi, kad nema
razbora! 17 Prijatelj ljubi u svako vrijeme, a u nevolji
i bratom postaje. 18 Nerazuman čovjek daje ruku i
jamči pred svojim bližnjim. 19 Grijeh ljubi tko ljubi
svađu, i tko visoko diže svoja vrata, traži propast.
20 Opak srcem ne nalazi sreće, i komu je jezik zao,
zapada u nesreću. 21 Tko rodi bezumna, na tugu
mu je; a nije veseo ni otac budale. 22 Veselo je srce
izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti. 23 Opaki
prima dar iz njedara da bi iskrivio putove pravici. 24
Razuman ima mudrost pred sobom, a bezumniku
su oči na kraj zemlje. 25 Briga je ocu bezuman
sin i žalost roditeljki svojoj. 26 Ne valja kažnjavati
pravednika, a nije pravo ni tući odličnike. 27 Tko
usteže svoje riječi, razumije mudrost, i razuman je
čovjek mirna duha. 28 I luđak se smatra mudrim kada
šuti i razumnim kad susteže svoje usne.

18 Vlastitoj požudi popušta onaj tko zastranjuje,
i svađa se usprkos svakom razboru. 2
Bezumnomu nije mio razum; stalo mu je dati srcu
oduška. 3 Kad dolazi opačina, dolazi i prezir i bruka
sa sramotom. 4 Duboke su vode riječi iz usta nečijih,
izvor mudrosti bujica što se razlijeva. 5 Ne valja se
obazirati na opaku osobu, da se pravedniku nanese
nepravda na sudu. 6 Bezumnikove se usne upuštaju
u svađu i njegova usta izazivlju udarce. 7 Bezumnomu
su propast vlastita usta i usne su mu zamka životu. 8

Klevetnikove su riječi kao poslastice: spuštaju se u
dno utrobe. 9 Tko je nemaran u svom poslu, brat je
onomu koji rasipa. 10 Tvrda je kula ime Jahvino: njemu
se pravednik utječe i nalazi utočišta. 11 Bogatstvo
je bogatašu njegova tvrđava i kao visok zid u mašti
njegovoj. 12 Pred slomom se oholi srce čovječje, a
pred slavom ide poniznost. 13 Tko odgovara prije
nego što sasluša, na ludost mu je i sramotu. 14 Kad je
čovjek bolestan, njegov ga duh podiže, a ubijen duh
tko će podići? 15 Razumno srce stječe znanje i uho
mudrih traži znanje. 16 Dar čovjeku otvara put i vodi
ga pred velikaše. 17 Prvi je pravedan u svojoj parnici,
a kad dođe njegov protivnik, opovrgne ga. 18 Ždrijeb
poravna svađe, pa i među moćnicima odlučuje. 19
Uvrijeđen brat jači je od tvrda grada i svađe su kao
prijevornice na tvrđavi. 20 Svatko siti trbuh plodom
usta svojih, nasićuje se rodom usana svojih. 21 Smrt i
život u vlasti su jeziku, a tko ga miluje, jede od ploda
njegova. 22 Tko je našao ženu, našao je sreću i
stekao milost od Jahve. 23 Ponizno moleći govori
siromah, a grubo odgovara bogataš. 24 Ima prijatelja
koji vode u propast, a ima i prijatelja privrženijih od
brata.

19 Bolji je siromah koji živi u nedužnosti nego
čovjek opakih usana i k tomu bezuman. 2
Revnost bez razboritosti nije dobra, i tko brzo hoda,
spotiče se. 3 Ludost čovjeku kvari život, a srce mu se
ljuti na Jahvu! 4 Bogatstvo pribavlja mnoge prijatelje,
a siromaha i njegov prijatelj ostavlja. 5 Lažljiv svjekok
ne ostaje bez kazne, i tko širi laži, neće utići. 6 Mnogi
laskaju licu odličnikovu i svatko je prijatelj čovjeku
darežljivu. 7 Na siromaha mrze sva braća njegova,
još više se udaljuju od njega prijatelji njegovi: on
hlepi za dobrim riječima, ali ih ne nalazi! 8 Tko stječe
razboritost, ljubi sebe, a tko čuva razum, nalazi sreću.
9 Lažljiv svjedok ne ostaje bez kazne, i tko širi laži,
propada. 10 Ne dolikuje bezumnomu živjeti raskošno,
a još manje sluzi vlast nad knezovima. 11 Um čovjeka
usteže od srdžbe, a čast mu je oprostiti krivicu. 12
Kraljev je gnjev kao rika lavlja, a njegova milost kao
rosa bilju. 13 Nesreća je ocu svojemu bezuman sin, i
neprestano prokišnjavanje svađe su ženine. 14 Kuća
se i bogatstvo baštine od otaca, a od Jahve je žena
razumna. 15 Lijenost navlači čovjeku dubok san i
nemarna duša gladuje. 16 Tko se drži zapovijedi, čuva
život svoj, a tko ne pazi putove svoje, umire. 17 Jahvi
pozaima tko je siromahu milostiv, i on će mu platiti
dobročinstvo. 18 Kažnjavaj sina svoga dok ima nade,
ali ne idi za tim da ga ubiješ. 19 Tko je jarostan, plaća
globu, i kad ga štediš, samo uvećavaš njegov gnjev.
20 Slušaj savjet i primaj pouku, kako bi naposljetku
postao mudar. 21 Mnogo je namisli u srcu čovječjem,
ali što Jahve naumi, to i bude. 22 Dražest je čovjekova
u dobroti njegovoj, i bolji je siromah od lažljivca. 23
Strah Gospodnji daje život, i tko se njime ispuni, zlo
ga ne pohodi. 24 Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je
ustima svojim ne prinosi. 25 Udari podsmjehivača, i
lud se opameti; ukori razumnog, i shvatit će znanje.
26 Sin je sramotan i pokvaren tko zlostavlja oca i
odgoni majku. 27 Prestani, sine moj, slušati naputke
koji odvode od riječi spoznaje! 28 Nevaljao se svjedok
podruguje pravdi i usta opakih gutaju nepravdu. 29
Pripravljene su kazne podsmjevačima i udarci za leđa
bezumnika.

20 Vino je podsmjevač, žestoko piće bukač, i tko
se njima odaje neće steći mudrosti. 2 Kraljev je
gnjev kao rika lavlja: tko ga izaziva, griješi protiv sebe
samog. 3 Čast je čovjeku ustegnuti se od raspre, a
tko je bezuman počinje svađu. 4 Lijenčina u jesen
ne ore: u doba žetve on traži, i ništa nema. 5 Savjet
je u srcu čovječjem voda duboka i razuman će je
čovjek iscrpsti. 6 Mnogi se naziva dobrim čovjekom,
ali tko će naći vjerna čovjeka? 7 Pravednik hodi u
bezazlenosti svojoj: blago sinovima njegovim poslije
njega! 8 Kralj koji sjedi na stolici sudačkoj istražuje
svako zlo svojim očima. 9 Tko može reći: “Očistih
srce svoje, oprah se od grijeha svoga?” 10 Dvojaki
utezi i dvojaka mjera mrski su Jahvi podjednako.
11 I dijete se poznaje po onome što čini, je li čisto
i pravedno djelo njegovo. 12 I uho koje čuje i oko
koje vidi, oboje je Jahve načinio. 13 Ne ljubi sna, da
ne osiromašiš; otvori oči svoje i nasitit ćeš se kruha.
14 “Loše, loše”, govori kupac, a kad ode, hvali se
dobrom kupovinom. 15 Ima zlata i mnogih bisera,
ali su mudre usne najdragocjeniji nakit. 16 Uzmi
haljinu onomu tko je jamčio za drugoga; oplijeni njega
umjesto tuđinca. 17 Sladak je čovjeku kruh prijevare,
ali mu se usta poslije napune pijeskom. 18 Naumi se
provode savjetom: zato dobro razmisli pa vodi boj! 19
Tko okolo kleveće, otkriva tajne: zato se ne miješaj s
onim komu su usne uvijek otvorene. 20 Tko kune
oca svoga i majku svoju svjetiljka mu se gasi usred
tmine. 21 Od početka brzo stečeno imanje na koncu
nije blagoslovljeno. 22 Nemoj govoriti: “Osvetit ću
se za zlo”; čekaj Jahvu, i on će te spasiti. 23 Mrski
su Jahvi dvojaki utezi, i kriva mjera ne valja. 24 Od
Jahve su koraci čovječji, i kako da čovjek razumije
svoj put? 25 Zamka je čovjeku nesmotreno reći:
“Ovo je sveto”, a poslije promišljati što je zavjetovao.
26 Mudar kralj umije izlučiti opake i stavlja ih pod

točkove. 27 Svjetiljka je Gospodnja duh čovječji: ona
istražuje sve do dna utrobe. 28 Dobrota i vjernost
čuvaju kralja, jer dobrotom utvrđuje prijestol svoj.
29 Ljepota je mladićima njihova snaga, a starcima
je ures sijeda kosa. 30 Krvave masnice očiste zlo i
udarci pročiste odaje utrobe.

21 Kraljevo je srce u ruci Jahve kao voda tekućica;
vodi ga kuda god hoće. 2 Svaki je put čovjeku
pravedan u vlastitim očima, a Jahve ispituje srca. 3
Da se vrši pravda i čini pravo, draže je Jahvi nego
žrtva. 4 Ponosite oči i oholo srce i svjetiljka opakih -
to je grijeh. 5 Namisli marljivoga samo su na korist,
a nagloga samo na siromaštvo. 6 Blago stečeno
jezikom lažljivim nestalna je ispraznost onih koji traže
smrt. 7 Opake će odnijeti nasilje njihovo jer ne žele
činiti pravice. 8 Zapleten je put zločinca, a pravo je
djelo čista čovjeka. 9 Bolje je živjeti pod rubom krova
nego u zajedničkoj kući sa ženom svadljivom. 10
Duša opakoga želi zlo: u njega nema samilosti ni za
bližnjega. 11 Kad se podsmjevač kazni, neiskusan
postaje mudar, a mudri iz pouke crpe znanje. 12 Na
kuću opakoga pazi Svepravedni i opake strovaljuje
u nesreću. 13 Tko zatvori uho svoje pred vikom
siromaha, i sam će vikati, ali ga neće nitko uslišati.
14 Potajan dar utišava srdžbu, a poklon ispod ruke i
žestoku jarost. 15 Sud pravičan radost je pravedniku
a užas zločincima. 16 Čovjek koji skreće s puta
razbora počivat će u zboru mrtvačkom. 17 Tko ljubi
veselje, postaje siromah, i tko ljubi vino i mirisno
ulje, ne obogati se. 18 Opak čovjek otkup je za
pravednika, i bezbožnik stupa na mjesto pravednog.
19 Bolje je živjeti u pustinji nego sa ženom svadljivom
i gnjevljivom. 20 Krasno je blago i ulje u stanu
mudroga, a bezuman ih čovjek rasipa. 21 Tko teži
za pravdom i dobrohotnošću, nalazi život i čast. 22
Mudrac nadvladava i grad pun ratnika i krši silu u
koju su se uzdali. 23 Tko čuva usta i jezik svoj,
čuva sebe od nevolje. 24 Drzovitom i oholici ime je
"podsmjevač"; on sve radi s prekomjernom drskošću.
25 Lijenčinu ubija želja njegova jer mu ruke bježe od
posla. 26 Opak po cio dan živo želi, a pravednik daje
i ne škrtari. 27 Mrska je žrtva opakih, osobito kad se
požudno prinosi. 28 Lažljiv svjedok propada, a čovjek
koji sluša, opet će govoriti. 29 Opaki pokazuju drsko
lice, a poštenjak učvršćuje put svoj. 30 Nema mudrosti
i nema razuma i nema savjeta protiv Jahve. 31 Konj
se oprema za dan boja, ali Jahve daje pobjedu.

22 Dobro je ime bolje od velika bogatstva, i bolja
je naklonost od srebra i zlata. 2 Bogataš se i
siromah sreću: obojicu ih Jahve stvori. 3 Pametan
čovjek vidi zlo i skrije se, a glupaci idu bezbrižno i
trpe kaznu. 4 Nagrada je poniznosti strah Gospodnji,
bogatstvo, čast i život. 5 Trnje i zamke su na putu
varalici: tko čuva život svoj, daleko je od oboga. 6
Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće
odstupiti od njega. 7 Bogataš vlada nad siromasima, a
dužnik je sluga vjerovniku. 8 Tko sije nepravdu, žanje
nesreću, i šiba njegova gnjeva udarit će njega samog.
9 Milostivo se oko blagoslivlje, jer daje od svog kruha
siromahu. 10 Otjeraj podsmjevača i prestat će svađe
i nestat će nesloga i pogrda. 11 Jahve ljubi čisto
srce, i tko je ljubeznih usana, kralj mu je prijatelj. 12
Pogled Jahvin čuva znanje, Jahve pomućuje riječi
bezbožnika. 13 Lijenčina veli: "Lav je vani, nasred trga
poginuo bih." 14 Duboka jama usta su preljubnice, i
na koga se Jahve srdi, pada onamo. 15 Ludost prianja
uza srce djetinje: šiba pouke otklanja je od njega. 16
Tko tlači siromaha, taj mu koristi; tko daje bogatašu,
samo mu šteti. 17 Riječi mudraca: Prigni uho svoje i
čuj riječi moje i upravi svoje srce mojem znanju, 18 jer
milina je ako ih čuvaš u nutrini svojoj, i kad ti budu sve
spremne na usnama tvojim. 19 Da bi uzdanje tvoje
bilo u Jahvi, upućujem danas i tebe. 20 Napisah ti
trideset što savjeta što pouka 21 da te poučim riječima
istine, da uzmogneš pouzdanim riječima odgovoriti
onomu tko te zapita. 22 Nemoj pljačkati siromaha
zato što je siromah i ne gazi ubogoga na sudu. 23 Jer
će Jahve parbiti parbu njihovu i otet će život onima
koji ga njima otimlju. 24 Ne druži se sa srditim i ne idi
s čovjekom jedljivim 25 da se ne bi privikao na staze
njegove i namjestio zamku duši svojoj. 26 Ne budi
među onima koji daju ruku, koji jamče za dugove:
27 ako nemaš čime nadoknaditi, zašto da ti oduzmu
i postelju ispod tebe? 28 Ne pomiči prastare međe
koju su postavili oci tvoji. 29 Jesi li vidio čovjeka vična
poslu svom: takav ima pristup kraljevima i ne služi
prostacima.

23 Kad sjedneš blagovati s moćnikom. dobro pazi
što je pred tobom; 2 stavljaš nož sebi pod grlo
ako si proždrljivac; 3 ne poželi slastica njegovih jer
su jelo prijevarno. 4 Ne trudi se stjecati bogatstvo;
okani se takve misli; 5 usmjeriš li oči prema njemu,
njega već nema jer načini sebi krila kao orao i odleti
u nebo. 6 Ne jedi jela zavidnikova, ne čezni za
slasticama njegovim, 7 jer on je onakav kako u sebi
misli: "Jedi i pij", veli ti, ali mu srce nije s tobom. 8
Zalogaj koji si pojeo izbljuvat ćeš, uzalud ćeš prosut'
svoje ljupke riječi. 9 Pred bezumnikom nemoj govoriti
jer prezire tvoje umne riječi. 10 Ne pomiči prastare
međe i ne prodiri u polje siročadi, 11 jer je moćan

njihov osvetnik: branit će njihovo pravo protiv tebe. 12
Obrati pouci srce svoje i uho svoje riječima mudrim.
13 Ne uskraćuj djetetu opomene, jer, udariš li ga
šibom, neće umrijeti: 14 biješ ga šibom, ali mu dušu
iz Podzemlja izbavljaš. (Sheol h7585) 15 Sine moj, kad
ti je mudro srce, i ja se od srca veselim; 16 i kliče
sva nutrina moja kad ti usne govore što je pravo.
17 Neka ti srce ne zavidi grešnicima, nego neka ti
uvijek bude u strahu Gospodnjem, 18 jer imat ćeš
budućnost i tvoja nada neće propasti. 19 Slušaj, sine
moj, i mudar budi i ravnim putem vodi srce svoje. 20
Ne druži se s vinopijama ni sa žderačima mesa, 21
jer pijanica i izjelica osiromaše i pospanac se oblači u
krpe. 22 Slušaj svoga oca, svoga roditelja, i ne prezri
majku kad ostari. 23 Pribavi istinu i ne prodaji je,
steci mudrost, pouku i razbor. 24 Radovat će se otac
pravednikov, i roditelj će se mudroga veseliti. 25 Neka
se veseli otac tvoj i majka tvoja, i neka se raduje
roditeljka tvoja. 26 Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka
oči tvoje raduju putovi moji. 27 Jer bludnica je jama
duboka i tuđinka tijesan zdenac. 28 Ona i vreba u
zasjedi kao lupež i uvećava broj bezbožnika među
ljudima. 29 Komu: ah? komu: jao? komu: svađe?
komu: uzdasi? komu: rane nizašto? komu: zamućene
oči? 30 Onima što kasno sjede kod vina, koji su došli
kušati vino začinjeno. 31 Ne gledaj na vino kad rujno
iskri, kad se u čaši svjetlucavo prelijeva: pije se tako
glatko, 32 a na kraju ujeda kao zmija i žaca kao
guja ljutica. 33 Oči će ti gledati tlapnje i srce govoriti
ludosti. 34 I bit će ti kao da ležiš na pučini morskoj ili
kao da ležiš navrh jarbola. 35 “Izbiše me, ali me ne
zabolje; istukoše me, ali ne osjetih; kad se otrijeznim,
još ću tražiti.”

24 Ne zavidi opakim ljudima niti želi da budeš
s njima. 2 Jer im srce smišlja nasilje i usne
govore o nedjelu. 3 Mudrošću se zida kuća i razborom
utvrđuje, 4 i po znanju se pune klijeti svakim blagom
dragocjenim i ljupkim. 5 Bolji je mudar od jakoga i
čovjek razuman od silne ljudine. 6 Jer s promišljanjem
se ide u boj i pobjeda je u mnoštvu savjetnika. 7
Previsoka je bezumnomu mudrost: zato na sudu ne
otvara usta svojih! 8 Tko smišlja zlo zove se učitelj
podmukli. 9 Ludost samo grijeh snuje, i podrugljivac
je mrzak ljudima. 10 Kloneš li u dan bijede, bijedna
je tvoja snaga. 11 Izbavi one koje vode u smrt; i
spasavaj one koji posrćući idu na stratište. 12 Ako
kažeš: “Nismo za to znali”, ne razumije li onaj koji
ispituje srca? I ne znade li onaj koji ti čuva dušu?
I ne plaća li on svakomu po njegovim djelima? 13
Jedi med, sine moj, jer je dobar, i saće je slatko
nepcu tvome. 14 Takva je, znaj, i mudrost tvojoj
duši: ako je nađeš, našao si budućnost i nada tvoja
neće propasti. 15 Ne postavljaj, opaki, zasjede stanu
pravednikovu, ne čini nasilja boravištu njegovu; 16
jer padne li pravednik i sedam puta, on ustaje, a
opaki propadaju u nesreći. 17 Ne veseli se kad padne
neprijatelj tvoj i ne kliči srcem kada on posrće, 18 da
ne bi vidio Jahve i za zlo uzeo i obratio srdžbu svoju
od njega. 19 Nemoj se srditi zbog zločinaca, nemoj
zavidjeti opakima, 20 jer zao čovjek nema budućnosti,
svjetiljka opakih gasi se. 21 Boj se Jahve, sine moj, i
kralja: i ne buni se ni protiv jednoga ni protiv drugoga.
22 Jer iznenada provaljuje nesreća njihova i tko zna
kad će doći propast njihova. 23 I ovo je od mudraca:
Ne valja biti pristran na sudu. 24 Tko opakomu veli:
“Pravedan si”, proklinju ga narodi i kunu puci; 25 a
oni koji ga ukore nalaze zadovoljstvo, i na njih dolazi
blagoslov sreće. 26 U usta ljubi tko odgovara pošteno.
27 Svrši svoj posao vani i uredi svoje polje, potom i
kuću svoju zidaj. 28 Ne svjedoči lažno na bližnjega
svoga: zar ćeš varati usnama svojim? 29 Ne reci:
“Kako je on meni učinio, tako ću i ja njemu; platit
ću tom čovjeku po djelu njegovu!” 30 Prolazio sam
mimo polje nekog lijenčine i mimo vinograd nekog
luđaka, 31 i gle, sve bijaše zaraslo u koprive, i sve
pokrio čkalj, i kamena ograda porušena. 32 Vidjeh to
i pohranih u srcu, promotrih i uzeh pouku: 33 “Još
malo odspavaj, još malo odrijemaj, još malo podvij
ruke za počinak, 34 i doći će tvoje siromaštvo kao
skitač i oskudica kao oružanik!”

25 I ovo su mudre izreke Salomonove; sabrali ih
ljudi Ezekije, kralja judejskog. 2 Slava je Božja
sakrivati stvar, a slava kraljevska istraživati je. 3
Neistražljivo je nebo u visinu, zemlja u dubinu i srce
kraljevsko. 4 Ukloni trosku od srebra, i uspjet će
posao zlataru. 5 Ukloni opakoga ispred kralja, i utvrdit
će se pravicom prijestol njegov. 6 Ne veličaj se pred
kraljem i ne sjedaj na mjesto velikaško, 7 jer je bolje
da ti se kaže: “Popni se gore” nego da te ponize pred
odličnikom. 8 Što su ti oči vidjele ne iznosi prebrzo na
raspru; jer što ćeš učiniti na koncu kad te opovrgne
bližnji tvoj? 9 Kad si u parbi s bližnjim svojim, ne
otkrivaj tuđe tajne, 10 da te ne izgrdi tko čuje i da ti
se kleveta ne vrati. 11 Riječi kazane u pravo vrijeme
zlatne su jabuke u srebrnim posudama. 12 Mudrac
koji kori uhu je poslušnu zlatan prsten i ogrlica od
tanka zlata. 13 Vjeran je glasnik onomu tko ga šalje
kao ledena studen u doba žetve: on krijepi dušu
svoga gospodara. 14 Tko se diči lažljivim darom,
on je kao oblak i vjetar bez kiše. 15 Strpljivošću

se ublažava sudac, mek jezik i kosti lomi. **16** Kad
naiđeš na med, jedi umjereno, kako se ne bi prejeo i
pojedeno izbljuvao. **17** Rijetko zalazi u kuću bližnjega
svoga, da te se ne zasiti i ne zamrzi na te. **18** Čovjek
koji svjedoči lažno na bližnjega svoga on je kao bojni
malj i mač i oštra strijela. **19** Uzdanje u bezbožnika
na dan nevolje - krnjav je zub i noga klecava. **20** Kao
onaj koji skida haljinu u zimski dan ili ocat lije na ranu,
takav je onaj tko pjeva pjesmu turobnu srcu. **21** Ako
je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga kruhom, i ako je
žedan, napoji ga vodom. **22** Jer mu zgrćeš ugljevlje
na glavu i Jahve će ti platiti. **23** Sjeverni vjetar donosi
dažd, a himben jezik srdito lice. **24** Bolje je stanovati
pod rubom krova nego u zajedničkoj kući sa ženom
svadljivom. **25** Kao studena voda žednu grlu, takva je
dobra vijest iz zemlje daleke. **26** Kao zatrpan izvor i
vrelo zamućeno, takav je pravednik koji kleca pred
opakim. **27** Jesti mnogo meda nije dobro niti tražiti
pretjerane časti. **28** Grad razvaljen i bez zidova -
takav je čovjek koji nema vlasti nad sobom.

26 Kao snijeg ljeti ili kiša o žetvi, tako pristaju
počasti bezumnomu. **2** Kao vrabac kad prhne i
lastavica kad odleti, tako se i bezrazložna kletva ne
ispunja. **3** Bič konju, uzda magarcu, a šiba leđima
bezumnika. **4** Ne odgovaraj bezumniku po njegovoj
ludosti, da mu i sam ne postaneš jednak. **5** Odgovori
bezumniku po ludosti njegovoj, da se ne bi učinio
sam sebi mudar. **6** Odsijeca noge sebi i gorčinu pije
tko po bezumnom poruke šalje. **7** Klecava bedra u
hromoga - mudra je izreka u ustima bezumničkim.
8 Kamen za praćku vezuje tko bezumnom iskazuje
čast. **9** Trnovita grana u ruci pijanice: mudra izreka
u ustima bezumnika. **10** Strijelac koji ranjava sve
prolaznike: takav je onaj tko unajmljuje bezumnika.
11 Bezumnik se vraća svojoj ludosti kao što se pas
vraća na svoju bljuvotinu. **12** Vidiš li čovjeka koji se
sam sebi mudrim čini? Znaj, i od bezumnika ima više
nade nego od njega! **13** Lijenčina veli: “Zvijer je na
putu, i lav je na ulicama.” **14** Kao što se vrata okreću
na stožerima svojim, tako i lijenčina na postelji svojoj.
15 Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je ne može
prinijeti ustima. **16** Lijenčina se čini sebi mudrijim od
sedmorice koji umno odgovaraju. **17** Psa za uši hvata
tko se, u prolazu, umiješa u raspru koja ga se ne tiče.
18 Kao bjesomučnik koji baca zublje, strelice i sije
smrt, **19** takav je čovjek koji vara bližnjega svoga i
veli: “Samo se našalih.” **20** Kad nestane drva, oganj
se gasi, i kad više nema klevetnika, prestaje svađa.
21 Ugljen je za žeravnicu i drvo za oganj, a svadljivac
da raspaljuje svađu. **22** Klevetnikove su riječi kao
slastice: spuštaju se u dno utrobe. **23** Srebrna gleđa
preko zemljana suđa: laskave usne i opako srce. **24**
Mrzitelj hini usnama svojim, a u sebi nosi prijevaru;
25 ne vjeruj mu kad ljupkim glasom govori, jer u srcu
mu je sedam grdila; **26** ako himbom skriva mržnju,
njegova će se opačina otkriti na zboru. **27** Tko jamu
kopa, sam u nju pada, i tko kamen valja, na njega se
prevaljuje. **28** Lažljiv jezik mrzi svoje žrtve, laskava
usta propast spremaju.

27 Ne hvali se danom sutrašnjim jer ne znaš što
danas može donijeti. **2** Neka te hvali drugi,
a ne tvoja usta, tuđinac, a ne tvoje usne. **3** Težak
je kamen i pijesak je težak, ali je od obojega teži
bezumnikov bijes. **4** Jarost je okrutna i srdžba žestoka
a tko će odoljeti ljubomoru? **5** Bolji je javni ukor
nego lažna ljubav. **6** Čestiti su udarci prijateljevi, a
lažni poljupci neprijateljevi. **7** Sito grlo prezire i med
samotok, a gladnu je i sve gorko - slatko. **8** Kao ptica
daleko od gnijezda svog, takav je čovjek daleko od
svojeg zavičaja. **9** Kao što ulje i kad vesele srce,
tako i slatkoća prijateljstva tješi dušu. **10** Ne ostavljaj
prijatelja svoga ni prijatelja očeva i ne dolazi u kuću
bratovu kad si u nesreći; bolji je susjed blizu nego
brat daleko. **11** Budi mudar, sine moj, i obraduj mi
srce da mogu odgovoriti onome koji me grdi. **12**
Pametan čovjek opazi zlo i skrije se, a glupaci idu
bezbrižno i trpe kaznu. **13** Uzmi haljinu onomu tko je
jamčio za drugoga i oplijeni ga mjesto tuđinca. **14** Tko
pozdravlja svoga prijatelja naglas, a rano ujutro, prima
mu se blagoslov za kletvu. **15** Streha što prokišnjava
za žestoke kiše i svadljiva žena - jedno su te isto. **16**
Tko nju zaustavlja, zaustavlja vjetar i desnicom hvata
ulje. **17** Željezo se željezom oštri i čovjek oštri jedan
drugoga. **18** Tko čuva smokvu, jede od njena ploda, i
tko čuva svoga gospodara, poštiva se. **19** Kao što se
u vodi različito odražava lice od lica, tako i u srcu
čovjek od čovjeka. **20** Carstvo Smrti i Propast ne
mogu se zasititi, tako ni oči čovječje. **(Sheol h7585)** **21**
Taljika je za srebro i peć za zlato, a čovjek se poznaje
po ustima koja ga hvale. **22** Da bezumnika stučeš
tučkom u stupi, ne bi ga ostavila ludost njegova. **23**
Brižno pazi na stoku svoju i srcem se brini o stadima,
24 jer blago ne traje dovijeka; i baštini li se kruna od
koljena do koljena? **25** Kad trava nikne i zelen se
pokaže i bilje se kupi planinsko, **26** tad su ti janjci za
odijelo i jarci za kupovinu polja; **27** tad imaš izobilje
kozjega mlijeka sebi za jelo, i za hranu kući svojoj i
za prehranu sluškinjama svojim.

28 Opaki bježe i kad ih nitko ne progoni, a
pravednici su neustrašivi kao mladi lav. **2** Kad

se u zemlji griješi, mnogi su joj knezovi, a s čovjekom
razumnim i umnim uprava je postojana. 3 Čovjek
opak koji tlači ubogoga - kiša je razorna poslije koje
kruha nema. 4 Koji zapuštaju Zakon, veličaju opake,
a koji se drže Zakona, protive im se. 5 Zli ljudi ne
razumiju pravice, a koji traže Jahvu, razumiju sve. 6
Bolji je siromah koji živi bezazleno nego bogataš koji
kroči krivim putem. 7 Tko se drži Zakona, razuman je
sin, a tko se druži s izbjeglicama, sramoti oca svoga.
8 Tko umnožava bogatstvo svoje lihvom i pridom,
skuplja ga onomu tko je milostiv ubogima. 9 Tko
uklanja uho svoje da ne sluša Zakona, i molitva je
njegova mrska. 10 Tko zavodi poštene na put zao,
past će u jamu svoju, a pošteni će baštiniti sreću. 11
Bogat se čovjek čini sebi mudrim, ali će ga razuman
siromah raskrinkati. 12 Velika je slava kad se raduju
pravednici, a kad se dižu opaki, ljudi se kriju. 13 Tko
skriva svoje grijehe, nema sreće, a tko ih ispovijeda i
odriče ih se, milost nalazi. 14 Blago čovjeku uvijek
bojaznu, jer čovjek okorjela srca zapada u nesreću. 15
Lav koji riče i gladan medvjed: takav je opak vladalac
siromašnu narodu. 16 Nerazuman knez čini mnoga
nasilja, a koji mrzi lakomost, dugo živi. 17 Onaj koga
tišti krvna krivica, do groba bježi: ne zaustavljajte
ga. 18 Spasava se tko živi pravedno, tko se koleba
između dva puta, propada na jednom od njih. 19
Tko obrađuje svoju zemlju, nasitit će se kruha, a tko
trči za tlapnjama, nasitit će se siromaštva. 20 Čestit
čovjek stječe blagoslov, a tko hrli za bogatstvom, ne
ostaje bez kazne. 21 Ne valja biti pristran na sudu,
jer i za zalogaj kruha čovjek čini zlo. 22 Pohlepnik
hrli za bogatstvom, a ne zna da će ga stići oskudica.
23 Tko kori čovjeka, nalazi poslije veću milost nego
onaj koji laska jezikom. 24 Tko pljačka oca svoga i
majku svoju i veli: “Nije grijeh”, drug je razbojniku.
25 Lakomac zameće svađu, a tko se uzda u Jahvu,
uspjet će. 26 Bezuman je tko se uzda u svoje srce, a
spasava se tko živi mudro. 27 Tko daje siromahu, ne
trpi oskudicu; a tko odvraća oči svoje, bit će proklet.
28 Kad se dižu opaki, ljudi se kriju, a kad propadaju,
tad se množe pravednici.

29 Čovjek koji, po opomeni, ostaje tvrdoglav, u tren
će se slomiti, i neće mu biti spasa. 2 Narod se
veseli kad se množe pravednici, a puk uzdiše kad
zavlada opaki. 3 Čovjek koji ljubi mudrost, veseli oca
svoga, a koji se druži s bludnicama, rasipa imetak. 4
Kralj pravicom održava državu, a ruši je čovjek koji
nameće daće. 5 Čovjek koji laska bližnjemu svome
razapinje mrežu stopama njegovim. 6 U grijehu je
zamka zlu čovjeku, a pravednik likuje i veseli se.
7 Pravednik razumije pravo malenih, a opaki ne
shvaća spoznaju. 8 Podsmjevači uzbunjuju grad, a
mudri stišavaju srdžbu. 9 Kad se mudrac parbi s
bezumnikom, il' se srdio, il' se smijao, svejednako
mira nema. 10 Krvopije mrze poštenoga, a pravednici
mu se za život brinu. 11 Bezumnik izlijeva sav
svoj gnjev, a mudrac susteže svoju srdžbu. 12 Ako
vladalac posluša riječ lažljivu, sve mu sluge postaju
opake. 13 Siromah se i gulikoža susreću: Jahve
obojici prosvjetljuje oči. 14 Kralj koji sudi siromasima
po istini ima prijesto čvrst dovijeka. 15 Šiba i ukor
podaruju mudrost, a razuzdan mladić sramoti majku
svoju. 16 Kad se množe opaki, množi se i grijeh,
ali pravednici promatraju propast njihovu. 17 Ukori
sina svoga, i zadovoljit će te i dati radost duši tvojoj.
18 Kad objave nema, narod se razuzda, a blago
onome tko se drži Zakona! 19 Samim se riječima
sluga ne popravlja, jer se ne pokorava iako umom
shvaća. 20 Jesi li vidio čovjeka brza na riječima? I
bezumnik ima više nade nego on. 21 Tko mazi slugu
svoga od djetinjstva bit će mu poslije neposlušan.
22 Gnjevljiv čovjek zameće svađu, a naprasit čovjek
počini mnoge grijehe. 23 Oholost ponizuje čovjeka, a
ponizan duhom postiže časti. 24 Tko s lupežom plijen
dijeli, mrzi sebe samog: čuje proklinjanje i ništa ne
otkriva. 25 Strah čovjeku postavlja zamku, a tko se
uzda u Jahvu, nalazi okrilje. 26 Mnogi traže milost
vladaočevu, ali Jahve dijeli pravdu svakome. 27
Nepravednik je mrzak pravednicima, a pravednik je
mrzak opakima.

30 Riječi Agura, sina Jakeova, iz Mase;
proročanstvo njegovo za Itiela, za Itiela i Ukala.
2 Da, preglup sam da bih bio čovjek i nemam razbora
čovječjeg. 3 Ne stekoh mudrosti i ne poznajem
znanosti svetih! 4 Tko uzađe na nebo i siđe? Tko
uhvati vjetar u šake svoje? Tko sabra vode u plašt
svoj? Tko postavi krajeve zemaljske? Kako se zove i
kako mu se zove sin? Znaš li? 5 Svaka je Božja riječ
prokušana, štit onima koji se u nj uzdaju. 6 Ne dodaji
ništa njegovim riječima, da te ne prekori i ne smatra
lažljivim. 7 Za dvoje te molim, ne uskrati mi, dok ne
umrem: 8 udalji od mene licemjernu i lažnu riječ;
ne daj mi siromaštva ni bogatstva: hrani me kruhom
mojim dostatnim; 9 inače bih, presitivši se, zatajio
tebe i rekao: “Tko je Jahve?” Ili bih, osiromašivši,
krao i oskvrnio ime Boga svojega. 10 Ne klevetaj
sluge gospodaru njegovu, jer bi te mogao kleti i ti
morao okajati. 11 Ima izrod koji kune oca svoga i ne
blagoslivlje majke svoje! 12 Izrod koji za se misli da je
čist, a od kala svojeg nije opran! 13 Izrod uznositih

očiju koji visoko diže svoje trepavice! 14 Izrod komu
su zubi mačevi i očnjaci noževi da proždiru nesretnike
na zemlji i siromahe među ljudima! 15 Pijavica ima
dvije kćeri: “Daj! Daj!” Postoje tri stvari nezasitne i
četiri koje ne kažu: “Dosta!” 16 Carstvo smrti, jalova
utroba, zemlja nikad gasna vode i vatra koja nikad
ne kaže: “Dosta!” (Sheol h7585) 17 Oko koje se ruga
ocu i odriče posluh majci iskljuvat će potočni gavrani
i izjesti mladi orlovi. 18 Troje mi je nedokučivo, a
četvrto ne razumijem: 19 put orlov po nebu, put zmijin
po stijeni, put lađin posred mora i put muškarčev
djevojci. 20 Takav je put preljubnice: najede se, obriše
usta i veli: “Nisam sagriješila.” 21 Od troga se zemlja
ljulja, a četvrtoga ne može podnijeti: 22 od roba kad
postane kralj i kad se prostak kruha nasiti, 23 od
puštenice kad se uda i sluškinje kad istisne svoju
gospodaricu. 24 Četvero je maleno na zemlji, ali
mudrije od mudraca: 25 mravi, nejaki stvorovi, koji
sebi ljeti spremaju hranu; 26 jazavci, stvorovi bez
moći, što u stijeni grade sebi stan; 27 skakavci, koji
nemaju kralja, a svi idu u poretku; 28 gušter, što se
rukama hvata, a prodire u kraljevske palače. 29 Troje
ima lijep korak, a četvero lijepo hodi: 30 lav, junak
među zvijerima, koji ni pred kim ne uzmiče; 31 pijetao
što se odvažno šeće među kokošima; jarac koji vodi
stado; i kralj sa svojom vojskom. 32 Ako si ludovao
oholeći se ili to svjesno činio, stavi ruku na usta.
33 Kad se mlijeko metÄe, izlazi maslac; kad se nos
pritisne, poteče krv; kad se srdžba potisne, dobiva se
spor.

31 Riječ Lemuela, kralja Mase, kojima ga je učila
majka njegova. 2 Ne, sine moj! Ne, sine srca
mog! Ne, sine zavjeta mojih! 3 Ne daj snage svoje
ženama ni putova svojih zatiračima kraljeva. 4 Nije
za kraljeve, Lemuele, ne pristaje kraljevima vino piti,
ni glavarima piće opojno, 5 da u piću ne zaborave
zakona i prevrnu pravo nevoljnicima. 6 Dajte žestoko
piće onomu koji će propasti i vino čovjeku komu je
gorčina u duši: 7 on će piti i zaboraviti svoju bijedu i
neće se više sjećati svoje nevolje. 8 Otvaraj usta svoja
za nijemoga i za pravo sviju nesretnika što propadaju.
9 Otvaraj usta svoja, sudi pravedno i pribavi pravo
siromahu i nevoljniku. 10 Tko će naći ženu vrsnu?
Više vrijedi ona nego biserje. 11 Muževljevo se srce
uzda u nju i blagom neće oskudijevati. 12 Ona mu čini
dobro, a ne zlo, u sve dane vijeka svojeg. 13 Pribavlja
vunu i lan i vješto radi rukama marnim. 14 Ona je
kao lađa trgovačka: izdaleka donosi kruh svoj. 15 Još
za noći ona ustaje, hrani svoje ukućane i određuje
posao sluškinjama svojim. 16 Opazi li polje, kupi
ga; plodom svojih ruku sadi vinograd. 17 Opasuje
snagom bedra svoja i živo miče rukama. 18 Vidi kako
joj posao napreduje: noću joj se ne gasi svjetiljka. 19
Rukama se maša preslice i prstima drži vreteno. 20
Siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima.
21 Ne boji se snijega za svoje ukućane, jer sva čeljad
ima po dvoje haljine. 22 Sama sebi šije pokrivače,
odijeva se lanom i purpurom. 23 Muž joj je slavan
na Vratima, gdje sjedi sa starješinama zemaljskim.
24 Platno tka i prodaje ga i pojase daje trgovcu. 25
Odjevena je snagom i dostojanstvom, pa se smije
danu budućem. 26 Svoja usta mudro otvara i pobožan
joj je nauk na jeziku. 27 Na vladanje pazi ukućana i
ne jede kruha besposlice. 28 Sinovi njezini podižu
se i sretnom je nazivaju, i muž njezin hvali je: 29
“Mnoge su žene bile vrsne, ali ti ih sve nadmašuješ.”
30 Lažna je ljupkost, tašta je ljepota: žena sa strahom
Gospodnjim zaslužuje hvalu. 31 Plod joj dajte ruku
njezinih i neka je na Vratima hvale djela njezina!

Propovjednik

1 Misli Propovjednika, Davidova sina, kralja u
Jeruzalemu. **2** Ispraznost nad ispraznošću, veli
Propovjednik, ispraznost nad ispraznošću, sve je
ispraznost! **3** Kakva je korist čovjeku od svega truda
njegova kojim se trudi pod suncem? **4** Jedan naraštaj
odlazi, drugi dolazi, a zemlja uvijek ostaje. **5** Sunce
izlazi, sunce zalazi i onda hiti svojem mjestu odakle
izlazi. **6** Vjetar puše na jug i okreće se na sjever,
kovitla sad ovamo sad onamo i vraća se u novom
vrtlogu. **7** Sve rijeke teku u more i more se ne
prepunja; odakle teku rijeke, onamo se vraćaju da
ponovo počnu svoj tok. **8** Sve je mučno. Nitko ne
može reći da se oči nisu do sita nagledale i uši
dovoljno naslušale. **9** Što je bilo, opet će biti, i što
se činilo, opet će se činiti, i nema ništa novo pod
suncem. **10** Ima li išta o čemu bi se moglo reći: "Gle,
ovo je novo!" Sve je već davno prije nas postojalo. **11**
Samo, od prošlosti ne ostade ni spomena, kao što ni
u budućnosti neće biti sjećanja na ono što će poslije
doći. **12** Ja, Propovjednik, bijah kralj nad Izraelom
u Jeruzalemu. **13** I trudih se da mudrošću istražim
i dokučim sve što biva pod nebom; o, kako mučnu
zadaću zadade Bog sinovima ljudskim. **14** Vidjeh sve
što se čini pod suncem: kakve li ispraznosti i puste
tlapnje! **15** Što je krivo, ne može se ispraviti; čega
nema, izbrojiti se ne može. **16** Rekoh onda sam sebi:
"Gle, stekao sam veću mudrost nego bilo tko od mojih
prethodnika u Jeruzalemu. Duh moj sabrao je golemu
mudrost i znanje." **17** Mudrost pomnjivo proučih, a
tako i glupost i ludost, ali sam spoznao da je to pusta
tlapnja. **18** Mnogo mudrosti - mnogo jada; što više
znanja, to više boli.

2 Tad rekoh u srcu svom: "Daj da okušam užitak i
vidim što naslada pruža" - ali gle: i to je ispraznost!
2 O smijehu rekoh: "Ludost je"; o užitku: "Čemu
valja?" **3** Odlučih tijelo krijepiti vinom, a srce posvetiti
mudrosti; poželjeh prigrliti i ludost, kako bih spoznao
usrećava li ljude ono što pod nebesima čine za
izbrojenih dana svojega života. **4** Učinih velika djela:
sazidah sebi palače, zasadih vinograde; **5** uredih
perivoje i voćnjake, nasadih u njima voćke svakojake.
6 Načinih jezera da plodna sadišta natapam. **7**
Nakupovah robova i robinja, imadoh i sluge domaće,
a tako i stada krupne i sitne stoke više no itko prije
mene u Jeruzalemu. **8** Nagomilah srebro i zlato i
blago kraljeva i pokrajina, nabavih pjevače i pjevačice
i svakoga raskošja ljudskog, sve škrinju na škrinji.
9 I postadoh tako velik, veći no bilo tko prije mene
u Jeruzalemu; a nije me ni mudrost moja ostavila.
10 I što god su mi oči poželjele, nisam im uskratio,
niti branih srcu svojemu kakva veselja, već se srce
moje veselilo svakom trudu mojem, i takva bi nagrada
svakom mojem naporu. **11** A onda razmotrih sva svoja
djela, sve napore što uložih da do njih dođem - i gle,
sve je to opet ispraznost i pusta tlapnja! I ništa nema
valjano pod suncem. **12** Okrenuh zatim misao svoju
mudrosti, gluposti i ludosti. Što, na priliku, čini kraljev
nasljednik? Ono što je već učinjeno. **13** I spoznadoh
da je bolja mudrost od ludosti, kao što je svjetlost
bolja od tame. **14** Mudracu su oči u glavi, a bezumnik
luta u tami. Ali također znam da obojicu stiže ista
kob. **15** Zato rekoh u sebi: "Kakva je sudbina luđaku,
takva je i meni. Čemu onda žudjeti za mudrošću?"
I rekoh u srcu: "I to je ispraznost!" **16** Jer trajna
spomena nema ni mudru ni bezumniku: obojicu će
poslije nekog vremena prekriti zaborav! I, jao, mudrac
mora umrijeti kao i bezumnik. **17** Omrznuh život, jer
mi se učini mučnim sve što se zbiva pod suncem:
sve je ispraznost i pusta tlapnja. **18** Zamrzih sve za
što sam se pod suncem trudio i što sad ostavljam
svome nasljedniku. **19** Tko zna hoće li on biti mudar
ili lud? Pa ipak on će biti gospodar sve moje muke u
koju uložih sav svoj napor i mudrost pod suncem. I to
je ispraznost. **20** I stao sam srcem očajavati zbog
velikog napora kojim sam se trudio pod suncem.
21 Jer čovjek se trudi mudro i umješno i uspješno,
pa sve to mora ostaviti u baštinu drugomu koji se
oko toga nije uopće trudio. I to je ispraznost i velika
nevolja. **22** Jer što on dobiva za sav svoj napor i trud
koji je pod suncem podnio? **23** Jer svi su njegovi dani
doista mukotrpni, poslovi mu puni brige; čak ni noću
ne miruje srce njegovo. I to je ispraznost. **24** Nema
čovjeku druge sreće već jesti i piti i biti zadovoljan
svojim poslom. I to je, vidim, dar Božje ruke. **25** Jer
tko bi mogao jesti, tko li nezadovoljan biti, osim po
njemu. **26** Mudrost, spoznaju, radost on daruje onom
tko mu je po volji, a grešniku nameće zadaću da
sabira i skuplja za onoga tko je po volji Bogu. I to je
ispraznost i pusta tlapnja.

3 Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom
svoje vrijeme. **2** Vrijeme rađanja i vrijeme umiranja;
vrijeme sađenja i vrijeme čupanja posađenog. **3**
Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i
vrijeme građenja. **4** Vrijeme plača i vrijeme smijeha;
vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja. **5** Vrijeme
bacanja kamenja i vrijeme sabiranja kamenja; vrijeme
grljenja i vrijeme kad se ostavlja grljenje. **6** Vrijeme
traženja i vrijeme gubljenja; vrijeme čuvanja i vrijeme

odbacivanja. 7 Vrijeme deranja i vrijeme §§ijenja;
vrijeme šutnje i vrijeme govorenja. 8 Vrijeme ljubljenja
i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira. 9 Koja je
posleniku korist od njegovih napora? 10 Razmišljam o
mučnoj zadaći što je Bog zadade sinovima ljudskim.
11 Sve što on čini prikladno je u svoje vrijeme; ali iako
je dopustio čovjeku uvid u vjekove, čovjek ne može
dokučiti djela koja Boga čini od početka do kraja. 12
Znam da nije druge sreće čovjeku osim da se veseli i
čini dobro za svojega života. 13 I kad čovjek jede i pije
i uživa u svojem radu, i to je Božji dar. 14 I znam da
sve što Bog čini, čini za stalno. Tome se ništa dodati
ne može niti mu se može oduzeti; a Bog čini tako da
ga se boje. 15 Što biva, već bijaše, i što će biti, već je
bilo; a Bog obnavlja što je prohujalo. 16 Još vidim
kako pod suncem umjesto pravice vlada nepravda i
umjesto pravednika zločinac. 17 Zato rekoh u sebi:
“Bog će suditi i pravedniku i zločincu, jer ovdje ima
vrijeme za svaku namjeru i čin.” 18 Još rekoh u sebi:
“Ljudi se ponašaju tako da Bog može pokazati kakvi
su uistinu, da su jedni drugima poput zvijeri.” 19 Jer
zaista, kob ljudi i zvijeri jedna je te ista. Kako ginu
oni, tako ginu i one; i dišu jednakim dahom, i čovjek
ničim ne nadmašuje zvijer, jer sve je ispraznost. 20
I jedni i drugi odlaze na isto mjesto; svi su postali
od praha i u prah se vraćaju. 21 Tko zna da li dah
ljudski uzlazi gore, a dah zvijeri silazi dolje k zemlji?
22 Uviđam da čovjeku druge sreće nema osim radosti
u svome djelu, jer to je ljudska sudbina. A tko će ga
dovesti do toga da dozna što će biti poslije njega?

4 Opet stadoh promatrati sva nasilja koja se čine
pod suncem, i gle, suze potlačenih, i nikog nema
da ih utre; i nasilje iz tlačiteljske ruke, a zaštitnika
niotkuda. 2 Zato sretnima smatram mrtve koji su već
pomrli; sretniji su od živih što još žive. 3 A od obojih
je sretniji onaj koji još nije postao, koji nije vidio zlih
djela što se čine pod suncem. 4 Nadalje iskusih da
svaki napor i svaki uspjeh pribavlja čovjeku zavist
njegova bližnjeg. I to je ispraznost i pusta tlapnja. 5
Bezumnik prekriži ruke i izjeda sebe. 6 Bolja je puna
šaka u miru nego obje pregršti mučna rada i puste
tlapnje. 7 I još jednu opazih ispraznost pod suncem:
8 Čovjek potpun samac - bez sina, bez brata, i opet
nema kraja njegovu trudu; oči mu se ne mogu nasititi
blaga; a ne misli: za koga se mučim i uskraćujem
dobro sebi? I to je ispraznost i zla briga. 9 Bolje je
dvojici nego jednome, jer imaju bolju plaću za svoj
trud. 10 Padne li jedan, drugi će ga podići; a teško
jednomu! Ako padne, nema nikoga da ga podigne.
11 Pa ako se i spava udvoje, toplije je; a kako će
se samac zagrijati? 12 I ako tko udari na jednoga,
dvojica će mu se oprijeti; i trostruko se uže ne kida
brzo. 13 Bolji je mladić siromašan a mudar nego kralj
star a lud, koji više ne zna za savjet. 14 Jer mladić
može izići iz tamnice i postati kraljem, iako se rodio
kao prosjak u svom kraljevstvu. 15 Opazih kako svi
koji žive i hode pod suncem pristaju uz mladića, uz
nastupnika koji ga naslijedi. 16 On stupa na čelo
bezbrojnih podanika i kasniji se naraštaji ne mogahu
zbog njega radovati. I to je zacijelo ispraznost i pusta
tlapnja.

5 Kad odlaziš u Božji dom, pazi na korake svoje.
Priđi da mogneš čuti - žrtva je valjanija nego prinos
luđaka, jer oni i ne znaju da čine zlo. 2 Ne nagli
ustima svojim i ne žuri se s riječima pred Bogom, jer
je Bog na nebu, a ti si na zemlji; zato štedi svoje riječi.
3 San dolazi od mnogih briga, a lud govor od mnoštva
riječi. 4 Kad zavjetuješ štogod Bogu, odmah to izvrši,
jer njemu nisu mili bezumnici. Zato ispuni svaki svoj
zavjet. 5 Bolje je ne zavjetovati, nego zavjetovati a ne
izvršiti zavjeta. 6 Ne daj ustima svojim da te navode
na grijeh i ne reci kasnije pred anđelom da je bilo
nehotice. Zašto pružati Bogu priliku da se srdi na riječ
tvoju i uništi djelo tvojih ruku? 7 Koliko sanja, toliko
i ispraznosti; mnogo riječi - isprazna tlapnja. Zato
boj se Boga. 8 Ako vidiš gdje tlače siromaha i gaze
pravo i pravicu u zemlji, ne čudi se tomu, jer nad
visokim straži viši, a nad njim najviši. 9 Korist zemlje
je nada sve; i kralj ovisi o zemljištu. 10 Tko novce ljubi,
nikad ih dosta nema; tko bogatstvo ljubi, nikad mu
dosta probitka. I to je ispraznost. 11 Gdje je mnogo
bogatstva, mnogo je i gotovana, pa kakva je korist od
toga gospodaru, osim što ga očima gleda? 12 Sladak
je dan radiši, jeo malo ili mnogo, dok bogatstvo ne da
bogatašu zaspati. 13 I vidjeh teško zlo pod suncem:
skupljeno blago što je na propast svojemu vlasniku.
14 Jer zlom nezgodom propadne takvo bogatstvo te
sinu što mu se rodi ne ostane ništa. 15 Gol je izašao
iz utrobe majke svoje i tako će gol i otići kakav je i
došao; ništa nema od svega svojeg truda da ponese.
16 I to je teško zlo što tako odlazi kako je i došao;
pa kakva mu je korist što se u vjetar mučio. 17 Sve
svoje dane živi u tami, nevolji, brizi, bolesti i srdžbi.
18 Ovo, stoga, zaključujem: prava je sreća čovjeku
jesti i piti i biti zadovoljan sa svim svojim trudom kojim
se muči pod suncem za kratka vijeka koji mu je dao
Bog, jer takva mu je sudbina dosuđena. 19 Pa ako je
čovjeku Bog dao bogatstvo i imanje da ih uživa i bude
zadovoljan svojim djelom - i to je dar od Boga. 20 Jer

tada barem ne misli mnogo na dane svog života, kad
mu Bog daje da mu se srce veseli.

6 I vidjeh: ima još jedno zlo pod suncem i teško tišti
ljude. 2 Nekomu Bog udijeli bogatstvo i blago i
počasti te ima sve što mu duša poželi, ali mu ne udijeli
da to i uživa, nego uživa tuđinac. To je ispraznost i
grdna nevolja. 3 I velim: bolje je nedonošče od onoga
koji bi rodio stotinu djece i živio mnogo godina, a sam
se ne bi naužio dobra niti bi imao pogreba; 4 jer je
nedonošče uzalud došlo i u tamu otišlo i ime mu je
tamom pokriveno; 5 sunca čak ne vidje niti spozna -
a spokojnije je od onoga. 6 Pa kad bi takav živio i
dvije tisuće godina, a svojeg dobra ne bi uživao, zar
ne odlaze obojica jednako na isto mjesto? 7 Čovjek
se trudi samo da bi jeo, a želudac njegov nikad da
se nasiti. 8 Jer po čemu je mudrac bolji od luđaka i
što reći o siromahu koji se umije držati pred ljudima?
9 Bolje je očima vidjeti nego duhom lutati. I to je
ispraznost i pusta tlapnja. 10 Što je već bilo, ime ima;
i zna se što je čovjek; i on se ne može parbiti s jačim
od sebe. 11 Što više riječi, to veća ispraznost svega,
i koja je od toga korist čovjeku? 12 Tko zna što je
dobro čovjeku u životu njegovu, za ono malo dana
koje tako isprazno živi, koji mu prolaze kao sjena?
Tko će kazati čovjeku što će biti poslije njega pod
suncem?

7 Bolji je dobar glas nego skupocjeno ulje, i smrtni
dan nego dan rođenja. 2 Bolje je ići u kuću gdje je
žalost nego u kuću gdje je gozba, jer ondje je kraj
svakoga čovjeka, i tko je živ, nek' primi k srcu! 3
Bolji je jad nego smijeh, jer pod žalosnim licem srce
je radosno. 4 Srce je mudrih ljudi u kući žalosti, a
srce bezumnih u kući veselja. 5 Bolje je poslušati
ukor mudra čovjeka negoli slušati hvalospjev luđaka.
6 Jer kao prasak trnja ispod kotla, takav je smijeh
luđaka, i to je ispraznost. 7 Jer smijeh od mudraca
čini luđaka i veselje kvari srce. 8 Bolji je svršetak
stvari nego njezin početak i bolja je strpljivost od
oholosti. 9 Ne nagli u srdžbu, jer srdžba počiva u srcu
luđaka. 10 Ne pitaj zašto su negdašnja vremena bila
bolja od ovih, jer to nije mudro pitanje. 11 Mudrost je
dragocjena baština i probitak onima na koje sunce
sja. 12 Jer kao što je novac zaštita, tako je i mudrost;
a prednost je mudrosti u tome što izbavlja onoga tko
je ima. 13 Pogledaj djela Božja; tko može ispraviti što
je on iskrivio? 14 U sretan dan uživaj sreću, a u zao
dan razmišljaj: Bog je stvorio jedno kao i drugo - da
čovjek ne otkrije ništa od svoje budućnosti. 15 Svašta
vidjeh u svojemu ništavnom životu: pravednik propada
unatoč svojoj pravednosti, a bezbožnik i dalje živi
unatoč svojoj bezbožnosti. 16 Ne budi prepravedan i
ne budi premudar; zašto da se uništavaš? 17 Ne budi
preopak i ne budi lud; zašto bi umro prije vremena? 18
Dobro je da držiš jedno, ali ni drugo ne puštaj iz ruke,
jer tko se boji Boga, izbavlja se od svega. 19 Mudrost
mudraca veću moć daje gradu nego deset mogućnika.
20 Na zemlji nema pravednika koji, čineći dobro, ne bi
nikad sagriješio. 21 I još jedno: nemoj se obazirati na
govorkanje; čut ćeš možda da te sluga tvoj proklinjao;
22 a zna tvoje srce kako si i ti često druge proklinjao.
23 Sve sam to mudrošću iskušao. Mislio sam da sam
mudar, ali mi je mudrost bila nedokučiva. 24 Ono
što jest, daleko je i duboko, tako duboko - tko da i
pronađe? 25 I još jednom pokušah istražiti i shvatiti
mudrost i smisao, da spoznam opačinu kao ludost, a
ludost kao bezumlje. 26 Otkrih da ima nešto gorče
od smrti - žena, ona je zamka, srce joj je mreža, a
ruke okovi; tko je Bogu drag, izmiče joj, a grešnik je
njezin sužanj. 27 Eto, to sam sve u svemu otkrio, veli
Propovjednik. 28 I još sam tražio, ali bez uspjeha.
Nađoh čovjeka - jednog od tisuću, a žene ne nađoh
među svima nijedne. 29 Otkrih ovo: Bog stvori čovjeka
jednostavnim, a on snuje nebrojene spletke.

8 Tko je kao mudrac? Tko još umije tumačiti stvari?
Mudrost čovjeku razvedruje lice i mijenja njegov
namršteni lik. 2 Zato velim: slušaj kraljevu zapovijed
zbog Božje zakletve. 3 Ne nagli da je prekršiš: ne
budi tvrdoglav kad razlog nije dobar, jer on čini kako
mu odgovara. 4 Jer kraljeva je riječ najjača, i tko ga
smije pitati: “Što činiš?” 5 Tko se drži zapovijedi, ne
poznaje nevolju, i mudrac zna za vrijeme i sud. 6 Jer
postoji vrijeme i sud za sve, i čovjeka veoma tereti
nedjelo njegovo 7 jer on ne zna što će biti; a tko
mu može kazati kad će što biti? 8 Vjetar nitko ne
može svladati, niti gospodariti nad danom smrtnim,
niti ima odgode u ratu; niti opačina izbavlja onoga
koji je čini. 9 Sve ovo vidjeh pazeći na sve što se
čini pod suncem, kad čovjek vlada nad čovjekom na
njegovu nesreću. 10 Dalje vidjeh kako opake nose
na groblje, i ljudi iz svetog mjesta izlaze da ih slave
zbog toga što su tako činili. I to je ispraznost. 11 Kad
nema brze osude za zlo djelo, ljudsko je srce sklono
činiti zlo. 12 I grešnik koji čini zlo i sto puta, dugo živi.
Ja ipak znam da će biti sretni oni koji se boje Boga
jer ga se boje. 13 Ali opak čovjek neće biti sretan i
neće produljivati svoje dane ni kao sjena jer se ne
boji Boga. 14 Ali je na zemlji ispraznost te pravednike
stiže sudbina opakih, a opake sudbina pravednika.
Velim: i to je ispraznost. 15 Zato slavim veselje, jer
nema čovjeku sreće pod suncem nego u jelu, pilu i

nasladi. I to neka ga prati u njegovoj muci za života
koji mu Bog dade pod suncem. 16 Poslije svih napora
da dokučim mudrost, pokušah spoznati što se radi na
zemlji. Uistinu, čovjek ne nalazi spokojstva ni danju ni
noću. 17 Promatram cjelokupno djelo Božje: i odista -
nitko ne može dokučiti ono što se zbiva pod suncem.
Jer ma koliko se čovjek trudio da otkrije, nikad ne
može otkriti. Pa ni mudrac to ne može otkriti, iako
misli da zna.

9 Razmišljah o svemu tome i shvatih kako su i
pravednici i mudraci, sa djelima svojim, u Božjoj
ruci; i čovjek ne razumije ni ljubavi ni mržnje, i njemu
su obje ispraznost. 2 Svima je ista kob, pravednomu
kao i opakom, čistomu i nečistomu, onomu koji žrtvuje
kao i onomu koji ne žrtvuje; jednako dobru kao i
grešniku, onomu koji se zaklinje kao i onomu koji se
boji zakletve. 3 Najgore je od svega što biva pod
suncem ovo: ista je kob svima, ljudsko je srce puno
zla, ludost je u srcima ljudi dok žive, a potom se
pridružuju mrtvima. 4 Jer onaj tko je među živima,
ima nade: i živ pas više vrijedi nego mrtav lav. 5 Živi
barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa niti
imaju više nagrade, jer se zaboravlja i spomen na
njih. 6 Davno je nestalo i njihove ljubavi, i mržnje, i
zavisti, i više nemaju udjela ni u čem što biva pod
suncem. 7 Zato s radošću jedi svoj kruh i vesela
srca pij svoje vino, jer se Bogu već prije svidjelo tvoje
djelo. 8 U svako doba nosi haljine bijele i ulja nek' ne
ponestane na tvojoj glavi. 9 Uživaj život sa ženom
koju ljubiš u sve dane svojega ispraznog vijeka koji
ti Bog daje pod suncem, jer to je tvoj udio u životu
i u trudu kojim se trudiš pod suncem. 10 I što god
nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela,
ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u Podzemlju
u koje ideš. **(Sheol h7585)** 11 Osim toga, vidjeh pod
suncem: ne dobivaju trku hitri, ni boj hrabri; nema
kruha za mudraca, ni bogatstva za razumne, ni milosti
za učene, jer vrijeme i kob sve ih dostiže. 12 Čovjek
ne zna svoga časa: kao ribe ulovljene u podmukloj
mreži, i kao ptice u zamku uhvaćene, tako se hvataju
sinovi ljudski u vrijeme nevolje koja ih iznenada
spopada. 13 Još vidjeh pod suncem i ovu “mudrost”
koja mi se učini velikom: 14 Bi jedan malen grad i u
njem malo ljudi, a na nj udari velik kralj, opkoli ga
i podiže oko njega velike opsadne tornjeve. 15 Ali
se u njemu nađe čovjek siromah mudar koji spasi
grad svojom mudrošću, a poslije se nitko nije sjećao
toga čovjeka. 16 Ipak ja velim: bolja je mudrost nego
jakost, ali se ne cijeni mudrost siromaha i ne slušaju
njegove riječi. 17 Blage se riječi mudraca bolje čuju
nego vika zapovjednika nad luđacima. 18 Mudrost
više vrijedi nego bojno oružje, ali jedan jedini grešnik
pokvari mnogo dobra.

10 Uginula muha usmrdi mirisno ulje, a i malo
ludosti jače je od mudrosti i časti. 2 Mudrac
kroči pravim putem, a luđak krivim. 3 Dovoljno je
da luđak pođe putem: kako razbora nema, svakomu
pokazuje da je lud. 4 Ako se na te digne vladaočev
gnjev, ne ostavljaj svoga mjesta, jer blagost sprečava
velike grijehe. 5 Ima zlo što ga vidjeh pod suncem kao
prestupak koji dolazi od vladaoca: 6 ludost se podiže
na najviša mjesta, a veliki zauzimaju niske položaje.
7 Vidjeh sluge na konjima, a knezove gdje idu pješice
kao sluge. 8 Tko jamu kopa, u nju pada; i tko ruši zid,
ujeda ga zmija. 9 Tko lomi kamenje, ono ga ranjava;
tko cijepa drva, može nastradati. 10 Kad zatupi željezo
i oštrica mu nije nabrušena, tada treba više snage;
a nagrada mudrosti je uspjeh. 11 Ako zmija ujede
prije čaranja, ništa onda općaratelj ne koristi. 12
Pune su miline riječi iz usta mudraca, a bezumnika
upropašćuju njegove usne. 13 On počinje svoje
besjede ludošću i svršava ih potpunim bezumljem. 14
Luđak previše govori: čovjek ne poznaje budućnost,
i tko mu može kazati što će poslije njega biti? 15
Luđake mori njihov trud; tko ne zna puta, ne može
u grad. 16 Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj premlad i
knezovi se već ujutro goste. 17 Blago tebi, zemljo,
kad ti je kralj plemenit i knezovi ti u svoje vrijeme
blaguju da se okrijepe, a ne da se opiju. 18 S lijenosti
se ugiblju grede, zbog nebrige prokišnjava kuća. 19
Ali su gozbe radi zabave i vino uveseljava život, a
novci pribavljaju sve. 20 Ni u svojoj misli ne kuni
kralja, ni u svojoj ložnici ne kuni bogataša, jer će ptice
odnijeti glas i kleveta lako okrilati.

11 Baci kruh svoj na vodu i naći ćeš ga poslije
mnogo vremena. 2 Podijeli sedmorici ili osmorici,
jer ne znaš kakvo će zlo zadesiti zemlju. 3 Kad se
oblaci napune kišom, prosiplju je na zemlju, a padne
li drvo na jug ili na sjever, svejedno: gdje padne,
ondje i ostaje. 4 Tko pazi na vjetar, ne sije, i tko gleda
na oblake, ne žanje. 5 Kao što ne znaš koji je put
vjetru ni kako postaju kosti u utrobi trudne žene, tako
ne znaš ni djela Boga koji sve tvori. 6 Ujutro sij svoje
sjeme, a navečer nek' ti ruka ne počiva. Jer ne znaš
da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako
dobro. 7 Ljupka je svjetlost i ugodno je očima vidjeti
sunce. 8 Ali ako čovjek živi i mnogo godina, neka se
uvijek veseli, a neka se sjeti da će tamnih dana biti
mnogo. Ispraznost je sve što će doći. 9 Zato se raduj,
mladiću, za svoje mladosti, i veseli se u danima svoga

mladenaštva; idi putovima svoga srca i slijedi želje
svojih očiju; ali znaj da će ti za sve to suditi Bog. 10
Ukloni dakle jad iz svoga srca i udalji bol od svojega
tijela. Ali je isprazna i mladost i doba tamnih kosa.

12 I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje
mladosti prije nego dođu zli dani i prispiju godine
kad ćeš reći: "Ne mile mi se." 2 Prije nego potamni
sunce i svjetlost, mjesec i zvijezde, i vrate se oblaci
iza kiše. 3 U dan kad zadrhte čuvari kuće i pognu
se junaci, i dosađuju se mlinarice jer ih je premalo,
i potamne oni koji gledaju kroz prozore; 4 kad se
zatvore ulična vrata, oslabi šum mlina, kad utihne
pjev ptice i zamru zvuci pjesme. 5 Kad je put uzbrdo
muka i svaki izlazak prijetnja; a badem je u cvatu,
i skakavac ne skače više, i koprov plot puca, jer
čovjek ide u svoj vječni dom! A narikače već se kreću
ulicama. 6 Prije nego se prekine srebrna vrpca i zlatna
se svjetiljka razbije i razlupa se vrč na izvoru i slomi
točak na bunaru; 7 i vrati se prah u zemlju kao što je
iz nje i došao, a duh se vrati Bogu koji ga je dao. 8
Ispraznost nad ispraznostima, veli Propovjednik, sve
je ispraznost. 9 A osim toga što je sam Propovjednik
bio mudar, on je i narod učio mudrosti te je odmjerio,
ispitao i sastavio mnogo mudrih izreka. 10 Ujedno se
Propovjednik trudio pronaći prikladne riječi i izravno
izraziti istinu. 11 Besjede su mudrih ljudi kao ostani i
kao pobodeni kolci: pastir se njima služi na dobro
svojega stada. 12 I na kraju, sine moj, znaj da je
neizmjerno mnogo truda potrebno da se napiše knjiga
i da mnogo učenje umara tijelo. 13 Čujmo svemu
završnu riječ: "Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi,
jer - to je sav čovjek." 14 Jer sva će skrivena djela,
bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud.

Pjesma nad Pjesmama

1 Salomonova Pjesma nad pjesmama **2** Poljubi me
poljupcem usta svojih, ljubav je tvoja slađa od
vina. **3** Miris najboljih mirodija, ulje razlito ime je
tvoje, zato te ljube djevojke. **4** Povuci me za sobom,
bježimo! Kralj me uveo u odaje svoje. Igrat ćemo se
i radovati zbog tebe, slavit ćemo ljubav tvoju više
nego vino. Pravo je da te ljube. **5** Crna sam ali lijepa,
kćeri jeruzalemske, kao šatori kedarski, kao zavjese
Salomonove. **6** Ne gledajte što sam garava, to me
sunce opalilo. Sinovi majke moje rasrdili se na mene,
postavili me da čuvam vinograde; a svog vinograda,
koji je u meni, nisam čuvala. **7** Reci mi, ti koga ljubi
duša moja, gdje paseš, gdje se u podne odmaraš,
da ne lutam, tražeći te, oko stada tvojih drugova.
8 Ako ne znaš, o najljepša među ženama, izađi i
slijedi tragove stada i pasi kozliće svoje oko pastirskih
koliba. **9** Usporedio bih te s konjima pod kolima
faraonovim, o prijateljice moja. **10** Lijepi su obrazi tvoji
među naušnicama, vrat tvoj pod ogrlicama. **11** Učinit
ćemo za tebe zlatne naušnice s privjescima srebrnim.
12 - Dok se kralj odmara na svojim dušecima, (tada)
nard moj miriše. **13** Dragi mi je moj stručak smirne što
mi među grudima počiva. **14** Dragi mi je moj grozd
ciprov u vinogradima engedskim. **15** - Gle, kako si
lijepa, prijateljice moja, gle, kako si lijepa, imaš oči
kao golubica. **16** - Gle, kako si lijep, dragi moj, gle,
kako si mio. Zelenilo je postelja naša. **17** - Grede
kuća naših cedri su, a natkrovlje čempresi.

2 - Ja sam cvijet šaronski, ljiljan u dolu. **2** - Što je
ljiljan među trnjem, to je prijateljica moja među
djevojkama. **3** - Što je jabuka među šumskim stablima,
to je dragi moj među mladićima; bila sam željna hlada
njezina i sjedoh, plodovi njeni slatki su grlu mome. **4**
Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi. **5**
Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama, jer sam
bolna od ljubavi. **6** Njegova mi je lijeva ruka pod
glavom, a desnom me grli. **7** - Kćeri jeruzalemske,
zaklinjem vas srnama i košutama poljskim, ne budite,
ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela! **8**
Glas dragoga moga! Evo ga, dolazi, prelijeće brda,
preskakuje brežuljke. **9** Dragi je moj kao srna, on
je kao jelenče. Evo ga za našim zidom, gleda kroz
prozore, zaviruje kroz rešetke. **10** Dragi moj podiže
glas i govori mi: “Ustani, dragano moja, ljepoto moja,
i dođi, **11** jer evo, zima je već minula, kiša je prošla
i nestala. **12** Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme
pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju.
13 Smokva je izbacila prve plodove, vinograd, u
cvatu, miriše. Ustani, dragano moja, ljepoto moja
i dođi. **14** Golubice moja, u spiljama kamenim, u
skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i da ti čujem
glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno.” **15**
Pohvatajte lisice, male lisice što oštećuju vinograde,
naše vinograde u cvatu. **16** Dragi moj pripada meni, a
ja njemu, on pase među ljiljanima. **17** Prije nego dan
izdahne i sjene se spuste, vrati se, dragi moj: budi
lagan kao srna, kao lane na gori Beteru.

3 Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga
koga ljubi duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam
našla. **2** Ustat ću dakle i optrčati grad, po ulicama i
trgovima tražit ću onoga koga ljubi duša moja: tražila
sam ga, ali ga nisam našla. **3** Sretoše me čuvari
koji grad obilaze: “Vidjeste li onoga koga ljubi duša
moja?” **4** Tek što pođoh od njih, nađoh onoga koga
ljubi duša moja. Uhvatila sam ga i neću ga pustiti, dok
ga ne uvedem u kuću majke svoje, u ložnicu roditeljke
svoje. **5** Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i
košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju
dok sama ne bude htjela! **6** Što se to diže iz pustinje
kao stup dima iz kada smirne i tamjana i svih prašaka
mirodijskih? **7** Gle, to je nosiljka Salomonova, oko
nje šezdeset kršnih momaka između najkršnijih u
Izraelu. **8** Svi su vični mačevima, za rat su izvježbani,
svakome je sablja o boku zbog opasnosti noćnih. **9**
Sebi je prijestolje načinio kralj Salomon od drveta
libanskoga. **10** Stupove je napravio od srebra, naslon
od zlata, sjedište od grimiza, unutra je sve ukrašeno
ljubavlju kćeri jeruzalemskih. **11** Izađite, kćeri sionske,
i vidite kralja Salomona pod dijademom kojim ga mati
ovjenčala na dan svadbe njegove, na dan radosti
njegova srca.

4 Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa! Imaš
oči kao golubica (kad gledaš) ispod koprene. Kosa
ti je kao stado koza što izađoše na brdo Gilead. **2**
Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kad s kupanja
dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije
osamljena. **3** Usne su tvoje kao trake od grimiza i
riječi su tvoje dražesne, kao kriške mogranja tvoji su
obrazi pod koprenom tvojom. **4** Vrat ti je kao kula
Davidova, za obranu sagrađena: tisuću štitova visi
na njoj, sve oklopi junački. **5** Tvoje su dvije dojke
kao dva laneta, blizanca košutina, što pasu među
ljiljanima. **6** Prije nego dan izdahne i sjene se spuste,
poći ću na brdo smirne, na brežuljak tamjana. **7** Sva
si lijepa, prijateljice moja, i nema mane na tebi. **8** Pođi
sa mnom s Libana, nevjesto, pođi sa mnom s Libana.

Siđi s vrha Amane, s vrha Senira i Hermona, iz lavljih
spilja, s planina leopardskih. 9 Srce si mi ranila, sestro
moja, nevjesto, srce si mi ranila jednim pogledom
svojim, jednim samim biserom kolajne svoje. 10 Kako
je slatka ljubav tvoja, sestro moja, nevjesto! Slađa je
ljubav tvoja od vina, a miris ulja tvojih ugodniji od svih
mirisa. 11 S usana tvojih, nevjesto, saće kapa, pod
jezikom ti je med i mlijeko, a miris je haljina tvojih
kao miris libanski. 12 Ti si vrt zatvoren, sestro moja,
nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen. 13 Mladice
su tvoje vrt mogranja pun biranih plodova: 14 nard
i šafran, mirisna trska i cimet, sa svim stabljikama
tamjanovim, smirna i aloj s najboljim mirisima. 15
Zdenac je u mom vrtu, izvor žive vode koja teče s
Libana. 16 Ustani, sjevernjače, duni, južni vjetre, duni
nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi. Neka
dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove
u njemu.

5 Došao sam u vrt svoj, o sestro moja, nevjesto,
berem smirnu svoju i balzam svoj, jedem med svoj
i saće svoje, pijem vino svoje i mlijeko svoje. Jedite,
prijatelji, pijte i opijte se, mili moji! 2 Ja spavam, ali
srce moje bdi. Odjednom glas! Dragi moj mi pokuca:
“Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice
moja, savršena moja, glava mi je puna rose a kosa
noćnih kapi.” 3 “Svukla sam odjeću svoju, kako da je
odjenem? Noge sam oprala, kako da ih okaljam?” 4
Dragi moj promoli ruku kroz otvor, a sva mi utroba
uzdrhta. 5 Ustadoh da otvorim dragome svome,
a iz ruke mi prokapa smirna i poteče niz prste na
ručku zavora. 6 Otvorih dragome svome, ali on se
već bijaše udaljio i nestao. Ostala sam bez daha
kad je otišao. Tražila sam ga, ali ga nisam našla,
zvala sam, ali nije se odazvao. 7 Sretoše me čuvari
koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli
čuvari zidina. 8 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske,
ako nađete dragoga moga, što ćete mu reći? Da
sam bolna od ljubavi. 9 Što je tvoj dragi bolji od
drugih, o najljepša među ženama, što je tvoj dragi
bolji od drugih te nas toliko zaklinješ? 10 Dragi je moj
bijel i rumen, ističe se među tisućama. 11 Glava je
njegova kao zlato, zlato čisto, uvojci kao palmove
mladice, crne poput gavrana. 12 Oči su njegove kao
golubi nad vodom potočnom; zubi mu kao mlijekom
umiveni, u okvir poredani. 13 Obrazi su njegovi kao
lijehe mirisnog bilja, kao cvijeće ugodno, usne su mu
ljiljani iz kojih smirna teče. 14 Ruke su mu zlatno
prstenje puno dragulja, prsa su njegova kao čista
bjelokost pokrita safirima. 15 Noge su mu stupovi od
mramora na zlatnom podnožju. Stas mu je kao Liban,
vitak poput cedra. 16 Govor mu je sladak i sav je od
ljupkosti. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, o
kćeri jeruzalemske.

6 Kamo je otišao dragi tvoj, o najljepša među
ženama? Kuda je zamakao dragi tvoj, da ga
tražimo s tobom? 2 Dragi je moj sišao u svoj vrt k
lijehama mirisnog bilja da pase po vrtovima i da bere
ljiljane. 3 Ja pripadam dragome svome, dragi moj
pripada meni, on pase među ljiljanima. 4 Lijepa si,
prijateljice moja, kao Tirsa, krasna si kao Jeruzalem,
strašna kao vojska pod zastavama. 5 Odvrati oči svoje
od mene jer me zbunjuju. Kosa je tvoja kao stado
koza koje silaze s Gileada. 6 Zubi su ti kao stado
ovaca ostriženih kada s kupanja dolaze: idu dvije i
dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena. 7 Kao
kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom.
8 Ima šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a djevojaka
ni broja se ne zna. 9 Ali je samo jedna golubica
moja, savršena moja, jedina u majke, izabrana u
roditeljke svoje. Vidjele su je djevojke i nazvale je
blaženom, a kraljice i inoče hvale su joj izrekle. 10
Tko je ova koja dolazi kao što zora sviće, lijepa kao
mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod
zastavama? 11 Siđoh kroz nasade oraha da vidim
mladice u dolinama, da pogledam pupaju li vinogradi,
cvatu li mogranji. 12 Ne znam kako, tek želja moja
pope me na kola naroda mog kneževskog. 13 Vrati
se, Sulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što
ćete vidjeti na Sulamki koja pleše u dva zbora?

7 Kako su krasni koraci tvoji u sandalama, kćeri
kneževska! Pregibi su bokova tvojih kao grivne
stvorene rukom umjetnika. 2 Pupak ti je kao okrugla
čaša koja nikad nije bez pića. Trbuh ti je kao stog
pšenice ograđen ljiljanima. 3 Dvije su dojke tvoje
dva laneta, blizanca košutina. 4 Vrat je tvoj kao kula
bjelokosna. Oči su tvoje kao ribnjaci u Hešbonu kod
vrata batrabimskih. Nos ti je kao kula libanska što
gleda prema Damasku. 5 Glava je tvoja kao brdo
Karmel, a kosa na glavi kao purpur i kralj se zapleo u
njene pletenice. 6 Kako si lijepa i kako si ljupka, o
najdraža, među milinama! 7 Stas je tvoj kao palma,
grudi su tvoje grozdovi. 8 Rekoh: popet ću se na
palmu da dohvatim vrške njezine, a grudi će tvoje biti
kao grozdovi na lozi, miris daha tvoga kao jabuke. 9
Usta su tvoja kao najbolje vino. Koje odlazi ravno
dragome mome kao što teče na usnama usnulih. 10
Ja pripadam dragome svome i on je željan mene.
11 Dođi, dragi moj, ići ćemo u polja, noćivat ćemo u
selima. 12 Jutrom ćemo ići u vinograde da vidimo
pupa li loza, zameće li se grožđe, jesu li procvali

mogranji. Tamo ću ti dati ljubav svoju. 13 Mandragore
šire miris, u našim kućama ima svakog voća, novoga
i starog, za te sam ga čuvala, o najdraži moj!

8 O, da si mi brat, da si sisao prsa majke moje,
našla bih te vani, poljubila bih te i nitko me zato
ne bi prezirao. 2 Povela bih te i uvela u kuću majke
svoje koja me odgojila, pojila bih te najboljim vinom i
sokom od mogranja. 3 Njegova mi je lijeva ruka pod
glavom, a desnom me grli. 4 Zaklinjem vas, kćeri
jeruzalemske, ne budite, ne budite ljubav mojuš dok
sama ne bude htjela! 5 Tko je ta što dolazi iz pustinje,
naslonjena na dragoga svoga? Probudio sam te pod
jabukom gdje te mati rodila, gdje te na svijet dala
roditeljka tvoja. 6 Stavi me kao znak na srce, kao
pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao smrt, a
ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre
i plamena Jahvina. (Sheol h7585) 7 Mnoge vode ne
mogu ugasiti ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko
daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao
prezir na sebe. 8 Imamo malu sestru koja još nema
grudi, što ćemo činiti sa svojom sestrom kad bude
riječ o njoj? 9 Ako bude poput zida, sagradit ćemo
na njemu krunište od srebra; ako bude poput vrata,
utvrdit ćemo ih cedrovim daskama. 10 Ja sam zid i
grudi su moje kule: tako postadoh u očima njegovim
kao ona što nađe smirenje. 11 Salomon ima vinograd
u Baal Hamonu, dao ga je čuvarima i svaki mora
donijeti za urod tisuću srebrnjaka. 12 Moj vinograd
je preda mnom: tebi, Salomone, tisuća, a dvjesta
onima što čuvaju plodove. 13 O ti, koja boraviš u
vrtovima, drugovi slušaju glas tvoj, daj da ga i ja
čujem! 14 Pohitaj, mili moj, budi kao srna i kao jelenče
na gorama mirisnim!

Izaija

1 Viđenje Izaije, sina Amosova, koje je imao o
Judeji i Jeruzalemu u dane Uzije, Jotama, Ahaza i
Ezekije, kraljeva judejskih. **2** Čujte, nebesa, poslušaj,
zemljo, jer Jahve govori: “Sinove sam ti odgojio,
podigao, al' se oni od mene odvrgoše. **3** Vo poznaje
svog vlasnika, a magarac jasle gospodareve - Izrael
ne poznaje, narod moj ne razumije.” **4** Jao, grešna
li naroda, puka u zlu ogrezla, roda zlikovačkog,
pokvarenih sinova! Jahvu ostaviše, prezreše Sveca
Izraelova, njemu su okrenuli leđa. **5** TÓa gdje da
vas još udarim, odmetnici tvrdokorni? Sva je glava
bolna, srce iznemoglo; **6** od pete do glave nidje
zdrava mjesta, već ozljede, modrice, otvorene rane,
ni očišćene, ni povijene, ni uljem ublažene. **7** Zemlja
vam opustje, gradove oganj popali, njive vam na oči
haraju tuđinci - pustoš k'o kad propade Sodoma.
8 Kći sionska ostade kao koliba u vinogradu, kao
pojata u polju krastavaca, kao grad opsjednut. **9**
Da nam Jahve nad Vojskama ne ostavi Ostatak,
bili bismo k'o Sodoma, Gomori slični. **10** Čujte riječ
Jahvinu, glavari sodomski, poslušaj zakon Boga
našega, narode gomorski! **11** “Što će mi mnoštvo
žrtava vaših?” - govori Jahve. - “Sit sam ovnujskih
paljenica i pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi
bikova, janjaca i jaradi. **12** Kad mi lice vidjet' dolazite,
tko od vas ište da gazite mojim predvorjima? **13**
Prestanite mi nositi ništavne prinose, kad mi omrznu.
Mlađaka, subote i sazive - ne podnosim zborovanja i
opačine. **14** Mlađake i svetkovine vaše iz sve duše
mrzim - teški su mi, podnijet' ih ne mogu! **15** Kad na
molitvu ruke širite, je od vas oči odvraćam. Molitve
samo množite, ja vas ne slušam. Ruke su vam u
krvi ogrezle, **16** operite se, očistite. Uklonite mi s
očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! **17** Učite se
dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite
u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovu se
zauzmite.” **18** “Hajde, dakle, da se pravdamo,” govori
Jahve. “Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će
poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će
kao vuna. **19** Htjednete l' me poslušati, uživat ćete
plodove zemaljske. **20** U buntovništvu ako ustrajete,
proždrijet će vas mač.” Tako usta Jahvina govorahu.
21 Kako li posta bludnicom tvrđa vjerna? Bješe puna
pravičnosti, pravda u njoj stolovala, a sad - ubojice.
22 Srebro ti se u trosku obratilo, vino ti se razvodnjelo.
23 Knezovi se tvoji odmetnuli, s tatima se pobratili.
Svi za mitom hlepe, za darovima lete. Siroti pravdu
uskraćuju, udovička parnica ne stiže k njima. **24** Stog
ovako govori Jahve, Gospod nad Vojskama, Junak
Izraelov: “Ah, kad se iskalim na protivnicima i osvetim
dušmanima! **25** Kada na te ruku pružim, da lužinom
tvoju trosku očistim, da iz tebe uklonim olovo! **26** Da
ti opet postavim suce kao negda, savjetnike kao u
početku, pa da te zovu Gradom pravednim, Tvrđom
vjernosti.” **27** Sud pravedni otkupit će Sion, a pravda
obraćenike njegove. **28** Otpadnici i grešnici skršit
će se zajedno, a oni što Jahvu napuštaju poginut
će. **29** Da, stidjet ćete se zbog hrastova što ih sad
obožavate i crvenjet ćete zbog gajeva u kojima sad
uživate. **30** Jer, bit ćete poput hrasta osušena lišća
i poput gaja u kojem vode nema. **31** Junak će biti
kučina, a iskra djelo njegovo, zajedno će izgorjeti, a
nikoga da ugasi.

2 Viđenje Izaije, sina Amosova, o Judeji i Jeruzalemu:
2 Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Jahvina
bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih
bregova. K njoj će se stjecati svi narodi, **3** nagrnut
će mnoga plemena i reći: “Hajde, uziđimo na Goru
Jahvinu, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On će
nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama
njegovim. Jer će iz Siona Zakon doći, iz Jeruzalema
riječ Jahvina.” **4** On će biti sudac narodima, mnogim
će sudit' plemenima, koji će mačeve prekovati u
plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat'
mača protiv naroda nit' se više učit' ratovanju. **5**
Hajde, dome Jakovljev, u Jahvinoj hodimo svjetlosti!
6 Da, ti si svoj odbacio narod, dom Jakovljev, jer je
pun vračeva s istoka i gatara kao Filistejci, bratime
se s tuđincima. **7** Zemlja mu je puna srebra i zlata
i blagu mu kraja nema; zemlja mu je puna konja,
kolima mu broja nema. **8** Zemlja mu je prepuna
kumira i oni se klanjaju pred djelom ruku svojih,
pred onim što njihovi načiniše prsti. **9** Smrtnik će
se poviti, čovjek sniziti; ne praštaj im. **10** Uđi među
pećine, skrij se u prašinu, pred užasom Jahvinim, pred
sjajem veličanstva njegova, kad ustane da potrese
zemlju. **11** Ohol pogled bit će skršen i bahatost ljudska
ponižena. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan
onaj. **12** Da, bit će to dan Jahve nad Vojskama, protiv
svih oholih i bahatih, protiv sviju što se uzvisiše, da
ih obori; **13** protiv svih cedrova libanonskih i svih
hrastova bašanskih; **14** protiv svih gora uznositih i
svih bregova uzdignutih; **15** protiv svake visoke tvrđe
i svih tvrdih zidina; **16** protiv sveg brodovlja taršiškog i
svih brodova raskošnih. **17** Oholost ljudska skršit će
se i bahatost ljudska poniziti. Jahve će se uzvisiti, on
jedini - u dan onaj, **18** i kumiri će netragom nestati. **19**
Uđite u rupe među pećinama i u spilje zemaljske pred

užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova,
kad ustane da potrese zemlju. 20 U dan onaj: bacit
će svaki svoje srebro i zlatne kumire koje sebi načini
da im se klanja, 21 kad uteče u šupljine pećina i u
raspukline stijena pred užasom Jahvinim, pred sjajem
veličanstva njegova, kad ustane da potrese zemlju.
22 Čuvajte se, dakle, čovjeka koji ima samo jedan
dah u nosnicama: jer što vrijedi?

3 Gle, Gospod, Jahve nad Vojskama, oduzima
Jeruzalemu i Judeji svaku potporu, pomoć u kruhu
i pomoć u vodi, 2 junaka i ratnika, suca i proroka,
vrača i starješinu, pedesetnika i odličnika, 3 savjetnika
i mudra gatara i onoga što se bavi čaranjem. 4 "A
za glavare postavljam im djecu, dajem deranima da
njima vladaju." 5 Ljudi se glože jedan s drugim i svaki
s bližnjim svojim; dijete nasrće na starca, prostak
na odličnika 6 te svatko brata hvata u očinskoj kući:
"Ti imaš plašt, budi nam glavarom, uzmi u ruke ovo
rasulo!" 7 A on će se, u dan onaj, braniti: "Neću da
budem vidar, nema u mene ni kruha ni plašta: ne
stavljajte me narodu za glavara." 8 Jeruzalem se ruši
i pada Judeja, jer im se jezik i djela Jahvi protive te
prkose pogledu Slave njegove. 9 Lice njihovo protiv
njih svjedoči, razmeću se grijehom poput Sodome i
ne kriju ga, jao njima, sami sebi propast spremaju.
10 Kažite: "Blago pravedniku, hranit će se plodom
djela svojih! 11 Jao opakome, zlo će mu biti, na nj će
pasti djela ruku njegovih." 12 Deran tlači narod moj i
žene njime vladaju. O narode moj, vladaoci te tvoji
zavode i raskapaju put kojim hodiš. 13 Ustade Jahve
da se popravda s narodom svojim, 14 Jahve dolazi
na sud sa starješinama i glavarima svog naroda:
"Vinograd ste moj opustošili, u vašim je kućama što
oteste siromahu. 15 S kojim pravom narod moj tlačite
i gazite lice siromaha?" - riječ je Jahve, Gospoda
nad Vojskama. 16 I reče Jahve: "Što se to ohole
kćeri sionske te ispružena vrata hode, okolo okom
namiguju, koracima sitnim koracaju, grivnama na
nozi zveckaju? 17 Oćelavit će Gospod tjeme kćeri
sionskih, obnažit će Jahve golotinju njihovu." 18
U onaj će dan Gospod strgnuti sve čime se ona
ponosi: ukosnice i mjesečiće, 19 naušnice, narukvice
i koprene, 20 poveze, lančiće, pojaseve, bočice s
miomirisima i privjese, 21 prstenje i nosne prstenove,
22 skupocjene haljine i plašteve, prijevjese i torbice,
23 zrcala i košuljice, povezače i rupce. 24 Mjesto
miomirisa, smrad; mjesto pojasa, konopac; mjesto
kovrča, tjeme obrijano; mjesto gizdave halje, kostrijet;
mjesto ljepote, žig. 25 Muževi tvoji od mača će pasti,
junaci tvoji u kreševu. 26 Vrata će tvoja kukat' i
tugovati, na zemlji ćeš sjedit' napuštena.

4 I sedam će se žena jagmiti za jednoga čovjeka
- u dan onaj: "Svoj ćemo kruh jesti," reći će, "i u
halje se svoje oblačiti, daj nam samo da tvoje nosimo
ime, skini sa nas svu sramotu našu." 2 U onaj će dan
izdanak Jahvin biti na diku i na slavu, a plod zemlje
na ponos i ures spašenima u Izraelu. 3 Koji ostanu
na Sionu i prežive u Jeruzalemu, zvat će se "sveti" i
bit će upisani da u Jeruzalemu žive. 4 Kad Gospod
spere ljagu kćeri sionskih i obriše s Jeruzalema krv
prolivenu dahom suda i dahom što spaljuje, 5 sazdat
će Jahve nad svom Gorom sionskom i nad svima
što ondje budu zborovali oblak s dimom danju, a
noću sjaj ognja žarkoga. Jer, vrh svega Slava će biti
zaklon 6 i sjenica da zasjenjuje danju od pripeke, štit
i utočište od pljuska i oluje.

5 Zapjevat ću svojemu dragome, pjesmu svog
ljubljenog njegovu vinogradu. Moj je dragi imao
vinograd na brežuljku rodnome. 2 Okopa ga, iskrči
kamenje, posadi ga lozom plemenitom. Posred njega
kulu on podiže i u nj tijesak metnu. Nadaše se da
će uroditi grožđem, a on izrodi vinjagu. 3 Sad, žitelji
jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite između mene i
vinograda mojega. 4 Što još mogoh učiniti za svoj
vinograd a da nisam učinio? Nadah se da će uroditi
grožđem, zašto vinjagu izrodi? 5 No sad ću vam reći
što ću učiniti od svog vinograda: plot ću mu soriti da
ga opustoše, zidinu razvaliti da ga izgaze. 6 U pustoš
ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana, nek' u drač
i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde
nad njime. 7 Vinograd Jahve nad Vojskama dom je
Izraelov; izabrani nasad njegov ljudi Judejci. Nadao
se pravdi, a eto nepravde, nadao se pravičnosti, a eto
vapaja. 8 Jao vama koji kuću kući primičete i polje s
poljem sastavljate, dok sve mjesto ne zauzmete te
postanete jedini u zemlji. 9 Na uši moje reče Jahve
nad Vojskama: "Doista, mnoge će kuće opustjeti,
velike i lijepe, bit će bez žitelja. 10 Deset rali vinograda
dat će samo bačvicu, mjera sjemena dat će samo
mjericu." 11 Jao onima što već jutrom na uranku
žestokim se pićem zalijevaju i kasno noću sjede vinom
raspaljeni. 12 Na gozbama im harfe i citare, bubnjevi i
frule uz vino, a za djelo Jahvino ne mare, ne gledaju
djelo ruku njegovih. 13 Stoga će u ropstvo narod moj
odvesti, jer nema razumnosti, odličnici njegovi od
gladi će umirati, puk njegov od žeđi će gorjeti. 14
Da, Podzemlje će razvaliti ždrijelo, razjapit će ralje
neizmjerne da se u njih strmoglave odličnici mu i
mnoštvo sa svom grajom i veseljem! (Sheol h7585) 15

Smrtnik će nikom poniknuti, ponizit' se čovjek, oborit
će se pogled silnih. 16 Jahve nad Vojskama uzvisit
će se sudom, i Bog će sveti otkrit' svetost svoju.
17 Jaganjci će pasti kao na pašnjacima, a jarci će
brstiti po ruševinama bogataškim. 18 Jao onima koji
na se krivnju vuku volovskom užadi i grijeh kolskim
konopcem - 19 onima što govore: "Neka pohiti, neka
poteče s djelom svojim da bismo ga vidjeli, neka
se približi i završi naum Sveca Izraelova da bismo
znali!" 20 Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro
zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti
tamu, koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim! 21
Jao onima koji su mudri u svojim očima i pametni
sami pred sobom! 22 Jao onima koji su jaki u vinu i
junaci u miješanju jakih pića; 23 onima koji za mito
brane krivca, a pravedniku uskraćuju pravdu! 24
Zato, kao što plameni jezici proždiru slamu i kao što
nestaje suha trava u plamenu, tako će korijen njihov
istrunuti, poput praha razletjet' se pupoljak njihov,
jer odbaciše Zakon Jahve nad Vojskama i prezreše
riječ Sveca Izraelova. 25 Zato se raspali gnjev Jahvin
protiv njegova naroda, i on diže ruku na nj i udari ga
te se potresoše gore: trupla njihova leže k'o smeće
po ulicama, ali gnjev se njegov još ne smiri, ruka mu
je sveđer podignuta. 26 On podiže stijeg ratni narodu
dalekom, zazviždi mu na kraj zemlje, i gle: brzo,
spremno hita. 27 U njemu nema trudna ni sustala,
ni dremljiva niti snena, oko boka pojas ne otpasuje,
na obući ne drješi remena. 28 Strijele su mu dobro
zašiljene, lukovi mu svi zapeti, kremen su kopita
konja njegovih, vihor su točkovi bojnih mu kola. 29
Rika mu je k'o u lava i riče k'o lavovi mladi, reži, grabi
plijen i odnosi, a nikoga da mu ga istrgne. 30 U dan
onaj režat će na njega k'o što more buči. Pogledaš li
zemlju - sve tmina, tjeskoba, svjetlost proguta tmina
oblačna.

6 One godine kad umrije kralj Uzija, vidjeh Gospoda
gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu. Skuti
njegova plašta ispunjahu Svetište. 2 Iznad njega
stajahu serafi; svaki je imao po šest krila: dva krila
da zakloni lice, dva da zakrije noge, a dvama je
krilima letio. 3 I klicahu jedan drugome: "Svet! Svet!
Svet Jahve nad Vojskama! Puna je sva zemlja Slave
njegove!" 4 Od gromka glasa onih koji klicahu stresoše
se dovraci na pragovima, a Dom se napuni dimom. 5
Rekoh: "Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih
usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi
vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama!" 6 Jedan od
serafa doletje k meni: u ruci mu žerava koju uze
kliještima sa žrtvenika; 7 dotače se njome mojih usta
i reče: "Evo, usne je tvoje dotaklo, krivica ti je skinuta
i grijeh oprošten." 8 Tad čuh glas Gospodnji: "Koga
da pošaljem? I tko će nam poći?" Ja rekoh: "Evo
me, mene pošalji!" 9 On odgovori: "Idi i reci tom
narodu: 'Slušajte dobro, al' nećete razumjeti, gledajte
dobro, al' nećete spoznati.' 10 Otežaj salom srce tom
narodu, ogluši mu uši, zaslijepi oči, da očima ne vidi,
da ušima ne čuje i srcem da ne razumije kako bi se
obratio i ozdravio." 11 Ja rekoh: "Dokle, o Gospode?"
On mi odgovori: "Dok gradovi ne opuste i ne ostanu
bez žitelja, dok kuće ne budu bez ikoga živa, i zemlja
ne postane pustoš, 12 dok Jahve daleko ne protjera
ljude. Haranje veliko pogodit će zemlju, 13 i ostane li
u njoj još desetina, i ona će biti zatrta poput duba
kad ga do panja posijeku. Panj će njihov biti sveto
sjeme."

7 U dane judejskoga kralja Ahaza, sina Jotamova,
sina Uzijina, aramski kralj Rason i izraelski kralj
Pekah, sin Remalijin, zavojštiše na Jeruzalem, ali
ga ne mogoše zauzeti. 2 Tada dojaviše domu
Davidovu: "Aramci se utaborili u Efrajimu." Na tu
vijest uzdrhta srce kraljevo i srce svega naroda,
kao što u šumi drveće ustrepti od vjetra. 3 I Jahve
reče Izaiji: "Iziđi pred Ahaza, ti i sin tvoj Šear Jašub,
do nakraj vodovoda gornjeg ribnjaka na putu u
Valjarevo polje. 4 Reci mu: 'Pazi, smiri se, ne boj
se, i nek' ti ne premire srce od ovih dvaju ugaraka
zadimljenih, od raspaljenog bijesa Rasona aramskog
i sina Remalijina, 5 jer Aram, Efrajim i sin Remalijin
smisliše tvoju propast.' 6 Pođimo, rekoše, na Judeju,
uplašimo je i osvojimo da u njoj zakraljimo sina
Tabelova. 7 Ovako govori Jahve Gospod: 'To se
neće zbiti: toga biti neće! 8 [8a] Damask je glava
Aramcima, a Damasku je glava Rason; 9 Samarija
je glava Efrajimcima, a Samariji glava je Remalija.
[8b]Još šezdeset i pet godina, i Efrajim, razoren, neće
više biti narod. [9b] Ako se na me ne oslonite, održat'
se nećete!" 10 Jahve opet progovori Ahazu i reče mu:
11 "Zaišti od Jahve, Boga svoga, jedan znak za sebe
iz dubine Podzemlja ili gore iz visina." (Sheol h7585) 12
Ali Ahaz odgovori: "Ne, neću iskati i neću iskušavati
Jahvu." 13 Tada reče Izaija: "Čujte, dome Davidov.
Zar vam je malo dodijavati ljudima, pa i Bogu mom
dodijavate! 14 Zato, sam će vam Gospodin dati znak:
Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime
Emanuel! 15 Vrhnjem i medom on će se hraniti dok
ne nauči odbacivat' zlo i birati dobro. 16 Jer prije nego
dječak nauči odbacivat' zlo i birati dobro, opustjet
će zemlja, zbog koje strepiš, od dvaju kraljeva. 17
Protiv tebe i protiv tvog naroda i protiv kuće oca

tvojega dovest će Jahve dane kakvih ne bijaše otkad
se Efrajim odvoji od Jude - kralja asirskoga. 18
U dan onaj zazviždat će Jahve muhama na ušću
egipatskih rijeka i pčelama u zemlji asirskoj 19 da
dođu i popadaju po strmim dolovima, po rasjelinama
stijena, po svim trnjacima i svim pojilištima. 20 U dan
onaj Gospod će obrijati britvom najmljenom s onu
stranu Eufrata - kraljem asirskim - kosu s glave, dlake
s nogu i bradu s obraza. 21 U dan onaj svatko će
hraniti po kravu i dvije ovce 22 i od obilja mlijeka koje
će mu dati hranit će se vrhnjem; vrhnjem i medom
hranit će se koji god u zemlji preostanu. 23 U dan
onaj gdje god bijaše tisuću čokota, vrijednih tisuću
srebrnika, izrast će drač i trnje. 24 Onamo će polaziti
sa strijelom i lukom, jer sva će zemlja u drač i trnje
zarasti. 25 A po svim gorama gdje se motikom kopalo
nitko više neće ići, strašeći se trnja i drača: onuda će
goveda pasti i gaziti ovce."

8 Reče Jahve: "Uzmi veliku ploču i napiši na njoj
ljudskim pismom: Maher Šalal Haš Baz - Brz
grabež - hitar plijen." 2 Potom uzeh vjerne svjedoke,
svećenika Uriju i Zahariju, sina Berekjina. 3 Približih
se proročici te ona zače i rodi sina. Jahve mi reče:
"Nazovi ga Maher Šalal Haš Baz, 4 jer prije no
što dijete počne tepati 'tata' i 'mama', nosit će se
pred kralja asirskog sve bogatstvo Damaska i plijen
Samarije." 5 I opet mi reče Jahve: 6 "Jer narod
ovaj odbacuje mirne tekućice Šiloaha, a dršće pred
Rasonom i pred sinom Remalijinim, 7 navest će
Gospod na vas vodu Eufrata, silnu i veliku - kralja
asirskog i svu slavu njegovu - i ona će izići iz rukava
svoga, preliti se preko svih obala; 8 provalit će u
Judeju, razlit' se i poplaviti je, popeti se do grla
njezina; i krila će svoja raširiti preko cijele tvoje zemlje,
o Emanuele." 9 Udružite se samo, narodi, al' bit ćete
smrvljeni! Poslušajte, vi kraljevi daleki, pašite se,
bit ćete smrvljeni, pašite se, bit ćete smrvljeni! 10
Kujte naum - bit će uništen, dogovarajte se samo,
bit će uzalud, jer s nama je Bog! 11 Jer, ovako mi
reče Jahve, kad me rukom uhvatio i opomenuo da
ne idem putem kojim narod ovaj ide: 12 "Ne zovite
urotom sve što narod ovaj urotom zove; ne bojte
se čega se on boji i nemajte straha. 13 Jahve nad
Vojskama - on jedini nek' vam svet bude; jedino se
njega bojte, strah od njega nek' vas prožme. 14
On će vam biti zamka i kamen spoticanja i stijena
posrtanja za obje kuće Izraelove, zamka i mreža
svim Jeruzalemcima. 15 Mnogi će od njih posrnuti,
pasti, razbiti se, zaplesti se, uhvatiti." 16 Pohrani ovo
svjedočanstvo, zapečati ovu objavu među učenicima
svojim: 17 Čekat ću Jahvu koji je lice svoje sakrio
od doma Jakovljeva - u njega ja se uzdam. 18 Evo,
ja i djeca koju mi Jahve dade Izraelu smo znak i
znamenje od Jahve nad Vojskama što prebiva na
Gori sionskoj. 19 Reknu li vam: "Duhove pitajte i
vrače koji šapću i mrmljaju" - dakako, narod mora
pitati svoje "bogove" i za žive u mrtvih se raspitivati! -
20 Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako,
zoru neće dočekati. 21 Lutat će zemljom potlačen i
gladan, izgladnjela bijes će ga spopasti, proklinjat će
svoga kralja i svog Boga. Okrene l' se k nebu, 22
pogleda l' po zemlji, gle, svuda samo mrak i strava,
svuda tmina tjeskobna. Ali će se tama raspršiti,

9 jer više neće biti mraka gdje je sad tjeskoba. U
prvo vrijeme on obescijeni zemlju Zebulunovu
i zemlju Naftalijevu, al' u vrijeme posljednje on će
proslaviti Put uz more, s one strane Jordana - Galileju
pogansku. 2 Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje
veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka
obasja. 3 Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i oni
se pred tobom raduju kao što se ljudi raduju žetvi, k'o
što kliču kad se dijeli plijen. 4 Teški jaram njegov,
prečku što mu pleća pritiskaše, šibu njegova goniča
slomi kao u dan midjanski. 5 Da, sva bojna obuća,
svaki plašt krvlju natopljen izgorjet će i bit će ognju
hrana. 6 Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo;
na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni,
Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. 7 Nadaleko
vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja nad
prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim:
učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od
sada i dovijeka učinit će to privržena ljubav Jahve
nad Vojskama. 8 Gospod posla riječ protiv Jakova i
ona pade na Izraela. 9 Sazna je sav narod njegov,
Efrajim i stanovnici Samarije koji govorahu naduta i
ohola srca: 10 "Opeke nam popadaše, gradit ćemo od
tesanika; sasjekoše nam divlje smokve, cedre ćemo
posaditi." 11 Al' Jahve podiže na brdo Sion njegove
protivnike i podbada neprijatelje njegove: 12 Aram s
istoka, Filistejce sa zapada, da svim ustima proždiru
Izraela. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka
će mu ostat' ispružena. 13 Ali se narod nije obratio
onom koji ga je b§io, ne tražiše Jahvu nad Vojskama.
14 Zato Jahve odsiječe Izraelu glavu i rep, palmu i
rogoz u jednom danu. 15 Starješina i odličnik - to je
glava; prorok, učitelj laži - to je rep. 16 Oni što vode
narod taj - zavode ga, a koji se vodit' daju - propali su.
17 Stog' mu Gospod neće poštedjet' mladića, sirotama
njegovim i udovicama smilovat' se neće. Sav je taj
narod bezbožan i zao, na sva usta bezumno govori.

Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu
ostat' ispružena. 18 Da, bezbožnost se k'o oganj
razmahala, drač i trnje proždire, pa upali šumsku
guštaru, stupovi se dima podižu. 19 Plamti zemlja od
gnjeva Jahvina, narod ognju hrana postaje. Nitko ni
brata svog ne štedi, [19b] svatko jede meso svog
susjeda. 20 Proždire zdesna, i opet je gladan; guta
slijeva, i opet sit nije: 21 Manaše Efrajima, Efrajim
Manašea, obojica zajedno Judu. Na sve to gnjev se
njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena.

10 Jao onima koji izdaju odredbe nepravedne, koji
ispisuju propise tlačiteljske; 2 koji uskraćuju
pravdu ubogima i otimlju pravo sirotinji mog naroda,
da oplijene udovice, da opljačkaju sirote! 3 Što ćete
činiti u dan kazne kad izdaleka propast dođe? Kom
ćete se za pomoć uteći, gdje ostaviti blago svoje 4
da se ne morate među roblje pognuti, pasti među
poklanima? Na sve to gnjev se njegov neće smiriti,
ruka će mu ostat' ispružena. 5 Jao Asiru, šibi gnjeva
mojega, prutu kojim srdžba moja zamahuje! 6 Na puk
ga poslah nevjeran, na narod što me razjari, da ga
oplijeni i opljačka, da ga izgazi k'o blato na ulici. 7
Ali on nije tako mislio i u srcu nije tako sudio, već u
srcu zasnova zator, istrebljenje mnogih naroda. 8
Govoraše: "Nisu li svi knezovi moji kraljevi? 9 Nije
li Kalno kao Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad,
Samarija kao Damask? 10 Kao što mi ruka dosegnu
kraljevstva kumira, bogatija kipovima od Jeruzalema i
Samarije, 11 kao što učinih sa Samarijom i kumirima
njenim, neću li učiniti s Jeruzalemom i s likovima
njegovim?" 12 I kad dovrši Gospod sve djelo svoje
na gori Sionu i u Jeruzalemu, kaznit će plod ohola
srca kralja asirskog i drskost njegovih ponositih očiju.
13 Jer reče: "Učinih snagom svoje ruke i mudrošću
svojom, jer sam uman; uklonih međe narodima i
blaga njihova opljačkah, kao junak oborih one što
sjede na prijestoljima. 14 Ruka moja kao gnijezda
zgrabi bogatstva naroda. Kao što se kÓupe ostavljena
jaja, zemlju svu sam pokupio i nikog ne bi krilima
da zalepeće, kljun otvori, zapijuče." 15 Zar se hvali
sjekira povrh onog koji njome siječe? Hoće li se oholit'
pila povrh onog koji njome pili? K'o da šiba maše
onim koji je podiže, il' štap diže onog koji drvo nije;
16 Jahve nad Vojskama poslat će stoga gojaznima
njegovim skončanje, slavu će mu ognjem potpaliti,
kao što se vatra potpiruje. 17 Svjetlost Izraelova bit će
poput ognja, Svetac njegov kao plamen koji će zapalit'
i proždrijeti drač njegov i trnje njegovo u jednome
danu. 18 I krasotu njegovih šuma i voćnjaka uništit će
od srčike do kore, ona će biti k'o bolesnik što se trne;
19 ostatak stabala šumskih bit će lako izbrojiti - dijete
će ih lako popisati. 20 U onaj dan: Ostatak Izraelov i
preživjeli iz kuće Jakovljeve neće se više oslanjati
na onoga koji ih bije, već će se iskreno oslanjati na
Jahvu, Sveca Izraelova. 21 Ostatak će se vratiti,
ostatak Jakovljev Bogu jakome. 22 Zaista, o Izraele,
sve da naroda tvojega ima kao pijeska u moru, samo
će se Ostatak njegov vratiti. Određeno je uništenje,
pravda se prelila, 23 Jahve, Gospod nad Vojskama,
poharat će, kako odredi, svu zemlju. 24 Zato ovako
govori Jahve nad Vojskama: "O narode moj što
prebivaš na Sionu, ne boj se Asira kad te šibom tuče,
kad štap diže na tebe. 25 Jer, još malo, vrlo malo, i
gnjev moj će prestati, moja će ih jarost uništiti." 26 Na
nj će Jahve nad Vojskama bičem zamahnuti, kao kad
udari Midjan na stijeni Orebu, i štap će dići nad more
k'o na putu egipatskom. 27 U onaj dan: s leđa će ti
breme pasti i jaram njegov s vrata će ti nestat'. 28
Ide on od Rimona, dolazi na Ajat, prelazi Migron, u
Mikmasu breme odlaže. 29 Prelaze klance, u Gebi im
je noćište; Rama dršće, Gibea Šaulova bježi. 30 Viči
iza glasa, Bat Galime! Slušaj ga, Lajšo! Odgovori mu,
Anatote! 31 Madmena pobježe, utekoše stanovnici
gebimski. 32 Još danas zaustavit će se u Nobu, rukom
prijeti gori Kćeri sionske, Brijegu jeruzalemskom.
33 Gle, Jahve, Gospod nad Vojskama, kreše grane
silom strahovitom: najviši su vršci posječeni, ponajviši
sniženi. 34 Pod sjekirom pada šumska guštara, sa
slavom svojom pada Libanon.

11 Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak
će izbit' iz njegova korijena. 2 Na njemu će
duh Jahvin počivat', duh mudrosti i umnosti, duh
savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg.
3 Prodahnut će ga strah Gospodnji: neće suditi po
viđenju, presuđivati po čuvenju, 4 već po pravdi će
sudit' ubogima i sud prav izricat' bijednima na zemlji.
Šibom riječi svoje ošinut će silnika, a dahom iz usta
ubit' bezbožnika. 5 On će pravdom opasati bedra, a
vjernošću bokove. 6 Vuk će prebivati s jagnjetom,
ris ležati s kozlićem, tele i lavić zajedno će pasti, a
djetešce njih će vodit'. 7 Krava i medvjedica zajedno
će pasti, a mladunčad njihova skupa će ležati, lav će
jesti slamu k'o govedo. 8 Nad rupom gujinom igrat će
se dojenče, sisanče će ruku zavlačiti u leglo zmijinje.
9 Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj
svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom
Jahvinom kao što se vodom pune mora. 10 U dan
onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg narodima, puci
će željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno. 11
U dan onaj: Jahve će drugi put ruku pružiti da otkupi

Ostatak svoga naroda, one što ostanu iz Asira i iz
Egipta, iz Patrosa, Kuša i Elama, iz Šineara, Hamata
i s morskih otoka. 12 Podignut će stijeg narodima,
sabrat će Izraelu prognanike i skupiti Judi raspršene
sa sva četiri kraja zemlje. 13 Ljubomor će nestat'
Efrajimov, bit će istrijebljeni dušmani Judini; Efrajim
neće više zavidjeti Judi, a Juda neće biti neprijatelj
Efrajimu. 14 Filistejcima na zapadu za vrat će sjesti,
zajedno će plijeniti sinove Istoka; ruku će svoju pružit'
na Edom i Moab, bit će im pokorni sinovi Amonovi.
15 Jahve će isušit' zaljev mora egipatskog, zamahnut
će rukom protiv Eufrata; snagom daha razbit će ga
na sedam potoka da se u obući može prelaziti: 16
i bit će cesta Ostatku njegova naroda, koji preživio
bude iz Asira, kao što bijaše Izraelcima kad iziđoše iz
zemlje egipatske.

12 Reći ćeš u dan onaj: Hvalim te, Jahve, razgnjevi
se ti na mene, ali se odvratio gnjev tvoj i ti me
utješi! 2 Evo, Bog je spasenje moje, uzdam se, ne
bojim se više, jer je Jahve snaga moja i pjesma, on
je moje spasenje. 3 I s radošću ćete crpsti vodu
iz izvora spasenja. 4 Reći ćete u dan onaj: Hvalite
Jahvu prizivajte ime njegovo! Objavite narodima djela
njegova, razglašujte uzvišenost imena njegova! 5
Pjevajte Jahvi, jer stvori divote, neka je to znano po
svoj zemlji! 6 Kličite i radujte se, stanovnici Siona, jer
je velik među vama Svetac Izraelov!

13 Proroštvo o Babilonu koje vidje Izaija, sin
Amosov. 2 Na goletnu brdu dignite zastavu,
vičite im iz sveg grla. Mašite rukom neka dođu na
vrata kneževska. 3 Zapovijed dadoh svetim svojim
ratnicima, gnjevu svom pozvah svoje junake koji slave
veličanstvo moje. 4 Čuj! Žagor na gorama kao od silna
naroda. Čuj! Buka kraljevstava, sakupljenih naroda.
To Jahve nad Vojskama za boj vojsku pregleda. 5
Iz daleka kraja, s granica neba dolaze oni - Jahve i
oruđa gnjeva njegova - da svu zemlju poharaju. 6
Kukajte, jer je blizu Jahvin dan, k'o pohara dolazi od
Svemoćnog. 7 I sve ruke stog' malakšu ... Svako
ljudsko srce klone, 8 strava ih je obrvala, trudovi
boli već ih spopadaju i grče se k'o rodilja. U prepasti
jedan drugog motre, lica su im poput plamena. 9
Dolazi nesmiljeni Jahvin dan - gnjev i jarost - da u
pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike.
10 Jer nebeske zvijezde a ni Štapci neće više sjati
svjetlošću, pomrčat će sunce ishodeći i mjesec neće
više svijetliti. 11 Kaznit ću svijet za zloću, bezbožnike
za bezakonje, dokrajčit ću ponos oholih, poniziti
nadutost silnika. 12 Rjeđi će biti čovjek neg' žeženo
zlato, rjeđi samrtnik od zlata ofirskog. 13 Nebesa ću
potresti, maknut će se zemlja s mjesta od srdžbe
Jahve nad Vojskama u dan kad se izlije gnjev njegov.
14 I tada, kao gazela preplašena, kao ovce koje nitko
ne prikuplja, svatko će se vratit' svom narodu, svatko
će u zemlju svoju pobjeći. 15 Koga stignu, probost će
ga: koga uhvate, mačem će sasjeći; 16 pred očima
smrskat će im dojenčad, opljačkati kuće, silovati žene.
17 Gle, podižem na njih Medijce što ne cijene srebra
i preziru zlato. 18 Svi će mladići biti pokošeni, sve
djevojke zatrte. Na plod utrobe neće se smilovati,
nad djecom im se oko neće sažaliti. 19 Babilon, ures
kraljevstava, ures i ponos kaldejski, bit će k'o Sodoma
i Gomora kad ih Bog zatrije. 20 Nikad se više neće
naseliti, od koljena do koljena ostat će nenapučen.
Arapin ondje neće dizati šatora, nit' će pastiri ondje
počivati. 21 Počivat će ondje zvijeri pustinjske, sove
će im napuniti kuće, nojevi će ondje stanovati, jarci
plesati. 22 Hijene će zavijati iz njegovih palača, a
čaglji iz raskošnih dvorova... Vrijeme se njegovo bliži,
dani mu se neće produžiti.

14 Da, smilovat će se Jahve Jakovu i opet izabrati
Izraela, dati mu da počine u svojoj zemlji.
Pridružit će im se došljak i priključiti se domu
Jakovljevu. 2 Sami će narodi po njih doći i odvesti
ih u njihov kraj, a njih će Dom Izraelov baštiniti u
Jahvinoj zemlji kao sluge i sluškinje. I zarobit će
one koji njih bijahu zarobili i gospodovat će nad
svojim tlačiteljima. 3 U dan kad ti Jahve dade da
počineš od svojih stradanja, nemira i teškog robovanja
kojima te pritisnuše, 4 zapjevat ćeš ovu rugalicu
kralju babilonskom: Kako nestade silnika? Kako
nestade tlačenja? 5 Jahve slomi štap zlikovački i
žezlo vladarsko 6 što je bijesno b§ilo narode udarcima
bez kraja i konca, što je gnjevno vladalo narodima
progoneć' ih nemilice. 7 Počiva, miruje sva zemlja
kličući od radosti. 8 Nad tobom se raduju čempresi
i cedri libanonski: “Otkako si pao, ne dolaze nas
više sjeći!” 9 Zbog tebe se uzbudi Podzemlje da te
dočeka kada dođeš. U tvoju čast ono budi sjene,
sve zemaljske mogućnike, ono diže s prijestolja sve
kraljeve naroda. (Sheol h7585) 10 Svi ti oni progovaraju:
“I ti si skršen k'o i mi, nama si sličan postao. 11
Oholost se tvoja sruši u Podzemlje i buka tvojih harfa;
pod tobom je ležaj od truleži, a crvi tvoj su pokrivač.
(Sheol h7585) 12 Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo,
sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru
naroda? 13 U svom si srcu govorio: 'Uspet ću se na
nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na
zbornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru. 14 Uzaći
ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.' 15 A

sruši se u Podzemlje, u dubine provalije!" **(Sheol h7585)**
16 Koji te vide, motre te i o tebi razmišljaju: "Je li to
čovjek koji je zemljom tresao i drmao kraljevstvima,
17 koji je u pustinju svijet obraćao i sa zemljom
sravnjivao gradove, koji sužnjeva svojih nikad nije
kući otpuštao?" **18** Kraljevi naroda svi u časti počivaju,
svaki u svojoj grobnici. **19** A ti si iz groba izbačen
kao smeće odvratno, pokriven poklanima, mačem
probodenima, koji su na ploče grobne pobacani k'o
strvina zgažena! **20** Nećeš se združiti s njima u grobu,
jer si zemlju svoju uništio i narod svoj poklao. I nikad
se više neće spominjati pleme zlikovačko. **21** Spremite
pokolj djeci za bezakonje otaca njihovih, da se više ne
dignu da osvajaju zemlju i da ne pokriju lice svijeta!
22 Ustat ću na njih - riječ je Jahve nad Vojskama - i
zatrt ću Babilonu ime i ostatak, rod i porod - riječ je
Jahvina. **23** Dat ću ga u posjed ježevima i močvarama.
Pomest ću ga metlom zatornom - riječ je Jahve nad
Vojskama. **24** Zakleo se Jahve nad Vojskama: "Što
zamislih, zbit će se, što naumih, izvršit će se! **25**
Skršit ću Asur u svojoj zemlji, zgazit ću ga na svojim
gorama. Jaram njegov s njih će spasti, spast će im s
pleća breme njegovo." **26** Takva je odluka stvorena
protiv čitave zemlje; takva je ruka pružena protiv svih
naroda! **27** A kad Jahve nad Vojskama odluči, tko da
se usprotivi? Kada ruku ispruži, tko da je odvrati?
28 One godine kad je umro kralj Ahaz, bi objavljeno
ovo proroštvo: **29** Ne raduj se, sva Filistejo, što se
slomi štap koji te udarao, jer će iz korijena zmijinjeg
izaći ljutica što će izleći zmaja krilatoga. **30** Ubogi
će pasti na mojim pašnjacima i u pouzdanju počivati
siromasi; glađu ću pomoriti rod tvoj i pobiti što od
tebe ostane. **31** Kukajte, vrata! Zapomaži, grade!
Strepi, sva Filistejo! Jer sa sjevera dim dolazi i čete
njegove ne napušta nitko! **32** Što će se tad odgovoriti
glasnicima naroda? "Jahve zasnova Sion, i u njem su
zaštićeni siromasi njegova naroda."

15 Proroštvo o Moabu. Obnoć opustošen, šaptom
pade Ar Moab! Obnoć opustošen, šaptom pade
Kir Moab! **2** Uspinju se u hram dibonski, na uzvišice
da plaču; nad Nebom i nad Medebom Moab nariče!
Sve su glave ostrižene, a sve brade obrijane; **3** na
ulicama oblače vreće, na njegovim krovovima leleču!
Na njegovim trgovima svi nariču i suze prolijevaju.
4 Jauču Hešbon i Eleala, do Jahasa jauk se čuje.
Zato dršću bokovi Moabu, strepi duša njegova; **5**
srce Moabovo jeca, bjegunci mu idu do Soara. Da, uz
brdo Luhit uspinju se plačući; putem horonajimskim
razliježe se jauk nad propašću. **6** Da! Vode nimrimske
postadoše pustinja: trava usahla, bilja nestalo, zelenila
više nema. **7** Zato stečevinu koju stekoše i ono što
prištedješe nose preko Potoka vrba. **8** Da! Jauk se
razliježe po kraju moapskom: kukanje mu do Eglajima,
kukanje mu do Beer Elima. **9** Da! Vode dimonske krvi
su pune, i još jednu nesreću dodajem Dimonu: jednog
lava na moapske bjegunce i na preživjele u zemlji.

16 Šaljite jaganjce vladaru zemlje, od Stijene prema
pustinji do gore Kćeri sionske. **2** Kao razbjegle
ptice, kao raspršeno gnijezdo bit će kćeri moapske
na arnonskim gazovima. **3** Daj nam savjet, stvori
odluku! Sred podneva sjenu svoju kao noć razastri.
Sakrij izagnane, ne izdaj bjegunca. **4** Daj da kod tebe
borave prognanici moapski, budi im okriljem pred
pustošnikom. Kad se skonča tlačitelj, kad nestane
pustošnika, kad ugnjetač iščezne iz zemlje, **5** učvrstit
će se prijesto u blagosti i na njemu će vjerno stolovati,
u šatoru Davidovu, sudac koji pravo ište i pravdu čini.
6 Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost preveliku,
za ponos, oholost i uznositost; isprazno je njegovo
hvastanje. **7** Zato kuka Moab, nad Moabom svi
jauču, za kolačima grožđanim iz Kir Heresa jauču
posve slomljeni. **8** Jer uvenuše nasadi hešbonski,
trsje sibmansko, i lišće su mu pomlatili gospodari
naroda. Sezaše do Jazera, zamicaše u pustinju;
izdanci mu dosezahu sve do mora. **9** Zato plačem za
trsjem sibmanskim kao što plače Jazer, suzama te ja
zalijevam, Hešbone i Elealo! Nad plodovima tvojim,
nad jematvom, krik se začu; **10** nestade iz voćnjaka
veselja i radosti. U vinogradima ne pocikuje se, ne
kliče se od radosti; ne mastÄi se vino u kaci, zamuknu
podvikivanje. **11** Zato utroba moja za Moabom poput
harfe dršće, a grudi mi za Kir Herešom. **12** Zaludu se
pokazuje Moab, umara se na uzvišicama dolazeći u
svetište da se moli: ništa postići neće. **13** Ovo je riječ
koju nekoć reče Jahve protiv Moaba. **14** A sada govori
Jahve ovako: "Za tri godine, godine najamničke, slava
će Moabova, sa svim velikim mnoštvom njegovim,
potamnjeti, a što od nje ostane, bit će maleno, slabo i
nemoćno."

17 Proroštvo o Damasku. Gle, prestat će Damask
biti gradom i postat će hrpom ruševina; **2** njegovi
gradići, dovijek napušteni, bit će pašnjak stadima;
ležat će u njima i nitko ih neće tjerati. **3** Izgubit će
Efrajim utvrde, a Damask kraljevstvo; ostatku Arama
zbit će se što i slavi sinova Izraelovih - riječ je Jahve
nad Vojskama. **4** U onaj dan smanjit će se slava
Jakovljeva, spast će salo tijela njegova. **5** Bit će k'o
kad žetelac žito hvata, a ruka mu žanje klasje, kao
kad se pabirče klasovi u refajimskoj dolini - **6** ostat će
samo pabirci; ili kao kad se otresa maslina: dvije-

tri uljike sasvim na vrhu, četiri ili pet na granama
drveta - riječ je Jahve, Boga Izraelova. 7 U onaj dan
čovjek će pogledati na svog Stvoritelja i upraviti oči k
Svecu Izraelovu. 8 Neće više gledati žrtvenika, djela
svojih ruku, neće više gledati onoga što njegovi prsti
stvoriše: ašere i sunčane stupove. 9 U onaj će dan
gradovi tvoji biti napušteni, kao što bjehu napušteni
hivijski i amorejski kad ih ostaviše pred Izraelcima, i
opustjet će, 10 jer si zaboravio Boga svog spasenja i
nisi se spomenuo Stijene svoje snage. Stog' i sadiš
ljupke biljke i strane presađuješ mladice; 11 u dan
kad ih posadiš, one izrastu, a ujutro procvatu tvoje
sadnice, al' propada žetva u dan nevolje, u dan boli
neizlječive. 12 Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče
kao što buči more; šum naroda koji šume k'o što
šumore silne vode. 13 Šume narodi kao što silne
vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko, po
gorama razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u
vihoru. 14 Navečer eto straha; prije svanuća više ga
nema: to je sudba onih koji nas plijene i kob onih što
nas pljačkaju.

18 Jao zemlji krilatih kukaca s one strane rijeka
kuških, 2 tebi koja šalješ morem glasnike i vodom
u čamcima rogoznim. Idite, brze skoroteče, k narodu
stasitu, tamnoputu, k narodu kog se boje odvajkada,
narodu žilavu, zavojevaču, čija je zemlja rijekama
izbrazdana. 3 Svi stanovnici kruga zemaljskoga, i vi,
žitelji zemlje, kad se zastava na brdu digne, gledajte;
kad rog zatrubi, slušajte. 4 Jer ovako mi govori Jahve:
“Mirno ću gledati s mjesta svojega, k'o prozirna žega
podnevna, k'o rosan oblak za vrućine žetvene. 5
Prije berbe, kad loza ocvate i cvijet u grozdove dozri,
nožima će posjeći mladice, povezati, ukloniti grane. 6
Svi će biti ostavljeni grabljivicama gorskim i zvijerima
zemaljskim. Grabljivice će na njima ljetovati, zvijeri
zemaljske zimovati.” 7 U ono će vrijeme narod stasit i
tamnoputan, narod kojega se boje odvajkada, narod
žilav i zavojevački, čija je zemlja izbrazdana rijekama,
donositi darove Jahvi nad Vojskama, k mjestu imena
Jahve nad Vojskama - na goru Sion.

19 Proroštvo o Egiptu. Gle, Jahve sjedi na brzu
oblaku, u Egipat dolazi. Dršću pred njim idoli
egipatski, u njedrima premire srce Egipćana. 2
Podbost ću Egipćane protiv Egipćana, i brat će se s
bratom svojim boriti, drug s drugom, grad s gradom,
a kraljevstvo s kraljevstvom. 3 Egiptu se pamet muti,
ja sprečavam njegove naume; oni traže idole i vrače,
opsjenare i gatare. 4 Egipćane ja predajem u ruke
gospodaru okrutnu, kralj silovit njima će vladati - riječ
je Jahve nad Vojskama. 5 Nestat će vode iz mora,
presahnut će i presušiti Rijeka, 6 zaudarat će prokopi,
spast će rukavci Rijeke egipatske i presušiti. Uvenut
će trska i sita, 7 sva zelen pokraj Nila; usahnut će na
Nilu svi usjevi, propast će, rasprši' se, iščeznuti. 8
Tužit će ribari, kukat će svi što u Nil udicu bacaju;
jadikovat će oni što u vodi mrežu razapinju. 9 Postidjet
će se lanari, grebenari i tkači bijela tkanja. 10 Snuždit
će se tkalci, rastužiti radnici. 11 Pravi su luđaci
knezovi soanski, mudri savjetnici faraonovi glupo
svjetuju; kako se usuđujete reći faraonu: “Učenik
sam mudraca, učenik drevnih kraljeva?” 12 TÓa gdje
su tvoji mudraci? Nek' ti dojave i obznane što je
Jahve nad Vojskama nakanio s Egiptom. 13 Ludi
su knezovi taniški, prevareni knezovi memfiški, oni
zavode Egipat, glavare njegovih plemena. 14 U njih je
ulio Jahve duh vrtoglavi te zavode Egipat u svakom
mu činu da tetura k'o pijanac kada bljuje. 15 U
Egiptu više ne može uspjeti ništa od onog što čine
glava i rep, palma i sita. 16 U onaj će dan Egipćani
postati kao žene, drhtat će i strepiti od zamaha ruke
Jahve nad Vojskama kojom će zamahnuti na njih. 17
Zemlja će Judina biti na užas Egiptu; kad god je se
sjeti, strah će ga obuzeti zbog onoga što je Jahve
nad Vojskama protiv njega naumio. 18 U onaj će
se dan u zemlji egipatskoj pet gradova što govore
kanaanskim jezikom zakleti Jahvi nad Vojskama;
jedan će se od njih zvati Ir Hahres. 19 U onaj će
dan biti žrtvenik Jahvin usred zemlje egipatske i stup
posvećen Jahvi blizu granice njegove. 20 To će Jahvi
nad Vojskama biti znak i svjedočanstvo u egipatskoj
zemlji. Kad zazovu Jahvu protiv tlačitelja, on će im
poslati spasitelja i vođu da ih izbavi. 21 I objavit će se
Jahve Egipćanima, i u onaj će dan Egipćani spoznati
Jahvu; služit će mu žrtvama i prinosima, zavjetovat
će se i izvršavati zavjete. 22 Jahve će teško udariti
Egipćane, ali će ih iscijeliti; obratit će se oni Jahvi i
on će ih uslišiti i iscijeliti. 23 U onaj će dan ići cesta
od Egipta do Asirije. Asirci će dolaziti u Egipat, a
Egipćani u Asiriju. Egipat i Asirija služit će Jahvi. 24
U onaj će dan Izrael, treći s Egiptom i Asirijom, biti
blagoslovljen usred zemlje. 25 Jahve nad Vojskama
blagoslovit će ga: “Nek' je blagoslovljen”, reći će, “moj
narod egipatski, djelo mojih ruku Asirija i baština moja
Izrael.”

20 U godini kad je vrhovni vojskovođa, koga bijaše
poslao Sargon, kralj asirski, došao u Ašdod,
napao ga i zauzeo, 2 u to vrijeme reče Jahve po Izaiji,
sinu Amosovu: “Hajde, skini kostrijet s bokova i obuću
izuj s nogu.” On to učini te iđaše gol i bos. 3 Tada

reče Jahve: “Kao što je sluga moj Izaija tri godine išao
gol i bos kao znak i znamenje Egiptu i Kušu, 4 tako
će kralj asirski odvesti sužnje iz Egipta i izgnanike iz
Kuša, mlade i stare, gole i bose, otkrivenih zadnjica,
sramote Egipta. 5 Zbunit će se tad i posramiti zbog
Kuša, svoje uzdanice, i Egipta, svojega ponosa. 6 I
reći će u onaj dan stanovnici ovog primorja: 'Eto, to je
uzdanica naša kojoj se utjecasmo da nam pomogne
i spasi nas od kralja asirskoga. A kako da se mi
spasimo?'”

21 Proroštvo primorskoj pustinji. Kao što vihori,
hujeći nad Negebom, dolaze iz pustinje, kraja
strahotna 2 - otkri mi se u strašnom viđenju - tako
pljačkaš pljačka, pustošnik pustoši. “Navali, Elame,
opsjedni, Medijo! Dokrajčit ću sve jauke.” 3 Zato
bedra moja probadaju grčevi; bolovi me spopadaju
k'o trudovi porodilju; od smućenosti ogluših, od straha
obnevidjeh. 4 Srce mi dršće, groza me obuze, sumrak
za kojim čeznuh postade mi užas. 5 Postavljaju stol,
prostiru stolnjak, jede se i pije ... Ustajte, knezovi,
mažite štit! 6 Jer Gospod mi ovako reče: “Idi, postavi
stražara! Što vidi, nek' javi. 7 Vidi li konjanike,
jahače udvojene, jahače na magarcima, jahače na
devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom!” 8
A stražar viknu: “Povazdan, Gospodaru, stojim na
stražarnici, čitavu noć na straži prostojim.” 9 I gle,
dolaze konjanici, jahači udvojeni. Oni mi viknuše,
oni rekoše: “Pade, pade Babilon! Svi kipovi njegovih
bogova o zemlju se razbiše.” 10 Omlaćeno žito, čedo
gumna moga, što čuh od Jahve nad Vojskama, Boga
Izraelova, objavih vam! 11 Proroštvo o Edomu. Viču
mi iz Seira: “Stražaru, koje je doba noći? Stražaru,
koje je doba noći?” 12 Stražar odgovori: “Dolazi
jutro, a zatim opet noć. Hoćete li pitati, pitajte, vratite
se, dođite!” 13 Proroštvo o Arapima. U šikarama
pustinjskim počivate, dedanske karavane. 14 Vodu
iznesite pred žedne, stanovnici zemlje temske, iziđite
s kruhom pred bjegunca. 15 Pred mačevima bježe
oni, pred mačem trgnutim, pred lukom zapetim, pred
bojem žestokim. 16 Da, ovako mi reče Gospod: “Još
jedna godina, godina nadničarska, i nestat će sve
slave Kedrove. 17 A od mnogobrojnih strijelaca među
hrabrim sinovima Kedrovim malo će ih ostati.” Tako je
govorio Jahve, Bog Izraelov.

22 Proroštvo o Dolini viđenja: Što ti je da uzlaziš
sav na krovove, 2 grade pun vreve, grade
bučni, grade razigrani? Pobijeni tvoji ne padoše
od mača, nit' u boju poginuše mrtvi tvoji; 3 glavari
svi ti zajedno pobjegoše, u ropstvo padoše luka
ne napevši. Zasužnjeni su svi tvoji knezovi, zalud
umakoše daleko. 4 Zato velim: “Ostavite me, zaplakat
ću gorko; nemojte me tješiti zbog uništenja naroda
moga.” 5 Jer ovo je dan pometnje i rasula od Jahve,
Gospoda nad Vojskama. U Dolini viđenja zid se ruši,
vapaj za pomoć diže se u goru. 6 Elam tobolac uzima,
Aram konja jaše, a Kir štit otkriva. 7 Krasne doline
tvoje pune su bojnih kola, konjanici stižu pred vrata.
8 Tako pada Judi zaštita. U onaj dan svrnuo si pogled
na oružje u Šumskoj kući. 9 Vidjeste da u gradu
Davidovu ima mnogo pukotina. Sabraste vodu iz
Donjega ribnjaka. 10 Prebrojiste kuće jeruzalemske,
porušiste kuće da zid učvrstite. 11 Između dva zida
načiniste spremište za vodu iz starog ribnjaka. Ali
se ne obazreste na Tvorca, nit' vidjeste onog što
davno sve smisli. 12 Gospod, Jahve nad Vojskama,
pozivaše vas u dan onaj da plačete i tugujete, da
obrijete glave i pripašete kostrijet. 13 A gle: radost i
veselje, ubijaju goveda i kolju ovce; jedu meso i piju
vino: “Jedimo i pijmo, jer sutra nam je mrijeti.” 14
Ali Jahve nad Vojskama objavi mi: “Dok ne umrete,
grijeh taj neće vam se oprostiti”, reče Jahve, Gospod
nad Vojskama. 15 Ovako govori Jahve, Gospod nad
Vojskama: “Hajde, idi k onom dvorjaninu, k Šibni,
nadstojniku dvora, 16 koji kleše sebi grob na uzvisini i
u stijeni sebi prebivalište usijeca: 'Što tu posjeduješ i
koga tu imaš da sebi klešeš grobnicu?' 17 Gle, Jahve
će te baciti daleko udarcem jednim jedinim, snažno
će te uhvatiti, 18 smotat će te u klupko, kao loptu
te baciti po zemlji širokoj! Ondje ti ćeš umrijeti, s
kolima što ti bijahu na slavu, ti, sramoto dvoru svoga
gospodara!” 19 Lišit ću te tvoje službe, otjerat te sa
tvog mjesta; 20 i pozvat ću svoga slugu Elijakima,
sina Hilkijina. 21 Obući ću mu tvoju haljinu, tvojim ću
ga pojasom opasat', tvoju ću mu vlast predati u ruke
te će biti otac žiteljima jeruzalemskim i kući Judinoj.
22 Metnut ću mu na pleća ključ od kuće Davidove:
kad otvori, nitko neće zatvoriti, kad zatvori, nitko neće
otvoriti. 23 Kao klin zabit ću ga na tvrdu mjestu; i
postat će prijesto slave domu oca svojega. 24 O
njega će se vješati sva slava njegova doma očinskog,
izdanci i potomstvo, sve malo posuđe, od zdjelica do
ćupova. 25 U onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama
- izvući će se klin zabijen na tvrdu mjestu, slomit će
se i pasti. I sav teret što je visio na njemu razbit će
se, jer je Jahve govorio.

23 Proroštvo o Tiru. Kukajte, lađe taršiške, jer
vaša je tvrđa razorena! Javljeno im je dok se
iz kitimske vraćahu zemlje. 2 Umuknite, stanovnici
primorja, trgovci sidonski, kojih su glasnici brodili

morem po vodi velikoj. 3 Sjetva Nila, žetva
Rijeke, bijaše njegovo bogatstvo. On bijaše sajmište
narodima. 4 Stidi se, Sidone, jer more govori: “Ne
hvataju me trudovi niti rađam, ne odgajam momaka
nit' podižem djevojaka.” 5 Uzdrhtat će Egipćani
kad o Tiru vijest čuju. 6 Otplovite u Taršiš, kukajte,
stanovnici primorja. 7 Je li to vaš grad veseli što
postoji od davnih davnina i noge ga daleko nosile
da se ondje naseli? 8 Tko li je to odlučio protiv Tira
okrunjenog, kojeg trgovci bijahu knezovi a prekupci
odličnici zemlje? 9 Jahve nad Vojskama odluči tako
da osramoti ponosnu slavu, da ponizi sve odličnike
zemlje. 10 Obrađuj zemlju, kćeri taršiška, tvoje luke
više nema! 11 Ruku svoju Gospod diže na more i
kraljevstvima zadrma. Zapovjedi Jahve da se razore
tvrđave kanaanske. 12 Rekao je: “Nećeš više klikovati,
okaljana djevice, kćeri sidonska!” Ustani i idi u Kitim;
ni ondje nećeš imati mira. 13 Evo zemlje kitimske
... podižu se kule opsadne, razaraju utvrde, sve je
ruševina. 14 Kukajte, brodovi taršiški, razorena je
vaša tvrđava! 15 Dogodit će se, u onaj dan, da će
Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, kao dani
jednoga kralja. A poslije sedamdeset godina Tiru će
biti kao bludnici iz pjesme: 16 “Uzmi citaru i skići se
gradom, bludnice zaboravljena! Sviraj lijepo, pjevaj
mnogo, da te se spomenu!” 17 Poslije sedamdeset
godina pohodit će Jahve Tir. I grad će opet dobivati
svoju plaću bludničku. Podavat će se bludu sa svim
kraljevstvima svijeta na licu zemlje. 18 Ali će njegova
dobit i plaća biti posvećena Jahvi; neće se zgrtati ni
čuvati, nego će njegova dobit biti za one koji prebivaju
pred Jahvom da imaju hrane do sita i doličnu odjeću.

24 Gle, Jahve razvaljuje zemlju, razara je, nakazi
joj lice, raspršuje stanovnike njene. 2 Svećenik
će biti k'o i narod, gospodar k'o i sluga, gospodarica
k'o i sluškinja, prodavač k'o i kupac, zajmodavac k'o i
zajmoprimac, vjerovnik k'o i dužnik. 3 Opustošena
će biti zemlja, opljačkana sasvim, jer je Jahve
odlučio. 4 Zemlja tuži, vene, svijet gine, gasne,
nebo sa zemljom propada. 5 Oskvrnjena je zemlja
pod žiteljima svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše
odredbu, Savez vječni razvrgoše. 6 Zato prokletstvo
proždire zemlju, okajavaju stanovnici njeni. Zato su
sažgani žitelji zemljini i malo je ljudi preostalo. 7
Vino tuguje, loza vene, uzdišu svi što bijahu srca
vesela. 8 Prestalo je veselje uz bubnje, zamrla je
graja razigrana; umukla je glazba citara. 9 Ne pije se
više vino uz pjesmu, ogrknu piće silovito. 10 Razoren
je grad ništavila, zatvoren ulaz svim kućama. 11
Jauk po ulicama zbog vina, nesta svakog veselja,
radost je iz zemlje prognana. 12 Tek pustoš ostade u
gradu, u trijeske smrskana su vrata. 13 Jer tako se
zbiva na zemlji, među narodima, kao kad se oberu
masline il' paljetkuje grožđe nakon berbe. 14 Oni glas
podižu, kliču od radosti; uznose s mora veličajnost
Jahvinu. 15 I na istoku ime Jahve slave oni, na
otocima mora ime Jahve, Boga Izraelova. 16 S kraja
zemlje čujemo pjesme: “Slava Pravedniku!” Ali ja
kažem: “Propadoh! Propadoh! Jao meni! Vjerolomci
se iznevjeriše, nevjerom se, vjerolomci, iznevjeriše.”
17 Strava, jama, zamka tebi, žitelju zemlje: 18 tko
pred glasom strave uteče u jamu će upasti; tko se
iz jame izvuče zamka će ga uhvatit'. Da, otvorit će
se ustave u visini i zatresti zemlji temelji. 19 Zemlja
će se grozno razbiti, zemlja će se strašno raspući,
zemlja će se silno uzdrmati, 20 zemlja će zateturati
poput pijanca, zanjihat se poput kolibe; toliko će joj
otežati bezakonje njeno da će pasti i neće više ustati.
21 I dogodit će se u onaj dan: Jahve će kazniti u visini
Vojsku nebesku, a na zemlji sve kraljeve zemaljske;
22 bit će sakupljeni i zasužnjeni u jami, zatvoreni u
tamnicu i nakon mnogih dana kažnjeni. 23 Pocrvenjet
će mjesec, postidjet se sunce, jer će kraljevati Jahve
nad Vojskama na gori Sionu i u Jeruzalemu i Slava
će mu sjati pred starješinama.

25 Jahve, ti si Bog moj, uznosim te, tvoje ime
slavim, jer si proveo čudesan naum, smišljen
od davnine, istinit i vjeran, 2 jer grad si pretvorio u
hrpu kamenja, a mjesto utvrđeno u ruševine. Tvrđa
neprijateljska više nije grad, dovijeka se više obnoviti
neće. 3 Zato te slavi narod snažan, grad moćnih
plemena tebe se boji; 4 jer ti si utočište nevoljnom,
utočište ubogom u nevolji; ti si skrovište od pljuska
i od žege zaklon, jer ćud je silnička kao pljusak
zimski; 5 kao žega nad zemljom sušnom ti gušiš
graju neprijatelja; kao žega sjenom oblaka prekinu se
silniku pjesma pobjednička. 6 I Jahve nad Vojskama
spremit će svim narodima na ovoj gori gozbu od
pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od
vina staložena. 7 Na ovoj gori on će raskinuti zastor
što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena
pokrivaše 8 i uništit će smrt zasvagda. I suzu će sa
svakog lica Jahve, Gospod, otrti - sramotu će svog
naroda na svoj zemlji skinuti: tako Jahve reče. 9 I reći
će se u onaj dan: “Gle, ovo je Bog naš, u njega se
uzdasmo, on nas je spasio; ovo je Jahve u koga se
uzdasmo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu, 10
jer ruka Jahvina na ovoj gori počiva!” Moab je izgažen
na svome mjestu kao što se gazi slama na buništu;
11 ondje on razmahuje rukama kao što ih razmahuje

plivač kada pliva. Ali Jahve obara njegovu ponositost
i propinjanja ruku njegovih. 12 Visoku tvrđu tvojih
zidina on razvaljuje, na zemlju baca, u prah ruši.

26 U onaj dan pjevat ću ovu pjesmu u zemlji
Judinoj: "Tvrd grad mi imamo: za obranu nam
On podiže zidove i predziđa. 2 Otvorite vrata! Nek'
uđe narod pravedni koji čuva vjernost, 3 čiji je značaj
čvrst, koji čuva mir jer se u te uzda. 4 Uzdajte se
u Jahvu dovijeka, jer Jahve je Stijena vječna; 5 on
obara one koji obitavahu visoko, razvaljuje tvrđu
visoku, ruši u prah, sravnjuje sa zemljom, 6 te je
gaze noge, noge ubogih i koraci nevoljnih." 7 Put je
pravednikov prav, ti ravniš stazu pravednom. 8 Da,
na stazi tvojih sudova željno te, Jahve, čekamo; ime
tvoje i spomen tvoj duša nam žudi. 9 Dušom svojom
žudim tebe noću i duhom svojim u sebi te tražim. Jer
kad se na zemlji pojave tvoji sudovi, uče se pravdi
stanovnici kruga zemaljskoga. 10 Ako se pomiluje
opaki, on se ne uči pravednosti. U zemlji pravednosti
on čini bezakonje i ne obazire se na veličanstvo
Jahvino. 11 Jahve, ruka je tvoja podignuta, a oni je ne
vide. Nek' vide i postide se, nek' ih proguta revnost za
narod, nek' ih proždre oganj pripravljen dušmanima
tvojim. 12 Jahve, ti mir nama daješ, jer ti si tvorac svih
djela naših. 13 Jahve, Bože naš, gospodarili su nama
osim tebe drugi gospodari, ali tebe jedinog, ime tvoje,
častimo. 14 Mrtvi neće oživjeti, sjene neće uskrsnuti,
jer ti si ih kaznio i uništio i zatro svaki spomen na
njih! 15 Umnožio si narod, Jahve, umnožio si narod,
proslavio se, proširio sve granice zemlje! 16 Jahve,
tražili su te u nevolji; izlijevali tihu molitvu, kad ih je
stigla tvoja kazna. 17 Kao što se trudna žena pred
porođajem grči i viče u bolovima, takvi smo, Jahve,
pred tobom. 18 Zatrudnjeli smo, u mukama smo kao
da rađamo, nismo donijeli duha spasenja zemlji nit'
se rodiše stanovnici svijeta. 19 Tvoji će mrtvi oživjeti,
uskrsnut će tijela. Probudite se i kličite, stanovnici
praha! Jer rosa je tvoja - rosa svjetlosti, i zemlja će
sjene na svijet dati. 20 Hajde, narode moj, uđi u
sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok
jarost ne prođe. 21 Jer, gle, izići će Jahve iz svog
prebivališta da stanovnike zemljine kazni što se o
njeg' ogriješiše. Izbacit će zemlja svu krv što je na njoj
prolivena i neće više kriti onih koji su na njoj poklani.

27 U onaj dan kaznit će Jahve mačem ljutim,
velikim i jakim Levijatana, zmiju hitru, Levijatana,
zmiju vijugavu, i ubit će zmaja morskoga. 2 U onaj
dan pjevajte mu, vinogradu vinorodnom: 3 Ja, Jahve,
njega čuvam, svaki čas ga zalijevam, i da ga tko ne
ošteti, danju i noću stražim. 4 Nema gnjeva u meni!
Nek' se trnje i drač samo pojavi, protiv njega ustat ću u
boj, svega ću ga sažgati! 5 Ili u moje nek' dođe okrilje,
neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!
6 Dolaze dani kad će se ukorijeniti Jakov, razgranit' se
i procvasti Izrael, i sav svijet plodovima napuniti. 7 Je
li ga udario kako udari one koji njega udarahu? Je li
ga ubio kako ubi one koji njega ubiše? 8 Za kaznu ga
potjera, izagna, odnese ga silnim dahom svojim u dan
istočnjaka. 9 Tako će se okajati bezakonje Jakovljevo;
a ovo je sve plod oproštenja grijeha njegova. Neka se
smrve svi kamenovi žrtvenika kao što se u prah drobi
krečno kamenje! Nek' se više ne dižu ašere i sunčani
stupovi! 10 Jer opustje tvrdi grad, naselje je poharano,
napušteno kao pustinja. Telad ondje pase - leži ondje,
grmlje brsti. 11 Kad mu se osuše grane, lome ih,
dolaze žene i oganj pale. Jer to je narod nerazuman,
zato ga neće žaliti Stvoritelj, Tvorac mu se neće
smilovati. 12 Jahve će u dan onaj klasje vrijeći od
Eufrata do Potoka egipatskog, i bit ćete pobrani jedan
po jedan, djeco Izraelova. 13 U onaj dan zatrubit će
velika trublja, i doći će izgubljeni u zemlji asirskoj, i
koji bijahu izgnani u zemlju egipatsku, i poklonit će se
Jahvi na Svetoj gori, u Jeruzalemu.

28 Teško gizdavu vijencu pijanica Efrajimovih,
uvelu cvijetu blistava mu nakita - onima što uvrh
plodnog dola leže vinom opijeni! 2 Evo, od Gospoda
jaki i moćni, kao pljusak s tučom, kao vihor razorni,
prolom oblaka i povodanj, i svom ih snagom na zemlju
baca. 3 Bit će izgažen nogama gizdav vijenac pijanica
Efrajimovih 4 i uveo cvijet blistava mu nakita uvrh
plodnih dolina; bit će kao rana smokva prije ljeta: čim
je tko spazi, odmah je ubere. 5 U onaj dan Jahve
nad Vojskama postat će kruna slave i sjajan vijenac
Ostatku svoga naroda - 6 duh pravde onome koji sjedi
na stolici sudačkoj i srčanost onome koji odbija napad
na vrata. 7 Oni posrću od vina, teturaju od žestoka
pića: svećenici i proroci od žestoka pića posrću;
omami ih vino; teturaju od žestoka pića, posrću u
viđenjima, ljuljaju se sudeći. 8 Svi su stolovi puni
gnusnih bljuvotina, nigdje čista mjesta nema! 9 "Koga
on to uči mudrosti, koga on upućuje u objavu? Zar
djecu odviknutu od mlijeka odbijenu od prsiju? 10 Sav
la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-kav, zeer šam,
zeer šam." 11 Da, mucavim usnama i na stranom
jeziku govorit će se ovom narodu. 12 On im reče: "Evo
počinka, dajte umornom da otpočine! Evo odmora!"
Ali ne htjedoše poslušati. 13 Zato će im Jahve ovako
govoriti: "Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-
kav, zeer šam, zeer šam", da hodeći padnu nauznak,
da se razbiju, zapletu i uhvate. 14 Stoga čujte riječ

Jahvinu, vi podsmjevači, vi što vladate narodom ovim
koji je u Jeruzalemu. 15 Vi velite: “Sklopismo savez
sa smrću i s Podzemljem učinismo sporazum. Kad
prođe bič razorni, ne, neće nas dohvatiti, jer od laži
načinismo sebi sklonište i od obmane skrovište.”
(Sheol h7585) 16 Stog ovako govori Jahve Gospod:
“Evo, postavljam na Sion kamen odabrani, dragocjen
kamen ugaoni, temeljac. Onaj koji u nj vjeruje neće
propasti. 17 I uzet ću pravo za mjeru, a pravdu za
tezulju.” I tuča će vam zastrti sklonište od laži, a voda
otplaviti skrovište; 18 propast će savez vaš sa smrću,
vaš sporazum s Podzemljem održat' se neće. Kada
bič razorni prođe, satrt će vas; (Sheol h7585) 19 kad god
prođe, dohvatit će vas; prolazit će svako jutro, danju i
noću. Samo će vas strah uputit u objavu. 20 Prekratka
će bit' postelja da se čovjek pruži, preuzak pokrivač
da se umota. 21 Da, kao na gori Perasimu, Jahve će
ustati, kao u Dolini gibeonskoj, on će se razjariti, da
izvrši djelo svoje, djelo čudnovato, da ispuni naum
svoj, naum tajnoviti. 22 Podsmijevanja se okanite, da
vas jače okovi ne stegnu; jer čuh da je od Gospoda,
Jahve nad Vojskama, zemlji ovoj dosuđeno uništenje.
23 Poslušajte i čujte glas moj, prisluhnite pomno moju
besjedu. 24 Ore li orač svakog dana, brazdi, brana
njivu svoju? 25 A kad joj poravna površinu, ne sije li
grahor, ne sipa li kumin? Pšenicu gdje treba, proso i
ječam, i napokon raž po rubovima? 26 Bog ga njegov
upućuje, on ga uči djelu pravom. 27 Ne mlati se grahor
cijepom, nećeš točkom po kuminu, već se grahor
štapom mlati, a kumin se prutom lupa. 28 A da li se
žito tare? Ne, nećeš ga dovijeka mlatiti: po njem ćeš
pognat kolski točak i konje, ali ga zdrobiti nećeš. 29 I
to dolazi od Jahve nad Vojskama, savjetom divnog,
mudrošću velikog.

29 Teško Arielu! Arielu, gradu što ga opkoli David!
Nek' se niže godina na godinu, nek' se izredaju
blagdani, 2 pa ću pritisnuti Ariel i nastat će jauk i
lelek. Za mene ćeš biti Ariel, 3 opkolit ću te kao
David, rovovima okružiti, suprot tebi nasipe ću dići.
4 Oboren govorit ćeš sa zemlje, iz praha mucat'
riječju prigušenom, glas će ti se iz zemlje dizat' kao
pokojnikov, iz praha ćeš šaptati besjedu. 5 Kao sitna
prašina bit će mnoštvo tvojih dušmana, kao pljeva
razvijana - rulja silnika: i odjednom, u tren oka: 6
pohodit će te Jahve nad Vojskama grmljavinom,
tutnjem, bukom velikom, vihorom, olujom i plamenim
ognjem što proždire. 7 Bit će k'o san, utvara noćna:
mnoštvo svih naroda što vojuje s Arielom i svih
onih koji zavojštiše na nj i na utvrde njegove i koji
ga odasvud pritijesniše. 8 Bit će kao kad gladan
sanja da jede, a probudi se prazna želuca; i kao kad
žedan sanja da pije, pa se, iznemogao, suha grla
probudi. Tako će se dogoditi mnoštvu naroda koji
vojuju protiv Gore sionske. 9 Stanite, skamenite se
od čuda, oslijepite i obnevidite! Pijani su, ali ne od
vina, posrću, ali ne od silna pića. 10 Jahve je izlio na
vas duh obamrlosti, zatvorio je oči vaše - proroke,
zastro glave vaše - vidioce. 11 Zato će vam svako
viđenje biti kao riječi u zapečaćenoj knjizi: dade li se
kome tko zna čitati govoreći: “De, čitaj to!” - on će
odgovoriti: “Ne mogu jer je zapečaćena.” 12 A dade li
se kome tko ne zna čitati govoreći: “Čitaj to!” - on
će odvratiti: “Ne znam čitati.” 13 Jahve reče: “Jer mi
narod ovaj samo ustima pristupa i samo me usnama
časti, a srce mu je daleko od mene i njegovo štovanje
naučena ljudska uredba, 14 zato ću, evo, i dalje
čudno postupati s ovim narodom - čudno i prečudno:
i propast će mudrost njegovih mudraca, pomračit se
umnost njegovih umnika.” 15 Teško onima koji se od
Jahve kriju da bi svoje sakrili namjere i koji u mraku
djeluju i zbore: “Tko nas vidi i tko nas pozna?” 16
Kolike li naopakosti vaše! Cijeni li se glina kao lončar,
pa da djelo rekne svome tvorcu: “Nije me on načinio”?
Ili lonac da rekne lončaru: “On ne razumije ništa”? 17
Neće li se naskoro Libanon u voćnjak pretvoriti, a
voćnjak izroditi u šumu? 18 I čut će u onaj dan gluhi
riječi knjige; oslobođene mraka i tmine, oči će slijepih
vidjeti. 19 A siromasi će se opet radovati u Jahvi,
najbjedniji će klicat' Svecu Izraelovu, 20 jer neće više
biti silnika, nestat će podsmjevača, istrijebit će se
svi koji zlo snuju: 21 oni koji riječju druge okrivljuju,
oni koji na vratima sucu postavljaju zamku i nizašto
obaraju pravednika. 22 Zato ovako govori Jahve,
Bog kuće Jakovljeve, koji otkupi Abrahama: “Neće se
odsad više stidjeti Jakov i više mu neće lice blijedjeti,
23 jer kad vidi usred sebe djelo mojih ruku, svetit će
ime moje.” Svetit će Sveca Jakovljeva, bojat će se
Boga Izraelova. 24 Zabludjeli duhom urazumit će se,
a oni što mrmljaju primit će pouku.

30 Teško sinovima odmetničkim! - riječ je Jahvina.
Oni provode osnove koje nisu moje, sklapaju
saveze koji nisu po mom duhu i grijeh na grijeh
gomilaju. 2 Zaputiše se u Egipat, ne pitajući usta moja,
da se uteku faraonovu zaklonu i da se zaštite u sjeni
Egipta. 3 Zaklon faraonov bit će na sramotu, i na ruglo
zaštita u sjeni Egipta. 4 Eno mu knezova već u Soanu,
podanici stigoše u Hanes: 5 svi će se oni razočarati
u narodu beskorisnom, neće im biti na pomoć ni
na korist, već na sramotu i porugu. 6 Proroštvo o
negepskim životinjama. Kroza zemlju nevolje i bijede,

lavice i lava koji riču, ljutice i zmaja krilatog, nose
oni blago na leđima magaraca i bogatstvo na grbi
deva, nose ga narodu beskorisnom. 7 Jer prazna je i
ništavna pomoć Egipta, zato ga i zovemo: Rahab -
danguba. 8 Ded napiši na ploču i zapiši u knjigu da
vremenima budućim svjedočanstvo ostane. 9 Ovo
je narod odmetnički, sinovi lažljivi, sinovi koji neće
da slušaju Zakon Jahvin. 10 Vidovitima oni govore:
“Okanite se viđenja!” a vidiocima: “Ne prorokujte
istinu! Govorite nam što je ugodno, opsjene nam
prorokujte! 11 Skrenite s puta, zastranite sa staze,
uklonite nam s očiju Sveca Izraelova!” 12 Stog' ovako
zbori Svetac Izraelov: “Jer riječ ovu odbacujete, a
uzdate se u opačinu i prijevaru i na njih se oslanjate,
13 grijeh će vam taj biti poput pukotine, visoko na
zidu izbočene, koja prijeti rušenjem. 14 Da se sruši
k'o što se glinen sud razbije, slupan nemilice, te mu
se među krhotinama ne nađe ni rbine, žerave da
uzmeš s ognjišta il' zagrabiš vode iz studenca.” 15
Jer ovako govori Jahve Gospod, Svetac Izraelov: “Mir
i obraćenje - spas vam je, u smirenu uzdanju snaga
je vaša. Ali vi ne htjedoste. 16 Rekoste: 'Ne! Pobjeći
ćemo na konjima!' - i zato, bježat ćete! 'Na brzim ćemo
konjima jahati!' - i zato, bit će brži vaši neprijatelji!” 17
Pobjeći će vas tisuća kad jedan zaprijeti, zaprijete li
petorica, u bijeg ćete nagnut' dok vas ne preostane
k'o kopljača na vrhu gore il' na brijegu zastava. 18 Al'
Jahve čeka čas da vam se smiluje, i stog izglÄedÄa
da vam milost iskaže, jer Jahve je Bog pravedan -
blago svima koji njega čekaju. 19 Da, puče sionski
koji živiš u Jeruzalemu, više ne plači! Čim začuje
vapaj tvoj, odmah će ti se smilovati; čim te čuje, uslišit
će te. 20 Hranit će vas Gospod kruhom tjeskobe,
pojiti vodom nevolje, al' se više neće kriti tvoj Učitelj -
oči će ti gledati Učitelja tvoga. 21 I uši će tvoje čuti
riječ gdje iza tebe govori: “To je put, njime idite”, bilo
da vam je krenuti nadesno ili nalijevo. 22 Smatrat
ćeš nečistima svoje srebrne kumire i pozlatu svojih
kipova; odbacit ćeš ih kao nečist i reći im: “Napolje!”
23 A on će dati kišu tvojem sjemenu što ga posiješ
u zemlju, i kruh kojim zemlja urodi bit će obilat i
hranjiv. Stoka će tvoja pasti u onaj dan po prostranim
pašnjacima. 24 Volovi i magarci što obrađuju zemlju
jest će osoljenu krmu, ovijanu lopatom i vijačom. 25 I
na svakoj gori i na svakome povišenom brijegu bit
će potoka i rječica - u dan silnoga pokolja kad se
kule budu rušile. 26 Tada će svjetlost mjesečeva biti
kao svjetlost sunčana, a svjetlost će sunčana postati
sedam puta jača, kao svjetlost sedam dana - u dan
kad Jahve iscijeli prijelom svojemu narodu, izliječi
rane svojih udaraca. 27 Gle, ime Jahve izdaleka
dolazi, gnjev njegov gori, dim je neizdrživ. Usne su
mu pune jarosti, jezik mu oganj što proždire. 28 Dah
mu je kao potok nabujali što do grla seže. On dolazi
da prosije narode rešetom zatornim, da stavi uzde
zavodljive u čeljusti naroda. 29 Tad će vam pjesma biti
kao u noćima blagdanskim, kad su srca vesela kao u
onoga koji uza zvuke frule hodočasti na Goru Jahvinu,
k Stijeni Izraelovoj. 30 Jahve će zagrmjet glasom
veličajnim i pokazat ruku svoju što udara u jarosnu
gnjevu, sred ognja zatornog, iz olujna pljuska i krupÄe
kamene. 31 Od glasa Jahvina prepast će se Asur,
šibom ošinut. 32 I kad god ga udari šiba kaznena,
kojom će ga Jahve išibati, nek' se oglase bubnjevi i
citare - u sav jek boja on s njima ratuje! 33 Odavna je
pripravljen Tofet za Moleka - lomača visoka, široka,
mnogo ognja, mnogo drvlja. Dah gnjeva Jahvina, kao
potok sumporni, njega će spaliti.

31 Teško onima što slaze u Egipat po pomoć i
nadu u konje polažu te se uzdaju u mnoga kola
i u mnoštvo konjanika, ne gledajuć' s uzdanjem u
Sveca Izraelova i od Jahve savjeta ne tražeć'. 2 Al'
i on je mudar i navalit će zlo, i neće poreć' svojih
prijetnja; on će ustat' na dom zlikovački i na pomoć
zločinačku. 3 Egipćanin je čovjek, a ne Bog; konji
su mu meso, a ne duh; kada Jahve rukom mahne,
posrnut će pomagač i past će onaj komu pomaže -
svi će zajedno propasti. 4 Da, ovako mi reče Jahve:
Kao što lav ili lavić nad plijenom reži, pa i kad se
strči na njega mnoštvo pastira, on se ne prepada
vike njihove, nit' za njihovu graju mari - tako će
Jahve nad Vojskama sići da vojuje za goru Sion, za
visinu njezinu. 5 Kao ptice što lepršaju krilima, Jahve
nad Vojskama zaklanjat će Jeruzalem, zaklanjat' ga,
izbaviti, poštedjet' ga i spasiti. 6 Vratite se onome od
kog otpadoste tako duboko, sinovi Izraelovi. 7 Da, u
onaj će dan svatko prezreti svoje kumire srebrne i
zlatne što ih rukama sebi za grijeh načiniste. 8 Asur
neće pasti od mača ljudskoga: proždrijet će ga mač,
ali ne čovječji. Od mača će bježat', al' će mu satnici
pod tlaku pasti. 9 Užasnut, ostavit će svoju hridinu,
prestravljeni, knezovi od svoje će bježat' zastave -
riječ je Jahve, čiji je oganj na Sionu i čija je peć u
Jeruzalemu.

32 Evo po pravdi kralj kraljuje, po pravici vladaju
knezovi: 2 svaki je kao zavjetrina, utočište
od nevremena, kao u sušnoj zemlji potoci, kao
sjena u žednoj pustari. 3 Oči vidovitih neće više biti
slijepe, uši onih što čuju slušat će pozorno; 4 srce
nerazumnih shvaćat će mudrost, mucavci će govorit'
okretno i razgovijetno; 5 pokvarenjaka neće više zvati

plemenitim, varalicu neće više držat' odličnikom. 6
Jer, pokvarenjak govori ludosti i srce mu bezakonje
snuje, da počini zlodjela, da o Jahvi oholo govori; da
gladnoga ostavi prazna želuca, da žednome napitak
uskrati. 7 U varalice pakosno je oružje; on spletke
samo kuje, da lažima upropasti uboge, pa i kad
nevoljnik pravo dokazuje. 8 U plemenita nakane su
plemenite i plemenito on djeluje. 9 Ustajte, žene
nehajne, slušajte moj glas; kćeri lakoumne, čujte mi
besjedu. 10 Za godinu i nekoliko dana drhtat ćete,
lakoumnice, jer jematve neće biti, plodovi se neće
brati. 11 Dršćite, nehajnice, strepite, lakoumnice,
svucite se, obnažite, oko bedara kostrijet opašite! 12
Bijte se u prsa zbog ljupkih polja, plodnih vinograda;
13 zbog njiva naroda mojega što rađaju trnjem i
dračem; zbog svih kuća veselih, grada razigranog. 14
Jer, napuštena bit će palača, opustjet će bučni grad;
Ofel i kula postat će brlog dovijeka - bit će radost
divljim magarcima, paša stadima, 15 dok se na nas
ne izlije duh iz visina. Tad će pustinja postat' voćnjak,
a voćnjak se u šumu pretvorit'. 16 U pustinji će se
nastaniti pravo, i pravda će prebivati u voćnjaku.
17 Mir će biti djelo pravde, a plod pravednosti -
trajan pokoj i uzdanje. 18 Narod će moj prebivati u
nastambama pouzdanim, u bezbrižnim počivalištima.
19 A šuma će biti oborena, grad će biti snižen. 20
Blago vama: sijat ćete kraj svih voda, puštajući vola i
magarca da slobodno idu!

33 Teško tebi koji nepustošen pustošiš, koji pljačkaš
nepljačkan, kad prestaneš, tebe će opustošiti,
opljačkat' te kad prestaneš pljačkati. 2 Jahve, smiluj
nam se, u te se uzdamo! Budi mišica naša svako
jutro, naš spas u doba nevolje. 3 Od silna tutnja
pobjegoše narodi, ti ustade, raspršiše se puci 4 i
plijen se skuplja kao što se kupe šaške, na nj će
navaliti kao jato skakavaca. 5 Uzvišen je Jahve jer u
visini stoluje, on puni Sion pravom i pravednošću. 6
Pouzdan je tvoj vijek: mudrost i znanje spasonosno
su blago - a strah Gospodnji njegovo bogatstvo. 7
Gle, stanovništvo Arielovo kuka po ulicama, glasnici
mironosni plaču gorko. 8 Opustješe ceste, s putova
nesta putnika; raskidaju se savezi, preziru se svjedoci,
ni prema kome nema obzira. 9 Gine zemlja u žalosti,
u stidu vene Libanon. Šaron je kao stepa, Bašan
i Karmel ogolješe. 10 “Sada ću ustati”, veli Jahve,
“sada ću se dići, sada uzvisiti. 11 Začeste sijeno, rodit
ćete slamu; dah moj proždrijet će vas kao oganj. 12
Narodi će biti sažgani u vapno, kao posječeno trnje
što gori u vatri. 13 Čujte, vi koji ste daleko, što sam
učinio, a vi koji ste blizu poznajte mi snagu!” 14 Na
Sionu strepe grešnici, trepet spopada bezbožnika:
“Tko će od nas opstati pred ognjem zatornim, tko će
od nas opstati pred žarom vječnim?” 15 Onaj koji hodi
u pravdi i pravo govori, koji prezire dobit od prinude,
koji otresa ruku da ne primi mito, koji zatiskuje uši
da ne čuje o krvoproliću, koji zatvara oči da ne vidi
zlo: 16 on će prebivati u visinama, tvrđe na stijenama
bit će mu utočište, imat će dosta kruha i vode će
mu svagda dotjecati. 17 Oči će ti gledati kralja u
njegovoj ljepoti, promatrat će zemlju nepreglednu.
18 Srce će ti u strahu misliti: Gdje li je onaj što je
brojio, gdje li onaj što je mjerio, gdje li onaj što je
prebrajao mladiće? 19 Nećeš više vidjeti divljega
naroda, naroda nerazumljiva i neshvatljiva govora,
jezika strana što ga nitko ne razumije. 20 Pogledaj na
Sion, grad blagdana naših: oči će ti Jeruzalem vidjeti,
prebivalište zaštićeno, šator što se ne prenosi, kojem
se kolčići nikad ne vade, nit' mu se ijedno uže otkida.
21 Ondje nam je Jahve silni, umjesto rijeka i širokih
rukavaca: neće onud proći nijedna lađa s veslima niti
će koji bojni brod projedriti. 22 Jer Jahve je sudac
naš, Jahve naš vojvoda, Jahve je kralj naš - on će
nas spasiti. 23 Užad ti je popustila, ne može držati
jarbola ni razviti stijega, pa se dijeli golemo blago
oteto - kljasti će se naplijeniti plijena! 24 I nijedan
građanin neće reći: “Bolestan sam!” Narodu što živi
ondje krivnja će se oprostiti.

34 Pristupite, puci, da čujete, pomno slušajte,
narodi; čuj, zemljo, i sve što te ispunja, kruže
zemaljski i sve što raste po tebi! 2 Jer razgnjevi se
Jahve na sve narode, razjari se na svu vojsku njihovu.
Izruči ih uništenju, pokolju ih predade. 3 Leže njihovi
pobijeni, smrad se diže od trupla mnogih, krv gorama
proteče, 4 raspade se sva vojska nebeska. Nebesa
se sviše kao knjiga i pada sva njihova vojska k'o što
lozov list otpada, k'o što se trusi lišće smokovo. 5
Jer na nebu je opijeni mač moj: gle, na Edom on se
obara da kazni narod što ga prokleh. 6 Mač Jahvin
krvlju je opijen, omašćen pretilinom, krvlju janjećom i
jarećom, pretilinom bubrega ovnujskih. Jer Jahvi se u
Bosri žrtva prinosi, veliko klanje u zemlji edomskoj.
7 S njima će biti poklani bivoli i junad s bikovima.
Zemlja će se njihovom napojiti krvlju, i prašina njihova
omastit' pretilinom, 8 jer Jahvi je ovo dan odmazde,
godina naplate da Sion osveti. 9 Potoci se njegovi
obrću u smolu, prašina njegova u sumpor, i zemlja će
mu postat smola goreća. 10 Ni noću ni danju ugasit'
se neće, dim će joj se dizati dovijeka, iz koljena u
koljeno pusta će ostati, za vjekove vjekova nitko neće
prolaziti njome. 11 Zaposjest će je jež i čaplja, sova i

gavran prebivat će u njoj. Rastegnut će nad njom uže
pustoši i visak praznine. 12 Ondje će se nastaniti jarci,
neće biti više plemića njezinih, ondje se više neće
proglašavat' kraljevi, svi će joj knezovi biti uništeni. 13
Nići će trnje u njenim dvorcima, u tvrđavama kopriva i
stričak, ona će biti jazbina čagljima, ležaj nojevima.
14 Ondje će se sretat divlje mačke s hijenama, jarci
će dozivati jedan drugoga; ondje će se odmarati Lilit
našav počivalište. 15 Ondje će se gnijezditi guja,
odlagati jaja, ležat' na njima, u sjeni ih tvojoj izleći;
onamo će slijetati jastrebovi jedan za drugim. 16
Istražujte u knjizi Jahvinoj i čitajte, nijedno od tog ne
izosta, jer usta njegova tako naredište i duh njegov
njih sakupi. 17 Jer on im je ždrijeb bacio i ruka im
njegova užetom zemlju odmjeri: dovijeka će je oni
posjedovati, od koljena do koljena nju će obitavati.

35 Nek' se uzraduje pustinja, zemlja sasušena,
neka kliče stepa, nek' ljiljan procvjeta. 2 Nek'
bujno cvatom cvate, da, neka od veselja kliče i nek'
se raduje. Dana joj je slava Libanona, divota Karmela
i Šarona; oni će vidjeti slavu Jahvinu, divotu Boga
našega. 3 Ukrijepite ruke klonule, učvrstite koljena
klecava! 4 Recite preplašenim srcima: “Budite jaki, ne
bojte se! Evo Boga vašega, odmazda dolazi, Božja
naplata, on sam hita da nas spasi!” 5 Sljepačke će
oči progledati, uši će se gluhih otvoriti, 6 tad će hromi
skakati k'o jelen, njemakov će jezik klicati. Jer će u
pustinji provreti voda, i u stepi potoci, 7 sažgana će
zemlja postat' jezero, a tlo žedno - izvori. U brlozima
gdje ležahu čaglji izrast će rogoz i trska. 8 Bit će
ondje čista cesta, a zvat će se Sveti put: nitko nečist
njime neće proći, bezumnici njime neće lutati. 9 Ondje
neće više biti lÓava, nit' će onud zvijer prolaziti, već
će hodit' samo otkupljeni, 10 vraćati se otkupljenici
Jahvini. Doći će u Sion kličuć' od radosti, s veseljem
vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći
će bol i jauci.

36 Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja asirski
kralj Sanherib napade sve utvrđene judejske
gradove i osvoji ih. 2 Tada pošalje asirski kralj iz
Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji velikoga peharnika
s jakom vojskom. On stade kod vodovoda Gornjeg
ribnjaka, na putu u Valjarevo polje. 3 K njemu iziđe
upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i
savjetnik Joah, sin Asafov. 4 Veliki im peharnik reče:
“Kažite Ezekiji: Ovako govori veliki kralj, kralj asirski:
'Kakvo je to uzdanje u koje se uzdaš? 5 Misliš li
da su prazne riječi već i savjet i snaga za rat? U
koga se uzdaš da si se pobunio protiv mene? 6 Eto,
oslanjaš se na Egipat, na slomljenu trsku koja prodire
i probada dlan onomu tko se na nju nasloni. Takav je
faraon, kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.' 7
Možda ćete mi odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga
svojega.' Ali nije li njemu Ezekija uklonio uzvišice i
žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo
se pred ovim žrtvenikom klanjajte!' 8 Hajde, okladi se
s mojim gospodarom, kraljem asirskim: dat ću ti dvije
tisuće konja ako mogneš naći jahače za njih. 9 Kako
ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih slugu
moga gospodara? Ali ti se uzdaš u Egipat da će ti
dati kola i konjanike! 10 Naposljetku, zar sam ja mimo
volju Jahvinu krenuo protiv ove zemlje da je razorim?
Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'”
11 Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku:
“Molimo te, govori svojim slugama aramejski, jer mi
razumijemo; ne govori s nama judejski da čuje narod
koji je na zidinama.” 12 Ali im veliki peharnik odgovori:
“Zar me moj gospodar poslao da ovo kažem tvojem
gospodaru i tebi, a ne upravo onim ljudima koji sjede
na zidinama, osuđeni da s vama jedu svoju nečist
i piju svoju mokraću?” 13 Tada se veliki peharnik
uspravi i u sav glas povika na judejskom ove riječi:
“Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga! 14 Ovako
veli kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne
može izbaviti iz moje ruke. 15 Neka vas Ezekija ne
hrabri pouzdanjem u Jahvu govoreći: Jahve će nas
sigurno izbaviti: ovaj grad neće pasti u ruke kralju
asirskom. 16 Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski
kralj: Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka
svaki od vas jede plodove iz svoga vinograda i sa
svoje smokve i neka pije vode iz svojega studenca
17 dok ne dođem i ne odvedem vas u zemlju kao
što je vaša, u zemlju pšenice i mošta, u zemlju
kruha i vinograda. 18 Ne dajte da vas Ezekija zaludi
govoreći vam: Jahve će vas izbaviti. Jesu li bogovi
drugih naroda izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga
kralja? 19 Gdje su bogovi hamatski i arpadski, gdje
su bogovi sefarvajimski, gdje su bogovi samarijski da
izbave Samariju iz moje ruke? 20 Koji su među svim
bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje
ruke, da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?'”
21 Šutjeli su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj
bijaše zapovjedio: “Ne odgovarajte mu!” 22 Upravitelj
dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik
Joah, sin Asafov, dođoše k Ezekiji, razdrijevši haljine,
i saopćiše mu riječi velikoga peharnika.

37 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine,
obuče kostrijet i ode u Dom Jahvin. 2 Zatim
posla Elijakima, upravitelja dvora, kraljevskog pisara
Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet,

k proroku Izaiji, sinu Amosovu. 3 Oni mu rekoše:
“Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i
rugla: prispješe djeca do porođaja, a nema snage
da se rode. 4 Možda je Jahve, Bog tvoj, čuo riječi
velikog peharnika koga je kralj asirski, gospodar
njegov, poslao da se izruguje Bogu živome, i možda
će Jahve, Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli
se pobožno za Ostatak koji je još preostao!'” 5 Kad
su sluge kralja Ezekije stigle k Izaiji, 6 on im reče:
“Kažite svome gospodaru: 'Ovako veli Jahve: Ne boj
se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja
asirskoga. 7 Udahnut ću u njega duh, i kad čuje
jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da
u svojoj zemlji pogine od mača.'” 8 Veliki peharnik
vrati se i nađe asirskoga kralja gdje opsjeda Libnu,
jer bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša. 9 Dočuo
je, naime, da je Tirhaka, etiopski kralj, zavojštio na
njega. Tada Sanherib ponovo uputi poslanike da kažu
Ezekiji: 10 “Ovako recite judejskom kralju Ezekiji:
'Neka te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći
ti: Jeruzalem neće pasti u ruke asirskog kralja. 11
Ti znaš što su kraljevi asirski učinili svim zemljama
izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se spasiti? 12
Jesu li bogovi spasili narode koje su uništili moji
oci: Gozance, Harance, Resefce i Edence, u Tel
Basaru? 13 Gdje je kralj hamatski, kralj arpadski, kralj
Sefarvajima, Hene i Ive?'” 14 Ezekija primi pismo
iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe u Dom
Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom. 15 I pomoli se
Ezekija Jahvi ovako: 16 “Jahve nad Vojskama, Bože
Izraelov, koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini
nad svim kraljevstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i
zemlju. 17 Prikloni uho, Jahve, i počuj! Otvori oči,
Jahve, i vidi! Sanheribove čujder riječi koje poruči da
izruga Boga živoga. 18 Istina je, o Jahve, asirski su
kraljevi zatrli sve narode i zemlje njihove; 19 pobacali
im u oganj bogove, jer ne bijahu bogovi to, već djela
ruku ljudskih, od drva i kamena; zato ih i uništiše. 20
Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove,
da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve,
Bog jedini!” 21 Tad Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji:
“Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu
koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskoga.' 22
Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega: Prezire
te, ruga ti se, djevica, Kći sionska; za tobom maše
glavom kći jeruzalemska. 23 Koga si grdio, hulio? Na
koga si glasno vikao, ohol pogled dizao? Na Sveca
Izraelova! 24 Po slugama si svojim vrijeđao Gospoda.
Govorio si: s mnoštvom kola ja popeh se na vrh
gorÄa, na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh mu
ja cedre najviše i čemprese ponajljepše. Dosegoh
mu vrh najviši, i vrt njegov šumoviti. 25 Kopao sam i
pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke
egipatske. 26 Čuješ li dobro? Odavna to sam snovao,
odiskona smišljao, sada to ostvarujem: na tebi je da
prometneš gradove tvrde u razvaline; 27 stanovnici
njini, nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava
u polju kao mlado zelenilo, kao trava vrh krovova
opaljena vjetrom istočnim. 28 Znam kad se dižeš
i kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš. 29 Jer
bjesnio si na me i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe,
prsten ću ti provući kroz nozdrve, uzde stavit' u žvale,
vratit ću te putem kojim si došao! 30 A znak nek'
ti bude ovo: ove će se godine jesti što se samo
okrÄunÄi, dogodine što samo uzraste, a treće godine
sijte i žanjite, sadite vinograde, jedite im rod. 31
Preživjeli iz kuće Judine, žilje će pustit' u dubinu,
plodom rodit' u visinu. 32 Jer će iz Jeruzalema izaći
Ostatak. Sačuvani s gore Siona. Sve će to učinit'
ljubomora Jahve nad Vojskama. 33 Zato ovo govori
Jahve o kralju asirskom: U ovaj grad on ući neće,
ovamo strijele svoje neće izmetati, k njemu neće ni
štit okrenuti, niti oko njega nasipe kopati. 34 Vratit će
se putem kojim je i došao, u grad ovaj neće ući - riječ
je Jahvina. 35 Grad ću ovaj štitit, zakriliti ga, sebe
radi i rad sluge svoga Davida.” 36 Tad iziđe Anđeo
Jahvin i pobi u asirskom taboru sto osamdeset i pet
tisuća ljudi. Ujutru, kad je valjalo ustati, gle, bijahu
ondje sve sami mrtvaci. 37 Sanherib podiže tabor i
ode. Vratio se u Ninivu. 38 Jednoga dana, dok se
klanjao u hramu svoga boga Nimroka, njegovi ga
sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše
u zemlju araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin
mu Asar-Hadon.

38 U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok
Izaija, sin Amosov, dođe mu i reče: “Ovako
veli Jahve: 'Uredi kuću svoju, jer ćeš umrijeti, nećeš
ozdraviti.'” 2 Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli
Jahvi: 3 “Ah, Jahve, sjeti se da sam pred tobom
hodio vjerno i poštena srca i učinio što je dobro u
tvojim očima.” I Ezekija briznu u gorak plač. 4 Tada
dođe riječ Jahvina Izaiji: 5 “Idi i reci Ezekiji: Ovako
kaže Jahve, Bog oca tvoga Davida: 'Uslišao sam
tvoju molitvu, vidio tvoje suze. Izliječit ću te; za tri
dana uzići ćeš u Dom Jahvin. Dodat ću tvome vijeku
petnaest godina. 6 Izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku
asirskoga kralja. Jest, zakrilit ću ovaj grad!'” 7 Izaija
odgovori: “Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je
rekao: 8 sjenu koja je sišla po stupnjevima Ahazova
sunčanika vratit ću za deset stupnjeva natrag.” I vrati
se sunce deset stupnjeva natrag po stupnjevima

po kojima bijaše već sišlo. 9 Pjesan Ezekije, kralja
judejskoga, kada se razbolio pa ozdravio od svoje
bolesti: 10 “Govorio sam: U podne dana svojih ja
moram otići. Na vratima Podzemlja mjesto mi je dano
za ostatak mojih ljeta. (Sheol h7585) 11 Govorio sam:
Vidjet više neću Jahve na zemlji živih, vidjet više neću
nikoga od stanovnika ovog svijeta. 12 Stan je moj
razvrgnut, bačen daleko, kao šator pastirski; poput
tkalca moj si život namotao da bi me otkinuo od
osnove. Od jutra do noći skončat ćeš me, 13 vičem
sve do jutra; kao što lav mrska kosti moje, od jutra
do noći skončat ćeš me. 14 Poput laste ja pijučem,
zapomažem kao golubica, uzgor mi se okreću oči,
zauzmi se, jamči za me. 15 Kako ću mu govoriti i što
ću mu reći? TÓa on je koji djeluje. Slavit ću te sva
ljeta svoja, premda s gorčinom u duši. 16 Gospodine,
za tebe živjet će srce moje i živjet će moj duh. Ti
ćeš me izliječiti i vratiti mi život, 17 bolest će mi se
pretvorit' u zdravlje. Ti si spasio dušu moju od jame
uništenja, za leđa si bacio sve moje grijehe. 18 Jer
Podzemlje ne slavi te, ne hvali te Smrt; oni koji padnu
u rupu u tvoju se vjernost više ne uzdaju. (Sheol h7585)
19 Živi, živi, jedino on te slavi kao ja danas. Otac
naučava sinovima tvoju vjernost. 20 U pomoć mi,
Jahve priteci, i mi ćemo pjevati uz harfe sve dane
svojega života pred Hramom Jahvinim.” 21 Izaija
naloži: “Donesite oblog od smokava, privijte mu ga na
čir i on će ozdraviti.” 22 Ezekija upita: “Po kojem ću
znaku prepoznati da ću uzići u Dom Jahvin?”

39 U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak
Baladan, sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji,
jer bijaše čuo da se razbolio i ozdravio. 2 Ezekija se
obradova tome i pokaza poslanicima svoju riznicu -
srebro, zlato, miomirise i mirisavo ulje - svoju oružanu
i sve što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u
njegovu dvoru i u svemu njegovu gospodarstvu što
im Ezekija nije pokazao. 3 Tada prorok Izaija dođe
kralju Ezekiji i upita ga: “Što su rekli ti ljudi i odakle su
došli k tebi?” Ezekija odgovori: “Došli su iz daleke
zemlje, iz Babilona.” 4 Izaija upita dalje: “Što su vidjeli
u tvojem dvoru?” Ezekija odgovori: “Vidjeli su sve što
je u mojem dvoru; nema u mojim skladištima ničega
što im nisam pokazao.” 5 Tad Izaija reče Ezekiji:
“Čuj riječ Jahve nad Vojskama: 6 'Evo dolaze dani
kada će sve što je u tvojem dvoru, sve što su tvoji
oci nakupili do danas, biti odneseno u Babilon. Ništa
neće ostati,' kaže Jahve. 7 'A od sinova koji poteku od
tebe, koji ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni
dvorani babilonskoga kralja.'” 8 Ezekija odgovori Izaiji:
“Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio.” A mislio je:
“Bit će barem mira i sigurnosti za moga života.”

40 “Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. 2
Govorite srcu Jeruzalema, vičite mu da mu se
ropstvo okonča, da mu je krivnja okajana, jer iz Jahvine
ruke primi dvostruko za sve grijehe svoje.” 3 Glas
viče: “Pripravite Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u
stepi stazu Bogu našemu. 4 Nek' se povisi svaka
dolina, nek' se spusti svaka gora i brežuljak. Što
je neravno, nek' se poravna, strmine nek' postanu
ravni. 5 Otkrit će se tada Slava Jahvina i svako će
je tijelo vidjeti, jer Jahvina su usta govorila.” 6 Glas
nalaže: “Viči!” Odgovorih: “Što da vičem?” - “Svako je
tijelo k'o trava, k'o cvijet poljski sva mu dražest. 7
Sahne trava, vene cvijet, kad dah Jahvin preko njih
prođe. Doista, narod je trava. 8 Sahne trava, vene
cvijet, ali riječ Boga našeg ostaje dovijeka.” 9 Na
visoku se uspni goru, glasniče radosne vijesti, Sione!
Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti,
Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim
gradovima: “Evo Boga vašega!” 10 Gle, Gospod
Jahve dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo s
njim naplata njegova, a ispred njega njegova nagrada.
11 Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce,
nosi ih u svome naručju i brižljivo njeguje dojilice.
12 Tko je šakom izmjerio more i nebesa premjerio
pedljem? Tko je mjericom izmjerio zemlju i planine
na mjerila, a tezuljom bregove? 13 Tko je pokrenuo
duh Jahvin, koji ga je uputio savjetnik? 14 S kim se
on posvjetova, tko je njemu mudrost ulio, naučio ga
putovima pravde? Tko li ga je naučio znanju, pokazao
mu put k umnosti? 15 Gle, narodi su kao kap iz
vjedra, vrijede kao prah na tezulji. Otoci, gle, lebde
poput truna! 16 Libanon je malen za lomaču, a zvijeri
njegovih nema dosta za paljenicu. 17 Svi narodi k'o
ništa su pred njim, ništavilo su njemu i praznina. 18
S kime ćete prispodobit' Boga? I s kakvim ga likom
usporedit'? 19 Ljevač lijeva idol, zlatar ga pozlaćuje i
lijeva od srebra lančiće. 20 Siromah za prinos bira
drvo koje ne trune; i vješta traži umjetnika. da mu
načini kip nepomičan. 21 Zar ne znate? Zar niste čuli?
Nije li vam odiskona otkriveno? Zar niste shvatili tko
zasnova zemlju? 22 On stoluje vrh kruga zemaljskoga
kom su stanovnici poput skakavaca. Kao zastor
nebesa je razastro, kao šator za stan razapeo. 23 On
obraća u ništa knezove, uništava suce zemaljske. 24
Tek što su zasađeni, tek što su posijani, tek što im
stabljika u zemlju korijen pruži, on puhne na njih i oni
posahnu, vihor ih k'o pljevu raznese. 25 “S kime ćete
mene prispodobit', tko mi je ravan?” - kaže Svetac.

26 Podignite oči i gledajte: tko je to stvorio? Onaj koji
na broj izvodi vojsku njihovu i koji ih sve zove po
imenu. 27 Zašto kažeš, Jakove, i ti, Izraele, govoriš:
“Moj put sakriven je Jahvi, Bogu mom izmiče moja
pravica?” 28 Zar ne znaš? Zar nisi čuo? Jahve je Bog
vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj. On se ne umara,
ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv. 29 Umornome
snagu vraća, jača nemoćnoga. 30 Mladići se more i
malakšu, iznemogli, momci posrću. 31 Al' onima što
se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu
kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se.

41 Umuknite preda mnom, otoci, nek' novu snagu
narodi priberu. Nek' se primaknu i progovore;
zajedno pristupimo k sudu. 2 “Tko je podigao s Istoka
onog kog ukorak prati Pobjeda? Tko mu izručuje
narode i kraljeve podlaže? Prah su pod mačem
njegovim, k'o pljevu ih njegov luk raspršuje. 3 Goni
ih, napreduje pouzdano, noge mu se ceste ne dotiču.
4 Tko je to učinio i izvršio? Onaj koji odiskona zove
naraštaje, ja, Jahve, koji sam prvi i bit ću ovaj isti s
posljednjima!” 5 Otoci gledaju i strah ih obuzima, dršću
krajevi zemaljski, oni se bliže i već su tu. 6 Svatko
pomaže svome drugu i bratu svom zbori: “Hrabro!”
7 Ljevač bodri zlatara, onaj koji gladi čekićem bodri
onog koji kuje na nakovnju. On govori o spajanju:
“Dobro je”, i čavlima kip učvršćuje da se ne pomiče.
8 Ti, Izraele, slugo moja, Jakove, kog sam izabrao,
potomče Abrahama, mojega ljubimca! 9 Ti koga uzeh
s krajeva zemlje i pozvah s rubova njenih, ti kome
rekoh: “Ti si sluga moj, izabrao sam te i nisam te
odbacio.” 10 Ne boj se jer ja sam s tobom; ne obaziri
se plaho jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem
ti, podupirem te pobjedničkom desnicom. 11 Gle,
postidjet će se i smesti svi koji su na tebe bjesnjeli, bit
će uništeni i propast će oni što se s tobom parbiše!
12 Tražit ćeš svoje protivnike, ali ih nećeš naći. Bit će
uništeni, svedeni na ništa oni koji protiv tebe vojuju.
13 Jer ja, Jahve, Bog tvoj, krijepim desnicu tvoju i
kažem ti: “Ne boj se, ja ti pomažem.” 14 Ne boj se,
Jakove, crviću, Izraele, ličinko, ja sam pomoć tvoja -
riječ je Jahvina - Svetac Izraelov tvoj je otkupitelj.
15 Gle, činim te mlatilom oštrim, novim, dvostrukih
zubaca; mlatit ćeš i satirati brda, u prah ćeš pretvoriti
bregove. 16 Vijat ćeš ih, vjetar će ih odnijeti, vihor
će ih raspršiti. A ti ćeš kliktati u Jahvi, dičit ćeš se
Svecem Izraelovim. 17 Ubogi i bijedni vodu traže,
a nje nema! Jezik im se osuši od žeđi. Ja, Jahve,
njih ću uslišiti, ja, Bog Izraelov, ostavit' ih neću. 18 U
goleti bregova otvorit ću rijeke i posred dolova izvore.
Pustinju ću pretvoriti u močvaru, a u vrela sušnu
zemlju. 19 Posadit ću u pustinji cedar, bagrem, mirtu i
maslinu. Stepu ću pošumiti čempresom, brijestom
i šimširom zajedno. 20 Nek' svi vide i nek' znaju,
nek' promisle i nek' shvate: ruka Jahvina to učini,
Svetac Izraelov stvori sve. 21 “Iznesite svoj spor, kaže
Jahve, predočite dokaze, kaže kralj Jakovljev. 22 Nek'
pristupe i nek' nam objave ono što će se zbiti. TÓa
što su nam otkrili o onom što bijaše, što se ispunilo,
da o tom mislimo? Il' objavite što će biti, da doznamo
ono što dolazi. 23 Otkrijte nam što će se poslije zbiti, i
poznat ćemo da ste bogovi. Učinite nešto, dobro ili
zlo, da se začudimo i prepadnemo zajedno. 24 Ali vi
niste ništa i djela su vam ništavna, gnusan je koji vas
izabere.” 25 Podigoh ga sa sjevera da dođe, zazvah
ga po imenu s istoka. Kao blato gazio je namjesnike,
kao što po glini lončar gazi. 26 Tko je to odiskona
objavio da bismo znali, unaprijed prorekao da bismo
rekli: istina je? Ali nikog nema tko bi objavio, niti koga
da bi navijestio, niti koga da čuje riječi vaše. 27 Ja prvi
rekoh Sionu: “Gle, evo ih”; prvi Jeruzalemu poslah
glasnika vijesti radosne. 28 Gledao sam, ali ne bješe
nikoga, ni jednoga od njih da savjet dade, da ih pitam
i da odgovore. 29 Svi zajedno ništa su, ništavna su
djela njihova, vjetar i ispraznost njihovi kipovi.

42 Evo Sluge mojega koga podupirem, mog
izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam
svoga duha izlio da donosi pravo narodima. 2 On ne
viče, on ne diže glasa, niti se čuti može po ulicama.
3 On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što
tinja. Vjerno on donosi pravdu, 4 ne sustaje i ne
malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci
žude za njegovim naukom. 5 Ovako govori Jahve,
Bog, koji stvori i razastrije nebesa, koji rasprostrije
zemlju i njeno raslinje, koji dade dah narodima na
njoj i dah bićima što njome hode. 6 Ja, Jahve, u
pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te
i postavih te za Savez narodu i svjetlost pucima, 7 da
otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora,
iz tamnice one što žive u tami. 8 Ja, Jahve mi je
ime, svoje slave drugom ne dam, niti časti svoje
kipovima. 9 Što prije prorekoh, evo, zbi se, i nove
događaje ja naviještam, i prije negoli se pokažu, vama
ih objavljujem. 10 Pjevajte Jahvi pjesmu novu, i s
kraja zemlje hvalu njegovu, neka ga slavi more sa
svim što je u njem, otoci i njihovi žitelji! 11 Nek' digne
glas pustinja i njeni gradovi, nek' odjeknu naselja
gdje žive Kedarci! Nek' podvikuju stanovnici Stijene,
neka kliču s gorskih vrhova! 12 Nek' daju čast Jahvi i
hvalu mu naviještaju po otocima! 13 Kao junak izlazi
Jahve, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i

viku ratnu ide junački na svog neprijatelja. 14 “Šutjeh
dugo, gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao
žena kada rađa, dašćem i uzdišem. 15 Isušit ću brda
i bregove, sparušiti svu zelen po njima, rijeke ću u
stepe pretvoriti i močvare isušiti. 16 Vodit ću slijepce
po cestama, uputit' ih putovima. Pred njima ću tamu
u svjetlost obratit', a neravno tlo u ravno. To ću učiniti
i neću propustiti. 17 Uzmaknut će u golemu stidu koji
se uzdaju u kipove, koji ljevenim likovima govore: 'Vi
ste naši bogovi.'” 18 Čujte, gluhi! Progledajte, slijepi,
da vidite! 19 Tko je slijep ako ne moj sluga, tko je gluh
kao glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao prijatelj,
tko je gluh kao sluga Jahvin? 20 Mnogo si vidio, ali
nisi mario, uši ti bjehu otvorene, ali nisi čuo! 21 Jahvi
se svidjelo zbog njegove pravednosti da uzveliča i
proslavi Zakon svoj. 22 A narod je ovaj opljačkan
i oplijenjen, mladići mu stavljeni u klade, vrgnuti u
zatvore. Plijene ih, a nikoga da ih izbavi; robe ih, a
nitko da kaže: “Vrati!” 23 Tko od vas mari za to? Tko
pazi i sluša unapredak? 24 Tko je pljačkašu izručio
Jakova i otimačima Izraela? Nije li Jahve, protiv koga
smo griješili, čijim putima ne htjedosmo hoditi, čiji
Zakon nismo slušali? 25 Zato izli na Izraela žarki
gnjev svoj i strahote ratne: plamen ga okruži odasvud,
al' on ni to nije shvatio; sažeže ga, al' on ni to k srcu
ne uze.

43 Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove,
koji te sazdao, Izraele: “Ne boj se, jer ja sam
te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj! 2 Kad
preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke,
neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti,
plamen te opaliti neće. 3 Jer ja sam Jahve, Bog tvoj,
Svetac Izraelov, tvoj spasitelj. Za otkupninu tvoju
dajem Egipat, mjesto tebe dajem Kuš i Šebu. 4
Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te
ljubim. Stog i dajem ljude za tebe i narode za život
tvoj. 5 Ne boj se jer ja sam s tobom. S istoka ću ti
dovest' potomstvo i sabrat ću te sa zapada. 6 Reći ću
sjeveru: 'Daj mi ga!' a jugu 'Ne zadržavaj ga!' Sinove
mi dovedi izdaleka i kćeri moje s kraja zemlje, 7 sve
koji se mojim zovu imenom i koje sam na svoju slavu
stvorio, koje sam sazdao i načinio.” 8 Izvedi narod
slijep, premda oči ima, i gluh, premda uši ima. 9
Neka se saberu sva plemena i neka se skupe narodi.
Tko je od njih to prorekao i davno navijestio? Nek'
dovedu svjedoke da se opravdaju, neka se čuje da
se može reći: “Istina je!” 10 Jer vi ste mi svjedoci,
riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao, da
biste znali i vjerovali i uvidjeli da sam to ja. Prije
mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije
mene biti. 11 Ja, ja sam Jahve, osim mene nema
spasitelja. 12 Ja sam prorekao, spasio i navijestio, i
nema među vama tuđinca! Vi ste mi svjedoci, riječ je
Jahvina, a ja sam Bog 13 od vječnosti - ja jesam! I
nitko iz ruke moje ne izbavlja; što učinim, tko izmijeniti
može? 14 Ovako govori Jahve, otkupitelj vaš, Svetac
Izraelov: “Radi vas poslah protiv Babilona, oborit ću
prijevornice zatvorima i Kaldejci će udarit u kukanje.
15 Ja sam Jahve, Svetac vaš, stvoritelj Izraelov, kralj
vaš!” 16 Ovako govori Jahve, koji put po moru načini i
stazu po vodama silnim; 17 koji izvede bojna kola i
konje, vojsku i junake, i oni padoše da više ne ustanu,
zgasnuše, kao stijenj se utrnuše. 18 Ne spominjite se
onog što se zbilo, nit' mislite na ono što je prošlo. 19
Evo, činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate?
Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustoši. 20
Slavit će me divlje zvijeri, čaglji i nojevi, jer vodu ću
stvorit' u pustinji, rijeke u stepi, da napojim svoj narod,
izabranika svoga. 21 I narod koji sam sebi sazdao
moju će kazivati hvalu! 22 Ali me ti, Jakove, nisi
zazvao, niti si se zamorio oko mene, Izraele! 23 Nisi
mi prinosio ovce za paljenicu, nisi me častio žrtvama.
A ja te silio nisam na prinose, nisam ti dodijavao
ištući kada. 24 Nisi mi kupovao za novac trsku, nisi
me sitio salom svojih žrtava; nego si me grijesima
svojim mučio, bezakonjem svojim dosađivao mi. 25
A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem i grijeha se
tvojih ne spominjem. 26 Podsjeti me, zajedno se
sporimo, govori ti da se opravdaš. 27 Prvi je otac tvoj
sagriješio, posrednici tvoji od mene se odmetnuli, 28
knezovi su tvoji oskvrnuli Svetište. Tad izručih Jakova
prokletstvu, i poruzi Izraela.

44 Sad čuj, Jakove, slugo moj, Izraele, kog sam
izabrao. 2 Ovako kaže Jahve, koji te stvorio, koji
te od utrobe sazdao i pomaže ti: “Ne boj se, Jakove,
slugo moja, Ješurune, kog sam izabrao. 3 Jer na
žednu ću zemlju vodu izliti i po tlu sušnome potoke.
Izlit ću duh svoj na tvoje potomstvo i blagoslov na
tvoja pokoljenja. 4 Rast će kao trava pokraj izvora,
kao vrbe uz vode tekućice. 5 Jedan će reći: 'Ja
sam Jahvin', drugi će se zvati imenom Jakovljevim.
Treći će sebi na ruci napisati: 'Jahvin' i nazvat će se
imenom Izraelovim.” 6 Ovako govori kralj Izraelov i
otkupitelj njegov, Jahve nad Vojskama: “Ja sam prvi i
ja sam posljednji: osim mene Boga nema. 7 Tko je
kao ja? Nek' ustane i govori, nek' navijesti i nek' mi
razloži! Tko je od vječnosti otkrio što se zbilo? Nek'
nam navijesti što će još doći! 8 Ne plašite se, ne bojte
se: nisam li vam to odavna navijestio i otkrio? Vi ste
mi svjedoci: ima li Boga osim mene? Ima li Stijene?

Ja ne znam!” 9 Tko god pravi kipove, ništavan je, i
dragocjenosti njegove ne koriste ničemu. Svjedoci
njihovi ništa ne vide i ništa ne znaju, da im budu na
sramotu. 10 Tko pravi boga i lijeva kip da od toga
korist ne očekuje? 11 Gle, svi će štovatelji likova
biti osramoćeni, izrađivači njihovi više od bilo koga.
Nek' se saberu svi i pojave: prepast će se i postidjeti
odjednom. 12 Kovač ga izrađuje na živu ugljevlju,
čekićem ga oblikuje, snažnom ga rukom obrađuje.
Gladan je i iznemogao; ne pije vode, iscrpljuje se. 13
Drvodjelja uzima mjeru, pisaljkom lik ocrta, ostruže ga
dlijetom, šestarom ga zaokruži i izdjelja ga po uzoru na
lik ljudski, kao lijepo ljudsko obličje, da stoji u hramu.
14 Bijaše sebi nasjekao cedre, uzeo čempres ili hrast
koje je za se njegovao među šumskim drvećem; ili je
posadio bor koji raste od kiše. 15 Čovjeku su dobra
za vatru; uzima ih da se ogrije; pali ih da ispeče
kruh. Ali od njih djelja i boga pred kojim pada ničice,
pravi kip i klanja mu se. 16 Polovinom od toga naloži,
dakle, oganj, peče meso na žeravi, jede pečenku i
siti se: grije se i govori: “Ah, grijem se i uživam uz
vatru.” 17 Ali od onoga što preostane pravi sebi boga,
svog kumira, pada pred njim ničice i klanja mu se i
moli: “Spasi me, jer si ti moj bog.” 18 Ne znaju oni
i ne razumiju: zaslijepljene su im oči pa ne vide, i
srce pa ne shvaćaju. 19 Takav ne razmišlja, nema u
njega znanja ni razbora da sebi kaže: “Polovinom od
ovoga naložio sam oganj, na žeravici ispekao kruh,
ispržio meso koje sam pojeo, pa zar ću od ostatka
načiniti gnusobu? Zar ću se komadu drveta klanjati?”
20 On voli pepeo, zavodi ga prevareno srce. Neće
spasti svog života i nikad neće reći: “Nije li varka
ovo u mojoj desnici?” 21 Sjeti se toga, Jakove, i ti,
Izraele, jer si sluga moj! Ja sam te stvorio i sluga si
mi, Izraele, neću te zaboraviti! 22 Kao maglu rastjerao
sam tvoje opačine i grijehe tvoje poput oblaka. Meni
se obrati jer ja sam te otkupio. 23 Kličite, nebesa, jer
je Jahve učinio! Orite se, dubine zemljine! Odjekujte
radošću, planine, i vi, šume, sa svim svojim drvećem!
Jer Jahve je otkupio Jakova, proslavio se u Izraelu!
24 Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj i tvorac tvoj od
utrobe: “Ja sam Jahve koji sam sve stvorio, koji sam
nebesa sam razapeo i učvrstio zemlju bez pomoći
ičije. 25 Ja osujećujem znamenja vrača, i čarobnjake
u luđake promećem; silim mudrace da ustuknu i
mudrost im obraćam u bezumlje, 26 ali potvrđujem
riječ sluge svojega, ispunjam naum svojih glasnika.
Ja govorim Jeruzalemu: 'Naseli se!' I gradovima
judejskim: 'Sagradite se!' Iz razvalina ja ih podižem.
27 Ja govorim moru: 'Presahni! Presušujem ti rijeke.'
28 Ja govorim Kiru: 'Pastiru moj!' I on će sve želje
moje ispuniti govoreći Jeruzalemu: 'Sagradi se!' i
Hramu: 'Utemelji se!'”

45 Ovako govori Jahve o Kiru, pomazaniku svome:
“Primih ga za desnicu da pred njim oborim
narode i raspašem bokove kraljevima, da rastvorim
pred njim vratnice, da mu nijedna vrata ne budu
zatvorena. 2 Ja ću hoditi pred tobom da poravnam
uzvisine, da razbijem mjedene vratnice, da slomim
željezne prijevornice. 3 Dajem ti tajna blaga i skrivena
bogatstva, da bi spoznao da sam ja Jahve koji te
zovem po imenu, Bog Izraelov. 4 Radi sluge svog
Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja te
pozvah, imenovah te premda me znao nisi. 5 Ja sam
Jahve i nema drugoga; osim mene Boga nema. Iako
me ne poznaš, naoružah te: 6 nek' se znade od
istoka do zapada da izvan mene sve je ništavilo.” Ja
sam Jahve i nema drugoga; 7 ja tvorim svjetlost i
stvaram tamu. Ja stvaram sreću i dovodim nesreću,
ja, Jahve, činim sve to. 8 Rosite, nebesa, odozgo, i
oblaci, daždite pravednošću. Neka se rastvori zemlja
da procvjeta spasenje, da proklija izbavljenje! Ja,
Jahve, stvaram sve. 9 Jao onome tko raspravlja s
tvorcem svojim, a sud je među glinenim sudovima!
Kaže li glina lončaru: “Što radiš?” ili djelo njegovo:
“Kljast si!” 10 Jao onom koji kaže ocu: “Što si rodio?”
Ili ženi: “Što si na svijet dala?” 11 Ovako govori Jahve,
Svetac Izraelov, njegov tvorac: “Zar je vaše da me
o mojoj djeci pitate i da mi nad djelom ruku mojih
zapovijedate? 12 Ja sam načinio zemlju i čovjeka
na njoj stvorio; svojim sam rukama razapeo nebesa
i zapovijedam svim vojskama njihovim. 13 Ja sam
ga podigao da pobijedi i poravnao sam mu sve
putove. On će obnoviti moj Grad i sužnje moje vratiti
bez otkupnine i naknade.” Tako kaže Jahve nad
Vojskama. 14 Ovako govori Jahve: “Ratari Egipta i
trgovci Kuša, i Sebejci, ljudi rasta visoka, prijeći će
tebi i tvoji će biti; za tobom će ići okovani, tebi će
se klanjati i molit će ti se: 'Jedino je kod tebe Bog,
nema drugoga; ništavni su bogovi.'” 15 Doista ti si
Bog skriveni, Bog Izraelov, Spasitelj. 16 Postidjet
će se i poniknut će svi zajedno, otići će u ruglu oni
koji prave kipove. 17 A Jahve će vječnim spasenjem
spasit' Izraela. Nećete se postidjeti i nećete poniknuti
dovijeka. 18 Da, ovako govori Jahve, nebesa Stvoritelj
- on je Bog - koji je oblikovao i sazdao zemlju, koji ju
je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za
obitavanje: “Ja sam Jahve i nema drugoga. 19 Nisam
govorio u tajnosti, u zakutku mračne zemlje. Nisam
rekao potomstvu Jakovljevu: 'Tražite me u pustoši.'
Ja, Jahve, govorim pravo i naviještam čestito.” 20

“Saberite se i dođite, pristupite zajedno, svi preživjeli
od naroda! Neznalice puke oni su što nose kip izrađen
od drveta i mole boga koji ih spasit' ne može. 21
Objavite, iznesite svoje dokaze, svjetujte se zajedno:
tko je to od davnine navijestio i od tada prorekao?
Nisam li ja, Jahve? Nema drugoga boga do mene;
Boga pravednog i Spasitelja osim mene nema. 22
Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje,
jer ja sam Bog i nema drugoga! 23 Sobom se samim
kunem, iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva, da
će se preda mnom prignuti svako koljeno, mnome će
se svaki jezik zaklinjati 24 govoreći: 'Jedino je u Jahvi
pobjeda i snaga!'” K njemu će doći, postiđeni, svi što
na nj su bjesnjeli. 25 U Jahvi će pobijediti i proslavit
se sve potomstvo Izraelovo!

46 Pade Bel! Sruši se Nebo! Prte svoje kipove na
životinje i stoku, nose ih kao breme, teret što
zamara. 2 Padaju, ruše se svi zajedno, ne mogu
spasiti one što ih nose, nego i sami u ropstvo odlaze.
3 “Slušajte me, kućo Jakovljeva, i svi koji ostadoste od
kuće Izraelove! Ja sam vas ponio tek što se rodiste, i
nosio vas od krila materina. 4 Do starosti vaše ja ću
ostat' isti, do vaših sjedina podupirat ću vas. To sam
činio; nosit ću vas i dalje, pomagati vas, izbavljati.
5 S kime biste me usporedili i izjednačili, s kime
prispodobili: komu da sam sličan? 6 Vade zlato iz
kese i tezuljom mjere srebro, pa naimlju zlatara da od
njeg boga načini te pred njim padaju ničice i klanjaju
se. 7 Dižu ga na rame i nose ga, onda ga stavljaju na
njegovo mjesto; on stoji i ne miče se s njega. Prizivaju
li ga, on ne odgovara i nikog ne spasava od nevolje
njegove. 8 Sjetite se toga i budite ljudi, uzmite to k
srcu, otpadnici, 9 sjetite se prošlosti pradavne: ja sam
Bog i nema drugoga; Bog, nitko mi sličan nije! 10 Onaj
sam koji od početka svršetak otkriva i unaprijed javlja
što još se nije zbilo! Ja kažem: Odluka će se moja
ispuniti, izvršit ću sve što mi je po volji. 11 S istoka
zovem grabljivicu, iz daleke zemlje zovem čovjeka
svog nauma. Rekao sam - ispunit ću, naumio sam -
izvršit ću. 12 Slušajte me, vi koji gubite srčanost i koji
ste daleko od pobjede. 13 Primičem svoju pobjedu,
nije više daleko, spasenje moje zakasniti neće. Na
Sion ću spas staviti, u Izraela svoju slavu.”

47 Spusti se, sjedni u prašinu, djevice, kćeri
babilonska! Sjedni na zemlju, bez prijestolja,
kćeri kaldejska! Jer, neće te više zvati nježnom
i tankoćutnom. 2 Uzmi mlin i melji brašno! Skini
prijevjes, podigni skut, razgali bedra, prijeđi preko
rijeke! 3 Nek' se golotinja tvoja otkrije, nek' se
sramota tvoja pokaže! Ja ću se osvetiti, odvraćat' me
nitko neće. 4 Otkupitelj naš, ime mu je Jahve nad
Vojskama, Svetac Izraelov, kaže: 5 “Sjedi šutke, u
mrak se povuci, kćeri kaldejska. Jer, neće te više
zvati vladaricom kraljevstava. 6 Razgnjevih se na svoj
narod, oskvrnuh svoju baštinu. Tebi ih u ruke izručih,
a ti im ne iskaza milosti. Na starce si stavljala jaram
svoj preteški. 7 Govorila si: 'Dovijeka gospodaricom
ću ostati.' Nikad nisi to k srcu uzela ni pomislila kako
će se završiti. 8 A sad poslušaj, razvratnice, koja
sjediš bezbrižno i u srcu svom govoriš: 'Ja, i nitko
drugi! Nikad neću obudovjeti, neću djece izgubiti!'
9 Stići će te oboje, za tren, u isti dan! Izgubit ćeš
djecu, obudovjet ćeš! Punom će te mjerom snaći
oboje, pokraj svega tvojeg vračanja i množine tvojih
zaklinjanja! 10 U zloću si se svoju uzdala, govorila si:
'Nitko me ne vidi!' Mudrost tvoja i znanje zavedoše
te. U svom si srcu govorila: 'Ja i nitko drugi!' 11 Zlo
će te snaći - nećeš ga presresti; oborit će se na te
nesreća - nećeš je odvratiti; doći će na te propast
iznenada - nećeš je predvidjeti. 12 Ustraj, dakle, u
svojim zaklinjanjima i u tolikim svojim čaranjima, oko
kojih si se trudila od mladosti. Možda će ti biti od
koristi? Možda ćeš s njima strah utjerati? 13 Izmoriše
te mnogi tvoji savjetnici! Nek' ustanu samo da te
spase oni koji premjeravaju nebesa, koji promatraju
zvijezde i koji svakog mjeseca proriču ono što će
te snaći. 14 Gle, oni će biti poput pljeve, oganj će
ih sažeći. Ni sami sebe neće izbaviti iz zagrljaja
plamenoga. Neće ostat' ni žerave da se tko ogrije, ni
ognjišta da uza nj posjedne! 15 Takvi će ti biti vrači
tvoji, oko kojih si se trudila od mladosti! Poći će svaki
svojim putem, i nikog neće biti da te spasi.”

48 Čujte ovo, kućo Jakovljeva, vi koji se zovete
imenom Izraelovim i koji ste izišli iz voda Judinih!
Vi koji se Jahvinim imenom kunete i slavite Boga
Izraelova, ali ne u istini i pravdi. 2 Jer vi se nazivate
po Svetome gradu i oslanjate se na Boga Izraelova,
Jahve nad Vojskama njemu je ime. 3 Događaje prošle
odavna sam navijestio, iz mojih su izišli usta i ja sam
ih objavio, učinih brzo, i zbi se. 4 Jer znao sam da si
tvrdokoran, da ti je šija žila gvozdena i čelo da ti je
mjedeno. 5 Zato sam ti već onda navijestio, javio ti
prije nego što se zbilo, da ne bi rekao: “Moj kip učini
to, rezani moj lik i ljeveni kip zapovjediše tako!” 6 Čuo
si i vidio sve to; zar ne priznaješ? A sada navijestit
ću ti nešto novo, otajno, što još ne znaš; 7 ovog je
trena stvoreno, a ne odavna, o tome dosad nisi ništa
čuo, da ne bi rekao: “Znao sam.” 8 Nisi o tome čuo
ni znao, niti se uho tvoje prije otvorilo, jer znadoh
da ćeš se iznevjeriti i da te od utrobe majčine zovu

otpadnikom. 9 Radi imena svoga odgađah svoj gnjev,
radi časti svoje susprezah se da te ne uništim. 10 Gle,
pročistio sam te poput srebra, iskušao te u talioniku
nevolje. 11 Sebe radi činih tako, sebe radi! TÓa zar
da se ime moje obeščasti? Slave svoje drugome ne
dam! 12 Čuj me, Jakove, Izraele, koga sam pozvao:
Ja jesam, ja sam prvi, ja sam i posljednji. 13 Ruka
moja zemlju utemelji, desnica mi razape nebesa.
Pozovem ih samo, i odmah dolaze. 14 Saberite se
svi i čujte: tko je od njih to prorekao? "Onaj koga
Jahve ljubi ispunit će volju moju nad Babilonom i nad
potomstvom kaldejskim." 15 Ja rekoh i pozvah ga,
vodih ga i pomogoh u naumu. 16 Pristupite k meni i
počujte ovo: "Od početka nisam vam govorio tajno, i
kad se zbivalo, bijah ondje." - "A sada me Gospod
Jahve šalje s duhom svojim." 17 Ovako govori Jahve,
otkupitelj tvoj, Svetac Izraelov: "Ja, Jahve, Bog tvoj,
tvojem dobru te učim, vodim te putem kojim ti je
ići. 18 O, da si pazio na zapovijedi moje, kao rijeka
sreća bi tvoja bila, a pravda tvoja kao morski valovi!
19 Potomstva bi tvojeg bilo kao pijeska, a poroda
utrobe tvoje kao njegovih zrnaca! Nikad ti se ime
ne bi zatrlo niti izbrisalo preda mnom!" 20 Izađite iz
Babilona, bježite iz Kaldeje! Glasno kličući, kazujte,
objavljujte, do nakraj zemlje razglasite! Govorite:
"Jahve je otkupio slugu svoga Jakova! 21 Nisu žeđali
dok ih je kroz pustinju vodio; iz stijene je za njih vodu
izbio, rascijepio je pećinu i potekla je voda." 22 "Nema
mira opakima," kaže Jahve.

49 Čujte me, otoci, slušajte pomno, narodi daleki!
Jahve me pozvao od krila materina, od utrobe
majke moje spomenuo se moga imena. 2 Od usta
mojih britak mač je načinio, sakrio me u sjeni ruke
svoje, od mene je oštru načinio strijelu, sakrio me u
svome tobolcu. 3 Rekao mi: "Ti si Sluga moj, Izraele,
u kom ću se proslaviti!" 4 A ja rekoh: "Zaludu sam se
mučio, nizašto naprezao snagu." Ipak, kod Jahve je
moje pravo, kod mog Boga nagrada je moja. A sad
govori Jahve, koji me od utrobe Slugom svojim načini,
da mu vratim natrag Jakova, da se sabere Izrael. 5
Proslavih se u očima Jahvinim, Bog moj bijaše mi
snaga. 6 I reče mi: "Premalo je da mi budeš Sluga,
da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš Ostatak
Izraelov, nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da
spas moj do nakraj zemlje doneseš." 7 Ovako govori
Jahve, otkupitelj Izraelov, Svetac njegov, onome kog
preziru i odbacuju narodi, sluzi silničkome: "Kad
vide, dići će se kraljevi, bacit će se ničice knezovi,
zbog Jahve, koji je vjernost svoju pokazao, Sveca
Izraelova, koji te izabrao." 8 Ovako govori Jahve: "U
vrijeme milosti ja ću te uslišiti, u dan spasa ja ću ti
pomoći. Sazdao sam te i postavio za Savez narodu,
da zemlju podignem, da nanovo razdijelim baštinu
opustošenu, 9 da kažeš zasužnjenima: 'Izađite!' a
onima koji su u tami: 'Dođite na svjetlo!' Oni će pasti
uzduž svih putova, i paša će im biti po svim goletima.
10 Neće više gladovat' i žeđati, neće ih mučiti žega ni
sunce, jer vodit će ih onaj koji im se smiluje, dovest
će ih k izvorima vode. 11 Sve gore svoje obratit će
u putove, i ceste će se moje povisiti." 12 Gle, jedni
dolaze izdaleka, drugi sa sjevera i sa zapada, a neki
iz zemlje sinimske. 13 Kličite, nebesa, veseli se,
zemljo, podvikujte, planine, od veselja; jer Jahve tješi
narod svoj, on je milosrdan nevoljnima. 14 Sion reče:
"Jahve me ostavi, Gospod me zaboravi." 15 "Može
li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za
čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe
ja zaboraviti neću. 16 Gle, u dlanove sam te svoje
urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima. 17
Obnovitelji tvoji hitaju, rušioci tvoji i pustošitelji odlaze
od tebe. 18 Obazri se oko sebe i pogledaj: sabiru se
svi i dolaze k tebi. Života mi moga" - riječ je Jahvina -
"svima ćeš se njima zaodjenuti k'o nakitom, i njima
ćeš se k'o nevjesta ukrasiti! 19 Jest, tvoje ruševine,
tvoje razvaline i tvoja zemlja poharana pretijesna će
biti žiteljima tvojim kad se udalje oni što te zatirahu.
20 Opet će na tvoje uši reći sinovi kojih si bila lišena:
'Pretijesno mi je mjesto ovo, makni se da se mogu
smjestiti.' 21 I ti ćeš se u srcu svom zapitati: 'Tko mi
rodi sve ove? Bijah bez djece, neplodna, prognana i
odbačena, pa tko ih podiže? Bijah, eto, sama ostala,
a oni gdje su bili?'" 22 Ovako govori Gospod Jahve:
"Evo, dajem rukom znak narodima i zastavu svoju
dižem plemenima. Vratit će ti u naručju sinove, nosit
će ti kćeri na plećima. 23 Kraljevi će biti tvoji skrbnici,
a kneginje im tvoje dojkinje. Klanjat će ti se licem do
zemlje i prah će lizat s tvojih nogu. I znat ćeš da sam
ja Jahve: koji se u me uzdaju, neće se posramiti." 24
Može li se otet plijen junaku? Može li sužanj pobjeć
pobjedniku? 25 Da, ovako govori Jahve: "Bit će oduzet
sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima
koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja
ću izbaviti; 26 tlačiteljima ću tvojim dati njihovo meso
za jelo i svojom krvlju opit će se kao moštom. I znat
će svako tijelo da sam ja Jahve, Spasitelj tvoj, i da je
tvoj okupitelj Silni Jakovljev."

50 Ovako govori Jahve: "Gdje je otpusno pismo
vaše matere kojim sam je otpustio? Ili tko je
od mojih vjerovnika taj komu sam vas prodao? Zbog
bezakonja ste svojih prodani, zbog nevjere je mati

vaša otpuštena. 2 Zašto ne nađoh nikoga kad sam
došao? Zašto se ne odazva nitko kad sam zazvao?
Zar mi je ruka prekratka da izbavi, ili u meni snage
nema da oslobodim? Gle, prijetnjom svojom isušujem
more, u pustinje rijeke pretvaram; njihove se ribe
raspadaju jer vode nema i od žeđi ugibaju. 3 Nebesa
oblačim u tminu i kostrijet im dajem za pokrivač!" 4
Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju
krijepiti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga
slušam kao učenici. 5 Gospod Jahve uši mi otvori: ne
protivih se niti uzmicah. 6 Leđa podmetnuh onima što
me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i
lica svojeg ne zaklonih od uvreda ni od pljuvanja.
7 Gospod mi Jahve pomaže, zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz k'o kremen i znam da se neću
postidjeti. 8 Blizu je onaj koji mi pravo daje. Tko će se
pravdati sa mnom? Iziđimo zajedno! Tko je protivnik
moj u parnici? Nek' mi se približi! 9 Gle, Gospod mi
Jahve pomaže, tko će me osuditi? Svi će se oni k'o
haljina izlizati, moljac će ih razjesti. 10 "Tko god se od
vas Jahve boji, nek' posluša glas Sluge njegova! Tko
u tmini hodi, bez tračka svjetlosti, nek' se uzda u ime
Jahvino, nek' se na Boga svog osloni. 11 Ali svi vi
oganj palite, raspirujete žeravicu. Idite u plamenove
ognja svojega i u žeravu koju raspiriste. Tako će vam
moja učiniti ruka: ležat ćete u mukama.

51 Čujte me, vi koji za pravdom težite, koji Jahvu
tražite; pogledajte stijenu iz koje ste isječeni i
jamu duboku iz koje ste izvađeni. 2 Pogledajte oca
svoga Abrahama i Saru koja vas porodi! Jest, sam
bijaše kad sam ga pozvao, al' sam ga blagoslovio i
umnožio." 3 Jest, Jahvi se sažalio Sion, sažalile mu
se njegove razvaline. Pustaru će njegovu učiniti poput
Edena, a stepu poput Vrta Jahvina. Klicanje i radost
njim će odjekivat', i zahvalnice i glas hvalospjeva.
4 "Pomno me slušaj, puče moj, počujte me, narodi!
Jer od mene Zakon dolazi i moje pravo za svjetlo
narodima. 5 Brzo će stići pravda moja, moje će
spasenje doći kao svjetlost. Moja će mišica suditi
narodima. Mene očekuju otoci i u moju se mišicu
uzdaju. 6 K nebu oči podignite, na zemlju dolje
pogledajte. K'o dim će se rasplinut' nebesa, zemlja će
se k'o haljina istrošit', kao komarci nestat će joj žitelji.
Ali će spasenje moje trajati dovijeka, i pravdi mojoj
neće biti kraja. 7 Poslušajte me, vi koji poznajete
pravo, narode kojima je moj Zakon u srcu. Ne bojte
se poruge ljudske, ne plašite se uvreda! 8 Jer moljac
će ih razjesti kao haljinu, crv će ih rastočiti kao vunu.
Ali će pravda moja trajati dovijeka i spas moj od
koljena do koljena." 9 Probudi se! Probudi se! Opaši
se snagom, mišice Jahvina! Probudi se, kao u dane
davne, za drevnih naraštaja. Nisi li ti rasjekla Rahaba
i probola Zmaja? 10 Nisi li ti isušila more, vodu
velikog bezdana, i od dubine morske put načinila da
njime prolaze otkupljeni? 11 Vratit će se oni što ih
je oslobodio Jahve i s radosnim kricima doći će na
Sion. Vječna će sreća biti nad glavama, pratit će ih
klicanje i radost, nestat će tuge i jecaja. 12 Ja, ja sam
tješitelj vaš. Tko si ti da se bojiš smrtna čovjeka i sina
čovječjeg, koji je kao trava? 13 Zaboravio si Jahvu,
svoga Stvoritelja, koji razastrije nebesa i koji zemlju
utemelji; sveudilj strepiš, svaki dan, od tlačiteljeve
jarosti. Kao da je pregnuo da te uništi. Ali gdje je sad
jarost tlačiteljeva? 14 Doskora će biti slobodan sužanj,
neće umrijeti u jami, niti će mu kruha nedostajati. 15
Jer, ja sam Jahve, Bog tvoj, koji burkam more da mu
valovi buče, ime mi je Jahve nad Vojskama. 16 Svoje
sam ti riječi stavio u usta, u sjenu svoje ruke sakrio
sam te kad sam razastro nebesa, utemeljio zemlju i
rekao Sionu: "Ti si narod moj!" 17 Probudi se, probudi
se, ustani, Jeruzaleme! Ti koji si pio iz ruke Jahvine
čašu gnjeva njegova. Ispio si pehar opojni, do dna
ga iskapio. 18 Od svih sinova koje je rodio ne bješe
nikog da ga vodi; od svih sinova koje je podigao ne
bješe nikog da ga pridrži. 19 Ovo te dvoje pogodilo -
tko da te požali? - pohara i rasap, glad i mač - tko
da te utješi? 20 Sinovi ti leže obamrli po uglovima
svih ulica, kao antilopa u mreži, puni gnjeva Jahvina,
prijetnje Boga tvojega. 21 Zato čuj ovo, bijedniče,
pijan, ali ne od vina. 22 Ovako govori Jahve, Gospod
tvoj, tvoj Bog, branitelj tvoga naroda: "Iz ruke ti, evo,
uzimam čašu opojnu, pehar gnjeva svojega: nećeš
ga više piti. 23 Stavit ću je u ruke tvojim tlačiteljima,
onima koji su ti govorili: 'Prigni se da prijeđemo!' I ti si
im leđa kao tlo podmetao, kao put za prolaznike.

52 Probudi se! Probudi se! Odjeni se snagom,
Sione! Odjeni se najsjajnijim haljinama,
Jeruzaleme, grade sveti, jer više neće k tebi ulaziti
neobrezani i nečisti. 2 Otresi prah sa sebe, ustani,
izgnani Jeruzaleme! Skini okov sa svog vrata, izgnana
kćeri sionska." 3 Jest, ovako govori Jahve: "Bili ste
prodani nizašto i bit ćete otkupljeni bez novaca." 4
Jest, ovako govori Gospod Jahve: "Moj je narod sišao
nekoć u Egipat da se ondje nastani kao stranac,
potom ga Asirci nizašto potlačiše. 5 Ali sada, čemu
sam ja ovdje - riječ je Jahvina - kad je moj narod bio
bez razloga porobljen, a gospodari njegovi likuju - riječ
je Jahvina - i bez prestanka se danomice ime moje
huli. 6 Zato će narod moj poznati moje ime i shvatit će
u onaj dan da sam ja koji govorim: 'Evo me!'" 7 Kako

su ljupke po gorama noge glasonoše radosti koji
oglašava mir, nosi sreću, i spasenje naviješta govoreć
Sionu: “Bog tvoj kraljuje!” 8 Čuj, stražari ti glas podižu,
zajedno svi kliču od radosti, jer na svoje oči vide
gdje se na Sion vraća Jahve. 9 Radujte se, kličite,
razvaline jeruzalemske, jer je Jahve utješio narod
svoj i otkupio Jeruzalem. 10 Ogolio je Jahve svetu
svoju mišicu pred očima svih naroda, da svi krajevi
zemaljski vide spasenje Boga našega. 11 Odlazite,
odlazite, iziđite odatle, ne dotičite ništa nečisto! Iziđite
iz njegove sredine! Očistite se, vi koji nosite posude
Jahvine! 12 Jer nećete izići u hitnji, niti ćete ići bježeći,
jer će vam prethodnica biti Jahve, a zalaznica Bog
Izraelov! 13 Gle, uspjet će Sluga moj, podignut će se,
uzvisit' i proslaviti! 14 Kao što se mnogi užasnuše
vidjevši ga - tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo
te obličjem više nije naličio na čovjeka - 15 tako
će on mnoge zadiviti narode i kraljevi će pred njim
usta stisnuti videć' ono o čemu im nitko nije govorio,
shvaćajuć' ono o čemu nikad čuli nisu:

53 “Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno,
kome se otkri ruka Jahvina?” 2 Izrastao je
pred njim poput izdanka, poput korijena iz zemlje
sasušene. Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja da bismo
se u nj zagledali, ni ljupkosti da bi nam se svidio. 3
Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan
patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe,
odvrgnut. 4 A on je naše bolesti ponio, naše je boli na
se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava.
5 Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše
njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg
mira, njegove nas rane iscijeliše. 6 Poput ovaca svi
smo lutali i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je
svalio na nj bezakonje nas sviju. 7 Zlostavljahu ga, a
on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o jagnje na
klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima
što je strižu, nije otvorio usta svojih. 8 Silom ga se
i sudom riješiše; tko se brine za njegovu sudbinu?
Da, iz zemlje živih ukloniše njega, za grijehe naroda
njegova nasmrt ga izbiše. 9 Ukop mu odrediše među
zločincima, a grob njegov bi s bogatima, premda nije
počinio nepravde nit' su mu usta laži izustila. 10 Al'
se Jahvi svidje da ga pritisne bolima. Žrtvuje li život
svoj za naknadnicu, vidjet će potomstvo, produžit'
sebi dane i Jahvina će se volja po njemu ispuniti. 11
Zbog patnje duše svoje vidjet će svjetlost i nasititi se
spoznajom njezinom. Sluga moj pravedni opravdat
će mnoge i krivicu njihovu na sebe uzeti. 12 Zato ću
mu mnoštvo dati u baštinu i s mogućnicima plijen će
dijeliti, jer sam se ponudio na smrt i među zlikovce
bio ubrojen, da grijehe mnogih ponese na sebi i da
se zauzme za zločince.

54 Kliči, nerotkinjo, koja nisi rađala; podvikuj od
radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena
više djece ima negoli udata, kaže Jahve. 2 Raširi
prostor svog šatora, razastri, ne štedi platna svog
prebivališta, produži mu užeta, kolčiće učvrsti! 3 Jer
proširit ćeš se desno i lijevo. Tvoje će potomstvo
zavladat' narodima i napučit će opustjele gradove. 4
Ne boj se, nećeš se postidjeti; na srami se, nećeš
se crvenjeti. Zaboravit ćeš sramotu svoje mladosti
i više se nećeš spominjati rugla udovištva svoga.
5 Jer suprug ti je tvoj Stvoritelj, ime mu je Jahve
nad Vojskama; tvoj je Otkupitelj Svetac Izraelov,
Bog zemlje svekolike on se zove. 6 Jest, k'o ženu
ostavljenu, u duši ucviljenu, Jahve te pozvao. Zar se
smije otpustiti žena svoje mladosti, pita Bog tvoj. 7
“Za kratak trenutak ostavih tebe, al' u sućuti velikoj
opet ću te prigrliti. 8 U provali srdžbe sakrih načas
od tebe lice svoje, al' u ljubavi vječnoj smilovah se
tebi,” govori Jahve, tvoj Otkupitelj. 9 “Bit će mi k'o za
Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine neće više
preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću na
tebe srditi nit' ću ti prijetiti. 10 Nek' se pokrenu planine
i potresu brijezi, al' se ljubav moja neće odmać' od
tebe, nit' će se pokolebati moj Savez mira,” kaže
Jahve koji ti se smilovao. 11 “O nevoljnice, vihorom
vitlana, neutješna, gle, postavit ću na smaragd tvoje
kamenje i na safir tvoje temelje. 12 Od rubina dići ću ti
kruništa, vrata tvoja od prozirca, ograde ti od dragulja.
13 Svi će ti sinovi Jahvini biti učenici, i velika će biti
sreća djece tvoje. 14 Na pravdi ćeš biti zasnovana.
Odbaci tjeskobu, nemaš se čega bojati, odbaci strah
jer ti se neće primaći. 15 Ako li te napadnu, neće doći
od mene; tko se na te digne, zbog tebe će pasti. 16
Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje žeravu i
vadi iz nje oružje da ga kuje. Ali stvorih i zatornika da
uništava. 17 Neće uspjeti oružje protiv tebe skovano.
Dokazat ćeš da je zao svaki jezik što na te udari na
sudu. To je baština slugu Jahvinih, to im je pobjeda
od mene” - riječ je Jahvina.

55 “O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako
novaca i nemate, dođite. Bez novaca i bez
naplate kupite vina i mlijeka! 2 Zašto da trošite novac
na ono što kruh nije i nadnicu svoju na ono što ne siti?
Mene poslušajte, i dobro ćete jesti i sočna ćete uživati
jela. 3 Priklonite uho i k meni dođite, poslušajte, i duša
će vam živjeti. Sklopit ću s vama Savez vječan, Savez
milosti Davidu obećanih.” 4 Evo, učinih te svjedokom
pucima, knezom i zapovjednikom narodima. 5 Evo,

pozvat ćeš narod koji ne poznaješ, i narod koji te ne
zna dohrlit će k tebi radi Jahve, Boga tvojega, i Sveca
Izraelova, jer on te proslavio. 6 Tražite Jahvu dok se
može naći, zovite ga dok je blizu! 7 Nek' bezbožnik
put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek' se vrati
Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem jer
je velikodušan u praštanju. 8 "Jer misli vaše nisu
moje misli i puti moji nisu vaši puti," riječ je Jahvina. 9
"Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad
vaših putova, i misli moje iznad vaših misli." 10 "Kao
što daždi i sniježi s neba bez prestanka dok se zemlja
ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i
kruha za jelo, 11 tako se riječ koja iz mojih usta izlazi
ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam
htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah." 12 Da, s
radošću ćete otići i u miru ćete biti vođeni. Gore će
i brda klicati od radosti pred vama i sva će stabla
u polju pljeskati. 13 Umjesto trnja rast će čempresi,
umjesto koprive mirta će nicati. I bit će to Jahvi na
slavu, kao znak vječan, neprolazan.

56 Ovako govori Jahve: "Držite se prava i činite
pravdu, jer će uskoro doći moj spas i objaviti
se moja pravednost." 2 Blago čovjeku koji čini tako
i sinu čovječjem što se toga pridržava: koji poštuje
subotu da je ne oskvrni i koji ruke svoje čuva od
svakoga zla djela. 3 Neka sin tuđinčev koji je prionuo
uz Jahvu ne govori: "Jamačno će me Jahve odvojiti
od svojega naroda." Neka uškopljenik ne govori: "Ja
sam, evo, tek suho drvo." 4 Jer ovako govori Jahve:
"S uškopljenicima koji obdržavaju subotu, koji izabiru
što je meni drago i ostanu postojani u Savezu mome
- 5 podići ću u kući svojoj i među svojim zidovima
spomenik i ime, bolje nego sinovima i kćerima, dat
ću im vječno ime koje neće biti iskorijenjeno. 6 A
sinove tuđinske koji pristadoše uz Jahvu da mu služe
i da ljube ime Jahvino i da mu budu službenici, koji
poštuju subotu i ne oskvrnjuju je i postojani su u
Savezu mome, 7 njih ću dovesti na svoju svetu
goru i razveseliti u svojem Domu molitve. Njihove
žrtve paljenice i klanice bit će ugodne na mojem
žrtveniku, jer će se Dom moj zvati Dom molitve za
sve narode." 8 Riječ je Gospoda Jahve koji sabire
raspršene Izraelce: "Sabrat ću ih još povrh onih koji
su već sabrani." 9 Sve zvijeri poljske, dođite jesti, i
sve vi, zvijeri šumske! 10 Svi su mu stražari slijepi,
i ništa ne shvaćaju. Svi su oni psi nijemi, ne mogu
lajati. Sanjaju i drijemlju, najmilije im spavati. 11 Psi su
to proždrljivi, nezasitni; pastiri su to bez razbora: svaki
svojim putem okreće, svaki za dobitkom svojim. 12
"Dođite, donijet ću vina; napit ćemo se pića žestoka, i
sutra će biti kao danas, izobilje veliko, preveliko!"

57 Pravednik gine, i nitko ne mari. Uklanjaju ljude
pobožne, i nitko ne shvaća. Da, zbog zla
uklonjen je pravednik 2 da bi ušao u mir. Tko god je
pravim putem hodio počiva na svom ležaju. 3 Pristupite
sad, sinovi vračarini, leglo preljubničko i bludničko!
4 S kim se podrugujete, na koga razvaljujete usta i
komu jezik plazite? Niste li vi porod grešan i leglo
lažljivo? 5 Vi koji se raspaljujete među hrašćem, pod
svakim zelenim drvetom, žrtvujući djecu u dolinama i
u rasjelinama stijena! 6 Dio je tvoj među oblucima
potočnim, oni, oni su baština tvoja. Njima izlijevaš
ljevanicu, njima prinosiš darove! Zar da se time ja
utješim? 7 Na gori visokoj, uzdignutoj, svoj si ležaj
postavila i popela se onamo da prinosiš žrtvu klanicu.
8 Za vrata i dovratke metnula si spomen svoj; daleko
od mene svoj ležaj raskrivaš, penješ se na nj i širiš
ga. Pogađala si se s onima s kojima si voljela lijegati,
sve si više bludničila s njima gledajuć' im mušku
snagu. 9 S uljem za Molekom trčiš, s pomastima
mnogim, nadaleko posla glasnike svoje, strovali ih
u Podzemlje. **(Sheol h7585)** 10 Iscrpljena si od tolikih
lutanja, al' nisi rekla: "Beznadno je!" Snagu si svoju
nanovo našla te nisi sustala. 11 Koga si se uplašila i
pobojala da si se iznevjerila, da se više nisi mene
spominjala, niti si me k srcu uzimala? Šutio sam,
zatvarao oči, zato me se nisi bojala. 12 Ali ću objavit'
o tvojoj pravdi i djela ti tvoja neće koristiti. 13 Kad
uzmeš vikati, nek' te izbave kipovi koje si skupila, sve
će ih vjetar raznijeti, vihor će ih otpuhnuti. A tko se u
me uzda, baštinit će zemlju i zaposjest će svetu goru
moju. 14 Govorit će se: Naspite, naspite, poravnajte
put! Uklonite zapreke s puta mog naroda! 15 Jer
ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i
ime mu je Sveti: "U prebivalištu visokom i svetom
stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da
oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih. 16 Jer
neću se prepirati dovijeka ni vječno se ljutiti: preda
mnom bi podlegao duh i duše što sam ih stvorio. 17
Zbog grijeha lakomosti njegove razgnjevih se, udarih
ga i sakrih se rasrđen. Ali on okrenu za srcem svojim
18 i vidjeh putove njegove. Izliječit ću ga, voditi i utješit'
one što s njime tuguju - 19 stavit ću hvalu na usne
njihove. Mir, mir onom tko je daleko i tko je blizu,"
govori Jahve, "ja ću te izliječiti." 20 Al' opaki su poput
mora uzburkanog koje se ne može smiriti, valovi
mu mulj i blato izmeću. 21 "Nema mira grešnicima!"
govori Bog moj.

58 Viči iz sveg grla, ne suspeži se! Glas svoj
poput roga podigni. Objavi mom narodu njegove
zločine, domu Jakovljevu grijehe njegove. **2** Dan za
danom oni mene traže i žele znati moje putove, kao
narod koji vrši pravdu i ne zaboravlja pravo Boga
svoga. Od mene ištu pravedne sudove i žude da im
se Bog približi: **3** “Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto
se trapimo ako ti ne znaš?” Gle, u dan kad postite
poslove nalazite i na posao gonite radnike svoje. **4**
Gle, vi postite da se prepirete i svađate i da pesnicom
bijete siromahe. Ne postite više kao danas, i čut će
vam se glas u visini! **5** Zar je meni takav post po
volji u dan kad se čovjek trapi? Spuštati kao rogoz
glavu k zemlji, sterati poda se kostrijet i pepeo, hoćeš
li to zvati postom i danom ugodnim Jahvi? **6** Ovo
je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda:
Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone jarmene,
puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; **7**
podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj
beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti
se od onog tko je tvoje krvi. **8** Tad će sinut' poput
zore tvoja svjetlost, i zdravlje će tvoje brzo procvasti.
Pred tobom će ići tvoja pravda, a Slava Jahvina bit
će ti zalaznicom. **9** Vikneš li, Jahve će ti odgovorit,
kad zavapiš, reći će: “Evo me!” Ukloniš li iz svoje
sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu,
10 dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog,
tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao
podne postati, **11** Jahve će te vodit' bez prestanka,
sitit će te u sušnim krajevima. On će krijepit' kosti
tvoje i bit ćeš kao vrt zaljeven, kao studenac kojem
voda nikad ne presuši. **12** I ti ćeš gradit' na starim
razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena. Zvat
će te popravljačem pukotina i obnoviteljem cesta do
naselja. **13** Zadržiš li nogu da ne pogaziš subotu i
u sveti dan ne obavljaš poslove; nazoveš li subotu
milinom a časnim dan Jahvi posvećen; častiš li ga
odustajuć' od puta, bavljenja poslom i pregovaranja -
14 tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći, i ja ću te provesti
po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u baštini
oca tvog Jakova, jer Jahvina su usta govorila.

59 Ne, nije ruka Jahvina prekratka da spasi, niti
mu je uho otvrdlo da ne bi čuo, **2** nego su
opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega.
Vaši su grijesi lice njegovo zastrli, i on vas više ne
sluša. **3** Jer ruke su vaše u krvi ogrezle, a vaši
prsti u zločinima. Usne vam izgovaraju laž, a jezik
podlost mrmlja. **4** Nitko s pravom tužbu ne podiže,
niti koga sude po istini. U ništavilo se uzdaju, laž
kazuju, začinju zloću, a rađaju bezakonje. **5** Legu jaja
gujina, tkaju mrežu paukovu; pojede li tko njihovo
jaje, umire, razbije li ga, iz njega ljutica izlazi. **6**
Njihovim tkanjem nemoguće se odjenuti, ne možeš se
pokriti njihovom rukotvorinom. Rukotvorine su njihove
djela zločinačka, rukama svojim čine nasilje. **7** Noge
njihove u zlo hitaju i brze su da krv nevinu proliju.
Misli su im misli zločinačke, pustoš i propast na njinim
su putima. **8** Put mira oni ne poznaju, na stazama
njihovim nema pravice. Iskrivili su svoje putove, tko
njima kreće mira ne poznaje. **9** Stog' se pravo od nas
udaljilo, zato pravda ne dopire do nas. Nadasmo se
svjetlosti, a ono tama; i vidjelu, a ono u tmini hodimo.
10 Pipamo kao slijepci duž zida, tapkamo kao bez
očiju. Spotičemo se u podne k'o u sumraku, sasvim
zdravi, kao da smo mrtvi. **11** Svi mumljamo kao
medvjedi i gučemo tužno kao golubovi. Očekivasmo
Sud, a njega nema, i spasenje - od nas je daleko.
12 Jer mnogo je naših opačina pred tobom i grijesi
naši protiv nas svjedoče. Doista, prijestupi su naši
pred nama, mi znademo svoju krivicu; **13** pobunili
smo se i zanijekali Jahvu, odmetnuli se od Boga
svojega, govorili podlo, odmetnički, mrmljali u srcu
riječi lažljive. **14** Tako je potisnuto pravo, i pravda mora
stajati daleko. Jer na trgu posrnu istina i poštenju
nema više pristupa. **15** Vjernosti je ponestalo, a tko
izbjegava zlo, bude opljačkan. Jahve vidje, i ne bi mu
milo što nema pravice. **16** Vidje da nema čovjeka,
začudi se što nema posrednika. Tad mu pomože
njegova mišica i njegova ga pravda poduprije. **17**
Pravednost je obukao k'o oklop, stavio na glavu kacigu
spasenja. Osvetom se odjenuo k'o haljom, ogrnu
se revnošću kao plaštem. **18** Vratit će svakome po
njegovim djelima: gnjev svojim protivnicima, odmazdu
dušmanima. **19** Sa zapada vidjet će ime Jahvino i
Slavu njegovu s istoka sunčanog. Jer doći će kao
uska rijeka koju goni dah Jahvin. **20** Ali doći će
Otkupitelj Sionu, i onima od sinova Jakovljevih koji se
obrate od svog otpadništva, riječ je Jahvina. **21** “A
ovo je moj Savez s njima,” govori Jahve. “Duh moj
koji je na tebi i riječi moje koje stavih u tvoja usta
neće izići iz usta tvojih ni usta tvojega potomstva,
ni iz usta potomstva tvojih potomaka, od sada pa
dovijeka,” veli Jahve.

60 Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad
tobom blista Slava Jahvina. **2** A zemlju, evo,
tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava
Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom. **3** K tvojoj
svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga
sjaja. **4** Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi
dolaze. Sinovi tvoji dolaze izdaleka, kćeri ti nose u

naručju. 5 Gledat ćeš tad i sjati radošću, igrat će
srce i širit' se, jer k tebi će poteći bogatstvo mora,
blago naroda k tebi će pritjecati. 6 Mnoštvo deva
prekrit će te, jednogrbe deve iz Midjana i Efe. Svi će
iz Šebe doći donoseći zlato i tamjan i hvale Jahvi
pjevajući. 7 Sva stada kedarska u tebi će se sabrati,
ovnovi nebajotski bit će ti na službu. Penjat će se
k'o ugodna žrtva na moj žrtvenik, proslavit ću Dom
Slave svoje! 8 Tko su oni što lebde poput oblaka, k'o
golubovi prema golubinjacima svojim? 9 Da, to se
zbog mene sabiru brodovi, lađe su taršiške pred njima
da izdaleka dovezu tvoje sinove, a s njima srebro
njihovo i zlato, zbog imena Jahve, Boga tvojega, zbog
Sveca Izraelova koji te proslavi. 10 Zidine će tvoje
obnoviti stranci i kraljevi njihovi služit će ti. U svojoj
srdžbi ja sam te udario, al' u svojoj naklonosti opet ti
se smilovah. 11 Vrata će tvoja biti otvorena svagda, ni
danju ni noću neće se zatvarati, da propuste k tebi
bogatstva naroda s kraljevima koji ih vode. 12 Jer
propast će narod i kraljevstvo koje ti ne bude htjelo
služiti, i ti će se narodi sasvim zatrti. 13 K tebi će doći
slava Libanona, čempresi, jele i brijestovi skupa, da
ukrase prostor mojega Svetišta, podnožje će moje
proslaviti! 14 K tebi će, sagnuti, dolaziti sinovi tvojih
tlačitelja, pred noge ti padat' koji te prezirahu. Nazivat
će te Gradom Jahvinim, Sionom Sveca Izraelova.
15 Zato što si bio ostavljen, omražen, izbjegavan,
učinit ću te vječnim ponosom, radošću od koljena
do koljena. 16 Ti ćeš sisati mlijeko naroda, sisat
ćeš grudi kraljeva. I znat ćeš da sam ja, Jahve,
Spasitelj tvoj, Silni Jakovljev, tvoj Otkupitelj. 17 Mjesto
mjedi, donijet ću zlato; mjesto željeza, donijet ću
srebro; mjesto drva, mjed; mjesto kamena, željezo.
Za glavara tvoga postavit ću Mir, Pravdu za vladara.
18 Više se neće slušat' o nasilju u tvojoj zemlji ni o
pustošenju i razaranju na tvojem području. Zidine
ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata. 19
Neće ti više sunce biti svjetlost danju nit' će ti svijetlit'
mjesečina, nego će Jahve biti tvoje vječno svjetlo i
tvoj će Bog biti tvoj sjaj. 20 Sunce tvoje neće više
zalaziti nit' će ti mjesec pomrčati, jer će Jahve biti
tvoje vječno svjetlo, i okončat će se dani tvoje žalosti.
21 Svi u tvom narodu bit će pravednici i posjedovat
će zemlju dovijeka, mog nasada izdanci, mojih ruku
djelo, da bih se u njima proslavio. 22 Od najmanjega
postat će tisuća, od neznatnoga moćan narod. Ja,
Jahve, govorio sam; u pravo ću vrijeme izvršiti.

61 Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve
pomaza, posla me da radosnu vijest donesem
ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima
navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; 2 da
navijestim godinu milosti Jahvine i dan odmazde
Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu
3 i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti
mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha
očajna. I zvat će ih Hrastovima pravde, Nasadom
Jahvinim - na slavu njegovu. 4 Oni će nanovo dići
drevne razvaline, sazdati opet mjesta poharana,
ruševine prošlih pokoljenja. 5 Tuđinci će doći da vam
stada pasu, stranci će vam biti ratari i vinogradari. 6
A vas će zvati “Svećenici Jahvini”, nazivat će vas
“Službenici Boga našega”. Uživat ćete bogatstva
naroda, blagom se njihovim dičiti. 7 Dvostruka bijaše
njihova sramota - rug i prezir bijahu im baština - zato
će u zemlji svojoj baštinit' dvostruko, njihova će biti
radost vječita. 8 Jer ja, Jahve, ljubim pravdu, a mrzim
grabež nepravedni. Vjerno ću ih nagraditi i sklopiti s
njima Savez vječni. 9 Slavno će im biti sjeme među
pucima i potomstvo među narodima. Tko god ih vidi,
prepoznat će da su sjeme što ga Jahve blagoslovi. 10
Radošću silnom u Jahvi se radujem, duša moja kliče
u Bogu mojemu, jer me odjenu haljinom spasenja,
zaogrnu plaštem pravednosti, kao ženik kad sebi
vijenac stavi il' nevjesta kad se uresi nakitom. 11
Kao što zemlja tjera svoje klice, kao što u vrtu niče
sjemenje, učinit će Gospod da iznikne pravda i hvala
pred svim narodima.

62 Sionu za ljubav neću šutjeti, Jeruzalema radi
neću mirovati dok pravda njegova ne zasine
k'o svjetlost, dok njegovo spasenje ne plane k'o
zublja. 2 I puci će vidjet' tvoju pravednost, i tvoju
slavu svi kraljevi; prozvat će te novim imenom što
će ga odrediti usta Jahvina. 3 U Jahvinoj ćeš ruci
biti kruna divna i kraljevski vijenac na dlanu Boga
svog. 4 Neće te više zvati Ostavljenom ni zemlju
tvoju Opustošenom, nego će te zvati Moja milina,
a zemlju tvoju Udata, jer ti si milje Jahvino i zemlja
će tvoja imat' supruga. 5 Kao što se mladić ženi
djevicom, tvoj će se graditelj tobom oženiti; i kao
što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi
radovati. 6 Na zidine tvoje, Jeruzaleme, stražare
sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti. O,
vi koji podsjećate Jahvu, vama nema počinka! 7 I
ne dajte mu mira dok ne obnovi Jeruzalem, dok ga
opet slavom na zemlji ne učini. 8 Zakle se Gospod
desnicom i mišicom svojom snažnom: “Neću više dati
žita tvoga za hranu neprijateljima. Neće više tuđinci
piti tvoga vina o kojem si teško radio. 9 Neka ga jedu
oni koji su ga želi i neka hvale Jahvu, neka ga piju
oni što su ga trgali u predvorju mojega Svetišta!” 10

Prođite, prođite kroz vrata, poravnajte put narodu!
Nasipajte, nasipajte cestu, uklonite s nje kamenje.
Podignite stijeg narodima! 11 Evo, Jahve oglasuje
do nakraj zemlje: “Recite kćeri sionskoj: Evo, dolazi
tvoj spasitelj. Evo, s njim naplata njegova i njegova
nagrada ispred njega! 12 Oni će se zvati 'Sveti narod',
'Otkupljenici Jahvini'. A tebe će zvati 'Traženi' - 'Grad
neostavljeni'.”

63 Tko je taj što dolazi iz Edoma, iz Bosre, u
haljinama crvenim? Tko je taj što veličanstveno
odjenut pun snage korača? - Ja sam to koji naučavam
pravdu, velik kad spasavam! 2 - Zašto je crvena tvoja
haljina i odijelo kao u onog koji gazi u kaci? 3 - U
kaci sam sam gazio, od narodÄa nikog ne bijaše.
U gnjevu ih svom izgazih i zgnječih u svojoj jarosti.
Krv mi njihova poprska haljine, iskaljah svu odjeću
svoju. 4 Jer dan osvete bijaše mi u srcu, došla je
godina mojeg otkupljenja. 5 Ogledah se, al' ne bješe
pomoćnika! Začudih se, al' ne bješe potpore. Tada mi
je moja mišica pomogla i moja me srdžba poduprla.
6 U gnjevu svom satrijeh narode, u bijesu sve ih
izgazih i zemlju polih krvlju njihovom! 7 Slavit ću
ljubav Jahvinu, slavna djela njegova - za sve što
nam Jahve učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu
što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje
ljubavi. 8 Reče: “Dosta, oni su narod moj, sinovi koji
se neće iznevjeriti!” I on im posta Spasiteljem u svim
njihovim tjeskobama. 9 Nije slao poslanika ni anđela
nego ih je sam spasio. U svojoj ljubavi i samilosti
sam ih je otkupio, podigao ih i nosio u sve dane od
davnine. 10 Ali se oni odmetnuše, ožalostiše sveti
Duh njegov. Zato im je postao neprijatelj i sam je na
njih zavojštio. 11 Spomenuše se tad davnih dana i
sluge njegova Mojsija: “Gdje li je onaj koji izvuče iz
vode pastira stada svojega? Gdje je onaj koji udahnu
u njega Duh svoj sveti? 12 Koji je Mojsijevu desnicu
vodio veličanstveno svojom mišicom, koji vodu pred
njima razdvoji i steče sebi ime vječno; 13 koji ih
provede dnom bezdana kao konja po pustinji i nisu
se spoticali? 14 Poput stoke što silazi u dolinu, Duh
Jahvin vodio ih počivalištu. Tako si ti vodio narod
svoj i slavno ime sebi stekao. 15 Pogledaj s nebesa
i vidi iz prebivališta svoga svetog i slavnog. Gdje li
je ljubomora tvoja i snaga? Zar se susteglo ganuće
tvog srca i samilost tvoja prema meni? Ah, sućuti
nam svoje ne ustegni, 16 jer Otac si naš! Abraham
nas ne poznaje i ne spominje nas se Izrael; Jahve, ti
si naš Otac, Otkupitelj naš - ime ti je oduvijek. 17
Zašto, o Jahve, zašto nas puštaš da lutamo daleko od
tvojih putova, zašto si dao da nam srce otvrdne da se
tebe više ne bojimo? Vrati se, radi slugu svojih i radi
plemenÄa što su tvoja baština! 18 Zašto bezbožnici
gaze tvoje Svetište, a neprijatelji naši blate tvoju
svetinju? 19 Odavna postadosmo kao oni kojima više
ne vladaš i koji tvoje ime više ne nose.

64 O, da razdreš nebesa i siđeš, da ime svoje
objaviš neprijateljima: pred licem tvojim tresla
bi se brda, pred tobom bi drhtali narodi, 2 kao kad
oganj suho granje zapali i vatra vodu zakuha! 3
Čineć' djela strahotna, neočekivana, silazio si i brda
su se tresla pred tobom! 4 Odvijeka se čulo nije,
uho nijedno nije slušalo, oko nijedno nije vidjelo, da
bi koji bog, osim tebe, takvo što činio onima koji
se uzdaju u njega. 5 Pomažeš onima što pravdu
čine radosno i tebe se spominju na putima tvojim;
razgnjevismo te, griješismo, od tebe se odmetnusmo.
6 Tako svi postasmo nečisti, a sva pravda naša k'o
haljine okaljane. Svi mi k'o lišće otpadosmo i opačine
naše k'o vjetar nas odnose. 7 Nikog nema da tvoje
ime prizove, da se probudi i osloni o tebe. Jer lice si
svoje od nas sakrio i predao nas u ruke zločinima
našim. 8 Pa ipak, naš si otac, o Jahve: mi smo glina,
a ti si naš lončar - svi smo mi djelo ruku tvojih. 9 Ne
srdi se, Jahve, odveć žestoko, ne spominji se bez
prestanka naše krivice. De pogledaj - tÓa svi smo
mi narod tvoj! 10 Opustješe sveti gradovi tvoji, Sion
pustinja posta, i pustoš Jeruzalem. 11 Dom, svetinja
naša i ponos naš, u kom te oci naši slavljahu, ognjem
izgori i sve su nam dragocjenosti opljačkane. 12 Zar
ćeš se na sve to, Jahve, sustezati, zar ćeš šutjet' i
ponižavati nas odveć žestoko?

65 Potražiše me koji ne pitahu za me, nađoše
me koji me ne tražahu; rekoh: “Evo me! Evo
me!” narodu koji ne prizivaše ime moje. 2 Svagda
sam pružao ruku narodu odmetničkom, koji hodi
putem zlim, za mislima svojim, 3 narodu koji me bez
prestanka u lice srdi: žrtvuju po vrtovima, kad prinose
na opekama, 4 na grobovima stanuju i noće na
skrovitim mjestima, jedu svinjetinu, meću u zdjele jela
nečista. 5 I još govore: “Ukloni se! Ne prilazi mi da te
ne posvetim.” Oni su mi dim u nosu, oganj što gori
povazdan. 6 Evo, sve je napisano preda mnom: neću
ušutjet' dok im ne platim, dok im ne platim u njedra, 7
za bezakonja vaša i vaših otaca, sva zajedno - govori
Jahve. Koji su prinosili kad na gorama i pogrđivali
me na brežuljcima - izmjerit ću im u krilo plaću za
djela prijašnja. 8 Ovako govori Jahve: “Kao što o
soku u grozdu vele: 'Ne uništavajte ga, u njemu je
blagoslov!' tako ću učiniti i ja radi slugu svojih, neću
sve uništiti. 9 Izvest ću iz Jakova potomstvo, a iz

Jude baštinika gora svojih; baštinit će ih odabranici
moji, i moje će se sluge ondje naseliti. 10 Šaron će
postati pašnjak ovcama, a nizina akorska počivalište
govedima - narodu mojem koji mene traži. 11 A vi koji
ste Jahvu ostavili, koji ste zaboravili Svetu goru moju,
koji pripremate stol Gadu, koji Meniju naljev lijevate,
12 za mač sam vas odredio - past ćete ničice da vas
kolju. Jer zvao sam vas, a vi se niste odazvali, govorio
sam, a vi niste slušali, nego ste činili što je zlo u
očima mojim, izabirali ste što mi nije po volji." 13 Stog
ovako Jahve Gospod govori: "Evo, sluge će moje
jesti, a vi ćete gladovati. Evo, sluge će moje piti, a vi
ćete žeđati. Evo, sluge će se moje veseliti, a vi ćete
se stidjeti. 14 Evo, sluge će se moje radovati od sreće
u srcu, a vi ćete vikati od boli u srcu i kukati duše
slomljene! 15 Ime ćete svoje ostaviti za kletvu mojim
izabranicima: 'Tako te ubio Jahve!' A sluge svoje on
će zvati drugim imenom. 16 Tko se u zemlji bude
blagoslivljao, nek' se blagoslivlje Bogom vjernim.
I tko se u zemlji bude kleo, nek' se kune Bogom
vjernim. Jer prijašnje će nevolje biti zaboravljene, od
očiju mojih bit će sakrivene. 17 Jer, evo, ja stvaram
nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće
spominjati niti će vam na um dolaziti. 18 Veselite se i
dovijeka kličite zbog onoga što ja stvaram; jer, evo,
od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova
radost. 19 I klicat ću nad Jeruzalemom, radovat' se
nad svojim narodom. U njemu više neće čuti ni plača
ni vapaja. 20 U njemu više neće biti novorođenčeta
koje živi malo dana ni starca koji ne bi godina svojih
navršio: najmlađi će umrijet' kao stogodišnjak, a tko
ne doživi stotinu godina prokletim će se smatrati. 21
Gradit će kuće i stanovat' u njima, saditi vinograde i
uživati rod njihov. 22 Neće se više graditi da drugi
stanuju ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit
će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati
plodove ruku svojih. 23 Neće se zalud mučiti i neće
rađati za smrt preranu, jer će oni s potomcima svojim
biti rod blagoslovljenika Jahvinih. 24 Prije nego me
zazovu, ja ću im se odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih
već uslišiti. 25 Vuk i jagnje zajedno će pasti, lav će
jesti slamu k'o govedo; al' će se zmija prahom hraniti.
Nitko neće činiti zla ni štete na svoj Svetoj gori mojoj"
- govori Jahve.

66 Ovako govori Jahve: "Nebesa su moje prijestolje,
a zemlja podnožje nogama! Kakvu kuću da mi
sagradite i gdje da bude mjesto mog prebivališta? 2
TÓa sve je moja ruka načinila i sve je moje" - riječ
je Jahvina. "Ali na koga svoj pogled svraćam? Na
siromaha i čovjeka duha ponizna koji od moje riječi
dršće. 3 Ima ih koji kolju bika, ali i ljude ubijaju;
žrtvuju ovcu, ali i psu vrat lome. Netko prinosi žrtvu,
ali i krv svinjsku; prinose kad, ali časte i kipove.
Kao što oni izabraše svoje putove i duši im se mile
gnusobe njihove, 4 tako ću i ja izabrati za njih nevolje
nesmiljene, pustit ću na njih ono čega se plaše. Jer
zvao sam, a nitko se ne odazva, govorio sam, a nitko
ne posluša, nego su činili što je zlo u očima mojim,
izabrali ono što mi nije po volji." 5 Poslušajte riječ
Jahvinu, vi koji od njegove riječi dršćete. "Govore
braća vaša koja na vas mrze i odbacuju vas radi
moga imena: 'Neka se proslavi Jahve, pa da radost
vašu vidimo.' Ali oni će biti postiđeni." 6 Čuj! Buka iz
grada, glas iz Hrama! Glas je to Jahve koji uzvraća
svojim neprijateljima. 7 Prije neg' bolove oćutje, eto je
rodila. Prije neg' trudove osjeti, porodi dječaka. 8 Tko
je takvo što čuo, tko je takvo što vidio? Može li se
zemlja u jednom danu napučiti? Može li se narod
odjednom roditi? A tek što je osjetila trudove, Sionka
rodi sinove! 9 "Zar bih ja otvorio krilo materino a da
ono ne rodi?" - govori Jahve. "Zar bih ja, koji dajem
rađanje, zatvorio maternicu?" - kaže Bog tvoj. 10
Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi
koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime svi koji
ste nad njim tugovali! 11 Nadojite se i nasitite na
dojkama utjehe njegove da se nasišete i nasladite na
grudima krepčine njegove. 12 Jer ovako govori Jahve:
"Evo, mir ću na njih kao rijeku svratiti i kao potok
nabujali bogatstvo naroda. Dojenčad ću njegovu na
rukama nositi i milovati na koljenima. 13 Kao što
mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti - utješit ćete
se u Jeruzalemu." 14 Kad to vidite, srce će vam se
radovati i procvast će vam kosti k'o mlada trava.
Očitovat će se ruka Jahvina na njegovim slugama i
gnjev nad neprijateljima njegovim. 15 Jer, evo, dolazi
Jahve s ognjem - bojna su mu kola poput vihora -
da u jarosti gnjev svoj iskali i prijetnje svoje u ognju
žarkome. 16 Da, sudit će Jahve ognjem i mačem
svakom smrtniku: pobijenih Jahvinih mnoštvo će biti.
17 Oni koji se posvećuju i čiste u vrtovima iza onog
jednog u sredini, koji jedu svinjetinu, nečisto i miševe
- svi će zajedno izginuti, riječ je Jahvina. 18 Ja dobro
poznajem njihova djela i namjere njihove. "Dolazim da
saberem sve puke i jezike, i oni će doći i vidjeti moju
Slavu! 19 Postavit ću im znak i poslat ću preživjele
od njih k narodima u Taršiš, Put, Lud, Mošek, Roš,
Tubal i Javan - k dalekim otocima koji nisu čuli glasa
o meni ni vidjeli moje Slave - i oni će naviještati Slavu
moju narodima. 20 I dovest će svu vašu braću između
svih naroda kao prinos Jahvi - na konjima, na bojnim
kolima, nosilima, na mazgama i jednogrbim devama -

na Svetu goru svoju u Jeruzalemu” - govori Jahve
- “kao što sinovi Izraelovi prinose prinos u čistim
posudama u Domu Jahvinu. **21** I uzet ću sebi između
njih svećenike, levite” - govori Jahve. **22** “Jer, kao što
će nova nebesa i zemlja nova, koju ću stvoriti, trajati
preda mnom” - riječ je Jahvina - “tako će vam ime
i potomstvo trajati. **23** Od mlađaka do mlađaka, od
subote do subote, dolazit će svi ljudi da se poklone
pred licem mojim” - govori Jahve. **24** Izlazeći, gledat
ću trupla ljudi koji se od mene odmetnuše: crv njihov
neće umrijeti i njihov se oganj neće ugasiti - bit će na
gadost svim ljudima.

Jeremija

1 Riječi Jeremije, sina Hilkijina, svećenika iz Anatota,
u zemlji Benjaminovoj. 2 Njemu dođe riječ Jahvina,
u dane Jošije, sina Amonova, kralja Judina, trinaeste
godine vladanja njegova: 3 zatim u dane Jojakima,
sina Jošijina, kralja Judina, do svršetka jedanaeste
godine Sidkije, sina Jošijina, kralja Judeje sve do
Jeruzalema, u petom mjesecu izgnanstva. 4 Dođe mi
riječ Jahvina: 5 "Prije nego što te oblikovah u majčinoj
utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina
izađe, ja te posvetih, za proroka svim narodima
postavih te." 6 A ja rekoh: "Ah, Gospode Jahve,
gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam." 7 A Jahve
mi odvrati: "Ne govori: 'Dijete sam!' Već idi k onima
kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. 8 Ne
boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim," riječ je
Jahvina. 9 I tada Jahve pruži ruku, dotače se usta
mojih i reče: "Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje. 10
Gle: postavljam te danas nad narode i kraljevstva, da
istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš."
11 I dođe mi riječ Jahvina: "Što vidiš, Jeremija?" A ja
ću: "Vidim granu bademovu." 12 Tada mi Jahve reče:
"Dobro vidiš, jer ja bdim nad riječima svojim da ih
ispunim!" 13 I dođe mi riječ Jahvina: "Što vidiš?" A ja
ću: "Vidim uzavrio lonac, a otvor mu gleda na sjever."
14 I Jahve mi reče: "Sa sjevera buknut će zlo protiv
svih stanovnika ove zemlje. 15 Jer evo, ja ću sazvati
sva sjeverna kraljevstva" - riječ je Jahvina. "I ona će
doći: svako će od njih staviti svoje prijestolje pred
ulaz vrata Jeruzalema, protiv svih zidina njegovih, i
protiv svih gradova judejskih. 16 I sudit ću im za sve
opačine njihove; zato što me ostaviše, zato što kadiše
drugim bogovima i klanjahu se djelima ruku svojih. 17
Ti bedra svoja sad opaši, ustaj, pa ćeš im govoriti sve
što ću tebi zapovjediti. Ne dršći pred njima, da ne bih
morao učiniti da uzdršćeš pred njima. 18 Danas te,
evo, postavljam kao grad utvrđeni, kao stup željezni,
k'o zidinu brončanu protiv sve zemlje: protiv kraljeva i
knezova judejskih, svećenika i naroda ove zemlje. 19
I borit će se s tobom, al' te neće nadvladati, jer ja
sam s tobom da te izbavim," riječ je Jahvina.

2 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Idi i viči u uši Jeruzalemu:
Ovako govori Jahve: Spominjem se mladosti tvoje
privržene, ljubavi tvoje vjereničke: ti pođe za mnom
u pustinju, po zemlji gdje se ne sije. 3 Izrael bijaše
Jahvi svetinja, prvina plodova njegovih; tko god od
njih jeđaše, bijaše kažnjen; zlo ga snađe" - riječ je
Jahvina. 4 "Čujte riječ Jahvinu, dome Jakovljev, i
svi rodovi doma Izraelova. 5 Ovako govori Jahve:
'Kakvu nepravdu nađoše oci vaši na meni te se
udaljiše od mene? Za ispraznošću pođoše, te sami
isprazni postadoše. 6 Ne pitahu: Gdje je Jahve koji
nas izvede iz zemlje egipatske te nas vođaše kroz
pustinju, po zemlji pustoj, jedva prohodnoj, po zemlji
suhoj i mračnoj, po zemlji kojom nitko ne prolazi, nit'
se tko nastanjuje?' 7 U zemlju vinograda i maslinika
ja vas dovedoh, da se hranite plodom i dobrotom
njezinom. Ali tek što uđoste, zemlju moju oskvrnuste
i baštinu moju u gnusobu pretvoriste. 8 Svećenici
ne govorahu: 'Gdje je Jahve?' Tumači Zakona mene
ne upoznaše, pastiri otpadoše od mene, a proroci
prorokovahu u ime Baalovo i iđahu za onima što im
pomoći ne mogoše. 9 Zato ću još parnicu voditi s
vama - riječ je Jahvina - i parbit ću se sa sinovima
sinova vaših. 10 Pođite, dakle, na otoke kitimske, da
vidite, ili u Kedar pošljite izvidnice te dobro promislite
i provjerite je li se igda što slično zbilo. 11 Je li
koji narod mijenjao bogove - oni čak i nisu bogovi!
A narod moj Slavu svoju zamijeni za one što ne
pomažu! 12 Zapanjite se nad tim, nebesa, zgranite se
i zaprepastite," riječ je Jahvina. 13 "Jer dva zla narod
moj učini: ostavi mene, Izvor vode žive, te iskopa
sebi kladence, kladence ispucane što vode držati ne
mogu. 14 Je li Izrael rob il' sluga u kući rođen? Zašto
plijenom posta? 15 Lavovi su na nj rikali, podizali glas
svoj. U pustoš pretvoriše zemlju njegovu, gradove
popališe, nema im žitelja. 16 Čak i oni iz Memfisa i
Tafnisa brijahu ti tjeme. 17 Nisi li to sam sebi učinio
otpavši od Jahve, Boga svojega? 18 A sad, zašto
krećeš u Egipat da piješ vode iz Nila? Zašto krećeš u
Asiriju da piješ vode iz Rijeke? 19 Opačina te tvoja
kažnjava, otpadništvo te tvoje osuđuje. Shvati i vidi
kako je teško i gorko što ostavi Jahvu, Boga svojega,
što više nema straha mog u tebi" - riječ je Gospoda
Jahve nad Vojskama. 20 "Da, odavna ti slomi jaram
svoj, raskide veze što te vezahu i reče: 'Neću da
robujem.' Pa ipak, na svakom povišem humu, pod
svakim drvetom zelenim lijegao si k'o bludnica. 21 A ja
te zasadih kao lozu izabranu, k'o sadnicu plemenitu.
Kako li mi se samo prometnu u jalov izrod, u lozu
divlju! 22 Da se i lužinom opereš, napravljenom od
mnogo pepela, ostat će mrlja bezakonja tvoga preda
mnom" - riječ je Jahve Gospoda. 23 "Kako samo
možeš reći: 'Nisam se uprljala, za baalima nisam
trčala.' Pogledaj tragove svoje u Dolini, upoznaj što
si učinila. Deva brza što krstari stazama svojim, 24
magarica divlja navikla na pustinju, u pohoti svojoj
požudno dašće, tko da je ukroti u vrijeme gonjenja?
Tko god je traži, neće se umoriti, naći će je u mjesecu
njezinu. 25 Čuvaj se da ti noga ne obosi, grlo se ne

osuši. A ti kažeš: 'Ne, uzalud je! Jer volim strance, i
za njima ću ići.' 26 Kao što se lupež zastidi kad ga
uhvate, tako će se zastidjeti sinovi - dom Izraelov,
oni, kraljevi, knezovi, svećenici i proroci njihovi 27 koji
govore drvetu: 'Ti si otac moj!' a kamenu: 'Ti si me
rodio!' jer mi leđa okreću, a ne lice, ali u nevolji svojoj
zapomažu: 'Ustani, spasi nas!' 28 Gdje su bogovi što
ih ti sam načini? Nek' ustanu ako te mogu spasiti
u nevolji tvojoj! Jer imaš, o Judejo, bogova koliko i
gradova! Koliko Jeruzalem ima ulica, toliko Baal ima
žrtvenika. 29 Zašto hoćete da se sa mnom parbite?
Svi se od mene odmetnuste" - riječ je Jahvina. 30
"Zaludu sam udarao sinove vaše: vi iz toga ne uzeste
pouke: mačevi vaši rastrgaše vaše proroke kao lav
zatornik. 31 Kakva li ste roda? Čujte riječ Jahvinu: Zar
bijah pustinja Izraelu, il' zemlja mračna? Zašto moj
narod govori: 'Slobodu hoćemo, nećemo više k tebi!'
32 Zaboravlja li djevica svoj nakit il' nevjesta pojas
svoj? A narod moj mene zaboravi, bezbroj je tomu
već dana. 33 O, kako li dobro znaš svoj put kad tragaš
za ljubavlju! Zato si i na zlo putove svoje navikla. 34
Čak su i ruke tvoje omašćene krvlju siromaha nevinih:
nisi ih zatekla kako provaljuju vrata tvoja. Da, za sve
njih ti ćeš odgovarati. 35 A govoriš: 'Nevina sam,
gnjev se njegov odvratio od mene.' Evo me da ti
sudim jer govoriš: 'Nisam zgriješila.' 36 Kako si jadna
u zabludjelosti svojoj! I Egipćani će te posramiti kao
što te posramiše Asirci. 37 I odavde ćeš morati otići s
rukama nad glavom svojom, jer Jahve odbaci one u
koje se uzdaš; ti nećeš biti sretna s njima."

3 "Ako muž otpusti ženu svoju i ona ide od njega
te se uda za drugoga, ima li još pravo da se
vrati njemu? Nije li ta žena sasvim oskvrnuta? A ti
si bludničila s mnogim milosnicima, pa da se meni
vratiš?" - riječ je Jahvina. 2 Podigni oči na goleti i
pogledaj: gdje te to nisu oskvrnuli? Na putovima si ih
dočekivala kao Arapin u pustinji. Ti si oskvrnula zemlju
bludom i opačinom svojom, 3 zato i kiše prestadoše i
kasni daždevi ne padoše. Čelo ti je kao u bludnice: ni
zacrvenjela se nisi. 4 Ne dovikuješ li mi sada: 'Oče
moj, ti si prijatelj mladosti moje! 5 Hoće li zauvijek
plamtjeti, vječno tinjati gnjev tvoj?' Tako govoriš, a
činiš i dalje zla koliko god možeš." 6 Jahve mi reče u
dane kralja Jošije: "Vidje li što učini odmetnica Izrael?
Ona odlazi na svaku visoku goru i pod svako zeleno
stablo i ondje se podaje bludu. 7 A ja mišljah: 'Poslije
svega što učini vratit će se k meni.' Ali se ona ne
vraća. I to vidje sestra njena, nevjernica Judeja. 8
A vidje i kako otpustih odmetnicu Izraela zbog svih
preljuba i dadoh joj knjigu otpusnu. Ali sestra joj,
nevjernica Judeja, nimalo se ne poboja, pa i ona
okrenu u blud. 9 I svojim lakoumnim bludom obeščasti
zemlju; činila je preljub s kamenjem i drvljem. 10 I
nakon svega toga nije se vratila k meni nevjernica
sestra njezina, Judeja, svim srcem svojim, već samo
prijetvorno" - riječ je Jahvina. 11 I reče mi Jahve:
"Odmetnica Izrael pravednija je od Judeje nevjernice.
12 Idi i viči prema Sjeveru ove riječi. Reci: Vrati se,
odmetnice, Izraele, riječ je Jahvina. Ne gnjevi se više
lice moje na vas, jer sam milostiv - riječ je Jahvina
- neću se gnjeviti dovijeka. 13 Samo priznaj svoju
krivnju da si se odvrgla od Jahve, Boga svojega, i
odlutala k tuđincima, pod svako drvo zeleno i nisi
slušala glasa mojega - riječ je Jahvina. 14 Vratite se,
sinovi odmetnici - riječ je Jahvina - jer ja sam vaš
Gospodar. Uzet ću vas, po jednoga iz svakoga grada,
po dvojicu od svakoga roda, da vas odvedem na
Sion. 15 I dat ću vam pastire po srcu svojemu koji
će vas pasti razumno i mudro. 16 A kad se u one
dane namnožite i narodite u zemlji - riječ je Jahvina -
više se neće govoriti: 'Kovčeg Jahvina Saveza' i nitko
neće na nj misliti, nitko ga se neće sjećati ni za njim
čeznuti, niti ga ponovo graditi. 17 U to će se vrijeme
Jeruzalem zvati 'Prijestolje Gospodnje'; i svi će se
narodi u njemu sabrati u ime Jahvino, i nijedan se
više neće tvrdoglavo povoditi za pokvarenim srcem
svojim. 18 U one dane slagat će se dom Judin s
domom Izraelovim; i zajedno će krenuti iz Zemlje
sjeverne u zemlju koju ocima vašim dadoh u baštinu."
19 A ja rekoh: "Kako da te ubrojim među sinove i
dam ti zemlju slasti, baštinu, najljepši biser među
narodima! Pomislih: Ti ćeš me zvati 'Oče moj!' i
nećeš se više odvratiti od mene." 20 "Ali kao što se
žena iznevjeri mužu svome, tako se i vi iznevjeriste
meni, dome Izraelov" - riječ je Jahvina. 21 Čuj! Po
goletima plač se čuje, zapomaganje djece Izraelove,
jer skrenuše s puta svojega. Jahvu, Boga svoga,
zaboraviše. 22 - Vratite se, sinovi, što se odvratiste,
izliječit ću odmetništva vaša! - Evo nas, dolazimo k
tebi, jer ti si Jahve, Bog naš! 23 Doista, prijevarni
su visovi, graja po brdima. Odista, u Jahvi, Bogu
našemu, spasenje je Izraelovo! 24 Baal je proždro
trud naših otaca još od mladosti naše: ovce njihove i
goveda, nihove kćeri i sinove. 25 Lezimo u sramotu
svoju, nek' nas pokrije ruglo naše! Jer Jahvi, Bogu
svome, sagriješismo mi i oci naši, od mladosti svoje
do dana današnjeg, i ne slušamo glasa Jahve, Boga
svojega.

4 "Ako se, Izraele, želiš vratiti - riječ je Jahvina -
k meni se vrati; ukloniš li grozote svoje, više ne

moraš bježati od mene. 2 Ako se zakuneš: 'Živoga
mi Jahve!' istinito, pravo i pravedno, narodi će se
blagoslivljati u tebi i tobom se dičiti." 3 Jer ovako
govori Jahve Judejcima i Jeruzalemcima: "Prokrčite
sebi prljuše, ne sijte po trnjacima. 4 Obrežite se Jahvi,
skinite obrezak sa srca svojega, Judejci i Jeruzalemci,
jer će bijes moj buknuti kao vatra i gorjet će, a nikog
da ugasi, zbog zlodjela i opačina što ih počiniste. 5
Objavite u Judeji, razglasite u Jeruzalemu! Trubite u
rog širom zemlje, vičite punim glasom i recite: 'Svi
na okup! Zavucimo se u gradove svoje utvrđene!' 6
Dižite znak prema Sionu! Bježite! Nemojte zastajati!
Jer dovodim nesreću sa Sjevera, veliku propast. 7
Lav se podiže iz čestara svoga, zatornik naroda
izađe iz svog mjesta, krenu da zemlju tvoju opustoši:
gradove će tvoje razoriti, nestat će im žitelja. 8 Zato
se u kostrijet ogrnite, kukajte, naričite, jer rasplamtjela
jarost Jahvina nas nije mimoišla. 9 U dan onaj - riječ je
Jahvina - klonut će srce kralju i knezovima. Svećenici
će se zapanjiti, proroci umuknuti. 10 I reći će: 'Ah,
Jahve, Gospodine, zaista nas teško prevari kad reče:
'Uživat ćete mir' a sad nam je mač pod grlom.' 11 U
to će se vrijeme reći narodu ovom i Jeruzalemu: Vruć
vjetar s pustinjskih sipina puše prema kćeri naroda
moga; ali ne da hladi i da pročisti! 12 Doći će mi vjetar
pun prijetnje, i ja ću im tada izreći sud! 13 Gle: diže
se k'o oblačine, kola mu slična vihoru, konji brži od
orlova. Jao nama! Propadosmo! 14 Operi opačinu
sa srca svoga, Jeruzaleme, da bi se spasio. Dokle
će se u grudima tvojim misli zločinačke gnijezditi?
15 Jer glas naviješta od Dana, s gore Efrajimove
najavljuje nesreću. 16 Opomenite, razglasite po Judeji,
obznanite Jeruzalemu: neprijatelji dolaze iz daleke
zemlje i poklike izvikuju protiv gradova judejskih;
17 poput čuvara poljskih okružuju Jeruzalem, jer se
odmetnu od mene" - riječ je Jahvina. 18 Put tvoj i
djela tvoja to ti učiniše. To je tvoja nesreća! Kako je
gorka, kako li pogađa u srce! 19 Utrobo moja! Utrobo
moja, bolujem, srce mi se razdire! Dršće mi duša! Ne
mogu šutjeti, jer čujem glas roga, poklike bojne. 20
Javljaju slom za slomom, sva je zemlja poharana,
moji su šatori iznenada opustošeni, u tren oka sva
skloništa moja uništena. 21 Dokle ću gledati bojne
znakove, slušati pozive roga? 22 Da, bezuman je
moj narod, ne poznaju me, djeca su oni nerazumna,
ništa ne shvaćaju, mudri su tek za zlodjela, al' činiti
dobro ne umiju. 23 Gledam zemlju: pusta je, evo, i
prazna, nebesa: svjetlost im iščezla. 24 Gledam brda:
gle, tresu se, a svi se humci uzdrmali. 25 Gledam:
evo čovjeka nema, ptice nebeske sve su odletjele.
26 Gledam: plodno polje, evo, opustje, sve gradove
razori Jahve žestinom gnjeva svoga. 27 Da, ovako
govori Jahve: "Sva će zemlja biti poharana, ja ću joj
zadati posljednji udarac. 28 Na to će se zemlja u crno
zaviti, a nebesa, gore, potamnjeti. Jer rekoh, i neću
se raskajati, odlučih i neću odustati. 29 Pred vikom
'Konjanici i strijelci!' sva se zemlja u bijeg dade: bježe
u šipražje, penju se na hridi: svi su gradovi napušteni:
nigdje više žive duše. 30 A ti, opustošena, što ćeš
učiniti? Da se i grimizom zaodjeneš, nakitom zlatnim
ukrasiš i oči ličilom izraniš, uzalud se uljepšavaš!
Ljubavnici tvoji tebe preziru: traže glavu tvoju. 31 Da,
jauk kao u bolesnice čujem, vrisak kao u one što prvi
put rađa; čuj, to kći sionska jeca i pruža ruke: 'Jao
meni! Duša mi zamire pod udarcima ubojica!'

5 Prođite ulicama jeruzalemskim, pogledajte dobro i
raspitajte se, tražite po njegovim trgovima, pa ako
nađete ijednoga čovjeka koji čini pravo i traži istinu,
oprostit ću ovom gradu" - riječ je Jahvina. 2 Pa kad i
govore: "Živoga mi Jahve!" doista se krivo zaklinju. 3
Jahve, nisu li oči tvoje upravljene k istini? Biješ ih, ali
njih ne boli; zatireš ih, al' oni odbijaju pouku tvoju.
Čelo im je tvrđe od litice, odbijaju da se obrate. 4
Rekoh: "Samo siromasi tako ludo postupaju, jer ne
znaju puta Jahvina ni pravo Boga svojega. 5 Poći
ću, dakle, velikima i njima ću govoriti, jer oni poznaju
put Jahvin i pravo Boga svojega." Ali oni svi složno
razbiše jaram i sve veze pokidaše. 6 I zato ih šumski
lav napada, vuk pustinjski razdire, leopardi vrebaju
gradove njihove, tko god iziđe iz njih bit će rastrgan.
Jer su grijesi njihovi mnogobrojni, mnogostruki otpadi
njihovi. 7 "Zašto da ti oprostim? Sinovi me tvoji
napustiše, zaklinju se lažnim bogovima. Ja ih nasitih,
oni preljub učiniše, u bludničinu kuću nagrnuše. 8 Oni
su k'o ugojeni, sileni konji: ržu za ženom bližnjega
svoga. 9 Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina -
narodu takvu da se ne osvetim? 10 Popnite se na
zidove! Razarajte! Uništite, ali ne posvema! Iščupajte
sve čokote jer nisu Jahvini. 11 Da, podlo me izdadoše
dom Izraelov i dom Judin" - riječ je Jahvina. 12
Zanijekaše Jahvu, rekoše: "Nema ga! Zlo nas neće
snaći, nećemo iskusiti ni gladi ni mača! 13 [13a] A
proroci su poput vjetra, govornika nema među njima!"
14 Zato ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama: "Zato
što su tako govorili, [13b] evo što će im se zbiti: U
oganj ću pretvoriti svoje riječi u tvojim ustima, a narod
ovaj u drvo da ga oganj proždre. 15 Evo, dovest ću na
vas narod izdaleka, dome Izraelov - riječ je Jahvina.
Narod nepobjediv, narod drevan, narod kojega jezik
nećeš znati, ni razumjeti što govori. 16 Tobolac mu je
razjapljen grob. Svi su oni po izboru junaci. 17 On će

proždrijet' tvoju žetvu, tvoj kruh, sinove i kćeri tvoje,
ovce i goveda tvoja, grožđe i smokve tvoje, razorit
će ti gradove tvrde u koje se sada uzdaš." 18 "Ali ni
tada - riječ je Jahvina - neću te posve uništiti. 19 A
kad budu pitali: 'Zašto nam Jahve, Bog naš, učini
sve ovo?' ti ćeš im odgovoriti: 'Jer ste mene ostavili
da biste služili tuđim bogovima u svojoj zemlji, služit
ćete tuđincu u zemlji koja nije vaša!'" 20 "Objavite
ovo domu Jakovljevu i obznanite po Judeji: 21 Čujte,
dakle, ovo, narode ludi i nerazumni: oči imaju, a ne
vide, uši imaju, a ne čuju! 22 Zar se mene nećete
bojati - riječ je Jahvina - zar nećete drhtati preda
mnom koji sam stavio pijesak moru za granicu, za
vječnu među koje nikad neće prijeći: ono se biba, al'
je nemoćno, valovi mu huče, ali prijeći neće. 23 No,
u naroda ovog srce je prkosno, nepokorno; oni se
udaljiše - to je snaga njihova! 24 Ne rekoše u srcu
svome: 'Bojmo se Jahve, Boga svojega, koji nam
u pravi čas šalje dažd rani i kišu kasnu i koji nam
čuva tjedne određene za žetvu.' 25 Vaša bezakonja
narušiše ovo, vaši vam grijesi uništiše blagostanje.
26 Da, u mome narodu ima zlikovaca: kao ptičari
vrebaju iz zasjede, postavljaju zamke, hvataju ljude.
27 Kao što je krletka puna ptica, tako su njihove kuće
pune grabeža; postadoše tako veliki i bogati, 28 tusti i
ugojeni. Da, prevršila se mjera zla, ne brane prava,
prava sirote ne sreću, ne mare za pravo sirotinje.
29 Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu
takvu da se ne osvetim? 30 Strahote i grozote zbivaju
se u ovoj zemlji: 31 proroci laž proriču, a svećenici
poučavaju na svoju ruku. A mojem narodu to omilje!
Al' što ćete raditi na kraju?

6 Bježite, sinovi Benjaminovi, isred Jeruzalema! U
Tekoi zatrubite u rog, na Bet Hakeremu podignite
bojni stijeg! Jer sa Sjevera se nadvija nesreća, propast
velika. 2 Može li se Kći sionska usporedit' s nježnom
tratinom? 3 K njoj dolaze pastiri sa stadima. Svud
oko nje razapeše šatore, svaki pase na dijelu svome.
4 S njome zametnite sveti boj! Na noge! Navalimo
usred dana! Jao nama, jer se dan naginje k zapadu,
a večernje sjene duljaju! 5 Na noge! Navalimo usred
noći, razrušimo dvore njene!" 6 Jer ovako zbori Jahve
nad Vojskama: "Oborite stabla njena, podignite nasip
oko Jeruzalema, to je grad laži, u njemu je sve samo
tlačenje. 7 Kao što iz studenca izvire voda, tako iz
njega opačina izvire. U njemu se čuje samo nasilje i
pustošenje, preda mnom su svagda bolesti i rane.
8 Popravi se, Jeruzaleme, da mi se duša od tebe
ne odvrati, da te ne pretvorim u pustoš, u zemlju
nenastanjenu." 9 Ovako govori Jahve nad Vojskama:
"Paljetkuj, paljetkuj kao lozu Ostatak Izraelov! Poput
berača pruži ruke među čokote!" 10 Komu treba da
govorim, koga da opomenem da me saslušaju? Gle,
uho im je neobrezano stog ne mogu čuti. Gle, riječ
Jahvina postade im porugom, nije im mila. 11 Prepun
sam gnjeva Jahvina, ne mogu više izdržati! - Izlij ga,
dakle, po djeci na ulici i na skupove mladića. Sve će
ih obuzeti: muža i ženu, starca i čovjeka zrele dobi.
12 Njihove će kuće pripasti drugima, a tako i polja i
žene im. "Da, ispružit ću ruku svoju - govori Jahve
- na stanovnike ove zemlje, 13 jer od najmanjega
do najvećeg svi gramze za plijenom, od proroka
do svećenika svi su varalice. 14 I olako liječe ranu
naroda moga, vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema. 15
Nek' se postide što gnusobu počiniše, no oni više ne
znaju što je stid, ne umiju se više crvenjeti. I zato
će popadati s onima što padaju, srušit će se kad
stanem kažnjavati" - govori Jahve. 16 Ovako govori
Jahve: "Stanite na negdašnje putove, raspitajte se za
iskonske staze: Koji put vodi k dobru? Njime pođite i
naći ćete spokoj dušama svojim! Al' oni rekoše: 'Ne
idemo!' 17 I postavih im stražare: 'Pazite na glas
roga!' Al' oni rekoše: 'Nećemo paziti!' 18 Zato čujte,
narodi, i vi pastiri stada njihovih! 19 Čuj, zemljo! Gle,
dovodim zlo na ovaj narod, plod njihove pobune, jer
oni ne slušahu riječi moje, Zakon moj odbaciše. 20
Što će mi tamjan koji dolazi iz Šebe i trska mirisna iz
zemlje daleke? Vaše mi paljenice nisu drage, nisu mi
po volji klanice vaše." 21 Zato ovako govori Jahve:
"Evo postavljam narodu ovome prepreke o koje će
se spotaći, oci i djeca zajedno, poginut će susjed
zajedno s prijateljem." 22 Ovako govori Jahve: "Evo
dolazi narod iz zemlje sjeverne, puk velik diže se s
krajeva zemlje: 23 u ruci im luk i koplje, okrutni su,
nemilosrdni; graja im buči kao more, jašu na konjima,
kao jedan za boj spremni protiv tebe, Kćeri sionska.
24 Kad saznasmo novost, ruke nam klonuše, strava
nas obuze, bol kao porodilju. 25 Ne izlazite u polja, ne
idite na putove, jer mačevi dušmanski prijete, užas sve
uokolo. 26 Kćeri mog naroda, kostrijet pripaši, pospi
se pepelom, nariči k'o za jedincem tužaljku pregorku.
Jer će doći nenadano na nas pustošnik. 27 Postavih
te za ispitivača naroda mojeg da spoznaš i ispitaš
putove njegove. 28 Svi su oni odmetnici najgori, okolo
kleveću i mjed i željezo, svi su pokvareni. 29 Mijeh
sopće da bi vatra proždrla olovo, zalud se ljevač trudi
da ga rastopi: šljaka se ne da izlučiti." 30 "Srebro
odbačeno", tako ih zovu, jer ih Jahve odbaci!

7 Ovo je riječ što dođe Jeremiji od Gospodina: 2
"Stani pred vrata Doma Jahvina, objavi ondje

ovu riječ. Reci: Čujte riječ Jahvinu, svi Judejci koji
ulazite na ova vrata da se poklonite Jahvi. 3 Ovako
govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Popravite
svoje putove i djela svoja, pa ću boraviti s vama na
ovome mjestu. 4 Ne uzdajte se u lažne riječi: 'Svetište
Jahvino! Svetište Jahvino! Svetište Jahvino!' 5 Ali ako
zaista popravite svoje putove i djela svoja i ako zaista
budete činili što je pravo, svatko prema bližnjemu
svome, 6 ako ne budete tlačili stranca, sirote i udovice
i ne budete prolijevali krvi nedužne na ovome mjestu,
ako ne budete trčali za tuđim bogovima na svoju
nesreću - 7 boravit ću s vama na ovome mjestu, u
zemlji koju sam dao vašim ocima zauvijek. 8 Ali se vi
uzdate u lažne i beskorisne riječi! 9 Zar da kradete,
ubijate, činite preljub, krivo se zaklinjete, palite tamjan
Baalu i trčite za tuđim bogovima kojih ne poznajete,
10 a onda da dolazite i stojite preda mnom u Domu
ovome koji nosi moje ime i govorite: 'Spašeni smo!' i
da nakon toga opet činite nedjela i opačine? 11 Zar
je Dom ovaj, koji se zove mojim imenom, u vašim
očima pećina razbojnička? Ali ja dobro vidim" - riječ
je Jahvina. 12 "Pođite, dakle, na moje mjesto koje je
u Šilu, gdje nekoć nastanih ime svoje, i pogledajte
što od njega učinih zbog opačina naroda svoga
izraelskoga. 13 Kako činite sva ona ista nedjela - riječ
je Jahvina - i premda vas neumorno opominjem, vi ne
slušate, a kad vas zovem, vi se ne odazivate: 14 od
ovoga Doma što se zove mojim imenom, u koje se
vi uzdate, i od ovoga mjesta što ga dadoh vama i
ocima vašim učinit ću isto što sam učinio i od Šila.
15 Odbacit ću vas od lica svojega kao što odbacih
svu braću vašu, sve potomstvo Efrajimovo." 16 "A ti
ne moli milosti za narod ovaj, ne diži glasa za njih i
ne moli, ne navaljuj na me jer te neću uslišiti. 17 Ne
vidiš li što čine po gradovima judejskim i po ulicama
jeruzalemskim? 18 Djeca kupe drva, oci pale vatru,
žene mijese tijesto da ispeku kolače 'kraljici neba' i
lijevaju ljevanice tuđim bogovima da me pogrde. 19
Zar mene tim pogrđuju - riječ je Jahvina - a ne sebe
na svoju sramotu?" 20 I stoga ovako govori Jahve
Gospod: "Evo, gnjev svoj i jarost svoju izlit ću na ovo
mjesto, na ljude i na stoku, na poljsko drveće i na
plodove zemlje, rasplamtjet će se i neće se ugasiti."
21 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
"Paljenicama dometnite još i klanice, i jedite meso.
22 Ja ništa ne rekoh ocima vašim o paljenicama i
klanicama, niti im što o tom zapovjedih kad ih izvedoh
iz zemlje egipatske. 23 Ovo im ja zapovjedih: 'Slušajte
glas moj, pa ću ja biti vaš Bog, a vi ćete biti moj
narod. Idite putem kojim vam zapovjedih, da vam
dobro bude.' 24 A oni ne poslušaše, uho svoje ne
prignuše, već pođoše po savjetu i okorjelosti zloga
srca svojega; okrenuše mi leđa, a ne lice. 25 Od dana
kad oci vaši iziđoše iz zemlje egipatske pa do dana
današnjeg slao sam vam tolike sluge svoje, proroke,
iz dana u dan, neumorno. 26 Ali me oni nisu slušali,
uho svoje nisu prignuli, nego otvrdnuše, gori od otaca
svojih. 27 Možeš im sve to reći, ali te neće poslušati;
zovi ih, neće ti se odazvati. 28 Zato im reci: 'Ovo
je narod koji ne sluša glasa Jahve, Boga svojega, i
ne prima opomenÄe. Nestade istine, nestade je iz
usta njihovih.'" 29 Ostriži svoju dugu kosu, baci je. Po
goletima protuži tužaljkom, jer Jahve odbaci i odvrgnu
rod na koji se razgnjevio. 30 "Da, sinovi Judini čine
što je zlo u očima mojim" - riječ je Jahvina. "Postaviše
grozote u Dom koji se mojim zove imenom, da ga
oskvrnu; 31 podigoše uzvišice tofetske u Dolini Ben
Hinomu i spaljuju vatrom svoje sinove i kćeri - što im
ja nikad ne zapovjedih niti mi to ikada na um pade. 32
Stoga evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se više
neće reći Tofet ni Dolina Ben Hinom, nego Dolina
klanja. U Tofetu će se pokapati mrtvi, jer drugdje
neće biti mjesta. 33 A mrtva tijela ovoga naroda bit
će hrana pticama nebeskim i zvjeradi zemaljskoj, i
nitko se neće naći da ih poplaši i otjera. 34 Uklonit ću
iz gradova judejskih i s ulica jeruzalemskih radost i
veselje: jer će se zemlja ta pretvoriti u pustinju."

8 "U ono vrijeme - riječ je Jahvina - povadit će iz
grobova kosti kraljeva judejskih, kosti knezova
njezinih, kosti svećenika, kosti proroka i kosti žitelja
jeruzalemskih. 2 I razasut će ih prema suncu, prema
mjesecu i prema svoj vojsci nebeskoj, koje ljubljahu,
kojima služahu, koje slijeđahu, koje za savjet pitahu
i kojima se klanjahu. I neće ih pokupiti i sahraniti;
ostat će kao gnoj po zemlji. 3 Tada će svima onima
što preostanu od tih zlih plemena, po svim mjestima
kuda ih rasprših, smrt biti milija od života" - riječ
je Jahve nad Vojskama. 4 "Reci im: Ovako govori
Jahve: 'Padne li tko, neće li opet ustati, zaluta li, neće
li se opet vratiti? 5 Zašto onda taj narod luta uporno i
neprekidno? Čvrsto se drže laži, neće da se obrate.
6 Pazio sam i osluškivao: Ne govore kako valja. Nitko
se ne kaje zbog pakosti svoje, i ne govori 'Što učinih?'
Svatko je skrenuo trku svoju kao konj kad u boj
nagne. 7 Čak i roda pod nebom zna svoje vrijeme,
grlica, lastavica i ždral drže se vremena kad se moraju
vratiti. A moj narod ne poznaje suda Jahvina. 8 Kako
možete tvrditi: 'Mi smo mudri, u nas je Zakon Jahvin!'
Zaista, u laž ga je pretvorila lažljiva pisaljka pisara! 9
Mudraci će biti osramoćeni, prestravljeni i uhvaćeni
u zamku. Gle, oni prezreše riječ Jahvinu! A njihova

mudrost - što im koristi? 10 Zato ću žene njihove dati
strancima, a vaša polja osvajačima. Jer od najmanjeg
do najvećega svi gramze za plijenom, od proroka
do svećenika svi su varalice. 11 I olako liječe ranu
naroda mojega vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema. 12
Neka se postide što gnusobu počiniše, no oni više
ne znaju što je stid, ne umiju se više crvenjeti. Zato
će popadati s onima što padaju, srušit će se kad
stanem kažnjavati" - govori Jahve. 13 "Htjedoh u
berbu k njima - riječ je Jahvina - a ono ni grozda
na trsu, ni smokve na smokvi; čak je i lišće uvelo.
Zato ih predah onima što prolaze kraj njih. 14 'Zašto
još čekamo? Na okup! Zavucimo se u tvrde gradove
da ondje izginemo, jer nas Jahve, Bog naš, zatire,
napaja nas vodom otrovanom, jer zgriješismo protiv
Jahve. 15 Nadasmo se miru, ali dobra nema, čekasmo
vrijeme ozdravljenja, al' evo užasa! 16 Iz Dana dopire
njištanje konja njegovih, od rzanja njegovih pastuha
dršće zemlja sva. Dolaze da proždru zemlju i što je
napunja, grad i žitelje u njemu.' 17 I gle, puštam na
vas otrovnice protiv kojih nema čarolija; ujedat će
vas - riječ je Jahvina - 18 lijeka biti neće." Bol me
spopada, srce mi iznemoglo. 19 Evo zapomažu kćeri
naroda moga iz zemlje daleke: "Zar Jahve nije više
na Sionu? Kralj njegov? Zašto me razjariše svojim
kipovima, ništavilima tuđinskim? 20 Žetva prođe, minu
ljeto, a mi nismo spašeni!" 21 Satrven sam što je
kći naroda mojega satrvena, žalostan sam, stravom
obuzet. 22 Zar u Gileadu nema balzama? Nema li
ondje liječnika? TÓa zašto ne dolazi ozdravljenje
kćeri naroda mojega?

9 O, tko bi glavu moju pretvorio u vrelo, a oči
moje u vrutak suza, danju i noću da plačem nad
poginulima kćeri svoje, naroda svojega! 2 "Da imam u
pustinji obitavalište, ostavio bih narod svoj i daleko od
njih otišao. Jer svi su oni preljubnici, rulja izdajnička.
3 Kao luk napinju jezik, laž, a ne istina, prevladava
na zemlji. Iz zla u zlo srljaju, mene ne poznaju" -
riječ je Jahvina! 4 "Nek se svatko čuva prijatelja, a
brat bratu neka ne vjeruje, jer brat svaki nasljeduje
Jakova, a svaki prijatelj raznosi klevete. 5 Jedan
drugoga varaju, istine ne govore, privikoše jezik da
govori laži; izopačeni, ne mogu se više 6 vratiti.
Nasilje na nasilje! Prijevara za prijevarom! Neće da
spoznaju mene" - riječ je Jahvina. 7 Stog ovako
govori Jahve nad Vojskama: "Evo, pretopit ću ih i
ispitati, tÓa kako da i postupaju prema kćeri naroda
moga? 8 Jezik im je strijela ubojita, na ustima riječ
prijevarna. 'Mir s tobom', pozdravljaju bližnjega, ali
mu u srcu zamku spremaju. 9 Pa da ih zbog toga
ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu takvu da se
ne osvetim?" 10 "Zaplačite, tugujte nad brdima, nad
ispašama pustinjskim naričite! Jer izgorješe, nitko
ne prolazi, glas stada više se ne čuje. Od ptice
nebeske do stoke sve pobježe, svega nestade. 11 Od
Jeruzalema učinit ću gomilu kamenja, brlog čagaljski,
gradove judejske pretvorit ću u pustoš gdje nitko ne
stanuje." 12 Tko je mudar da bi to razumio, kome su
usta Jahvina govorila da objavi zašto zemlja izgorje
kao pustinja i nitko njome više ne prolazi? 13 I reče
Jahve: "Jer ostaviše Zakon moj koji im dadoh i jer
ne slušahu glasa mojega, niti ga slijeđahu, 14 nego
slijeđahu okorjelo srce svoje i baale kojima ih oci
njihovi naučiše, 15 ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: Evo, nahranit ću narod ovaj pelinom
i napojiti ga vodom zatrovanom. 16 I raspršit ću ih
među narode kojih ne poznavahu oni ni oci njihovi. A
za njima ću poslati mač da ih zatre." Ovako govori
Jahve nad Vojskama: 17 "Pazite! Pozovite narikače!
Neka dođu! Pošaljite po najvještije! Neka dođu! 18
Neka pohite da zapjevaju tužbalicu nad nama! Da
suze poteku iz očiju naših, da voda poteče s trepavica
naših! 19 Sa Siona dopire tužbalica: 'O, kako smo
upropašteni, osramoćeni veoma! Jer moramo zemlju
ostaviti i stanove svoje napustiti.'" 20 I zato, o žene,
čujte riječ Jahvinu, i neka uho vaše primi riječ iz
usta njegovih. Učite kćeri svoje jadati, jedna drugu
naricati: 21 "Smrt se ušulja kroz prozore naše, uđe
u dvore naše, djecu pokosi nasred ulice, mladiće
nasred trgova. 22 I mrtva tjelesa leže kao gnoj po
oranicama, kao snoplje za žeteocem, a nikoga da ih
skupi." 23 Ovako govori Jahve: "Mudri neka se ne
hvale mudrošću, ni junak neka se ne hvali hrabrošću,
ni bogati neka se ne hvali bogatstvom. 24 A tko se
hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da
mene spozna. Jer ja sam Jahve koji tvori dobrotu,
pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo" - riječ je
Jahvina. 25 "Evo, bliže se dani" - riječ je Jahvina -
"kaznit ću sve koji su obrezani na tijelu: 26 Egipat,
Judeju, Edom, sinove Amonove i Moab i sve one što
briju zaliske i prebivaju u pustinji. Jer svi su ti narodi
neobrezani i sav dom Izraelov neobrezana je srca!"

10 Slušajte riječ koju vam govori Jahve, dome
Izraelov. 2 Ovako govori Jahve: "Ne privikavajte
se putu bezbožnom i ne dršćite pred znacima
nebeskim, jer pred njima dršću samo bezbošci. 3
Jer su strašila tih naroda puka ništavnost, samo drvo
posječeno u šumi, djelo ruku tesarovih, 4 ukrašeno
srebrom i zlatom, pričvršćeno čavlima i čekićima da
se ne klima. 5 Nalik su na ptičja strašila u vrtu: ne

znaju govoriti. Treba ih nositi, jer ne umiju hodati. Njih
se ne bojte, jer ne mogu zla činiti, ali ni dobra učiniti
ne mogu." 6 Nitko nije kao ti, Jahve, ti si velik i silno
je ime tvoje. 7 Tko da se tebe ne boji, kralju naroda?
Zaista, tebi to pripada, jer među svim mudracima
naroda i u svim njihovim kraljevstvima tebi nema
ravna! 8 Čime vatru lože, to ih zaluđuje! Zakon im
isprazan - obično drvo, 9 tankolisto srebro dovezeno
iz Taršiša, zlato iz Ofira, rad kipara i rukotvorina
zlatara, sva djela umješna, ogrnuta ljubičastim i
crvenim grimizom. 10 A Jahve je pravi Bog. Živi
je on Bog i Kralj vječni. Od njegova gnjeva zemlja
se trese. Narodi ne mogu podnijeti jarosti njegove.
11 Evo što ćete o kipovima reći: "Bogovi koji nisu
stvorili neba ni zemlje moraju nestati s lica zemlje i
ispod neba." 12 On stvori zemlju snagom svojom,
mudrošću svojom uspostavi krug zemaljski i umom
svojim razape nebesa. 13 Kad mu glas zaori, huče
vode na nebesima, oblake diže s kraja zemlje; stvara
kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih. 14
Svakom čovjeku pamet stane, svaki se zlatar zastidi
svoga kipa, jer svi su mu kipovi samo varka, nema u
njima duha! 15 Isprazni su oni, smiješne tvorevine,
propast će u dan kazne. 16 'Jakovljev dio' nije kao
oni: jer je on sve stvorio, Izrael pleme je baštine
njegove, Jahve nad Vojskama ime je njegovo." 17
Skupi prnje svoje sa zemlje, ti koja stanuješ u utvrdi!
18 Jer ovako govori Gospod: "Gle, ovaj put daleko ću
odbaciti stanovnike ove zemlje, pritijesniti ih da me
nađu." 19 "Jao meni zbog ozljede moje, rana je moja
neiscjeljiva." A ja rekoh: "Ipak, bolest je moja, nosit
ću je! 20 Šator je moj obÄaljen, sva užeta pokidana.
Djeca me ostaviše: nema ih. Nema ga tko bi opet
razapeo šator moj i podigao krila šatorska." 21 Da,
pastiri pamet izgubiše: ne tražiše Jahve. Zato ih sreća
ne prati i sva se stada raspršiše. 22 Čujte vijest!
Primiče se, evo, buka strašna iz zemlje sjeverne, da
gradove judejske pretvori u pustinju, u brlog čagalja.
23 Znam, Jahve, da put čovjeka nije u njegovoj vlasti,
da čovjek koji hodi ne može upravljati korake svoje!
24 Kazni me, Jahve, ali po pravici, ne u gnjevu, da nas
ne zatreš. 25 Izlij gnjev na narode koji te ne priznaju i
na plemena koja ne zazivlju imena tvoga! Jer oni su
proždrli Jakova, izjeli ga, opustošili naselje njegovo.

11 Riječ koju je Jahve uputio Jeremiji: 2 "Govori
Judejcima i Jeruzalemcima. 3 Reci im: Ovako
veli Jahve, Bog Izraelov: 'Proklet bio čovjek koji
ne posluša riječi Saveza ovoga, 4 riječi koje sam
zapovjedio ocima vašim kad sam ih izveo iz zemlje
egipatske, iz one peći ražarene, govoreći: Poslušajte
glas moj i činite sve što vam zapovjedim: tada ćete
biti narod moj, a ja vaš Bog, 5 da bih ispunio zakletvu
kojom sam se zakleo ocima vašim da ću im dati
zemlju u kojoj teče mlijeko i med - kao što je danas.'"
A ja odgovorih i rekoh: "Tako je, Jahve." 6 I dalje mi
reče Jahve: "Objavi riječi ove po gradovima judejskim
i po ulicama jeruzalemskim: 'Poslušajte riječi Saveza
ovoga, te ih izvršavajte. 7 Jer sam ozbiljno opominjao
očeve vaše kad sam ih izvodio iz zemlje egipatske i
do danas ih neumorno opominjem: Poslušajte glas
moj! 8 Ali oni ne slušahu i ne prignuše uha svojega,
nego se povedoše za okorjelošću zloga srca svoga.
Zato dopustih da se na njima ispune sve riječi Saveza
ovoga za koji im zapovjedih da ga se pridržavaju,
ali ga se oni ne pridržavahu.'" 9 I reče mi Jahve:
"Zavjera je među Judejcima i Jeruzalemcima. 10
Vratiše se bezakonjima svojih otaca koji se oglušiše
na moje riječi, pa trčahu za tuđim bogovima da im
služe. Dom Izraelov i dom Judin prekršiše Savez moj
koji sam sklopio s ocima njihovim." 11 Zato ovako
govori Jahve: "Evo, dovest ću na njih zlo kojemu
neće umaći; vapit će k meni, ali ih ja neću slušati. 12
Onda neka gradovi judejski i žitelji jeruzalemski vapiju
k bogovima kojima kade, ali im oni neće pomoći u
vrijeme nevolje! 13 Jer imaš, o Judejo, bogova koliko
i gradova! I koliko ima ulica u Jeruzalemu, toliko
žrtvenika podigoste da kadite Baalu. 14 Ti, dakle,
ne moli milosti za taj narod, ne diži glasa za njih i
ne moli, jer ih neću uslišiti kad me zazovu u nevolji
svojoj." 15 Što li će draga moja u Domu mome? Kuje
zle osnove. Hoće li pretilina i meso posvećeno ukloniti
zlo od tebe? Mogu li te stoga proglasiti čistom? 16
"Zelena maslina lijepa uzrasta", tako te Jahve nazva.
A sada uz prasak veliki plamenom sažiže njeno lišće;
spaljene su grane njene. 17 Jahve nad Vojskama, koji
te bijaše posadio, nesreću ti namijeni zbog zločina što
ga učini dom Izraelov i dom Judin kadeći Baalu da bi
mene razgnjevili. 18 Jahve mi objavi te znam! Tada
mi ti, Jahve, razotkri njihove spletke. 19 A ja bijah
kao jagnje krotko što ga vode na klanje i ne slutih da
protiv mene snuju pakosne naume. "Uništimo drvo
još snažno, iskorijenimo ga iz zemlje živih, da mu
se ime nikad više ne spominje!" 20 Ali ti, Jahve nad
Vojskama, koji pravedno sudiš, koji ispituješ srca
i bubrege, daj da vidim kako se njima osvećuješ,
jer tebi povjerih parnicu svoju. 21 Zato Jahve nad
Vojskama govori protiv ljudi u Anatotu koji mi rade o
glavi i govore: "Ne prorokuj više u ime Jahvino, da ne
pogineš od ruke naše!" 22 Ovako govori Jahve nad
Vojskama: "Evo, ja ću ih kazniti. Njihovi će mladići od
mača poginuti, sinovi i kćeri pomrijet će od gladi. 23

Ni ostatka neće ostati kad donesem nesreću ljudima
u Anatotu u godini kazne njihove."

12 Prepravedan si, Jahve, da bih se mogao s tobom
parbiti. Samo bih jedno s tobom raspravio:
Zašto je put zlikovaca uspješan? Zašto podmuklice
uživaju mir? **2** Ti si ih posadio, i oni se ukorijeniše,
rastu i plod donose. Al' si bliz samo ustima njihovim,
a daleko im od srca. **3** No ti, Jahve, mene poznaješ i
vidiš; ispitao si srce moje, ono je s tobom. Odvedi ih
kao jagnjad na klanje, sačuvaj ih za dan pokolja. **4**
Dokle će zemlja tugovati, dokle će trava na svem
polju sahnuti? Zbog opačine njezinih stanovnika
ugiba stoka i ptice! Jer govore: Bog ne vidi naših
putova. **5** Ako s pješacima trčeći sustaješ, kako ćeš
se s konjima utrkivati? Kad ni u mirnoj zemlji nemaš
uzdanja, kako ćeš onda kroz guštare jordanske? **6**
Jer su i braća tvoja i obitelj tvoja licemjerni prema
tebi! I oni te iza leđa ocrnjuju na sva usta. Ne vjeruj
im kad ti zbore umilno. **7** Ostavih dom svoj, napustih
baštinu svoju; miljenicu srca svoga dadoh u ruke
dušmana njenih. **8** Baština moja postade za me kao
lav u šumi. Zarikao je na me, zato ga zamrzih. **9** Zar
je baština moja šarena ptica oko koje odasvud druge
slijeću? Hajde, skupite se, sve divlje zvijeri, dođite
žderati. **10** Mnogi pastiri opustošiše moj vinograd,
zgaziše nasljedstvo moje; dragu mi baštinu pretvoriše
u golu pustinju, **11** pretvoriše u pustoš, žalosna je
pustoš preda mnom. Sva je zemlja pusta jer nikog u
srce ne dira. **12** Preko svih goleti pustinjskih nagrnuše
pustošnici. Jer u Jahve je mač što proždire: s jednog
kraja zemlje do drugog nema mira nijednome tijelu.
13 Sijahu pšenicu, a požeše trnje: iscrpli se bez koristi.
Stide se uroda svoga sve zbog jarosti Jahvine. **14**
Ovako govori Jahve: "Sve zle susjede svoje, koji
su dirnuli u baštinu što sam je dao narodu svome
Izraelu, ja ću iščupati iz zemlje njihove. Ali dom Judin
iščupat ću isred njih. **15** A kad ih iščupam, ponovo ću
im se smilovati i povesti natrag, svakoga na baštinu
i zemlju njegovu. **16** Pa ako doista nauče putove
naroda mojega i stanu se zaklinjati imenom mojim
- 'Živoga mi Jahve' - kao što su učili moj narod da
se zaklinje Baalom, tada će se opet nastaniti usred
naroda moga. **17** Ako pak ne poslušaju, onda ću takav
narod potpuno iščupati i zatrti" - riječ je Jahvina.

13 Ovako mi govori Jahve: "Idi i kupi sebi lanen
pojas i opaši bokove. Ali ga u vodu ne umači."
2 I kupih pojas po riječi Jahvinoj i opasah bokove. **3** I
dođe mi drugi put riječ Jahvina: **4** "Uzmi pojas što
si ga kupio i njime se opasao, digni se, idi do rijeke
Eufrata i sakrij ga ondje u pukotinu pećine." **5** I odoh
i sakrih ga kraj Eufrata, kako mi Jahve zapovjedi.
Poslije mnogo dana reče mi Jahve: **6** "Ustaj, idi na
Eufrat pa izvuci odande pojas za koji ti zapovjedih
da ga ondje sakriješ." **7** Odoh na Eufrat, izvukoh i
uzeh pojas s mjesta gdje ga bijah sakrio, i gle: pojas
istrunuo, ne bijaše više nizašto. **8** Tada mi dođe riječ
Jahvina: **9** "Ovako govori Jahve: Tako ću uništiti silnu
oholost Judeje i Jeruzalema. **10** Narod taj opaki koji
ne sluša mojih riječi, nego slijedi okorjelo srce svoje i
trči za drugim bogovima da im služi i da im se klanja,
postat će kao tvoj pojas koji nije više nizašto. **11** Jer
kao što pojas prianja uz bedra čovjekova, tako sam
htio da sav dom Izraelov i sav dom Judin prianja uza
me - riječ je Jahvina - da budu moj narod, moj dobar
glas, moj ponos, moja slava i čast. Ali nisu poslušali!"
12 Reci tom narodu: "Svaki se vrč puni vinom." A oni
će ti prigovoriti: "Zar možda ne znamo da se svaki vrč
puni vinom?" **13** Reci im tada: "Ovako govori Jahve:
evo, napunit ću pijanošću sve stanovnike ove zemlje,
kraljeve što sjede na prijestolju Davidovu, i svećenike,
i proroke, i sve Jeruzalemce. **14** I porazbijat ću ih
jednog o drugoga, očeve zajedno sa sinovima - riječ
je Jahvina. Uništit ću ih bez samilosti, bez milosrđa i
bez smilovanja." **15** Poslušajte, dobro čujte, okanite
se oholosti: Jahve sad govori! **16** Dajte slavu Jahvi,
Bogu svojemu, prije nego što se smrkne, prije nego
što se noge vaše spotaknu po planinama mračnim.
Vi se nadate svjetlosti, a on će je u mrak pretvoriti,
prometnuti u crnu tamu! **17** Ako ovo ne poslušate,
potajno će mi duša plakati zbog oholosti vaše, suze
će roniti, oko će mi suze prolijevati, jer Jahvino stado
u izgnanstvo odlazi. **18** Reci kralju i kraljici-majci:
"Sjednite duboko dolje, jer vijenac slave pade s vaših
glava. **19** Gradovi Negeba zatvoreni su, i nikoga
nema da ih otvori. Sva je Judeja izgnana, sasvim
izgnana!" **20** Podigni oči, Jeruzaleme, i pogledaj one
što nadiru sa Sjevera. Gdje je stado tebi povjereno,
slavne ovce tvoje? **21** Što ćeš reći kada ti se nametnu
kao gospodari tvoji oni koje si sam naučio da te
kao ljubavnici vode. Neće li te bolovi spopasti kao
porodilju? **22** Možda ćeš se tad upitati: "Zašto me to
snašlo?" Zbog mnoštva bezakonja tvojih otkriše ti
skute, nasilje nad tobom učiniše. **23** Može li Etiopljanin
promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno svoje? "A
vi, možete li činiti dobro, navikli da zlo činite? **24**
Zato ću vas raspršiti k'o pljevu koju raznosi pustinjski
vjetar. **25** To je sudba tvoja i dio tebi odmjeren - riječ
je Jahvina - jer si mene zaboravio i u laž se uzdao.
26 Sam ću ti halju do lica podići da se tvoja golotinja
vidi. **27** Sve preljube tvoje, tvoje vriskanje i bestidno
tvoje bludničenje, na humcima, u poljima, vidio sam

tvoje grozote. Jao tebi, Jeruzaleme! Još se ne očisti i
dokle će to još trajati ...?"

14 Riječ Jahvina Jeremiji o velikoj suši: **2** Judeja
je tugom obrvana i ginu njeni gradovi, sumorno
leže na zemlji, krik Jeruzalema do neba se vije. **3**
Odličnici šalju sluge po vodu: dolaze do studenaca, ali
vode ne nalaze, vraćaju se praznih vrčeva, postiđeni,
posramljeni, pokriše glavu svoju. **4** Zemlja je sva
ispucala jer kiše nema. Ratari se postidješe, pokriše
glave. **5** Pa i košuta u polju ostavlja mlado jer trave
nema. **6** Divlji magarci, stojeć' na goletima, dašću
kao čagalj, oči im malaksale jer nema zelenila. **7**
Bezakonja naša protiv nas svjedoče, smiluj se, o
Jahve, rad' imena svoga! Jer otpadosmo od tebe, tebi
sagriješismo, **8** o nado Izraelova, spasitelju njegov u
danima nevolje! Zašto si kao stranac u ovoj zemlji,
kao putnik što se uvrati da prenoći? **9** Zašto si kao
prestravljen čovjek, kao junak koji ne može pomoći?
TÓa ti si među nama, o Jahve, mi se tvojim zovemo
imenom - nemoj nas ostaviti! **10** Ovako govori Jahve
o narodu ovome: Jest, oni vole tumarati i ne štede
svojih nogu, i zato ih Jahve ne voli. I sada se spominje
bezakonja njihova i kažnjava grijehe njihove. **11** I
reče mi Jahve: "Ne traži milosti za ovaj narod. **12**
Ako će i postiti, neću uslišiti njihovih vapaja. Ako
će i prinijeti paljenicu i prinos, neće mi omiljeti. Jer
mačem, glađu i kugom ja ću ih zatrti." **13** Tada rekoh:
"Ah, Jahve Gospode! Eno, proroci im govore: 'Nećete
vidjeti mača, niti će vam biti gladi, nego ću vam dati
postojan mir na ovome mjestu.'" **14** A Jahve mi reče:
"Laž prorokuju ti proroci u moje ime; niti ih poslah
niti im nalog kakav dadoh - ja im i nisam govorio.
Oni vam prorokuju lažna viđenja, isprazna gatanja
i snove srca svoga." **15** Zato ovako govori Jahve:
"Proroci ti što u moje ime prorokuju, a ja ih nisam
poslao, te govore da neće biti ni mača ni gladi u
zemlji ovoj, sami će od mača i gladi poginuti. **16** A
narod ovaj kojemu prorokuju ležat će po ulicama
jeruzalemskim, pokošen mačem i glađu, i neće biti
čovjeka da ga pokopa - njih, žene njihove, sinove i
kćeri njihove. Tako ću na njih izliti zloću njihovu." **17** A
ti im reci ovako: Nek' oči moje suze rone danju i noću,
i neka ne prestanu, jer je strašno slomljena djevica,
kći naroda moga, ranom neobično ljutom. **18** Pođem li
u polje, evo mačem pobijenih! Vratim li se u grad, evo
od gladi iznemoglih! Čak i proroci i svećenici lutaju po
zemlji i ništa ne znaju. **19** TÓa zar si Judeju sasvim
odbacio? Zar ti duši omrznu Sion? Zašto nas tako
biješ te nam više nema lijeka? Nadasmo se miru, ali
dobra nema, čekasmo vrijeme ozdravljenja, al' evo
užasa! **20** O Jahve, bezbožnost svoju priznajemo,
bezakonje otaca svojih; doista, tebi sagriješismo! **21**
Ne odbaci nas, rad' imena svoga, ne sramoti prijesto
Slave svoje, spomeni se i nemoj razvrći Saveza svog
s nama! **22** Zar ispraznost bezbožnika dažda daje?
Ili zar nebesa sama kiše? Zar ne daješ ti to, Jahve,
Bože naš? Zato se u te uzdamo, jer ti sve to činiš.

15 I reče mi Jahve: "Kad bi i Mojsije i Samuel
stali pred lice moje, ne bi mi se duša obratila
narodu tome. Otjeraj ih ispred lice mojega, neka idu
od mene! **2** Ako te upitaju: 'Kamo da idemo?' odgovori
im: 'Ovako govori Jahve: Tko je za smrt, u smrt! Tko
je za mač, pod mač! Tko je za glad, u glad! Tko je za
izgnanstvo, u izgnanstvo!' **3** Poslat ću na njih četiri
nevolje - riječ je Jahvina: mač da ih ubija, pse da ih
rastrgaju, ptice nebeske i zvjerad da ih žderu i zatiru.
4 I učinit ću ih užasom svim kraljevstvima zemaljskim,
i to zbog Manašea, sina Ezekijina, kralja judejskoga
- za sva zla što ih počini u Jeruzalemu." **5** "Tko da
se smiluje tebi, Jeruzaleme, tko da te požali? Tko li
će se svratit' da te zapita kako ti je? **6** Ti me odbaci
- riječ je Jahvina - i leđa mi okrenu. I zato na te
digoh ruku zatornicu. Dojadi mi da ti uvijek praštam!
7 Zato ću ih izvijati vijačom na vratima zemlje ove.
Narod svoj ću lišit' djece i istrijebit' ga, jer se ne
obraćaju sa svojih putova. **8** Bit će u njih više udovica
negoli pijeska morskoga. Na majke mladih ratnika
dovest ću zatornika, usred podneva, i pustit ću na njih
iznenada užas i strahotu. **9** Onesvijestila se roditeljka
sedmero djece, dušu ispustila. Sunce joj zađe još
za dana: postiđena, osramoćena je. A što od njih
ostane, pod mač ću vrći pred njihovim dušmanima" -
riječ je Jahvina. **10** Jao meni, majko, što si me rodila,
da svađam se i prepirem sa svom zemljom. Nikom
ne uzajmih, ni od koga zajma ne uzeh, a ipak svi
me proklinju. **11** Uistinu, o Jahve, nisam li ti služio
za njihovo dobro, nisam li tražio milost u tebe za
neprijatelja svoga, u doba nevolje, u danima tjeskobe
njegove? Ti to dobro znaš! **12** Može l' se željezo
slomiti, željezo sa Sjevera i mjed? **13** Tvoje bogatstvo
i blago tvoje pljački ću predati. Tako ćeš platiti za
sva bezakonja svoja po svoj zemlji. **14** Učinit ću te
robljem neprijatelja u zemlji koju ne poznaješ, jer
gnjev moj planu ognjem koji će vas sažgati, koji će
protiv vas buknuti. **15** Jahve, spomeni me se i pohodi
me i kazni progonitelje moje. Ne daj da propadnem
zbog sporosti srdžbe tvoje! Spomeni se da tebe radi
podnosim sramotu. **16** Kad mi dođoše riječi tvoje,
ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše
srce moje. Jer sam se tvojim zvao imenom, o Jahve,

Bože nad Vojskama. 17 Nikad sjedio nisam u društvu
veseljaka da se razveselim. Pod težinom ruke tvoje
samotan živim, jer ti me jarošću prože. 18 Zašto je
bol moja bez prebola? Zašto je rana moja neiscjeljiva
i nikako da zaraste? Ah! Hoćeš li meni biti kao potok
nestalan, vodama nepouzdan? 19 Zato ovako govori
Jahve: “Ako se vratiš, pustit ću te da mi opet služiš;
ako odvojiš dragocjeno od bezvrijedna, bit ćeš usta
moja. Oni će se okrenuti k tebi, al' ti se zato ne smiješ
okrenuti k njima! 20 Učinit ću od tebe za ovaj narod
zid od mjedi, neosvojiv. Borit će se protiv tebe, al' te
neće nadvladati, jer ja sam s tobom, da te spasim i
izbavim” - riječ je Jahvina. 21 “Izbavit ću te iz ruku
zlikovaca i otkupiti te iz ruku silnika.”

16 I dođe mi riječ Jahvina i reče: 2 “Ne uzimaj
sebi žene; i nemaj ni sinova ni kćeri na ovome
mjestu. 3 Jer ovako govori Jahve o kćerima i sinovima
koji će se roditi na ovome mjestu i o majkama koje će
ih rađati i o očevima koji će ih imati u ovoj zemlji:
4 Oni će umrijeti smrću prebolnom, nitko ih neće
oplakivati, niti će ih sahraniti. Pretvorit će se u gnoj za
oranice, izginut će od mača i gladi, a njihova će trupla
biti hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.” 5
Da, ovako govori Jahve: “Ne smiješ ući u kuću žalosti,
ne idi naricati niti ih sažaljevati. Jer ja sam tom narodu
uskratio mir svoj - riječ je Jahvina - ljubav i samilost.
6 Pomrijet će veliko i malo u ovoj zemlji i nitko ih
neće pokopati. Nitko neće naricati nad njima, niti će
zbog njih praviti ureza, niti kose šišati. 7 Za onog u
žalosti neće kruh lomiti, da ga utješe zbog pokojnika,
nitiće mu tko pružiti pehar utjehe zbog smrti njegova
oca ili majke njegove. 8 Ne ulazi u kuću slavlja da s
njima sjediš i gostiš se.” 9 Jer ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: “Evo, učinit ću da s
ovog mjesta i pred vašim očima i u ovim danima
iščeznu poklici radosti i veselja i glasovi zaručnika
i zaručnice. 10 A kad objaviš tom narodu sve ove
riječi, pa te upitaju: 'Zašto nam Jahve zaprijeti svom
ovom golemom nesrećom; u čemu je zločinstvo naše
i u čemu su grijesi naši što ih počinismo protiv Jahve,
Boga našega?' - 11 onda im odgovori: 'U tom što me
ostaviše oci vaši - riječ je Jahvina - i trčaše za tuđim
bogovima da im služe i da im se klanjaju, a mene
ostaviše i Zakona se moga ne držaše. 12 A vi još
gore učiniste nego oci vaši, jer evo, svaki se povodi
za okorjelošću zloga srca svoga, a mene ne sluša.
13 Zato ću vas istjerati iz ove zemlje u zemlju koja
vam je neznana, kao što bijaše i ocima vašim. Ondje
ćete služiti tuđim bogovima danju i noću: jer neću
vam se više smilovati!'” 14 “Zato, evo, dolaze dani -
riječ je Jahvina - kad se više neće govoriti: 'Živoga
mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz Egipta', 15
nego: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede
iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih bijaše
prognao.' Vratit ću ih u zemlju njihovu koju dadoh
ocima njihovim. 16 Evo, poslat ću mnoga ribara -
riječ je Jahvina - koji će ih uloviti. A zatim ću dovesti
mnoge lovce koji će ih goniti sa svih gora, i sa svih
brežuljaka, i iz svih pećinskih rasjeklina. 17 Jer moje
oči prate sve njihove putove: neće mi izmaći, niti se
bezakonje njihovo može sakriti od očiju mojih. 18
Dvostruko ću naplatiti njihovo bezakonje i grijehe
njihove, jer su truplima svojih grozota oskvrnuli moju
zemlju i moju baštinu ispunili gnusobama.” 19 Jahve,
snago moja i moja utvrdo, utočište moje u danima
nevolje! K tebi će doći narodi s krajeva zemlje. I
govorit će: Samu nam laž oci namriješe, Ništavost i
Nemoć. 20 TÓa stvara li čovjek sam sebi bogove, to
nikako nisu bogovi. 21 Učinit ću, evo, da osjete, da
ovaj put zaista oćute moju ruku i snagu moju, i znat
će da mi je ime Jahve.

17 Judin grijeh upisan je željeznom pisaljkom,
urezan dijamantnim vrškom u pločicu njihova
srca i u rogove njihovih žrtvenika, 2 kao spomen
sinovima njihovim na žrtvenike njihove i ašere njihove
oko zelenog drveća na visokim brežuljcima, 3 na
brdima i usred polja. Tvoje bogatstvo i sve blago tvoje
pljački ću predati. Tako ćeš platiti za grijeh svoj po
svoj zemlji. 4 Morat ćeš pustiti baštinu koju sam tebi
poklonio. Učinit ću te robljem neprijatelja u zemlji
koju ne poznaješ. Jer gnjev moj planu ognjem koji
će vječno gorjeti. 5 Ovako govori Jahve: “Proklet
čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra
svojom mišicom, i čije se srce od Jahve odvraća. 6
Jer on je kao drač u pustinji: ne osjeća kad je sreća
na domaku, tavori dane u usahloj pustinji, u zemlji
slanoj, nenastanjenoj. 7 Blagoslovljen čovjek koji se
uzdaje u Jahvu i kome je Jahve uzdanje. 8 Nalik je na
stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku:
ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu
uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine,
ne prestaje donositi plod. 9 Podmuklije od svega je
srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne? 10 Ja,
Jahve, istražujem srca i ispitujem bubrege, da bih
dao svakom po njegovu vladanju, prema plodu ruku
njegovih. 11 Prepelica što leži na jajima a ne leže jest
onaj što nepravdom stječe bogatstvo: usred dana
svojih ostavit' ga mora i na kraju ostaje lÓuda. 12
Slavan prijestol dignut od davnina, to je naše sveto
mjesto. 13 O Jahve, nado Izraela, svi koji te ostave

postidjet će se, koji se odmetnu od tebe bit će u prah
upisani, jer ostaviše Izvor žive vode. 14 Iscijeli me,
Jahve, i bit ću zdrav, spasi me, i bit ću spašen, jer ti
si pjesma moja. 15 Evo ih što mi govore: Gdje je riječ
Jahvina? Neka se ispuni! 16 Ta ja se nisam vrzao oko
tebe za njihovu nesreću niti sam želio kobni Dan! - ti
to znaš, sve što je izlazilo iz usta mojih pred tobom
je. 17 Ne budi mi na užas, ti, utočište moje, u Dan
nesretni. 18 Progonitelji moji nek' se postide, ne ja,
njih smeti, ne mene. Na njih dovedi Dan nesretni,
zatri ih dvogubim zatorom! 19 Ovako mi reče Jahve:
“Idi i stani na vrata Sinova naroda na koja ulaze i
izlaze kraljevi judejski i na sva vrata jeruzalemska. 20
Reci im: Čujte riječ Jahvinu, vi, kraljevi judejski i svi
Judejci i Jeruzalemci koji prolazite kroz ova vrata. 21
Ovako govori Jahve: 'Čuvajte se ako vam je život
mio i ne nosite tereta u dan subotnji, i ne unosite ga
na vrata jeruzalemska. 22 I ne nosite bremena iz
kuće u dan subotnji, i nikakva posla ne radite, nego
svetkujte dan subotnji, kao što sam zapovjedio vašim
ocima. 23 Oni me ne poslušaše i ne prikloniše uha
svojega, nego tvrdovrato ne poslušaše i ne prihvatiše
nauka. 24 A vi, ako me poslušate - riječ je Jahvina
- i ako ne budete nosili bremena na vrata ovoga
grada, nego budete svetkovali dan subotnji, ne radeći
nikakva posla, 25 tada će na vrata ovoga grada ulaziti
kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu, koji se voze
kolima i jašu na konjima, oni i njihovi časnici, Judejci i
Jeruzalemci, i ovaj će grad ostati dovijeka. 26 I dolazit
će iz gradova judejskih, iz okolice Jeruzalema, iz
zemlje Benjaminove i iz Šefele, iz Gorja i iz Negeba,
da prinesu paljenice, klanice, prinosnice i kad i da
prinesu žrtvu zahvalnicu u Domu Jahvinu. 27 Ali
ako me ne poslušate te ne budete svetkovali dan
subotnji, i ako budete nosili bremena ulazeći na vrata
jeruzalemska u dan subotnji, tada ću potpaliti oganj
na vratima njegovim: i plamen će proždrijeti dvore
jeruzalemske, i neće se ugasiti.'”

18 Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji: 2 “Ustani
i siđi u kuću lončarovu - ondje ću ti objaviti svoje
riječi.” 3 Siđoh, dakle, u kuću lončarovu, upravo je
radio na lončarskom kolu. 4 I kako bi se koji sud što
bi ga načinio od ilovače u ruci lončarovoj pokvario,
on bi opet od nje pravio drugi - već kako se lončaru
svidjelo da napravi. 5 I dođe mi riječ Jahvina: 6
“Ne mogu li i ja s vama činiti kao ovaj lončar, dome
Izraelov? - riječ je Jahvina. Evo, kao ilovača u ruci
lončarovoj, i vi ste u mojoj ruci, dome Izraelov. 7
Objavim li jednom kojem narodu ili kojem kraljevstvu
da ću ga iskorijeniti, uništiti i razoriti, 8 i taj se narod,
protiv kojeg sam govorio, obrati od opačina i zloća,
tada ću se ja pokajati za zlo koje mu bijah namijenio.
9 Objavim li kojem narodu, ili kojem kraljevstvu, da ću
ga izgraditi i posaditi, 10 a on stane činiti što je zlo
u mojim očima, ne slušajući glasa mojega, pokajat
ću se za dobro koje sam im obećao. 11 Zato sada
reci Judejcima i Jeruzalemcima: 'Ovako govori Jahve:
Evo, spremam vam zlo i snujem protiv vas osnove.
Vratite se, dakle, svaki sa svoga zlog puta i popravite
svoje putove i svoja djela.' 12 Ali oni vele: 'Uzalud!
Mi ćemo radije provoditi svoje osnove i činiti svaki
po okorjelosti zlog srca svojega.'” 13 Ovako govori
Jahve: “Propitajte se po narodima: je li itko takvo
što čuo? Toliku grozotu učini djevica Izraelova. 14
Nestaje li s gorske vrleti snijeg libanonski? Mogu li
presušiti vode daleke što studene teku? 15 A narod
moj mene zaboravi! Kad prinose ništavnosti, posrnuše
na putovima svojim, na stazama drevnim, i hode
stazama i putem neprohodnim. 16 I tako su zemlju u
pustoš obratili, na vječnu porugu, da se nad njom
zgraža svaki prolaznik glavom mašući. 17 Razvitlat
ću ih pred neprijateljem, kao istočnjak; leđa, a ne lice,
ja ću im pokazati u dan njine propasti.” 18 I rekoše:
“Hajdemo da se urotimo protiv Jeremije, jer svećeniku
ne može nestati Zakona, ni mudrome savjeta, ni
proroku besjede. Hajde, udarimo ga njegovim jezikom
i pazimo budno na svaku riječ njegovu.” 19 Poslušaj
me, o Jahve, i čuj što govore moji protivnici. 20 TÓa
zar se dobro uzvraća zlim? A oni mi jamu kopaju!
Sjeti se kako stajah pred licem tvojim da u tebe milost
tražim za njih, da odvratim od njih jarost tvoju. 21 Zato
im djecu izruči gladi, maču ih predaj! Neka im žene
ostanu jalove i udovice, neka im kuga pobije muževe,
a mladići neka od mača u boju poginu. 22 Neka se
prolomi vapaj iz kuća njihovih kad iznenada na njih
dovedeš čete pljačkaša. Jer oni iskopaše jamu da me
uhvate, nogama mojim u potaji zamke namjestiše. 23
Ti, o Jahve, znadeš sav njihov naum ubilački protiv
mene. Ne oprosti im bezakonja njihova, ne izbriši im
grijeha pred sobom. Neka padnu pred licem tvojim,
obračunaj s njima u dan gnjeva svoga!

19 Ovako mi reče Jahve: “Idi i kupi vrč glineni.
Povedi sa sobom nekoliko starješina narodnih i
svećeničkih. 2 Pođi u Dolinu Ben Hinom, na ulazu
Vrata lončarskih. Ondje proglasi riječi koje ću ti
kazati. 3 Reci im: Čujte riječ Jahvinu, kraljevi judejski
i stanovnici jeruzalemski. Ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo dovodim nesreću na
ovo mjesto te će svima koji to čuju u ušima zazujati.
4 Zato što su me ostavili i otuđili ovo mjesto prinoseći

kad tuđim bogovima kojih ne poznavahu oci njihovi
ni kraljevi judejski; i zato što su mjesto ovo natopili
krvlju nevinih; 5 i zato što pogradiše uzvišice Baalove
da mu spaljuju sinove kao žrtve, a to im ja nikada
ne naredih niti zapovjedih, niti mi je takvo što na um
palo. 6 Stoga, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina -
kad se ovo mjesto neće više zvati Tofet ni Dolina Ben
Hinom nego Dolina klanja. 7 Izjalovit ću na ovom
mjestu naum Judeje i Jeruzalema i učiniti da svi
poginu od neprijateljskog mača, od ruku onih što im
rade o glavi. A trupla ću njihova dati za hranu pticama
nebeskim i zvijerima poljskim. 8 A grad ću ovaj učiniti
ruglom i užasom: svaki koji prođe mimo nj zgrozit
će se i zviždati zbog svih nesreća njegovih. 9 I dat
ću im da jedu meso sinova i kćeri svojih. Da, svaki
će jesti meso bližnjega svoga zbog preteške nevolje
kojom će ih pritisnuti njihovi neprijatelji što im rade o
glavi.' 10 Razbij vrč pred očima svojih pratilaca 11 i
reci im: Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Tako ću
razbiti ovaj narod i ovaj grad, kao što se razbija sud
lončarski, te se više ne da popraviti. U Tofetu će se
ukapati, jer inače neće biti mjesta za ukapanje. 12
Tako ću postupiti s ovim mjestom - riječ je Jahvina - i
sa stanovnicima njegovim. I učinit ću grad ovaj sličnim
Tofetu. 13 I sve kuće jeruzalemske i kuće kraljeva
judejskih bit će onečišćene kao mjesto Tofet: sve
kuće kojima se na krovovima kad prinosi svoj vojsci
nebeskoj i lijevaju ljevanice tuđim bogovima.'" 14 Kad
se Jeremija vratio iz Tofeta, kamo ga Jahve bijaše
poslao da prorokuje, stade u predvorju Doma Jahvina
te uze govoriti svemu narodu: 15 "Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, dovest ću na ovaj
grad i na sve njegove gradiće sve zlo kojim sam im
prijetio, jer ukrutiše vratove svoje ne slušajući riječi
mojih.'"

20 A svećenik Pašhur, sin Imerov, vrhovni nadzornik
Doma Jahvina, ču kako Jeremija prorokuje te
riječi. 2 I Pašhur dade Jeremiju batinati i baci ga u
klade što se nalaze kod gornjih vrata Benjaminovih,
a u Domu su Jahvinu. 3 A kad sutradan Pašhur
pusti Jeremiju iz klada, reče mu Jeremija: "Jahve
te više ne zove Pašhur već 'Užas odasvud'. 4 Jer
ovako govori Jahve: 'Evo, predajem te užasu, tebe i
sve prijatelje tvoje, i poginut će od mača neprijatelja
svojih, svojim ćeš očima vidjeti. I svu Judeju dat
ću u ruke kralju babilonskom. On će ih odvesti u
izgnanstvo u Babilon i mačem pobiti. 5 I sve bogatstvo
ovoga grada, sav njegov trudom stečeni imetak i sve
dragocjenosti te sve blago kraljeva judejskih predat
ću u ruke neprijateljima. Oni će sve opljačkati, ugrabiti
i u Babilon odnijeti.' 6 A ti ćeš se, Pašhure, sa svim
svojim ukućanima seliti u Babilon. Da, u Babilon ćeš
doći i ondje umrijeti i biti pokopan, ti i svi tvoji prijatelji
kojima si laži prorokovao." 7 Ti me zavede, o Jahve, i
dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me. A
sada sam svima na podsmijeh iz dana u dan, svatko
me ismijava. 8 Jer kad god progovorim, moram vikati,
naviještati moram: "Nasilje! Propast!" Doista, riječ mi
Jahvina postade na ruglo i podsmijeh povazdan. 9 I
rekoh u sebi: neću više na nj misliti niti ću govoriti
u njegovo ime. Al' tad mi u srcu bi kao rasplamtjeli
oganj, zapretan u kostima mojim: uzalud se trudih
da izdržim, ne mogoh više. 10 Čuh klevete mnogih:
"Užas odasvud! Prijavite! Mi ćemo ga prijaviti." Svi
koji mi bijahu prijatelji čekahu moj pad. "Možda ga
zavedemo, pa ćemo njim ovladati i njemu se osvetiti!"
11 Sa mnom je Jahve kao snažan junak! Zato će
progonitelji moji posrnuti i neće nadvladati, postidjet
će se veoma zbog poraza, zbog nezaboravne vječne
sramote. 12 O Jahve nad Vojskama, koji proničeš
pravednika i vidiš mu bubrege i srce, daj da vidim kako
im se osvećuješ, jer tebi povjerih parnicu svoju. 13
Pjevajte Jahvi, hvalite Jahvu, jer on izbavi dušu sirote
iz ruku zlikovaca. 14 Proklet bio dan kad se rodih,
dan kad me rodi majka moja ne bio blagoslovljen! 15
Proklet bio čovjek koji ocu mom dojavi: "Rodio ti se
sin, muškić!" i time mi oca obradova. 16 Tom čovjeku
bilo kao gradovima što ih Jahve nemilice razvali; već
u cik zore čuo zapomaganje i poklike bojne u podne,
17 jer me ne pogubi u majčinoj utrobi da bi majka
bila moj grob, da bi joj utroba dovijeka ostala trudna!
18 O, zašto izađoh iz majčina krila? Da vidim jad i
nevolju i u sramoti da dokončam dane!

21 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad kralj Sidkija
posla k njemu Pašhura, sina Malkijina, i
svećenika Sefaniju, sina Maasejina, s porukom: 2
"Hajde, upitaj Jahvu za nas, jer je Nabukodonozor,
kralj babilonski, zavojštio na nas; možda će Jahve
opet učiniti s nama čudo, pa će se neprijatelj povući
pred nama." 3 Jeremija im reče: "Ovako recite Sidkiji:
4 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Povući ću oružje
koje je u vašim rukama, kojim se borite protiv kralja
babilonskoga i Kaldejaca što vas napadaju izvan
zidina, i skupiti ga usred ovoga grada. 5 I sam ću
se boriti protiv vas ispruženom rukom i snažnom
mišicom, u srdžbi i gnjevu i velikoj jarosti. 6 I strašnom
kugom udarit ću stanovnike ovoga grada, ljude i
životinje, i pomrijet će. 7 Poslije toga ću - riječ je
Jahvina - Sidkiju, kralja judejskoga, i njegove sluge i
narod, i sve one koji preostadoše u tom gradu nakon

pošasti, mača i gladi, predati u ruke Nabukodonozora,
kralja babilonskoga, u ruke njihovih neprijatelja i
u ruke onih koji im rade o glavi; on će ih sasjeći
oštricom mača bez samilosti, bez milosrđa i bez
smilovanja.' 8 A ovom narodu reci: 'Ovako govori
Jahve: Evo stavljam pred vas put života i put smrti.
9 Tko ostane u ovom gradu, poginut će od mača,
gladi i kuge. A tko izađe, te se preda Kaldejcima koji
vas opsjedaju, spasit će život - život će mu ostati
kao plijen. 10 Jer, okrenuh lice svoje ovomu gradu
na zlo, a ne na dobro - riječ je Jahvina - i bit će
izručen u ruke kralja babilonskoga, i on će ga vatrom
spaliti.'" 11 Kraljevskom domu Judeje. Čujte riječ
Jahvinu, 12 dome Davidov! Ovako govori Jahve:
"Svako jutro sudite pravedno, izbavite potlačene iz
ruku tlačitelja, ili će moj gnjev planut' poput vatre,
raspalit' se neugasivo zbog vaših opačina. 13 Evo me
protiv tebe koji stanuješ na Pećini dolinskoj - riječ je
Jahvina - protiv vas koji kažete: 'Tko može na nas
navaliti, tko u naše nastambe prodrijeti?' 14 Al' ja ću
vam platiti prema plodu djela vaših - riječ je Jahvina. -
Oganj ću podmetnuti šumi njegovoj i proždrijet će sve
oko nje!"

22 Ovako govori Jahve: "Siđi u palaču kralja
judejskoga i objavi ondje ovu riječ. 2 Reci: Slušaj
riječ Jahvinu, kralju judejski, koji sjediš na prijestolju
Davidovu, ti i tvoje sluge i tvoj narod koji ulaze na ova
vrata. 3 Ovako govori Jahve: 'Činite pravo i pravicu,
izbavite potlačene iz ruku tlačitelja! Ne činite krivo
strancu, siroti, udovici, ne tlačite ih i ne prolijevajte krvi
nedužne na ovome mjestu. 4 Jer budete li se istinski
vladali po riječi ovoj, na vrata ovog dvora ulazit će
kraljevi što sjede na prijestolju Davidovu, voze se na
kolima i jašu na konjima - oni, njihove sluge i njihov
narod. 5 Ako pak ne poslušate ovih riječi, zaklinjem
se sobom - riječ je Jahvina - da ću taj dvor pretvoriti u
ruševinu!'" 6 Jer ovako govori Jahve o dvoru kralja
judejskoga: "Ti si za me Gilead, vrh libanonski. Ali,
uistinu, pretvorit ću te u pustinju, u grad nenastanjen.
7 Spremit ću protiv tebe zatirače, svakoga s oružjem
njegovim, nek' posijeku izabrane ti cedrove i u vatru
ih pobacaju." 8 Mnoštvo će naroda prolaziti mimo taj
grad i pitat će jedan drugoga: "Zašto je Jahve tako
postupio s ovim velikim gradom?" 9 Odgovorit će im:
"Jer su ostavili Savez Jahve, Boga svoga, klanjali
se drugim bogovima i služili im." 10 Ne oplakujte
mrtvoga, ne jadikujte za njim. Radije plačite za onim
koji odlazi, jer se nikad više neće vratiti ni rodne
grude vidjeti. 11 Jer ovako govori Jahve o Šalumu,
sinu Jošijinu, kralju judejskomu, koji kraljevaše mjesto
oca svoga i morade otići iz ovoga mjesta: "Nikad se
više neće vratiti, 12 nego će umrijeti u mjestu kamo
ga izagnaše, a ovu zemlju nikad više neće vidjeti."
13 Jao onom koji kuću gradi nepravedno i gornje
odaje diže bez prava; koji bližnjega tjera na tlaku i
plaću mu ne isplaćuje; 14 koji kaže: "Sagradit ću sebi
kuću prostranu i prozračne gornje odaje!" koji probija
prozore, oblaže ih cedrovinom crveno obojenom.
15 Jesi li zato kralj što se cedrom razmećeš? Nije
li ti i otac jeo i pio, ali je činio pravo i pravicu i
zato mu bješe dobro. 16 Branio je pravo siromaha i
jadnika, i zato mu bješe dobro. Zar ne znači to mene
poznavati? - riječ je Jahvina. 17 Ali tvoje oči i srce
idu samo za dobitkom, da krv nevinu prolijevaš, da
nasilje činiš i krivdu. 18 Zato ovako govori Jahve o
Jojakimu, sinu Jošijinu, kralju judejskom: "Za njim
neće naricati: 'Jao, brate moj! Jao, sestro moja!' Za
njim neće naricati: 'Jao, gospodaru! Jao, veličanstvo!'
19 Pokopat će ga k'o magarca, izvući ga i baciti
izvan vrata Jeruzalema." 20 "Popni se na Libanon
i viči, po Bašanu nek' se ori glas, s Abarima buči,
jer svi su tvoji prijatelji slomljeni! 21 Lijepo sam te
svjetovao u danima mirnim, al' ti mi reče: 'Neću
slušati!' Tako se vladaš od mladosti: ne slušaš glasa
mojega. 22 Sve će tvoje pastire vjetar popasti, a
ljubavnici će tvoji u izgnanstvo. Tada ćeš se stidjet' i
sramiti zbog sve pakosti svoje. 23 Ti što prebivaš na
Libanonu, ti što se gnijezdiš po cedrovima, kako li
ćeš stenjati kad bolovi te spopadnu, trudovi porodilje.
24 Života mi moga - riječ je Jahvina - kad bi Konija,
sin Jojakimov, kralj judejski, bio pečatnjak na mojoj
desnici, ja bih ga strgao s prsta. 25 Dat ću te u ruke
onima koji ti rade o glavi, u ruke onima pred kojima
dršćeš, u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskog, i
u ruke Kaldejaca. 26 I bacit ću tebe i majku koja te
rodila u drugu zemlju gdje se niste rodili; tamo ćete
umrijeti. 27 Ali u zemlju u koju čeznu da se vrate
neće se vratiti!" 28 TÓa zar je taj čovjek Konija sud
prezren, razbijen? Il' posuda što nikom se ne sviđa?
Zašto bjehu protjerani on i potomstvo, prognani u
zemlju koja im je posve neznana? 29 Zemljo, zemljo,
zemljo, poslušaj riječ Jahvinu. 30 Ovako govori Jahve:
"Upišite za ovoga čovjeka: 'Bez djece. Život mu se
nije posrećio. Nitko od potomstva njegova neće sjesti
na prijesto Davidov ni vladati Judejom.'"

23 "Jao pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce
paše moje" - riječ je Jahvina. 2 Stoga ovako
govori Jahve, Bog Izraelov, protiv pastira koji pasu
narod moj: "Vi ste raspršili ovce moje, rastjerali ih,
niste se brinuli za njih. Zato ću se ja sada pobrinuti

za vas zbog zlodjela vaših - riječ je Jahvina. 3 I sam
ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo
sam ih raspršio i vratiti ih na ispaše njihove: bit će
plodne i množit će se. 4 I podići ću im pastire da
ih pasu te se ničega više neće bojati ni plašiti, niti
će se gubiti" - riječ je Jahvina. 5 "Evo dolaze dani -
riječ je Jahvina - podići ću Davidu izdanak pravedni.
On će vladati kao kralj i biti mudar i činit će pravo
i pravicu u zemlji. 6 U njegove će dane Judeja biti
spašena i Izrael će živjeti spokojno. I evo imena kojim
će ga nazivati: 'Jahve, Pravda naša.' 7 Zato, evo,
dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se više neće
govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede
iz zemlje egipatske', 8 nego: 'Živoga mi Jahve koji
potomstvo doma Izraelova izvede i dovede iz zemlje
sjeverne i iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao,
tako da obitavaju u zemlji svojoj.'" 9 Prorocima. Srce
je u meni skrhano, dršću mi kosti, sličan sam pijancu,
čovjeku kojim vino ovlada, pred licem Jahvinim i
njegovim svetim riječima: 10 "Jer zemlja je puna
preljubnika; zbog tih se ljudi zemlja u crno zavila, a
ispaše u pustinji sagorješe. Njihova je trka zloba,
a moć im je nepravda. 11 Da, i prorok i svećenik
zlikovci su, čak i u Domu svome nađoh im pakost" -
riječ je Jahvina. 12 Stog' će im se puti prometnuti
u tlo klizavo: u mraku će posrtati i padati. Jer ja
ću na njih svaliti nesreću u godine kazne njihove"
- riječ je Jahvina. 13 "I u proroka Samarije vidjeh
mnoge ludosti: prorokuju u Baalovo ime i zavode
narod moj izraelski. 14 Ali u proroka jeruzalemskih
vidjeh strahote: preljub, prijevarne putove, jačaju ruke
zločincima, te se nitko od zločina svojih ne obraća. Svi
su mi oni kao Sodoma, a žitelji kao Gomora!" 15 I zato
Jahve nad Vojskama ovako govori o prorocima: "Evo,
nahranit ću ih pelinom i napojiti vodom zatrovanom,
jer od proroka jeruzalemskih potječe pokvara u svoj
zemlji." 16 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Ne
slušajte riječi proroka: oni vas obmanjuju, objavljuju
viđenja srca svoga, a ne što dolazi iz usta Jahvinih; 17
govore onima što preziru riječ Jahvinu: 'Bit će s vama
mir!' a onima što slijede glas svog srca okorjelog:
'Nikakvo vas zlo neće snaći!'" 18 TÓa tko bijaše
na vijećanju Jahvinu, tko je vidio, tko slušao riječ
njegovu? Tko ju je shvatio te je može objaviti? 19 Gle,
nevrijeme Jahvino: jarost provaljuje, razmahuje se
vihor silan i svaljuje na glave bezbožničke. 20 Jahvin
se gnjev neće stišati, dok on ne izvrši i ne ispuni
naume srca svojega. U dane posljednje jasno ćete to
razumjeti. 21 "Ne poslah ti proroka, a ipak trče! Ne
govorih im, a ipak prorokuju! 22 Jest, da bijahu na
mom vijećanju, moje bi riječi narodu mom obznanili,
i kušali ih svrnuti sa zla puta njihova i od zlodjela
njihovih! 23 TÓa, zar sam ja Bog samo iz blizine - riječ
je Jahvina - zar iz daljine nisam više Bog? 24 Može li
se tko skriti u skrovištima da ga ja ne vidim? - riječ je
Jahvina. Ne ispunjam li ja nebo i zemlju? - riječ je
Jahvina. 25 Čuo sam što govore proroci koji prorokuju
laži u ime moje i tvrde: 'Usnio sam! Usnio sam!'
26 Dokle će među prorocima biti onih koji prorokuju laž
i objavljuju prijevaru srca svojega? 27 Misle da će
svojim snima što ih jedan drugom pripovijedaju postići
da narod moj zaboravi ime moje, kao što već oci
njihovi zaboraviše ime moje uz Baala! 28 Prorok koji
je usnio san neka samo pripovijeda svoj san, a u
koga je riječ moja, neka po istini objavljuje riječ moju!"
"Što je zajedničko slami i žitu? - riječ je Jahvina. 29
Nije li riječ moja poput vatre - riječ je Jahvina - i nije
li slična malju što razbija pećinu? 30 Evo me stoga
protiv proroka - riječ je Jahvina - koji jedan drugome
kradu moje riječi. 31 Evo me protiv proroka - riječ je
Jahvina - koji mlate jezikom i proroštva kuju. 32 Evo
me protiv proroka - riječ je Jahvina - koji prorokuju
izmišljene snove i pripovijedajući ih zavode narod
moj izmišljotinama svojim i lažima. A ja ih nisam
poslao, niti sam im što zapovjedio, niti su narodu
ovome od kakve koristi - riječ je Jahvina. 33 A ako
te ovaj narod, ili prorok, ili svećenik, zapita: 'Što je
breme Jahvino?' odgovori im: 'Vi ste breme Jahvino i
ja vas odbacujem' - riječ je Jahvina. 34 A reče li koji
prorok ili svećenik, ili tko iz naroda: 'Breme Jahvino',
kaznit ću toga čovjeka i dom njegov. 35 Ovako morate
govoriti svaki svome bližnjemu i svaki svome bratu:
'Što je Jahve odgovorio?' ili 'Što je Jahve rekao?' 36
Ali 'Breme Jahvino' da više niste spomenuli, jer je
breme svakome riječ njegova." Jer vi iskrivljujete riječi
Boga živoga, Jahve nad Vojskama, našega Boga!
37 Ovako reci proroku: "Što ti je Jahve odgovorio?"
ili "Što je Jahve rekao?" 38 Ali ako kažete "Breme
Jahvino", ovako govori Jahve: "Zato što se služite
riječju 'Breme Jahvino', premda sam vam poručio
da je ne izgovarate, 39 ja ću visoko podići i odbaciti
od lica svojega vas i vaš grad što ga dadoh vama i
ocima vašim! 40 I svalit ću na vas vječnu sramotu i
vječnu porugu koja se neće zaboraviti."

24 Jahve mi pokaza, i gle: dvije kotarice
smokava stajahu pred Domom Jahvinim,
pošto Nabukodonozor, kralj babilonski, odvede
iz Jeruzalema i izagna u Babilon Jekoniju, sina
Jojakimova, kralja judejskoga, zajedno s knezovima
judejskim, kovačima i bravarima. 2 U jednoj kotarici
bijahu izvrsne smokve, kakve već jesu rane smokve;

a u drugoj bijahu pokvarene smokve, tako rđave da
se ne mogahu jesti. 3 I Jahve me upita: “Jeremija, što
vidiš?” A ja odgovorih: “Smokve! Dobre su vrlo dobre,
a loše su vrlo loše - tako loše da nisu za jelo.” 4 I
dođe mi riječ Jahvina: 5 Ovako govori Jahve, Bog
Izraelov: “Kao na ove dobre smokve, tako ću milostivo
pogledati na sužnje judejske koje sam s ovoga mjesta
prognao u zemlju kaldejsku. 6 I milostivo ću svrnuti
oči na njih i vratiti ih u ovu zemlju. Ponovo ću ih podići
i neću ih više uništiti; opet ću ih posaditi i neću ih
više iščupati. 7 I dat ću im srce da me poznaju da
sam ja Jahve, da budu narod moj, a ja Bog njihov, jer
će se oni svim srcem svojim opet k meni obratiti. 8
Ali kao s lošim smokvama koje su tako loše da nisu
za jelo - da, riječ je Jahvina - tako ću postupiti i sa
Sidkijom, kraljem judejskim, s njegovim knezovima i
sa svim Jeruzalemcima što preostadoše u ovoj zemlji
i s onima što se u Egiptu nastaniše. 9 Učinit ću
da budu na užas svim kraljevstvima zemaljskim, na
sramotu i porugu, na ruglo i kletvu posvuda kamo ih
protjeram. 10 I poslat ću na njih mač, glad i kugu dok
se ne istrijebe sa zemlje koju dadoh njima i ocima
njihovim.”

25 Riječ upućena Jeremiji o svem narodu
judejskom, četvrte godine Jojakima, sina kralja
judejskog - to je prve godine Nabukodonozora,
kralja babilonskog. 2 Prorok 3 Od trinaeste godine
Jošije, sina Amonova, kralja judejskoga, sve do dana
današnjeg, ove dvadeset i tri godine, dolazila mi je
riječ Jahvina i ja sam vam jednako govorio, ali me
niste slušali. 4 I Jahve je svejednako slao k vama
sve sluge svoje, proroke, ali vi niste slušali i niste
prignuli uši svoje da čujete. 5 I govorahu vam: “Vratite
se svaki sa zla puta svojega i od zlih djela svojih
i ostanite u zemlji koju Jahve dade vama i ocima
vašim za sva vremena; 6 i ne idite za tuđim bogovima
da im služite i da im se klanjate; i ne gnjevite me
djelima ruku svojih, pa vam neću ništa nažao učiniti.
7 Ali me niste poslušali - riječ je Jahvina - nego me
razgnjeviste djelima ruku svojih, na svoju nesreću!” 8
Zato ovako govori Jahve nad Vojskama: “Jer niste
poslušali mojih riječi, 9 evo, ja ću poslati i podignuti
sve narode sa sjevera - riječ je Jahvina - i slugu
svoga Nabukodonozora, kralja babilonskoga, i dovest
ću ih na ovu zemlju i na njene stanovnike i na sve
okolne narode; izručit ću ih kletom uništenju i učinit
ću ih užasom i ruglom, vječnim razvalinama. 10 I
ugušit ću među njima svaki glas radosti i veselja,
klicanje zaručnika i zaručnice i klopot žrvnja i svjetlost
svjetiljke. 11 Sva će se zemlja pretvoriti u pustoš
i pustinju i svi će narodi služiti kralju babilonskom
sedamdeset godina. 12 Ali kad se navrši sedamdeset
godina, kaznit ću kralja babilonskog i narod onaj - riječ
je Jahvina - za bezakonje njihovo i zemlju kaldejsku i
pretvorit ću ih u vječne razvaline. 13 Dovest ću na
tu zemlju sve što sam protiv nje rekao - sve je to
napisano u ovoj knjizi, što prorokova Jeremija za
sve narode.” 14 “I oni će služiti mnogim narodima i
velikim kraljevima i platit ću im po njihovim činima i
po djelima ruku njihovih.” 15 Ovako mi reče Jahve,
Bog Izraelov: “Uzmi ovaj pehar vina iz moje ruke i
napoji njime sve narode kojima ću te poslati. 16 Neka
piju dok ne zateturaju i dok se ne izbezume zbog
mača što ću ga među njih poslati.” 17 I uzeh pehar
iz ruke Jahvine i napojih njime sve narode kojima
me Jahve bijaše poslao: 18 Jeruzalem i gradove
judejske s njihovim kraljevima i knezovima, neka
budu razvalina, pustoš, ruglo i prokletstvo, kao što su
i danas; 19 faraona, kralja egipatskoga, s njegovim
slugama i knezovima i narodom njegovim 20 i svu
onu mješavinu naroda: sve kraljeve zemlje Usa, sve
kraljeve zemlje filistejske, Aškelon, Gazu, Ekron i
ono što ostade od Ašdoda; 21 Edom, Moab i sinove
Amonove; 22 sve kraljeve Tira, sve kraljeve Sidona,
kraljeve otoka onkraj mora; 23 Dedan, Temu, Buz i sve
one ostriženih zalizaka, 24 sve kraljeve Arabije, sve
kraljeve mješavine naroda koji obitavaju u pustinji; 25
sve kraljeve Zimrija, sve kraljeve Elama i sve kraljeve
Medije; 26 sve kraljeve Sjevera, blize i daleke, jednog
za drugim, i sva kraljevstva na licu zemlje. A kralj
Šešak pit će poslije njih. 27 I reci im: “Ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Pijte! Opijte se!
Bljujte! Padnite da se više ne dignete od mača koji
ću pustiti među vas.' 28 Ako ne bi htjeli uzeti pehar
iz tvoje ruke da piju, reci im: 'Ovako govori Jahve
nad Vojskama: Morate piti! 29 Jer, evo, ja sam počeo
kažnjavati grad koji se zove mojim imenom. A vi zar
da prođete bez kazne? Ne, nećete ostati nekažnjeni,
jer ću sam dozvati mač da udari na sve stanovnike
zemlje' - riječ je Jahve nad Vojskama. 30 Ti im,
dakle, prorokuj sve riječi ove i reci im: 'Jahve reče sa
visine, iz svetoga stana grmi glasom, riče iza glasa
protiv pašnjaka svoga, podvikuje kao oni što grožđe
gaze. Do svih stanovnika zemlje 31 dopire bojni klik
- do nakraj svijeta - jer Jahve se parbi s narodima,
izlazi na sud sa svakim tijelom, bezbožnike će maču
izručiti - riječ je Jahvina. 32 Ovako govori Jahve
nad Vojskama: Evo, nesreća već zahvaća narod za
narodom; nevrijeme strašno već se prolama s krajeva
zemlje.'” 33 U onaj dan bit će pobijenih Jahvinih s
jednoga kraja svijeta do drugoga. Za njima nitko neće

naricati, niti će ih tko pokupiti i sahraniti; ostat će kao
gnoj po zemlji. 34 Kukajte, pastiri, i vičite, valjajte se
po prašini, vodiči stada, jer vam se ispuniše dani za
klanje, popadat ćete ko ovnovi izabrani. 35 Više nema
utočišta pastirima, niti spasa vodičima stada. 36 Čuj,
kako vapiju pastiri, kako kukaju vodiči stada, jer Jahve
pustoši pašnjak njihov, 37 mirna su pasišta poharana
od jarosna gnjeva Jahvina. 38 Lav ostavlja guštaru jer
će zemlja njihova opustjeti od mača pustošničkog, od
jarosnog gnjeva Jahvina.

26 U početku kraljevanja Jojakima, sina Jošijina,
kralja Judina, dođe mi riječ Jahvina. 2 Ovako
govori Jahve: "Stani u predvorju Doma Jahvina i
svim gradovima judejskim koji dolaze da se poklone
u Domu Jahvinu naviještaj sve riječi koje sam ti
zapovjedio da im kažeš. I ne izostavi ni jedne jedine.
3 Možda će poslušati i vratiti se svaki sa zla puta
svoga, pa ću se pokajati za zlo koje naumih učiniti
zbog zlodjela njihovih. 4 Reci im: 'Ovako govori Jahve:
Ako me ne poslušate da hodite po Zakonu što ga
stavih pred vas, 5 slušajući riječi slugu mojih proroka
koje vam neumorno šaljem, premda ih do sada niste
slušali, 6 postupit ću s ovim Domom kao sa Šilom i
učinit ću da ovaj grad bude prokletstvo za sve narode
na zemlji.'" 7 I svećenici i proroci i sav narod slušahu
Jeremiju kako naviješta te riječi u Domu Jahvinu. 8
A kad Jeremija izreče sve ono što mu je Gospod
zapovjedio da naviješta svemu narodu, zgrabiše ga
svećenici i proroci govoreći: "Platit ćeš glavom! 9
Zašto si u ime Jahvino prorokovao: 'Postupit ću s ovim
Domom kao sa Šilom i ovaj će grad biti opustošen te
nitko više u njemu neće stanovati?'" I sav se narod
skupi na Jeremiju u Domu Jahvinu. 10 Čuvši to,
starješine judejske dođoše iz kraljevskog dvora u Dom
Jahvin i sjedoše pred Nova vrata Doma Jahvina. 11
Tada svećenici i proroci rekoše starješinama i svemu
narodu: "Ovaj je čovjek zaslužio smrt jer je prorokovao
protiv ovoga grada, kao što ste čuli na svoje uši."
12 Tada Jeremija reče starješinama i svemu narodu:
"Jahve me posla da prorokujem protiv ovoga Doma i
ovoga grada sve ono što ste čuli. 13 Popravite, dakle,
putove svoje i djela svoja i slušajte glas Jahve, Boga
svoga: i pokajat će se za zlo kojim vam se zaprijetio.
14 Ja sam, evo, u vašim rukama. Učinite sa mnom
što vam se čini dobro i pravo. 15 Ali dobro znajte:
ako me pogubite, krv nedužnu navalit ćete na sebe,
na ovaj grad i na njegove stanovnike. Jer, zaista,
Jahve me posla k vama da u vaše uši govorim sve
ove riječi." 16 Tada rekoše starješine i sav narod
svećenicima i prorocima: "Ovaj čovjek nipošto ne
zaslužuje smrt, jer nam je govorio u ime Jahve, Boga
našega." 17 Nato ustadoše i neki od najuglednijih u
zemlji te rekoše svemu mnoštvu naroda što se ondje
okupilo: 18 "Mihej Morešećanin prorokovaše u dane
Ezekije, kralja judejskog, i govoraše svemu narodu
judejskom: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Sion
će biti polje preorano, Jeruzalem ruševina, a Goru
Doma ovog šuma će prekriti.' 19 Je li ga zato pogubio
Ezekija, kralj judejski, i sva Judeja? Nisu li se pobojali
Jahve i nastojali da Jahvu umilostive, te se Jahve
pokaja za zlo kojim im se bijaše zaprijetio? A mi,
zar da na duše svoje navalimo tako velik zločin?" 20
Bijaše ondje još neki koji prorokovaše u ime Jahvino,
Urija, sin Šemajin, rodom iz Kirjat Jearima. I on
prorokovaše protiv ovoga grada i zemlje ove kao i
Jeremija. 21 A kad je kralj Jojakim sa svim ratnicima i
zapovjednicima čuo te riječi, tražio je da ga smakne.
Čuvši to, Urija se prestraši i pobježe u Egipat. 22 Ali
kralj Jojakim posla u Egipat Elnatana, sina Akborova,
s nekoliko ljudi; 23 dovedoše oni Uriju iz Egipta i
odvedoše ga kralju Jojakimu, koji ga mačem pogubi,
a truplo njegovo baci na groblje prostoga puka. 24
Ali Ahikam, sin Šafanov, zaštiti Jeremiju te ga ne
predaše u ruke narodu da ga pogube.

27 U početku kraljevanja Sidkije, sina Jošije, kralja
judejskoga, uputi Jahve Jeremiji ovu riječ. 2
Ovako mi reče Jahve: "Načini sebi užad i jaram i stavi
ga sebi na vrat. 3 Zatim poruči kralju edomskom,
kralju moapskom, kralju amonskom, kralju tirskom i
kralju sidonskom, po njihovim izaslanicima koji su
došli u Jeruzalem kralju judejskom Sidkiji. 4 Naredi im
da poruče svojim gospodarima: 'Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov! Ovako poručite svojim
gospodarima: 5 Ja sam snagom svojom svesilnom
i rukom ispruženom stvorio zemlju, ljude i životinje
na zemlji. I ja to dajem kome hoću. 6 Sada, dakle,
sve te zemlje dajem u ruke Nabukodonozoru, kralju
babilonskom, sluzi svojemu; dajem mu i poljsko
zvijerje da mu služi. 7 I svi će narodi služiti njemu i
njegovu sinu, i sinu njegova sina, dok i njegovoj zemlji
ne kucne čas te i njega ne upokore moćni narodi
i veliki kraljevi. 8 Ako koji narod, ili kraljevstvo, ne
htjedne služiti Nabukodonozora, kralja babilonskoga,
ne hoteć' se upregnuti u jaram kralja babilonskog,
taj ću narod kazniti mačem, glađu i kugom - riječ je
Jahvina - dok ga sasvim ne zatrem rukom njegovom.
9 Ne slušajte, dakle, svojih proroka, gatalaca, sanjara,
zvjezdara svojih i čarobnjaka koji vam govore: 'Ne,
vi nećete služiti kralju babilonskom!' 10 Jer vam oni
lažprorokuju samo da vas udalje iz vaše zemlje,

da vas otjeram pa da propadnete. 11 Ali narod koji
se upregne u jaram kralja babilonskoga da mu služi
ostavit ću na miru u zemlji njegovoj - riječ je Jahvina
- da je obrađuje i u njoj živi.'" 12 Sve sam to rekao
Sidkiji, kralju judejskom, govoreći: "Upregnite se u
jaram kralja babilonskoga i pokorite se njemu i narodu
njegovu da ostanete živi. 13 Zašto da poginete,
ti i narod tvoj, od mača, gladi i kuge, kao što se
Jahve zaprijetio narodu koji se ne podvrgne kralju
babilonskom? 14 Ne slušajte, dakle, riječi onih proroka
koji vam govore: 'Vi nećete služiti kralju babilonskom.'
Oni vam laž prorokuju. 15 'Jer nisam ih ja poslao
da vam prorokuju - riječ je Jahvina - nego vam oni
laž prorokuju u moje ime, da vas otjeram iz vaše
zemlje, pa da propadnete - vi i proroci koji vam
prorokuju.'" 16 I svećenicima i svemu ovom narodu
rekao sam: "Ovako govori Jahve: 'Ne slušajte riječi
svojih proroka koji vam ovako prorokuju: Evo, posuđe
Doma Jahvina bit će uskoro vraćeno iz Babilona.'
Oni vam laži prorokuju. 17 Ne slušajte ih! Pokorite
se kralju babilonskom da ostanete živi! Zašto da
ovaj grad postane ruševina? 18 Ako su oni zaista
proroci, te ako je u njima riječ Jahvina, neka mole
Jahvu nad Vojskama da i posuđe što još ostade
u Domu Jahvinu i u dvoru kraljeva judejskih i u
Jeruzalemu ne dospije u Babilon! 19 Jer ovako govori
Jahve o stupovima, moru, podnožjima i o preostalom
posuđu što još ostade u ovome gradu - 20 što još
Nabukodonozor, kralj babilonski, ne uze sa sobom
onda kad odvede u izgnanstvo iz Jeruzalema u
Babilon Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, i
sve odličnike judejske i jeruzalemske. 21 Da, ovako
govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov, o posuđu
koje preostade u Domu Jahvinu, u dvoru kralja
judejskog, i u Jeruzalemu: 22 'U Babilon će ih odnijeti
i ondje će ostati sve do dana kad ja odem po njih -
riječ je Jahvina. I ja ću sve to donijeti i postaviti na
ovo mjesto!'"

28 Iste godine, u početku kraljevanja Sidkije, kralja
judejskoga, četvrte godine, petog mjeseca,
Hananija, sin Azurov, prorok rodom iz Gibeona, reče
mi u Domu Jahvinu pred svim svećenicima i svim
narodom: 2 "Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: 'Skršit ću jaram kralja babilonskoga. 3 Do
dvije godine vratit ću na ovo mjesto sve posuđe Doma
Jahvina koje je Nabukodonozor, kralj babilonski,
odavde uzeo i odnio u Babilon. 4 A tako i Jekoniju,
sina Jojakimova, kralja judejskoga, i sve izgnanike
judejske, koji dospješe u Babilon, također ću vratiti
na ovo mjesto - riječ je Jahvina - jer ću skršiti
jaram kralja babilonskoga.'" 5 Tada prorok Jeremija
odgovori proroku Hananiji pred svećenicima i pred
svim narodom koji bijahu u Domu Jahvinu. 6 Reče
prorok Jeremija: "Amen! Učinio Jahve tako! Ispunio
Jahve riječi koje si prorokovao i vratio ovamo sve
posuđe iz Doma Jahvina i sve izgnanike iz Babilona.
7 Ali čujder i ovu riječ koju ću kazati na tvoje uši
i na uši svega naroda. 8 Proroci koji su bili prije
mene i tebe, odiskona prorokovahu mnogim moćnim
zemljama i velikim kraljevstvima rat, glad, kugu. 9 Ali
o proroku koji proriče mir možeš istom kad se ispuni
njegova proročka riječ znati da ga je zaista Jahve
poslao." 10 Tada prorok Hananija skide jaram s vrata
proroka Jeremije i skrši ga. 11 I reče Hananija pred
svim narodom: "Ovako govori Jahve: 'Evo, ovako ću
- za dvije godine - skršiti jaram Nabukodonozora,
kralja babilonskoga, s vrata svih naroda!'" Tada prorok
Jeremija ode svojim putem. 12 A kad prorok Hananija
skrši jaram s vrata proroka Jeremije, dođe riječ
Jahvina Jeremiji: 13 "Idi i ovako reci Hananiji: 'Ovako
govori Jahve: Ti si skršio drveni jaram, ali ću ja
mjesto njega načiniti željezni.' 14 Jer ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Željezni ću jaram
staviti oko vrata svih ovih naroda da ih podvrgnem
Nabukodonozoru, kralju babilonskom, i služit će mu,
jer ja sam njemu podložio čak i poljsku zvjerad!'" 15 I
prorok Jeremija reče proroku Hananiji: "Čuj me dobro,
Hananija! Tebe nije poslao Jahve, a ti si u narodu
pobudio varave nade. 16 Zato ovako govori Jahve:
'Gle, brišem te s lica zemlje! Umrijet ćeš još ove
godine, jer si propovijedao pobunu protiv Jahve!'" 17 I
umrije prorok Hananija te godine u sedmom mjesecu.

29 Evo, ovo su riječi poslanice koju prorok Jeremija
iz Jeruzalema posla Ostatku izgnanstva -
starješinama, svećenicima i prorocima i svemu
preostalom narodu što ga Nabukodonozor iz
Jeruzalema bijaše odveo u Babilon, 2 pošto kralj
Jekonija i kraljica-majka, dvorjanici, odličnici judejski
i jeruzalemski, kovači i bravari ostaviše Jeruzalem.
3 Poslanica je poslana po Elasi, sinu Šafanovu, i
Gemarji, sinu Hilkijinu, koje Sidkija, kralj judejski,
posla u Babilon Nabukodonozoru, kralju babilonskom.
Evo sadržaja: 4 "Ovako govori Jahve nad Vojskama,
kralj Izraelov: 'Svima izgnanicima koje odvedoh iz
Jeruzalema u Babilon! 5 Gradite kuće i nastanite
se, sadite vrtove i uživajte urod njihov! 6 Ženite se i
rađajte sinove i kćeri! Ženite svoje sinove i udajite
svoje kćeri da i oni rađaju sinove i kćeri! Množite se da
se ne smanjite! 7 Lštite mir zemlji u koju vas izagnah,
molite se za nju Jahvi, jer na njezinu miru počiva i

vaš mir!' 8 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: 'Ne dajte da vas obmanjuju vaši proroci
koji su među vama, vaši gataoci! Ne povodite se za
snovima koje oni sanjaju! 9 Jer oni vam laž prorokuju
u moje ime, a ja ih nisam poslao' - riječ je Jahvina."
10 Jer ovako govori Jahve: 'Istom kad se Babilonu
ispuni onih sedamdeset godina, ja ću vas pohoditi
te vam ispuniti dobro obećanje da ću vas vratiti na
ovo mjesto. 11 Jer ja znam svoje naume koje s vama
namjeravam - riječ je Jahvina - naume mira, a ne
nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu. 12 Tada
ćete me zazivati, dolaziti k meni, moliti mi se i ja
ću vas uslišati. 13 Tražit ćete me i naći me jer ćete
me tražiti svim srcem svojim. 14 I pustit ću da me
nađete - riječ je Jahvina. Izmijenit ću udes vaš i
sabrati vas iz svih naroda i sa svih mjesta kamo vas
odagnah - riječ je Jahvina. I vratit ću vas na mjesto
odakle vas u izagnanstvo odvedoh. 15 Istina, vi velite:
'Jahve nam podiže proroke u Babilonu.' 16 Ovako
govori Jahve kralju koji sjedi na prijestolju Davidovu, i
svemu narodu koji živi u ovome gradu - braći vašoj
što ne moradoše s vama u izgnanstvo. 17 Ovako
govori Jahve nad Vojskama: "Evo šaljem na njih
mač, glad i kugu; učinit ću da budu kao pokvarene
smokve, tako loše da nisu za jelo. 18 I gonit ću ih
mačem, glađu i kugom i učinit ću ih užasom svim
kraljevstvima zemaljskim, prokletstvom, strahotom,
ruglom i sramotom svim narodima kamo ih otjeram.
19 Jer ne poslušaše riječi mojih - riječ je Jahvina -
premda sam im svejednako slao sluge svoje proroke,
ali ih oni ne poslušaše - riječ je Jahvina. 20 Ali
vi, izgnanici, koje poslah iz Jeruzalema u Babilon,
poslušajte svi riječ Jahvinu!" 21 Ovako govori Jahve
nad Vojskama, kralj Izraelov, o Ahabu, sinu Kolajinu, i
o Sidkiji, sinu Maasejinu, koji vam laž prorokuje u moje
ime: "Evo, predajem ih u ruke Nabukodonozora, kralja
babilonskoga, da ih pogubi vama na oči. 22 I njima
će se kao kletvom proklinjati svi izgnanici koji su u
Babilonu: 'Neka Jahve učini s tobom kao sa Sidkijom
i Ahabom koje kralj babilonski ispeče na vatri 23 jer u
Izraelu počiniše sramotu čineći preljub sa ženama
svojih bližnjih i govoreći u moje ime lažne riječi koje
im ja nisam zapovjedio. Ja to znam, i svjedok sam
tome' - riječ je Jahvina!" 24 A Šemaji ćeš Nehelamcu
poručiti: 25 "Ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: Ti si u svoje ime poslao pisma svemu
narodu koji je u Jeruzalemu, i svećeniku Sefaniji, sinu
Maasejinu, i svim ostalim svećenicima: 26 'Jahve
te postavi svećenikom namjesto svećenika Jojade
da paziš u Domu Jahvinu na svakog luđaka koji se
gradi prorokom i da ga baciš u klade, sa željezom
oko vrata. 27 Zašto, dakle, nisi spriječio Jeremiju iz
Anatota, koji se među vama gradi prorokom? 28 TÓa
on nam je poslao poruku u Babilon: Dugo će još
trajati: Gradite kuće i nastanite se! Sadite vrtove i
uživajte urod njihov!'" 29 Svećenik Sefanija pročita
pismo proroku Jeremiji. 30 Tada dođe riječ Jahvina
Jeremiji: 31 "Pošalji svim izgnanicima ovu vijest:
'Ovako govori Jahve o Šemaji Nehelamcu: Jer vam
Šemaja prorokuje te vam budi varave nade, premda
ga ja nisam poslao, 32 ovako govori Jahve: Kaznit
ću Šemaju Nehelamca, njega i potomstvo njegovo:
nitko mu neće preostati usred ovoga naroda da doživi
sreću koju spremam narodu svojemu - riječ je Jahvina
- jer je propovijedao pobunu protiv Jahve.'"

30 Riječ koju Jahve upravi Jeremiji: 2 Ovako govori
Jahve, Bog Izraelov: "Upiši u knjigu sve ove
riječi koje ti govorim. 3 Jer evo dolaze dani - riječ je
Jahvina - i promijenit ću udes naroda svoga Izraela i
Judeje" - govori Jahve - "i vratit ću ih u zemlju koju u
baštinu dadoh ocima njihovim." 4 Evo riječi što ih
Jahve reče o Izraelu i o Judeji: 5 Ovako govori Jahve:
"Čujem krik užasa: strava je to, a ne mir. 6 Hajde,
propitajte se i pogledajte: je li ikad muškarac rodio? A
svi se muškarci za bedra hvataju kao porodilje! Zašto
su sva lica izobličena i problijedjela? 7 Jao, jer velik
je dan ovaj, slična mu nÓe bÄi! Vrijeme je nevolje
za Jakova, al' će se izbaviti iz nje. 8 Onoga dana
- riječ je Jahve nad Vojskama - slomit ću jaram na
njihovu vratu i lance ću njihove raskinuti. Više neće
služiti tuđinu, 9 već će služiti Jahvi, Bogu svojemu,
i Davidu, kralju svome, koga ću im podići. 10 Ne
boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina - ne
plaši se, Izraele! Jer evo, spasit ću te izdaleka i
potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov će se
opet smiriti, spokojno će živjeti i nitko ga neće plašiti -
riječ je Jahvina - 11 jer ja sam s tobom da te izbavim.
Zatrt ću narode među koje te prognah, a tebe neću
sasvim uništiti; al' ću te kazniti po pravici, ne smijem
te pustit' nekažnjena." 12 Uistinu, ovako govori Jahve:
"Neiscjeljiva je rana tvoja, neprebolan polom tvoj.
13 Nema lijeka rani tvojoj i nikako da zaraste. 14
Zaboraviše te svi ljubavnici, više za te i ne pitaju! Jer
po tebi ja udarih k'o što udara neprijatelj, kaznom
krutom za bezakonje i za mnoge grijehe tvoje. 15
Zašto kukaš zbog rane svoje? Zar je neizlječiva tvoja
bol? Zbog mnoštva bezakonja i grijeha silnih tvojih to
ti učinih. 16 Al' i oni što te žderu bit će prožderani,
u ropstvo će svi dušmani tvoji; pljačkaši tvoji bit će
opljačkani, i koji te plijeniše bit će oplijenjeni. 17 [17b]
Zvahu te 'Protjeranom' i 'Sionkom za koju nitko ne

pita'. [17a] Al' ja ću te iscijeliti, rane ti zaliječiti" - riječ
je Jahvina. 18 Ovako govori Jahve: "Evo, izmijenit ću
udes šatora Jakovljevih, smilovat ću se na stanove
njegove: na razvalinama njegovim bit će opet grad
sazidan, i dvori će stajati na starome mjestu. 19 Iz
njih će se čuti hvalospjev, i glasovi radosni. Umnožit
ću ih i više im se neće smanjiti broj, ugled ću im dati i
više ih neće prezirati. 20 Sinovi njihovi bit će mi kao
nekoć, zajednica njina preda mnom će čvrsto stajati,
a kaznit ću sve njihove ugnjetače. 21 Glavar njihov iz
njih će niknuti, vladar njihov isred njih će izaći. Pustit
ću ga k sebi da mi se približi - jer tko da se usudi
sam preda me!" - riječ je Jahvina. 22 "I vi ćete biti
moj narod, a ja vaš Bog. 23 Gle, nevrijeme Jahvino,
jarost provaljuje, razmahuje se vihor silan, i svaljuje
na glave bezbožničke. 24 Jahvin se gnjev neće stišati
dok on ne izvrši i ne ispuni naume srca svojega. U
dane posljednje jasno ćete to razumjeti.

31 "U ono vrijeme - riječ je Jahvina - bit ću Bog
svim plemenima Izraelovim i oni će biti narod
moj." 2 Ovako govori Jahve: "Nađe milost u pustinji
narod koji uteče maču: Izrael ide u svoje prebivalište.
3 Iz daljine mu se Jahve ukaza: Ljubavlju vječnom
ljubim te, zato ti sačuvah milost. 4 Opet ću te sazdati,
i bit ćeš sazdana, djevice Izraelova. Opet ćeš se resit'
bubnjićima, u veselo kolo hvatati. 5 Opet ćeš saditi
vinograde na brdima Samarije: koji nasade posade,
oni će i trgati. 6 Jer dolazi dan te će stražari vikati na
brdu efrajimskom: 'Na noge! Na Sion se popnimo, k
Jahvi, Bogu svojemu!'" 7 Jer ovako govori Jahve:
"Kličite od radosti Jakovu, pozdravite burno prvaka
naroda! Neka se ori vaš glas! Objavite slavopojkom:
Jahve spasi narod svoj, Ostatak Izraelov! 8 Evo, ja
ih vodim iz zemlje sjeverne, skupljam ih s krajeva
zemlje: s njima su slijepi i hromi, trudnice i rodilje:
vraća se velika zajednica. 9 Evo, u suzama pođoše,
utješene sad ih vraćam! Vodit ću ih kraj potočnih voda,
putem ravnim kojim neće posrnuti, jer ja sam otac
Izraelu, Efrajim je moj prvenac." 10 Čujte, o narodi,
riječ Jahvinu, objavite je širom dalekih otoka: "Onaj
što raspršio Izraela, opet ga sabire i čuva ga k'o pastir
stado svoje!" 11 Jer Jahve oslobodi Jakova, izbavi ga
iz ruku jačeg od njega. 12 I oni će, radosno kličući, na
vis sionski da se naužiju dobara Jahvinih: žita, ulja,
mladog vina, jagnjadi i teladi, duša će im biti kao vrt
navodnjen, nikad više neće ginuti. 13 Djevojke će se
veselit' u kolu, mlado i staro zajedno, jer ću im tugu u
radost pretvoriti, utješit ću ih i razveselit' nakon žalosti.
14 Pretilinom ću im okrijepiti svećenstvo i narod svoj
nasititi dobrima" - riječ je Jahvina. 15 Ovako govori
Jahve: "Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač:
Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za
djecom, jer njih više nema." 16 Ovako govori Jahve:
"Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje
biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske.
17 Ima nade za tvoje potomstvo - riječ je Jahvina -
sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj. 18 Dobro čujem
Efrajimov jecaj: 'Ti me pokara, i ja se popravih kao
june još neukroćeno. Obrati me, da se obratim, jer ti
si, Jahve, Bog moj. 19 Odvratih se od tebe, ali se
pokajah, uvijek, i sad se u slabine tučem. Stidim se i
crvenim, jer nosim sramotu mladosti svoje!'" 20 "Zar
mi je Efrajim sin toliko drag, dijete najmilije? Jer koliko
god mu prijetim, bez prestanka živo na njega mislim i
srce mi dršće za njega od nježne samilosti" - riječ
je Jahvina. 21 "Postavi putokaze, podigni stupove!
Sjeti se ceste, puta kojim si prošla. I vrati se, djevice
Izraelova, vrati se u gradove svoje! 22 Dokle ćeš još
oklijevati, kćeri odmetnice? Jer Jahve stvori nešto
novo na zemlji: Žena će okružiti Muža." 23 Ovako
govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "U zemlji
Judinoj, kad promijenim njezinu sudbinu, u njezinim
će se gradovima ovako govoriti: 'Blagoslovio te Jahve,
prebivalište Pravednosti, Goro sveta!'" 24 "I u njoj će
se opet nastaniti Judeja sa svim svojim gradovima,
ratari i oni što idu za stadima, 25 jer ja ću okrijepiti
dušu iscrpljenu, obilno nahraniti dušu klonulu. 26
Kao ono: 'Čim se probudih, pogledah: sladak li bijaše
sanak moj!'" 27 "Evo dolaze dani - riječ je Jahvina -
kad ću u domu Izraelovu i u domu Judinu posijati
sjeme čovječje i sjeme životinjsko. 28 I kao što sam
nekoć bdio da ih iščupam, razvalim, istrijebim, zatrem
i nesreću na njih svalim, tako ću sada brižno bdjeti da
ih podignem i posadim. 29 U one dane neće se više
govoriti: 'Oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima zubi
trnu.' 30 Nego će svatko umrijeti zbog vlastite krivice.
I onomu koji bude jeo kiselo grožđe zubi će trnuti." 31
"Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću s domom
Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez.
32 Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim
u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje
egipatske, Savez što ga oni razvrgoše premda sam
ja gospodar njihov - riječ je Jahvina. 33 Nego, ovo je
Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije
onih dana - riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u
dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog
njihov, a oni narod moj. 34 I neće više učiti drug druga
ni brat brata govoreći: 'Spoznajte Jahvu!' nego će me
svi poznavati, i malo i veliko - riječ je Jahvina - jer
ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih
neću više spominjati." 35 Ovako govori Jahve, koji

daje da sunce sjaje danju, a mjesec i zvijezde da
svijetle noću, koji burka more da mu valovi buče -
ime mu je Jahve nad Vojskama: 36 "Ako se ikad ti
zakoni poremete preda mnom - riječ je Jahvina -
onda će i potomstvo Izraelovo prestati da bude narod
pred licem mojim zauvijek! 37 Ako se mogu izmjeriti
nebesa gore, i dolje istražiti temelji zemlje, onda ću
i ja odbaciti potomstvo Izraelovo zbog svega što
počiniše" - riječ je Jahvina. 38 "Evo dolaze dani - riječ
je Jahvina - kada će grad Jahvin biti opet sazidan, od
Kule Hananelove do Vrata ugaonih. 39 I još će se
dalje protegnuti mjerničko uže, pravo do brežuljka
Gareba, a onda okrenuti prema Goi. 40 I sva dolina
trupla i pepela, i sva polja do potoka Kidrona, do ugla
Konjskih vrata na istoku, bit će svetinja Jahvina. I
neće više biti razaranja ni prokletstva."

32 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji desete godine
Sidkije, kralja judejskoga, to jest osamnaeste
godine Nabukodonozorove. 2 U to vrijeme vojska
kralja babilonskoga opsjedaše Jeruzalem, a prorok
Jeremija bijaše zatvoren u tamničkom dvorištu u
dvoru judejskoga kralja. 3 Sidkija, kralj judejski,
bijaše ga ondje zatvorio, prigovoriv mu: "Zašto si
prorokovao: 'Ovako govori Jahve: Gle, grad ću ovaj
predati u ruke kralju babilonskom da ga osvoji; 4
a Sidkija, kralj judejski, neće umaći sili kaldejskoj,
nego će biti predan u ruke kralja babilonskoga - usta
u usta s njim će govoriti, oči u oči njega vidjeti. 5
Sidkiju će odvesti u Babilon i ondje će ostati dok
ga ne pohodim - riječ je Jahvina! I ako se budete
borili protiv Kaldejaca, nećete uspjeti!'" 6 Tada reče
Jeremija: "Dođe mi riječ Jahvina: 7 'Uskoro će doći k
tebi Hanamel, sin tvoga strica Šaluma, da ti kaže:
Kupi njivu moju u Anatotu; ti imaš rodbinsko pravo da
je kupiš!' 8 Kako je Jahve navijestio, k meni dođe moj
stričević Hanamel u tamničko dvorište i reče mi: 'De
kupi moju njivu u Anatotu, jer ti imaš pravo na posjed
i rodbinsko pravo da je kupiš! Kupi je!' I tada spoznah
da to bijaše riječ Jahvina. 9 Kupih, dakle, tu njivu
od stričevića Hanamela iz Anatota te mu izmjerih
u novcu sedamnaest šekela srebra. 10 Napišem
ugovor, udarim pečat, pozovem svjedoke i izmjerim
novac na tezulji. 11 Zatim uzmem kupovni ugovor,
zapečaćen prema propisu i uredbama, 12 predam
kupovni ugovor Baruhu, sinu Mahsejeva sina Nerije.
Nazočni su bili: moj stričević Hanamel, svjedoci što su
potpisali kupovni ugovor i svi Judejci koji su se našli u
tamničkom dvorištu. 13 Tada pred njima zapovjedim
Baruhu: 14 'Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: Uzmi ove isprave, ovaj kupovni ugovor,
zapečaćeni i otvoreni, i stavi ih u glinenu posudu
da se zadugo sačuvaju. 15 Jer ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: Još će se u ovoj zemlji
kupovati i kuće, i njive, i vinogradi!'" 16 Pošto kupovni
ugovor predadoh Nerijinu sinu Baruhu, pomolih se
Jahvi: 17 "O, Jahve, Gospode! Ti stvori nebo i zemlju
snagom velikom, rukom uzdignutom! Ništa tebi nije
nemoguće! 18 Tisućama iskazuješ milost, a krivnju
otaca osvećuješ na djeci, potomcima njihovim. Bože
veliki i moćni, kome je ime Jahve nad Vojskama! 19
Velik si u svojim naumima, silan u svojim djelima!
Oči tvoje bde nad svim putovima ljudskim da naplatiš
svakome prema putu njegovu i prema plodu djela
njegovih! 20 Ti koji si činio znamenja i čudesa u zemlji
egipatskoj i u Izraelu, i među svim ljudima sve do
danas, 21 ti si izveo svoj narod izraelski iz zemlje
egipatske znamenjima i čudesima, rukom moćnom i
mišicom podignutom, strahotama velikim. 22 Zatim im
dade svu ovu zemlju koju si zakletvom obećao ocima
njihovim, zemlju u kojoj teče med i mlijeko. 23 I oni je
zaposjedoše; ali nisu slušali glasa tvojega niti su hodili
putem Zakona tvojega. Ništa ne učiniše od onog što
im ti naredi; zato si dozvao na njih sve ove nevolje. 24
Gle, nasipi se već primakoše gradu, i bit će osvojen, i
grad će pasti u ruke Kaldejcima koji na nj navaljuju
mačem, glađu i kugom. Čime si prijetio, evo dolazi. I
sam vidiš. 25 A ti mi, Jahve Gospode moj, reče: 'Kupi
novcem njivu i pozovi svjedoke', a grad je već predan
u ruke Kaldejcima!" 26 Tada mi dođe riječ Jahvina: 27
"Gle, ja sam Jahve, Bog svakoga tijela! Meni ništa nije
nemoguće! 28 Zato - veli Jahve - grad ovaj predajem
u ruke Kaldejaca i u ruke kralja babilonskoga, koji
će ga zauzeti. 29 Ući će u nj Kaldejci koji se bore
protiv ovoga grada, ognjem će ga uništiti i spaliti ga
zajedno s kućama kojima su na krovovima Baalu
palili tamjan i lijevali ljevanice tuđim bogovima, mene
gnjeveći. 30 Jer sinovi Izraelovi i sinovi Judini od
mladosti čine samo zlo pred mojim očima. Doista,
sinovi Izraelovi bez prestanka me gnjeve djelima
ruku svojih - riječ je Jahvina. 31 Grad ovaj, doista,
samo mi je na gnjev i srdžbu otkako je sagrađen
pa do dana današnjega te ga moram ukloniti ispred
lica svojega 32 zbog svega bezakonja što ga sinovi
Izraelovi i sinovi Judini počiniše, gnjeveći me - oni i
kraljevi njihovi, knezovi i svećenici i proroci, Judejci i
Jeruzalemci. 33 Okretahu mi leđa, a ne lice svoje,
iako se neumorno trudih da ih poučim, ali me ne
slušaše niti nauk moj primiše. 34 Postaviše grozote
u Dom koji se mojim zove imenom da ga oskvrnu.
35 Baalu podigoše uzvišice u Dolini Ben Hinomu, i
sinove i kćeri svoje Moleku kroz oganj provodiše - što

im ja nikad ne zapovjedih; ni na um mi ne pade da
bi činili takve gadosti niti da bih Judu pustio u takav
grijeh." 36 Ipak, ovako govori Jahve, Bog Izraelov,
o tom gradu za koji vi velite da će od mača, gladi i
kuge pasti u ruke kralju babilonskom: 37 "Evo, ja ću
ih sabrati iz svih zemalja u koje ih prognah - u gnjevu
i jarosti svojoj - i vratit ću ih na ovo mjesto da ovdje
spokojno žive. 38 I oni će biti narod moj, a ja, ja ću biti
Bog njihov. 39 I dat ću im srce jedno i put jedan, da bi
me se bojali u sve dane, na sreću svoju i djece svoje.
40 I sklopit ću s njima Savez vječan, nikad se više
neću odvratiti od njih i uvijek ću im činiti dobro; usadit
ću im u srce svoj strah, da se nikad više ne odmetnu
od mene. 41 I radovat ću se čineći im dobro; i čvrsto
ću ih zasaditi u ovoj zemlji, svim srcem svojim, svom
dušom svojom." 42 Jer ovako govori Jahve: "Kao što
sam na ovaj narod doveo svu ovu strašnu nesreću,
tako ću na njih dovesti svu sreću koju im obrekoh. 43
Da, opet će se kupovati njive u ovoj zemlji o kojoj
vi velite: 'Ova je pustinja, bez čovjeka i živinčeta,
predana na milost i nemilost Kaldejcima!' 44 Njive će
se za novac kupovati, pisat će se i pečatiti kupovni
ugovori, pozivat će se svjedoci u zemlji Benjaminovoj
i u okolici Jeruzalema. U gradovima Judinim i u
gradovima Gorja, Šefele, Negeba, jer ću promijeniti
udes njihov" - riječ je Jahvina.

33 Dok je Jeremija bio još zatvoren u tamničkom
dvorištu, i drugi mu put dođe riječ Jahvina: 2
"Ovako govori Jahve, koji stvori zemlju, oblikova je i
učvrsti - ime mu je Jahve! 3 Zazovi me, i odazvat
ću ti se i objavit ću ti velike i nedokučive tajne o
kojima ništa ne znaš. 4 Jer ovako govori Jahve, Bog
Izraelov, o kućama ovoga grada i o dvorima kraljeva
judejskih, porušenim zbog nasipa i mača, 5 i o onima
što zameću borbu s Kaldejcima da napune svoje
kuće tjelesima ljudi koje pobih u srdžbi i jarosti svojoj,
i odvratih lice svoje od ovoga grada zbog njihove
opakosti. 6 Evo, ja ću zaliječiti njihovu ranu, ja ću ih
iscijeliti i ozdraviti i pružiti im obilje istinskoga mira. 7
Promijenit ću udes zemlje Judine i Jeruzalema i podići
ću ih da budu kao nekoć. 8 Očistit ću ih od svakoga
grijeha kojim sagriješiše protiv mene i oprostit ću im
sve krivice koje mi skriviše odmetnuv se od mene. 9 I
Jeruzalem će mi biti na radost, na hvalu i čast pred
svim narodima svijeta: kad čuju za sve dobro kojim
ću ih nadijeliti, divit će se i čuditi svoj onoj sreći i
miru što ću im ja dati." 10 Ovako govori Jahve: "Na
ovome mjestu o kojemu vi velite: 'To je pustinja bez
čovjeka i bez živinčeta' - u gradovima judejskim i
po opustošenim ulicama jeruzalemskim opet će se
oriti 11 poklici radosti, poklici zaručnika i zaručnice,
poklici onih koji će u Domu Jahvinu prinositi žrtve
zahvalnice pjevajući: 'Hvalite Jahvu nad Vojskama, jer
je dobar Jahve - vječna je ljubav njegova!' Jer ja ću
obnoviti zemlju da bude kao nekoć" - riječ je Jahvina.
12 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Na ovome
mjestu koje je sada pusto, bez čovjeka i bez živinčeta,
i u svim gradovima opet će biti pašnjaci za pastire
što odmaraju stada svoja. 13 U gradovima Gorja, i
u gradovima Šefele, i u gradovima Negeba, u kraju
Benjaminovu, u okolici Jeruzalema i u gradovima
Judinim opet će prolaziti ovce ispod ruke pastira koji
će ih brojiti" - riječ je Jahvina. 14 "Evo, dolaze dani -
riječ je Jahvina - kad ću ispuniti dobro obećanje što ga
dadoh domu Izraelovu i domu Judinu: 15 U one dane
i u vrijeme ono podići ću Davidu izdanak pravedni; on
će zemljom vladati po pravu i pravici. 16 U one dane
Judeja će biti spašena, Jeruzalem će živjeti spokojno.
A grad će se zvati: 'Jahve, Pravda naša.' 17 Jer ovako
govori Jahve: "Nikada Davidu neće nestati potomka
koji će sjediti na prijestolju doma Izraelova. 18 I
nikada neće levitima i svećenicima nestati potomaka
koji će služiti preda mnom i prinositi paljenice, kaditi
prinosnice i prikazivati klanice u sve dane." 19 I dođe
riječ Jahvina Jeremiji: 20 Ovako govori Jahve: "Ako
možete razvrći savez moj s danom i savez moj s noći,
tako da ni dana ni noći više ne bude u pravo vrijeme,
21 moći će se raskinuti i Savez moj sa slugom mojim
Davidom te više neće imati sina koji bi kraljevao na
prijestolju njegovu i s levitima i svećenicima koji mi
služe. 22 Kao što se vojska nebeska ne može izbrojiti
ni izmjeriti pijesak morski, tako ću umnožiti potomstvo
sluge svojega Davida i levite i svećenike koji mi
služe." 23 I dođe riječ Jahvina Jeremiji: 24 "Nisi li
opazio što ovi ljudi govore: 'Jahve je odbacio obadva
plemena koja je bio sebi izabrao?' I s prezirom poriču
narod moj kao da mi više nije narod." 25 Ovako govori
Jahve: "Da ne sklopih saveza svojega s danom i noći
i da ne postavih zakone nebu i zemlji, 26 mogao bih
odbaciti potomstvo Jakova i Davida, sluge svojega,
da više ne uzimam potomka njihova za vladara nad
potomstvom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim,
kad promijenim udes njihov i kad im se smilujem."

34 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad
Nabukodonozor, kralj babilonski, i sva njegova
vojska, i sva kraljevstva pod njegovom vlašću, i
svi narodi navališe na Jeruzalem i na sve gradove
njegove. 2 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Idi i
govori sa Sidkijom, kraljem judejskim, i reci mu: Ovako
govori Jahve: 'Evo, predajem ovaj grad u ruke kralja

babilonskoga da ga on ognjem spali. 3 Ni ti nećeš ruci
njegovoj umaći. Da, bit ćeš uhvaćen i predat će te u
njegove ruke; oči u oči gledat ćeš kralja babilonskoga,
usta u usta on će s tobom govoriti i bit ćeš odveden u
Babilon.' 4 Ali čuj riječ Jahvinu, Sidkija, kralju judejski!
Ovo ti poručuje Jahve: 'Nećeš od mača poginuti, 5
umrijet ćeš u miru! I kao što su tvoje očeve i kraljeve
tvoje prethodnike okadili, i tebe će okaditi i naricat će
za tobom: 'Jao Gospodaru!' Ja ti to govorim' - riječ
je Jahvina. 6 I prorok Jeremija poruči sve ove riječi
Sidkiji, kralju judejskom u Jeruzalemu, 7 dok je vojska
kralja babilonskoga navaljivala na Jeruzalem i na
preostale gradove Judine - na Lakiš i Azeku, jer još
samo oni preostadoše od judejskih utvrđenih gradova.
8 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji, pošto je kralj Sidkija
sa svekolikim narodom jeruzalemskim sklopio savez
da im proglasi slobodu, 9 da svaki pusti na slobodu
svoga roba Hebreja i svoju robinju Hebrejku te da
više ni u koga ne bude Hebrej, brat njegov, kao rob.
10 I svi odličnici i sav narod koji uđoše u ovaj savez
pristadoše te svaki pusti na slobodu roba svoga
i svoju ropkinju da im više ne robuju. Pristadoše,
dakle, i pustiše ih. 11 A potom se okrenuše i uzeše
opet svoje robove i ropkinje koje bijahu oslobodili pa
ih prisiliše da im opet robuju. 12 Tada Jahve uputi
riječ Jeremiji govoreći: 13 Ovako govori Jahve, Bog
Izraelov: “Ja sam sklopio Savez s ocima vašim u dan
kada ih izvedoh iz Egipta, iz zemlje ropstva, govoreći:
14 'Nakon sedam godina neka svaki od vas pusti na
slobodu brata svoga Hebreja koji mu se prodao i šest
godina kao rob služio.' Ali me vaši oci ne poslušaše i
ne htjedoše me čuti. 15 A vi se bijaste obratili i učinili
što je pravo u očima mojim, proglasivši slobodu za
svakoga bližnjega svoga i preda mnom ste sklopili
savez u Domu koji se zove mojim imenom. 16 A
zatim se okrenuste i oskvrnuste ime moje, jer je svaki
od vas opet uveo svoga roba i ropkinju koje ste već
bili oslobodili, i ponovo ste ih prisilili da vam robuju.”
17 Zato ovako govori Jahve: “Vi me ne poslušaste
da proglasite slobodu subratu svojemu i bližnjemu.
I zato, evo, i ja proglašavam protiv vas slobodu -
riječ je Jahvina - maču, kugi i gladi, i učinit ću vas
strašilom svim kraljevstvima zemlje. 18 A s ljudima koji
razvrgoše Savez moj i ne ispuniše saveza obećana
pred mojim licem postupit ću kao s teletom što ga
nadvoje rasjekoše te između tih pola prođoše. 19
Knezove Judeje i Jeruzalema, dvorjane, svećenike i
sav narod zemlje što prođoše između pola telećih
20 predat ću u ruke dušmana koji im rade o glavi,
a njihova trupla bit će hrana pticama nebeskim i
zvijerima zemaljskim. 21 Sidkiju, kralja judejskoga, i
njegove knezove predat ću u ruke dušmana koji im
rade o glavi i u ruke vojske kralja babilonskoga, koja
se od vas bila povukla. 22 Evo, ja ću im zapovjediti -
riječ je Jahvina - i vratit ću ih na ovaj grad, i navalit će
na nj, osvojiti ga i ognjem spaliti. A gradove judejske
obratit ću u pustinju nenastanjenu.”

35 Jahve uputi riječ Jeremiji u dane Jojakima, sina
Jošijina, kralja judejskoga: 2 “Idi u zajednicu
Rekabovaca, govori s njima i dovedi ih u Dom Jahvin,
u jednu od dvorana, i daj im vina.” 3 Tada dovedoh
Jaazaniju, sina Habasinijina sina Jeremije, njegovu
braću i sve sinove njegove i sav dom Rekabovaca 4 i
dovedoh ih u Dom Jahvin, u dvoranu čovjeka Božjega
Ben Johanana, sina Jigdalijina, koja je kraj dvorane
kneževske, a nad dvoranom vratara Maaseje, sina
Šalumova. 5 Zatim stavih pred sinove doma Rekabova
krčage pune vina i čaše te im rekoh: “Pijte vina!” 6 Ali
oni odgovoriše: “Ne pijemo vina, jer nam je otac naš
Jonadab, sin Rekabov, zapovjedio: 'Ne smijete nikada
piti vina, ni vi ni sinovi vaši. 7 Niti smijete graditi
kućÄa, niti sijati sjemena ni saditi vinogradÄa, niti ih
posjedovati, nego provodite sav život pod šatorima,
da dugo živite u zemlji gdje kao stranci boravite.' 8 I
mi poslušasmo glas oca Jonadaba, sina Rekabova, u
svem što nam je zapovjedio: da nikad vina ne pijemo,
ni mi ni žene naše, niti sinovi naši, ni kćeri naše, 9
da ne gradimo kuća, ni da posjedujemo vinograda
ni polja zasijanih, 10 da stanujemo pod šatorima i
držimo se poslušno svega što nam zapovjedi naš
otac Jonadab. 11 Samo kada je Nabukodonozor,
kralj babilonski, krenuo protiv ove zemlje, rekosmo:
'Hajdemo, pođimo u Jeruzalem da izbjegnemo vojsku
kaldejsku i vojsku aramejsku!' I tako sada živimo u
Jeruzalemu.” 12 Tada dođe riječ Jahvina Jeremiji: 13
Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: “Idi
i objavi Judejcima i Jeruzalemcima: 'Zar nećete primiti
nauka moga i poslušati riječi moje?' - riječ je Jahvina.
- 14 'Ispunjuju se riječi Jonadaba, sina Rekabova,
koji je sinovima svojim zabranio da piju vina, i do
dana današnjega nitko ga nije pio, jer oni slušaju
riječ svoga oca. A ja sam vam jednako govorio,
ali me niste slušali. 15 I slao sam bez prestanka k
vama sluge svoje, proroke, da vam propovijedaju:
'Vratite se svaki sa svoga opakog puta, popravite
djela svoja i ne trčite za tuđim bogovima da im služite,
pa ćete ostati u zemlji koju dadoh vama i ocima
vašim'; ali ne prikloniste uha svojega i ne poslušaste
me. 16 Sinovi Jonadaba, sina Rekabova, držahu se
zapovijedi koju im dade otac njihov. Ali mene ovaj
narod ne sluša.' 17 Zato govori Jahve nad Vojskama,

Bog Izraelov: 'Evo, navući ću na sve Jeruzalemce
sve one nevolje kojima sam im zaprijetio, jer sam im
govorio, a oni me ne slušahu, dozivao ih, ali se oni ne
odazivahu.'" 18 Zajednici Rekabovaca Jeremija reče:
"Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
'Jer ste slušali zapovijedi svoga oca Jonadaba i držali
se svih naredaba i činili sve što vam je on zapovjedio,
19 zato - ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj
Izraelov - Jonadabu, sinu Rekabovu, nikad neće
ponestati potomka koji će stajati pred licem mojim u
sve dane.'"

36 Četvrte godine Jojakima, sina Jošijina, kralja
judejskoga, uputi Jahve Jeremiji ovu riječ: 2
"Uzmi svitak i zapiši na nj sve riječi koje ti kazah o
Jeruzalemu, Judeji i svim narodima, od dana kad ti
počeh govoriti, od dana Jošijinih do dana današnjega.
3 Možda će čuti dom Judin o svim nesrećama što
sam ih naumio oboriti na njih te će se vratiti svaki sa
svoga zlog puta, a ja ću im oprostiti krivicu i grijeh
njihov." 4 Tada Jeremija dozva Baruha, sina Nerijina,
i Baruh napisa na svitak, po kazivanju Jeremijinu, sve
riječi koje mu Jahve bijaše objavio. 5 Tada Jeremija
naredi Baruhu: "Meni nije slobodno te ne mogu poći u
Dom Jahvin. 6 Idi ti te na dan posta u Domu Jahvinu
čitaj narodu riječi Jahvine iz svitka što si ga po mojem
kazivanju napisao. Pročitaj ih i svim Judejcima koji su
došli iz svojih gradova. 7 Možda će se vapaji njihovi
vinuti k Jahvi i možda će se obratiti svatko sa zloga
puta svojega; jer je velik bijes i srdžba kojima Jahve
prijeti ovom narodu." 8 I Baruh, sin Nerijin, učini sve
kako mu prorok Jeremija bijaše zapovjedio da pročita
riječi Jahvine u Domu Jahvinu. 9 U petoj godini
Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga, mjeseca
devetoga, pozvaše na post pred Jahvu sav narod
jeruzalemski i sav narod što mogaše stići iz gradova
judejskih u Jeruzalem. 10 Baruh svemu narodu
pročita riječi Jeremije iz svitka u Domu Jahvinu, u
dvorani Gemarje, sina pisara Šafana, u gornjem
predvorju pred Novim vratima Jahvina Doma. 11 A
kad Mikaj, sin Šafanova sina Gemarje, ču iz knjige
sve Jahvine riječi, 12 siđe u kraljevski dvor u sobu
pisarovu, gdje upravo sjeđahu svi dostojanstvenici:
pisar Elišama, Delaja, sin Šemajin, Elnatan, sin
Akborov, Gemarja, sin Šafanov, Sidkija, sin Hananijin,
i svi drugi dostojanstvenici. 13 Mikaj im kaza sve
riječi što ih bijaše čuo kad ih je Baruh narodu čitao iz
knjige. 14 Tada dostojanstvenici poslaše Jehudija,
sina Netanijina, i Šelemju, sina Kušijeva, Baruhu da
mu kažu: "Uzmi u ruke svitak iz kojega si čitao narodu
i dođi!" Tada Baruh, sin Nerijin, uze svitak u ruke i
dođe k njima. 15 Oni mi rekoše: "Hajde, sjedi i pročitaj
nam!" I Baruh im pročita. 16 Kad čuše sve one riječi,
uplašeno se pogledaše i rekoše Baruhu: "Moramo sve
to kazati kralju." 17 I upitaše Baruha: "Hajde, objasni
nam kako ti napisa sve te riječi." 18 Baruh će njima:
"Jeremija mi je sve te riječi u pero kazivao, a ja sam
ih crnilom u knjigu zapisao." 19 Tada dostojanstvenici
rekoše Baruhu: "Idi i sakrijte se, ti i Jeremija; nitko da
ne zna gdje ste." 20 I, pohranivši svitak u dvorani
pisara Elišame, pođoše kralju u dvorsko predvorje
i sve mu ispripovjediše. 21 Kralj posla Jehudija da
donese svitak: on ga donese iz sobe pisara Elišame
i pročita ga kralju i dostojanstvenicima koji stajahu
oko njega. 22 Kralj je sjedio u zimskim odajama -
bijaše to u devetom mjesecu - a pred njim stajaše
ražarena žeravnica. 23 I kako bi Jehudi pročitao tri-
četiri stupca, kralj bi ih rezao pisarskim perorezom i
bacao u vatru na žeravnice sve dok cio svitak ne bi
uništen u vatri žeravnice. 24 Ni kralj ni njegove sluge
ne prestrašiše se niti razderaše haljina kad čuše te
riječi, 25 pa ipak Elnatan, Delaja i Gemarja moljahu
kralja da ne spali svitak, ali on ih ne posluša. 26 Tada
kralj zapovjedi kraljeviću Jerahmeelu i Seraji, sinu
Azrielovu, i Šelemji, sinu Abdeelovu, da uhvate pisara
Baruha i proroka Jeremiju. Ali ih Jahve bijaše sakrio.
27 Pošto je dakle kralj spalio svitak s riječima što ih
Baruh bijaše zapisao po Jeremijinu kazivanju, dođe
riječ Jahvina Jeremiji: 28 "Uzmi drugi svitak i upiši u
nj sve one riječi što bijahu na prvom svitku koji je
Jojakim, kralj judejski, spalio. 29 A protiv Jojakima,
kralja judejskoga, ovako reci: Ovako govori Jahve:
Spalio si svitak govoreći: 'Zašto si u njemu napisao
da će doći kralj babilonski koji će opustošiti zemlju
ovu i istrijebiti i ljude i stoku?' 30 Zato ovako govori
Jahve protiv Jojakima, kralja judejskoga: 'On neće
imati potomka da sjedne na prijestolje Davidovo, a
njegovo mrtvo tijelo bit će bačeno na pripeku danju i
noćni mraz. 31 Kaznit ću njega, i potomstvo njegovo,
i sluge njegove zbog njihova bezakonja, i svalit ću
na Jeruzalemce i na Judejce sve zlo kojim sam im
prijetio, a nisu me slušali." 32 Tada Jeremija uze drugi
svitak, dade ga pisaru Baruhu, sinu Nerijinu, i on po
kazivanju Jeremijinu upisa sve riječi knjige koju je
Jojakim, kralj judejski, na žeravnici spalio. I k njima je
dopisano još mnogo onakvih riječi.

37 Nakon Konije, sina Jojakimova, zakralji se
Sidkija, sin Jošijin. Nabukodonozor, kralj
babilonski, postavi ga za kralja u zemlji judejskoj. 2
Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemlje ne slušahu
riječi što ih je Jahve govorio na usta proroka Jeremije.

3 Kralj Sidkija posla Jehukala, sina Šelemjina, i
svećenika Sefaniju, sina Maasejina, k proroku Jeremiji
s porukom: “Daj, pomoli se za nas Jahvi, Bogu
našemu!” 4 Jeremija u ono vrijeme još zalažaše
među narod i još ga ne bijahu bacili u tamnicu. 5
A vojska je faraonova nadirala iz Egipta: čuvši to,
Kaldejci, koji opsjedahu Jeruzalem, udaljiše se od
grada. 6 Tada se javi riječ Jahvina proroku Jeremiji: 7
Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: “Kralju judejskomu,
koji vas posla k meni da me pitate, ovako recite:
'Evo, vojska faraonova, koja vam priteče u pomoć,
vratit će se u svoju zemlju Egipat. 8 Kaldejci će
opet napasti ovaj grad, osvojiti ga i spaliti.' 9 Ovako
govori Jahve: 'Ne zanosite se mišlju: 'Kaldejci će
otići od nas', jer oni neće otići! 10 Pa i da razbijete
svu vojsku kaldejsku koja se bori s vama, tako
da bi od nje ostali samo ranjenici, oni bi, svaki iz
svoga šatora, opet poustajali da požarom unište
ovaj grad.'” 11 Kad je vojska kaldejska zbog vojske
faraonove morala prekinuti opsadu Jeruzalema, 12 i
Jeremija htjede otići iz Jeruzalema da ode u zemlju
Benjaminovu te ondje od rođaka dobije dio. 13
Ali kad stiže do Benjaminovih vrata, ondje bijaše
zapovjednik straže Jirijaj, sin Hananijina sina Šelemje.
On zaustavi proroka Jeremiju povikavši: “Ti hoćeš
prebjeći Kaldejcima!” Jeremija odgovori: 14 “Nije
istina, ne želim prebjeći Kaldejcima!” Ali i ne slušajući
Jeremiju, Jirijaj ga uhvati i odvede dostojanstvenicima.
15 Dostojanstvenici se razljutiše na Jeremiju te ga
istukoše i zatvoriše u kuću pisara Jonatana, koju
bijahu pretvorili u tamnicu. 16 Tako Jeremija dospje u
nadsvođen podrum. Ondje Jeremija ostade mnogo
vremena. 17 Tada kralj Sidkija posla po njega. I
nasamo, u dvoru, kralj ga upita: “Ima li riječi od
Jahve?” A na to će Jeremija: “Dakako!” I dometne:
“Bit ćeš predan u ruke kralja babilonskoga!” 18 Onda
Jeremija kaza kralju Sidkiji: “Što skrivih tebi, tvojim
slugama i ovom narodu te me baciste u tamnicu? 19
Gdje su sada vaši proroci koji vam prorekoše: 'Kralj
babilonski neće udariti na vas ni na ovu zemlju?' 20 A
sada, hajde, čuj mene, gospodaru moj i kralju, usliši
molbu moju! Nemoj da me opet vrgnu u kuću pisara
Jonatana, da ondje ne umrem!” 21 Tada kralj Sidkija
naredi i Jeremiju odvedoše u tamničko dvorište te mu
davahu svaki dan pogaču kruha iz Pekarske ulice,
sve dok nije ponestalo kruha u gradu. I tako Jeremija
ostade u tamničkom dvorištu.

38 Šefatja, sin Matanov, i Gedalija, sin Pašhurov,
i Jukal, sin Šelemjin, i Pašhur, sin Malkijin, čuše
tada za riječi što ih Jeremija kaza svemu narodu: 2
“Ovako govori Jahve: 'Tko ostane u ovome gradu,
poginut će od mača, gladi i kuge. A tko izađe pred
Kaldejce, spasit će život - život će mu ostati kao plijen,
ostat će živ.' 3 Jer ovako govori Jahve: 'Ovaj će grad
odista pasti u ruke vojsci kralja babilonskoga i ona će
ga zauzeti!'” 4 Tada dostojanstvenici rekoše kralju:
“Ovoga čovjeka valja ubiti: on zaista obeshrabruje
ratnike koji su još ostali u gradu i sav narod kad takve
riječi pred njima govori. Pa taj čovjek ne traži dobrobit
ovoga naroda, nego njegovu propast.” 5 A kralj
Sidkija odgovori: “Eto, on je u vašim rukama, jer kralj
ionako više nema nikakve vlasti nad vama.” 6 Tada
pograbiše Jeremiju i baciše ga u čatrnju kraljevića
Malkije, što je bila u tamničkom dvorištu, i oni ga
spustiše na užetima. Ali u čatrnji ne bijaše vode, već
samo glib, tako da Jeremija propade u glib. 7 Ali
Kušit Ebed-Melek, dvorjanin koji bijaše u kraljevskom
dvoru, doču da su Jeremiju bacili u čatrnju dok je
kralj upravo sjedio kod Benjaminovih vrata. 8 Tada
Ebed-Melek izađe iz kraljevskog dvora te ovako reče
kralju: 9 “Gospodaru, kralju moj, zlo čine ovi ljudi kad
tako postupaju s prorokom Jeremijom: bacili su ga u
čatrnju, gdje će od gladi umrijeti, jer nema kruha u
gradu.” 10 Nato kralj zapovjedi Kušitu Ebed-Meleku:
“Povedi trojicu ljudi te izvuci proroka Jeremiju iz
čatrnje dok nije umro.” 11 I Ebed-Melek povede ljude,
uđe u kraljevski dvor, pod riznicu: uze ondje nešto
iznošenih i poderanih dronjaka te ih na užetu spusti
Jeremiji u čatrnju. 12 Kušit Ebed-Melek reče Jeremiji:
“Podmetni iznošene i poderane dronjke pod pazuha i
pod užad.” Jeremija učini tako. 13 Tada na užetima
izvukoše Jeremiju iz čatrnje. Otada Jeremija ostade u
tamničkom dvorištu. 14 Kralj Sidkija posla po proroka
Jeremiju te ga pozva da dođe k njemu na treći ulaz
što vodi u Dom Jahvin. Kralj reče Jeremiji: “Htio bih te
nešto upitati, nemoj mi ni riječi zatajiti!” 15 Jeremija
odgovori Sidkiji: “Ako ti kažem, nećeš li me pogubiti?
Ako te pak posvjetujem, nećeš me poslušati!” 16 Tada
se kralj Sidkija u tajnosti zakle Jeremiji ovim riječima:
“Živoga mi Jahve, koji nam daje ovaj život, neću te
pogubiti i neću te predati onima što ti rade o glavi.” 17
Jeremija, dakle, reče Sidkiji: “Ovako govori Jahve,
Bog nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako izađeš pred
vojskovođe kralja babilonskoga, spasit ćeš glavu i
ovaj grad neće biti uništen požarom; živjet ćete ti i tvoj
dom. 18 Ako pak ne izađeš pred vojskovođe kralja
babilonskoga, ovaj će grad pasti u ruke Kaldejaca i
oni će ga spaliti, a ti se nećeš spasiti iz ruku njihovih.'”
19 A kralj Sidkija odgovori Jeremiji: “Bojim se Judejaca
koji su prebjegli Kaldejcima: mogli bi mene predati
njima da mi se izruguju.” 20 Jeremija odvrati: “Oni to

neće učiniti. Poslušaj glas Jahvin prema kojem sam ti
govorio, bit će ti dobro i spasit ćeš život svoj. 21 Ali
ako ne htjedneš iz grada, evo riječi koju mi Jahve
objavi: 22 'Gle, sve žene koje su još ostale u dvoru
kralja judejskoga bit će odvedene k vojskovođama
kralja babilonskoga i govorit će: Zaveli te, svladali te
vjerni prijatelji tvoji! Kad ti noge u kal propadaju, oni
te napuštaju!' 23 Da, sve će žene tvoje i djecu tvoju
odvesti Kaldejcima, a ni ti sam nećeš umaći rukama
njihovim: dospjet ćeš u ruke kralju babilonskom, a
grad će ovaj biti spaljen." 24 Sidkija reče Jeremiji:
"Nitko živ ne smije o tome što saznati, inače ćeš
umrijeti. 25 Ako, dakle, dostojanstvenici doznaju da
sam s tobom razgovarao te dođu k tebi i kažu: 'TÓa
očituj nam što kralj kaza tebi, a ti njemu; ne krij
ništa pred nama, inače ćemo te ubiti', 26 odgovori
im: 'Molio sam kralja da me više ne vrati u kuću
Jonatanovu, da ondje ne umrem!'" 27 I doista, dođoše
dostojanstvenici k Jeremiji te ga ispitivahu. Ali im on
odgovori upravo onako kako mu kralj bijaše naredio.
Tada ga se okaniše, jer se ništa nije pročulo o onom
razgovoru. 28 Jeremiju, dakle, ostaviše u tamničkom
dvorištu sve do dana kad neprijatelj zauze Jeruzalem.
Kad Jeruzalem zauzeše, on bijaše ondje.

39 Devete godine kralja Sidkije, kralja judejskoga,
desetoga mjeseca, Nabukodonozor, kralj
babilonski, krenu sa svom vojskom na Jeruzalem te ga
opsjede. 2 Jedanaeste godine kralja Sidkije, četvrtoga
mjeseca, dana devetoga u mjesecu, provališe u
grad. 3 Uđoše sve vojskovođe kralja babilonskoga
te se smjestiše kod Srednjih vrata: Nergal Sar-Eser,
knez Sin-Magira, vrhovni zapovjednik, Nebušasban,
visoki dostojanstvenik, i sve druge vojskovođe kralja
babilonskoga. 4 Kad ih vidješe Sidkija, kralj judejski, i
svi ratnici njegovi, dadoše se u bijeg na vrata između
dva zida, noću iziđoše iz grada prema Kraljevu vrtu
i krenuše k dolini Arabi. 5 Ali ih čete kaldejske
gonjahu i sustigoše Sidkiju u Poljanama jerihonskim.
Uhvatiše ga, odvedoše u Riblu, u zemlju hamatsku,
pred Nabukodonozora, kralja babilonskoga, koji mu
izreče sud. 6 I kralj babilonski dade u Ribli pred
očima kralja Sidkije zaklati djecu njegovu. A dade
kralj babilonski pogubiti i sve odličnike judejske. 7
Sidkiji iskopa oči, stavi ga u okove da ga odvede
u Babilon. 8 Kaldejci zapališe kraljev dvor i kuće
naroda i porušiše bedeme jeruzalemske. 9 Ostatak
pučanstva koje još ostade u gradu, izbjeglice što su
mu se predale i sav ostali narod, izagna u Babilon
Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže. 10 A
od siromašnoga puka koji nije ništa posjedovao,
Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, ostavi neke
u zemlji judejskoj i porazdijeli im vinograde i polja. 11
O Jeremiji Nabukodonozor, kralj babilonski, zapovjedi
Nebuzaradanu, zapovjedniku tjelesne straže: 12
"Uzmi ga i oko tvoje neka bdi nad njim. Ne čini mu
nikakva zla, nego postupaj s njime kako on bude
želio." 13 Tada Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne
straže, Nebušazdan, visoki dostojanstvenik, Nergal
Sar-Eser, vrhovni zapovjednik, i sve vojskovođe kralja
babilonskoga 14 poslaše ljude da izvedu Jeremiju iz
tamničkoga dvorišta i pustiše ga na slobodu. I tako on
osta među narodom. 15 Dok je Jeremija bio zatvoren
u tamničkom dvorištu, dođe mu riječ Jahvina: 16 "Idi i
reci Kušitu Ebed-Meleku: Ovako govori Jahve nad
Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, učinit ću da se ispune
moje riječi protiv ovoga grada, na nesreću, ne na
spas njegov. I kad se u onaj dan na tvoje oči obistine,
17 ja ću te u onaj dan spasiti - riječ je Jahvina - i
nećeš biti predan u ruke ljudima pred kojima dršćeš,
18 jer ja ću te pouzdano spasiti te nećeš od mača
poginuti, nego ćeš dobiti život kao plijen, jer si se u
me pouzdao' - riječ je Jahvina."

40 Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji pošto
ga Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
bijaše pustio iz Rame. Odvojio ga je kad je već,
u lance okovan, bio među svim jeruzalemskim i
judejskim izgnanicima koje vođahu u Babilon. 2
Odvojivši ga, dakle, zapovjednik tjelesne straže reče
mu: "Jahve, Bog tvoj, zaprijetio je nesrećom ovome
mjestu. 3 Izvršio je i učinio kako bijaše zaprijetio, jer
ste griješili protiv Jahve i niste slušali glasa njegova.
Zato vas je i snašlo ovo zlo. 4 Evo, sada driješim
okove s ruku tvojih. Ako ti je po volji da ideš sa mnom
u Babilon, pođi sa mnom i oko će moje bdjeti nad
tobom. Ako ti nije volja ići sa mnom u Babilon, ti
ostani. Gle, sva je zemlja pred tobom: možeš ići
kamo ti oko želi i gdje će ti biti dobro. 5 Ako, dakle,
hoćeš ostati, možeš poći Gedaliji, sinu Šafanova
sina Ahikama, koga je kralj babilonski postavio nad
gradovima judejskim, i ostati kod njega usred naroda,
ili pak možeš ići kamo ti drago." Zatim mu zapovjednik
tjelesne straže dade hrane i k tomu dar te ga otpusti.
6 Tada se Jeremija otputi u Mispu, Gedaliji, sinu
Ahikamovu, te osta kod njega među narodom koji
je ostao u zemlji. 7 Svi vojni zapovjednici i njihovi
ljudi uokolo saznaše da je kralj babilonski postavio
zemlji za namjesnika Ahikamova sina Gedaliju te
mu povjerio muževe, žene i djecu i siromahe koji
još ne bijahu odvedeni u babilonsko sužanjstvo. 8 I
dođoše pred Gedaliju u Mispu: Netanijin sin Jišmael,

Kareahov sin Johanan; Tanhumetov sin Seraja, Zatim
sinovi Efaja Netofljanina, Makatijev sin Jaazanija - oni
i njihovi ljudi. 9 Gedalija, sin Šafanova sina Ahikama,
zakle se njima i njihovim ljudima i reče: “Ne bojte
se služiti Kaldejcima, ostanite u zemlji, budite odani
babilonskom kralju i bit će vam dobro. 10 A ja ću,
evo, ostati u Mispi na službu Kaldejcima koji dolaze
k nama. Vi pak potrgajte grožđe, poberite voće i
masline, pohranite u sudove i ostanite u gradovima
što ih zaposjedoste.” 11 I svi Judejci što se zatekoše
u Moabu, kod sinova Amonovih, i u Edomu, po svim
zemljama, saznadoše da je kralj babilonski ostavio
ostatak u Judeji i da je postavio nad njim Gedaliju,
sina Šafanova sina Ahikama. 12 I onda se vratiše svi
Judejci iz svih mjesta kamo ih bijahu raspršili, vratiše
se u zemlju judejsku Gedaliji u Mispu te nabraše
veoma mnogo grožđa i drugoga voća. 13 A Johanan,
sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici pođoše Gedaliji
u Mispu 14 te mu rekoše: “A znaš li ti da je amonski
kralj Baalis poslao Jišmaela, sina Netanijina, da te
ubije?” Ali im Gedalija, sin Ahikamov, ne povjerova.
15 Tada reče Johanan, sin Kareahov, potajno Gedaliji
u Mispi: “Idem da ubijem Jišmaela, sina Netanijina,
tako da nitko neće doznati. Zašto da on tebe ubije i da
se opet rasprše svi Judejci što se oko tebe skupiše? I
zašto da propadne ostatak Judejaca?” 16 Ali Gedalija,
sin Ahikamov, uzvrati Johananu, sinu Kareahovu:
“Nemoj toga raditi! Jer je laž što govoriš o Jišmaelu.”

41 Ali u sedmom mjesecu dođe Jišmael, sin
Elišamina sina Netanije, roda kraljevskoga, sa
deset ljudi i potraži Gedaliju, sina Ahikamova, u Mispi.
I dok su se ondje, u Mispi, zajedno gostili, 2 diže
se Jišmael, sin Netanijin, sa svojom desetoricom i
mačem smakoše Gedaliju, sina Ahikamova. I tako
ubi čovjeka koga kralj babilonski bijaše postavio nad
zemljom. 3 A i sve Judejce koji bijahu s njim u Mispi,
i Kaldejce, vojnike što se tu nađoše - Jišmael dade
pogubiti. 4 Sutradan, pošto Gedalija bi ubijen, dok
još nitko nije znao što se zbilo, 5 dođoše ljudi iz
Šekema, Šila i Samarije, njih osamdeset, obrijane
brade, poderanih haljina i s urezima po tijelu, noseći
u rukama prinose i tamjan da ih prinesu u Domu
Jahvinu. 6 Jišmael, sin Netanijin, iziđe im iz Mispe u
susret, dok su oni, plačući, išli svojim putem. Kad ih
stiže, reče im: “Dođite Gedaliji, sinu Ahikamovu!” 7
A kad stigoše usred grada, Jišmael, sin Netanijin, i
njegovi ljudi poklaše ih i baciše u čatrnju. 8 A među
njima bijaše deset ljudi koji rekoše Jišmaelu: “Nemoj
nas ubiti, jer imamo u poljima zakopanih zaliha
pšenice, ječma, ulja i meda.” On tada odusta i ne ubi
ih s braćom njihovom. 9 A čatrnja u koju je Jišmael
pobacao sva tjelesa pobijenih ljudi, velika čatrnja,
bijaše ona ista koju je kralj Asa načinio protiv Baše,
kralja izraelskoga. I sad ju je Jišmael, sin Netanijin,
napunio pobijenim ljudima. 10 Tada Jišmael odvede
ostatak naroda iz Mispe, zajedno s kćerima kraljevim
koje je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
povjerio Gedaliji, sinu Ahikamovu: u cik zore krenu
Jišmael, sin Netanijin, i zaputi se da prijeđe u zemlju
Amonovih sinova. 11 Ali kad Johanan, sin Kareahov, i
svi vojni zapovjednici koji bijahu s njim saznadoše
za sva zlodjela što ih Jišmael, sin Netanijin, bijaše
počinio, 12 uzeše sve svoje vojnike te krenuše u boj na
Jišmaela, sina Netanijina. Nađoše ga uz veliku vodu
u Gibeonu. 13 Čim oni ljudi što bijahu kod Jišmaela
ugledaše Johanana, sina Kareahova, i sve vojne
zapovjednike koji bijahu s njime, obradovaše se, 14 i
sav narod što ga je Jišmael odveo iz Mispe okrenu se
i potrča Johananu, sinu Kareahovu. 15 Ali Jišmael, sin
Netanijin, sa osam ljudi, pobježe od Johanana i ode k
sinovima Amonovim. 16 Tada Johanan, sin Kareahov,
i svi vojni zapovjednici koji bijahu s njim uzeše sav
preostali narod što ga Jišmael, sin Netanijin, pošto
ubi Gedaliju, sina Ahikamova, bijaše doveo iz Mispe:
muškarce, žene i djecu i dvorjane koje dovede iz
Gibeona. 17 Krenuše, a kod Svratišta Kimhama,
koje je kraj Betlehema, oni se odmarahu da bi mogli
nastaviti put i stići u Egipat, 18 što dalje od Kaldejaca,
kojih se bojahu: jer je Jišmael, sin Netanijin, ubio
Gedaliju, sina Ahikamova, koga kralj babilonski bijaše
postavio za namjesnika u zemlji.

42 Nato svi vojni zapovjednici, osobito Johanan,
sin Kareahov, i Azarja, sin Hošajin, i sav narod,
malo i veliko, pristupiše 2 i rekoše proroku Jeremiji:
“Pomno počuj molbu našu! Zagovaraj nas pred
Jahvom, Bogom svojim, za sav ovaj ostatak, jer nas,
kako i sam vidiš, ostade još samo malo od velikoga
broja koliko nas je nekoć bilo. 3 Neka nam Jahve, Bog
tvoj, objavi kuda da krenemo i što valja da činimo.” 4
Prorok im Jeremija odgovori: “Pristajem. Pomolit ću
se, kao što rekoste, Jahvi, Bogu vašemu, i javit ću
vam sve što on odgovori, ni riječi vam neću zatajiti.”
5 Oni pak rekoše Jeremiji: “Neka Jahve bude istinit i
vjerodostojan svjedok protiv nas ako ne postupimo
sasvim po riječima koje će nam Jahve, Bog tvoj, po
tebi objaviti. 6 Bio povoljan ili nepovoljan glas Jahve,
Boga našega, komu te šaljemo, mi ćemo ga slušati
da nam dobro bude što poslušasmo glas Jahve, Boga
svojega.” 7 Poslije deset dana dođe riječ Jahvina
Jeremiji. 8 Tada on pozva Johanana, sina Kareahova,

sve vojne zapovjednike koji bijahu s njim i sav narod,
malo i veliko, 9 te im reče: “Ovako govori Jahve,
Bog Izraelov, kojemu ste me poslali da izlijem preda
nj molbu vašu: 10 'Ako budete mirno živjeli u zemlji
ovoj, podići ću vas i neću vas više razoriti; posadit ću
vas, a ne iskorijeniti. Jer se kajem za zlo koje sam
vam nanio. 11 Ne bojte se kralja babilonskoga od
koga strahujete. Ne bojte ga se - riječ je Jahvina -
jer ja sam s vama da vas spasim i izbavim iz ruku
njegovih. 12 I ja ću vam pribaviti milost da vam se
smiluje i pusti vas da u zemlji svojoj živite.' 13 Ako pak
kažete: 'Nećemo ostati u ovoj zemlji', ne pokoravajući
se glasu Jahve, Boga svoga, 14 ako kažete: 'Ne, u
Egipat idemo, rata više da ne vidimo, glasa bojnog
roga više da ne čujemo, da ne moramo biti više
gladni kruha; da, onamo idemo', 15 onda čujte riječ
Jahvinu, vi koji ste Ostatak Judeje: Ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako ste odlučili
krenuti u Egipat da ondje živite, 16 mač kojega se
plašite u zemlji će vas egipatskoj dostići; glad od koje
strahujete, u Egiptu će vam biti za petama: i ondje
ćete umrijeti! 17 I svi oni koji odluče da odu u Egipat
i da se ondje nasele, poginut će od mača, gladi i
kuge: nitko živ neće umaći nesreći koju ću na njih
svaliti.' 18 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: 'Kao što se srdžba moja i bijes moj
oboriše na Jeruzalemce, tako će se gnjev moj izliti i
na vas ako pođete u Egipat: postat ćete prokletstvo,
užas, kletva i poruga, a ovoga mjesta nikad više
nećete ugledati.' 19 Vama, koji ste Ostatak Judeje,
Jahve poručuje da ne idete u Egipat. Dobro znajte
da sam danas bio svjedok protiv vas. 20 Jer sami
sebe obmanjujete. TÓa vi ste me poslali k Jahvi,
Bogu svome rekavši: 'Zagovaraj nas pred Jahvom,
Bogom našim, i saopći nam sve što ti on objavi, i mi
ćemo to učiniti.' 21 A danas sam vam objavio, ali vi
ne slušate više glasa Jahve, Boga svojega, koji me k
vama posla. 22 Znajte, dakle, dobro: od mača, gladi i
kuge poginut ćete na mjestu kamo hoćete da odete
da se ondje naselite.”

43 Kad je Jeremija svemu narodu kazao sve riječi
Jahve, Boga njihova, sve one riječi radi kojih ga
je Jahve, Bog njihov, k njima poslao, 2 Azarja, sin
Hošajin, i Johanan, sin Kareahov, i svi oni drski ljudi
odgovoriše Jeremiji: “Laži nam govoriš. Nije te poslao
Jahve da nam govoriš: 'Ne idite u Egipat da se ondje
nastanite', 3 nego Baruh, sin Nerijin, podgovori te da
nas predaš u ruke Kaldejcima koji će nas pogubiti ili
odvesti u sužanjstvo babilonsko!” 4 I Johanan, sin
Kareahov, i svi zapovjednici i sav narod ne poslušaše
glasa Jahvina da ostanu u zemlji judejskoj. 5 Nego
Johanan, sin Kareahov, i vojni zapovjednici povedoše
sav ostatak Judin, one što se vratiše iz zemalja kamo
bijahu izagnani, da se nastane u zemlji judejskoj: 6
muževe, žene i djecu i sve kraljevske kćeri i sve ljude
koje je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
ostavio kod Gedalije, sina Šafanova sina Ahikama,
pa i proroka Jeremiju, i Baruha, sina Nerijina, 7 te se
oni iseliše u Egipat, jer ne slušahu glasa Jahvina. I
tako dođoše u Tafnis. 8 U Tafnisu dođe riječ Jahvina
Jeremiji: 9 “Uzmi u ruke velikoga kamenja i ugradi ga,
pred svim Judejcima, meljtom u pločnik što je pred
ulazom u faraonov dvor. 10 I reci im: Ovako govori
Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: 'Evo šaljem po
slugu svojega Nabukodonozora, kralja babilonskoga.
On će postaviti prijestolje na ovo kamenje što sam
ga ugradio i nad njim će razapeti svoju nebnicu. 11
Da, doći će i udarit će na zemlju egipatsku: Tko je za
smrt, u smrt! Tko za izgnanstvo, u izgnanstvo! Tko
za mač, pod mač! 12 On će vatrom sažeći hramove
bogova egipatskih, spalit će i izagnati bogove, očistit
će zemlju egipatsku kao što pastir svoj plašt otrijebi od
buha. I onda će, nesmetan, odavde otići. 13 Porazbijat
će spomenike hrama Sunca koji je u Heliopolu, a
hramove bogova egipatskih ognjem će spaliti.'”

44 Riječ koja se javi Jeremiji za sve Judejce
što življahu u zemlji egipatskoj, što življahu u
Migdolu, u Tafnisu, u Memfisu i u zemlji Patrosu. 2
Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
“I sami vidjeste svu nesreću koju sam svalio na
Jeruzalem i na sve gradove judejske: evo danas su to
gomile ruševina, a u njima nitko više ne živi, 3 zbog
nedjela njihovih što ih učiniše da bi mene vrijeđali,
polazeći drugim bogovima kojih nisu poznavali ni oni,
ni vi, ni oci vaši, da im kade i da im služe. 4 A ja
sam vam jednako slao svoje sluge proroke da vam
kažu: 'Ne činite tih gnusoba koje su mi ogavne!' 5 Ali
me oni nisu slušali, niti su uho svoje priklonili da se
okane zloće svoje i prestanu kaditi tuđim bogovima.
6 Zato se izli gnjev moj i srdžba moja i rasplamtje se
u gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim, te
se pretvoriše u pustoš i razvaline, kao što su danas.
7 Zašto sami svaljujete na se tako golemu nesreću” -
govori Jahve, Bog nad Vojskama, Bog Izraelov - “te
sami do korijena istrebljujete iz Judeje sve muško i
žensko, djecu i dojenčad, te vam ni ostatka ostati
neće, 8 jer me vrijeđate djelima ruku svojih, kadeći
tuđim bogovima u zemlji egipatskoj, u koju ste došli
prebivati, a bit ćete iskorijenjeni i postat ćete kletva
i ruglo među svim narodima na zemlji? 9 Jeste li

zaboravili bezakonja otaca svojih, bezakonja kraljeva
judejskih, bezakonja knezova svojih i žena njihovih i
bezakonja svoja, bezakonja žena svojih, počinjena u
zemlji judejskoj i po ulicama jeruzalemskim? 10 Do
dana današnjega nisu se pokajali, nisu se bojali, nisu
živjeli po Zakonu mojemu ni po odredbama mojim,
koje dadoh vama i ocima vašim." 11 Zato ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Evo, okrećem
svoje lice vama, na nesreću vašu, da zatrem svu
zemlju judejsku. 12 Odnijet ću ostatak Judeje koji je
odlučio da ide u zemlju egipatsku da se ondje stani;
svi će izginuti u zemlji egipatskoj, past će od mača,
od gladi će pogibati, poginut će svi, malo i veliko,
pomrijet će od mača i gladi, i bit će prokletstvo, užas,
kletva i poruga. 13 Kaznit ću sve koji budu u zemlji
egipatskoj, kao što sam kaznio Jeruzalem: mačem,
glađu i kugom. 14 A od ostatka Judeje koji je došao
da se stani u Egiptu, nitko neće uteći ni preživjeti
da bi se mogao vratiti u zemlju judejsku za kojom
im duše čeznu, da se u nju vrate i ondje nastane.
Jer se nitko neće vratiti, osim izbjeglica." 15 I tada
svi muškarci koji su znali da im žene kade tuđim
bogovima, i sve nazočne žene, u velikom mnoštvu, i
sav narod što življaše u zemlji egipatskoj i u Patrosu
odgovoriše Jeremiji: 16 "Riječi koje si u ime Jahvino
nama objavio mi ne slušamo; 17 naprotiv, i dalje
ćemo se držati zadane riječi: kadit ćemo nebeskoj
kraljici i lijevati ljevanice, kao što smo i mi i oci naši,
naši kraljevi i knezovi činili u gradovima judejskim
i po ulicama jeruzalemskim: tada imadosmo kruha
izobila, bijasmo sretni i ne trpjesmo nikakvih nesreća.
18 Ali otkako prestadosmo kaditi nebeskoj kraljici i
lijevati joj ljevanice, u svemu smo oskudijevali i od
mača i gladi pogibali." 19 A žene rekoše: "Kad kadimo
kraljici nebeskoj i lijevamo joj ljevanice, zar joj bez
znanja svojih muževa pečemo kolače u obliku lika
njezina i lijevamo ljevanice?" 20 Tada Jeremija svemu
narodu, muškarcima i ženama, i svim ljudima koji su
mu tako govorili reče: 21 "Nije li se Jahve spomenuo
i nije li ga u srce dirnuo tamjan što ste ga palili po
ulicama jeruzalemskim, vi i oci vaši, vaši kraljevi,
knezovi i puk zemaljski? 22 Jahve više nije mogao
podnositi zlodjela vaših i gnusoba koje počiniste, i
zato se zemlja vaša pretvorila u pustoš i ruševine, u
prokletstvo, bez stanovnika, kao što je i danas. 23
Zbog toga što ste, prinoseći tamjan, zgriješili Jahvi,
što Jahvina glasa ne slušaste i Jahvina se Zakona i
njegovih se naredaba i svjedočanstava ne držaste,
snađe vas ova nevolja, kakva je danas." 24 Zatim
reče Jeremija svemu narodu, osobito ženama: "Čujte
riječ Jahvinu, svi Judejci koji ste u zemlji egipatskoj:
25 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
'Vi žene, ono što vaša usta obećaju, to vaše ruke
moraju i izvršiti. Rekoste: 'Mi ćemo se tvrdo držati
zavjeta što ih učinismo: kaditi kraljici nebeskoj i lijevati
joj ljevanice.' Držite se samo svojih zavjeta i lijevajte
revno ljevanice! 26 Ali čujte zato riječ Jahvinu, svi vi
Judejci nastanjeni u zemlji egipatskoj! Evo, zaklinjem
se velikim imenom svojim,' govori Jahve. 'U svoj
zemlji egipatskoj nijedna usta judejska neće više
izustiti mojega imena; nitko neće reći: 'Živoga mi
Jahve!' 27 Evo, bdim nad njima, na nesreću, a ne
na dobro njihovo: svi ljudi judejski što su u zemlji
egipatskoj poginut će od mača i gladi do potpunog
istrebljenja. 28 I bit će malo onih koji će izbjeći maču i
vratiti se iz egipatske zemlje u zemlju judejsku. Onda
će sav ostatak judejski, svi koji dođoše u zemlju
egipatsku da ondje žive, spoznati čija riječ vrijedi,
moja ili njihova. 29 A ovo neka vam bude znamenje -
riječ je Jahvina - da ću vas kazniti na ovome mjestu,
da biste znali da će se vama na nesreću ispuniti
prijetnje moje protiv vas.' 30 Ovako govori Jahve:
'Gle, predat ću faraona Hofru, kralja egipatskoga, u
ruke njegovim neprijateljima i u ruke onih koji mu rade
o glavi, baš kao što sam Sidkiju, kralja Judejskoga,
predao u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga,
neprijatelja njegova, koji mu je radio o glavi.'"

45 Riječ koju uputi Jeremija proroku Baruhu, sinu
Nerijinu, dok je on te riječi iz usta Jeremijinih
pisao u knjigu, četvrte godine Jojakima, sina Jošijina,
kralja judejskoga: 2 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov,
za tebe, Baruše: 3 "Jer si rekao: 'Jao meni jer mi
Jahve dodaje nevolju na nevolju. Sustadoh uzdišući i
ne mogu naći mira!' 4 Ovako govori Jahve: 'Evo, što
sam sagradio, porušit ću, što sam zasadio, iščupat
ću - po svoj zemlji! 5 A ti tražiš za se čudesa! Ne
traži toga! Jer, gle, svalit ću zlo na sve živo - riječ je
Jahvina. A tebi ću kao plijen pokloniti život tvoj na
svim mjestima kamo dođeš.'"

46 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji protiv
naroda. 2 Još o Egiptu. Protiv vojske faraona
Neka, kralja egipatskoga, što bijaše kod rijeke Eufrata,
u Karkemišu, i kralj Nabukodonozor ga potuče, četvrte
godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga. 3
Pripremite štitove i oklope! Naprijed, u boj! 4 Upregnite
konje! Na kola, vozači! Postavite se pod kacigama!
Naperite koplja! Navucite oklope! 5 Što vidim?
Zaprepašteni, uzmiču? Junaci njihovi, poraženi, u
bijeg udariše glavom bez obzira! Užas odasvud -
riječ je Jahvina. 6 Ni najbrži ne umače, ni najhrabriji
ne uteče! Na sjeveru, na obali Eufrata, posrću i

padaju. 7 Tko se to diže poput Nila, čije vode
šume, k'o brzaci nabujaše? 8 To Egipat se diže
poput Nila, k'o brzaci vode mu nabujaše. I govori:
dići ću se, poplaviti zemlju, opustošiti gradove i
pučanstvo! 9 Konji, naprijed! Poletite, kola bojna!
Navalite, ratnici! Kušiti, Putijci, štitom zaštićeni, i
Ludijci, što lukom strijeljate! 10 Ovo je dan Jahve
nad Vojskama - dan osvete da se dušmanima svojim
osveti: mač će se nažderati, nasititi, glad utoliti krvlju
njihovom! Jer Gospod, Jahve nad Vojskama, ima
žrtveno klanje u sjevernoj zemlji uz obalu Eufrata.
11 Popni se na Gilead, balzama potraži, djevice,
kćeri egipatska! Uzalud lijekovi mnogi: nema tebi
ozdravljenja! 12 Narodi čuše za tvoju sramotu, vapaji
tvoji napuniše zemlju. Jer se junak o junaka spotiče
i obojica padaju. 13 Riječ koju Jahve uputi proroku
Jeremiji kad Nabukodonozor, kralj babilonski, dođe
da udari na zemlju egipatsku. 14 Navijestite Egiptu,
objavite u Migdolu, obznanite u Memfisu: “Svrstaj
se! Spremi se! Jer mač već ždere sve oko tebe!
15 Što? Zar Apis pobježe? Tvoj se Bik ne odrva?”
Da, Jahve ga obori! 16 On učini te mnogi posrnuše,
popadaše jedan na drugoga. I gle, govore: “Na noge!
Vratimo se svom narodu, rodnoj grudi svojoj, pred
mačem koljačkim!” 17 Faraonu, kralju egipatskom,
ime nadjenite: “Graja što pravi čas promaši.” 18 “Tako,
života mi moga” - govori Kralj, komu je ime Jahve nad
Vojskama - “ono će doći kao Tabor posred gora, kao
Karmel iznad mora. 19 Spremi izgnanički zavežljaj,
udomljena kćeri egipatska, jer Memfis će biti u pustoš
pretvoren, poharan i nenastanjen. 20 Egipat bijaše
lijepa junica, ali ide, ide na nju obad sa Sjevera. 21
A i plaćenici egipatski što k'o gojna telad usred nje
življahu, i oni se okrenuše, u bijeg udariše, ne mogu
se odhrvati jer ih stiže Dan propasti, dođe vrijeme
da se kazne. 22 Slušaj! K'o da zmija sikće, sa svom
silom dolaze, sjekirama na nju navaljuju, baš k'o
drvosječe. 23 Posjeći će šumu - riječ je Jahvina - iako
je neprohodna. Više ih je nego skakavaca, broja njima
nema. 24 Osramoćena je zemlja egipatska, predana je
narodu Sjevera.” 25 Govori Jahve nad Vojskama, kralj
Izraelov: “Evo, kaznit ću Amona Tebskoga, faraona
i Egipat, i sve njegove bogove, kraljeve, faraona i
sve koji se u nj uzdaju. 26 Predat ću ih u ruke onima
što im rade o glavi, u ruke Nabukodonozora, kralja
babilonskoga, i u ruke slugu njegovih. A poslije će
Egipat biti opet naseljen, kao u stara vremena” -
riječ je Jahvina. 27 “Ne boj se, Jakove, slugo moja,
ne plaši se, Izraele! Jer, evo, spasit ću te izdaleka i
potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov će se
opet smiriti, spokojno će živjet' i nitko ga neće plašiti.
28 Ne boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina
- jer ja sam s tobom. Zatrt ću narode među koje te
prognah, a tebe neću sasvim uništiti: ali ću te kaznit'
po pravici, ne smijem te pustit' nekažnjena.”

47 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o
Filistejcima prije nego što faraon osvoji Gazu. 2
Ovako reče Jahve: “Evo, vode se dižu sa Sjevera
i kao nabujali brzaci poplavljuju zemlju i sve što
je na njoj, gradove i sve njihovo pučanstvo. I ljudi
vapiju, i kukaju svi žitelji zemlje, 3 uz tutanj kopita
njegove ždrebadi, uza štropot kola i tresku točkova.
Oci više ne mare za djecu svoju jer su im ruke klonule
4 zbog dana što osvanu da Filistejce istrijebi, da
zatre Tiru i Sidonu sve do posljednjeg pomagača.
Jer Jahve istrebljuje Filistejce, i sav ostatak otočja
kaftorskog. 5 Gazi će biti obrijana glava, razoren
Aškelon. A ti, Ašdode, ostače Anakovaca, dokle će
te tuga razdirati? 6 Jao, maču Jahvin, kad li ćeš se
smiriti? Vrati se u korice, stani i počini!” 7 Ali kako
da se smiri, kad Jahvina ruka njime zapovijeda: na
Aškelon i na morski žal on ga isuka.

48 O Moabu. Ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: “Jao brdu Nebu jer je opustošeno,
postiđen je Kirjatajim i osvojen, tvrđa posramljena,
razorena, 2 nema više dike moapske. U Hešbonu mu
propast skovaše: 'Hajde da ga istrijebimo iz naroda!' A
ti, Madmene, bit ćeš razoren, mač već ide za tobom!
3 Slušaj! Jauci se čuju iz Horonajima: 'Pohara, propast
strašna!' 4 'Moab je smlavljen!' čuje se vrištanje
mališa njegovih. 5 Da, uz brdo Luhit uspinju se
plačući. Da, niz obronke Horonajima razliježe se jauk
nad propašću. 6 'Bježite, spasavajte život, ugledajte
se u pustinjsku magarad!' 7 Jer si se pouzdao u svoje
utvrde, bit ćeš i ti osvojen. Kemoš odlazi u izgnanstvo
sa svećenicima i knezovima svojim. 8 Pustošnik će
doći u svaki grad, nijedan mu neće izmaći: Dolina će
biti poharana, Visoravan opustošena,” govori Jahve!
9 Stavite Moabu nadgrobni kamen, jer je do temelja
srušen; njegovi su gradovi pustare, u njima nitko ne
obitava. 10 Proklet bio tko nemarno obavlja poslove
Jahvine! Proklet bio tko krvlju mač svoj ne omasti!
11 Od mladosti svoje mir uživaše Moab, ležaše na
droždini svojoj, nikad ga nisu pretakali iz bačve u
bačvu, nikad u izgnanstvo išao nije: zato mu okus
ostade svjež, miris nepromijenjen. 12 “Ali, evo, dolaze
dani” - govori Jahve - “i ja ću mu poslati tlačitelje koji
će ga pretakati, isprazniti njegove bačve i sudove
njegove porazbijati. 13 I tada će se Moab postidjeti
zbog Kemoša, kao što se dom Izraelov postidio zbog
Betela u koji se uzdao.” 14 Kako možete reći: “Mi smo

junaci, hrabri ratnici." 15 Pustošnik Moabov navaljuje
na nj; cvijet mladosti njegove u klanice silazi, riječ
je Kraljeva, Jahve nad Vojskama njemu je ime. 16
Bliži se propast Moabova, nesreća njegova hiti. 17
Žalite ga, svi susjedi njegovi, i svi koji znate ime
njegovo. Recite: "Kako li se slomi čvrsta palica, žezlo
veličanstveno!" 18 Siđi sa slave svoje, sjedni u blato,
žitelju, kćeri dibonska! Jer pustošnik Moaba navali
na te, poruši sve utvrde tvoje. 19 Stani na cestu i
promatraj, o žitelju Aroera! Pitaj bjegunce i preživjele,
pitaj ih: "Što se to dogodi?" 20 "Moab se stidi jer je
slomljen. Plačite, jecajte! Objavite na Arnonu da je
Moab poharan." 21 Sud stiže nad Visoravan i nad
Holon, Jahsu i Mefaot, 22 nad Dibon, Nebo, Bet
Diblatajim, 23 Kirjatajim, Bet Gamul, Bet Meon, 24
Kerijot, Bosru i nad sve gradove zemlje moapske,
daleke i blize. 25 "Moabu je rog odbijen, ruka mu je
slomljena." 26 "Opijte ga jer se htjede uzvisiti nad
Jahvu: neka se Moab sada valja u bljuvotini svojoj
te i on neka bude na podsmijeh. 27 Nije li tebi bio
Izrael na podsmijeh? Jesu li ga možda zatekli u
krađi te mašeš glavom kad god o njemu govoriš?"
28 "Ostavite gradove, živite u pećinama, stanovnici
Moaba! Budite kao golubovi što se gnijezde na litici
onkraj razjapljena bezdana!" 29 Čuli smo za nadutost
Moaba, nadutost preveliku, ponos njegov, hvastanje,
uznositost, za oholost srca njegova! 30 "Poznajem
ja obijest njegovu - riječ je Jahvina - laž njegovih
riječi, laž djela njegovih! 31 Zato moram jaukati nad
Moabom, plakati nad svim Moapcima, jecati zbog
ljudi Kir Heresa. 32 Više nego nad Jazerom, plakat
ću nad tobom, o lozje sibmansko, kojem se mladice
pružahu preko mora, sezahu sve do Jazera. Na tvoje
berbe i žetve pade sada pustošnik. 33 Iščeznu radost
i veselje iz voćnjaka i zemlje moapske. Nesta vina u
kacama, mastioci više grožđa ne maste, veseli zvuci
više nisu veseli." 34 Urlanje Hešbona i Elalea čuje
se sve do Jahasa. Viču od Soara do Horonajima i
Eglat Šelišije, jer se i vode nimrimske pretvoriše u
pustaru. 35 "U Moabu ću učiniti - riječ je Jahvina - da
se ne uzlazi na uzvišice i kadi bogovima njegovim. 36
Stoga mi srce poput frule dršće za Moabom, srce
moje poput frule dršće za ljudima Kir Heresa: jer
propade stečevina koju stekoše! 37 Sve su glave
obrijane i brade podrezane; po svim rukama urezi, oko
bokova kostrijet. 38 Na svim krovovima Moaba i na
njegovim trgovima samo zapomaganje, jer smrskah
Moab kao krčag koji se nikomu ne mili" - riječ je
Jahvina. 39 Kako li je smrskan! Kako li sramotno
Moab udari u bijeg! Moab postade ruglo i strašilo
svim susjedima. 40 Jer ovako govori Jahve: "Gle,
poput orla lebdi, nad Moabom širi krila. 41 Gradovi
su zauzeti, osvojene tvrđave. Srce moapskih junaka
bit će toga dana kao srce žene u trudovima. 42
Izbrisan je Moab iz naroda jer se uzvisi nad Jahvu.
43 Strava, jama i zamka tebi, žitelju Moaba! - riječ
je Jahvina. 44 Tko stravi umakne, u jamu će pasti;
tko se iz jame izvuče, u zemlju će pasti. Da, to ću
svaliti na Moab u danima kazne njegove" - riječ je
Jahvina. 45 "U sjeni se hešbonskoj ustavljaju iscrpljeni
bjegunci. Al' vatra izlazi iz Hešbona, plamen liže
iz dvora sihonskog i proždire sljepoočnice Moabu
i tjeme sinova nemirničkih. 46 Jao tebi, Moabe!
Umišljen si, narode Kemošev! Jer sinove tvoje u
izgnanstvo odvedoše, kćeri tvoje u progonstvo. 47 Ali
ću promijeniti udes Moabov u budućnosti" - riječ je
Jahvina. Dovde suđenje Moabu.

49 O sinovima Amonovim. Ovako govori Jahve:
"Izrael nema sinova, nema nasljednika? Zašto
je Milkom baštinio Gad i narod se njegov nastanio
u njegovim gradovima? 2 Zato, evo, dolaze dani
- riječ je Jahvina - i učinit ću da se zaore ratni
krikovi u Rabi sinova Amonovih, i ona će biti humak
poharani, i naseobine njene ognjem popaljene. Tada
će Izrael opljačkati svoje pljačkaše" - govori Jahve.
3 "Plači, Hešbone, jer Ar je opustošen, zapomažite
kćeri rapske. Opašite kostrijet, tužbalice povedite,
obilazite s urezima. Jer Milkom mora u izgnanstvo
sa svećenicima i knezovima. 4 Što se dičiš dolinom
svojom, kćeri odmetnice, koja se uzdaš u bogatstvo
svoje i govoriš: 'Tko se usuđuje ustati protiv mene?'
5 Evo, svaljujem na te stravu odasvud uokolo: bit
ćete raspršeni, svak' na svoju stranu, i nitko bjegunce
neće skupiti. 6 Ali uto ću opet promijeniti udes sinova
Amonovih" - riječ je Jahvina. 7 O Edomu. Ovako
govori Jahve nad Vojskama: "Zar nema više mudrosti
u Temanu, zar u razumnih nesta svj§eta, zar se
izvjetrila mudrost njihova? 8 Bježite, gubite se i
duboko se sakrijte, stanovnici Dedana, jer Ezavu
propast nosim, vrijeme kazne njegove. 9 Dođu li
trgači k tebi, ni pabirka neće ostaviti; dođu li kradljivci
noćni, opljačkat će sve što žele. 10 Jer ja sam onaj
što će Ezava pretražiti i skrovišta mu otkriti da se ne
mogne sakriti. Pleme je njegovo opustošeno: nema
ga više! Nitko ne kaže: 11 'Ostavi siročad svoju, ja ću
je prehraniti i neka se udovice tvoje u me pouzdaju!'"
12 Jer ovako govori Jahve: "Gle, oni koji odista ne bi
morali piti čašu moraju je iskapiti, i zar upravo ti da
ostaneš nekažnjen? Ne, ti nećeš ostati nekažnjen,
morat ćeš čašu ispiti! 13 Jer samim se sobom zakleh
- riječ je Jahvina: Bosra će postati ruglo i sramota,

pustinja i prokletstvo; a svi njezini gradovi bit će
vječne razvaline." 14 Jahve mi vijest uputi, glasnik bi
poslan k narodima: "Skupite se! Krenite na nj, krenite!
Ustajte! U boj! 15 Jer, gle, učinit ću te malim među
narodima, prezrenim među ljudima. 16 Strah te tvoj
zaveo, uznositost srca tvoga, ti koji živiš u pećinama
kamenim i držiš se visova planinskih te viješ gnijezdo
na timoru, k'o orlovi, odande ću te strovaliti" - riječ je
Jahvina. 17 "Edom će postati pustoš; tko god njime
prođe, zaprepastit će se i zviždati zbog svih rana
njegovih. 18 Razorit će ga kao Sodomu i Gomoru i
susjede njihove" - govori Jahve. Čovjek ondje neće
stanovati, sin čovječji neće u njem boraviti. 19 "Gle,
kao lav on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake
vječno zelene. Ali ću ga učas otjerati i smjestiti ondje
svog izabranika. Jer tko je meni ravan? I tko će mene
na račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?" 20 Zato
čujte što je Jahve naumio učiniti Edomu, čujte što je
nakanio protiv stanovnika Temana: i najsitniju jagnjad
on će odvući, i sam njihov pašnjak zgrozit će se nad
njima. 21 Od lomljave pada njina zemlja će se potresti,
razlijegat će se vapaj do Crvenog mora! 22 Gle, poput
orla on se diže i lebdi, nad Bosrom širi krila. U dan
onaj srce će junaka edomskih biti kao srce žene u
trudovima. 23 O Damasku. Smeteni su Hamat i Arpad
jer zlu vijest čuše. Srce im se steže od užasa i smirit
se ne može. 24 Obeshrabren je Damask, u bijeg
udario, strah ga spopao, tjeskoba i bolovi obuzeli ga
kao porodilju. 25 Kako? Napušten je slavni grad, grad
radosti moje! 26 Zato će mladići njegovi popadati po
trgovima, svi će ratnici poginuti u onaj dan - riječ je
Jahve nad Vojskama. 27 "Potpalit ću vatrom zidine
Damaska: plamen će proždrijeti dvor Ben-Hadadov."
28 O Kedaru i kraljevstvima hasorskim koje je potukao
Nabukodonozor, kralj babilonski. Ovako govori Jahve:
"Ustajte, na Kedar navalite, uništite sinove Istoka! 29
Nek' im se oduzmu šatori i stada, šatorska krila i sva
im oprema! Neka im se deve odvedu, i nek' viču na
njih: 'Strava odasvud!' 30 Bježite glavom bez obzira,
duboko se skrijte, žitelji Hasora - riječ je Jahvina. Jer
Nabukodonozor, kralj babilonski, snuje naum protiv
vas, navalu smišlja: 31 'Ustajte, udarite na mirni narod
što živi bez straha - riječ je Jahvina - što nema vrata
ni zasuna, što u osami prebiva! 32 Deve njihove bit će
plijen, mnoštvo ovaca otimačina!' I rasprršit ću ih na
sve strane, one ljude obrijanih zalizaka, i dovest ću
odasvud na njih nesreću - riječ je Jahvina. 33 Hasor će
postati brlog čagaljski i pustinja vječna. Čovjek ondje
neće prebivati, neće se ondje nastaniti sin čovječji."
34 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Elamu,
u početku kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga. 35
Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Lomim, evo,
luk Elamov, srž snage njegove. 36 Četiri ću vjetra
dognati na Elam sa četiri kraja neba i rasprršit Elamce
u sva četiri vjetra, i neće biti naroda kamo neće stići
bjegunci elamski. 37 Utjerat ću Elamcima strah u kosti
pred njihovim dušmanima. Pustit ću na njih nesreću,
oganj gnjeva svojega. Poslat ću mač za njima dok
ne budu sasvim uništeni. 38 I postavit ću u Elamu
prijesto svoj i zatrt ću ondje kralja i sve knezove" -
riječ je Jahvina. 39 Ali ću okrenut' udes Elama" - riječ
je Jahvina.

50 Riječ koju Jahve reče protiv Babilona, protiv
zemlje kaldejske: 2 "Objavite narodima!
Razglasite, ne tajite, recite: Zauzet je Babilon! Bel
je postiđen: Marduk razbijen! Posramljeni su kipovi
njegovi, razmrskani njegovi likovi. 3 Jer sa sjevera
na nj se diže narod koji će mu zemlju prometnuti u
pustinju; nitko više neće u njoj živjeti, i ljudi i stoka
pobjeći će i otići. 4 U one dane i u vrijeme ono -
riječ je Jahvina - vratit će se sinovi Izraelovi, ići će
plačuć' i tražeći Jahvu, Boga svojega. 5 Pitat će za
put na Sion, onamo će pogled upravljati: 'Hodite,
prionimo uz Jahvu Savezom vječnim, nezaboravnim!'
6 K'o izgubljene ovce bijaše narod moj, pastiri ih
zavedoše te zalutaše po brdima: moradoše s brda
na brežuljke, zaboraviše gdje su im torovi. 7 Tko ih
nađe, proždire ih, neprijatelji njini zborahu: 'Nismo
mi krivi, jer zgriješiše Jahvi, pašnjaku pravde, Jahvi,
nadi otaca svojih!' 8 Bježite iz Babilona! Izađite iz
zemlje kaldejske! Budite poput ovnova pred stadom.
9 Jer evo ću dići i dovesti na Babilon mnoštvo velikih
naroda; u zemlji sjevernoj svrstat će se protiv njega
- odanle će biti osvojen. Strijele su im k'o u sretna
junaka, prazne se ne vraćaju. 10 Kaldeja će biti
oplijenjena, do mile volje nju će pljačkati" - riječ je
Jahvina. 11 "Da! Radujte se samo i klikujte, vi pljačkaši
moje baštine! Poskakujte k'o june na paši! Ržite kao
ždrebad! 12 Mati vaša teško se osramoti, postidi se
roditeljka vaša. Evo, posljednja je među narodima:
pustinja, zemlja prljuša. 13 Zbog gnjeva Jahvina bit
će bez življa, sva će opustjeti. Tko god prođe mimo
Babilon, zgrozit će se i zviždat će nad njegovim
ranama. 14 Svrstajte se protiv Babilona, opkolite ga.
Strijelci, strijeljajte na nj, ne žalite strelica - Jahvi je
zgriješio. 15 Sa svih strana nek' zaore poklici bojni.
On se predaje! Stupovi mu padaju, bedemi se ruše:
to Jahvina je osveta! Osvetite se Babilonu, vratite mu
milo za drago! 16 Istrijebite Babilonu i sijača i žeteoca
što srpom zamahuje u dane žetvene! Pred mačem
silničkim nek' svak' se vrati svome narodu, neka bježi

zemlji svojoj." 17 Izrael bijaše stado razagnano, lavovi
ga raspršiše. Prvi ga kralj asirski proždrije, a onda
mu Nabukodonozor, kralj babilonski, kosti polomi. 18
Zato ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
"Evo, kaznit ću kralja babilonskoga i zemlju njegovu,
kao što kaznih kralja asirskoga. 19 I vratit ću Izraela
pašnjaku njegovu da pase po Karmelu, Bašanu,
brdima efrajimskim i u Gileadu, da se sit najede.
20 U one dane, u vrijeme ono - riječ je Jahvina -
tražit će grijeh Izraelov, ali ga više neće biti; tražit će
opačine judejske, ali ih neće naći. Jer oprostih svima
koje sačuvah." 21 "Na zemlju meratajimsku! Kreni
na nju i na stanovnike Pekoda, zatri ih do temelja,
uništi iza njih sve - riječ je Jahvina - izvrši sve kako ti
zapovjedih!" 22 Ratna se vika čuje u zemlji, poraz
strašan. 23 O, kako li je skršen, razbijen malj cijele
zemlje! Kako li Babilon posta strašilo narodima! 24
Zamku ti metnuh, Babilone, ti se uhvati i ne vidje.
Zatečen si i uhvaćen, jer se s Jahvom zarati! 25
Jahve otvori svoju oružnicu, izvuče oružje gnjeva
svojega, jer ima posla za Jahvu nad Vojskama u zemlji
kaldejskoj. 26 Udarite na nju sa svih strana, otvorite
žitnice njene, slažite je kao snoplje, zatrite Babilon
kletim uništenjem, da od njega ne ostane ništa. 27
Pokoljite svu junad njegovu, u klaonicu neka siđu! Jao
njima, došao je njihov dan, vrijeme kazne njihove!
28 Čujder glasa onih što pobjegoše, što utekoše iz
zemlje babilonske da jave na Sionu osvetu Jahve,
Boga našega, osvetu Hrama njegova! 29 Sazovite
na Babilon strijelce, sve što zapinju lukove, opkolite
ga sa svih strana: nitko da ne uteče! Platite mu po
zasluzi, vratite mu milo za drago, jer bi se oholio na
Jahvu, Sveca Izraelova. 30 Zato će mu svi mladići
popadati po trgovima i svi će mu ratnici u onaj dan
izginuti - riječ je Jahvina. 31 "Evo me na te, Oholice!" -
riječ je Gospoda Jahve nad Vojskama - "došao je dan
tvoj, vrijeme pohoda na te. 32 Oholica će posrnuti,
pasti, i nitko ga neće podići. Oganj ću podmetnuti
gradovima njegovim i proždrijet će sve uokolo." 33
Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Potlačeni su
sinovi Izraelovi, zajedno sa sinovima Judinim. Oni
što ih zarobiše, drže ih čvrsto i neće da ih puste. 34
Ali, moćan je njihov Otkupitelj, ime mu Jahve nad
Vojskama. On će obraniti parnicu njihovu - zemlji
mir donijeti i smesti pučanstvo Babilona." 35 Mač na
Kaldejce - riječ je Jahvina - na pučanstvo Babilona,
na knezove i mudrace njegove! 36 Mač na brbljavce
njegove, neka polude! Mač na njegove ratnike, neka
se prestrave! 37 Mač na njegove konje i bojna kola i
na svu gomilu posred njega: nek postanu kao žene!
Mač na njihove riznice; nek ih opljačkaju! 38 Mač na
vode njihove, neka presahnu! Jer to je zemlja idola,
zaludiše ih kipovi, strašila njihova. 39 Zato će se ondje
nastaniti risovi s čagljima, i nojevi će ondje obitavat.
Dovijeka će ostat' mjesto bez življa, nitko ondje neće
živjeti od koljena do koljena. 40 Razorit će ga kao što
Bog razori Sodomu i Gomoru i susjede njihove - riječ
je Jahvina. Čovjek ondje neće stanovati, sin čovječji
neće u njem' boraviti. 41 Evo dolazi narod sa Sjevera,
puk velik i mnogi kraljevi, i dižu se s krajeva zemlje.
42 U ruci im luk i koplje, okrutni su, nemilosrdni. Graja
im buči poput mora, jašu na konjima, kao jedan za
boj spremni protiv tebe, kćeri babilonska. 43 Kralj
babilonski ču vijest o njima: i ruke mu klonuše, muka
ga spopade, bolovi ga obuzeše kao porodilju. 44 "Gle,
kao lav on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake
vječno zelene. Al' ja ću ga učas otjerati i smjestiti
ondje svog izabranika. Jer, tko je meni ravan? I tko će
mene na račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?"
45 Zato, čujte što je Jahve naumio da učini Babilonu,
čujte što je nakanio protiv zemlje kaldejske: i najsitniju
jagnjad on će odvući; i sam njihov pašnjak zgrozit će
se nad njima. 46 Na glas da je pao Babilon zemlja će
se potresti: razlijegat će se vapaj među narodima.

51 Ovako govori Jahve: "Gle, ja podižem protiv
Babilona i protiv pučanstva kaldejskog vjetar
zatornički. 2 Poslat ću na Babilon vijače da ga viju i
prorešetaju zemlju njegovu. Kad ga sa svih strana
opkole u kobni dan, 3 nek' strijelac luka ne odlaže,
nek' ne skida oklopa! Ne štedite mladića njihovih, svu
mu vojsku kleto uništite! 4 Pobijeni će padati po zemlji
kaldejskoj, probodeni po ulicama njegovim." 5 Ne,
Izrael - Judeja - nije udovica Boga svojega, Jahve nad
Vojskama, iako je zemlja njihova puna krivice protiv
Sveca Izraelova. 6 Bježite iz Babilona, nek' svak'
spasi život svoj, da ne izginete s njegova bezakonja,
jer ovo je vrijeme Jahvine odmazde, svakom plaća po
zasluzi! 7 Babilon bijaše pehar zlatni u ruci Jahvinoj,
pehar koji opi svijet cijeli. Vinom tim se puci opiše, i
zato se puci obezumiše. 8 Iznenada pade Babilon,
razmrskan: zakukajte nad njim! Potražite balzama rani
njegovoj: možda će ozdravit'! 9 Liječili smo Babilon,
al' se ne izliječi. Pustimo ga, vratimo se svaki u svoj
kraj! Jer do neba dopire njegova osuda i diže se
pod oblake. 10 Jahve je iznio pravdu našu! Hajde
da Sionu objavimo djelo Jahve, Boga našega. 11
Naoštrite strelice, napunite tobolce! Jahve potače duh
kraljeva medijskih jer naumi zatrti Babilon, Jahvina
je to osveta, osveta za Hram njegov. 12 Razvijte
stijeg, zidine babilonske! Pojačajte straže! Postavite
stražare! Razmjestite zasjede! Jer Jahve što naumi

to sad izvodi, kako je rekao protiv Babilona. 13 O,
ti što prebivaš na velikim vodama i bogat blagom
svakojakim! Sad ti svršetak dođe, kraj tvojoj lakomosti.
14 Životom svojim zakle se Jahve nad Vojskama:
“Napunit ću te ljudstvom kao skakavcima, zaorit će
protiv tebe vika bojna.” 15 On snagom svojom stvori
zemlju, mudrošću svojom uspostavi krug zemaljski
i umom svojim razape nebesa. 16 Kad mu glas
zaori, huče vode na nebesima, oblake diže s kraja
zemlje: stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta
njegovih. 17 Svakom čovjeku pamet stane, svaki
se zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi
samo varka, nema u njima duha. 18 Isprazni su
oni, smiješne tvorevine, propast će u dan kazne.
19 'Jakovljev dio' nije kao oni: jer on je sve stvorio,
Izrael pleme je baštine njegove. Jahve nad Vojskama
ime je njegovo. 20 Ti si mi bio malj, oružje ratno.
Pomlatih tobom narode, razmrskah tobom kraljevstva.
21 Pomlatih tobom konja i konjanika, pomlatih tobom
bojna kola i vozača. 22 Pomlatih tobom čovjeka i
ženu, pomlatih tobom starca i dijete. Pomlatih tobom
mladića i djevojku, pomlatih tobom pastira i stado. 23
Pomlatih tobom ratara i zapregu njegovu, pomlatih
tobom namjesnike i upravljače. 24 Ali na vaše oči
sada plaća Babilonu i svim Kaldejcima za sve zlo
koje učiniše Sionu - riječ je Jahvina. 25 “Evo me na
te, Goro zatornice - riječ je Jahvina - zatornice svega
svijeta! Zamahnut ću rukom protiv tebe, svalit ću te s
litice, pretvorit ću te u goru spaljenu. 26 Iz tebe više
neće klesati kamen ugaoni ni kamen temeljac, bit ćeš
vječna pustinja” - riječ je Jahvina. 27 Podignite stijeg
u zemlji, zatrubite u rog među narodima! Pripremite
na nj narode, sazovite na nj kraljevstva - Ararat,
Mini, Aškenaz! Postavite protiv njega pozivnike, nek'
nasrnu konji k'o dlakavi skakavci! 28 Spremite na
nj narode, kraljeve medijske, vojvode i namjesnike
njihove i svu zemlju kojom vladaju. 29 Zemlja će se
tresti, drhtati, kad se stanu uspinjati k Babilonu svi
naumi Jahvini da pretvori zemlju babilonsku u pustinju
nenastanjenu. 30 Nebojše babilonske odustaše od
borbe, u utvrdama posjedaše, nesta sile njihove:
postadoše kao žene. Spaljeni su domovi njihovi,
polomljeni zasuni na vratima. 31 Teklič tekliča prestiže,
glasnik juri za glasnikom, da jave kralju babilonskom
da mu je grad sa svih strana zauzet, 32 prijelazi
zaposjednuti, tvrđave ognjem popaljene, a ratnici
prestrašeni. 33 Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov:
“Kći je babilonska kao gumno u vrijeme kad se po
njem gazi; još malo, i doći će joj vrijeme žetve.” 34
Izjeo me, satro babilonski kralj, odgurnuo me kao
prazan pladanj, k'o zmaj me on progutao, napunio
trbušinu, iz mog me istjerao Edena. 35 “Nasilje i patnje
moje na Babilon!” govore stanovnici Siona. “Krv moja
na Kaldejce!” govori Jeruzalem. 36 Zato ovako govori
Jahve: “Gle, ja ću braniti parnicu tvoju i krvavo te
osvetiti. Sasušit ću more njegovo i presahnut ću
izvore njegove. 37 Babilon će biti hrpa ruševina,
brlog čagljima, užas i ruglo, kraj nenastanjen. 38
Svi zajedno riču k'o lavovi, zavijaju kao lavići. 39
Kad se ugriju, priredit će im pijanku, napojiti ih da
se provesele, da zaspe vječnim snom, da se više
ne probude - riječ je Jahvina. 40 Odvest ću ih k'o
janjce na klanje, kao jarce i ovnove.” 41 “Kako li je
zauzet, kako osvojen taj ponos zemlje sve? Kako
li Babilon posta strašilo narodima? 42 Uzdiglo se
more protiv Babilona, prekrilo ga valovlje njegovo.
43 Gradovi mu pustoš postali, zemlja suha, pustara:
čovjek u njoj ne stanuje, niti njom prolazi sin čovječji.”
44 “Kaznit ću Bela babilonskog, iz ralja mu otet što
je progutao. Neće više k njemu hrliti narodi, srušit
će se babilonske zidine. 45 Izađi iz njega, narode
moj! Nek' svaki spasi život svoj od jarosnoga gnjeva
Jahvina! 46 Neka vam srce ne klone! Ne bojte se
glasÄa što se zemljom šire, jedne godine ovakvi,
druge onakvi, i što u zemlji vlada nasilje, te silnik za
silnikom ustaje. 47 Jer evo dolaze dani kada ću kazniti
kipove babilonske, i sva će mu se zemlja postidjeti, i
svi će mu pobijeni ležat' posred grada. 48 Tada će nad
Babilonom klicati nebo i zemlja i sve što je na njima,
jer će sa sjevera navaliti na grad, zatornici njegovi -
riječ je Jahvina! 49 I Babilon mora pasti za pobijene
Izraelce, kao što su za Babilon padali pobijeni po
svem svijetu. 50 Vi što umakoste maču, idite, ne
ostajte ovdje. Spominjite se Jahve u zemlji dalekoj, i
neka vam Jeruzalem bude na srcu: 51 'Stidjeli smo
se slušajuć' sramotu, rumenilo nam prekrilo lice kad
ono tuđinci nahrupiše u Svetište Doma Jahvina.' 52
Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću
kazniti kipove njegove i po svoj će mu zemlji stenjat'
ranjenici. 53 Da se Babilon popne do neba, da se
utvrdi na visu nedostupnu, na moju će zapovijed na
nj navalit' pustošnici” - riječ je Jahvina. 54 Čujte vapaj
iz Babilona, i strašan poraz iz zemlje kaldejske! 55
Jer sam Jahve pustoši Babilon, on stišava strašnu
buku njegovu: bučili su vali njegovi k'o vode velike,
razlijegala se huka njihova. 56 Jest, pustošnik dođe
na Babilon, uhvaćeni su ratnici njegovi, lukovi im
polomljeni. Zaista, Jahve je Bog osvetnik koji plaća po
zasluzi! 57 “Opojit ću mu knezove i mudrace, vojvode,
namjesnike i ratnike: da zaspe vječnim snom pa se
više ne probude” - govori Kralj, ime mu je Jahve nad
Vojskama. 58 Ovako govori Jahve nad Vojskama:

“Široke zidine babilonske bit će do temelja razvaljene,
a visoka trava njegova bit će ognjem spaljena. Narodi
se zalud trudili, puci se za oganj mučili!” 59 Evo
zapovijedi što je prorok Jeremija dade Seraji, sinu
Mahsejina sina Nerije, kad je Seraja krenuo u Babilon
sa Sidkijom, kraljem judejskim, četvrte godine njegova
vladanja. Seraja bijaše veliki komornik. 60 Jeremija
je u jednu knjigu bio zapisao svu nesreću koja je
morala doći na Babilon - sva ona proroštva napisana
protiv Babilona. 61 Jeremija reče Seraji: “Kad dođeš
u Babilon, išti prigodu da obznaniš sve ove riječi. 62 I
reci: 'Jahve, ti sam reče da ćeš zatrti ovo mjesto te u
njemu ničega više neće biti, ni čovjeka ni živinčeta,
nego će postati vječna pustinja.' 63 Kad pročitaš ovu
knjigu, zaveži je za kamen i baci uEufrat. 64 I reci:
'Ovako će potonuti Babilon i neće se više podići iz
nesreće koju ću na nj svaliti.'” To su riječi Jeremijine.

52 Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se
zakraljio, a kraljevao je jedanaest godina u
Jeruzalemu. Materi mu bijaše ime Hamitala, kćerka
Jeremije, i bila je iz Libne. 2 Činio je što je zlo u
očima Jahvinim, sve kao što je činio Jojakin. 3 To je
zadesilo Jeruzalem zbog gnjeva Jahvina; Jahve ih
napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobunio
protiv babilonskog kralja. 4 Devete godine njegova
kraljevanja, desetoga dana desetoga mjeseca, krenu
sam babilonski kralj Nabukodonozor sa svom svojom
vojskom na Jeruzalem. Utabori se pred gradom i
opasa ga opkopom. 5 Grad osta opkoljen sve do
jedanaeste godine Sidkijina kraljevanja. 6 Devetoga
dana četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladala
takva glad da priprosti puk nije imao ni kruha, 7
neprijatelj provali u grad. Tada kralj i svi ratnici
pobjegoše noću kroz vrata između dva zida nad
Kraljevskim vrtom - Kaldejci bijahu opkolili grad - i
krenuše putem prema Arabi. 8 Kaldejske čete nagnuše
za njim u potjeru i sustigoše Sidkiju na Jerihonskim
poljanama, a sva se njegova vojska razbježala. 9 I
Kaldejci uhvatiše kralja i odvedoše ga u Riblu, u zemlji
hamatskoj, pred kralja babilonskog, koji mu izreče
presudu. 10 Pokla Sidkijine sinove pred njegovim
očima, pobi u Ribli sve Judine knezove; 11 Sidkiji
iskopa oči i okova ga verigama i odvede u Babilon,
gdje ga je držao u tamnici sve do smrti njegove. 12
Desetoga dana petoga mjeseca - devetnaeste godine
kraljevanja Nabukodonozora, kralja babilonskog -
uđe u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne
straže. 13 On zapali Dom Jahvin, kraljevski dvor i
sve kuće u Jeruzalemu, osobito kuće uglednika; 14
kaldejske čete, pod zapovjednikom tjelesne straže,
razoriše zidine oko Jeruzalema. 15 Nebuzaradan,
zapovjednik tjelesne straže, odvede u sužanjstvo
ostatak naroda koji bijaše ostao u gradu, a tako i
prebjege babilonskom kralju i ostalu svjetinu. 16
Neke od malih ljudi Nebuzaradan ostavi u zemlji
kao vinogradare i ratare. 17 Kaldejci razbiše tučane
stupove u Domu Jahvinu, podnožja i mjedeno more
u Domu Jahvinu, i tuč odniješe u Babilon. 18
Uzeše i lonce, lopate, noževe, posudice i uopće sav
tučani pribor koji se upotrebljavao za bogoslužja. 19
Zapovjednik uze i umivaonice, kadionice, škropionice,
lonce, svijećnjake, zdjele, žrtvene pehare, uopće sve
što bijaše od zlata i srebra, 20 dva stupa, jedno
more i dvanaest tučanih volova pod morem, podnožja
što je kralj Salomon dao izraditi za Dom Jahvin.
Nije moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim tim
predmetima. 21 Prvi stup bijaše visok osamnaest
lakata - obuhvatiti ga je mogao konop od dvanaest
lakata - bijaše četiri prsta debeo, a šupalj. 22 Imao
je glavicu od tuča, visoku pet lakata; i obvijaše je
oplet i mogranji, a sve od tuča. Takav je bio i drugi
stup. 23 A devedeset i šest šipaka slobodno je
visjelo. Sve u svemu bijaše oko sto šipaka u tom
opletu. 24 Zapovjednik je straže odveo svećeničkog
poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju, i tri
čuvara praga. 25 Iz grada je odveo jednog dvorjanina,
vojničkog zapovjednika, sedam ljudi iz kraljeve
pratnje koji se zatekoše u gradu, pisara zapovjednika
vojske koji je novačio puk te šezdeset pučana
koji se također zatekoše u gradu. 26 Zapovjednik
tjelesne straže Nebuzaradan odvede ih pred kralja
babilonskog u Riblu. 27 I kralj babilonski zapovjedi da
ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su judejski
narod odveli s njegove rodne grude. 28 Evo broja
ljudstva što ga Nabukodonozor odvede u sužanjstvo:
sedme godine tri tisuće i dvadeset tri Judejca; 29
osamnaeste godine Nabukodonozorove osamsto
trideset i dvije osobe iz Jeruzalema; 30 dvadeset
i treće godine Nabukodonozorove, Nebuzaradan,
zapovjednik tjelesne straže, odvede sedam stotina
četrdeset i pet Judejaca. U svemu: četiri tisuće i
šest stotona osoba. 31 A trideset i sedme godine
otkako je zasužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i
petoga dana dvanaestoga mjeseca, babilonski kralj
Evil Merodak u prvoj godini svoje vladavine pomilova
judejskoga kralja Jojakina i pusti ga iz tamnice. 32
Ljubezno je s njim razgovarao i stolicu mu postavio
više nego drugim kraljevima koji bijahu s njim u
Babilonu. 33 Jojakin je odložio svoje tamničke haljine
i jeo s kraljem za istim stolom svega svoga vijeka. 34

Do kraja njegova života, sve do smrti, babilonski mu
je kralj trajno, iz dana u dan, davao uzdržavanje.

Tužaljke

1 Kako osamljena sjedi prijestolnica, nekoć naroda
puna; postade kao udovica, nekoć velika među
narodima. Vladarica nad pokrajinama, na tlaku sad
ide. **2** Noći provodi gorko plačući, suzama pokriva
obraze. Nikog nema da je utješi, od svih koji su
je ljubili. Svi je prijatelji iznevjeriše i postaše joj
neprijatelji. **3** Izagnan je Juda, u nevolji je i u
progonstvu teškom. Sad živi među poganima, ne
nalazi počinka. Svi ga gonitelji sustižu u tjesnacima. **4**
Putovi sionski tuguju jer nitko ne dolazi na svetkovine.
Sva su vrata razvaljena, svećenici uzdišu, ucviljene
su djevice njegove, a on je pun gorčine. **5** Tlačitelji
njegovi sada gospodare, neprijatelji likuju: Jahve
ga ucvili zbog grijeha njegovih premnogih. Djeca
mu otišla u izgnanstvo pred tlačiteljem. **6** Povukla
se od Kćeri sionske sva slava njezina. Knezovi joj
postadoše k'o ovnovi koji paše ne nalaze; nemoćni
vrludaju ispred goniča. **7** Jeruzalem se spominje
danÄa bijede i lutanja, kad mu narod dušmanu u
ruke pade a nitko mu pomoći ne pruži. Tlačitelji ga
gledahu smijući se njegovoj propasti. **8** Teško sagriješi
Jeruzalem, postade kao nečistoća ženina. Svi što
ga štovahu, sada ga preziru: jer vidješe golotinju
njegovu. On samo plače i natrag se okreće. **9** Skuti
su mu uprljani, nije ni sanjao što ga čeka. Duboko
je pao, a nikog da ga tješi. “Pogledaj, Jahve, moju
nevolju: jer neprijatelj likuje.” **10** Neprijatelj poseže
rukom za svim dragocjenostima njegovim. Gledao je
gdje pogani provaljuju u njegovo Svetište, oni kojima
si zabranio i pristup u svoj zbor. **11** Sav narod njegov
jeca, tražeći kruha; svi daju dragulje za hranu da
bi ponovo živnuli. Evo, Jahve, pogledaj kako sam
prezren. **12** Svi vi što putem prolazite, pogledajte i
vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogođen,
kojom me Jahve udari u dan žestokog gnjeva svoga!
13 S visine pusti oganj, utjera ga u kosti moje. Pred
noge mrežu mi razape i tako me nauznak obori; ucvili
me, ožalosti za sva vremena. **14** Natovario me mojim
grijesima, rukom ih svojom pritegnuo; na vrat mi ih
navalio, snagu mi oduzeo. Predao me Gospod u ruke
njihove, ne mogu se uspraviti. **15** Sve junake iz moje
sredine Gospod odbaci: digao je zbor protiv mene
da uništi uzdanicu moju. U tijesku izgazi Gospod
mene, djevicu, kćerku Judinu. **16** Zato moram plakati,
oči mi suze liju, jer daleko je od mene moj tješitelj
da mi duh povrati. Sinovi su moji poraženi, odveć
silan bijaše neprijatelj. **17** Sion pruža ruke: nema
mu tješitelja. Jahve je protiv Jakova sa svih strana
pozvao tlačitelje; i tako Jeruzalem postade među
njima strašilo. **18** Jahve, on je pravedan; jer riječi
se njegovoj protivih. Oh, čujte, narodi svi, gledajte
moju bol: djevice moje, moji mladići, svi odoše u
izgnanstvo! **19** Pozvah sve ljubavnike svoje, ali me
oni prevariše. Moji svećenici i starješine pogiboše u
gradu tražeći hrane da bi ponovo živnuli. **20** Pogledaj,
Jahve, u kakvoj sam tjeskobi, moja utroba strepi, srce
mi se u grudima grči jer bijah opako prkosan! Vani
mač pokosi moje sinove, a unutra - smrt. **21** Čuj kako
stenjem: nema mi tješitelja! Svi neprijatelji čuju za
moju nesreću i likuju što si to učinio! Daj da dođe dan
što si ga objavio, da njima bude kao meni. **22** Neka
se pokaže sva njina zloća pred licem tvojim, a onda
postupaj s njima kao što si sa mnom postupio za sve
grijehe moje! Jer samo uzdišem, a srce moje tuguje.

2 Kako mrakom zastrije Gospod u svom gnjevu Kćer
sionsku. S neba na zemlju baci slavu Izraelovu! I
ne sjeti se podnožja svoga u dan gnjeva svojega! **2**
Bez milosti Gospod satrije sve stanove Jakovljeve, u
svom gnjevu razori tvrđave kćeri Judine; sa zemljom
je sravnio i prokleo kraljevstvo i njegove knezove.
3 U rasplamtjelom gnjevu svojem razbi svu snagu
Izraelovu, povuče svoju desnicu pred neprijateljem;
u Jakovu raspiri plamen ognjeni koji sve uokolo
proždire. **4** Nategao je luk k'o neprijatelj, kao dušman
ispružio desnicu, ubijajući sve što mu drago bijaše.
Na šator Kćeri sionske sasu k'o oganj gnjev svoj
jarosni. **5** K'o neprijatelj Gospod bijaše: razorio je
Izraela, razorio sve dvore njegove, porušio njegove
utvrde, umnožio kćeri Judinoj uzdisaje i jecaje. **6** Kao
vrtu razvali mu sjenicu, razori mjesto sastanka. Baci
Jahve u zaborav svetkovine i subote na Sionu; u
gnjevu svojem prezre kralja i svećenika. **7** Svoj oltar
je Gospod odbacio, zgadilo mu se Svetište njegovo.
U ruke neprijatelja je predao bedeme svoje i dvorove.
Bučili su u Domu Jahvinu, kao u dan blagdanji. **8**
Jahve naumi razvaliti zidove Kćeri sionske. Nape uže
mjerničko, ne ustegnu ruku od rušenja. Predziđe,
zidine zavi u tugu: oronuše zajedno. **9** Vrata njina
utonuše u zemlju, on im je razbio zasune; kralj i
knezovi su među pucima, Zakona nema! Ni u prorokÄa
više se ne nalaze viđenja Jahvina. **10** Starješine
Kćeri sionske na zemlji sjede i šute, posiplju glavu
prašinom, kostrijet pripasuju. K zemlji glave obaraju
djevice jeruzalemske. **11** Iščilješe mi oči od suza,
utroba moja ustreptala, jetra mi se na zemlju prosula
zbog sloma kćeri naroda mojega, jer djeca i dojenčad
umiru po trgovima Grada. **12** Govore majkama svojim:
“Gdje je žito i vino?” dok obamiru kao ranjeni po

trgovima Grada, dok ispuštaju dušu svoju na grudima
matera svojih. 13 S čime da te prispodobim? Na koga
si nalik, Kćeri jeruzalemska? S kime da te usporedim,
kako utješim, djevice, Kćeri sionska? Jer kao more
tvoja je nesreća neizmjerna. Tko će te iscijeliti? 14
Viđenja tvojih proroka bijahu varka i laž, oni nisu
objavili krivnju tvoju da te od izgnanstva odvrate.
Varali su te utvarama lažnim i zamamnim. 15 Nad
tobom plješću rukama svi koji putem prolaze, zvižde i
vrte glavom zbog Kćeri jeruzalemske: "Je li to grad
na glasu ljepotom, radost svemu svijetu?" 16 Na tebe
otvaraju usta svi neprijatelji tvoji, zvižde, škrguću
zubima i govore: "Proždrijesmo je! To je dan za kojim
čeznusmo, doživjesmo, vidjesmo!" 17 Jahve izvrši
naum svoj, održa svoju riječ koju naredi u davnim
danima: nemilice te razorio. Neprijatelj likuje zbog
tebe, tvoj protivnik rog svoj podiže. 18 U sav glas viči
Gospodu, jecaj, Kćeri sionska! Neka k'o potok teku
tvoje suze danju i noću. Ne daj počinka sebi, neka
se zjenica oka tvoga ne odmori. 19 Ustani, viči noću
za svake promjene straže. K'o vodu izlij srce pred
licem Gospodnjim, k njemu podiži ruke i traži milost
za svoju nejačad koja od glada obamire po uglovima
ulica. 20 Pogledaj, Jahve, i vidi kome si to učinio. Zar
žene da jedu porod svoj, djecu što njišu u naručju?
Zar moradoše biti poklani u Svetištu Gospodnjem
svećenici i proroci? 21 U uličnoj prašini leže djeca i
starci; moje djevice i moji mladići od mača padoše. Ti
ih pomori u dan gnjeva svojega, ti ih pokla nemilice.
22 Ti si, kao na dan svečani, sa svih strana sazvao
užase moje. U dan gnjeva Jahvina nitko nije preživio,
nitko se nije spasio. One koje sam odnjihala i odgojila
neprijatelj moj sve je istrijebio.

3 Ja sam čovjek što upozna bijedu pod šibom gnjeva
njegova. 2 Mene je odveo i natjerao da hodam u
tmini i bez svjetlosti. 3 I upravo mene bije i udara bez
prestanka njegova ruka. 4 Iscijedio je moje meso,
kožu moju, polomio kosti moje. 5 Načinio mi jaram,
glavu obrubio tegobama. 6 Pustio me da živim u
tminama kao mrtvaci vječiti. 7 Zazidao me, i ja ne
mogu izaći, otežao je moje okove. 8 Kada sam vikao
i zapomagao, molitvu je moju odbijao. 9 Zazidao mi
ceste tesanim kamenom, zakrčio je putove moje. 10
Meni on bijaše medvjed koji vreba, lav u zasjedi. 11 U
bespuća me vodio, razdirao, ostavljao me da umirem.
12 Napinjao je luk svoj i gađao me kao metu za svoje
strelice. 13 U slabine mi sasuo strelice, sinove svoga
tobolca. 14 Postao sam smiješan svome narodu,
rugalica svakidašnja. 15 Gorčinom me hranio, pelinom
me napajao. 16 Puštao me da zube kršim kamen
grizući, zakapao me u pepeo. 17 Duši je mojoj oduzet
mir i više ne znam što je sreća! 18 Rekoh: Dotrajao je
život moj i nada koja mi od Jahve dolazi. 19 Spomeni
se bijede moje i stradanja, pelina i otrova! 20 Bez
prestanka na to misli i sahne duša u meni. 21 To
nosim u srcu i gojim nadu u sebi. 22 Dobrota Jahvina
nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo. 23 Oni
se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost velika!
24 "Jahve je dio moj", veli mi duša, "i zato se u nj
pouzdajem." 25 Dobar je Jahve onom koji se u nj
pouzdaje, duši koja ga traži. 26 Dobro je u miru čekati
spasenje Jahvino! 27 Dobro je čovjeku da nosi jaram
za svoje mladosti. 28 Neka sjedi u samoći i šuti, jer
mu On to nametnu; 29 neka usne priljubi uz prašinu,
možda još ima nade! 30 Neka pruži obraz onome
koji ga bije, neka se zasiti porugom. 31 Jer Gospod
ne odbacuje nikoga zauvijek: 32 jer ako i rastuži,
on se smiluje po svojoj velikoj ljubavi. 33 Jer samo
nerado on ponižava i rascvili sinove čovjeka. 34 Kad
se gaze nogama svi zemaljski sužnjevi, 35 kad se
izvrće pravica čovjeku pred licem Svevišnjeg, 36 kad
se krivica nanosi čovjeku u parnici, zar Gospod ne
vidi? 37 Tko je rekao nešto i zbilo se? Nije li Gospod
to zapovjedio? 38 Ne dolazi li iz usta Svevišnjega
i dobro i zlo? 39 Na što se tuže živi ljudi? Svatko
na svoj grijeh. 40 Ispitajmo, pretražimo pute svoje i
vratimo se Jahvi. 41 Dignimo svoje srce i ruke svoje k
Bogu koji je na nebesima. 42 Da, mi smo se odmetali,
bili nepokorni, a ti, ti nisi praštao! 43 Obastrt gnjevom
svojim, gonio si nas, ubijao i nisi štedio. 44 Oblakom
si se obastro da molitva ne prodre do tebe. 45 Načinio
si od nas smeće i odmet među narodima. 46 Razjapili
usta na nas svi neprijatelji naši. 47 Užas i jama bila
nam sudbina, propast i zator! 48 Potoci suza teku iz
očiju mojih zbog propasti Kćeri naroda mojega. 49
Moje oči liju suze bez prestanka, jer prestanka nema
50 dok ne pogleda i ne vidi Jahve s nebesa. 51 Moje
mi oko bol zadaje zbog kćeri svih mojega grada. 52
Uporno me k'o pticu progone svi što me mrze, a bez
razloga. 53 U jamu baciše moj život i zatrpaše je
kamenjem. 54 Voda mi dođe preko glave, rekoh sam
sebi: "Pogiboh!" 55 I tada zazvah ime tvoje, Jahve,
iz najdublje jame. 56 Ti oču moj glas: "Ne začepljuj
uši svoje na vapaje moje." 57 Bliz meni bijaše u dan
vapaja mog, govoraše: "Ne boj se!" 58 Ti si, Gospode,
izborio pravdu za dušu moju, ti si život moj izbavio.
59 Ti, Jahve, vidje kako me tlače, dosudi mi pravdu.
60 Ti vidje svu osvetu njinu, sve podvale protiv mene.
61 Čuo si, Jahve, podrugivanje njihovo, sve podvale
protiv mene. 62 Usne protivnika mojih i misli njine
protiv mene su cio dan. 63 Kad sjede, kad ustaju,

pogledaj samo: ja sam im pjesma-rugalica. 64 Vrati
im, Jahve, milo za drago, po djelu ruku njihovih. 65
Učini da srca im otvrdnu, udari ih prokletstvom svojim.
66 Goni ih gnjevno i sve ih istrijebi pod nebesima
svojim, Jahve!

4 Jao, potamnje zlato, to suho zlato! Sveto se
kamenje prosu na uglovima svih ulica. 2 Sinovi
sionski, nekoć cijenjeni kao najčišće zlato, ah, sada ih
cijene kao sudove glinske, kao djelo ruku lončarevih!
3 Čak i šakali pružaju dojke i doje mladunčad, ali kćeri
naroda moga postaše okrutne kao nojevi u pustinji.
4 Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Djeca
vape za kruhom, a nikog da im ga pruži. 5 Oni što
se nekoć sladiše biranim jelima ginu po ulicama;
nekoć nošeni u grimizu, sada se valjaju po buništu.
6 Veći bijaše zločin Kćeri naroda moga od grijeha
Sodome, što u tren oka bi razorena, a ničija se ruka
ne diže na nju. 7 Njeni mladići bijahu nekoć čišći od
snijega, bjelji od mlijeka, od koralja rumenija bijahu
im tijela, lice glatko k'o safir. 8 Sad im je obraz crnji
od čađe, ne prepoznaju se više na ulici. Koža im
se lijepi za kosti, suha kao drvo. 9 Kako su sretni
oni što ih mač probode, sretniji od onih koje pomori
glad; koji padaju, iscrpljeni, jer im nedostaju plodovi
zemljini. 10 Žene, tako nježne, kuhaše djecu svoju,
njima se hraniše za propasti Kćeri naroda moga.
11 Jahve je utolio svoj bijes, izlio jarosnu srdžbu
svoju, na Sionu raspirio požar što sažiže i same
temelje njegove. 12 Nisu vjerovali kraljevi zemaljski
ni svekoliko stanovništvo zemlje da će ugnjetač i
neprijatelj ući na vrata jeruzalemska - 13 zbog grijeha
svojih prorokÄa, zbog bezakonja svećenikÄa koji
usred grada prolijevahu krv pravednikÄa! 14 K'o slijepi
teturahu ulicama, omašteni krvlju, te nitko nije smio
da se takne odjeće njihove. 15 “Natrag, nečisti!” - viču
im. “Natrag! Ne dirajte!” I tada pobjegoše poganima,
al' ne smjedoše ondje ostati. 16 Raspršilo ih lice
Jahvino, on ih više nije gledao. Ne poštuju više
svećenikÄa, ne sažaljuju staraca. 17 Već nam oči
iščilješe iščekujući pomoć, ali uzalud; s kula naših
zureć' u daljinu očekivasmo narod koji nas ne može
spasiti. 18 Vrebaju nam na korake da ne hodamo
po trgovima svojim. Bliži nam se kraj, navršili nam
se dani, naš konac dolazi. 19 Naši gonitelji bijahu
brži od orlova na nebu; u planini nas ganjahu, u
pustinji dočekivahu u zasjedi. 20 Naš životni dah,
Jahvin pomazanik, pade u njihove jame - on za
koga govorasmo: “U sjeni njegovoj živjet ćemo među
narodima.” 21 Raduj se i veseli se, Kćeri edomska, ti
koja živiš u zemlji Usu: doći će i do tebe čaša, opit
ćeš se i razgoliti. 22 Tvoj grijeh je iskupljen, Kćeri
sionska, neće te više u izgnanstvo voditi. Kaznit će
opačinu tvoju, Kćeri edomska, razotkriti grijehe tvoje.

5 Spomeni se, Jahve, što nas je snašlo, pogledaj,
vidi sramotu našu! 2 Baština naša pade u ruke
strancima, domovi naši pripadoše tuđincima. 3 Siročad
smo: oca nemamo, majke su nam kao udovice. 4
Vodu što pijemo plaćamo novcem, i za drvo valja
nam platiti. 5 Jaram nam je o vratu, gone nas,
iscrpljeni smo, ne daju nam predahnuti. 6 Pružamo
ruke k Egiptu i Asiriji da se kruha nasitimo. 7 Oci
naši zgriješiše i više ih nema, a mi nosimo krivice
njihove. 8 Robovi nama zapovijedaju, a nitko da nas
izbavi iz ruku njihovih. 9 Kruh svoj donosimo izlažući
život maču u pustinji. 10 Koža nam gori kao peć
užarena, ognjicom od plamena gladi. 11 Oskvrnuli su
žene na Sionu i djevice u gradovima judejskim. 12
Svojim su rukama vješali knezove, ni lica staračka
nisu poštivali. 13 Mladići su nosili žrvnjeve, djeca
padala pod bremenom drva. 14 Starci su ostavili vrata,
mladići više ne sviraju na lirama. 15 Radosti nesta iz
naših srdaca, naš ples se pretvori u tugovanje. 16
Pao je vijenac s naše glave, jao nama što zgriješismo!
17 Evo zašto nam srce boluje, evo zašto nam oči se
zastiru: 18 zato što Gora sionska opustje i po njoj se
šuljaju šakali. 19 Ali ti, Jahve, ostaješ zauvijek, tvoj
je prijesto od koljena do koljena. 20 Zašto da nas
zaboraviš zauvijek, da nas ostaviš za mnoge dane?
21 Vrati nas k sebi, Jahve, obratit ćemo se, obnovi
dane naše kao što nekoć bijahu. 22 Il' nas hoćeš
sasvim zabaciti i na nas se beskrajno srditi?

Ezekiel

1 Godine tridesete, četvrtoga mjeseca, petoga dana,
kad bijah među izgnanicima na rijeci Kebaru,
otvoriše se nebesa i ja ugledah božanska viđenja. **2**
Petoga dana istoga mjeseca - godine pete otkako
odvedoše u izgnanstvo kralja Jojakima - **3** riječ
Jahvina dođe Ezekielu, sinu Buzijevu, svećeniku
u zemlji kaldejskoj, na rijeci Kebaru. Spusti se na
me ruka Jahvina. **4** Pogledah, kad ono sa sjevera
udario silan vihor, velik oblak, bukteći oganj obavijen
sjajem; usred njega, usred ognja, nešto nalik na sjajnu
kovinu. **5** Usred toga nešto kao četiri bića, obličjem
slična čovjeku; **6** svako od njih sa četiri obraza, u
svakoga četiri krila. **7** Noge im ravne, a stopala kao
u teleta; sijevahu poput glatke mjedi. **8** Ispod krila
imahu na sve četiri strane ruke čovječje. I svako od
njih četvero imaše svoj obraz i svoja krila. **9** Krila im
se spajahu jedno s drugim. Idući, ne okretahu se:
svako se naprijed kretaše. **10** I u sva četiri bijaše lice
čovječje; u sva četiri zdesna lice lavlje; u sva četiri
slijeva lice volujsko; i lice orlovsko u sva četiri. **11**
Krila im bijahu gore raskriljena. Svako imaše dva krila
što se spajahu i dva krila kojim tijelo pokrivahu. **12** I
svako iđaše samo naprijed. A iđahu onamo kamo ih
je duh gonio. I ne okretahu se idući. **13** A posred tih
bića vidjelo se kao neko užareno ugljevlje, kao goruće
zublje koje se među njima kretahu; iz ognja sijevaše i
munje bljeskahu. **14** Bića trčahu i opet se vraćahu
poput munje. **15** Dok ja promatrah, gle: na zemlji
uza svako od četiri bića po jedan točak. **16** Točkovi
bijahu slični krizolitu, sva četiri istoga oblika; oblikom i
napravom bijahu kao da je jedan točak u drugome.
17 U kretanju mogli su ići u sva četiri smjera a nisu
se morali okretati. **18** Naplatnice im bijahu visoke, a
kad bolje promotrih, gle, na sve strane pune očiju. **19**
Kad bi bića krenula, krenuli bi s njima i točkovi; kad
bi se bića sa tla podigla, i točkovi se podizahu. **20**
Kuda ih je duh gonio, onuda se kretahu, a zajedno
se s njima i točkovi podizali, jer duh bića bijaše u
točkovima. **21** Pa kad su bića krenula, i točkovi bi
krenuli, a kad bi se ona zaustavila, ustavljali se i
točkovi; kad se ona sa tla dizahu, i točkovi se s njima
podizahu, jer duh bića bijaše u točkovima. **22** Nad
glavama bića bijaše nešto kao svod nebeski, nalik na
sjajan prozirac, uzdignut nad njihovim glavama. **23** A
pod svodom raskriljena krila, jedno prema drugome:
svakome po dva krila pokrivahu tijelo. **24** Čuh lepet
njihovih krila kao huk velikih voda, kao glas Svesilnog,
kao silan vihor, kao graju u taboru. Kad bi se bića
zaustavila, spustila bi krila. **25** Sa svoda nad njihovim
glavama čula se grmljavina. **26** Ispod svoda nad
njihovim glavama bijaše nešto kao kamen safir, poput
prijestolja: na tom kao prijestolju, gore na njemu, kao
neki čovjek. **27** I vidjeh kao sjajnu kovinu, iznutra i
uokolo kao oganj; od njegovih bokova naviše i od
njegovih bokova naniže nešto poput ognja i blijeska
na sve strane. **28** Taj blijesak na sve strane bijaše
poput duge što se za kišnih dana javlja u oblaku. To
bijaše nešto kao slava Jahvina. Vidjeh, padoh ničice i
čuh glas koji mi govoraše.

2 I reče mi: “Sine čovječji, na noge se, da s tobom
govorim!” **2** OI uđe u me duh, kako mi progovori,
te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji mi
govoraše. **3** I reče mi: “Sine čovječji, šaljem te k
sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se
odvrže od mene. Oni i oci njihovi griješili su protiv
mene sve do dana današnjega. **4** Šaljem te k sinovima
tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako
govori Jahve Gospod! **5** I poslušali oni ili ne poslušali
- rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među
vama. **6** A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne plaši se
riječi njihovih: 'Trnje te okružuje i sjediš među samim
skorpijama.' Ne plaši se riječi njihovih i ne boj se
nimalo njihova pogleda jer oni su rod odmetnički. **7**
Govori im moje riječi, poslušali oni ili ne poslušali,
jer rod su odmetnički. **8** A ti, sine čovječji, poslušaj
što ću ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što su oni
rod odmetnički! Otvori usta i progutaj što ću ti sada
dati!” **9** I pogledah, a to ruka k meni ispružena i u njoj,
gle, svitak knjige. **10** I razvi se knjiga preda mnom:
bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano:
“Naricanje! Jecanje! Jauk!”

3 I reče mi: “Sine čovječji, progutaj što je pred
tobom! Pojedi taj svitak, te idi i propovijedaj domu
Izraelovu!” **2** Otvorih usta, a on mi dade da progutam
svitak **3** i reče: “Sine čovječji, nahrani trbuh i nasiti
utrobu svitkom što ti ga dajem!” I pojedoh ga, i
bijaše mi u ustima sladak kao med. **4** Reče mi:
“Sine čovječji, idi domu Izraelovu i prenesi mu moju
poruku. **5** Ne šaljem te k narodu nepoznata jezika i
nerazumljiva govora, već te šaljem domu Izraelovu. **6**
Ne šaljem te k mnogim narodima nepoznata jezika i
nerazumljiva govora koje ti ne bi mogao razumjeti.
A kad bih te k njima i poslao, oni bi te poslušali. **7**
A dom te Izraelov neće poslušati, jer ni mene ne
sluša, jer dom je Izraelov tvrde glave i okorjela srca.
8 Evo, zato ću sada otvrdnuti tvoje lice kao što je i
njihovo i glavu ću tvoju učiniti tvrdoglavom kao što
je njihova. **9** I ne boj ih se i ne plaši, jer oni su rod

odmetnički!" 10 Reče mi: "Sine čovječji, sve riječi što
ću ti reći uzmi k srcu i poslušaj ih svojim ušima. 11 I
hajde izgnanicima, sinovima svojega naroda, i reci
im: Ovako govori Jahve Gospod! - poslušali ili ne
poslušali!" 12 Uto me duh podiže i ja za sobom čuh
silnu tutnjavu. Slava se Jahvina podigla sa svojega
mjesta. 13 Čuh lepet krila onih bića - udarahu jedno
o drugo - i snažnu škripu točkova što se s njima
kretahu i zaglušnu jeku jakoga glasa. 14 Tada me duh
prihvati i ponese. I ja iđah ogorčen i gnjevna srca, a
ruka me Jahvina čvrsto pritisla. 15 Tako stigoh u Tel
Abib, k izgnanicima koji življahu na rijeci Kebaru -
onamo gdje se bijahu nastanili - te ostadoh među
njima sedam dana kao omamljen. 16 Poslije sedam
dana dođe mi opet riječ Jahvina: 17 "Sine čovječji,
postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš riječi
iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime.
18 Kad bezbožniku reknem: 'Umrijet ćeš', a ti ga ne
opomeneš i ne odvratiš od zla puta njegova kako bi
mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja,
ali ću ja od tebe tražiti račun za krv njegovu. 19 A
kad opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od
bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog
svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj život. 20 Isto tako,
odvrati li se pravednik od svoje pravednosti i stane
činiti nepravdu, postavit ću mu zamku i umrijet će
jer ga ti ne opomenu zbog njegova grijeha; umrijet
će, i njegova se pravedna djela više neće spominjati,
ali ću od tebe tražiti račun za krv njegovu. 21 Ako
li ti pravednika opomeneš da ne griješi, i on zaista
prestane griješiti, živjet će jer je prihvatio opomenu, a
i ti ćeš spasiti život svoj." 22 Ondje me opet zahvati
ruka Jahvina i on mi reče: "Ustani i siđi u dolinu da
ondje s tobom govorim!" 23 Ustadoh tada i siđoh
u dolinu, i gle: Slava Jahvina stajaše ondje, slična
Slavi koju vidjeh na rijeci Kebaru te padoh ničice. 24
Jahvin duh uđe u me, osovi me na noge i reče: "Idi i
zatvori se u domu svojemu! 25 Na te ću, evo, sine
čovječji, staviti užad i svezati te i više nećeš izlaziti.
26 I jezik ću ti zalijepiti za nepce te ćeš onijemjeti i
nećeš ih više karati, jer su rod odmetnički. 27 A kad ti
ja progovorim, otvorit ću ti usta i ti ćeš im reći: Ovako
govori Jahve Gospod! I tko hoće slušati, neka sluša,
a tko neće, neka ne sluša, jer su rod odmetnički.

4 A ti, sine čovječji, uzmi opeku, postavi je preda
se i nacrtaj na njoj grad Jeruzalem. 2 Oko njega
postavi opsadu, sagradi prema njemu utvrdu, podigni
nasip, iskopaj oko njega opkop, razvrstaj vojsku i
porazmjesti zidodere uokolo. 3 Zatim uzmi gvozdenu
ploču i postavi je kao gvozden bedem između sebe i
grada te k njemu okreni lice, i bit će opsjednut. Pritisni
ga! To je znak domu Izraelovu! 4 Zatim lezi na svoju
lijevu stranu i stavi na se grijeh doma Izraelova: koliko
dana budeš tako ležao, toliko ćeš dana nositi njihov
grijeh. 5 Dajem ti po dan za godine grijeha njihovih:
sto i devedeset dana nosit ćeš grijeh doma Izraelova.
6 A kad to završiš, četrdeset ćeš dana ležati na desnoj
strani da nosiš grijeh doma Judina; dajem ti po dan
za svaku godinu. 7 Tad okreni lice prema opsjedanom
Jeruzalemu, pruži golu desnicu i prorokuj protiv njega.
8 A ja ću te užetima vezati da se ne možeš okretati
s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane svoje
opsade. 9 Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i
raži, stavi to u jednu posudu i pripravi od toga sebi
kruh. Jest ćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao
na svojoj strani: sto i devedeset dana. 10 Jelo što
ćeš ga jesti bit će izmjereno; dvadeset šekela na
dan; a jest ćeš ga u određeno vrijeme. 11 I vodu
ćeš piti na mjeru: šestinu hina. Pit ćeš je u određeno
vrijeme. 12 A jest ćeš pogaču od ječma što ćeš
je pred njima ispeći na ljudskim izmetinama." 13 I
reče: "Tako će sinovi Izraelovi jesti svoj nečisti kruh
među narodima među koje ću ih izagnati." 14 Ja mu
odgovorih: "Jao, Jahve Gospode, gle, moja duša nije
okaljana, jer se od djetinjstva još ne okusih ničega
uginulog ni rastrganog niti u moja usta ikad uđe meso
nečisto." 15 A on će: "Gle, dajem ti kravlju balegu
umjesto ljudskih izmetina da na njoj ispečeš kruh!" 16
Još mi reče: "Sine čovječji, uništit ću u Jeruzalemu
posljednju pričuvu kruha, i jest će kruh na mjeru i s
tjeskobom, i pit će vodu na mjeru i sa zebnjom. 17
Neka im nestane kruha i vode, neka usahnu zbog
bezakonja svojega i jedan za drugim neka poginu!

5 A ti, sine čovječji, uzmi mač naoštren, uzmi ga
kao britvu brijačku i obrij glavu i bradu. Zatim uzmi
mjerice i porazdijeli. 2 Trećinu spali posred grada
ognjem kad se navrše dani tvoje opsade; trećinu uzmi
i sasijeci mačem oko grada; trećinu baci u vjetar -
i svoj ću mač trgnuti na njih. 3 Uzmi malo i zaveži
u skute haljine. 4 Od toga opet nešto uzmi, baci
u vatru i spali: odatle će se razgorjeti vatra svemu
domu Izraelovu!" 5 Ovako govori Jahve Gospod:
"Ovo je Jeruzalem! Postavih ga u središte naroda,
okružih ga zemljama! 6 Ali se on odupro mojim
naredbama većma nego pogani, zakonima mojim
većma nego zemlje koje ga okružuju." 7 Stoga ovako
govori Jahve Gospod: "Buntovniji ste od naroda koji
vas okružuju, ne hodite po mojim zakonima i ne
vršite ni mojih naredaba ni naredaba okolnih naroda."
8 Zato ovako govori Jahve Gospod: "Evo i mene

protiv tebe! Izvršit ću sud svoj nad tobom na oči svih
naroda. 9 Zbog tvojih gadosti učinit ću s tobom što
još ne učinih nikada nit ću ikad učiniti: 10 posred
tebe očevi će jesti sinove, a sinovi očeve; izvršit
ću sud svoj nad tobom i sav ostatak tvoj predati
svim vjetrovima! 11 Života mi moga! - riječ je Jahve
Gospoda - svakojakim grozotama i gadostima ti
uistinu oskvrnu moje Svetište. I ja ću sada brijati i oko
se moje neće sažaliti i neću se smilovati: 12 trećina
će tvojih žitelja posred tebe od kuge skončati i od
gladi umrijeti; trećina će oko tebe od mača pasti;
trećinu ću predati vjetrovima - i mač ću svoj trgnuti
na njih! 13 Tako ću iskaliti gnjev svoj i smirit će se
jarost moja kad im se osvetim. I kad iskalim jarost
svoju nad njima, spoznat će da sam to ja, Jahve,
u ljubomori svojoj bio rekao. 14 Opustošit ću te,
izvrgnut ću te ruglu naroda koji te okružuju, na oči
svim prolaznicima. 15 Da, bit ćeš na ruglo i sramotu,
opomena i užas okolnim narodima kad izvršim protiv
tebe sve svoje sudove kažnjavajući gnjevno, jarosno.
Ja, Jahve, rekoh! 16 I kad na vas pustim ljute strijele
gladi što zatiru, koje ću pustiti na vas da vas uništim
i glađu zatrem - uništit ću vam i posljednju pričuvu
kruha. 17 A povrh gladi pustit ću na vas i divlje zvijeri
koje će ti djecu rastrgati; kuga će te i krv preplaviti:
pod mač ću te svoj okrenuti. Ja, Jahve, rekoh!"

6 Tada mi dođe riječ Jahvina i reče: 2 "Sine čovječji,
okreni lice prema gorama Izraelovim i prorokuj
protiv njih. 3 Reci: 'Gore Izraelove, čujte riječ Jahve
Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Gore i
brežuljci, jaruge i doline, evo, spustit ću mač na vas i
oborit ću uzvišice vaše! 4 Opustjet će žrtvenici vaši
i porušit će se stupovi vaši, a vaše poginule pred
kumire ću vam baciti. 5 Pobacat ću trupla sinova
Izraelovih pred kumire njihove i rasijat ću kosti vaše
oko žrtvenika vaših! 6 Gdje god boravili, gradovi će
vaši biti opustošeni, uzvišice poharane, žrtvenici će
vam opustjeti i biti uništeni, kumiri će vaši biti oboreni
i nestat će ih, stupovi će vaši biti smrvljeni, sva će
djela vaša propasti. 7 Među vas će padati poginuli, i
znat ćete da sam ja Jahve! 8 Ali ću ipak poštedjeti
neke od vas: ti će među narodima uteći maču kad
se raspršite po zemljama. 9 Tada će se preživjeli
među vama spomenuti mene među narodima kamo
budu odvedeni u izgnanstvo, kad im slomim srce
preljubničko što se odmetnulo od mene i kad im
iskopam preljubničke oči što pođoše za kumirima
njihovim. I tada će sami sebi omrznuti zbog nedjela
što ih počiniše gadostima svojim. 10 I spoznat će
da sam ja Jahve: nisam im zaludu govorio da ću
ih udariti svim tim zlom.'" 11 Ovako govori Jahve
Gospod: "Pljesni rukama i lupni nogama, te reci: Jao!
zbog svih gadnih nedjela dom će Izraelov pasti od
mača, gladi i kuge! 12 Tko bude daleko, od kuge će
umrijeti; tko bude blizu, od mača će pasti, i tko bude
opkoljen, od gladi će izdahnuti! Tako ću gnjev iskaliti
na njima 13 i spoznat će da sam ja Jahve kad im
poginuli budu ležali među kumirima oko žrtvenika
na svakome povišem brežuljku, nad svim vrhovima
planinskim, pod svakim stablom zelenim, pod svakim
hrastom granatim, gdje se god prinosio ugodan miris
kumirima njihovim. 14 Ruku ću podići na njih i svu ću
im zemlju pretvoriti u pustoš, od pustinje do Rible,
posvuda gdje borave! I spoznat će da sam ja Jahve!"

7 Opet mi dođe riječ Jahvina i reče: 2 "Ti, sine
čovječji, reci: Ovako govori Jahve Gospod zemlji
Izraelovoj: 'Primiče se kraj: bliži se konac zemlji na
sve četiri strane svijeta! 3 Sada je i tebi kraj: gnjev ću
svoj na te izliti, sudit ću ti prema putovima tvojim i na
te ću oboriti sve gadosti tvoje! 4 I moje te oči neće
požaliti, neću ti se smilovati, nego ću te nagraditi
prema putovima tvojim, tvoje će gadosti u tebi ostati.
I znat ćete da sam ja Jahve.'" 5 Ovako govori Jahve:
"Jedna nesreća, evo, dolazi! 6 Kraj dolazi, dolazi ti
kraj, evo, dolazi! 7 Kolo ti udesa dolazi, stanovniče
zemlje! Dolazi tvoj čas, bliži se dan: strava je, a ne
radost u gorama. 8 Eto, uskoro ću na te izliti gnjev
i iskalit ću na tebi srdžbu svoju! Sudit ću ti prema
putovima tvojim i oborit ću na te sve gadosti tvoje. 9 I
moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego
ću ti platiti prema putovima tvojim i tvoje će gadosti
u tebi ostati! I spoznat ćete da sam ja Jahve koji
bije. 10 Evo, evo dolazi, kolo ti udesa dolazi, prut
već cvjeta i oholost pupa, 11 a nasilje se podiže kao
žezlo bezbožnosti! I nitko neće ostati od njih, nitko
od njihova mnoštva. Ništa od njihove buke, nema u
njima vrijednosti. 12 Ide vrijeme, bliži se dan! Tko
kupuje, neka se ne raduje, a tko prodaje, neka ne
tuguje, jer se gnjev izlijeva na sve bogatstvo njegovo.
13 Jer tko proda, neće više dobiti što je prodao, i nitko
neće bezakonjem ojačati život! 14 Trube trublje i sve
je spremno, ali nitko ne kreće u boj, jer gnjev se moj
izlijeva na sve bučno mnoštvo. 15 Vani - mač, a unutra
- kuga i glad! I tko je u polju, od mača će poginuti, a
tko u gradu, glad će ga i kuga uništiti. 16 Koji uteku,
sklonit će se u gore kao dolinski golubovi, a ja ću ih
sve istrijebiti, svakoga zbog bezakonja njegova, 17 i
sve će ruke klonuti, a koljena će svima malaksati. 18
U kostrijet će se odjenuti, trepet će ih obuzeti, sva će
lica sramota pokriti, sve će im glave oćelavjeti! 19

Srebro svoje pobacat će na ulice, a zlato će smatrati
izmetom: u dan srdžbe Jahvine ni srebro ni zlato
neće ih izbaviti, duše im neće moći nasititi ni trbuha
napuniti, jer se o to spotakoše na grijeh. 20 Uzoholiše
se zbog divnoga nakita svojega; od njega napraviše
kumire - grozote i gadosti svoje: zato im ga pretvorih
u izmet. 21 Dat ću ga u ruke tuđincima da oplijene,
razgrabe i oskvrnu. 22 Odvratit ću od njih lice svoje: i
neka se samo oskvrnjuje moja dragocjenost, neka
u nju uđu provalnici i neka je oskvrnu! 23 Spremaj
lance, jer je zemlja puna krvi i zločina koji zaslužuju
smrt i grad prepun nasilja! 24 Zato ću dovesti najgore
narode da baštine njihove domove. Slomit ću oholost
nasilnika, i svetišta njihova bit će oskvrnjena. 25
Dolazi tjeskoba! Tražit će mir, a mira biti neće! 26
Dolazit će nevolja za nevoljom, jedna zla vijest za
drugom! I tražit će se viđenje u proroka; u svećenika
neće više biti Zakona ni u starješina savjeta! 27 Kralj
će protužiti, a kneza će spopasti užas i ruke će puku
zadrhtati, jer ću ih nagraditi prema putovima njihovim
i sudit ću im prema sudovima njihovim. I znat će da
sam ja Jahve."

8 Godine šeste, šestoga mjeseca, petoga dana, dok
sjeđah u svojoj kući, a preda mnom starješine
judejske, spusti se na me ruka Jahvina. 2 Pogledah, i
gle: tu kao neki čovjek; od njegovih kao bokova naniže
oganj, a od njegovih kao bokova naviše bljeskanje,
nešto poput usijane kovine. 3 Ispruži nešto nalik na
ruku i uhvati me za kosu na glavi. Uto me duh podiže
između zemlje i neba i ponese me u božanskome
viđenju u Jeruzalem, na ulaz unutrašnjih vrata, što su
okrenuta prema sjeveru gdje stoji kumir, ljubomora
koja izaziva ljubomoru. 4 I gle, ondje bijaše Slava
Boga Izraelova, kao što je vidjeh u dolini. 5 I reče mi:
"Sine čovječji, podigni oči prema sjeveru!" I podigoh
oči prema sjeveru. I gle, kumir, ljubomora, bijaše i na
sjeveru, kraj vrata žrtvenika, na strani prema ulazu. 6
I reče mi: "Sine čovječji, vidiš li što oni ovdje čine?
Velike su to gnusobe što ih dom Izraelov ovdje čini,
samo da me udalji iz mojega Svetišta. A vidjet ćeš i
gorih gnusoba!" 7 I povede me do vrata predvorja.
Pogledah, i gle: u zidu pukotina. 8 I reče mi: "Sine
čovječji, probij taj zid!" Probih zid, a ono - ulaz! 9
I reče mi: "Uđi i pogledaj strahovite gadosti što se
ovdje čine!" 10 Uđoh i pogledah. I gle, svakojake
slike gmazova i gnusnih životinja - sve kumiri doma
Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo. 11 A pred
tim kumirima sedamdesetorica ljudi od starješina
doma Izraelova, i među njima i Šafanov sin Jaazanija.
I svakome od njih u ruci kadionica iz koje se podiže
oblak kada miomirisnoga. 12 I reče mi: "Sine čovječji,
vidiš li što u toj tami rade starješine doma Izraelova,
svatko u svojoj oslikanoj komori? I još govore: Jahve
nas ne vidi jer je Jahve napustio zemlju!" 13 I reče
mi još: "A vidjet ćeš i gorih gnusoba što se ovdje
čine!" 14 I povede me do vrata Doma Jahvina što su
okrenuta prema sjeveru. I gle, ondje sjeđahu žene
i oplakivahu Tamuza. 15 I reče mi: "Vidiš li, sine
čovječji? A vidjet ćeš i gorih gnusoba od ovih!" 16 I
povede me u unutrašnje predvorje Doma Jahvina.
Ondje, na ulazu u Hekal Jahvin, između trijema i
žrtvenika, bijaše oko dvadeset i pet ljudi, okrenutih
leđima Hekalu Jahvinu, a licem prema istoku, i ondje
se prema istoku klanjahu suncu. 17 I reče mi: "Vidiš li
to, sine čovječji? Malo li je domu Judinu svih ovih
gnusoba što ih ovdje čine, nego mi još zemlju pune
i nasiljem, i ponovo me izazivaju i granama pred
nosom mašu? 18 Zato ću i ja sada postupiti s njima
jarosno i oči se moje više neće sažaliti i neću im se
smilovati. I kad stanu iza glasa vikati na moje uši,
neću ih uslišiti."

9 Tada zagrmje na moje uši i reče: "Kazne grada!
Priđite svaka sa svojim zatornim oružjem u ruci!"
2 I gle, dođoše šestorica ljudi s gornjih vrata, što su
okrenuta k sjeveru, svaki sa svojim zatornim oružjem
u ruci. Među njima bijaše i jedan odjeven u lan, s
pisarskim priborom za pojasom. Uđoše oni i stadoše
uz tučani žrtvenik. 3 A Slava Boga Izraelova vinu
se s kerubina, nad kojima lebdijaše, prema pragu
Doma. I pozva čovjeka odjevena u lan, koji imaše
za pojasom pisarski pribor, 4 te mu reče: "Prođi
gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju
koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu
čine!" 5 A drugima reče na moje uši: "Pođite za njim
gradom i ubijajte bez milosrđa. Oči vaše neka se
ne sažale i nemajte smilovanja. 6 Pobijte starce,
mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve do
posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega ne
dirajte. Počnite od mojega Svetišta!" I oni počeše
od starješina koji stajahu pred Domom. 7 I reče
im: "Oskvrnite Dom moj i napunite mu predvorje
truplima! Krenite!" I oni iziđoše te zaredaše ubijati
gradom. 8 Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice
i zavapih: "Jao, Jahve Gospode! Zar ćeš zaista uništiti
sve što preostade od Izraela da iskališ svoj gnjev
nad Jeruzalemom?" 9 Reče mi: "Veoma je veliko
bezakonje doma Izraelova i doma Judina; zemlja je
puna krvi, a grad krcat zločina. Govore: 'Jahve je
ostavio zemlju! Ne vidi Jahve!' 10 I zato se moje
oči neće sažaliti i neću im se smilovati: djela ću im

njihova oboriti na glavu!” 11 I gle, čovjek odjeven u
lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, javi vijesti:
“Učinih kako si mi zapovjedio!”

10 Pogledah, i gle: na svodu nad glavama
kreubinÄa pojavi se nešto kao kamen safir, kao
nekakvo prijestolje. 2 I prozbori čovjeku odjevenom u
lan: “Uđi među točkove pod kerubinima, uzmi pune
pregršti žeravice između kerubina i prospi je nad
gradom!” - I on na moje oči uđe među kerubine. 3 A
kerubini stajahu s desne strane Doma kad čovjek uđe
među njih. I oblak ispuni sve unutrašnje predvorje, 4
a Slava Jahvina vinu se s kerubinÄa prema pragu
Doma. Dom se ispuni oblakom, a predvorje napuni
svjetlost Slave Jahvine. 5 Huka kerubinskih krila
razliježe se do vanjskoga predvorja, kao kad zagrmi
glas Svevišnjega. 6 A kad on zapovjedi čovjeku
odjevenom u lan: “Uzmi ognja između točkova što su
pod kerubinima”, čovjek uđe i stade kraj točkova. 7
Jedan kerubin pruži ruku prema ognju što bijaše među
kerubinima, uze ga i stavi u ruke čovjeku odjevenom
u lan. On ga primi i iziđe. 8 A ispod kerubinskih krila
ukaza se nešto kao ruka čovječja. 9 Pogledah, i gle:
uz kerubine četiri točka, po jedan uza svakoga. A
točkovi bijahu nalik na kamen krizolit; 10 sva četiri
istog oblika i kao da je jedan točak u drugome. 11
U kretanju mogahu ići u sva četiri smjera, sve bez
zakretanja. Kamo bi se glava usmjerila, onamo bi
krenuli, a da se, krećući se, nisu morali okretati.
12 Cijelo tijelo u kerubinÄa - leđa, ruke, krila i sva
četiri točka njihova - sve im bijaše posvud naokolo
puno očiju. 13 A točkovi, koliko sam čuo, zvahu se
“Kovitlac”. 14 Svaki imaše po četiri lica: lice prvoga
kerubinsko, lice drugoga čovječje, a u trećega lice
lavlje, u četvrtoga orlovsko. 15 Tada se kerubini
podigoše u visine. Bijahu to ista bića što ih vidjeh na
rijeci Kebaru. 16 Kad bi kerubini krenuli, krenuli bi i
točkovi uz njih, kad bi kerubini krilima mahnuli da se
od zemlje podignu, točkovi se ne bi od njih odmicali.
17 Kad bi se zaustavili, i točkovi bi stali; a kad bi
se sa zemlje podigli, i točkovi se podizahu, jer duh
bića bijaše u njima. 18 Uto se Slava Jahvina vinu s
praga Doma i stade nad kerubinima. 19 Tada kerubini
raširiše krila i podigoše se sa zemlje pred mojim
očima. A kad oni krenuše, i točkovi za njima krenuše.
I zaustaviše se nad istočnim vratima Doma Jahvina,
a Slava Boga Izraelova bijaše nad njima. 20 Bijahu to
ista bića što ih vidjeh pred Bogom Izraelovim na rijeci
Kebaru. I tako spoznah da ono bijahu kerubini. 21 U
svakoga po četiri lica i po četiri krila, a pod krilima
nešto kao ruka čovječja. 22 Lica im ista kao ona što ih
vidjeh na rijeci Kebaru. I svako se naprijed kretaše.

11 Tada se duh podiže i ponese me do istočnih
vrata Doma Jahvina, što su okrenuta k istoku.
I gle: na ulazu vrata dvadeset i pet ljudi, među
kojima vidjeh i Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatju, sina
Benajina, knezove narodne. 2 I reče mi: “Sine čovječji,
evo ljudi koji smišljaju opačine i koji u ovom gradu
daju zle savjete: 3 'Nije li čas da gradimo domove?
Ovaj je grad kotao, a mi smo meso.' 4 Zato prorokuj
protiv njih, prorokuj, sine čovječji!” 5 I duh Jahvin siđe
nada me i kaza mi: “Reci: Ovako veli Jahve Gospod:
'Ne govoriš li tako, dome Izraelov? Ali ja poznajem
misli vašega srca! 6 Množite ubojstva u ovome gradu
i njegove ulice punite truplima.' 7 Zato ovako govori
Jahve Gospod: 'Oni koje vi probodoste i razbacaste
po gradu - oni su meso, a grad je kotao. Zato ću vas
ja izvesti sada iz njega. 8 Od mača strahujete, i mač
ću na vas dovesti - riječ je Jahve Gospoda! 9 Izvest
ću vas iz grada i predati vas u ruke tuđincima, i sud
ću svoj izvršiti nad vama: 10 od mača ćete pasti! Na
međi Izraelovoj sudit ću vam, i tada ćete znati da sam
ja Jahve! 11 A ovaj grad više vam neće biti kotao i vi
nećete biti meso njegovo. Na međi Izraelovoj sudit ću
vam, 12 i tada ćete znati da sam ja Jahve po čijim
uredbama ne živjeste i čijih zakona ne izvršavaste,
nego živjeste po zakonima okolnih naroda!'” 13 Dok
ja tako prorokovah, umrije Pelatja, sin Benajin. I ja
padoh ničice te zavapih iz svega glasa: “Jao, Jahve
Gospode, zar ćeš doista uništiti sav Ostatak doma
Izraelova?” 14 I dođe mi riječ Jahvina: 15 “Sine
čovječji, tvojoj braći, i tvojim rođacima, i svem domu
Izraelovu Jeruzalemci govore: 'Daleko ste od Jahve!
Nama je ova zemlja dana u posjed!' 16 Zato im reci:
Ovako govori Jahve Gospod: 'Ako ih i odagnah među
daleke narode, ako ih i rasprših po zemljama, ja ću
im sam uskoro biti Svetište u zemljama u kojima
se nalaze.' 17 Stoga im reci: Ovako govori Jahve
Gospod: 'Sabrat ću vas iz narodÄa, vratit ću vas iz
zemalja u kojima ste bili raspršeni i dat ću vam opet
zemlju Izraelovu! 18 I kad se u nju vrate, istrijebit
će iz nje sve grozote i gadosti. 19 I ja ću im dati
novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću
iz njih njihovo kameno srce i stavit ću u njih srce
od mesa, 20 da hode po mojim naredbama i da
čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod,
a ja Bog njihov! 21 A onima kojima srce hodi za
grozotama i gadostima oborit ću na glavu njihov put' -
riječ je Jahve Gospoda.” 22 Kerubini podigoše krila i
točkovi se digoše za njima, a Slava Boga Izraelova

lebdijaše nad njima. 23 Slava se Jahvina vinu iz grada
i zaustavi se na gori, istočno od grada. 24 A mene
duh podiže i ponese duhom Božjim k izgnanicima
u zemlju kaldejsku. I iščeznu viđenje koje gledah.
25 I pripovjedih izgnanicima sve što mi Jahve bijaše
objavio.

12 Opet mi dođe riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji!
Ti boraviš u rodu odmetničkom koji ima oči, a
ne vidi, uši ima, a ne čuje, jer su rod odmetnički. 3
Zato, sine čovječji, spremi izgnanički zavežljaj i njima
na oči obdan se seli: seli se iz svojega mjesta u
drugo, ne bi li uvidjeli da su rod odmetnički. 4 Obdan,
njima na oči, iznesi zavežljaj, zavežljaj izgnanički,
a iziđi obnoć na njihove oči kao što se odlazi u
izgnanstvo. 5 Njima na oči prokopaj zid i kroza nj
izađi. 6 I njima na oči vrgni zavežljaj na ramena i
po mrkloj noći iziđi. Pokrij lice da ne vidiš zemlju,
jer te postavih kao znamenje domu Izraelovu!" 7
Učinih kako mi bijaše zapovjeđeno: obdan iznesoh
zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a obnoć prokopah zid
rukama i njima na oči po mrkloj noći vrgoh zavežljaj
na ramena. 8 Ujutro mi dođe riječ Jahvina: 9 "Sine
čovječji, zapita li te dom Izraelov, dom odmetnički:
'Što to radiš?' 10 ti mu reci: 'Ovako govori Jahve
Gospod! Ovo je proroštvo knezu jeruzalemskom i
svemu domu Izraelovu koji je u Jeruzalemu.' 11 Reci:
'Ja sam vam znamenje! Kako ja uradih, tako će biti
njima: svi ćete se morati seliti u izgnanstvo! 12 Knez
njihov morat će vrći zavežljaj na ramena i po mrkloj
noći izaći. Prokopat će zid da izađe kroza nj i lice
će pokriti rukama da očima ne vidi zemlje. 13 Ja ću
mu razapeti mrežu, i uhvatit će se u moju zamku,
i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku. Ali je
on neće ugledati i ondje će život ostaviti. 14 A sve
one oko njega, pomagače i čete, raspršit ću u sve
vjetrove i svoj mač ću trgnuti na njih. 15 A kad ih
raspršim među narode i rasijem po zemljama, znat će
da sam ja Jahve. 16 Ipak, ostavit ću nekolicinu koji će
umaći maču, gladi i kugi, da među narodima kamo
prispiju pripovijedaju svoje gadosti; neka se zna da
sam ja Jahve.'" 17 I dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine
čovječji, jedi kruha zabrinuto i pij vode sa zebnjom i sa
strepnjom! 19 I reci puku zemlje: 'Ovako govori Jahve
Gospod Jeruzalemcima u zemlji Izraelovoj: Zabrinuto
će jesti kruha i sa strepnjom piti vode, jer će im
zemlja opustjeti i ostat će bez igdje ičega s bezakonja
žitelja svojih. 20 I svi gradovi, sada napučeni, bit
će poharani, a sva zemlja opustošena. I znat će da
sam ja Jahve!'" 21 I dođe mi riječ Jahvina: 22 "Sine
čovječji, kakve su vam to priče o zemlji Izraelovoj?
Govori se: 'Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!' 23
Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Dokončat
ću te priče i neće se više ponavljati u Izraelu.' Reci im:
'Bliže se već dani i sva će se proroštva moja ispuniti!
24 Jer neće više biti u domu Izraelovu varavih viđenja,
ni lažnih proroštava kojima ljude bijahu zavodili. 25
Jer što ja, Jahve Gospod, govorim, to će i biti, i
riječ se neće odgoditi! Da! Još za vaših dana, rode
odmetnički, riječ ću izgovoriti i izvršiti.' Tako govori
Jahve Gospod!" 26 I dođe mi riječ Jahvina: 27 "Sine
čovječji! Evo što se govori u domu Izraelovu: 'Viđenje
što ga ovaj ugleda za dane je daleke! Prorokuje za
daleka vremena!' 28 Zato im reci: Ovako govori Jahve
Gospod: 'Nijedna riječ moja neće se više odgoditi!
Što rekoh, rečeno je, i sve će se ispuniti!' - riječ je
Jahve Gospoda."

13 I opet mi dođe riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji!
Prorokuj protiv onih koji se grade prorocima
u Izraelu! 3 Reci tim prorocima koji prorokuju po
svojoj glavi: 'Čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve
Gospod: Jao prorocima bezumnim koji duh svoj
slijede a ništa ne vide! 4 Ti su tvoji proroci, Izraele,
kao lisice usred ruševina. 5 Vi se ne popeste na
proboje i ne zidaste zida oko doma Izraelova da
se održi u boju u dan Jahvin. 6 Viđenja su njihova
isprazna, i lažna su njihova proricanja. Govore 'Riječ
Jahvina!' - a Jahve ih nije poslao. I još očekuju da će
im se riječi ispuniti. 7 Zar ne vidite da su vam viđenja
isprazna i da su vam lažna proricanja kad govorite
'Riječ Jahvina!' - a ja nisam govorio.' 8 Stoga ovako
govori Jahve Gospod: 'Zato što govorite isprazno i laž
vidite, evo me protiv vas' - riječ je Jahve Gospoda! 9
Evo, ruka moja bit će protiv proroka koji vide isprazno
i laž proriču: neće više biti u zboru mojega naroda,
neće biti upisani u knjigu doma Izraelova, nikad više
neće stupiti na tlo Izraelovo! I znat će da sam ja
Jahve Gospod! 10 Jer narod moj obmanjuju govoreći
'Mir' kad mira nema. I dok jedni hoće da se zid utvrdi,
oni hoće da se samo ožbuka. 11 Reci onima koji hoće
da se samo ožbuka: 'Past će!' Udarit će silan pljusak,
oborit ću na nj grÓad kao kamenje, bjesnjet će olujni
vihori. 12 Evo, zid će pasti! Neće li vas tada pitati:
'Gdje vam je sada žbuka kojom ste ga ožbukali?' 13
Zato ovako govori Jahve Gospod: 'U svojoj jarosti
razbjesnit ću olujne vihore, u srdžbi ću svojoj udariti
silnim pljuskom da ga zatrem, u gnjevu ću na nj oboriti
grÓad kao kamenje. 14 Obalit ću zid što ga vi žbukom
ožbukaste, na zemlju ću ga oboriti da mu se razgole
temelji. Past će zid, i vi ćete pod njim izginuti! Tada
ćete znati da sam ja Jahve! 15 Tako ću iskaliti gnjev

nad zidom i nad onima koji ga žbukom ožbukaše.
A vama ću reći: Nema više zida! Nema onih koji
ga žbukom ožbukaše. 16 Nema izraelskih proroka
koji Jeruzalemu proricahu i koji mu mir vidješe kad
mira ne bijaše.' Tako govori Jahve Gospod." 17 "Sine
čovječji, okreni lice protiv kćeri svojega naroda koje
prorokuju po svojoj glavi! Prorokuj protiv njih: 18
Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao onima koje vezu
poveze za svačije ruke i koje prave prijevjese za
glave svake veličine da ulove duše! Mislite li uloviti
sve duše mojega naroda a svoje duše sačuvati žive?
19 Obeščašćujete me pred mojim narodom za šaku
ječma, za zalogaj kruha, ubijajući duše koje ne bi
trebale da umru, a spasavajući one koje ne bi trebale
da žive; i obmanjujete tako narod moj koji rado sluša
vaše laži.' 20 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo
me protiv vaših poveza kojima lovite duše kao ptice!
Rastrgat ću sve to na vašim rukama i oslobodit ću
duše koje time hvatate kao ptice! 21 Poderat ću vaše
prijevjese i oslobodit ću svoj narod da ne bude više
plijen vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve! 22 Jer
vi lažju ražalostiste srce pravednika, koje ja ražalostiti
ne htjedoh, a okrijepiste ruke bezbožnika da se ne
obrati od zla puta bezbožničkog pa da život spasi. 23
Zato nećete više vidjeti isprazno niti ćete laž proricati:
ja ću osloboditi narod svoj iz vaših ruku. I znat ćete
da sam ja Jahve!'"

14 Uto k meni dođoše neki od starješina Izraelovih
i sjedoše preda me. 2 I dođe mi riječ Jahvina:
3 "Sine čovječji! Ti ljudi nose kumire u srcu i upiru
oči u ono što ih na grijeh potiče. Pa zar da trpim
da u mene traže savjeta? 4 Zato im reci: Ovako
govori Jahve Gospod: 'Tko god iz doma Izraelova
nosi u srcu kumire i upire oči u ono što ga na grijeh
potiče, a dolazi k proroku, ja, Jahve, odgovorit ću mu
prema mnoštvu njegovih kumira, 5 da uhvatim za
srce dom Izraelov koji se zbog idola svojih odmetnu
od mene.' 6 Zato reci domu Izraelovu: Ovako govori
Jahve Gospod: 'Obratite se, odvratite se od kumira
svojih! Odvratite lice od gnusoba svojih! 7 Jer tko se
god iz doma Izraelova i od došljaka koji se nastaniše
u Izraelu odmetne od mene i u srcu nosi kumire i
upire oči u ono što ga potiče na grijeh, pa unatoč
tome dođe k proroku da preko njega u mene traži
savjeta, njemu ću ja, Jahve, sam odgovoriti; 8 okrenut
ću se protiv njega i učinit ću od njega poslovičan
primjer: iskorijenit ću ga iz svojega naroda! I znat ćete
da sam ja Jahve. 9 Ako li se prorok dadne zavesti
i progovori, bilo bi to kao da sam ja, Jahve, zaveo
toga proroka: ruku ću podići na njega i iskorijenit
ću ga iz svojega naroda izraelskoga. 10 Obojica će
podjednako snositi grijeh svoj: grijeh prorokov jednak
je grijehu onoga koji je u njega tražio savjeta. 11 I tako
se dom Izraelov više neće odmetati od mene i neće
se više kaljati svojim opačinama: on će biti narod moj,
a ja ću biti njegov Bog' - riječ je Jahve Gospoda." 12 I
dođe mi riječ Jahvina: 13 "Sine čovječji, zgriješi li koja
zemlja protiv mene nevjerom i ja podignem ruku na
nju te joj uništim i posljednju pričuvu kruha i pustim
na nju glad da zatrem u njoj sve ljude i stoku; 14
preostanu li u njoj samo tri čovjeka - Noa, Daniel i Job
- ti će se svojom pravednošću spasiti - riječ je Jahve
Gospoda. 15 Također, ako na tu zemlju pustim divlje
zvijeri da joj djecu unište a nju pretvore u pustinju,
kojom se zbog zvijeri više nitko neće usuditi proći; 16
preostanu li u njoj samo ta tri čovjeka, života mi moga
- riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova
ni kćeri nego samo sebe, a zemlja će njihova postati
prava pustinja. 17 Ili, ako ja trgnem mač na tu zemlju
govoreći: 'Maču, prođi ovom zemljom!' da istrijebim u
njoj sve ljude i stoku, 18 a u njoj se nađu samo ona tri
čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda -
oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe.
19 Ili, ako ja pošaljem na tu zemlju kugu te izlijem
na nju gnjev i pokolj da zatrem u njoj sve ljude i
stoku, 20 a u njoj preostanu samo ona tri čovjeka,
Noa, Daniel i Job, života mi moga - riječ je Jahve
Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego
samo sebe svojom pravednošću." 21 Ovako govori
Jahve Gospod: "Ipak, ako na Jeruzalem pustim sva
svoja četiri ljuta biča - mač, glad, divlju zvjerad i kugu
- da zatrem u njemu sve ljude i stoku, 22 u njemu će
ipak preživjeti Ostatak koji će spasiti sinove i kćeri. I
evo, oni će doći k vama da vidite njihovo vladanje i
njihova djela i da se utješite, jer ćete upoznati: što god
poduzeh protiv Jeruzalema, ne učinih bez razloga. 23
Da, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, utješit
ćete se, jer ćete upoznati da ne učinih bez razloga
što god poduzeh protiv Jeruzalema - riječ je Jahve
Gospoda."

15 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji! U čemu
je trs loze bolji od drugih šumskih drveta? 3
Služi li da se od njega štogod načini? Djelja li se od
njega klin da se o njega što objesi? 4 Gle, baca se
u oganj da izgori: kad mu oganj sažeže oba kraja i
sredinu spali, može li još čemu poslužiti? 5 Eto, ni
onda kad bijaše čitav ništa se od njega ne mogaše
načiniti. Pa kako će, dakle, čemu poslužiti kad ga
plamen sažga?" 6 Zato ovako govori Jahve Gospod:
"Kao što sam trs loze, među drugim drvetima, bacio u

oganj da izgori, tako ću postupati i s Jeruzalemcima!
7 Upravit ću lice svoje na njih, i kada se iz jednog
ognja izbave, drugi će ih proždrijeti. I spoznat ćete da
sam ja Jahve kad lice svoje upravim na njih 8 i svu
im zemlju opustošim jer mi bijahu nevjerni! - riječ je
Jahve Gospoda."

16 I dođe mi riječ Jahvina: 2 Sine čovječji! Pokaži
Jeruzalemu sve gadosti njegove! 3 Reci:
Ovako Jahve Gospod govori Jeruzalemu, nevjernici:
'Podrijetlom i rodom iz zemlje si kanaanske, otac ti
Amorejac, mati Hetitkinja. 4 Kad si svijet ugledala,
na dan rođenja tvojega pupka ti ne odrezaše niti te
vodom opraše da te očiste; solju te ne osoliše niti te
povojima poviše. 5 Nijedno se oko na te ne sažali
niti se tko smilova da ti to učini, nego te na dan
rođenja tvojega gadnu baciše napolje. 6 A ja prođoh
kraj tebe i vidjeh gdje se koprcaš u krvi. I rekoh ti
dok si još u krvi bila: 'Živi!' U krvi ti tvojoj rekoh:
'Živi! 7 Razrasti se kao izdanak u polju!' I umnožih
te, i ti se razraste i velika postade, i dođe vrijeme
da sazreš. Dojke ti se raspupale, kosa ti narasla, ali
si još gola i naga bila. 8 Prođoh kraj tebe i u te se
zagledah: i gle, dob tvoja - dob je ljubavi! Raširih
na te skute svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i
sklopih Savez s tobom - riječ je Jahve Gospoda -
i ti moja postade. 9 Okupah te u vodi, krv saprah
s tebe i uljem te pomazah. 10 Obukoh te u šarene
haljine, na noge ti obuh sandale od fine kože; opasah
te bezom i pokrih te prijevjesom svilenim. 11 Uresih
te nakitima: na ruke ti stavih narukvice, oko vrata
ogrlice; 12 prstenom ti nos uresih, uši naušnicama, a
glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim. 13 I tako se
sva u srebru i zlatu pojavi, u haljini od beza, svilom
izvezenoj. Za hranu ti dadoh najfinije brašno, med i
ulje. Bila si tako lijepa, prelijepa, za kraljicu podobna!
14 Glas o ljepoti tvojoj puče među narodima, jer ti
bijaše tako lijepa u nakitu mojem što ga djenuh na
tebe - riječ je Jahve Gospoda. 15 Ali te ljepota tvoja
zanijela, zbog glasa se svojega bludu podade: blud
si svoj nudila obilno svakom prolazniku, njegova si
bila. 16 Od haljina si svojih šarene uzvišice pravila i
na njima se bludu odavala ... 17 I nakite uze zlatne i
srebrne, kojima te ja bijah uresio, i od njih načini sebi
muške likove da s njima bludničiš. 18 Uze šarene,
vezene haljine da njima odjeneš kumire svoje i njima
si prinosila moje ulje i moj kad. 19 A hranu što ti je
dadoh - najfinije brašno, med i ulje kojima te hranjah
- pred njih si stavljala na ugodan miris. Da, tako to
bijaše - riječ je Jahve Gospoda! 20 Sinove si svoje i
kćeri uzimala koje meni porodi i njima ih za hranu
klala. Malo ti bijaše tvoga bludničenja, 21 pa si čak i
djecu moju davala da se njima na čast kroz oganj
provedu! 22 U svim tim gnusobama i bludu svojemu
ne spomenu se dana mladosti svoje, kad si se gola i
naga u krvi svojoj koprcala. 23 I povrh svega zla -
Jao! Jao! riječ je Jahve Gospoda - 24 sagradi sebi
humke, posvud diže uzvišice. 25 Na svim raskršćima
podiže uzvišice i na njima blatiš svoju ljepotu, nudiš
se svakom prolazniku množeć' svoje bludničenje. 26
Bludu se podade sa sinovima Egipta, snažna tijela,
bludničenje si množila da me razjariš. 27 Zato, evo,
ruku digoh na te, smanjivši ti obrok hrane i predavši te
bijesu tvojih mrziteljica, kćeri filistejskih, koje se stide
sramotnoga tvojeg vladanja. 28 Tjerala si blud i sa
sinovima Asira i nisi se zasitila; i s njima si blud tjerala,
ali se nisi zasitila. 29 Umnožila si bludničenje svoje i
sa zemljom kanaanskom, sa zemljom kaldejskom, ali
se ni onda nisi zasitila. 30 O, kako li slabo bijaše tvoje
srce - riječ je Jahve Gospoda - kad činjaše ono što
rade bludnice najrazvratnije. 31 Na svim raskrsnicama
humak sebi podiže, posvuda sagradi sebi uzvišice. Ali
ne kao druge bludnice, jer si prezirala plaću bludničku,
32 nego kao preljubnica: mjesto muža, strance si
primala. 33 Svima se bludnicama plaća, a ti si sama
ljubavnike svoje plaćala i još si ih u bludnosti svojoj
darovima mamila da ti dođu odasvuda. 34 Ti bijaše
bludnica kakvih nema: nitko za tobom nije trčao da
s tobom blud provodi, nego si sama davala plaću
bludničku, a nisu je tebi plaćali. Toliko si bila opaka! 35
Stoga, razvratnice, čuj riječ Jahvinu: 36 Ovako govori
Jahve Gospod: Jer si svlačila svoju sramotu i u bludu
golotinju otkrivala pred svima svojim ljubavnicima i
gnusnim kumirima, i zbog krvi svojih sinova što si ih
njima prinosila, 37 evo, skupit ću sve tvoje ljubavnike
s kojima si se naslađivala, sve koje si voljela i koje si
mrzila, skupit ću ih odasvud protiv tebe i razotkriti im
tvoju golotinju, neka vide sramotu tvoju. 38 Sudit ću ti
kao što se sudi preljubnicama i krvnicama i predati
te bijesu njihovu. 39 Predat ću te u ruke njihove da
poruše tvoje humke, da razore uzvišice tvoje. I zderat
će sa tebe haljine, oteti nakit i ostaviti te golu, sasvim
nagu. 40 A zatim će na te dovesti svjetinu da te
kamenuje i da te sasiječe mačevima. 41 Kuće će ti
ognjem spaliti i naočigled svim ženama izvršiti pravdu
nad tobom. Tako ću dokrajčiti tvoje bludničenje, nećeš
više davati plaću bludničku. 42 Iskalit ću gnjev svoj
nad tobom i povući ću svoju ljubomoru od tebe. Smirit
ću se i neću se više gnjeviti. 43 I jer se ne spomenu
svoje mladosti, već me svim tim izazivaše, oborit ću ti
na glavu sve postupke tvoje - riječ je Jahve Gospoda:
nećeš više dodavati bestidnosti na sve svoje gadosti!

44 I sastavljač poslovica narugat će ti se poslovicom:
'Kakva mati, takva kći.' 45 Prava si kći svoje matere,
koja ostavi muža i djecu; sestra si sestara svojih,
koje ostaviše muževe svoje i djecu: Hetitkinja vam
mati bijaše, otac Amorejac: 46 Samarija, sestra tvoja
starija, sa svojim kćerima tebi slijeva stoji; Sodoma,
tvoja mlađa sestra, sa kćerima svojim zdesna ti stoji.
47 A ti ne samo da si njihovim putem hodila i činila
njihove gadosti - to bi tebi bilo premalo - već bijaše
od njih pokvarenija na svojim putovima. 48 Života
mi mojega - riječ je Jahve Gospoda - tvoja sestra
Sodoma sa svojim kćerima ne učini što si ti počinila
zajedno sa kćerima svojim. 49 Evo opačina sestre
tvoje Sodome: gizdavo, u izobilju kruha i bezbrižno
življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i bijednike ne
pomagahu. 50 Uzoholiše se i gadosti pred očima
mojim činjahu, i zato ih zatrijeh, kao što vidje! 51
A sestra ti Samarija ne počini ni polovicu grijeha
tvojih, i tako ti počini više gadosti nego one obje
zajedno, opravdavši sestre svoje svojim gadostima.
52 Zato snosi sad sramotu grijeha kojima si sestre
svoje opravdala; zbog grijeha kojima se više od njih
nagrdi, one izađoše pravednije. Postidi se, dakle, i
snosi sramotu svoju kojom sestre opravda. 53 A ja
ću okrenuti udes njihov, udes Sodome i kćeri njenih,
udes Samarije i kćeri njenih; i tvoj ću udes okrenuti
među njima, 54 da snosiš sramotu svoju i da se
postidiš za sve što si počinila, njima na utjehu. 55
Sestra tvoja Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje
prijašnje; sestra tvoja Samarija i kćeri njene vratit će
se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri tvoje vratit ćete se
u stanje prijašnje. 56 Zar se nije spominjala sestra
tvoja Sodoma dok ti bijaše ponosita, 57 prije negoli
se golotinja tvoja otkrila? Budi sada za ruglo kćerima
edomskim, susjedama njenim i kćerima filistejskim
koje ti se sa svih strana rugaju. 58 Snosi, dakle, svoju
sramotu i svoje gadosti - riječ je Jahve Gospoda!'
59 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Postupit ću s
tobom onako kako ti učini kad pogazi zakletvu i
raskinu Savez. 60 Ali ću se ja ipak spomenuti svojega
Saveza s tobom što ga sklopih u dane mladosti tvoje
i uspostavit ću s tobom Savez vječan. 61 I ti ćeš se
opomenuti svojih putova i postidjet ćeš se kad primiš
svoje sestre, stariju i mlađu, koje ću ti dati za kćeri,
ali ne snagom tvog Saveza. 62 Sklopit ću s tobom
savez svoj i znat ćeš da sam ja Jahve, 63 da se
opomeneš i da se postidiš i da od sramote više ne
otvoriš usta kad ti oprostim sve što učini! To je riječ
Jahve Gospoda.'"

17 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, smisli
zagonetku i iznesi prispodobu domu Izraelovu!
Reci: 3 'Ovako govori Jahve Gospod: Velik orao,
velikih krila, duga perja, gusta, šarena paperja, doletje
na Libanon i zgrabi cedrov vrh; 4 odlomi mu najvišu
grančicu, odnese je u zemlju trgovaca i spusti je u
grad prodavača. 5 Onda uze izdanak iz zemlje, u
plodnu ga njivu posadi, kraj obilnih voda stavi, kao
vrbu usadi. 6 Izdanak proklija, bujan izbi čokot, onizak
izraste, mladice mu k orlu segnuše, a pod njim mu
žilje bješe; u bujan se razvi čokot, potjera izdanke,
mladice razgrana. 7 Bijaše i drugi orao, velik i velikih
krila, gusta perja. I gle, čokot k njemu žilje pruži,
k njemu upravi grančice svoje da ga natapa bolje
od tla u koje bi zasađen. 8 Na plodnoj njivi, kraj
obilnih voda, bješe zasađen: mogao je tjerat' mladice,
uroditi rodom, k'o veličanstveni trs izrasti.' 9 Reci:
'Ovako govori Jahve Gospod: Hoće l' uspijevati?
Neće l' mu orao sve žilje izguliti? Neće l' mu sve
plodove potrgati? Neće l' mu sve mladice, čim izbiju,
sasušiti? Da, i bez snažne mišice, i bez mnoštva
naroda, iščupat će ga iz korijena! 10 Gle, zasađen je!
Hoće l' uspijevati? Čim ga takne istočnjak, neće l' sav
usahnuti? Da, na lijehama iz kojih niče uvenut će.'" 11
Dođe mi riječ Jahvina: 12 "Reci domu odmetničkome:
'Zar ne znate što ovo znači?' Reci im: 'Eto, dođe
kralj babilonski u Jeruzalem, zarobi mu kralja i sve
knezove, odvede ih k sebi u Babilon. 13 Odvede i
izdanak iz kraljevskoga koljena, sklopi s njima savez i
zakletvom se obveza, pošto odvede sve mogućnike
iz zemlje, 14 da će kraljevstvo ostati neznatno i da se
neće dizati, nego će čuvati i držati savez s njime.
15 Ali se on od njega odmetnu; poslanike uputi u
Egipat, tražeći od njega konje i jaku vojsku. Hoće li
uspjeti? Može li umaći onaj tko tako radi? Raskinu
savez, pa da umakne? 16 Života mi moga, riječ je
Jahve Gospoda: jer prezre zakletvu kralja koji ga na
prijestolje posadi i razvrže savez s njime, u njegovoj
će zemlji umrijeti, usred Babilona! 17 Svojom silnom
vojskom i mnoštvom naroda faraon mu neće pomoći
u boju kad onaj digne nasipe i sagradi kule opsadne
da mu zatre mnogo ljudstvo. 18 Prezreo je zakletvu,
razvrgao savez. Da, iako ruku bijaše dao, sve to
učini! Ne, neće umaći!' 19 Stoga ovako govori Jahve
Gospod: 'Života mi moga, zakletvu što je prezre i
savez što ga razvrže oborit ću na glavu njegovu! 20
Mrežu ću nad njim razapeti i uhvatit će se u moju
zamku, pa ću ga odvesti u Babilon i ondje mu suditi
zbog nevjere kojom mi se iznevjeri. 21 Cvijet vojske
njegove od mača će pasti, a ostatak se raspršiti u sve
vjetrove. I spoznat ćete da ja, Jahve, tako rekoh.' 22

Ovako govori Jahve Gospod: 'S vrha cedra velikoga,
s vrška mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i
posadit' je na gori visokoj, najvišoj. 23 Na najvišoj
gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona,
plodom uroditi. 24 I sve će poljsko drveće znati da
ja sam Jahve koji visoko drvo ponizujem, a nisko
uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem da
rodi. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!'"

18 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Što vam je te o Izraelu
ponavljate poslovicu: 'Oci jedoše kiselo grožđe,
sinovima trnu zubi!' 3 Života mi moga, riječ je Jahve
Gospoda: nitko od vas neće više u Izraelu ponavljati tu
poslovicu; 4 jer, svi su životi moji, kako život očev tako
i život sinovlji. I evo, onaj koji zgriješi, taj će umrijeti. 5
Tko je pravedan i poštuje zakon i pravdu 6 i ne blaguje
po gorama i očiju ne podiže kumirima doma Izraelova,
ne oskvrnjuje žene bližnjega svoga i ne prilazi ženi
dok je nečista; 7 nikomu ne nanosi nasilja, vraća što
je u zalog primio i ništa ne otima; kruh svoj dijeli s
gladnim, gologa odijeva, 8 ne posuđuje uz dobit i
ne uzima pridavka, ruku usteže od nedjela, po istini
presuđuje, 9 po mojim naredbama hodi i čuva moje
zakone, postupajući po istini - taj je zaista pravedan i
taj će živjeti, riječ je Jahve Gospoda. 10 Ali, porodi li
on sina nasilnika, koji krv prolijeva ili bratu takvo što
učini, 11 a ne radi kao njegov roditelj, nego blaguje po
gorama, oskvrnjuje ženu bližnjega; 12 ubogu i bijednu
nanosi nasilje, otima, ne vraća što je u zalog primio,
oči podiže kumirima čineći gadosti; 13 posuđuje uz
dobit i uzima pridavak - ne, takav sin neće živjeti!
Učinio je te gadosti i umrijet će, a krv će njegova na
njega pasti. 14 A porodi li on sina koji uvidi sve grijehe
što ih njegov otac počini, uvidi ih i tako više ne učini;
15 ne blaguje po gorama, očiju ne podiže kumirima
doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega; 16
nikomu ne nanosi nasilja, ne prisvaja zaloga, ništa ne
otima, kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva; 17
ruku usteže od nedjela, ne uzima dobiti ni pridavka,
vrši moje zakone i hodi po mojim naredbama - ne, taj
neće umrijeti zbog grijeha očeva, on će živjeti. 18 A
njegov otac, koji je nemilice tlačio i pljačkao bližnjega,
čineći u narodu što ne valja, zbog svojega će grijeha
umrijeti. 19 Ali vi kažete: 'Zašto da sin ne snosi očev
grijeh?' Zato što sin vrši zakon i pravdu, čuva i vrši
sve moje naredbe, živjet će. 20 Onaj koji zgriješi,
taj će i umrijeti. Sin neće snositi grijeha očeva, ni
otac grijeha sinovljega. Na pravedniku će biti pravda
njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova. 21
Ako se bezbožnik odvrati od svih grijeha što ih počini,
i bude čuvao sve moje naredbe i vršio zakon i pravdu,
živjet će i neće umrijeti. 22 Sva njegova nedjela što ih
počini bit će zaboravljena: zbog pravednosti što je
čini, živjet će. 23 Jer, zar je meni do toga da umre
bezbožnik - riječ je Jahve Gospoda - a ne da se
odvrati od svojih zlih putova i da živi? 24 Ako li se
pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti
nepravdu i sve gadosti koje radi bezbožnik - hoće li
živjeti? Sva pravedna djela koja bijaše činio zaboravit
će se, a zbog svoje nevjere kojom se iznevjerio i zbog
grijeha što ih počini, umrijet će. 25 A vi velite: 'Put
Jahvin nije pravedan!' Čuj, dome Izraelov: Moj put da
nije pravedan? Nisu li vaši putovi nepravedni? 26 Ako
li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane
činiti nepravdu, pa zbog toga umre, umrijet će zbog
nepravde što je počini. 27 A ako se bezbožnik odvrati
od svoje bezbožnosti što je bijaše činio, pa stane
vršiti moj zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti.
28 Jer je uvidio i odvratio se od svojih nedjela što
ih bijaše počinio, živjet će i neće umrijeti. 29 Ali
dom Izraelov kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan!'
Putovi moji da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu
li vaši putovi nepravedni? 30 Dome Izraelov, ja ću
suditi svakome po njegovim putovima - riječ je Jahve
Gospoda. Obratite se, dakle, i povratite od svih svojih
nedjela, i grijeh vam vaš neće biti na propast! 31
Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i načinite
sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome
Izraelov? 32 Ja ne želim smrti nikoga koji umre - riječ
je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i živite!

19 A ti, sine čovječji, protuži tužaljkom za knezovima
izraelskim. 2 Reci: Što bijaše tvoja mati? Lavica
među lavovima, ležala je među lavićima, hraneći
mladunčad svoju. 3 I othrani jedno mlado, koje lavom
posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati!
4 Narodi se protiv njega udružiše, lav upade u jamu
njihovu, na lancu ga odvedoše u zemlju egipatsku.
5 A kad mati vidje da uzalud čeka i da joj nada
propade, uze drugo mlado i od njega lava učini. 6
Živeć' tako među lavovima, i on lavom posta. Naučiv
se plijen derati, stade ljude proždirati, 7 utvrde im
rušiti, pustošiti gradove. Uzdrhta zemlja i sve na njoj
od silne rike njegove. 8 Ali se ljudi iz okolnih mjesta
protiv njega podigoše i zamke mu postaviše; i lav
se uhvati u jamu njihovu. 9 Okovana u kavez ga
zatvoriše, odvedoše kralju babilonskom, ondje ga u
kulu zatočiše, da mu se više ne čuje rika po gorama
izraelskim. 10 Mati tvoja bješe kao loza pokraj vode
zasađena, rodna i granata od obilja vode! 11 Imala
je jaku granu za palicu vladalačku: uzdiže se nad
krošnju, naočita visinom, mnoštvom grančica. 12 Al' u

gnjevu bješe iščupana i na zemlju bačena. Istočnjak
joj rod sasuši: polomi se i uvenu jaka grana njezina i
vatra je svu proguta. 13 U pustinju bje presađena, u
zemlju suhu, bezvodnu. 14 Al' liznu oganj iz pruta
njezina i spali joj grane i plodove! I nema više na njoj
grane jake za palicu vladalačku." To je, evo tužaljka, i
ostat će tužaljka.

20 Godine sedme, petoga mjeseca, desetoga dana,
dođoše k meni neke od starješina izraelskih
da se s Jahvom svjetuju. Posjedaše preda me. 2
I dođe mi riječ Jahvina: 3 "Sine čovječji! Govori
starješinama Izraelovim! Reci im: Ovako govori Jahve
Gospod: 'Došli ste me pitati za savjet? Života mi
moga, nećete me pitati!' - riječ je Jahve Gospoda.
4 Hoćeš li im suditi, hoćeš li suditi, sine čovječji?
Pokaži im gadosti otaca njihovih. 5 Reci im: Ovako
govori Jahve Gospod: 'Onoga dana kad izabrah
Izraela i ruku stavih na potomstvo doma Jakovljeva
te im se objavih u zemlji egipatskoj, zakleh im se:
Ja sam Jahve, Bog vaš! 6 Toga im se dana rukom
podignutom zakleh da ću ih izvesti iz zemlje egipatske
u zemlju koju za njih izabrah, u zemlju kojom teče
med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu. 7 I rekoh im:
Odbacite od sebe sve gadosti što vam oči privlače i
ne kaljajte se kumirima egipatskim jer - ja sam Jahve,
Bog vaš!' 8 Ali se oni odvrgoše od mene i ne htjedoše
me poslušati: nijedan ne odbaci gadosti koje mu oči
zaniješe i ne okani se kumira egipatskih. Tad odlučih
izliti gnjev svoj na njih i iskaliti srdžbu na njima u
zemlji egipatskoj. 9 Ali radi imena svojega - da se ne
kalja na oči naroda među kojima obitavahu i pred
kojima im bijah objavio da ću ih izvesti - 10 izvedoh
ih iz zemlje egipatske i odvedoh ih u pustinju; 11 i
dadoh im svoje uredbe i objavih svoje zakone, koje
svatko mora vršiti da bi živio; 12 dadoh im i svoje
subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da
sam ja Jahve koji ih posvećujem. 13 Ali se i u pustinji
dom Izraelov odmetnu od mene: nisu hodili po mojim
uredbama; odbaciše moje zakone, koje svatko mora
vršiti da bi živio; subote moje oskvrnjivahu. I zato
odlučih u pustinji gnjev svoj na njih izliti da ih zatrem.
14 Ali ni toga ne učinih radi svojeg imena, da se ono
ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh.
15 Ali im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u
zemlju koju sam im bio dao, u zemlju kojom teče med
i mlijeko, od svih zemalja najljepšu, 16 jer odbaciše
moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i
subote moje oskvrnjivahu, a srce im iđaše za njihovim
kumirima. 17 Oči se moje ipak sažališe da ih ne
zatrem. I tako ih u pustinji ne uništih, 18 nego rekoh
sinovima njihovim u pustinji: 'Ne hodite po uredbama
svojih otaca, ne čuvajte zakona njihovih i ne kaljajte
se kumirima njihovim! 19 Ja sam Jahve, Bog vaš! Po
uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite moje zakone
20 i svetkujte moje subote, neka one budu znak
između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve,
Bog vaš!' 21 Ali se i sinovi odmetnuše od mene: po
mojim uredbama nisu hodili i nisu čuvali ni vršili mojih
zakona, koje svatko mora vršiti da bi živio, a subote
su moje oskvrnjivali. I zato odlučih gnjev svoj izliti i
iskaliti srdžbu svoju na njima u pustinji. 22 Ali opet
ruku svoju sustegoh radi svojeg imena, da se ono
ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh.
23 No zakleh se u pustinji da ću ih rasprštiti među
narode i rasijati po zemljama, 24 jer nisu vršili mojih
zakona i jer prezreše moje uredbe i jer subote moje
oskvrnjivahu i oči upirahu u kumire svojih otaca. 25 I
zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre, zakone
koji usmrćuju: 26 da se oskvrnjuju svojim prinosima,
provodeći kroz oganj svoju prvorođenčad. Htjedoh
tako da ih zastrašim, neka znaju da sam ja Jahve.
27 Sine čovječji, reci domu Izraelovu: 'Ovako govori
Jahve Gospod! I ovim me oci vaši još uvrijediše:
nevjerom mi se iznevjeriše! 28 Kad ih uvedoh u zemlju
koju im se zakleh dati, gdje god bi ugledali povišen
brežuljak ili stablo krošnjato, prinosili bi žrtve, donosili
izazovne prinose, metali mirise ugodne, nalijevali
ljevanice. 29 Upitah ih: što li znači ta uzvišica na koju
se penjete?' I tako osta ime 'bama', uzvišica, do dana
današnjega. 30 Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Ne kaljate li se i vi kao oci vaši,
ne provodite li i vi blud s gadostima njihovim? 31
Kaljate se prinoseći im darove, provodeći kroz oganj
svoje sinove u čast svim kumirima svojim sve do
dana današnjega. I da me onda za savjet pitaš, dome
Izraelov! Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda -
nećete me za savjet pitati! 32 I neće se zbiti o čemu
sanjate kad govorite: 'Bit ćemo kao drugi narodi, kao
narodi ostalih zemalja što služe drveću i kamenju.' 33
Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - vladat ću
vama rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svoj
žestini svoje jarosti. 34 Izvest ću vas iz naroda, skupiti
vas iz svih zemalja u koje bijaste raspršeni rukom
krepkom i mišicom uzdignutom, u svem plamu jarosti
moje! 35 Odvest ću vas u pustinju naroda i ondje vam
licem u lice suditi! 36 Kao što sudih ocima vašim
u pustinji zemlje egipatske, i vama ću suditi - riječ
je Jahve Gospoda! 37 Provest ću vas ispod štapa
svojega, podvrći vas brojenju: 38 razlučit ću između
vas sve koji se pobuniše i odvrgoše od mene: izvest
ću ih iz zemlje u kojoj kao došljaci borave, ali - u

zemlju Izraelovu nikad ući neće! I znat ćete da sam ja
Jahve!' 39 'A vi, dome Izraelov' - ovako govori Jahve
Gospod - 'samo idite i dalje služite svaki svom kumiru!
Jednom ćete, kunem vas se, poslušati i nećete više
kaljati moje sveto ime svojim prinosima i kumirima: 40
na Svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj - riječ
je Jahve Gospoda - služit će mi sav dom Izraelov,
u svojoj zemlji. Ondje će mi oni omiljeti i ondje ću
iskati vaše podizanice i prinose vaših prvina sa svim
svetinjama. 41 Omiljet ćete mi kao miris ugodan kad
vas izvedem iz narodÄa i skupim iz zemalja u kojima
bjeste rasijani. I na vama ću očitovati svetost svoju
naočigled svih naroda. 42 Tada ćete znati da sam
ja Jahve, kada vas dovedem u zemlju Izraelovu, u
zemlju koju se zakleh dati očevima vašim. 43 Ondje
ćete se spomenuti svih svojih putova i nedjela kojima
se okaljaste: sami ćete sebi omrznuti zbog nedjela
što ih počiniste. 44 I tada ćete spoznati da sam ja
Jahve kad, radi imena svojega, ne postupim s vama
po zloći vaših putova ni po vašim pokvarenim djelima,
dome Izraelov! Tako govori Jahve Gospod!'" 45 I dođe
mi riječ Jahvina: 46 "Sine čovječji, okreni lice k jugu i
prospi besjedu prema jugu te prorokuj protiv šume u
kraju negepskom. 47 Reci šumi negepskoj: 'Poslušaj
riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Evo,
zapalit ću usred tebe oganj i on će proždrijeti u tebi
svako drvo, zeleno i suho! Razgorjeli se oganj neće
utrnuti dok sve ne izgori od sjevera do juga. 48 I svi
će vidjeti da sam ja, Jahve, zapalio taj oganj i neće se
ugasiti.'" 49 Rekoh na to: "Jao, Jahve Gospode, tÓa
oni će za mene reći: 'Evo opet pričalice s pričama!'"

21 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni
lice prema Jeruzalemu i prospi besjedu protiv
njegova Svetišta i prorokuj protiv zemlje Izraelove. 3
Reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Evo me na te! Trgnut ću mač iz korica, istrijebit ću
iz tebe sve - i pravedna i bezbožna! 4 Da iz tebe
istrijebim pravedna i bezbožna, trgnut ću evo mač iz
korica na svako tijelo, od sjevera do juga. 5 I svako
će tijelo spoznati da sam ja, Jahve, isukao mač svoj
iz korica i da ga više neću u njih vratiti! 6 A ti, sine
čovječji, kukaj kao da su ti sva rebra polomljena,
kukaj gorko, njima na oči! 7 Ako li te zapitaju: 'Što
toliko kukaš?' reci im: 'Zbog vijesti koja stiže, od koje
će sva srca zamrijeti i sve ruke klonuti, svaki duh
biti utučen i svako koljeno klecati. Evo, dolazi, već
je tu!' Tako govori Jahve Gospod." 8 I dođe mi riječ
Jahvina: 9 "Sine čovječji, prorokuj! Ovako govori
Jahve Gospod. Reci: 'Mač! Mač! Naoštren i osvjetlan!
10 Za klanje naoštren, osvjetlan da sijeva. 11 Osvjetlan
da ga ruka prihvati, mač naoštren, osvjetlan da se
stavi u ruke ubojici. 12 A ti, sine čovječji, plači, nariči!
Jer, evo, mač je već na narod moj isukan, mač na
izraelske knezove: svi su oni s mojim narodom maču
izručeni! Udri se stoga u slabine!' 13 Dođe kušnja,
i odbačenoga žezla više biti neće - riječ je Jahve
Gospoda. 14 A ti, sine čovječji, prorokuj i rukama
plješći. Neka se udvostruči, neka se utrostruči taj mač
pokolja, mač pokolja golema što ih odasvud okružuje.
15 Da zadršću srca, da bude žrtava nebrojenih, na
svaka sam vrata postavio mač, pripravljen da k'o
munja sijeva, za pokolje naoštren. 16 Natrag! Desno!
Naprijed! Lijevo! 17 I ja ću pljeskati rukama, iskaliti
gnjev svoj na njima! Ja, Jahve, rekoh!" 18 I dođe
mi riječ Jahvina: 19 "Sine čovječji, zacrtaj dva puta
kuda da pođe mač kralja babilonskoga. Neka oba
puta izlaze iz iste zemlje! Na raskršću puta ka gradu
stavi putokaz. 20 Zacrtaj maču put da dođe u Rabat
Bene Amon i u Judeju, u utvrđeni Jeruzalem. 21 Jer
kralj babilonski stoji na početku puta, na raspuću
dvaju putova, i pita znamenja - miješa strijele, ispituje
terafime i motri jetru. 22 Znamenja mu u desnici kažu:
na Jeruzalem; da ondje namjesti zidodere, da naredi
pokolj, da podigne zidodere protiv vrata, da naspe
nasip i sagradi opsadne kule. 23 Ali će se njima učiniti
da je znamenje lažno, jer mu se zakleše na vjernost.
Ali će ih on tada podsjetiti na njihovo vjerolomstvo u
koje se uloviše. 24 Zato, ovako govori Jahve Gospod:
'Jer bez prestanka podsjećate na svoja bezakonja
otkrivajući opačine i pokazujući grijehe u svim svojim
djelima - da, jer bez prestanka na njih podsjećate, u
njih ćete se uloviti. 25 A tebi, nečasni i bezbožnički
kneže izraelski, tebi dođe dan i čas posljednjega
zločina.' 26 Ovako govori Jahve Gospod: 'Skini mitru
s glave i odloži kraljevski vijenac! Jer sve se mijenja:
tko bi dolje, bit će uzvišen, a tko bi gore, bit će
ponižen. 27 Ruševine, ruševine, ruševine ću postaviti
kakvih nije bilo, dok ne dođe onaj koji ima suditi,
jer ja ću mu predati sud.' 28 Sine čovječji, prorokuj:
Ovako govori Jahve Gospod sinovima Amonovim o
njihovoj sramoti. Reci: 'Mač! Mač za pokolj isukan i
naoštren da siječe, da kao munja sijeva, 29 a tebi
dotle isprazno viđaju, laž proriču - da se stavi pod
vrat zlikovcima zloglasnim, kojima, eto, dođe dan i
čas posljednjega zločina! 30 Ali vrati mač u korice!
U mjestu gdje si nastao i u zemlji gdje si se rodio
ja ću ti suditi. 31 Ondje ću na te gnjev svoj izliti i
raspiriti protiv tebe plamen srdžbe svoje i predati te u
ruke okrutnim ljudima, vještim zatornicima. 32 I bit
ćeš hrana ognju, a krv će tvoja zemljom protjecati. I

nitko te živ više neće spominjati! Jer ja, Jahve, tako
rekoh.'"

22 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, hoćeš
li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? Pokaži
mu sve gnusobe njegove! 3 Reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Grade što u sebi krv toliku prolijevaš i
što svuda sebi kumire praviš da se okaljaš, kucnu
čas tvoj: 4 krvlju što je proli ti sagriješi i kumirima koje
napravi ti se okalja, skrativši tako dane svoje i ubrzavši
svoje godine. I zato ću te sada učiniti sramotom među
narodima, ruglom po svim zemljama. 5 I koji su ti blizu
i koji su ti daleko, podrugivat će se tebi: 'O sramotno
ime, grade pokvareni!' 6 Eto, knezovi izraelski - svaki
na svoju ruku - u tebi krv prolijevaju. 7 I u tebi se više
ne poštuje ni otac ni majka, došljake tlače, siročad i
udovice u tebi zlostavljaju! 8 Svetinje moje prezireš,
subote oskvrnjuješ. 9 U tebi su klevetnici zbog kojih
se krv prolijeva; u tebi se po gorama blaguje, posred
tebe čine sramote. 10 U tebi se raskriva sramota
očeva, u tebi siluju žene dok su nečiste. 11 Jedan
čini gadost sa ženom susjeda svoga, drugi djelom
sramotnim oskvrnjuje snahu svoju, a treći u tebi
siluje sestru, kćerku oca svoga. 12 Ima ih koji i mito
primaju da krv proliju. Uzimaš ujam i pridatak, od
bližnjega silom otimaš, a mene zaboravljaš - riječ je
Jahve Gospoda. 13 Zato, evo, ja rukama plješćem
nad plijenom što ga ti napljačka i nad krvlju što se
lije u tebi. 14 Jer, hoće li srce tvoje izdržati i hoće
li ruke tvoje odoljeti u dane kad ja na te ustanem?
Ja, Jahve, rekoh i učinit ću! 15 Zato ću te raspršiti
među narode, rasijat' te po zemljama, da uklonim iz
tebe svu nečistoću! 16 I bit ćeš opet moja baština
naočigled naroda. I znat ćeš da sam ja Jahve!'" 17
Dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine čovječji, dom Izraelov
troska mi postade: bakar, srebro, kositar, željezo i
olovo u peći - svi su oni troska! 19 Stoga ovako govori
Jahve Gospod: 'Jer mi troska postadoste, skupit
ću vas, evo, u Jeruzalemu. 20 Kao što se skuplja
srebro, bakar, željezo, olovo i kositar u peći te se
okolo oganj potpiri da se sve rastali, tako ću i ja vas
skupiti u svojem gnjevu i u svojoj jarosti, složiti vas
i rastaliti. 21 Jest, skupit ću vas i potpiriti oko vas
oganj svoje jarosti da se usred grada rastalite. 22 Kao
što se srebro u peći topi, tako ćete se i vi u njemu
rastopiti. I znat ćete da ja, Jahve, gnjev svoj na vas
izlijevam!'" 23 Dođe mi riječ Jahvina: 24 "Sine čovječji,
reci još: 'Ti si zemlja još neočišćena, koju još ne
opra kiša dana jarosnoga! 25 Knezovi njezini, poput
lavova što riču i plijen razdiru, ljude proždiru, otimlju
im blago i dragocjenosti, množeći udovice usred
nje. 26 Svećenici njezini ne poštuju mog Zakona
i oskvrnjuju moje svetinje, ne razlikujući sveto od
nesvetoga, ne učeći se lučiti nečisto od čistoga.
Zanemarili su subote moje, bez časti sam u njihovoj
sredini. 27 Starješine njezine, poput vukova što plijen
razdiru i krv prolijevaju, upropašćuju ljude, lakomi
na dobitak. 28 A proroci njezini sve to premazuju
bjelilom i prekrivaju ispraznim viđenjima i lažnim
proricanjima zboreći: 'Ovako govori Jahve Gospod!' -
a Jahve to ne reče. 29 Imućnici pak čine svakojaka
nasilja i otimačine, siromaha i bijednika ugnjetavaju,
a došljaka bespravno tlače. 30 Tražio sam među
njima nekoga da podigne zidine i stane na proboje
preda me u obranu zemlje, da je ne zatrem, i ne
nađoh nikoga. 31 I zato izlih na njih gnjev svoj pa ih
zatrijeh ognjem svoje jarosti; putove im njihove na
glavu oborih' - riječ je Jahve Gospoda."

23 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, bile dvije
žene, kćeri jedne matere. 3 I odaše se bludu
u Egiptu, blud činiše u mladosti: ondje su im grudi
stiskali, djevojačke dojke gnječili. 4 Starijoj bijaše ime
Ohola, a sestri joj Oholiba. Obje moje postadoše i
rodiše mi sinove i kćeri. Evo im imenÄa: Samarija
je Ohola, Jeruzalem Oholiba. 5 Ohola, iako meni
pripadaše, bludu se odala; uspalila se za ljubavnicima,
za Asircima, susjedima svojim, 6 u modri baršun
odjevenima, sve samim vojvodama i namjesnicima,
pristalim momcima, vještim konjanicima. 7 I oda
se bludu s njima, sve poizbor sinovima asirskim; i
usplamtjev za njima, okalja se svim njihovim kumirima.
8 A ne okani se ni bluda s Egipćanima, koji s njome
ležahu od njezine mladosti, koji su joj djevojačke
dojke gnječili i na nju blud svoj izlijevali. 9 I zato je
predah u ruke njenim ljubavnicima, u ruke Asircima
za kojima se uspalila. 10 I oni je razgoliše, zarobiše
joj sinove i kćeri, a nju samu mačem pogubiše. I
postade tako primjer svim ženama kako na njoj bi
sud izvršen. 11 Vidje to sestra joj Oholiba, ali se
još gore uspali i gori blud činjaše. 12 Za sinovima
se asirskim uspaljivala, sve samim vojvodama i
namjesnicima, svojim susjedima, raskošno odjevenim,
vještim konjanicima, poizbor momcima. 13 I vidjeh
kako se okaljala: obje su istim putem pošle. 14 Ali se
ova još gore bludu odala: kad bi ugledala muškarca na
zidu naslikana, likove Kaldejaca crvenilom nacrtane,
15 bedara pasom opasanih, sa spuštenim povezima
na glavama - sve junake, prave Babilonce, rodom iz
zemlje kaldejske - 16 tek što bi ugledala priliku njihovu,
sva bi se za njima uspalila te im slala poslanike
u zemlju kaldejsku. 17 Sinovi babilonski k njoj bi

dohrlili na ljubavnu postelju da je bludom kaljaju.
A kad bi se s njima okaljala, zgadili bi joj se. 18
Ali se razglasilo njezino bludništvo, otkrila se njena
golotinja, i duša se moja od nje odvratila, kao što
se bješe odvratila od sestre njene. 19 Jer ona se
još gorem bludu predala, opominjući se dana svoje
mladosti kad se u Egiptu bludu odavala, 20 uspaljujući
se za razvratnicima kojima muška snaga bijaše kao
u magaraca, a izljev kao u pastuha. 21 Tako se
opet vrati sramoti svoje mladosti, kad su joj u Egiptu
grudi pritiskivali, djevičanske dojke gnječili. 22 Zato,
Oholibo, ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dignut ću
na te tvoje ljubavnike, koji ti se duši ogadiše, i dovest
ću ih odasvud na tebe: 23 Babilonce, sve Kaldejce,
Pekođane, Šoance i Koance, a s njima sve sinove
asirske - sve poizbor momke, vojvode i namjesnike,
na glasu junake, vješte konjanike. 24 I doći će na
te sa sjevera sila bojnih kola i točkova s mnoštvom
naroda i svrstat' se odasvud protiv tebe sa štitovima,
štitićima i oklopima. Njima ću te na sud predati, i
svojim će ti sudom suditi. 25 Oborit ću na te svu svoju
ljubomoru, neka s tobom jarosno postupe: nos i uši
neka ti odsijeku, a ostatak tvoj da od mača padne;
sinove i kćeri da ti odvedu, a ostatak tvoj da oganj
proguta. 26 I zderat će s tebe tvoje haljine i oteti sve
tvoje nakite. 27 Tako ću okončati svu tvoju sramotu i
bludničenje, sve tamo od Egipta: nećeš više k njima
oči dizati i nećeš se više spominjati Egipta!' 28 Jer,
ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me! Predat ću te u
ruke onima koji ti omrznuše, koji ti se duši ogadiše.
29 Neka iskale na tebi svoju mržnju, neka ti svu muku
preotmu, a tebe nek' ostave golu i nagu! Neka se
obnaži sva golotinja tvoje bludnosti i besramnosti,
tvojeg bludničenja. 30 Sve će te to stići zbog tvojeg
bludničenja s narodima i jer si se okaljala njihovim
kumirima. 31 Putem si sestre svoje hodila: dat ću ti u
ruku čašu njezinu: 32 Ovako govori Jahve Gospod:
Čašu sestre svoje ispit ćeš, čašu široku, duboku, i
bit ćeš na podsmijeh i ruglo - mnogo u nju stane!
- 33 napunit ćeš se pijanstva i žalosti! Čaša je to
pustošenja, užasa - čaša sestre tvoje Samarije. 34
Pit ćeš je, do dna iskapiti, zatim u komade razbiti,
grudi svoje izraniti. Jer, ja tako rekoh' - riječ je Jahve
Gospoda! 35 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer
ti mene zaboravi i leđa mi okrenu, snosi sada svu
svoju sramotu i bestidnost!'" 36 I još mi reče Jahve:
"Sine čovječji, hoćeš li suditi Oholi i Oholibi, pokazati
im njihove gadosti? 37 Preljub počiniše, ruke su im
okrvavljene, s kumirima svojim preljub učiniše, djecu
koju mi porodiše provedoše kroz oganj da ih proguta.
38 Još mi i ovo učiniše: onoga dana obeščastiše
moje Svetište i subote moje oskvrnuše. 39 Jer istoga
dana kad djecu svoju kumirima klaše, u Svetište moje
dođoše da ga obeščaste. Eto, tako uradiše usred
Doma mojega. 40 Slale su čak po muškarce izdaleka,
i oni bi im pohrlili čim bi glasnici k njima stigli. A
ti se za njih kupala, oči svoje mazala i nakitom se
kitila. 41 A potom bi sjedala na raskošnu postelju
pred kojom stol prostrt bijaše na koji si stavljala
moj tamjan i moje ulje. 42 Tu se čulo pocikivanje
bezbrižnog društva zbog velikog mnoštva dovedena
sa svih strana pustinje; stavljali su ženama na ruke
narukvice i na glavu vijence prekrasne. 43 I rekoh:
'Sa ženom ogrezlom u preljubu još blud tjeraju, i
sama se ona još bludu odaje!' 44 Prilaze joj kao
kakvoj bludnici! Da, prilazili su k Oholi i Oholibi,
pokvarenicama. 45 Zato će im pravednici suditi kao
što se sudi preljubnicama i onima koji krv prolijevaju,
jer - one su preljubnice, ruke su im okrvavljene. 46
Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Neka se protiv njih
zbor sazove da ih izvrgnem zlostavljanju i pljački.
47 Zbor neka ih kamenuje i mačevima raskomada;
sinove i kćeri neka im pokolje, a domove ognjem
spali. 48 Tako ću iz zemlje istrijebiti sramotu, da se
druge žene opomenu i ne čine djela vaših sramotnih.
49 A na vas ću oboriti svu vašu bestidnost, ispaštat
ćete grijehe idolopoklonstva. I znat ćete da sam ja
Jahve Gospod.'"

24 Godine devete, devetoga mjeseca, desetoga
dana, dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine
čovječji, zapiši ovaj dan: upravo danas kralj
babilonski zaposjede Jeruzalem. 3 Pripovijedaj domu
odmetničkom prispodobu. Reci im: Ovako govori
Jahve Gospod: 'Pristavi lonac, pristavi i nalij vode u
nj! 4 Baci u nj komade, sve najbolje komade mesa,
but i pleće! Napuni ga ponajboljim kostima! 5 Uzmi
najbolje od stada. Pod loncem vatru naloži. Neka
dobro uzavri, neka se u njemu skuhaju i kosti.' 6 Jer
ovako govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkom,
zahrđalu loncu s kojega se hrđa ne skida! A zatim
komad po komad iz njega izvadi, ali za nj ne bacaj
kÓockÄe! 7 Jer krv je njegova u njemu - na golu
je kamenu ostavi, po zemlji je ne razlij gdje bi je
prašina mogla prekriti! 8 Da se gnjev moj raspali,
da mu odmazdim, ostavih krv njegovu na kamenu
golom, da se ne pokrije.' 9 Stoga ovako govori Jahve
Gospod: 'Jao gradu krvničkome, jer ću veliku lomaču
naložiti! 10 Skupi drva, vatru potpali, skuhaj meso,
primiješaj začina, nek' izgore i kosti! 11 A zatim ga
prazna na žeravicu pristavi da mjed mu se usija i
nečistoća njegova sva se rastopi, da se uništi hrđa

na njemu! 12 Grdne li muke! Ali se velika hrđa ne
dade s njega skinuti: i vatri odolje. 13 Sramotan
je grijeh tvoj: htjedoh te očistiti, ali se ti ne htjede
od grijeha očistiti; i zbog toga se više nećeš očistiti
dok nad tobom ne iskalim gnjev svoj! 14 Ja, Jahve,
rekoh! I riječ ću ispuniti; neću popustiti: I neću se
smilovati niti ću se pokajati! Sudit ću te po putovima
tvojim i po djelima tvojim! - riječ je Jahve Gospoda."
15 I dođe mi riječ Jahvina: 16 "Sine čovječji, evo,
nenadanom smrću oduzet ću ti radost očinju! Ne
tuguj, ne plači i ne roni suza! 17 Jecaj tiho, ali ne
žali kao što se za mrtvima žali! I povij oko glave
povez, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i
ne jedi žalobničke pogače." 18 Ujutro tako prorokovah
narodu, a uveče mi žena umrije te sutradan uradih
kao što mi bijaše zapovjeđeno. 19 Narod me na to
zapita: "Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti
radiš?" 20 Ja im odgovorih: "Dođe mi riječ Jahvina: 21
"Reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod:
Evo, oskvrnut ću svoje Svetište, vaš ponos snažni,
radost vam očinju i čežnju duše vaše! I sinovi i kćeri
koje ostaviste, od mača će pasti! 22 Tada ćete uraditi
kao što i ja uradih: nećete prekrivati brade i nećete
jesti žalobničke pogače! 23 Povit ćete povez oko
glave i obuti na noge sandale! I nećete više tugovati
ni plakati, nego ćete čiljeti zbog svojih nedjela i jecati
jedan za drugim! 24 A Ezekiel će vam biti primjer:
učinit ćete sve što je i on činio. Kad se to zbude,
spoznat ćete da sam ja Jahve!' 25 A ti, sine čovječji,
doista u dan kad im oduzmem snagu, dičnu radost
njihovu, radost im očinju, slast duše njihove, sinove i
kćeri njihove - 26 u taj će dan k tebi stići bjegunac da
ti to dojavi! 27 U taj će se dan tvoja usta otvoriti, i ti
ćeš tom bjeguncu progovoriti; nećeš više biti nijem.
I tako ćeš im biti znak. I oni će spoznati da sam ja
Jahve!"

25 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni
lice k sinovima Amonovim te prorokuj protiv njih!
3 Reci sinovima Amonovim: 'Poslušajte riječ Jahve
Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Zato što vi
klicaste 'ha, ha!' nad mojim Svetištem kad ono bijaše
oskvrnuto, i nad zemljom Izraelovom kad ona bijaše
opustošena, i nad domom Judinim kad odlažaše u
izgnanstvo, 4 predat ću vas, evo, u posjed sinovima
Istoka da usred vas razapnu svoje šatore, udare svoja
prebivališta. Oni neka jedu tvoje plodove i piju mlijeko
tvoje! 5 Od Rabe ću pašnjake za deve načiniti, a u
zemlji Amonovih sinova torove ću za ovce podići.
I znat ćete da sam ja Jahve!' 6 Jer ovako govori
Jahve Gospod: 'Zato što si pljeskao rukama i udarao
nogama i svom se dušom radovao nad zemljom
Izraelovom, 7 ja ću, evo, ruku na te podići i kao
plijen te predati narodima! Istrijebit ću te iz narodÄa,
iskorijeniti iz zemalja! Zatrijet ću te! I znat ćeš da sam
ja Jahve! 8 Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što
Moab i Seir govorahu: 'Gle, dom je Judin poput svih
naroda', 9 otkrit ću, evo, obronke moapske, da s kraja
na kraj ostane bez gradova što bijahu ukras zemlje:
Bet Haješimot, Baal Meon i Kirjatajim. 10 Dat ću ih u
posjed sinovima Istoka, neprijateljima Amonaca, da
se sinovi Amonovi među narodima više ne spominju!
11 Tako ću izvršiti sud nad Moabom. I znat će da sam
ja Jahve!' 12 Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što
se Edom osveti domu Judinu i tom se osvetom teško
ogriješi, 13 ovako govori Jahve Gospod: Podići ću
ruku na Edom, istrijebit ću iz njega ljude i životinje!
Pretvorit ću ga u pustinju: od Temana do Dedana svi
će od mača izginuti. 14 Tako ću se osvetiti Edomu
rukom svojega naroda izraelskog. Oni će postupiti
s Edomom prema mojem gnjevu i mojoj srdžbi. I
spoznat će moju osvetu!' - riječ je Jahve Gospoda.
15 Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Filistejci
izvršiše odmazdu, krvavo se osvećujući s mržnjom u
srcu, razarajući sve zbog svojeg neprijateljstva, 16
ovako govori Jahve Gospod: Evo, podižem ruku na
Filistejce, istrijebit ću Kerećane, uništit ću sve što
preostane na morskoj obali! 17 Tako ću im se strašno
osvetiti kaznama jarosnim. I kad im se osvetim, znat
će da sam ja Jahve.'"

26 Godine jedanaeste, prvoga dana u mjesecu,
dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, jer Tir
nad Jeruzalemom klicaše: 'Ha, ha! Razbiše se ta
vrata narÄodÄa, i k meni se okrenuše; obogatit ću
se: on je opustošen' - 3 stoga ovako govori Jahve
Gospod: 'Evo me protiv tebe, Tire, dići ću na te silne
narode, kao što more valove diže! 4 Porušit će zidine
tirske i razoriti sve kule njegove. A ja ću mu i prašinu
pomesti, načinit' od njega pećinu golu! 5 Bit će
sušilište mreža. Jer ja rekoh! - riječ je Jahve Gospoda.
I narodima plijen će postati. 6 A sve kćeri njegove od
mača će pasti u polju! Znat će da sam ja Jahve!' 7
Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću na
Tir sa sjevera Nabukodonozora, kralja babilonskoga,
kralja nad kraljevima, s konjima i bojnim kolima, s
konjanicima, četama i mnoštvom naroda! 8 Kćeri
će tvoje u polju mačem posjeći! Protiv tebe dići će
kule opsadne, nasuti protiv tebe nasipe i podić' protiv
tebe štitove. 9 Na zidove će tvoje upraviti zidodere i
tvoje će kule kukama oborit'! 10 Od nebrojenih konja
njegovih svega će te prašina prekriti, a od štropota

konjanika i točkova i bojnih kola njihovih zadrhtat
će zidine tvoje, kad bude prolazio kroz vrata tvoja,
k'o što se prolazi kroz grad osvojen. 11 Kopitima
svojih konja zgazit će ti sve ulice; narod tvoj mačem
će pobiti i srušiti stupovlje tvoje. 12 Poplijenit će
bogatstvo tvoje, tvoje će razgrabiti blago! Razorit će
tvoje zidine i kuće tvoje divne srušiti! Kamenje, drvo,
prašinu tvoju u more će pobacati! 13 A ja ću prekinuti
jeku tvojih pjesama, i zvuk se tvojih harfa više neće
čuti! 14 Pretvorit ću te u pećinu golu, postat ćeš
sušilište mrežÄa. Više se nikad nećeš podići, jer ja,
Jahve, rekoh!' - to riječ je Jahve Gospoda." 15 Ovako
Jahve Gospod govori Tiru: "A neće li od trijeska pada
tvojega i jecanja tvojih ranjenika, kad nastane u tebi
pokolj nemili, zadrhtati svi otoci? 16 I neće li tada
svi morski knezovi sići s prijestolja svojih, odbaciti
svoje plašteve, i skinuti vezene haljine, u strah se
zaodjeti, na zemlju posjedati, dršćući bez prestanka,
užasnuti tvojim udesom? 17 A zatim će nad tobom
zakukati i reći ti: 'Kamo li propade? Kamo li s mora
nestade, grade proslavljeni, što bijaše tako moćan
na moru, ti i žitelji tvoji, koji strah zadavahu zemlji
svoj? 18 Sada na dan pada tvojega otoci će zadrhtati,
otoci u moru prestravit će se zbog propasti tvoje!' 19
Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Kad te pretvorim u
pusti grad, kakvi su gradovi u kojima više nitko ne
boravi, i kada na tebe dovedem bezdane da te velike
vode prekriju, 20 spustit ću te s onima koji su sišli u
grob, k narodu pradavnom, i smjestit ću te u najdublje
zemljine predjele, u vječnu samoću, s onima što u
grob siđoše, da se više ne vratiš u zemlju živih. 21
Pretvorit ću te u užas i više te neće biti. Tražit će te,
ali te više nikad neće naći!' - riječ je Jahve Gospoda."

27 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "A ti sine čovječji, udari
u tužaljku nad Tirom 3 i reci Tiru što leži na ulazu
u more i trguje s narodima bezbrojnih otoka: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Tire što govoraše: Ja sam lađa
prekrasna, izvanredne ljepote. 4 Tvoje međe sežu u
more duboko, graditelji tvoji besprimjerno te lijepa
načiniše. 5 Od senirskih čempresa oplate ti sagradiše,
cedar libanonski uzeše, jarbole ti podigoše; 6 od
bašanskih hrastova istesaše ti vesla, od bjelokosti
i šimšira s kitijimskog otočja palubu ti načiniše! 7
Od vezena lana egipatskog bijahu ti jedra da ti budu
zastava! A grimiz i skrlet s eliških otoka staviše ti za
krovišta. 8 Žitelji Sidona i Arvada bjehu ti veslači, a
mudraci tvoji, Tire, bijahu ti kormilari! 9 Starješine
gebalske i vještaci popravljahu kvarove tvoje. Sve
morske lađe i mornari bijahu tvoji i s tobom trgovahu!
10 Perzijanci, Ludijci i Putijci u tvojoj vojsci bijahu
ratnici, u tebi vješahu štitove i kacige; oni ti sjaj
davahu. 11 Sinovi arvadski s vojnicima na bedemima
tvojim uokrug čuvahu ti kule. O zidove ti uokolo štitove
vješahu da uzveličaju jedinstvenu ljepotu tvoju! 12
Zbog bogatstva tvoga golemog čak i Taršiš s tobom
trgovaše, plaćajući srebrom i gvožđem, olovom i
kositrom trg tvoj. 13 Javan i Tubal i Mešek s tobom
trgovahu: davahu ljude i suđe mjedeno za trg tvoj. 14
Oni iz Bet Togarme davahu konje, trkaće konjiće i
mazge. 15 I sinovi Dedanovi s tobom trgovahu. Mnogi
ti otoci bijahu podložni: plaćahu ti daću u bjelokosti i
ebanovini. 16 Zbog obilja robe tvoje Edom s tobom
trgovaše. Davahu ti za trg dragulje, purpur i vezivo,
koralje, rubine i bez; 17 i Judeja i zemlja Izraelova
trgovahu s tobom: minitskim žitom, voskom, medom,
uljem i balzamom trg tvoj plaćahu! 18 Zbog obilja trga
tvojeg, silnoga ti blaga, i Damask s tobom trgovaše za
helbonsko vino i saharsku vunu. 19 I Dan i Javan iz
Uzala za trg tvoj prekaljeno gvožđe mijenjahu, cimet i
slatku trsku. 20 Dedan s tobom trgovaše prostirkama
jahačkim. 21 Arapi i kedarski knezovi mijenjahu se s
tobom, trg ti plaćajući jaganjcima, jarcima i ovnovima.
22 Trgovci iz Šebe i Rame trgovahu s tobom, za trg
ti davahu najbolje dragulje i zlato. 23 Haran, Kane
i Eden, trgovci Šebe, Asirije i Kišmada trgovahu s
tobom. Mijenjahu za trg tvoj 24 skupocjene halje,
purpurne i vezene plašteve, sagove šarene i užad
čvrsto pletenu. 25 Taršiške su lađe nakrcane prevozile
robu tvoju! Bješe tako puna i teška veoma. 26 Na
pučinu morsku, na mnoga te mora izvedoše veslači.
Istočni te vjetar razbi na pučini morskoj! 27 Tvoje
blago i trg ti, rukodjela tvoja, lađari tvoji i krmilari,
popravljači pukotina, mjenjači trga tvojeg, svi ratnici
na tebi i sve mnoštvo posred tebe potonut će na
dno morsko na dan tvoga brodoloma! 28 Na vapaj
ti krmilara obale će zadrhtati. 29 I sići će s lađa
svojih svi veslači, svi lađari i svi krmilari i ostat će na
kopnu. 30 Za tobom će glasno naricati i kukati gorko.
Pepelom će posut glave, i valjat se u prašini; 31 zbog
tebe će glave obrijati, kostrijet će pripasati, ojađene
duše za tobom naricati, i kukati gorko. 32 U žalosti će
ti tužbalicu zapjevati, nad tobom će protužiti: 'Koji
grad k'o Tir ponosan bješe posred mora?' 33 Jer kad
bi on blago iskrcao, mnoge bi narode njima nasitio!
Obiljem bogatstva i trga mnoge bi kraljeve zemaljske
usrećio. 34 A sada te, evo, valovi smrskaše, potonu u
dubine morske! Blago tvoje i sva posada potonuše s
tobom. 35 Svi žitelji otočki zbog tebe se prestraviše.
Kraljevi se njini naježiše, glave pokunjiše. 36 Trgovci
narodÄa zvižđahu za tobom, jer ti strašilo posta i
nestade zauvijek!'"

28 I dođe mi riječ Jahvina: **2** “Sine čovječji, kaži
knezu tirskome: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Tvoje se srce uzoholi, ti reče: 'Ja sam bog! Na božjem
prijestolju sjedim u srcu morskom.' Iako čovjek, a ne
Bog, ti srce svoje izjednači s Božjim. **3** Bješe, eto,
od Daniela mudriji, nijedna ti tajna ne bje skrivena!
4 Mudrošću svojom i razborom nateče bogatstva,
riznicu napuni srebrom i zlatom! **5** Mudar li bijaše
trgovac, bogatstvo svoje namnoži! Al' ti se s bogatstva
srce uzoholi.' **6** Stog ovako govori Jahve Gospod:
'Jer svoje srce s Božjim izjednači, **7** dovest ću, evo,
na te tuđince najnasilnije među narodima. Isukat će
mačeve na mudrost ti divnu, i ljepotu će ti okaljati, **8**
bacit će te u jamu da umreš nasilnijom smrću od onih
što umiru na pučini morskoj! **9** Hoćeš li tada pred
krvnikom reći: 'Ja sam bog'? Čovjek si, a ne bog, u
ruci svojih ubojica. **10** Umrijet ćeš smrću neobrezanih
od ruke tuđinske! Jer ja, Jahve, rekoh to' - riječ je
Jahve Gospoda.” **11** I dođe mi riječ Jahvina: **12**
“Sine čovječji, zakukaj tužaljku nad tirskim kraljem.
Reci mu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Gle, ti bješe
uzor savršenstva, pun mudrosti i čudesno lijep! **13** U
Edenu, vrtu Božjem, ti življaše, resio te dragulj svaki,
sard, topaz i dijamant, krizolit, oniks i jaspis, safir,
smaragd i zlato. Načinjeni bjehu bubnjevi i frule, na
dan ti rođenja bjehu pripravljeni. **14** Postavih te kao
raskriljena keruba zaštitnika: bio si na svetoj gori
Božjoj, hodio si posred ognjena kamenja. **15** Savršen
bješe na putima svojim od dana svojega rođenja
dok ti se u srcu ne zače opačina. **16** Obilno trgujući,
napuni se nasiljem i sagriješi. Zato te zbacih s gore
Božje, istrgoh te, kerube zaštitniče, isred ognjenoga
kamenja. **17** Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje,
mudrost svoju odnemari zbog svojega blaga! Na
zemlju te bacih i predah te zemaljskim kraljevima da
te prezirno gledaju. **18** Mnoštvom svog bezakonja,
nepoštenim trgovanjem oskvrnu svoja svetišta! Pustih
oganj posred tebe da te proždre. Pretvorih te na
zemlji u pepeo na oči onih što te motre. **19** Svi koji
te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom!
Jer ti strašilo posta, nestade zauvijek.'” **20** I dođe mi
riječ Jahvina: **21** “Sine čovječji, okreni lice k Sidonu,
prorokuj protiv njega. **22** Reci: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Evo me protiv tebe, Sidone, proslavit ću se
usred tebe! I znat će se da sam ja Jahve kada nad
njim sud izvršim i svetost svoju pokažem u njemu. **23**
I poslat ću na nj kugu i krv po ulicama njegovim; i
mrtvi će posred njega padati od mača, koji ti odasvud
prijeti, i znat će se tada da sam ja Jahve. **24** I više
neće biti domu Izraelovu trna što ranjava nit' žaoke
što razdire među svima uokolo koji ga preziru! I znat
će se da sam ja Jahve!'” **25** Ovako govori Jahve
Gospod: “A kad skupim sav dom Izraelov između
naroda po kojima su razasuti, očitovat ću u njima
svoju svetost pred očima narodÄa. I nastanit će se u
svojoj zemlji što je dadoh sluzi svome Jakovu. **26**
I u njoj će živjeti u miru, gradit će domove i saditi
vinograde. Živjet će u pouzdanju dok budem izvršivao
svoj sud nad svima koji ih naokolo prezirahu. I znat
će da sam ja Jahve, Bog njihov.”

29 Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga
dana, dođe mi riječ Jahvina: **2** “Sine čovječji,
okreni lice faraonu, kralju egipatskom, i prorokuj protiv
njega i protiv sveg Egipta. **3** Govori i reci: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, faraone,
kralju egipatski, golemi krokodile što ležiš usred rijeka
svojih. Ti reče: 'Rijeke su moje, sebi sam ih načinio.'
4 I zato ću ti kuke zarit' u gubicu i sve ribe rijeka
tvojih zalijepiti na krljušti tvoje. Izvući ću te isred rijeka
tvojih sa svim ribama rijeka tvojih zalijepljenim na
tvoje krljušti. **5** Bacit ću u pustinju tebe i sve ribe iz
rijeka tvojih. Na tlo ćeš poljsko pasti, nitko te neće
podić' ni sahraniti, zvijerima zemaljskim i nebeskim
pticama dat ću te za hranu! **6** I znat će svi stanovnici
Egipta da sam ja Jahve. Jer ti bješe trska za oslonac
domu Izraelovu! **7** Kad te u ruku uhvatiše, ti se slomi i
rane im otvori; a kad se na te osloniše, ti prepuče
i bedra im sva izrani.' **8** Stog ovako govori Jahve
Gospod: 'Gle, dovest ću mač svoj na te, istrijebit ću
iz tebe i ljude i stoku! **9** Sva će zemlja egipatska
pustoš biti i razvalina, i oni će znati da sam ja Jahve!'
Jer ti reče: 'Rijeka je moja, sebi je načinih.' **10** 'Zato
evo me na te i na rijeke tvoje da pretvorim zemlju
egipatsku u pustinju i pustoš od Migdola do Sevana
i do granice etiopske! **11** Neće njome više prolaziti
noga ljudska ni noga životinjska, ostat će nenaseljena
četrdeset godina. **12** Od zemlje ću egipatske načiniti
pustoš sred zemalja opustošenih, a gradovi njezini
bit će četrdeset godina ruševine među razvaljenim
gradovima. I raspršit ću Egipćane među narode i
rasijat ću ih po zemljama.' **13** Jer, ovako govori Jahve
Gospod: 'Kad mine četrdeset godina, sakupit ću opet
sve Egipćane između naroda kamo bijahu raspršeni.
14 Vratit ću izgnanike egipatske, vratit ću ih opet u
zemlju Patros, domovinu njihovu, da osnuju ondje
slabo kraljevstvo. **15** Ono će biti najmanje od svih
kraljevstava, da se više nikad ne digne nad druge
narode. Smanjit ću ga da više nikad ne podjarmi
drugih naroda **16** i da više ne bude uzdanje domu
Izraelovu. Nek' mu u pamet doziva grijehe koje bijaše
počinio okrećući se za njima. I oni će spoznati da

sam ja Jahve.'" 17 Godine dvadeset i sedme, prvoga
dana prvoga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina: 18
"Sine čovječji, kralj babilonski Nabukodonozor krenu
s vojskom na velik pohod protiv grada Tira. I svaka
glava ogolje i svako se rame odadrije. Ali ni on
ni vojska mu ne imahu nikakve dobiti od toga što
krenuše na Tir. 19 Stoga ovako govori Jahve Gospod:
'Gle, predat ću Nabukodonozoru, kralju babilonskome,
zemlju egipatsku. Odnijet će joj blago, nagrabiti plijena
i opljačkati je. To će biti plaća vojsci njegovoj. 20 Za
trud što na Tir krenu dat ću mu svu zemlju egipatsku,
jer za me bijaše radio' - riječ je Jahve Gospoda. 21 'U
onaj ću dan učiniti da izraste rog domu Izraelovu, a
tebi ću usta otvoriti među njima. I znat će da sam ja
Jahve.'"

30 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, prorokuj
i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Kukajte:
'Jao dana!' 3 Jer se bliži dan, bliži se dan Jahvin!
Dan oblačan, vrijeme narodima određeno. 4 I mač će
ući u Egipat, a strah će ophrvati Etiopiju kad mrtvi
stanu padati po Egiptu i kad se razgrabi njegovo
blago te kad mu temelje sve sruše. 5 Kuš, Put i Lud,
sva Arabija i Libija, i sinovi zemlje Krete s njima od
mača će izginuti'! 6 Ovako govori Jahve Gospod:
'Past će koji podupiru Egipat i srozat će se ponos
njegove moći. Od Migdola do Sevana sve će u njemu
od mača pasti - riječ je Jahve Gospoda. 7 On će
biti pustoš među opustošenim zemljama, a njegovi
gradovi ruševine među razrušenim gradovima. 8 I
znat će da sam ja Jahve kad zapalim svoj oganj u
Egiptu i zatrem sve pomagače njegove. 9 U onaj
će dan glasnici od mene na lađama isploviti da
zastraše bezbrižnu Etiopiju. I strah će je ophrvati u
dan egipatski. Jer, evo, bliži se!' 10 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Uništit ću mnoštvo egipatsko rukom
Nabukodonozora, kralja babilonskoga! 11 On i njegov
narod s njime - najokrutniji među narodima - bit će
dovedeni da zemlju zatru. I oni će isukati mač na
Egipat i svu će mu zemlju truplima ispuniti. 12 A
ja ću isušiti rijeke i zemlju predati u ruke silnicima,
opustošit ću zemlju i što je u njoj - rukom tuđinaca.
Ja, Jahve, rekoh!' 13 Ovako govori Jahve Gospod:
'Razorit ću kumire i uništavila istrijebiti iz Memfisa, i
neće više biti knezova u egipatskoj zemlji, a strah ću
posijati u zemlji egipatskoj. 14 Opustošit ću Patros,
zapaliti Soan, izvršiti sud na Tebi. 15 Iskalit ću gnjev
nad Sinom, tvrđom egipatskom, istrijebit ću mnoštvo
u Tebi. 16 Zapalit ću oganj pod Egiptom: Sin će
uzdrhtati od strave, Teba će biti osvojena, a Memfis
u tjeskobi dan za danom. 17 Mladići Heliopola i Pi-
Beseta od mača će pasti. A oni će biti odvedeni u
ropstvo! 18 Nad Tafnisom pomrčat će dan kad ondje
slomim jaram egipatski i kad se dokonča ponos moći
u njemu! Nad njim će se nadviti oblak, i njegove će
kćeri biti odvedene u ropstvo! 19 Tako ću izvršiti sud
nad Egiptom, i znat će da sam ja Jahve.'" 20 Godine
jedanaeste, prvoga mjeseca, sedmoga dana dođe mi
riječ Jahvina: 21 "Sine čovječji, gle, slomih mišicu
faraonu, kralju egipatskom! I evo, nisu je ni povili:
nisu metnuli lijekove niti su je povojima obavili da je
okrijepe kako bi se opet mogla prihvatiti mača. 22
Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv
faraona, kralja egipatskoga, da mu slomim obje ruke,
i zdravu i slomljenu, i da mu mač izbijem iz ruke! 23
Razagnat ću Egipćane među narode i rasijati ih po
zemljama! 24 Ojačat ću ruke kralju babilonskom i mač
ću svoj staviti u njegovu ruku; a faraonu ću slomiti
ruke te će stenjati pred neprijateljem kao ranjenik.
25 Da, ojačat ću ruke kralju babilonskom, a ruke će
faraonove klonuti. I znat će se da sam ja Jahve kad
metnem mač svoj u ruke kralju babilonskom i on
ga zavitla nad zemljom egipatskom. 26 Raspršit ću
Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama. I
znat će da sam ja Jahve.'"

31 Jedanaeste godine, trećega mjeseca, prvoga
dana, dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji,
kaži faraonu, kralju egipatskom, i mnoštvu njegovu:
'Na koga naličiš veličinom svojom? 3 Usporedit
ću te, evo, s cedrom libanonskim, lijepih grana,
gusta lišća i debla visoka: vrh mu do oblaka seže.
4 Voda ga othrani i uzvisi bezdan; rijekama mu
svojim nasad oblijevaše, rukave svoje slaše k svem
drveću poljskom. 5 I zato rastom on nadvisi sve
poljsko drveće. Grane mu se namnožiše, hvoje mu
se razgranaše od obilne vode što mu dotjecaše; 6
ptice mu nebeske na granama gnijezda savijahu.
Ispod hvoja njegovih legoše se divlje zvijeri. A u hladu
njegovu svi veliki narodi sjeđahu. 7 Lijep on bijaše
veličinom i širinom svojih grana; do dubokih voda
žilje mu sezaše! 8 Ne bijahu mu ravni ni cedrovi u
vrtu Božjem, ni čempresi se ne mogahu usporediti s
granama njegovim, a platane ni kao hvoje njegove ne
bijahu! Nijedno stablo u vrtu Božjem ne bješe mu
po ljepoti ravno. 9 Ukrasih ga mnoštvom grana, i
zaviđaše mu sve edensko drveće u vrtu Božjem.' 10
Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer se s rasta
uzoholio što mu vrh do oblaka sezaše i srce mu visina
zanese, 11 predadoh ga u ruke najmoćnijemu od svih
naroda da učini s njime po zloći njegovoj, i odbacih
ga. 12 Tuđinci, najokrutniji od naroda, posjekoše

ga i oboriše, grane mu padahu po gorama i svim
dolinama, hvoje mu se po svim uvalama polomiše, svi
se narodi zemlje od njegova hlada udaljiše, ostaviše
ga! 13 Na njegovo oboreno stablo sve ptice nebeske
sletješe! Među njegovim se granama sve divlje zvijeri
nastaniše! 14 Da se rastom svojim nijedno stablo
pokraj vode više ne uzvisi i da vrh svoj među oblake
ne uzdigne! I da se nijedno stablo koje pije vode u
visinu svoju ne uzdaje! Jer su svi predani smrti, bačeni
u podzemne krajeve, posred sinova ljudskih, s onima
što slaze u jamu!' 15 Ovako govori Jahve Gospod: 'U
dan kad on siđe u Podzemlje, u znak žalosti, zatvorih
nad njim ponor i zaustavih rijeke njegove. I velike
vode presahnuše te sav Libanon zbog njega u tugu
zaogrnuh i sve se poljsko drveće zbog njega osuši!
(Sheol h7585) 16 Gromotom pada njegova potresoh
narode kad ga strmoglavih u Podzemlje s onima što
u jamu siđoše! I u podzemnom se kraju utješi sve
drveće edensko, najizabranije i najljepše u Libanonu,
sve što je vodu ispijalo. (Sheol h7585) 17 I ono, mišica
njegova, i oni među narodima koji u hladu njegovu
sjeđahu, siđoše s njim u Podzemlje, k onima što
mačem bijahu probodeni. (Sheol h7585) 18 Na koga,
dakle, među drvećem edenskim, naličiš svojom moći,
slavom i veličinom? A sad si s njima oboren u
podzemni kraj i s neobrezanima ležiš među onima što
mačem bijahu probodeni. To je faraon i sve njegovo
mnoštvo' - riječ je Jahve Gospoda."

32 Godine dvanaeste, dvanaestoga mjeseca,
prvoga dana, dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine
čovječji, zaplači nad faraonom, kraljem egipatskim,
i kaži mu: 'Laviću naroda, propao si! Ti bješe kao
krokodil u vodi, bučio si u rijekama svojim, nogama
si vodu mutio, valove joj podizao!' 3 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Gle, razapet ću mrežu nad tobom sa
skupom mnogih naroda: oni će te u mojoj mreži izvući.
4 Ostavit će te na zemlji, tresnuti tobom o tlo. Sve ptice
nebeske na te ću pustiti i zvijeri zemaljske tobom ću
nahraniti! 5 Meso ću ti razbacat' po gorama, doline ću
prekriti strvinom tvojom. 6 Istekom iz tebe zemlju ću
napojiti, krvlju tvojom po gorama, i korita riječna njome
napuniti. 7 A kada te utrnem, nebesa ću potamniti i
zvijezde na njima ugasiti! Oblakom ću sunce zastrijeti,
i mjesec svjetlošću neće svijetliti. 8 Sva ću svjetlila
na nebu zbog tebe utrnuti i mrak ću nad zemljom
razastrijeti!' - riječ je Jahve Gospoda. 9 'Ucvilit ću
srca mnogih naroda kad izgnanike tvoje odvedem u
zemlje tebi nepoznate. 10 Narode će mnoge strava
uhvatiti, a njihovi će se kraljevi nad tobom užasnuti
njima naočigled. I na dan pada tvojega svatko će za
svoj život neprestano strepiti.' 11 Jer ovako govori
Jahve Gospod: 'Mač kralja babilonskoga na te će
se spustiti. 12 Tvoje ću mnoštvo pobiti mačevima
junaka, najljući od svih naroda opustošit će ponos
Egipta i sve mnoštvo njegovo zatrijeti. 13 Svu ću
stoku njegovu uništiti pokraj voda obilnih. Ljudska ih
noga više neće gaziti niti će ih životinjski papak mutiti.
14 Onda ću im vode opet stišati i učinit ću da im
rijeke kao ulje teku!' - riječ je Jahve Gospoda. 15 'Kad
zemlju egipatsku opustošim, kad bude opljačkano
što je na njoj, kad udarim sve žitelje njezine, znat
će da sam ja Jahve. 16 Tužaljka je to koja će se
naricati. Naricat će je kćeri naroda. Naricat će je
nad Egiptom i nad svim njegovim mnoštvom' - riječ
je Jahve Gospoda." 17 Godine dvanaeste, prvoga
mjeseca, petnaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina: 18
"Sine čovječji, nariči za egipatskim mnoštvom, gurni
ga, njega i kćeri naroda slavnih, u podzemni kraj, k
onima što siđoše u jamu. 19 Od koga si bolji? Siđi i
počini s neobrezanima. 20 Oni će pasti među one što
ih mač pokosi. Ležaj će dobiti sa svim mnoštvom. 21
Najhrabriji junaci govorit će mu iz srca Podzemlja:
'Ti i pomoćnici tvoji siđite i počinite s neobrezanima,
mačem pokošenima!' (Sheol h7585) 22 Ondje je i Asirac
i sva njegova gomila oko groba njegova - svi pobijeni,
mačem pokošeni. 23 Grobovi im leže na dnu jame i
sva mu je gomila oko grobova njegova - svi, nekoć
užas u zemlji živih, sada pobijeni, mačem pokošeni.
24 Ondje Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba
njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni, neobrezani
u podzemni kraj mrtvih siđoše: nekoć užas u zemlji
živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu
siđoše. 25 Usred pobijenih ležaj smjestiše njemu i
mnoštvu oko groba njegova - sve neobrezani, mačem
probodeni: nekoć užas u zemlji živih, snose sad
sramotu svoju s onima što u jamu siđoše, među
pobijene položeni. 26 Ondje je Mešek i Tubal i sve
mnoštvo njegovo, s grobovima oko groba njegova
- svi neobrezani, mačem probodeni, nekoć užas u
zemlji živih. 27 Ne leže s junacima davno palima, u
Podzemlje siđoše s oružjem, s mačem pod glavom i
sa štitom na kostima, jer bijahu užas junacima u zemlji
živih. (Sheol h7585) 28 I ti ćeš ležati usred neobrezanih,
mačem pokošenih. 29 Ondje je Edom i svi njegovi
kraljevi i knezovi: unatoč svojemu junaštvu, i oni
leže zajedno s onima što su mačem pokošeni, s
neobrezanima, s onima koji u jamu siđoše. 30 Ondje
su knezovi sjevera i svi Sidonci, i oni siđoše među
probodene. Unatoč užasu svojega junaštva, leže
neobrezani, s mačem probodenima, snoseći svoju
sramotu s onima što u jamu siđoše. 31 Vidjet će ih

faraon i utješit će se zbog svog mnoštva - faraon i
sva vojska njegova mačem pokošena, riječ je Jahve
Gospoda! 32 Jer je zadavao strah u zemlji živih,
faraon i sve mnoštvo njegovo leže s neobrezanima, s
mačem pokošenima - riječ je Jahve Gospoda."

33 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, govori
sinovima naroda svojega! Reci: 'Ako ja na
neku zemlju dovedem mač, a narod te zemlje uzme
jednoga između sebe i postavi ga za stražara, 3 a
on - videći da mač dolazi na zemlju - zatrubi u rog
i opomene sav narod: 4 ako se tada onaj koji čuje
glas roga ne da opomenuti te mač dođe i pogubi
ga - krv njegova past će na glavu njegovu: 5 jer,
čuo je glas roga, ali se ne dade opomenuti - krv
njegova past će na njega. Da se dao opomenuti,
spasio bi život. 6 A opet, ako stražar - videći da mač
dolazi na zemlju - ne zatrubi u rog i ne opomene
narod te mač dođe i pogubi koga od njih: taj je,
doduše, poginuo zbog svoga grijeha, ali ću ja krv
njegovu tražiti iz stražarove ruke.' 7 I tebe sam, sine
čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu: kad
čuješ riječ iz mojih usta, opomeni ih u moje ime. 8
Reknem li bezbožniku: 'Bezbožniče, umrijet ćeš!' - a
ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se
vrati od svojega zloga puta, bezbožnik će umrijeti
zbog svojega grijeha, ali krv njegovu tražit ću iz tvoje
ruke. 9 Ali ako bezbožnika opomeneš da se vrati od
svojega zloga puta, a on se ne vrati sa svojega puta:
on će umrijeti zbog svojega grijeha, a ti si spasio
život svoj. 10 Sine čovječji, reci domu Izraelovu: Vi
govorite: 'Prijestupi i grijesi naši pritišću nas i zbog njih
propadamo! I da još živimo?' 11 Odgovori im: 'Života
mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do
smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta
svojega i da živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga
puta svojega! Zašto da umrete, dome Izraelov!' 12
Sine čovječji, reci sinovima naroda svoga: 'Pravednika
neće izbaviti pravednost njegova u dan kad sagriješi
niti će bezbožnik stradati zbog svoje bezbožnosti u
dan kad se od nje odvrati, kao što ni pravednik neće
moći ostati na životu u dan kad sagriješi. 13 Reknem
li ja prevedniku: 'Živjet ćeš!' a on se pouzda u svoju
pravednost i stane činiti nepravdu, zaboravit ću svu
njegovu pravednost, i on će umrijeti zbog nepravde
što je počini! 14 A reknem li bezbožniku: 'Umrijet ćeš!'
a on se odvrati od grijeha svojega i stane raditi po
zakonu i pravdi, 15 vrati zalog, plati oteto i stane
živjeti po zakonima života, ne čineći bezakonja -
živjet će, neće umrijeti! 16 I svi grijesi njegovi što ih
bijaše počinio bit će mu zaboravljeni. Radi po zakonu
i pravdi, živjet će!' 17 Ali sinovi naroda tvoga govore:
'Jahvin put nije pravedan!' Njihov put nije pravedan!
18 Ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i
stane činiti nepravdu, on će stoga umrijeti. 19 A ako
se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti i stane
raditi po zakonu i pravdi, on će zbog toga živjeti. 20 A
vi velite: 'Jahvin put nije pravedan!' Svakome ću od
vas suditi prema putovima njegovim, dome Izraelov!"
21 Godine dvanaeste, desetoga mjeseca, petoga
dana našeg izgnanstva, dođe k meni bjegunac iz
Jeruzalema i reče: "Pade grad!" 22 Ruka se Jahvina
spustila na me uveče, prije dolaska toga bjegunca, i
otvorila mi usta prije negoli on dođe k meni ujutro!
Otvoriše mi se, dakle, usta i ja više ne bijah nijem.
23 I dođe mi riječ Jahvina: 24 "Sine čovječji, oni koji
žive u ovim ruševinama zemlje Izraelove govore:
'Jedan bijaše Abraham i baštini ovu zemlju, a nas je
mnogo - nama je zemlja dana u posjed!' 25 Stoga im
reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Vi blagujete po
gorama, oči podižete kumirima svojim, krv prolijevate
- i još da posjedujete ovu zemlju? 26 Na svoj se mač
oslanjate, činite gadosti, oskvrnjujete ženu bližnjega
- i još da posjedujete ovu zemlju?' 27 Ovo im reci:
'Ovako govori Jahve Gospod: Života mi moga, oni
koji su u ruševinama od mača će pasti; one koji su
u polju dat ću zvijerima da ih proždru; a koji su u
utvrdama i po pećinama od kuge će poginuti! 28 Tako
ću zemlju ovu razoriti i opustošiti i nestat će zauvijek
drskoga njezina ponosa. Opustjet će gore Izraelove i
nitko više neće njima prolaziti. 29 I znat će da sam ja
Jahve kad zemlju njihovu razorim i opustošim zbog
svih gadosti što ih počiniše.' 30 A o tebi, sine čovječji,
sinovi naroda tvoga kazuju uza zidove i na kućnim
vratima i govore jedan drugom: 'Hajde da čujemo
kakva je to riječ došla od Jahve!' 31 I hrle k tebi
kao na zbor narodni; i narod moj sjeda preda te i
sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima
u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom.
32 I gle, ti si za njih kao slatka pjesma uz glazbu
otpjevana glasom umilnim: riječi ti slušaju, ali ih ne
izvršuju. 33 Ali kad sve ovo dođe - gle, već dolazi -
znat će da prorok bijaše među njima!"

34 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji,
prorokuj protiv Izraelovih pastira, prorokuj im
i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Jao pastirima
Izraelovim koji napasaju sami sebe! Ne moraju
li pastiri napasati stado? 3 Mlijekom se hranite,
vunom odijevate, ovnove tovne koljete, a stada ne
pasete. 4 Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite,
ranjenih ne povijate, zalutalih natrag ne dovodite,

izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima
gospodarite. 5 I tako se ovce raspršiše nemajuć'
pastira, i raspršene postadoše plijen zvijerima. 6
Ovce lutaju po svim gorama i visokim bregovima;
po svoj su zemlji raspršene ovce moje i nitko za
njih ne pita, nikoga nema da ih traži.' 7 Zato, pastiri,
čujte riječ Jahvinu: 8 'Tako mi života, riječ je Jahve
Gospoda: zato što ovce moje postadoše plijen i hrana
zvijerima, nemajuć' pastira, dok pastiri moji ovaca
mojih ne traže nego sami sebe pasu, a ne pasu stada
mojega - 9 zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: 10 Ovako
govori Jahve Gospod: 'Evo me na pastire! Ovce svoje
tražit ću iz ruku njihovih i neću im dati da mi više
stado pasu ni da sami sebe pasu: istrgnut ću ovce iz
usta njihovih, neće im više biti hrana.' 11 Jer ovako
govori Jahve Gospod: 'Evo me, sam ću potražiti ovce
svoje i sam ću ih pasti! 12 Kao što se pastir brine
za ovce svoje kad se nađe uza stado raspršeno, i
ja ću se pobrinuti za svoje ovce i skupit' ih iz svih
mjesta u koje se raspršiše u dan oblaka i mraka.
13 Izvest ću ih iz naroda, skupit ću ih iz zemalja i
dovesti ih u zemlju njihovu da ih pasem na gorama
izraelskim, po svim dolinama i travnjacima. 14 Past
ću ih na izvrsnim pašama, ovčinjaci će im biti na
visokim gorama izraelskim; ondje će počivati u dobrim
ovčinjacima i past će na sočnim pašama, po gorama
izraelskim. 15 Sam ću pasti ovce svoje i sam ću im
dati počinka - riječ je Jahve Gospoda. 16 Potražit ću
izgubljenu, dovesti natrag zalutalu, povit ću ranjenu i
okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom i jakom - past
ću ih pravedno.' 17 A vama, ovce moje, ovako govori
Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce i ovce,
između ovnova i jaraca! 18 Zar vam je malo pasti na
dobroj paši te ostatak paše nogama gazite? Malo
vam je piti bistru vodu te ostatak nogama mutite? 19
A moje ovce moraju pasti što vi nogama izgaziste,
piti što vi nogama zamutiste.' 20 Stoga ovako govori
Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce pretile
i mršave! 21 Jer bokovima i plećima, bodući rogovima,
slabe ovce guraste dok ih ne izguraste. 22 Ja ću
izbaviti ovce svoje da više ne budu plijenom i sudit
ću između ovce i ovce. 23 Postavit ću im jednoga
pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on će
ih sam pasti i bit će im pastir, 24 a ja, Jahve, bit ću
njihov Bog, i moj sluga David bit će im knez. Ja,
Jahve, rekoh! 25 I sklopit ću s njima Savez mira i
uklonit ću iz zemlje sve divlje zvijeri, i živjet će mirno
u pustinji i spavati po šumama. 26 Njih i sve oko
brda svojega učinit ću blagoslovom i dat ću im na
vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova. 27 I drveće će
poljsko donositi plodove, a zemlja će dati rod svoj. I
oni će mirno živjeti u svojoj zemlji i znat će da sam
ja Jahve kad slomim palice jarma njihova i kad ih
izbavim iz ruku onih što ih podjarmiše. 28 I neće više
biti plijenom narodima, i zvijeri ih više neće žderati,
nego će mirno živjeti i nitko ih neće plašiti. 29 I učinit
ću da im probuja slavni nasad, i glad ih više neće
zatirati, u zemlji više neće podnositi rug narodÄa.
30 I znat će da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima i
da su oni, dom Izraelov, narod moj - riječ je Jahve
Gospoda. 31 Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a
ja sam Bog vaš' - riječ je Jahve Gospoda."

35 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni
lice k Seirskoj gori i prorokuj protiv nje! 3 Reci
joj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Goro
seirska! Ruku ću podići na te i pretvoriti te u pustoš
i pustinju. 4 Gradove ću tvoje razvaliti i postat ćeš
pustinjom. I znat ćeš da sam ja Jahve! 5 Vječnu
si mržnju gojila i maču predavala sinove Izraelove
kad bi ih nesreća pogodila i kad bi im kucnuo čas
posljednjega grijeha. 6 Zato, života mi moga - riječ
je Jahve Gospoda - krvi ću te predati i krv će te
progoniti: od krvi nisi prezala, krv će te progoniti! 7 Od
Gore seirske učinit ću pustoš i pustinju, istrijebit ću iz
nje polaznika i povratnika. 8 Gore njezine napunit ću
truplima: po tvojim brežuljcima, po tvojim dolinama
i po tvojim uvalama padat će mačem pokošeni. 9
Učinit ću od tebe vječnu pustinju, gradovi se tvoji
neće napučiti. I znat ćete da sam ja Jahve!' 10 Ti
reče: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji;
mi ćemo ih zaposjesti, ako i jest Jahve bio ondje!'
11 'Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda -
postupit ću s tobom prema gnjevu i ljubomori s kojom
ti postupi u svojoj mržnji s njima! Upoznat ćeš me po
tome kako ću ti suditi! 12 I znat ćeš da sam ja, Jahve,
čuo sve tvoje hule što ih izreče na gore Izraelove
govoreći: 'Opustješe, nama su dane za hranu!' 13
Razmetali ste se, protiv mene govorili i gomilali protiv
mene riječi; čuo sam ja!' 14 Ovako govori Jahve
Gospod: 'Na radost sve zemlje, od tebe ću učiniti
pustoš. 15 Kako si se ti radovala što opustje baština
doma Izraelova, tako ću učiniti s tobom: opustjet ćeš,
Goro seirska, a s tobom i sav Edom! I znat će se da
sam ja Jahve!"

36 Sine čovječji, prorokuj gorama Izraelovim i reci:
"O gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu: 2 Ovako
govori Jahve Gospod: Neprijatelji vaši govore o vama:
'Ha! Ha! Visine vječne postat će naš posjed!' 3 I
zato prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Sa svih vas strana pustoše i plijene da budete
posjed ostalim narodima i na jezike dođoste svjetini

klevetničkoj. 4 Zato, gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu!
Ovako govori Jahve Gospod gorama i brežuljcima,
uvalama i dolinama, opustošenim razvalinama i
napuštenim gradovima koji postadoše plijen i ruglo
ostalim narodima uokolo - 5 ovako, dakle, govori
Jahve Gospod: Zaista sam govorio o ognju ljubomore
svoje protiv ostalih naroda, protiv sveg Edoma, koji
s radošću u srcu i s mržnjom u duši sebi prisvoji u
posjed zemlju moju da je oplijeni i opljačka.' 6 Zato
prorokuj o zemlji Izraelovoj! Reci gorama i brežuljcima,
uvalama i dolinama: 'Ovako govori Jahve Gospod!
Evo, govorim u ljubomori i jarosti jer moradoste
podnositi rug naroda.' 7 Zato ovako govori Jahve
Gospod: 'Evo, dižem ruku i kunem se: narodi koji su
oko vas snosit će sami svoju sramotu! 8 A vi, gore
Izraelove, razgranajte se i donesite rod narodu koji
će skoro doći. 9 Jer, evo me k vama! K vama se
okrenuh, i gajit ću vas i zasijati! 10 Razmnožit ću ljude
po vama - sav dom Izraelov - gradove vam napučiti,
razvaline vaše opet podići! 11 Razmnožit ću po vama
ljude i stoku, oni će se namnožiti i naploditi - te ću
vas napučiti kao nekoć i obasuti vas dobrima više
nego prije! I znat ćete da sam ja Jahve! 12 Dovest ću
k vama ljude, narod svoj, Izraela, i zaposjest će te i
bit ćeš im baština i nećeš im više djecu otimati.'" 13
Ovako govori Jahve Gospod: "A što se o tebi govori:
'Ti si zemlja koja ljude proždire i svojem narodu djecu
otima' - 14 ti više nećeš ljude proždirati ni narodu
svome djece otimati - riječ je Jahve Gospoda. 15
Ne dam da više slušaš rug pogana, ne dam da
više budeš na sramotu narodima: nećeš više narodu
svojem djece otimati" - riječ je Jahve Gospoda. 16
Dođe mi riječ Jahvina: 17 "Sine čovječji, kad dom
Izraelov još življaše u svojoj zemlji, oskvrnu je svojim
nedjelima i svojim putovima. Putovi njihovi bijahu
preda mnom kao nečistoća žene nečiste. 18 I zato
na njih izlih gnjev svoj zbog krvi što je proliše i zbog
kumira kojima je oskvrnuše. 19 Rasprših ih među
narode i rasijah po zemljama. Sudio sam im prema
putovima i nedjelima njihovim. 20 Ali u narodima
među koje dođoše, među svim narodima u koje
dospješe, oskvrnjivahu moje sveto ime, jer o njima se
govorilo: 'To je Jahvin narod, a morade otići iz zemlje
Jahvine!' 21 I meni se sažali moje sveto ime što ga
dom Izraelov obeščasti u narodima među koje dođe.
22 Reci zato domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Što činim, ne činim radi vas, dome Izraelov,
nego radi svetoga imena svojega, koje vi oskvrnuste
među narodima u koje dođoste. 23 Ja ću posvetiti
ime svoje veliko koje vi oskvrnuste posred narodÄa u
koje dođoste! I znat će narodi da sam ja Jahve - riječ
je Jahve Gospoda - kad na vama, njima naočigled,
pokažem svetost svoju. 24 Tada ću vas sabrati iz svih
naroda i skupiti iz svih zemalja, natrag vas dovesti u
vašu zemlju. 25 Poškropit ću vas vodom čistom da
se očistite. Očistit ću vas od svih vaših nečistoća i
od svih kumira vaših. 26 Dat ću vam novo srce, nov
duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce
kameno i dat ću vam srce od mesa. 27 Duh svoj
udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da
čuvate i vršite moje naredbe. 28 I nastanit ćete se u
zemlji koju dadoh vašim ocima, i bit ćete moj narod, a
ja ću biti vaš Bog. 29 Izbavit ću vas od svih vaših
nečistoća i dozvat ću žito i umnožiti ga, i nikad vas
više neću izvrći gladi. 30 Umnožit ću plod drveća i
rod njiva da ne podnosite više zbog gladi sramotu
među narodima. 31 I tada ćete se spomenuti zlih
putova i nedjela svojih, i sami ćete sebe omrznuti
zbog bezakonja i gadosti svojih. 32 A što činim, znajte
dobro, ne činim radi vas - riječ je Jahve Gospoda!
Postidite se i posramite zbog putova svojih, dome
Izraelov!' 33 Ovako govori Jahve Gospod: 'A kad vas
očistim od svih bezakonja vaših, napučit ću opet vaše
gradove i sagraditi razvaline; 34 opustjela zemlja,
nekoć pustinja naočigled svakom prolazniku, bit će
opet obrađena. 35 Tada će se reći: 'Evo zemlje što
bijaše pusta, a postade kao vrt edenski! Gle gradova
što bijahu pusti, same razvaline i ruševine, a sada su
utvrđeni i napučeni!' 36 I narodi oko vas koji preostanu
znat će da ja, Jahve, razvaljeno opet gradim, i što
bi opustošeno, opet sadim. Ja, Jahve, rekoh i učinit
ću!' 37 Ovako govori Jahve Gospod: Još će ovo moliti
dom Izraelov: da im ljudstvo namnožim kao stada. 38
Kao svetim stadima, kao stadima blagdanskih dana u
Jeruzalemu, gradovi, nekoć razvaline, napučit će se
ljudstvom. I znat će da sam ja Jahve."

37 I spusti se na me ruka Jahvina i Jahve me u
svojem duhu izvede i postavi usred doline pune
kostiju. 2 Provede me kroz njih, svuda oko njih, i gle,
bijaše ih u dolini veoma mnogo i bijahu sasvim suhe!
3 Reče mi: "Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti?"
Ja odgovorih: "Jahve Gospode, to samo ti znaš!"
4 Tad mi reče: "Prorokuj ovim kostima i reci im: 'O
suhe kosti, čujte riječ Jahvinu!' 5 Ovako govori Jahve
Gospod ovim kostima: 'Evo, duh ću svoj udahnuti u
vas i oživjet ćete! 6 Žilama ću vas ispreplesti, mesom
obložiti, kožom vas obaviti i duh svoj udahnuti u vas
i oživjet ćete - i znat ćete da sam ja Jahve!'" 7 I ja
stadoh prorokovati kao što mi bješe zapovjeđeno. I
dok sam prorokovao, nastade šuškanje i pomicanje i
kosti se stadoše pribirati. 8 Pogledah, i gle, po njima

narasle žile i meso; kožom se presvukoše, ali duha
još ne bijaše u njima. 9 I reče mi: “Prorokuj duhu, sine
čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Od sva četiri vjetra dođi, duše, i dahni u ova trupla da
ožive!'” 10 I stadoh prorokovati kao što mi zapovjedi, i
duh uđe u njih i oživješe i stadoše na noge - vojska
vrlo, vrlo velika. 11 Reče mi: “Sine čovječji, te kosti
- to je sav dom Izraelov. Evo, oni vele: 'Usahnuše
nam kosti i propade nam nada, pogibosmo!' 12 Zato
prorokuj i reci im. 'Ovako govori Jahve Gospod: Ja ću
otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova,
narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! 13 I znat
ćete da sam ja Jahve kad otvorim grobove vaše i kad
vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! 14 I duh
svoj udahnut ću u vas da oživite, i dovest ću vas u
vašu zemlju, i znat ćete da ja, Jahve govorim i činim'
- riječ je Jahve Gospoda.” 15 I dođe mi riječ Jahvina:
16 “Sine čovječji, uzmi drvo i napiši na njemu: 'Juda i
sinovi Izraelovi, njegovi saveznici!' Onda uzmi drugo
drvo i napiši na njemu: 'Josip - drvo Efrajimovo - i
sav dom Izraelov, njegov saveznik.' 17 I sastavi ih
u jedno drvo da budu kao jedno u tvojoj ruci! 18 A
kad te sinovi tvojega naroda zapitaju: 'Hoćeš li nam
objasniti što to znači?' - 19 reci im: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo, uzet ću drvo Josipovo, što je u
ruci Efrajimovoj, drvo Josipovo i Izraelovih plemena,
njegovih saveznika, i sastavit ću ga s drvetom Judinim
te ću od njih načiniti jedno; oba će biti jedno u mojoj
ruci.' 20 Oba drveta na koja to napišeš neka ti budu
u ruci, njima naočigled. 21 I reci im: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo, skupit ću sinove Izraelove iz
naroda u koje dođoše, skupit ću ih odasvud i odvesti
ih u zemlju njihovu. 22 I načinit ću od njih jedan narod
u zemlji, u gorama Izraelovim, i bit će im svima jedan
kralj, i oni više neće biti dva naroda i neće više biti
razdijeljeni na dva kraljevstva. 23 I neće se više kaljati
svojim kumirima, ni svojim grozotama, ni opačinama.
Izbavit ću ih od svih njihovih nevjera kojima zgriješiše
i očistit ću ih, i oni će biti moj narod, a ja njihov Bog.
24 I sluga moj David bit će im kralj i svima će im biti
jedan pastir. Živjet će po mojim zakonima, čuvajući
i vršeći moje naredbe. 25 Boravit će u zemlji koju
dadoh sluzi svome Jakovu, u kojoj življahu oci vaši: u
njoj će stanovati oni i njihovi sinovi, i sinovi sinova
njihovih dovijeka. I moj sluga David bit će im knez
dovijeka. 26 Sklopit ću s njima savez mira; bit će
to Savez vječan s njima. Utvrdit ću ih i razmnožiti
i postavit ću Svetište svoje zauvijek među njih. 27
Moj će Šator biti među njima i ja ću biti Bog njihov, a
oni narod moj! 28 I kad Svetište moje bude zauvijek
među njima, znat će svi narodi da sam ja Jahve, koji
posvećujem Izraela.'”

38 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, okreni
lice ka Gogu, u zemlji Magogu, velikom knezu
Mešeka i Tubala, prorokuj protiv njega. 3 Reci: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki
kneže Mešeka i Tubala! 4 Namamit ću te i metnut ću
ti žvale u čeljusti, izvest ću tebe i svu tvoju vojsku -
konje i konjanike, silno mnoštvo u potpunoj opremi -
sve u oklopima i sa štitovima, sve vične maču. 5 S
njima je i Perzija, Etiopija i Put - svi sa štitovima i
pod kacigama; 6 zatim Gomer i sve čete njegove,
Bet Togarma s krajnjega sjevera i sve čete njezine
- silan narod s tobom! 7 Dobro se spremi ti i sve
mnoštvo što se oko tebe skupilo i stani mu na čelo!
8 Poslije mnogo dana dobit ćeš zapovijed; poslije
mnogo godina navalit ćeš na zemlju, izbavljenu od
mača i skupljenu iz mojih naroda, na gore Izraelove,
nekoć zadugo puste: otkako ih izvedoh iz naroda,
svi spokojno žive. 9 Dići ćeš se, doći kao nevrijeme,
kao oblak što prekrije zemlju, ti i tvoje čete, a s
vama sila naroda!' 10 Ovako govori Jahve Gospod:
'U onaj će ti se dan misli rojiti u srcu i skovat ćeš
zao naum. 11 Reći ćeš: 'Hajde da se dignem na
zemlju nebranjenu, da navalim na miran narod koji
spokojno živi bez zidina i bez prijevornica i bez vrata:
12 pa da se plijena naplijenim i pljačke napljačkam
- da ruku stavim na razvaline opet napučene i na
narod iz narÄodÄa sakupljen, koji se bavi stadima i
imanjem i živi u središtu zemlje.' 13 Šeba, Dedan
i trgovci taršiški i svi njihovi lavići pitat će te: 'Zar
zato dolaziš plijeniti? I zar si radi pljačke toliku gomilu
skupio da odneseš srebro i zlato, da otmeš stoku i
imanje i da se plijena velikoga naplijeniš?' 14 Zato
prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: 'Ovako govori
Jahve Gospod: U onaj dan kad narod moj izraelski
bude spokojno živio, ti ćeš se podići! 15 Doći ćeš iz
svoga sjedišta, s krajnjega sjevera, ti i s tobom mnogo
naroda, sve samih konjanika, silno mnoštvo, golema
vojska. 16 Navalit ćeš na Izraela, narod moj, kao
oblak kad pokrije zemlju. U posljednje dane dovest
ću te na svoju zemlju da me narodi upoznaju, kad
na tebi, Gože, njima naočigled, pokažem svetost
svoju.' 17 Ovako govori Jahve Gospod: 'Nisi li ti onaj o
kome sam govorio, u davne dane, preko slugu svojih,
proroka Izraelovih, koji u ono vrijeme prorokovaše da
ću te na njih dovesti? 18 U onaj dan kad Gog navali
na zemlju Izraelovu - riječ je Jahve Gospoda - gnjev
će mi iz nosa planuti. 19 U ljubomori svojoj i u ognju
jarosti svoje odlučih: U onaj dan bit će silan potres u

zemlji Izraelovoj. 20 I trest će se poda mnom ribe
morske i ptice nebeske, poljske zvijeri i gmazovi što
gmižu po zemlji i svi ljudi što žive na njoj. Planine će
se razvaliti, vrleti popadati i sve se zidine porušiti! 21
I po svim svojim gorama pozvat ću na njega mač
- riječ je Jahve Gospoda - s mačem će se brat na
brata dići! 22 Sudit ću mu kugom i krvlju. I spustit
ću silan pljusak, i kamenje tÓuče, oganj i sumpor
na nj, na njegove čete i na mnogi narod koji bude s
njime. 23 I uzveličat ću se, posvetiti i objaviti pred
svim narodima, i znat će da sam ja Jahve.'

39 Sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože,
veliki kneže Mešeka i Tubala! 2 Namamit ću te i
povesti, podići te s krajnjega sjevera i dovesti na gore
Izraelove. 3 Izbit ću ti luk iz lijeve ruke i prosuti strijele
iz tvoje desnice. 4 Na gorama ćeš Izraelovim pasti, ti
i sve tvoje čete i narodi koji budu s tobom: pticama
grabljivicama, svemu krilatom, i zvijerima dadoh te za
hranu. 5 Na otvorenom ćeš polju pasti, jer ja tako
rekoh - riječ je Jahve Gospoda. 6 Poslat ću oganj na
Magog i na sve koji spokojno žive na otocima - i znat
će da sam ja Jahve. 7 A svoje sveto ime objavit ću
posred naroda svoga izraelskoga i neću dati da se
više oskvrnjuje moje sveto ime! I znat će svi narodi
da sam ja, Jahve, Svetac Izraelov. 8 Evo dolazi i
biva - riječ je Jahve Gospoda! To je dan o kojem
sam govorio! 9 Izići će stanovnici izraelskih gradova,
naložiti vatru i spaliti oružje, štitove, štitiće, lukove i
strelice, koplja i sulice - ložit će njima vatru sedam
godina. 10 Neće nositi drva iz polja ni sjeći u šumama,
nego će vatru oružjem ložiti. I oplijenit će one koji
su njih plijenili, opljačkati one koji su njih pljačkali -
riječ je Jahve Gospoda. 11 U onaj ću dan dati Gogu
za grob glasovito mjesto u Izraelu: dolinu Abarim,
istočno od Mora, koja zatvara put prolaznicima; ondje
će pokopati Goga i sve njegovo mnoštvo. I dolina će
se prozvati Hamon-Gog. 12 I ukopavat će ih dom
Izraelov, sedam mjeseci, da očisti svu zemlju; 13
pokapat će ih sav narod zemlje. I bit će im slavan
dan u koji se proslavim, riječ je Jahve Gospoda. 14
Izabrat će ljude da neprestano prolaze zemljom pa da
s prolaznicima pokapaju one koji preostaše po zemlji,
da je tako očiste. 15 I kad koji, prolazeći zemljom, vidi
ljudske kosti, podignut će kraj njih nadgrobnik dok ih
grobari ne ukopaju u dolini Hamon-Gog. 16 Hamona je
ime i gradu. I tako će očistiti zemlju. 17 Sine čovječji,
ovako govori Jahve Gospod: Reci pticama, svemu
krilatom i svemu zvijerju: skupite se i dođite! Saberite
se odasvud na žrtvu moju koju koljem za vas, na
veliku gozbu po izraelskim gorama, da se najedete
mesa i napijete krvi. 18 Najedite se mesa od junaka i
napijte se krvi zemaljskih knezova, ovnova, janjaca,
jaraca, junaca, ugojene stoke bašanske! 19 Najedite
se do sita pretiline i napijte se krvi mojih klanica koje
sam vam naklao. 20 Nasitite se za mojim stolom
konja i konjanika, junaka i ratnika!' - riječ je Jahve
Gospoda. 21 'Tako ću se proslaviti među narodima, i
svi će narodi vidjeti sud koji ću izvršiti i ruku što ću je
na njih podići. 22 Znat će dom Izraelov da sam ja,
Jahve, Bog njihov - od toga dana zauvijek. 23 I znat
će narodi da dom Izraelov bijaše odveden u ropstvo
zbog svojih nedjela: iznevjerio mi se, pa sakrih lice
svoje od njih i predadoh ih njihovim neprijateljima u
ruke da od mača poginu. 24 Postupih s njima po
nečistoći njihovoj i nedjelima te sakrih lice svoje od
njih.' 25 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Sad ću
vratiti roblje Jakovljevo i pomilovati sav dom Izraelov
- ljubomoran na ime svoje sveto, 26 oprostit ću im
svu sramotu i nevjeru kojom mi se iznevjeriše dok još
spokojno življahu u zemlji i nikoga ne bijaše da ih
straši. 27 A kad ih dovedem iz naroda i skupim iz
zemalja dušmanskih i na njima, naočigled mnogih
naroda, svetost svoju pokažem, 28 znat će da sam ja
Jahve, Bog njihov, koji ih u izgnanstvo među narode
odvedoh i koji ih opet skupljam u njihovu zemlju, ne
ostavivši ondje nijednoga od njih. 29 I nikada više
neću kriti lica od njih, jer ću duh svoj izliti na dom
Izraelov' - riječ je Jahve Gospoda."

40 Godine dvadeset i pete za našega izgnanstva,
početkom godine, prvoga mjeseca, desetoga
dana, a četrnaest godina otkako pade Grad, upravo
onoga dana spusti se na me ruka Jahvina. 2 I odvede
me u božanskom viđenju u zemlju Izraelovu te me
postavi na veoma visoku goru: Na njoj, s južne strane,
bijaše nešto kao sazidan grad. 3 Povede me onamo,
i gle: čovjek, sjajan kao mjed, stajaše na vratima,
s lanenim užetom i mjeračkom trskom u ruci. 4
I taj mi čovjek reče: "Sine čovječji, gledaj svojim
očima i slušaj svojim ušima, popamti sve što ću ti
pokazati, jer si doveden ovamo da ti pokažem. Objavi
domu Izraelovu sve što ovdje vidiš." 5 I gle, zdanje
sve uokolo opasano zidom. Čovjek držaše u ruci
mjeračku trsku od šest lakata, a svaki lakat bijaše za
jedan dlan duži od običnoga lakta. On izmjeri zdanje.
Širina: jedna trska, visina: jedna trska. 6 Zatim pođe
k vratima što bijahu okrenuta k istoku. Uspe se uza
stepenice i izmjeri prag vrata. Širina: jedna trska.
7 A svaka klijet jednu trsku dugačka i jednu trsku
široka. Između klijeti: pet lakata. Prag vrata sa strane

njihova trijema, iznutra, jedna trska. 8 Izmjeri trijem
vrata iznutra: bijaše osam lakata širok, 9 a njegovi
polustupovi dva lakta. Trijem vrata bijaše s nutarnje
strane. 10 Na svakoj strani istočnih vrata bijahu po tri
klijeti. I sve tri bijahu iste mjere. Tako i polustupovi: s
obje strane bijahu iste mjere. 11 Zatim izmjeri vrata:
bijahu deset lakata široka i trinaest lakata visoka. 12
Pred klijetima bijaše s jedne i s druge strane ograda
od jednog lakta. Svaka klijet: šest lakata s jedne i
šest lakata s druge strane. 13 A zatim izmjeri vrata
od stražnje strane jedne klijeti do stražnje strane
nasuprotne klijeti, u širinu: bijaše dvadeset i pet lakata;
otvor pred otvorom. 14 Izmjeri i trijem: dvadeset
lakata. Predvorje bijaše sve uokolo trijema vrata.
15 Od ulaznog pročelja vrata do nasuprotne strane
njihova trijema bijaše pedeset lakata. 16 Na klijetima i
njihovim dovracima, s unutrašnje strane sve uokolo, a
tako i u trijemu, bijahu prozori s rešetkama. Takvi su
prozori bili iznutra, sve naokolo, a na polustupovima
palme. 17 Zatim me povede u vanjsko predvorje
Doma. I gle, sve oko predvorja prostorije i pločnik.
Trideset prostorija na pločniku. 18 Pločnik bijaše sa
svake strane vrata i odgovaraše razini vrata. To je
donji pločnik. 19 On izmjeri širinu predvorja od donjih
vrata do unutrašnjega predvorja, s vanjske strane:
sto lakata na istok i na sjever. 20 Sjevernim vratima
vanjskoga predvorja izmjeri širinu i dužinu. 21 I ta
su imala po tri klijeti sa svake strane, a stupovi im i
trijemovi istih mjera kao u prvih vrata: pedeset lakata
u dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu. 22 Prozori
im, trijemovi i palme bijahu iste mjere kao na istočnim
vratima, a na prilazu im sedam stepenica; trijem im
bijaše s unutrašnje strane. 23 Unutrašnje predvorje
imaše vrata što bijahu nasuprot sjevernim vratima;
kao i istočna. On izmjeri: između jednih i drugih
vrata bijaše sto lakata. 24 Zatim me povede na jug, i
gle: i ondje vrata. Izmjeri ondje klijeti, polustupove
i trijemove: bijahu iste mjere. 25 Ona, kao i njihovi
trijemovi, imahu sve uokolo prozore što bijahu kao
i oni prvi. Dužina je i tu iznosila pedeset lakata, a
širina dvadeset i pet. 26 K vratima je vodilo sedam
stuba; trijem im je bio s unutrašnje strane, a na
stupovima imahu po jednu palmu sa svake strane.
27 Unutrašnje predvorje imaše jedna vrata i s južne
strane. On izmjeri: od tih vrata do južnih vrata -
sto lakata. 28 Zatim me na južna vrata uvede u
unutrašnje predvorje. I izmjeri južna vrata: bijahu istih
mjera. 29 Klijeti, stupovi i trijemovi bijahu istih mjera.
Vrata i njihov trijem imahu svud unaokolo prozore.
Pedeset lakata bijaše tu u dužinu, dvadeset i pet
lakata u širinu. 30 A sve uokolo trijemovi: dvadeset i
pet lakata dugi, a pet lakata široki. 31 Trijemovi su se
pružili prema vanjskom predvorju. Na polustupovima
njihovim palme, a stubište im je imalo osam stuba. 32
Zatim me povede k istočnim vratima unutrašnjega
predvorja. I izmjeri vrata: bijahu istih mjera. 33 Klijeti
im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera.
Vrata i njihov trijem imahu svud naokolo prozore. U
dužinu bješe pedeset lakata, u širinu dvadeset i pet.
34 Trijem im se pružao prema vanjskom predvorju. Na
njihovim polustupovima s ove i s one strane bijahu
palme. Stubište im imaše osam stuba. 35 Zatim me
povede k sjevernim vratima. I izmjeri ih: bijahu istih
mjera. 36 Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu
također istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud
uokolo prozore. Pedeset je lakata tu bilo u dužinu,
a dvadeset i pet u širinu. 37 Trijem je sezao do
vanjskoga predvorja. Na polustupovima s ove i one
strane bijahu palme. Stubište imaše osam stuba. 38
Uz trijemove vrata bijaše prostor s posebnim ulazom.
Ondje su se ispirale žrtve paljenice. 39 U trijemu
vrata s jedne i s druge strane bijahu po dva stola
za klanje paljenicÄa, okajnicÄa i naknadnicÄa. 40 I
s vanjske strane onomu tko ulazi na ulaz sjevernih
vrata bijahu dva stola; i s druge strane, prema trijemu
vrata, dva stola. 41 Četiri stola, dakle, s jedne, a četiri
stola s druge strane vrata: u svemu osam stolova, na
kojima se klahu žrtve. 42 Osim toga, četiri stola za
paljenice, od klesanoga kamena. Bili su po lakat i
pol široki i lakat visoki. Na njima je stajao pribor za
klanje žrtava paljenica i klanica. 43 Stolovi bijahu
sve uokolo obrubljeni žljebićima od jednoga dlana,
zavrnutima unutra. Na stolove se stavljalo žrtveno
meso. 44 Zatim me povede u unutrašnje predvorje. U
unutrašnjem predvorju bijahu dvije prostorije: jedna
bijaše sa strane sjevernih vrata, okrenuta prema
jugu, a druga sa strane južnih vrata, okrenuta prema
sjeveru. 45 I on mi reče: “Ta prostorija što je okrenuta
na jug određena je za svećenike koji obavljaju službu
u Domu. 46 A prostorija što je okrenuta na sjever
jest za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku.
To su sinovi Sadokovi, oni između sinova Levijevih
koji smiju prići k Jahvi da mu služe!” 47 On izmjeri
predvorje. Dužina: sto lakata, širina: sto lakata; bijaše
četverouglasto. Pred Domom stajaše žrtvenik. 48
A zatim me povede k trijemu. Izmjeri polustupove
trijema: bijaše pet lakata na jednoj i pet lakata na
drugoj strani. Vrata bijahu široka tri lakta s jedne i
tri lakta s druge strane. 49 Trijem bijaše dugačak
dvadeset lakata, a širok dvanaest lakata. Deset je
stepenica vodilo onamo. Na dovratnicima s jedne i s
druge strane stajaše po jedan stup.

41 Zatim me povede u Hekal. Izmjeri mu
polustupove: bijahu široki šest lakata s jedne
i šest lakata s druge strane. **2** Vrata bijahu široka
deset lakata: sa svake strane po jedno krilo od
pet lakata. A zatim izmjeri Hekal: bijaše dugačak
četrdeset, a širok dvadeset lakata. **3** Onda uđe i
izmjeri polustupove vrata: dva lakta; zatim vrata:
šest lakata; pa širinu vrata: sedam lakata. **4** Izmjeri
zatim unutrašnji prostor: dužina dvadeset lakata,
širina ispred Hekala dvadeset lakata. I reče mi: "To je
Svetinja nad svetinjama." **5** Potom izmjeri zid Doma:
šest lakata. Pobočne prostorije bijahu široke četiri
lakta, sve oko Doma. **6** Pobočne prostorije bijahu
jedna nad drugom, bijaše ih trideset na tri bÓoja. U
hramskom zidu bijahu, sve uokolo, zasjeci da prihvate
pobočne prostorije. Tako one ne bijahu ugrađene u
hramski zid. **7** Širina se prostorija povećavala od boja
do boja, jer su one sve uokolo, na bojeve, okruživale
Dom, a Dom je, kako se uzlazilo, ostavljao sve širi
prostor. S najdonjeg se boja uzlazilo na najgornji
kroza srednji. **8** Onda vidjeh sve oko Doma neku
uzvisinu. Osnove pobočnih prostorija: cijela trska, šest
lakata. **9** Debljina vanjskoga zida pobočnih klijeti: pet
lakata. Prolaz između pobočnih prostorija Doma **10** i
klijeti bijaše, sve uokolo Doma, dvadeset lakata širok.
11 Iz pobočne prostorije izlažahu na prolaz jedna
vrata prema sjeveru i jedna prema jugu. Prolaz bijaše
širok pet lakata svud uokolo. **12** Zdanje što zatvaraše
ograđeni prostor sa zapada bijaše široko sedamdeset
lakata, a zid te građevine posvud uokolo bijaše debeo
pet lakata i dugačak devedeset lakata. **13** On izmjeri
Dom: bijaše dugačak stotinu lakata. Ograđeni prostor,
zdanje mu i zidovi, stotinu lakata dužine. **14** Širina
pročelja Doma s ograđenim prostorom prema istoku:
sto lakata. **15** On izmjeri dužinu zdanja duž ograđenog
prostora što bijaše straga i hodnike s jedne i s druge
strane: stotinu lakata. Unutrašnjost Hekala, trijemovi
predvorja, **16** pragovi, prozori s rešetkama i hodnici
na sve tri strane uokolo, nasuprot pragovima, bijahu
sve uokolo drvetom obloženi od zemlje do prozora.
Prozori su bili zastrti. **17** Od ulaza sve do unutrašnjosti
Doma, a tako i izvana te po svem zidu uokolo, iznutra
i izvana, **18** bijahu likovi kerubina i palma. Po jedna
palma između dva kerubina, a svaki kerubin imaše
dva lica: **19** prema palmi s jedne strane lice čovječje,
a prema palmi s druge strane lice lavlje. Tako bijaše
po svemu Domu sve uokolo: **20** od zemlje do ponad
vrata bijahu izdjeljani kerubini i palme, a tako i po zidu
Hekala. **21** Dovratnici Hekala bijahu četverouglasti. **22**
Pred Svetištem nešto kao žrtvenik od drveta: tri lakta
visok, dva lakta dugačak i dva lakta širok. Uglovi mu,
podnožje i stranice bijahu od drveta. I čovjek mi reče:
"Evo stola koji je pred licem Jahvinim!" **23** I Hekal
i Svetište imahu po dvoja vrata, **24** a svaka vrata
po dva krila što se obrtahu: dva krila u jednih i dva
krila u drugih vrata. **25** A na vratima Hekala bijahu
izdjeljani kerubini i palme, kao što bijahu izdjeljani
i po zidovima. Izvana pred trijemom bijaše drvena
nadstrešnica. **26** Prozori s rešetkama i palme bijahu
s jedne i s druge strane na trijemu, u pobočnim
prostorijama Doma i na nadstrešnici.

42 A zatim me povede na sjever, u vanjsko
predvorje, i dovede me do prostorija nasuprot
ograđenom prostoru, nasuprot zdanju prema sjeveru.
2 Pročelje im sa sjeverne strane bijaše dugo sto
lakata, a široko pedeset lakata. **3** Nasuprot vratima
unutrašnjeg predvorja i nasuprot pločniku vanjskoga
predvorja bijahu hodnici jedan prema drugome na
tri boja. **4** Pred prostorijama bijaše prolaz prema
unutrašnjosti - deset lakata širok i sto lakata dugačak.
Vrata im bijahu okrenuta na sjever. **5** Gornje prostorije,
jer im prostor oduzimahu hodnici, bijahu manje
od donjih i srednjih. **6** Jer bijahu na tri boja, ali
ne imahu stupova kao u predvorju. Zato gornje
prostorije bijahu uže od donjih i srednjih. **7** Vanjski
zid, duž klijeti, prema vanjskom predvorju, ispred
klijeti, bijaše dugačak pedeset lakata. **8** Jer dužina
klijetima vanjskoga predvorja bijaše pedeset lakata, a
onima pred Hekalom sto lakata. **9** U tih prostorija
bijaše ulaz s istoka onomu tko im prilazi iz vanjskog
predvorja. **10** Po širini zida predvorja prema istoku,
pred ograđenim prostorom i pred samim zdanjem,
bijaše još prostorijÄa. **11** Pred njima bijaše prolaz
kao ispred klijeti smještenih prema sjeveru: jednake
dužine i jednake širine; i svi im izlazi, raspored i
vrata bijahu jednaki. **12** Bili su kao ulazi u klijeti što
bijahu prema jugu: ulaz na početku svakog prolaza,
nasuprot zidu zdanja, prema istoku onomu tko bi u
njih ulazio. **13** I reče mi: "Sjeverne i južne prostorije
ispred ograđenog prostora jesu prostorije Svetišta:
ondje svećenici koji prilaze Jahvi blaguju najveće
svetinje. Oni će ovdje odlagati najveće svetinje,
prinose, okajnice i naknadnice, jer je to mjesto sveto.
14 A kad svećenici budu ulazili, neće izlaziti iz Svetišta
u vanjsko predvorje, nego će tu ostavljati odjeću u
kojoj bijahu službu služili, jer je sveta, i oblačiti drugu
odjeću da bi se mogli približiti mjestu određenu za
narod." **15** Izmjerivši unutrašnjost Doma, izvede me
na istočna vrata i izmjeri sve uokolo. **16** Mjeračkom
trskom izmjeri istočnu stranu: bijaše pet stotina trska,
mjeračkih trska, **17** a zatim se okrenu i izmjeri

sjevernu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih
trska. 18 Tada se okrenu na južnu stranu i izmjeri: pet
stotina trska, mjeračkih trska. 19 Potom se okrenu na
zapadnu stranu i izmjeri: pet stotina trska, mjeračkih
trska. 20 On izmjeri zid na sve četiri strane uokolo:
bijaše pet stotina trska dugačak i pet stotina širok.
Odvajao je sveto mjesto od nesvetoga.

43 Zatim me povede k vratima što gledaju na istok.
2 I gle, Slava Boga Izraelova dolazi od istoka;
šum joj kao šum velikih voda: i zemlja se sjala od
slave njegove. 3 To viđenje koje gledah bijaše kao
viđenje što ga vidjeh kad dođoh da uništim grad i kao
viđenje koje vidjeh na rijeci Kebaru. Padoh ničice. 4
A Slava Jahvina uđe u Dom na vrata koja gledaju na
istok. 5 Tada me duh podiže i odvede u unutrašnje
predvorje. I gle: Dom bijaše pun Slave Jahvine. 6 I
čuh glas koji mi iz Doma govori, a kraj mene netko
stajaše. 7 I reče mi: “Sine čovječji, ovo je mjesto
mojega prijestolja, ovo je mjesto stopa mojih nogu:
ovdje ću, posred sinova Izraelovih, prebivati zauvijek.
Izraelov dom neće više oskvrnjivati moje sveto ime
- ni oni ni njihovi kraljevi - svojim bludništvom i
truplima svojih kraljeva: 8 stavili su svoj prag do
moga, svoje dovratnike do mojih, tako da je bio samo
zid između mene i njih, i oskvrnjivali su moje sveto
ime gnusobama koje počiniše. I zato ih zatrijeh u
svojem gnjevu. 9 Sada će oni ukloniti daleko od
mene svoje bludništvo i trupla svojih kraljeva, a ja
ću zauvijek prebivati posred njih. 10 Sine čovječji,
pokaži domu Izraelovu ovaj Dom da se posrame
sa svojih bezakonja. Neka mu izmjere razmjere. 11
Ako se posrame zbog svega što učiniše, opiši im
Dom i njegove razmjere, njegove izlaze i ulaze, sve
njegovo obličje, sve propise i sve zakone; upoznaj
ih i nacrtaj im da vide i da čuvaju i provedu sve
njegovo obličje i sve propise o njemu. 12 A ovo je
zakon za Dom: navrh gore, sav prostor uokolo, bit
će najsvetija svetinja. 13 Ovo su mjere žrtvenika, na
laktove - a lakat je ovdje jedan lakat i pedalj: podnožje
žrtvenika lakat dugo, lakat široko; obrub kojim je
obrubljen uokolo - jedan pedalj. Visina žrtvenika: 14
od podnožja na zemlji do donjega pojasa žrtvenika -
dva lakta, a u širinu jedan lakat; od manjeg pojasa
do većega četiri lakta, a u širinu jedan lakat. 15 A
samo žrtvište: četiri lakta visoko. A sa žrtvišta dižu se
uvis četiri roga. 16 Žrtvište: dvanaest lakata dugo,
dvanaest lakata široko, četvorina, na sve četiri strane.
17 A pojas: četrnaest lakata dug i četrnaest lakata
širok, na četiri strane; njegov rub uokolo pol lakta, a
podnožje oko njega uokolo jedan lakat; stepenice
mu gledaju na istok.” 18 I reče mi: “Sine čovječji,
ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su propisi žrtveni
po kojima se u svoje vrijeme mora podići žrtvenik
da se na njemu prinose paljenice i da se po njemu
škropi krvlju. 19 Svećenicima levitima, potomcima
Sadokovim, koji pristupaju k meni da mi služe - riječ
je Jahve Gospoda - dat ćeš june za žrtvu okajnicu. 20
Uzet ćeš njegove krvi i njome pomazati četiri roga
žrtvišta i četiri ugla pojasa i obrub sve uokolo da
okajnicom pomiriš žrtvenik. 21 Zatim uzmi june i spali
ga na odijeljenom mjestu Doma, izvan Svetišta. 22
Sutradan prinesi jarca bez mane kao okajnicu, neka
se njime okaje žrtvenik kao što je okajan junetom. 23
A kad ga okaješ, prinesi junca bez mane i ovna bez
mane iz stada: 24 prikaži ih pred Jahvom, a svećenici
neka ih pospu solju i neka ih prinesu kao paljenicu
Jahvi. 25 Sedam dana svaki dan prinesi jednog jarca
za grijeh; i neka se prinese june i ovan iz stada, oba
bez mane. 26 Sedam dana neka se pomiruje žrtvenik
i neka se čisti i posvećuje. 27 Pošto se navrše ti dani,
od osmoga dana unapredak neka svećenici žrtvuju
na žrtveniku vaše paljenice i pričesnice; i omiljet ćete
mi' - riječ je Jahve Gospoda.”

44 Potom me odvede natrag k izvanjskim vratima
Svetišta, koja gledaju na istok: bijahu zatvorena.
2 I reče mi Jahve: “Ova će vrata biti zatvorena; neka
se ne otvaraju i nitko neka ne ulazi na njih, jer ja,
Jahve, Bog Izraelov, kroz njih prođoh - zato neka
budu zatvorena. 3 Samo knez, jer je knez, smije sjesti
tu i blagovati pred Jahvom; tada neka uđe kroz trijem
vrata i istim putem neka izađe.” 4 Zatim me odvede k
sjevernim vratima pred Dom. Pogledah, i gle: Slava
Jahvina bijaše napunila Dom Jahvin. Padoh ničice. 5
Jahve mi reče: “Sine čovječji, pomno pripazi, dobro
gledaj i pažljivo poslušaj što ću ti reći o svim uredbama
Doma Jahvina i o svim njegovim zakonima. Dobro
pazi tko smije ući u Dom i tko je iz Svetišta odijeljen.
6 Reci rodu odmetničkom, domu Izraelovu: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Previše je već vaših gnusoba,
dome Izraelov! 7 Uvodili ste tuđince, neobrezana
srca i neobrezana tijela, te su ušli u moje Svetište
i oskvrnuli moj Dom dok ste vi prinosili moj kruh i
pretilinu i krv; i tako ste raskinuli moj Savez svim
tim gnusobama. 8 Niste sami čuvali moje svetinje,
nego ste njih namjestili namjesto sebe kao čuvare
u mojem Svetištu.' 9 Ovako govori Jahve Gospod:
'Nijedan tuđinac, neobrezana srca i neobrezana tijela,
da više ne ulazi u moje Svetište - nijedan tuđinac
koji živi među sinovima Izraelovim. 10 A leviti koji
su se udaljili od mene, kad je ono Izrael odlutao od

mene za svojim kumirima, snosit će svoje bezakonje.
11 Služit će u Svetištu samo kao stražari na vratima
Doma i kao posluga Domu: klat će narodu paljenice i
druge žrtve i bit će mu na službu. 12 Služili su im
pred njihovim kumirima i tako naveli Dom Izraelov na
bezakonje. Zato podigoh ruku na njih - riječ je Jahve
Gospoda - da snose svoje bezakonje. 13 Više neće
pristupati k meni da mi služe kao svećenici i neće više
prilaziti mojim najsvetijim svetinjama, nego će snositi
svoju sramotu i gnusobe koje počiniše. 14 Postavit
ću ih da u Domu rade svaki posao i sve što treba u
njemu svršiti. 15 Svećenici leviti, potomci Sadokovi,
koji su mi vjerno služili u mojem Svetištu kad su ono
sinovi Izraelovi odlutali od mene - oni smiju pristupati
k meni da mi služe: služit će preda mnom prinoseći
mi pretilinu i krv - riječ je Jahve Gospoda. 16 Oni
smiju ulaziti u moje Svetište i pristupati k mojem stolu
da mi služe i da vrše službu. 17 Kad budu ulazili
na vrata unutrašnjega predvorja, neka obuku lanene
haljine: neka ne bude na njima ništa vuneno kad
služe na vratima unutrašnjega predvorja i Doma. 18
Na glavama neka nose lanene kape, oko bokova
gaće lanene: neka se ne pašu ničim od čega bi se
znojili. 19 Kad izlaze u vanjsko predvorje k narodu,
neka svuku haljine u kojima su služili i neka ih ostave
u prostorijama Svetišta, a neka obuku druge haljine,
da ne posvete puk svojim haljinama. 20 I neka ne briju
glave, a ni bujne kose neka ne puštaju, nego neka
strigu kosu. 21 I nijedan svećenik, kad mu je poći u
unutrašnje predvorje, neka ne pije vina. 22 Neka se ne
žene udovicom ili puštenicom nego samo djevojkom
iz roda Izraelova ili udovicom svećenikovom. 23 Neka
mi narod uče razlikovati sveto od nesvetoga, lučiti
nečisto od čistoga. 24 U parnicama oni neka budu
suci: neka sude po mojim zakonima; i neka čuvaju
zakone i uredbe o svim mojim blagdanima i neka
svetkuju moje subote. 25 K mrtvacu neka ne prilaze
da se ne okaljaju; samo za ocem i za majkom, za
sinom i kćerju, za bratom i sestrom još neudatom
smiju se okaljati. 26 Pošto se nakon toga koji očisti,
neka mu se broji sedam dana: 27 a onda kad uđe u
Svetište, u unutrašnje predvorje da služi u Svetištu,
neka prinese žrtvu okajnicu - riječ je Jahve Gospoda.
28 Njima ne pripada nikakva baština - ja sam njihova
baština; i zato im ne dajte nikakva posjeda u Izraelu
- ja sam posjed njihov. 29 Hranit će se od žrtava
prinosnica, okajnica i naknadnica, i sve zavjetovano u
Izraelu njima pripada. 30 Najbolje od svih vaših prvina
i od svih vaših prinosa koje ćete prinositi pripada
svećenicima; njima ćete davati i najbolje brašno, da
blagoslov počiva na vašim domovima. 31 Svećenici
ne smiju jesti mesa od uginulih i razderanih životinja -
bilo od ptica ili stoke.

45 Kad budete zemlju ždrijebom dijelili u baštinu,
prinesite kao prinos pridržan Jahvi jedan sveti
dio zemlje, dugačak dvadeset i pet tisuća lakata, širok
deset tisuća; to neka bude sveto područje uzduž i
poprijeko. 2 Od toga neka bude za Svetište četvorina
od pet stotina lakata i čistina od deset lakata uokolo.
3 Od toga područja izmjeri u dužinu dvadeset i pet
tisuća lakata, a u širinu deset tisuća: tu neka bude
Svetište - Svetinja nad svetinjama. 4 Taj sveti dio
zemlje pripada svećenicima koji služe u Svetištu i
koji pristupaju k Jahvi da mu služe: tu neka im bude
mjesto za kuće; i to neka je sveto mjesto koje pripada
Svetištu. 5 Dvadeset i pet tisuća u dužinu i deset
tisuća u širinu neka bude levitima koji služe Domu:
neka ondje sagrade gradove u kojima će stanovati. 6
Za posjed gradu dodijelite pet tisuća lakata u širinu
i dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu usporedo
sa svetim područjem: to će pripadati svemu domu
Izraelovu. 7 Knezu pripada dio s obje strane svetoga
područja i gradskoga posjeda - duž svetoga područja
i duž gradskoga posjeda - od zapadne strane prema
zapadu i od istočne strane prema istoku, a dužina
neka bude jednaka svakom tom dijelu, od zapadne
do istočne granice. 8 To neka bude njegova zemlja,
posjed u Izraelu, da knezovi više ne tlače narod moj
i da zemlju dadu domu Izraelovu po plemenima.'
9 Ovako govori Jahve Gospod: 'Dosta je, knezovi
Izraelovi! Okanite se nasilja i pljačke i vršite zakon
i pravdu; izbavite narod moj od svojih tražbina -
riječ je Jahve Gospoda. 10 Mjerite pravom mjerom:
pravom efom i pravim batom. 11 Efa i bat neka
jednako hvataju: bat neka iznosi desetinu homera i
efa desetinu homera - neka im mjera bude prema
homeru. 12 Šekel neka bude dvadeset gera; mina
neka vam bude dvadeset šekela, dvadeset i pet
šekela i petnaest šekela. 13 Ovo je prinos koji ćete
prinositi: šestinu efe od svakoga homera pšenice
i šestinu efe od svakoga homera ječma. 14 A za
ulje ova je uredba: desetina bata od svakoga kora -
deset bata jedan je kor. 15 Od svakoga stada od dvije
stotine ovaca sa sočnih izraelskih pašnjaka po jednu
ovcu za žrtvu prinosnicu, paljenicu i pričesnicu - vama
za pomirenje - riječ je Jahve Gospoda. 16 Sav narod
zemlje duguje ovaj prinos knezu Izraelovu. 17 A knez
je dužan davati žrtve paljenice, prinosnice i ljevanice
za svetkovine i za mlađake, za subote i blagdane
doma Izraelova: on neka se postara za okajnicu,
za pomirnicu, prinosnicu, paljenicu i pričesnicu za

pomirenje doma Izraelova.' 18 Ovako govori Jahve
Gospod: 'Prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu,
uzmi june bez mane i okaj njime Svetište. 19 Svećenik
neka uzme krvi te žrtve okajnice i neka njome pomaže
dovratnike Doma i sva četiri ugla pojasa žrtveničkoga i
dovratnike vrata unutrašnjega predvorja. 20 Tako neka
učini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga koji
je sagriješio iz slabosti i neznanja. Tako ćete dovršiti
pomirenje Doma. 21 Prvoga mjeseca, četrnaestoga
dana u mjesecu, svetkujte Pashu, sedmodnevni
blagdan, kad se blaguju beskvasni hljebovi. 22 Toga
dana neka knez za se i za sav puk zemlje prinese
june za okajnicu. 23 Sedam dana blagdana neka
prinosi za paljenicu Jahvi sedam junčića i sedam
ovnova bez mane - svaki dan tih sedam dana - i svaki
dan jarca kao okajnicu. 24 A kao prinosnicu neka
prinese efu po svakom juncu i efu po ovnu i hin ulja
na svaku efu. 25 Sedmoga mjeseca, petnaestoga
dana u mjesecu, neka o blagdanu isto toliko prinosi
sedam dana: isto toliko okajnica, paljenica, prinosnica
i ulja.'

46 Ovako govori Jahve Gospod: 'Vrata
unutrašnjega predvorja, koja gledaju na istok,
neka budu zatvorena šest radnih dana, a neka se
otvaraju u dan subotnji; i u dan mlađaka neka se
otvaraju. 2 Knez neka ulazi kroz njihov trijem i neka
stane kod dovratnika; svećenici će tada prinijeti
njegovu paljenicu i pričesnicu, a on će se pokloniti na
pragu vrata i izaći. Neka se vrata ne zatvaraju do
večeri. 3 Na ulazu istih vrata subotom i na mlađake
klanjat će se Jahvi puk zemlje. 4 Paljenica koju
će knez subotom prinositi Jahvi neka bude: šest
jaganjaca bez mane, ovan bez mane. 5 A prinosnica
neka bude efa po ovnu, a po jaganjcu koliko i kako
tko može i hin ulja po efi. 6 Na dan mlađaka neka
se prinese june bez mane, šest jaganjaca i ovan
bez mane. 7 A za prinosnicu neka se prinese efa
po junetu, efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko
može i hin ulja po efi. 8 Kad knez bude ulazio, neka
ulazi kroz trijem vrata i istim putem neka izlazi. 9
A kad puk zemlje o blagdanima dolazi pred Jahvu,
onaj koji na sjeverna vrata uđe da se pokloni neka
izađe na južna, a tko uđe na južna neka izađe na
sjeverna: neka se ne vraća na vrata na koja je ušao,
nego neka izađe na suprotna. 10 I knez neka bude
s njima: kad oni ulaze, neka i on uđe i neka izađe
kad oni izlaze. 11 O blagdanima i svetkovinama
neka se kao prinosnica prinese efa po juncu i efa po
ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po
efi. 12 Kad knez želi prinijeti dobrovoljnu paljenicu
ili dobrovoljnu pričesnicu Jahvi, neka mu se otvore
vrata koja gledaju na istok, pa neka prinese paljenicu
i svoju pričesnicu kao na dan subotnji; potom neka
iziđe, a kad iziđe, neka se zatvore vrata. 13 Svaki dan
prinijet ćeš Jahvi za paljenicu janje od godine, bez
mane; prinijet ćeš ga svako jutro. 14 A kao prinosnicu
na nj prinesi svako jutro šestinu efe i trećinu hina
ulja da se poškropi najfinije brašno; to neka bude
svagdašnji prinos Jahvi po vječnoj uredbi. 15 Treba
dakle prinijeti jagnje, prinosnicu i ulje svako jutro
kao svagdašnju žrtvu paljenicu.' 16 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Dadne li knez dar komu svom sinu
od svoje baštine, taj će dar pripasti njima u posjed
kao baština. 17 Ako li od svoje baštine dade dar
komu svom sluzi, tome će to pripadati do otpusne
godine, a potom neka se vrati knezu; baština pripada
samo kneževim sinovima. 18 Knez ne smije prisvojiti
ništa od baštine naroda, pljačkajući narodni posjed.
Sinovima svojim neka dade baštinu od svojega
posjeda, da se ne raspe narod potjeran sa svojega
posjeda.'" 19 Zatim me odvede kroz ulaz kraj vrata, u
svećeničke prostorije Svetišta što gledaju na sjever. I
gle: ondje, u dnu, prema zapadu, jedan prostor! 20 I
reče mi: "Ovo je mjesto gdje će svećenici kuhati žrtve
naknadnice i okajnice i žrtvu pomirnicu, gdje će peći
prinosnice da ih ne iznose u vanjsko predvorje te
ne posvete naroda." 21 Potom me izvede u vanjsko
predvorje i provede kraj četiri ugla predvorja, i gle,
u svakom uglu predvorja bijaše malo predvorje.
22 Ta mala predvorja u četiri ugla predvorja bijahu
četrdeset lakata dugačka, trideset široka - sva četiri
istih razmjera; 23 sva četiri zidom opasana, a pod
zidom sve uokolo bijahu sagrađena ognjišta. 24 I reče
mi: "To su kuhinje gdje će sluge Doma kuhati puku
žrtve."

47 Zatim me odvede natrag k vratima Doma. I
gle: voda izvirala ispod praga Doma, prema
istoku - jer pročelje Doma bijaše prema istoku -
i voda otjecaše ispod desne strane Doma, južno
od žrtvenika. 2 Zatim me izvede na sjeverna vrata
i provede me uokolo vanjskim putem k vanjskim
vratima koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s
desne strane. 3 Čovjek pođe prema istoku s užetom
u ruci, izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode,
a voda mi sezaše do gležanja. 4 Ondje opet izmjeri
tisuću lakata i provede me preko vode, a voda bijaše
do koljena. I opet izmjeri tisuću lakata i prevede me
preko vode što bijaše do bokova. 5 Opet izmjeri tisuću
lakata, ali ondje bijaše potok koji ne mogoh prijeći jer
je voda nabujala te je trebalo plivati: bijaše to potok

koji se ne može prijeći. 6 I upita me: “Vidiš li, sine
čovječji?” I odvede me natrag, na obalu potoka. 7 I
kad se vratih, gle, na obali s obje strane mnoga stabla.
8 I reče mi: “Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u
Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu
ozdrave. 9 I kuda god potok protječe, sve živo što se
miče oživi; i bit će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe
ova voda, sve ozdravi i oživi - kuda god protječe ovaj
potok. 10 I ribari će ribariti duž mora: od En Gedija do
En Eglajima sušit će se mreže; i bit će vrlo mnogo
svakovrsnih riba kao u Velikom moru. 11 A močvare
onoga mora i njegove bare neće ozdraviti: bit će za
sol. 12 Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne
voćke: lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati
ploda; svakog će mjeseca roditi novim plodom jer
im voda dotječe iz Svetišta. Plod će njihov biti za
jelo, a lišće za lijek'. 13 Ovako govori Jahve Gospod:
'Ovo su granice u kojima ćete podijeliti zemlju u
baštinu među dvanaest plemena Izraelovih - Josipu
dva dijela. 14 Svakom će od vas pripasti podjednako
od zemlje koju se zakleh dati vašim ocima, a vama će
pripasti u baštinu. 15 Ovo su, dakle, granice zemlje:
na sjeveru, od Velikoga mora put Hetlona do Ulaza
u Hamat: Sedad, 16 Berota, Sibrajim, između kraja
damaščanskog i hamatskoga, i Haser Enon, prema
granici hauranskoj. 17 Granica će se, dakle, protezati
od mora do Haser Enona, kojemu je na sjeveru kraj
damaščanski i hamatski - sjeverna strana. 18 Istočna
strana: između Haurana i Damaska, između Gileada i
zemlje izraelske, pa Jordanom kao granicom prema
istočnomu moru do Tamara - istočna strana. 19 Južna
strana: prema jugu od Tamara do Meripskih voda i
Kadeša pa potokom prema Velikomu moru - južna
strana, prema jugu. 20 A zapadna strana: granica je
Veliko more pa do nadomak Ulaza u Hamat - zapadna
strana. 21 Tu zemlju razdijelite među sobom po
plemenima Izraelovim. 22 Razdijelit ćete je ždrijebom
u baštinu između sebe i između došljaka koji žive
među vama i koji među vama djecu narodiše: i njih
ćete smatrati domorocima među Izraelovim sinovima,
da i oni dobiju ždrijebom baštinu među Izraelovim
sinovima. 23 Svakome tom došljaku dodijelite baštinu
u plemenu u kojem živi - riječ je Jahve Gospoda.

48 A ovo su imena plemenÄa: od krajnjega sjevera
put Hetlona prema Ulazu u Hamat i Haser Enon,
od damaščanskoga kraja na sjeveru duž Hamata, od
istoka do zapada - dio Danov. 2 Uz područje Danovo,
od istoka do zapada - dio Ašerov. 3 Uz područje
Ašerovo, od istoka do zapada - dio Naftalijev. 4
Uz područje Naftalijevo, od istoka do zapada - dio
Manašeov. 5 Uz područje Manašeovo, od istoka do
zapada - dio Efrajimov. 6 Uz područje Efrajimovo,
od istoka do zapada - dio Rubenov. 7 Uz područje
Rubenovo, od istoka do zapada - dio Judin. 8 Uz
područje Judino, od istoka do zapada neka bude
pridržano područje koje ćete Jahvi prinijeti: dvadeset
i pet tisuća lakata u širinu, a u dužinu kao svaki
drugi dio, od istoka do zapada. U sredini neka bude
Svetište. 9 To pridržano područje koje ćete Jahvi
prinijeti neka bude dugačko dvadeset i pet tisuća
lakata, široko deset tisuća. 10 To sveto, prineseno
područje za svećenike neka bude na sjeveru dvadeset
i pet tisuća lakata; prema zapadu široko deset tisuća,
prema istoku široko deset tisuća; prema jugu dugačko
dvadeset i pet tisuća. U sredini neka bude Jahvino
Svetište. 11 A posvećenim svećenicima, potomcima
Sadokovim, koji su mi vjerno služili i nisu, kao leviti,
zastranili kad su ono zastranili sinovi Izraelovi: 12
njima će pripasti dio od toga najsvetijeg područja
zemlje, uz područje levitsko. 13 A levitima, baš kao i
području svećeničkom: dvadeset i pet tisuća lakata
u dužinu i deset tisuća lakata u širinu - ukupno
dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, deset tisuća
u širinu. 14 Od toga se ništa ne smije prodati ni
zamijeniti; ne smije se ni na koga prenijeti ta prvina
zemlje, jer je Jahvi posvećena. 15 Pet tisuća lakata
u širinu, što ostane od onih dvadeset i pet tisuća,
neka bude opće područje: za grad, za naselje i za
čistinu. Grad neka bude u sredini. 16 Evo mjerÄa:
sa sjevera četiri tisuće i pet stotina lakata; s juga
četiri tisuće i pet stotina; s istoka četiri tisuće i pet
stotina; sa zapada četiri tisuće i pet stotina. 17
A čistina oko grada: dvije stotine i pedeset lakata
prema sjeveru, dvije stotine i pedeset prema jugu,
dvije stotine i pedeset prema istoku, dvije stotine
i pedeset prema zapadu. 18 Što ostane u dužinu,
duž svetoga područja - deset tisuća lakata prema
istoku i deset tisuća prema zapadu, duž svetoga
područja - to neka bude za uzdržavanje onih koji
služe gradu. 19 Ti koji služe gradu uzimat će se iz svih
plemena Izraelovih. 20 Sve, dakle, pridržano područje
- dvadeset i pet tisuća lakata sa dvadeset i pet tisuća,
u četverokut - prinijet ćete Jahvi: i sveto područje i
posjed gradski. 21 Knezu pripada što preostane: s
obje strane svetoga područja i posjeda gradskoga
- prema istoku dvadeset i pet tisuća lakata, prema
istočnoj strani, i prema zapadu dvadeset i pet tisuća
lakata, prema zapadnoj strani, usporedo s drugim
područjima - sve je to kneževo. A u sredini je sveto
područje i Svetište Doma. 22 Od levitskoga posjeda
i od posjeda gradskoga - koje je usred kneževa -

i između Judina i Benjaminova područja: kneževo
je. 23 Ostala plemena: od istoka do zapada - dio
Benjaminov. 24 Uz područje Benjaminovo, od istoka
do zapada - dio Šimunov. 25 uz područje Šimunovo,
od istoka do zapada - dio Jisakarov. 26 Uz područje
Jisakarovo, od istoka do zapada - dio Zebulunov.
27 Uz područje Zebulunovo, od istoka do zapada -
dio Gadov. 28 Uz područje Gadovo, na južnoj strani,
prema jugu, ide granica od Tamara do Meripskih
voda i Kadeša, pa potokom prema Velikome moru. 29
To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti u baštinu
plemenima Izraelovim, to su njihovi dijelovi - riječ je
Jahve Gospoda. 30 [30a] A ovo su gradska vrata 31
[31a] koja će se zvati po Izraelovim plemenima. [30b]
Na sjevernoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata
u dužinu - [31b] troja vrata: Vrata Rubenova, Vrata
Judina, Vrata Levijeva. 32 Na istočnoj strani - četiri
tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata
Josipova, Vrata Benjaminova, Vrata Danova. 33 Na
južnoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu
- troja vrata: Vrata Šimunova, Vrata Jisakarova, Vrata
Zebulunova. 34 Sa zapadne strane - četiri tisuće i pet
stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Gadova,
Vrata Ašerova, Vrata Naftalijeva. 35 Sve uokolo:
osamnaest tisuća lakata. A ime će gradu unapredak
biti: 'Jahve je ovdje.'"

Daniel

1 Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judeje,
došđe Nabukodonozor, kralj Babilona, na Jeruzalem
te ga opsjede. **2** Gospodin mu dade u ruke Jojakima,
kralja judejskog, i dio predmeta iz Doma Božjega; on
ih dopremi u zemlju Šinear i pohrani predmete u riznici
svojih bogova. **3** Kralj naredi Ašfenazu, starješini
svojih dvorjanika, da dovede od Izraelaca nekoliko
dječaka kraljevskoga ili velikaškog roda: **4** neka budu
bez nedostatka, lijepi, vrsni u svakoj mudrosti, dobro
poučeni i bistri, prikladni da stoje na kraljevu dvoru;
Ašfenaz neka ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca. **5**
Kralj im odredi dnevni obrok od kraljevskih jela i od
vina sa svoga stola. Neka se odgajaju tri godine, a
poslije toga imali bi stajati pred kraljem. **6** Među njima
bijahu Judejci: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. **7**
Dvorjanički starješina nadjene im imena: Daniel će
se zvati Baltazar, Hananija Šadrak, Mišael Mešak,
Azarja Abed Nego. **8** Daniel je u srcu odlučio da se
neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola,
pa zamoli dvorjaničkog starješinu da ga poštedi te se
ne okalja. **9** Bog dade Danielu te nađe dobrohotnost i
smilovanje u dvorjaničkog starješine. **10** Starješina
reče Danielu: “Bojim se svoga gospodara kralja; on
vam je odredio jelo i pilo, pa ako vidi da su vam
lica mršavija nego u drugih dječaka vaše dobi, ja ću
zbog vas biti kriv pred kraljem.” **11** Tada reče Daniel
čuvaru koga bijaše dvorjanički starješina odredio
Danielu, Hananiji, Mišaelu i Azarji: **12** “Molim te,
pokušaj sa svojim slugama deset dana: neka nam
se daje povrće za jelo i voda za pilo. **13** Vidjet ćeš
onda kakvi ćemo biti mi a kakvi dječaci koji jedu od
kraljevih jela, pa učini sa svojim slugama po onome
što budeš vidio.” **14** On pristade i stavi ih na kušnju
deset dana. **15** A nakon deset dana oni bijahu ljepši
i ugojeniji nego svi dječaci koji jeđahu od kraljevih
jela. **16** Od tada čuvar dokinu njihova jela i obrok
vina što su imali piti te im davaše povrća. **17** Ovoj
četvorici dječaka dade Bog znanje i razumijevanje
svih knjiga i mudrosti. Daniel razumijevaše viđenja i
sne. **18** Pošto se navršilo vrijeme određeno od kralja
da mu ih dovedu, dvorjanički starješina uvede ih
pred Nabukodonozora. **19** Kralj razgovaraše s njima i
među svima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija,
Mišael i Azarja. I tako oni ostadoše pred kraljem. **20**
I u svemu mudrom i umnom o čemu ih ispitivaše
kralj nađe da su deset puta vrsniji od svih čarobnika i
gatalaca što ih bijaše u svem njegovu kraljevstvu. **21**
Daniel ostade ondje do prve godine kralja Kira.

2 Druge godine Nabukodonozorova kraljevanja usni
Nabukodonozor sanje: njegov se duh zbog toga
uznemiri, a san ga ostavi. **2** Kralj naredi da se
pozovu čarobnici i gataoci, zaklinjači i zvjezdari da
protumače kralju njegove sanje. **3** Dođoše dakle
te stadoše pred kralja. Kralj im reče: “Usnih jednu
sanju i moj se duh uznemiri od želje da razumijem
sanju.” **4** Kaldejci odgovoriše kralju (aramejski): “O
kralju, živ bio dovijeka! Pripovjedi svoju sanju slugama
svojim, a mi ćemo ti otkriti njezino značenje.” **5**
Kralj odgovori i reče zvjezdarima: “Moja je odluka
neopoziva: ako mi ne kažete što sam snio i što san
znači, bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće
postati smetišta. **6** No ako mi otkrijete moju sanju
i njezino značenje, dobit ćete od mene darove i
poklone i velike časti. Otkrijte mi dakle što sam snio i
što san znači.” **7** Oni opet odgovoriše: “Neka kralj
rekne svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo mu
otkriti njezino značenje.” **8** A kralj: “Dobro ja znam da
želite dobiti na vremenu jer znate da je moja odluka
neopoziva. **9** Ako mi ne kažete što sam snio, znači
da me namjeravate obmanjivati varavim riječima i
izmišljotinama dok nekako ne prođe vrijeme. Stoga,
recite mi moj san, pa ću znati da li mi možete kazati
i njegovo značenje!” **10** Zvjezdari odgovoriše pred
kraljem: “Nema na svijetu čovjeka koji bi takvo što
mogao otkriti kralju. I stoga nijedan kralj, ma kako velik
i moćan, takvo što ne traži od čarobnika, gataoca ili
zvjezdara. **11** Što tražiš, kralju, teško je, i nema ga tko
bi to mogao otkriti kralju osim bogova, koji ne borave
među smrtnicima.” **12** Tada se kralj silno razgnjevi
i razbjesni te naredi da se pogube svi mudraci
babilonski. **13** Pošto je objavljena naredba da se ubiju
mudraci, potražiše i Daniela i njegove drugove da ih
pogube. **14** No Daniel se mudrim i umnim riječima
obrati na Arjoka, zapovjednika kraljevskih straža, koji
bijaše izišao da pogubi mudrace babilonske. **15** On
reče Arjoku, zapovjedniku kraljevu: “Zašto je kralj
izdao tako strogu naredbu?” Arjok pripovjedi Danielu,
16 a Daniel otiđe kralju i zamoli da mu dade vremena
te će kralju otkriti što san znači. **17** Daniel uđe u svoju
kuću te sve kaza Hananiji, Mišaelu i Azarji, svojim
drugovima, **18** da mole milosrđe u Boga Nebeskoga
radi te tajne, da Daniel i njegovi drugovi ne poginu s
drugim mudracima babilonskim. **19** I objavi se tajna
Danielu u noćnom viđenju. A Daniel blagoslovi Boga
Nebeskoga. **20** Daniel prihvati riječ i reče: “Bilo ime
Božje blagoslovljeno odvijeka dovijeka, njegova je
mudrost i sila. **21** On mijenja doba i vremena, ruši i
postavlja kraljeve, daje mudrost mudrima a znanje
pronicavima. **22** On otkriva dubine i tajne, zna što je u

tminama i svjetlost prebiva u njega. 23 Tebe, o Bože
otaca mojih, slavim i hvalim što si mi dao mudrost i
jakost! Evo, objavio si mi ono što smo te molili, objavio
si nam što kralj traži." 24 Daniel ode k Arjoku, kome
bijaše kralj naredio da smakne mudrace babilonske.
Uđe i reče mu: "Ne ubijaj mudraca babilonskih!
Odvedi me kralju, pa ću mu otkriti što san znači."
25 Arjok žurno odvede Daniela kralju i reče: "Našao
sam među izgnanicima judejskim čovjeka koji će
kralju kazati što san znači." 26 Kralj reče Danielu
(koji se zvaše Baltazar): "Jesi li kadar kazati mi san
koji sam usnio i što znači?" 27 Daniel odgovori pred
kraljem: "Tajnu koju istražuje kralj ne mogahu kralju
otkriti mudraci, čarobnici, gataoci i zaklinjači; 28 ali
ima na nebu Bog koji objavljuje tajne i on je saopćio
kralju Nabukodonozoru ono što će biti na svršetku
dana. Evo tvoje sanje i onoga što ti se prividjelo na
postelji: 29 O kralju, na tvojoj ti postelji dođoše misli o
tome što će se dogoditi kasnije, a Otkrivatelj tajna
saopćio ti je ono što će biti. 30 Iako nemam mudrosti
više nego ostali smrtnici, ta mi je tajna objavljena
samo zato da njezino značenje saopćim kralju i da
upoznaš misli svoga srca. 31 Ti si, o kralju, imao
viđenje: gle, kip, golem kip, vrlo blistav, stajaše pred
tobom, strašan za oči. 32 Tome kipu glava bijaše
od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra
od mjedi, 33 gnjati od željeza, a stopala dijelom od
željeza, dijelom od gline. 34 Ti si promatrao: iznenada
se odvali kamen a da ga ne dodirnu ruka, pa udari u
kip, u stopala od željeza i gline te ih razbi. 35 Tada se
smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i zlato, i
sve postade kao pljeva na gumnu ljeti i vjetar sve
odnese bez traga. A kamen koji bijaše u kip udario
postade veliko brdo te napuni svu zemlju. 36 To bijaše
sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem."
37 "Ti, o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski
dade kraljevstvo, silu moć i slavu - 38 i u čije je ruke
stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje
poljske, ptice nebeske i postavio te gospodarom
nad svim time - ti si glava od zlata. 39 Poslije tebe
ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće,
od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom. 40 A
četvrto kraljevstvo bit će tvrdo poput željeza, poput
željeza koje sve satire i mrvi; kao željezo koje razbija,
skršit će i razbit sva ona kraljevstva. 41 Stopala
koja si vidio, dijelom glina a dijelom željezo, jesu
podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto od čvrstoće
željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano
s glinom. 42 Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom
glina: kraljevstvo će biti dijelom čvrsto a dijelom krhko.
43 A što si vidio željezo izmiješano s glinom: oni će
se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati
zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s
glinom. 44 U vrijeme ovih kraljeva Bog Nebeski podići
će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći
na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona
kraljevstva, a samo će stajati dovijeka - 45 kao što
si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga ne
dodirnu ruka te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i
zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi.
Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano." 46 Nato
kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se pred
Danielom. Naredi da mu prinesu dar i kad. 47 I reče
kralj Danielu: "Zaista, vaš je bog Bog nad bogovima
i gospodar nad kraljevima, Otkrivatelj tajna, kad si
mogao otkriti ovu tajnu." 48 Kralj uzvisi Daniela i
dariva ga mnogim blistavim darovima. Postavi ga
upraviteljem sve pokrajine babilonske i starješinom
svih mudraca babilonskih. 49 Daniel zamoli kralja da
odredi za upravitelje pokrajine babilonske Šadraka,
Mešaka i Abed Nega, a Daniel ostade na kraljevu
dvoru.

3 Kralj Nabukodonozor odredi da se načini zlatni
kip, visok šezdeset lakata i širok šest, i da ga
postave u ravnici Duri, u pokrajini babilonskoj. 2
Kralj Nabukodonozor pozva satrape, namjesnike,
upravitelje, savjetnike, rizničare, suce i zakonoznance i
sve namjesnike pokrajina da dođu na posvetu kipa što
ga podiže kralj Nabukodonozor. 3 Tada se sakupiše
satrapi, namjesnici, upravitelji, savjetnici, rizničari,
suci i zakonoznanci i svi namjesnici pokrajinske vlasti
na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. I
stadoše pred kip što podiže Nabukodonozor. 4 Glasnik
proglasi: "O narodi, plemena i jezici, evo što vam se
naređuje: 5 u času kad začujete zvuke roga, frule,
citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih
glazbala, bacite se na tlo i poklonite se zlatnome
kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor! 6 Tko se
ne baci na tlo i ne pokloni, bit će smjesta bačen u
peć užarenu." 7 Zato, čim začuše zvuk roga, frule,
citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih
glazbala, baciše se na tlo svi narodi, plemena i
jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj
Nabukodonozor. 8 Uto dođoše neki Kaldejci i optužiše
Judejce. 9 Rekoše kralju Nabukodonozoru: "O kralju,
živ bio dovijeka! 10 Ti si, kralju, naredio svakom
čovjeku koji začuje zvuke roga, frule, citre, sambuke,
psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala da se
baci na tlo i da se pokloni zlatnome kipu; 11 a tko
se ne baci na tlo i ne pokloni, da bude bačen u peć
užarenu. 12 A evo, ovdje su Judejci koje si postavio

za upravitelje pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i
Abed Nego. Ti ljudi ne mare za te, o kralju; oni ne štuju
tvojih bogova i nisu se poklonili zlatnome kipu što si ga
podigao." 13 Nabukodonozor, bijesan i gnjevan, pozva
Šadraka, Mešaka i Abed Nega. Odmah ih dovedoše
pred kralja. 14 A Nabukodonozor im reče: "Je li istina,
Šadrače, Mešače i Abed Nego, da vi ne štujete mojih
bogova i da se ne klanjate zlatnome kipu što ga
podigoh? 15 Jeste li voljni, čim začujete zvuk roga,
frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih
drugih glazbala, baciti se na tlo i pokloniti se kipu što
ga načinih? Ako li mu se ne poklonite, bit ćete smjesta
bačeni u peć užarenu; i koji je taj bog koji bi vas
izbavio iz ruke moje?" 16 Šadrak, Mešak i Abed Nego
odgovoriše kralju Nabukodonozoru: "Ne treba da ti
odgovorimo na to. 17 Bog naš, kome služimo, može
nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju; on
će nas i izbaviti. 18 No ako toga i ne učini, znaj, o
kralju: mi nećemo služiti tvojemu bogu niti ćemo se
pokloniti kipu što si ga podigao." 19 Na te riječi kralj
Nabukodonozor uskipje bijesom, a lice mu se iznakazi
na Šadraka, Mešaka i Abed Nega. 20 On naredi
da se peć ugrije sedam puta jače no inače i jakim
ljudima iz svoje vojske zapovjedi da svežu Šadraka,
Mešaka i Abed Nega i bace u peć punu žarkoga
ognja. 21 Svezaše ih, dakle, i u plaštevima, obući
i kapama baciše u zažarenu peć. 22 Kako kraljeva
zapovijed bijaše žurna a peć preko mjere užarena,
plamen ubi ljude koji su bacali Šadraka, Mešaka i
Abed Nega. 23 A tri čovjeka - Šadrak, Mešak i Abed
Nego - padoše svezani u zažarenu peć. 24 Tada
se kralj Nabukodonozor zaprepasti i brzo ustade.
Zapita svoje savjetnike: "Nismo li bacili ova tri čovjeka
svezana u oganj?" Oni odgovoriše: "Jesmo, kralju!"
25 On reče: "Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću
po vatri i ništa im se zlo ne događa; četvrti je sličan
sinu Božjemu." 26 Nabukodonozor priđe vratima
užarene peći i viknu: "Šadrače, Mešače i Abed Nego,
sluge Boga Višnjega, iziđite i dođite ovamo!" Tada
iziđoše iz ognja Šadrak, Mešak i Abed Nego. 27
Sakupiše se satrapi, starješine, upravitelji i kraljevi
savjetnici da vide te ljude: oganj ne bijaše naudio
njihovu tijelu, kosa im na glavi neopaljena, plaštevi im
neoštećeni, nikakav se zadah ognja ne bijaše uhvatio
njih. 28 Nabukodonozor viknu: "Blagoslovljen bio Bog
Šadrakov, Mešakov i Abed Negov, koji je poslao svog
anđela i izbavio svoje sluge, one koji se uzdahu u
njega te se ne pokoriše kraljevoj naredbi, već radije
predadoše svoje tijelo ognju negoli da štuju ili se
klanjaju drugome osim svome Bogu! 29 Naređujem
dakle: O narodi, plemena i jezici, svatko između
vas tko bi pogrdio Boga Šadrakova, Mešakova i
Abed Negova neka bude raskomadan, a njegova
kuća pretvorena u smetlište, jer nema boga koji bi
mogao izbaviti kao ovaj." 30 Tada kralj uzvisi Šadraka,
Mešaka i Abed Nega na visoke položaje u pokrajini
babilonskoj.

4 Nabukodonozor, kralj, svim plemenima, narodima i
jezicima po svoj zemlji: Obilovali mirom! 2 Svidjelo
mi se obznaniti vam znakove i čudesa što ih na meni
učini Bog Svevišnji. 3 Znakovi njegovi kako su veliki!
Čudesa njegova kako silna! Kraljevstvo njegovo -
kraljevstvo vječno! Vlast njegova za sva pokoljenja!
4 Ja, Nabukodonozor, življah mirno u svojoj kući i
sretno u svojoj palači, 5 kad vidjeh sanju koja me
uplašila. Utvare i viđenja što su mi se na mom ležaju
vrzla po glavi uznemiriše me. 6 I naredih: neka mi
pozovu sve mudrace babilonske da mi kažu što
sanja znači. 7 Dođoše gataoci, čarobnici, zvjezdari i
tumači znakova: ja im rekoh svoju sanju, a oni mi ne
znadoše reći njezino značenje. 8 Tada dođe preda
me Daniel, koji je nazvan Baltazar prema imenu
moga boga, i u komu prebiva duh Boga Svetoga. Ja
mu pripovjedih svoju sanju: 9 "Baltazare, starješino
gatalaca, znam da u tebi prebiva duh Boga Svetoga
i da ti nijedna tajna nije preteška: evo sanje što
je imah: daj mi njezino značenje. 10 Evo viđenja
što mi se na postelji vrzlo po glavi: Pogledam, kad
evo jedno stablo usred zemlje vrlo veliko. 11 Stablo
poraste, postade snažno, visina mu doseže nebo,
vidjelo se s krajeva zemlje. 12 Krošnja mu bijaše
lijepa, plodovi obilni; na njemu je bilo hrane za sve, u
njegovoj sjeni počivaše zvijerje poljsko, na njegovim
se granama gnijezdile ptice nebeske i svako se
tijelo hranilo od njega. 13 Ja promatrah viđenja što
su mi se na mojoj postelji vrzla po glavi kad, evo,
Stražar, Svetac, silazi s neba, 14 silnim glasom viče:
'Posijecite stablo, okrešite mu grane, počupajte mu
lišće, pobacajte plodove! Neka se životinje razbjegnu
ispod njega i ptice s grana njegovih! 15 U zemlji
ostavite panj i korijenje u gvozdenim i mjedenim
okovima, u travi poljskoj! Neka ga pere rosa nebeska,
i travu zemaljsku neka dijeli sa zvijerjem poljskim! 16
Neka mu se promijeni srce čovječje, srce životinjsko
nek' mu se dade! Sedam vremena neka prođe nad
njim! 17 Tako su presudili Stražari, tako su odlučili
Sveci, da sve živo upozna kako Svevišnji ima vlast
nad kraljevstvom ljudskim: on ga daje kome hoće i
postavlja nad njim najnižega od ljudi!' 18 Ovo je sanja
što je vidjeh ja, kralj Nabukodonozor. A ti, Baltazare,
reci mi njezino značenje, jer mi nijedan od mudraca

moga kraljevstva to ne može reći; ti možeš, jer u tebi
je duh Boga Svetoga." 19 Tada se Daniel, nazvan
Baltazar, načas smete i prestraši u svojim mislima.
Kralj reče: "Baltazare, ne daj se zbuniti ovom sanjom
i njezinim značenjem!" Baltazar odgovori: "Gospodaru
moj, ova sanja neka bude tvojim dušmanima i njezino
značenje tvojim mrziteljima! 20 Stablo koje si vidio,
veliko i snažno, koje seže sve do neba i vidi se po
svoj zemlji, 21 krošnje lijepe i plodova obilnih na
kojem bijaše hrane za sve i pod kojim počiva zvijerje
poljsko, a na njegovim se granama gnijezde ptice
nebeske: 22 to si ti, o kralju, koji si velik i moćan,
veličina ti se povećala i dosegla do neba, a tvoja
vlast do krajeva zemlje. 23 A što je vidio kralj kako
Stražar, Svetac, silazi s neba te govori: 'Posijecite
stablo, raskomadajte ga, no njegov panj i korijenje
ostavite u zemlji, u gvozdenim i mjedenim okovima,
u travi poljskoj, neka ga pere rosa nebeska i dio
neka mu bude sa zvijerjem poljskim dok ne prođe
sedam vremena nad njim' - 24 ovo je značenje, o
kralju, odluka Svevišnjega što će se ispuniti na mom
gospodaru kralju: 25 Izagnat će te iz društva ljudi i sa
životinjama ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom
kao goveda, tebe će prati rosa nebeska; sedam
će vremena proći nad tobom dok ne upoznaš da
Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i da ga
daje kome on hoće. 26 A što se reklo 'Ostavite panj i
korijenje stabla' - tvoje će se kraljevstvo obnoviti čim
spoznaš da Nebesa imaju svu vlast. 27 Zato, kralju,
neka ti bude mio moj savjet: iskupi svoje grijehe
pravednim djelima i svoja bezakonja milosrđem prema
siromasima, da bi ti potrajala sreća." 28 Sve se to
dogodi kralju Nabukodonozoru. 29 Dvanaest mjeseci
kasnije, šetajući babilonskim kraljevskim dvorom, 30
kralj govoraše: "Nije li to taj veliki Babilon što ga ja
sagradih da mi bude kraljevskom prijestolnicom -
snagom svoje moći, na slavu svoga veličanstva?"
31 Još bijahu te riječi u ustima njegovim kad s neba
dođe glas: "Tebi se objavljuje, kralju Nabukodonozore!
Kraljevstvo ti se oduzelo; 32 bit ćeš izagnan iz društva
ljudi, sa životinjama ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš
se travom kao goveda, i sedam će vremena proći nad
tobom dok ne spoznaš da Svevišnji ima vlast nad
kraljevstvom ljudskim, i da ga on daje kome hoće." 33 I
smjesta se riječ izvrši na Nabukodonozoru: bi izagnan
iz društva ljudi, jeđaše travu kao goveda, prala ga rosa
nebeska; vlasi mu narastoše poput orlova perja, a
njegovi nokti kao ptičje pandže. 34 "Pošto se navršiše
određeni dani, ja, Nabukodonozor, podigoh oči prema
nebu, razum mi se vrati, tada blagoslovih Svevišnjega
hvaleći i uzvisujući onoga koji živi dovijeka: njegovo
je kraljevstvo - kraljevstvo vječno, njegova je vlast za
sva pokoljenja. 35 Stanovnici zemlje - upravo kao
da ih i nema: po svojoj volji postupa on s vojskom
nebeskom i sa žiteljima zemaljskim. Nitko ne može
zaustaviti njegovu ruku ili mu kazati: 'Što to radiš?' 36
U isti čas razum mi se vrati, i na slavu moje kraljevske
časti vrati mi se veličanstvo i sjaj; moji me savjetnici i
velikaši potražiše, bih uspostavljen u kraljevsku čast i
moja veličina još poraste. 37 Sada ja, Nabukodonozor,
hvalim, uzvisujem i slavim Kralja nebeskoga, čija su
sva djela istina, svi putovi pravda i koji može poniziti
one koji hode u oholosti."

5 Kralj Baltazar priredi veliku gozbu tisući svojih
velikaša; s njima je pio vino. 2 Opijen vinom,
Baltazar naredi da se donese zlatno i srebrno suđe
koje njegov otac Nabukodonozor bijaše oteo iz
jeruzalemskog Svetišta, pa da iz njega pije kralj,
njegovi velikaši, njegove žene i suložnice. 3 Donesoše
dakle zlatno i srebrno suđe oteto iz Božjega doma
u Jeruzalemu i stadoše piti iz njega kralj i njegovi
velikaši, njegove žene i suložnice. 4 Pili su vino i slavili
svoje bogove od zlata i srebra, mjedi i željeza, drva i
kamena. 5 Iznenada se pojaviše prsti čovječje ruke
koji stadoše pisati, nasuprot velikom svijećnjaku, po
okrečenu zidu kraljevskog dvora, i kralj vidje dlan ruke
koja pisaše. 6 Kralj problijedje, misli ga uznemiriše,
zglobovi njegovih kukova popustiše i koljena mu
stadoše udarati jedno o drugo. 7 Glasno dozva
čarobnike, zvjezdare i gataoce. I reče kralj mudracima
babilonskim: "Tko pročita ovo pismo i otkrije mi njegov
smisao, bit će obučen u grimiz, oko vrata nosit će
zlatan lanac i bit će treći u kraljevstvu." 8 Pristupe svi
mudraci kraljevi, ali ne mogoše pročitati pismo niti
mu otkriti značenje. 9 Kralj se Baltazar zbog toga
silno uplaši, problijedje, a njegovi velikaši ostadoše
zbunjeni. 10 Kraljica, čuvši riječi kralja i velikaša, uđe
u gozbenu dvoranu i reče: "Kralju, živ bio dovijeka!
Neka se tvoje misli ne uznemiruju i tvoje lice neka
ne blijedi! 11 Ima u tvome kraljevstvu čovjek u kome
prebiva duh Boga Svetoga. Još za vremena tvoga
oca nađe se u njemu svjetlo, razum i mudrost slična
mudrosti bogova. I zato ga kralj Nabukodonozor,
otac tvoj, imenova starješinom čarobnika, gatalaca,
zvjezdara i mudraca. 12 Budući da se u tom Danielu
- koga kralj bijaše nazvao Baltazarom - našao duh
izvanredan, znanje, bistrina, vještina da tumači sanje,
da rješava zagonetke i da razrješuje teškoće, pozovi
stoga Daniela i on će ti kazati značenje." 13 Dovedoše
Daniela pred kralja, a kralj ga upita: "Jesi li ti Daniel,
jedan od izgnanika judejskih koje dovede iz Judeje

kralj moj otac? 14 Čujem da duh Božji prebiva na tebi
i da je u tebi svjetlo, razum i mudrost izvanredna. 15
Dovedoše mi mudrace i čarobnike da pročitaju ovo
pismo i da mi reknu njegovo značenje, ali oni nisu
kadri otkriti mi njegov smisao. 16 A čujem da si ti
kadar dati tumačenja i da razrješuješ teškoće. Ako
si dakle kadar pročitati ovo pismo i reći mi njegovo
značenje, bit ćeš odjeven u grimiz i nosit ćeš zlatan
lanac oko vrata i bit ćeš treći u kraljevstvu." 17 Daniel
prihvati riječ i odgovori kralju: "Tvoji darovi neka ti
ostanu, i svoje poklone daj drugima! A ja ću pročitati
ovo pismo kralju i kazat ću mu njegovo značenje. 18
O kralju, Bog je Svevišnji dao kraljevstvo, veličinu,
veličanstvo i slavu Nabukodonozoru, ocu tvome. 19
Zbog veličine koju mu bijaše dao drhtahu od straha
pred njim narodi, plemena i jezici: on ubijaše po svojoj
volji, ostavljaše na životu koga je htio, uzdizaše koga
je htio, ponizivaše koga je htio. 20 No kad mu se
srce uzdiglo i duh uzobijestio do drskosti, tada bi
oboren sa svoga kraljevskog prijestolja i slava mu
bijaše oduzeta. 21 Bi izagnan iz ljudskog društva i
srce mu posta slično životinjskom: prebivaše s divljim
magarcima; poput goveda jeđaše travu; nebeska je
rosa prala njegovo tijelo, dok ne spozna da Svevišnji
Bog ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i stavlja mu
na čelo onoga koga on hoće. 22 No ti, Baltazare, sine
njegov, nisi ponizio srce svoje, iako si znao sve ovo:
23 ti si se podigao protiv Gospoda Nebeskoga, dao si
da ti donesu suđe iz njegova Doma i pili ste vino iz
njega ti, tvoji velikaši, tvoje žene i tvoje suložnice,
hvaleći bogove od zlata i srebra, od mjedi i željeza,
od drva i kamena, koji ne vide, ne čuju niti razumiju, a
nisi dao slavu Bogu koji u svojoj ruci drži dah tvoj i sve
tvoje putove. 24 I zato on posla ovu ruku koja napisa
ovo pismo." 25 "A evo što je napisano: Mene, Mene,
Tekel, Parsin. 26 A te riječi znače: Mene: izmjerio je
Bog tvoje kraljevstvo i učinio mu kraj; 27 Tekel: bio
si vagnut na tezulji i nađen si prelagan; 28 Parsin:
razdijeljeno je tvoje kraljevstvo i predano Medijcima i
Perzijancima." 29 Tada Baltazar naredi da Daniela
obuku u grimiz, da mu oko vrata objese zlatan lanac i
da ga proglase trećim u kraljevstvu. 30 Iste te noći
kaldejski kralj Baltazar bi ubijen. 31 A Darije Medijac
preuze kraljevstvo, star već šezdeset i dvije godine.

6 Svidjelo se Dariju da postavi nad svojim
kraljevstvom stotinu i dvadeset satrapa da budu
nad svim kraljevstvom. 2 Njima na čelo stavi tri
pročelnika - Daniel bijaše jedan od njih - kojima će
satrapi polagati račun da se ne bi dosađivalo kralju. 3
Daniel se toliko isticaše svojim izvanrednim duhom
iznad pročelnika i satrapa te kralj mišljaše da ga
postavi nad svim kraljevstvom. 4 Tada pročelnici i
satrapi stadoše tražiti povod, štogod oko državne
uprave, zbog čega bi mogli optužiti Daniela; ali ne
mogoše na njemu naći ništa takvo, ništa zbog čega bi
ga prekorili, jer bijaše vjeran, na njemu ni nemara
ni ogrešenja. 5 Ti ljudi rekoše tada: "Nećemo naći
nikakva povoda protiv Daniela, osim da nađemo nešto
protiv njega u zakonu njegova Boga." 6 Tada pročelnici
i satrapi navališe na kralja te mu rekoše: "O kralju
Darije, živ bio dovijeka! 7 Svi pročelnici kraljevstva,
predstojnici i satrapi, savjetnici i namjesnici složiše
se u tome da bi trebalo da kralj izda naredbu i
zabranu: svaki onaj koji bi u roku od trideset dana
upravio molbu bilo na kojega boga ili čovjeka, osim
na tebe, o kralju, bit će bačen u lavsku jamu. 8
O kralju, potvrdi tu zabranu i potpiši naredbu da
bude neopoziva prema nepromjenljivom medijsko-
perzijskom zakonu!" 9 Nato kralj Darije potpisa pismo
i zabranu. 10 Saznavši Daniel da je spis potpisan,
otiđe u svoju kuću. Prozori gornje sobe bijahu otvoreni
prema Jeruzalemu. Tu je on tri puta na dan padao
na koljena blagoslivljajući, moleći i hvaleći Boga,
kako je uvijek činio. 11 Oni ljudi nahrupiše i nađoše
Daniela gdje moli i zaziva svoga Boga. 12 Tada odoše
i pred kraljem se pozvaše na kraljevsku zabranu: "Zar
ti nisi potpisao zabranu prema kojoj će svaki onaj
koji bi u vremenu od trideset dana upravio molbu
na nekoga boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju,
biti bačen u lavsku jamu?" Kralj odgovori: "Tako je
odlučeno po nepromjenljivom medijsko-perzijskom
zakonu." 13 Tada rekoše kralju: "Daniel, onaj od
izgnanika judejskih, ne mari za tebe, o kralju, ni
za tvoju zabranu koju si potpisao: tri puta na dan
obavlja svoju molitvu." 14 Čuvši te riječi, kralj se vrlo
ražalosti i odluči spasiti Daniela. Sve do sunčeva
zalaza nastojaše da ga spasi. 15 Ali oni ljudi navališe
na kralja govoreći: "Znaj, o kralju, da prema medijsko-
perzijskom zakonu nijedna kraljevska zabrana ili
odluka ne može biti opozvana!" 16 Tada kralj naredi
da dovedu Daniela i da ga bace u lavsku jamu. Kralj
reče Danielu: "Bog tvoj, kome tako postojano služiš,
neka te izbavi." 17 Donesoše kamen i staviše ga
jami na otvor. Kralj ga zapečati prstenom svojim i
prstenom svojih velikaša, da se ništa ne mijenja za
Daniela. 18 Kralj se vrati u svoj dvor i provede noć ne
okusivši jela i ne dopustivši da mu dovedu suložnice.
Nije mogao usnuti. 19 Kralj ustade u ranu zoru, kad se
danilo, i pođe brzo k lavskoj jami. 20 Kad se primače
blizu, viknu žalosnim glasom Danielu: "Daniele, slugo
Boga živoga, je li te Bog, kome postojano služiš,

mogao izbaviti od lavova?” 21 Daniel odgovori: “O
kralju, živ bio dovijeka! 22 Moj je Bog poslao svog
Anđela; zatvorio je ralje lavovima te mi ne naudiše,
jer sam nedužan pred njim. Pa i pred tobom, o kralju,
ja sam bez krivice.” 23 Kralj se vrlo obradova i naredi
da Daniela izvade iz jame. Izvadiše Daniela iz jame
neozlijeđena, jer se bijaše uzdao u svoga Boga. 24
Kralj zapovjedi da dovedu one ljude koji bijahu optužili
Daniela i da ih bace u lavsku jamu - njih, njihove žene
i njihovu djecu: i prije nego dodirnuše tlo, lavovi ih
zgrabiše i smrviše im kosti. 25 Nato kralj Darije napisa
svim plemenima, narodima i jezicima što stanuju po
svoj zemlji: “Obilovali mirom! 26 Evo naredbe koju
donosim: u svemu mojem kraljevstvu neka se ljudi
boje i neka dršću pred Bogom Danielovim: On je Bog
živi, on ostaje dovijeka! Njegovo kraljevstvo neće
propasti, njegovoj vlasti nema kraja! 27 On izbavlja
i spasava, čini znake i čudesa na nebesima i na
zemlji! On je spasio Daniela iz šapa lavljih!” 28 Daniel
bijaše sretan za vladanja Darija i za vladanja Kira
Perzijanca.

7 Prve godine Baltazara, kralja babilonskoga, usni
Daniel san: utvare mu se na postelji vrzle glavom.
Sažeto zapisa što je usnio. 2 Kazivaše ovako: Noću
u viđenju pogledah, kad eno: četiri vjetra nebeska
uzbibaše veliko more. 3 Četiri goleme nemani iziđoše
iz mora, svaka drukčija. Prva bijaše kao lav, a krila joj
orlovska. 4 Dok je promatrah, krila joj se iščupaše,
diže se ona sa zemlje i uspravi na noge kao čovjek,
i bijaše joj dano srce čovječje. 5 Kad eno druga
neman: gle, sasvim drukčija: kao medvjed, s jedne
strane uspravljena, tri joj rebra u raljama, među
zubima. I bijaše joj rečeno: “Ustani, nažderi se mesa!”
6 Gledah dalje, i evo: treća neman kao leopard,
na leđima joj četiri ptičja krila: imaše četiri glave,
i dana joj je moć. 7 Zatim, u noćnim viđenjima,
pogledah, kad eno: četvrta neman, strahovita, užasna,
izvanredno snažna: imaše velike gvozdene zube;
ona žderaše, mrvljaše, a što preostade, gazila je
nogama. Razlikovala se od prijašnjih nemani i imaše
deset rogova. 8 Promatrah joj rogove, i gle: među
njima poraste jedan mali rog; i pred tim se rogom
iščupaše tri prijašnja roga. I gle, na tome rogu oči
kao oči čovječje i usta koja govorahu velike hule. 9
Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i Pradavni
sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi
kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi
ognjeni i točkovi kao žarki oganj. 10 Rijeka ognjena
tekla, izvirala ispred njega. Tisuću tisuća služahu
njemu, mirijade stajahu pred njim. Sud sjede, knjige
se otvoriše. 11 Ja gledah tada, zbog buke velikih
hula što ih govoraše rog, i dok gledah, neman bi
ubijena, njezino tijelo raskomadano i predano ognju.
12 Ostalim nemanima vlast bi oduzeta, ali im duljina
života bi na jedno vrijeme i rok. 13 Gledah u noćnim
viđenjima i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao Sin
čovječji. On se približi Pradavnome i dovedu ga k
njemu. 14 Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo,
da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova
vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo
neće propasti. 15 Meni, Danielu, smete se zbog
toga sav duh, viđenja mi se vrzoše glavom, svega
me prestraviše. 16 Pristupih jednome od onih koji
stajahu ondje i zamolih ga da mi rekne istinu o svemu
tome. On mi odgovori i kaza mi značenje: 17 “One
četiri goleme nemani jesu četiri kralja koji će se
dići na zemlji. 18 Ali će od njih kraljevstvo preuzeti
Sveci Svevišnjega i oni će ga posjedovati za vijeke
vjekova.” 19 Zaželjeh tada saznati istinu o četvrtoj
nemani, onoj koja se razlikovaše od svih drugih, bila
izvanredno strašna, imala gvozdene zube i mjedene
pandže i koja je žderala i mrvila i nogama gazila
što preostajaše; 20 i o deset rogova što bijahu na
njezinoj glavi, i o drugom rogu koji poraste dok tri prva
otpadoše - o rogu koji imaše oči i usta što govorahu
velike hule i koji bijaše veći nego drugi rogovi. 21 I
gledao sam kako ovaj rog ratuje protiv Svetaca te ih
nadvladava, 22 dok ne dođe Pradavni, koji dosudi
pravdu Svecima Svevišnjega, i dok ne dođe vrijeme
kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo. 23 On reče:
“Četvrta neman bit će četvrto kraljevstvo na zemlji,
različito od svih kraljevstava. Progutat će svu zemlju,
zgazit' je i smrviti. 24 A deset rogova: Od ovoga
kraljevstva nastat će deset kraljeva, a iza njih će se
podići jedan drugi različit od onih prvih - i oborit će tri
kralja. 25 On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece
Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i
Zakon, i Sveci će biti predani u njegove ruke na jedno
vrijeme i dva vremena i polovinu vremena. 26 Tada će
sjesti Sud, vlast mu oduzeti, razoriti, sasvim uništiti.
27 A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima
dat će se puku Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo
njegovo kraljevstvo je vječno, i sve vlasti služit će mu i
pokoravati se njemu.” 28 Ovdje se završava izvještaj.
Ja, Daniel, bijah vrlo potresen u svojim mislima i lice
mi problijedje, ali sve ovo sačuvah u srcu svojemu.

8 Treće godine kralja Baltazara ukaza se meni,
Danielu, viđenje poslije onoga koje mi se ukazalo
prije. 2 Gledah viđenje, i dok gledah, nađoh se u
Šušanu, čvrstu gradu u pokrajini Elamu; i u viđenju

se vidjeh na rijeci Ulaju. 3 Podigoh oči, i gle: ovan
stajaše kraj rijeke. Imaše dva roga: oba roga visoka,
no jedan viši nego drugi, a onaj viši narastao poslije.
4 Gledah kako ovan bode na zapad, na sjever i jug.
Nijedna mu se životinja ne mogaše oprijeti, ništa mu
ne mogaše izbjeći. Činio je što je htio, osilio se. 5 Dok
sam promatrao, gle: jarac dolazi sa zapada povrh
sve zemlje, ne dodirujući tla; jarac imaše silan rog
među očima. 6 Približi se dvorogom ovnu kojega
bijah vidio gdje stoji kraj rijeke i potrča na njega u svoj
žestini svoje snage. 7 Vidjeh kako se približi ovnu:
bijesno udari na ovna i slomi mu oba roga, a ovan
nije imao snage da mu se opre; obori ga jarac na
zemlju i stade ga nogama gaziti; nikoga ne bijaše
da spasi ovna. 8 Jarac osili veoma, ali kad osili,
veliki se rog slomi, a na njegovu mjestu izrastoše
četiri velika roga prema četiri vjetra nebeska. 9 Iz
jednoga od njih izbi malen rog, ali taj silno poraste
prema jugu i istoku, prema Divoti. 10 On poraste sve
do Nebeske vojske, obori na zemlju neke iz Vojske i
od zvijezda pa ih zgazi nogama. 11 Poraste sve do
Zapovjednika Vojske, oduze mu svagdašnju žrtvu i
razori mu njegovo Sveto mjesto. 12 Vojska se digla
na žrtvu svagdašnju zbog opačine, na zemlju oborila
istinu i uspje u svemu što činjaše. 13 Tada čuh gdje
jedan Svetac govori, a drugi Svetac upita onoga koji
govoraše: “Dokle će trajati ovo viđenje o svagdašnjoj
žrtvi i o opačini što pustoši i gazi Svetište i Vojsku?”
14 Odgovori: “Još dvije tisuće i tri stotine večeri i
jutara; tada će Svetište biti očišćeno.” 15 Kad sam ja,
Daniel, gledajući ovo viđenje, tražio da ga razumijem,
gle, preda me stade kao neki čovjek. 16 Začuh glas
čovječji gdje viče preko Ulaja: “Gabriele, objasni mu
to viđenje!” 17 On pođe onamo gdje stajah i kad mi se
približi, strah me obuze i padoh na lice. On mi reče:
“Sine čovječji, razumij: jer ovo je viđenje za vrijeme
posljednje.” 18 On još govoraše, a ja se onesvijestih,
padoh na zemlju. On me dotače i uspravi na mom
mjestu. 19 I reče: “Evo, kazat ću ti što će doći na
kraju gnjeva, najavljeni svršetak. 20 Ovan što si ga
vidio - njegova dva roga - to su kraljevi Medije i
Perzije. 21 Rutavi jarac jest kralj Grčke; veliki rog
među njegovim očima jest prvi kralj; 22 slomljeni rog i
četiri roga što izbiše na njegovu mjestu, to su četiri
kraljevstva što će izići iz njegova naroda, ali neće
imati njegovu moć. 23 I potkraj njihova kraljevanja,
kad bezakonici navrše mjeru, ustat će kralj, drzak
i lukav. 24 Njegova će moć porasti, ali ne svojom
snagom; nesmiljeno će pustošiti, uspijevat će u svojim
pothvatima, zatirat' junake i narod Svetaca. 25 Zbog
njegove lukavosti prijevara će uspijevati u njegovoj
ruci. On će se uznijeti u svome srcu, iz čista mira
upropastit će mnoge. Suprotstavit će se Knezu nad
knezovima, ali će - ne rukom - biti skršen. 26 Viđenje
o večerima i jutrima o kojem je bilo govora istinito je;
no ti ga zapečati, jer je za daleke dane.” 27 Tada ja,
Daniel, obnemogoh i bijah bolestan više dana. Zatim
ustadoh da vršim kraljevske poslove. Bijah smeten
zbog viđenja, no nitko to nije dokučio.

9 Prve godine Darija, sina Artakserksova, iz roda
Medijaca, koji vladaše kraljevstvom kaldejskim,
2 prve dakle godine njegova kraljevanja, ja, Daniel,
istraživah u Pismima broj godina koje se - prema
riječi koju Jahve uputi proroku Jeremiji - imaju ispuniti
nad ruševinama Jeruzalema: sedamdeset godina. 3
Ja obratih svoje lice prema Gospodinu Bogu nastojeći
moliti se i zaklinjati u postu, kostrijeti i pepelu. 4
Ja se moljah Jahvi, Bogu svome, priznavajući: “Ah,
Gospodine moj, Bože veliki i strahoviti, koji čuvaš
Savez i naklonost onima koji tebe ljube i čuvaju
zapovijedi tvoje! 5 Mi sagriješismo, mi bezakonje
počinismo, zlo učinismo, odmetnusmo se i udaljismo
od zapovijedi i naredaba tvojih. 6 Nismo slušali
sluge tvoje, proroke koji govorahu u tvoje ime našim
kraljevima, našim knezovima, našim očevima, svemu
puku zemlje. 7 U tebe je, Gospodine, pravednost,
a u nas stid na obrazu, kao u ovaj dan, u nas
Judejaca, Jeruzalemaca, svega Izraela, blizu i daleko,
u svim zemljama kuda si ih rastjerao zbog nevjernosti
kojom ti se iznevjeriše. 8 Jahve, stid na obraz nama,
našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima,
jer sagriješismo protiv tebe! 9 U Gospoda je Boga
našega smilovanje i oproštenje jer smo se odmetnuli
od njega 10 i nismo slušali glas Jahve, Boga našega,
da slijedimo njegove zakone što nam ih dade po
svojim slugama, prorocima. 11 Sav je Izrael prestupio
Zakon tvoj, odmetnuo se ne slušajući tvoj glas. Zato
se na nas izlila kletva i prokletstvo, kako je zapisano
u Zakonu Mojsija, sluge Božjega - jer sagriješismo
protiv Njega. 12 Izvršio je prijetnje kojima je zaprijetio
nama i sucima koji su nam sudili: svalio je na nas
tešku nesreću te se ne dogodi pod nebom što se
dogodi u Jeruzalemu. 13 Sva ova nesreća, kao što je
zapisano u Zakonu Mojsijevu, došla je na nas, a mi
nismo umilostivili lice Jahve, Boga svojega: nismo se
obratili od svojih bezakonja pa da prionemo uz istinu
tvoju. 14 Jahve je bdio nad nesrećom, on je dovede na
nas. Jer je pravedan Jahve, Bog naš, u svim djelima
koja učini, a mi nismo slušali glas njegov. 15 A sada,
Gospode, Bože naš, koji si moćnom svojom rukom
izveo narod svoj iz zemlje egipatske - i time sebi

stekao ime koje traje do danas: mi sagriješismo, mi
zlo učinismo. 16 Gospode, po svoj pravednosti svojoj
odvrati svoj gnjev i svoju jarost od Jeruzalema, grada
svojega, Svete gore svoje, jer zbog naših grijeha
i zlodjela naših otaca Jeruzalem i tvoj narod ruglo
su svima koji nas okružuju." 17 "A sada poslušaj,
o Bože naš, molitvu sluge svoga i usrdne molbe
njegove. Neka tvoje lice zasja nad svetištem tvojim
opustošenim - zbog tebe, Gospode! 18 Prikloni uho
svoje, Bože moj, i slušaj! Otvori oči te pogledaj našu
pustoš i grad koji se tvojim zove imenom! Jer mi te
ne molimo zbog svoje pravednosti, već zbog velikih
smilovanja tvojih. 19 Gospode, čuj! Gospode, oprosti!
Gospode, poslušaj i čini! Ne oklijevaj - zbog sebe,
Bože moj, jer se tvojim imenom zove grad tvoj i narod
tvoj!" 20 Ja sam još govorio, moleći se i priznavajući
grijehe svoje i grijehe svog naroda Izraela i usrdno
zaklinjući Jahvu, svoga Boga, za Svetu goru Boga
svoga. 21 Dok sam dakle ja još govorio moleći se,
onaj čovjek Gabriel, koga vidjeh na početku viđenja,
doletje u brzu letu, dotače me se u vrijeme večernjeg
prinosa 22 i pouči me: "Daniele, evo me: dođoh da te
poučim. 23 Od početka tvoje molitve izišla je riječ,
i ja dođoh da ti je navijestim. Ti si miljenik. Pazi
dobro na riječ, razumij viđenje." 24 "Sedamdeset je
sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu
da se dokrajči opačina, da se stavi pečat grijehu,
da se zadovolji za bezakonje, da se uvede vječna
pravednost, da se stavi pečat viđenju i prorocima,
da se pomaže Sveti nad svetima. 25 Znaj i razumij:
Od časa kad izađe riječ 'Neka se vrate i neka opet
sagrade Jeruzalem' pa do Kneza Pomazanika: sedam
sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice, i bit će
opet sagrađeni trg i opkop, i to u teško vrijeme. 26 A
poslije šezdeset i dvije sedmice bit će Pomazanik
pogubljen, ali ne za sebe. Narod jednog kneza koji
će doći razorit će Grad i Svetište: svršetak im je u
propasti, a do svršetka rat i određena pustošenja. 27
I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu: a u
polovici sedmice prestat će žrtva i prinos: na vrhu
Hrama bit će grozota pustoši sve do svršetka, dok se
određeno pustošenje ne obori na pustošnika."

10 Treće godine Kira, kralja perzijskoga, Danielu,
prozvanome Baltazar, bi objavljena riječ - riječ
istinita: velik rat. On je nastojao razumjeti riječ, i
razumijevanje bi mu dano u viđenju. 2 U te dane ja,
Daniel, žalovao sam tri sedmice: 3 nisam jeo tečnih
jela; meso ni vino nije ulazilo u moja usta i nisam
se mazao uljem dok ne prođoše te tri sedmice. 4
Dvadeset i četvrtoga dana prvog mjeseca bijah na
obali velike rijeke Tigrisa; 5 podigoh oči da vidim, i
gle: Čovjek odjeven u lanene haljine, oko pasa mu
pojas od zlata ofirskoga, 6 tijelo mu poput krizolita,
lice kao munja, oči kao baklje ognjene, ruke i noge
poput mjedi uglađene, zvuk riječi njegovih kao žamor
mnoštva. 7 Jedini ja, Daniel, gledah ovo viđenje, ljudi
koji bijahu sa mnom ne vidješe ga, ali ih spopade
silan strah te pobjegoše da se sakriju. 8 Ostadoh
sam gledajući to veliko viđenje; onemoćah, lice mi
problijedje, iznakazi se, snaga me ostavi. 9 Začuh
glas njegovih riječi, i kad razabrah glas, onesvijestih
se i padoh licem na zemlju. 10 I gle: ruka me dotače
i pomože mi da se uprem na koljena i na dlanove.
11 On mi reče: "Daniele, miljeniče, pripazi na riječi
koje ću ti kazati! Ustani, jer ja sam evo k tebi poslan."
To reče, a ja ustadoh dršćući. 12 I kaza mi: "Ne
boj se, Daniele, jer od prvoga dana kad si odlučio
da se poniziš pred svojim Bogom da bi razumio,
tvoje su riječi uslišane i ja sam došao zbog tvojih
riječi. 13 Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi
se dvadeset i jedan dan, ali Mihael, jedan od prvih
Knezova, dođe mi u pomoć. Ostavih ga nasuprot
Knezu perzijskome, 14 a ja dođoh da ti kažem što
će zadesiti tvoj narod na svršetku dana. Jer još
će jedno viđenje biti za one dane." 15 Pošto mi to
reče, ja oborih pogled na zemlju, bez riječi. 16 I gle:
onaj, sličan sinu čovječjem dotače se mojih usana.
Otvorih usta da govorim te rekoh onome koji stajaše
preda mnom: "Gospodaru moj, zbog ovog viđenja
obuzeše me tjeskobe i onemoćah. 17 I kako će sluga
Gospodina svoga govoriti s Gospodinom kad posve
onemoćah i dah me ostavi?" 18 Tada me se opet
dotače onaj što bijaše kao čovjek te me okrijepi. 19
On reče: "Ne boj se, miljeniče! Mir tebi! Budi jak!
Ohrabri se!" I dok mi to govoraše, ja se ohrabrih pa
rekoh: "Govori, Gospodine, jer si me ohrabrio!" 20
Tada će on: "Znaš li zašto sam došao k tebi? Sad
ću se vratiti da se borim protiv Kneza Perzije; a čim
svršim, doći će Knez Grčke. 21 Ali ću ti prije otkriti što
je zapisano u Knjizi istine. Nema nikoga tko bi se sa
mnom protiv njih borio, osim Mihaela, Kneza vašega,

11 moje potpore i moga okrilja. 2 A sada ću ti otkriti
istinu. Evo: još će tri kralja ustati za Perziju:
četvrti će biti bogatiji od svih ostalih, pa kad se zbog
svoga bogatstva osili, sve će podići protiv kraljevstva
grčkoga. 3 Ustat će junački kralj, vladat će silnom
moću i činiti što ga bude volja. 4 A čim se ustane,
njegovo će se kraljevstvo raspasti i bit će razdijeljeno
na četiri vjetra nebeska, ali ne među njegove potomke;
i neće više biti tako moćno kao za njegove vladavine,

jer će njegovo kraljevstvo biti razoreno i predano
drugima, a ne njima. 5 Kralj će Juga postati moćan;
jedan će od njegovih zapovjednika biti moćniji od
njega i zavladat će većom moću nego što je njegova.
6 Nekoliko godina kasnije oni će se udružiti, a kći
kralja Juga doći će kralju Sjevera da sklope ugovor.
Ali ona tim neće sačuvati snagu svoje mišice i njezino
se potomstvo neće održati: bit će predana ona, i
njezina pratnja, i njezino dijete, i njezin pomagač u
tim vremenima. 7 No jedan će se izdanak njezina
korijena podići na njezino mjesto, navalit će na vojsku,
prodrijet će u tvrđavu kralja Sjevera, postupati s njima
po miloj volji i pobijediti ih. 8 Pa i njihove bogove,
njihove kipove i njihovo dragocjeno suđe, srebrno
i zlatno, odnijet će kao plijen u Egipat. Nekoliko
godina bit će jači od kralja Sjevera, 9 koji će onda
prodrijeti u kraljevstvo kralja Juga, odakle će se vratiti
u svoju zemlju. 10 Ali će se onda njegovi sinovi
naoružati, skupit će silnu vojsku, odlučno će navaliti
i poput poplave proći, zatim će se opet zametnuti
rat sve do njegove utvrde. 11 Tada će se kralj Juga
razgnjeviti i zavojštiti na kralja Sjevera; podići će silnu
vojsku i nadvladati vojsku njegovu. 12 Mnoštvo će biti
uništeno, a on će se zbog toga uzoholiti; pobit će
desetke tisuća, ali se neće održati: 13 kralj će Sjevera
opet dići vojsku veću nego prije, i poslije nekoliko
godina navalit će s velikom, dobro opremljenom
vojskom. 14 U to vrijeme mnogi će se podići protiv
kralja Juga; ustat će i nasilnici iz tvog naroda da
se ispuni viđenje, ali će propasti. 15 Doći će kralj
Sjevera: podići će nasipe da zauzme jedan utvrđeni
grad. Mišice Juga neće odoljeti, pa ni izabrane čete
neće imati snage da se odupru. 16 Onaj će navaliti
protiv njega i učinit će s njime kako mu se prohtije -
nitko mu se neće oprijeti: zaustavit će se u Divoti,
uništenje je u njegovim rukama. 17 Čvrsto odlučivši
da se pošto-poto domogne svega njegova kraljevstva,
sklopit će s njim ugovor dajući mu jednu kćer za
ženu da ga upropasti, ali mu neće uspjeti, neće se
to zbiti. 18 Zatim će se okrenuti prema otocima i
mnoge će osvojiti, ali će jedan zapovjednik dokrajčiti
tu sramotu, sramotu mu sramotom vratiti. 19 Brže će
nagnuti prema utvrdama svoje zemlje, ali će posrnuti,
pasti, više ga neće biti. 20 Na njegovo će mjesto doći
jedan koji će u diku kraljevstva poslati poreznika,
ali će u kratko vrijeme poginuti bez gnjeva i boja.
21 Na njegovo će se mjesto uzdići nitkov kome ne
pripada kraljevska čast. Ali on će iznenada doći i
spletkama se domoći kraljevstva. 22 Pred njim će
biti preplavljene i skršene navalne snage i sam knez
Saveza. 23 Unatoč sporazumu s njime, izdajnički
će navaliti i svladati ga s malo ljudi. 24 Iznenada
će upasti u bogate pokrajine i postupat će kako
nisu postupali njegovi očevi ni očevi njegovih otaca,
rasipajući među svoje plijen, pljačku i bogatstvo,
smišljat će osnove protiv tvrdih gradova, ali samo za
neko vrijeme. 25 Pokrenut će, s velikom vojskom,
svoju snagu i hrabrost protiv kralja Juga. Kralj Juga
krenut će u rat s mnogom i moćnom vojskom, ali neće
izdržati, jer će se protiv njega skovati spletke. 26 I oni
koji jeđahu za njegovim stolom skršit će ga: njegova
će vojska biti uništena i mnogi će posječeni popadati.
27 Oba će kralja smišljati zlo; sjedeći za istim stolom,
govorit će laži jedan drugome: ali neće uspjeti, jer je
svršetak odložen do određenog vremena. 28 Vratit će
se on u svoju zemlju s velikim blagom; srcem protiv
svetoga Saveza, učinit će svoje i vratiti se u svoju
zemlju. 29 U određeno vrijeme opet će krenuti protiv
Juga, ali sada neće biti kao prvi put. 30 Kitimski će
brodovi navaliti na njega, i on će se uplašiti. Vratit
će se, bjesnjeti protiv svetoga Saveza i opet će se
sporazumjeti s onima koji napustiše sveti Savez.
31 Čete će njegove doći i oskvrnuti svetište-tvrđu,
dokinut' svagdašnju žrtvu i ondje postaviti grozotu
pustoši. 32 Svojim će spletkama navesti na otpad
one koji se ogrešuju o Savez, ali ljudi koji ljube Boga
ostat će postojani i vršit će svoje. 33 Umnici u narodu
poučavat će mnoštvo, ali će ih jedno vrijeme zatirati
mačem i ognjem, izgnanstvom i pljačkanjem. 34 Dok
ih budu zatirali, samo će im nekolicina pomagati, a
mnogi će im se pridružiti prijevarno. 35 Od umnika
neki će pasti, da se prokušaju, probrani, čisti do
vremena svršetka, jer još nije došlo određeno vrijeme.
36 Kralj će raditi što god mu se prohtije, uznoseći i
uzdižući sebe iznad svih bogova: protiv Boga nad
bogovima govorit će hule i uspijevat će dok se gnjev
ne navrši - jer ono što je određeno, to će se ispuniti.
37 Neće mariti za bogove svojih otaca ni za Miljenika
ženÄa niti za kojega drugog boga: samog će sebe
izdizati iznad sviju. 38 Mjesto njih častit će boga
tvrđava, boga koga nisu poznavali njegovi očevi,
častiti ga zlatom i srebrom, dragim kamenjem i drugim
dragocjenostima. 39 Navalit će na tvrđave gradova
pomoću stranog boga: one koji njega priznaju obasut
će počastima i dat će im vlast nad mnoštvom i dijelit
će im zemlju za nagradu. 40 U vrijeme svršetka kralj
će se Juga zaratiti s njime; kralj će Sjevera navaliti
na nj svojim kolima, svojim konjanicima i svojim
mnogim brodovima. Provalit će u zemlje i proći njima
poput poplave. 41 Prodrijet će u Divotu i mnogi će
pasti. Njegovim će rukama izmaći Edom i Moab i
glavnina sinova Amonovih. 42 Pružit će svoju ruku

za zemljama: Egipat mu neće izmaći. **43** On će se
domoći zlatnog i srebrnog blaga i svih dragocjenosti
Egipta. Pratit će ga Libijci i Etiopljani. **44** Ali će ga
uznemiriti vijesti s istoka i sa sjevera te će poći vrlo
gnjevan da uništi i zatre mnoštvo. **45** Postavit će svoje
dvorske šatore između mora i Svete gore Divote. Ali
će i njemu doći kraj, i nitko mu neće pomoći.

12 U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez
koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme
tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga
vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti
- svi koji se nađu zapisani u Knjizi. **2** Tada će se
probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni
za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost.
3 Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji
su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke,
u svu vječnost. **4** A ti, Daniele, drži u tajnosti ove
riječi i zapečati ovu knjigu do vremena svršetka!
Mnogi će tumarati, i bezakonja će rasti." **5** Ja, Daniel,
pogledah, kad eno: druga dvojica stajahu jedan s
jedne, drugi s druge strane rijeke. **6** Jedan upita
čovjeka odjevena u lanene haljine koji stajaše iznad
voda rijeke: "Kada će doći kraj tim čudesima?" **7**
Začuh čovjeka odjevena u lanene haljine, koji stajaše
iznad voda rijeke; on podiže k nebu desnicu i ljevicu,
kunući se Vječno živim. "Nakon jednog vremena,
dva vremena i pola vremena - kada dođe kraj rasulu
snage svetoga naroda - sve će se to svršiti." **8** Ja
slušah, ali ne razumjeh, pa upitah: "Gospodaru, kako
će to svršiti?" **9** On reče: "Idi, Daniele, ove su riječi
tajne i zapečaćene do vremena svršetka. **10** Mnogi
će se očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i
dalje biti bezbožni; bezbožnici se neće urazumjeti, a
umnici će razumjeti. **11** Od časa kad bude dokinuta
svagdašnja žrtva i postavljena grozota pustoši: tisuću
dvjesta i devedeset dana. **12** Blago onomu koji dočeka
i dosegne tisuću trista trideset i pet dana! **13** A ti idi i
otpočini; ustat ćeš da primiš svoju baštinu na kraju
dana."

Hošea

1 Riječ Jahvina koja dođe Hošei, sinu Beerijevu,
u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva
judejskih, u dane Jeroboama, sina Joaševa, kralja
izraelskog. **2** Početak riječi Jahvinih Hošei. Jahve
reče Hošei: “Idi, oženi se bludnicom i izrodi djecu
bludničku, jer se zemlja bludu odala, odmetnuvši se
od Jahve!” **3** I on ode, uze Gomeru, kćer Diblajimovu,
koja zače i rodi mu sina. **4** Jahve mu reče: “Nadjeni
mu ime Jizreel, jer još samo malo i kaznit ću pokolje
jizreelske na domu Jehuovu i dokončat ću kraljevstvo
doma Izraelova. **5** I u taj dan slomit ću luk Izraelov
u Dolini jizreelskoj.” **6** I ona opet zače i rodi kćer. I
reče mu Jahve: “Nadjeni joj ime Nemila, jer mi odsad
neće biti mila kuća Izraelova, od nje ću se povući; **7**
a omiljet će mi kuća Judina, spasit ću je Jahvom,
Bogom njihovim, a neću je spasiti lukom, mačem
ni kopljem, ni konjima ni konjanicima.” **8** Kad odoji
Nemilu, zače opet i rodi sina. **9** I reče Jahve: “Nadjeni
mu ime Ne-narod-moj, jer više niste narod moj i ja
vama nisam više Onaj koji jest.” **10** “A djece Izraelove
bit će brojem k'o pijeska u moru što se izmjerit' ne
može ni izbrojit'. Umjesto da im govore: 'Vi niste moj
narod,' zvat će ih: 'Sinovi Boga živoga.' **11** Ujedinit
će se sinovi Judini i sinovi Izraelovi, postavit će sebi
jednoga glavara i otići će iz zemlje; jer velik će biti
dan jizreelski.

2 Recite braći svojoj: 'Narode moj,' sestrama svojim:
'Mila.' **2** Podignite tužbu, podignite, protiv majke
svoje, jer ona mi nije više žena, a ja joj muž više
nisam. Nek' odbaci od sebe bludničenja i preljube
između svojih dojki, **3** da je golu ne svučem te učinim
da bude k'o na dan rođenja; da je ne obratim u
pustinju, da je u zemlju suhu ne obratim i žeđu ne
umorim. **4** Ja joj djece neću milovati, jer djeca su
to bludnička. **5** Da, bludu se odala mati njihova,
sramotila se ona koja ih zače. Da, rekla je: 'Trčat ću
za svojim milosnicima, za njima koji mi daju kruh moj
i vodu, vunu moju i lan, ulje i piće moje.' **6** Stoga ću
put joj trnjem zagraditi, zidom opkoliti, da ne nađe
više svojih staza. **7** I trčat će za milosnicima, ali ih
stići neće, tražit će ih, al' ih neće pronaći. Tada će
reći: 'Idem se vratiti prvome mužu, jer sretnija bijah
prije nego sada.' **8** I ona nije razumjela da joj ja davah
i žito i mošt i ulje, da je ja obasipah srebrom i zlatom
od kojega načiniše baale. **9** Stoga ću uzeti natrag
svoje žito u svoje vrijeme i svoj mošt u pravi čas;
oduzet ću svoju vunu i svoj lan kojima je imala pokriti
golotinju svoju; **10** sad ću joj otkriti sramotu na oči
njenih milosnika, i nitko je iz moje neće izbaviti ruke.
11 Učinit ću kraj svim njenim veseljima, svetkovinama,
mlađacima, subotama i svim blagdanima njezinim. **12**
Opustošit ću joj čokote i smokve za koje je govorila:
'To je plaća što mi je dadoše moji milosnici.' Obratit ću
ih u šikarje, i životinje će ih poljske obrstiti. **13** Kaznit
ću je za dane Baalove kojima je kad palila, kitila se
grivnom i kolajnom i trčala za svojim milosnicima; a
mene je zaboravljala - riječ je Jahvina. **14** Stoga ću je,
evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovorit'
srcu. **15** I vratit ću joj ondje njene vinograde, i od
Doline ću akorske učiniti vrata nade. Ondje će mi
odgovarat' ona kao u dane svoje mladosti, kao u
vrijeme kada je izišla iz Egipta. **16** U onaj dan - riječ
je Jahvina - ti ćeš me zvati: 'Mužu moj', a nećeš me
više zvati: 'Moj Baale.' **17** Uklonit ću joj iz usta imena
baalska i neće im više ime spominjati. **18** U onaj
dan, učinit ću za njih savez sa životinjama u polju, sa
pticama nebeskim i gmazovima zemskim; luk, mač i
boj istrijebit ću iz zemlje da mirno u njoj počiva. **19**
Zaručit ću te sebi dovijeka; zaručit ću te u pravdi i u
pravu, u nježnosti i u ljubavi; **20** zaručit ću te sebi u
vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu. **21** U onaj dan - riječ
je Jahvina - odazvat ću se nebesima, a ona će se
zemlji odazvati; **22** zemlja će se odazvati žitu, moštu i
ulju, a oni će se odazvati Jizreelu. **23** I posijat ću ga u
zemlji, zamilovat ću Nemilu, Ne-narodu mom reći ću:
'Ti si narod moj!' a on će reći: 'Bože moj!'”

3 Potom mi Jahve reče: “Idi opet, ljubi ženu koja
drugog ljubi i čini preljub, kao što Jahve ljubi djecu
Izraelovu dok se oni k drugim bogovima okreću i
žude za kolačima od grožđa.” **2** Ja je tad kupih za
petnaest srebrnika, za homer i letek ječma, **3** i rekoh
joj: “Za mnogo dana ostat ćeš mi povučena, nećeš
se odavati bludu ni podavati nikojem čovjeku, a ni
ja neću k tebi prilaziti.” **4** Jer mnogo će dana sinovi
Izraelovi ostati bez kralja i bez kneza, bez žrtve i bez
stupa, bez oplećka i bez kumira. **5** Poslije toga, sinovi
će se Izraelovi vratiti; tražit će Jahvu, Boga svoga, i
Davida, svoga kralja; sa strahom će pristupiti k Jahvi i
k njegovim dobrima, na kraju dana.

4 Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve
se parbi sa stanovnicima zemlje. **2** Nema više
vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji,
već proklinjanje i lažu, ubijanje i krađa, preljub i nasilje,
jedna krv drugu stiže. **3** Stoga tuguje zemlja i ginu svi
stanovnici s poljskim zvijerima i pticama nebeskim te
ugibaju i ribe u moru. **4** Ipak neka se nitko ne parbi,
neka nitko ne kori! Ali s tobom se moram parbiti,
svećeniče. **5** Danju ti posrćeš, a noću s tobom posrće

i prorok; pogubit ću mater tvoju. 6 Moj narod gine:
nema znanja; jer si ti znanje odbacio, i ja odbacujem
tebe iz svećenstva svoga; jer si Zakon svoga Boga
zaboravio, i ja ću tvoje zaboraviti sinove. 7 Što ih
je više bivalo, više su protiv mene griješili, Slavu su
svoju Sramotom zamijenili. 8 Grijesima mog naroda
oni se hrane, duša im hlepi za bezakonjem njegovim.
9 I sa svećenikom bit će k'o i s narodom; kaznit ću ga
za njegove putove i naplatit ću mu za njegova djela.
10 Jest će, ali se nasititi neće; bludničit će, ali se neće
množiti, jer oni su prestali štovati Jahvu - 11 blud,
mošt i vino zarobiše im srce. 12 Narod moj savjet traži
od drva, palica mu njegova daje odgovore: jer duh
razvratni njih zavodi te se od Boga svoga bludu odaju.
13 Oni žrtvuju na gorskim vrhuncima i na bregovima
pale kad, pod hrastom, jablanom i dubom; jer je tako
lagodno pod njihovom sjenom. I zato, odaju li se vaše
kćeri bludu, čine li preljub vaše nevjeste, 14 neću vam
kazniti kćeri što bludniče niti nevjeste vaše što preljub
čine; jer oni sami idu nasamo s bludnicama i žrtvuju s
milosnicama hramskim. Tako, bez razuma narod u
propast srlja! 15 Ako li se ti bludu odaješ, Izraele,
neka bar Juda ne griješi! I ne idite u Gilgal, ne penjite
se u Bet Aven, ne kunite se "živoga mi Jahve." 16 Jer
poput junice tvrdoglave Izrael tvrdoglav postade, pa
kako da ga Jahve sad pase k'o janje na prostranoj
livadi? 17 Efrajim se udružio s kumirima: pusti ga! 18
A kad završe pijanku, bluda se prihvaćaju, Sramotu
vole više nego Slavu svoju. 19 Vihor će ih svojim
krilima stegnuti i njihovi će ih osramotit' žrtvenici.

5 Poslušajte ovo, svećenici, pazi, dome Izraelov,
dome kraljev, de posluhni, jer vaš je sud! Vi ste bili
zamka u Mispi i mreža napeta na Taboru. 2 Jamu
su duboko iskopali prestupnici, ali ću ih sve kazniti.
3 Poznajem ja Efrajima, Izrael mi nije sakriven: da,
Efrajime, bludu si se odao, okaljao si se, Izraele. 4
Ne daju im djela njihova da se Bogu svome vrate, jer
je duh bluda među njima; oni Jahve ne poznaju. 5
Ponos Izraelov svjedoči protiv njega; svojom krivnjom
posrnu Efrajim, posrnut će i Juda s njim. 6 Ići će s
ovcama i govedima Jahvu tražiti ali ga naći neće -
povukao se od njih! 7 Jahvu su iznevjerili: rodili su
kopilad; vjetar će žarki proždrijeti polja njihova. 8
Zasvirajte u rog u Gibeji, u trublju u Rami, uzbunite
Bet Aven: za petama su ti, Benjamine! 9 Opustošit će
Efrajima u dan kazne: među plemenima Izraelovim
objavljujem ono što je sasvim pouzdano. 10 Knezovi
judejski postadoše poput onih što razmiču međe; na
njih ću k'o vodu gnjev svoj izliti. 11 Efrajim je tlačitelj,
on pravdu gazi jer mu se svidjelo ići za ništavilom. 12
A ja ću biti poput moljca Efrajimu, kao gnjilež kući
Judinoj. 13 Tad je Efrajim svoju bolest vidio, a Juda
ranu svoju; i pođe Efrajim u Asiriju, obrati se Juda
velikome kralju; al' on vas neće iscijeliti niti vam ranu
vašu zaliječiti. 14 Jer k'o lav ću biti Efrajimu, kao lavić
domu Judinu; ja, ja ću razderati i otići, odnijet ću i
nitko neće spasiti. 15 Poći ću, vratit ću se na svoje
mjesto, dok krivnju ne priznaju i lice moje ne potraže;
kad u nevolji budu, iskat će me.

6 "Hajde, vratimo se Jahvi! On je razderao, on će
nas iscijeliti: on je udario, on će nam poviti rane; 2
poslije dva dana oživit će nas, trećeg će nas dana
podignuti i mi ćemo živjeti pred njim. 3 Težimo da
upoznamo Jahvu: k'o zora pouzdan mu dolazak.
On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše
proljetne što natapa zemlju." 4 Što za tebe mogu
učiniti, Efrajime? Što za tebe mogu učiniti, Judo?
K'o oblak jutarnji ljubav je vaša, k'o rana rosa koje
nestaje. 5 Zato sam ih preko proroka sjekao i ubijao
riječima usta svojih; al' sud će tvoj izaći k'o svjetlost.
6 Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne
paljenice. 7 Al' oni su kod Adama prekršili Savez i
ondje mene iznevjerili. 8 Gilead je grad zlikovački,
pun krvavih tragova. 9 Družba je svećenička kao
zasjeda razbojnička: ubijaju na šekemskom putu;
odista, sramotu počinjaju! 10 Strahotu vidjeh u domu
Izraelovu; Efrajim se ondje bludu odaje i skvrni se
Izrael. 11 I tebi sam, Judo, žetvu odredio kad okrenem
udes naroda svoga.

7 Kad hoću Izraela liječiti, otkriva se bezakonje
Efrajimovo i zloća Samarije; prijevarom se bave
oni: tat u kuću provaljuje, a vani napadaju razbojnici. 2
I u srcu svome oni ne kažu da ja pamtim svu zlopakost
njihovu! Ali djela su ih njihova sad opkolila, pred licem
mojim ona stoje. 3 Svojom zloćom razveseljuju kralja,
a knezove podlošću svojom. 4 Svi su oni preljubnici,
kao peć su ražarena koju pekar više ne potpaljuje
kad zamijesi tijesto pa dok ne ukisne. 5 U dan kralja
našega knezovi obolješe od žestine vina, a on ruku
pruža pijanima. 6 U zavjeri srce im se žari poput
peći; svu noć njihova jarost drijema, ujutru se razgara
k'o plam ognjeni; 7 poput peći svi se raspalili te
proždiru svoje suce. Padoše svi njihovi kraljevi, a
nijedan od njih zazvao me nije. 8 Efrajim se miješa s
narodima, Efrajim je pogača što je ne prevrnuše. 9
Tuđinci proždiru snagu njegovu, a on toga i ne zna!
Sjedine mu pobijeliše glavu, a on toga i ne zna! 10
Naprasitost Izraelova protiv njih samih svjedoči; i oni
se ne vraćaju Jahvi, Bogu svome, i uza sve to oni
ga ne traže! 11 Efrajim je kao golubica plaha i bez

razuma; oni pozivaju Egipat, idu u Asiriju. 12 Kamo
god otišli, na njih ću razapeti svoju mrežu, oborit ću
ih kao ptice nebeske, za njihovu ih kazniti zloću. 13
Teško njima jer od mene odbjegoše! Propast na njih
jer se pobuniše protiv mene! Otkupit' ih hoću, a oni
protiv mene lažu. 14 Oni me ne prizivlju iz srca kada
kukaju na svojim ležajima; razdiru svoje lice zbog žita
i mošta, ali protiv mene se bune. 15 Dok sam im ja
mišicu krijepio, oni su zlosti smišljali protiv mene! 16
Okreću se prema ništavostima, oni su poput varljiva
luka. Poradi razbješnjela jezika knezovi će im od
mača pasti, bit će im to na ruglo u zemlji egipatskoj!

8 Trublju na usta, poput stražara na Domu Jahvinu;
jer oni moj Savez prestupiše, otpadoše od moga
Zakona. 2 Meni viču: “Poznajemo te, Bože Izraelov.”
3 Ali je Izrael odbacio dobro, dušman će ga progoniti.
4 Kraljeve su postavljali bez mene, knezove birali
bez znanja moga. Od srebra svog i zlata načiniše
sebi kumire da budu uništeni. 5 Odbacih tvoje tele,
Samarijo, na njih se gnjev moj rasplamtio. Dokle će
ostati nečisti sinovi Izraelovi? 6 Umjetnik ga je neki
načinio, i ono Bog nije. Prometnut će se u komadiće
tele samarijsko. 7 Posijali su vjetar, i požet će oluju;
žito im neće proklijati, neće brašna dati; ako ga i dade
proždrijet će ga tuđinci. 8 Progutan je Izrael, evo
ga među narodima poput nevrijedne posude; 9 jer
otiđoše k Asircu, divljem magarcu što sam živi! Efrajim
obdaruje milosnike. 10 Neka ih samo obdaruje, među
narode ću ih sada razasuti: i doskora će uzdrhtati
pod teretom kralja knezova. 11 Žrtvenike je umnožio
Efrajim, za grijeh su mu oni poslužili. 12 Da mu i
tisuću zakona svojih napišem, oni ih smatraju tuđima.
13 Nek' žrtvuju klanice što mi ih prinose, nek' samo
jedu meso! Jahvi se ne mile. Odsad će se spominjati
bezakonja njihova i njihove će kazniti grijehe: u Egipat
će se oni vratiti. 14 Izrael je zaboravio tvorca svoga i
sebi dvorove sagradio; Juda je namnožio gradove
tvrde. Oganj ću pustiti na gradove njegove; vatra će
mu dvorove progutati.

9 Ne raduj se, Izraele, ne kliči k'o drugi narodi; bludu
se oda, jer, ostavivši Boga svoga, zavolio si plaću
bludničku po svim gumnima žitnim. 2 Ni gumno ni
kaca neće ih hraniti, i mlado će ih vino prevariti. 3
Neće više živjeti u zemlji Jahvinoj, Efrajim će se vratiti
u Egipat i nečista će jela jesti u Asuru. 4 Neće više
Jahvi lijevati vina, nit' će mu prinositi žrtve svoje;
kruh će im biti kao kruh žalosti, i nečist će biti tko ga
bude jeo; jer njihov je kruh samo za njih, neće ući
u Dom Jahvin. 5 Što ćete činiti na dan blagdanski,
na dan svetkovine Jahvine? 6 Jer, evo gdje odoše
pred pustošenjem; prihvatit će ih Egipat, sahraniti
Memfis, srebrna im blaga kopriva će baštiniti, šatore
će njihove obrasti trnje. 7 Dođoše dani kazne! Dođoše
dani odmazde! Nek' znade Izrael! Lud je prorok,
nadahnuti bunca! Zbog velikog bezakonja tvoga i
silnog buntovništva. 8 Efrajim uhodi šator prorokov,
stavljaju mu zamke po svim putovima, odmazda je u
kući Boga njegova. 9 U duboku su pali pokvarenost
kao u dane Gibeje; spomenut će se Jahve bezakonja
njihova i grijehe će njihove kazniti. 10 Kao grožđe
u pustinji nađoh ja Izraela, kao rani plod na smokvi
vidjeh oce vaše; oni dođoše u Baal Peor, posvetiše
se sramoti i postadoše grozote kao ljubimci njihovi.
11 Odletje poput ptice slava Efrajimova: od rođenja,
od utrobe, od začeća. 12 Ako i podignu svoje sinove,
oduzet ću ih prije dobi muževne, da, teško njima kada
ih ostavim! 13 Efrajim je k'o da gledam Tir na njivi
posađen, al' će Efrajim djecu svoju voditi na klanje.
14 Daj im, o Jahve! A što da im dadeš? Daj im krilo
jalovo, dojke usahle. 15 U Gilgalu sva je njihova zloća,
ondje sam ih zamrzio. Zbog njihovih djela opakih iz
kuće svoje ću ih izagnati, voljeti ih više neću, svi su im
knezovi odmetnici. 16 Pogođen je Efrajim, korijen mu
je usahnuo; roda neće imati. Ako im se i rodi djece,
ubit ću im mili plod utrobe. 17 Odbacit će ih Bog moj
jer ga nisu poslušali; i potucat će se među narodima.

10 Bujna je loza bio Izrael, rod bogat ona je nosila. I
što mu je više rodilo plodova, to je više umnažao
žrtvenike; što mu je bogatija zemlja bila, to je kićenije
dizao stupove. 2 Srce je njihovo prijevarno, okajat će
to oni! Porušit će im On žrtvenike, polomiti stupove
njihove. 3 Kazat će tada: “Mi kralja nemamo jer se
Jahve bojali nismo. TÓa čemu bi nam bio kralj?” 4
Riječi prosiplju, lažno se kunu, sklapaju saveze; a
pravo cvate k'o otrovno bilje u brazdama polja. 5
Za tele betavensko strepe stanovnici Samarije; da,
zbog njega tuguje narod njegov, svećenici njegovi
kukaju nad njim, nad slavom njegovom jer je od njega
prognana. 6 A njega samog odvući će u Asiriju na dar
velikome kralju. Efrajima stid će spopasti, crvenjet će
se Izrael zbog svoje odluke. 7 Uništena je Samarija.
Njen kralj tek trunak je vodi na površju. 8 Bit će
razorene sramne uzvišice, grijeh Izraelov; trnje će i
čičak rasti po žrtvenicima njihovim. Tad će govoriti
brdima: “Pokrijte nas!” i bregovima: “Padnite na nas!”
9 Većma no u dane gibejske griješio si, Izraele! A
da se i ondje zaustaviše, ne bi li ih zatekao rat kao
bezakonike gibejske? 10 Kako mi se svidi, kaznit ću
ih: sabrat će se protiv njih narodi da ih za dvostruko
kazne bezakonje. 11 Efrajim je junica dobro naučena

koja rado vrše; šiju ću joj lijepu ujarmiti, upregnut
ću Efrajima. Juda će orati, Jakov branat'. 12 Sijte
pravednost, požet ćete ljubav; krčite zemlje nove:
vrijeme je da Jahvu tražite dok ne dođe i podaždi vam
pravdom. 13 Orali ste bezbožnost, želi bezakonje, jeli
plod prijevare. Pouzdao si se u kola svoja i u mnoštvo
svojih ratnika, 14 zato će se vika bojna razlijegati
tvojim gradovima i sve će ti tvrđe biti razorene k'o
što Šalman razori Bet Arbel u dan ratni, kada mater
smrskaše na sinovima. 15 Evo što vam Betel učini
jer ste u zlu ogrezli: u zoru će zavijek nestati kralja
Izraelova!

11 Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta
dozvah sina svoga. 2 Al' što sam ih više zvao,
sve su dalje od mene odlazili; baalima su žrtvovali,
kadili kumirima. 3 A ja sam Efrajima hodati učio,
držeći ga za ruke njegove; al' oni ne spoznaše da sam
se za njih brinuo. 4 Užima za ljude privlačio sam ih,
konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji u čeljustima
njihovim žvale opušta; nad njega se saginjah i davah
mu jesti. 5 U zemlju egipatsku on će se vratiti, Asirac
će mu kraljem biti, jer se ne htjede vratiti k meni. 6 Mač
će bješnjeti njegovim gradovima, uništiti prijevornice
njegove, proždirat će zbog spletaka njegovih. 7 Narod
je moj sklon otpadu; i premda ga k Višnjem dozivlju,
nitko da ga podigne. 8 Kako da te dadem, Efrajime,
kako da te predam, Izraele! Kako da te dadem kao
Admu, da učinim s tobom kao Sebojimu? Srce mi
je uznemireno, uzavrela mi sva utroba: 9 neću više
gnjevu dati maha, neću opet zatirati Efrajima, jer ja
sam Bog, a ne čovjek: Svetac posred tebe - neću
više gnjevan dolaziti! 10 Za Jahvom će ići on, k'o lav
on će rikati; a kad zarikao bude, sinovi će mu veselo
dohrliti sa zapada; 11 k'o ptice će dohrliti iz Egipta, k'o
golubica iz zemlje asirske, i naselit ću ih po kućama
njihovim - riječ je Jahvina. 12 Opkolio me lažju Efrajim
i prijevarom Izraelov dom. A i Juda još je nestalan
Bogu, Svecu vjernome.

12 Efrajim pase vjetar, za vjetrom istočnim trči
cio dan, sve više je laži njegovih i nasilja.
Savez sklapaju s Asirijom, ulje nose u Egipat. 2 S
Izraelom ima Jahve parnicu, kaznit će Jakova prema
postupcima, vratit će mu po djelima njegovim. 3 Već
u krilu materinu brata je potisnuo, u snazi muževnoj s
Bogom se borio. 4 S Anđelom se borio i nadvladao
ga, plakao je i zaklinjao ga. Našao ga je u Betelu i
ondje mu je govorio. 5 Da, Jahve, Bog nad Vojskama,
Jahve je ime njegovo. 6 Ti se dakle Bogu svojem
vrati, čuvaj ljubav i pravednost i u Boga se svoga
uzdaj svagda! 7 U ruci je Kanaanu kriva tezulja,
on voli zakidati. 8 I reče Efrajim: "Samo sam se
obogatio, blago sam nagomilao." Ali ništa mu od sveg
dobitka neće ostati, jer se ogriješio bezakonjima. 9
Ja sam Jahve, Bog tvoj, sve od zemlje egipatske,
još ću ti dati da stanuješ pod šatorima kao u dane
Sastanka; 10 govorit ću prorocima, umnožit ću viđenja
i po prorocima prispodobom učiti. 11 Gilead je puko
bezakonje, ispraznost sama; u Gilgali žrtvuju bikove;
zato će im oltari biti k'o hrpe kamenja u brazdama
poljskim. 12 Jakov pobježe u kraj aramski, za ženu
služaše Izrael, za ženu jednu stada čuvaše. 13 Al' po
Proroku izvede Jahve Izraela iz Egipta, i po Proroku
on ga je čuvao. 14 Pregorko ga Efrajim uvrijedi: stoga
će krv njegovu na nj svaliti, platit će mu Gospod
njegov za pogrde.

13 Kad je Efrajim govorio, strah je zadavao, jer
bijaše on prvak u Izraelu, al' ogriješi se Baalom
i poginu. 2 I sad još griješe oni od srebra praveć'
sebi kipove, kumire po svojoj mašti; svi su oni djelo
rukotvorca! Tima - vele - žrtvujte, ljudi neka cjelivaju
teoce! 3 Zato, bit će oni kao oblak jutarnji, kao rosa
koje brzo nestaje, kao pljeva raznesena s gumna, kao
dim što kroz otvor izlazi. 4 A ja sam Jahve, Bog tvoj
sve od zemlje egipatske: drugog Boga osim mene ne
ljubi! Osim mene nema spasitelja. 5 Ja te ljubljah u
pustinji, u zemlji suhoj. 6 Ja ih pasoh, i siti bijahu;
nasićenima srce se uzoholi; i tako me zaboraviše.
7 Stoga ću im biti kao lav, kao leopard što na putu
vreba; 8 kao medvjedica kojoj ugrabiše mlade, ja ću
se na njih baciti, rastrgat' im grudi do srca; k'o lav ću
proždrijeti meso njihovo, zvijeri će ih poljske rastrgati.
9 Uništit ću te, Izraele, i tko će ti pomoći? 10 TÓa gdje
ti je kralj da te spasi, gdje tvoji knezovi da te brane -
oni za koje si govorio: "Daj mi kralja i knezove!" 11 U
gnjevu svom kralja ti dadoh i u srdžbi ti ga uzimam. 12
Dobro se čuva bezakonje Efrajimovo, grijeh je njegov
dobro pohranjen. 13 Dođoše na nj trudovi porodiljski,
ali on je ludo čedo, ne izlazi na vrijeme iz utrobe
materine! 14 Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od
smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje
pomor tvoj, Podzemlje! Samilost se sakri od mojih
očiju! **(Sheol h7585)** 15 Tako je rodan među braćom
Efrajim, ali će doći vjetar istočni, vjetar Jahvin iz
pustinje: isušit će mu izvore, presahnuti studence,
opljačkat mu riznicu, blago odnijeti. 16 Ispaštat će
Samarija jer se protiv Boga svoga pobunila. Od mača
past će oni, djecu će njihovu smrskati, žene trudne
rasporiti.

14 Vrati se, Izraele, Jahvi Bogu svome, jer zbog
svojeg si bezakonja posrnuo. 2 Uzmite sa

sobom riječi i Jahvi se vratite. Recite mu: “Skini sa
nas bezakonje i dobrohotno primi da ti prinesemo plod
svojih usana. 3 Asirac nas neće izbavljati i nećemo
konje više jahati niti ćemo djelu ruku svojih govoriti:
'Bože naš!' - jer u tebe sirota milost nalazi.” 4 Iscijelit
ću ih od njihova otpada, od svega ću ih srca ljubiti;
jer gnjev se moj odvratio od njih. 5 Bit ću kao rosa
Izraelu; kao ljiljan on će cvasti, pustit će korijen poput
jablana, 6 nadaleko pružat će izdanke. Ljepota će mu
biti kao u masline, miris poput libanonskog. 7 Opet
će u mojoj sjeni boraviti, uzgajat će svoju pšenicu,
vinograde gajit' što će steći ime vina helbonskog.
8 Efrajime, što ti imaš još s kumirima? Ja sam ga
uslišao i pogledao. Ja sam poput zelena čempresa:
po meni si rodan plodovima. 9 Tko je mudar neka
shvati ovo, i čovjek razuman neka spozna! Jer pravi
su putovi Jahvini: pravednici hode po njima, grešnici
na njima posrću.

Joel

1 Riječ Jahvina koja dođe Joelu, sinu Petuelovu.
2 Čujte ovo, starci, počujte, svi žitelji zemlje! Je
li ovakvo što ikad bilo u vaše dane il' u dane vaših
otaca? 3 Recite ovo svojim sinovima, vaši sinovi
svojim sinovima, a njihovi sinovi potonjem koljenu.
4 Što ostavi šaška, proždrije skakavac, što ostavi
skakavac, proždrije gusjenica, što ostavi gusjenica,
proždrije ljupilac. 5 Probudite se, pijanice, i plačite! Sve
vinopije, tužite za novim vinom: iz usta vam je oteto.
6 Jer prekri moju zemlju narod moćan i bezbrojan;
zubi su mu kao zubi lavlji, očnjaci mu kao u lavice. 7
Opustoši mi lozu vinovu i polomi smokve moje; oguli
ih i razbaca, grane su im pobijeljele. 8 Plačite k'o
djevica odjevena u kostrijet za zaručnikom svojim. 9
Nestade prinosnice i ljevanice iz Doma Jahvina. Tuže
svećenici, sluge Jahvine. 10 Opustošeno polje, zemlja
poharana. Poharano žito, vino propade, presahnu ulje.
11 Tugujte, težaci, kukajte, vinogradari, za pšenicom
i za ječmom, jer propade žetva poljska. 12 Loza
usahnu, uvenu smokva, mogranj, palma i jabuka:
svako se drvo poljsko sasuši. Da, nestade radosti
između sinova ljudskih. 13 Svećenici, opašite kostrijet i
tužite! Službenici žrtvenika, naričite! Dođite, prenoćite
u kostrijeti, službenici Boga mojeg! Jer iz Doma Boga
našeg nesta prinosnice i ljevanice! 14 Naredite sveti
post, proglasite zbor svečani; starješine, saberite
sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojeg.
Zavapijte Jahvi: 15 "Jao dana!" Jer Jahvin dan je
blizu i dolazi k'o pohara od Svevišnjeg. 16 Ne iščeznu
li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti
i sreće iz Doma Boga našega? 17 Istrunu zrnje
pod grudama; puste su žitnice, porušene spreme
jer žita nesta. 18 Kako li stoka uzdiše! Krda goveda
podivljala lutaju jer im nema paše. Čak i stada ovaca
kaznu podnose. 19 Tebi, Jahve, vapijem: oganj popali
pašnjake pustinjske, plamen sažga sva stabla poljska.
20 Čak i zvijeri čeznu za tobom, jer presušiše potoci,
oganj popali pašnjake pustinjske.

2 Trubite u trubu na Sionu! Dižite uzbunu na svetoj
mi gori! Neka svi stanovnici zemlje dršću, jer dolazi
Jahvin dan. Da, on je blizu. 2 Dan pun mraka i tmine,
dan oblačan i crn. K'o zora po gorama se prostire
narod jak i mnogobrojan, kakva ne bje nikad prije,
niti će ga igda biti do vremena najdaljih. 3 Pred njim
oganj proždire, za njim plamen guta. Zemlja je k'o vrt
rajski pred njim, a za njim pustinja tužna. Ništa mu ne
umiče. 4 Nalik su na konje, jure poput konjanika. 5
Buče kao bojna kola, po gorskim vrhuncima skaču,
pucketaju k'o plamen ognjeni kad strnjiku proždire,
kao vojska jaka u bojnome redu. 6 Pred njima narodi
dršću i svako lice problijedi. 7 Skaču k'o junaci, k'o
ratnici se na zidove penju. Svaki ide pravo naprijed,
ne odstupa od svog puta. 8 Ne tiskaju jedan drugog,
već svak' ide svojom stazom. Padaju od strijela ne
kidajuć' redova. 9 Na grad navaljuju, na zidine skaču,
penju se na kuće i kroz okna ulaze poput lupeža. 10
Pred njima se zemlja trese, nebo podrhtava, sunce,
mjesec mrčaju, zvijezdama se trne sjaj. 11 I Jahve
glas svoj šalje pred vojsku svoju. I odista, tabor mu je
silno velik, zapovijedi njegove moćan izvršitelj. Da,
velik je Jahvin dan i vrlo strašan. Tko će ga podnijeti?
12 "Al' i sada - riječ je Jahvina - vratite se k meni
svim srcem svojim posteć', plačuć' i kukajuć'." 13
Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi,
Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe,
spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom
ražali. 14 Tko zna neće li se opet ražaliti, neće
li blagoslov ostaviti za sobom! Prinose i ljevanice
Jahvi, Bogu našemu! 15 Trubite u trubu na Sionu!
Sveti post naredite, oglasite zbor svečani, 16 narod
saberite, posvetite zbor. Saberite starce, sakupite
djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz
svadbene sobe a nevjesta iz odaje. 17 Između trijema
i žrtvenika neka tuže svećenici, sluge Jahvine. Neka
mole: "Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti
baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se
kaže među narodima: Gdje im je Bog?" 18 Tad Jahve,
ljubomoran na zemlju svoju, smilova se svom narodu.
19 Odgovori Jahve svojem narodu: "Šaljem vam, evo,
žita, vina i ulja da se njime nasitite. Nikad više neću
pustiti da budete na sramotu narodima. 20 Protjerat
ću Sjevernjaka od vas daleko, odagnat ga u zemlju
suhu i pustu, prethodnicu u Istočno more, zalaznicu u
Zapadno more. Dići će se njegov smrad, dizat će se
trulež njegova." (Jer učini stvari velike.) 21 O zemljo,
ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini djela
velika. 22 Zvijeri poljske, ne bojte se; pašnjaci u
pustinji opet se zelene, voćke daju rod, smokva i loza
nose izobila. 23 Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se
veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku
u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu
kišu kao nekoć. 24 Gumna će biti puna žita, kace će
se prelijevati od vina i ulja. 25 "Nadoknadit ću vam
godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i
šaška, silna vojska moja što je poslah na vas." 26 Jest
ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve,
svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. ("Moj
se narod neće postidjeti nikad više.") 27 "Znat ćete
da sam posred Izraela, da sam ja Jahve, vaš Bog, i

nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više.”
28 “Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i
proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati
sne, a vaši mladići gledati viđenja. 29 Čak ću i na
sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one. 30
Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i
stupove dima.” 31 Sunce će se prometnut' u tminu a
mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i
strašan. 32 Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će
biti, jer će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje,
kao što Jahve reče, a među preživjelima oni koje
Jahve pozove.

3 “Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad okrenem
udes Judeji i Jeruzalemu, 2 sakupit ću sve narode
i povesti ih u dolinu Jošafat. Ondje ću im suditi zbog
Izraela, naroda mog i moje baštine, koju rastjeraše
među narode i razdijeliše moju zemlju među se. 3
Baciše ždrijeb za moj narod; davali su dječake za
bludnice, djevojke prodavali za vino i pili.” 4 “I vi,
Tire i Sidone, što hoćete od mene? I vi, filistejski
kraljevi? Želite li mi se osvetiti? Ako se budete svetili
meni, osveta će brzo na vaše glave. 5 Na vas što
mi oteste srebro i zlato, što odnesoste bogate mi
riznice u svoje hramove, 6 na vas koji prodavaste
Grcima sinove Jude i Jeruzalema da biste ih otjerali
od domovine njihove. 7 Gle, ja ih kanim dići s mjesta
gdje god ih prodaste, i učinit ću da vam zločin vaš
padne na glave. 8 Prodat ću vaše sinove i kćeri
sinovima Judinim, a oni će ih prodat' Sabejcima,
daleku narodu. Jer Jahve reče!” 9 Razglasite ovo
među narodima! Posvetite se za rat! Dižite junake!
Naprijed, navalite, svi ratnici! 10 Prekujte raonike u
mačeve, kosire u koplja, nek' slabić kaže: “Junak
sam!” 11 Pohitajte i dođite, svi okolni narodi, i ondje
se saberite! (Jahve, onamo pošalji svoje junake!)
12 “Budite se, narodi, stupajte u Dolinu Jošafat, jer
ću ondje sjesti da sudim svim okolnim narodima.
13 Hvatajte se srpa: ljetina je zrela. Ustanite, siđite:
tijesak je pun, prelijevaju se kace, jer je velika zloća
njihova.” 14 Mnoštvo, mnoštvo u Dolini Odluke! Da,
blizu je dan Jahvin u Dolini Odluke! 15 Sunce i mjesec
pomrčaše, zvijezde potamnješe. 16 Jahve grmi sa
Siona, glas diže iz Jeruzalema; nebo se i zemlja tresu.
Ali je Jahve utočište svome narodu i zaštita sinovima
Izraela. 17 “Znat ćete tada da sam ja Jahve vaš Bog
što stoluje na Sionu, svetoj gori svojoj. Jeruzalem
će biti svetište, tuđinac više neće kroza nj proći.” 18
Kad dođe taj dan, kapat će gore moštom, iz bregova
će brizgati mlijeko, kroza sva korita riječna u Judeji
voda će proteći. Vrelo će šiknuti iz kuće Jahvine da
natopi Dolinu sitimsku. 19 Egipat će opustjeti, Edom
će postati beživotna pustinja zbog nasilja učinjena
sinovima Judinim, jer proliše krv nevinu u njihovoj
zemlji. 20 Judeja će dovijek biti naseljena i Jeruzalem
u sva koljena. 21 “Osvetit ću krv njihovu za koju se
nisam još osvetio.” Jahve će dići Dom svoj na Sionu.

Amos

1 Riječi Amosa, pastira iz Tekoe. Njegova viđenja o
Izraelu u doba judejskoga kralja Uzije i Jeroboama,
sina Joaša, izraelskoga kralja, dvije godine prije
potresa. **2** Veli on: “Jahve grmi sa Siona, iz Jeruzalema
glas mu se ori; stočarski pašnjaci tuže i suši se
vrh Karmela.” **3** Ovako govori Jahve: “Za tri zločina
Damaska, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer
su vrhli Gilead cijepom željeznim, **4** pustit ću oganj
na dom Hazaelov da sažeže Ben-Hadadove dvorce;
5 polomit ću zasune Damaska, istrijebiti živalj Bikat
Avena i žezlonošu iz Bet Edena; narod će aramski u
ropstvo u Kir,” veli Jahve Gospod. **6** Ovako govori
Jahve: “Za tri zločina Gaze, za četiri zločina, odluka
je neopoziva: jer odvedoše sve u izgnanstvo i Edomu
predadoše, **7** pustit ću oganj na zidine Gaze da dvorce
joj sažeže. **8** Istrijebit ću žitelje ašdodske i žezlonošu
iz Aškelona. Pružit ću ruku na Ekron da ostatak
filistejski pogine,” veli Jahve Gospod. **9** Ovako govori
Jahve: “Za tri zločina Tira, za četiri zločina, odluka je
neopoziva: jer predade sve izgnanike Edomu i nisu se
sjetili bratskog saveza, **10** pustit ću oganj na zidove
Tira da sažeže njihove dvorce.” **11** Ovako govori
Jahve: “Za tri zločina Edoma, za četiri zločina, odluka
je neopoziva: jer gonjaše brata mačem prigušujuć'
samilost svoju, jer gnjev svoj potpirivaše jednako,
jer poticaše bijes svoj, **12** pustit ću oganj na Teman
da sažeže dvorce u Bosri.” **13** Ovako govori Jahve:
“Za tri zločina Amonovih sinova, za četiri zločina,
odluka je neopoziva: jer parahu trudnice gileadske da
raširе granice svoje, **14** potpalit ću oganj na zidinama
Rabe da dvorce joj sažeže, s bojnom grajom u dan
rata, s burama u dan vihora, **15** a kralj će im otić' u
izgnanstvo, on i knezovi njegovi s njime,” veli Jahve
Gospod.

2 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Moaba, za četiri
zločina, odluka je neopoziva: jer kosti edomskoga
kralja spališe u vapno, **2** pustit ću oganj na Moab
da dvorce kerijotske sažeže, a Moab će umrijet u
metežu, s bojnom grajom i sa zvukom trube; **3** oborit
ću suca u njemu i poklati sve knezove s njime,”
veli Jahve Gospod. **4** Ovako govori Jahve: “Za tri
zločina Judina, za četiri zločina, odluka je neopoziva:
jer odbaciše Zakon Jahvin i njegovih se odredaba
ne držahu; zavedoše ih lažni bozi za kojima iđahu
očevi njihovi, **5** pustit ću oganj na Judu, da sažeže
dvorce jeruzalemske.” **6** Ovako govori Jahve: “Za tri
zločina Izraela, za četiri zločina, odluka je neopoziva:
jer prodavahu pravednika za srebro i nevoljnika za
sandale; **7** jer gaze po glavi siromahu i sirotinju na
zlo vode; sin i otac k istoj djevojci idu da oskvrnu
moje sveto ime; **8** i na haljinama u zalog uzetima leže
kraj svakoga žrtvenika; i piju vino oglobljenih u Domu
Boga svojega. **9** Ja pred njima istrijebih Amorejce
visoke k'o cedar, jake poput hrašća, ja uništih i plod
na njima i korijen pod njima. **10** Ja vas izvedoh iz
zemlje egipatske i četrdeset vas godina vodih po
pustinji da zaposjednete zemlju amorejsku. **11** Ja
podigoh proroke između' vaših sinova i nazirejce među
vašim mladićima. Nije li tako, sinovi Izraelovi? - riječ
je Jahvina. **12** Al' vi nagnaste nazirejce da vino piju, a
prorocima zapovjediste: 'Ne prorokujte!' **13** Gle, ja vas
prignječujem o tlo pod vama, k'o što vršalice gnječe
klasje; **14** neće biti bijega brzu, jaka neće učvrstiti
snaga, junak se neće spasiti, **15** strijelac se neće
održati, hitri trkač pobjeć' neće, nit' će jahač umaći,
16 najsrčaniji će ratnici bježat' nagi onog dana” - riječ
je Jahvina.

3 Počujte, sinovi Izraelovi, ovu riječ koju Jahve
zbori protiv vas, protiv svakoga roda što ga
izvedoh iz zemlje egipatske: **2** “Među svim plemenima
zemaljskim samo vas poznah, zato ću vas kazniti
za sve grijehe vaše.” **3** Idu li dvojica zajedno da
se ne dogovore? **4** Riče li lav u šumi ako plijena
nema? Reži li lavić u brlogu ako ništa ne ulovi? **5**
Pada l' ptica na zemlju ako na njoj zamke nema?
Diže li se mreža sa zemlje ako se ništa ne uhvati?
6 Trubi li truba po gradu da se narod ne uzbuni?
Hoće li kob pogoditi grad ako je Jahve ne pošalje? **7**
Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne
otkrije slugama svojim prorocima. **8** Lav riče: tko da
se ne prestravi? Gospod Jahve govori: tko da ne
prorokuje? **9** Proglasite ovo po dvorcima asirskim i
po dvorcima u zemlji egipatskoj; recite: “Skupite se
na planini Samarije, pogledajte velik nered u njoj i
tlačenje posred nje.” **10** Jer ne znaju činiti pravo - riječ
je Jahvina - u dvorcima gomilaju nasilje i tlačenje.
11 Stog ovako govori Jahve Gospod: “Neprijatelj će
opkoliti zemlju, utvrde će tvoje razvaliti, tvoje dvorce
oplijeniti.” **12** Ovako govori Jahve: “Kao kad pastir
istrgne dvije golijeni ili komadić uha iz lavljih ralja, tako
će se istrgnuti sinovi Izraelovi koji sjede u Samariji na
rubu počivaljke i na divanima.” **13** Čujte i posvjedočite
protiv doma Jakovljeva - riječ je Jahve Gospoda,
Boga nad Vojskama: **14** “Onoga dana kad kaznim
Izraela za zločine, kaznit ću i žrtvenike betelske;
žrtvenički će se rozi odlomiti i na tlo popadati. **15**
Razorit ću zimsku kuću i ljetnu kuću, propast će kuće
bjelokosne. Mnogih će kuća nestati” - riječ je Jahvina.

4 Počujte ovu riječ, krave bašanske, što boravite
na samarijskoj gori, tlačite potrebite, ugnjetavate
siromahe, govorite muževima: “Donesi da pijemo!” **2**
Zakle se Jahve Gospod svetošću svojom: “Dolaze
vam, evo, dani kad će vas izvlačiti kukama, a
posljednju od vas ostima. **3** Kroz pukotine ćete izlaziti,
ne obziruć' se nikamo, i biti bačene prema Hermonu”
- riječ je Jahvina. **4** “Idite samo u Betel i griješite,
u Gilgal i množite grijehe svoje! Prinosite svakog
jutra žrtve, i desetine svaki treći dan. **5** Palite tijesto
uskislo na žrtvu zahvalnicu, oglasite žrtve dragovoljne,
razglasite ih, jer to volite, sinovi Izraelovi” - riječ je
Jahve Gospoda. **6** “Zato dadoh da vam zubi čisti
ostanu u svim gradovima vašim, ostavih vas bez
kruha u svim selima vašim; pa ipak se ne obratiste
k meni” - riječ je Jahvina. **7** “Uskratih vam i kišu tri
mjeseca prije žetve; pustih da kiši na jedan grad, al'
ne i na drugi; jedno bi se polje nakvasilo, a drugo
bi se - na koje ne pustih kiše - sasušilo. **8** Dva-
tri grada lutahu tako u treći da piju vode, ali se ne
mogoše napiti, pa ipak se ne obratiste k meni” -
riječ je Jahvina. **9** “Udarah vas snijeću i medljikom,
sasuših vam vrtove i vinograde, proždriješe vam
skakavci smokve i masline, pa ipak se ne obratiste k
meni” - riječ je Jahvina. **10** “Poslah na vas kugu poput
kuge egipatske; mladiće vaše poklah mačem, a konji
vam bjehu k'o plijen odvedeni; napunih vam nosnice
smradom iz tabora vašega, pa ipak se ne obratiste k
meni” - riječ je Jahvina. **11** “Obarah vas k'o što Bog
obori Sodomu i Gomoru, bijaste k'o glavnja iz ognja
istrgnuta, pa ipak se ne obratiste k meni” - riječ je
Jahvina. **12** “Stog ću, Izraele, ovako s tobom postupiti,
i jer ću tako s tobom postupiti, pripravi se, Izraele,
da susretneš Boga svoga!” **13** Jer, gle, on sazda
planine i stvori vjetar, otkriva čovjeku misao svoju, on
tvori zoru i mrak, i penje se na vrh visova zemaljskih,
Jahve, Bog nad Vojskama, njegovo je ime.

5 Počujte ovu riječ što je iznosim protiv vas,
naricaljku, dome Izraelov: **2** Pade i više neće ustati
djevica izraelska. Na tlu svojem ona leži, nikog da
je digne. **3** Jer ovako govori Jahve Gospod domu
Izraelovu: u gradu iz kojeg izlažaše tisuća, ostat će
stotina, iz kojeg izlažaše stotina, ostat će ih deset.
4 Jer ovako govori Jahve domu Izraelovu: “Tražite
i živjet ćete. **5** Ne tražite Betela, ne idite u Gilgal,
ne putujte u Beer Šebu, jer će Gilgal bit odveden
u izgnanstvo, a Betel će se prometnuti u ništa. **6**
Tražite Jahvu i živjet ćete, il' će ko' oganj zahvatiti
kuću Josipovu i sažeć' je, a u Betelu nikog da plamen
ugasi.” **7** Jao onima koji pravdu pretvaraju u pelin, u
prah bacaju poštenje! **8** On napravi Vlašiće i Štapce,
on obrće mrak u zoru, a dan u najglušu noć. On
saziva morske vode i valja ih preko lica zemlje. Jahve
mu je ime. **9** Nenadano šalje pustoš na tvrđavu i
utvrdi propast nosi. **10** Mrze čovjeka što na vratima
pravdu dijeli i grde onog što zbori pošteno. **11** Stoga,
jer gazite siromaha, dižući od njega porez u žitu -
u kućama što ih sazdaste od tesanika nikad živjet'
nećete; iz ljupkih vinograda što ih posadiste nikad
nećete piti vina. **12** Jer znam mnoge vaše zločine, i
vaše grijehe pregoleme: tlačite pravednika i primate
mito, odbijajuć' siromaha na gradskim vratima. **13**
Mudrac šuti u ovo vrijeme, jer vremena su tako zla.
14 Tražite dobro, a ne zlo, da biste živjeli, i da Jahve,
Bog nad Vojskama, odista s vama bude kao što velite
da jest. **15** Mrzite zlo, ljubite dobro, držite pravicu
na gradskim vratima, pa će se možda Jahve, Bog
nad Vojskama, smilovat' ostatku Josipovu. **16** Stog
ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama, Gospod:
“Na svakom će trgu biti kuknjava, po svim će ulicama
zapomagati: 'Jao! Jao!' Težake će sazvat' da jauču,
narikače da nariču, **17** bit će jauk u svakom vinogradu,
jer ću proći posred tebe” - veli Jahve. **18** “Jao vama
što žudite za danom Jahvinim! Što će vam biti dan
Jahvin? Tama, a ne svjetlost. **19** Bit će vam k'o onom
što uteče lavljim raljama, a sretne ga medvjed; koji
uđe u kuću i stavi ruku na zid, a ujede ga zmija. **20**
Neće li dan Jahvin biti tama, a ne svjetlost? Mrklina,
a ne sunčan sjaj? **21** Mrzim i prezirem vaše blagdane
i nisu mi mile vaše svečanosti. **22** Paljenice kad mi
prinosite, prinosnice mi vaše nisu mile, na pričesnice
se od ugojenih telaca vaših i ne osvrćem. **23** Uklonite
od mene dreku svojih pjesama, neću da slušam
zvuke vaših harfa. **24** Pravda nek' poteče kao voda
i pravica k'o bujica silna. **25** Prinosiste li mi žrtve i
prinos u pustinji četrdeset godina, dome Izraelov? **26**
Nosit ćete Sikuta, svoga kralja, i Kevana, boga svoga,
likove što ih sebi napraviste, **27** dok vas budem
odvodio onkraj Damaska,” govori Jahve - Bog nad
Vojskama njemu je ime.

6 Jao bezbrižnima na Sionu i spokojnima na
samarijskoj gori, nazvanima “prvina naroda”,
kojima se obraća dom Izraelov. **2** Krenite u Kalnu
i vidite, idite odande u Veliki Hamat, siđite u Gat
filistejski. Jeste li bolji od tih kraljevstava? Je li im
područje veće od vašega? **3** Mislite: daleko je kobni
dan, a primičete vlast nasilja. **4** Ležeći na bjelokosnim
posteljama, na počivaljkama izvaljeni, jedu janjad
iz stada i telad iz staje; **5** deru se uza zvuk harfe,
izumljuju glazbala k'o David, **6** piju vino iz vrčeva i

mažu se najfinijim uljem, al' za slom Josipov ne mare.
7 Stog će prvi sad biti prognani; umuknut će veselje
raskošnika. 8 Zakle se Gospod Jahve samim sobom
- riječ je Jahve, Boga nad Vojskama: “Gnušam se
oholosti Jakovljeve i mrzim dvorce njegove, predat
ću grad i sve u njemu.” 9 Ako i deset ljudi ostane u
jednoj kući, umrijet će. 10 Rođak će i spaljivač prionuti
da iznesu kosti iz kuće; ako bi tko upitao onog u kutu
kuće: “Je li još tko ostao s tobom?” on će odvratiti:
“Ne! Pst! Jahvino se ime ne smije spomenuti.” 11 Jer,
gle, Jahve zapovjedi, i velika se kuća ruši u komade,
mala se kuća ori u komadiće. 12 Jure li konji po litici,
ore li se more volovima, da vi pretvarate pravdu u
otrov a plod pravednosti u pelin? 13 Vi se radujete Lo
Dabaru kad velite: “Nismo li svojom snagom zauzeli
Karnajim?” 14 “Ha, evo, dome Izraelov, dižem na te -
riječ je Jahve, Boga nad Vojskama - narod što će vas
tlačiti od Ulaza hamatskoga do Pustinjskog potoka.”

7 Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, sazda
skakavce kad otava poče nicati, otava nakon
kraljevske kosidbe. 2 Kad izjedoše sav zemaljski
usjev, rekoh: “Jahve Gospode, oprosti, molim te!
Kako će Jakov preživjeti onako malen?” 3 I Jahve
se stoga pokaja: “Neće biti”, reče Jahve. 4 Evo
što mi pokaza Jahve Gospod: Gle, Jahve Gospod
pozva oganj da kažnjava; već proždrije veliki Bezdan
i uprav poče gutati polje. 5 A ja ću: “Stani, Jahve
Gospode, molim te! Kako će Jakov preživjeti onako
malen?” 6 I Jahve se stog pokaja: “Ni ovoga neće
biti”, reče Jahve Gospod. 7 Evo što mi Jahve Gospod
pokaza: gle, čovjek stoji na zidu, u ruci mu visak.
8 “Što vidiš, Amose?” - upita me Jahve. “Visak”,
rekoh. Tada Gospod reče: “Evo, izmjerit ću viskom
svoj narod izraelski; neću ga više štedjeti. 9 Razorit
će se uzvišice Izakove, opustjeti svetišta izraelska,
i s mačem ću ustati na kuću Jeroboamovu.” 10
Amasja, svećenik betelski, poruči izraelskom kralju
Jeroboamu: “Amos se urotio protiv tebe usred doma
Izraelova; zemlja ne može više podnijeti njegovih
riječi. 11 Jer ovako on govori: 'Jeroboam će poginuti
od mača, a Izrael će iz svoje zemlje u izgnanstvo.'” 12
Amasja reče Amosu: “Odlazi, vidioče! Bježi u zemlju
Judinu, ondje jedi kruh i ondje prorokuj! 13 Ali u Betelu
da više nisi prorokovao, jer ovo je kraljevsko svetište,
kraljevski hram.” 14 “Nisam bio prorok ni proročki sin”
- odgovori Amos Amasji - “bio sam stočar i gajio sam
divlje smokve: 15 ali me Jahve uze od stada i Jahve
mi reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu.' 16
Sada čuj riječ Jahvinu. Ti veliš: 'Ne prorokuj protiv
Izraela, ne proriči protiv doma Izakova.' 17 Zato ovako
govori Jahve: 'Tvoja će žena bludničit' po gradu,
sinovi tvoji i kćeri od mača će pasti, tvoja će se zemlja
užetom razdijeliti, a ti ćeš umrijeti na nečistu tlu, i
Izrael će otići u izgnanstvo iz svoje zemlje.'”

8 Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, kotarica
zrela ploda: 2 “Što vidiš, Amose?” - upita me.
“Kotaricu zrela ploda”, rekoh. Tada mi Jahve reče:
“Moj narod izraelski dozreo je za propast; neću ga
više štedjeti. 3 I hramske će pjevačice jaukati toga
dana - riječ je Jahve Gospoda - bit će mnoštvo trupla,
svuda će se bacati.” 4 Slušajte ovo, vi što gazite
potrebnika i satirete uboge u zemlji! 5 Kažete: “Kad
li će mlađak proći, da prodamo žito, i subota, da
tržimo pšenicu. Smanjujuć' efu, povećavajući šekel,
da varamo krivim mjerama: 6 da kupimo siromaha za
novac, potrebita za sandale, i da prodajemo otražak
od žita. 7 Zakle se Jahve Ponosom Jakovljevim:
“Dovijeka neću zaboraviti nijednoga vašeg djela.”
8 Neće l' se od toga zemlja potresti, protužiti svi
njeni stanovnici, neće li se sva podići kao Nil, spustiti
kao Rijeka egipatska? 9 “Toga ću dana - riječ je
Jahve Gospoda - učiniti da sunce zapadne u podne, i
pomračit ću zemlju u po bijela dana. 10 Okrenut ću
svetkovine vaše u kuknjavu i sve vaše pjevanje u
tužaljku; obući ću u kostrijet svako bedro, oćelavit ću
svaku glavu. Bit će kao kad se tuži za jedincem, i
što ostane, bit će kao dan gorčine.” 11 “Evo, dani
dolaze - riječ je Jahve Gospoda - kad ću poslati glad
na zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja
riječi Jahvine. 12 Tumarat će od mora do mora, od
sjevera do istoka potucati se ištući riječ Jahvinu, ali
je neće naći. 13 U onaj će dan obamirati od žeđi
lijepe djevojke i mladići. 14 Koji se kunu Grijehom
samarijskim i zaklinju se: 'Tako živ bio bog tvoj, Dane!'
i: 'Tako živ bio Ljubimac tvoj, Beer Šebo!' oni će pasti
i nikad ustati neće.”

9 Vidjeh Gospoda gdje stoji kraj žrtvenika i govori:
“Udari u glavice stupova, neka se pragovi zatresu!
Svima ću satrti glave, što ostane, pod mač ću udariti.
Nijedan neće uteći, nitko se neće spasiti. 2 Zariju li
se i u Podzemlje, iščupat će ih ruka moja. Popnu li se
i na nebo, odande ću ih skinuti. **(Sheol h7585)** 3 Ako se
sakriju i navrh Karmela, naći ću ih i pohvatati. Ako se
od mog pogleda na dno morsko skriju, zapovjedit ću
Zmaju da ih proždre. 4 Ako i u izgnanstvo odu pred
neprijateljem, naredit ću maču da ih sasiječe; upravit
ću oči na njih, ali na nesreću, ne na dobro.” 5 Jahve,
Gospod nad Vojskama... on dodirne zemlju i ona se
potrese, svi joj stanovnici protuže; diže se sva poput
Nila i spušta k'o Rijeka egipatska. 6 On sazda sebi

prijesto na nebesima, i svod svoj na zemlji osnova; on
poziva morske vode i lijeva ih zemlji preko lica - Jahve
mu je ime. 7 “Sinovi Izraelovi, niste li za me kao i
Kušani” - riječ je Jahvina. “Ne izvedoh li ja Izraela iz
zemlje egipatske, kao Filistejce iz Kaftora i Aramejce
iz Kira?” 8 Gle, oči Jahve Gospoda uprte su na grešno
kraljevstvo, izbrisat će ga s lica zemlje. “Ipak neću
sasvim zatrti dom Jakovljev” - riječ je Jahvina. 9 “Jer,
gle, zapovijed ću dati i rastresti dom Izraelov među
sve narode, k'o što se trese žito u rešetu, da ni zrnce
na zemlju ne padne. 10 Svi grešnici naroda moga
od mača će pasti, svi koji kažu: 'Nije blizu i neće
nas stići nesreća.'” 11 “U dan ću onaj podići raspalu
kolibu Davidovu, zatvorit' joj pukotine, popraviti mjesta
ruševna, opet je sazidati k'o u stara vremena, 12 da
osvoje ostatak Edoma i svih naroda nad kojima je
zazvano ime moje” - riječ je Jahve Gospoda, tvorca
svega toga. 13 “Evo dolaze dani - riječ je Jahvina -
kada će orač stizat' žeteoca, mastilac grožđa sijača,
kad će planine procuriti mladim vinom i svi se bregovi
prelijevati njime. 14 Okrenut ću sudbinu naroda moga
Izraela: obnovit će gradove srušene i živjeti u njima,
saditi vinograde i vino im piti, zasaditi vrtove i jesti
njihov rod. 15 Posadit ću ih u zemlju njihovu i nikad
se više neće iščupati iz zemlje koju im dadoh” - veli
Jahve, Bog tvoj.

Obadija

1 Viđenje Obadijino. Ovako govori Jahve Gospod
Edomu! Čuli smo vijest od Jahve, glasnik bi poslan
k narodima: “Ustajte! Na nj u boj krenimo!” 2 “Jer gle,
učinit ću te najmanjim među narodima, prezrenim
veoma. 3 Uznositost srca tvoga zavela te, tebe što
živiš u pećinama kamenim, u visoku stanu svojemu,
i u srcu svome zboriš: 'Tko li će me na zemlju
skinuti?' 4 Da se vineš k'o orao, gnijezdo sviješ
među zvijezdama, i odande skinut ću te” - riječ je
Jahvina. 5 “Dođu li k tebi lupeži il' kradljivci noćni,
kako li ćeš biti oplijenjen! Neće li te okrasti po miloj
volji? Dođu li trgači k tebi, zar će i pabirka ostaviti? 6
Kako li Edom bješe pretresen, skrivena mu skrovišta
pretražena! 7 Do granica te potjeraše, svi te saveznici
tvoji prevariše, nadvladaše te tvoji prijatelji! Oni što
kruh tvoj jedu zamku ti staviše: 'Sasvim je bez uma!' 8
Neću li u dan onaj - riječ je Jahvina - uništit' mudraca
u Edomu i razum iz gore Ezavljeve? 9 Ratnike
tvoje, Temane, užas će spopasti, i posljednji će biti
istrijebljen na gori Ezavljevoj.” “Za pokolj 10 i nasilje
nad bratom svojim Jakovom sram će te pokriti i nestat
ćeš zasvagda. 11 U dan onaj kad stajaše postrance,
dok mu tuđinci blago odvodiše, dok stranci ulažahu
na vrata njegova i ždrijeb bacahu za Jeruzalem, ti
bijaše kao jedan od njih. 12 Ne naslađuj se bratu u
dan nesreće njegove! Ne likuj nad sinovima judejskim
u dan propasti njine! Ne razvaljuj usta u dan tjeskobni!
13 Ne provaljuj na vrata naroda moga u dan nesreće
njegove! Ne naslađuj se njegovom propašću u dan
nesreće njegove! Ne pružaj ruke na imanje njegovo
u dan nesreće njegove! 14 Ne stoj na raskršćima
da pobiješ njegove bjegunce! Ne izdaji preživjelih
njegovih u dan tjeskobni!” 15 Jer blizu je Jahvin dan
svima narodima! Dat će ti se milo za drago, tvoja
će djela na tvoju glavu pasti. 16 “Jest, kako vi piste
na svetoj mi gori, pit će svi narodi bez oduška, pit
će i iskapiti - i bit će k'o da ih nigda bilo nije. 17 Al'
na gori Sionu bit će spasenici - postat će sveta - i
dom će Jakovljev baštiniti svoju baštinu. 18 Dom
će Jakovljev biti oganj, dom Josipov plamen, dom
Ezavljev strnjika. Potpalit će ga i proždrijeti, i od
doma Ezavljeva nitko neće ostati” - riječ je Jahvina.
19 Žitelji negepski baštinit će goru Ezavljevu, žitelji
Šefele zemlju filistejsku; baštinit će kraj Efrajimov i
kraj samarijski, a Benjamin će baštiniti Gilead. 20
A izgnana nekoć vojska sinova Izraelovih baštinit
će Kanaan sve do Sarfate; izgnanici jeruzalemski
što su u Sefaradu baštinit će gradove negepske.
21 Izbavitelji će uzaći na goru Sion da sude gori
Ezavljevoj. I tada će nastat' kraljevstvo Jahvino.

Jona

1 Riječ Jahvina dođe Joni, sinu Amitajevu: **2** "Ustani,"
reče mu, "idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u
njemu, jer se zloća njihova popela do mene." **3** A
Jona ustade da pobjegne u Taršiš, daleko od Jahve.
Siđe u Jafu i nađe lađu što je plovila u Taršiš. Plati
vozarinu i ukrca se da otplovi s njima u Taršiš, daleko
od Jahve. **4** Ali Jahve podiže na moru silan vjetar i
nastade nevrijeme veliko na moru te mišljahu da će
se lađa razbiti. **5** Uplašiše se mornari; svaki zazva
svoga boga, i da bi je olakšali, stadoše iz lađe bacati
tovar što bijaše u njoj. Jona pak bijaše sišao na dno
lađe, legao i zaspao tvrdim snom. **6** Zapovjednik lađe
pristupi mu i reče: "Što spavaš kao zaklan? Ustaj i
prizivlji Boga svojega! Možda će nas se sjetiti Bog
taj da ne poginemo." **7** Potom rekoše jedni drugima:
"Hajde da bacimo ždrijeb da vidimo od koga nam
dođe ovo zlo." Baciše ždrijeb i pade ždrijeb na Jonu.
8 Oni mu onda rekoše: "Kaži nam: zbog koga nas ovo
zlo snađe, kojim se poslom baviš, odakle dolaziš, iz
koje si zemlje i od kojega naroda?" **9** On im odgovori:
"Ja sam Hebrej, i štujem Jahvu, Boga nebeskoga,
koji stvori more i zemlju." **10** Ljudi se uplašiše veoma
i rekoše mu: "Što si to učinio!" Jer bijahu doznali
da on bježi od Jahve - sam im je to pripovjedio. **11**
Oni ga zapitaše: "Što da učinimo s tobom da nam
se more smiri?" Jer se more sve bješnje dizalo. **12**
On im odgovori: "Uzmite me i bacite u more, pa će
vam se more smiriti, jer znam da se zbog mene diglo
na vas ovo veliko nevrijeme." **13** Ljudi uzeše veslati
ne bi li se primakli kopnu, jer se more sve bješnje
dizalo protiv njih. **14** Tad zazvaše Jahvu i rekoše:
"Ah, Jahve, ne daj da poginemo zbog života ovoga
čovjeka i ne svali na nas krv nevinu, jer ti si Jahve:
činiš kako ti je milo." **15** I uzevši Jonu, baciše ga u
more - i more presta bjesnjeti. **16** Tada velik strah
Jahvin obuze ljude te prinesoše žrtvu Jahvi i učiniše
zavjete. **17** Jahve zapovjedi velikoj ribi da proguta
Jonu. Tri dana i tri noći ostade Jona u ribljoj utrobi.

2 Iz utrobe riblje stade Jona moliti Jahvu, Boga
svojega. **2** On reče: "Iz nevolje svoje zavapih
Jahvi, i on me usliša; iz utrobe Podzemlja zazvah, i
ti si mi čuo glas. **(Sheol h7585)** **3** Ti me baci moru u
dubine, i voda me opteče. Sve poplave tvoje i valovi
oboriše se na me. **4** Pomislih: odbačen sam ispred
očiju tvojih. Al' ipak oči upirem svetom Hramu tvojem.
5 Vode me do grla okružiše, bezdan me opkoli. Trave
mi glavu omotaše, **6** siđoh do korijena planina. Nada
mnom se zatvoriše zauvijek zasuni zemljini. Al' ti iz
jame izvadi život moj, o Jahve, Bože moj. **7** Samo što
ne izdahnuh kad se spomenuh Jahve, i molitva se
moja k tebi vinula, prema svetom Hramu tvojemu. **8**
Oni koji štuju isprazna ništavila milost svoju ostavljaju.
9 A ja ću ti s pjesmom zahvalnicom žrtvu prinijeti. Što
se zavjetovah, ispunit ću. Spasenje je od Gospoda."
10 Tada Jahve zapovjedi ribi i ona izbljuva Jonu na
obalu.

3 Riječ Jahvina dođe Joni drugi put: **2** "Ustani," reče
mu, "idi u Ninivu, grad veliki, propovijedaj u njemu
što ću ti reći." **3** Jona ustade i ode u Ninivu, kako mu
Jahve zapovjedi. Niniva bijaše grad velik do Boga
- tri dana hoda. **4** Jona prođe gradom dan hoda,
propovijedajući: "Još četrdeset dana i Niniva će biti
razorena." **5** Ninivljani povjerovaše Bogu; oglasiše
post i obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do
najmanjega. **6** Glas doprije do kralja ninivskoga: on
ustade s prijestolja, skide plašt sa sebe, odjenu se u
kostrijet i sjede u pepeo. **7** Tada se po odredbi kralja
i njegovih velikaša oglasi i objavi u Ninivi: "Ljudi i
stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu,
ni da vodu piju. **8** Nego i ljudi i stoka da se pokriju
kostrijeću, da glasno Boga zazivlju i da se obrati
svatko sa svojega zlog puta i nepravde koju je činio.
9 Tko zna, možda će se povratiti Bog, smilovati se i
odustati od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo?" **10**
Bog vidje što su činili: da se obratiše od svojega zlog
puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše
zaprijetio i ne učini.

4 Joni bi veoma krivo i rasrdi se. **2** I ovako se pomoli
Jahvi: "Ah, Jahve, nisam li ja to slutio dok još
u svojoj zemlji bijah? Zato sam htio prije pobjeći u
Taršiš; jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan,
spor na gnjev i bogat milosrđem i da se nad nesrećom
brzo sažališ. **3** Sada, Jahve, uzmi moj život, jer mi je
bolje umrijeti nego živjeti." **4** Jahve odgovori: "Srdiš li
se ti s pravom?" **5** Jona iziđe iz grada i sjede s istoka
gradu; načini ondje kolibu i sjede pod njom u hlad
da vidi što će biti od grada. **6** A Jahve Bog učini da
izraste bršljan nad Jonom i pruži sjenu njegovoj glavi
te da ga izliječi od zlovolje. Jona se bršljanu veoma
obradova. **7** Ali sutradan, u osvit zore, Bog zapovjedi
crvu da podgrize bršljan, i on usahnu. **8** Kad je
ogranulo sunce, posla Bog vruć istočni vjetar; sunce
je palilo glavu Joninu te je sasvim klonuo. Poželje
umrijeti i reče: "Bolje mi je umrijeti nego živjeti." **9**
Bog upita Jonu: "Srdiš li se s pravom zbog bršljana?"
On odgovori: "Da, s pravom sam ljut nasmrt." **10**
Jahve mu reče: "Tebi je žao bršljana oko kojega se

nisi trudio, nego je u jednu noć nikao i u jednu noć
usahnuo. **11** A meni da ne bude žao Ninive, grada
velikoga, u kojem ima više od sto i dvadeset tisuća
ljudi koji ne znaju razlikovati desno i lijevo, a uz to i
mnogo životinja!”

Mihej

1 Riječ Jahvina, upućena Miheju Morešećaninu u
vrijeme Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih.
Njegova viđenja o Samariji i o Jeruzalemu. **2** Čujte,
narodi, vi svi! Slušaj, zemljo, i sve što te ispunja!
Gospod Jahve protiv vas će svjedočiti - Gospod iz
svetoga Hrama svojega! **3** Jer evo: Jahve izlazi iz
svetoga mjesta svojega, silazi i hodi po visovima
zemaljskim. **4** Gore se rastapaju pod njegovim
koracima i doline rasijedaju kao vosak pred ognjem,
kao voda što se razlijeva niz obronak. **5** Sve je to za
zločinstvo Jakovljevo i za grijehe doma Izraelova.
Koje je zločinstvo Jakovljevo? Nije li Samarija? Što
su uzvišice Judine? Nije li Jeruzalem? **6** "Učinit ću od
Samarije kamenu gomilu u polju, ledinu za vinograd.
Zavaljat ću kamenje njezino u dolinu, otkrit ću joj
temelje. **7** Razbit će se svi njeni kipovi, sva će joj
se plaća bludnička ognjem spaliti, raskomadat ću
sve njene idole, jer su od bludničke plaće nakupljeni,
i opet će postati plaćom bludničkom." **8** "Zato ću
zakukati i zaridati, ići ću gol i bos, zavijat ću kao
šakali, urlikat ću kao nojevi. **9** Jer njenoj rani nema
lijeka, sve do Jude dopire, dotiče Vrata moga naroda,
sve do Jeruzalema! **10** Ne objavljujte toga u Gatu,
u Akonu nemojte plakati! U Bet Leafri valjajte se
u prašini! **11** Odlazi sramotno, stanovnice šafirska!
Iz svoga grada nije izašla stanovnica saananska!
Bet Haesel iščupan je iz temelja, iz svojih čvrstih
osnova. **12** Kako se može nadati sreći stanovnica
marotska? Jer nesreća silazi od Jahve sve do vrata
jeruzalemskih. **13** Upregni brze konje u bojna kola,
stanovnice lakiška! To je bio početak grijeha Kćeri
sionske, jer su se u tebi našla zločinstva Izraelova.
14 Zato ćeš dati otpusnicu Morešet Gatu, domovi će
akzipski razočarati kraljeve izraelske. **15** Još ću ti
dovesti osvajača, stanovnice mareška, stići će do
Adulama slava Izraelova. **16** Čupaj kosu i ostriži se
za milom djecom svojom! Postani ćelava kao orao
lešinar, jer su izgnana daleko od tebe."

2 Teško onima koji smišljaju nedjelo i snuju zlo na
posteljama svojim! Kad svane dan, oni ga izvrše,
jer je sila u njihovoj ruci. **2** Zažele li polja, otimaju
ih, i kuće, uzimaju ih; čine nasilje čovjeku i kući
njegovoj, vlasniku i posjedu njegovu. **3** Zato ovako
govori Jahve: "Evo tome rodu smišljam zlo iz kojega
nećete izvući vratova, niti ćete hoditi ponosito, jer
će biti zlo vrijeme. **4** U onaj će vam se dan složiti
rugalica, zapjevati tužaljka i reći: 'Propalo je! Posve
smo opustošeni, baština je naroda moga otuđena
i nitko da mu je vrati, naša polja podijeljena su
odmetniku.' **5** Zato neće biti nikoga tko bi bacio kocku
za dio tvoj u zboru Jahvinu." **6** "Ne balite!" - bale oni -
"Tako se ne bali! Sramota na nas neće pasti! **7** Zar
će biti proklet dom Jakovljev? Zar je Jahve izgubio
strpljivost? Zar on tako postupa? Nisu li riječi njegove
ugodne Izraelu, narodu njegovu?" **8** Vi se sami dižete
kao neprijatelji narodu mojemu. Čovjeku nezazornu
vi otimate kabanicu, onome koji bez straha putuje
ratne strahote dosuđujete. **9** Vi izgonite žene moga
naroda iz njihovih milih domova; djeci njihovoj zauvijek
oduzimate slavu koju sam im dao: **10** "Ustanite, idite!
Ovo nije počivalište! Zbog nečistoće teško vas uže
svezalo." **11** Kad bi mogao biti nadahnut čovjek koji
izmišlja ovu opsjenu: "Prorokujem ti vino i piće", on bi
bio prorok narodu ovome. **12** Svega ću te sabrati,
Jakove, sakupit ću Ostatak Izraelov! Smjestit ću ih
zajedno kao ovce u toru, kao stado na paši - neće se
bojati nikoga. **13** Pred njima stupa rušilac: oni će se
porušiti i ući, kroz vrata će proći i izaći; pred njima će
ići njihov kralj, Jahve će biti na čelu.

3 Potom rekoh: "Čujte sada, glavari kuće Jakovljeve,
suci doma Izraelova! Nije li na vama da znate
što je pravo? Ali vi mrzite dobro, a ljubite zlo! **2** Vi
ljudima derete kožu s tijela i meso s kosti njihovih.
3 Oni proždiru tijelo moga naroda i deru mu kožu,
lome kosti. Oni ih komadaju kao u loncu, kao meso
u punom kotlu! **4** Zato, oni će Jahvu zazivati, a on
im neće odgovoriti. Sakrit će, u ono vrijeme, lice od
njih zbog zločina koje su počinili." **5** Ovako govori
Jahve protiv prorokÄa koji moj narod zavode: "Ako
imaju zalogaj u zubima, proglašuju: 'Mir!' Ali protiv
onoga koji im ništa ne stavlja u usta naviještaju sveti
rat. **6** Zato ćete imati noć mjesto vaših viđenja i
tminu mjesto proricanja. Zaći će sunce tim prorocima
i dan će za njih pomrčati. **7** Tada će se posramiti
vidovnjaci i zblaniti vračari. Svi će oni pokriti gubice,
jer odgovora Božjeg neće biti. **8** Ali ja sam pun snage i
duha Jahvina, pun pravde i jakosti da objavim Jakovu
opačinu njegovu, Izraelu njegov grijeh. **9** Čujte dakle
ovo, glavari kuće Jakovljeve, suci doma Izraelova, vi
kojima se pravda gadi te izvrćete sve što je ispravno!
10 Vi koji gradite Sion u krvi i Jeruzalem u zločinu! **11**
Glavari njegovi sude prema mitu, svećenici njegovi
poučavaju radi zarade, proroci njegovi bale za novac.
A na Jahvu se oni pozivaju i govore: 'Nije li Jahve u
našoj sredini? Neće na nas zlo navaliti.' **12** Poradi vas
i vaše krivnje Sion će biti polje preorano, Jeruzalem
ruševina, a Goru Doma prekrit će šuma."

4 Dogodit će se na kraju danÄa: Gora Doma Jahvina
bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad
svih bregova. 2 K njoj će se stjecat svi narodi, nagrnut
će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na goru
Jahvinu, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit'
svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer
će sa Siona Zakon izaći, riječ Jahvina iz Jeruzalema."
3 On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac
moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u
ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod
neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. 4 Svaki
će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom
svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta Jahve
nad Vojskama. 5 Jer svi narodi idu, svaki u ime boga
svojega, a mi, mi idemo u imenu Jahve, Boga našega,
uvijek i dovijeka. 6 "U onaj dan - riječ je Jahvina -
sabrat ću hrome, okupiti raspršene i sve kojima sam
zlo učinio. 7 Od hromih ću Ostatak učiniti, moćan
narod od onih što su izgnani." Tada će Jahve nad
njima kraljevati na gori Sionu od sada i dovijeka. 8 I
ti Kulo stadÄa, Ofele Kćeri sionske, opet će se tebi
vratiti prijašnja vlast, kraljevstvo Kćeri jeruzalemske.
9 Zašto sada kukaš kuknjavom? Nema li kralja u
tebi? Zar su savjetnici tvoji propali da te obuzimlju
bolovi kao porodilju? 10 Savijaj se od boli i kriči, Kćeri
sionska, kao žena koja porađa, jer ćeš sada iz grada
izići i stanovati na polju. Do Babilona ti ćeš otići, ondje
ćeš se osloboditi, ondje će te Jahve otkupiti iz šaka
tvojih dušmana. 11 A sada se mnogi narodi protivu
tebe sabraše. Oni govore: "Neka se obeščasti, neka
se naše oči nasite Siona!" 12 Ali zamisli Jahvine oni
ne znaju i ne razumiju namjere njegove: kao snoplje
na gumnu on ih je sabrao. 13 Ustani! Ovrši žito, Kćeri
sionska, jer ti pravim gvozden rog i mjedena kopita. I
satrt ćeš mnoge narode; zavjetovat ćeš Jahvi blago
njihovo i bogatstvo njihovo Gospodaru sve zemlje.

5 Utvrdi se sada, Tvrđavo! Opkoljeni smo i opsjednuti,
palicom po licu udaraju Suca Izraelova. 2 A
ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima
Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati
Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih
vremena. 3 Zato će ih Jahve ostaviti dok ne rodi ona
koja ima roditi. Tada će se Ostatak njegove braće
vratiti djeci Izraelovoj. 4 On će se uspraviti, na pašu
izvodit' svoje stado silom Jahvinom, veličanstvom
imena Boga svojega. Oni će u miru živjeti, jer će on
rasprostrijeti svoju vlast sve do krajeva zemaljskih.
5 On - on je mir! Ako Asirci provale u našu zemlju,
ako stupe u naše dvore, podići ćemo na njih sedam
pastira, osam narodnih knezova. 6 Zemlju asirsku
oni će mačem opasti, zemlju Nimrodovu sabljama. I
on će nas osloboditi od Asiraca ako provale u našu
zemlju, ako stupe na naše tlo. 7 Tada će Ostatak
Jakovljev, među brojnim narodima, biti kao rosa koja
od Jahve dolazi, kao kapljice kiše na travi koja ne
čeka na čovjeka niti iščekuje sina čovječjeg. 8 Tada
će Ostatak Jakovljev, među brojnim narodima, biti kao
lav među šumskim zvijerima, kao lavić među ovčjim
stadima: svaki put kad prolazi, on gazi nogama,
razdire, i nitko da od njega izbavi. 9 Tvoja ruka neka
se podigne na protivnike, svi tvoji neprijatelji bit će
zatrti! 10 "U onaj dan - riječ je Jahvina - potamanit ću
sve tvoje konje, uništiti tvoja bojna kola; 11 razorit ću
po tvojoj zemlji svako naselje, porušiti sve tvoje tvrde
gradove. 12 Zatrt ću iz tvoje ruke bajanje, vračara više
nećeš imati; 13 i zatrt ću u tebi sve kipove i stupove
kamene. I ti se više nećeš klanjati pred djelom ruku
svojih. 14 Iskorijenit ću ašere iz tebe i razorit ću tvoje
gradove. 15 U gnjevu, u bijesu, izvršit ću osvetu na
narodima koji nisu slušali."

6 Čujte, dakle, riječ koju govori Jahve: "Ustani!
Povedi parnicu pred gorama, i neka bregovi čuju
tvoj glas!" 2 Slušajte, gore, parnicu Jahvinu, čujte,
temelji zemaljski, jer Jahve se parbi s narodom svojim,
on se parniči s Izraelom: 3 "Narode moj, što sam ti
učinio? Čime sam te zamorio? Odgovori mi. 4 Ja
sam tebe izveo iz zemlje egipatske, izbavio te iz
kuće ropstva; poslao sam pred tobom Mojsija, Arona
i Mirjamu. 5 Narode moj, sjeti se sada: Što je bio
naumio Balak, kralj moapski? Što je njemu odgovorio
Bileam, sin Beorov? ...od Šitima do Gilgala, da poznaš
pravedna djela Jahvina." 6 "S čime ću doći pred
Jahvu, hoću li pasti ničice pred Bogom Svevišnjim?
Hoću li doći preda nj sa žrtvom paljenicom, s teocima
od jedne godine? 7 Hoće li mu biti mile tisuće ovnova,
tisuće tisuća potokÄa ulja? Treba li prinijeti sina
prvorođenog zbog svoga zločina, plod svoje utrobe
zbog grijeha koji sam počinio?" 8 "Objavljeno ti je,
čovječe, što je dobro, što Jahve traži od tebe: samo
činiti pravicu, milosrđe ljubiti i smjerno sa svojim
Bogom hoditi." 9 Jahvin glas viče gradu: "Slušajte, vi
plemenjaci i sabore gradski! 10 Zar mogu podnositi
krivo stečeno blago i patvorenu efu prokletu? 11
Mogu li opravdati onoga koji se služi mjerom krivom,
vrećom krivotvorenih utega? 12 Bogataši vaši puni
su okrutnosti, stanovnici vaši laž govore, varljiv je
jezik u njihovim ustima! 13 Zato sam te i ja počeo
udarati, tamaniti zbog grijeha tvojih. 14 Jest ćeš, a
nećeš se nasititi, gladan ćeš ostati; stavljat ćeš na
stranu, a ništa nećeš sačuvati; ako što i sačuvaš, ja

ću maču predati. **15** Sijat ćeš, ali nećeš žeti; tijestit
ćeš maslinu, a ulja neće biti; gazit ćeš mošt, a vina
nećeš piti. **16** Držiš se zakona Omrijevih i svih djela
doma Ahabova, živiš po osnovama njihovim: učinit ću
od tebe pustinju, od žitelja tvojih porugu, da nosite
sramotu mnogih naroda."

7 Teško meni! Postao sam kao žetelac ljeti, kao
trgač poslije jematve: nema bobice grožđa da je
pozobljem, nema smokve ranke za kojom žudim!
2 Vjernici su iščezli iz zemlje: nijednog pravednika
među ljudima! Svi vrebaju za krvoprolićem, svaki
svome bratu mrežu postavlja. **3** Njihove ruke za zlo su
sposobne: glavar traži dar, sudac sudi prema poklonu,
velikaš po svome hiru odlučuje. **4** I najbolji među njima
je kao trn, najpravedniji kao drača živica. Iskušenje
njihovo danas sa Sjevera dolazi, dolazi ura strave
njihove. **5** Ne pouzdavajte se u bližnjega, ne vjerujte
u prijatelja; pred onom koja s tobom dijeli postelju
pazi da usta ne otvoriš. **6** Jer sin svoga oca zlostavlja,
kćerka na majku ustaje, snaha na svoju svekrvu,
svakome je dušmanin njegov ukućanin. **7** A ja, prema
Jahvi ja sam zagledan, čekam na Boga koji spasava,
Bog moj mene će uslišati. **8** Ne raduj se mome zlu,
dušmanko moja, ako sam pao, ustat ću; ako boravim
u tminama, Jahve je svjetlost moja. **9** Moram podnositi
srdžbu Jahvinu, jer sam protiv njega sagriješio, sve
dok on ne prosudi spor moj i izrekne pravdu; izvest
će me na svjetlost, gledat ću pravednost njegovu.
10 Kada ga moja dušmanka ugleda, od stida će se
pokriti ona koja mi je govorila: "Gdje je on, Jahve, tvoj
Bog?" Moje će se oči naslađivati kad je ugledam: ona
će biti zgažena kao blato na putu. **11** Dolazi dan kad
će se sazidati tvoji bedemi! Toga dana nadaleko će
se prostirati tvoje granice! **12** Toga dana dolazit će k
tebi od zemlje asirske do Egipta, od Tira do Rijeke,
od mora do mora, od gore do gore. **13** Zemlja će
postat' pustinja zbog stanovnika svojih, zbog djela
njihovih. **14** Pasi svoj narod svojom palicom, stado
svoje baštine, koje osamljeno živi u šikarju, usred
plodnih voćnjaka. Neka pase u Bašanu i Gileadu, kao
u davne dane! **15** Kao u dane kad si izašao iz Egipta,
pokaži nam čudesa! **16** Narodi će ih vidjeti i bit će
posramljeni uza svu silu svoju; stavit će ruku na usta i
uši će im oglušiti. **17** Lizat će prašinu kao zmija, kao
gmazovi koji gmižu po zemlji. Izići će dršćući iz svojih
jazbina, prestravljeni i ustrašeni pred tobom. **18** Tko
je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i
prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji
ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u
pomilovanju? **19** Još jednom, imaj milosti za nas!
Satri naše opačine, baci na dno mora sve grijehe
naše! **20** Udijeli Jakovu vjernost svoju, dobrotu svoju
Abrahamu, kako si se zakleo ocima našim od dana
iskonskih.

Nahum

1 Proročanstvo nad Ninivom. Knjiga viđenja Nahuma
Elkošanina. **2** Jahve je Bog ljubomoran i osvetnik!
Jahve se osvećuje, gospodar srdžbe! Jahve se
osvećuje svojim protivnicima, ustrajan u gnjevu na
neprijatelje. **3** Jahve je spor u gnjevu, ali silan u moći.
Ne, Jahve neće pustiti krivca nekažnjena. U vihoru
i oluji put je njegov, oblaci su prašina koju podižu
njegovi koraci. **4** Prijeti moru i isušuje ga, presušuje
sve rijeke. ...Bašan i Karmel uvenuli su, povenuli
su pupoljci Libana! **5** Pred njim se gore potresaju,
bregovi se ljuljaju, zemlja se pod njim provaljuje, krug
zemaljski i sve što na njem stanuje. **6** Tko može
izdržati pred bijesom njegovim? Tko će odoljeti pred
gnjevnom srdžbom njegovom? Jarost se njegova kao
vatra izlijeva i litice se pred njim kidaju. **7** Jahve je
dobar onima koji se u njeg' uzdaju, on je okrilje u
dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu **8** kada
potopne vode poplave. Uništit će one koji se protiv
njega podižu, progonit će svoje dušmane u najmrkliji
mrak. **9** Što vi snujete protiv Jahve? On uništava do
kraja; nevolja se neće dva puta podići. **10** Kao trnovita
šikara i kao pijanci na pijanki, k'o suha slama bit će
potpuno smlavljeni. **11** Iz tebe je potekao onaj koji
snuje zlo protiv Jahve, savjetnik Belijala. **12** Jahve
ovako govori: “Neka su spremni, neka mnogobrojni,
bit će pokošeni, uništeni. Ako sam te ponizio, neću te
odsada ponižavati. **13** A sada, razbit ću jaram koji te
steže, raskidat ću tvoje okove.” **14** Protiv tebe Jahve
naređuje: “Neće više biti roda tvoga imena, iz hrama
tvojih bogova istrijebit ću likove rezane i livene, a od
tvog groba ruglo ću učiniti.” **15** Gledajte, preko gora
hrli glasnik, on naviješta: “Spasenje!” Svetkuj svoje
blagdane, Judo, ispuni svoje zavjete, jer Belijal više
neće prolaziti po tebi, on je sasvim zatrt.

2 Protiv tebe dolazi rušitelj. Postavi stražu na
bedeme, gledaj na put, opaši bedra, saberi sve
svoje snage. **2** Da, Jahve će obnoviti vinograd
Jakovljev i vinograd Izraelov. Pljačkaši ih opljačkali,
mladice im potrli. **3** Štitovi njegovih junaka crvene se,
njegovi su ratnici u grimizu; ognjem blista čelik na
njihovim bojnim kolima kad krenu u boj; konji im se
propinju. **4** Po ulicama bjesne bojna kola, lete preko
trgova; na pogled su baklje goruće; kao munje, samo
sijevaju. **5** Pozivaju se borci odabrani, bacaju se u
rovove, hrle brzo na bedeme, već je zaklon postavljen.
6 Vrata koja gledaju na Rijeku otvaraju se, strava je u
palači. **7** Podižu, u izgnanstvo odvode Gospodaricu,
robinjice njene cvile, tuguju kao golubice, u prsa
se udaraju. **8** Niniva je nabujalo jezero, oni bježe
pred vodom njezinom. “Zaustavite se, stanite!” Ali se
nitko ne okreće. **9** “Grabite srebro! Grabite zlato!”
Blagu kraja nema, obilje dragocjenosti! **10** Pljačkanje,
haranje, razaranje! Srce zamire, koljena klecaju, u
bedrima drhtavica, svima su lica poblijedjela. **11** Gdje
je skrovište lavovima i log lavićima? Kad je lav izlazio,
lavica je ostajala i lavovi mališani; plašio ih nitko nije.
12 Lav je grabio za svoje laviće, davio je za svoje
lavice; svoje spilje punio je plijenom, svoja skrovišta
lovinom. **13** “Evo me! Tebi!” - riječ je Jahve nad
Vojskama. “Pretvorit ću u dim tvoja bojna kola, mač
će poklati tvoje laviće. Istrijebit ću sa zemlje tvoja
pljačkanja, i neće se više čuti povik tvojih glasnika.”

3 Teško gradu krvničkom, pun je laži, prepun
grabeža, s pljačkanjem on ne prestaje! **2** Slušajte!
Pucaju bičem! Slušajte! Štropot točkova! Konji
upropanj, kola poskakuju. **3** Konjanici u stremenu,
mačevi sjaju, koplja sijevaju ... gomile ranjenih,
snopovi mrtvih, trupla unedogled, svuda se o truplo
spotiče! **4** Eto plaće za razvrat bludnice, ljupke
ljubaznice, vješte čarobnice koja je zavodila narode
svojim razvratom i plemena svojim čaranjima. **5** “Evo
me! Tebi!” - riječ je Jahve nad Vojskama. “Na tvoje
lice podignut ću skute tvoje haljine, tvoju golotinju
pokazat ću narodima, tvoju sramotu kraljevstvima.
6 Bacit ću na tebe smeće, osramotit ću te, izložiti
na stup sramote. **7** Svaki koji te vidi, bježat će od
tebe. Reći će: 'Niniva! Kakva razvalina!' Tko je može
požaliti? Gdje joj naći tješitelje?” **8** Jesi li tvrđa od
Tebe Amonove koja sjedi na rukavima Rijeke? Njezino
predziđe bilo je more, njezini bedemi bile su vode.
9 Njezina snaga bila je Etiopija, Egipat; nije imala
granica. Narodi Puta i Libije bili su joj pomoćnici.
10 A i ona je otišla u progonstvo, morala je ići u
sužanjstvo; njezina nejaka djeca bila su razmrskana
po svim raskršćima; za ugledne ljude njezine bacali
su ždrijeb, svi njezini velikani okovani su lancima. **11**
Tako ćeš i ti biti slomljena, bit ćeš svladana; tako ćeš
i ti morati tražiti utočište pred dušmaninom. **12** Tvoje
utvrde sve su kao smokvino stablo s urodom mladih
smokava; kad se potrese stablo, smokve padaju u
usta svakome koji ih želi jesti. **13** Gledaj svoj narod:
sve je žensko u domu tvome; vrata tvoje zemlje
širom se otvaraju neprijatelju; oganj je sažgao tvoje
prijevornice. **14** Nacrpi vode za opsadu, utvrdi svoje
bedeme, gnječi blato, gazi ilovaču, uzmi kalup za
opeku. **15** A ipak će te oganj sažeći i mač potamaniti.
Namnoži se kao kukci, namnoži se kao skakavci;
16 [16a] umnoži svoje trgovce da ih bude više nego

zvijezda na nebu, **17** [17a] tvoje posade neka bude
kao skakavaca, a tvojih pisara kao kobilica. Borave
po zidovima kad je hladan dan. Sunce grane: [16b]
kukci razvijaju krilašca i lete, [17b] i odlaze tko zna
kamo. **18** Jao! Kako su zaspali tvoji pastiri, kralju
asirski? Tvoji izabrani vojnici drijemaju, narod se tvoj
raspršio po gorama, nitko ga više ne može sakupiti.
19 Tvojoj rani nema lijeka! Neizlječiva je tvoja ozljeda.
Svi koji to saznaju plješću tvojoj razvalini. Tko nije bez
sanka i prestanka osjećao na sebi tvoju okrutnost?

Habakuk

1 Proroštvo koje vidje prorok Habakuk. **2** Dokle ću,
Jahve, zapomagati, a da ti ne čuješ? Vikati k tebi
"Nasilje!" a da ti ne spasiš? **3** Zašto mi nepravdu
iznosiš pred oči, zašto gledaš ugnjetavanje? Pljačka
je i nasilje preda mnom. Raspra je, razmirica bjesni!
4 Zakon je izgubio snagu, a pravda se ni načas ne
pomalja. Da, zlikovac progoni pravednika, pravo je
stoga izopačeno. **5** Obazrite se na narode, pogledajte,
čudite se, zapanjite! Jer u vaše dane činim djelo
u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča. **6**
Da! Evo dižem Kaldejce, narod divlji i naprasit što
nadire širom zemlje da obitavališta otme tuđa. **7** On
je strašan i jezovit, od njega samog izlazi njegovo
pravo i njegov ponos. **8** Konji su mu brži od leoparda,
hitriji od vukova uvečer; jahači mu poskakuju, stižu
izdaleka, ustremljeni k'o orlovi da plijen proždru. **9**
Svi će doći rad' grabeža, lica im žegu k'o istočni
vjetar, grabe roblje kao pijesak! **10** Taj se narod
kraljevima ruga, podsmjehuje knezovima, poigrava se
svim utvrdama, nasipa zemlju i zauzima ih. **11** Tad
se k'o vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga
bog postala. **12** Nisi li od davnih vremena, Jahve,
Bože moj, Sveče moj? Ti koji ne umireš! Ti si, Jahve
podigao ovaj narod radi pravde, postavio ga, Stijeno,
da kažnjava. **13** Prečiste su tvoje oči da bi zloću
gledale. Ti ne možeš motriti tlačenja. Zašto gledaš
vjerolomce, šutiš kad zlikovac ništi pravednijeg od
sebe? **14** Postupaš s ljudima k'o s morskim ribama,
k'o s gmazovima što nemaju gospodara! **15** On ih sve
lovi na udicu, izvlači ih mrežom, pređom ih skuplja i
tako se raduje i likuje. **16** Stog žrtvuje mreži svojoj,
pali tamjan svojoj pređi jer mu pribavljaju zalogaj
slastan, hranu pretilu. **17** Valja li, dakle, da neprestano
poteže mač i kolje narod nemilice?

2 Stat ću na stražu svoju, postavit se na bedem,
paziti što će mi reći, kako odgovorit na moje tužbe.
2 Tada Jahve odgovori i reče: "Zapiši viđenje, ureži
ga na pločice, da ga čitač lako čita." **3** Jer ovo je
viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne
vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i
neće zakasniti! **4** Gle: propada onaj čija duša nije
pravedna, a pravednik živi od svoje vjere. **5** Bogatstvo
je odista podmuklo! Ohol je i ne može počinuti tko
ždrijelo razvaljuje k'o Podzemlje, tko je kao smrt
nezasitan, tko sabire za se sve narode, tko kupi za
se sva plemena! **(Sheol h7585)** **6** Zar mu se neće svi
podrugivati, rugalicu i zagonetku spjevat' protiv njega?
Reći će: Jao onom tko množi što nije njegovo (a
dokle će?) i opterećuje se zalogama! **7** Neće li naglo
ustat' vjerovnici tvoji, neće li se probuditi ljuti tvoji
tlačitelji? Tada ćeš im plijen biti! **8** Jer si opljačkao
mnoge narode, sav ostatak naroda opljačkat će tebe,
jer si prolio krv ljudsku, poharao zemlju, grad i sve mu
žitelje. **9** Jao onom tko otimačinu zgrće nepravednu
kući svojoj, da visoko svije gnijezdo svoje i otkloni
ruku zla! **10** Nanese sramotu kući svojoj: zatirući
mnoga plemena, griješiš protiv sebe. **11** Jer iz samih
zidova kamen kriči, a krovna mu greda odgovara. **12**
Jao onom tko grad diže krvlju i tvrđavu zasnuje na
nepravdi! **13** Nije li to, gle, od Jahve nad Vojskama
da se narodi za oganj trude, puci nizašto muče? **14**
Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj
kao što vode prekrivaju more. **15** Jao onom tko
bližnjeg navodi na piće, ulijeva otrov dok on pije
da bi promatrao njegovu nagost! **16** Ti si pijan od
sramote, ne od slave! Pij samo i pokazuj kapicu.
Dolazi ti pehar iz desnice Jahvine i sramota na slavu
tvoju! **17** Nasilje nad Libanonom tebe će prestraviti,
pokolj zvijeri, jer si ljudsku krv prolio, poharao zemlju,
grad i njegove žitelje. **18** Čemu koristi tesan lik da
ga umjetnik teše? Čemu lijevan lik, lažno proroštvo,
da se tvorac njegov u nj pouzdaje oblikujuć' nijeme
kipove? **19** Jao onom tko komadu drva kaže: "Probudi
se!" Kamenu nijemom: "Preni se!" On da prorokuje?
Optočen može biti i zlatom i srebrom, ali nikakva daha
životnog nema u njemu. **20** Ali je Jahve u svojem
svetom Hramu: nek' zemlja sva zašuti pred njime!

3 Molitva. Od proroka Habakuka. Na način tužbalice.
2 Jahve, čuo sam za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi
djelo ulijeva jezu! Ponovi ga u naše vrijeme! Otkrij ga
u naše vrijeme! U gnjevu se svojem smilovanja sjeti!
3 Bog stiže iz Temana, a Svetac s planine Parana!
Veličanstvo njegovo zastire nebesa, zemlja mu je
puna slave. **4** Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju iz
njegovih ruku, ondje mu se krije (sila) **5** Kuga pred
njim ide, groznica ga sustopice prati. **6** On stane, i
zemlja se trese, on pogleda, i dršću narodi. Tad se
raspadoše vječne planine, bregovi stari propadoše,
njegove su staze od vječnosti. **7** Prestrašene vidjeh
kušanske šatore, čadore što dršću u zemlji midjanskoj.
8 Jahve, planu li tvoj gnjev na rijeke ili jarost tvoja na
more te jezdiš na svojim konjima, na pobjedničkim
bojnim kolima? **9** Otkrivaš svoj luk i otrovnim ga
strijelama sitiš. Bujicama rasijecaš tlo, **10** planine
dršću kad te vide, navaljuje oblaka prolom, bezdan
diže svoj glas. **11** Sunce uvis diže ruke, mjesec u
obitavalištu svojem popostaje, pred blijeskom tvojih
strijela, pred blistavim sjajem koplja tvoga. **12** Jarosno

po zemlji koračaš, srdito gaziš narode. **13** Iziđe da
spasiš narod svoj, da spasiš svog pomazanika; sori
vrh kuće bezbožnikove, ogoli joj temelje do stijene.
14 Kopljima si izbo vođu ratnika njegovih, koji navališe
da nas s radošću satru, kao da će potajice proždrijet'
ubogoga. **15** Gaziš po moru s konjima svojim, po
pučini silnih voda! **16** Čuo sam! Sva se moja utroba
trese, podrhtavaju mi usne na taj zvuk, trulež prodire
u kosti moje, noge klecaju poda mnom. Počinut ću
kada dan tjeskobni svane narodu što nas sad napada.
17 Jer smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi
biti ploda, maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti
hrane, ovaca će nestati iz tora, u oborima neće biti ni
goveda. **18** Ali ja ću se radovati u Jahvi i kliktat ću
u Bogu, svojem Spasitelju. **19** Jahve, moj Gospod,
moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih i vodi
me na visine. Zborovođi. Na žičanim glazbalima.

Sefanija

1 Riječ Jahvina upućena Sefaniji, sinu Kušija, sina
Gedalijina, sina Amarjina, sina Ezekijina, u vrijeme
Jošije, sina Amonova, kralja judejskoga. **2** “Da, sve
ću zbrisati s lica zemlje” - riječ je Jahvina! **3** “Izbrisat
ću ljude i zvijeri, ptice nebeske i ribe morske, učinit
ću da padnu bezbožnici, istrijebit ću ljude s lica
zemlje” - riječ je Jahvina! **4** “Podignut ću ruku na
Judu i na sve stanovnike Jeruzalema i istrijebit ću iz
ovoga mjesta ostatak Baalov, ime služitelja idolskih
sa svećenicima njegovim; **5** one koji se klanjaju na
krovovima vojsci nebeskoj, one koji se klanjaju pred
Jahvom a zaklinju se Milkomom; **6** one koji su se
odmetnuli od Jahve, koji ne traže Jahvu i nimalo za
nj ne mare.” **7** Tišina pred Jahvom Gospodom, jer
je dan Jahvin blizu! Da, Jahve je prigotovio žrtvu,
posvetio je svoje uzvanike. **8** “U dan žrtve Jahvine,
kaznit ću knezove, sinove kraljeve, i sve koji se
oblače na način tuđinski. **9** Kaznit ću u taj dan sve
koji preko praga poskakuju, koji Dom Gospodara
svojega pune nasiljem i prijevarom.” **10** “U onaj dan”
- riječ je Jahvina - “vapaj će se podići od Ribljih
vrata, urlici iz novog dijela grada, silna lomljavina sa
brežuljaka. **11** Kukajte, stanovnici makteški, jer je satrt
sav narod kanaanski, zbrisani su svi mjerači srebra.
12 I u to vrijeme pretražit ću Jeruzalem sa zubljama i
pohodit ću kaznom ljude koji miruju na svojoj vinskoj
droždini i u svom srcu govore: 'Jahve ne može učiniti
ni dobro ni zlo.'” **13** Blago njihovo bit će prepušteno
pljački, njihove kuće pustošenju. Oni su gradili kuće
- neće u njima stanovati; sadili su vinograde - iz
njih vina neće piti. **14** Blizu je dan Jahvin, veliki!
Blizu je i žurno dolazi! Gorak je glas dana Jahvina:
tada će i junak zajaukati. **15** Dan gnjeva, onaj dan!
Dan tjeskobe i nevolje! Dan užasa i pustošenja! Dan
pomrčine i naoblake! Dan tmina i magluština! **16**
Dan trubljavine i bojne vike na gradove utvrđene i na
visoka kruništa. **17** “Prepustit ću ljude nevoljama i
vrludat će kao slijepci (jer su protiv Jahve sagriješili),
krv će se njihova prosuti kao prašina, njihova trupla
bit će bačena kao smeće. **18** Ni njihovo srebro ni
njihovo zlato neće ih spasiti.” U dan gnjeva Jahvina
oganj njegove revnosti svu će zemlju sažeći. Jer on
će uništiti, zatrti sve stanovnike zemlje.

2 Saberite se, skupite, narode bestidni **2** prije nego
budete izgnani kao pljeva koja se u dan raspršiti,
prije nego stigne na vas plamen i gnjev Jahvin, prije
nego stigne na vas dan gnjeva Jahvina. **3** Tražite
Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate
odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi
ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina. **4** Da,
Gaza će postati pustinja, Aškelon pustoš. Ašdod u
puklo podne bit će izgnan, Ekron iz temelja iščupan. **5**
Teško stanovnicima obale morske, narodu kretskome!
Evo riječi Jahvine protivu vas: “Ja ću te poniziti,
zemljo Filistejaca, uništit ću te, istrijebit ću sve tvoje
stanovnike! **6** I postat ćeš ispaša, pasište pastirsko i
ograda za stado.” **7** I taj kraj pripast će u dio Ostatku
doma Judina; tu će oni izvoditi blago na pašu; uvečer
se odmarati u kućama aškelonskim, jer će ih pohoditi
Jahve, Bog njihov, i on će promijeniti sudbinu njihovu.
8 Čuo sam uvredu Moabovu i podrugivanja sinova
Amonovih kad su vrijeđali moj narod i ponosili se
zemljištem svojim. **9** “Zato, života mi moga!” - riječ
je Jahve nad Vojskama, Boga Izraelova: “Moab će
postati kao Sodoma i sinovi Amonovi kao Gomora:
polje obraslo koprivom, hrpa soli pustoš dovijeka.
Ostatak moga naroda oplijenit će ih, preostatak moga
naroda zaposjest će ih.” **10** To će biti cijena za njihovu
oholost jer su se uznosili i rugali narodu Jahve nad
Vojskama. **11** Za njih će Jahve biti strašan: kad uništi
sve bogove zemaljske, pred njim će se pokloniti -
svaki na svojoj zemlji - svi otoci naroda. **12** I vi,
Etiopljani: “Vi ćete biti probijeni mojim mačem.” **13**
Zatim će svoju ruku dići protiv Sjevera i razrušit će
zemlju asirsku, od Ninive će pustoš učiniti, suhu
pustoš kao pustinja. **14** Usred nje će stado ležati,
zvijeri svakojake; čaplje i pelikani počivat će noću
na glavicama stupova, sova će hukati na prozoru,
gavran graktati na pragu. **15** To li je veseli grad koji je
stolovao u miru, koji je u svom srcu govorio: “Ja, i
jedino ja!” Gledaj! Postade razvalina, brlog zvjerinji!
Svi koji pokraj njega prolaze zvižde i mašu rukama.

3 Teško nepokornom, okaljanom, nasilničkom gradu!
2 On nikada nije čuo poziva, nikada nije prihvatio
pouku; Jahvi on se nikada nije povjerio; svome
Bogu nije se nikada približio. **3** Njegovi su knezovi
usred njega - lavovi koji riču; njegovi su suci - vuci
večernji koji do jutra nisu kosti glodali; **4** proroci su
njegovi - razmetljivci, puki lažljivci, svećenici njegovi
skvrne Svetište, krše Zakon. **5** Usred njega, Jahve je
pravedan - on ne čini nepravde; svako jutro iznosi
svoju pravicu, u praskozorje ne izostaje; ali bezbožnik
srama ne poznaje. **6** “Uništio sam narode, razorena
su kruništa kula njihovih, poharao sam njihove ulice:
nema više prolaznika! Razoreni su njihovi gradovi:
nema ljudi, nema stanovnika! **7** Govorio sam: 'Ti ćeš
se mene ipak bojati, prigrlit ćeš pouku; u njihovim
očima ne mogu nestati toliki moji pohodi.' Ali ne! -

oni su žurno pokvarili sva djela svoja. **8** Zato mene
čekajte - riječ je Jahvina - do dana kad ustanem kao
tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se
saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu
gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će
sva zemlja sažgana. **9** Dat ću narodima čiste usne, da
svi mogu zazivati ime Jahvino i služiti mu jednodušno.
10 S druge obale rijeka etiopskih prinosit će mi žrtvene
darove moji štovaoci. **11** U onaj dan nećeš se sramiti
svih svojih nedjela koja si protiv mene počinio, jer
ću ukloniti iz tebe tvoje ohole hvalisavce; i nećeš se
više šepiriti na Svetoj gori mojoj, **12** jer ću pustiti da u
tebi opstane samo skroman i čedan narod, i u imenu
Jahvinu tražit će okrilje **13** Ostatak Izraelov. Oni neće
više činiti nepravdu, neće više govoriti laži; u njihovim
ustima neće se više naći jezik prijevarni. Moći će pasti
i odmarati se, i nitko im neće smetati." **14** Klikći od
radosti, Kćeri sionska, viči od veselja, Izraele! Veseli
se i raduj se iz sveg srca, Kćeri jeruzalemska! **15**
Jahve te riješio tvoje osude, neprijatelje tvoje uklonio!
Jahve, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj! Ne boj se više
zla! **16** U onaj dan reći će se Jeruzalemu: "Ne boj se,
Sione! Neka ti ne klonu ruke! **17** Jahve, Bog tvoj, u
sredini je tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi
pun veselja, obnovit će ti svoju ljubav, kliktat će nad
tobom radosno **18** kao u dan svečani. Odvratio sam
od tebe nevolju da na sebi više ne nosiš sramotu.
19 Evo svladavam sve tvoje tlačitelje. U ono vrijeme
izbavit ću sve hrome, sabrat ću prognane, pribavit
im hvalu i diku po svoj zemlji gdje ih sramota bijaše
dopala. **20** U ono vrijeme ja ću vas dovesti, u ono
vrijeme ja ću vas sabrati! Tada ću vam dati hvalu
i diku među narodima zemlje, kad okrenem vašu
sudbinu pred vašim očima" - govori Jahve.

Hagaj

1 Druge godine kralja Darija, šestoga mjeseca,
prvoga dana u mjesecu, dođe riječ Jahvina
preko proroka Hagaja Zerubabelu, sinu Šealtielovu,
namjesniku judejskom, i Jošui, sinu Josadakovu,
velikom svećeniku: 2 “Ovako govori Jahve nad
Vojskama. Narod ovaj govori: 'Nije još došlo vrijeme
da se opet sazda Dom Jahvin!' 3 Zato je došla riječ
Jahvina preko proroka Hagaja: 4 A vama je vrijeme
da stanujete u pokrivenim kućama, dok je ovaj Dom
razvaljen. 5 I zato, ovako sada govori Jahve nad
Vojskama: Razmotrite svoje putove! 6 Sijete mnogo,
malo dovozite; jedete, a niste siti; pijete, a napojit' se
ne možete; odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik
zarađuje plaću, a stavlja je u prodrt tobolac!” 7
Ovako govori Jahve nad Vojskama: “Razmotrite svoje
putove! 8 Idite na goru, dovezite drva i podignite opet
Dom; bit će mi to milo i proslavit ću se” - govori Jahve.
9 “Nadaste se obilju, a gle, malo je; što dovezete kući,
ja otpuhnem. A zašto?” - riječ je Jahve nad Vojskama.
“Zato što je Dom moj razvaljen, dok se svaki od vas
brine za dom svoj. 10 Stog' je nebo uskratilo rosu, a
zemlja uskratila usjeve. 11 Ja dozvah sušu na zemlju
i gore, na žito i vino, na ulje i na sve što zemlja rađa,
na ljude i stoku i na svaki trudno stečen plod.” 12
A Zerubabel, sin Šealtielov, i Jošua, sin Josadakov,
veliki svećenik, i sav ostali narod poslušaše glas
Jahve, Boga svojega, i riječi proroka Hagaja u onome
radi čega ga Jahve njima posla: i narod se poboja
Jahve. 13 Tada Hagaj, glasnik Jahvin, po Jahvinu
nalogu ovako reče narodu: “Ja sam s vama” - riječ je
Jahvina. - 14 Jahve probudi duh Zerubabelu, sinu
Šealtielovu, namjesniku judejskom, i duh Jošui, sinu
Josadakovu, velikom svećeniku, i duh svemu ostalom
narodu te oni dođoše i prionuše na posao u Domu
Jahve nad Vojskama, Boga svojega. 15 Bijaše to
dvadeset i četvrtoga dana šestog mjeseca.

2 Druge godine kralja Darija, sedmoga mjeseca,
dvadeset i prvoga dana u mjesecu, dođe riječ
Jahvina preko proroka Hagaja: 2 “Reci ovako
Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i
Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku, i ostalom
narodu: 3 'Ima li još koga među vama koji vidje ovaj
Dom u njegovoj staroj slavi? A kakva ga sada vi
vidite? Prema onome, nije li to k'o ništa u vašim
očima? 4 Budi, dakle, junak, Zerubabele - riječ je
Jahvina - budi junak, Jošua, sine Josadakov, veliki
svećeniče! Budi junak, narode sve zemlje - riječ je
Jahvina. Na posao! Jer, ja sam s vama! - riječ je
Jahve nad Vojskama! 5 Po obećanju što ga vama
dadoh kad izađoste iz Egipta, duh moj posred vas
ostaje. Ne bojte se!' 6 Jer ovako govori Jahve nad
Vojskama: 'Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju,
i more i kopno. 7 Potrest ću sve narode da dođe
blago svih naroda, i slavom ću napunit ovaj Dom' -
kaže Jahve nad Vojskama. 8 'Moje je zlato, moje je
srebro' - riječ je Jahve nad Vojskama. 9 'Slava ovoga
drugog Doma bit će veća nego prvoga' - riječ je Jahve
nad Vojskama. 'I na ovom ću mjestu dati mir' - riječ
je Jahve nad Vojskama.” 10 Dvadeset i četvrtoga
dana devetoga mjeseca, druge godine kralja Darija,
dođe riječ Jahvina preko proroka Hagaja: 11 Ovako
govori Jahve nad Vojskama. “Pitaj svećenike što kaže
Zakon i reci: 12 'Kad bi tko u skutu svoje haljine nosio
posvećeno meso, ili bi se skutom dotakao kruha, jela,
vina, ulja ili kakve god hrane, bi li to postalo sveto?'”
Svećenici odgovoriše: “Ne!” 13 Hagaj dalje upita:
“Kad bi netko koji se onečistio dodirnuvši mrtvaca
dotakao nešto od onoga, bi li to postalo nečisto?”
Svećenici odgovoriše: “Bilo bi nečisto.” 14 Onda
Hagaj ovako reče: “Takav je i ovaj puk, takav je ovaj
narod preda mnom - riječ je Jahvina - takvo je svako
djelo ruku njihovih, i sve što ovdje prinose: sve je
nečisto!” 15 “A sada, promislite u srcu, od današnjega
dana unapredak: Prije negoli se poče stavljati kamen
na kamen u Jahvinu Svetištu, 16 kakvi ono bijaste?
Dolažaste hrpi od dvadeset mjerica, a bješe ih samo
deset! Dolažaste kaci da zahvatite pedeset mjerica,
a bješe ih samo dvadeset! 17 Udarao sam snijeću,
medljikom i grÓadom svako djelo vaših ruku, ali
nikoga nema k meni” - riječ je Jahvina. 18 “Stoga
dobro pripazite od današnjeg dana unapredak - od
dvadeset i četvrtoga dana devetoga mjeseca, kad
se stao graditi Hram Jahvin, pripazite dobro 19 ima
li još žita u žitnici? Ni vinova loza ni smokva, ni
mogranj ni maslina nisu rađali! Al' od ovog dana ja
ću blagosloviti.” 20 Dvadeset i četvrtoga dana istoga
mjeseca dođe riječ Jahvina Hagaju drugi put: 21
“Reci ovako Zerubabelu, namjesniku judejskom: 'Ja
ću potresti nebesa i zemlju! 22 Oborit ću prijestolja
kraljevstvima i uništit ću moć kraljevima naroda.
Prevrnut ću bojna kola i one na njima, konji i konjanici
njihovi bit će oboreni, past će od mača brata svojega.'”
23 “Toga dana” - riječ je Jahve nad Vojskama - “uzet
ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja” - riječ
je Jahvina - “i stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe
izabrah” - riječ je Jahve nad Vojskama.

Zaharija

1 Osmoga mjeseca druge godine Darijeve dođe
riječ Jahvina proroku Zahariji, sinu Berekjinu, sinu
Idonovu. **2** "Jahve se teško razgnjevio na oce vaše! **3**
Zatim im reci: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama:
Vratite se meni, i ja ću se vratiti vama' - riječ je Jahve
nad Vojskama. **4** 'Ne budite poput svojih otaca koje
su pozivali negdašnji proroci.' Ovako govori Jahve
nad Vojskama: 'Vratite se sa zlih putova svojih i
od zlih djela. Ali oni nisu slušali ni pazili na mene'
- govori Jahve. **5** Gdje su sad oci vaši? Zar će
dovijeka živjeti proroci? **6** Ali moje riječi i odredbe,
koje sam naložio slugama svojim prorocima, nisu li
stigle vaše oce? Oni se obratiše i priznaše: 'Jahve
nad Vojskama učinio je s nama kako bijaše namislio
učiniti prema našim putovima i našim djelima.'" **7**
Dvadeset i četvrtog dana, jedanaestoga mjeseca, a
to je mjesec Šebat, druge godine Darijeve, dođe riječ
Jahvina proroku Zahariji, sinu Berekjinu, sinu Idonovu.
8 Imao sam noću viđenje. Gle, na riđanu čovjek jaše
među mirtama koje imaju duboko korijenje, a iza
njega konji riđi, smeđi i bijeli. **9** Upitah: "Koji su ovi,
gospodaru?" Anđeo koji je sa mnom govorio reče
mi: "Ja ću ti pokazati koji su." **10** Čovjek koji stajaše
među mirtama odgovori: "Ovo su oni koje je poslao
Jahve da obilaze zemlju." **11** Oni se obratiše anđelu
Jahvinu, koji stajaše među mirtama, i kazaše: "Obišli
smo zemlju, i gle: sva zemlja počiva i miruje." **12** Tada
progovori anđeo Jahvin i reče: "Jahve nad Vojskama,
kada ćeš se već jednom smilovati Jeruzalemu i
gradovima judejskim na koje se već sedamdeset
godina ljuto srdiš?" **13** A Jahve anđelu koji je govorio
sa mnom odgovori utješnim riječima. **14** I anđeo koji je
govorio sa mnom reče mi: "Objavi ovo: 'Ovako govori
Jahve nad Vojskama: Ljubavlju ljubomornom gorim
za Jeruzalem i za Sion, **15** a velikim gnjevom plamtim
na ohole narode, jer kad se ono malo rasrdih, oni
prijeđoše mjeru.' **16** Zato ovako govori Jahve: 'Vraćam
se Jeruzalemu s milosrđem; opet će u njemu sagraditi
Dom moj' - riječ je Jahve nad Vojskama - 'i opet će
se u Jeruzalemu protezati uže mjeračko.' **17** I ovo
poruči: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Moji će
se gradovi opet prelijevati obiljem, i Jahve će utješiti
Sion, izabrati Jeruzalem.'" **18** Podigoh oči i vidjeh. I
gle: četiri roga. **19** Upitah anđela koji je govorio sa
mnom: "Što je ovo?" On mi odgovori: "To su rogovi
koji su raznijeli Judu, Izraela i Jeruzalem." **20** Onda
mi Jahve pokaza četiri kovača. **21** A ja upitah: "Što
su došli ovi raditi?" On mi odgovori: "Ono su rogovi
koji su raznijeli Judu te se nitko više ne usuđuje dići
glavu; a ovi su došli da ih zastraše i da slome rogove
narodima koji podizahu rog na zemlju Judinu kako bi
je raznijeli."

2 Podigoh oči i vidjeh. I gle: čovjek, a u ruci mu
mjeračko uže. **2** Upitah ga: "Kamo ideš?" Odgovori
mi: "Da izmjerim Jeruzalem i da vidim koliko je širok a
koliko dug." **3** I gle, anđeo koji je govorio sa mnom
stajaše nepomično, a drugi mu iziđe u susret **4** i reče
mu: "Trči, reci onome mladiću ovako: Jeruzalem će
biti kao otvoren grad radi mnoštva ljudi i stoke koji
će biti u njemu. **5** A ja ću mu - riječ je Jahvina - biti
ognjen zid unaokolo i Slava njegova sred njega." **6**
"Hej! Hej! Bježite iz zemlje sjeverne" - riječ je Jahvina
- "jer u sva četiri vjetra nebeska razasuo sam vas"
- riječ je Jahvina! **7** "Hej, Sione, koji živiš kod kćeri
babilonske, spasi se!" **8** Ovako govori Jahve nad
Vojskama, čija me Slava izaslala k narodima koji su
vas opljačkali: "Tko vas dira, dira mi zjenicu oka.
9 Gle, ruku dižem na njih da plijenom budu svojim
robovima." Znat ćete tako da me posla Jahve nad
Vojskama! **10** "Kliči i raduj se, kćeri sionska, jer evo,
dolazim usred tebe prebivat' - riječ je Jahvina. **11** U
onaj dan mnogi će narodi uz Jahvu prionuti i bit će
narod moj, a ja ću prebivati usred tebe." Znat ćeš tako
da me tebi posla Jahve nad Vojskama. **12** I Judeja će
biti baština Jahvina, njegov dio u Svetoj zemlji, i on
će opet izabrati Jeruzalem. **13** Tiho, ljudi svi, pred
Jahvom, jer, evo, on ustaje iz svetoga Prebivališta
svojega!

3 Potom mi pokaza Jošuu, velikog svećenika, koji
stajaše pred anđelom Jahvinim, i Satana, koji
mu stajaše zdesna da ga tuži. **2** Anđeo Jahvin reče
Satanu: "Suzbio te Jahve, Satane! Suzbio te Jahve
koji izabra Jeruzalem! Nije li on glavnja iz ognja
izvučena?" **3** A Jošua bijaše obučen u prljave haljine
dok stajaše pred anđelom Jahvinim. **4** Anđeo se
obrati onima koji pred njim stajahu i reče im: "Skinite
s njega te prljave haljine!" I reče mu: "Evo, skidam s
tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!"
5 I nastavi: "Stavite mu čist povez oko glave!" Oni
mu staviše čist povez oko glave i odjenuše ga u
dragocjene haljine u nazočnosti anđelovoj. **6** I anđeo
Jahvin upozori Jošuu: **7** "Ovako govori Jahve nad
Vojskama: 'Ako budeš mojim putovima hodio i mojih
se pridržavao naredaba, ti ćeš biti upravitelj u Domu
mojemu, čuvat ćeš moja predvorja i dat ću ti pristup
među one koji ondje stoje. **8** Poslušaj, dakle, Jošua,
veliki svećeniče, ti i drugovi tvoji koji su oko tebe,
jer vi ste ljudi znamenja! Evo, ja ću dovesti Izdanak,

Slugu svojega, i uklonit ću opačinu ove zemlje u jedan
dan. 9 Jer evo kamena koji stavljam pred Jošuu: na
tom je kamenu sedam očiju i u nj ću urezati natpis' -
riječ je Jahve nad Vojskama. 10 'U dan onaj' - riječ je
Jahve nad Vojskama - 'pozivat ćete jedan drugoga
pod lozu i pod smokvu.'"

4 Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se tad i
probudi me kao čovjeka koji se oda sna budi.
2 "Što vidiš?" - upita. Ja odgovorih: "Vidim, evo,
svijećnjak, sav od zlata, s posudom za ulje vrh njega; i
sedam je žižaka na svijećnjaku, sa sedam lijevaka za
sedam žižaka što su na njemu. 3 Dvije su masline kraj
njega, jedna njemu zdesna, druga slijeva." 4 Obratih
se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: "Što je
to, gospodaru?" 5 Anđeo koji je govorio sa mnom
odgovori mi: "Zar ne znaš što je to?" Ja rekoh: "Ne,
gospodaru." 6 [6a] On mi tad odgovori ovako: [6b]Evo
riječi Jahvine Zerubabelu: "Ne silom niti snagom,
već duhom mojim!" - riječ je Jahve nad Vojskama. 7
Što si ti, goro velika? Pred Zreubabelom postaješ
ravnica! On će izvući krunišni kamen uz poklike:
"Hvala! Hvala za njega!" 8 Dođe mi potom riječ
Jahvina: 9 Zerubabelove su ruke ovaj Dom utemeljile,
njegove će ga ruke završiti. I vi ćete znati da me k
vama poslao Jahve nad Vojskama. 10 [10a] Jer, tko je
prezreo dan skromnih početaka? Radovat će se kad
vide olovni visak u ruci Zerubabelovoj. [10b] "Ovih
sedam oči su Jahvine što strijeljaju po svoj zemlji." 11
Tad progovorih i zapitah ga: "Što su one dvije masline
desno i lijevo od svijećnjaka?" 12 Progovorih opet
i upitah ga: "Što su one dvije maslinove grančice
koje kroz dvije zlatne cijevi dolijevaju ulje?" 13 On
mi odgovori: "Zar ne znaš što je to?" Odvratih: "Ne,
gospodaru!" 14 On reče: "To su dva Pomazanika koji
stoje pred Gospodarem sve zemlje."

5 Podigoh opet oči i vidjeh: leti svitak knjige. 2
Anđeo me upita: "Što vidiš?" Odgovorih: "Vidim
svitak knjige gdje leti: dužina joj je dvadeset lakata, a
širina deset." 3 On mi tad reče: "To je prokletstvo koje
će zahvatiti svu zemlju; odsad, svaki koji krade bit će
po njem izgnan odavde i svaki koji krivo priseže bit će
po njem odavde protjeran. 4 Ja ću ga izvesti - riječ je
Jahve nad Vojskama - da uđe u kuću lupežu i u kuću
onome koji se krivo kune mojim imenom te da boravi
usred njegove kuće i uništi je skupa s njenim drvljem
i kamenjem." 5 Anđeo koji je govorio sa mnom iziđe i
reče mi: "Podigni oči i pogledaj što se to pojavljuje." 6
Ja ga upitah: "Što je to?" On reče: "To se pojavljuje
efa." I nastavi: "To je opća pokvarenost na zemlji." 7 I
gle, podiže se olovan poklopac i jedna žena sjedi
usred efe. 8 On reče: "To je zloća." I gurnu je u efu i
baci joj na otvor olovni poklopac. 9 Podigavši oči,
vidjeh: dvije žene izlaze s vjetrom u krilima, a krila
im bijahu kao krila rode; one podigoše efu između
zemlje i neba. 10 Upitah tad anđela koji je govorio sa
mnom: "Kamo odnose efu?" 11 On mi odgovori: "Da
joj sagrade hram u zemlji šinearskoj i da joj pripreme
postolje na koje će je postaviti."

6 I podigoh oči i vidjeh: gle, četvera bojna kola izlaze
između dviju gora; a gore bijahu od mjedi. 2 U
prvim kolima bijahu riđi konji; u drugim kolima crni
konji; 3 u trećim kolima bijeli konji, a u četvrtim kolima
konji šareni. 4 Obratih se anđelu koji je govorio sa
mnom i upitah ga: "Što je to, gospodaru?" 5 Anđeo mi
odgovori ovako: "Ti kreću u četiri vjetra nebeska pošto
su stajali pred Gospodarem sve zemlje. 6 Riđani
kreću u zemlju istočnu; vranci u zemlju sjevernu;
bijelci kreću u zemlju zapadnu, a šarci kreću u zemlju
južnu." 7 Krepko oni stupaju, nestrpljivi da obiđu
zemlju. On im reče: "Idite, obiđite zemlju!" I oni
krenuše obilaziti zemljom. 8 On me zovnu i reče
mi: "Vidi, oni koji su krenuli u sjevernu zemlju umirit
će gnjev moj u zemlji sjevernoj." 9 I dođe mi riječ
Jahvina: 10 "Uzmi prinose od izgnanika - od Heldaja,
Tobije i Jedaje - i pođi danas i uđi u dom Jošije,
sina Sefanijina, koji je došao iz Babilona. 11 Uzmi
srebra i zlata, načini krunu i stavi na glavu Jošui, sinu
Josadakovu, velikom svećeniku. 12 I reci mu: 'Ovako
govori Jahve nad Vojskama: Evo čovjeka komu je
ime Izdanak; ispod njega će proklijati i on će sazdati
Svetište Jahvino. 13 On će sazdati Svetište Jahvino i
proslaviti se. On će sjediti i vladati na prijestolju. A do
njega će na prijestolju biti svećenik. Sklad savršen bit
će među njima. 14 A kruna neka ostane u Jahvinu
Svetištu za spomen Heldaju, Tobiji, Jedaji i Jošiji, sinu
Sefanijinu. 15 I oni koji su daleko doći će i sazdat će
Svetište Jahvino. Znat ćete tako da me Jahve nad
Vojskama k vama poslao.' To će se zbiti ako zaista
poslušate glas Jahve, Boga svojega."

7 Četvrte godine kralja Darija, četvrtoga dana
devetoga mjeseca, Kisleva, dođe riječ Jahvina
Zahariji. 2 Betel je naime poslao Sar-Esera i Regem-
Meleka s njihovim ljudima da mole lice Jahvino 3 i
da pitaju svećenike u Domu Jahve nad Vojskama i
proroke: "Hoćemo li plakati petoga mjeseca i postiti,
kao što činimo već tolike godine?" 4 Tada mi dođe
riječ Jahve nad Vojskama: "Reci svemu puku zemlje
i svećenicima: 5 'Kad postite i naričete petoga i
sedmoga mjeseca već sedamdeset godina, zar meni
postite? 6 A kad jedete i pijete, zar sebi ne jedete i

pijete? 7 Nisu li to propisi koje je Jahve objavio preko
negdašnjih proroka kada Jeruzalem bijaše naseljen i
miran kao i gradovi oko njega i kada bijaše napučen
Negeb i Šefela?'" 8 Riječ Jahvina dođe Zahariji: 9
"Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Sudite istinito
i budite dobrostivi i milosrdni jedni drugima. 10 Ne
tlačite udovu ni sirotu, ni došljaka ni uboga, i ne
snujte u srcu pakosti jedan prema drugom.' 11 Ali oni
ne htjedoše poslušati, već prkosno okrenuše leđa;
zatisnuše uši da ne bi čuli; 12 otvrdnuše srcem kao
kremen, da ne bi čuli Zakon i riječi koje im je slao
Jahve nad Vojskama, svojim duhom, preko drevnih
proroka. I Jahve nad Vojskama silno se tad razgnjevi.
13 I zato, kao što je on zvao a oni ga ne slušaše, tako
su sad oni zvali a ja ih nisam slušao - riječ je Jahve
nad Vojskama. 14 I razmeo sam ih među sve narode
kojih ne poznavahu, a zemlja iza njih bi opustošena,
te nitko nije njome prolazio niti se vraćao. Tako su
zemlju blagostanja obratili u pustoš!"

8 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Ovako govori Jahve
nad Vojskama: 'Ljubavlju ljubomornom za Sion
izgaram i gnjevom velikim plamtim za nj! Vraćam se u
Sion, prebivati hoću sred Jeruzalema.' 3 Ovako govori
Jahve nad Vojskama: 'Jeruzalem će se zvati Gradom
vjernosti i Gorom Jahve nad Vojskama, Gorom
svetosti.' 4 Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Starci
i starice opet će posjedati po trgovima jeruzalemskim,
svatko sa štapom u ruci zbog starosti prevelike. 5 A
gradski će se trgovi ispuniti dječacima i djevojčicama
koji će se igrati na njegovim trgovima.' 6 Ovako
govori Jahve nad Vojskama: 'Ako to bude čudo u
očima Ostatka u dane one, zar će to biti čudo i u
mojim očima' - riječ je Jahve nad Vojskama. 7 Ovako
govori Jahve nad Vojskama: 'Evo spasit ću svoj narod
iz zemlje istočne i iz zemlje sunčanog zapada. 8
Ja ću ih dovesti da se nastane usred Jeruzalema.
I bit će mi narod a ja ću im biti Bog u vjernosti i
pravdi.' 9 Ovako Govori Jahve nad Vojskama: 'Neka
ojačaju ruke vama koji ovih dana slušate riječi ove
iz usta proroka koji prorokuje od dana kada bjehu
položeni temelji Domu Jahve nad Vojskama da bi
se opet sagradilo Svetište. 10 Jer, prije ovih dana
ne bijaše nadnice za čovjeka niti nadnice za živinče;
niti bijaše mira od neprijatelja onome koji je izlazio
ni onome koji je dolazio; puštao sam ljude jedne
protiv drugih. 11 Ali sada, neću biti prema Ostatku
ovog naroda kao minulih dana - riječ je Jahve nad
Vojskama - 12 nego ću posijati mir: loza će roditi
grožđem, zemlja će davati usjeve, a nebo će davati
rosu svoju. Sve ću to dati Ostatku ovoga naroda. 13
I kao što bijaste prokletstvo među narodima, dome
Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti da budete
blagoslovom! Ne bojte se, nek' vam jake budu ruke!'
14 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Kao što
bijah namislio unesrećiti vas kada su me razgnjevili
oci vaši - govori Jahve nad Vojskama - i nisam se
pokajao, 15 tako, promijenivši naum, u ove dane
mislim usrećiti Jeruzalem i dom Judin. Ne bojte se!
16 A ovo vam je činiti: Govorite istinu jedan drugom;
sudite istinito i miroljubivo na vratima gradskim! 17
Ne snujte jedan drugome zlo u srcu; ne ljubite lažnu
kletvu. Jer sve to ja mrzim' - riječ je Jahvina!" 18 Dođe
mi riječ Jahve nad Vojskama: 19 "Ovako govori Jahve
nad Vojskama: Post četvrtoga, post petoga, post
sedmoga i post desetoga mjeseca postat će za Dom
Jahvin radost, veselje i veseli blagdani. Ali ljubite
istinu i mir!" 20 "Ovako govori Jahve nad Vojskama:
Još će dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova.
21 Stanovnici jednoga grada ići će u drugi govoreći:
'Hajde da idemo moliti lice Jahvino i tražiti Jahvu nad
Vojskama!' Ići ću i ja! 22 I doći će mnogi puk i moćni
će narodi tražiti Jahvu nad Vojskama u Jeruzalemu
i moliti lice Jahvino. 23 Ovako govori Jahve nad
Vojskama! U one će dane deset ljudi od naroda svih
jezika hvatati jednog Židova za skut govoreći: 'Idemo
s vama, jer čusmo da je s vama Bog.'"

9 Proroštvo. Riječ Jahvina. Jahve prolazi zemljom
Hadraka, Damask mu je počivalište; jer Jahvini
su gradovi Arama i sva plemena Izraela. 2 Hamat
također, koji s njim graniči, 3 i Tir i Sidon, tako mudar.
Tir podiže tvrde bedeme, zgrnu srebra kao prašine
i zlata kao blata s ulica. 4 Al' evo, Gospod će ga
osvojiti, survati u more moć njegovu, a njega će
progutati oganj. 5 Vidjet će to Aškelon i prestrašiti
se, a Gaza sva će uzdrhtati, i Ekron, jer ga nada
prevari: nestat će kralja iz Gaze, Aškelon će pust
ostati, 6 u Ašdodu stanovat će kopilad! Zatrt ću ponos
Filistejaca, 7 uklonit ću im krv iz usta i gnusobu iz
zuba. I oni će pripasti Bogu našem i bit će kao jedna
obitelj u Judeji, a Ekron će biti kao Jebusejac. 8 Uz
Dom svoj utaborit ću se kao straža, protiv onih koji
odlaze i dolaze; tlačitelj neće više ovud prolaziti, jer
njegovu sam uvidio bijedu. 9 Klikni iz sveg grla, Kćeri
sionska! Viči od radosti, Kćeri jeruzalemska! Tvoj
kralj se evo tebi vraća: pravičan je i pobjedonosan,
ponizan jaše na magarcu, na magaretu, mladetu
magaričinu. 10 On će istrijebit' kola iz Efrajima i
konje iz Jeruzalema; on će istrijebit' luk ubojni. On će
navijestit' mir narodima; vlast će mu se proširit' od
mora do mora i od Rijeke do rubova zemlje. 11 A i

tebi, zbog krvi tvoga Saveza, vratit ću sužnje tvoje iz
jama bezvodnih. 12 Vratite se u Tvrđavu, izgnanici
puni nade, još danas - ja navješćujem - dvostruko
ću ti uzvratiti. 13 Jer, Judu sam kao luk napeo, a
Efrajimom luk naoružao: tvoje ću, o Sione, zavitlat'
sinove - protiv sinova tvojih, o Javane - i učinit ću te
kao mač junaka. 14 Nad njima tad će se pojaviti Jahve
i kao munja letjet će mu strijela. Jahve Gospod u rog
će zatrubit', hodit će na južnim vihorima. 15 Jahve
nad Vojskama zakrilit će ih i oni će gaziti nogama
kamenje praćaka, pit će krv kao da je vino, napojit' se
kao škropilo, kao uglovi na žrtveniku. 16 Jahve Bog
njihov spasit će ih u dan onaj; kao stado on će pasti
narod svoj; kao drago kamenje krune oni će blistat' u
zemlji njegovoj. 17 Ah, kako li će sretan, kako lijep
biti! Od žita će rasti mladići, a od slatkog vina djevice.

10 Tražite od Jahve dažda u vrijeme proljetno!
Jahve stvara munje i daje kišu; čovjeku kruh
daje, a stoci travu. 2 Lažno bajaju kumiri, prijevaru
vide gatari, obmanu govore snovi, varljivu utjehu daju,
zato kao stado blude ljudi, lutaju jer nemaju pastira. 3
Moj je gnjev planuo na pastire, i ja ću kaznom pohodit
jarce. Da, Jahve nad Vojskama pohodit će stado
svoje, dom Judin. I učinit će da budu k'o gizdav konj
u boju: 4 od njega će poteći kamen zaglavni, klin
šatorski, od njega ubojit luk, od njega sve vođe. 5 Bit
će zajedno kao junaci što u boju gaze kao po blatu
uličnom; vojevat će, jer Jahve je s njima, i osramotit
će one koji konje jašu. 6 “Ojačat ću dom Judin, spasiti
dom Josipov. Opet ću ih naseliti, žao mi ih, i bit će
kao da ih nisam odbacio, jer ja sam Jahve, Bog njihov
- uslišat ću ih.” 7 Efrajimci bit će kao junaci i radostit
će im se srce kao od vina: vidjet će sinove svoje i
veseliti se, u Jahvi će klicati srce njihovo. 8 “Zazviždat
ću im i sabrati ih, jer ja sam ih izbavio, bit će opet
brojni kao što bjehu. 9 Rasijao sam ih među narode,
ali će se oni u zemljama dalekim spomenuti mene,
poučit će svoje sinove, i oni će se vratiti. 10 Vratit ću
ih iz zemlje egipatske, sabrat ću ih iz Asirije i dovest
ih u zemlju gileadsku i na Libanon, i neće biti dosta
mjesta za njih.” 11 Prijeći će more egipatsko, jer on
će udariti valove morske, sve dubine Nila presahnut
će. Bit će oboren ponos Asirije, oduzeto žezlo Egiptu.
12 U Jahvi će biti snaga njihova, njegovim će se oni
proslavit imenom - riječ je Jahvina.

11 Otvori vrata, Libanone, nek' ti oganj sažeže
cedrove! 2 Kukaj, čempresu, jer pade cedar, jer
su mogućnici upropašteni! Kukajte, hrastovi bašanski,
jer posječena je šuma najgušća. 3 Čuj jauk pastira,
opustošen je sjaj njihov! Čuj riku lavića, opustošen
je ponos jordanski! 4 Ovako mi reče Jahve: 5 “Pasi
ovce klanice! Kupci ih njihovi kolju nekažnjeno, a
koji ih prodaju, govore: 'Blagoslovljen bio Jahve,
obogatio sam se!' i pastiri ih njihovi ne štede. 6 Ni ja
više neću štedjeti žitelja zemlje - riječ je Jahve nad
Vojskama - nego: predajem, evo, svakoga u ruke
njegova bližnjega i u ruke kralja njegova; i oni će
pustošiti zemlju, a ja neću izbavljati iz ruku njihovih.” 7
Stadoh pasti ovce klanice za trgovce ovcama te uzeh
dva štapa: jedan nazvah Naklonost, drugi Sveza.
Tako sam pasao stado. 8 I u jednom mjesecu odbacih
tri pastira. Ali mi i ovce dojadiše, omrznuh im. 9
Tad rekoh: “Neću vas više pasti! Koja mora uginuti,
nek' ugine! Koja mora nestati, nek' nestane! A koje
ostanu, neka jedna drugoj meso prožderu!” 10 Tad
uzeh svoj štap Naklonost i slomih ga da raskinem
Savez svoj što ga bijah sklopio sa svim narodima.
11 I on se raskinu onog dana, i trgovci ovcama koji
su to gledali doznaše da je to bila riječ Jahvina. 12
Rekoh im tad: “Ako vam je to dobro, dajte mi plaću;
ako nije, nemojte.” Oni mi odmjeriše plaću: trideset
srebrnika. 13 A Jahve mi reče: “Baci u riznicu tu
lijepu cijenu kojom su me procijenili!” Ja uzeh trideset
srebrnika i bacih u riznicu u Domu Jahvinu. 14 Onda
slomih i svoj drugi štap, Svezu - da raskinem bratstvo
između Jude i Izraela. 15 I reče mi Jahve: “Uzmi
još opremu bezumna pastira, 16 jer, evo, podići ću
jednoga bezumnog pastira u ovoj zemlji: za izgubljene
on se neće brinuti, zalutale neće tražiti, ranjene neće
vidati, iscrpljene neće nositi, nego će jesti meso od
pretilih i papke im otkidati. 17 Teško pastiru opakom
koji stado ostavlja! Neka mu mač stigne ruku i desno
oko! Nek' mu desnica sasvim usahne, oko desno
sasvim potamni!”

12 Proroštvo. Besjeda Jahvina o Izraelu. Govori
Jahve koji razape nebesa, utemelji zemlju i
stvori dah čovjeku u grudima: 2 “Evo, učinit ću
Jeruzalem čašom opojnom svim narodima uokolo - za
opsade Jeruzalema. 3 U onaj dan učinit ću Jeruzalem
teškim kamenom svim narodima: svi koji ga budu
dizali teško će se izraniti, a skupit će se na nj svi
narodi zemlje. 4 U onaj dan - riječ je Jahvina - udarit
ću sve konje strahom, a njine jahače mahnitošću.
Ali nad domom Judinim otvorit ću oči, a sljepilom
ću udariti sve konje narodÄa. 5 Tada će u srcu reći
plemena Judina: 'Snaga je Jeruzalemaca u Jahvi
nad Vojskama, Bogu njihovu!' 6 U onaj dan učinit ću
da plemena Judina budu kao žeravnica užarena na
drvlju, kao baklja upaljena na snoplju: i proždirat će
zdesna i slijeva sve narode uokolo. A Jeruzalem će i

dalje stajati na svome mjestu." 7 Jahve će najprije
spasiti Judine šatore da se ponos doma Davidova i
ponos Jeruzalemaca ne izdigne iznad Jude. 8 U onaj
dan Jahve će zakriliti Jeruzalemce: najsustaliji među
njima bit će u onaj dan kao David, a dom Davidov
bit će kao božanstvo, kao Anđeo Jahvin pred njima.
9 "U onaj dan pregnut ću da uništim sve narode
koji dođu na Jeruzalem. 10 A na dom Davidov i na
Jeruzalemce izlit ću duh milosni i molitveni. I gledat
će na onoga koga su proboli; naricat će nad njim kao
nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca. 11 U
onaj dan plač velik će nastati u Jeruzalemu, poput
plača hadad-rimonskog u ravnici megidonskoj. 12
I plakat će zemlja, svaka porodica napose, i žene
njihove napose; porodica doma Davidova napose,
i žene njihove napose; porodica doma Natanova
napose, i žene njihove napose; 13 porodica doma
Levijeva napose, i žene njihove napose; porodica
Šimejeva napose, i žene njihove napose; 14 i sve
ostale porodice, svaka porodica za sebe, i žene
njihove napose.

13 U onaj dan otvorit će se izvor domu Davidovu
i Jeruzalemcima da se operu od grijeha i
nečistoće. 2 U onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama
- iskorijenit ću iz zemlje imena kumirÄa da se više
ne spominju; uklonit ću iz zemlje i proroke i duh
nečistoće. 3 Ako netko još bude prorokovao, otac i
mati koji su ga rodili reći će mu: 'Nećeš više živjeti,
jer laž govoriš u ime Jahvino!' Otac i mati koji su
ga rodili probost će ga kada bude prorokovao. 4 U
onaj dan svaki će se prorok stidjeti svoga viđenja;
neće se više ogrtati plaštem od kostrijeti da bi lagali,
5 nego će govoriti: 'Nisam ja prorok; ja sam ratar,
zemlja je moje dobro od mladosti!' 6 Ako li ga tko
upita: 'Kakve su ti to rane po tijelu?' on će odgovoriti:
'Izranjen sam kod prijateljÄa.' 7 Probudi se, maču,
protiv mog pastira, protiv čovjeka, moga srodnika -
riječ je Jahve nad Vojskama. Udari pastira, i ovce
će se razbjeći! Okrenut ću ruku protiv slabića, 8 i
u svoj će zemlji - riječ je Jahvina - dvije trećine biti
istrijebljene, a trećina ostavljena. 9 Tu ću trećinu kroz
oganj provesti, pročistit ću ih kao što se pročišćuje
srebro, iskušat' ih kao što se srebro iskušava. I on će
zazivati ime moje, a ja ću mu se odazvati; i reći ću:
'Moj je to narod!' a on će reći: 'Jahve je Bog moj!'"

14 Gle, dolazi dan Jahvin kada će se podijeliti plijen
usred tebe. 2 I sabrat ću sve narode u Jeruzalem
u borbu. I zaposjest će grad, opljačkati kuće i silovati
žene. Polovina će grada otići u izgnanstvo, ali Ostatak
neće biti istrijebljen iz grada. 3 Tada će Jahve izaći
i boriti se protiv tih naroda kako on zna ratovati u
dan ratni. 4 Noge će mu, u dan onaj, stajati na Gori
maslinskoj koja je nasuprot Jeruzalemu na istoku.
I raskolit će se Gora maslinska po srijedi, između
istoka i zapada, u golemu dolinu: jedna će se polovina
pomaknuti na sjever, druga na jug. 5 Dolina Gore
moje bit će ispunjena od Goe pa do Jasola i bit će
zakrčena kao što je bila zakrčena poslije potresa u
dane Uzije, kralja judejskog. Tada će doći Jahve, Bog
tvoj, i svi sveci s njim. 6 U dan onaj neće više biti ni
studeni ni leda. 7 Bit će to dan čudesan - znade ga
Jahve - ni dan ni noć; i u vrijeme večeribit će svjetlo.
8 U onaj dan žive će vode poteći iz Jeruzalema,
pola k moru istočnom, pola kmoru zapadnom. Bit
će tako ljeti i zimi. 9 I Jahve će biti kralj nad svom
zemljom. 10 Sva će se zemlja pretvoriti u ravnicu,
od Gebe do Rimona negepskog. A Jeruzalem će
se uzvisiti na svom mjestu; i bit će nastanjen - od
Vrata Benjaminovih do Prvih vrata, to jest do Vrata
ugaonih, i od Kule Hananeelove do Kraljeva tijeska.
11 Opet će se stanovati u njemu, i više neće biti
prokletstva; Jeruzalem će živjeti u miru. 12 A evo
kojom će ranom Jahve udariti sve narode koji budu
zavojštili na Jeruzalem: meso će im se raspadati
dok budu na nogama; oči će im trunuti u dupljama,
jezik gnjiti u ustima. 13 U dan onaj nastat će među
njima silan metež od Jahve: jedan će drugoga za
ruku hvatati, i ruka će se jednoga dizati na drugoga.
14 I Juda će se boriti u Jeruzalemu. Tu će se sakupiti
bogatstva svih okolnih naroda: zlato, srebro, odjeća u
velikoj množini. 15 A slična će rana pasti na konje,
mazge, deve i magarce, i na svu stoku koja se nađe
u tome taboru. 16 Tko preživi od svih naroda koji
dođu na Jeruzalem, uzlazit će godimice da se pokloni
pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, i da slave
Blagdan sjenica. 17 Ako koje pleme zemlje ne uzađe
u Jeruzalem da se pokloni pred Kraljem, Jahvom
nad Vojskama, neće biti kiše za njega. 18 Ako li
pleme egipatsko ne uzađe i ne dođe, stići će ga isti
udarac kojim će Jahve udariti narode koji ne bi uzašli
svetkovati Blagdan sjenica. 19 Takva će biti kazna
Egiptu i svim narodima koji ne budu uzašli da svetkuju
Blagdan sjenica. 20 U onaj dan stajat će na konjskim
praporcima 'Jahvi posvećen'; a u Domu Jahvinu bit
će lonci kao žrtvene čaše pred žrtvenikom; 21 i svaki
će lonac u Jeruzalemu i u Judeji biti posvećen Jahvi
nad Vojskama - svi koji budu htjeli žrtvovati uzimat će
ih i kuhati u njima. I u dan onaj neće više biti trgovaca
u Domu Jahve nad Vojskama.

Malahija

1 Proroštvo. Riječ Gospodnja Izraelu po Malahiji.
2 Ljubio sam vas - govori Jahve, a vi pitate: “Po
čemu si nas ljubio?” Ne bijaše li Ezav brat Jakovljev?
- riječ je Jahvina - **3** ali Jakova sam zavolio, a Ezav
mi omrznu: gradove mu u pustoš pretvorih, a baštinu
njegovu dadoh pustinjskim šakalima. **4** Jer, rekne
li Edom: Bili smo smrvljeni, ali ćemo opet podići
ruševine!” ovako kaže Jahve nad Vojskama: Neka
grade oni, a ja ću razgraditi! Zvat će ih zemljom
bezbožničkom i narodom na koji se Jahve srdi
dovijeka! **5** Vaše će oči vidjeti, i reći ćete: “Velik je
Jahve preko granica zemlje izraelske.” **6** Sin časti oca,
a sluga gospodara. Ali, ako sam ja otac, gdje je čast
moja? Ako sam gospodar, gdje je strah od mene?
To govori Jahve nad Vojskama vama, svećenici, koji
moje ime prezirete, a pitate: “Čime smo prezreli ime
tvoje?” **7** Oskvrnjen kruh na mome prinosite žrtveniku
i još pitate: “Čime te oskvrnismo?” Time što kažete
“Stol je Jahvin stvar nevažna!” **8** A kada za žrtvu
slijepu stoku prinosite, zar to nije zlo? I kad prinosite
hromo i bolesno, zar to nije zlo? Donesi takvo što
svome namjesniku, hoće li biti zadovoljan i dobro
te primiti? - govori Jahve nad Vojskama. **9** Sada
umilostivite lice Božje da nam se smiluje. To donose
ruke vaše, hoće li vas dobro primiti? - govori Jahve
nad Vojskama. **10** O kada bi tko od vas zatvorio vrata
da mi zaludu ne palite ognja na žrtveniku! Niste mi
mili - govori Jahve nad Vojskama - i ne primam žrtve
iz ruke vaše. **11** Jer od istoka do zapada veliko je ime
moje među narodima, i na svakom mjestu prinosi se
kad i žrtva čista Imenu mojemu, jer veliko je Ime moje
među narodima - govori Jahve nad Vojskama. **12**
Ali vi ga skvrnite kada govorite: “Stol je Gospodnji
okaljan i hrana na njemu ni za što nije!” **13** Kažete
još: “Gle, šteta truda!” i prezirete ga - govori Jahve
nad Vojskama. Kada dovodite stoku otetu, hromu
i bolesnu, te je prinosite kao dar žrtveni, zar da to
iz vaše ruke milostivo primim? - govori Jahve nad
Vojskama. **14** Proklet bio varalica koji u stadu ima
ovna što mi ga je zavjetovao, a žrtvuje mi ovcu
jalovicu. Jer ja sam velik kralj - govori Jahve nad
Vojskama - i strašno je Ime moje među narodima.

2 A sad vas opominjem, svećenici! **2** Ako ne budete
poslušali, ako ne budete k srcu uzeli da proslavite
Ime moje - govori Jahve nad Vojskama - kletvu ću na
vas svaliti i proklet ću vaš blagoslov. I već ga prokleh
jer to niste k srcu uzeli. **3** I slomit ću vam ruku, bacit
ću vam u lice izmetine, izmetine vaših svetkovina,
i s njima ću vas splaviti. **4** Po tom ćete znati: to je
bila moja opomena da ostane Savez moj s Levijem -
govori Jahve nad Vojskama. **5** A moj Savez s njim,
to bijaše život i mir - ja sam mu ih dao: bijaše to
strah - i on me se bojao, Imena se moga plašio. **6**
Zakon istine bijaše u njegovim ustima i pakost mu
ne kaljaše usana; u miru i pravičnosti hodio je sa
mnom i mnoge je od grijeha odvratio. **7** Da, usne
svećenikove treba da čuvaju znanje, a iz njegovih
usta treba tražiti Zakon: ta on je glasnik Jahve nad
Vojskama. **8** Ali vi ste s puta zašli, učinili ste da se
mnogi o Zakon spotiču, raskinuli ste Savez Levijev -
govori Jahve nad Vojskama. **9** Zato učinih da vas
preziru i ponizuju svi narodi jer se putova mojih vi
držali niste, nego ste bili pristrani primjenjujuć Zakon.
10 Nemamo li svi jednog Oca? Nije li nas jedan Bog
stvorio? Zašto smo onda jedan drugome nevjerni te
skvrnimo Savez svojih otaca? **11** Iznevjerio se Juda:
učinili su sramotu u Izraelu i Jeruzalemu, jer Juda
je oskvrnuo Svetinju, Jahvi dragu, i ženi se kćerju
tuđega božanstva. **12** Svakog tko tako učini, ma tko
bio on, nek iskorijeni Jahve iz šatora Jakovljevih i
između onih koji prinose žrtvu Jahvi nad Vojskama!
13 I ovo još vi činite: zalijevate suzama Jahvin žrtvenik
tužeći i ridajući, jer on više neće da se žr tvi prikloni, iz
ruke mu vaše ona nije ugodna. **14** I vi pitate: “Zašto?”
Zato što je Jahve bio svjedok između tebe i žene
mladosti tvoje kojoj si nevjeran premda ti drugarica
bijaše i žena tvoga saveza. **15** Nije li On načinio
jedno jedino biće dahom životnim obdareno? A što
to jedino biće traži? Božanski naraštaj! Poštuj dakle
život svoj i ne budi nevjeran ženi svoje mladosti. **16**
Jer ja mrzim otpuštanje žena - govori Jahve, Bog
Izraelov - i onog koji nevjerom haljine svoje kalja
- govori Jahve nad Vojskama! Poštujte dakle život
svoj, ne budite nevjerni! **17** Dosađujete Jahvi svojim
riječima, a pitate: “U čemu mu dosađujemo?” Time
što govorite: “Svi koji zlo čine dobro su viđeni u očima
Jahvinim i takvi su mu mili!” ili: “Gdje je Bog pravde?”

3 Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi.
I doći će iznenada u Hram svoj Gospod koga vi
tražite i anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već
- govori Jahve nad Vojskama. **2** Ali tko će podnijeti
dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi?
Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeličeva.
3 I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava.
Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato
i srebro, da prinose Jahvi žrtvu u pravednosti. **4**
Tad će biti draga Jahvi žrtva Judina i jeruzalemska
kao u drevne dane i kao prvih godina. **5** Doći ću k

vama na sud i bit ću spreman svjedok protiv vračeva
i preljubnika, protiv onih koji se lažno kunu, protiv
onih koji zakidaju plaću radniku, udovici i siroti, protiv
onih koji gaze pravo stranaca i mene se ne boje
- govori Jahve nad Vojskama. 6 Jer ja, Jahve, ne
mijenjam se, a vi se, sinovi Jakovljevi, mijenjate bez
prestanka! 7 Od vremena svojih otaca odstupate od
mojih uredaba i ne čuvate ih. Vratite se meni, a ja ću
se vratiti vama - govori Jahve nad Vojskama. Pitate:
"Kako da se vratimo?" 8 Smije li čovjek prikraćivati
Boga? A vi mene prikraćujete. I pitate: "U čemu te
prikratismo?" U desetini i u prinosu. 9 Udareni ste
prokletstvom jer me prikraćujete vi, sav narod! 10
Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući
bude hrane. Tada me iskušajte - govori Jahve nad
Vojskama - neću li vam otvoriti ustave nebeske i neću
li izliti na vas punom mjerom blagoslov, 11 neću li
zbog vas zaprijetit skakavcu da vam više ne kvari
usjeva i da vam ne bude nerodna loza u polju -
govori Jahve nad Vojskama. 12 Svi će vas narodi tad
držati sretnima, jer ćete biti zemlja blaženstva - govori
Jahve nad Vojskama. 13 Teške su besjede vaše
protiv mene - govori Jahve. 14 Vi ipak pitate: "Što
smo između sebe govorili protiv tebe?" Govorili ste:
"Zaludu je Bogu služiti i kakva je korist što njegove
čuvamo propise i žalosni hodimo pred Jahvom nad
Vojskama. 15 Odsad ćemo sretnim zvati oholice:
napreduju oni koji zlo čine, i premda Boga iskušavaju,
izvuku se!" 16 Ali kad se razgovaraju oni koji se Boga
boje, Jahve pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u
knjigu spomenicu u korist onih koji se boje Jahve i
štuju Ime njegovo. 17 Moji će biti, moja stečevina -
govori Jahve nad Vojskama. U Dan koji spremam bit
ću im milostiv kao što je milostiv otac sinu koji mu
služi. 18 I tada ćete opet razlikovati pravednika od
grešnika, onoga koji služi Bogu od onoga koji mu ne
služi.

4 Jer evo dan dolazi poput peći užaren; oholi i
zlikovci bit će kao strnjika: dan koji se bliži spalit
će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće
ostati ni korijena ni grančice. 2 A vama koji se Imena
moga bojite sunce pravde će ogranuti sa zdravljem u
zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na
pašu. 3 I gazit ćete bezbožnike kao prah pod nogama
u dan koji spremam" - govori Jahve nad Vojskama. 4
"Spomenite se Zakona Mojsija, sluge moga, kome
sam na Horebu propisao zakone i uredbe za sav
Izrael. 5 Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego
dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan. 6 On će obratiti
srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne
dođem i ne udarim prokletstvom zemlju."

NOVI ZAVJET

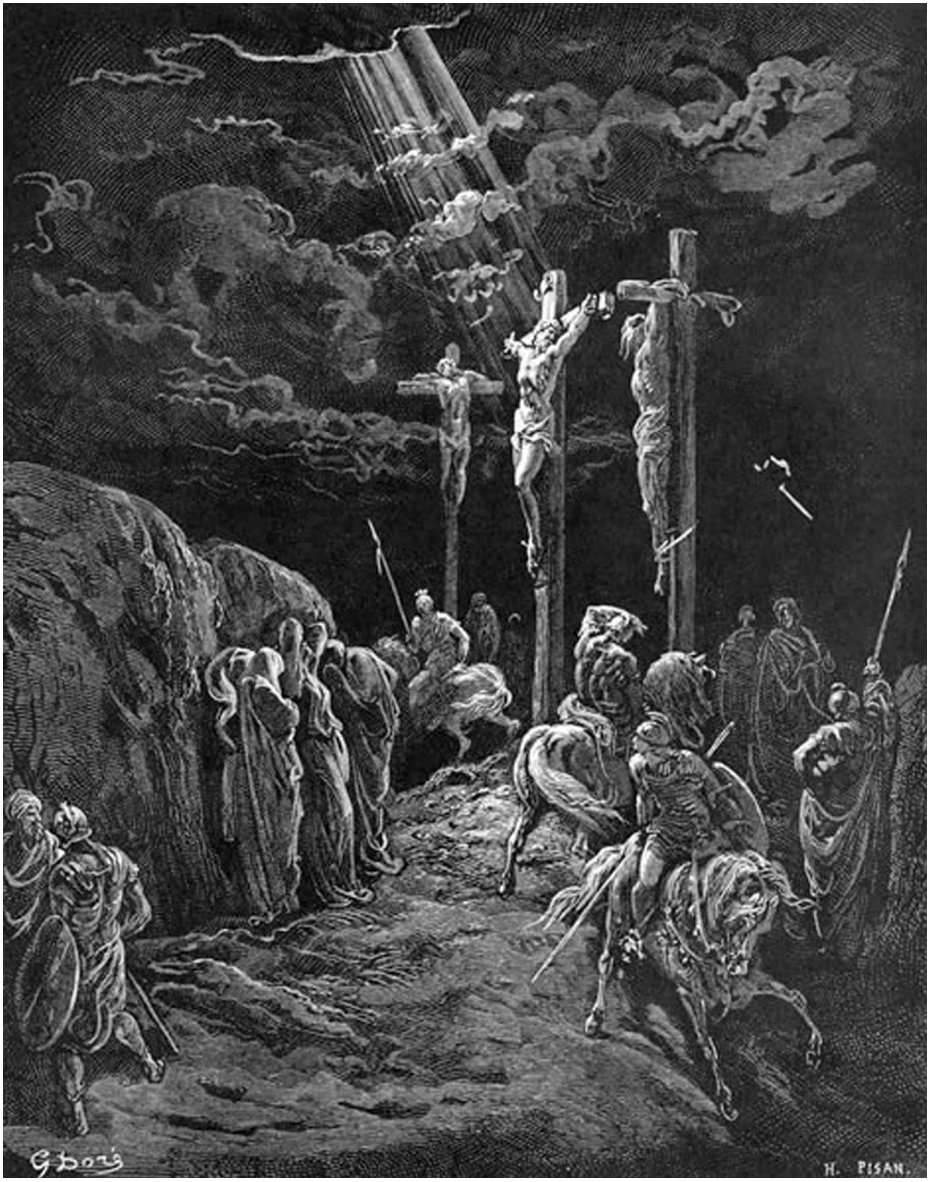

A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!"
I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.
Luka 23:34

Matej

1 Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina
Abrahamova. **2** Abrahamu se rodi Izak. Izaku se
rodi Jakov. Jakovu se rodi Juda i njegova braća. **3**
Judi Tamara rodi Peresa i Zeraha. Peresu se rodi
Hesron. Hesronu se rodi Ram. **4** Ramu se rodi
Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se
rodi Salma. **5** Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta
rodi Obeda. Obedu se rodi Jišaj. **6** Jišaju se rodi
David kralj. Davidu bivša žena Urijina rodi Salomona.
7 Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi Abija.
Abiji se rodi Asa. **8** Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se
rodi Joram. Joramu se rodi Ahazja. **9** Ahazji se rodi
Jotam. Jotamu se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija.
10 Ezekiji se rodi Manaše. Manašeu se rodi Amon.
Amonu se rodi Jošija. **11** Jošiji se rodi Jehonija i
njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon. **12**
Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel.
Šealtielu se rodi Zerubabel. **13** Zerubabelu se rodi
Abiud. Abiudu se rodi Elijakim. Elijakimu se rodi Azor.
14 Azoru se rodi Sadok. Sadoku se rodi Akim. Akimu
se rodi Elijud. **15** Elijudu se rodi Eleazar. Eleazaru
se rodi Matan. Matanu se rodi Jakov. **16** Jakovu se
rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji
se zove Krist. **17** U svemu dakle: od Abrahama do
Davida četrnaest naraštaja; od Davida do progonstva
u Babilon četrnaest naraštaja; poslije progonstva u
Babilon do Krista četrnaest naraštaja. **18** A rođenje
Isusa Krista zbilo se ovako. Njegova majka Marija,
zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe
se trudna po Duhu Svetom. **19** A Josip, muž njezin,
pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi
da je potajice napusti. **20** Dok je on to snovao, gle,
anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: “Josipe,
sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu
svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga.
21 Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer
će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.” **22**
Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče
po proroku: **23** Evo, Djevica će začeti i roditi sina i
nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama
Bog! **24** Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu
naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu. **25** I
ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus.

2 Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane
Heroda kralja, gle, mudraci se s Istoka pojaviše u
Jeruzalemu **2** raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni
kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova
pa mu se dođosmo pokloniti.” **3** Kada to doču kralj
Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. **4**
Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne
pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. **5** Oni mu
odgovoriše: “U Betlehemu judejskome jer ovako piše
prorok: **6** A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto
nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe
će izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela! **7**
Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih
vrijeme kad se pojavila zvijezda. **8** Zatim ih posla
u Betlehem: “Pođite, reče, i pomno se raspitajte za
dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu
se poklonim.” **9** Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle,
zvijezda kojoj vidješe izlazak iđaše pred njima sve
dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše
dijete. **10** Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se
radošću veoma velikom. **11** Uđu u kuću, ugledaju
dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i
poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu
darove: zlato, tamjan i smirnu. **12** Upućeni zatim u
snu da se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem
u svoju zemlju. **13** A pošto oni otiđoše, gle, anđeo se
Gospodnji u snu javi Josipu: “Ustani, reče, uzmi dijete
i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti
ne reknem jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi. **14**
On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene
u Egipat. **15** I osta ondje do Herodova skončanja - da
se ispuni što Gospodin reče po proroku: Iz Egipta
dozvah Sina svoga. **16** Vidjevši da su ga mudraci
izigrali, Herod se silno rasrdi i posla poubijati sve
dječake u Betlehemu i po svoj okolici, od dvije godine
naniže - prema vremenu što ga razazna od mudraca.
17 Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji:
18 U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela
oplakuje sinove svoje i neće da se utješi jer više ih
nema. **19** Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se
Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: **20** “Ustani, reče,
uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku
jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili.” **21** On
ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju
izraelsku. **22** Ali saznavši da Arhelaj vlada Judejom
namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo
pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. **23** Dođe i
nastani se u gradu zvanu Nazaret - da se ispuni što
je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin.

3 U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući
u Judejskoj pustinji: **2** “Obratite se jer približilo
se kraljevstvo nebesko!” **3** Ovo je uistinu onaj o
kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji:
Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! **4** Ivan
je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko

bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. 5
Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica
jordanska. 6 Primali su od njega krštenje u rijeci
Jordanu ispovijedajući svoje grijehe. 7 Kad ugleda
mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje,
reče im: “Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio
da bježite od skore srdžbe? 8 Donosite dakle plod
dostojan obraćenja. 9 I ne usudite se govoriti u sebi:
'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog iz
ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu. 10
Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako
dakle stablo koje ne donosi dobroga roda, siječe se i
u oganj baca.” 11 “Ja vas, istina, krstim vodom na
obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od
mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas
krstiti Duhom Svetim i ognjem. 12 U ruci mu vijača,
pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu,
a pljevu spaliti ognjem neugasivim.” 13 Tada dođe
Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. 14
Ivan ga odvraćaše: “Ti mene treba da krstiš, a ti da k
meni dolaziš?” 15 Ali mu Isus odgovori: “Pusti sada!
Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!”
Tada mu popusti. 16 Odmah nakon krštenja izađe
Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha
Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. 17 I
eto glasa s neba: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu
mi sva milina!”

4 Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao
iskuša. 2 I propostivši četrdeset dana i četrdeset
noći, napokon ogladnje. 3 Tada mu pristupi napasnik
i reče: “Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane
kruhom.” 4 A on odgovori: “Pisano je: Ne živi čovjek
samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih
usta.” 5 Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi
ga na vrh Hrama 6 i reče mu: “Ako si Sin Božji, baci
se dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti
za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom
ne spotakneš o kamen.” 7 Isus mu kaza: “Pisano je
također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!” 8
Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza
mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu 9 pa mu
reče: “Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.” 10
Tada mu reče Isus: “Odlazi, Sotono! Ta pisano je:
Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom
služi!” 11 Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili
i služili mu. 12 A čuvši da je Ivan predan, povuče
se u Galileju. 13 Ostavi Nazaret te ode i nastani se
u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i
Naftalijevu 14 da se ispuni što je rečeno po proroku
Izaiji: 15 Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put
uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska - 16
narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima
što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.
17 Otada je Isus počeo propovijedati: “Obratite se jer
približilo se kraljevstvo nebesko!” 18 Prolazeći uz
Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog
Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more;
bijahu ribari. 19 I kaže im: “Hajdete za mnom, učinit
ću vas ribarima ljudi!” 20 Oni brzo ostave mreže i
pođu za njim. 21 Pošavši odande, ugleda druga dva
brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su
sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i
njih. 22 Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.
23 I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po
njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o
Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u
narodu. 24 I glas se o njemu pronese svom Sirijom.
I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih
bolesti i patnja - opsjednute, mjesečare, uzete - i on ih
ozdravljaše. 25 Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje,
Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

5 Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede,
pristupe mu učenici. 2 On progovori i stane ih
naučavati: 3 “Blago siromasima duhom: njihovo je
kraljevstvo nebesko! 4 Blago ožalošćenima: oni će
se utješiti! 5 Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!
6 Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se
nasititi! 7 Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!
8 Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! 9 Blago
mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! 10
Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je
kraljevstvo nebesko!” 11 “Blago vama kad vas - zbog
mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! 12
Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!
Ta progonili su tako proroke prije vas!” 13 “Vi ste sol
zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti?
Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po
njoj gaze.” 14 “Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se
sakriti grad što leži na gori. 15 Niti se užiže svjetiljka
da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli
svima u kući. 16 Tako neka svijetli vaša svjetlost pred
ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega
koji je na nebesima.” 17 “Ne mislite da sam došao
ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego
ispuniti. 18 Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i
zemlja, ne, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona
neće proći, dok se sve ne zbude. 19 Tko dakle
ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako
nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom.
A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik

u kraljevstvu nebeskom." 20 "Uistinu kažem vam:
ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti
pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo
nebesko." 21 "Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij!
Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. 22 A ja vam kažem:
Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut
sudu. A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut
Vijeću. A tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut ognju
paklenomu." (Geenna g1067) 23 "Ako dakle prinosiš dar
na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto
protiv tebe, 24 ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi
i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi
dar." 25 "Nagodi se brzo s protivnikom dok si još
s njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a
sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu. 26
Zaita, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do
posljednjeg novčića." 27 "Čuli ste da je rečeno: Ne
čini preljuba! 28 A ja vam kažem: Tko god s požudom
pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.
29 Ako te desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od
sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego
da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao. (Geenna g1067)
30 Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci
od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova,
nego da ti cijelo tijelo ode u pakao." (Geenna g1067) 31
"Rečeno je također: Tko otpusti svoju ženu, neka joj
dade otpusnicu. 32 A ja vam kažem: Tko god otpusti
svoju ženu - osim zbog bludništva - navodi je na
preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub."
33 "Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se
krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve. 34 A
ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom jer
je prijestolje Božje. 35 Ni zemljom jer je podnožje
njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja
velikoga! 36 Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni
jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom. 37 Vaša
riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga,
od Zloga je." 38 "Čuli ste da je rečeno: Oko za oko,
zub za zub! 39 A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu!
Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni
mu i drugi. 40 Onomu tko bi se htio s tobom parničiti
da bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju.
41 Ako te tko prisili jednu milju, pođi s njim dvije. 42
Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od
onoga koji hoće da mu pozajmiš." 43 "Čuli ste da je
rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. 44
A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one
koji vas progone 45 da budete sinovi svoga oca koji
je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi
nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i
nepravednicima. 46 Jer ako ljubite one koji vas ljube,
kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici? 47 I
ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar
to isto ne čine i pogani?" 48 "Budite dakle savršeni
kao što je savršen Otac vaš nebeski!"

6 "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima
da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg
Oca koji je na nebesima. 2 Kada dakle dijeliš
milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama
i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista,
kažem vam, primili su svoju plaću. 3 Ti naprotiv,
kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini
desnica, 4 da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I
Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!" 5 "Tako
i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći
u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu
ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. 6
Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i
pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj,
koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti." 7 "Kad molite, ne
blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti
uslišani. 8 Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što
vam treba i prije negoli ga zaištete. 9 Vi, dakle, ovako
molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime
tvoje! 10 Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako
na nebu tako i na zemlji! 11 Kruh naš svagdanji daj
nam danas! 12 I opusti nam duge naše kako i mi
otpustismo dužnicima svojim! 13 I ne uvedi nas u
napast, nego izbavi nas od Zloga!'" 14 "Doista, ako
vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će
i vama Otac vaš nebeski. 15 Ako li vi ne otpustite
ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka."
16 "I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri.
Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista,
kažem vam, primili su svoju plaću. 17 Ti naprotiv, kad
postiš, pomaži glavu i umij lice 18 da ne zapaze ljudi
kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac
tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti." 19 "Ne zgrćite
sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrizaju i
gdje ga kradljivci potkapaju i kradu. 20 Zgrćite sebi
blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju i
gdje kradljivci ne potkapaju niti kradu. 21 Doista, gdje
ti je blago, ondje će ti biti i srce." 22 "Oko je tijelu
svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje
biti svijetlo. 23 Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će
tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u
tebi - tamna, kolika će istom tama biti?" 24 "Nitko ne
može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a
drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga
prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu." 25
"Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj:

što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što
ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od
odijela?" 26 "Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne
žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski
Otac. Zar niste vi vredniji od njih? 27 A tko od vas
zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat?
28 I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske
ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. 29 A kažem
vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu
kao jedan od njih. 30 Pa ako travu poljsku, koja danas
jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li
još više vas, malovjerni?" 31 "Nemojte dakle zabrinuto
govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što
ćemo se obući?' 32 Ta sve to pogani ištu. Zna Otac
vaš nebeski da vam je sve to potrebno. 33 Tražite
stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve
će vam se ostalo dodati. 34 Ne budite dakle zabrinuti
za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je
svakom danu zla njegova."

7 "Ne sudite da ne budete suđeni! 2 Jer sudom kojim
sudite bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite
mjerit će vam se. 3 Što gledaš trun u oku brata
svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? 4 Ili kako
možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka',
a eto brvna u oku tvom? 5 Licemjere, izvadi najprije
brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi
trun iz oka bratova!" 6 "Ne dajte svetinje psima! Niti
svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze
nogama pa se okrenu i rastrgaju vas." 7 "Ištite i dat
će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će
vam se! 8 Doista, tko god ište, prima; i tko traži,
nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. 9 Ta ima li
koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište
kruha, kamen dao? 10 Ili ako ribu zaište, zar će mu
zmiju dati? 11 Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim
darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš,
koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga
zaištu!" 12 "Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine,
činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci." 13
"Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran
put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu. 14
O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život
i malo ih je koji ga nalaze!" 15 "Čuvajte se lažnih
proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra
su vuci grabežljivi. 16 Po njihovim ćete ih plodovima
prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike
smokve? 17 Tako svako dobro stablo rađa dobrim
plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim.
18 Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti
nevaljalo stablo dobrih plodova. 19 Svako stablo koje
ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. 20
Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati." 21
"Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori:
'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju
Oca mojega, koji je na nebesima. 22 Mnogi će me u
onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u
tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u
tvoje ime mnoga čudesa činili?' 23 Tada ću im kazati:
'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi
bezakonici!'" 24 "Stoga, tko god sluša ove moje riječi
i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi
kuću na stijeni. 25 Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu
vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer -
utemeljena je na stijeni." 26 "Naprotiv, tko god sluša
ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji
sagradi kuću na pijesku. 27 Zapljušti kiša, navale
bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se
sruši. I bijaše to ruševina velika." 28 Kad Isus završi
ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim
naukom. 29 Ta učio ih kao onaj koji ima vlast, a ne
kao njihovi pismoznanci.

8 Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet.
2 I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do
zemlje i reče: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me
očistiti." 3 Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći:
"Hoću, očisti se!" I odmah se očisti od gube. 4 Kaže
mu Isus: "Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, pokaži se
svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima
za svjedočanstvo." 5 Kad uđe u Kafarnaum, pristupi
mu satnik pa ga zamoli: 6 "Gospodine, sluga mi leži
kod kuće uzet, u strašnim mukama." 7 Kaže mu: "Ja
ću doći izliječiti ga." 8 Odgovori satnik: "Gospodine,
nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo
reci riječ i izliječen će biti sluga moj. 9 Ta i ja, premda
sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa
reknem jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i
dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' - i učini." 10 Čuvši to,
zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: "Zaista,
kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike
vjere. 11 A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada
doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom
u kraljevstvu nebeskom, 12 a sinovi će kraljevstva
biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut
zubi." 13 I reče Isus satniku: "Idi, neka ti bude kako si
vjerovao!" I ozdravi sluga u taj čas. 14 Ušavši u kuću
Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležaše u
ognjici. 15 Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona
ustade i posluživaše mu. 16 A uvečer mu doniješe
mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve
bolesnike ozdravi - 17 da se ispuni što je rečeno po

Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese. 18
Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se
prijeđe prijeko. 19 I pristupi jedan pismoznanac te mu
reče: “Učitelju, za tobom ću kamo god ti pošao.” 20
Kaže mu Isus: “Lisice imaju jazbine i ptice nebeske
gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.”
21 Drugi mu od učenika reče: “Gospodine, dopusti
mi da prije odem i pokopam svoga oca.” 22 Isus mu
kaže: “Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju
svoje mrtve.” 23 Kad uđe u lađu, pođoše za njim
njegovi učenici. 24 I gle, žestok vihor nasta na moru
tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao. 25
Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: “Gospodine,
spasi, pogibosmo!” 26 Kaže im: “Što ste plašljivi,
malovjerni?” Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru
te nasta velika utiha. 27 A ljudi su u čudu pitali: “Tko
je taj da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?” 28 I kada
dođe prijeko, u gadarski kraj, eto mu u susret dvaju
opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te
nitko nije mogao proći onim putem. 29 I gle, povikaše:
“Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije
vremena mučiti nas?” 30 A podalje od njih paslo je
veliko krdo svinja. 31 Zlodusi ga zaklinjahu: “Ako nas
istjeraš, pošalji nas u ovo krdo svinja.” 32 On im reče:
“Idite!” Oni iziđoše i uđoše u svinje. I gle, sve krdo
jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama. 33 A
svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasiše sve,
napose o opsjednutima. 34 I gle, sav grad iziđe u
susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz
njihova kraja.

9 I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad. 2
Kad gle, doniješe mu uzetoga koji je ležao na
nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu:
“Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!” 3 A gle, neki od
pismoznanaca rekoše u sebi: “Ovaj huli!” 4 Prozrevši
njihove misli, Isus reče: “Zašto snujete zlo u srcima?
5 Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći:
'Ustani i hodi'? 6 Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji
na zemlji otpuštati grijehe!” Tada reče uzetomu:
“Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!” 7 I on usta te
ode kući. 8 Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i
poda slavu Bogu koji takvu vlast dade ljudima. 9
Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka zvanog Matej
gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: “Pođi za mnom!”
On usta i pođe za njim. 10 Dok je Isus bio u kući za
stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za stol s
njime i njegovim učenicima. 11 Vidjevši to, farizeji
stanu govoriti: “Zašto vaš učitelj jede s carinicima
i grešnicima?” 12 A on, čuvši to, reče: “Ne treba
zdravima liječnika, nego bolesnima. 13 Hajdete i
proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva. Ta
ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.” 14 Tada
pristupe k njemu Ivanovi učenici govoreći: “Zašto mi i
farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?” 15 Nato im
Isus reče: “Mogu li svatovi tugovati dok je s njima
zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti
zaručnik, i tada će postiti!” 16 “A nitko ne stavlja
krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa
vuče s odijela pa nastane još veća rupa.” 17 “I ne
ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače se mješine
proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo
se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva.”
18 Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki glavar,
pokloni mu se do zemlje i reče: “Kći mi, evo, umrije,
ali dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će.” 19 Isus usta
te s učenicima pođe za njim. 20 I gle, neka žena
koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja priđe
odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine. 21
Mislila je: “Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit
ću se.” 22 A Isus se okrenu i vidjevši je reče: “Hrabro,
kćeri, vjera te tvoja spasila.” I žena bi spašena od toga
časa. 23 I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače
i bučno mnoštvo pa 24 reče: “Odstupite! Djevojka nije
umrla, nego spava.” Oni mu se podsmjehivahu. 25
A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku
za ruku i ona bi uskrišena. 26 I razglasi se to po
svem onom kraju. 27 Kad je Isus odlazio odande,
pođu za njim dva slijepca vičući: “Smiluj nam se, Sine
Davidov!” 28 A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci.
Isus im kaže: “Vjerujete li da mogu to učiniti?” Kažu
mu: “Da, Gospodine!” 29 Tada se dotače njihovih
očiju govoreći: “Neka vam bude po vašoj vjeri.” 30 I
otvoriše im se oči. A Isus im poprijeti: “Pazite da nitko
ne dozna!” 31 Ali oni, izišavši, raznišeše glas o njemu
po svem onom kraju. 32 Tek što oni iziđoše, gle,
doniješe mu njemaka opsjednuta. 33 Pošto izagna
đavla, progovori njemak. Mnoštvo se čudom čudilo i
govorilo: “Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!” 34
A farizeji govorahu: “Po poglavici đavolskome izgoni
đavle.” 35 I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći
po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o
Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć. 36
Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu
izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. 37 Tada
reče svojim učenicima: “Žetve je mnogo, a radnika
malo. 38 Molite dakle gospodara žetve da pošalje
radnike u žetvu svoju.”

10 Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade
im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i
da liječe svaku bolest i svaku nemoć. 2 A ovo su

imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani
Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i
Ivan brat njegov; 3 Filip i Bartolomej; Toma i Matej
carinik; Jakov Alfejev i Tadej; 4 Šimun Kananaj i Juda
Iškariotski, koji ga izda. 5 Tu dvanaestoricu posla Isus
uputivši ih: “K poganima ne idite i ni u koji samarijski
grad ne ulazite! 6 Pođite radije k izgubljenim ovcama
doma Izraelova! 7 Putom propovijedajte: 'Približilo
se kraljevstvo nebesko!' 8 Bolesne liječite, mrtve
uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno
primiste, besplatno dajte! 9 Ne stječite zlata, ni srebra,
ni mjedi sebi u pojase, 10 ni putne torbe, ni dviju
haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane
svoje.” 11 “U koji god grad ili selo uđete, razvidite
tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne
odete. 12 Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. 13 Bude li
kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li
dostojna, neka se mir vaš k vama vrati. 14 Gdje vas
ne prime i ne poslušaju riječi vaših, iziđite iz kuće
ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu. 15
Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sodomskoj i
gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu.” 16 “Evo,
ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle
mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi! 17 Čuvajte
se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim će
vas sinagogama bičevati. 18 Pred upravitelje i kraljeve
vodit će vas poradi mene, za svjedočanstvo njima i
poganima. 19 Kad vas predadu, ne budite zabrinuti
kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što
ćete govoriti. 20 Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca
vašega govori u vama!” 21 “Brat će brata predavati
na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i
ubijati ih. 22 Svi će vas zamrziti zbog imena moga.
Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.” 23 “Kad
vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi.
Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih
prije nego što dođe Sin Čovječji.” 24 “Nije učenik
nad učiteljem niti sluga nad gospodarom svojim. 25
Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i sluga
kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom
nazvali, koliko će više njegove ukućane?” 26 “Ne bojte
ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni
tajno što se neće doznati. 27 Što vam govorim u tami,
recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte
na krovovima.” 28 “Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo,
ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može
i dušu i tijelo pogubiti u paklu.” **(Geenna g1067)** 29 “Ne
prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan
od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. 30 A
vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. 31 Ne bojte se
dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca.” 32 “Tko god
se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i
ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. 33 A
tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja
njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.” 34
“Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne,
nisam došao donijeti mir, nego mač. 35 Ta došao
sam rastaviti čovjeka od oca njegova i kćer od majke
njezine i snahu od svekrve njezine; 36 i neprijatelji
će čovjeku biti ukućani njegovi. 37 “Tko ljubi oca ili
majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi
sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.
38 Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom,
nije mene dostojan. 39 Tko nađe život svoj, izgubit
će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će
ga.” 40 “Tko vas prima, mene prima; a tko prima
mene, prima onoga koji je mene poslao. 41 Tko prima
proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko
prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću
pravedničku. 42 Tko napoji jednoga od ovih najmanjih
samo čašom hladne vode zato što je moj učenik,
zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.”

11 Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu
učenika, ode odande naučavati i propovijedati
po njihovim gradovima. 2 A kad Ivan u tamnici
doču za djela Kristova, posla svoje učenike 3 da ga
upitaju: “Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da
čekamo?” 4 Isus im odgovori: “Pođite i javite Ivanu
što ste čuli i vidjeli: 5 Slijepi progledaju, hromi hode,
gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima
se navješćuje Evanđelje. 6 I blago onom tko se
ne sablazni o mene.” 7 Kad oni odoše, poče Isus
govoriti mnoštvu o Ivanu: “Što ste izišli u pustinju
gledati? Trsku koju vjetar ljulja? 8 Ili što ste izišli
vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što
se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. 9 Ili
što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više
nego proroka. 10 On je onaj o kome je pisano: Evo,
ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi
put pred tobom. 11 Zaista, kažem vam, između
rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja.
A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je
od njega! 12 A od dana Ivana Krstitelja do sada
kraljevstvo nebesko silom se probija i siloviti ga grabe.
13 Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana.
14 Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći.” 15
“Tko ima uši, neka čuje.” 16 “A komu da prispodobim
ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima
pa jedni drugima dovikuju: 17 'Zasvirasmo vam i ne
zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.'” 18 “Doista,
dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: 'Đavla ima.' 19

Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle,
izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' Ali
opravda se Mudrost djelima svojim." 20 Tada stane
prekoravati gradove u kojima se dogodilo najviše
njegovih čudesa, a oni se ne obratiše: 21 "Jao tebi,
Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i
Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama,
odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili.
22 Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji
lakše negoli vama." 23 "I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se
do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti!
Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se
dogodila u tebi, ostala bi ona do danas. **(Hadēs g86)**
24 Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan
sudnji lakše nego tebi." 25 U ono vrijeme reče Isus:
"Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si
ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.
26 Da, Oče, tako se tebi svidjelo. 27 Sve je meni
predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti
tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti."
28 "Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni
i ja ću vas odmoriti. 29 Uzmite jaram moj na sebe,
učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći
ćete spokoj dušama svojim. 30 Uistinu, jaram je moj
sladak i breme moje lako."

12 U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz
usjeve. Učenici su njegovi ogladnjeli te počeli
trgati klasje i jesti. 2 Vidjevši to, farizeji mu rekoše:
"Gle, učenici tvoji čine što nije dopušteno činiti
subotom." 3 On im reče: "Niste li čitali što učini David
kad ogladnje on i njegovi pratioci? 4 Kako uđe u Dom
Božji te pojedoše prinesene kruhove, a to ne bijaše
slobodno jesti ni njemu ni njegovim pratiocima, nego
samo svećenicima? 5 Ili zar niste čitali u Zakonu
da subotom svećenici u Hramu krše subotu, a bez
krivnje su? 6 A velim vam: veće od Hrama jest ovdje!
7 I kad biste razumjeli što ono znači: Milosrđe mi je
milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive. 8 Ta Sin
Čovječji gospodar je subote!" 9 Otišavši odande, dođe
u njihovu sinagogu, 10 kad gle čovjeka s usahlom
rukom. A oni upitaše Isusa da bi ga mogli optužiti: "Je
li dopušteno subotom liječiti?" 11 On im reče: "Tko to
od vas jedinu ovcu koju ima ne bi subotom prihvatio i
izvadio kad bi mu upala u jamu? 12 A koliko je čovjek
vredniji od ovce! Tako, slobodno je subotom činiti
dobro!" 13 Tada reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On je
ispruži, i - ruka mu zdrava kao i druga! 14 A farizeji
iziđoše i održaše vijećanje protiv njega, kako da ga
pogube. 15 Kad Isus to dozna, ukloni se odande. Za
njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi 16 i poprijeti
im da ga ne prokazuju - 17 da se ispuni što je rečeno
po Izaiji proroku: 18 Evo Sluge mojega, koga sebi
izabrah: mog ljubimca, miljenika duše moje! Stavit ću
Duha svoga na njega: naviještat će pravo narodima;
19 preti se neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po
trgovima; 20 trske stučene prelomiti neće, stijenja
što tek tinja neće ugasiti - sve dok do pobjede ne
izvede pravo. 21 Ime njegovo nada je narodima! 22
Tada mu donesoše opsjednuta, slijepa i nijema. I
ozdravi ga te njemak progovori i progleda. 23 I sve
ono mnoštvo zapanjeno govoraše: "Da ovo nije Sin
Davidov?" 24 A farizeji čuvši to rekoše: "Ne može
ovaj izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici
đavolskom." 25 A on, znajući njihove misli, reče im:
"Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i
svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće opstati.
26 Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen.
Kako će dakle opstati kraljevstvo njegovo? 27 I ako
ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih sinovi
vaši izgone? Zato će vam oni biti suci. 28 Ali ako
ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k
vama kraljevstvo Božje." 29 "Ili kako bi tko mogao
ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije
ne sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti." 30
"Tko nije sa mnom, protiv mene je, i tko ne sabire
sa mnom, rasipa." 31 "Zato kažem vam: svaki će
se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali rekne li
tko bogohulstvo protiv Duha, neće se oprostiti. 32 I
rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će
mu se. Ali tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu
se oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem." **(aiōn g165)** 33 "Ili uzmite: dobro stablo i plod mu je dobar. Ili
uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po plodu se
stablo poznaje. 34 Leglo gujinje! Kako možete govoriti
dobro kad ste opaki. Ta iz obilja srca usta govore!
35 Dobar čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a zao
čovjek iz riznice zle vadi zlo. 36 A kažem vam: za
svaku bezrazložnu riječ koju ljudi reknu dat će račun
na Dan sudnji. 37 Doista, tvoje će te riječi opravdati i
tvoje će te riječi osuditi." 38 Jednom zapodjenuše s
njime razgovor neki pismoznanci i farizeji: "Učitelju,
htjeli bismo od tebe vidjeti znak." 39 A on im odgovori:
"Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se
znak neće dati doli znak Jone proroka. 40 Doista,
kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći,
tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri
noći. 41 Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim
naraštajem i osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu
obratiše, a evo, ovdje je i više od Jone! 42 Kraljica
će Juga ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i
osuditi ga jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost

Salomonovu, a evo, ovdje je i više od Salomona!" 43
"A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim
mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi! 44 Tada rekne:
'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' I došavši, nađe je
praznu, pometenu i uređenu. 45 Tada ode i uzme sa
sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i
nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom
gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim
naraštajem." 46 Dok on još govoraše mnoštvu, eto
majke i braće njegove. Stajahu vani tražeći da s njime
govore. 47 Reče mu netko: "Evo majke tvoje i braće
tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore." 48 Tomu
koji mu to javi on odgovori: "Tko je majka moja, tko li
braća moja?" 49 I pruži ruku prema učenicima: "Evo,
reče, majke moje i braće moje! 50 Doista, tko god vrši
volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i
sestra i majka."

13 Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more.
2 I nagrnu k njemu silan svijet te je morao
ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na
obali. 3 I zborio im je mnogo u prispodobama: "Gle,
iziđe sijač sijati. 4 I dok je sijao, nešto zrnja pade
uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. 5 Nešto opet
pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje,
i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. 6 A
kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena,
osuši se. 7 Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i
uguši ga. 8 Nešto napokon pade na dobru zemlju i
davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk,
treće tridesetostruk." 9 "Tko ima uši, neka čuje!" 10
I pristupe učenici pa ga zapitaju: "Zašto im zboriš
u prispodobama?" 11 On im odgovori: "Zato što je
vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a
njima nije dano. 12 Doista, onomu tko ima dat će se i
obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što
ima. 13 U prispodobama im zborim zato što gledajući
ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju." 14 "Tako
se ispunja na njima proroštvo Izaijino koje govori:
Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti; gledat ćete,
gledati - i nećete vidjeti! 15 Jer usalilo se srce naroda
ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide,
ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate
pa ih izliječim. 16 A blago vašim očima što vide, i
ušima što slušaju. 17 Zaista, kažem vam, mnogi su
proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali
nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli." 18 "Vi,
dakle, poslušajte prispodobu o sijaču. 19 Svakomu
koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli
te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put
zasijan. 20 A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji
čuje Riječ i odmah je s radošću prima, 21 ali nema
u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi
nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba.
22 Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali
briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ,
te ona ostane bez ploda. (aiōn g165) 23 Zasijani na
dobru zemlju - to je onaj koji Riječ sluša i razumije,
pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan
šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko." 24 Drugu
im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao
kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. 25
Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj,
posije posred žita kukolj i ode. 26 Kad usjev uzraste i
isklasa, tada se pokaza i kukolj. 27 Sluge pristupe
domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro
sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?'
28 On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato
mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga
pokupimo?' 29 A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući
kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. 30 Pustite
nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću
žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u
snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'" 31
I drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko
kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na
svojoj njivi. 32 Ono je doduše najmanje od svega
sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća.
Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde
mu se po granama." 33 I drugu im kaza prispodobu:
"Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i
zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne." 34
Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama. I ništa
im nije zborio bez prispodoba - 35 da se ispuni što je
rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta
svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta.
36 Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu
učenici govoreći: "Razjasni nam prispodobu o kukolju
na njivi." 37 On odgovori: "Sijač dobroga sjemena jest
Sin Čovječji. 38 Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su
Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. 39 Neprijatelj koji ga
posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci
anđeli. (aiōn g165) 40 Kao što se kukolj sabire i ognjem
sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. (aiōn g165) 41
Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz
njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike 42
i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut
zubi. 43 Tada će pravednici zasjati poput sunca u
kraljevstvu Oca svojega." "Tko ima uši, neka čuje!" 44
"Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno
na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan
ode, proda sve što ima i kupi tu njivu." 45 "Nadalje,

kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za
lijepim biserjem: 46 pronađe jedan dragocjeni biser,
ode, rasproda sve što ima i kupi ga." 47 "Nadalje,
kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more
zahvati svakovrsne ribe. 48 Kad se napuni, izvuku
je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše
izbace. 49 Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će
anđeli, odijeliti zle od pravednih (aiōn g165) 50 i baciti
ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi." 51
"Jeste li sve ovo razumjeli?" Odgovore mu: "Jesmo."
52 A on će im: "Stoga svaki pismoznanac upućen
u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu
koji iz svoje riznice iznosi novo i staro." 53 Kad Isus
završi sve ove prispodobe, ode odande. 54 I dođe
u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te
zapanjeni govorahu: "Odakle ovomu ta mudrost i te
čudesne sile? 55 Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu
majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda?
56 I sestre mu nisu li sve među nama? Odakle mu
sve to?" 57 I sablažnjavahu se o njega. A Isus im
reče: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u
svom domu." 58 I ne učini ondje mnogo čudesa zbog
njihove nevjere.

14 U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa 2
pa reče svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj!
On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju
u njemu." 3 Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga
svezana bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene brata
svoga Filipa. 4 Jer Ivan mu govoraše: "Ne smiješ je
imati!" 5 Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga
smatrali prorokom. 6 Na Herodov rođendan zaplesa
kći Herodijadina pred svima i svidje se Herodu. 7 Zato
se zakle dati joj što god zaište. 8 A ona nagovorena
od matere: "Daj mi, reče, ovdje na pladnju glavu
Ivana Krstitelja." 9 Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve
i sustolnika zapovjedi da se dade. 10 Posla odrubiti
glavu Ivanu u tamnici. 11 I doniješe glavu njegovu
na pladnju, dadoše djevojci, a ona je odnije materi.
12 A učenici njegovi dođu, uzmu njegovo tijelo i
pokopaju ga pa odu i jave Isusu. 13 Kad je Isus to
čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u
osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz
gradova. 14 Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu
se nad njim te izliječi njegove bolesnike. 15 Uvečer
mu pristupe učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj
i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po
selima kupiti hrane." 16 A Isus im reče: "Ne treba
da idu, dajte im vi jesti." 17 Oni mu kažu: "Nemamo
ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe." 18 A on
će im: "Donesite mi ih ovamo." 19 I zapovjedi da
mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije
ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i
dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu. 20 I jeli
su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše
dvanaest punih košara. 21 A blagovalo je oko pet
tisuća muškaraca, osim žena i djece. 22 I odmah
prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko
dok on otpusti mnoštvo. 23 A pošto otpusti mnoštvo,
uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše
ondje sam. 24 Lađa se već mnogo stadija bila ostisla
od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. 25
O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po
moru. 26 A učenici ugledavši ga kako hodi po moru,
prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše.
27 Isus im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam!
Ne bojte se!" 28 Petar prihvati i reče: "Gospodine,
ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!" 29 A
on mu reče: "Dođi!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po
vodi, pođe k Isusu. 30 Ali kad spazi vjetar, poplaši se,
počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!" 31 Isus
odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni,
zašto si posumnjao?" 32 Kad uđoše u lađu, utihnu
vjetar. 33 A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći:
"Uistinu, ti si Sin Božji!" 34 Pošto preploviše, dođu na
kraj, u Genezaret. 35 I ljudi ga onoga kraja prepoznaju
pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu mu sve
bolesnike 36 te ga moljahu da se samo dotaknu skuta
njegove haljine. I koji bi se dotakli, ozdravili bi.

15 Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz
Jeruzalema govoreći: 2 "Zašto tvoji učenici
prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije jela!"
3 On im odgovori: "A zašto vi prestupate zapovijed
Božju radi svoje predaje? 4 Ta reče Bog: Poštuj oca
i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka
se kazni! 5 A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci:
Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar, 6
ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako
dokinuste riječ Božju radi svoje predaje. 7 Licemjeri,
dobro prorokova o vama Izaija: 8 Narod me ovaj
usnama časti, a srce mu je daleko od mene. 9 Uzalud
me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske." 10
Tada dozove mnoštvo i reče: "Slušajte i razumijte!
11 Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego
što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje." 12 Tada
pristupe k njemu učenici i kažu mu: "Znaš li da su
se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?" 13 On
im odgovori: "Svaki nasad koji ne posadi Otac moj
nebeski iskorijenit će se. 14 Pustite ih! Slijepi su, vođe
slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u
jamu pasti." 15 Petar prihvati i reče mu: "Protumači

nam tu prispodobu!” 16 A on reče: “I vi još uvijek ne
razumijete? 17 Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta,
ide u trbuh te se izbacuje u zahod. 18 Naprotiv, što
iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka.
19 Ta iz srca izviru opake namisli, ubojstva, preljubi,
bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. 20
To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne
onečišćuje čovjeka.” 21 Isus zatim ode odande i
povuče se u krajeve tirske i sidonske. 22 I gle: žena
neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: “Smiluj
mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško
opsjednuta!” 23 Ali on joj ne uzvrati ni riječi. Pristupe
mu na to učenici te ga moljahu: “Udovolji joj jer viče
za nama.” 24 On odgovori: “Poslan sam samo k
izgubljenim ovcama doma Izraelova.” 25 Ali ona priđe,
pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomozi
mi!” 26 On odgovori: “Ne priliči uzeti kruh djeci i
baciti ga psićima.” 27 A ona će: “Da, Gospodine!
Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih
gospodara!” 28 Tada joj Isus reče: “O ženo! Velika
je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.” I ozdravi
joj kći toga časa. 29 Otišavši odande, dođe Isus do
Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje. 30
Tada nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima,
slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih
do nogu, a on ih izliječi. 31 Gledajući kako su nijemi
progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi
progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova.
32 A Isus dozva svoje učenike pa im reče: “Žao mi
je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što
jesti. Otpraviti ih gladne neću da ne klonu putem.” 33
Kažu mu učenici: “Odakle nam u pustinji toliko kruha
da nahranimo toliko mnoštvo?” 34 A Isus im reče:
“Koliko kruhova imate?” Oni će: “Sedam, i malo riba.”
35 Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji, 36
uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše
učenicima, a učenici mnoštvu. 37 I jeli su i nasitili
se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih
košara. 38 A blagovalo je četiri tisuće muškaraca,
osim žena i djece. 39 Tada otpusti mnoštvo, uđe u
lađu i ode u kraj magadanski.

16 Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući
ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba.
2 On im odgovori: “Uvečer govorite: 'Bit će vedro,
nebo se žari.' 3 A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo
se tamno zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi,
a znakove vremena ne znate. 4 Naraštaj opak i
preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli
znak Jonin.” Tada ih ostavi i ode. 5 Učenici dođoše
prijeko, a zaboraviše ponijeti kruha. 6 A Isus im reče:
“Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!”
7 Oni zamišljeni među sobom govorahu: “Kruha ne
ponijesmo.” 8 Zamijetio to Isus pa reče: “Što ste
zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate? 9 Zar još ne
shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet
tisuća i koliko košara nakupiste? 10 I onih sedam
kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste? 11
Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoh o kruhu?
Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog.” 12
Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca
krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga.
13 Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita
učenike: “Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?” 14 Oni
rekoše: “Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći
opet da je Jeremija ili koji od proroka.” 15 Kaže im: “A
vi, što vi kažete, tko sam ja?” 16 Šimun Petar prihvati
i reče: “Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.” 17
Nato Isus reče njemu: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin,
jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na
nebesima. 18 A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i
na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena
neće je nadvladati. **(Hadēs g86)** 19 Tebi ću dati ključeve
kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji,
bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš
na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.” 20 Tada
zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on
Krist. 21 Otada poče Isus upućivati učenike kako treba
da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina,
glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen
i treći dan da uskrsne. 22 Petar ga uze na stranu i
poče odvraćati: “Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se
tebi ne smije dogoditi!” 23 Isus se okrene i reče Petru:
“Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije
na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” 24 Tada
Isus reče svojim učenicima: “Hoće li tko za mnom,
neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i
neka ide za mnom. 25 Tko hoće život svoj spasiti,
izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mena,
naći će ga. 26 Ta što će koristiti čovjeku ako sav
svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek
dati u zamjenu za život svoj? 27 Doći će, doista, Sin
Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada
će naplatiti svakomu po djelima njegovim.” 28 “Zaista,
kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti
dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim
kraljevstvom.”

17 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra,
Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na
goru visoku, u osamu, 2 i preobrazi se pred njima.
I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše

bijele kao svjetlost. 3 I gle: ukazaše im se Mojsije
i Ilija te razgovarahu s njime. 4 A Petar prihvati i
reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti.
Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu,
Mojsiju jednu i Iliji jednu.” 5 Dok je on još govorio, gle,
svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše:
“Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!
Slušajte ga!” 6 Čuvši glas, učenici padoše licem na
zemlju i silno se prestrašiše. 7 Pristupi k njima Isus,
dotakne ih i reče: “Ustanite, ne bojte se!” 8 Podigoše
oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama. 9 Dok su
silazili s gore, zapovjedi im Isus: “Nikomu ne kazujte
viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.” 10
Upitaše ga učenici: “Što dakle pismoznanci govore
da prije treba da dođe Ilija?” 11 On im odgovori: “Ilija
će doduše doći i sve obnoviti. 12 No velim vam: Ilija
je već došao, ali ga ne upoznaše, već učiniše s njim
što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti
od njih.” 13 Tada razumješe učenici da im to reče o
Ivanu Krstitelju. 14 Kada dođoše k mnoštvu, pristupi
mu čovjek, padne pred njim na koljena 15 i reče:
“Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je mjesečar
i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u
vodu. 16 Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše
ga izliječiti.” 17 A Isus odgovori: “O rode nevjerni i
opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnositi!
Dovedite mi ga ovamo!” 18 I zaprijeti Isus zloduhu
te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa. 19
Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše:
“Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?” 20 Kaže im:
“Zbog vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako
imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete
ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će
se i ništa vam neće biti nemoguće.” 22 A kad su se
skupili u Galileji, reče im Isus: “Sin Čovječji ima biti
predan ljudima u ruke 23 i ubit će ga, ali on će treći
dan uskrsnuti.” I ožalostiše se silno. 24 Kad stigoše u
Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme
pa mu rekoše: “Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?” 25
“Plaća”, odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne
ga Isus: “Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski
od koga ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili
od tuđih?” 26 Kad on odgovori: “Od tuđih!”, reče mu
Isus: “Sinovi su, dakle, oslobođeni. 27 Ali da ih ne
sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja
naiđe uzmi, otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga
pa im ga podaj za me i za se.”

18 U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju:
“Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?”
2 On dozove dijete, postavi ga posred njih 3 i reče:
“Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete
kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. 4 Tko
god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u
kraljevstvu nebeskom. 5 I tko primi jedno ovakvo
dijete u moje ime, mene prima.” 6 “Onomu, naprotiv,
tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju
u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski
kamen pa da potone u dubinu morsku.” 7 “Jao svijetu
od sablazni! Neizbježivo dolaze sablazni, ali jao
čovjeku po kom dolazi sablazan. 8 Pa ako te ruka ili
noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti
je ući u život kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s
obje noge biti bačen u oganj vječni. **(aiōnios g166)** 9
I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe.
Bolje ti je jednooku u život ući, nego s oba oka biti
bačen u pakao ognjeni.” **(Geenna g1067)** 10 “Pazite da
ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem
vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca
mojega, koji je na nebesima.” 12 “Što vam se čini?
Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih
zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u
gorama i poći u potragu za zalutalom? 13 Posreći li
mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog
nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu
zalutale. 14 Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima,
neće da propadne ni jedan od ovih malenih.” 15
“Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. 16 Ako
te posluša, stekao si brata. Ne posluša li te, uzmi
sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu
dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja. 17
Ako ni njih ne posluša, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve
ne posluša, neka ti bude kao poganin i carinik.” 18
“Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit
će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji,
bit će odriješeno na nebu.” 19 “Nadalje, kažem vam,
ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što
mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.
20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime,
tu sam i ja među njima.” 21 Tada pristupi k njemu
Petar i reče: “Gospodine, koliko puta da oprostim
bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam
puta?” 22 Kaže mu Isus: “Ne kažem ti do sedam
puta, nego do sedamdeset puta sedam.” 23 “Stoga
je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti
račune sa slugama. 24 Kad započe obračunavati,
dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća
talenata. 25 Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi
gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što
ima te se podmiri dug. 26 Nato sluga padne ničice
preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću
ti vratiti.' 27 Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti

ga i dug mu oprosti." 28 "A kad taj isti sluga izađe,
naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto
denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati
što si dužan!' 29 Drug padne preda nj i stane ga
zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' 30
Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok
mu ne vrati duga." 31 "Kad njegovi drugovi vidješe
što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to
dojaviše gospodaru. 32 Tada ga gospodar dozva i
reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio
jer si me zamolio. 33 Nije li trebalo da se i ti smiluješ
svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' 34
I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu
ne vrati svega duga. 35 Tako će i Otac moj nebeski
učiniti s vama ako svatko od srca ne oprosti svomu
bratu."

19 Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i
dođe u judejski kraj s onu stranu Jordana. 2 Za
njim je išao silan svijet. Ondje ih izliječi. 3 Pristupe mu
tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: "Je li dopušteno
otpustiti ženu s kojega god razloga?" 4 On odgovori:
"Zar niste čitali: Stvoritelj od početka muško i žensko
stvori ih 5 i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku
da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno
tijelo? 6 Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo.
Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja." 7
Kažu mu: "Zašto onda Mojsije zapovjedi dati otpusno
pismo i - otpustiti?" 8 Odgovori im: "Zbog tvrdoće
srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od
početka ne bijaše tako. 9 A ja vam kažem: Tko otpusti
svoju ženu - osim zbog bludništva - pa se oženi
drugom, čini preljub." 10 Kažu mu učenici: "Ako je tako
između muža i žene, bolje je ne ženiti se." 11 A on im
reče: "Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je
dano. 12 Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji
se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih
koje ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami
sebe onesposobiše poradi kraljevstva nebeskoga.
Tko može shvatiti, neka shvati." 13 Tada mu doniješe
dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se. A učenici
im branili. 14 Nato će im Isus: "Pustite dječicu i ne
priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!"
15 I položi ruke na njih pa krene odande. 16 I gle,
pristupi mu netko i reče: "Učitelju, koje mi je dobro
činiti da imam život vječni?" (aiōnios g166) 17 A on
mu reče: "Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo
dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi."
18 Upita ga: "Koje?" A Isus reče: Ne ubij! Ne čini
preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! 19 Poštuj oca
i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!"
20 Kaže mu mladić: "Sve sam to čuvao. Što mi još
nedostaje?" 21 Reče mu Isus: "Hoćeš li biti savršen,
idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati
blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom." 22 Na tu
riječ ode mladić žalostan jer imaše velik imetak. 23 A
Isus reče svojim učenicima: "Zaista, kažem vas, teško
će bogataš u kraljevstvo nebesko. 24 Ponovno vam
velim: Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu
u kraljevstvo Božje." 25 Čuvši to, učenici se silno
snebivahu govoreći: "Tko se onda može spasiti?" 26
A Isus upre u njih pogled pa im reče: "Ljudima je to
nemoguće, ali Bogu je sve moguće." 27 Tada Petar
prihvati pa upita: "Evo, mi sve ostavismo i pođosmo
za tobom. Što ćemo za to dobiti?" 28 Reče im Isus:
"Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o
preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje
slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi
dvanaest plemena Izraelovih. 29 I tko god ostavi
kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu,
ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stostruko će
primiti i život vječni baštiniti." (aiōnios g166) 30 "A mnogi
prvi bit će posljednji, i posljednji prvi."

20 "Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano
ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. 2
Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih
u svoj vinograd. 3 Izađe i o trećoj uri i vidje druge
gdje stoje na trgu besposleni 4 pa i njima reče: 'Idite i
vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.'
5 I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te
učini isto tako. 6 A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe
druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan
besposleni?' 7 Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče
im: 'Idite i vi u vinograd.'" 8 "Uvečer kaže gospodar
vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj
im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' 9
Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. 10
Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i
oni prime po denar. 11 A kad primiše, počeše mrmljati
protiv domaćina: 12 'Ovi posljednji jednu su uru radili i
izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu
dana i žegu.'" 13 "Nato on odgovori jednomu od njih:
'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom
po denar? 14 Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu
posljednjemu dati kao i tebi. 15 Nije li mi slobodno
činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što
sam ja dobar?'" 16 "Tako će posljednji biti prvi, a prvi
posljednji." 17 Dok je Isus uzlazio u Jeruzalem, uze
dvanaestoricu nasamo te im putem reče: 18 "Evo,
uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan
glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će

ga na smrt 19 i predati poganima da ga izrugaju,
izbičuju i razapnu, ali on će treći dan uskrsnuti." 20
Tada mu pristupi mati sinova Zebedejevih zajedno sa
sinovima, pade ničice da od njega nešto zaište. 21 A
on će joj: "Što želiš?" Kaže mu: "Reci da ova moja
dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi
zdesna, drugi slijeva." 22 Isus odgovori: "Ne znate što
ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti?" Kažu mu:
"Možemo!" 23 A on im reče: "Čašu ćete moju doduše
piti, ali sjesti meni zdesna ili slijeva - to nisam ja
vlastan dati, to je onih kojima je pripravio moj Otac."
24 Kada su to čula ostala desetorica, razgnjeve se na
dva brata. 25 Zato ih Isus dozva i reče: "Znate da
vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi
drže ih pod vlašću. 26 Neće tako biti među vama!
Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka
vam bude poslužitelj. 27 I tko god hoće da među
vama bude prvi, neka vam bude sluga." 28 "Tako i
Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi
i život svoj dade kao otkupninu za mnoge." 29 Kad
su izlazili iz Jerihona, pođe za njim silan svijet. 30
I gle, dva slijepca sjeđahu kraj puta. Čuvši da Isus
prolazi, povikaše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine
Davidov!" 31 Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače
viknuše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!"
32 Isus se zaustavi, dozove ih i reče: "Što hoćete da
vam učinim?" 33 Kažu mu: "Gospodine, da nam se
otvore oči." 34 Isus se ganut dotače njihovim očiju i
oni odmah progledaše. I pođoše za njim.

21 Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u
Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu
učenika 2 govoreći: "Pođite u selo pred vama i
odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare.
Odriješite ih i dovedite k meni. 3 Ako vam tko što
rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih
pustiti." 4 To se dogodi da se ispuni što je rečeno
po proroku: 5 Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti
tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu, na magaretu,
mladetu magaričinu. 6 Učenici odu i učine kako im
naredi Isus. 7 Dovedu magaricu i magare te stave na
njih haljine i Isus uzjaha na njih. 8 Silan svijet prostrije
svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala
i sterahu ih po putu. 9 Mnoštvo pak pred njim i za njim
klicaše: "Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen Onaj
koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visinama!"
10 Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i
govorio: "Tko je ovaj?" 11 A mnoštvo odgovaraše:
"To je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga." 12
Isus uđe u Hram i izagna sve koji su prodavali i
kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i
prodavačima golubova klupe. 13 Kaže im: "Pisamo je:
Dom će se moj zvati Dom molitve, a vi od njega činite
pećinu razbojničku." 14 U Hramu mu priđoše slijepi
i hromi i on ih ozdravi. 15 A kad glavari svećenički
i pismoznanci vidješe čudesa koja učini i djecu što
viču Hramom: "Hosana Sinu Davidovu!", gnjevni 16
mu rekoše: "Čuješ li što ovi govore?" Kaže im Isus:
"Da! A niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi si
pripravio hvalu?" 17 On ih ostavi, pođe iz grada u
Betaniju te ondje prenoći. 18 Ujutro se vraćao u grad i
ogladnje. 19 Ugleda smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali
ne nađe na njoj ništa osim lišća pa joj kaže: "Ne bilo
više ploda s tebe dovijeka!" I smokva umah usahnu.
(aiōn g165) 20 Vidjevši to, učenici se začude: "Kako
umah smokva usahnu!" 21 Isus im odvrati: "Zaista,
kažem vam, ako budete imali vjeru i ne posumnjate,
činit ćete ne samo ovo sa smokvom, nego - reknete
li i ovoj gori: 'Digni se i baci u more!', bit će tako.
22 I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete."
23 I uđe u Hram. Dok je naučavao, pristupiše mu
glavari svećenički i starješine narodne te ga upitaše:
"Kojom vlašću to činiš? Tko ti dade tu vlast?" 24 Isus
im odgovori: "I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na
to odgovorite, ja ću vama kazati kojom vlašću ovo
činim. 25 Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili
od ljudi?" A oni umovahu među sobom: "Reknemo
li 'Od Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne
povjerovaste?' 26 A reknemo li 'Od ljudi', strah nas je
mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom." 27 Zato
odgovore Isusu: "Ne znamo." I on njima reče: "Ni ja
vama neću kazati kojom vlašću ovo činim." 28 "A što
vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu
i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!' 29
On odgovori: 'Neću!' No poslije se predomisli i ode. 30
Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori:
'Evo me, gospodaru!' i ne ode. 31 Koji od te dvojice
izvrši volju očevu?" Kažu: "Onaj prvi." Nato će im Isus:
"Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas
u kraljevstvo Božje! 32 Doista, Ivan dođe k vama
putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici
mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste,
ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete." 33
"Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki domaćin koji
posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu
tijesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i
otputova. 34 Kad se približilo vrijeme plodova, posla
svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. 35
A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga
istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. 36 I
opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i
s njima postupiše jednako." 37 "Naposljetku posla

k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.'
38 Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među
sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat
ćemo baštinu njegovu!' 39 I pograbe ga, izbace iz
vinograda i ubiju." 40 "Kada dakle dođe gospodar
vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?" 41
Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd
iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod
u svoje vrijeme." 42 Kaže im Isus: "Zar nikada niste
čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji
postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo -
kakvo čudo u očima našim! 43 Zato će se - kažem
vam - oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se
narodu koji donosi njegove plodove! (44 I tko padne
na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne,
satrt će ga.)" 45 Kad su glavari svećenički i farizeji
čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o
njima. 46 I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše
mnoštva jer ga je smatralo prorokom.

22 Isus im ponovno prozbori u prispodobama:
2 "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj
pripravi svadbu sinu svomu. 3 Posla sluge da pozovu
uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. 4
Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima:
Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici
poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!'" 5 "Ali
oni ne mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za
svojom trgovinom. 6 Ostali uhvate njegove sluge,
zlostave ih i ubiju. 7 Nato se kralj razgnjevi, posla
svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali." 8
"Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena
ali uzvanici ne bijahu dostojni. 9 Pođite stoga na
raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!'" 10
"Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše -
i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.
11 Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka
koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. 12 Kaže
mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga
ruha?' A on zanijemi. 13 Tada kralj reče poslužiteljima:
'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu,
gdje će biti plač i škrgut zubi.' 14 Doista, mnogo
je zvanih, malo izabranih." 15 Tada farizeji odoše
i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. 16
Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga
upitaju: "Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu
Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. 17
Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati
porez caru ili nije?" 18 Znajući njihovu opakost, reče
Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri? 19 Pokažite mi
porezni novac!" Pružiše mu denar. 20 On ih upita:
"Čija je ovo slika i natpis?" 21 Odgovore: "Carev."
Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje."
22 Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu. 23 Toga
dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da nema
uskrsnuća, i upitaše ga: 24 "Učitelju, Mojsije reče:
Umre li tko bez djece, neka se njegov brat oženi
njegovom ženom te podigne porod bratu svomu. 25
Bijaše tako u nas sedmero braće. Prvi se oženi i
umrije bez poroda ostavivši ženu svom bratu. 26 Tako
i drugi i treći, sve do sedmoga. 27 A nakon svih umrije
i žena. 28 Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena
o uskrsnuću? Jer sva su je sedmorica imala." 29
Odgovori im Isus: "U zabludi ste jer ne razumijete
Pisama ni sile Božje. 30 Ta u uskrsnuću niti se žene
niti udavaju, nego su kao anđeli na nebu. 31 A što se
tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što vam reče
Bog: 32 Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog
Jakovljev? Nije on Bog mrtvih, nego živih!" 33 Čuvši
to, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom. 34 A
kad su farizeji čuli kako ušutka saduceje, okupiše se,
35 a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita:
36 "Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?"
37 A on mu reče: "Ljubi Gospodina Boga svojega
svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim
umom svojim. 38 To je najveća i prva zapovijed. 39
Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe
samoga. 40 O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon
i Proroci." 41 Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus:
42 "Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?" Kažu mu:
"Davidov." 43 A on će njima: "Kako ga onda David u
Duhu naziva Gospodinom, kad veli: 44 Reče Gospod
Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna dok ne položim
neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?'
45 Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?"
46 I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se od
toga dana tko usudio upitati ga bilo što.

23 Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima:
2 "Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i
farizeji. 3 Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu,
ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore,
a ne čine. 4 Vežu i ljudima na pleća tovare teška
bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. 5 Sva svoja
djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise
svoje i produljuju rese. 6 Vole pročelja na gozbama,
prva sjedala u sinagogama, 7 pozdrave na trgovima i
da ih ljudi zovu 'Rabbi'. 8 Vi pak ne dajte se zvati
'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. 9 Ni
ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš
- onaj na nebesima. 10 I ne dajte da vas vođama zovu,
jer jedan je vaš vođa - Krist. 11 Najveći među vama

neka vam bude poslužitelj. 12 Tko se god uzvisuje, bit
će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen." 13 "Jao
vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zaključavate
kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite,
a ne date ući ni onima koji bi htjeli." 15 "Jao vama,
pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i
kopnom da pridobijete jednog sljedbenika. A kad ga
pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput
goreg od sebe." (Geenna g1067) 16 "Jao vama! Slijepe
vođe! Govorite: 'Zakune li se tko Hramom, nije ništa.
Ali ako se zakune hramskim zlatom, veže ga zakletva.'
17 Budale i slijepci! Ta što je veće: zlato ili Hram
što posvećuje zlato? 18 Nadalje: 'Zakune li se tko
žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se zakune darom što je
na njemu, veže ga zakletva.' 19 Slijepci! Ta što je
veće: dar ili žrtvenik što dar posvećuje? 20 Tko se
dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što
je na njemu. 21 I tko se zakune Hramom, kune se
njime i Onim koji u njemu prebiva. 22 I tko se zakune
nebom, kune se prijestoljem Božjim i Onim koji na
njemu sjedi." 23 "Jao vama, pismoznanci i farizeji!
Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i
kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost,
milosrđe, vjernost. Ovo je trebalo činiti, a ono ne
propuštati. 24 Slijepe vođe! Cijedite komarca, a gutate
devu!" 25 "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri!
Čistite čašu i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža
i pohlepe. 26 Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu
čaše da joj i vanjština bude čista." 27 Jao vama
pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene
grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni
mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće. 28 Tako i vi
izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni
licemjerja i bezakonja." 29 "Jao vama, pismoznanci i
farizeji! Licemjeri! Gradite grobnice prorocima i kitite
spomenike pravednicima 30 te govorite: 'Da smo
mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo bili njihovi
sudionici u prolijevanju krvi proročke.' 31 Tako sami
protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica proroka.
32 Dopunite samo mjeru otaca svojih!" 33 "Zmije!
Leglo gujinje! Kako ćete uteći osudi paklenoj? (Geenna
g1067) 34 Zato evo ja šaljem vama proroke i mudrace
i pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i raspeti,
druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti od
grada do grada 35 da tako na vas dođe sva pravedna
krv, prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga
pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ubiste
između Hrama i žrtvenika. 36 Zaista, kažem vam,
sve će to doći na ovaj naraštaj!" 37 "Jeruzaleme,
Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što
su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu
tvoju kao što kvočka okuplja pilića pod krila, i ne
htjedoste. 38 Evo, napuštena vam kuća. 39 Doista,
kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete:
Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

24 Isus iziđe iz Hrama. Putom mu pristupiše učenici
pokazujući mu hramsko zdanje. 2 A on im reče:
"Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ne, neće se
ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen." 3
Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio, pristupiše k
njemu učenici nasamo govoreći: "Reci nam kada će
to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka
svijeta?" (aiōn g165) 4 Isus im odgovori: "Pazite da
vas tko ne zavede! 5 Mnogi će doista doći u moje
ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zavesti."
6 "A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima.
Pazite, ne uznemirujte se. Doista treba da se to
dogodi, ali to još nije svršetak. 7 Narod će ustati
protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će
gladi i potresa po raznim mjestima. 8 Ali sve je to
samo početak trudova." 9 "Tada će vas predavati
na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti
zbog imena moga. 10 Mnogi će se tada sablazniti,
izdavat će jedni druge i mrziti se među sobom. 11
Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti. 12
Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih.
13 Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." 14
"I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po
svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada
će doći svršetak." 15 "Kada dakle vidite da grozota
pustoši, po proroštvu Daniela proroka, stoluje na
svetome mjestu - tko čita, neka razumije: 16 koji se
tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore; 17 tko bude
na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće; 18 i tko
bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme
haljinu!" 19 "A jao trudnicama i dojiljama u one dane!"
20 "I molite da bijeg vaš ne bude zimi ili subotom 21
jer tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od
početka svijeta sve do sada, a neće je ni biti." 22 "I
kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio.
No poradi izabranih skratit će se dani oni." 23 "Ako
vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' -
ne povjerujte! 24 Ustat će, doista, lažni kristi i lažni
proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li
moguće, zavedu i izabrane." 25 "Eto, prorekao sam
vam." 26 "Reknu li vam dakle: 'Evo, u pustinji je!', ne
izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne vjerujte. 27 Jer kao
što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako
će biti i s dolaskom Sina Čovječjega." 28 "Gdje bude
strvine, ondje će se skupljati orlovi." 29 "A odmah
nakon nevolje onih dana sunce će pomrčati i mjesec

neće više svijetljeti i zvijezde će s neba padati i sile
će se nebeske poljuljati.” 30 “I tada će se pojaviti
znak Sina Čovječjega na nebu. I tada će proplakati
sva plemena zemlje. I ugledat će Sina Čovječjega
gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći
i slavom. 31 I razaslat će anđele svoje s trubljom
velikom i sabrat će mu izabranike s četiri vjetra, s
jednoga kraja neba do drugoga.” 32 “A od smokve
se naučite prispodobi! Kad joj grana već omekša i
lišće potjera, znate: blizu je ljeto. 33 Tako i vi kad sve
to ugledate, znajte: blizu je, na vratima!” 34 “Zaista,
kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se
sve to ne zbude. 35 Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi
moje ne, neće uminuti.” 36 “A o onom danu i času
nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo
Otac. 37 Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina
Čovječjega. 38 Kao što su u dane one - prije potopa -
jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u
korablju 39 i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i
sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.
40 Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti,
drugi ostaviti. 41 Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se
uzeti, druga ostaviti.” 42 “Bdijte dakle jer ne znate
u koji dan Gospodin vaš dolazi. 43 A ovo znajte:
kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi,
bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće. 44 Zato i vi
budite pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji
dolazi.” 45 “Tko li je onaj vjerni i razumni sluga što
ga gospodar postavi nad svojim ukućanima da im
izda hranu u pravo vrijeme? 46 Blago onome sluzi
kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi! 47
Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem
svojim.” 48 “No rekne li taj zli sluga u srcu: 'Okasnit
će gospodar moj' 49 pa stane tući sudrugove, jesti i
piti s pijanicama, 50 doći će gospodar toga sluge u
dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; 51
rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima.
Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

25 “Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset
djevica uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret
zaručniku. 2 Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. 3 Lude
uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. 4 Mudre
pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja.”
5 “Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše
i pozaspaše. 6 O ponoći nasta vika: 'Evo zaručnika!
Iziđite mu u susret!' 7 Tada ustadoše sve one djevice i
urediše svoje svjetiljke. 8 Lude tada rekoše mudrima:
'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!' 9
Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama
i vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!'” 10
“Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu
pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata.
11 Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati:
'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!' 12 A on im
odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznam vas!' 13
Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!” 14 “Doista,
kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i
dade im svoj imetak. 15 Jednomu dade pet talenata,
drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj
sposobnosti. 16 I otputova. Onaj koji je primio pet
talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet.
17 Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. 18 Onaj
naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i
sakri novac gospodarov.” 19 “Nakon dugo vremena
dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. 20
Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese
drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata
predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' 21
Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U
malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti!
Uđi u radost gospodara svoga!'” 22 “Pristupi i onaj sa
dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta
predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' 23 Reče
mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome
si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost
gospodara svoga.'” 24 “A pristupi i onaj koji je primio
jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek
si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao.
25 Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u
zemlju. Evo ti tvoje!' 26 A gospodar mu reče: 'Slugo
zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim
gdje nisam vijao! 27 Trebalo je dakle da uložiš moj
novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje
s dobitkom.'” 28 “'Uzmite stoga od njega talenat i
podajte onomu koji ih ima deset. 29 Doista, onomu
koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od
onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. 30 A
beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će
biti plač i škrgut zubi.'” 31 “Kad Sin Čovječji dođe u
slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje
slave svoje. 32 I sabrat će se pred njim svi narodi,
a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir
razlučuje ovce od jaraca. 33 Postavit će ovce sebi
zdesna, a jarce slijeva.” 34 “Tada će kralj reći onima
sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega!
Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od
postanka svijeta! 35 Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti;
ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me;
36 gol i zaogrnuste me; oboljeh i pohodiste me; u
tamnici bijah i dođoste k meni.'” 37 “Tada će mu
pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo

gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? 38
Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i
zaogrnusmo te? 39 Kada te vidjesmo bolesna ili u
tamnici i dođosmo k tebi?' 40 A kralj će im odgovoriti:
'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove
moje najmanje braće, meni učiniste!'" 41 "Zatim će
reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u
oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim!
(aiōnios g166) 42 Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti;
ožednjeh i ne dadoste mi piti; 43 stranac bijah i ne
primiste me; gol i ne zaogrnuste me; bolestan i u
tamnici i ne pohodiste me!'" 44 "Tada će mu i oni
odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna,
ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici,
i ne poslužismo te?' 45 Tada će im on odgovoriti:
'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od
ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.'" 46 "I otići će ovi
u muku vječnu, a pravednici u život vječni." (aiōnios
g166)

26 I kad Isus završi sve te besjede, reče svojim
učenicima: 2 "Znate da je za dva dana Pasha,
i Sin Čovječji predaje se da se razapne." 3 Uto se
sabraše glavari svećenički i starješine narodne u
dvoru velikoga svećenika imenom Kajfe 4 i zaključiše
Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti. 5 Jer se govorilo:
"Nikako ne o Blagdanu da ne nastane pobuna u
narodu." 6 Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna
Gubavca, 7 pristupi mu neka žena s alabastrenom
posudicom skupocjene pomasti i polije ga po glavi,
dok je on bio za stolom. 8 Vidjevši to, učenici
negodovahu: "Čemu ta rasipnost? 9 Moglo se to
skupo prodati i dati siromasima." 10 Zapazio to Isus
pa im reče: "Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini
prema meni. 11 Ta siromaha svagda imate uza se, a
mene nemate svagda. 12 Izlila je tu pomast na moje
tijelo - za ukop mi to učini. 13 Zaista, kažem vam,
gdje se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po
svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini -
njoj na spomen." 14 Tada jedan od dvanaestorice,
zvan Juda Iškariotski, pođe glavarima svećeničkim 15
i reče: "Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati." A
oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. 16 Otada je
tražio priliku da ga preda. 17 Prvoga dana Beskvasnih
kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: "Gdje
hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?" 18 On
reče: "Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj
veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu
sa svojim učenicima.'" 19 I učine učenici kako im
naredi Isus i priprave pashu. 20 Uvečer bijaše Isus za
stolom s dvanaestoricom. 21 I dok su blagovali, reče:
"Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati." 22
Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti:
"Da nisam ja, Gospodine?" 23 On odgovori: "Onaj koji
umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. 24 Sin
Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao
čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu
bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije." 25 A Juda,
izdajnik, prihvati i reče: "Da nisam ja, učitelju?" Reče
mu: "Ti kaza." 26 I dok su blagovali, uze Isus kruh,
izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i
reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!" 27 I uze
čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi!
28 Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge
prolijeva na otpuštenje grijeha. 29 A kažem vam:
ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga
dana kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu
Oca svojega." 30 Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se
prema Maslinskoj gori. 31 Tada im reče Isus: "Svi
ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano
je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. 32 Ali
kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.' 33 Nato
će mu Petar: "Ako se i svi sablazne o tebe, ja se
nikada neću!" 34 Reče mu Isus: "Zaista, kažem ti, još
ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me
zatajiti!" 35 Kaže mu Petar: "Bude li trebalo i umrijeti s
tobom, ne, neću te zatajiti." Tako rekoše i svi učenici.
36 Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i
kaže učenicima: "Sjednite ovdje dok ja odem onamo
pomoliti se." 37 I povede sa sobom Petra i oba sina
Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. 38 Tada
im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i
bdijte sa mnom!" 39 I ode malo dalje, pade ničice
moleći: "Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoiđe
ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti." 40
I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru:
"Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom?
41 Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je,
istina, voljan, no tijelo je slabo." 42 Opet, po drugi
put, ode i pomoli se: "Oče moj! Ako nije moguće
da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!"
43 I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se
sklapale. 44 Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći
put ponavljajući iste riječi. 45 Tada dođe učenicima
i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Evo, približio
se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! 46
Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica."
47 Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od
dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i
toljagama poslana od glavara svećeničkih i starješina
narodnih. 48 A izdajica im dao znak: "Koga poljubim,
taj je, njega uhvatite!" 49 I odmah pristupi Isusu i reče:

“Zdravo, Učitelju!” I poljubi ga. 50 A Isus mu reče:
“Prijatelju, zašto ti ovdje!” Tada pristupe, podignu
ruke na Isusa i uhvate ga. 51 I gle, jedan od onih
koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari
slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. 52 Kaže
mu tada Isus: “Vrati mač na njegovo mjesto jer svi
koji se mača laćaju od mača i ginu. 53 Ili zar misliš
da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza
me više od dvanaest legija anđela? 54 No kako bi
se onda ispunila Pisma da tako mora biti?” 55 U taj
čas reče Isus svjetini: “Kao na razbojnika iziđoste s
mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice
sjeđah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.” 56
A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka.
Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu. 57 Nato
uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku
Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine.
58 A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog
svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da
vidi svršetak. 59 A glavari svećenički i cijelo Vijeće
tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa
da bi ga mogli pogubiti. 60 Ali ne nađoše premda
pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe
dvojica 61 i reknu: “Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram
Božji i za tri ga dana sagraditi.'” 62 Usta nato veliki
svećenik i reče mu: “Zar ništa ne odgovaraš? Što
to ovi protiv tebe svjedoče?” 63 Isus je šutio. Reče
mu veliki svećenik: “Zaklinjem te Bogom živim: Kaži
nam jesi li ti Krist, Sin Božji?” 64 Reče mu Isus: “Ti
kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina
Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima
nebeskim.” 65 Nato veliki svećenik razdrije haljine
govoreći: “Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci!
Evo, sada ste čuli hulu! 66 Što vam se čini?” Oni
odgovoriše: “Smrt zaslužuje!” 67 Tada su mu pljuvali
u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali 68 govoreći:
“Proreci nam, Kriste, tko te udario?” 69 A Petar je
sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja
govoreći: “I ti bijaše s Isusom Galilejcem.” 70 On
pred svima zanijeka: “Ne znam što govoriš.” 71 Kad
iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima:
“Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.” 72 On opet
zanijeka sa zakletvom: “Ne znam toga čovjeka.” 73
Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: “Doista,
i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!” 74 On se tada
stane zaklinjati i preklinjati: “Ne znam toga čovjeka.” I
odmah se oglasi pijetao. 75 I spomenu se Petar riječi
koju mu Isus reče: “Prije nego se pijetao oglasi, triput
ćeš me zatajiti.” I iziđe te gorko zaplaka.

27 A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine
narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga
pogube. 2 I svezana ga odveli i predali upravitelju
Pilatu. 3 Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je
Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka
glavarima svećeničkim i starješinama 4 govoreći:
“Sagriješih predavši krv nedužnu!” Odgovoriše: “Što
se to nas tiče? To je tvoja stvar!” 5 I bacivši srebrnjake
u Hram, ode te se objesi. 6 Glavari svećenički uzeše
srebrnjake i rekoše: 7 “Nije dopušteno staviti ih u
hramsku riznicu jer su krvarina.” Posavjetuju se i kupe
za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. 8 Stoga se
ona njiva zove “Krvava njiva” sve do danas. 9 Tada
se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: Uzeše
trideset srebrnjaka - cijenu Neprocjenjivoga kojega
procijeniše sinovi Izraelovi - 10 i dadoše ih za njivu
lončarovu kako mi naredi Gospodin. 11 Dovedoše
dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: “Ti
li si kralj židovski?” On odgovori: “Ti kažeš.” 12 I
dok su ga glavari svećenički i starješine narodne
optuživale, ništa nije odgovarao. 13 Tada mu reče
Pilat: “Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?” 14 I
ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno
čudio. 15 A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini
pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli. 16 Tada
upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba. 17
Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: “Koga hoćete
da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?”
18 Znao je doista da ga predadoše iz zavisti. 19
Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči nu njegova
žena: “Mani se ti onoga pravednika jer sam danas
u snu mnogo pretrpjela zbog njega.” 20 Međutim,
glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da
zaište Barabu, a Isus da se pogubi. 21 Upita ih dakle
upravitelj: “Kojega od ove dvojice hoćete da vam
pustim?” A oni rekoše: “Barabu!” 22 Kaže im Pilat:
“Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?”
Oni će: “Neka se razapne.” 23 A on upita: “A što je
zla učinio?” Vikahu još jače: “Neka se razapne!” 24
Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve
veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom
govoreći: “Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!” 25
Sav narod nato odvrati: “Krv njegova na nas i na djecu
našu!” 26 Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana,
preda da se razapne. 27 Onda vojnici upraviteljevi
uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega
cijelu četu. 28 Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim
plaštem. 29 Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše
mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred
njim koljena, izrugivahu ga: “Zdravo, kralju židovski!”
30 Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu

ga njome po glavi. 31 Pošto ga izrugaše, svukoše mu
plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše
da ga razapnu. 32 Izlazeći nađu nekoga čovjeka
Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese
križ. 33 I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest
Lubanjsko mjesto, 34 dadoše mu piti vino sa žuči
pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. 35 A pošto
ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove
bacivši kocku. 36 I sjedeći ondje, čuvahu ga. 37 I
staviše mu ponad glave krivicu napisanu: “Ovo je
Isus, kralj židovski.” 38 Tada razapeše s njime dva
razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. 39 A
prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: 40 “Ti
koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi
sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!” 41 Slično i
glavari svećenički s pismoznancima i starješinama,
rugajući se, govorahu: 42 “Druge je spasio, sebe ne
može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa
pa ćemo povjerovati u nj! 43 Uzdao se u Boga! Neka
ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: 'Sin sam
Božji!'” 44 Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.
45 Od šeste ure nasta tama po svoj zemlji - do ure
devete. 46 O devetoj uri povika Isus iza glasa: “Eli,
Eli, lema sabahtani?” To će reći: “Bože moj, Bože moj,
zašto si me ostavio?” 47 A neki od nazočnih, čuvši to,
govorahu: “Ovaj zove Iliju.” 48 I odmah pritrča jedan od
njih, uze spužvu, natopi je octom, natakne je na trsku
i pruži mu piti. 49 A ostali rekoše: “Pusti da vidimo
hoće li doći Ilija da ga spasi.” 50 A Isus opet povika
iz glasa i ispusti duh. 51 I gle, zavjesa se hramska
razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese,
pećine se raspukoše, 52 grobovi otvoriše i tjelesa
mnogih svetih preminulih uskrsnuše 53 te iziđoše iz
grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti
grad i pokazaše se mnogima. 54 A satnik i oni koji
su s njime čuvali Isusa vidješe potres i što se zbiva,
silno se prestrašiše i rekoše: “Uistinu, Sin Božji bijaše
ovaj.” 55 A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge
žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu;
56 među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva
i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih. 57
Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom
Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. 58 On pristupi
Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi
da mu se dadne. 59 Josip uze tijelo, povi ga u čisto
platno 60 i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao
u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe.
61 A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija:
sjedile su nasuprot grobu. 62 Sutradan, to jest dan
nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji
kod Pilata 63 te mu rekoše: “Gospodaru, sjetismo se
da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana
uskrsnut ću.' 64 Zapovjedi dakle da se grob osigura
sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi
učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od
mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve.” 65
Reče im Pilat: “Imate stražu! Idite i osigurajte kako
znate!” 66 Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate
kamen i postave stražu.

28 Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe
Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob.
2 I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji
siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. 3
Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg.
4 Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe.
5 A anđeo progovori ženama: “Vi se ne bojte! Ta
znam: Isusa Raspetoga tražite! 6 Nije ovdje! Uskrsnu
kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao 7 pa
pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu
od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete
ga vidjeti. Evo, rekoh vam.” 8 One otiđoše žurno s
groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti
njegovim učenicima. 9 Kad eto im Isusa u susret!
Reče im: “Zdravo!” One polete k njemu, obujme
mu noge i ničice mu se poklone. 10 Tada im Isus
reče: “Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u
Galileju! Ondje će me vidjeti!” 11 Dok su one odlazile,
gle, neki od straže dođoše u grad i javiše glavarima
svećeničkim sve što se dogodilo. 12 Oni se sabraše
sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca
i dadoše vojnicima 13 govoreći: “Recite: 'Noću dok
smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše
ga.' 14 Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti
i sve učiniti da vi budete bez brige.” 15 Oni uzeše
novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to
među Židovima - sve do danas. 16 Jedanaestorica
pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus.
17 Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki
posumnjaše. 18 Isus im pristupi i prozbori: “Dana mi
je sva vlast na nebu i na zemlji! 19 Pođite dakle i
učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime
Oca i Sina i Duha Svetoga 20 i učeći ih čuvati sve što
sam vam zapovjedio!” “I evo, ja sam s vama u sve
dane - do svršetka svijeta.” **(aiōn g165)**

Marko

1 Početak Evanđelja Isusa Krista Sina Božjega. **2** Pisano je u Izaiji proroku: Evo šaljem glasnika
svoga pred licem tvojim da ti pripravi put. **3** Glas viče u
pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
4 Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao
krst obraćenja na otpuštenje grijeha. **5** Grnula k
njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemci: primali
su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući
svoje grijehe. **6** Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s
kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima
i divljim medom. **7** I propovijedao je: "Nakon mene
dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i
odriješiti mu remenje na obući. **8** Ja vas krstim vodom,
a on će vas krstiti Duhom Svetim." **9** Onih dana dođe
Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje
od Ivana. **10** I odmah, čim izađe iz vode, ugleda
otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na
nj, **11** a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni!
U tebi mi sva milina! **12** I odmah ga Duh nagna u
pustinju. **13** I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga
je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu
služahu. **14** A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u
Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: **15** "Ispunilo
se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i
vjerujte evanđelju!" **16** I prolazeći uz Galilejsko more,
ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare
na moru; bijahu ribari. **17** I reče im Isus: "Hajdete za
mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!" **18** Oni odmah
ostaviše mreže i pođoše za njim. **19** Pošavši malo
naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata
Ivana: u lađi su krpali mreže. **20** Odmah pozva i
njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima
i otiđu za njim. **21** I stignu u Kafarnaum. Odmah u
subotu uđe on u sinagogu i poče naučavati. **22** Bijahu
zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji
ima vlast, a ne kao pismoznanci. **23** A u njihovoj se
sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim
duhom. On povika: **24** "Što ti imaš s nama, Isuse
Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si:
Svetac Božji!" **25** Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz
njega!" **26** Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz
svega glasa i iziđe iz njega. **27** Svi se zaprepastiše te
se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka!
Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju
mu se." **28** I pročulo se odmah o njemu posvuda, po
svoj okolici galilejskoj. **29** I odmah pošto iziđoše iz
sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu
i Andrijinu. **30** A punica Šimunova ležala u ognjici. I
odmah mu kažu za nju. **31** On pristupi, prihvati je
za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.
32 Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve
bolesne i opsjednute. **33** I sav je grad nagrnuo k
vratima. **34** I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i
razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti
zlodusima govoriti jer su ga znali. **35** Rano ujutro,
još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno
mjesto i ondje se moljaše. **36** Potražiše ga Šimun i
njegovi drugovi. **37** Kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi
te traže." **38** Kaže im: "Hajdemo drugamo, u obližnja
mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao."
39 I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim
sinagogama i zloduhe izgonio. **40** I dođe k njemu neki
gubavac, klekne i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me
očistiti!" **41** Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa
će mu: "Hoću, budi čist!" **42** I odmah nesta s njega
gube i očisti se. **43** Isus se otrese na nj i odmah ga
otpravi **44** riječima: "Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego
idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje
što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." **45** Ali
čim iziđe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati
događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u
grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima.
I dolažahu k njemu odasvud.

2 I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum,
pročulo se da je u kući. **2** I skupiše se mnogi te više
nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše
Riječ. **3** I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga
četvorica. **4** Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli
unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše
Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti
ležao. **5** Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome:
"Sinko! Otpuštaju ti se grijesi." **6** Sjedjeli su ondje neki
pismoznanci koji počeše mudrovati u sebi: **7** "Što
to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehe otpuštati
doli Bog jedini?" **8** Isus duhom odmah proniknu da
tako mudruju u sebi, pa će im: "Što to mudrujete u
sebi? **9** Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju
ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i
hodi?' **10** Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na
zemlji otpuštati grijehe!" I reče uzetomu: **11** "Tebi
zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!" **12**
I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled
svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: "Takvo
što nikad još ne vidjesmo!" **13** Isus ponovno iziđe
k moru. Sve je ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih
poučavaše. **14** Prolazeći ugleda Levija Alfejeva gdje
sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Pođi za mnom!" On
usta i pođe za njim. **15** Kada zatim Isus bijaše za

stolom u njegovoj kući, nađoše se za stolom s njime i
njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo ih
je uistinu mnogo. A slijedili su ga 16 i pismoznanci
farizejske sljedbe pa vidjevši da jede s grešnicima i
carinicima rekoše njegovim učenicima: "Zašto jede s
carinicima i grešnicima?" 17 Čuvši to, Isus im reče:
"Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne
dođoh zvati pravednike, nego grešnike." 18 Ivanovi
su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu:
"Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji
učenici ne poste?" 19 Nato im Isus reče: "Mogu li
svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle god
imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. 20 Doći
će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će
postiti u onaj dan!" 21 "Nitko ne prišiva krpe od sirova
sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa
starog odijela pa nastane još veća rupa." 22 "I nitko
ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će vino
poderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego
- novo vino u nove mješine!" 23 Jedne je subote
prolazio kroz usjeve. Njegovi učenici počeše putem
trgati klasje. A farizeji mu rekoše: 24 "Gle! Zašto čine
što subotom nije dopušteno?" 25 Isus im odgovori:
"Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje
te se nađe u potrebi on i njegovi pratioci? 26 Kako
za velikog svećenika Ebjatara uđe u Dom Božji i
pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko
osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?" 27 I
govoraše im: "Subota je stvorena radi čovjeka, a ne
čovjek radi subote. 28 Tako, Sin Čovječji gospodar je
subote!"

3 Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek
usahle ruke. 2 A oni vrebahu hoće li ga Isus u
subotu izliječiti, da ga optuže. 3 On kaže čovjeku
usahle ruke: "Stani na sredinu!" 4 A njima će:
"Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo,
život spasiti ili pogubiti?" No oni su šutjeli. 5 A on,
ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu
pogledom pa reče tom čovjeku: "Ispruži ruku!" On
ispruži - i ruka mu zdrava! 6 Farizeji iziđu i dadnu se
odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako
da ga pogube. 7 Isus se s učenicima povuče k moru.
Za njim je išao silan svijet iz Galileje. I iz Judeje, 8 iz
Jeruzalema, iz Idumeje, iz Transjordanije i iz okolice
Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo što čini i nagrnulo
k njemu. 9 Stoga reče učenicima neka mu se zbog
mnoštva pripravi lađica da ga ne bi zgnjeli. 10 Jer
mnoge je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogođeni
kakvim zlom bacali na nj da bi ga se dotakli. 11 A
nečisti duhovi, čim bi ga spazili, padali bi preda nj i
vikali: "Ti si Sin Božji!" 12 A on im se oštro prijetio da
ga ne prokazuju. 13 Uziđe na goru i pozove koje sam
htjede. I dođoše k njemu. 14 I ustanovi dvanaestoricu
da budu s njime i da ih šalje propovijedati 15 s vlašću
da izgone đavle. 16 Ustanovi dakle dvanaestoricu:
Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar, 17 i Jakova
Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima nadjenu
ime Boanerges, to jest Sinovi groma, 18 i Andriju i
Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva
i Tadeja i Šimuna Kananajca 19 i Judu Iškariotskoga,
koji ga izda. 20 I dođe Isus u kuću. Opet se skupi
toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. 21 Čuvši to,
dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan
sebe je!" 22 I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema
govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom
izgoni đavle." 23 A on ih dozva pa im u prispodobama
govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti? 24
Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može
opstati. 25 Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne
može opstati. 26 Ako je dakle Sotona sam na sebe
ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj.
27 Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti
mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će
mu kuću oplijeniti!" 28 Doista, kažem vam, sve će
se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi
i hule kojima pohule. 29 No pohuli li tko na Duha
Svetoga, nema oproštenja dovijeka; krivac je grijeha
vječnoga." (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Jer govorahu:
"Duha nečistoga ima." 31 I dođu majka njegova i
braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka
ga pozovu. 32 Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu
mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!" 33
On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?" 34
I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega
u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje!
35 Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i
majka."

4 I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu
silan svijet te on uđe u lađu i sjede na moru, a sve
ono mnoštvo bijaše uz more, na kopnu. 2 Poučavao ih
je u prispodobama mnogočemu. Govorio im u pouci:
3 "Poslušajte! Gle, iziđe sijač sijati. 4 I dok je sijao,
poneko zrno pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga.
5 Neko opet pade na kamenito tlo gdje nemaše dosta
zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. 6
Ali kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja,
osuši se. 7 Neko opet pade u trnje i trnje uzraste i
uguši ga te ploda ne donese. 8 Neko napokon pade
u dobru zemlju i dade plod, razraste se i razmnoži, te
donese: jedno tridesetostruko, jedno šezdesetostruko,

jedno stostruko." 9 I doda: "Tko ima uši da čuje,
neka čuje!" 10 Kad bijaše nasamo, oni oko njega
zajedno s dvanaestoricom pitahu ga o prispodobama.
11 I govoraše im: "Vama je dano otajstvo kraljevstva
Božjega, a onima vani sve biva u prispodobama: 12
da gledaju, gledaju - i ne vide, slušaju, slušaju - i ne
razumiju, da se ne obrate pa da im se otpusti." 13
I kaže im: "Zar ne znate tu prispodobu? Kako ćete
onda razumjeti prispodobe uopće? 14 Sijač sije Riječ.
15 Oni uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima,
netom čuju, odmah dolazi Sotona i odnosi Riječ u
njih posijanu. 16 Zasijani na tlo kamenito jesu oni
koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime, 17
ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad
nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se
sablazne. 18 A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni
koji poslušaju Riječ, 19 ali nadošle brige vremenite,
zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše Riječ
te ona ostane bez ploda. (aiōn g165) 20 A zasijani
na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te
urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko.
21 I govoraše im: "Unosi li se svjetiljka da se pod
posudu stavi ili pod postelju? Zar ne da se stavi na
svijećnjak? 22 Ta ništa nije zastrto, osim zato da se
očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo!
23 Ima li tko uši da čuje, neka čuje." 24 I govoraše im:
"Pazite što slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će
vam se. I nadodat će vam se. 25 Doista, onomu tko
ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono
što ima." 26 I govoraše im: "Kraljevstvo je Božje kao
kad čovjek baci sjeme u zemlju. 27 Spavao on ili bdio,
noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; 28
zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku,
onda klas i napokon puno zrnja na klasu. 29 A čim
plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve."
30 I govoraše: "Kako da prispodobimo kraljevstvo
nebesko ili u kojoj da ga prispodobi iznesemo? 31
Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje
od svega sjemenja na zemlji, 32 jednoć posijano,
naraste i postane veće od svega povrća pa potjera
velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde
ptice nebeske." 33 Mnogim takvim prispodobama
navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. 34
Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim
učenicima sve razjašnjavao. 35 Uvečer istoga dana
kaže im: "Prijeđimo prijeko!" 36 Oni otpuste mnoštvo i
povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga
i druge lađe. 37 Najednom nasta žestoka oluja, na
lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. 38 A
on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu
mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" 39 On se
probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!"
I smiri se vjetar i nasta velika utiha. 40 Tada im reče:
"Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" 41 Oni se
silno prestrašiše pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da
mu se i vjetar i more pokoravaju?"

5 Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski.
2 Čim iziđe iz lađe, odmah mu iz grobnica pohiti u
susret neki čovjek s nečistim duhom. 3 Obitavalište je
imao u grobnicama. I nitko ga više nije mogao svezati
ni lancima 4 jer je već često bio i okovima i lancima
svezan, ali je raskinuo okove i iskidao lance i nitko
ga nije mogao ukrotiti. 5 Po cijele bi noći i dane u
grobnicama i po brdima vikao i bio se kamenjem. 6
Kad izdaleka opazi Isusa, dotrči i pokloni mu se, 7 a
onda u sav glas povika: "Što ti imaš sa mnom, Isuse,
Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči
me!" 8 Jer Isus mu bijaše rekao: "Iziđi, duše nečisti, iz
ovoga čovjeka!" 9 Isus ga nato upita: "Kako ti je ime?"
Kaže mu: "Legija mi je ime! Ima nas mnogo!" 10 I
uporno zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja.
11 A ondje je pod brdom paslo veliko krdo svinja. 12
Zaklinjahu ga dakle: "Pošalji nas u ove svinje da u
njih uđemo!" 13 I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti
duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće
jurnu niz obronak u more i podavi se u moru. 14
Svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i selima. A
ljudi pođoše vidjeti što se dogodilo. 15 Dođu Isusu.
Ugledaju opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave
pameti - on koji ih je imao legiju. I prestraše se. 16 A
očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i
ono o svinjama. 17 Tada ga stanu moliti da ode iz
njihova kraja. 18 Kad je ulazio u lađu, onaj što bijaše
opsjednut molio ga da bude uza nj. 19 No on mu ne
dopusti, nego mu reče: "Pođi kući k svojima pa im
javi što ti je učinio Gospodin, kako ti se smilovao." 20
On ode i poče razglašavati po Dekapolu što mu učini
Isus. I svi su se divili. 21 Kad se Isus lađom ponovno
prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. 22
Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika
sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred
noge 23 pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na
umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane
u životu!" 24 I pođe s njima. A za njim je išao silan
svijet i pritiskao ga. 25 A neka je žena dvanaest
godina bolovala od krvarenja, 26 mnogo pretrpjela od
pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo;
štoviše, bivalo joj je sve gore. 27 Čuvši za Isusa, priđe
mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove
haljine. 28 Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih
haljina, bit ću spašena." 29 I odmah prestane njezino

krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. 30
Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa
se okrenu usred mnoštva i reče: “Tko se to dotaknu
mojih haljina?” 31 A učenici mu rekoše: “Ta vidiš kako
te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me se to
dotaknu?'” 32 A on zaokruži pogledom da vidi onu
koja to učini. 33 Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna
onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj
pa mu kaza sve po istini. 34 On joj reče: “Kćeri, vjera
te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega
zla!” 35 Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s
porukom. “Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?”
36 Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: “Ne
boj se! Samo vjeruj!” 37 I ne dopusti da ga itko drugi
prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva.
38 I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one
koji plakahu i naricahu u sav glas. 39 Uđe i kaže im:
“Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.”
40 A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci,
uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce
pa uđe onamo gdje bijaše dijete. 41 Primi dijete za
ruku govoreći: “Talita, kum!” što znači: “Djevojko!
Zapovijedam ti, ustani!” 42 I djevojka odmah usta
i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren
ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. 43 On im dobro
poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci
dadnu jesti.

6 I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate
ga učenici. 2 I kada dođe subota, poče učiti
u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi
govorahu: “Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost
dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim
rukama? 3 Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat
Jakovljev, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu
sestre ovdje među nama?” I sablažnjavahu se o
njega. 4 A Isus im govoraše: “Nije prorok bez časti
doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.”
5 I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što
ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. 6 I
čudio se njihovoj nevjeri. Obilazio je selima uokolo i
naučavao. 7 Dozva dvanaestoricu te ih poče slati
dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. 8 I
zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa:
ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu, 9 nego da
nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina. 10 I
govoraše im: “Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite
dok ne odete odande. 11 Ako vas gdje ne prime te
vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod
svojih nogu njima za svjedočanstvo.” 12 Otišavši,
propovijedali su obraćenje, 13 izgonili mnoge zloduhe i
mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.
14 Dočuo to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime
te se govorilo: “Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato
čudesne sile djeluju u njemu.” 15 A drugi govorahu:
“Ilija je!” Treći opet: “Prorok, kao jedan od proroka.”
16 Herod pak na to govoraše: “Uskrsnu Ivan kojemu
ja odrubih glavu.” 17 Herod doista bijaše dao uhititi
Ivana i svezati ga u tamnici zbog Herodijade, žene
brata svoga Filipa, kojom se bio oženio. 18 Budući da
je Ivan govorio Herodu: “Ne smiješ imati žene brata
svojega!”, 19 Herodijada ga mrzila i htjela ga ubiti, ali
nije mogla 20 jer se Herod bojao Ivana; znao je da je
on čovjek pravedan i svet pa ga je štitio. I kad god bi
ga slušao, uvelike bi se zbunio, a rado ga je slušao.
21 I dođe zgodan dan kad Herod o svom rođendanu
priredi gozbu svojim velikašima, časnicima i prvacima
galilejskim. 22 Uđe kći Herodijadina i zaplesa. Svidje
se Herodu i sustolnicima. Kralj reče djevojci: “Zaišti
od mene što god hoćeš i dat ću ti!” 23 I zakle joj se:
“Što god zaišteš od mene, dat ću ti, pa bilo to i pol
mojega kraljevstva.” 24 Ona iziđe pa će svojoj materi:
“Što da zaištem?” A ona će: “Glavu Ivana Krstitelja!”
25 I odmah žurno uđe kralju te zaište: “Hoću da mi
odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!” 26
Ožalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na
htjede je odbiti. 27 Kralj odmah posla krvnika i naredi
da donese glavu Ivanovu. On ode, odrubi mu glavu u
tamnici, 28 donese je na pladnju i dade je djevojci, a
djevojka materi. 29 Kad za to dočuše Ivanovi učenici,
dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u grob. 30 Uto
se apostoli skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu
što su činili i naučavali. 31 I reče im: “Hajdete i vi u
osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.” Jer
mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada
ni jesti. 32 Otploviše dakle lađom na samotno mjesto,
u osamu. 33 No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i
prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčaše
onamo i pretekoše ih. 34 Kad iziđe, vidje silan svijet i
sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih
stane poučavati u mnogočemu. 35 A u kasni već
sat pristupe mu učenici pa mu reknu: “Pust je ovo
kraj i već je kasno. 36 Otpusti ih da odu po okolnim
zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo.” 37 No
on im odgovori: “Podajte im vi jesti.” Kažu mu: “Da
pođemo i kupimo za dvjesta denara kruha pa da im
damo jesti?” 38 A on će im: “Koliko kruhova imate?
Idite i vidite!” Pošto izvidješe, kažu: “Pet, i dvije ribe.”
39 I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju
po zelenoj travi. 40 I pružiše se po sto i po pedeset
na svaku lijehu. 41 On uze pet kruhova i dvije ribe,
pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove

i davaše učenicima da posluže ljude. Tako i dvije
ribe razdijeli svima. 42 I jeli su svi i nasitili se. 43 I
od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i od
riba. 44 A jelo je pet tisuća muškaraca. 45 On odmah
prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko,
prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo. 46 I pošto se
rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli. 47 Uvečer
pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju. 48
Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan
vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći
po moru. I htjede ih mimoići. 49 A oni, vidjevši kako
hodi po moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše. 50
Jer svi su ga vidjeli i prestrašili se. A on im odmah
progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!" 51
I uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se,
prekomjerno, snebivahu; 52 još ne shvatiše ono o
kruhovima, nego im srce bijaše stvrdnuto. 53 Pošto
doploviše na kraj, dođu u Genezaret i pristanu. 54
Kad iziđu iz lađe, ljudi ga odmah prepoznaju 55 pa
oblete sav onaj kraj. I počnu donositi na nosilima
bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi. 56 I
kamo bi god ulazio - u sela, u gradove, u zaseoke
- po trgovima bi stavljali bolesnike i molili ga da se
dotaknu makar skuta njegove haljine. I koji bi ga se
god dotakli, ozdravljali bi.

7 Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznanaca
koji dođoše iz Jeruzalema. 2 I opaze da neki
njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih
ruku. 3 A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito
ne operu ruke; drže se predaje starih. 4 Niti s trga što
jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog
predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca. 5 Zato
farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: "Zašto tvoji učenici
ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku
blaguju?" 6 A on im reče: "Dobro prorokova Izaija o
vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama
časti, a srce mu je daleko od mene. 7 Uzalud me
štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske. 8 Napustili
ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske." 9
Još im govoraše: "Lijepo! Dokidate Božju zapovijed
da biste sačuvali svoju predaju. 10 Mojsije doista
reče: Poštuj oca svoga i majku svoju. I: Tko prokune
oca ili majku, smrću neka se kazni. 11 A vi velite:
'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide
neka bude 'korban', to jest sveti dar', 12 takvome više
ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku. 13 Tako
dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi
predadoste. I još štošta tomu slično činite." 14 Tada
ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: "Poslušajte
me svi i razumijte! 15 Ništa što izvana ulazi u čovjeka
ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to
ga onečišćuje. 16 Tko ima uši da čuje, neka čuje!" 17
I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za
prispodobu. 18 I reče im: "Tako? Ni vi ne razumijete?
Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u
nj ulazi 19 jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu
te izlazi u zahod?" Tako on očisti sva jela. 20 Još
dometnu: "Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka.
21 Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli,
bludništva, krađe, ubojstva, 22 preljubi, lakomstva,
opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka,
uznositost, bezumlje. 23 Sva ta zla iznutra izlaze i
onečišćuju čovjeka." 24 Odande otiđe u kraj tirski. I
uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se
nije mogao sakriti, 25 nego odmah doču žena koje
kćerkica imaše duha nečistoga. Ona dođe i pade mu
pred noge. 26 A žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka
rodom. I moljaše ga da joj iz kćeri istjera zloduha. 27
A on joj govoraše: "Pusti da se prije nasite djeca! Ne
priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima." 28 A ona će
mu: "Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od
mrvica dječjih." 29 Reče joj: "Zbog te riječi idi, izišao je
iz tvoje kćeri zloduh." 30 I ode kući te nađe dijete gdje
leži na postelji, a zloduh je bio izišao. 31 Zatim se
ponovno vrati iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe
Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. 32 Donesu
mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na
nj ruku. 33 On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne
svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se
njegova jezika. 34 Upravi pogled u nebo, uzdahne i
kaže mu: "Effata!" - to će reći: "Otvori se!" 35 I odmah
mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade
govoriti razgovijetno. 36 A Isus im zabrani da nikome
ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više
razglašavali 37 i preko svake mjere zadivljeni govorili:
"Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima
govoriti!"

8 Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da
nisu imali što jesti, dozva Isus učenike pa im reče:
2 "Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me i
nemaju što jesti. 3 Ako ih otpravim gladne njihovim
kućama, klonut će putom. A neki su od njih došli
iz daleka." 4 Učenici mu odgovore: "Otkuda bi ih
tko ovdje u pustinji mogao nahraniti kruhom?" 5 On
ih zapita: "Koliko kruhova imate?" Oni odgovore:
"Sedam." 6 Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po
zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i davaše
svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu. 7
A imali su i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče da i to
posluže. 8 I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka

odniješe sedam košara. 9 Bilo ih je oko četiri tisuće.
Tada ih otpusti, 10 a sam sa svojim učenicima odmah
uđe u lađu i ode u kraj dalmanutski. 11 Tada istupiše
farizeji i počeše raspravljati s njime. Iskušavajući ga,
zatraže od njega znak s neba. 12 On uzdahnu iz sve
duše i reče: "Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista,
kažem vam, ovome se naraštaju neće dati znak." 13
Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otiđe prijeko. 14
A zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh
sa sobom na lađi. 15 Nato ih Isus opomenu: "Pazite,
čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Herodova!"
16 Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: "Kruha
nemamo." 17 Zamijetio to Isus pa im reče: "Zašto ste
zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i
ne razumijete? Zar vam je srce stvrdnuto? 18 Oči
imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete? Zar se ne
sjećate? 19 Kad sam ono razlomio pet kruhova na
pet tisuća, koliko punih košara ulomaka odnijeste?"
Kažu mu: "Dvanaest." 20 "A kada razlomih sedam na
četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?"
Odgovore: "Sedam." 21 A on će njima: "I još ne
razumijete?" 22 Dođu u Betsaidu, dovedu mu slijepca
pa ga zamole da ga se dotakne. 23 On uhvati slijepca
za ruku, izvede ga iz sela, pljunu mu u oči, stavi na
nj ruke i zapita ga: "Vidiš li što?" 24 Slijepac upilji
pogled i reče: "Opažam ljude; vidim nešto kao drveće
... hodaju." 25 Tada mu Isus opet stavi ruke na oči
i slijepac progleda i ozdravi te je mogao sve jasno
na daleko vidjeti. 26 Tada ga posla kući i reče mu:
"Ne ulazi u selo." 27 I krenu Isus i njegovi učenici u
sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: "Što
govore ljudi, tko sam ja?" 28 Oni mu rekoše: "Da si
Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki
od proroka." 29 On njih upita: "A vi, što vi kažete,
tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Ti si Pomazanik -
Krist!" 30 I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.
31 I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da
mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i
pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana
da ustane. 32 Otvoreno im to govoraše. Petar ga
uze u stranu i poče odvraćati. 33 A on se okrenu,
pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: "Nosi se od
mene, sotono, jer ti nije na pameti što je Božje, nego
što je ljudsko!" 34 Tada dozva narod i učenike pa im
reče: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga
sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. 35
Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi
život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga. 36 Ta
što koristi čovjeku steći sav svijet, a životu svojemu
nauditi? 37 Ta što da čovjek dadne u zamjenu za
život svoj? 38 Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi
u ovom preljubničkom i grešničkom naraštaju - njega
će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca
svoga zajedno sa svetim anđelima."

9 Još im govoraše: "Zaista, kažem vam, neki od
ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide da
je kraljevstvo Božje došlo u sili." 2 Nakon šest dana
uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede
ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se
pred njima. 3 I haljine mu postadoše sjajne, bijele
veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao
tako izbijeliti. 4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem te
razgovarahu s Isusom. 5 A Petar prihvati i reče Isusu:
"Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice:
tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu." 6 Doista nije
znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. 7 I pojavi
se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: "Ovo
je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!" 8 I odjednom,
obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli
Isusa sama. 9 Dok su silazili s gore, naloži im da
nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji
od mrtvih ne ustane. 10 Oni održaše tu riječ, ali se
među sobom pitahu što znači to njegovo "od mrtvih
ustati" 11 pa ga upitaju: "Zašto pismoznanci govore
da prije treba da dođe Ilija?" 12 A on im reče: "Ilija će,
doduše, prije doći i sve obnoviti. Pa kako ipak piše o
Sinu Čovječjem da će mnogo pretrpjeti i biti prezren?
13 Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše
s njim što im se prohtjelo, kao što piše o njemu."
14 Kada dođoše k učenicima, ugledaše oko njih
silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s njima.
15 Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenađeno
brže pohrli pozdraviti ga. 16 A on ih upita: "Što to
raspravljaste s njima?" 17 Odvrati netko iz mnoštva:
"Učitelju, dovedoh k tebi svoga sina koji ima nijemoga
duha. 18 Gdje ga god zgrabi, obara ga, a on pjeni,
škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim učenicima da
ga izagnaju, ali ne mogoše." 19 On im odvrati: "O
rode nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas
podnositi? Dovedite ga k meni!" 20 I dovedoše ga k
njemu. Čim zloduh ugleda Isusa, potrese dječakom i
on se, oboren na zemlju, stane valjati i pjeniti. 21
Isus upita njegova oca: "Koliko je vremena kako mu
se to događa?" On reče: "Od djetinjstva! 22 A često
ga znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti.
Nego, ako što možeš, pomozi nam, imaj samilosti s
nama!" 23 Nato mu Isus reče: "Što? Ako možeš? Sve
je moguće onomu koji vjeruje!" 24 Dječakov otac brže
povika: "Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!" 25 Vidjevši
da svijet odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu:
"Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i

da nisi više u nj ušao!" 26 Zloduh nato zaviče, žestoko
strese dječaka te iziđe, a on osta kao mrtav te su
mnogi govorili da je umro. 27 No Isus ga dohvati
za ruku, podiže ga i on ustade. 28 Kad Isus uđe u
kuću, upitaše ga učenici nasamo: "Kako to da ga mi
ne mogosmo izagnati?" 29 Odgovori im: "Ovaj se
rod ničim drugim ne može izagnati osim molitvom i
postom." 30 Otišavši odande, prolažahu kroz Galileju.
On ne htjede da to itko sazna. 31 Jer poučavaše
svoje učenike. Govoraše im: "Sin Čovječji predaje se
u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri
dana ustati." 32 No oni ne razumješe te besjede, a
bojahu ga se pitati. 33 I dođoše u Kafarnaum. I već u
kući upita ih: "Što ste putem raspravljali?" 34 A oni
umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome
tko je najveći. 35 On sjede i dozove dvanaestoricu
te im reče: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih
posljednji i svima poslužitelj!" 36 I uzme dijete, postavi
ga posred njih, zagrli ga i reče im: 37 "Tko god jedno
ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko
mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene
posla." 38 Reče mu Ivan: "Učitelju, vidjesmo jednoga
kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili
jer ne ide s nama." 39 A Isus reče: "Ne branite mu!
Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa
me ubrzo zatim pogrditi. 40 Tko nije protiv nas, za
nas je." 41 "Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime
toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu
propasti plaća." 42 "Onomu naprotiv tko bi sablaznio
jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje
bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u
more." 43 "Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je.
Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u
pakao, u oganj neugasivi. (Geenna g1067) 45 I ako te
noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u
život, nego s obje noge bit bačen u pakao. (Geenna
g1067) 47 I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti
je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka
biti bačen u pakao, (Geenna g1067) 48 gdje crv njihov ne
gine niti se oganj gasi. 49 Uistinu, ognjem će svaki od
njih biti posoljen. 50 Dobra je sol. Ali ako sol postane
neslana, čime ćete nju začiniti? Imajte sol u sebi, a
mir među sobom!"

10 Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu
stranu Jordana. I opet mnoštvo nagrnu k njemu,
a on ih po svojem običaju ponovno poučavaše. 2
A pristupe farizeji pa, da ga iskušaju, upitaše: "Je li
mužu dopušteno otpustiti ženu?" 3 On im odgovori:
"Što vam zapovjedi Mojsije?" 4 Oni rekoše: "Mojsije je
dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti." 5 A Isus
će im: "Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on
tu zapovijed. 6 Od početka stvorenja muško i žensko
stvori ih. 7 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da
prione uza svoju ženu; 8 i dvoje njih bit će jedno tijelo.
Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. 9 Što dakle
Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!" 10 U kući su ga
učenici ponovno o tome ispitivali. 11 I reče im: "Tko
otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema
prvoj preljub. 12 I ako žena napusti svoga muža pa se
uda za drugoga, čini preljub." 13 Donosili mu dječicu
da ih se dotakne, a učenici im branili. 14 Opazivši
to, Isus se ozlovolji i reče im: "Pustite dječicu neka
dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo
Božje! 15 Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva
Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući." 16 Nato ih
zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke. 17 I
dok je izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa
ga upita: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim
život vječni?" (aiōnios g166) 18 Isus mu reče: "Što
me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini!
19 Zapovijedi znadeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne
ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga
i majku!" 20 On mu odgovori: "Učitelju, sve sam to
čuvao od svoje mladosti." 21 Isus ga nato pogleda,
zavoli ga i rekne mu: "Jedno ti nedostaje! Idi i što
imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na
nebu. A onda dođi i idi za mnom." 22 On se na tu riječ
smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak. 23 Isus
zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: "Kako
li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!" 24 Učenici
ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im
Isus ponovi: "Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje!
25 Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u
kraljevstvo Božje." 26 Oni se još većma snebivahu te
će jedan drugome: "Pa tko se onda može spasiti?" 27
Isus upre u njih pogled i reče: "Ljudima je nemoguće,
ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!" 28 Petar mu
poče govoriti: "Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za
tobom." 29 Reče Isus: "Zaista, kažem vam, nema ga
tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili
djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, 30 a da
ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio
stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i
polja - i u budućem vijeku život vječni. (aiōn g165, aiōnios
g166) 31 A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi."
32 Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao
pred njima te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za
njima, prestrašeni. Tada Isus opet uze dvanaestoricu i
poče im kazivati što će ga zadesiti: 33 "Evo, uzlazimo
u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima
svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt,

predati poganima, 34 izrugati i popljuvati. Izbičevat
će ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati."
35 I pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi,
govoreći mu: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što
te zaištemo." 36 A on će im: "Što hoćete da vam
učinim?" 37 Oni mu rekoše: "Daj nam da ti u slavi
tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva." 38 A
Isus im reče: "Ne znate što ištete. Možete li piti čašu
koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?"
39 Oni mu rekoše: "Možemo." A Isus će im: "Čašu koju
ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete
kršteni, 40 ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja
vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno." 41 Kad
su to čula ostala desetorica, počeše se gnjeviti na
Jakova i Ivana. 42 Zato ih Isus dozva i reče im: "Znate
da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim
narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. 43 Nije
tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama
bude najveći, neka vam bude poslužitelj! 44 I tko hoće
da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. 45
Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego
da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge."
46 Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i
sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je
sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. 47 Kad
je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: "Sine
Davidov, Isuse, smiluj mi se!" 48 Mnogi ga ušutkivahu,
ali on još jače vikaše: "Sine Davidov, smiluj mi se!"
49 Isus se zaustavi i reče: "Pozovite ga!" I pozovu
slijepca sokoleći ga: "Ustani! Zove te!" 50 On baci
sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. 51 Isus ga upita:
"Što hoćeš da ti učinim?" Slijepac mu reče: "Učitelju
moj, da progledam." 52 Isus će mu: "Idi, vjera te tvoja
spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

11 Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji,
do Maslinske gore, pošalje dva učenika 2 i kaže
im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći
ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao.
Odriješite ga i vodite. 3 Ako vam tko reče: 'Što to
radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga
ipak ovamo pustiti." 4 Otiđoše i nađoše magare
privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga. 5 A
neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što driješite
magare?" 6 Oni im odvrate kako im reče Isus. I
pustiše ih. 7 I dovedu magare Isusu, prebace preko
njega svoje haljine i on zajaha na nj. 8 Mnogi
prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše
zelenih grana po poljima. 9 I oni pred njim i oni za njim
klicahu: "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime
Gospodnje! 10 Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega
Davida koji dolazi! Hosana u visinama!" 11 I uđe u
Jeruzalem, u Hram. I sve uokolo razgleda, pa kako
već bijaše kasno, pođe s dvanaestoricom u Betaniju.
12 Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje. 13
Ugleda izdaleka lisnatu smokvu i priđe ne bi li na
njoj što našao. Ali došavši bliže, ne nađe ništa osim
lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama. 14 Tada reče
smokvi: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Čuli su to
njegovi učenici. (aiōn g165) 15 Stignu tako u Jeruzalem.
On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali
i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i
prodavačima golubova klupe. 16 I ne dopusti da itko
išta pronese kroz Hram. 17 Učio ih je i govorio: "Nije
li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve
narode? A vi od njega načinili pećinu razbojničku!" 18
Kada su za to dočuli glavari svećenički i pismoznanci,
tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga se
jer je sav narod bio očaran njegovim naukom. 19 A
kad se uvečerilo, izlazili su iz grada. 20 Kad su ujutro
prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do
korijena. 21 Petar se prisjeti pa će Isusu: "Učitelju,
pogledaj! Smokva koju si prokleo usahnu." 22 Isus im
odvrati: "Imajte vjeru Božju. 23 Zaista, kažem vam,
rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu
svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi
to što kaže - doista, bit će mu! 24 Stoga vam kažem:
Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli
i bit će vam! 25 No kad ustanete na molitvu, otpustite
ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji
je na nebesima, otpusti vaše prijestupke." 27 I dođu
opet u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom, dođu k
njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine. 28
I govorahu mu: "Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade
tu vlast da to činiš?" 29 A Isus im reče: "Jedno ću
vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom
vlašću ovo činim. 30 Krst Ivanov bijaše li od Neba ili
od ljudi? Odgovorite mi!" 31 A oni umovahu među
sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu
dakle ne povjerovaste?' 32 Nego, da reknemo 'od
ljudi!'" - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu
doista prorokom. 33 I odgovore Isusu: "Ne znamo." A
Isus će im: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo
činim."

12 I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek vinograd
posadi, ogradom ogradi, iskopa tijesak i kulu
podiže pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. 2
I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od
njih uzme dio uroda vinogradarskoga. 3 A oni ga
pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku. 4 I
opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše

glavu i izružiše ga. 5 Trećega također posla: njega
ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše, druge
pobiše." 6 "Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega
naposljetku posla k njima misleći: 'Poštovat će sina
moga.' 7 Ali ti vinogradari među sobom rekoše: 'Ovo
je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.'
8 I pograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda." 9 "Što
li će učiniti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te
vinogradare i dati vinograd drugima. 10 Niste li čitali
ovo Pismo: Kamen što ga odbaciše graditelji, postade
kamen zaglavni. 11 Gospodnje je to djelo - kakvo
čudo u očima našim!" 12 I tražili su da ga uhvate, ali
se pobojaše mnoštva. Razumješe da je protiv njih
izrekao prispodobu pa ga ostave i odu. 13 I pošalju k
njemu neke od farizeja i herodovaca da ga uhvate u
riječi. 14 Oni dođu i kažu mu: "Učitelju, znamo da si
istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po
istini učiš putu Božjemu. Je li dopušteno dati porez
caru ili nije? Da damo ili da ne damo?" 15 A on im
reče prozirući njihovo licemjerje: "Što me iskušavate?
Donesite mi denar da vidim!" 16 Oni doniješe. I reče
im: "Čija je ovo slika i natpis?" A oni će mu: "Carev."
17 A Isus im reče: "Caru podajte carevo, a Bogu
Božje!" I divili su mu se. 18 Dođu k njemu saduceji,
koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga: 19 "Učitelju,
Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i ostavi ženu,
a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu
te podigne porod bratu svomu. 20 Sedmero braće
bijaše. Prvi uze ženu i umrije ne ostavivši poroda. 21
I drugi je uze te umrije ne ostavivši poroda. I treći
jednako tako. 22 I sedmorica ne ostaviše poroda.
Najposlije i žena umrije. 23 Komu će biti žena o
uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala
za ženu." 24 Reče im Isus: "Niste li u zabludi zbog
toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje? 25 Ta
kad od mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego
su kao anđeli na nebesima. 26 A što se tiče mrtvih,
da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu,
kako Mojsiju reče Bog: Ja sam Bog Abrahamov i
Bog Izakov i Bog Jakovljev? 27 Nije on Bog mrtvih,
nego živih. Uvelike se varate." 28 Tada pristupi jedan
od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu.
Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: "Koja je
zapovijed prva od sviju?" 29 Isus odgovori: "Prva je:
Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini.
30 Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca
svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz
sve snage svoje!" 31 "Druga je: Ljubi svoga bližnjega
kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od
tih." 32 Nato će mu pismoznanac: "Dobro, učitelju!
Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim
njega. 33 Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma
i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga -
više je nego sve paljenice i žrtve." 34 Kad Isus vidje
kako je pametno odgovorio, reče mu: "Nisi daleko
od kraljevstva Božjega!" I nitko se više nije usuđivao
pitati ga. 35 A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti:
"Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov? 36
A sam David reče u Duhu Svetome: Reče Gospod
Gospodinu mojemu: 'Sjedni mi zdesna dok ne položim
neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!' 37
Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je onda
sin?" Silan ga je svijet s užitkom slušao. 38 A on im u
pouci svojoj govoraše: "Čuvajte se pismoznanaca,
koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na
trgovima, 39 prva sjedala u sinagogama i pročelja na
gozbama; 40 proždiru kuće udovičke, još pod izlikom
dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!" 41 Potom
sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca
sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. 42
Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to
jest jedan kvadrant. 43 Tada dozove svoje učenike i
reče im: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica
ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. 44 Svi
su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je
od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj
žitak."

13 Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od
njegovih učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li
kamenja, kakvih li zdanja!" 2 Isus mu odvrati: "Vidiš
li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni
kamen na kamenu nerazvaljen." 3 Dok je zatim na
Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu, upitaju ga
nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: 4 "Reci nam
kada će to biti i na koji se znak sve to ima svršiti?"
5 Tada im Isus poče govoriti: "Pazite da vas tko ne
zavede. 6 Mnogi će doći u moje ime i govoriti: Ja
sam! I mnoge će zavesti. 7 Kada pak čujete za ratove
i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba
da se to dogodi, ali to još nije svršetak." 8 "Narod
će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva.
Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi. To
je početak trudova." 9 "Vi pak pazite sami na sebe.
Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama,
pred upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog mene,
njima za svjedočanstvo. 10 A treba da se najprije svim
narodima propovijeda evanđelje." 11 "Kad vas budu
vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete
govoriti, nego govorite što vam bude dano u onaj čas.
Ta niste vi koji govorite, nego Duh Sveti. 12 Predavat
će na smrt brat brata i otac sina. Djeca će ustajati na

roditelje i ubijati ih. 13 Svi će vas zamrziti zbog imena
moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." 14
"I kad vidite da grozota pustoši stoluje gdje joj nije
mjesto - tko čita, neka razumije - koji se tada zateknu
u Judeji, neka bježe u gore! 15 Tko bude na krovu,
neka ne silazi i ne ulazi u kuću da iz nje što uzme. 16
I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme
ogrtač!" 17 "Jao trudnicama i dojiljama u one dane!
18 A molite da to ne bude zimi 19 jer će onih dana biti
tjeskoba kakve ne bi od početka stvorenja, koje stvori
Bog, sve do sada, a neće je ni biti. 20 I kad Gospodin
ne bi skratio dane one, nitko se ne bi spasio. No
poradi izabranih, koje on sebi izabra, skratio je on te
dane." 21 Ako vam tada tko rekne: 'Evo Krista ovdje!
Eno ondje!' - ne vjerujte. 22 Ustat će doista lažni kristi
i lažni proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude
li moguće, zavedu izabrane. 23 Vi dakle budite na
oprezu! Evo, prorekao sam vam sve!" 24 Nego, u one
dane, nakon one nevolje, sunce će pomrčati i mjesec
neće više svijetljeti 25 a zvijezde će s neba padati
i sile će se nebeske poljuljati. 26 Tada će ugledati
Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom
moći i slavom. 27 I razaslat će anđele i sabrati svoje
izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj
neba." 28 A od smokve se naučite prispodobi! Kad joj
grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu.
29 Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je,
na vratima! 30 Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti
naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. 31 Nebo će i
zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti." 32 "A
o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na
nebu, ni Sin, nego samo Otac." 33 "Pazite! Bdijte jer
ne znate kada je čas. 34 Kao kad ono čovjek neki
polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri
slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi
da bdije. 35 Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se
domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih
pijetlova ili ujutro - 36 da vas ne bi našao pozaspale
ako iznenada dođe." 37 "Što vama kažem, svima
kažem: Bdijte!"

14 Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi.
Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako
da ga na prijevaru uhvate i ubiju. 2 Jer se govorilo:
"Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda."
3 I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za
stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom
prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i
poli ga po glavi. 4 A neki negodovahu te će jedan
drugomu: "Čemu to rasipanje pomasti? 5 Mogla
se pomast prodati za više od tristo denara i dati
siromasima." I otresahu se na nju. 6 A Isus reče:
"Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na
meni. 7 Ta siromaha svagda imate uza se i kad
god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate
svagda. 8 Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza
tijelo za ukop. 9 Zaista, kažem vam, gdje se god bude
propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat
će se i ovo što ona učini - njoj na spomen." 10 A Juda
Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima
svećeničkim da im ga preda. 11 Kad su oni to čuli,
obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio
je zgodu da ga preda. 12 Prvoga dana Beskvasnih
kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici
Isusa: "Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i
pripravimo?" 13 On pošalje dvojicu učenika i rekne
im: "Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi
krčag vode. Pođite za njim 14 pa gdje on uđe, recite
domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem
bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' 15 I on će
vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i
spremljeno. Ondje nam pripravite." 16 Učenici odu,
dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu.
17 A uvečer dođe on s dvanaestoricom. 18 I dok
bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: "Zaista,
kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnom
blaguje." 19 Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za
drugim: "Da nisam ja?" 20 A on im reče: "Jedan od
dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu. 21 Sin
Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao
čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje
bilo da se ni rodio nije!" 22 I dok su blagovali, on uze
kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče:
"Uzmite, ovo je tijelo moje." 23 I uze čašu, zahvali i
dade im. I svi su iz nje pili. 24 A on im reče: "Ovo je
krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva.
25 Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga
roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti
u kraljevstvu Božjem." 26 Otpjevavši hvalospjeve,
zaputiše se prema Maslinskoj gori. 27 I reče im Isus:
"Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira
i ovce će se razbjeći. 28 Ali kad uskrsnem, ići ću pred
vama u Galileju." 29 Nato će mu Petar: "Ako se i
svi sablazne, ja neću!" 30 A Isus mu reče: "Zaista,
kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao
dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." 31 Ali on je
upornije uvjeravao: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom
- ne, neću te zatajiti." A tako su svi govorili. 32 I
dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim
učenicima: "Sjednite ovdje dok se ne pomolim." 33 I
povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga
užas i tjeskoba 34 pa im reče: "Duša mi je nasmrt

žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!” 35 Ode malo dalje i
rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće,
mimoiđe ovaj čas. 36 Govoraše: “Abba! Oče! Tebi
je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne
što ja hoću, nego što hoćeš ti!” 37 I dođe, nađe ih
pozaspale pa reče Petru: “Šimune, spavaš? Jedan sat
nisi mogao probdjeti? 38 Bdijte i molite da ne padnete
u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.” 39
Opet ode i pomoli se istim riječima. 40 Ponovno dođe
i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali
što da mu odgovore. 41 Dođe i treći put i reče im:
“Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo,
predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! 42 Ustanite,
hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!” 43 Uto, dok
je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice,
i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od
glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. 44
A izdajica im njegov dade znak: “Koga poljubim, taj
je! Uhvatite ga i oprezno odvedite!” 45 I kako dođe,
odmah pristupi k njemu i reče: “Učitelju!” I poljubi ga.
46 Oni podignu na nj ruke i uhvate ga. 47 A jedan od
nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika
i odsiječe mu uho. 48 Isus im prozbori: “Kao na
razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me
uhvatite. 49 Danomice bijah vam u Hramu, naučavah
i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!” 50
I svi ga ostave i pobjegnu. 51 A jedan je mladić
išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše
uhvatiti, 52 no on ostavi plahtu i gol pobježe. 53 Zatim
odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi
glavari svećenički, starješine i pismoznanci. 54 Petar
je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika.
Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru. 55 A
glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti
Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo,
ali nikako da ga nađu. 56 Mnogi su doduše lažno
svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne
slagahu. 57 Ustali su neki i lažno svjedočili protiv
njega: 58 “Mi smo ga čuli govoriti: 'Ja ću razvaliti
ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi,
nerukotvoreni!'” 59 Ali ni u tom im svjedočanstvo
ne bijaše složno. 60 Usta nato veliki svećenik na
sredinu i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš? Što
to ovi svjedoče protiv tebe? 61 A on je šutio i ništa
mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovo upita:
“Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?” 62 A Isus mu
reče: “Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje
sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim.” 63
Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: “Što nam
još trebaju svjedoci? 64 Čuli ste hulu. Što vam se
čini?” Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. 65 I neki
stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga
govoreći: “Proreci!” I sluge ga stadoše pljuskati. 66 I
dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja
velikoga svećenika; 67 ugledavši Petra gdje se grije,
upre u nj pogled i reče: “I ti bijaše s Nazarećaninom,
Isusom.” 68 On zanijeka: “Niti znam niti razumijem
što govoriš.” I iziđe van u predvorje, a pijetao se
oglasi. 69 Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti
nazočnima: “Ovaj je od njih!” 70 On opet nijekaše.
Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: “Doista, i ti
si od njih! Ta Galilejac si!” 71 On se tada stane kleti
i preklinjati: “Ne znam čovjeka o kom govorite!” 72
I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu
se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: “Prije
nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I
briznu u plač.

15 Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa
starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće -
upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali
Pilatu. 2 I upita ga Pilat: “Ti li si kralj židovski?” On
mu odgovori: “Ti kažeš.” 3 I glavari ga svećenički
teško optuživahu. 4 Pilat ga opet upita: “Ništa ne
odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.” 5 A Isus ništa
više ne odgovori te se Pilat čudio. 6 O Blagdanu
bi im pustio uznika koga bi zaiskali. 7 A zajedno
s pobunjenicima koji u pobuni počiniše umorstvo
bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. 8 I uziđe
svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše
činiti. 9 A on im odgovori: “Hoćete li da vam pustim
kralja židovskoga?” 10 Znao je doista da ga glavari
svećenički bijahu predali iz zavisti. 11 Ali glavari
svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije
pusti Barabu. 12 Pilat ih opet upita: “Što dakle da
učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?” 13
A oni opet povikaše: “Raspni ga!” 14 Reče im Pilat:
“Ta što je zla učinio?” Povikaše još jače: “Raspni
ga!” 15 Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu,
a Isusa izbičeva i preda da se razapne. 16 Vojnici
ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa
sazovu cijelu četu 17 i zaogrnu ga grimizom; spletu
trnov vijenac i stave mu na glavu 18 te ga stanu
pozdravljati: “Zdravo, kralju židovski!” 19 I udarahu ga
trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se
prigibajući koljena. 20 A pošto ga izrugaše, svukoše
mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga
da ga razapnu. 21 I prisile nekog prolaznika koji je
dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i
Rufova, da mu ponese križ. 22 I dovuku ga na mjesto
Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. 23 I nuđahu
mu piti namirisana vina, ali on ne uze. 24 Kad ga

razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši
za njih kocku - što će tko uzeti. 25 A bijaše treća
ura kad ga razapeše. 26 Bijaše napisan i natpis o
njegovoj krivici: “Kralj židovski.” 27 A zajedno s njime
razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna,
drugoga slijeva. 29 Prolaznici su ga pogrđivali mašući
glavama: “Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za
tri dana, 30 spasi sam sebe, siđi s križa!” 31 Slično
i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se
govorahu jedni drugima: “Druge je spasio, sebe ne
može spasiti! 32 Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s
križa da vidimo i povjerujemo!” Vrijeđahu ga i oni koji
bijahu s njim raspeti. 33 A o šestoj uri tama nasta
po svoj zemlji - sve do ure devete. 34 O devetoj uri
povika Isus iza glasa: “Eloi, Eloi lama sabahtani?” To
znači: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?” 35
Neki od nazočnih čuvši to govorahu: “Gle, Iliju zove.”
36 A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na
trsku i pruži mu piti govoreći: “Pustite da vidimo hoće
li doći Ilija da ga skine.” 37 A Isus zavapi jakim glasom
i izdahnu. 38 I zavjesa se hramska razdrije nadvoje,
odozgor dodolje. 39 A kad satnik koji stajaše njemu
nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: “Zaista, ovaj
čovjek bijaše Sin Božji!” 40 Izdaleka promatrahu i
neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija,
majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - 41 te su
ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i
mnoge druge koje uziđoše s njim u Jeruzalem. 42 A
uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje
subote, 43 dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik,
koji također isčekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se,
uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. 44 Pilat se začudi
da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna
umro. 45 Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo.
46 Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te
položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja
kamen na grobna vrata. 47 A Marija Magdalena i
Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

16 Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija
Jakovljeva i Saloma kupiše miomirisa da odu
pomazati Isusa. 2 I prvoga dana u tjednu, veoma rano,
o izlasku sunčevu, dođu na grob. 3 I razgovarahu
među sobom: “Tko će nam otkotrljati kamen s vrata
grobnih?” 4 Pogledaju, a ono kamen otkotrljan. Bijaše
doista veoma velik. 5 I ušavši u grob, ugledaju
mladića zaogrnuta bijelom haljinom gdje sjedi zdesna.
I preplaše se. 6 A on će im: “Ne plašite se! Isusa
tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije
ovdje! Evo mjesta kamo ga položiše. 7 Nego idite,
recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u
Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo vam reče!” 8
One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah
i trepet. I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu. 9
(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Uskrsnuvši dakle rano prvog dana u
tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje
bijaše istjerao sedam zloduha. 10 Ona ode i dojavi
njegovima, tužnima i zaplakanima. 11 Kad su oni čuli
da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovaše. 12
Nakon toga ukazao se u drugome obličju dvojici od
njih na putu dok su išli u selo. 13 I oni odu i dojave
drugima. Ni njima ne povjerovaše. 14 Napokon se
ukaza jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekori
njihovu nevjeru i okorjelost srca što ne povjerovaše
onima koji ga vidješe uskrsla od mrtvih. 15 I reče
im: “Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje
svemu stvorenju. 16 Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit
će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. 17 A ovi
će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje
izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, 18 zmije
uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi;
na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro.” 19 I
Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i
sjede zdesna Bogu. 20 Oni pak odoše i propovijedahu
posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ
popratnim znakovima.

Luka

1 Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o
događajima koji se ispuniše među nama - 2
kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu
očevici i sluge Riječi - 3 pošto sam sve, od početka,
pomno ispitao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po
redu napisati 4 da se tako osvjedočiš o pouzdanosti
svega u čemu si poučen. 5 U dane Heroda, kralja
judejskoga, bijaše neki svećenik imenom Zaharija iz
razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri Aronovih,
a ime joj Elizabeta. 6 Oboje bijahu pravedni pred
Bogom: živjeli su besprijekorno po svim zapovijedima
i odredbama Gospodnjim. 7 No nisu imali djeteta jer
Elizabeta bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle
dobi. 8 Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda
obavljao svećeničku službu pred Bogom, 9 ždrijebom
ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe u Svetište
Gospodnje i prinese kad. 10 Za vrijeme kađenice sve
je ono mnoštvo naroda vani molilo. 11 A njemu se
ukaza anđeo Gospodnji. Stajao je s desne strane
kadionoga žrtvenika. 12 Ugledavši ga, Zaharija se
prepade i strah ga spopade. 13 No anđeo mu reče:
"Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti
Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan. 14
Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge
obradovati. 15 Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni
vina ni drugoga opojnog pića neće piti. Duha Svetoga
bit će pun već od majčine utrobe. 16 Mnoge će sinove
Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu. 17 Ići
će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca
k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih te
spremi Gospodinu narod pripravan." 18 Nato Zaharija
reče anđelu: "Po čemu ću ja to razaznati. Ta star sam i
žena mi poodmakle dobi." 19 Anđeo mu odgovori: "Ja
sam Gabriel koji stojim pred Bogom. Poslan sam da
govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku.
20 I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje
će se ispuniti u svoje vrijeme, zanijemjet ćeš i nećeš
moći govoriti do dana dok se to ne zbude." 21 Narod
je iščekivao Zahariju i čudio se što se toliko zadržao
u Svetištu. 22 Kad je napokon izašao, nije im mogao
ništa reći pa zaključiše da je u Svetištu imao viđenje.
Nastojao im se doduše izraziti znakovima, ali osta
nijem. 23 Kad se navršiše dani njegove službe, otiđe
kući. 24 Nakon tih dana zatrudnje Elizabeta, njegova
žena. Krila se pet mjeseci govoreći: 25 "Evo, to mi je
učinio Gospodin u dane kad mu se svidje skinuti s
mene sramotu među ljudima." 26 U šestome mjesecu
posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom
Nazaret 27 k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao
Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija.
28 Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna!
Gospodin s tobom!" 29 Na tu se riječ ona smete i
stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. 30 No anđeo
joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga.
31 Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime
Isus. 32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega.
Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca
njegova, 33 i kraljevat će nad domom Jakovljevim
uvijeke i njegovu kraljevstvu neće biti kraja." (aiōn
g165) 34 Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja
muža ne poznajem?" 35 Anđeo joj odgovori: "Duh
Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti.
Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. 36 A evo tvoje
rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I
njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec.
37 Ta Bogu ništa nije nemoguće!" 38 Nato Marija reče:
"Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj
riječi!" I anđeo otiđe od nje. 39 Tih dana usta Marija
i pohiti u Gorje, u grad Judin. 40 Uđe u Zaharijinu
kuću i pozdravi Elizabetu. 41 Čim Elizabeta začu
Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se
Elizabeta Duha Svetoga 42 i povika iz svega glasa:
"Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod
utrobe tvoje! 43 Ta otkuda meni da mi dođe majka
Gospodina mojega? 44 Gledaj samo! Tek što mi do
ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od
radosti čedo u utrobi. 45 Blažena ti što povjerova
da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!"
46 Tada Marija reče: "Veliča duša moja Gospodina,
47 klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, 48 što
pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će
me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. 49 Jer velika
mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! 50 Od
koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što
se njega boje. 51 Iskaza snagu mišice svoje, raspršio
oholice umišljene. 52 Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi
neznatne. 53 Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti
prazne. 54 Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća
ocima našim: 55 spomenuti se dobrote svoje prema
Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka." (aiōn g165)
56 Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se
vrati kući. 57 Elizabeti se međutim navršilo vrijeme da
rodi. I porodi sina. 58 Kad su njezini susjedi i rođaci
čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu
se s njome. 59 Osmoga se dana okupe da obrežu
dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca -
Zaharija, 60 no mati se njegova usprotivi: "Nipošto,
nego zvat će se Ivan!" 61 Rekoše joj na to: "Ta nikoga
nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao." 62 Tada

znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati.
63 On zaiska pločicu i napisa "Ivan mu je ime!" Svi se
začude, **64** a njemu se umah otvoriše usta i jezik te
progovori blagoslivljajući Boga. **65** Strah obuze sve
njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom
razglašavali svi ti događaji. **66** I koji su god čuli,
razmišljahu o tome pitajući se: "Što li će biti od ovoga
djeteta?" Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime. **67** A
Zaharija, otac njegov, napuni se Duha Svetoga i stade
prorokovati: **68** "Blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov,
što pohodi i otkupi narod svoj! **69** Podiže nam snagu
spasenja u domu Davida, sluge svojega, **70** kao što
obeća na usta svetih proroka svojih odvijeka: **(aiōn
g165)** **71** spasiti nas od neprijatelja naših i od ruke sviju
koji nas mrze; **72** iskazati dobrotu ocima našim i sjetiti
se svetog Saveza svojega, **73** zakletve kojom se
zakle Abrahamu, ocu našemu: da će nam dati **74** te
mu, izbavljeni iz ruku neprijatelja, služimo bez straha
75 u svetosti i pravednosti pred njim u sve dane svoje.
76 A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer
ćeš ići pred Gospodinom da mu pripraviš putove,
77 da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po
otpuštenju grijeha njihovih, **78** darom premilosrdnog
srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado
sunce s visine **79** da obasja one što sjede u tmini i
sjeni smrtnoj, da upravi noge naše na put mira." **80**
Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je
u pustinji sve do dana svoga javnog nastupa pred
Izraelom.

2 U one dane izađe naredba cara Augusta da se
provede popis svega svijeta. **2** Bijaše to prvi popis
izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom. **3** Svi su išli
na popis, svaki u svoj grad. **4** Tako i Josip, budući da
je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz
grada Nazareta, u Judeju - u grad Davidov, koji se
zove Betlehem - **5** da se podvrgne popisu zajedno sa
svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. **6** I dok
se bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. **7** I porodi
sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za
njih nije bilo mjesta u svratištu. **8** A u tom kraju bijahu
pastiri: pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod
svojih stada. **9** Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih
Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. **10** No anđeo
im reče: "Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest,
veliku radost za sav narod! **11** Danas vam se u gradu
Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin. **12** I evo
vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži
u jaslama." **13** I odjednom se anđelu pridruži silna
nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: **14** "Slava na
visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima
njegovim!" **15** Čim anđeli otiđoše od njih na nebo,
pastiri stanu poticati jedni druge: "Hajdemo dakle do
Betlehema. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj
koji nam obznani Gospodin." **16** I pohite te pronađu
Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. **17**
Pošto sve pogledaše, ispripovijediše što im bijaše
rečeno o tom djetetu. **18** A svi koji su to čuli divili se
tome što su im pripovijedali pastiri. **19** Marija u sebi
pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome
srcu. **20** Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga
za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno.
21 Kad se navršilo osam dana da bude obrezan,
nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo
prije njegova začeća. **22** Kad se zatim po Mojsijevu
Zakonu navršiše dani njihova čišćenja, poniješe ga u
Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu - **23** kao što piše
u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorođenče
neka se posveti Gospodinu! - **24** i da prinesu žrtvu
kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili
dva golubića. **25** Živio tada u Jeruzalemu čovjek po
imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobojazan,
iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na
njemu. **26** Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti
dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. **27** Ponukan
od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete
Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, **28**
primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče: **29**
"Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi
svojoj, u miru! **30** Ta vidješe oči moje spasenje
tvoje, **31** koje si pripravio pred licem svih naroda: **32**
svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga
izraelskoga." **33** Otac njegov i majka divili se što se to
o njemu govori. **34** Šimun ih blagoslovi i reče Mariji,
majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i
uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan - **35**
a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se razotkriju
namisli mnogih srdaca!" **36** A bijaše neka proročica
Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma
odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s
mužem sedam godina, **37** a sama kao udovica do
osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je
postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. **38**
Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji
iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o
djetetu. **39** Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem,
vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. **40** A dijete je
raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja
bila na njemu. **41** Njegovi su roditelji svake godine o
blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. **42** Kad mu bijaše
dvanaest godina, uziđoše po običaju blagdanskom.
43 Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus

osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. 44
Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda, a
onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. 45 I
kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga. 46
Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje sjedi posred
učitelja, sluša ih i pita. 47 Svi koji ga slušahu bijahu
zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. 48 Kad
ga ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče:
“Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja
žalosni smo te tražili.” 49 A on im reče: “Zašto ste me
tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca
mojega?” 50 Oni ne razumješe riječi koju im reče. 51 I
siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A
majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u
svom srcu. 52 A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i
milosti kod Boga i ljudi.

3 Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je
upravitelj Judeje bio Poncije Pilat, tetrarh Galileje
Herod, a njegov brat Filip tetrarh Itureje i zemlje
trahonitidske, i Lizanije tetrarh Abilene, 2 za velikog
svećenika Ane i Kajfe, dođe riječ Božja Ivanu,
sinu Zaharijinu, u pustinji. 3 On obiđe svu okolicu
jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na
otpuštenje grijeha 4 kao što je pisano u Knjizi besjeda
Izaije proroka: Glas viče u pustinji: Pripravite put
Gospodinu, poravnite mu staze! 5 Svaka dolina neka
se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne!
Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi
neka se izglade! 6 I svako će tijelo vidjeti spasenje
Božje. 7 Govoraše dakle mnoštvu koje je dolazilo
da se krsti: “Leglo gujinje! Tko vas samo upozori da
bježite od skore srdžbe? 8 Donosite dakle plodove
dostojne obraćenja. I nemojte početi u sebi govoriti:
'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog iz ovog
kamenja može podići djecu Abrahamovu. 9 Već je
sjekira položena na korijen stablima: svako dakle
stablo koje ne donosi dobra roda siječe se i u oganj
baca.” 10 Pitalo ga mnoštvo: “Što nam je dakle činiti?”
11 On im odgovaraše: “Tko ima dvije haljine, neka
podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka
učini isto tako.” 12 Dođoše krstiti se i carinici pa ga
pitahu: “Učitelju, što nam je činiti?” 13 Reče im: “Ne
utjerujte više nego što vam je određeno.” 14 Pitahu
ga i vojnici: “A nama, što je nama činiti?” I reče im:
“Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte i
budite zadovoljni svojom plaćom.” 15 Narod bijaše
u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li
on možda Krist. 16 Zato im Ivan svima reče: “Ja
vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja
nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On
će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. 17 U ruci mu
vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu
svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.” 18 I
mnogim je drugim pobudama Ivan narodu navješćivao
evanđelje. 19 A Heroda je tetrarha Ivan prekorio
zbog Herodijade, žene njegova brata i zbog svih
njegovih zlodjela. 20 Svemu tome nadoda Herod još i
ovo: zatvori Ivana u tamnicu. 21 Kad se krstio sav
narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se
nebo, 22 siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju,
poput goluba, a glas se s neba zaori: “Ti si Sin
moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!” 23 Kad je Isus
nastupio, bilo mu je oko trideset godina. Bijaše -
kako se smatralo - sin Josipov, Elijev, 24 Matatov,
Levijev, Malkijev, Janajev, Josipov. 25 Matatijin,
Amosov, Naumov, Heslijev, Nagajev, 26 Mahatov,
Matatijin, Šimijev, Josehov, Jodin, 27 Johananov,
Resin, Zerubabelov, Šealtielov, Nerijev, 28 Malkijev,
Adijev, Kosamov, Elmadamov, Erov, 29 Jošuin,
Eliezerov, Jorimov, Matatov, Levijev, 30 Šimunov,
Judin, Josipov, Jonamov, Elijakimov, 31 Melejin,
Menin, Matatin, Natanov, Davidov, 32 Jišajev, Obedov,
Boazov, Salin, Nahšonov, 33 Aminadabov, Adminov,
Arnijev, Hesronov, Peresov, Judin, 34 Jakovljev,
Izakov, Abrahamov, Terahov, Nahorov, 35 Serugov,
Reuov, Pelegov, Eberov, Šelahov, 36 Kenanov,
Arpakšadov, Šemov, Noin, Lamekov, 37 Metušalahov,
Henokov, Jeredov, Mahalalelov, Kenanov, 38 Enošev,
Šetov, Adamov, Božji.

4 Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i
Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, 2 gdje ga
je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad
oni istekoše, ogladnje. 3 A đavao mu reče: “Ako si
Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.” 4
Isus mu odgovori: “Pisano je: Ne živi čovjek samo
o kruhu.” 5 I povede ga đavao na visoko, pokaza
mu odjednom sva kraljevstva zemlje 6 i reče mu:
“Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je
dana i komu hoću, dajem je. 7 Ako se dakle pokloniš
preda mnom, sve je tvoje.” 8 Isus mu odgovori:
“Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i
njemu jedinomu služi!” 9 Povede ga u Jeruzalem i
postavi na vrh Hrama i reče mu: “Ako si Sin Božji,
baci se odavde dolje! 10 Ta pisamo je: Anđelima
će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju. 11 I: Na
rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš
o kamen.” 12 Odgovori mu Isus: “Rečeno je: Ne
iskušavaj Gospodina, Boga svojega!” 13 Pošto iscrpi
sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike.
14 A Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o

njemu puče po svoj okolici. 15 I slavljen od sviju,
naučavaše po njihovim sinagogama. 16 I dođe u
Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju
na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. 17 Pruže
mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe
mjesto gdje stoji napisano: 18 Duh Gospodnji na
meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom
biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid
slijepima, na slobodu pustiti potlačene, 19 proglasiti
godinu milosti Gospodnje. 20 Tada savi knjigu, vrati
je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu
uprte u njega. 21 On im progovori: "Danas se ispunilo
ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima." 22 I
svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su
tekle iz njegovih usta. Govorahu: "Nije li ovo sin
Josipov?" 23 A on im reče: "Zacijelo ćete mi reći
onu prispodobu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo
čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u
svom zavičaju." 24 I nastavi: "Zaista, kažem vam,
nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju. 25
Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu
u dane Ilijine kad se na tri godine i šest mjeseci
zatvorilo nebo pa zavladala velika glad po svoj zemlji.
26 I ni k jednoj od njih nije bio poslan Ilija doli k
ženi udovici u Sarfati sidonskoj. 27 I mnogo bijaše
gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od
njih ne očisti doli Naaman Sirac." 28 Čuvši to, svi se u
sinagogi napune gnjevom, 29 ustanu, izbace ga iz
grada i odvedu na rub brijega na kojem je sagrađen
njihov grad da ga strmoglave. 30 No on prođe između
njih i ode. 31 I siđe u Kafarnaum, grad galilejski. I
poučavaše ih subotom 32 te bijahu zaneseni njegovim
naukom jer silna bijaše riječ njegova. 33 A zatekao
se u sinagogi čovjek s duhom nečistoga đavla. On
povika u sav glas: 34 "Hej, što ti imaš s nama, Isuse
Nazarećanine? Došao si da nas uništiš! Znam ja tko
si ti: Svetac Božji." 35 Isus mu zaprijeti: "Umukni i
iziđi iz njega!" Nato đavao čovjeka obori u sredinu
te iziđe iz njega ne naudiv mu ništa. 36 I nasta
opće zaprepaštenje te se među sobom razgovarahu:
"Kakve li riječi! S vlašću i snagom zapovijeda nečistim
dusima te izlaze!" 37 I glas se o njemu širio po svim
okolnim mjestima. 38 Ustavši iz sinagoge, uđe u
kuću Šimunovu. A Šimunovu je punicu mučila velika
ognjica. I zamole ga za nju. 39 On se nadvi nad
nju, zaprijeti ognjici i ona je pusti. I odmah ustade i
posluživaše im. 40 O zalazu sunca svi koji su imali
bolesnike od raznih bolesti dovedoše ih k njemu. A on
bi na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljao ih. 41
A iz mnogih su izlazili i zlodusi vičući: "Ti si Sin Božji!"
On im se prijetio i nije im dao govoriti jer su znali
da je on Krist. 42 Kad osvanu dan, iziđe i pođe na
samotno mjesto. I mnoštvo ga tražilo. Dođoše k njemu
i zadržavahu ga da ne ode od njih. 43 A on im reče: "I
drugim gradovima treba da navješćujem evanđelje
o kraljevstvu Božjem. Jer za to sam poslan." 44 I
naučavaše po sinagogama judejskim.

5 Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ
Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. 2
Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz
njih i ispirali mreže. 3 Uđe u jednu od tih lađa; bila je
Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja.
Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo. 4 Kada dovrši
pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže
za lov." 5 Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć
trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću
mreže." 6 Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba;
mreže im se gotovo razdirale. 7 Mahnuše drugovima
na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i
napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše. 8 Vidjevši
to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi
od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" 9 Zbog
lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi
koji bijahu s njime, 10 a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi
sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: "Ne boj
se! Odsada ćeš loviti ljude!" 11 Oni izvukoše lađe na
kopno, ostaviše sve i pođoše za njim. 12 I dok bijaše
u jednom gradu, gle čovjeka puna gube! Ugledavši
Isusa, padne ničice i zamoli ga: "Gospodine, ako
hoćeš, možeš me očistiti." 13 Isus pruži ruku i dotakne
ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah nesta gube
s njega. 14 I zapovjedi mu: "Nikome ni riječi, nego
otiđi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje
kako propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." 15
Glas se o njemu sve više širio i silan svijet grnuo k
njemu da ga sluša i da ozdravi od svojih bolesti. 16
A on se sklanjao na samotna mjesta da moli. 17 I
jednog je dana on naučavao. A sjeđahu ondje farizeji
i učitelji Zakona koji bijahu došli iz svih galilejskih i
judejskih sela i Jeruzalema. A sila ga je Gospodnja
nukala da liječi. 18 I gle, ljudi doniješe na nosiljci
čovjeka koji bijaše uzet. Tražili su da ga unesu i
stave preda nj. 19 Budući da zbog mnoštva nisu našli
kuda bi ga unijeli, popnu se na krov te ga između
crepova s nosiljkom spuste u sredinu pred Isusa. 20
Vidjevši njihovu vjeru reče on: "Čovječe, otpušteni su
ti grijesi!" 21 Pismoznanci i farizeji počeše mudrovati:
"Tko je ovaj što huli? Tko može grijehe otpuštati doli
Bog jedini?" 22 Proniknuvši njihovo mudrovanje, upita
ih Isus: "Što mudrujete u sebi? 23 Što je lakše? Reći:
'Otpušteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi?' 24 Ali

da znate: Vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati
grijehe!" I reče uzetomu: "Tebi zapovijedam: ustani,
uzmi nosiljku i idi kući!" 25 I on odmah usta pred
njima, uze na čemu ležaše i ode kući slaveći Boga.
26 A sve obuze zanos te su slavili Boga i puni straha
govorili: "Danas vidjesmo nešto neviđeno!" 27 Nakon
toga iziđe i ugleda carinika imenom Levija gdje sjedi
u carinarnici. I reče mu: "Pođi za mnom!" 28 On sve
ostavi, usta i pođe za njim. 29 I Levi mu u svojoj kući
priredi veliku gozbu. A s njime bijaše za stolom veliko
mnoštvo carinika i drugih. 30 Farizeji i pismoznanci
njihovi negodovahu i govorahu njegovim učenicima:
"Zašto s carinicima i grešnicima jedete i pijete?" 31
Isus im odgovori: "Ne treba zdravima liječnika, nego
bolesnima. 32 Nisam došao zvati pravedne, nego
grešnike na obraćenje." 33 A oni mu rekoše: "Učenici
Ivanovi, a tako i farizejski, počesto poste i obavljaju
molitve, tvoji pak jedu i piju." 34 Reče im Isus: "Ne
možete svatove prisiliti da poste dok je zaručnik s
njima. 35 Doći će već dani: kad im se ugrabi zaručnik,
tada će postiti, u one dane!" 36 A kazivao im je i
prispodobu: "Nitko neće otparati krpe s novog odijela
da je stavi na staro odijelo. Inače će i novo rasparati,
a starom neće pristajati krpa s novoga." 37 "I nitko ne
ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će novo vino
proderati mješine pa će se i ono proliti i mješine će
propasti. 38 Nego, novo vino neka se ulijeva u nove
mješine!" 39 "I nitko pijuć staro, ne zaželi novoga. Ta
veli se: 'Valja staro!'"

6 Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Učenici
su njegovi trgali klasje, trli ga rukama i jeli.
2 A neki farizeji rekoše: "Zašto činite što subotom nije
dopušteno?" 3 Odgovori im Isus: "Zar niste čitali što
učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci? 4 Kako
uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima
dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko,
nego samo svećenici?" 5 I govoraše im: "Sin Čovječji
gospodar je subote!" 6 Druge subote uđe u sinagogu
i stane naučavati. Bio je ondje čovjek kome desnica
bijaše usahla. 7 Pismoznanci i farizeji vrebahu na
nj da li subotom liječi kako bi našli u čemu da ga
optuže. 8 A on je znao njihove namjere pa reče
čovjeku s usahlom rukom: "Ustani i stani na sredinu!"
On usta i stade. 9 A Isus im reče: "Pitam ja vas: je
li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo? Život
spasiti ili upropastiti?" 10 Sve ih ošinu pogledom
pa reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On učini tako - i
ruka mu zdrava. 11 A oni se, izbezumljeni, počnu
dogovarati što da poduzmu protiv Isusa. 12 Onih
dana iziđe na goru da se pomoli. I provede noć
moleći se Bogu. 13 Kad se razdanilo, dozva k sebi
učenike te između njih izabra dvanaestoricu, koje
prozva apostolima: 14 Šimuna, koga prozva Petrom, i
Andriju, brata njegova, i Jakova, i Ivana, i Filipa, i
Bartolomeja, 15 i Mateja, i Tomu, i Jakova Alfejeva,
i Šimuna zvanoga Revnitelj, 16 i Judu Jakovljeva,
i Judu Iškariotskoga, koji posta izdajica. 17 Isus
siđe s njima i zaustavi se na ravnu. I silno mnoštvo
njegovih učenika i silno mnoštvo naroda iz cijele
Judeje i Jeruzalema, iz primorja tirskog i sidonskog 18
nagrnuše da ga slušaju i da ozdrave od svojih bolesti.
I ozdravljali su oni koje su mučili nečisti dusi. 19 Sve
je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je snaga
izlazila iz njega i sve ozdravljala. 20 On podigne oči
prema učenicima i govoraše: "Blago vama, siromasi:
vaše je kraljevstvo Božje! 21 Blago vama koji sada
gladujete: vi ćete se nasititi! Blago vama koji sada
plačete: vi ćete se smijati! 22 Blago vama kad vas
zamrze ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace
ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega! 23
Radujte se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša
velika je na nebu. Ta jednako su činili prorocima
oci njihovi!" 24 "Ali jao vama, bogataši: imate svoju
utjehu! 25 Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete!
Jao vama koji se sada smijete: jadikovat ćete i plakati!
26 Jao vama kad vas svi budu hvalili! Ta tako su
činili lažnim prorocima oci njihovi." 27 "Nego, velim
vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro
činite svojim mrziteljima, 28 blagoslivljajte one koji
vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju." 29
"Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i
onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje.
30 Svakomu tko od tebe ište daji, a od onoga tko
tvoje otima ne potražuj." 31 "I kako želite da ljudi
vama čine, tako činite i vi njima." 32 "Ako ljubite one
koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici
ljube ljubitelje svoje. 33 Jednako tako, ako dobro
činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I
grešnici to isto čine. 34 Ako pozajmljujete samo onima
od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I
grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako
vrati." 35 "Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro
i pozajmljujte ne nadajuć se odatle ničemu. I bit će
vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on
dobrostiv i prema nezahvalnicima i prema opakima."
36 "Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan."
37 "Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete
biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. 38 Dajite
i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena,
preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom
mjerite vama će se zauzvrat mjeriti." 39 A kaza im i

prispodobu: “Može li slijepac slijepca voditi? Neće li
obojica u jamu upasti? 40 Nije učenik nad učiteljem.
Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov
učitelj.” 41 “Što gledaš trun u oku brata svojega, a
brvna u oku svome ne opažaš? 42 Kako možeš kazati
bratu svomu: 'Brate, de da izvadim trun koji ti je u
oku', a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere!
Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro
vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu.” 43 “Nema
dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti
stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. 44
Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja
se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga.” 45
“Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi
dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu
govore.” 46 “Što me zovete 'Gospodine, Gospodine!',
a ne činite što zapovijedam? 47 Tko god dolazi k
meni te sluša moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam
kome je sličan: 48 sličan je čovjeku koji gradi kuću pa
iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A kad
bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne
može uzdrmati jer je dobro sagrađena. 49 A koji čuje
i ne izvrši, sličan je čovjeku koji sagradi kuću na tlu
bez temelja; nahrupi na nju bujica i umah se sruši te
bude od te kuće razvalina velika.”

7 Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe
u Kafarnaum. 2 Nekomu satniku bijaše bolestan
sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag.
3 Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine
židovske moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu. 4
Kad oni dođoše Isusu, usrdno ga moljahu: “Dostojan
je da mu to učiniš 5 jer voli naš narod, i sinagogu
nam je sagradio.” 6 Isus se uputi s njima. I kad bijaše
već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom:
“Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš
pod krov moj. 7 Zato se i ne smatrah dostojnim doći k
tebi. Nego - reci riječ da ozdravi sluga moj. 8 Ta i
ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom
vojnike pa reknem jednomu: 'Idi' - i ode, drugomu:
'Dođi' - i dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' - i učini.” 9
Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu mnoštvu
koje je išlo za njim i reče: “Kažem vam, ni u Izraelu na
nađoh tolike vjere.” 10 Kad se oni koji su bili poslani
vratiše kući, nađoše slugu zdrava. 11 Nakon toga
uputi se Isus u grad zvani Nain. Pratili ga njegovi
učenici i silan svijet. 12 Kad se približi gradskim
vratima, gle, upravo su iznosili mrtvaca, sina jedinca
u majke, majke udovice. Pratilo ju mnogo naroda iz
grada. 13 Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad
njom i reče joj: “Ne plači!” 14 Pristupi zatim, dotače se
nosila; nosioci stadoše, a on reče: “Mladiću, kažem ti,
ustani!” 15 I mrtvac se podiže i progovori, a on ga
dade njegovoj majci. 16 Sve obuze strah te slavljahu
Boga govoreći: “Prorok velik usta među nama! Pohodi
Bog narod svoj!” 17 I proširi se taj glas o njemu po
svoj Judeji i po svoj okolici. 18 Sve to dojaviše Ivanu
njegovi učenici. On dozva dvojicu svojih učenika 19
i posla ih Gospodinu da ga pitaju: “Jesi li ti Onaj
koji ima doći ili drugoga da čekamo?” 20 Došavši k
njemu, rekoše ti ljudi: “Ivan Krstitelj posla nas k tebi
da pitamo: 'Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga
da čekamo?'” 21 Upravo u taj čas Isus je ozdravio
mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je
slijepe podario vidom. 22 Tada im odgovori: “Pođite i
javite Ivanu što ste vidjeli i čuli: Slijepi progledaju,
hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju,
siromasima se navješćuje evanđelje. 23 I blago onom
tko se ne sablazni o mene.” 24 Kad Ivanovi glasnici
odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: “Što ste
izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja? 25
Ili što ste izašli vidjeti: Čovjeka u mekušaste haljine
odjevena? Eno, oni u sjajnoj odjeći i raskošju po
kraljevskim su dvorima. 26 Ili što ste izašli vidjeti?
Proroka? Uistinu, kažem vam, i više nego proroka! 27
On je onaj o kome je pisano: Evo, šaljem glasnika
svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom.
28 Kažem vam: među rođenima od žene nitko nije
veći od Ivana. A ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjem
veći je od njega.” 29 Sav narod koji ga je slušao, pa
i carinici, uvidješe pravednost Božju: pokrstiše se
Ivanovim krstom. 30 Naprotiv, farizeji i zakonoznanci
ometoše što je Bog s njima naumio jer ne htjedoše da
ih Ivan krsti. 31 “S kime dakle da prispodobim ljude
ovog naraštaja? Komu su nalik? 32 Nalik su djeci što
sjede na trgu pa jedni drugima po poslovici dovikuju:
'Zasvirasmo vam i ne zaigraste! Zakukasmo i ne
zaplakaste!' 33 Doista, došao je Ivan Krstitelj. Nije
kruha jeo ni vina pio, a velite: 'Đavla ima!' 34 Došao
je Sin Čovječji koji jede i pije, a govorite: 'Evo izjelice
i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' 35 Ali opravda
se Mudrost pred svom djecom svojom.” 36 Neki farizej
pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću
farizejevu i priđe stolu. 37 Kad eto neke žene koja
bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom
u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu
pomasti 38 i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva
zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom
ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.
39 Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: “Kad
bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena
koja ga se dotiče: da je grešnica.” 40 A Isus, da mu

odgovori, reče: “Šimune, imam ti nešto reći.” A on
će: “Učitelju, reci!” A on: 41 “Neki vjerovnik imao dva
dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara,
drugi pedeset. 42 Budući da nisu imali odakle vratiti,
otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?”
43 Šimun odgovori: “Predmnijevam, onaj kojemu je
više otpustio.” Reče mu Isus: “Pravo si prosudio.” 44 I
okrenut ženi reče Šimunu: “Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti
u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama
noge oblila i kosom ih svojom otrla. 45 Poljupca
mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge
cjelivati. 46 Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi
pomašću noge pomaza. 47 Stoga, kažem ti, oprošteni
su joj grijesi mnogi jer ljubljaše mnogo. Komu se
malo oprašta, malo ljubi.” 48 A ženi reče: “Oprošteni
su ti grijesi.” 49 Sustolnici počeli nato među sobom
govoriti: “Tko je ovaj da i grijehe oprašta?” 50 A on
reče ženi: “Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!”

8 Zatim zareda obilaziti gradom i selom
propovijedajući i navješćujući evanđelje o
kraljevstvu Božjemu. Bila su s njim dvanaestorica
2 i neke žene koje bijahu izliječene od zlih duhova
i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše
izagnao sedam đavola; 3 zatim Ivana, žena Herodova
upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One su
im posluživale od svojih dobara. 4 Kad se skupio
silan svijet te iz svakoga grada nagrnuše k njemu,
prozbori u prispodobi: 5 “Iziđe sijač sijati sjeme. Dok
je sijao, jedno pade uz put, bi pogaženo i ptice ga
nebeske pozobaše. 6 Drugo pade na kamen i, tek
što je izniklo, osuši se jer ne imaše vlage. 7 Drugo
opet pade među trnje i trnje ga preraste i uguši. 8
Drugo napokon pade u dobru zemlju, nikne i urodi
stostrukim plodom.” Rekavši to, povika: “Tko ima
uši da čuje, neka čuje!” 9 Upitaše ga učenici kakva
bi to bila prispodoba. 10 A on im reče: “Vama je
dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a ostalima u
prispodobama - da gledajući ne vide i slušajući ne
razumiju.” 11 “A ovo je prispodoba: Sjeme je Riječ
Božja. 12 Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi đavao
i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i
spasili se. 13 A na kamenu - to su oni koji kad čuju,
s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko
vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. 14 A što
pade u trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni
brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i
ne dorode roda. 15 Ono pak u dobroj zemlji - to su oni
koji u plemenitu i dobru srcu slušaju Riječ, zadrže je i
donose rod u ustrajnosti.” 16 “Nitko ne užiže svjetiljke
da je pokrije posudom ili stavi pod postelju, nego je
stavlja na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost. 17
Ta ništa nije tajno što se neće očitovati; ništa skriveno
što se neće saznati i na vidjelo doći.” 18 “Pazite dakle
kako slušate. Doista, onomu tko ima dat će se, a
onomu tko nema oduzet će se i ono što misli da
ima.” 19 A majka i braća njegova htjedoše k njemu,
ali ne mogoše do njega zbog mnoštva. 20 Javiše mu:
“Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te vidjeti.”
21 A on im odgovori: “Majka moja, braća moja - ovi su
koji riječ Božju slušaju i vrše.” 22 Jednoga dana uđe
u lađu on i učenici njegovi. I reče im: “Prijeđimo na
onu stranu jezera.” I otisnuše se. 23 Dok su plovili, on
zaspa. I spusti se oluja na jezero. Voda stane nadirati
te bijahu u pogibli. 24 Oni pristupiše i probudiše
ga govoreći: “Učitelju, učitelju, propadosmo!” On se
probudi, zaprijeti vjetru i valovlju; i oni se smire te
nasta utiha. 25 A on će im: “Gdje vam je vjera?” A
oni se prestrašeni u čudu zapitkivahu: “Tko li je ovaj
da i vjetrovima zapovijeda i vodi, i pokoravaju mu
se?” 26 Doploviše u gergezenski kraj koji je nasuprot
Galileji. 27 Čim iziđe na kopno, eto mu iz grada u
susret nekog čovjeka koji imaše zloduhe. Već dugo
vremena nije se uopće odijevao niti stanovao u kući,
nego po grobnicama. 28 Kad opazi Isusa, zastenja,
pade ničice preda nj i u sav glas povika: “Što ti imaš
sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Molim
te, ne muči me!” 29 Jer bijaše zapovjedio nečistom
duhu da iziđe iz toga čovjeka. Da, dugo ga je već
vremena držao u vlasti i makar su ga lancima vezali i
u verigama čuvali, on bi raskidao spone i zloduh bi ga
odagnao u pustinju. 30 Isus ga nato upita: “Kako ti je
ime?” On reče: “Legija”, jer u nj uđoše mnogi zlodusi.
31 I zaklinjahu ga da im ne naredi vratiti se u Bezdan.
(Abyssos g12) 32 A ondje u gori paslo je poveliko
krdo svinja. Zaklinjahu ga dakle da im dopusti ući
u njih. I on im dopusti. 33 Tada zlodusi iziđoše iz
čovjeka i uđoše u svinje. Krdo jurnu niz obronak
u jezero i podavi se. 34 Vidjevši što se dogodilo,
svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i selima. 35 A
ljudi iziđoše vidjeti što se dogodilo. Dođoše Isusu i
nađoše čovjeka iz kojega bijahu izašli zlodusi gdje
do nogu Isusovih sjedi, obučen i zdrave pameti. I
prestraše se. 36 A očevici im ispripovijediše kako je
opsjednuti ozdravio. 37 I zamoli ga sve ono mnoštvo
iz okolice gergezenske da ode od njih jer ih strah
velik spopade. On uđe u lađu i vrati se. 38 A moljaše
ga čovjek iz koga iziđoše zlodusi da može ostati s
njim, ali ga on otpusti govoreći: 39 “Vrati se kući i
pripovijedaj što ti učini Bog.” On ode razglašujući po
svem gradu što mu učini Isus. 40 Na povratku Isusa
dočeka mnoštvo jer su ga svi željno iščekivali. 41 I

gle, dođe čovjek, ime mu Jair, koji bijaše predstojnik
sinagoge. Baci se Isusu pred noge i stane ga moliti da
dođe u njegovu kuću. 42 Imaše kćer jedinicu, otprilike
od dvanaest godina, koja umiraše. Dok je onamo
išao, mnoštvo ga guralo odasvud. 43 A neka žena
koja je već dvanaest godina bolovala od krvarenja,
sve svoje imanje potrošila na liječnike i nitko je nije
mogao izliječiti, 44 priđe odostrag i dotaknu se skuta
njegove haljine i umah joj se zaustavi krvarenje. 45 I
reče Isus: "Tko me se to dotaknu?" Svi se branili,
a Petar će: "Učitelju, mnoštvo te gura i pritišće." 46
A Isus: "Netko me se dotaknuo. Osjetio sam kako
snaga izlazi iz mene." 47 A žena, vidjevši da se ne
može kriti, sva u strahu pristupi i baci se preda nj te
pred svim narodom ispripovjedi zašto ga se dotakla i
kako je umah ozdravila. 48 A on joj reče: "Kćeri, vjera
te tvoja spasila. Idi u miru!" 49 Dok je on još govorio,
eto jednog od nadstojnikovih s porukom: "Umrla ti kći,
ne muči više Učitelja." 50 Čuo to Isus pa mu reče:
"Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!" 51 Uđe
u kuću, ali nikomu ne dopusti da s njim uđe osim
Petra, Ivana, Jakova i djetetova oca i majke. 52 A
svi plakahu i žalovahu za njom. A on im reče: "Ne
plačite! Nije umrla, nego spava!" 53 No oni mu se
podsmjehivahu znajući da je umrla. 54 On je uhvati
za ruku i povika: "Dijete, ustani!" 55 I povrati joj se
duh i umah ustade, a on naredi da joj dadu jesti.
56 Njezini se roditelji začudiše, a on zapovjedi da
nikome ne reknu što se dogodilo.

9 Sazva dvanaestoricu i dade im moć i vlast nad
svim zlodusima i da liječe bolesti. 2 I posla ih
propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike. 3 I
reče im: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe,
ni kruha, ni srebra! I da niste imali više od dvije haljine!
4 U koju god kuću uđete, ondje ostanite pa odande
dalje pođite. 5 Gdje vas ne prime, iziđite iz toga grada
i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih."
6 Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali
evanđelje i liječili posvuda. 7 Dočuo Herod tetrarh
sve što se događa te se nađe u nedoumici jer su neki
govorili: "Ivan uskrsnu od mrtvih"; 8 drugi: "Pojavio se
Ilija"; treći opet: "Ustao je neki od drevnih proroka." 9
A Herod reče: "Ivanu ja odrubih glavu. Tko je onda
ovaj o kom toliko čujem?" I tražio je priliku da ga vidi.
10 Apostoli se vrate i ispripovjede što su učinili. Isus ih
povede sa sobom i povuče se nasamo u grad zvani
Betsaida. 11 Saznalo to mnoštvo po pođe za njim.
On ih primi te im govoraše o kraljevstvu Božjem i
ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja. 12 Dan
bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestorica pa
mu reknu: "Otpusti svijet, neka pođu po okolnim
selima i zaseocima da se sklone i nađu jela jer smo
ovdje u pustu kraju." 13 A on im reče: "Podajte im vi
jesti!" Oni rekoše: "Nemamo više od pet kruhova i
dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj
narod." 14 A bijaše oko pet tisuća muškaraca. Nato
će on svojim učenicima: "Posjedajte ih po skupinama,
otprilike po pedeset." 15 I učine tako: sve ih posjedaju.
16 A on uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na
nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima
da posluže mnoštvo. 17 Jeli su i svi se nasitili. I od
preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara. 18
Dok je jednom u osami molio, bijahu s njim samo
njegovi učenici. On ih upita: "Što govori svijet, tko
sam ja?" 19 Oni odgovoriše: "Da si Ivan Krstitelj,
drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka
usta." 20 A on im reče: "A vi, što vi kažete, tko sam
ja?" Petar prihvati i reče: "Krist - Pomazanik Božji!"
21 A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju. 22
Reče: "Treba da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga
starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace,
da bude ubijen i treći dan da uskrsne." 23 A govoraše
svima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne
samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka
ide za mnom. 24 Tko hoće život svoj spasiti, izgubit
će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će
ga spasiti. 25 Ta što koristi čovjeku ako sav svijet
zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?" 26
"Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi, toga će se i
Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj
i svetih anđela." 27 "A kažem vam uistinu: neki od
nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstva
Božjega." 28 Jedno osam dana nakon tih besjeda
povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe
na goru da se pomoli. 29 I dok se molio, izgled mu
se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. 30 I gle,
dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije
i Ilija. 31 Ukazali se u slavi i razgovarali s njime
o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u
Jeruzalemu. 32 No Petra i njegove drugove bijaše
svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu
slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. 33 I dok su oni
odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro
nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi,
jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što govori. 34
Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih.
Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. 35 A glas se začu
iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!"
36 I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su
šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.
37 A kad su sutradan sišli s gore, pohiti mu u susret

silan svijet. 38 I gle, čovjek neki iz mnoštva povika:
“Učitelju, molim te pogledaj mi sina: jedinac mi je, 39
a gle, duh ga spopada te on odmah udari u kriku; trza
njime i on se pjeni te jedva da od njega odstupi dok
ga nije posve satro. 40 Molio sam tvoje učenike da ga
izagnaju, ali ne mogoše.” 41 Isus odvrati: “O rode
nevjerni i opaki, dokle mi je biti s vama i podnositi
vas? Dovedi ovamo svoga sina!” 42 I dok je prilazio,
obori ga zloduh i potrese. A Isus zaprijeti nečistom
duhu te izliječi dječaka i preda ga njegovu ocu. 43 Svi
se zapanjiše zbog veličanstva Božjega. Dok su se
svi divili svemu što je činio, reče on učenicima: 44
“Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti
predan ljudima u ruke.” 45 Ali oni nerazumješe te
besjede, bijaše im skrivena te ne shvatiše, a bojahu
se upitati ga o tome. 46 U njima se porodi misao tko
bi od njih bio najveći. 47 Znajući tu misao njihova
srca, uzme Isus dijete, postavi ga uza se 48 i reče im:
“Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima.
A tko mene prima, prima onoga koji me je poslao.
Doista, tko je najmanji među vama svima, taj je velik!”
49 Prihvati Ivan i reče: “Učitelju, vidjesmo jednoga koji
u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili, jer ne
ide za nama.” 50 Reče mu Isus: “Ne branite! Ta tko
nije protiv vas, za vas je!” 51 Kad su se navršili dani
da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću
prema Jeruzalemu. 52 I posla glasnike pred sobom.
Oni odoše i uđoše u neko samarijansko selo da mu
priprave mjesto. 53 No ondje ga ne primiše jer je
bio na putu u Jeruzalem. 54 Kada to vidješe učenici
Jakov i Ivan, rekoše: “Gospodine, hoćeš li da kažemo
neka oganj siđe s neba i uništi ih?” 55 No on se
okrenu i prekori ih. 56 I odoše u drugo selo. 57 Dok su
išli putom, reče mu netko: “Za tobom ću kamo god ti
pošao.” 58 Reče mu Isus: “Lisice imaju jazbine, ptice
nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu
naslonio.” 59 Drugomu nekom reče: “Pođi za mnom!”
A on će mu: “Dopusti mi da prije odem i pokopam
oca.” 60 Reče mu: “Pusti neka mrtvi pokapaju svoje
mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.” 61 I neki
drugi reče: “Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi
da se prije oprostim sa svojim ukućanima.” 62 Reče
mu Isus: “Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire
natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje.”

10 Nakon toga odredi Gospodin drugih
sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva
pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo
je kanio doći. 2 Govorio im je: “Žetva je velika,
ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da
radnike pošalje u žetvu svoju. 3 Idite! Evo, šaljem
vas kao janjce među vukove. 4 Ne nosite sa sobom
ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne
pozdravljajte. 5 U koju god kuću uđete, najprije
recite: 'Mir kući ovoj!' 6 Bude li tko ondje prijatelj mira,
počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na
vas. 7 U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih
nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz
kuće u kuću.” 8 “Kad u koji grad uđete pa vas prime,
jedite što vam se ponudi 9 i liječite bolesnike koji su
u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo
Božje!' 10 A kad u neki grad uđete pa vas ne prime,
iziđite na njegove ulice i recite: 11 'I prašinu vašega
grada, koja nam se nogu uhvatila, stresamo vam
sa sebe! Ipak znajte ovo: Približilo se kraljevstvo
Božje!' 12 Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti
lakše negoli tomu gradu.” 13 “Jao tebi, Korozaine!
Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila
čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi već,
sjedeć u kostrijeti i pepelu, činili pokoru. 14 Ali Tiru
i Sidonu bit će na Sudu lakše negoli vama. 15 I
ti Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u
Podzemlje ćeš se strovaliti. (Hadēs g86) 16 Tko vas
sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene prezire. A
tko mene prezire, prezire onoga koji mene posla.” 17
Vratiše se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći:
“Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje
ime!” 18 A on im reče: “Promatrah Sotonu kako
poput munje s neba pade. 19 Evo, dao sam vam
vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svoj
sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. 20 Ali
ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego
radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.”
21 U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: “Slavim
te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio
od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče!
Tako se tebi svidjelo. 22 Sve mi preda Otac moj i
nitko ne zna tko je Sin - doli Otac; niti tko je Otac -
doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi.” 23 Tada
se okrene učenicima pa im nasamo reče: “Blago
očima koje gledaju što vi gledate! 24 Kažem vam:
mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate,
ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli!” 25 I
gle, neki zakonoznanac usta i, da ga iskuša, upita:
“Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinim?”
(aiōnios g166) 26 A on mu reče: “U Zakonu što piše?
Kako čitaš?” 27 Odgovori mu onaj: Ljubi Gospodina
Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom
svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim;
i svoga bližnjega kao sebe samoga!” 28 Reče mu na
to Isus: “Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš.” 29
Ali hoteći se opravdati, reče on Isusu: “A tko je moj

bližnji?” 30 Isus prihvati i reče: “Čovjek neki silazio iz
Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojnike koji ga
svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva.
31 Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje
ga i zaobiđe. 32 A tako i levit: prolazeći onuda, vidje
ga i zaobiđe. 33 Neki Samarijanac putujući dođe
do njega, vidje ga, sažali se 34 pa mu pristupi i
povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi
na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu
se za nj. 35 Sutradan izvadi dva denara, dade ih
gostioničaru i reče: 'Pobrini se za njega. Ako što više
potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'” 36 “Što
ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je
upao među razbojnike?” 37 On odgovori: “Onaj koji
mu iskaza milosrđe.” Nato mu reče Isus: “Idi pa i ti
čini tako!” 38 Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno
selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću.
39 Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede
do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. 40 A
Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i
reče: “Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu
ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.”
41 Odgovori joj Gospodin: “Marta, Marta! Brineš se i
uznemiruješ za mnogo, 42 a jedno je potrebno. Marija
je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.”

11 Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim
presta, reče mu jedan od učenika: “Gospodine,
nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike.”
2 On im reče: “Kad molite, govorite: 'Oče! Sveti se ime
tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! 3 Kruh naš svagdanji
daji nam svaki dan! 4 I otpusti nam grijehe naše: ta i
mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi
nas u napast!'” 5 I reče im: “Tko to od vas ima
ovakva prijatelja? Pođe k njemu o ponoći i rekne
mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha. 6 Prijatelj mi se
s puta svratio te nemam što staviti preda nj!' 7 A
onaj mu iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi! Vrata su
već zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne
mogu ustati da ti dadnem...' 8 Kažem vam: ako i ne
ustane da mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će
i dati mu što god treba zbog njegove bezočnosti.”
9 “I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite
i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! 10 Doista,
tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko
kuca, otvorit će se.” 11 “A koji je to otac među vama:
kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju
dati? 12 Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca?
13 Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati
djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti
Duhom Svetim one koji ga zaištu!” 14 I istjerivaše
đavla koji bijaše nijem. Kad iziđe đavao, progovori
njemak. I mnoštvo se divilo. 15 A neki od njih rekoše:
“Po Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni đavle!”
16 A drugi su iskušavajući ga, tražili od njega kakav
znak s neba. 17 Ali on, znajući njihove misli, reče im:
“Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i
kuća će na kuću pasti. 18 Ako je dakle Sotona u sebi
razdijeljen, kako će opstati kraljevstvo njegovo? Jer vi
kažete da ja po Beelzebulu izgonim đavle. 19 Ako
dakle ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih vaši
sinovi izgone? Zato će vam oni biti suci. 20 Ali ako ja
prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama
kraljevstvo Božje.” 21 “Dokle god jaki i naoružani
čuva svoj stan, u miru je sav njegov posjed. 22 Ali
ako dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve
njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli.” 23
“Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne
sabire, rasipa.” 24 “Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka,
luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja. Kad ga
ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.'
25 Došavši, nađe je pometenu i uređenu. 26 Tada
ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih
od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude
onomu čovjeku gore nego na početku.” 27 Dok je on
to govorio, povika neka žena iz mnoštva: “Blažena
utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!” 28 On
odgovori: “Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i
čuvaju je!” 29 Kad je nagrnulo mnoštvo, poče im Isus
govoriti: “Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži,
ali mu se znak neće dati doli znak Jonin. 30 Doista,
kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će biti i
Sin Čovječji ovomu naraštaju.” 31 “Kraljica će Juga
ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih jer
je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a
evo ovdje i više od Salomona! 32 Ninivljani će ustati
na Sudu s ovim naraštajem i osuditi ga jer se obratiše
na propovijed Joninu, a evo ovdje i više od Jone!”
33 “Nitko ne užiže svjetiljku da je stavi u zakutak ili
pod posudu, nego na svijećnjak da oni koji ulaze vide
svjetlost. 34 Oko je svjetiljka tvomu tijelu. Kad ti je oko
bistro, sve ti je tijelo svijetlo. A kad je ono nevaljalo, i
tijelo ti je tamno. 35 Pazi dakle da svjetlost koja je u
tebi ne bude tamna. 36 Ako ti dakle sve tijelo bude
svijetlo, bez djelića tame, bit će posve svijetlo, kao
kad te svjetiljka svojim sjajem rasvjetljuje.” 37 Dok je
on govorio, pozva ga neki farizej k sebi na objed. On
uđe i priđe k stolu. 38 Vidjevši to, farizej se začudi
što se Isus prije objeda ne opra. 39 A Gospodin mu
reče: “Da, vi farizeji čistite vanjštinu čaše u zdjele, a
nutrina vam je puna grabeža i pakosti. 40 Bezumnici!
Nije li onaj koji načini vanjštinu načinio i nutrinu.

41 Nego, dajte za milostinju ono iznutra i gle - sve
vam je čisto." 42 "Ali jao vama, farizeji! Namirujete
desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća,
a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je
trebalo činiti, a ono ne zanemariti." 43 "Jao vama
farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama i pozdrave
na trgovima. 44 Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi
grobovi po kojima ljudi ne znajući hode." 45 Nato
će neki zakonoznanac: "Učitelju, tako govoreći i nas
vrijeđaš." 46 A on reče: "Jao i vama, zakonoznanci!
Tovarite na ljude terete nepodnosive, a sami ni da ih
se jednim prstom dotaknete." 47 "Jao vama! Podižete
spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše. 48 Zato ste
svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše,
a vi spomenike podižete! 49 Zbog toga i kaza Mudrost
Božja: 'Poslat ću k njima proroke i apostole. Neke
će poubijati i prognati - 50 da se od ovog naraštaja
zatraži krv svih proroka prolivena od postanka svijeta,
51 od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je pogubljen
između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem vam, tražit će
se od ovoga naraštaja!" 52 "Jao vama, zakonoznanci!
Uzeste ključ znanja: sami ne uđoste, a spriječiste
one koji htjedoše ući." 53 Kad Isus izađe odande,
stadoše pismoznanci i farizeji žestoko na nj navaljivati
i postavljati mu mnoga pitanja 54 vrebajući na nj, ne
bi li štogod ulovili iz njegovih usta.

12 Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te
su jedni druge gazili, poče Isus govoriti najprije
svojim učenicima: "Čuvajte se kvasca farizejskoga, to
jest licemjerja. 2 Ništa nije skriveno što se neće otkriti
ni tajno što se neće saznati. 3 Naprotiv, sve što u tami
rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima
u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima." 4 "A
kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji
ubijaju tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti. 5
Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se bojte
koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim
vam, njega se bojte! **(Geenna g1067)** 6 Ne prodaje li se
pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga od
njih Bog ne zaboravlja. 7 A vama su i vlasi na glavi
sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo
vrabaca!" 8 "A kažem vam: tko se god prizna mojim
pred ljudima, i Sin Čovječji priznat će se njegovim
pred anđelima Božjim. 9 A tko mene zaniječe pred
ljudima, bit će zanijekan pred anđelima Božjim." 10 "I
tko god rekne riječ na Sina Čovječjega, oprostit će
mu se. Ali tko pohuli protiv Duha Svetoga, neće mu
se oprostiti." 11 "Nadalje, kad vas budu dovodili pred
sinagoge i poglavarstva i vlasti, ne budite zabrinuti
kako ćete se ili čime braniti, što li reći! 12 Ta Duh
Sveti poučit će vas u taj čas što valja reći." 13 Tada
mu netko iz mnoštva reče: "Učitelju, reci mome bratu
da podijeli sa mnom baštinu." 14 Nato mu on reče:
"Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad
vama?" 15 I dometnu im: "Klonite se i čuvajte svake
pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije
u onom što posjeduje." 16 Kaza im i prispodobu:
"Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja 17 pa u
sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti
svoju ljetinu.' 18 I reče: 'Evo što ću učiniti! Srušit ću
svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti
sve žito i dobra svoja. 19 Tada ću reći duši svojoj:
dušo, evo imaš u zalihi mnogo dobara za godine
mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' 20 Ali Bog mu reče:
'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od
tebe! A što si pripravio, čije će biti?' 21 Tako biva s
onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu."
22 Zatim reče svojim učenicima: "Zato vam kažem: ne
budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo:
u što ćete se obući. 23 Ta život je vredniji od jela i
tijelo od odijela. 24 Promotrite gavrane! Ne siju niti
žanju, nemaju spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog
hrani. Koliko li ste vi vredniji od ptica! 25 A tko od vas
zabrinutošću može svojemu stasu dodati lakat? 26
Ako dakle ni ono najmanje ne možete, što ste onda za
ostalo zabrinuti? 27 Promotrite ljiljane, kako niti predu
niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj
slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. 28 Pa ako travu
koja je danas u polju, a sutra se u peć baca Bog tako
odijeva, koliko li će više vas, malovjerni!" 29 "Zato i
vi: ne tražite što ćete jesti, što piti. Ne uznemirujte
se! 30 Ta sve to traže pogani ovoga svijeta. Otac
vaš zna da vam je sve to potrebno. 31 Nego, tražite
kraljevstvo njegovo, a to će vam se nadodati!" 32 "Ne
boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam
Kraljevstvo." 33 "Prodajte što god imate i dajte za
milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago
nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne
približava i gdje moljac ne rastače. 34 Doista, gdje
vam je blago, ondje će vam i srce biti." 35 "Neka
vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene, 36 a vi
slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa
svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca. 37
Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe
budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih
za stol pa će pristupiti i posluživati ih. 38 Pa dođe li o
drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!"
39 "A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas
kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće. 40 I vi
budite pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji
dolazi." 41 Nato će Petar: "Gospodine, govoriš li

tu prispodobu samo za nas ili i za sve?” 42 Reče
Gospodin: “Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj što
će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im
u pravo vrijeme daje obrok? 43 Blago onome sluzi
kojega gospodar kada dođe, nađe da tako radi. 44
Uistinu, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem
svojim.” 45 “No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će
gospodar moj' pa stane tući sluge i sluškinje, jesti, piti
i opijati se, 46 doći će gospodar toga sluge u dan u
koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći
će ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima.” 47
“I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a
nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit
će mnogo udaraca. 48 A onaj koji nije znao, ali je
učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca.
Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo
iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega
iskati.” 49 “Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću
ako je već planuo! 50 Ali krstom mi se krstiti i kakve
li muke za me dok se to ne izvrši!” 51 “Mislite li da
sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam,
nego razdjeljenje. 52 Ta bit će odsada petorica u
jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv
dvojice i dvojica protiv trojice - 53 otac protiv sina i
sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere,
svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.” 54 Zatim
je govorio mnoštvu: “Kad opazite da se oblak diže na
zapadu, odmah kažete: 'Kiša će!' I bude tako. 55 Kad
zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!' I bude. 56
Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako
onda ovo vrijeme ne rasuđujete?” 57 “Zašto sami od
sebe ne sudite što je pravo? 58 Kad s protivnikom
ideš glavaru, na putu sve uloži da ga se oslobodiš pa
te ne odvuče k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a
izvršitelj baciti u tamnicu. 59 Kažem ti: nećeš izići
odande dok ne isplatiš do posljednjega novčića.”

13 Upravo u taj čas dođoše neki te mu javiše
što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat
pomiješao s krvlju njihovih žrtava. 2 Isus im odgovori:
“Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu
grešniji od drugih Galilejaca? 3 Nipošto, kažem vam,
nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! 4 Ili
onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu
i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od
svih Jeruzalemaca? 5 Nipošto, kažem vam, nego
ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.” 6 Nato
im pripovjedi ovu prispodobu: “Imao netko smokvu
zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na
njoj i ne nađe 7 pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri
godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne
nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' 8 A
on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine
dok je ne okopam i ne pognojim. 9 Možda će ubuduće
ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'” 10 Jedne je
subote naučavao u nekoj sinagogi. 11 Kad eto žene
koja je osamnaest godina imala duha bolesti. Bila je
zgrbljena i nikako se nije mogla uspraviti. 12 Kad je
Isus opazi, dozva je i reče joj: “Ženo, oslobođena
si svoje bolesti!” 13 I položi na nju ruke, a ona se
umah uspravi i poče slaviti Boga. 14 Nadstojnik
sinagoge - ozlovoljen što je Isus u subotu izliječio -
govoraše mnoštvu: “Šest je dana u koje treba raditi!
U te dakle dane dolazite i liječite se, a ne u dan
subotni!” 15 Odgovori mu Gospodin: “Licemjeri! Ne
driješi li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca
od jasala da ga vodi na vodu? 16 Nije li dakle i ovu
kćer Abrahamovu, koju Sotona sveza evo osamnaest
je već godina, trebalo odriješiti od tih spona u dan
subotni?” 17 Na te njegove riječi postidješe se svi
protivnici njegovi, a sav se narod radovaše zbog
svega čime se on proslavio. 18 Govoraše dakle:
“Čemu je slično kraljevstvo Božje? Čemu da ga
prispodobim? 19 Ono je kao kad čovjek uze gorušičino
zrno i baci ga u svoj vrt. Uzraste i razvi se u stablo te
mu se ptice nebeske gnijezde po granama.” 20 I opet
im reče: “Čemu da prispodobim kraljevstvo Božje?
21 Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u
tri mjere brašna dok sve ne uskisne.” 22 Putujući
tako u Jeruzalem, prolazio je i naučavao gradovima
i selima. 23 Reče mu tada netko: “Gospodine, je li
malo onih koji se spasavaju?” A on im reče: 24 “Borite
se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam,
tražiti da uđu, ali neće moći.” 25 “Kada gospodar
kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete
kucati na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam
odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!' 26 Tada ćete
početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim
si trgovima naučavao!' 27 A on će vam reći: 'Kažem
vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene, svi
zlotvori!'” 28 “Ondje će biti plač i škrgut zubi kad
ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u
kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. 29 I doći
će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u
kraljevstvu Božjem. 30 Evo, ima posljednjih koji će
biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji.” 31 U taj
čas pristupe neki farizeji i reknu mu: “Otiđi, otputuj
odavde jer te Herod hoće ubiti.” 32 A on će njima:
“Idite i kažite toj lisici: 'Evo, izgonim đavle i liječim
danas i sutra, a treći dan dovršujem. 33 Ali danas,
sutra i prekosutra moram nastaviti put jer ne priliči da
prorok pogine izvan Jeruzalema.'” 34 “Jeruzaleme,

Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što
su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh skupiti djecu
tvoju kao kvočka pilića pod krila i ne htjedoste! 35
Evo, napuštena vam kuća. A kažem vam, nećete me
vidjeti dok ne dođe čas te reknete: “Blagoslovljen
Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!”

14 Jedne subote dođe on u kuću nekoga prvaka
farizejskog na objed. A oni ga vrebahu. 2 Kad
evo: pred njim neki čovjek koji je imao vodenu bolest.
3 Nato Isus upita zakonoznance i farizeje: “Je li
dopušteno subotom liječiti ili nije?” 4 A oni mukom
ponikoše. On ga dotaknu, izliječi i otpusti. 5 A njima
reče: “Ako komu od vas sin ili vol padne u bunar,
neće li ga brže bolje izvući i u dan subotni?” 6 I ne
mogoše mu na to odgovoriti. 7 Promatrajući kako
uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu: 8
“Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo
mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe,
9 te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne
rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postiđen,
morati zauzeti posljednje mjesto. 10 Nego kad budeš
pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada
dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju,
pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred
svim sustolnicima, 11 jer - svaki koji se uzvisuje,
bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.”
12 A i onome koji ga pozva, kaza: “Kad priređuješ
objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće,
ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni
tebe pozvali i tako ti uzvratili. 13 Nego kad priređuješ
gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe. 14
Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit
će ti se doista o uskrsnuću pravednih.” 15 Kad je
to čuo jedan od sustolnika, reče mu: “Blago onome
koji bude blagovao u kraljevstvu Božjem!” 16 A on
mu reče: “Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva
mnoge. 17 I posla slugu u vrijeme večere da rekne
uzvanicima: 'Dođite! Već je pripravljeno!' 18 A oni se
odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče: 'Njivu sam
kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj
me.' 19 Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa
idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.' 20 Treći reče:
'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'” 21 “Sluga se
vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče
sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi
ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome.' 22 I sluga
reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima
mjesta.' 23 Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i
među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.'
24 A kažem vam: nijedan od onih pozvanih neće
okusiti moje večere.” 25 S njim je zajedno putovalo
silno mnoštvo. On se okrene i reče im: 26 “Dođe li tko
k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu,
braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj
učenik! 27 I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom,
ne može biti moj učenik!” 28 “Tko od vas, nakan
graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove
ima li čime dovršiti: 29 da ga ne bi - pošto već postavi
temelj, a ne mogne dovršiti - počeli ismjehivati svi
koji to vide: 30 'Ovaj čovjek poče graditi, a ne može
dovršiti!' 31 Ili koji kralj kad polazi da se zarati s
drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti da li s
deset tisuća može presresti onoga koji na nj dolazi s
dvadeset tisuća? 32 Ako ne može, dok je onaj još
daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir.” 33 “Tako
dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što
posjeduje, ne može biti moj učenik.” 34 “Dobra je sol.
Ali ako i sol obljutavi, čime će se ona začiniti? 35 Nije
prikladna ni za zemlju ni za gnojište. Van se baca.
Tko ima uši da čuje, neka čuje!”

15 Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici
da ga slušaju. 2 Stoga farizeji i pismoznanci
mrmljahu: “Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.”
3 Nato im Isus kaza ovu prispodobu: 4 “Tko to od
vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne
ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za
izgubljenom dok je ne nađe? 5 A kad je nađe, stavi je
na ramena sav radostan 6 pa došavši kući, sazove
prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom!
Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' 7 Kažem vam, tako
će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena
grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika
kojima ne treba obraćenja.” 8 “Ili koja to žena, ima
li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali
svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne
nađe? 9 A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede
pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je
bijah izgubila.' 10 Tako, kažem vam, biva radost pred
anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.”
11 I nastavi: “Čovjek neki imao dva sina. 12 Mlađi
reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I
razdijeli im imanje. 13 Nakon nekoliko dana mlađi sin
pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrati
svoja dobra živeći razvratno.” 14 “Kad sve potroši,
nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati.
15 Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji.
On ga posla na svoja polja pasti svinje. 16 Želio se
nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko
nije davao.” 17 “Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici
oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem

od gladi! 18 Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče,
sagriješih protiv Neba i pred tobom! 19 Nisam više
dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog
od svojih najamnika.'" 20 "Usta i pođe svom ocu. Dok
je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se,
potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. 21 A sin će
mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam
više dostojan zvati se sinom tvojim.' 22 A otac reče
slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga!
Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! 23 Tele
ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i
proveselimo 24 jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje,
izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti." 25
"A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku
približio kući, začu svirku i igru 26 pa dozva jednoga
slugu da se raspita što je to. 27 A ovaj će mu: 'Došao
tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina
zdrava dočeka.' 28 A on se rasrdi i ne htjede ući.
Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. 29 A on će
ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih
tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se
s prijateljima proveselim. 30 A kada dođe ovaj sin
tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu
zakla ugojeno tele.' 31 Nato će mu otac: 'Sinko, ti si
uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. 32 No trebalo
se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i
oživje, izgubljen i nađe se!'"

16 Govoraše i svojim učenicima: "Bijaše neki bogat
čovjek koji je imao upravitelja. 2 Ovaj je bio
optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga
pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun
o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!'
3 Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad
mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam
snage. Prositi? Stidim se. 4 Znam što ću da me
prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.'" 5
"I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog.
Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?'
On reče: 'Sto bata ulja.' 6 A on će mu: 'Uzmi svoju
zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' 7 Zatim reče
drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto
kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i
napiši osamdeset.'" 8 "I pohvali gospodar nepoštenog
upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga
svijeta snalažljiviji prema svojima od sinova svjetlosti."
(aiōn g165) 9 "I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje
od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas
prime u vječne šatore." (aiōnios g166) 10 "Tko je vjeran
u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u
najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. 11
Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu,
tko li će vam istinsko povjeriti? 12 I ako u tuđem ne
bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?" 13 "Nijedan
sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga
mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a
drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."
14 Sve su to slušali farizeji, srebroljupci, i rugali mu se.
15 On im reče: "Vi se pravite pravedni pred ljudima,
ali zna Bog srca vaša. Jer što je ljudima uzvišeno,
odvratnost je pred Bogom." 16 "Zakon i Proroci do
Ivana su, a otada se navješćuje kraljevstvo Božje i
svatko se u nj silom probija. 17 Lakše će nebo i zemlja
proći, negoli propasti i jedan potezić Zakona." 18
"Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini
preljub. I tko se god oženi otpuštenom, čini preljub."
19 "Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani
lan i danomice se sjajno gostio. 20 A neki siromah,
imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim
vratima 21 i priželjkivao nasititi se onim što je padalo
s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu
čireve." 22 "Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u
krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan.
23 Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči
te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara
(Hadēs g86) 24 pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi
se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u
vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom
plamenu.' 25 Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se
da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar
zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. 26 K tome
između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i
htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k
nama prijelaza nema.'" 27 "Nato će bogataš: 'Molim te
onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. 28 Imam
petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu
u ovo mjesto muka.' 29 Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija
i Proroke! Njih neka poslušaju!' 30 A on će: 'O ne, oče
Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit
će se.' 31 Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroka,
neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'"

17 I reče svojim učenicima: "Nije moguće da ne
dođu sablazni, no jao onome po kom dolaze; 2
je li s mlinskim kamenom o vratu strovaljen u more,
korisnije mu je, nego da sablazni jednoga od ovih
malenih. 3 Čuvajte se!" "Pogriješi li tvoj brat, prekori
ga; ako se obrati, oprosti mu. 4 Pa ako se sedam
puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi
govoreći: 'Žao mi je!', oprosti mu." 5 Apostoli zamole
Gospodina: "Umnoži nam vjeru!" 6 Gospodin im
odvrati: "Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli

biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi
se u more!' I on bi vas poslušao." 7 "Tko će to od
vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati
s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' 8 Neće li mu
naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši
i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti
i piti?' 9 Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio
što mu je naređeno? 10 Tako i vi: kad izvršite sve
što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne!
Učinismo što smo bili dužni učiniti!'" 11 Dok je tako
putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije
i Galileje. 12 Kad je ulazio u neko selo, eto mu u
susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko 13 i
zavape: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!" 14 Kad ih
Isus ugleda, reče im: "Idite, pokažite se svećenicima!"
I dok su išli, očistiše se. 15 Jedan od njih vidjevši
da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. 16
Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A
to bijaše neki Samarijanac. 17 Nato Isus primijeti:
"Zar se ne očistiše desetorica? 18 A gdje su ona
devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i
podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?" 19 A njemu
reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!" 20 Upitaju
ga farizeji: "Kad će doći kraljevstvo Božje?" Odgovori
im: "Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. 21 Niti će
se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Eno ga ondje!' Ta
evo - kraljevstvo je Božje među vama!" 22 Zatim reče
učenicima: "Doći će dani kad ćete zaželjeti vidjeti i
jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti. 23
Govorit će vam: 'Eno ga ondje, evo ovdje!' Ne odlazite
i ne pomamite se! 24 Jer kao što munja sijevne na
jednom kraju obzorja i odbljesne na drugom, tako
će biti i sa Sinom Čovječjim u Dan njegov. 25 No
prije treba da on mnogo pretrpi i da ga ovaj naraštaj
odbaci." 26 "I kao što bijaše u dane Noine, tako će
biti i u dane Sina Čovječjega: 27 jeli su, pili, ženili
se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju. I dođe
potop i sve uništi. 28 Slično kao što bijaše u dane
Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili.
29 A onog dana kad Lot iziđe iz Sodome, zapljušti
s neba oganj i sumpor i sve uništi. 30 Tako će isto
biti u dan kad se Sin Čovječji objavi." 31 "U onaj
dan tko bude na krovu, a stvari mu u kući, neka ne
siđe da ih uzme. 32 I tko bude u polju, neka se ne
okreće natrag. Sjetite se žene Lotove! 33 Tko god
bude nastojao život svoj sačuvati, izgubit će ga; a tko
ga izgubi, živa će ga sačuvati." 34 "Kažem vam, one
će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti,
drugi ostaviti. 35 Dvije će mljeti zajedno: jedna će se
uzeti, druga ostaviti." 37 Upitaše ga na to: "Gdje to,
Gospodine?" A on im reče: "Gdje bude trupla, ondje
će se okupljati i orlovi."

18 Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i
nikada ne sustati: 2 "U nekom gradu bio sudac.
Boga se nije bojao, za ljude nije mario. 3 U tom
gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila:
'Obrani me od mog tužitelja!' 4 No on ne htjede
zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne
bojim nit za ljude marim, ipak, 5 jer mi udovica ova
dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me.'"
6 Nato reče Gospodin: "Čujte što govori nepravedni
sudac! 7 Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane
koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar
njihovu? 8 Kažem vam, ustat će žurno na njihovu
obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere
na zemlji?" 9 Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe
da su pravednici, a druge potcjenjivahu, reče zatim
ovu prispodobu: 10 "Dva čovjeka uziđoše u Hram
pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. 11 Farizej se
uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam
kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici
ili - kao ovaj carinik.' 12 Postim dvaput u tjednu,
dajem desetinu od svega što steknem.' 13 A carinik,
stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu,
nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože milostiv budi
meni grešniku!' 14 Kažem vam: ovaj siđe opravdan
kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će
ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen." 15 A
donosili mu i dojenčad da ih se dotakne. Vidjevši to,
učenici im branili. 16 A Isus ih dozva i reče: "Pustite
dječicu neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvih
je kraljevstvo Božje." 17 "Zaista, kažem vam, tko ne
primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće
ući." 18 I upita ga neki uglednik: "Učitelju dobri, što
mi je činiti da baštinim život vječni?" **(aiōnios g166)** 19
Reče mu Isus: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije
dobar, doli Bog jedini. 20 Zapovijedi znaš: Ne čini
preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj
oca svoga i majku!" 21 A onaj će: "Sve sam to čuvao
od mladosti." 22 Čuvši to, Isus mu reče: "Još ti jedno
preostaje: sve što imaš prodaj i razdaj siromasima pa
ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom."
23 Kad je on to čuo, ražalosti se jer bijaše silno bogat.
24 Vidjevši ga, reče Isus: "Kako li je teško imućnicima
u kraljevstvo Božje! 25 Lakše je devi kroz uši iglene
nego bogatašu u kraljevstvo Božje." 26 Koji su to čuli,
rekoše: "Pa tko se onda može spasiti?" 27 A on će:
"Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu." 28 Nato
reče Petar: "Evo, mi ostavismo svoje i pođosmo za
tobom." 29 Isus će im: "Zaista, kažem vam, nema ga

tko bi ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili
djecu poradi kraljevstva Božjega, 30 a da ne bi primio
mnogostruko već u ovom vremenu, i u budućem
vijeku život vječni." (aiōn g165, aiōnios g166) 31 I uzevši
sa sobom dvanaestoricu, reče im: "Evo uzlazimo u
Jeruzalem i na Sinu Čovječjem ispunit će se sve što
su napisali proroci: 32 doista, bit će predan poganima,
izrugan, zlostavljan i popljuvan; 33 i pošto ga izbičuju,
ubit će ga, ali on će treći dan ustati." 34 No oni ništa
od toga ne razumješe. Te im riječi bijahu skrivene i ne
shvaćahu što bijaše rečeno. 35 A kad se približavao
Jerihonu, neki slijepac sjedio kraj puta i prosio. 36
Čuvši gdje mnoštvo prolazi, raspitivao se što je to.
37 Rekoše mu: "Isus Nazarećanin prolazi." 38 Tada
povika: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!" 39 Oni
ga sprijeda ušutkivali, ali on je još jače vikao: "Sine
Davidov, smiluj mi se!" 40 Isus se zaustavi i zapovjedi
da ga dovedu k njemu. Kad se on približi, upita ga:
41 "Što hoćeš da ti učinim?" A on će: "Gospodine, da
progledam." 42 Isus će mu: "Progledaj! Vjera te tvoja
spasila." 43 I umah progleda i uputi se za njim slaveći
Boga. I sav narod koji to vidje dade hvalu Bogu.

19 I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, 2 eto
čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik,
i to bogat. 3 Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne
mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. 4 Potrča
naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda
imao proći. 5 Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda
gore i reče mu: "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je
proboraviti u tvojoj kući." 6 On žurno siđe i primi ga
sav radostan. 7 A svi koji to vidješe stadoše mrmljati:
"Čovjeku se grešniku svratio!" 8 A Zakej usta i reče
Gospodinu: "Evo, Gospodine, polovicu svog imanja
dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario,
vraćam četverostruko." 9 Reče mu na to Isus: "Danas
je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov!
10 Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!"
11 Kako su oni to slušali, dometnu on prispodobu -
zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili da
će se umah pojaviti kraljevstvo Božje. 12 Reče dakle:
"Neki je ugledan čovjek imao otputovati u daleku
zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. 13
Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče:
'Trgujte dok ne dođem.' 14 A njegovi ga građani mrzili
te poslaše za njim poslanstvo s porukom: 'Nećemo
da se ovaj zakralji nad nama.'" 15 "Kad je on primio
kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one sluge
kojima je predao novac da sazna što su zaradili." 16
"Pristupi prvi i reče: 'Gospodaru, tvoja mna donije
deset mna.' 17 Reče mu: 'Valjaš, slugo dobri! U
najmanjem si bio vjeran, vladaj nad deset gradova!'
18 Dođe i drugi govoreći: 'Mna je tvoja, gospodaru,
donijela pet mna.' 19 I tomu reče: 'I ti budi nad pet
gradova!'" 20 "Treći, opet dođe govoreći: 'Gospodaru,
evo ti tvoje mne. Držao sam je pohranjenu u rupcu.
21 Bojao sam te se jer si čovjek strog: uzimaš što
nisi pohranio, žanješ što nisi posijao.'" 22 "Kaže mu:
'Iz tvojih te usta sudim, zli slugo! Znao si da sam
čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem
što nisam posijao? 23 Zašto onda nisi uložio moj
novac u novčarnicu? Ja bih ga po povratku podigao s
dobitkom.' 24 Nato reče nazočnima: 'Uzmite od njega
mnu i dajte onomu koji ih ima deset.' 25 Rekoše mu:
'Gospodaru, ta već ima deset mna!' 26 Kažem vam:
svakomu koji ima još će se dati, a od onoga koji nema
oduzet će se i ono što ima. 27 A moje neprijatelje -
one koji me ne htjedoše za kralja - dovedite ovamo i
smaknite ih pred mojim očima!'" 28 Rekavši to, nastavi
put uzlazeći u Jeruzalem. 29 Kad se približi Betfagi
i Betaniji, uz goru koja se zove Maslinska, posla
dvojicu učenika 30 govoreći: "Hajdete u selo pred
vama. Čim uđete u nj, naći ćete privezano magare
koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite.
31 Upita li vas tko: 'Zašto driješite?', ovako recite:
'Gospodinu treba.'" 32 Oni koji bijahu poslani otiđoše
i nađoše kako im bijaše rekao. 33 I dok su driješili
magare, rekoše im gospodari: "Što driješite magare?"
34 Oni odgovore: "Gospodinu treba." 35 I dovedoše ga
Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše
Isusa. 36 I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu
svoje haljine. 37 A kad se već bio približio obronku
Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika, puno
radosti, poče iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela
što ih vidješe: 38 "Blagoslovljen Kralj, Onaj koji dolazi
u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na visinama!"
39 Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: "Učitelju,
prekori svoje učenike." 40 On odgovori: "Kažem vam,
ako ovi ušute, kamenje će vikati!" 41 Kad se približi i
ugleda grad, zaplaka nad njim 42 govoreći: "O kad
bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir! 43 Ali
sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na
tebe kad će te neprijatelji tvoji opkoliti opkopom,
okružit će te i pritijesniti odasvud. 44 Smrskat će o
zemlju tebe i djecu tvoju u tebi. I neće ostaviti u tebi
ni kamena na kamenu zbog toga što nisi upoznao
časa svoga pohođenja." 45 Ušavši u Hram, stane
izgoniti prodavače. 46 Kaže im: "Pisano je: Dom moj
bit će Dom molitve, a vi od njega načiniste pećinu
razbojničku!" 47 I danomice naučavaše u Hramu. A
glavari su svećenički i pismoznanci tražili kako da ga

pogube, a tako i prvaci narodni, 48 ali nikako naći što
da učine jer je sav narod visio o njegovoj riječi.

20 Jednog dana dok je naučavao narod u Hramu
i naviještao evanđelje, ispriječe se glavari
svećenički i pismoznanci sa starješinama 2 pa mu
dobace: “Reci nam kojom vlašću to činiš ili tko ti
dade tu vlast?” 3 On odgovori: “Upitat ću i ja vas.
Recite mi: 4 krst Ivanov bijaše li od Neba ili od
ljudi?” 5 A oni smišljahu među sobom: “Reknemo li
'od Neba', odvratit će 'Zašto mu ne povjerovaste?' 6
A reknemo li 'od ljudi', sav će nas narod kamenovati.
Ta uvjeren je da je Ivan prorok.” 7 I odgovore da ne
znaju odakle. 8 I Isus reče njima: “Ni ja vama neću
kazati kojom vlašću ovo činim.” 9 Zatim uze narodu
kazivati ovu prispodobu: “Čovjek posadi vinograd,
iznajmi ga vinogradarima i otputova na dulje vrijeme.”
10 “Kada dođe doba, posla slugu vinogradarima da
mu dadnu od uroda vinogradskoga. No vinogradari
ga istukoše i otposlaše praznih ruku. 11 Nato on
posla drugoga slugu. Ali oni i toga istukoše, izružiše i
otposlaše praznih ruku. 12 Posla i trećega. A oni i
njega izraniše i izbaciše.” 13 “Nato reče gospodar
vinograda: 'Što da učinim? Poslat ću im sina svoga
ljubljenoga. Njega će valjda poštovati.' 14 Ali kada ga
vinogradari ugledaju, stanu među sobom umovati:
'Ovo je baštinik. Ubijmo ga da baština bude naša.'
15 Izbaciše ga iz vinograda i ubiše.” “Što će dakle
učiniti s njima gospodar vinograda? 16 Doći će i
pogubiti te vinogradare i dati vinograd drugima.” Koji
ga slušahu rekoše: “Bože sačuvaj!” 17 A on ih ošinu
pogledom i reče: “A što ono piše: Kamen što ga
odbaciše graditelji postade kamen zaglavni? 18 Tko
god padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga
on padne, satrt će ga.” 19 Pismoznanci i glavari
svećenički gledahu da istog časa stave ruke na nj, ali
se pobojaše naroda. Dobro razumješe da o njima
kaza tu prispodobu. 20 Vrebajući na nj, poslaše uhode
koji su se pravili pravednicima da ga uhvate u riječi pa
da ga predaju oblasti i vlasti upraviteljevoj. 21 Upitaše
ga dakle: “Učitelju, znamo da pravo zboriš i naučavaš
te nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjem. 22 Je
li nam dopušteno dati porez caru ili nije?” 23 Proničući
njihovu lukavost, reče im: 24 “Pokažite mi denar.”
“Čiju ima sliku i natpis?” 25 A oni će: “Carevu.” On
im reče: “Stoga dajte caru carevo, a Bogu Božje.”
26 I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom,
nego umuknuše zadivljeni njegovim odgovorom. 27
Pristupe mu neki od saduceja, koji niječu uskrsnuće.
Upitaše ga: 28 “Učitelju! Mojsije nam napisa: Umre
li bez djece čiji brat koji imaše ženu, neka njegov
brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. 29
Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez
djece. 30 Drugi uze njegovu ženu, 31 onda treći; i tako
redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece.
32 Naposljetku umrije i žena. 33 Kojemu će dakle
od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica
su je imala za ženu.” 34 Reče im Isus: “Djeca se
ovog svijeta žene i udaju. (aiōn g165) 35 No oni koji se
nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih
niti se žene niti udaju. (aiōn g165) 36 Zaista, ni umrijeti
više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer
su sinovi uskrsnuća.” 37 “A da mrtvi ustaju, naznači
i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove
Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom
Jakovljevim. 38 A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi
njemu žive!” 39 Neki pismoznanci primijete: “Učitelju!
Dobro si rekao!” 40 I nisu se više usuđivali upitati ga
bilo što. 41 A on im reče: “Kako kažu da je Krist sin
Davidov? 42 Ta sam David veli u Knjizi psalama: Reče
Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna 43 dok
ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama
tvojim!' 44 David ga dakle naziva Gospodinom. Kako
mu je onda sin?” 45 I pred svim narodom reče svojim
učenicima: 46 “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado
hodaju u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima,
prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama,
47 proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih
molitava. Stići će ih to oštrija osuda.”

21 Pogleda i vidje kako bogataši bacaju u riznicu
svoje darove. 2 A ugleda i neku ubogu udovicu
kako baca onamo dva novčića. 3 I reče: “Uistinu,
kažem vam: ova je sirota udovica ubacila više od
sviju. 4 Svi su oni zapravo među darove ubacili od
svog suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sav
žitak što ga imaše.” 5 I dok su neki razgovarali o
Hramu, kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi,
reče: 6 “Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite
neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.” 7
Upitaše ga: “Učitelju, a kada će to biti? I na koji se
znak to ima dogoditi?” 8 A on reče: “Pazite, ne dajte
se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti:
'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima.
9 A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite
se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije
odmah svršetak.” 10 Tada im kaza: “Narod će ustati
protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. 11 I
bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i
pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba.”
12 “No prije svega toga podignut će na vas ruke i
progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice.

Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena
mojega. 13 Zadesit će vas to radi svjedočenja." 14
"Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati
obranu! 15 Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj
se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš
protivnik. 16 A predavat će vas čak i vaši roditelji i
braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti." 17
"Svi će vas zamrziti zbog imena mojega. 18 Ali ni
vlas vam s glave neće propasti. 19 Svojom ćete se
postojanošću spasiti." 20 "Kad ugledate da vojska
opkoljuje Jeruzalem, tada znajte: približilo se njegovo
opustošenje. 21 Koji se tada zateknu u Judeji, neka
bježe u gore; a koji u Gradu, neka ga napuste; koji
pak po poljima, neka se u nj ne vraćaju 22 jer to su
dani odmazde, da se ispuni sve što je pisano." 23
"Jao trudnicama i dojiljama u one dane jer bit će jad
velik na zemlji i gnjev nad ovim narodom. 24 Padat
će od oštrice mača, odvodit će ih kao roblje po svim
narodima. I Jeruzalem će gaziti pogani sve dok se ne
navrše vremena pogana." 25 "I bit će znaci na suncu,
mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba
naroda zbog huke mora i valovlja. 26 Izdisat će ljudi
od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista,
sile će se nebeske poljuljati. 27 Tada će ugledati Sina
Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i
slavom. 28 Kad se sve to stane zbivati, uspravite se
i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje."
29 I reče im prispodobu: "Pogledajte smokvu i sva
stabla. 30 Kad već propupaju, i sami vidite i znate:
blizu je već ljeto. 31 Tako i vi kad vidite da se to zbiva,
znajte: blizu je kraljevstvo Božje. 32 Zaista, kažem
vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve ne
zbude. 33 Nebo će i zemlja uminuti, ali moje riječi
ne, neće uminuti." 34 "Pazite na se da vam srca ne
otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama
te vas iznenada ne zatekne onaj Dan 35 jer će kao
zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji." 36 "Stoga
budni budite i u svako doba molite da uzmognete
umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina
Čovječjega." 37 Danju je učio u Hramu, a noću bi
izlazio i noćio na gori zvanoj Maslinska. 38 A sav bi
narod rano hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

22 Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova zvan
Pasha. 2 Glavari svećenički i pismoznanci tražili
su kako da Isusa smaknu jer se bojahu naroda. 3 A
Sotona uđe u Judu zvanog Iškariotski koji bijaše iz
broja dvanaestorice. 4 On ode i ugovori s glavarima
svećeničkim i zapovjednicima kako da im ga preda. 5
Oni se povesele i ugovore da će mu dati novca. 6 On
pristade. Otada je tražio priliku da im ga preda mimo
naroda. 7 Kada dođe Dan beskvasnih kruhova, u
koji je trebalo žrtvovati pashu, 8 posla Isus Petra i
Ivana i reče: "Hajdete, pripravite nam da blagujemo
pashu." 9 Rekoše mu: "Gdje hoćeš da pripravimo?"
10 On im reče: "Evo, čim uđete u grad, namjerit ćete
se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim
u kuću u koju uniđe 11 i recite domaćinu te kuće:
'Učitelj veli: Gdje je svratište u kojem bih blagovao
pashu sa svojim učenicima?' 12 I on će vam pokazati
na katu veliko blagovalište prostrto: ondje pripravite."
13 Oni odu, nađu kako im je rekao i priprave pashu.
14 Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s
njim. 15 I reče im: "Svom sam dušom čeznuo ovu
pashu blagovati s vama prije svoje muke. 16 Jer
kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne
završi u kraljevstvu Božjem." 17 I uze čašu, zahvali
i reče: "Uzmite je i razdijelite među sobom. 18 Jer
kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok
kraljevstvo Božje ne dođe." 19 I uze kruh, zahvali,
razlomi i dade im govoreći: "Ovo je tijelo moje koje
se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen." 20
Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: "Ova čaša
novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas prolijeva."
21 "A evo, ruka mog izdajice sa mnom je na stolu.
22 Sin Čovječji, istina, ide kako je određeno, ali jao
čovjeku onomu koji ga predaje." 23 I oni se počeše
ispitivati tko bi od njih mogao takvo što učiniti. 24
Uto nasta među njima prepirka tko bi od njih bio
najveći. 25 A on im reče: "Kraljevi gospoduju svojim
narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrotvorima. 26
Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka
bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj. 27
Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje?
Zar ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas
kao onaj koji poslužuje." 28 "Da, vi ste sa mnom
ustrajali u mojim kušnjama. 29 Ja vam stoga u baštinu
predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac:
30 da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu
mojemu i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest
plemena Izraelovih." 31 "Šimune, Šimune, evo Sotona
zaiska da vas prorešeta kao pšenicu. 32 Ali ja sam
molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k
sebi dođeš, učvrsti svoju braću." 33 Petar mu reče:
"Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u
smrt." 34 A Isus će mu: "Kažem ti, Petre, neće se
danas oglasiti pijetao dok triput ne zatajiš da me
poznaš." 35 I reče: "Kad sam vas poslao bez kese i
bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?"
Oni odgovore: "Ništa." 36 Nato će im: "No sada tko
ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji
nema, neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi

mač 37 jer kažem vam, ono što je napisano treba se
ispuniti na meni: Među zlikovce bi ubrojen. Uistinu,
sve što se odnosi na mene ispunja se." 38 Oni mu
rekoše: "Gospodine, evo ovdje dva mača!" Reče im:
"Dosta je!" 39 Tada iziđe te se po običaju zaputi na
Maslinsku goru. Za njim pođoše i njegovi učenici. 40
Kada dođe onamo, reče im: "Molite da ne padnete u
napast!" 41 I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom
dobacilo, pade na koljena pa se molio: 42 "Oče! Ako
hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja,
nego tvoja neka bude!" 43 A ukaza mu se anđeo s
neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj muci,
usrdnije se molio. 44 I bijaše znoj njegov kao kaplje
krvi koje su padale na zemlju. 45 Usta od molitve,
dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti 46 pa im
reče: "Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete
u napast!" 47 Dok je on još govorio, eto svjetine,
a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda.
On se približi Isusu da ga poljubi. 48 Isus mu reče:
"Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ?" 49 A oni
oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: "Gospodine,
da udarimo mačem?" 50 I jedan od njih udari slugu
velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. 51 Isus
odgovori: "Pustite! Dosta!" Onda se dotače uha i
zacijeli ga. 52 Nato Isus reče onima koji se digoše na
nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramskim i
starješinama: "Kao na razbojnika iziđoste s mačevima
i toljagama! 53 Danomice bijah s vama u Hramu i ne
digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tmina."
54 Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom
velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. 55
A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo.
Među njih sjedne Petar. 56 Ugleda ga neka sluškinja
gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče: "I ovaj
bijaše s njim!" 57 A on zanijeka: "Ne znam ga, ženo!"
58 Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: "I ti si od
njih!" A Petar reče: "Čovječe, nisam!" 59 I nakon
otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše: "Doista, i
ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!" 60 A Petar će:
"Čovječe, ne znam što govoriš!" I umah, dok je on još
govorio, oglasi se pijetao. 61 Gospodin se obazre
i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi
Gospodinove, kako mu ono reče: "Prije nego se
danas pijetao oglasi, zatajit ćeš me tri puta." 62 I
iziđe te gorko zaplaka. 63 A ljudi koji su Isusa čuvali
udarajući ga poigravali se njime 64 i zastirući mu lice,
zapitkivali ga: "Proreci tko te udario!" 65 I mnogim
se drugim pogrdama nabacivali na nj. 66 A kad se
razdanilo, sabra se starješinstvo narodno, glavari
svećenički i pismoznanci te ga dovedoše pred svoje
Vijeće 67 i rekoše: "Ako si ti Krist, reci nam!" A on
će im: "Ako vam reknem, nećete vjerovati; 68 ako
vas zapitam, nećete odgovoriti. 69 No od sada će
Sin Čovječji sjedjeti zdesna Sile Božje." 70 Nato svi
rekoše: "Ti si, dakle, Sin Božji!" On im reče: "Vi velite!
Ja jesam!" 71 Nato će oni: "Što nam još svjedočanstvo
treba? Ta sami smo čuli iz njegovih usta!"

23 I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu
2 i stadoše ga optuživati: "Ovoga nađosmo kako
zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe
tvrdi da je Krist, kralj." 3 Pilat ga upita: "Ti li si kralj
židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš!" 4 Tada Pilat
reče glavarima svećeničkim i svjetini: "Nikakve krivnje
ne nalazim na ovom čovjeku!" 5 No oni navaljivahu:
"Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od
Galileje pa dovde!" 6 Čuvši to, Pilat propita da li
je taj čovjek Galilejac. 7 Saznavši da je iz oblasti
Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih
dana u Jeruzalemu. 8 A kad Herod ugleda Isusa,
veoma se obradova jer ga je već odavna želo vidjeti
zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od
njega vidjeti koje čudo. 9 Postavljao mu je mnoga
pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao. 10 A stajahu
ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga
žestoko. 11 Herod ga zajedno sa svojom vojskom
prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag
Pilatu. 12 Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše,
jer prije bijahu neprijatelji. 13 A Pilat dade sazvati
glavare svećeničke, vijećnike i narod 14 te im reče:
"Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja
ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni
jedne krivice za koju ga optužujete. 15 A ni Herod
jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa
čime bi zaslužio smrt. 16 Kaznit ću ga dakle i pustiti."
18 I povikaše svi uglas: "Smakni ovoga, a pusti nam
Barabu!" 19 A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke
pobune u gradu i ubojstva. 20 Pilat im stoga ponovno
progovori hoteći osloboditi Isusa. 21 Ali oni vikahu:
"Raspni, raspni ga!" 22 On im treći put reče: "Ta što je
on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtne krivice.
Kaznit ću ga dakle i pustiti." 23 Ali oni navaljivahu iza
glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača.
24 Pilat presudi da im bude što ištu. 25 Pusti onoga
koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu,
koga su iskali, a Isusa preda njima na volju. 26 Kad
ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je
dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom.
27 Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena,
koje su plakale i naricale za njim. 28 Isus se okrenu
prema njima pa im reče: "Kćeri Jeruzalemske, ne
plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad

djecom svojom. 29 Jer evo idu dani kad će se govoriti:
'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama
koje ne dojiše.' 30 Tad će početi govoriti gorama:
'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!' 31 Jer
ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti
sa suhim?" 32 A vodili su i drugu dvojicu, zločince,
da ih s njime pogube. 33 I kada dođoše na mjesto
zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince,
jednoga zdesna, drugoga slijeva. 34 A Isus je govorio:
"Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" I razdijeliše među
se haljine njegove bacivši kocke. 35 Stajao je ondje
narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći:
"Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist
Božji, Izabranik!" 36 Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i
nudili ga octom 37 govoreći: "Ako si ti kralj židovski,
spasi sam sebe!" 38 A bijaše i natpis ponad njega:
"Ovo je kralj židovski." 39 Jedan ga je od obješenih
zločinaca pogrđivao: "Nisi li ti Krist? Spasi sebe i
nas!" 40 A drugi ovoga prekoravaše: "Zar se ne bojiš
Boga ni ti, koji si pod istom osudom? 41 Ali mi po
pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on
- on ništa opako ne učini." 42 Onda reče: "Isuse,
sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje." 43 A on
će mu: "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u
raju!" 44 Bijaše već oko šeste ure kad nasta tama
po svoj zemlji - sve do ure devete, 45 jer sunce
pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini. 46
I povika Isus iza glasa: "Oče, u ruke tvoje predajem
duh svoj!" To rekavši, izdahnu. 47 Kad satnik vidje
što se zbiva, stane slaviti Boga: "Zbilja, čovjek ovaj
bijaše pravednik!" 48 I kad je sav svijet koji se zgrnuo
na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijući se
u prsa. 49 Stajahu podalje i gledahu to svi znanci
njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje. 50 I
dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i
pravedan; 51 on ne privoli njihovoj odluci i postupku.
Bijaše iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše
kraljevstvo Božje. 52 Taj dakle pristupi Pilatu i zaiska
tijelo Isusovo. 53 Zatim ga skinu, povi u platno i položi
u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen. 54
Bijaše dan Priprave; subota je svitala. 55 A pratile to
žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i
kako je položeno tijelo njegovo. 56 Zatim se vrate i
priprave miomirise i pomasti. U subotu mirovahu po
propisu.

24 Prvoga dana u tjednu, veoma rano, dođoše
one na grob s miomirisima što ih pripraviše. 2
Kamen nađoše otkotrljan od groba. 3 Uđoše, ali ne
nađoše tijela Gospodina Isusa. 4 I dok su stajale
zbunjene nad tim, gle, dva čovjeka u blistavoj odjeći
stadoše do njih. 5 Zastrašene obore lica k zemlji, a
oni će im: "Što tražite Živoga među mrtvima? 6 Nije
ovdje, nego uskrsnu! Sjetite se kako vam je govorio
dok je još bio u Galileji: 7 'Treba da Sin Čovječji
bude predan u ruke grešnika, i raspet, i treći dan da
ustane.'" 8 I sjetiše se one riječi njegovih, 9 vratiše
se s groba te javiše sve to jedanaestorici i svima
drugima. 10 A bile su to: Marija Magdalena, Ivana i
Marija Jakovljeva. I ostale zajedno s njima govorahu
to apostolima, 11 ali njima se te riječi pričiniše kao
tlapnja, te im ne vjerovahu. 12 A Petar usta i potrča
na grob. Sagnuvši se, opazi samo povoje. I vrati se
kući čudeći se tome što se zbilo. 13 I gle, dvojica su
od njih toga istog dana putovala u selo koje se zove
Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. 14
Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo.
15 I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im
se Isus i pođe s njima. 16 Ali prepoznati ga - bijaše
uskraćeno njihovim očima. 17 On ih upita: "Što to
putem pretresate među sobom?" Oni se snuždeni
zaustave 18 te mu jedan od njih, imenom Kleofa,
odgovori: "Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te
ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?" 19 A
on će: "Što to?" Odgovore mu: "Pa ono s Isusom
Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu
i na riječi pred Bogom i svim narodom: 20 kako su
ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude
osuđen na smrt te ga razapeli. 21 A mi se nadasmo
da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega
toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. 22 A
zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje
bijahu na grobu, 23 ali nisu našle njegova tijela pa
dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su
rekli da je on živ. 24 Odoše nato i neki naši na grob i
nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe." 25
A on će im: "O bezumni i srca spora da vjerujete
što god su proroci navijestili! 26 Nije li trebalo da
Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?" 27 Počevši
tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u
svim Pismima ima o njemu. 28 Uto se približe selu
kamo su išli, a on kao da htjede dalje. 29 No oni
navaljivahu: "Ostani s nama jer zamalo će večer i
dan je na izmaku!" I uniđe da ostane s njima. 30 Dok
bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov,
razlomi te im davaše. 31 Uto im se otvore oči te ga
prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. 32 Tada rekoše
jedan drugome: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam
je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?" 33
U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše
okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima. 34
Oni im rekoše: "Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se

Šimunu!” **35** Nato oni pripovjede ono s puta i kako
ga prepoznaše u lomljenju kruha. **36** Dok su oni o
tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: “Mir
vama!” **37** Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da
vide duha. **38** Reče im Isus: “Zašto se prepadoste?
Zašto vam sumnje obuzimaju srce? **39** Pogledajte
ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer
duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.”
40 Rekavši to, pokaza im ruke i noge. **41** I dok oni od
radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im
reče: “Imate li ovdje što za jelo?” **42** Oni mu pruže
komad pečene ribe. **43** On uzme i pred njima pojede.
44 Nato im reče: “To je ono što sam vam govorio
dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što
je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o
meni napisano.” **45** Tada im otvori pamet da razumiju
Pisma **46** te im reče: “Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti
i treći dan ustati od mrtvih, **47** i u njegovo će se ime
propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim
narodima počevši od Jeruzalema.' **48** Vi ste tomu
svjedoci. **49** I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca
svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u
Silu odozgor.” **50** Zatim ih izvede do Betanije, podiže
ruke pa ih blagoslovi. **51** I dok ih blagoslivljaše, rasta
se od njih i uznesen bi na nebo. **52** Oni mu se ničice
poklone pa se s velikom radosti vrate u Jeruzalem **53**
te sve vrijeme u Hramu blagoslivljahu Boga.

Ivan

1 U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ
bijaše Bog. **2** Ona bijaše u početku u Boga. **3** Sve
postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu
što postade **4** u njoj bijaše život i život bijaše ljudima
svjetlo; **5** i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. **6**
Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. **7** On dođe
kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po
njemu. **8** Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči
za Svjetlo. **9** Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog
čovjeka dođe na svijet; **10** bijaše na svijetu i svijet
po njemu posta i svijet ga ne upozna. **11** K svojima
dođe i njegovi ga ne primiše. **12** A onima koji ga
primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima
koji vjeruju u njegovo ime, **13** koji su rođeni ne od
krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego
- od Boga. **14** I Riječ tijelom postade i nastani se
među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju
ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine.
15 Ivan svjedoči za njega. Viče: “To je onaj o kojem
rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše
prije mene!” **16** Doista, od punine njegove svi mi
primismo, i to milost na milost. **17** Uistinu, Zakon
bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nasta po Isusu
Kristu. **18** Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac
- Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani. **19** A evo
svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema
poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: “Tko si
ti?”, **20** on prizna; ne zanijeka, nego prizna: “Ja nisam
Krist.” **21** Upitaše ga nato: “Što dakle? Jesi li Ilija?”
Odgovori: “Nisam.” “Jesi li Prorok?” Odgovori: “Ne.”
22 Tada mu rekoše: “Pa tko si da dadnemo odgovor
onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?”
23 On odgovori: “Ja sam glas koji viče u pustinji:
Poravnite put Gospodnji! - kako reče prorok Izaija.”
24 A neki izaslanici bijahu farizeji. **25** Oni prihvatiše
riječ i upitaše ga: “Zašto onda krstiš kad nisi Krist,
ni Ilija, ni Prorok?” **26** Ivan im odgovori: “Ja krstim
vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate - **27** onaj
koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti
remenje na obući.” **28** To se dogodilo u Betaniji s
onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio. **29** Sutradan
Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: “Evo
Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!” **30** To je
onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je
preda mnom jer bijaše prije mene!” **31** “Ja ga nisam
poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on
očituje Izraelu.” **32** I posvjedoči Ivan: “Promatrao sam
Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu.
33 Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla
vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i
ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.'
34 I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.” **35**
Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika.
36 Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: “Evo
Jaganjca Božjega!” **37** Te njegove riječi čula ona dva
njegova učenika pa pođoše za Isusom. **38** Isus se
obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: “Što tražite?”
Oni mu rekoše: “Rabbi” - što znači: “Učitelju - gdje
stanuješ?” **39** Reče im: “Dođite i vidjet ćete.” Pođoše
dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj
dan. Bila je otprilike deseta ura. **40** Jedan od one
dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše
Andrija, brat Šimuna Petra. **41** On najprije nađe svoga
brata Šimuna te će mu: “Našli smo Mesiju!” - što
znači “Krist - Pomazanik”. **42** Dovede ga Isusu, a Isus
ga pogleda i reče: “Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš
se Kefa!” - što znači “Petar - Stijena”. **43** Sutradan
naumi Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i reče mu:
“Pođi za mnom!” **44** Filip je bio iz Betsaide, iz grada
Andrijina i Petrova. **45** Filip nađe Natanaela i javi mu:
“Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu i
Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta.” **46** Reče
mu Natanael: “Iz Nazareta da može biti što dobro?”
Kaže mu Filip: “Dođi i vidi.” **47** Kad Isus ugleda
gdje Natanael dolazi k njemu, reče za njega: “Evo
istinitog Izraelca u kojem nema prijevare!” **48** Kaže
mu Natanael: “Odakle me poznaješ?” Odgovori mu
Isus: “Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio
pod smokvom.” **49** Nato će mu Natanael: “Učitelju, ti
si Sin Božji! Ti kralj si Izraelov!” **50** Odgovori mu Isus:
“Stoga što ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ.
I više ćeš od toga vidjeti!” **51** I nadoda: “Zaista, zaista,
kažem vam: gledat ćete otvoreno nebo i anđele Božje
gdje uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega.”

2 Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila
ondje Isusova majka. **2** Na svadbu bijaše pozvan
i Isus i njegovi učenici. **3** Kad ponesta vina, Isusu
će njegova majka: “Vina nemaju.” **4** Kaže joj Isus:
“Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!”
5 Nato će njegova mati poslužiteljima: “Što god vam
rekne, učinite!” **6** A bijaše ondje Židovima za čišćenje
šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. **7**
Kaže Isus poslužiteljima: “Napunite posude vodom!”
I napune ih do vrha. **8** Tada im reče: “Zagrabite
sada i nosite ravnatelju stola.” Oni odnesu. **9** Kad
okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je -
znale su sluge koje zagrabiše vodu - ravnatelj stola
pozove zaručnika **10** i kaže mu: “Svaki čovjek stavlja

na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore.
Ti si čuvao dobro vino sve do sada.” 11 Tako, u
Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi
svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici.
12 Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i
sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše
nekoliko dana. 13 Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga
Isus uziđe u Jeruzalem. 14 U Hramu nađe prodavače
volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. 15 I
načini bič od užeta te ih sve istjera iz Hrama zajedno
s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove
isprevrta, 16 a prodavačima golubova reče: “Nosite
to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću
trgovačku.” 17 Prisjetiše se njegovi učenici da je
pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj. 18 Nato se
umiješaju Židovi i upitaju ga: “Koje nam znamenje
možeš pokazati da to smiješ činiti?” 19 Odgovori im
Isus: “Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.”
20 Rekoše mu nato Židovi: “Četrdeset i šest godina
gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?”
21 No on je govorio o hramu svoga tijela. 22 Pošto
uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je
to htio reći te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus
reče. 23 Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu
Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime promatrajući
znamenja koja je činio. 24 No sam se Isus njima nije
povjeravao jer ih je sve dobro poznavao 25 i nije
trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta
sam je dobro znao što je u čovjeku.

3 Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem,
ugledan Židov. 2 On dođe Isusu obnoć i reče mu:
“Rabbi, znamo da si od Boga došao kao učitelj jer
nitko ne može činiti znamenja kakva ti činiš ako Bog
nije s njime.” 3 Odgovori mu Isus: “Zaista, zaista,
kažem ti: tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može
vidjeti kraljevstva Božjega!” 4 Kaže mu Nikodem:
“Kako se čovjek može roditi kad je star? Zar može
po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?” 5
Odgovori Isus: “Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne
rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.
6 Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha
rođeno, duh je. 7 Ne čudi se što ti rekoh: 'Treba da
se rodite nanovo, odozgor.' 8 Vjetar puše gdje hoće;
čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide.
Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.” 9 Upita ga
Nikodem: “Kako se to može zbiti?” 10 Odgovori mu
Isus: “Ti si učitelj u Izraelu pa to da ne razumiješ?
11 Zaista, zaista, kažem ti: govorimo što znamo,
svjedočimo za ono što vidjesmo, ali svjedočanstva
našega ne primate. 12 Ako vam rekoh zemaljsko
pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati kad vam budem
govorio nebesko? 13 Nitko nije uzašao na nebo doli
onaj koji siđe s neba, Sin Čovječji. 14 I kao što je
Mojsije podigao zmiju u pustinji tako ima biti podignut
Sin Čovječji 15 da svaki koji vjeruje u njemu ima
život vječni. (aiōnios g166) 16 Uistinu, Bog je tako ljubio
svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan
koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život
vječni. (aiōnios g166) 17 Ta Bog nije poslao Sina na
svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po
njemu. 18 Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko
ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime
jedinorođenoga Sina Božjega. 19 A ovo je taj sud:
Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu
nego svjetlost jer djela im bijahu zla. 20 Uistinu, tko
god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da
se ne razotkriju djela njegova; 21 a tko čini istinu,
dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela
njegova u Bogu učinjena.” 22 Poslije toga ode Isus sa
svojim učenicima u Judejsku zemlju. Tu je boravio
s njima i krstio. 23 A krstio je i Ivan, u Enonu blizu
Salima, jer ondje bijaše mnogo vode. Ljudi su dolazili
i krstili se. 24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.
25 Između Ivanovih učenika i nekog Židova nastade
tako prepirka o čišćenju. 26 Dođoše Ivanu i rekoše
mu: “Učitelju, onaj koji s tobom bijaše s onu stranu
Jordana i za kojega si ti svjedočio - on eno krsti i svi
hrle k njemu.” 27 Ivan odgovori: “Nitko ne može sebi
uzeti ništa ako mu nije dano s neba. 28 Vi ste mi sami
svjedoci da sam rekao: 'Nisam ja Krist, nego poslan
sam pred njim.' 29 Tko ima zaručnicu, zaručnik je. A
prijatelj zaručnikov, koji stoji uza nj i sluša ga, klikće
od radosti na glas zaručnikov. Ta se moja radost
upravo ispunila. 30 On treba da raste, a ja da se
umanjujem. 31 Tko odozgor dolazi, on je iznad sviju;
tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori. Tko
dolazi s neba, on je iznad sviju: 32 što je vidio i čuo
- za to svjedoči, a svjedočanstva njegova nitko ne
prima. 33 Tko primi njegovo svjedočanstvo, potvrđuje
da je Bog istinit. 34 Uistinu, onaj koga Bog posla
Božje riječi govori jer Bog Duha ne daje na mjeru. 35
Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu. 36
Tko vjeruje u Sina, ima vječni život; a tko neće da
vjeruje u Sina, neće vidjeti života; gnjev Božji ostaje
na njemu.” (aiōnios g166)

4 Kad Gospodin dozna da su farizeji dočuli kako
on, Isus, okuplja i krsti više učenika nego Ivan
- 2 iako zapravo nije krstio sam Isus, nego njegovi
učenici - 3 ode iz Judeje i ponovno se vrati u Galileju.
4 Morao je proći kroza Samariju. 5 Dođe dakle u

samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što
ga Jakov dade svojemu sinu Josipu. 6 Ondje bijaše
zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na
zdencu. Bila je otprilike šesta ura. 7 Dođe neka žena
Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: “Daj mi
piti!” 8 Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane.
9 Kaže mu na to Samarijanka: “Kako ti, Židov, ištеš
piti od mene, Samarijanke?” Jer Židovi se ne druže
sa Samarijancima. 10 Isus joj odgovori: “Kad bi znala
dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u
njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.” 11 Odvrati mu
žena: “Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a
zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? 12 Zar si
ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade
ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i
stada njegova?” 13 Odgovori joj Isus: “Tko god pije
ove vode, opet će ožednjeti. 14 A tko bude pio vode
koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda
koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode
koja struji u život vječni.” **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15
Kaže mu žena: “Gospodine, daj mi te vode da ne
žeđam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.”
16 Nato joj on reče: “Idi i zovi svoga muža pa se
vrati ovamo.” 17 Odgovori mu žena: “Nemam muža.”
Kaže joj Isus: “Dobro si rekla: 'Nemam muža!' 18 Pet
si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš
nije ti muž. To si po istini rekla.” 19 Kaže mu žena:
“Gospodine, vidim da si prorok. 20 Naši su se očevi
klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu
mjesto gdje se treba klanjati.” 21 A Isus joj reče:
“Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati
Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. 22 Vi se klanjate
onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što
poznamo jer spasenje dolazi od Židova. 23 Ali dolazi
čas - sada je! - kad će se istinski klanjatelji klanjati
Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži
Otac. 24 Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i
istini treba da se klanjaju.” 25 Kaže mu žena: “Znam
da ima doći Mesija zvani Krist - Pomazanik. Kad
on dođe, objavit će nam sve.” 26 Kaže joj Isus: “Ja
sam, ja koji s tobom govorim!” 27 Uto dođu njegovi
učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko
ga ipak ne zapita: “Što tražiš?” ili: “Što razgovaraš s
njom?” 28 Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče
ljudima: 29 “Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao
sve što sam počinila. Da to nije Krist?” 30 Oni iziđu
iz grada te se upute k njemu. 31 Učenici ga dotle
nudili: “Učitelju, jedi!” 32 A on im reče: “Hraniti mi se
valja jelom koje vi ne poznajete.” 33 Učenici se nato
zapitkivahu: “Da mu nije tko donio jesti?” 34 Kaže im
Isus: “Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i
dovršiti djelo njegovo. 35 Ne govorite li vi: 'Još četiri
mjeseca i evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči
svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetvu. 36
Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život
da se sijač i žetelac zajedno raduju. **(aiōnios g166)** 37
Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.' 38
Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi
su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov.” 39 Mnogi
Samarijanci iz onoga grada povjerovaše u njega zbog
riječi žene koja je svjedočila: “Kazao mi je sve što
sam počinila.” 40 Kad su dakle Samarijanci došli k
njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje
dva dana. 41 Tada ih je još mnogo više povjerovalo
zbog njegove riječi 42 pa govorahu ženi: “Sada više
ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli
i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta.” 43 Nakon
dva dana ode odande u Galileju. 44 Sam je Isus
doduše izjavio da prorok nema časti u svom zavičaju.
45 Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci ga lijepo
primiše jer bijahu vidjeli što je sve učinio u Jeruzalemu
za blagdana. Jer su i oni bili uzišli na blagdan. 46
Dođe dakle ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše
pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki kraljevski
službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu.
47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju,
ode k njemu pa ga moljaše da siđe i ozdravi mu sina
jer već samo što nije umro. 48 Nato mu Isus reče:
“Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!” 49
Kaže mu kraljevski službenik: “Gospodine, siđi dok
mi ne umre dijete.” 50 Kaže mu Isus: “Idi, sin tvoj
živi!” Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode.
51 Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluge
s viješću da mu sin živi. 52 Upita ih dakle za uru
kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: “Jučer oko
sedme ure pustila ga ognjica.” 53 Tada razabra otac
da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: “Sin
tvoj živi.” I povjerova on i sav dom njegov. 54 Bijaše
to drugo znamenje što ga učini Isus po povratku iz
Judeje u Galileju.

5 Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uziđe
u Jeruzalem. 2 U Jeruzalemu se kod Ovčjih vrata
nalazi kupalište koje se hebrejski zove Bethzatha,
a ima pet trijemova. 3 U njima je ležalo mnoštvo
bolesnika - slijepih, hromih, uzetih: čekali su da
izbije voda. 4 Anđeo bi Gospodnji, naime, silazio
od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu:
tko bi prvi ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi
makar bolovao od bilo kakve bolesti. 5 Bijaše ondje
neki čovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i
osam godina. 6 Kad ga Isus opazi gdje leži i kada

dozna da je već dugo u tome stanju, kaže mu: “Želiš
li ozdraviti?” 7 Odgovori mu bolesnik: “Gospodine,
nikoga nemam tko bi me uronio u kupalište kad se
voda uzbiba. Dok ja stignem, drugi već prije mene
siđe.” 8 Kaže mu Isus: “Ustani, uzmi svoju postelju i
hodi!” 9 Čovjek odmah ozdravi, uzme svoju postelju
i prohoda. Toga dana bijaše subota. 10 Židovi su
stoga govorili ozdravljenomu: “Subota je! Ne smiješ
nositi postelju svoju!” 11 On im odvrati: “Onaj koji
me ozdravi reče mi: 'Uzmi svoju postelju i hodi!'” 12
Upitaše ga dakle: “Tko je taj čovjek koji ti je rekao:
'Uzmi i hodi?'” 13 No ozdravljenik nije znao tko je taj
jer je Isus nestao u mnoštvu što se ondje nalazilo. 14
Nakon toga nađe ga Isus u Hramu i reče mu: “Eto,
ozdravio si! Više ne griješi da te što gore ne snađe!”
15 Čovjek ode i javi Židovima da je Isus onaj koji
ga je ozdravio. 16 Zbog toga su Židovi počeli Isusa
napadati što to radi subotom. 17 Isus im odgovori:
“Otac moj sve do sada radi pa i ja radim.” 18 Zbog
toga su Židovi još više gledali da ga ubiju jer je ne
samo kršio subotu nego i Boga nazivao Ocem svojim
izjednačujući sebe s Bogom. 19 Isus nato odvrati:
“Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam od
sebe činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on
čini, to jednako i Sin čini. 20 Jer Otac Ljubi Sina i
pokazuje mu sve što sam čini. Pokazat će mu i veća
djela od ovih te ćete se čudom čuditi. 21 Uistinu,
kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava tako i Sin
oživljava koje hoće. 22 Otac doista ne sudi nikomu:
sav je sud predao Sinu 23 da svi časte Sina kao što
časte Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga
posla.” 24 “Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju
riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni
i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.
(aiōnios g166) 25 Zaista, zaista, kažem vam: dolazi
čas - sada je! - kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega i
koji čuju, živjet će. 26 Doista, kao što Otac ima život
u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi; 27 i
ovlasti ga da sudi jer je Sin Čovječji. 28 Ne čudite se
tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima,
čuti njegov glas. 29 I izići će: koji su dobro činili - na
uskrsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrsnuće
osude. 30 Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa: kako
čujem, sudim, i sud je moj pravedan jer ne tražim
svoje volje, nego volju onoga koji me posla.” 31 “Ako
ja svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo moje nije
istinito. 32 Drugi svjedoči za mene i znam: istinito je
svjedočanstvo kojim on svjedoči za mene. 33 Vi ste
poslali k Ivanu i on je posvjedočio za istinu. 34 Ja
ne primam svjedočanstva od čovjeka, već govorim
to da se vi spasite. 35 On bijaše svjetiljka što gori
i svijetli, a vi se htjedoste samo za čas naslađivati
njegovom svjetlosti. 36 Ali ja imam svjedočanstvo
veće od Ivanova: djela koja mi je dao izvršiti Otac,
upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene - da
me poslao Otac. 37 Pa i Otac koji me posla sam je
svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli
niti ste lica njegova ikada vidjeli, 38 a ni riječ njegova
ne prebiva u vama jer ne vjerujete onomu kojega on
posla. 39 Vi istražujete Pisma jer mislite po njima
imati život vječni. I ona svjedoče za mene, (aiōnios
g166) 40 a vi ipak nećete da dođete k meni da život
imate. 41 Slave od ljudi ne tražim, 42 ali vas dobro
upoznah: ljubavi Božje nemate u sebi. 43 Ja sam
došao u ime Oca svoga i vi me ne primate. Dođe li
tko drugi u svoje ime, njega ćete primiti. 44 Ta kako
biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih,
a slave od Boga jedinoga ne tražite! 45 Ne mislite
da ću vas ja tužiti Ocu. Vaš je tužitelj Mojsije u koga
se uzdate. 46 Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, i
meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. 47 Ali
ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim
riječima vjerujete?”

6 Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog,
Tiberijadskog mora. 2 Slijedilo ga silno mnoštvo
jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima.
3 A Isus uziđe na goru i ondje sjeđaše sa svojim
učenicima. 4 Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. 5
Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k
njemu pa upita Filipa: “Gdje da kupimo kruha da ovi
blaguju?” 6 To reče kušajući ga; jer znao je što će
učiniti. 7 Odgovori mu Filip: “Za dvjesta denara kruha
ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.” 8 Kaže
mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna
Petra: 9 “Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih
kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?” 10
Reče Isus: “Neka ljudi posjedaju!” A bilo je mnogo
trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci,
njih oko pet tisuća. 11 Isus uze kruhove, izreče
zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A
tako i od ribica - koliko su god htjeli. 12 A kad se
nasitiše, reče svojim učenicima: “Skupite preostale
ulomke da ništa ne propadne!” 13 Skupili su dakle i
napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih
kruhova pretekoše onima koji su blagovali. 14 Kad
su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše:
“Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!” 15 Kad
Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti,
povuče se ponovno u goru, posve sam. 16 Kad nasta
večer, siđoše njegovi učenici k moru, 17 uđoše u
lađicu i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum.

Već se i smrklo, a Isusa još nikako k njima. 18 More
se uzburkalo od silnog vjetra što je zapuhao. 19
Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset
stadija, ugledaju Isusa gdje ide po moru i približava
se lađici. Prestraše se, 20 a on će njima: "Ja sam!
Ne bojte se!" 21 Htjedoše ga uzeti u lađicu, kadli
se lađica odmah nađe na obali kamo su se zaputili.
22 Sutradan mnoštvo, koje osta s onu stranu mora,
zapazi da ondje bijaše samo jedna lađica i da Isus nije
bio ušao zajedno sa svojim učenicima u lađicu, nego
da oni odoše sami. 23 Iz Tiberijade pak stigoše druge
lađice blizu onog mjesta gdje jedoše kruh pošto je
Gospodin izrekao zahvalnicu. 24 Kada dakle mnoštvo
vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u
lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. 25 Kad ga
nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju, kad
si ovamo došao?" 26 Isus im odgovori: "Zaista, zaista,
kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste
znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i
nasitili se. 27 Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego
za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati
Sin Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati." (aiōnios
g166) 28 Rekoše mu dakle: "Što nam je činiti da bismo
radili djela Božja?" 29 Odgovori im Isus: "Djelo je
Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao." 30
Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje činiš da vidimo
pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? 31 Očevi naši
blagovaše manu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani
ih kruhom nebeskim." 32 Reče im Isus: "Zaista, zaista,
kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego
Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; 33
jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život
svijetu." 34 Rekoše mu nato: "Gospodine, daj nam
uvijek toga kruha." 35 Reče im Isus: "Ja sam kruh
života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje
u mene, neće ožednjeti nikada. 36 No rekoh vam:
vidjeli ste me, a opet ne vjerujete. 37 Svi koje mi daje
Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću
izbaciti; 38 jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju,
nego volju onoga koji me posla. 39 A ovo je volja
onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je
dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan.
40 Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i
vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u
posljednji dan." (aiōnios g166) 41 Židovi nato mrmljahu
protiv njega što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao
s neba." 42 Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov?
Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori:
'Sišao sam s neba?'" 43 Isus im odvrati: "Ne mrmljajte
među sobom! 44 Nitko ne može doći k meni ako ga
ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u
posljednji dan. 45 Pisano je u Prorocima: Svi će biti
učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi
k meni. 46 Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je
kod Boga; on je vidio Oca. 47 Zaista, zaista, kažem
vam: tko vjeruje, ima život vječni. (aiōnios g166) 48
Ja sam kruh života. 49 Očevi vaši jedoše u pustinji
manu i pomriješe. 50 Ovo je kruh koji silazi s neba:
da tko od njega jede, ne umre. 51 Ja sam kruh živi
koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha,
živjet će uvijeke. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje -
za život svijeta." (aiōn g165) 52 Židovi se nato među
sobom prepirahu: "Kako nam ovaj može dati tijelo
svoje za jelo?" 53 Reče im stoga Isus: "Zaista, zaista,
kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i
ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! 54 Tko
blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni;
i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. (aiōnios g166) 55
Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.
56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i
ja u njemu. 57 Kao što je mene poslao živi Otac i
ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet
će po meni. 58 Ovo je kruh koji je s neba sišao,
ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede
ovaj kruh, živjet će uvijeke." (aiōn g165) 59 To reče
Isus naučavajući u sinagogi u Kafarnaumu. 60 Mnogi
od njegovih učenika čuvši to rekoše: "Tvrda je to
besjeda! Tko je može slušati?" 61 A Isus znajući sam
od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče
im: "Zar vas to sablažnjava? 62 A što ako vidite Sina
Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?" 63
"Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi
koje sam vam govorio duh su i život su." 64 "A ipak,
ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus
od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj
koji će ga izdati. 65 I doda: "Zato sam vam i rekao
da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od
Oca." 66 Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli
s njime. 67 Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda
i vi ne kanite otići?" 68 Odgovori mu Šimun Petar:
"Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života
vječnoga! (aiōnios g166) 69 I mi vjerujemo i znamo:
ti si Svetac Božji." 70 Odgovori im Isus: "Nisam li
ja vas dvanaestoricu izabrao? A ipak, jedan je od
vas đavao." 71 Govoraše to o Judi, sinu Šimuna
Iškariotskoga, jednom od dvanaestorice, jer on ga je
imao izdati.

7 Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio
u Judeju jer su Židovi tražili da ga ubiju. 2 Bijaše
blizu židovski Blagdan sjenica. 3 Rekoše mu stoga
njegova braća: "Otiđi odavle i pođi u Judeju da i tvoji

učenici vide djela što činiš. 4 Ta tko želi biti javno
poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako već činiš sve to,
očituj se svijetu." 5 Jer ni braća njegova nisu vjerovala
u njega. 6 Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije
došlo, a za vas je vrijeme svagda pogodno. 7 Vas
svijet ne može mrziti, ali mene mrzi jer ja svjedočim
protiv njega: da su mu djela opaka. 8 Vi samo uziđite
na blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer
moje se vrijeme još nije ispunilo." 9 To im reče i
ostade u Galileji. 10 Ali pošto njegova braća uziđoše
na blagdan, uziđe i on, ne javno, nego potajno. 11 A
Židovi su ga tražili o blagdanu pitajući: "Gdje je onaj?"
12 I među mnoštvom o njemu se mnogo šaptalo.
Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne, nego
zavodi narod." 13 Ipak nitko nije otvoreno govorio o
njemu zbog straha od Židova. 14 Usred blagdana
uziđe Isus u Hram i stade naučavati. 15 Židovi se u
čudu pitahu: "Kako ovaj znade Pisma, a nije učio?" 16
Nato im Isus odvrati: "Moj nauk nije moj, nego onoga
koji me posla. 17 Ako tko hoće vršiti volju njegovu,
prepoznat će da li je taj nauk od Boga ili ja sam od
sebe govorim. 18 Tko sam od sebe govori, svoju
slavu traži, a tko traži slavu onoga koji ga posla, taj
je istinit i nema u njemu nepravednosti. 19 Nije li
vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko od vas ne vrši
Zakona." "Zašto tražite da me ubijete?" 20 Odgovori
mnoštvo: "Zloduha imaš! Tko traži da te ubije?" 21
Uzvrati im Isus: "Jedno djelo učinih i svi se čudite.
22 Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i nije od
Mojsija, nego od otaca - i vi u subotu obrezujete
čovjeka. 23 Ako čovjek može primiti obrezanje u
subotu da se ne prekrši Mojsijev zakon, zašto se
ljutite na mene što sam svega čovjeka ozdravio u
subotu? 24 Ne sudite po vanjštini, nego sudite sudom
pravednim!" 25 Rekoše tada neki Jeruzalemci: "Nije
li to onaj koga traže da ga ubiju? 26 A evo, posve
otvoreno govori i ništa mu ne kažu. Da nisu možda
i glavari doista upoznali da je on Krist? 27 Ali za
njega znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće
znati odakle je!" 28 Nato Isus, koji je učio u Hramu,
povika: "Da! Poznajete me i znate odakle sam! A ipak
ja nisam došao sam od sebe: postoji jedan istiniti
koji me posla. Njega vi ne znate. 29 Ja ga znadem
jer sam od njega i on me poslao." 30 Židovi su otad
vrebali da ga uhvate. Ipak nitko ne stavi na nj ruke jer
još nije bio došao njegov čas. 31 A mnogi iz mnoštva
povjerovaše u nj te govorahu: "Zar će Krist, kada
dođe, činiti više znamenja nego što ih ovaj učini?" 32
Dočuli farizeji da se to u mnoštvu o njemu šapće.
Stoga glavari svećenički i farizeji poslaše stražare
da ga uhvate. 33 Tada Isus reče: "Još sam malo
vremena s vama i odlazim onomu koji me posla. 34
Tražit ćete me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne
možete doći." 35 Rekoše nato Židovi među sobom:
"Kamo to ovaj kani da ga mi nećemo naći? Da ne
kani poći raseljenima među Grcima i naučavati Grke?
36 Što li znači besjeda koju reče: 'Tražit ćete me i
nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći'?" 37
U posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika:
"Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije 38
koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će
žive vode poteći iz njegove utrobe!'" 39 To reče o
Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega.
Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio
proslavljen. 40 Kad su neki iz naroda čuli te riječi,
govorahu: "Ovo je uistinu Prorok." 41 Drugi govorahu:
"Ovo je Krist." A bilo ih je i koji su pitali: "Pa zar Krist
dolazi iz Galileje? 42 Ne kaže li Pismo da Krist dolazi
iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta
gdje bijaše David?" 43 Tako je u narodu nastala
podvojenost zbog njega. 44 Neki ga čak htjedoše
uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke. 45 Dođoše
dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a
ovi im rekoše: "Zašto ga ne dovedoste?" 46 Stražari
odgovore: "Nikada nitko nije ovako govorio." 47 Nato
će im farizeji: "Zar ste se i vi dali zavesti? 48 Je li itko
od glavara ili farizeja povjerovao u njega? 49 Ali ta
svjetina koja ne pozna Zakona - to je prokleto!" 50
Kaže im Nikodem - onaj koji ono prije dođe k Isusu, a
bijaše jedan od njih: 51 "Zar naš Zakon sudi čovjeku
ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?" 52
Odgovoriše mu: "Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš
vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok." 53 I otiđoše
svaki svojoj kući.

8 A Isus se uputi na Maslinsku goru. 2 U zoru eto
ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu.
On sjede i stade poučavati. 3 Uto mu pismoznanci
i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu.
Postave je u sredinu 4 i kažu mu: "Učitelju! Ova
je žena zatečena u samom preljubu. 5 U Zakonu
nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to
kažeš?" 6 To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga
mogu optužiti. Isus se sagne pa stane prstom pisati
po tlu. 7 A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi
i reče im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na
nju baci kamen." 8 I ponovno se sagnuvši, nastavi
pisati po zemlji. 9 A kad oni to čuše, stadoše odlaziti
jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i
žena koja stajaše u sredini. 10 Isus se uspravi i reče
joj: "Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?" 11
Ona reče: "Nitko, Gospodine." Reče joj Isus: "Ni ja te

ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti." 12
Isus im zatim ponovno progovori: "Ja sam svjetlost
svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će
imati svjetlost života." 13 Farizeji mu nato rekoše:
"Ti svjedočiš sam za sebe: svjedočanstvo tvoje nije
istinito!" 14 Odgovori im Isus: "Ako ja i svjedočim
sam za sebe, svjedočanstvo je moje istinito jer znam
odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle
dolazim ni kamo idem. 15 Vi sudite po tijelu; ja ne
sudim nikoga; 16 no ako i sudim, sud je moj istinit jer
nisam sam, nego - ja i onaj koji me posla, Otac. 17 Ta
i u vašem zakonu piše da je svjedočanstvo dvojice
istinito. 18 Ja svjedočim za sebe, a svjedoči za mene
i onaj koji me posla, Otac." 19 Nato ga upitaju: "Gdje
je tvoj Otac?" Odgovori Isus: "Niti mene poznajete niti
Oca mojega. Kad biste poznavali mene, i Oca biste
moga poznavali." 20 Te riječi rekao je Isus u riznici dok
je naučavao u Hramu. I nitko ga ne uhvati jer još ne
bijaše došao njegov čas. 21 Reče im ponovno Isus:
"Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete grijehu
umrijeti. Kamo ja odlazim, vi ne možete doći." 22
Židovi se nato stanu pitati: "Da se možda ne kani ubiti
kad govori: 'Kamo ja odlazim, vi ne možete doći'?" 23
A Isus nastavi: "Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi
ste od ovoga svijeta, a ja nisam od ovoga svijeta. 24
Stoga vam i rekoh: 'Umrijet ćete u grijesima svojim.'
Uistinu, ako ne povjerujete da Ja jesam, umrijet ćete
u grijesima svojim." 25 Nato mu oni rekoše: "A tko si
ti?" Odvrati Isus: 26 "Ta što da vam s početka opet
zborim? Mnogo toga imam o vama zboriti i suditi; no
onaj koji me posla istinit je, i što sam čuo od njega, to
ja zborim svijetu." 27 Ne shvatiše da im govori o Ocu.
28 Isus im nato reče: "Kad uzdignete Sina Čovječjega,
tada ćete upoznati da Ja jesam i da sam od sebe ne
činim ništa, nego da onako zborim kako me naučio
Otac. 29 Onaj koji me posla sa mnom je i ne ostavi
me sama jer ja uvijek činim što je njemu milo." 30
Na te njegove riječi mnogi povjerovaše u njega. 31
Tada Isus progovori Židovima koji mu povjerovaše:
"Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici;
32 upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi." 33
Odgovore mu: "Potomstvo smo Abrahamovo i nikome
nikada nismo robovali. Kako to ti govoriš: 'Postat
ćete slobodni?'" 34 Odgovori im Isus: "Zaista, zaista,
kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha. 35 Rob
ne ostaje u kući zauvijek, a sin ostaje zauvijek. (aiōn
g165) 36 Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti
slobodni. 37 Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a
ipak tražite da me ubijete jer moja riječ nema mjesta u
vama. 38 Ja govorim što vidjeh kod Oca, a vi činite što
čuste od svog oca." 39 Odgovoriše mu: "Naš je otac
Abraham". Kaže im Isus: "Da ste djeca Abrahamova,
djela biste Abrahamova činili. 40 A eto, tražite da
ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu što
sam je od Boga čuo. Takvo što Abraham nije učinio!
41 Vi činite djela oca svojega." Rekoše mu: "Mi se
nismo rodili iz preljuba, jedan nam je Otac - Bog." 42
Reče im Isus: "Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste
mene jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam sam
od sebe došao, nego on me posla. 43 Zašto moje
besjede ne razumijete? Zato što niste kadri slušati
moju riječ. 44 Vama je otac đavao i hoće vam se
vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše čovjekoubojica
od početka i ne stajaše u istini jer nema istine u
njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac
i otac laži. 45 A meni, jer istinu govorim, meni ne
vjerujete. 46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ako
istinu govorim, zašto mi ne vjerujete? 47 Tko je od
Boga, riječi Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste od
Boga." 48 Odgovoriše mu Židovi: "Ne kažemo li pravo
da si ti Samarijanac i da imaš zloduha?" 49 Odgovori
Isus: "Ja nemam zloduha, nego častim svoga Oca, a
vi me obeščašćujete. 50 No ja ne tražim svoje slave;
ima tko traži i sudi. 51 Zaista, zaista, kažem vam:
ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti dovijeka."
(aiōn g165) 52 Rekoše mu Židovi: "Sada vidimo da
imaš zloduha. Abraham umrije, tako i proroci, a ti
kažeš: 'Ako tko čuva moju riječ, neće okusiti smrti
dovijeka.' (aiōn g165) 53 Zar si ti veći od oca našega
Abrahama, koji je umro? Pa i proroci pomriješe. Kime
se to praviš?" 54 Odgovori Isus: "Ako ja sam sebe
slavim, slava moja nije ništa. Ima koji me slavi -
Otac moj, a vi velite da je on vaš Bog, 55 no ne
poznajete ga, a ja ga znam. Ako vam reknem da ga
ne znam, bit ću lažac jednak vama. No znam ga i riječ
njegovu čuvam. 56 Abraham, otac vaš, usklikta što će
vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se." 57 Rekoše mu
nato Židovi: "Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si
Abrahama?" 58 Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem
vam: prije negoli Abraham posta, Ja jesam!" 59 Nato
pograbiše kamenje da bace na nj. No Isus se sakri te
iziđe iz Hrama.

9 Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja.
2 Zapitaše ga njegovi učenici: "Učitelju, tko li
sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?" 3
Odgovori Isus: "Niti sagriješi on niti njegovi roditelji,
nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja."
4 "Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me
posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. 5 Dok
sam na svijetu, svjetlost sam svijeta." 6 To rekavši,
pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom

premaza oči. 7 I reče mu: “Idi, operi se u kupalištu
Siloamu!” - što znači “Poslanik.” Onaj ode, umije se
pa se vrati gledajući. 8 Susjedi i oni koji su ga prije
viđali kao prosjaka govorili su: “Nije li to onaj koji je
sjedio i prosio?” 9 Jedni su govorili: “On je.” Drugi
opet: “Nije, nego mu je sličan.” On je sam tvrdio: “Da,
ja sam!” 10 Nato ga upitaše: “Kako su ti se otvorile
oči?” 11 On odgovori: “Čovjek koji se zove Isus načini
kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.'
Odoh dakle, oprah se i progledah.” 12 Rekoše mu:
“Gdje je on?” Odgovori: “Ne znam.” 13 Tada odvedoše
toga bivšeg slijepca farizejima. 14 A toga dana kad
Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. 15
Farizeji ga počeše iznova ispitivati kako je progledao.
On im reče: “Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo
vidim.” 16 Nato neki između farizeja rekoše: “Nije
taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.” Drugi su
pak govorili: “A kako bi jedan grešnik mogao činiti
takva znamenja?” I nastade među njima podvojenost.
17 Zatim ponovno upitaju slijepca: “A što ti kažeš o
njemu? Otvorio ti je oči!” On odgovori: “Prorok je!”
18 Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da
je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je
progledao 19 i upitaše ih: “Je li ovo vaš sin za kojega
tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?” 20 Njegovi
roditelji odvrate: “Znamo da je ovo naš sin i da se
slijep rodio. 21 A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko
mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan
je: neka sam o sebi govori!” 22 Rekoše tako njegovi
roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već
bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki
koji njega prizna Kristom. 23 Zbog toga rekoše njegovi
roditelji: “Punoljetan je, njega pitajte!” 24 Pozvaše
stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše
mu: “Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek
grešnik!” 25 Nato im on odgovori: “Je li grešnik, ja ne
znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.” 26
Rekoše mu opet: “Što ti učini? Kako ti otvori oči?” 27
Odgovori im: “Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što
opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim
učenicima?” 28 Nato ga oni izgrdiše i rekoše: “Ti
si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. 29 Mi
znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne
znamo ni odakle je.” 30 Odgovori im čovjek: “Pa to i
jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je
otvorio oči. 31 Znamo da Bog grešnike ne uslišava;
nego je li tko bogobojazan i vrši li njegovu volju, toga
uslišava. 32 Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio
oči slijepcu od rođenja. (aiōn g165) 33 Kad ovaj ne bi
bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa”. 34 Odgovore
mu: “Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?” i
izbaciše ga. 35 Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga
nađe i reče mu: “Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?” 36
On odgovori: “A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u
njega?” 37 Reče mu Isus: “Vidio si ga! To je onaj koji
govori s tobom!” 38 A on reče: “Vjerujem, Gospodine!”
I baci se ničice preda nj. 39 Tada Isus reče: “Radi
suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide,
a koji vide, da oslijepe!” 40 Čuli to neki od farizeja koji
su bili s njime pa ga upitaju: “Zar smo i mi slijepi?” 41
Isus im odgovori: “Da ste slijepi, ne biste imali grijeha.
No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje.”

10 “Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak
ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače,
kradljivac je i razbojnik. 2 A tko na vrata ulazi, pastir
je ovaca. 3 Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov
glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. 4
A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu
za njim jer poznaju njegov glas. 5 Za tuđincem,
dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva
glasa ne poznaju.” 6 Isus im kaza tu poredbu, ali oni
ne razumješe što im htjede time kazati. 7 Stoga im
Isus ponovno reče: “Zaista, zaista, kažem vam: ja
sam vrata ovcama. 8 Svi koji dođoše prije mene,
kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaše. 9
Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit
će i izlaziti i pašu nalaziti. 10 Kradljivac dolazi samo
da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju,
u izobilju da ga imaju.” 11 “Ja sam pastir dobri. Pastir
dobri život svoj polaže za ovce. 12 Najamnik - koji
nije pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje
dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni:
13 najamnik je i nije mu do ovaca. 14 Ja sam pastir
dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, 15 kao
što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj
polažem za ovce. 16 Imam i drugih ovaca, koje nisu
iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će
moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. 17 Zbog
toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet
uzmem. 18 Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam
od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam
opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga.” 19
Među Židovima ponovno nasta podvojenost zbog tih
riječi. 20 Mnogi su od njih govorili: “Zloduha ima pa
mahnita! Što ga slušate?” 21 Drugi su govorili: “Nisu
to riječi opsjednuta. Zar zloduh može slijepima oči
otvoriti?” 22 Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan
posvećenja. Bila je zima. 23 Isus je obilazio Hramom
po trijemu Salomonovu. 24 Okružili ga Židovi i govorili
mu: “Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako
si ti Krist, reci nam otvoreno!” 25 Isus im odgovori:

“Rekoh vam pa ne vjerujete. Djela što ih ja činim u
ime Oca svoga - ona svjedoče za mene. 26 Ali vi
ne vjerujete jer niste od mojih ovaca. 27 Ovce moje
slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom.
28 Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i
nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. (aiōn g165, aiōnios
g166) 29 Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih i
nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve. 30 Ja i Otac
jedno smo.” 31 Židovi ponovno pograbiše kamenje
da ga kamenuju. 32 Isus im odgovori: “Mnoga vam
dobra djela Očeva pokazah. Za koje me od tih djela
kamenujete?” 33 Odgovoriše mu Židovi: “Zbog dobra
te djela ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti -
čovjek - sebe Bogom praviš.” 34 Odgovori im Isus:
“Nije li pisano u vašem Zakonu: Ja rekoh: bogovi
ste! 35 Ako bogovima nazva one kojima je riječ Božja
upravljena - a Pismo se ne može dokinuti - 36 kako
onda vi onome kog Otac posveti i posla na svijet
možete reći: 'Huliš!' - zbog toga što rekoh: 'Sin sam
Božji!' 37 Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi
vjerovati. 38 Ali ako činim, sve ako meni i ne vjerujete,
djelima vjerujte pa uvidite i upoznajte da je Otac u
meni i ja u Ocu.” 39 Nato ga ponovno nastojahu
uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku. 40 I ode ponovno
na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je prije Ivan
krstio. I osta ondje. 41 A mnogi dođoše k njemu i
rekoše mu: “Ivan doduše ne učini nijednog znamenja,
ali se sve obistinilo što je rekao o ovome.” 42 Mnogi
ondje povjerovaše u njega.

11 Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela
Marije i sestre joj Marte. 2 Marija bijaše ono
pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom
kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. 3
Sestre stoga poručiše Isusu: “Gospodine, evo onaj
koga ljubiš, bolestan je.” 4 Čuvši to, Isus reče: “Ta
bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj
proslavi Sin Božji.” 5 A Isus ljubljaše Martu i njezinu
sestru i Lazara. 6 Ipak, kad je čuo za njegovu bolest,
ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio.
7 Istom nakon toga reče učenicima: “Pođimo opet u
Judeju!” 8 Kažu mu učenici: “Učitelju, Židovi su sad
tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?” 9
Odgovori Isus: “Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko
danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta.
10 Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti
u njemu.” 11 To reče, a onda im dometnu: “Lazar,
prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga.” 12 Rekoše
mu nato učenici: “Gospodine, ako spava, ozdravit će.”
13 No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da
govori o spavanju, o snu. 14 Tada im Isus reče posve
otvoreno: “Lazar je umro. 15 Ja se radujem što ne
bijah ondje, i to poradi vas - da uzvjerujete. Nego
pođimo k njemu!” 16 Nato Toma zvani Blizanac reče
suučenicima: “Hajdemo i mi da umremo s njime!” 17
Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri
dana u grobu. 18 Betanija bijaše blizu Jeruzalema
otprilike petnaest stadija. 19 A mnogo Židova bijaše
došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. 20 Kad
Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je
Marija ostala u kući. 21 Marta reče Isusu: “Gospodine,
da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. 22 Ali i sada
znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.” 23 Kaza joj
Isus: “Uskrsnut će brat tvoj!” 24 A Marta mu odgovori:
“Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.”
25 Reče joj Isus: “Ja sam uskrsnuće i život: tko u
mene vjeruje, ako i umre, živjet će. 26 I tko god živi
i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li
ovo?” (aiōn g165) 27 Odgovori mu: “Da, Gospodine! Ja
vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na
svijet!” 28 Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i
reče joj krišom: “Učitelj je ovdje i zove te.” 29 A ona,
čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. 30 Isus još ne
bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje
ga je Marta susrela. 31 Kad Židovi, koji su s Marijom
bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla,
pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. 32
A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga
ugleda, baci mu se k nogama govoreći: “Gospodine,
da si bio ovjde, brat moj ne bi umro.” 33 Kad Isus vidje
kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen
u duhu i uzbuđen 34 upita: “Kamo ste ga položili?”
Odgovoriše mu: “Gospodine, dođi i pogledaj!” 35 I
zaplaka Isus. 36 Nato su Židovi govorili: “Gle, kako ga
je ljubio!” 37 A neki između njih rekoše: “Zar on, koji
je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne
umre?” 38 Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu.
Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. 39 Isus
zapovjedi: “Odvalite kamen!” Kaže mu pokojnikova
sestra Marta: “Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je
dan.” 40 Kaže joj Isus: “Nisam li ti rekao: budeš li
vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?” 41 Odvališe dakle
kamen. A Isus podiže oči i reče: “Oče, hvala ti što si
me uslišao. 42 Ja sam znao da me svagda uslišavaš;
no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da
si me ti poslao.” 43 Rekavši to povika iza glasa:
“Lazare, izlazi!” 44 I mrtvac iziđe, noge mu i ruke
bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom.
Nato Isus reče: “Odriješite ga i pustite neka ide!”
45 Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad
vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj. 46 A neki
od njih odu farizejima i pripovjede im što Isus učini.

47 Stoga glavari svećenički i farizeji sazvaše Vijeće.
Govorili su: “Što da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga
znamenja. 48 Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati
u nj pa će doći Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i
narod!” 49 A jedan od njih - Kajfa, veliki svećenik one
godine - reče im: “Vi ništa ne znate. 50 I ne mislite
kako je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod,
nego da sav narod propadne!” 51 To ne reče sam od
sebe, nego kao veliki svećenik one godine prorokova
da Isus ima umrijeti za narod; 52 ali ne samo za narod
nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno.
53 Toga dana dakle odluče da ga ubiju. 54 Zbog toga
se Isus više nije javno kretao među Židovima, nego je
odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad koji se zove
Efrajim. Tu se zadržavao s učenicima. 55 Bijaše blizu
židovska Pasha i mnogi iz toga kraja uziđoše prije
Pashe u Jeruzalem da se očiste. 56 Iskahu dakle
Isusa te se stojeći u Hramu zapitkivahu: “Što vam se
čini? Zar on ne kani doći na Blagdan?” 57 A glavari
svećenički i farizeji izdadoše naredbu: ako tko sazna
gdje je, neka dojavi da ga uhvate.

12 Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje
bijaše Lazar koga je Isus uskrisio od mrtvih.
2 Ondje mu prirediše večeru. Marta posluživaše, a
Lazar bijaše jedan od njegovih sustolnika. 3 Tada
Marija uzme libru prave dragocjene nardove pomasti,
pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom. I sva
se kuća napuni mirisom pomasti. 4 Nato reče Juda
Iškariotski, jedan od njegovih učenika, onaj koji ga je
imao izdati: 5 “Zašto se ta pomast nije prodala za
trista denara i razdala siromasima?” 6 To ne reče
zbog toga što mu bijaše stalo do siromaha, nego
što bijaše kradljivac: kako je imao kesu, kradom je
uzimao što se u nju stavljalo. 7 Nato Isus odvrati:
“Pusti je! Neka to izvrši za dan mog ukopa! 8 Jer
siromahe imate uvijek uza se, a mene nemate uvijek.”
9 Silno mnoštvo Židova dozna da je Isus ondje pa se
okupi, ne samo zbog Isusa, već i zato da vide Lazara
kojega on bijaše uskrisio od mrtvih. 10 A glavari
svećenički odlučiše i Lazara ubiti 11 jer su zbog njega
mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa. 12 Kad je
sutradan silan svijet koji dođe na Blagdan čuo da
Isus dolazi u Jeruzalem, 13 uze palmove grančice i
iziđe mu u susret. Vikahu: “Hosana! Blagoslovljen
Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov.” 14 A
Isus nađe magarčića i sjede na nj kao što je pisano:
15 Ne boj se, kćeri Sionska! Evo, kralj tvoj dolazi
jašuć na mladetu magaričinu! 16 To učenici njegovi
isprva ne razumješe. Ali pošto je Isus bio proslavljen,
prisjetiše se da je to bilo o njemu napisano i da mu
baš to učiniše. 17 Mnoštvo koje bijaše s njime kad
Lazara pozva iz groba i uskrisi od mrtvih pronosilo
je svjedočanstvo o tome. 18 Stoga mu je i izišao
u susret silan svijet: pročulo se da je on učinio to
znamenje. 19 Farizeji nato rekoše među sobom:
“Vidite da ništa ne postižete. Eno, svijet ode za njim!”
20 A među onima koji su se došli klanjati na Blagdan
bijahu i neki Grci. 21 Oni pristupe Filipu iz Betsaide
galilejske pa ga zamole: “Gospodine, htjeli bismo
vidjeti Isusa.” 22 Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i
Filip odu i kažu Isusu. 23 Isus im odgovori: “Došao
je čas da se proslavi Sin Čovječji. 24 Zaista, zaista,
kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne
umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod.
25 Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj
život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni.
(aiōnios g166) 26 Ako mi tko hoće služiti, neka ide za
mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj.
Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac.” 27
“Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče,
izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj
čas! 28 Oče, proslavi ime svoje!” Uto dođe glas s
neba: “Proslavio sam i opet ću proslaviti!” 29 Mnoštvo
koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: “Zagrmjelo
je!” Drugi govorahu: “Anđeo mu je zborio.” 30 Isus
na to reče: “Ovaj glas nije bio poradi mene, nego
poradi vas.” 31 “Sada je sud ovomu svijetu, sada će
knez ovoga svijeta biti izbačen. 32 A ja kad budem
uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.” 33 To reče
da označi kakvom će smrću umrijeti. 34 Nato mu
mnoštvo odgovori: “Mi smo iz Zakona čuli da Krist
ostaje zauvijek. Kako onda ti govoriš da Sin Čovječji
treba da bude uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji?”
(aiōn g165) 35 Isus im nato reče: “Još je malo vremena
svjetlost među vama. Hodite dok imate svjetlost da
vas ne obuzme tama. Tko hodi u tami, ne zna kamo
ide. 36 Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost da
budete sinovi svjetlosti!” To Isus doreče, a onda ode
i sakri se od njih. 37 Iako je Isus pred njima učinio
tolika znamenja, oni ne povjerovaše u njega, 38 da
se ispuni riječ koju kaza prorok Izaija: Gospodine!
Tko povjerova našoj poruci? Kome li se otkri ruka
Gospodnja? 39 Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izaija
dalje kaže: 40 Zaslijepi im oči, stvrdnu srca; da očima
ne vide, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih
ozdravim. 41 Reče to Izaija jer je vidio slavu njegovu
te o njemu zborio. 42 Ipak, mnogi su i od glavara
vjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu to priznavali:
da ne budu izopćeni iz sinagoge. 43 Jer više im je
bilo do slave ljudske, nego do slave Božje. 44 A Isus
povika: “Tko u mene vjeruje, ne vjeruje u mene, nego

u onoga koji me posla; 45 i tko vidi mene, vidi onoga
koji me posla. 46 Ja - Svjetlost - dođoh na svijet da
nijedan koji u mene vjeruje u tami ne ostane. 47 I
sluša li tko moje riječi, a ne čuva ih, ja ga ne sudim.
Ja nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti.
48 Tko mene odbacuje i riječi mojih ne prima, ima
svoga suca: riječ koju sam zborio - ona će mu suditi
u posljednji dan. 49 Jer nisam ja zborio sam od sebe,
nego onaj koji me posla - Otac - on mi dade zapovijed
što da kažem, što da zborim. 50 I znam: zapovijed
njegova jest život vječni. Što ja dakle zborim, tako
zborim kako mi je rekao Otac." (aiōnios g166)

13 Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da
je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta
Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja
ih je ljubio. 2 I za večerom je đavao već bio ubacio u
srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. 3 A Isus
je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od
Boga izišao te da k Bogu ide pa 4 usta od večere,
odloži haljine, uze ubrus i opasa se. 5 Nalije zatim
vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati
ih ubrusom kojim je bio opasan. 6 Dođe tako do
Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da
meni pereš noge?" 7 Odgovori mu Isus: "Što ja činim,
ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije." 8 Reče mu
Petar: "Nećeš mi prati nogu nikada!" Isus mu odvrati:
"Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom." (aiōn
g165) 9 Nato će mu Šimun Petar: "Gospodine, onda
ne samo noge, nego i ruke i glavu!" 10 Kaže mu Isus:
"Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge -
i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!" 11 Jer znao je tko
će ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi čisti." 12 Kad
im dakle opra noge, uze svoje haljine, opet sjede i
reče im: "Razumijete li što sam vam učinio? 13 Vi me
zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i
jesam! 14 Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama
oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge.
15 Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama
učinih." 16 Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći
od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla. 17
Ako to znate, blago vama budete li tako i činili!" 18
"Ne govorim o svima vama! Ja znam koje izabrah! Ali
- neka se ispuni Pismo: Koji blaguje kruh moj, petu na
me podiže." 19 "Već vam sada kažem, prije negoli se
dogodi, da kad se dogodi vjerujete da Ja jesam. 20
Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi onoga kojega ja
šaljem, mene prima. A tko mene primi, prima onoga
koji je mene poslao." 21 Rekavši to, potresen u duhu
Isus posvjedoči: "Zaista, zaista, kažem vam: jedan
će me od vas izdati!" 22 Učenici se zgledahu među
sobom u nedoumici o kome to govori. 23 A jedan
od njegovih učenika - onaj kojega je Isus ljubio -
bijaše za stolom Isusu do krila. 24 Šimun Petar dade
mu znak i reče: "Pitaj tko je taj o kome govori." 25
Ovaj se privine Isusu uz prsa i upita: "Gospodine, tko
je taj?" 26 Isus odgovori: "Onaj je kome ja dadnem
umočen zalogaj." 27 Tada umoči zalogaj, uze ga i
dade Judi Šimuna Iškariotskoga. Nakon zalogaja uđe
u nj Sotona. Nato mu Isus reče: "Što činiš, učini brzo!"
28 Nijedan od sustolnika nije razumio zašto mu je
to rekao. 29 Budući da je Juda imao kesu, neki su
mislili da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za
blagdan!" - ili neka poda nešto siromasima. 30 On
dakle uzme zalogaj i odmah iziđe. A bijaše noć. 31
Pošto Juda iziđe, reče Isus: "Sada je proslavljen Sin
Čovječji i Bog se proslavio u njemu! 32 Ako se Bog
proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i
uskoro će ga proslaviti! 33 Dječice, još sam malo s
vama. Tražit ćete me, ali kao što rekoh Židovima,
kažem sada i vama: kamo ja odlazim, vi ne možete
doći. 34 Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni
druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni
druge. 35 Po ovom će svi znati da ste moji učenici:
ako budete imali ljubavi jedni za druge." 36 Kaže mu
Šimun Petar: "Gospodine, kamo to odlaziš?" Isus
mu odgovori: "Kamo ja odlazim, ti zasad ne možeš
poći za mnom. No poći ćeš poslije." 37 Nato će mu
Petar: "Gospodine, a zašto sada ne bih mogao poći
za tobom? Život ću svoj položiti za tebe!" 38 Odgovori
Isus: "Život ćeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista,
kažem ti: Pijetao neće zapjevati dok me triput ne
zatajiš."

14 "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u
Boga i u mene vjerujte! 2 U domu Oca mojega
ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao:
'Idem pripraviti vam mjesto'? 3 Kad odem i pripravim
vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i
vi budete gdje sam ja. 4 A kamo ja odlazim, znate
put." 5 Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo
odlaziš. Kako onda možemo put znati?" 6 Odgovori
mu Isus: "Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi
Ocu osim po meni. 7 Da ste upoznali mene, i Oca
biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli
ste ga." 8 Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam
Oca i dosta nam je!" 9 Nato će mu Isus: "Filipe, toliko
sam vremena s vama i još me ne poznaš?" "Tko
je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš:
'Pokaži nam Oca'? 10 Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i
Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne
govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja.

11 Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne
inače, zbog samih djela vjerujte. 12 Zaista, zaista,
kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja
činim; da veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu. 13 I
što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi
Otac u Sinu. 14 Ako me što zaištete u moje ime,
učinit ću." 15 "Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje
čuvati. 16 I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga
Branitelja da bude s vama zauvijek: (aiōn g165) 17
Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne
vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i
u vama je. 18 Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k
vama. 19 Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi
ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti. 20 U onaj
ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i
ja u vama. 21 Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj
me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i
ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati." 22 Kaže mu
Juda, ne Iškariotski: "Gospodine, kako to da ćeš se
očitovati nama, a ne svijetu?" 23 Odgovori mu Isus:
"Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac
moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se
nastaniti. 24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A
riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.
25 To sam vam govorio dok sam boravio s vama. 26
Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje
ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet
sve što vam ja rekoh. 27 Mir vam ostavljam, mir vam
svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.
Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.
28 Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.'
Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer
Otac je veći od mene. 29 Kazao sam vam to sada,
prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.
30 Neću više s vama mnogo govoriti jer dolazi knez
svijeta. Protiv mene ne može on ništa. 31 Ali neka
svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi
je zapovjedio Otac. Ustanite, pođimo odavde!"

15 "Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar.
2 Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on
siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda
donese. 3 Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam
zborio. 4 Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza
ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane
na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. 5 Ja sam
trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi
mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti
ništa. 6 Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao
lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te
gore. 7 Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu
u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. 8 Ovim se
proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da
budete moji učenici. 9 Kao što je Otac ljubio mene
tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. 10
Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj
ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga
te ostajem u ljubavi njegovoj. 11 To sam vam govorio
da moja radost bude u vama i da vaša radost bude
potpuna. 12 Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge
kao što sam ja vas ljubio! 13 Veće ljubavi nitko nema
od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. 14
Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam.
15 Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što
radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer
vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. 16 Ne
izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas
da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam
Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. 17 Ovo
vam zapovijedam: da ljubite jedni druge." 18 "Ako vas
svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas.
19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no
budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz
svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. 20 Sjećajte se riječi
koju vam rekoh: 'Nije sluga veći od svoga gospodara.'
Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su
moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. 21 A sve će to
poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju
onoga koji mene posla. 22 Da nisam došao i da im
nisam govorio, ne bi imali grijeha; no sada nemaju
izgovora za svoj grijeh. 23 Tko mene mrzi, mrzi i
Oca mojega. 24 Da nisam učinio među njima djela
kojih nitko drugi ne čini, ne bi imali grijeha; a sada
vidješe pa ipak zamrziše i mene i Oca mojega. 25 No
neka se ispuni riječ napisana u njihovu Zakonu: Mrze
me nizašto. 26 A kada dođe Branitelj koga ću vam
poslati od Oca - Duh Istine koji od Oca izlazi - on će
svjedočiti za mene. 27 I vi ćete svjedočiti jer ste od
početka sa mnom.

16 To sam vam govorio da se ne sablaznite. 2
Izopćavat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi
čas kad će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu.
3 A to će činiti jer ne upoznaše ni Oca ni mene. 4
Govorio sam vam ovo da se, kada dođe vrijeme,
sjetite da sam vam rekao." "S početka vam ne rekoh
ovo jer bijah s vama. 5 A sada odlazim k onome koji
me posla i nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?'
6 Naprotiv, žalošću se ispunilo vaše srce što vam
ovo kazah. 7 No kažem vam istinu: bolje je za vas
da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći
k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. 8 A

kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li
pravednost, a što osuda: 9 grijeh je što ne vjeruju
u mene; 10 pravednost - što odlazim k Ocu i više
me ne vidite; 11 a osuda - što je knez ovoga svijeta
osuđen. 12 Još vam mnogo imam kazati, ali sada
ne možete nositi. 13 No kada dođe on - Duh Istine -
upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam
od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će
vam ono što dolazi. 14 On će mene proslavljati jer će
od mojega uzimati i navješćivati vama. 15 Sve što
ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega
uzima i - navješćivat će vama." 16 "Malo, i više me
nećete vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti." 17
Nato se neki od učenika zapitkivahu: "Što je to što
nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa
ćete me vidjeti' i 'Odlazim Ocu'?" 18 Govorahu dakle:
"Što je to što kaže 'Malo'? Ne znamo što govori." 19
Isus spozna da su ga htjeli pitati pa im reče: "Pitate
se među sobom o tome što kazah: 'Malo, i nećete me
vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'? 20 Zaista,
zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet
će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se
vaša okrenuti u radost. 21 Žena kad rađa, žalosna
je jer je došao njezin čas; ali kad rodi djetešce, ne
spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio
na svijet. 22 Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću
vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti
vaše nitko vam oteti neće. 23 U onaj me dan nećete
ništa više pitati. Zaista, zaista, kažem vam: što god
zaištete u Oca, dat će vam u moje ime. 24 Dosad
niste iskali ništa u moje ime. Ištite i primit ćete da
radost vaša bude potpuna!" 25 "To sam vam govorio u
poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u
poredbama, nego ću vam otvoreno navješćivati Oca.
26 U onaj dan iskat ćete u moje ime i ne velim vam
da ću ja moliti Oca za vas. 27 Ta sam vas Otac ljubi
jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga
izišao. 28 Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet
ostavljam svijet i odlazim Ocu." 29 Kažu mu učenici:
"Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvon se poredbom ne
služiš. 30 Sada znamo da sve znaš i ne treba da te
tko pita. Stoga vjerujemo da si izišao od Boga." 31
Odgovori im Isus: "Sada vjerujete? 32 Evo dolazi čas
i već je došao: raspršit ćete se svaki na svoju stranu
i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je
sa mnom. 33 To vam rekoh da u meni mir imate. U
svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio
svijet!"

17 To Isus doreče, a onda podiže oči k nebu i
progovori: "Oče, došao je čas: proslavi Sina
svoga da Sin proslavi tebe 2 i da vlašću koju si mu
dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje
si mu dao. **(aiōnios g166)** 3 A ovo je život vječni: da
upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si
poslao - Isusa Krista. **(aiōnios g166)** 4 Ja tebe proslavih
na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. 5 A
sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom
koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. 6
Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od
svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju
sačuvali. 7 Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi
dao 8 jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih
primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te
povjerovaše da si me ti poslao. 9 Ja za njih molim;
ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer
su tvoji. 10 I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se
proslavih u njima. 11 Ja više nisam u svijetu, no oni
su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u
svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi.
12 Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom
imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih
ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni.
13 A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju
puninu moje radosti u sebi. 14 Ja sam im predao
tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što
ni ja nisam od svijeta. 15 Ne molim te da ih uzmeš
sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. 16 Oni nisu
od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. 17 Posveti
ih u istini: tvoja je riječ istina. 18 Kao što ti mene
posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. 19 I za njih
posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u
istini. 20 Ne molim samo za ove nego i za one koji
će na njihovu riječ vjerovati u mene: 21 da svi budu
jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u
nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. 22 I
slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu
jedno kao što smo mi jedno - 23 ja u njima i ti u meni,
da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si
me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. 24
Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja,
da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu
koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta.
25 Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah;
a i ovi upoznaše da si me ti poslao. 26 I njima sam
očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom
si ti mene ljubio bude u njima - i ja u njima."

18 To rekavši, zaputi se Isus sa svojim učenicima
na drugu stranu potoka Cedrona. Ondje bijaše
vrt u koji uđe Isus i njegovi učenici. 2 A poznavaše
to mjesto i Juda, njegov izdajica, jer se Isus tu

često sastajao sa svojim učenicima. 3 Juda onda
uze četu i od svećeničkih glavara i farizeja sluge te
dođe onamo sa zubljama, svjetiljkama i oružjem. 4
Znajući sve što će s njim biti, istupi Isus naprijed
te ih upita: “Koga tražite?” 5 Odgovore mu: “Isusa
Nazarećanina.” Reče im Isus: “Ja sam!” A stajaše s
njima i Juda, njegov izdajica. 6 Kad im dakle reče:
“Ja sam!” - oni ustuknuše i popadaše na zemlju. 7
Ponovno ih tada upita: “Koga tražite?” Oni odgovore:
“Isusa Nazarećanina.” 8 Isus odvrati: “Rekoh vam
da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove da
odu” - 9 da se ispuni riječ koju reče: “Ne izgubih ni
jednoga od onih koje si mi dao.” 10 A Šimun Petar
isuče mač koji je imao uza se pa udari slugu velikoga
svećenika i odsiječe mu desno uho. Sluga se zvao
Malho. 11 Nato Isus reče Petru: “Djeni mač u korice!
Čašu koju mi dade Otac zar da ne pijem?” 12 Tada
četa, zapovjednik i židovski sluge uhvatiše Isusa te
ga svezaše. 13 Odvedoše ga najprije Ani jer on bijaše
tast Kajfe, velikoga svećenika one godine. 14 Kajfa
pak ono svjetova Židove: “Bolje da jedan čovjek umre
za narod.” 15 Za Isusom su išli Šimun Petar i drugi
učenik. Taj učenik bijaše poznat s velikim svećenikom
pa s Isusom uđe u dvorište velikoga svećenika. 16
Petar osta vani kod vrata. Tada taj drugi učenik,
znanac velikoga svećenika, iziđe i reče vratarici
te uvede Petra. 17 Nato će sluškinja, vratarica,
Petru: “Da nisi i ti od učenika toga čovjeka?” On
odvrati: “Nisam!” 18 A stajahu ondje sluge i stražari,
raspirivahu žeravicu jer bijaše studeno i grijahu se. S
njima je stajao i Petar i grijao se. 19 Veliki svećenik
zapita Isusa o njegovim učenicima i o njegovu nauku.
20 Odgovori mu Isus: “Ja sam javno govorio svijetu.
Uvijek sam naučavao u sinagogi i u Hramu gdje se
skupljaju svi Židovi. Ništa nisam u tajnosti govorio. 21
Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im
govorio. Oni eto znaju što sam govorio.” 22 Na te
njegove riječi jedan od nazočnih slugu pljusne Isusa
govoreći: “Tako li odgovaraš velikom svećeniku?”
23 Odgovori mu Isus: “Ako sam krivo rekao, dokaži
da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš?” 24 Ana
ga zatim posla svezana Kajfi, velikom svećeniku.
25 Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Rekoše
mu: “Da nisi i ti od njegovih učenika?” On zanijeka:
“Nisam!” 26 Nato će jedan od slugu velikog svećenika,
rođak onoga komu je Petar bio odsjekao uho: “Nisam
li te ja vidio u vrtu s njime?” 27 I Petar opet zanijeka,
a pijetao odmah zapjeva. 28 Nato odvedoše Isusa
od Kajfe u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. I oni
ne uđoše da se ne okaljaju, već da mognu blagovati
pashu. 29 Pilat tada iziđe pred njih i upita: “Kakvu
tužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?” 30 Odgovore
mu: “Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali
tebi.” 31 Reče im nato Pilat: “Uzmite ga vi i sudite
mu po svom zakonu.” Odgovoriše mu Židovi: “Nama
nije dopušteno nikoga pogubiti” - 32 da se ispuni
riječ Isusova kojom je označio kakvom mu je smrću
umrijeti. 33 Nato Pilat uđe opet u dvor, pozove Isusa i
upita ga: “Ti li si židovski kralj?” 34 Isus odgovori:
“Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše
o meni?” 35 Pilat odvrati: “Zar sam ja Židov? Tvoj
narod i glavari svećenički predadoše te meni. Što si
učinio?” 36 Odgovori Isus: “Kraljevstvo moje nije od
ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga
svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan
Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde.” 37 Nato
mu reče Pilat: “Ti si dakle kralj?” Isus odgovori: “Ti
kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na
svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine,
sluša moj glas.” 38 Reče mu Pilat: “Što je istina?” 39
Rekavši to, opet iziđe pred Židove i reče im: “Ja ne
nalazim na njemu nikakve krivice. A u vas je običaj da
vam o Pashi nekoga pustim. Hoćete li dakle da vam
pustim kralja židovskoga?” 40 Povikaše nato opet:
“Ne toga, nego Barabu!” A Baraba bijaše razbojnik.

19 Tada Pilat uze i izbičeva Isusa. 2 A vojnici
spletoše vijenac od trnja i staviše mu ga na
glavu; i zaogrnuše ga grimiznim plaštem. 3 I prilazili
su mu i govorili: “Zdravo kralju židovski!” I pljuskali
su ga. 4 A Pilat ponovno iziđe i reče im: “Evo vam
ga izvodim da znate: ne nalazim na njemu nikakve
krivice.” 5 Iziđe tada Isus s trnovim vijencem, u
grimiznom plaštu. A Pilat im kaže: “Evo čovjeka!” 6 I
kad ga ugledaše glavari svećenički i sluge, povikaše:
“Raspni, raspni!” Kaže im Pilat: “Uzmite ga vi i raspnite
jer ja ne nalazim na njemu krivice.” 7 Odgovoriše
mu Židovi: “Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora
umrijeti jer se pravio Sinom Božjim.” 8 Kad je Pilat
čuo te riječi, još se više prestraši 9 pa ponovno uđe
u dvor i kaže Isusu: “Odakle si ti?” No Isus mu ne
dade odgovora. 10 Tada mu Pilat reče: “Zar meni ne
odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te pustim
i da imam vlast da te razapnem?” 11 Odgovori mu
Isus: “Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije
dano odozgor. Zbog toga ima veći grijeh onaj koji me
predao tebi.” 12 Od tada ga je Pilat nastojao pustiti.
No Židovi vikahu: “Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru.
Tko se god pravi kraljem, protivi se caru.” 13 Čuvši te
riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu
na mjestu koje se zove Litostrotos - Pločnik, hebrejski
Gabata - 14 a bijaše upravo priprava za Pashu, oko

šeste ure - i kaže Židovima: “Evo kralja vašega!”
15 Oni na to povikaše: “Ukloni! Ukloni! Raspni ga!”
Kaže im Pilat: “Zar kralja vašega da razapnem?”
Odgovoriše glavari svećenički: “Mi nemamo kralja
osim cara!” 16 Tada im ga preda da se razapne.
Uzeše dakle Isusa. 17 I noseći svoj križ, iziđe on
na mjesto zvano Lubanjsko, hebrejski Golgota. 18
Ondje ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne i
druge strane, a Isusa u sredini. 19 A napisa Pilat i
natpis te ga postavi na križ. Bilo je napisano: “Isus
Nazarećanin, kralj židovski.” 20 Taj su natpis čitali
mnogi Židovi jer mjesto gdje je Isus bio raspet bijaše
blizu grada, a bilo je napisano hebrejski, latinski i
grčki. 21 Nato glavari svećenički rekoše Pilatu: “Nemoj
pisati: 'Kralj židovski', nego da je on rekao: 'Kralj sam
židovski.'” 22 Pilat odgovori: “Što napisah, napisah!”
23 Vojnici pak, pošto razapeše Isusa, uzeše njegove
haljine i razdijeliše ih na četiri dijela - svakom vojniku
po dio. A uzeše i donju haljinu, koja bijaše nešivena,
otkana u komadu odozgor dodolje. 24 Rekoše zato
među sobom: “Ne derimo je, nego bacimo za nju
kocku pa komu dopane” - da se ispuni Pismo koje
veli: Razdijeliše među se haljine moje, za odjeću
moju baciše kocku. I vojnici učiniše tako. 25 Uz
križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra
njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena.
26 Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je
ljubio, reče majci: “Ženo! Evo ti sina!” Zatim reče
učeniku: “Evo ti majke!” 27 I od toga časa uze je
učenik k sebi. 28 Nakon toga, kako je Isus znao
da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče:
“Žedan sam.” 29 A ondje je stajala posuda puna octa.
I natakoše na izopovu trsku spužvu natopljenu octom
pa je primakoše njegovim ustima. 30 Čim Isus uze
ocat, reče: “Dovršeno je!” I prignuvši glavu, preda
duh. 31 Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na
križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi
zamoliše Pilata da se raspetima prebiju golijeni i da
se skinu. 32 Dođoše dakle vojnici i prebiše golijeni
prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti. 33
Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne
prebiše mu golijeni, 34 nego mu jedan od vojnika
kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda. 35
Onaj koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo
njegovo. On zna da govori istinu da i vi vjerujete 36
jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna mu se
kost neće slomiti. 37 I drugo opet Pismo veli: Gledat
će onoga koga su proboli. 38 Nakon toga Josip iz
Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od Židova - bio
učenik Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo
Isusovo. I dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skine
Isusovo tijelo. 39 A dođe i Nikodem - koji je ono prije
bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko sto
libara smjese smirne i aloja. 40 Uzmu dakle tijelo
Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u
Židova običaj za ukop. 41 A na mjestu gdje je Isus
bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko
ne bijaše položen. 42 Ondje dakle zbog židovske
Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

20 Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka,
dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je
kamen s groba dignut. 2 Otrči stoga i dođe k Šimunu
Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im
reče: “Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga
staviše.” 3 Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i
dođoše na grob. 4 Trčahu obojica zajedno, ali onaj
drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. 5
Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. 6 Uto
dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob.
Ugleda povoje gdje leže 7 i ubrus koji bijaše na glavi
Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen
na jednome mjestu. 8 Tada uđe i onaj drugi učenik
koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. 9 Jer oni
još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od
mrtvih. 10 Potom se učenici vratiše kući. 11 A Marija
je stajala vani kod groba i plakala. 12 Zaplakana zaviri
u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na
mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo - jedan kod glave,
drugi kod nogu. 13 Kažu joj oni: “Ženo, što plačeš?”
Odgovori im: “Uzeše Gospodina mojega i ne znam
gdje ga staviše.” 14 Rekavši to, obazre se i ugleda
Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus. 15 Kaže joj
Isus: “Ženo, što plačeš? Koga tražiš?” Misleći da je to
vrtlar, reče mu ona: “Gospodine, ako si ga ti odnio,
reci mi gdje si ga stavio i ja ću ga uzeti.” 16 Kaže
joj Isus: “Marijo!” Ona se okrene te će mu hebrejski:
“Rabbuni!” - što znači: “Učitelju!” 17 Kaže joj Isus:
“Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uziđoh Ocu,
nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i
Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu.” 18 Ode
dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: “Vidjela
sam Gospodina i on mi je to rekao.” 19 I uvečer
toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u
strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane
u sredinu i reče im: “Mir vama!” 20 To rekavši, pokaza
im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši
Gospodina. 21 Isus im stoga ponovno reče: “Mir
vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.” 22
To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Primite Duha
Svetoga. 23 Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se;
kojima zadržite, zadržani su im.” 24 Ali Toma zvani

Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima
kad dođe Isus. 25 Govorili su mu dakle drugi učenici:
“Vidjeli smo Gospodina!” On im odvrati: “Ako ne vidim
na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst
u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov
bok, neću vjerovati.” 26 I nakon osam dana bijahu
njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata
bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče:
“Mir vama!” 27 Zatim će Tomi: “Prinesi prst ovamo i
pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne
budi nevjeran nego vjeran.” 28 Odgovori mu Toma:
“Gospodin moj i Bog moj!” 29 Reče mu Isus: “Budući
da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe,
a vjeruju!” 30 Isus je pred svojim učenicima učinio i
mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj
knjizi. 31 A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist,
Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

21 Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima
na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: 2
Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac,
Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još
druga dva njegova učenika. 3 Kaže im Šimun Petar:
“Idem ribariti.” Rekoše: “Idemo i mi s tobom.” Izađoše
i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa. 4 Kad
je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu
znali da je to Isus. 5 Kaže im Isus: “Dječice, imate li
što za prismok?” Odgovoriše mu: “Nemamo.” 6 A
on im reče: “Bacite mrežu na desnu stranu lađe i
naći ćete.” Baciše oni i više je ne mogoše izvući od
mnoštva ribe. 7 Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio
kaže Petru: “Gospodin je!” Kad je Šimun Petar čuo
da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše
gol, te se baci u more. 8 Ostali učenici dođoše s
lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od
kraja, samo kojih dvjesta lakata. 9 Kad iziđu na kraj,
ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu
ribu i kruh. 10 Kaže im Isus: “Donesite riba što ih sada
uloviste.” 11 Nato se Šimun Petar popne i izvuče
na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I
premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. 12 Kaže
im Isus: “Hajde, doručkujte!” I nitko se od učenika ne
usudi upitati ga: “Tko si ti?” Znali su da je Gospodin.
13 Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu.
14 To se već treći put očitova Isus učenicima pošto
uskrsnu od mrtvih. 15 Nakon doručka upita Isus
Šimuna Petra: “Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego
ovi?” Odgovori mu: “Da, Gospodine, ti znaš da te
volim.” 16 Kaže mu: “Pasi jaganjce moje!” Upita ga po
drugi put: “Šimune Ivanov, ljubiš li me?” Odgovori mu:
“Da, Gospodine, ti znaš da te volim!” Kaže mu: “Pasi
ovce moje!” 17 Upita ga treći put: “Šimune Ivanov,
voliš li me?” Ražalosti se Petar što ga upita treći put:
“Voliš li me?” pa mu odgovori: “Gospodine, ti sve
znaš! Tebi je poznato da te volim.” Kaže mu Isus:
“Pasi ovce moje!” 18 “Zaista, zaista kažem ti: Dok si
bio mlađi, sam si se opasivao i hodio kamo si htio; ali
kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i
voditi kamo nećeš.” 19 A to mu reče nagovješćujući
kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to doda:
“Idi za mnom!” 20 Petar se okrene i opazi da ga slijedi
onaj učenik kojega je Isus ljubio i koji se za večere
bijaše privio Isusu uz prsa i upitao ga: “Gospodine,
tko će te to izdati?” 21 Vidjevši ga, Petar kaže Isusu:
“Gospodine, a što s ovim?” 22 Odgovori mu Isus:
“Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do
toga? Ti idi za mnom!” 23 Stoga se pronese među
braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. No Isus mu
nije rekao: “Neće umrijeti”, nego: “Ako hoću da on
ostane dok ne dođem, što je tebi do toga?” 24 Taj
učenik za ovo svjedoči i ovo napisa. I znamo da je
istinito svjedočanstvo njegovo. 25 A ima još mnogo
toga što učini Isus i kad bi se sve redom popisalo,
sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio knjiga koje bi se
napisale.

Djela apostolska

1 Prvu sam knjigu, Teofile, sastavio o svemu što je
Isus činio i učio **2** do dana kad je uznesen pošto
je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu
Svetome. **3** Njima je poslije svoje muke mnogim
dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana
ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem. **4** I dok
je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne
napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje
Očevo "koje čuste od mene: **5** Ivan je krstio vodom, a
vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom
Svetim." **6** Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš
li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?"
7 On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgode
koje je Otac podredio svojoj vlasti. **8** Nego primit ćete
snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi
svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve
do kraja zemlje." **9** Kada to reče, bi uzdignut njima
naočigled i oblak ga ote njihovim očima. **10** I dok su
netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva
čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći **11** i rekoše
im: "Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus
koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao
što ste vidjeli da odlazi na nebo." **12** Onda se vratiše
u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu
Jeruzalema, udaljeno jedan subotni hod. **13** I pošto
uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili:
Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i
Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljev
- **14** svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi
sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom
njegovom. **15** U one dane ustade Petar među braćom
- a bijaše sakupljenog naroda oko sto i dvadeset duša
- i reče: **16** "Braćo! Trebalo je da se ispuni Pismo
što ga na usta Davidova proreče Duh Sveti o Judi
koji bijaše vođa onih što uhvatiše Isusa. **17** A Juda
se ubrajao među nas i imao udio u ovoj službi. **18**
On, eto, steče predio cijenom nepravednosti pa se
stropošta, raspuče po sredini i razli mu se sva utroba.
19 I svim je Jeruzalemcima znano da se onaj predio
njihovim jezikom zove Akeldama, to jest Predio smrti.
20 Pisano je doista u Knjizi psalama: Njegova kuća
nek opusti, nek ne bude stanovnika u njoj! Njegovo
nadgledništvo nek dobije drugi! **21** Jedan dakle od
ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je
među nama živio Gospodin Isus - **22** počevši od
krštenja Ivanova pa sve do dana kad bi uzet od nas
- treba da bude svjedokom njegova uskrsnuća. **23**
I postaviše dvojicu: Josipa koji se zvao Barsaba a
prozvao se Just, i Matiju. **24** Onda se pomoliše: "Ti,
Gospodine, poznavaoče svih srdaca, pokaži koga
si od ove dvojice izabrao **25** da primi mjesto ove
apostolske službe kojoj se iznevjeri Juda da ode na
svoje mjesto." **26** Onda baciše kocke i kocka pade na
Matiju; tako bi pribrojen jedanaestorici apostola.

2 Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su
bili zajedno na istome mjestu. **2** I eto iznenada
šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni
svu kuću u kojoj su bili. **3** I pokažu im se kao neki
ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga
od njih. **4** Svi se napuniše Duha Svetoga i počeše
govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše
zboriti. **5** A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi
pobožni iz svakog naroda pod nebom. **6** Pa kad
nasta ona huka, strča se mnoštvo i smetÄe jer ih
je svatko čuo govoriti svojim jezikom. **7** Svi su bili
izvan sebe i divili se govoreći: "Gle! Nisu li svi ovi što
govore Galilejci? **8** Pa kako to da ih svatko od nas
čuje na svojem materinskom jeziku? **9** Parti, Međani,
Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije,
Ponta i Azije, **10** Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva
libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, **11** Židovi i
sljedbenici, Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje
našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja."
12 Svi su izvan sebe zbunjeno jedan drugog pitali:
"Što bi to moglo biti?" **13** Drugi su pak, podrugujući
se, govorili: "Slatkog su se vina ponapili!" **14** A Petar
zajedno s jedanaestoricom ustade, podiže glas i
prozbori: "Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo
znajte i riječi mi poslušajte: **15** Nisu ovi pijani, kako vi
mislite - ta istom je treća ura dana - **16** nego to je
ono što je rečeno po proroku Joelu: **17** "U posljednje
dane, govori Bog: Izlit ću Duha svoga na svako tijelo i
proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati
viđenja, a starci vaši sne sanjati. **18** Čak ću i na sluge i
sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat
će. **19** Pokazat ću čudesa na nebu gore i znamenja
na zemlji dolje, krv i oganj i stupove dima. **20** Sunce
će se prometnut u tminu, a mjesec u krv prije nego
svane Dan Gospodnji velik i slavan. **21** I tko god
prizove ime Gospodnje bit će spašen." **22** "Izraelci,
čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega
Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i
znamenjima koja, kao što znate, po njemu učini među
vama - **23** njega, predana po odlučenu naumu i
promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeste
i pogubiste. **24** Ali Bog ga uskrisi oslobodivši ga
grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime
ovlada. **25** David doista za nj kaže: Gospodin mi je

svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem.
26 Stog mi se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi
spokojno počiva. 27 Jer mi nećeš ostaviti dušu u
Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
(Hadēs g86) 28 Pokazat ćeš mi stazu života, ispuniti
me radošću lica svoga. 29 Braćo, dopustite da vam
otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i
eno mu među nama groba sve do današnjeg dana.
30 Ali kako je bio prorok i znao da mu se zakletvom
zakle Bog plod utrobe njegove posaditi na prijestolje
njegovo, 31 unaprijed je vidio i navijestio uskrsnuće
Kristovo: Nije ostavljen u Podzemlju niti mu tijelo
truleži ugleda. (Hadēs g86) 32 Toga Isusa uskrisi Bog!
Svi smo mi tomu svjedoci. 33 Desnicom dakle Božjom
uzvišen, primio je od Oca Obećanje, Duha Svetoga, i
izlio ga kako i sami gledate i slušate. 34 Ta David
nije bio uznesen na nebesa, a veli: Reče Gospodin
Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna' 35 dok ne
položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!
36 Pouzdano dakle neka znade sav dom Izraelov
da je toga Isusa kojega vi razapeste Bog učinio i
Gospodinom i Kristom." 37 Kad su to čuli, duboko
potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: "Što nam
je činiti, braćo?" 38 Petar će im: "Obratite se i svatko
od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se
oproste grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga. 39
Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve
one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog naš." 40
I mnogim je drugim riječima još svjedočio i hrabrio
ih: "Spasite se od naraštaja ovog opakog!" 41 I oni
prigrliše riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan
pridruži oko tri tisuće duša. 42 Bijahu postojani u
nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i
molitvama. 43 Strahopoštovanje obuzimaše svaku
dušu: apostoli su činili mnoga čudesa i znamenja.
44 Svi koji prigrliše vjeru bijahu združeni i sve im
bijaše zajedničko. 45 Sva bi imanja i dobra prodali
porazdijelili svima kako bi tko trebao. 46 Svaki bi dan
jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi
lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički
uzimali hranu 47 hvaleći Boga i uživajući naklonost
svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici
pridruživao spasenike.

3 Petar i Ivan uzlazili su u Hram na devetu molitvenu
uru. 2 Upravo su donosili nekog čovjeka, hroma
od majčine utrobe; njega bi svaki dan postavljali kod
hramskih vrata, zvanih Divna, da prosi milostinju od
onih koji ulaze u Hram. 3 On ugleda Petra i Ivana
upravo kad zakoračiše u Hram te zamoli milostinju.
4 Petar ga zajedno s Ivanom prodorno pogleda i
reče: "Pogledaj u nas!" 5 Dok ih je molećivo motrio
očekujući od njih nešto dobiti, 6 reče mu Petar:
"Srebra i zlata nema u mene, ali što imam - to ti
dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina hodaj!" 7
I uhvativši ga za desnu ruku, pridiže ga: umah mu
omoćaše noge i gležnjevi 8 pa skoči, uspravi se, stane
hodati te uđe s njima u Hram hodajući, poskakujući
i hvaleći Boga. 9 Sav ga narod vidje kako hoda i
hvali Boga. 10 Razabraše da je to on - onaj koji je na
Divnim vratima Hrama prosio milostinju - i ostadoše
zapanjeni i izvan sebe zbog onoga što se s njim
dogodilo. 11 Kako se pak on držao Petra i Ivana,
sav se narod zapanjen strča k njima u trijem zvani
Salomonov. 12 Kada to vidje Petar, obrati se narodu:
"Izraelci, što se ovomu čudite? Ili što nas gledate kao
da smo svojom snagom ili pobožnošću postigli da
ovaj prohoda? 13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev,
Bog otaca naših, proslavi slugu svoga, Isusa kojega
vi predadoste i kojega se odrekoste pred Pilatom kad
već bijaše odlučio pustiti ga. 14 Vi se odrekoste Sveca
i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica. 15
Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih,
čemu smo mi svjedoci." 16 "I po vjeri u njegovo
ime, to je ime dalo snagu ovomu kojega gledate
i poznate: vjera u Njega vratila je ovomu potpuno
zdravlje naočigled vas sviju." 17 "I sada, braćo, znam
da ste ono uradili iz neznanja kao i glavari vaši. 18
Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima
svih proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti. 19
Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši
20 pa od Gospodina dođu vremena rashlade te on
pošalje vama unaprijed namijenjenog Pomazanika,
Isusa." 21 Njega treba da nebo pridrži do vremena
uspostave svega što obeća Bog na usta svetih
proroka svojih odvijeka." (aiōn g165) 22 "Mojsije tako
reče: Proroka poput mene od vaše braće podignut
će vam Gospodin, Bog vaš. Njega slušajte u svemu
što vam god reče. 23 I svaka duša koja ne posluša
toga proroka, neka se iskorijeni iz naroda." 24 "I svi
Proroci koji su - od Samuela dalje - govorili, također
su navijestili ove dane." 25 "Vi ste sinovi proroka
i Saveza koji sklopi Bog s ocima vašim govoreći
Abrahamu: Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva
plemena zemlje. 26 Vama najprije podiže Bog Slugu
svoga i posla ga blagoslivljati vas da se svatko obrati
od opačina svojih."

4 Dok su oni još govorili narodu, priđu im svećenici,
hramski zapovjednik i saduceji, 2 ozlovoljeni što
uče narod i navješćuju - u Isusu - uskrsnuće od
mrtvih; 3 pograbe ih i bace u tamnicu do sutra

jer već bijaše večer. 4 Ipak mnogi od onih koji
su čuli Riječ, povjerovaše te broj vjernika poraste
nekako do pet tisuća. 5 Sutradan se sastadoše u
Jeruzalemu glavari, starješine i pismoznanci - 6 i
veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i Aleksandar, i svi
od roda velikosvećeničkoga. 7 Izvedoše apostole
preda se pa ih stadoše ispitivati: "Kojom snagom ili
po kojem imenu vi to učiniste?" 8 Onda Petar pun
Duha Svetoga reče: "Glavari narodni i starješine! 9
Zar mi danas odgovaramo zbog dobra djela učinjena
bolesnu čovjeku? Po kome je ovaj spašen? 10 Neka
bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu:
po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi
raspeli, a kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj
stoji pred vama zdrav! 11 On je onaj kamen koji vi
graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni.
12 I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu
pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu
se možemo spasiti." 13 Kad vidješe neustrašivost
Petrovu i Ivanovu, a znajući da su to ljudi nepismeni i
neuki, bijahu u čudu; znali su ih, da bijahu s Isusom,
ali 14 videći gdje s njima stoji izliječeni čovjek, nisu
mogli ništa protusloviti. 15 Stoga zapovjediše da izađu
iz vijećnice pa stadoše raspravljati: 16 "Što ćemo
s tim ljudima? Ta učinili su očit znak, poznat svim
Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati; 17 ali da se
još više ne razglasi u narod, zaprijetimo im da nikomu
živom o tom Imenu više ne govore." 18 Pozvaše ih i
zapovjediše im da podnipošto ne zbore niti naučavaju
u ime Isusovo. 19 Ali im Petar i Ivan odgovoriše:
"Sudite je li pred Bogom pravo slušati radije vas
nego Boga. 20 Mi doista ne možemo ne govoriti što
vidjesmo i čusmo." 21 Ali oni ne našavši kako da ih
kazne, opet im zaprijete pa ih otpuste poradi naroda
jer su svi slavili Boga zbog onoga što se dogodilo. 22
Jer čovjeku na kom se dogodi čudo ozdravljenja bijaše
više od četrdeset godina. 23 Otpušteni, odoše svojima
i javiše što im rekoše veliki svećenici i starješine.
24 Kad su oni to čuli, jednodušno podigoše glas k
Bogu i rekoše: "Gospodine, ti si stvorio nebo i zemlju
i more i sve što je u njima! 25 Ti si na usta oca
našega, sluge svoga Davida, po Duhu Svetom rekao:
Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? 26
Ustaju kraljevi zemaljski, Knezovi se rotÄe protiv
Gospodina i protiv Pomazanika njegova. 27 RotÄe
se, uistinu, u ovome gradu na svetog Slugu tvoga
Isusa, kog pomaza, rotÄe se Herod i Poncije Pilat
zajedno s narodima i pucima izraelskim 28 da učine
što tvoja ruka i tvoja volja predodredi da se zbude. 29
I evo sada, Gospodine, promotri prijetnje njihove i
daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati
riječ tvoju! 30 Pruži ruku svoju da bude ozdravljenja,
znamenja i čudesa po imenu svetoga Sluge tvoga
Isusa." 31 I pošto se pomoliše, potrese se mjesto
gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga
te stanu navješćivati riječ Božju smjelo. 32 U mnoštva
onih što prigrliše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša.
I nijedan od njih nije svojim zvao ništa od onoga što
je imao, nego im sve bijaše zajedničko. 33 Apostoli
pak velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću
Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost. 34
Doista, nitko među njima nije oskudijevao jer koji bi
god posjedovali zemljišta ili kuće, prodavali bi ih i
utržak donosili 35 i stavljali pred noge apostolima. A
dijelilo se svakomu koliko je trebao. 36 A Josip, od
apostola prozvan Barnaba, što znači Sin utjehe, levit,
rodom Cipranin, 37 posjedovaše jednu njivu; proda je
pa donese novac i postavi pred noge apostolima.

5 Neki pak čovjek po imenu Ananija, zajedno sa
svojom ženom Safirom proda imanje 2 pa u
dogovoru sa ženom odvoji nešto od utrška, a samo
jedan dio donese i postavi pred noge apostolima.
3 Petar mu reče: "Ananija, zašto ti Sotona ispuni
srce te si slagao Duhu Svetomu i odvojio od utrška
imanja? 4 Da je ostalo neprodano, ne bi li tvoje
ostalo; i jednoć prodano, nije li u tvojoj vlasti? Zašto
si se na takvo što odlučio? Nisi slagao ljudima, nego
Bogu!" 5 Kako Ananija ču te riječi, sruši se i izdahnu.
I silan strah spopade sve koji su to čuli. 6 Nato
ustanu mladići, poviju ga, iznesu i pokopaju. 7 Nakon
otprilike tri sata uđe njegova žena ne znajući što
se dogodilo. 8 Petar joj reče: "Reci mi, jeste li za
toliko dali imanje?" Ona odgovori: "Da, za toliko." 9
A Petar će joj: "Što vam bi da se složiste iskušati
Duha Gospodnjega? Eto na vratima nogu onih koji ti
pokopaše muža! I tebe će iznijeti!" 10 Ona se umah
sruši do njegovih nogu i izdahnu. Oni mladići uđu,
nađu je mrtvu, iznesu je i pokopaju uz muža. 11
I silan strah spopade cijelu Crkvu i sve koji su to
čuli. 12 Po rukama se apostolskim događala mnoga
znamenja i čudesa u narodu. Svi su se jednodušno
okupljali u Trijemu Salomonovu. 13 Nitko se drugi nije
usuđivao pridružiti im se, ali ih je narod veličao. 14 I
sve se više povećavalo mnoštvo muževa i žena što
vjerovahu Gospodinu 15 tako da su na trgove iznosili
bolesnike i postavljali ih na ležaljkama i posteljama
ne bi li, kad Petar bude prolazio, bar sjena njegova
osjenila kojega od njih. 16 A slijegalo bi se i mnoštvo
iz gradova oko Jeruzalema: donosili bi bolesnike i
opsjednute od nečistih duhova, i svi bi ozdravljali. 17
Onda se podiže veliki svećenik i sve njegove pristaše

- sljedba saducejska. 18 Puni zavisti, pohvataju
apostole i strpaju ih u javnu tamnicu. 19 Ali anđeo
Gospodnji noću otvori vrata tamnice, izvede ih i reče:
20 “Pođite i postojano u Hramu navješćujte narodu
sve riječi Života ovoga.” 21 Poslušni, u praskozorje su
ušli u Hram te naučavali. Uto stiže veliki svećenik i
njegove pristaše, sazovu Vijeće i sve starješinstvo
sinova Izraelovih pa pošalju u zatvor da ih dovedu. 22
Kad stražari stigoše onamo, ne nađoše ih u tamnici
pa se vrate i jave: 23 “Zatvor smo našli sa svom
pomnjom zatvoren i čuvare na straži pred vratima,
ali kad smo otvorili, nikoga unutra ne nađosmo.” 24
Kad su hramski zapovjednik i veliki svećenici čuli te
riječi, u nedoumici su se pitali što bi to moglo biti.
25 Nato netko pristigne i dojavi im: “Eno, ljudi koje
baciste u tamnicu, u Hramu stoje i uče narod.” 26
Tada zapovjednik sa stražarima ode te ih dovede -
ne na silu jer se bojahu da ih narod ne kamenuje.
27 Dovedoše ih i privedoše pred Vijeće. Veliki ih
svećenik zapita: 28 “Nismo li vam strogo zabranili
učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim
naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka.” 29
Petar i apostoli odvrate: “Treba se većma pokoravati
Bogu negoli ljudima! 30 Bog otaca naših uskrisi Isusa
kojega vi smakoste objesivši ga na drvo. 31 Njega
Bog desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja
da obraćenjem podari Izraela i oproštenjem grijeha.
32 I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega
dade Bog onima što mu se pokoravaju.” 33 Nato se
oni razgnjeviše i htjedoše ih ubiti. 34 Ali ustade u
Vijeću neki farizej imenom Gamaliel, zakonoznanac,
kojega je poštovao sav narod. On zapovjedi da ljude
načas izvedu 35 pa će vijećnicima: “Izraelci, dobro
promislite što ćete s tim ljudima. 36 Ta prije nekog
vremena podiže se Teuda tvrdeći da je netko, i uza nj
prista oko četiri stotine ljudi. Bi smaknut i sve mu se
pristaše razbjegoše i netragom ih nesta. 37 Nakon
toga se u dane popisa podiže Juda Galilejac i odvuče
narod za sobom. I on propade i sve mu se pristaše
raspršiše. 38 I sad evo kanite se, velim vam, tih ljudi i
otpustite ih. Jer ako je taj naum ili to djelo od ljudi,
propast će; 39 ako li je pak od Boga, nećete ga moći
uništiti - da se i s Bogom u ratu ne nađete.” Poslušaju
ga 40 pa dozovu apostole, išibaju ih, zapovjede im
da ne govore u ime Isusovo pa ih otpuste. 41 Oni
pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni
podnijeti pogrde za Ime. 42 I svaki su dan u Hramu
i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista,
Isusa.

6 U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi
grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih
Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju
njihove udovice. 2 Dvanaestorica nato sazvaše
mnoštvo učenika i rekoše: “Nije pravo da mi napustimo
riječ Božju da bismo služili kod stolova. 3 De pronađite,
braćo, između sebe sedam muževa na dobru glasu,
punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad
ovom službom, 4 a mi ćemo se posvetiti molitvi i
posluživanju Riječi.” 5 Prijedlog se svidje svemu
mnoštvu pa izabraše Stjepana, muža puna vjere
i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora,
Timona, Parmenu te antiohijskog pridošlicu Nikolu.
6 Njih postave pred apostole, a oni pomolivši se,
polože na njih ruke. 7 I riječ je Božja rasla, uvelike
se množio broj učenika u Jeruzalemu i veliko je
mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru. 8 Stjepan je
pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja u
narodu. 9 Nato se digoše neki iz takozvane sinagoge
Slobodnjaka, Cirenaca, Aleksandrinaca te onih iz
Cilicije i Azije pa počeše raspravljati sa Stjepanom,
10 ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je
govorio. 11 Onda podmetnuše neke ljude koji rekoše:
“Čuli smo ga govoriti pogrdne riječi protiv Mojsija i
Boga.” 12 Podjare i narod, starješine i pismoznance
pa priđu, zgrabe ga i odvuku u Vijeće. 13 Ondje
namjestiše lažne svjedoke koji rekoše: “Ovaj čovjek
neprestance govori protiv svetog Mjesta i Zakona. 14
Čuli smo ga doista govoriti: 'Isus Nazarećanin razvalit
će ovo Mjesto i izmijeniti običaje koje nam predade
Mojsije'.” 15 A svi koji su sjedili u Vijeću upriješe
pogled u Stjepana te opaziše - lice mu kao u anđela.

7 Veliki svećenik upita: “Je li to tako?” 2 Stjepan
odgovori: “Braćo i oci, čujte! Bog slave ukaza se
ocu našemu Abrahamu dok bijaše u Mezopotamiji,
prije negoli se nastani u Haranu, 3 i reče mu: Iziđi iz
zemlje svoje, iz zavičaja svoga, hajde u zemlju koju
ću ti pokazati. 4 On nato iziđe iz zemlje kaldejske i
nastani se u Haranu. Odande ga nakon smrti oca
njegova Bog preseli u ovu zemlju u kojoj vi sada
boravite. 5 U njoj mu ne dade ni stope baštine, nego
obeća dati je u posjed njemu i potomstvu njegovu
nakon njega, premda još nije imao djeteta. 6 Bog
isto tako reče da će potomci njegovi biti pridošlice u
zemlji tuđoj, da će ih porobljavati i tlačiti četiri stotine
godina. 7 Ali narod kojemu budu robovali ja ću suditi,
reče Bog. A nakon toga izići će i iskazati mi štovanje
na ovome mjestu. 8 Dade mu i Savez obrezanja.
Tako rodi Izaka i obreza ga osmi dan, Izak Jakova,
Jakov dvanaest rodozačetnika.” 9 “Rodozačetnici

pak, iz zavisti, Josipa predadoše u Egipat. Ali Bog
bijaše s njim 10 te ga izbavljaše iz svih nevolja, podari
ga naklonošću i mudrošću pred faraonom, kraljem
egipatskim koji ga postavi za upravitelja nad Egiptom
i nad cijelim dvorom svojim. 11 Onda u cijeloj zemlji
egipatskoj i kanaanskoj nasta glad i nevolja velika:
oci naši ne mogahu naći hrane. 12 Kad Jakov doču
da u Egiptu ima žita, posla onamo najprije oce naše.
13 Drugi se put Josip očitova braći svojoj pa faraon
dozna za podrijetlo Josipovo. 14 Josip tada posla po
Jakova, oca svoga, i svu rodbinu, sedamdeset i pet
duša. 15 Jakov tako siđe u Egipat. I umrije on i oci
naši. 16 Preneseni su u Sihem i položeni u grob koji
je Abraham za srebro kupio od sinova Hamorovih u
Sihemu." 17 "Kako se bližilo vrijeme obećanja koje
Bog obreče Abrahamu, rastao je u Egiptu narod i
množio se 18 dok ondje ne zavlada drugi kralj koji
nije poznavao Josipa. 19 Lukav prema rodu našemu,
tlačio je on oce naše da bi djecu svoju izlagali da ne
ostanu na životu. 20 U taj se čas rodi Mojsije. Bijaše
božanski lijep. Tri je mjeseca hranjen u kući očinskoj,
21 a onda, kad je bio izložen, prigrli ga kći faraonova i
othrani sebi za sina. 22 Tako Mojsije, odgojen u svoj
mudrosti egipatskoj, bijaše silan na riječima i djelima."
23 "Kad mu bijaše četrdeset godina, ponuka ga srce
da pohodi braću svoju, sinove Izraelove. 24 I kad vidje
kako je jednomu nanesena nepravda, suprotstavi se
i osveti zlostavljenoga ubivši Egipćanina. 25 Mislio
je da će braća njegova shvatiti kako će im Bog po
njegovoj ruci pružiti spasenje, ali oni ne shvatiše.
26 Sutradan se pojavi pred onima koji su se tukli te
ih stade nagovarati da se izmire: 'Ljudi, braća ste!
Zašto zlostavljate jedan drugoga?' 27 Ali ga onaj što
je zlostavljao svoga bližnjega odbi riječima: Tko te
postavi glavarom i sucem nad nama? 28 Kaniš li ubiti i
mene kao što si jučer ubio onog Egipćanina? 29 Na te
riječi pobježe Mojsije i skloni se u zemlju midjansku,
gdje mu se rodiše dva sina." 30 "Nakon četrdeset
godina ukaza mu se Anđeo u pustinji brda Sinaja u
rasplamtjeloj vatri jednoga grma. 31 Opazivši to, zadivi
se Mojsije viđenju. Dok je prilazio da bolje promotri,
eto glasa Gospodnjega: 32 Ja sam Bog Otaca tvojih,
Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev. Sav preplašen,
Mojsije se ne usudi pogledati. 33 A Gospodin će
mu: Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš,
sveto je tlo. 34 Vidio sam, vidio nevolju naroda svoga
u Egiptu i uzdisaj mu čuo pa siđoh izbaviti ga. I
sad hajde! Šaljem te u Egipat!" 35 "Toga Mojsija -
kojega su se odrekli rekavši: Tko te postavi glavarom
i sucem? - toga im Bog kao glavara i otkupitelja posla
po Anđelu koji mu se ukaza u grmu. 36 On ih izvede
učinivši čudesa i znamenja u zemlji egipatskoj, u
Crvenome moru i u pustinji kroz četrdeset godina.
37 To je onaj Mojsije koji reče sinovima Izraelovim:
Proroka poput mene od vaše braće podići će vam
Bog. 38 To je onaj koji za skupa u pustinji bijaše
između Anđela što mu govoraše na brdu Sinaju i
otaca naših; onaj koji je primio riječi životne da ih
nama preda. 39 Njemu se ne htjedoše pokoriti oci
naši, nego ga odbiše i u srcima se svojima vratiše u
Egipat 40 rekavši Aronu: 'Napravi nam bogove koji
će ići pred nama! Ta ne znamo što se dogodi s tim
Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske.' 41 Tele
načiniše u dane one, prinesoše žrtvu tom kumiru
i veseljahu se djelima ruku svojih. 42 Bog se pak
odvrati i prepusti ih da časte vojsku nebesku, kao
što piše u Knjizi proročkoj: Prinosiste li mi žrtve i
prinose četrdeset godina u pustinji, dome Izraelov?
43 Poprimiste šator Molohov i zvijezdu boga Refana -
likove koje napraviste da biste im se klanjali. Odvest
ću vas stoga u progonstvo onkraj Babilona!" 44 "Oci
naši imahu u pustinji Šator svjedočanstva kako odredi
Onaj koji reče Mojsiju da se on načini po praliku
koji je vidio. 45 Taj su Šator preuzeli oci naši i pod
Jošuom ga unijeli u posjed s kojega Bog pred licem
njihovim rastjera narode. Tako bijaše sve do dana
Davida, 46 koji je našao milost pred Bogom te molio
da nađe boravište Bogu Jakovljevu. 47 Istom Salomon
izgradi mu Dom. 48 Ali Svevišnji u rukotvorinama
ne prebiva, kao što veli prorok: 49 Nebesa su moje
prijestolje, a zemlja podnožje nogama. Kakav dom da
mi sagradite, govori Gospodin, i gdje da bude mjesto
mog počinka? 50 Nije li ruka moja načinila sve to? 51
Tvrdovrati i neobrezanih srdaca i ušiju, vi se uvijek
opirete Duhu Svetomu: kako oci vaši tako i vi! 52
Kojega od proroka nisu progonili oci vaši? I pobiše
one koji su unaprijed navijestili dolazak Pravednika čiji
ste vi sada izdajice i ubojice, 53 vi koji po anđeoskim
uredbama primiste Zakon, ali ga se niste držali." 54
Kad su to čuli, uskipješe u srcima i počeše škripati
zubima na njega. 55 Ali on, pun Duha Svetoga, uprije
pogled u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji
zdesna Bogu 56 pa reče: "Evo vidim nebesa otvorena
i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu." 57 Vičući
iza glasa, oni zatisnuše uši i navališe jednodušno na
njega. 58 Izbaciše ga iz grada pa ga kamenovahu.
Svjedoci odložiše haljine do nogu mladića koji se
zvao Savao. 59 I dok su ga kamenovali, Stjepan je
zazivao: "Gospodine Isuse, primi duh moj!" 60 Onda
se baci na koljena i povika iza glasa: "Gospodine, ne
uzmi im ovo za grijeh!" Kada to reče, usnu.

8 Savao je pristao da se Stjepan smakne. U onaj dan
navali velik progon na Crkvu u Jeruzalemu. Svi
se osim apostola raspršiše po krajevima judejskim i
samarijskim. **2** Bogobojazni su ljudi pokopali Stjepana
i održali veliko žalovanje za njim. **3** Savao je pak
pustošio Crkvu: ulazio je u kuće, odvlačio muževe
i žene i predavao ih u tamnicu. **4** Oni dakle što su
se raspršili obilazili su navješćujući Riječ. **5** Filip
tako siđe u grad samarijski i stade im propovijedati
Krista. **6** Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo što je
Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je
činio. **7** Doista, iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti
duhovi vičući iza glasa, a ozdravljali su i mnogi uzeti i
hromi. **8** Nasta tako velika radost u onome gradu. **9**
Čovjek se neki, imenom Šimun, u gradu već duže
bavio čarobnjaštvom i općaravao narod tvrdeći da je
neki veliki. **10** Priklanjalo mu se sve, malo i veliko, te
govorilo: "Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika." **11** A
priklanjahu mu se jer ih je duže vremena općaravao
svojim vradžbinama. **12** Ali kad povjerovaše Filipu
koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o
imenu Isusa Krista, krštavahu se - muževi i žene.
13 Povjerova i Šimun te se krsti i osta uz Filipa: bio
je zanesen promatrajući znamenja i čudesa koja su
se događala. **14** Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli
da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima
Petra i Ivana. **15** Oni siđoše i pomoliše se za njih
da bi primili Duha Svetoga. **16** Jer još ni na koga
od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime
Gospodina Isusa. **17** Tada polagahu ruke na njih i
oni primahu Duha Svetoga. **18** Kad Šimun vidje da
se polaganjem ruku apostolskih daje Duh, ponudi
apostolima novaca **19** govoreći: "Dajte i meni tu
moć da svatko na koga položim ruke primi Duha
Svetoga." **20** Petar mu odvrati: "Novac tvoj zajedno s
tobom propao kad si mislio dar Božji novcima steći!
21 Nema tebi ovdje dijela ni udjela jer tvoje srce
nije pravo pred Bogom! **22** Obrati se od te opakosti
svoje i moli Gospodina ne bi li ti se kako oprostila
namisao srca tvoga. **23** Ta gledam te: žučju si gorak i
nepravdom okovan." **24** Šimun odgovori: "Molite i vi
za me Gospodina da me ne snađe ništa od toga što
rekoste!" **25** Oni pak pošto posvjedočiše i dorekoše
riječ Gospodnju, vratiše se u Jeruzalem navješćujući
evanđelje mnogim selima samarijskim. **26** Anđeo se
Gospodnji obrati Filipu: "Ustani i pođi na jug putom što
iz Jeruzalema silazi u Gazu; on je pust." **27** On usta i
pođe. Odjednom eto nekog Etiopljanina, dvoranina,
visokog dostojanstvenika kandake, kraljice etiopske
koji bijaše nad svom njezinom riznicom. **28** Vraćao se
iz Jeruzalema, kamo je bio pošao pokloniti se; sjeđaše
na svojim kolima i čitaše proroka Izaiju. **29** Duh reče
Filipu: "Pođi i pridruži se tim kolima!" **30** Filip pritrča i
ču gdje onaj čita Izaiju proroka pa će mu: "Razumiješ
li što čitaš?" **31** On odvrati: "Kako bih mogao ako
me tko ne uputi?" Onda zamoli Filipa da se uspne i
sjedne uza nj. **32** A čitao je ovaj odlomak Pisma: Ko
ovcu na klanje odvedoše ga, ko janje nijemo pred
onim što ga striže on ne otvara svojih usta. **33** U
poniženju sud mu je uskraćen. Naraštaj njegov tko
da opiše? Da, uklonjen je sa zemlje život njegov.
34 Dvoranin se obrati Filipu pa će mu: "Molim te, o
kome to prorok govori? O sebi ili o kome drugom? **35**
Filip prozbori te mu, pošavši od toga Pisma, navijesti
evanđelje: Isusa. **36** Putujući tako, stigoše do neke
vode pa će dvoranin: "Evo vode! Što priječi da se
krstim?" **38** Zapovjedi da kola stanu pa obojica, Filip i
dvoranin, siđoše u vodu te ga Filip krsti. **39** A kad
iziđoše iz vode, Duh Gospodnji ugrabi Filipa te ga
dvoranin više ne vidje. On radosno nastavi svojim
putom, **40** a Filip se nađe u Azotu. I kako je prolazio,
navješćivaše evanđelje svim gradovima dok ne stiže
u Cezareju.

9 Savao pak, sveudilj zadahnut prijetnjom i pokoljem
prema učenicima Gospodnjim, pođe k velikomu
svećeniku, **2** zaiska od njega pisma za sinagoge u
Damasku, da sve koje nađe od ovoga Puta, muževe i
žene, okovane dovede u Jeruzalem. **3** Kad se putujući
približi Damasku, iznenada ga obasja svjetlost s neba.
4 Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše:
"Savle, Savle, zašto me progoniš?" **5** On upita: "Tko
si, Gospodine?" A on će: "Ja sam Isus kojega ti
progoniš! **6** Nego ustani, uđi u grad i reći će ti se
što ti je činiti." **7** Njegovi suputnici ostadoše bez
riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga.
8 Savao usta sa zemlje. Otvorenih očiju nije ništa
vidio pa ga povedu za ruku i uvedu u Damask. **9**
Tri dana nije vidio, nije jeo ni pio. **10** U Damasku
bijaše neki učenik imenom Ananija. Njemu u viđenju
reče Gospodin: "Ananija!" On se odazva: "Evo me,
Gospodine!" **11** A Gospodin će mu: "Ustani, pođi u
ulicu zvanu Ravna i u kući Judinoj potraži Taržanina
imenom Savla. Eno, moli se; **12** i u viđenju vidje
čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke
da bi progledao." **13** Ananija odgovori: "Gospodine,
od mnogih sam čuo o tom čovjeku kolika je zla tvojim
svetima učinio u Jeruzalemu. **14** On ima od velikih
svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju ime
tvoje." **15** Gospodin mu odvrati: "Pođi jer on mi je
oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode
i kraljeve i sinove Izraelove. **16** Ja ću mu uistinu

pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti.” 17 Ananija
ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: “Savle,
brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim
si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha
Svetoga.” 18 I odmah mu s očiju spade nešto kao
ljuske te on progleda pa usta, krsti se 19 i uzevši
hrane, okrijepi se. Nekoliko dana provede s učenicima
u Damasku. 20 te odmah stade po sinagogama
propovijedati Isusa, da je on Sin Božji. 21 Koji ga god
slušahu, izvan sebe govorahu: “Nije li ovo onaj koji je
u Jeruzalemu istrebljivao sve koji Ime ovo prizivlju, pa
i ovamo zato došao da ih okovane odvede pred velike
svećenike?” 22 Savao pak, sve silniji, zbunjivaše
Židove koji prebivahu u Damasku dokazujući: “Ovo je
Krist!” 23 Pošto je minulo podosta vremena, odluče
Židovi pogubiti ga, 24 ali Savao dozna za njihov naum.
Nadzirahu i vrata danju i noću da bi ga pogubili, 25 ali
ga učenici noću uzeše i preko zidina oprezno spustiše
u košari. 26 Kad je Savao došao u Jeruzalem, gledao
se pridružiti učenicima, ali ga se svi bojahu: nisu
vjerovali da je učenik. 27 Tada ga Barnaba uze i
povede k apostolima te im pripovjedi kako je Savao
na putu vidio Gospodina koji mu je govorio i kako je
u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo. 28
Od tada se s njima slobodno kretao po Jeruzalemu i
smjelo propovijedao u ime Gospodnje. 29 Govorio
je i raspravljao sa Židovima grčkog jezika pa i oni
snovahu pogubiti ga. 30 Saznala to braća pa ga
odvedoše u Cezareju i uputiše u Tarz. 31 Crkva je po
svoj Judeji, Galileji i Samariji uživala mir, izgrađivala
se i napredovala u strahu Gospodnjem te rasla
utjehom Svetoga Duha. 32 Jednom Petar, obilazeći
posvuda, siđe i k svetima u Lidi. 33 Ondje nađe nekog
čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao
na postelji: bijaše uzet. 34 Reče mu Petar: “Eneja,
ozdravlja te Isus Krist! Ustani i prostri sam sebi!” On
umah usta. 35 Vidješe to svi žitelji Lide i Šarona te se
obratiše Gospodinu. 36 U Jopi pak bijaše učenica
imenom Tabita, što prevedeno znači Košuta. Bijaše
ona bogata dobrim djelima i milostinjama što ih je
dijelila. 37 Upravo u one dane obolje i umrije. Pošto
je operu, izlože je u gornjoj sobi. 38 A kako je Lida
blizu Jope, učenici čuše da je Petar ondje i poslaše
k njemu dva čovjeka s molbom: “Dođi k nama, ne
oklijevaj!” 39 Petar usta i krenu s njima. Čim stiže,
odvedoše ga u gornju sobu. Okružiše ga sve udovice
te mu plačući pokazivahu haljine i odijela što ih je
Košuta izrađivala dok je još bila s njima. 40 Petar sve
istjera van, kleknu, pomoli se pa se okrenu prema
tijelu i reče: “Tabita, ustani!” Ona otvori oči, pogleda
Petra i sjede. 41 On joj pruži ruku i pridiže je. Onda
pozove svete i udovice pa im je pokaza živu. 42
Dozna se za to po svoj Jopi te mnogi povjerovaše
u Gospodina. 43 Petar osta neko vrijeme u Jopi u
nekog Šimuna kožara.

10 U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije,
satnik takozvane italske čete, 2 pobožan i
bogobojazan sa svim svojim domom. Dijelio je mnoge
milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu. 3
U viđenju negdje oko devete ure dana ugleda on
jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu i veli mu:
“Kornelije!” 4 Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče:
“Što je, Gospodine?” A on njemu: “Molitve su tvoje i
milostinje uzišle kao žrtva podsjetnica pred Boga. 5
Zato sada pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji
se zove Petar. 6 On je gost u nekog Šimuna kožara
čija je kuća uz more.” 7 Čim ode anđeo koji mu je
govorio, pozove on dvojicu slugu i jednoga pobožna,
privržena vojnika, 8 sve im ispripovjedi i posla ih u
Jopu. 9 Sutradan, dok su oni putovali i približavali
se gradu, oko šeste ure uziđe Petar na krov moliti.
10 Ogladnje i zaželje se jela. Dok mu pripremahu,
pade on u zanos. 11 Gleda on nebo rastvoreno i
posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri
okrajka, silazi na zemlju. 12 U njoj bijahu svakovrsni
četveronošci, gmazovi zemaljski i ptice nebeske. 13 I
glas će mu neki: “Ustaj, Petre! Kolji i jedi!” 14 Petar
odvrati: “Nipošto, Gospodine! Ta nikad još ne okusih
ništa okaljano i nečisto”. 15 A glas će mu opet, po
drugi put: “Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!” 16 To
se ponovi do triput, a onda je posuda ponesena na
nebo. 17 Dok se Petar dvoumio što bi imalo značiti
viđenje koje vidje, eto ljudi koje je poslao Kornelije:
pošto se raspitaše za Šimunovu kuću, pojave se
na vratima, 18 zovnu te upitaju je li ondje ugošćen
neki Šimun, nazvan Petar. 19 Dok je Petar sveudilj
razmišljao o viđenju, reče mu Duh: “Evo, neka te
trojica traže. 20 De ustani, siđi i pođi s njima ne
skanjujući se jer ja sam ih poslao.” 21 Petar siđe k
ljudima i reče: “Evo me! Ja sam onaj kojega tražite!
Zbog čega ste došli?” 22 Oni odgovore: “Satnik
Kornelije, muž pravedan i bogobojazan, za kojega
svjedoči sav narod židovski, primi od svetog anđela
naputak da te dozove u dom svoj i čuje od tebe riječi.”
23 Tada ih Petar pozva unutra i ugosti. Sutradan usta i
krenu s njima; pratila ga neka braća iz Jope. 24 Drugi
dan stiže u Cezareju. Kornelije ih je čekao sazvavši
rodbinu i prisne prijatelje. 25 Kad je Petar ulazio,
pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i
pokloni se. 26 Petar ga pridigne govoreći: “Ustani!
I ja sam čovjek.” 27 I razgovarajući s njime, uđe i

nađe sabrane mnoge 28 te im reče: “Vi znate kako je
Židovu zabranjeno družiti se sa strancem ili k njemu
ulaziti, ali meni Bog pokaza da nikoga ne zovem
okaljanim ili nečistim. 29 Stoga, pozvan, i dođoh bez
pogovora. Da čujemo dakle zbog čega me pozvaste!”
30 Kornelije reče: “Prije četiri dana baš u ovo doba, o
devetoj uri, molio sam se u kući kad gle: čovjek neki
u sjajnoj odjeći stane preda me 31 i reče: 'Kornelije,
uslišana ti je molitva i milostinje su tvoje spomenute
pred Bogom! 32 Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna
koji se zove Petar. On je gost u kući Šimuna kožara
uz more.' 33 Odmah sam dakle poslao k tebi, a ti si
dobro učinio što si došao. Evo nas dakle sviju pred
Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!”
34 Petar tada prozbori i reče: “Sad uistinu shvaćam
da Bog nije pristran, 35 nego - u svakom je narodu
njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. 36 Riječ
posla sinovima Izraelovim navješćujući im evanđelje:
mir po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju. 37 Vi
znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od
Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: 38
kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i
snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao
zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše
ovladao đavao.” 39 “Mi smo svjedoci svega što on
učini u zemlji judejskoj i Jeruzalemu. I njega smakoše,
objesivši ga na drvo! 40 Bog ga uskrisi treći dan i
dade mu da se očituje - 41 ne svemu narodu, nego
svjedocima od Boga predodređenima - nama koji smo
s njime zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od mrtvih.” 42
“On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti:
Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih!”
43 “Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje,
po imenu njegovu prima oproštenje grijeha.” 44 Dok
je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve
koji su slušali tu besjedu. 45 A vjernici iz obrezanja,
koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i
na pogane izlio dar Duha Svetoga. 46 Jer čuli su ih
govoriti drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar
reče: 47 “Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi
koji su primili Duha Svetoga kao i mi?” 48 I zapovjedi
da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da
ostane ondje nekoliko dana.

11 Dočuli apostoli i braća po Judeji da i pogani
primiše riječ Božju 2 pa kad Petar uziđe u
Jeruzalem, uzeše mu obrezanici prigovarati: 3 “Ušao
si, dobacivahu, k ljudima neobrezanima i jeo s njima!”
4 Onda započe Petar te im izloži sve po redu: 5
“Molio sam se, reče, u Jopi kadli u zanosu ugledam
viđenje: posudu neku poput velika platna, uleknuta s
četiri okrajka, gdje silazi s neba i dolazi do mene.
6 Zagledah se, promotrih je i vidjeh četvoronošce
zemaljske, zvijeri i gmazove te ptice nebeske. 7
Začuh i glas koji mi govoraše: 'Ustaj, Petre! Kolji i
jedi!' 8 Ja odvratih: 'Nipošto, Gospodine! Ta nikad
mi još ništa okaljano ili nečisto ne uđe u usta.' 9 A
glas će s neba po drugi put: 'Što Bog očisti, ti ne zovi
nečistim.' 10 To se ponovi do triput, a onda se sve
opet povuče na nebo.” 11 “I odmah se, evo, pred
kućom u kojoj bijah pojaviše tri čovjeka poslana iz
Cezareje k meni. 12 A Duh mi reče da pođem s
njima ništa ne premišljajući. Sa mnom pođoše i ova
šestorica braće te uđosmo u kuću tog čovjeka. 13
On nam pripovjedi kako je u svojoj kući vidio anđela
koji je stao preda nj i rekao: 'Pošalji u Jopu i dozovi
Šimuna nazvanog Petar; 14 on će ti navijestiti riječi
po kojima ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.'” 15 “I kad
počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao ono na nas
u početku. 16 Sjetih se tada riječi Gospodnje: 'Ivan
je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni
Duhom Svetim.' 17 Ako im je dakle Bog dao isti dar
kao i nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa
Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?” 18
Kad su to čuli, umiriše se te stadoše slaviti Boga
govoreći: “Dakle i poganima Bog dade obraćenje na
život!” 19 Oni dakle što ih rasprši nevolja nastala
u povodu Stjepana dopriješe do Fenicije, Cipra i
Antiohije, nikomu ne propovijedajući Riječi doli samo
Židovima. 20 Neki su od njih bili Ciprani i Cirenci.
Kad stigoše u Antiohiju, propovijedahu i Grcima
navješćujući evanđelje: Gospodina, Isusa. 21 Ruka
Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i
obrati se Gospodinu. 22 Vijest o tome doprije do Crkve
u Jeruzalemu pa poslaše Barnabu u Antiohiju. 23 Kad
on stiže i vidje milost Božju, obradova se te potaknu
sve da u odlučnosti srca ostanu uz Gospodina. 24
Ta bijaše to muž čestit, pun Duha Svetoga i vjere.
Znatno se mnoštvo prikloni Gospodinu. 25 Barnaba
se zatim zaputi u Tarz potražiti Savla. 26 Kad ga
nađe, odvede ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana
sastajali u toj Crkvi i poučavali poveće mnoštvo te
se u Antiohiji učenici najprije prozvaše kršćanima.
27 U one dane dođoše u Antiohiju neki proroci iz
Jeruzalema. 28 Jedan od njih, imenom Agab, usta i
po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad po
svem svijetu. Ona i nasta za Klaudija. 29 Stoga će
svatko od učenika, odlučiše, koliko smogne poslati da
se posluži braći u Judeji. 30 To i učiniše te poslaše
starješinama po Barnabi i Savlu.

12 U to vrijeme uze Herod zlostavljati neke od Crkve. **2** Mačem pogubi Jakova, brata Ivanova.
3 Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra
(bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova). **4** Uhiti ga,
baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri vojničke
četverostraže, nakan izvesti ga nakon Pashe pred
narod. **5** Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se
svesrdno moljaše Bogu za njega. **6** One noći kad
ga je Herod kanio privesti, spavao je Petar između
dva vojnika, okovan dvojim verigama, a stražari pred
vratima čuvahu stražu. **7** Kad eto: pojavi se anđeo
Gospodnji te svjetlost obasja ćeliju. Anđeo udari Petra
u rebra, probudi ga i reče: "Ustaj brzo!" I spadoše mu
verige s ruku. **8** Anđeo mu reče: "Opaši se i priveži
obuću!" On učini tako. Onda će mu anđeo: "Zaogrni
se i hajde za mnom!" **9** Petar izađe, pođe za njim, a
nije znao da je zbilja što se događa po anđelu: činilo
mu se da gleda viđenje. **10** Prošavši prvu stražu, i
drugu, dođoše do željeznih vrata koja vode u grad.
Ona im se sama otvore te oni izađu, prođu jednu
ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega. **11**
Petar pak, došavši k sebi, reče: "Sad uistinu znam
da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio me iz
Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski
narod." **12** Kad je to uočio, zaputi se kući Marije,
majke Ivana nazvanog Marko. Ondje se mnogi bijahu
sabrali i molili. **13** Kad Petar pokuca na dvorišna
vrata, dođe prisluhnuti sluškinja imenom Ruža. **14**
Kad prepozna Petrov glas, od radosti i ne otvori vrata,
nego utrča i javi da je Petar pred vratima. **15** Oni joj
rekoše: "Mahnitaš!" Ali je ona uporno tvrdila da je
tako. Nato će oni: "Bit će njegov anđeo!" **16** Petar
nastavi kucati. Kad napokon otvoriše i ugledaše ga,
ostadoše izvan sebe. **17** On im rukom mahnu neka
šute pa im pripovjedi kako ga Gospodin izvede iz
tamnice te dometnu: "Javite to Jakovu i braći!" Onda
izađe i ode u drugo mjesto. **18** Kad se razdani, nasta
među vojnicima uzbuna nemalena što li se s Petrom
dogodilo. **19** Herod ga stade tražiti, a kad ga ne nađe,
sasluša stražare i naredi da se smaknu. Onda siđe iz
Judeje u Cezareju i ondje osta. **20** A bio je u žestoku
sukobu s Tircima i Sidoncima. Oni zajednički dođoše
k njemu i pošto pridobiše kraljevskoga komornika
Blasta, zaiskaše mir, jer je njihova zemlja dobivala
živež od kraljeve. **21** U određeni dan sjede Herod
odjeven u kraljevsko ruho na prijestol i stade im
govoriti. **22** Narod izvikivaše: "Božji glas, a ne ljudski!"
23 Umah ga, zbog toga što ne dade slavu Bogu,
udari anđeo Gospodnji te on rascrvotočen izdahnu.
24 Riječ je pak Božja rasla i širila se. **25** Barnaba i
Savao, pošto obaviše služenje u Jeruzalemu, vratiše
se uzevši sa sobom Ivana zvanog Marko.

13 U antiohijskoj je Crkvi bilo proroka i učitelja:
Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac,
Manahen, suothranjenik Heroda četverovlasnika, i
Savao. **2** Dok su jednom obavljali službu Božju i
postili, reče Duh Sveti: "De mi odlučite Barnabu i Savla
za djelo na koje sam ih pozvao." **3** Onda su postili,
molili, položili na njih ruke i otpustili ih. **4** Poslani od
Svetoga Duha siđu u Seleuciju, a odande odjedre na
Cipar. **5** Kad se nađoše u Salamini, navješćivahu
riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su i Ivana
za poslužitelja. **6** Pošto pak prođoše sav otok do
Pafa, nađoše nekog vračara, nazoviproroka, Židova,
imenom Barjesu. **7** On bijaše uz namjesnika Sergija
Pavla, čovjeka razborita. Sergije dozva Barnabu i
Savla te zaiska čuti riječ Božju, **8** ali im se usprotivi
Elim, Vračar - tako mu se ime prevodi - nastojeći
odvratiti namjesnika od vjere. **9** Savao pak, zvan
i Pavao, pun Duha Svetoga, ošinu ga pogledom
10 i reče: "Pun svake lukavosti i prevrtljivosti, sine
đavolski, neprijatelju svake pravednosti, zar nikako
da prestaneš iskrivljavati ravne putove Gospodnje?
11 Evo stoga sada ruke Gospodnje na tebi: oslijepljet
ćeš i neko vrijeme nećeš gledati sunca!" Odmah
pade na nj mrak i tama te on glavinjajući stade tražiti
ruke vodilje. **12** Videći što se dogodilo, povjerova
tada namjesnik, zanesen naukom Gospodnjim. **13**
Pošto se Pavao i oni oko njega otisnuše od Pafa,
stigoše u Pergu pamfilijsku. Ivan ih napusti te se vrati
u Jeruzalem. **14** Oni pak krenuše iz Perge i stigoše u
Antiohiju pizidijsku. U dan subotni ušli su u sinagogu
i sjeli. **15** Nakon čitanja Zakona i Proroka pošalju
nadstojnici sinagoge k njima: "Braćo, rekoše, ima li u
vas koja riječ utjehe za narod, govorite!" **16** Nato usta
Pavao, dadne rukom znak i reče: "Izraelci i vi koji
se Boga bojite, čujte! **17** Bog naroda ovoga, Izraela,
izabra oce naše i uzdiže narod za boravka u zemlji
egipatskoj te ga ispruženom rukom izvede iz nje. **18**
Oko četrdeset ga je godina na rukama nosio u pustinji
19 pa pošto zatre sedam naroda u zemlji kanaanskoj,
ubaštini ga u zemlji njihovoj **20** za kakve četiri stotine
i pedeset godina. Nakon toga dade im suce - do
Samuela proroka. **21** Onda zaiskaše kralja pa im
Bog za četrdeset godina dade Šaula, sina Kiševa, iz
plemena Benjaminova. **22** Pošto svrgnu njega, podiže
im za kralja Davida za kojega posvjedoči: Nađoh
Davida, sina Jišajeva, čovjeka po svom srcu, koji će
ispuniti sve moje želje. **23** Iz njegova potomstva izvede
Bog po svom obećanju Izraelu Spasitelja, Isusa. **24**

Pred njegovim je dolaskom Ivan propovijedao krštenje
obraćenja svemu narodu izraelskomu. 25 A kad je
Ivan dovršavao svoju trku, govorio je: 'Nisam ja onaj
za koga me vi držite. Nego za mnom evo dolazi onaj
komu ja nisam dostojan odriješiti obuće na nogama.'"
26 "Braćo, sinovi roda Abrahamova, vi i oni koji se
među vama Boga boje, nama je upravljena ova Riječ
spasenja. 27 Doista, žitelji Jeruzalema i glavari njihovi
ne upoznaše njega ni riječi proročkih što se čitaju
svake subote pa ih, osudivši ga, ispuniše. 28 Premda
ne nađoše nikakva razloga smrti, zatražiše od Pilata
da ga smakne. 29 Pošto pak izvršiše sve što je o
njemu napisano, skinuše ga s drveta i položiše u
grob. 30 Ali Bog ga uskrisi od mrtvih. 31 On se
mnogo dana ukazivao onima koji s njim bijahu uzašli
iz Galileje u Jeruzalem. Oni su sada njegovi svjedoci
pred narodom." 32 "I mi vam navješćujemo evanđelje:
obećanje dano ocima 33 Bog je ispunio djeci, nama,
uskrisivši Isusa, kao što je i pisano u Psalmu drugom:
Ti si Sin moj, danas te rodih. 34 Da ga pak uskrisi od
mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež, rekao
je ovime: Dat ću vama svetinje Davidove, pouzdane.
35 Zato i na drugome mjestu kaže: Nećeš dati da
Svetac tvoj ugleda truleži. 36 David doista, pošto u
svom naraštaju posluži volji Božjoj, preminu, pridruži
se ocima svojim i vidje trulež, 37 a Onaj koga Bog
uskrisi ne vidje truleži. 38 Neka vam dakle braćo,
znano bude: po Ovome vam se navješćuje oproštenje
grijeha! 39 Po Ovome se tko god vjeruje, opravdava
od svega od čega se po Mojsijevu zakonu niste mogli
opravdati! 40 Pazite da se ne zbude što je rečeno u
Prorocima: 41 Obazrite se, preziratelji, snebijte se i
nestanite! Jer djelo činim u dane vaše, djelo u koje ne
biste vjerovali da vam ga tko ispriča." 42 Na izlasku
su ih molili da im iduće subote o tome govore. 43 A
pošto se skup raspustio, mnogi Židovi i bogobojazne
pridošlice pođoše za Pavlom i Barnabom koji su
ih nagovarali ustrajati u milosti Božjoj. 44 Iduće se
subote gotovo sav grad zgrnu čuti riječ Gospodnju.
45 Kad su Židovi ugledali mnoštvo, puni zavisti psujući
suprotstavljali su se onomu što je Pavao govorio. 46
Na to im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: "Trebalo je
da se najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je
odbacujete i sami sebe ne smatrate dostojnima života
vječnoga, obraćamo se evo poganima. (aiōnios g166)
47 Jer ovako nam je zapovjedio Gospodin: Postavih
te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do
nakraj zemlje. 48 Pogani koji su slušali radovali su
se i slavili riječ Gospodnju te povjerovaše oni koji
bijahu određeni za život vječni. (aiōnios g166) 49 Riječ
se pak Gospodnja pronese po svoj onoj pokrajini.
50 Ali Židovi potakoše ugledne bogobojazne žene i
prvake gradske te zametnuše progon protiv Pavla i
Barnabe pa ih izbaciše iz svoga kraja. 51 Oni pak
stresu prašinu s nogu protiv njih pa odu u Ikonij. 52 A
učenici su se ispunjali radošću i Duhom Svetim.

14 U Ikoniju isto tako uđoše u židovsku sinagogu
i govorahu tako da povjerova veliko mnoštvo
Židova i Grka. 2 Ali nepokorni Židovi razdražiše i
podjariše pogane protiv braće. 3 Oni se ipak zadržaše
duže vremena, smjeli u Gospodinu koji je svjedočio za
Riječ milosti svoje, davao da se po njihovim rukama
događaju znamenja i čudesa. 4 Mnoštvo se gradsko
podvoji: jedni bijahu za Židove, drugi za apostole.
5 Pogani i Židovi sa svojim glavarima navališe da
zlostave i kamenuju apostole. 6 Kada to opaziše,
prebjegoše oni u likaonske gradove Listru i Derbu i
okolicu. 7 Ondje su navješćivali evanđelje. 8 U Listri
je sjedio neki čovjek uzetih nogu, hrom od majčine
utrobe; nikada nije hodao. 9 Čuo je Pavla gdje govori.
10 Pavao ga pronikne pogledom, vidje da ima vjeru u
spasenje pa mu iza glasa reče: "Uspravi se na noge!"
On skoči i prohoda. 11 Kad mnoštvo ugleda što učini
Pavao, povika likaonski: "Bogovi u ljudskom obličju
siđoše k nama!" 12 I nazvaše Barnabu Zeusom,
a Pavla Hermesom jer je Pavao vodio riječ. 13 A
svećenik Zeusa Predgradskoga dovede pred vrata
bikove i vijence te u zajednici s narodom htjede
žrtvovati. 14 Kada su to dočuli apostoli Barnaba i
Pavao, razdriješe haljine i uletješe u narod vičući: 15
"Ljudi, što to radite? I mi smo smrtnici, baš kao i vi!
Navješćujemo vam da se od tih ispraznosti obratite
k Bogu živomu koji stvori nebo i zemlju, more i sve
što je u njima. 16 On je u prošlim naraštajima pustio
da svi pogani pođu svojim putovima. 17 Ipak ne
ostavi sebe neposvjedočena: dobročinstva iskazuje, s
neba vam kišu daje i vremena plodonosna, napunja
hranom i radošću srca vaša." 18 I tako govoreći,
jedva sklonuše mnoštvo da im ne žrtvuje. 19 Uto
iz Antiohije i Ikonija nadođu neki Židovi, pridobiju
svjetinu te kamenuju Pavla i odvuku ga izvan grada
misleći da je mrtav. 20 Kad ga pak okružiše učenici,
usta on i uđe u grad. Sutradan ode s Barnabom u
Derbu. 21 Pošto navijestiše evanđelje tomu gradu
i mnoge učiniše učenicima, vratiše se u Listru, u
Ikonij i u Antiohiju. 22 Učvršćivali su duše učenika
bodreći ih da ustraju u vjeri jer da nam je kroz mnoge
nevolje ući u kraljevstvo Božje. 23 Postavljali su im
po crkvama starješine te ih, nakon molitve i posta,
povjeravahu Gospodinu u kojega su povjerovali. 24
Pošto su prešli Pizidiju, stigoše u Pamfiliju. 25 U Pergi

navijestiše Riječ pa siđu u Ataliju. 26 Odande pak
odjedriše u Antiohiju, odakle ono bijahu povjereni
milosti Božjoj za djelo koje izvršiše. 27 Kada stigoše,
sabraše Crkvu i pripovjediše što sve učini Bog po
njima: da i poganima otvori vrata vjere. 28 I proveli su
nemalo vremena s učenicima.

15 Uto neki siđoše iz Judeje i počeše učiti braću:
"Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne
možete se spasiti." 2 Kad između njih te Pavla i
Barnabe nasta prepirka i raspra nemalena, odrediše
da Pavao i Barnaba i još neki drugi između njih uzađu
u Jeruzalem k apostolima i starješinama poradi tog
pitanja. 3 Oni su dakle, ispraćeni od Crkve, prolazili
kroz Feniciju i Samariju pripovijedajući o obraćenju
pogana i donoseći svoj braći veliku radost. 4 Kada
pak stigoše u Jeruzalem, primi ih Crkva, apostoli i
starješine. Ispripovjediše što sve Bog učini po njima.
5 Onda ustanu neki od onih što iz farizejske sljedbe
bijahu prigrlili vjeru pa reknu: "Treba ih obrezati i
zapovjediti im da opslužuju Zakon Mojsijev." 6 Nato
se apostoli i starješine sastanu da to razmotre. 7
Nakon duge raspre ustade Petar i reče im: "Braćo,
vi znate kako me Bog od najprvih dana između vas
izabra da iz mojih usta pogani čuju riječ evanđelja i
uzvjeruju. 8 I Bog, Poznavatelj srdaca, posvjedoči za
njih: dade im Duha Svetoga kao i nama. 9 Nikakve
razlike nije pravio između nas i njih: vjerom očisti
njihova srca. 10 Što dakle sada iskušavate Boga
stavljajući učenicima na vrat jaram kojeg ni oci naši
ni mi nismo mogli nositi? 11 Vjerujemo, naprotiv:
po milosti smo Gospodina Isusa spašeni, baš kao
i oni." 12 Nato sve mnoštvo umuknu. Slušali su
Barnabu i Pavla koji pripovjedahu kolika je znamenja
i čudesa Bog po njima učinio među poganima. 13
Kad oni ušutješe, progovori Jakov: "Poslušajte me,
braćo! 14 Šimun je izložio kako se Bog već na
početku pobrinu između pogana uzeti narod imenu
svojemu. 15 S time su u skladu riječi Proroka. Ovako
je doista pisano: 16 Nakon toga vratit ću se i opet
podići pali šator Davidov, iz ruševina ga podići, opet
ga sazidati 17 da preostali ljudi potraže Gospodina
i svi pogani na koje je zazvano ime moje, govori
Gospodin, koji to 18 obznanjuje odvijeka. (aiōn g165) 19
Zato smatram da ne valja dodijavati onima koji se s
poganstva obraćaju k Bogu, 20 nego im poručiti da se
uzdržavaju od mesa okaljana idolima, od bludništva,
od udavljenoga i od krvi. 21 Ta Mojsije od pradavnih
naraštaja ima po gradovima propovjednike koji ga u
sinagogama svake subote čitaju." 22 Tad apostoli i
starješine zajedno sa svom Crkvom zaključe izabrati
neke muževe između sebe i poslati ih u Antiohiju s
Pavlom i Barnabom. Bijahu to Juda zvani Barsaba,
i Sila, muževi vodeći među braćom. 23 Po njima
pošalju ovo pismo: "Apostoli i starješine, braća, braći
iz poganstva po Antiohiji, Siriji i Ciliciji - pozdrav!"
24 "Budući da smo čuli kako vas neki od naših, ali
bez našega naloga, nekakvim izjavama smetoše i
duše vam uznemiriše, 25 zaključismo jednodušno
izabrati neke muževe i poslati ih k vama zajedno
s našim ljubljenim Barnabom i Pavlom, 26 ljudima
koji su svoje živote izložili za ime Gospodina našega
Isusa Krista. 27 Šaljemo vam dakle Judu i Silu. Oni
će vam i usmeno priopćiti to isto. 28 Zaključismo Duh
Sveti i mi ne nametati vam nikakva tereta osim onoga
što je potrebno: 29 uzdržavati se od mesa žrtvovana
idolima, od krvi, od udavljenoga i od bludništva.
Budete li se toga držali, dobro ćete učiniti. Živjeli!"
30 Oni su se dakle oprostili i sišli u Antiohiju; sabrali
su mnoštvo i predali pismo. 31 Kad ga pročitaše,
svi se obradovaše zbog ohrabrenja. 32 Juda i Sila, i
sami proroci, mnogim riječima ohrabriše i utvrdiše
braću. 33 Neko se vrijeme zadrže pa se onda s
mirom od braće vrate onima koji ih poslaše. 35 A
Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji naučavajući
i navješćujući zajedno s mnogima drugima riječ
Gospodnju. 36 Nakon nekog vremena reče Pavao
Barnabi: "Vratimo se i pohodimo braću po svim
gradovima u kojima smo navješćivali riječ Gospodnju,
da vidimo kako su!" 37 Barnaba je htio povesti i Ivana
zvanog Marko. 38 Pavao pak nije smatrao uputnim sa
sobom voditi onoga koji se u Pamfiliji odvojio od njih
te nije s njima pošao na djelo. 39 Spopade ih takva
ogorčenost da se raziđoše: Barnaba povede Marka i
otplovi na Cipar, 40 a Pavao sebi izabra Silu pa od
braće povjeren milosti Gospodnjoj 41 proputova Siriju
i Ciliciju, utvrđujući Crkve.

16 Stiže tako u Derbu i Listru. Ondje, gle, bijaše
učenik neki imenom Timotej, sin neke pokrštene
Židovke i oca Grka. 2 Uživao je dobar glas među
braćom u Listri i Ikoniju. 3 Pavao htjede da on pođe s
njime pa ga uze i obreza zbog Židova koji bijahu u
onim mjestima. Jer svi su znali da mu je otac Grk.
4 I kako su prolazili gradovima, predavali su im za
opsluživanje odredbe koje su apostoli i starješine
utvrdili u Jeruzalemu. 5 Tako se Crkve učvršćivahu u
vjeri i broj im se danomice povećavao. 6 Prođoše
Frigiju i galacijski kraj jer ih je Duh Sveti spriječio
propovijedati riječ u Aziji. 7 Kad su došli do Mizije,
htjedoše u Bitiniju, ali im ne dopusti Duh Isusov.
8 Onda prođoše Miziju i siđoše u Troadu. 9 Noću

je Pavao imao viđenje: Makedonac neki stajaše i
zaklinjaše ga: “Prijeđi u Makedoniju i pomozi nam!”
10 Nakon viđenja nastojasmo odmah otputovati u
Makedoniju, uvjereni da nas Bog zove navješćivati
im evanđelje. 11 Otplovismo iz Troade i zaputismo
se ravno u Samotraku pa sutradan u Neapol, 12
a odande u naseobinu Filipe - grad prvog dijela
Makedonije. U tom se gradu zadržasmo nekoliko
dana. 13 U dan subotni iziđosmo izvan gradskih
vrata k rijeci, gdje smo mislili da će biti bogomolja.
Sjedosmo i stadosmo govoriti okupljenim ženama.
14 Slušala je tako i neka bogobojazna žena imenom
Lidija, prodavačica grimiza iz grada Tijatire. Gospodin
joj otvori srce, te ona prihvati što je Pavao govorio.
15 Pošto se pak krsti ona i njezin dom, zamoli: “Ako
smatrate da sam vjerna Gospodinu, uđite u moj dom i
ostanite u njemu.” I prisili nas. 16 Jednom nas na
putu u bogomolju sretne neka ropkinja koja je imala
duha vračarskoga i gatajući donosila veliku dobit
svojim gospodarima. 17 Pošla je za Pavlom i za
nama te vikala: “Ovi su ljudi sluge Boga Svevišnjega;
navješćuju vam put spasenja.” 18 To je činila mnogo
dana. Pavlu to napokon dodija pa se okrenu i reče
duhu: “Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: iziđi iz nje!”
I iziđe toga časa. 19 Kad njezini gospodari vidješe
da im nesta nade u dobit, pograbiše Pavla i Silu te
ih odvukoše na trg pred glavare. 20 Privedoše ih
pretorima i rekoše: “Ovi ljudi uznemiruju naš grad.
Židovi su 21 te šire običaje kojih mi Rimljani ne
smijemo ni prihvatiti ni držati.” 22 Nato svjetina nahrupi
na njih, a pretori trgoše s njih odijelo i zapovjediše da
se išibaju. 23 Pošto ih izudaraše, bace ih u tamnicu i
zapovjede tamničaru da ih pomno čuva. 24 Primivši
takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju tamnicu,
a noge im stavi u klade. 25 Oko ponoći su Pavao i
Sila molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici ih slušali. 26
Odjednom nasta potres velik te se poljuljaše temelji
zatvora, umah se otvoriše sva vrata, i svima spadoše
okovi. 27 Tamničar se prenu oda sna pa kad ugleda
tamnička vrata otvorena, trgnu mač i samo što se ne
ubi misleći da su uznici pobjegli. 28 Ali Pavao povika
iza glasa: “Ne čini sebi nikakva zla! Svi smo ovdje!”
29 Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i dršćući baci se
pred Pavla i Silu; 30 izvede ih i upita: “Gospodo, što
mi je činiti da se spasim?” 31 Oni će mu: “Vjeruj u
Gospodina Isusa i spasit ćeš se - ti i dom tvoj!” 32
Onda navijestiše riječ Gospodnju njemu i svima u
domu njegovu. 33 Te iste noćne ure uze ih, opra im
rane pa se odmah krsti - on i svi njegovi. 34 Onda
ih uvede u dom, prostre stol te se zajedno sa svim
domom obradova što je povjerovao Bogu. 35 Kad se
razdani, poslaše pretori liktore s porukom: “Pusti te
ljude!” 36 Tamničar to priopći Pavlu: “Pretori, reče,
poručiše da vas pustim. Iziđite dakle sad i pođite
u miru!” 37 Nato im Pavao odvrati: “Javno su nas
neosuđene išibali, nas rimske građane, i bacili u
tamnicu. A sada da nas potajno izbace? Nipošto,
nego neka oni sami dođu i izvedu nas!” 38 Liktori to
jave pretorima. Oni su se uplašili kada doznaše da su
Rimljani. 39 Zato dođu da ih nagovore pa ih izvedu i
zamole da odu iz grada. 40 Izišavši iz tamnice, oni
pođu k Lidiji, pogledaju i obodre braću pa odu.

17 Prošavši kroz Amfipol i Apoloniju, stigoše u
Solun, gdje bijaše židovska sinagoga. 2 Po
običaju uđe Pavao onamo. Tri je subote s njima
raspravljao na temelju Pisama. 3 Tumačio je i izlagao:
“Trebalo je da Krist trpi i uskrsne od mrtvih. Taj Krist
jest Isus koga vam ja navješćujem.” 4 Neki se od
njih uvjeriše pa se pridružiše Pavlu i Sili; tako i veliko
mnoštvo bogobojaznih Grka i nemalo uglednih žena.
5 Židove nato spopade zavist pa pridobiše neke opake
uličnjake, potakoše ih i pobuniše grad te nahrupiše
u kuću Jasonovu tražeći da se Pavao i Sila izvedu
pred narod. 6 Kako ih ne nađoše, odvukoše Jasona
i neke od braće pred gradske glavare vičući: “Evo
i ovdje onih koji pobuniše sav svijet. 7 Jason ih je
ugostio. Svi oni rade protiv carskih odredaba: tvrde
da postoji drugi kralj - Isus.” 8 Time uzbuniše svjetinu
i glavare koji su to čuli 9 te oni od Jasona i ostalih
uzeše jamčevinu pa ih pustiše. 10 Braća su pak brže-
bolje noću odaslala Pavla i Silu u Bereju. Kad su
stigli, odoše u židovsku sinagogu. 11 Ovi su Židovi
bili plemenitiji od solunskih: primili su Riječ sa svom
spremnošću i danomice istraživali Pisma, da li je to
tako. 12 Mnogi od njih stoga povjerovaše, a tako i
nemalo uglednih grčkih žena i muževa. 13 Ali kad su
solunski Židovi doznali da Pavao i u Bereji navješćuje
riječ Božju, odoše te i ondje podjariše i uzbuniše
svjetinu. 14 Braća tada brže-bolje uputiše Pavla k
moru. Sila pak i Timotej ostadoše ondje. 15 Pratioci
dovedoše Pavla do Atene pa se vratiše noseći Sili
i Timoteju zapovijed da što prije dođu k njemu. 16
Dok ih je u Ateni iščekivao, ogorči se Pavao u duši
promatrajući kako je grad pokumiren. 17 Međutim
raspravljaše u sinagogi sa Židovima i bogobojaznima,
a na trgu svaki dan s onima koji bi se ondje zatekli.
18 Dobacivahu mu i neki od epikurejskih i stoičkih
filozofa. Jedni su govorili: “Što bi htjela reći ta čavka?”
Drugi pak: “Navješćuje, čini se, neke tuđe bogove.”
Jer navješćivaše Isusa i uskrsnuće. 19 Onda su ga
uzeli i odveli na Areopag i upitali: “Bismo li mogli

znati kakav to nov nauk naučavaš? 20 Čudnovatim
nam nekim tvrdnjama uši puniš. Željeli bismo stoga
znati što bi to imalo biti." 21 Nijedan Atenjanin ni
doseljeni stranac ni na što drugo ne trati vrijeme
nego na pripovijedanje i slušanje novosti. 22 Tada
Pavao stade posred Areopaga i reče: "Atenjani! U
svemu ste, vidim, nekako veoma bogoljubni. 23
Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje nađoh i
žrtvenik s natpisom: Nepoznatom Bogu. Što dakle ne
poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem." 24 "Bog
koji stvori svijet i sve na njemu, on, neba i zemlje
Gospodar, ne prebiva u rukotvorenim hramovima;
25 i ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što
trebao, on koji svima daje život, dah i - sve. 26
Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po
svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe
prebivanja njihova 27 da traže Boga, ne bi li ga kako
napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas. 28
U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo, kao što i
neki od vaših pjesnika rekoše: "Njegov smo čak i rod!"
29 "Ako smo dakle rod Božji, ne smijemo smatrati
da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku
isklesanu umijećem i maštom ljudskom." 30 "I ne
obazirući se na vremena neznanja, nutka sada Bog
ljude da se svi i posvuda obrate 31 jer ustanovi Dan u
koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega
odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih."
32 Kad čuše "uskrsnuće od mrtvih", jedni se stadoše
rugati, a drugi rekoše: "Još ćemo te o tom slušati!" 33
Tako se Pavao povuče od njih. 34 Neki ipak prionuše
uza nj i povjerovaše; među njima i Dionizije Areopagit,
neka žena imenom Damara i drugi s njima.

18 Nakon toga napusti Pavao Atenu i ode u Korint.
2 Ondje nađe nekog Židova imenom Akvilu,
rodom iz Ponta, koji netom bijaše došao iz Italije
sa svojom ženom Priscilom jer je Klaudije naredio
da svi Židovi napuste Rim. Pohodio ih je 3 i, kako
bijahu istog zanimanja, ostao kod njih i radio. Po
zanimanju bijahu šatorari. 4 Svake je pak subote
raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke. 5
Kad iz Makedonije pristigoše Sila i Timotej, Pavao se
potpuno posveti Riječi svjedočeći Židovima da Isus
jest Krist. 6 Kako se pak oni stadoše protiviti i huliti,
otrese on haljine i reče im: "Krv vaša na glave vaše!
Ja sam nedužan. Od sada idem k poganima." 7 I
ode odande te prijeđe u kuću nekoga bogobojazna
čovjeka, imenom Ticija Justa, čija kuća bijaše tik do
sinagoge. 8 A nadstojnik sinagoge Krisp povjerova
Gospodinu zajedno sa svim svojim domom. I mnogi
od Korinćana koji su to slušali povjerovaše i pokrstiše
se. 9 Jedne noći reče Gospodin Pavlu u viđenju:
"Ne boj se, nego govori i ne daj se ušutkati! 10 Ta ja
sam s tobom i nitko se neće usuditi da ti naudi. Jer
mnogo je naroda mojega u ovome gradu." 11 Tako se
zadrža godinu i šest mjeseci naučavajući među njima
riječ Božju. 12 Ali dok je Galion bio prokonzul Ahaje,
navališe Židovi jednodušno na Pavla, dovukoše ga
u sudnicu 13 i rekoše: "Ovaj potiče ljude da protiv
zakona štuju Boga." 14 Pavao samo što nije zaustio
kadli Galion reče Židovima: "Da je posrijedi zločin
kakav ili nedjelo opako, saslušao bih vas, Židovi,
kako je pravo; 15 je li pak raspra o riječi i imenima i
o nekom vašem zakonu, proviđajte sami; u tome ja
ne želim biti sudac." 16 I otpremi ih iz sudnice. 17
A oni svi pograbiše nadstojnika sinagoge Sostena i
stadoše ga šibati pred sudnicom. Galion nije za to
ništa mario. 18 Pavao osta još podosta vremena, a
onda se oprosti s braćom pa pošto se u Kenhreji
ošiša jer imaše zavjet, zaplovi prema Siriji, a s njime i
Priscila i Akvila. 19 Stigoše u Efez. Tu ih ostavi, a
on uđe u sinagogu i stade raspravljati sa Židovima.
20 Oni ga zamole da ostanu duže vremena, ali on
ne pristade, 21 nego se oprosti: "Još ću se, reče,
vratiti k vama, bude li Božja volja." I otplovi iz Efeza.
22 Kad stiže u Cezareju, uziđe pozdraviti Crkvu pa
onda siđe u Antiohiju. 23 Neko se vrijeme zadrža pa
onda ode i zareda galacijskim područjem i Frigijom
utvrđujući sve učenike. 24 Uto neki Židov imenom
Apolon, rodom Aleksandrijac, čovjek rječit i upućen
u Pisma, stiže u Efez. 25 On bijaše upućen u Put
Gospodnji pa je vatrene duše govorio i naučavao
pomno o Isusu, premda je znao samo za Ivanovo
krštenje. 26 Poče on tako smjelo govoriti u sinagogi.
Čuše ga Priscila i Akvila, uzeše ga k sebi i pomnije
mu izložiše Put Božji. 27 A kad je nakanio otići u
Ahaju, ohrabriše ga braća i napisaše učenicima da
ga prime. Kad je stigao onamo, uvelike je koristio
vjernicima po milosti 28 jer je snažno pobijao Židove
javno pokazujući iz Pisama da Isus jest Krist.

19 Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao, pošto
prođe gornje krajeve, dođe u Efez, nađe neke
učenike 2 pa ih upita: "Jeste li primili Duha Svetoga
kad ste povjerovali?" Oni će mu: "Ta ni čuli nismo
da ima Duh Sveti." 3 Nato će on: "Kako ste onda
kršteni?" "Krštenjem Ivanovim", odvrate oni. 4 Nato će
Pavao: "Ivan je krstio krštenjem obraćenja govoreći
narodu da vjeruje u Onoga koji za njim dolazi, to
jest u Isusa." 5 Čuvši to, krste se u ime Gospodina
Isusa, 6 pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe
Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim jezicima i

prorokovati. 7 Bijaše u svemu dvanaestak muževa. 8
Onda Pavao uđe u sinagogu te je tri mjeseca hrabro
raspravljao i uvjeravao o kraljevstvu Božjem. 9 Ali
kako neki, okorjeli i nepokorni, ocrnjivahu ovaj Put
pred mnoštvom, odstupi od njih, odvoji učenike i
danomice raspravljaše u školi nekog Tirana. 10 Trajalo
je to dvije godine, tako da su svi azijski žitelji, Židovi
i Grci, čuli riječ Božju. 11 Bog je pak činio čudesa
nesvakidašnja po rukama Pavlovima 12 tako da bi na
bolesnike stavljali rupce ili rublje s Pavlova tijela pa
bi s njih nestajalo bolesti i zli duhovi iz njih izlazili.
13 Zato i neki Židovi zaklinjaoci-potukači pokušaše
zazvati ime Gospodina Isusa nad one koji imahu
zle duhove. Govorili su: "Zaklinjem vas Isusom koga
Pavao propovijeda." 14 To činjaše sedam sinova
nekog Skeve, židovskoga velikog svećenika. 15 Zli im
duh odvrati: "Isusa poznajem i Pavla znam, ali tko ste
vi?" 16 I čovjek u kome bijaše zli duh, nasrnu na njih
i nadjača ih te oni goli i izranjeni pobjegoše iz one
kuće. 17 Doznaše to svi žitelji efeški, Židovi i Grci, pa
ih sve obuze strah te se stade veličati ime Gospodina
Isusa. 18 Mnogi pak od onih koji su povjerovali dolazili
su ispovijedati i očitovati svoja djela. 19 I podosta
onih koji su se bavili praznovjerjem donosili su knjige
i spaljivali ih pred svima. Procijeniše ih te nađoše
da vrijede pedeset tisuća srebrnjaka. 20 TAko se
snagom Gospodnjom Riječ širila i jačala. 21 Pošto
se to ispuni, naumi Pavao preko Makedonije i Ahaje
otići u Jeruzalem te reče: "Pošto budem ondje, trebat
će da i Rim vidim." 22 Onda posla u Makedoniju
dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on
provede još neko vrijeme u Aziji. 23 Nekako u ono
doba nasta nemalena pobuna protiv ovog Puta. 24
Neki srebrar, imenom Demetrije, izrađivao je srebrne
hramiće Artemidine i namicao obrtnicima nemalu
dobit. 25 Skupi on njih i sve koji su se bavili takvim
poslom te im reče: "Ljudi, vi znate, u ovom je umijeću
naše blagostanje. 26 A vidite i čujete da je taj Pavao
ne samo u Efezu nego gotovo i u svoj Aziji uvjerio
i preokrenuo poveliko mnoštvo govoreći da nema
bogova rukama izdjeljanih. 27 Tako prijeti opasnost
ne samo da na zao glas dođe naše zanimanje, nego i
to da se ništa neće držati do hrama velike božice
Artemide te će nestati veličanstva one koju štuje sva
Azija i sav svijet." 28 Čuvši to, razgnjeve se pa poviču:
"Velika je Artemida efeška!" 29 Sav se grad uskomeša;
jednodušno nahrupe u kazalište vukući sa sobom
Makedonce Gaja i Aristarha, suputnike Pavlove. 30
Kad je Pavao htio među narod, ne dopustiše mu
učenici. 31 Čak i neki azijarsi, njegovi prijatelji, poslaše
k njemu i zamoliše da ne dolazi u kazalište. 32
Jedni su izvikivali jedno, drugi drugo jer je skup bio
uskomešan te mnogi nisu ni znali zašto su se strčali.
33 Neki iz svjetine uputiše nekog Aleksandra jer su ga
Židovi gurali naprijed. Aleksandar pak mahnu rukom i
htjede se obraniti pred narodom. 34 Ali kada doznaše
da je Židov, udarahu gotovo dva sata svi u jedan
glas: "Velika je Artemida efeška!" 35 Onda tajnik umiri
svjetinu pa reče: "Efežani! Tko to od ljudi ne zna da
je grad Efez čuvar hrama velike Artemide i kipa s
neba palog? 36 Budući dakle da je to neporecivo,
valja da budete mirni te ništa brzopleto ne činite. 37
Doveli ste ove ljude, a nisu ni svetokradice ni hulitelji
naše božice. 38 Ako pak Demetrije i njegovi obrtnici
imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a
tu su i prokonzuli. Neka se tuže! 39 Ištete li pak što
drugo, u zakonitu će se skupu riješiti. 40 Ta izlažemo
se opasnosti da za ovo današnje budemo optuženi s
pobune jer nema nikakva razloga kojim bismo mogli
opravdati ovu strku." 41 To rekavši, raspusti skup.

20 Kad se sleže metež, posla Pavao po učenike,
ohrabri ih, pozdravi i otputova u Makedoniju.
2 Prešavši one krajeve, hrabreći braću besjedom
mnogom, dođe u Grčku 3 i provede ondje tri mjeseca.
Upravo kad je htio otploviti u Siriju, postaviše mu
Židovi zasjedu pa odluči vratiti se preko Makedonije.
4 Pratili su ga: Sopater Pirov, Berejac, Solunjani
Aristarh i Sekund, Gaj Derbanin, Timotej i Azijci Tihik
i Trofim. 5 Oni odoše prije te nas dočekaše u Troadi.
6 Mi pak nakon dana Beskvasnih kruhova otplovismo
iz Filipa i nakon pet dana dođosmo k njima u Troadu
gdje proboravismo sedam dana. 7 U prvi dan tjedna,
kad se sabrasmo lomiti kruh, Pavao im govoraše i
kako je sutradan kanio otputovati, probesjedi sve do
ponoći. 8 U gornjoj sobi gdje smo se sabrali bijaše
dosta svjetiljaka. 9 Na prozoru je sjedio neki mladić
imenom Eutih. Kako je Pavao dulje govorio, utone
on u dubok san. Svladan snom, pade s trećeg kata
dolje. Digoše ga mrtva. 10 Pavao siđe, nadnese
se nad dječaka, obujmi ga i reče: "Ne uznemirujte
se! Duša je još u njemu!" 11 Zatim se pope pa
pošto razlomi kruh i blagova, dugo je još zborio, sve
do zore. Tad otputova. 12 Mladića odvedoše živa,
neizmjerno utješeni. 13 Mi pak pođosmo naprijed
lađom: otplovismo u As. Odande smo imali povesti
Pavla - tako je odredio kad se spremao poći pješice.
14 Kad nam se u Asu pridruži, uzesmo ga i stigosmo
u Mitilenu. 15 Odande odjedrismo sutradan i stigosmo
nadomak Hija, prekosutra krenusmo u Sam, a idućeg
dana stigosmo u Milet. 16 Jer Pavao je odlučio
mimoići Efez da se ne bi zadržao u Aziji: žurio se da,

uzmogne li, na dan Pedesetnice bude u Jeruzalemu.
17 Ipak iz Mileta posla u Efez po starješine Crkve.
18 Kad stigoše, reče im: “Vi znate kako sam se
sve vrijeme, od prvog dana kada stupih u Aziju, ponašao među vama: 19 služio sam Gospodinu sa
svom poniznošću u suzama i kušnjama koje me
zadesiše zbog zasjeda židovskih; 20 ništa korisno
nisam propustio navijestiti vam i naučiti vas - javno i
po kućama; 21 upozoravao sam Židove i Grke da se
obrate k Bogu i da vjeruju u Gospodina našega Isusa.”
22 “A sad, evo, okovan Duhom idem u Jeruzalem. Što
će me u njemu zadesiti, ne znam, 23 osim što mi
Duh Sveti u svakom gradu jamči da me čekaju okovi i
nevolje. 24 Ali ni najmanje mi nije do života, samo da
dovršim trku svoju i službu koju primih od Gospodina
Isusa: svjedočiti za evanđelje milosti Božje.” 25 “I sad,
evo, znam: nećete više vidjeti lica moga, svi vi posred
kojih prođoh propovijedajući Kraljevstvo. 26 Zato vam
u ovaj dan današnji jamčim: čist sam od krvi sviju
27 jer nisam propustio navijestiti vam ništa od svega
nauma Božjega.” 28 “Pazite na sebe i na sve stado
u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da
pasete Crkvu Božju koju steče krvlju svojom.” 29 “Ja
znam da će nakon mog odlaska među vas uljesti
vuci okrutni koji ne štede stada, 30 a između vas
će samih ustati ljudi koji će iskrivljavati nauk da bi
odvukli učenike za sobom. 31 Zato bdijte imajući na
pameti da sam tri godine bez prestanka noću i danju
suze lijevajući urazumljivao svakoga od vas.” 32 “I
sada vas povjeravam Bogu i Riječi milosti njegove
koja je kadra izgraditi vas i dati vam baštinu među
svima posvećenima.” 33 “Ni za čijim srebrom, zlatom
ili ruhom nisam hlepio. 34 Sami znate: za potrebe
moje i onih koji su sa mnom zasluživale su ove
ruke. 35 U svemu vam pokazah: tako se trudeći treba
se zauzimati za nemoćne i na pameti imati riječi
Gospodina Isusa jer on reče: 'Blaženije je davati nego
primati.'” 36 Kada to doreče, klekne te se zajedno
sa svima njima pomoli. 37 Tad svi briznuše u velik
plač, obisnuše Pavlu oko vrata i stadoše ga cjelivati,
38 ražalošćeni nadasve riječju koju im reče: da više
neće vidjeti lica njegova. Zatim ga ispratiše na lađu.

21 Pošto se otrgosmo od njih, zaplovismo. Jedreći
ravno, stigosmo na Kos, a sutradan na Rod pa
odande u Pataru. 2 Kad nađosmo lađu za Feniciju,
popesmo se i otplovismo. 3 Kad bijasmo napomol
Cipru, ostavismo ga slijeva jedreći prema Siriji.
Pristadosmo u Tiru jer je ondje lađa imala iskrcati
tovar. 4 Pronađosmo učenike i ostadosmo ondje
sedam dana. Oni po Duhu nagovarahu Pavla da ne
uzlazi u Jeruzalem. 5 Ali kad nam istekoše dani, ipak
otputovasmo. Ispratiše nas svi, sa ženama i djecom,
do izvan grada. Na žalu klekosmo i pomolismo se. 6
Pozdravismo se, popesmo se na lađu, a oni se vratiše
kući. 7 Tako dovršismo plovidbu. Iz Tira stigosmo
u Ptolemaidu. Pozdravili smo braću i ostali jedan
dan u njih. 8 Sutradan otputovasmo i stigosmo u
Cezareju. Uđosmo u kuću Filipa evanđelista, jednog
od sedmorice, i ostadosmo kod njega. 9 On je imao
četiri kćeri djevice koje su prorokovale. 10 Kako smo
se zadržali mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok
imenom Agab, 11 dođe k nama, uze Pavlov pojas,
sveza sebi noge i ruke te reče: “Ovo govori Duh
Sveti: Čovjeka čiji je ovo pojas ovako će svezati
Židovi u Jeruzalemu i predati u ruke pogana.” 12
Kada smo to čuli, stadosmo mi i mještani zaklinjati
Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem. 13 Nato on odvrati:
“Što plačete i parate mi srce? Ta spreman sam ne
samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime
Gospodina Isusa.” 14 A kako se nije dao nagovoriti,
ušutjesmo rekavši: “Gospodnja budi volja!” 15 Nakon
tih dana spremismo se i uzađosmo u Jeruzalem. 16 S
nama pođoše i učenici iz Cezareje pa nas odvedoše
k nekomu Mnasonu Cipraninu, starom učeniku, da u
njega odsjednemo. 17 Kad stigosmo u Jeruzalem,
primiše nas braća radosno. 18 Sutradan ode Pavao
zajedno s nama k Jakovu. Nađoše se ondje i sve
starješine. 19 Pošto ih pozdravi, stade im potanko
izlagati što učini Bog među poganima po njegovoj
službi. 20 Pošto su ga oni poslušali, dadoše slavu
Bogu pa mu rekoše: “Vidiš, brate: deseci su tisuća
Židova povjerovali i svi su revnitelji Zakona. 21 A
o tebi im je dojavljeno da sve Židove koji su među
poganima upućuješ na otpad od Mojsija učeći ih da
ne obrezuju djece i ne žive po običajima. 22 Što
dakle? Čut će svakako da si došao. 23 Učini stoga što
ti kažemo. U nas su četiri čovjeka koji imaju zavjet. 24
Njih uzmi, s njima se zajedno posveti, plati za njih da
se ošišaju pa će svi spoznati da nema ništa od onoga
što im je o tebi dojavljeno, nego da si i ti na pravu
putu i da opslužuješ Zakon. 25 A što se tiče pogana
koji povjerovaše - poslali smo što odlučismo: da se
klone mesa žrtvovana idolima, krvi, udavljenoga i
bludništva.” 26 Nato Pavao uze one ljude, sutradan se
s njima zajedno posveti, uđe u Hram, oglasi svršetak
dana posvećenja nakon kojih će se za svakoga od
njih prinijeti prinos. 27 Kad se upravo navršavalo tih
sedam dana, neki ga Židovi iz Azije opaze u Hramu,
uzbune sav narod pa podignu na nj ruke 28 vičući:
“Izraelci, u pomoć! Evo čovjeka koji sve posvuda
poučava protiv naroda, Zakona i ovoga mjesta pa

je još i Grke uveo u Hram i oskvrnuo ovo sveto
mjesto." 29 Jer prije su s njime u Gradu vidjeli Trofima
Efežanina i mislili da je Pavao njega uveo u Hram. 30
Sav se grad uskomeša, nasta strka naroda. Pograbe
Pavla i odvuku ga izvan Hrama pa odmah pozatvaraju
vrata. 31 Dok su mu o glavi radili, dođe do tisućnika
čete glas da je sav Jeruzalem uzavreo. 32 On odmah
uze vojnike i satnike pa otrča dolje k njima. Oni
pak kako ugledaše tisućnika i vojnike, prestadoše
udarati Pavla. 33 Onda se tisućnik približi, uhvati
ga, zapovjedi da ga okuju dvojim verigama pa stade
ispitivati tko je i što je učinio. 34 Iz svjetine su jedni
izvikivali ovo, drugi ono. Kako zbog graje nije mogao
saznati ništa pouzdano, zapovjedi da se odvede u
vojarnu. 35 Kad se Pavao pojavi na stubama, morali
su ga vojnici nositi zbog silovitosti svjetine. 36 Jer
mnoštvo je naroda išlo za njima i vikalo: "Smakni ga!"
37 Upravo na ulazu u vojarnu reče Pavao tisućniku:
"Smijem li nešto reći?" On ga upita: "Zar znaš grčki?
38 Ti dakle nisi onaj Egipćanin koji je prije nekoliko
dana pobunio i u pustinju odveo one četiri tisuće
bodežara?" 39 Pavao odvrati: "Ja sam Židov iz Tarza
cilicijskoga, građanin grada znamenitoga. Molim te,
dopusti mi progovoriti narodu." 40 Kad mu on dopusti,
Pavao stojeći na stubama mahnu rukom narodu pa
kad nasta velika tišina, prozbori hebrejskim jezikom:

22 "Braćo i oci, poslušajte što ću vam sad u
svoju obranu reći." 2 Kad čuše da im govori
hebrejskim jezikom, još većma utihnuše. On nastavi:
3 "Ja sam Židov, rođen u Tarzu cilicijskom, ali odrastao
u ovom gradu, do nogu Gamalielovih odgojen točno
po otačkom Zakonu; bijah revnitelj Božji kao što ste
svi vi još danas. 4 Ovaj sam Put na smrt progonio, u
okove bacao i predavao u tamnice muževe i žene, 5
kako mi to može posvjedočiti i veliki svećenik i sve
starješinstvo. Od njih sam i pisma dobio za braću
u Damasku pa se zaputio da i one ondje okovane
dovedem u Jeruzalem da se kazne." 6 "Dok sam
tako putovao i približavao se Damasku, s neba me
oko podneva iznenada obasja svjetlost velika. 7
Sruših se na tlo i začuh glas što mi govoraše: 'Savle,
Savle, zašto me progoniš?' 8 Ja odgovorih: 'Tko si,
Gospodine?' Reče mi: 'Ja sam Isus Nazarećanin
koga ti progoniš.' 9 Oni koji bijahu sa mnom svjetlost
doduše primijetiše, ali ne čuše glasa Onoga koji mi
govoraše. 10 Rekoh nato: 'Što mi je činiti, Gospodine?'
Gospodin će mi: 'Ustani, pođi u Damask i ondje će ti
se reći što ti je određeno učiniti.' 11 Kako od sjaja one
svjetlosti obnevidjeh, pratioci me povedoše za ruku te
stigoh u Damask." 12 "Neki Ananija, čovjek po Zakonu
pobožan i na dobru glasu u Židova ondje nastanjenih
- 13 dođe k meni, pristupi mi i reče: 'Savle, brate,
progledaj!' I ja se u taj čas zagledah u nj. 14 A on
će: 'Bog otaca naših predodredi te da upoznaš volju
njegovu, da vidiš Pravednika i čuješ glas iz usta
njegovih 15 jer bit ćeš mu pred svim ljudima svjedokom
onoga što si vidio i čuo. 16 I što sad oklijevaš? Ustani,
krsti se i operi grijehe svoje, prizivljući Ime njegovo!'"
17 "Pošto se vratih u Jeruzalem, dok sam se jednom
molio u Hramu, padoh u zanos 18 i vidjeh Gospodina
gdje mi govori: 'Pohiti, žurno izađi iz Jeruzalema jer
neće primiti tvoga svjedočanstva o meni.' 19 Ja rekoh:
'Gospodine, oni znaju da sam ja u tamnice bacao
i bičevao po sinagogama one koji vjeruju u te. 20
I dok se prolijevala krv Stjepana, svjedoka tvoga,
i ja sam ondje stajao i odobravao te čuvao haljine
onih koji ga ubijahu.' 21 Nato mi reče: 'Pođi jer ću
te poslati daleko k poganima!' 22 Slušali su ga sve
do te riječi, a tada podigoše glas: "Ukloni takva sa
zemlje! Nije pravo da živi!" 23 Kako oni stadoše bučiti,
odbacivati haljine i vitlati prašinu u zrak, 24 zapovjedi
tisućnik da Pavla uvedu u vojarnu pa odredi da ga
bičevima ispitaju kako bi doznao zašto tako viču
protiv njega. 25 Kad ga remenjem rastegoše, reče
on nazočnom satniku: "Rimskoga građanina, i još
neosuđena, smijete bičevati?" 26 Kad je to čuo satnik,
priđe tisućniku i dojavi mu: "Što si to nakanio? Ovaj
je čovjek Rimljanin!" 27 Tisućnik tada priđe Pavlu
pa mu reče: "Reci mi, jesi li Rimljanin!" On odvrati:
"Da." 28 Tisućnik dometnu: "Ja stekoh to građanstvo
za skupe novce." Pavao nato reče: "Ja sam se pak
s njim i rodio." 29 Brže stoga odstupe od njega oni
koji su ga imali ispitivati. I tisućnik se preplaši kad
sazna da je Pavao Rimljanin, a on ga bijaše okovao.
30 Sutradan pak kad je htio točno saznati za što
ga Židovi optužuju, odriješi ga pa zapovjedi da se
sastanu veliki svećenici i sve Vijeće te privede Pavla i
postavi ga pred njih.

23 Pavao uprije pogled u Vijeće i reče: "Braćo,
ja sam posve mirne savjesti živio pred Bogom
sve do dana današnjega." 2 Nato veliki svećenik
Ananija naredi onima što stajahu uza nj da ga udare
po ustima. 3 Onda mu Pavao reče: "Udarit će Bog
tebe, zide obijeljeni! Ti li sjediš da me po Zakonu
sudiš, a protuzakonito zapovijedaš da me biju?" 4
Oni što su ondje stajali rekoše nato: "Zar velikog
svećenika Božjega da pogrđuješ?" 5 Pavao odvrati:
"Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik. Ta pisano
je: Glavara naroda svoga ne proklinji." 6 Pavao je
znao da su oni dijelom saduceji, a dijelom farizeji pa

povika u Vijeću: “Braćo, ja sam farizej, sin farizeja.
Sudi mi se zbog nade, uskrsnuća mrtvih.” 7 Tek
što je on to rekao, nasta razmirica između farizeja i
saduceja i mnoštvo se razdijeli. 8 Jer saduceji vele
da nema uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji sve
to priznaju. 9 Nasta velika graja te ustadoše neki
pismoznanci farizejske stranke i zaoštre boj govoreći:
“Ništa zlo ne nalazimo na tom čovjeku! A što ako mu
je duh govorio, ili anđeo?” 10 Kad razmirica posta
još većom, poboja se tisućnik da Pavla ne rastrgaju
pa zapovjedi da vojska siđe, otme ga ispred njih i
povede u vojarnu. 11 Iduće noći pristupi mu Gospodin
i reče: “Hrabro samo! Jer kao što si za me svjedočio
u Jeruzalemu tako treba da i u Rimu posvjedočiš!”
12 Kad osvanu dan, skovaše Židovi urotu i zakleše
se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla. 13 Bilo
je više od četrdeset onih koji su skovali tu zavjeru.
14 Oni odu k velikim svećenicima i starješinama pa
reknu: “Zakletvom se zaklesmo ništa ne okusiti dok
ne ubijemo Pavla. 15 Stoga vi sada zajedno s Vijećem
predočite tisućniku neka vam ga dovede kao da kanite
točnije razaznati njegov slučaj. A mi smo spremni
pogubiti ga prije negoli se i približi.” 16 Ali sin Pavlove
sestre doču za zavjeru, približi se i uđe u vojarnu
dojaviti Pavlu. 17 Pavao pak pozove jednog satnika i
reče mu: “Ovog mladića odvedi k tisućniku: ima mu
nešto dojaviti.” 18 On ga uze, odvede k tisućniku i
reče mu: “Uznik me Pavao pozva i zaiska da ovog
mladića privedem k tebi; ima ti nešto reći.” 19 Tisućnik
ga prihvati za ruku, povede nasamo pa ga upita:
“Što mi imaš dojaviti?” 20 “Židovi su se, reče on,
dogovorili da te zamole da im sutra Pavla dovedeš
u Vijeće kao da se kane točnije raspitati o njemu.
21 Ne vjeruj im! U zasjedi ga čeka više od četrdeset
onih koji se zakleše da neće jesti ni piti dok ga ne
smaknu. Već su spremni, samo čekaju tvoju privolu.”
22 Tisućnik onda otpusti mladića i zapovjedi mu:
“Nikomu ne kazuj da si mi to dojavio.” 23 Zatim dozva
dva satnika i reče im: “Pripravite dvjesta vojnika,
sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca da nakon
treće noćne ure pođu u Cezareju. 24 Neka se pripravi
živina na koju će se posaditi Pavao te živ i zdrav
dovesti k upravitelju Feliksu.” 25 Napisa i pismo
ovoga sadržaja: 26 “Klaudije Lizija vrlom upravitelju
Feliksu - pozdrav! 27 Ovoga čovjeka Židovi uhvatiše
i tek što ga ne smakoše kadli s vojskom pritrčah i
istrgoh im ga kada doznah da je Rimljanin. 28 Htjedoh
saznati za što ga okrivljuju pa ga dovedoh u njihovo
Vijeće. 29 Utvrdih da ga okrivljuju za nešto prijeporno
u njihovu zakonu i da nema nikakve krivnje kojom
bi zaslužio smrt ili okove. 30 Kad mi pak dojaviše
da su protiv njega skovali zavjeru, poslah ga k tebi,
a tužitelje uputih neka se tebi obrate protiv njega.”
31 Vojnici dakle, po primljenoj naredbi uzeše Pavla i
odvedoše ga noću u Antipatridu. 32 Sutradan ostave
konjanike da s njime pođu dalje, a oni se vratiše u
vojarnu. 33 Kad konjanici stigoše u Cezareju, uručiše
upravitelju pismo i privedoše mu Pavla. 34 Pošto
upravitelj pročita pismo, zapita iz koje je pokrajine.
Kad sazna da je iz Cilicije: 35 “Saslušat ću te, reče,
kad pristignu i tužitelji tvoji.” Onda zapovjedi čuvati ga
u dvoru Herodovu.

24 Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija
s nekim starješinama i odvjetnikom, nekim
Tertulom te izniješe upravitelju tužbu protiv Pavla.
2 Pošto dozvaše Pavla, poče ga Tertul optuživati: “Veliki
mir što ga po tebi, vrli Felikse, uživamo i boljitak
što tvojom providnošću narodu ovomu nastaje, 3 u
svemu i posvuda primamo sa svom zahvalnošću.
4 Ali, da ti dulje ne dodijavam, molim te da nas u
svojoj blagonaklonosti ukratko poslušaš. 5 Utvrdismo
da je ovaj čovjek kuga, da pokreće bune među
svim Židovima po svijetu, da je kolovođa nazaretske
sljedbe, 6 da je čak i Hram pokušao oskvrnuti pa ga
uhitismo. 8 Od njega, ako ga o svemu tomu ispitaš,
možeš saznati za što ga mi optužujemo.” 9 Podržaše
ga i Židovi tvrdeći da je tako. 10 Nato Pavao odvrati
pošto mu upravitelj kimnu da govori: “Kako znam da
si već mnogo godina sudac narodu ovomu, mirne se
duše branim. 11 Ta možeš se osvjedočiti da nema
više od dvanaest dana otkad uzađoh u Jeruzalem da
se poklonim. 12 A nisu me našli ni u Hramu da s kim
raspravljam ili bunu podižem, ni u sinagogama, ni
po gradu. 13 I ne mogu ti dokazati ono za što me
sada optužuju.” 14 “Jamčim ti, naprotiv, ovo: Putom
koji nazivaju sljedbom služim otačkom Bogu vjerujući
u sve što je u Zakonu i u Prorocima napisano, 15
uzdajući se u Boga da će uskrsnuti pravednici i
nepravednici, što oni i sami očekuju. 16 Zato se i ja
trudim uvijek imati savjest besprijekornu pred Bogom
i pred ljudima.” 17 “Nakon više godina dođoh da
donesem milostinju za svoj narod i prinose; 18 dok
sam ih prinosio, nađoše me posvećena u Hramu, a
ne sa svjetinom ni u metežu. 19 Ali neki Židovi iz
Azije - da, trebalo bi da se oni pojave pred tobom
i optuže me ako što imaju protiv mene. 20 Ili neka
ovi sami kažu: koji su zločin na meni našli kad sam
stajao pred Vijećem, 21 osim možda one jedne riječi
koju doviknuh među njima stojeći: Zbog uskrsnuća
mrtvih sudi mi se danas pred vama!” 22 Nato Feliks,
koji je točno znao sve o ovom Putu, odgodi njihovu

parnicu rekavši: “Kada dođe tisućnik Lizija, riješit
ću vaš spor.” 23 Satniku pak naredi da se Pavao
čuva, ali da uživa olakšice i da se nikomu od njegovih
ne brani posluživati ga. 24 Nakon nekoliko dana
stigne i Feliks sa svojom ženom Druzilom koja bijaše
Židovka; posla po Pavla i posluša ga o vjeri u Isusa
Krista. 25 Kad Pavao stade raspravljati o pravednosti,
uzdržljivosti i budućem Sudu, Feliks uplašen reče:
“Zasad idi, a kad nađem vremena, pozvat ću te.”
26 Ujedno se nadao da će mu Pavao dati novaca.
Zato ga je češće pozivao i s njim razgovarao. 27
Nakon dvije godine dobi Feliks za nasljednika Porcija
Festa. Hoteći ugoditi Židovima, ostavi Feliks Pavla u
okovima.

25 Fest dakle tri dana nakon dolaska u provinciju
uziđe iz Cezareje u Jeruzalem. 2 Veliki mu
svećenici i prvaci židovski izniješe tužbu protiv Pavla
te ga zaklinjahu 3 ištući milost protiv Pavla: da ga
pošalje u Jeruzalem. Jer spremali su zasjedu da ga
putom smaknu. 4 Ali Fest odvrati kako Pavao treba
da ostane zatvoren u Cezareji, a i on da će uskoro
onamo. 5 “Ovlašteni dakle među vama, reče, neka sa
mnom siđu pa ako na tom čovjeku ima krivnje, neka
ga tuže.” 6 Pošto se u njih zadrži najviše osam ili deset
dana, siđe u Cezareju. Sutradan sjede na sudačku
stolicu i zapovjedi da se dovede Pavao. 7 Kad se on
pojavi, okružiše ga Židovi koji su sišli iz Jeruzalema
i izniješe protiv njega mnoge i teške optužbe kojih
ne mogahu dokazati. 8 Pavao se branio: “Ničim se
nisam ogriješio ni o židovski Zakon, ni o Hram, ni o
cara.” 9 Nato Fest hoteći ugoditi Židovima, odvrati
Pavlu: “Hoćeš li u Jeruzalem da ti se ondje za to sudi
preda mnom?” 10 A Pavao će: “Stojim pred sudom
carevim, gdje treba da mi se sudi. Židovima ništa ne
skrivih, kao što i ti veoma dobro znaš. 11 Ako sam
pak doista što skrivio i učinio štogod što završuje
smrt, ne izmičem smrti; ako li pak ne stoji ono za
što me ovi tuže, nitko me ne može njima izručiti. Na
cara se prizivljem!” 12 Tada se Fest posavjetova s
vijećem pa odgovori: “Na cara si se prizvao, pred
cara ćeš ići!” 13 Nekoliko dana poslije dođu kralj
Agripa i Berenika u Cezareju da pozdrave Festa. 14
Kako se ondje zadržaše nekoliko dana, izloži Fest
kralju to o Pavlu: “Ima neki čovjek, reče, što ga je
Feliks ostavio uznikom. 15 Kad bijah u Jeruzalemu,
izniješe veliki svećenici i starješine protiv njega tužbu
i zatražiše osudu. 16 Odgovorih im da u Rimljana
nije običaj izručivati kojega čovjeka prije negoli se,
optužen, suoči s tužiteljima i dobije prigodu da se
brani od optužbe. 17 Pošto zajedno dođosmo ovamo,
bez ikakva odgađanja sjedoh ja sutradan na sudačku
stolicu i zapovjedih dovesti toga čovjeka. 18 Tužitelji ga
okružiše, ali ne izniješe tužbe ni za jedno od zlodjela
koja sam ja naslućivao, 19 nego su protiv njega imali
nešto prijeporno o svojoj vjeri i o nekom Isusu koji je
umro, a Pavao tvrdi da je živ. 20 Ne snalazeći se u
takvoj raspravi, upitah bi li htio u Jeruzalem da mu se
ondje za to sudi. 21 Budući da se Pavao prizivom
podložio presudi njegova Veličanstva, zapovjedih da
ga čuvaju dok ga ne pošaljem caru.” 22 Na to će
Agripa Festu: “Htio bih i ja čuti toga čovjeka.” “Sutra
ćeš ga, reče, čuti.” 23 Sutradan dakle dođu Agripa i
Berenika s velikim sjajem te uđu u dvoranu zajedno s
tisućnicima i najuglednijim gradskim muževima. Kad
na zapovijed Festovu dovedu Pavla, 24 reče Fest:
“Agripa, kralju, i vi svi ovdje s nama nazočni, gledajte
ovoga čovjeka! Zbog njega me sav narod židovski
salijetao i u Jeruzalemu i ovdje vičući da on ne smije
više živjeti. 25 Ali ja nađoh da nije učinio ništa čime bi
zaslužio smrt pa kad se on sam prizvao na njegovo
Veličanstvo, odlučih poslati mu ga. 26 Ja nemam
ništa pouzdano o njemu napisati Gospodaru. Zato ga
izvedoh pred vas, ponajpače preda te, kralju Agripa,
da bih nakon ove istrage imao što napisati. 27 Čini mi
se doista besmislenim poslati uznika, a ne naznačiti
optužbu protiv njega.”

26 Nato Agripa reče Pavlu: “Dopušta ti se o sebi
govoriti.” Pavao ispruži ruku i stade se braniti:
2 “Smatram se sretnim što se u svemu za što me
Židovi optužuju mogu, evo, danas braniti pred tobom,
kralju Agripa, 3 jer ti najbolje poznaješ židovske
običaje i zadjevice. Zato me, molim, velikodušno
poslušaj.” 4 “Dakle, život moj od najranije mladosti
proveden u narodu mojem, u Jeruzalemu, znaju svi
Židovi. 5 Poznaju me odavna te mogu, ako samo
hoće, svjedočiti da sam po najstrožoj sljedbi naše
vjere živio kao farizej. 6 I sada stojim pred sudom
zbog nade u obećanje koje Bog dade ocima našim 7
i kojemu se dovinuti nada dvanaest plemena naših,
svesrdno noću i danju služeći Bogu. Za tu me nadu,
kralju, tuže Židovi. 8 Zašto nevjerojatnim smatrate
da Bog mrtve uskrisuje?” 9 “Pa i ja sam nekoć
smatrao da mi se svim silama boriti protiv imena
Isusa Nazarećanina. 10 To sam i činio u Jeruzalemu:
mnoge sam svete, pošto od velikih svećenika dobih
punomoć, u tamnice zatvorio, dao svoj glas kad su ih
ubijali 11 i po svim ih sinagogama često mučenjem
prisiljavao psovati i, prekomjerno bijesan na njih,
progonio sam ih čak i u tuđim gradovima.” 12 “Radi
toga pođoh u Damask s punomoći i ovlaštenjem

velikih svećenika 13 kadli u pol bijela dana na putu
vidjeh, kralju, kako s neba svjetlost od sunca sjajnija
obasja mene i moje suputnike. 14 Pošto popadasmo
na zemlju, začuh glas što mi govoraše hebrejskim
jezikom: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško
ti se protiv ostana praćakati.' 15 Ja odvratih: 'Tko
si, Gospodine?' Gospodin će mi: 'Ja sam Isus koga
ti progoniš! 16 Nego ustani, na noge se jer zato ti
se ukazah da te postavim za poslužitelja i svjedoka
onoga što si vidio i što ću ti pokazati. 17 Izbavit ću
te od naroda i od pogana kojima te šaljem 18 da
im otvoriš oči pa se obrate od tame k svjetlosti, od
vlasti Sotonine k Bogu te po vjeri u mene prime
oproštenje grijeha i baštinu među posvećenima.'" 19
"Otada, kralju Agripa, ne bijah neposlušan nebeskom
viđenju. 20 Nego najprije onima u Damasku pa onda
i u Jeruzalemu, svoj zemlji židovskoj i poganima
navješćivah da se pokaju i obrate k Bogu i čine djela
dostojna obraćenja. 21 Zbog toga me Židovi uhvatiše
u Hramu i pokušaše ubiti. 22 Ali s pomoću Božjom sve
do dana današnjega svjedočim, evo, malu i veliku,
ne govoreći ništa osim onoga što Proroci govorahu i
Mojsije da se ima zbiti: 23 da će Krist trpjeti i da će
on, prvouskrsli od mrtvih, svjetlost navješćivati narodu
i poganima." 24 Dok se on tako branio, Fest će mu u
sav glas: "Mahnitaš, Pavle! Veliko ti znanje mozgom
zavrnulo." 25 "Ne mahnitam, vrli Feste, odvrati Pavao,
nego riječi istine i razbora kazujem. 26 Ta znade
za to kralj komu s pouzdanjem govorim. Ništa mu
od toga, uvjeren sam, nije nepoznato; jer nije se
to dogodilo u kakvu zakutku. 27 Vjeruješ li, kralju
Agripa, Prorocima? Znam da vjeruješ!" 28 Agripa će
Pavlu: "Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postah!"
29 Pavao pak: "Dao Bog te i za malo i za mnogo,
ne samo ti nego i svi koji me danas slušaju postali
ovakvima kakav sam ja, osim ovih okova!" 30 Nato
usta kralj, upravitelj, Berenika i oni koji su s njima
zasjedali. 31 Udaljujući se govorili su među sobom:
"Ovaj čovjek ne čini ništa čime bi zaslužio smrt ili
okove." 32 Agripa pak reče Festu: "Ovaj bi čovjek
mogao biti pušten da se nije prizvao na cara."

27 Kad je odlučeno da odjedrimo u Italiju,
predadoše i Pavla i neke druge uznike satniku
carske čete, imenom Juliju. 2 Popesmo se na neku
adramitsku lađu koja je imala ploviti u azijska mjesta
pa otplovismo. S nama je bio Aristarh Makedonac,
Solunjanin. 3 Sutradan doplovismo u Sidon. Julije,
koji je s Pavlom čovječno postupao, dopusti mu poći
k prijateljima da se pobrinu za nj. 4 Odande smo
otplovili, jedrili uz Cipar - jer su nam vjetrovi bili protivni
- 5 pa preplovili more duž Cilicije i Pamfilije i stigli u
Miru licijsku. 6 Ondje satnik nađe neku aleksandrijsku
lađu za Italiju i ukrca nas na nju. 7 Više smo dana
plovili sporo i jedva doprli do Knida. Kako nam vjetar
ne dade pristati, doplovismo pod Kretu kod Salmone
8 pa jedva jedvice ploveći uza nju, stigosmo na neko
mjesto zvano Dobra pristaništa, blizu kojega je grad
Laseja. 9 Kad je nakon duljeg vremena plovidba
već postala pogibeljna jer je Post već bio izminuo,
opominjaše Pavao: 10 "Ljudi, govorio im je, vidim
da će plovidba biti nezgodna i na veliku štetu ne
samo za tovar i lađu nego i za naše živote." 11 Ali je
satnik više vjerovao kormilaru i brodovlasniku negoli
Pavlovim riječima. 12 A kako luka nije bila prikladna
za zimovanje, većina je predlagala da odande otplove
ne bi li kako doprli do kretske luke Feniksa, što
gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu, pa ondje
prezimili. 13 Uto duhne blagi južnjak i oni, misleći da
bi mogli ostvariti naum, digoše sidro i zaploviše tik
uz Kretu. 14 Ali nedugo zatim razbjesni se žestok
vjetar zvan sjeveroistočnjak. 15 Zahvati lađu te mu
nije mogla odoljeti pa se prepustismo da nas nosi.
16 Prolazeći ispod nekog otočića zvanog Kauda,
jedva uspjesmo dohvatiti čamac. 17 Podigoše ga pa
upotrijebiše snast da potpašu lađu. Bojeći se pak da
se ne nasuču u Sirti, spustiše prvenjaču. Tako ih je
nosilo. 18 Budući da nas je oluja silovito udarala,
sutradan se riješiše tovara, 19 a treći dan svojim
rukama izbaciše brodsku opremu. 20 Kako se pak
više dana nije pomaljalo ni sunce ni zvijezde, a oluja
bjesnjela nemalena, bila je već propala svaka nada da
ćemo se spasiti. 21 Ni jelo se već dugo nije. Onda usta
Pavao posred njih i reče: "Trebalo je, ljudi, poslušati
me, ne se otiskivati od Krete i izbjeći ovu nepogodu i
štetu. 22 Sada vas pak opominjem: razvedrite se jer
ni živa duša između vas neće stradati, nego samo
lađa. 23 Noćas mi se ukaza anđeo Boga čiji sam
i komu služim 24 te reče: 'Ne boj se, Pavle! Pred
cara ti je stati i evo Bog ti daruje sve koji plove s
tobom.' 25 Zato razvedrite se, ljudi! Vjerujem Bogu:
bit će kako mi je rečeno. 26 Ali treba da se nasučemo
na neki otok." 27 Bijaše već četrnaesta noć što smo
bili tamo-amo gonjani po Jadranu kad oko ponoći
naslutiše mornari da im se primiče neka zemlja.
28 Bacivši olovnicu, nađoše dvadeset hvati dubine;
malo poslije baciše je opet i nađoše ih petnaest. 29
Kako se bojahu da ne naletimo na grebene, baciše
s krme četiri sidra iščekujući da se razdani. 30 Kad
su mornari bili naumili uteći iz lađe i počeli spuštati
čamac u more pod izlikom da s pramca kane spustiti
sidra, 31 reče Pavao satniku i vojnicima: "Ako ovi

ne ostanu na lađi, vi se spasiti ne možete!” 32 Nato
vojnici presjekoše užad čamca i pustiše da padne.
33 Do pred svanuće nutkao je Pavao sve da uzmu
hrane: “Četrnaesti je danas dan, reče, što bez jela
čekate, ništa ne okusivši. 34 Stoga vas molim: založite
nešto jer to je za vaš spas. Ta nikome od vas ni
vlas s glave neće propasti.” 35 Rekavši to, uze kruh,
pred svima zahvali Bogu, razlomi i stade jesti. 36
Svi se razvedre te i oni uzmu hrane. 37 A svih nas
je u lađi bilo dvjesta sedamdeset i šest duša. 38
Jednom nasićeni, stanu rasterećivati lađu bacajući
žito u more. 39 Kad osvanu, mornari ne prepoznaše
zemlje; razabraše neki zaljev ravne obale pa odluče,
bude li moguće, u nj zavesti lađu. 40 Odriješe sidra i
ostave ih u moru. Istodobno popuste i spone kormila,
razapnu prvenjaču prema vjetru pa udare k obali.
41 Ali naletješe na plićak i nasukaše brod: pramac,
nasađen, osta nepomičan, a krmu razdiraše žestina
valova. 42 Tada vojnici naumiše poubijati sužnje da
ne bi koji isplivao i pobjegao, 43 ali im satnik, hoteći
spasiti Pavla, omete naum: zapovjedi da oni koji znaju
plivati najprvi poskaču i izađu na kraj, 44 a ostali će,
tko na daskama, tko na olupinama lađe. Tako svi živi
i zdravi prispješe na kopno.

28 Jednom spašeni, doznasmo da se otok
zove Malta. 2 Urođenici nam iskazivahu
nesvakidašnje čovjekoljublje. Zapališe krijes i okupiše
nas oko njega jer je počela kiša i bilo zima. 3 Pavao
nakupi naramak granja i baci na krijes kadli zbog
vrućine izađe zmija i pripije mu se za ruku. 4 Kad su
urođenici vidjeli gdje mu životinja visi o ruci, govorili
su među sobom: “Ovaj je čovjek zacijelo ubojica:
umakao je moru i Pravda mu ne da živjeti.” 5 Ali
on otrese životinju u vatru i ne bi mu ništa; 6 a oni
očekivahu da će oteći i umah se srušiti mrtav. Pošto
su dugo čekali i vidjeli da mu se ništa neobično nije
dogodilo, promijeniše mišljenje te stadoše govoriti da
je bog. 7 U okolici onoga mjesta bilo je imanje prvaka
otoka, imenom Publija. On nas je primio i tri dana
uljudno gostio. 8 A Publijeva je oca uhvatila ognjica i
srdobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu, pomoli se,
stavi na nj ruke i izliječi ga. 9 Nakon toga su dolazili i
drugi koji na otoku bijahu bolesni te ozdravljali. 10
Oni nas mnogim počastima počastiše i na odlasku
nam priskrbiše što je potrebno. 11 Nakon tri mjeseca
otplovismo aleksandrijskom lađom koja je prezimila
na otoku i imala za znak Dioskure. 12 Doplovismo
u Sirakuzu i ostadosmo ondje tri dana. 13 Odande
ploveći uz obalu, stigosmo u Regij. Sutradan okrenu
južnjak te za dva dana stigosmo u Puteole. 14 Ondje
nađosmo braću koja nas zamoliše da ostanemo u
njih sedam dana. Tako stigosmo u Rim. 15 Kada su
tamošnja braća čula za nas, iziđoše nam u susret
do Apijeva trga i Triju gostionica. Kad ih Pavao
ugleda, zahvali Bogu i ohrabri se. 16 A kad uđosmo u
Rim, Pavlu su dopustili stanovati zasebno, zajedno s
vojnikom koji ga je čuvao. 17 Nakon tri dana sazva
on židovske prvake. Kad se sabraše, reče im: “Ja,
braćo, ne učinih ništa protiv naroda ni običaja otačkih,
a ipak me okovana u Jeruzalemu predadoše u ruke
Rimljana. 18 Oni me nakon istrage htjedoše pustiti jer
nije na meni bilo ništa čime bih bio zaslužio smrt.
19 Kako se Židovi tome opriješe, bio sam prisiljen
prizvati se na cara; ne dakle stoga što bih imao bilo za
što tužiti svoj narod. 20 S toga dakle razloga zamolih
vidjeti vas i obratiti vam se jer zbog nade Izraelove
nosim ove verige.” 21 Oni mu odvrate: “Mi o tebi
nismo primili nikakva pisma iz Judeje niti nam je tko
od pristigle braće o tebi što zlo javio ili rekao. 22 Nego
htjeli bismo od tebe čuti što misliš jer o toj sljedbi
znamo samo da joj se posvuda proturječi.” 23 Nato
urekoše dan pa dođoše mnogi k njemu u stan. Izlagao
im je i svjedočio o kraljevstvu Božjemu te ih od jutra
do večeri iz Mojsijeva Zakona i Proroka uvjeravao o
Isusu. 24 I jedne uvjeriše njegove riječi, a drugi nisu
vjerovali. 25 Nesložni tako među sobom, stadoše se
razilaziti kadli im Pavao reče još jednu riječ: “Lijepo
Duh Sveti po Izaiji proroku reče ocima vašim: 26 Idi k
tomu narodu i reci mu: Slušat ćete, slušati - i nećete
razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti! 27
Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči
zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem
ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim. 28 Neka
vam je dakle svima znano: poganima je poslano ovo
spasenje Božje; oni će poslušati!” 30 Pavao osta
pune dvije godine u svom unajmljenom stanu gdje je
primao sve koji su dolazili k njemu, 31 propovijedao
kraljevstvo Božje i naučavao o Gospodinu Isusu
Kristu sa svom slobodom, nesmetano.

Rimljanima

1 Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola,
odlučen za evanđelje Božje - **2** koje Bog unaprijed
obećavaše po svojim prorocima u Pismima svetim
3 o Sinu svome, potomku Davidovu po tijelu,
4 postavljenu Sinom Božjim, u snazi, po Duhu
posvetitelju uskrsnućem od mrtvih, o Isusu Kristu,
Gospodinu našemu, **5** po komu primismo milost i
apostolstvo da na slavu imena njegova k poslušnosti
vjere privodimo sve pogane **6** među kojima ste i vi
pozvanici Isusa Krista: **7** svima u Rimu, miljenicima
Božjim, pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od
Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista. **8**
Ponajprije zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu
za sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem
svijetu. **9** Doista, svjedok mi je Bog - komu duhom
svojim služim u evanđelju Sina njegova - da vas
se **10** u svojim molitvama neprekidno spominjem
i uvijek molim ne bi li mi se već jednom s voljom
Božjom nekako posrećilo doći k vama. **11** Jer čeznem
vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga
te se ojačate, zapravo - **12** da se zajedno s vama
ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom. **13**
A ne bih htio, braćo, da ne znate: često sam bio
nakanio doći k vama - i sve dosad bio spriječen
- da i među vama uberem koji plod kao i među
drugim narodima. **14** Dužnik sam Grcima i barbarima,
mudracima i neznalicama. **15** Odatle moja nakana da
i vama u Rimu navijestim evanđelje. **16** Ne stidim se,
uistinu, evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje
svakomu tko vjeruje - Židovu najprije, pa Grku. **17**
Jer pravednost se Božja od vjere k vjeri u njemu
otkriva kao što je pisano: Pravednik će od vjere
živjeti. **18** Otkriva se doista s neba gnjev Božji na
svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu
sputavaju nepravednošću. **19** Jer što se o Bogu može
spoznati, očito im je: Bog im očitova. **20** Uistinu, ono
nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo,
onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima
razabire tako da nemaju isprike. **(aïdios g126)** **21** Jer
premda upoznaše Boga, ne iskazaše mu kao Bogu ni
slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima
svojim te se pomrači bezumno srce njihovo. **22**
Gradeći se mudrima, poludješe i **23** zamijeniše
slavu neraspadljivog Boga likom, obličjem raspadljiva
čovjeka, i ptica, i četveronožaca, i gmazova. **24** Zato ih
je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći
te sami obeščašćuju svoja tijela, **25** oni što su Istinu -
Boga zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto
Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vjekove. Amen.
(aiōn g165) **26** Stoga ih je Bog predao sramotnim
strastima: njihove žene zamijeniše naravno općenje
protunaravnim, **27** a tako su i muškarci napustili
naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom
jedni za drugima te muškarci s muškarcima sramotno
čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga
zastranjenja. **28** I kako nisu smatrali vrijednim držati
se spoznaje Boga, predade ih Bog nevaljanu umu
te čine što ne dolikuje, **29** puni svake nepravde,
pakosti, lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe,
prijevare, zlonamjernosti; došaptavači, **30** klevetnici,
mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici, izmišljači
zala, roditeljima neposlušni, **31** nerazumni, nevjerni,
bešćutni, nemilosrdni. **32** Znaju za odredbu Božju -
da smrt zaslužuju koji takvo što čine - a oni ne samo
da to čine nego i povlađuju onima koji čine.

2 Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god
ti bio. Jer time što drugoga sudiš, sebe osuđuješ:
ta to isto činiš ti što sudiš. **2** Znamo pak: Bog po
istini sudi one koji takvo što čine. **3** Misliš li da ćeš
izbjeći sudu Božjemu, ti čovječe što sudiš one koji
takvo što čine, a sam to isto činiš? **4** Ili prezireš
bogatstvo dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove
ne shvaćajući da te dobrota Božja k obraćenju privodi?
5 Tvrdokornošću svojom i srcem koje neće obraćenja
zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i objavljenja
pravedna suda Boga **6** koji će uzvratiti svakom po
djelima: **7** onima koji postojanošću u dobrim djelima
ištu slavu, čast i neraspadljivost - život vječni; **(aiōnios
g166)** **8** buntovnicima pak i nepokornima istini, a
pokornima nepravdi - gnjev i srdžba! **9** Nevolja i
tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo, na
Židova najprije, pa na Grka; **10** a slava, čast i mir
svakomu koji čini dobro, Židovu najprije, pa Grku!
11 Ta u Boga nema pristranosti. **12** Uistinu koji bez
Zakona sagriješiše, bez Zakona će i propasti; i koji
pod Zakonom sagriješiše, po Zakonu će biti suđeni.
13 Ne, pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona,
nego - izvršitelji će Zakona biti opravdani. **14** Ta
kad se god pogani, koji nemaju Zakona, po naravi
drže Zakona, i nemajući Zakona, oni su sami sebi
Zakon: **15** pokazuju da je ono što Zakon nalaže
upisano u srcima njihovim. O tom svjedoči i njihova
savjest, a i prosuđivanja kojima se među sobom
optužuju ili brane. **16** To će se očitovati na Dan u
koji će, po mojem evanđelju, Bog po Isusu Kristu
suditi ono što je skriveno u ljudima. **17** Ako pak
ti koji se Židovom nazivaš, koji mirno počivaš na
Zakonu i dičiš se Bogom, **18** koji poznaješ Volju i

iz Zakona poučen razlučuješ što je bolje 19 te si
uvjeren da si vođa slijepih, svjetlo onih u tami, 20
odgojitelj nerazumnih, učitelj nejačadi jer u Zakonu
imaš oličenje znanja i istine; 21 ti, dakle, koji drugoga
učiš, sam sebe ne učiš! Ti koji propovijedaš da se
ne krade, kradeš! 22 Ti koji zabranjuješ preljub,
preljub počinjaš! Ti komu su odvratni kumiri, pljačkaš
hramove! 23 Ti koji se Zakonom dičiš, kršenjem
toga Zakona Boga obeščašćuješ! 24 Doista, kako je
pisano, ime se Božje zbog vas huli među narodima.
25 Da, obrezanje koristi ako vršiš Zakon; ako pak
kršiš Zakon, obrezanje tvoje postalo je neobrezanje.
26 Ako dakle neobrezani opslužuje propise Zakona,
neće li se njegovo neobrezanje smatrati obrezanjem?
27 I onaj koji je podrijetlom neobrezanik, a ispunja
Zakon, sudit će tebi koji si, uza sve slovo i obrezanje,
prijestupnik Zakona. 28 Ta nije Židov tko je Židov
naizvana i nije obrezanje ono izvana, 29 na tijelu,
nego pravi je Židov u nutrini i pravo je obrezanje u
srcu, po duhu, ne po slovu. Pohvala mu nije od ljudi,
nego od Boga.

3 Koja je dakle prednost Židova? Ili kakva korist od
obrezanja? 2 Velika u svakom pogledu. Ponajprije:
povjerena su im obećanja Božja. 3 Da, a što ako su se
neki iznevjerili? Neće li njihova nevjernost obeskrijepiti
vjernost Božju? 4 Nipošto! Nego neka Bog bude istinit,
a svaki čovjek lažac, kao što je pisano: Da pravedan
budeš po obećanjima svojim i pobijediš kada te sudili
budu. 5 Ako pak naša nepravednost ističe Božju
pravednost, što ćemo na to reći? Nije li onda - po
ljudsku govorim - nepravedan Bog koji daje maha
gnjevu? 6 Nipošto! Ta kako će inače Bog suditi svijet?
7 Ako je, doista, istina Božja po mojoj lažljivosti obilno
zasjala njemu na slavu, zašto da ja još budem suđen
kao grešnik? 8 I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro",
kako nas kleveću i kako neki kažu da govorimo? Sud
ih pravedni čeka! 9 Što dakle? Imamo li prednost?
Ne baš! Jer upravo optužismo sve, i Židove i Grke,
da su pod grijehom, 10 kao što je pisano: Nema
pravedna ni jednoga, 11 nema razumna, nema ga
tko bi Boga tražio. 12 Svi skrenuše, svi se zajedno
pokvariše, nitko da čini dobro - nijednoga nema. 13
Grob otvoren grlo je njihovo, jezikom lažno laskaju,
pod usnama im je otrov ljutičin, 14 usta im puna
kletve i grkosti; 15 noge im hitre da krv proliju, 16
razvaline i nevolja na njinim su putima, 17 put mira oni
ne poznaju, 18 straha Božjega nemaju pred očima.
19 A znamo: što god Zakon veli, govori onima pod
Zakonom, da svaka usta umuknu i sav svijet bude
krivac pred Bogom. 20 Zato se po djelima Zakona
nitko neće opravdati pred njim. Uistinu, po Zakonu -
samo spoznaja grijeha! 21 Sada se pak izvan Zakona
očitovala pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i
Prorocima, 22 pravednost Božja po vjeri Isusa Krista,
prema svima koji vjeruju. Ne, nema razlike! 23 Svi
su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja;
24 opravdani su besplatno, njegovom milošću po
otkupljenju u Kristu Isusu. 25 Njega je Bog izložio
da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je
tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj
božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijehe; 26
htio je očitovati svoju pravednost u sadašnje vrijeme -
da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od
vjere Isusove. 27 Gdje je dakle hvastanje? Isključeno
je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego
po zakonu vjere. 28 Smatramo zaista da se čovjek
opravdava vjerom bez djela Zakona. 29 Ili je Bog
samo Bog Židova? Nije li i pogana? Da, i pogana. 30
Jer jedan je Bog: on će opravdati obrezane zbog vjere
i neobrezane po vjeri. 31 Obeskrepljujemo li dakle
Zakon po vjeri? Nipošto! Naprotiv, Zakon utvrđujemo.

4 Što ćemo dakle reći? Što je Abraham, otac naš,
našao po tijelu? 2 Doista, ako je Abraham po
djelima opravdan, ima se čime dičiti - ali ne pred
Bogom. 3 Ta što veli Pismo? Povjerova Abraham
Bogu i uračuna mu se u pravednost. 4 Onomu tko
radi ne računa se plaća kao milost, nego kao dug. 5
Onomu tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava
bezbožnika, vjera se uračunava u pravednost, 6 kao
što i David blaženim proglašuje čovjeka kojemu Bog
uračunava pravednost bez djela: 7 Blaženi oni kojima
je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven! 8 Blago
čovjeku komu Gospodin ne ubraja krivnju. 9 Ide li
dakle ovo blaženstvo samo obrezane ili i neobrezane?
Ta velimo: Vjera se Abrahamu uračuna u pravednost.
10 A kako mu se uračuna? Već obrezanu ili još
neobrezanu? Ne obrezanu, nego neobrezanu! 11 I
znak obrezanja primi kao pečat pravednosti koju je
po vjeri zadobio još neobrezan, da bude ocem svih
vjernika: neobrezanih - te im se uračuna pravednost -
12 i ocem obrezanih, ne onih koji su samo obrezani,
nego onih koji uz to idu stopama vjere još neobrezana
oca našeg Abrahama. 13 Doista, obećanje da će biti
baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu
dano na temelju nekog zakona, nego na temelju
pravednosti vjere. 14 Jer ako su baštinici oni iz
Zakona, prazna je vjera, jalovo obećanje. 15 Ta Zakon
rađa gnjev; gdje pak nema Zakona, nema ni prekršaja.
16 Zato - zbog vjere da bude po milosti to obećanje
zajamčeno svemu potomstvu, ne potomstvu samo po

Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je otac svih
nas - 17 kao što je pisano: Ocem mnoštva naroda
ja te postavljam - pred Onim komu povjerova, pred
Bogom koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije.
18 U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da
postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno:
Toliko će biti tvoje potomstvo. 19 Nepokolebljivom
vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo - bilo
mu je blizu sto godina - i obamrlost krila Sarina. 20
Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio,
nego se vjerom ojačao davši slavu Bogu, 21 posve
uvjeren da on može učiniti što je obećao. 22 Zato
mu se i uračuna u pravednost. 23 Ali nije samo za nj
napisano: Uračuna mu se, 24 nego i za nas kojima
se ima uračunati, nama što vjerujemo u Onoga koji
od mrtvih uskrisi Isusa, Gospodina našega, 25 koji
je predan za opačine naše i uskrišen radi našeg
opravdanja.

5 Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po
Gospodinu našem Isusu Kristu. 2 Po njemu imamo
u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se
nadom slave Božje. 3 I ne samo to! Mi se dičimo i u
nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, 4
postojanost prokušanošću, prokušanost nadom. 5
Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u
srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan! 6
Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u
to vrijeme, za nas bezbožnike umro. 7 Zbilja, jedva
bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra
tko i odvažio umrijeti. 8 A Bog pokaza ljubav svoju
prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist
za nas umrije. 9 Koliko li ćemo se više sada, pošto
smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od
srdžbe? 10 Doista, ako se s Bogom pomirismo po
smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo
ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim. 11 I
ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našemu
Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje. 12 Zbog
toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i
po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude
prijeđe smrt... 13 Doista, do Zakona bilo je grijeha u
svijetu, ali se grijeh ne ubraja kad nema zakona. 14
Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista kraljevala
i nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim
kao Adam, koji je pralik Onoga koji ima doći. 15 Ali
s darom nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom
jednoga mnogi umrli, mnogo se obilatije na sve razlila
milost Božja, milost darovana u jednom čovjeku,
Isusu Kristu. 16 I dar - to nije kao kad je ono jedan
sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta
osudom, a dar nakon mnogih grijeha - opravdanjem.
17 Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva -
po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje
milosti i dara pravednosti kraljevati u životu - po
Jednome, Isusu Kristu. 18 Dakle, grijeh jednoga -
svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga -
svim ljudima na opravdanje, na život! 19 Doista, kao
što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali
grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati
pravednici. 20 A zakon nadođe da se umnoži grijeh.
Ali gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost:
21 kao što grijeh zakraljeva smrću, da tako i milost
kraljuje pravednošću za život vječni po Isusu Kristu
Gospodinu našemu. **(aiōnios g166)**

6 Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da
milost izobiluje? 2 Nipošto! Jednom umrli grijehu,
kako da još živimo u njemu? 3 Ili zar ne znate: koji
smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu
kršteni. 4 Krštenjem smo dakle zajedno s njime
ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom
bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti
života. 5 Ako smo doista s njime srasli po sličnosti
smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu
uskrsnuću. 6 Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno
s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više
ne robujemo grijehu. 7 Ta tko umre, opravdan je od
grijeha. 8 Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da
ćemo i živjeti zajedno s njime. 9 Znamo doista: Krist
uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više
ne gospoduje. 10 Što umrije, umrije grijehu jednom
zauvijek; a što živi, živi Bogu. 11 Tako i vi: smatrajte
sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!
12 Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom
tijelu da slušate njegove požude; 13 i ne predajite
grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe,
od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte
Bogu za oružje pravednosti. 14 Valjda grijeh neće
vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod
milošću! 15 Što dakle? Da griješimo jer nismo pod
Zakonom nego pod milošću? Nipošto! 16 Ne znate li:
ako se komu predate za robove, na poslušnost, robovi
ste onoga koga slušate: bilo grijeha - na smrt, bilo
poslušnosti - na pravednost. 17 Bijaste robovi grijeha,
ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono pravilo
nauka kojemu ste povjereni; 18 da, oslobođeni grijeha,
postadoste sluge pravednosti. 19 Po ljudsku govorim
zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste
udove svoje za robove nečistoći i bezakonju - do
bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robove
pravednosti - do posvećenja. 20 Uistinu, kad bijaste

robovi grijeha, “slobodni” bijaste od pravednosti. 21
Pa kakav ste plod onda imali? Onoga se sada stidite
jer svršetak je tomu - smrt. 22 Sada pak pošto ste
oslobođeni grijeha i postali sluge Božje, imate plod
svoj za posvećenje, a svršetak - život vječni. (aiōnios
g166) 23 Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život
vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem. (aiōnios g166)

7 Ili zar ne znate, braćo - poznavaocima zakona
govorim - da zakon gospodari čovjekom samo
za vrijeme njegova života. 2 Doista, udana je žena
vezana zakonom dok joj muž živi; umre li joj muž,
riješena je zakona o mužu. 3 Dakle: dok joj muž živi,
zvat će se, očito, preljubnicom pođe li za drugoga.
Ako li joj pak muž umre, slobodna je od zakona te nije
preljubnica pođe li za drugoga. 4 Tako, braćo moja, i
vi po tijelu Kristovu umrijeste Zakonu da pripadnete
drugomu, Onomu koji je od mrtvih uskrišen, te plodove
donosimo Bogu. 5 Doista, dok bijasmo u tijelu,
grešne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale u
našim udovima te smrti donosile plodove; 6 sada pak
umrijevši onomu što nas je sputavalo, riješeni smo
Zakona te služimo u novosti Duha, a ne u stareži
slova. 7 Što ćemo dakle reći? Je li Zakon grijeh?
Nipošto! Nego: grijeha ne spoznah doli po Zakonu jer
za požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: Ne
poželi! 8 A grijeh je, uhvativši priliku, po zapovijedi u
meni prouzročio svakovrsnu požudu. Ta bez zakona
grijeh je mrtav. 9 Da, ja sam nekoć živio bez zakona.
Ali kad je došla zapovijed, grijeh oživje. 10 Ja pak
umrijeh i ustanovi se: zapovijed dana za život bi mi
na smrt. 11 Doista grijeh, uhvativši priliku, zapovijeđu
me zavede, njome me i ubi. 12 Tako: Zakon je svet,
i zapovijed je sveta, i pravedna, i dobra. 13 Pa zar
se to dobro meni u smrt prometnu? Nipošto! Nego:
grijeh, da se grijehom očituje, po tom dobru uzrokuje
mi smrt - da grijeh po zapovijedi postane najvećim
grešnikom. 14 Zakon je, znamo, duhovan; ja sam pak
tjelesan, prodan pod grijeh. 15 Zbilja ne razumijem što
radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim -
to činim. 16 Ako li pak činim što ne bih htio, slažem
se sa Zakonom, priznajem da je dobar. 17 Onda to
ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni. 18
Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u
mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro.
19 Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih
htio - to činim. 20 Ako li pak činim ono što ne bih htio,
nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.
21 Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro,
nameće mi se zlo. 22 Po nutarnjem čovjeku s užitkom
se slažem sa Zakonom Božjim, 23 ali opažam u
svojim udovima drugi zakon koji vojuje protiv zakona
uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u
mojim udovima. 24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me
istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga? 25 Hvala Bogu
po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom
ja služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.

8 Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu
Isusu! 2 Ta zakon Duha života u Kristu Isusu
oslobodi me zakona grijeha i smrti. 3 Uistinu, što je
bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela onemoćao,
Bog je učinio: poslavši Sina svoga u obličju grešnoga
tijela i s obzirom na grijeh, osudi grijeh u tijelu 4 da se
pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po
tijelu nego po Duhu. 5 Da, oni koji žive po tijelu, teže
za onim što je tjelesno; a koji po Duhu, za onim što je
Duhovo: 6 težnja je tijela smrt, a težnja Duha život i
mir. 7 Jer težnja je tijela protivna Bogu: zakonu se
Božjemu ne podvrgava, a i ne može. 8 Oni pak koji
su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. 9 A vi niste u
tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A
nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. 10 I ako je
Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali
Duh je život zbog pravednosti. 11 Ako li Duh Onoga
koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj
koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela
vaša po Duhu svome koji prebiva u vama. 12 Dakle,
braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo!
13 Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak
Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete. 14 Svi
koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. 15 Ta ne primiste
duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha
posinstva u kojem kličemo: “Abba! Oče!” 16 Sam
Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca
Božja; 17 ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici
Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime
zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.
18 Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena
nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u
nama. 19 Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje
ovo objavljenje sinova Božjih: 20 stvorenje je uistinu
podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog
onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi. 21 Jer i stvorenje
će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje
u slobodi i slavi djece Božje. 22 Jer znamo: sve
stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim
bolima sve do sada. 23 Ali ne samo ono! I mi koji
imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući
posinstvo, otkupljenje svoga tijela. 24 Ta u nadi smo
spašeni! Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što tko
gleda, kako da se tomu i nada? 25 Nadamo li se pak

onomu čega ne gledamo, postojano to iščekujemo. 26
Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo
što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas
zauzima neizrecivim uzdasima. 27 A Onaj koji proniče
srca zna koja je želja Duha - da se on po Božju
zauzima za svete. 28 Znamo pak da Bog u svemu na
dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su
odlukom njegovom pozvani. 29 Jer koje predvidje, te i
predodredi da budu suobličeni slici Sina njegova te da
on bude prvorođenac među mnogom braćom. 30 Koje
pak predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda;
koje opravda, te i proslavi. 31 Što ćemo dakle na to
reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? 32 Ta on
ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas
predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?
33 Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava!
34 Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu,
on je i zdesna Bogu - on se baš zauzima za nas!
35 Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja?
Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao?
Mač? 36 Kao što je pisano: Poradi tebe ubijaju nas
dan za danom i mi smo im ko ovce za klanje. 37 U
svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji
nas uzljubi. 38 Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni
anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, 39
ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći
rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu
našem.

9 Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je
savjest moja u Duhu Svetom: 2 silna mi je tuga i
neprekidna bol u srcu. 3 Da, htio bih ja sam proklet
biti, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake
svoje po tijelu. 4 Oni su Izraelci, njihovo je posinstvo,
i Slava, i Savezi, i zakonodavstvo, i bogoštovlje, i
obećanja; 5 njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i Krist,
koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove.
Amen. **(aiōn g165)** 6 Ali ne kao da se izjalovila riječ
Božja. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela; 7
i nisu svi djeca Abrahamova zato što su njegovo
potomstvo, nego po Izaku će ti se nazivati potomstvo;
8 to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego - djeca
obećanja računaju se u potomstvo. 9 Evo doista
riječi obećanja: U ovo ću doba doći i Sara će imati
sina. 10 Ali ne samo to! I Rebeka je s jednim, s
Izakom, ocem našim, zanijela. 11 Pa kad još blizanci
ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili zlo - da bi
trajnom ostala odluka Božja o izabranju: 12 ne po
djelima, nego po onome tko poziva - rečeno joj je:
Stariji će služiti mlađemu, 13 kako je pisano: Jakova
sam zavolio, a Ezav mi omrznu. 14 Što ćemo dakle
reći? Možda da u Boga ima nepravde? Nipošto! 15
Ta Mojsiju veli: Smilovat ću se komu hoću da se
smilujem; sažalit ću se nad kim hoću da se sažalim.
16 Nije dakle do onoga koji hoće ni do onoga koji
trči, nego do Boga koji se smiluje. 17 Jer Pismo veli
faraonu: Zato te upravo podigoh da na tebi pokažem
svoju moć i da se razglasi ime moje po svoj zemlji.
18 Tako dakle: smiluje se komu hoće, a otvrdnjuje
koga hoće. 19 Da, reći ćeš mi: Što se onda još tuži?
Ta tko se to volji njegovoj odupro? 20 Čovječe, tko
si ti zapravo da se pravdaš s Bogom? Zar da djelo
rekne tvorcu: “Što si me ovakvim načinio?” 21 Ili zar
lončar nema vlasti nad glinom da od istoga tijesta
načini posudu sad časnu, sad nečasnu. 22 A što
ako je Bog, hoteći očitovati gnjev i obznaniti svoju
moć u silnoj strpljivosti podnosio posude gnjeva,
dozrele za propast, 23 da obznani bogatstvo slave
svoje na posudama milosrđa, koje unaprijed pripravi
za slavu, 24 na nama koje pozva ne samo između
Židova nego i između pogana? 25 Tako i u Hošeji veli:
Ne-narod moj prozvat ću narodom mojim i Neljubljenu
ljubljenom. 26 Na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste
moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga. 27
Izaija pak proglasuje o Izraelu: Zaista, sinova će
Izraelovih brojem biti kao pijeska morskog - Ostatak
će se spasiti; 28 jer riječ će ispuniti i uskoro izvršiti
Gospodin na zemlji. 29 Tako je Izaija i prorekao:
Da nam Gospodin nad Vojskama ne ostavi sjeme,
ko Sodoma bismo bili i Gomori nalik. 30 Što ćemo
dakle reći? Da pogani koji nisu tražili pravednosti
stekoše pravednost, pravednost po vjeri. 31 Izrael pak
koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona
dopro. 32 Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao
po djelima. Spotakoše se o kamen spoticanja, 33
kao što je pisano: Evo postavljam na Sionu kamen
spoticanja i stijenu posrtanja. Ali tko u nj vjeruje, neće
se postidjeti.

10 Braćo! Želja je srca moga i molitva Bogu za
njih: da se spase. 2 Svjedočim doista za njih:
imaju revnosti Božje, ali ne u pravom razumijevanju.
3 Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći
uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiše.
4 Jer dovršetak je Zakona Krist - na opravdanje
svakomu tko vjeruje. 5 Da, Mojsije piše o onoj
pravednosti iz Zakona: Tko je vrši, naći će život u njoj.
6 A pravednost iz vjere ovako veli: Nemoj reći u srcu
svom: Tko će se popeti na nebo - to jest Krista svesti?
7 Ili: Tko će sići u bezdan - to jest izvesti Krista od
mrtvih? **(Abyssos g12)** 8 Nego što veli? Blizu ti je Riječ,
u ustima tvojim i u srcu tvome - to jest Riječ vjere koju

propovijedamo. 9 Jer ako ustima ispovijedaš da je
Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio
od mrtvih, bit ćeš spašen. 10 Doista, srcem vjerovati
opravdava, a ustima ispovijedati spasava. 11 Jer
veli Pismo: Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti.
12 Nema uistinu razlike između Židova i Grka jer
jedan je Gospodin sviju, bogat prema svima koji ga
prizivlju. 13 Jer: Tko god prizove ime Gospodnje, bit
će spašen. 14 Ali kako da prizovu onoga u koga ne
povjerovaše? A kako da povjeruju u onoga koga nisu
čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika? 15 A kako
propovijedati bez poslanja? Tako je pisano: Kako li su
ljupke noge onih koji donose blagovijest dobra. 16
Ali nisu svi poslušali blagovijesti - evanđelja! Zaista,
Izaija veli: Gospodine, tko povjerova našoj poruci? 17
Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom. 18
Nego pitam: Zar nisu čuli? Dapače! Po svoj zemlji
razliježe se jeka, riječi njihove sve do nakraj svijeta.
19 Onda pitam: Zar Izrael nije shvatio? Najprije Mojsije
veli: Ja ću vas na ljubomor izazvati pukom ništavnim,
razdražit ću vas glupim nekim narodom. 20 Izaija pak
hrabro veli: Nađoše me koji me ne tražahu, objavih
se onima koji me ne pitahu. 21 A Izraelu veli: Cio dan
pružah ruku narodu nepokornom i buntovnom.

11 Pitam dakle: Zar je Bog odbacio narod svoj?
Nipošto? Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva
Abrahamova, plemena Benjaminova. 2 Nije Bog
odbacio naroda svojega koga predvidje. Ili zar ne
znate što veli Pismo, ono o Iliji - kako se tuži Bogu na
Izraela: 3 Gospode, proroke tvoje pobiše, žrtvenike
tvoje porušiše; ja ostadoh sam i još mi o glavi rade.
4 Pa što mu veli Božji glas? Ostavih sebi sedam
tisuća ljudi koji ne prignuše koljena pred Baalom.
5 Tako dakle i u sadašnje vrijeme postoji Ostatak
po milosnom izboru. 6 Ako pak po milosti, nije po
djelima; inače milost nije više milost! 7 Što dakle?
Što Izrael ište, to nije postigao, ali izabrani postigoše.
Ostali pak otvrdnuše, 8 kao što je pisano: Dade im
Bog duh obamrlosti, oči da ne vide, uši da ne čuju
sve do dana današnjega. 9 I David veli: Nek im stol
pred njima bude zamkom, i mrežom, i stupicom, i
plaćom. 10 Nek im potamne oči da ne vide i leđa
im zauvijek pogni! 11 Pitam dakle: jesu li posrnuli
da propadnu? Nipošto! Naprotiv: po njihovu posrtaju
spasenje poganima da se tako oni, Židovi, izazovu
na ljubomor. 12 Pa ako je njihov posrtaj bogatstvo
za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za pogane,
koliko li će više to biti njihov puni broj? 13 Vama
pak, poganima, velim: ja kao apostol pogana službu
svoju proslavljam 14 ne bih li na ljubomor izazvao
njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih. 15 Jer ako
je njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti
njihovo prihvaćanje ako ne oživljenje od mrtvih? 16
Ako li su prvine svete, sveto je i tijesto; ako li je korijen
svet, svete su i grane. 17 Pa ako su neke grane
odlomljene, a ti, divlja maslina, pricijepljen umjesto
njih, postao suzajedničar korijena, sočnosti masline,
18 ne uznosi se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi -
ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe. 19 Reći ćeš
na to: grane su odlomljene da se ja pricijepim. 20
Dobro! Oni su zbog nevjere odlomljeni, a ti po vjeri
stojiš. Ne uznosi se, nego strahuj! 21 Jer ako Bog ne
poštedje prirodnih grana, ni tebe neće poštedjeti. 22
Promotri dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na
palima, a dobrotu Božju na sebi ako ostaneš u toj
dobroti, inače ćeš i ti biti odsječen. 23 A i oni, ako
ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepljeni; ta moćan je
Bog da ih opet pricijepi. 24 Doista, ako si ti, po naravi
divlja maslina, odsječen pa mimo narav pricijepljen
na pitomu maslinu, koliko li će lakše oni po naravi biti
pricijepljeni na vlastitu maslinu! 25 Jer ne bih htio,
braćo, da budete sami po sebi pametni, a da ne znate
ovo otajstvo: djelomično je otvrdnuće zadesilo Izraela
dok punina pogana ne uđe. 26 I tako će se cio Izrael
spasiti, kako je pisano: Doći će sa Siona Otkupitelj,
odvratit će bezbožnost od Jakova. 27 I to će biti moj
Savez s njima, kad uklonim grijehe njihove. 28 U
pogledu evanđelja oni su, istina, protivnici poradi
vas, ali u pogledu izabranja oni su ljubimci poradi
otaca. 29 Ta neopozivi su dari i poziv Božji! 30 Doista,
kao što vi nekoć bijaste neposlušni Bogu, a sada po
njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe 31 tako
i oni sada po milosrđu vama iskazanu postadoše
neposlušni da i oni sada zadobiju milosrđe. 32 Jer Bog
je sve zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje.
(eleēsē g1653) 33 O dubino bogatstva, i mudrosti, i
spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i
neistraživi putovi njegovi! 34 Doista, tko spozna misao
Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom? 35 Ili: tko ga
darom preteče da bi mu se uzvratiti moralo? 36 Jer
sve je od njega i po njemu i za njega! Njemu slava u
vjekove! Amen. **(aiōn g165)**

12 Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim:
prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu
milu - kao svoje duhovno bogoslužje. 2 Ne suobličujte
se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem
svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja,
što li je dobro, Bogu milo, savršeno. **(aiōn g165)** 3
Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas
velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti,

nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog
odmjerio mjeru vjere. 4 Jer kao što u jednom tijelu
imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, 5
tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci
udovi jedan drugomu. 6 Dare pak imamo različite
po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje -
neka je primjereno vjeri; 7 je li služenje - neka je
u služenju; je li poučavanje - u poučavanju; 8 je li
hrabrenje - u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv;
tko je predstojnik - revan; tko iskazuje milosrđe
- radostan! 9 Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla,
prianjajte uz dobro! 10 Srdačno se ljubite pravim
bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem! 11
U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu
služite! 12 U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi,
u molitvi postojani! 13 Pritječite u pomoć svetima u
nuždi, gajite gostoljubivost! 14 Blagoslivljajte svoje
progonitelje, blagoslivljajte, a ne proklinjite! 15 Radujte
se s radosnima, plačite sa zaplakanima! 16 Budite
istomišljenici među sobom! Neka vas ne zanosi što
je visoko, nego privlači što je ponizno. Ne umišljajte
si da ste mudri! 17 Nikome zlo za zlo ne vraćajte;
zauzimajte se za dobro pred svim ljudima! 18 Ako
je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim
ljudima! 19 Ne osvećujte se, ljubljeni, nego dajte
mjesta Božjem gnjevu. Ta pisano je: Moja je odmazda,
ja ću je vratiti, veli Gospodin. 20 Naprotiv: Ako je
gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, i ako je žedan,
napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrćeš
na glavu. 21 Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim
svladavaj zlo.

13 Svaka duša neka se podlaže vlastima nad
sobom. Jer nema vlasti doli od Boga: koje
postoje, od Boga su postavljene. 2 Stoga tko se
suprotstavlja vlasti, Božjoj se odredbi protivi; koji se
pak protive, sami će na se navući osudu. 3 Vladari
doista nisu strah i trepet zbog dobra, nego zbog zla
djela. Hoćeš li se ne bojati vlasti? Dobro čini pa ćeš
imati pohvalu od nje! 4 Ta Božji je ona poslužitelj
- tebi na dobro. Ako li zlo činiš, strahuj! Ne nosi
uzalud mača! Božji je ona poslužitelj: gnjev njegov
iskaljuje na onome koji zlo čini. 5 Treba se stoga
podlagati, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.
6 Zato i poreze plaćate: ta službenici su Božji oni
koji se time bave. 7 Dajte svakomu što mu pripada:
komu porez - porez, komu carina - carina, komu
poštovanje - poštovanje, komu čast - čast. 8 Nikomu
ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko
drugoga ljubi, ispunio je Zakon. 9 Uistinu: Ne čini
preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi! i ima li koja
druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga
bližnjega kao sebe samoga. 10 Ljubav bližnjemu
zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav. 11 To
tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se
oda sna prenemo jer nam je sada spasenje bliže
nego kad povjerovasmo. 12 Noć poodmače, dan se
približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se
oružjem svjetlosti. 13 Kao po danu pristojno hodimo,
ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništvima
i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru, 14 nego
zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi
za tijelo, ne pogodujte požudama.

14 Slaboga u vjeri prigrlite, ali ne da se prepirete o
mišljenjima. 2 Netko vjeruje da smije sve jesti,
slabi opet jede samo povrće. 3 Tko jede, neka ne
prezire onoga tko ne jede; tko pak ne jede, neka ne
sudi onoga tko jede. Ta Bog ga je prigrlio. 4 Tko si ti
da sudiš tuđega slugu? Svojemu Gospodaru i stoji i
pada! A stajat će jer moćan je Gospodin da ga podrži.
5 Netko razlikuje dan od dana, nekomu je opet svaki
dan jednak. Samo nek je svatko posve uvjeren u
svoje mišljenje. 6 Tko na dan misli, poradi Gospodina
misli; i tko jede, poradi Gospodina jede: zahvaljuje
Bogu. I tko ne jede, poradi Gospodina ne jede i -
zahvaljuje Bogu. 7 Jer nitko od nas sebi ne živi,
nitko sebi ne umire. 8 Doista, ako živimo, Gospodinu
živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li
dakle ili umiremo - Gospodinovi smo. 9 Ta Krist zato
umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima.
10 A ti, što sudiš brata svoga? Ili ti, što prezireš brata
svoga? Ta svi ćemo stati pred sudište Božje. 11 Jer
pisano je: Života mi moga, govori Gospodin, prignut
će se preda mnom svako koljeno i svaki će jezik
priznati Boga. 12 Svaki će dakle od nas za sebe Bogu
dati račun. 13 Dakle, ne sudimo više jedan drugoga,
nego radije sudite o tome da ne valja postavljati
bratu stupice ili spoticala. 14 Znam i uvjeren sam u
Gospodinu: ništa samo od sebe nije nečisto. Samo je
onomu nečisto tko to smatra nečistim. 15 Doista, ako
je poradi hrane tvoj brat ražalošćen, već nisi na putu
ljubavi. Ne upropašćuj tom svojom hranom onoga
za koga je Krist umro! 16 Nemojte da se pogrđuje
vaše dobro! 17 Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće,
nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome. 18
Da, tko tako Kristu služi, mio je Bogu i cijene ga
ljudi. 19 Nastojmo stoga promicati mir i uzajamno
izgrađivanje! 20 Ne razaraj djela Božjega poradi
hrane! Sve je, istina, čisto, ali je zlo za onoga tko
na sablazan jede. 21 Dobro je ne jesti mesa i ne piti
vina i ne uzimati ništa o što se tvoj brat spotiče. 22 Ti

imaš uvjerenje. Za sebe ga imaj pred Bogom. Blago
onomu tko samoga sebe ne osuđuje u onom na što
se odlučuje! 23 Jede li tko dvoumeći, osudio se jer ne
radi iz uvjerenja. A sve što nije iz uvjerenja, grijeh je.

15 Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne
da sebi ugađamo. 2 Svaki od nas neka ugađa
bližnjemu na dobro, na izgrađivanje. 3 Ta ni Krist
nije sebi ugađao, nego kao što je pisano: Poruge
onih koji se rugaju tebi padoše na me. 4 Uistinu,
što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano
da po postojanosti i utjesi Pisama imamo nadu. 5 A
Bog postojanosti i utjehe dao vam da međusobno
budete složni po Kristu Isusu 6 te jednodušno, iz
jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina našega
Isusa Krista. 7 Prigrljujte jedni druge kao što je
Krist prigrlio vas na slavu Božju. 8 Krist je, velim,
postao poslužitelj obrezanika za istinu Božju da ispuni
obećanja dana ocima, 9 a pogani da za milosrđe
proslave Boga, kao što je pisano: Zato ću te slaviti
među pucima i psalam pjevati tvome imenu. 10 I
još veli: Kličite, puci, s njegovim narodom. 11 I još:
Hvalite, svi puci, Gospodina, slavili ga svi narodi! 12
Izaija opet veli: Pojavit će se Jišajev izdanak, dignut
da vlada narodima, u njemu je nada narodima. 13
A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom
u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga.
14 Ja sam, braćo moja, uvjeren: vi ste i sami puni
čestitosti, ispunjeni svakim znanjem, sposobni jedni
druge urazumljivati. 15 Ipak vam djelomično smionije
napisah da vas na poznato nekako podsjetim poradi
milosti koja mi je dana od Boga - 16 da budem
bogoslužnik Krista Isusa među poganima, svećenik
evanđelja Božjega te prinos pogana postane ugodan,
posvećen Duhom Svetim. 17 Imam se dakle čime
dičiti u Kristu Isusu s obzirom na ono što je Božje. 18
Jer ne bih se usudio govoriti o nečemu što Krist riječju
i djelom, 19 snagom znamenja i čudesa, snagom
Duha nije po meni učinio da k poslušnosti privede
pogane. Tako sam od Jeruzalema pa uokolo sve
do Ilirika pronio evanđelje Kristovo, 20 i to tako da
sam se trsio navješćivati evanđelje ne gdje se već
spominjao Krist - da ne bih gradio na temeljima drugih
- 21 nego, kako je pisano: Vidjet će ga oni kojima nije
naviješten, shvatiti oni koji za nj nisu čuli. 22 Time
sam ponajčešće i bio spriječen doći k vama. 23 Sad
mi pak više nema mjesta u ovim krajevima, a živa
mi je želja, ima već mnogo godina, doći k vama 24
kad pođem u Španjolsku. Nadam se doista da ću
vas na proputovanju posjetiti i da ćete me onamo
otpraviti pošto mi se najprije bar donekle ispuni želja
biti s vama. 25 Ali sad idem u Jeruzalem da poslužim
svetima. 26 Makedonija i Ahaja odlučiše očitovati neko
zajedništvo prema siromašnim svetima u Jeruzalemu.
27 Da, odlučiše, a i dužnici su im. Jer ako su pogani
postali sudionicima njihovih duhovnih dobara, dužni
su im u tjelesnima poslužiti. 28 Pošto dakle to obavim
- ovaj im plod zapečaćen uručim - uputit ću se u
Španjolsku i usput k vama. 29 A kada dođem k vama,
doći ću, znam, s puninom blagoslova Kristova. 30 Ali
zaklinjem vas, braćo, Gospodinom Isusom Kristom i
ljubavlju Duha: suborci mi budite u molitvama Bogu
upravljenima za me, 31 da umaknem onim nevjernima
u Judeji i da moja pomoć Jeruzalemu bude po volji
svetima 32 te s Božjom voljom radosno dođem k
vama i s vama zajedno odahnem. 33 Bog mira sa
svima vama! Amen.

16 Preporučujem vam Febu, sestru našu,
poslužiteljicu Crkve u Kenhreji: 2 primite je u
Gospodinu kako dolikuje svetima i priskočite joj u
pomoć u svemu što od vas ustreba jer je i ona bila
zaštitnicom mnogima i meni samomu. 3 Pozdravite
Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu. 4 Oni
su za moj život podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im
ne samo ja nego i sve Crkve pogana. 5 Pozdravite
i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite ljubljenog mi
Epeneta koji je prvina Azije za Krista. 6 Pozdravite
Mariju koja se mnogo trudila za vas. 7 Pozdravite
Andronika i Juniju, rođake i suuznike moje; oni
su ugledni među apostolima i prije mene bili su u
Kristu. 8 Pozdravite Amplijata, ljubljenoga moga u
Gospodinu. 9 Pozdravite Urbana, suradnika moga u
Kristu, i ljubljenog mi Staha. 10 Pozdravite Apela,
prokušanoga u Kristu. Pozdravite Aristobulove. 11
Pozdravite Herodiona, rođaka moga. Pozdravite
Narcisove koji su u Gospodinu. 12 Pozdravite Trifenu
i Trifozu koje se trude u Gospodinu. Pozdravite
ljubljenu Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu.
13 Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodinu, i majku
njegovu i moju. 14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta,
Herma, Patrobu, Hermu i braću koja su s njima. 15
Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, i
Olimpu, i sve svete koji su s njima. 16 Pozdravite
jedni druge cjelovom svetim. Pozdravljaju vas sve
Crkve Kristove. 17 Zaklinjem vas, braćo, čuvajte
se onih koji siju razdore i sablazni mimo nauk u
kojem ste poučeni, i klonite ih se. 18 Jer takvi ne
služe Gospodinu našemu Kristu, nego svom trbuhu
te lijepim i laskavim riječima zavode srca nedužnih.
19 Doista, vaša je poslušnost doprla do sviju. Zbog
vas se dakle radujem i htio bih da budete mudri

za dobro, a bezazleni za zlo. **20** Bog mira satrt će
ubrzo Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina
Isusa s vama! **21** Pozdravlja vas Timotej, suradnik
moj, i Lucije, Jason i Sosipater, rođaci moji. **22**
Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji napisah
ovu poslanicu. **23** Pozdravlja vas Gaj, gostoprimac
moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski
blagajnik, i brat Kvart. **25** Onomu koji vas može
učvrstiti - po mojem evanđelju i propovijedanju Isusa
Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim
vremenima, **(aiōnios g166)** **26** a sada očitovanog i po
proročkim pismima odredbom vječnoga Boga svim
narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru - **(aiōnios
g166)** **27** jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu:
Njemu slava u vijeke! Amen. **(aiōn g165)**

1 Korinčanima

1 Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista
Isusa, i brat Sosten **2** Crkvi Božjoj u Korintu -
posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima,
sa svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju ime Isusa
Krista, Gospodina našega, njihova i našega. **3** Milost
vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa
Krista! **4** Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas
zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu:
5 u njemu se obogatiste u svemu - u svakoj riječi
i svakom spoznanju. **6** Kako li se svjedočanstvo o
Kristu utvrdilo u vama **7** te ne oskudijevate ni na
jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega
Isusa Krista! **8** On će vas učiniti i postojanima do kraja,
besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa
Krista. **9** Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo
Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega. **10**
Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega
Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među
vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i
istog mišljenja. **11** Jer Klojini mi, braćo moja, o vama
rekoše da među vama ima svađa. **12** Mislim to što
svaki od vas govori: “Ja sam Pavlov”, “A ja Apolonov”,
“A ja Kefin”, “A ja Kristov”. **13** Zar je Krist razdijeljen?
Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime
kršteni? **14** Hvala Bogu što ne krstih nikoga od vas,
osim Krispa i Gaja; **15** da ne bi tko rekao da ste
u moje ime kršteni. **16** A da, krstih i Stefanin dom.
Inače ne znam krstih li koga drugoga. **17** Jer ne
posla me Krist krstiti, nego navješćivati evanđelje, i
to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrijepi križ
Kristov. **18** Uistinu, besjeda o križu ludost je onima koji
propadaju, a nama spašenicima sila je Božja. **19** Ta
pisano je: Upropastit ću mudrost mudrih, i odbacit ću
umnost umnih. **20** Gdje je mudrac? Gdje je književnik?
Gdje je istraživač ovoga svijeta? Zar ne izludi Bog
mudrost svijeta? **(aiōn g165)** **21** Doista, kad svijet u
mudrosti Božjoj Boga ne upozna mudrošću, svidjelo
se Bogu ludošću propovijedanja spasiti vjernike. **22**
Jer i Židovi znake ištu i Grci mudrost traže, **23** a mi
propovijedamo Krista raspetoga: Židovima sablazan,
poganima ludost, **24** pozvanima pak - i Židovima i
Grcima - Krista, Božju snagu i Božju mudrost. **25** Jer
ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je
od ljudi. **26** Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema
mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema
mnogo plemenitih. **27** Nego lude svijeta izabra Bog da
posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami
jake; **28** i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i
ono što nije, da uništi ono što jest, **29** da se nijedan
smrtnik ne bi hvalio pred Bogom. **30** Od njega je da
vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od
Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, **31** da
bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka
se hvali.

2 I ja kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s
uzvišenom besjedom ili mudrošću navješćivati
vam svjedočanstvo Božje **2** jer ne htjedoh među vama
znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga. **3** I
ja priđoh k vama slab, u strahu i u veliku drhtanju.
4 I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u
uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha
i snage **5** da se vjera vaša ne temelji na mudrosti
ljudskoj nego na snazi Božjoj. **6** Mudrost doduše
navješćujemo među zrelima, ali ne mudrost ovoga
svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju, **(aiōn
g165)** **7** nego navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu,
sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za
slavu našu, **(aiōn g165)** **8** a koje nijedan od knezova
ovoga svijeta nije upoznao. Jer da su je upoznali, ne
bi Gospodina slave razapeli. **(aiōn g165)** **9** Nego, kako je
pisano: Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje
ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube. **10** A nama
to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine
Božje. **11** Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku osim
duha čovječjega u njemu? Tako i što je u Bogu, nitko
ne zna osim Duha Božjega. **12** A mi, mi ne primismo
duha svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo
čime nas je obdario Bog. **13** To i navješćujemo, ne
naučenim riječima čovječje mudrosti, nego naukom
Duha izlažući duhovno duhovnima. **14** Naravan čovjek
ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost
i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.
15 Duhovan pak prosuđuje sve, a njega nitko ne
prosuđuje. **16** Jer tko spozna misao Gospodnju, tko
da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.

3 I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao
duhovnima, nego kao tjelesnima, kao nejačadi
u Kristu. **2** Mlijekom vas napojih, ne jelom: još ne
mogoste, a ni sada još ne možete **3** jer još ste tjelesni.
Doista, dok je među vama zavist i prepiranje, zar
niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate? **4** Jer kad
jedan govori: “Ja sam Pavlov”, a drugi: “Ja Apolonov”,
niste li odveć ljudi? **5** Ta što je Apolon? Što je Pavao?
Poslužitelji po kojima povjerovaste - kako već komu
Gospodin dade. **6** Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog
dade rasti. **7** Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj
tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti. **8** Tko sadi i
tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu

primiti plaću. 9 Jer Božji smo suradnici: Božja ste
njiva, Božja građevina. 10 Po milosti Božjoj koja mi je
dana ja kao mudri graditelj postavih temelj, a drugi
naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. 11 Jer
nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga
koji je postavljen, a taj je Isus Krist. 12 Naziđuje li tko
na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem,
drvom, sijenom, slamom - 13 svačije će djelo izići
na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju
očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. 14
Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao.
15 Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se
sam spasiti, ali kao kroz oganj. 16 Ne znate li? Hram
ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. 17 Ako tko
upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer
hram je Božji svet, a to ste vi. 18 Nitko neka se ne
vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome
svijetu, neka bude lud da bude mudar. (aiōn g165) 19
Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta
pisano je: On hvata mudre u njihovu lukavstvu. 20
I opet: Gospodin poznaje namisli mudrih, one su
isprazne. 21 Zato neka se nitko ne hvasta ljudima
jer sve je vaše. 22 Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio
svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je
vaše, 23 vi Kristovi, a Krist Božji.

4 Tako, neka nas svatko smatra službenicima
Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. 2 A od
upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni. 3 Meni
pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji
ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. 4 Doista,
ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan:
moj je sudac Gospodin. 5 Zato ne sudite ništa prije
vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na
vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane
srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga. 6
Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da
na nama naučite onu “Ne preko onoga što je pisano”
te se ne nadimate jednim protiv drugoga. 7 Ta tko tebi
daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio,
što se hvastaš kao da nisi primio? 8 Već ste siti, već
se obogatiste, bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da
se zakraljiste da i mi s vama zajedno kraljujemo! 9 Jer
Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje,
kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i
anđelima, i ljudima - 10 mi ludi poradi Krista, vi mudri
u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezreni;
11 sve do ovoga časa i gladujemo, i žeđamo, i goli
smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo, 12 i patimo
se radeći svojim rukama. Proklinjani blagoslivljamo,
proganjani ustrajavamo, 13 pogrđivani tješimo. Kao
smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada.
14 Ne pišem ovoga da vas postidim, nego da vas kao
ljubljenu svoju djecu urazumim. 15 Jer da imate u
Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više
otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih! 16
Zaklinjem vas, dakle: nasljedovatelji moji budite. 17
Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je dijete
ljubljeno i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na
naputke moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi
učim. 18 Neki se uzniješe kao da ja neću doći k vama.
19 Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin htjedne,
i rasudit ću ne riječi onih nadutih, nego krepost. 20 Ta
nije u riječi kraljevstvo Božje, nego u kreposti. 21 Što
želite? Da k vama dođem sa šibom ili s ljubavlju i
duhom blagosti?

5 Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to
takvoj bludnosti kakve nema ni među poganima:
da netko ima očevu ženu. 2 I vi mi se uznijeli,
mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše sredine
onaj koji takvo djelo počini. 3 A ja, i nenazočan
tijelom, ali nazočan duhom, već sam presudio kao
nazočan onoga koji je takvo što počinio. 4 Pošto
se u ime Gospodina našega Isusa Krista okupite
vi i moj duh, snagom Gospodina našega Isusa, 5
neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi
se spasio duh u Dan Gospodina Isusa. 6 Ne valja
vam hvastanje! Zar ne znate da malo kvasca sve
tijesto ukvasa? 7 Očistite stari kvasac da budete
novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je
žrtvovana Pasha naša, Krist. 8 Zato svetkujmo, ne sa
starim kvascem ni s kvascem zloće i pakosti, nego
s beskvasnim kruhovima čistoće i istine. 9 Napisah
vam u poslanici da se ne miješate s bludnicima - 10
ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima,
ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače
morali iz svijeta izići. 11 Napisah vam zapravo da
se ne miješate s nazovibratom koji bi bio bludnik, ili
lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili pijanica, ili
razbojnik. S takvim ni za stol! 12 Što spada na me
suditi one vani? Ne sudite li vi one koji su unutra? 13
A one vani sudit će Bog. Iskorijenite opakoga iz svoje
sredine.

6 Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio parničiti
se pred nepravednima, a ne pred svetima? 2 Ili
zar ne znate da će sveti suditi svijet? Pa ako ćete
vi suditi svijet, zar niste vrijedni suditi sitnice? 3
Ne znate li da ćemo suditi anđele, kamo li ne ono
svagdanje? 4 A vi, kad imate sporove o svagdanjem,
sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne drži! 5
Vama na sramotu govorim. Tako? Zar nema među

vama ni jednoga mudra koji bi mogao rasuditi među
braćom? 6 Nego brat se s bratom parniči, i to pred
nevjernicima? 7 Zapravo, već vam je to nedostatak
što se parničite među sobom. Zašto radije ne trpite
nepravdu? Zašto se radije ne pustite oplijeniti? 8
Nego vi činite nepravdu i plijenite, i to braću. 9 Ili zar
ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva
Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici,
ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, 10
ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni
razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega. 11 To
evo, bijahu neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili
ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina našega
Isusa Krista i u Duhu Boga našega. 12 “Sve mi je
dopušteno!” Ali - sve ne koristi. “Sve mi je dopušteno!”
Ali - neću da mnome išta vlada. 13 “Jela trbuhu, a
trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti.” Ali ne
tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! 14
Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti
snagom njegovom. 15 Ne znate li da su tijela vaša
udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove
i učiniti ih udovima bludničinim? Nipošto! 16 Ili zar
ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer
veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. 17 A tko prione
uz Gospodina, jedan je duh. 18 Bježite od bludnosti!
Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik
griješi protiv svojega tijela. 19 Ili zar ne znate? Tijelo
vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga
imate od Boga, te niste svoji. 20 Jer kupljeni ste
otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!

7 Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjeku
ne dotaći ženu. 2 Ipak, zbog bludnosti, neka svaki
ima svoju ženu i svaka neka ima svoga muža. 3
Muž neka vrši dužnost prema ženi, a tako i žena
prema mužu. 4 Žena nije gospodar svoga tijela, nego
muž, a tako ni muž nije gospodar svoga tijela, nego
žena. 5 Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po
dogovoru, povremeno, da se posvetite molitvi pa se
opet združite da vas Sotona ne bi napastovao zbog
vaše neizdržljivosti. 6 Ali to velim kao dopuštenje,
ne kao zapovijed. 7 A htio bih da svi ljudi budu kao
i ja; ali svatko ima svoj dar od Boga, ovaj ovako,
onaj onako. 8 Neoženjenima pak i udovicama velim:
dobro im je ako ostanu kao i ja. 9 Ako li se ne mogu
uzdržati, neka se žene, udaju. Jer bolje je ženiti se
negoli izgarati. 10 A oženjenima zapovijedam, ne ja,
nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja
- 11 ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili
neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta
žene. 12 Ostalima pak velim - ja, ne Gospodin: ima
li koji brat ženu nevjernicu i ona privoli stanovati s
njime, neka je ne otpušta. 13 I žena koja ima muža
nevjernika te on privoli stanovati s njome, neka ne
otpušta muža. 14 Ta muž nevjernik posvećen je
ženom i žena nevjernica posvećena je bratom. Inače
bi djeca vaša bila nečista, a ovako - sveta su. 15 Ako
li se nevjernik hoće rastaviti, neka se rastavi; brat ili
sestra u takvim prilikama nisu vezani: ta na mir nas je
pozvao Bog. 16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti
muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti ženu? 17
U drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin
dodijelio, kako ga je Bog pozvao. Tako određujem
po svim crkvama. 18 Je li tko pozvan kao obrezan,
neka ne prepravlja obrezanja. Ako je pozvan kao
neobrezan, neka se ne obrezuje. 19 Obrezanje nije
ništa i neobrezanje nije ništa, nego - držanje Božjih
zapovijedi. 20 Svatko neka ostane u onom zvanju u
koje je pozvan. 21 Jesi li pozvan kao rob? Ne brini!
Nego, ako i možeš postati slobodan, radije se okoristi.
22 Jer tko je u Gospodinu pozvan kao rob, slobodnjak
je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao slobodnjak,
rob je Kristov. 23 Otkupninom ste kupljeni: ne budite
robovi ljudima. 24 Svatko u čemu je pozvan, braćo,
u tome neka i ostane pred Bogom. 25 O djevicama
nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek
po milosrđu Gospodnjem vrijedan povjerenja. 26
Smatram dakle: dobro je to zbog sadašnje nevolje,
dobro je čovjeku tako biti. 27 Jesi li vezan za ženu?
Ne traži rastave. Jesi li slobodan od žene? Ne traži
žene. 28 Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica
ako se uda, nije sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu
nevolju, a ja bih vas rado poštedio. 29 Ovo hoću reći,
braćo: Vrijeme je kratko. Odsele i koji imaju žene,
neka budu kao da ih nemaju; 30 i koji plaču, kao
da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele;
i koji kupuju, kao da ne posjeduju; 31 i koji uživaju
ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer - prolazi obličje
ovoga svijeta. 32 A rado bih da budete bezbrižni.
Neoženjen se brine za Gospodnje, kako da ugodi
Gospodinu. 33 A oženjen se brine za svjetovno, kako
da ugodi ženi, 34 pa je razdijeljen. I žena neudana
i djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta i
tijelom i duhom; a udana se brine za svjetovno, kako
da ugodi mužu. 35 Ovo pak govorim vama na korist,
ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i
nesmetano budete privrženi Gospodinu. 36 Misli li tko
da je nepriličan prema svojoj djevici kad je preživotan
i s njome mora biti, neka čini što je nakanio, ne griješi:
neka se uzmu. 37 Tko je pak nepokolebljivo stalan u
srcu te nema potrebe, a u vlasti mu je volja pa to
odluči u svom srcu - čuvati svoju djevicu - dobro čini.

38 Tako, tko se oženi svojom djevicom, dobro čini, a
tko se ne oženi, bolje čini. 39 Žena je vezana dokle
živi muž njezin. Umre li muž, slobodna je: neka se
uda za koga hoće, samo u Gospodinu. 40 Bit će ipak
blaženija ostane li onako, po mojem savjetu. A mislim
da i ja imam Duha Božjega.

8 U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi
posjedujemo znanje. Ali znanje nadima, a ljubav
izgrađuje. 2 Ako tko misli da što zna, još ne zna kako
treba znati. 3 A ljubi li tko Boga, Bog ga poznaje. 4
Dakle, u pogledu blagovanja mesa žrtvovana idolima,
znamo: nema idola na svijetu i nema Boga do
Jednoga. 5 Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na
nebu ili na zemlji - kao što ima mnogo "bogova" i
mnogo "gospodara"! - 6 nama je jedan Bog, Otac, od
koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus
Krist, po kome je sve, i mi po njemu. 7 Ali nemaju
svi toga znanja. Neki, navikli na idole, još jedu meso
kao idolima žrtvovano i njihova se savjest kalja jer je
nejaka. 8 A k Bogu nas ne privodi jelo. Niti što gubimo
ako ne jedemo; niti što dobivamo ako jedemo. 9 A
pazite da ne bi možda ta vaša sloboda bila spoticaj
nejakima. 10 Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za
stolom u hramu idolskomu, neće li se njegova savjest,
jer je nejaka, "izgraditi" da jede žrtvovano idolima? 11
I s tvoga znanja propada nejaki, brat za kojega je
Krist umro. 12 Tako griješeći protiv braće i ranjavajući
njihovu nejaku savjest, protiv Krista griješite. 13 Zato
ako jelo sablažnjava brata moga, ne, neću jesti mesa
dovijeka da brata svoga ne sablaznim. (aiōn g165)

9 Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam
li vidio Isusa, Gospodina našega? Niste li vi
djelo moje u Gospodinu? 2 Ako drugima nisam
apostol, vama svakako jesam. Ta vi ste pečat mojega
apostolstva u Gospodinu. 3 Moj odgovor mojim
tužiteljima jest ovo: 4 Zar nemamo prava jesti i piti? 5
Zar nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom
kao i drugi apostoli i braća Gospodnja i Kefa? 6
Ili samo ja i Barnaba nemamo prava ne raditi? 7
Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi vinograd
pa roda njegova ne jede? Ili tko pase stado pa od
mlijeka stada ne jede? 8 Zar to govorim po ljudsku?
Ne kaže li to i Zakon? 9 Jer u Mojsijevu zakonu
piše: Ne zavezuj usta volu koji vrši! Zar je Bogu do
volova? 10 Ne govori li on baš radi nas? Doista, radi
nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore;
i tko vrši, u nadi da će dobiti dio. 11 Ako smo mi
vama sijali dobra duhovna, veliko li je nešto ako vam
požanjemo tjelesna? 12 Ako drugi sudjeluju u vašim
dobrima, zašto ne bismo mi mogli još većma. Ali
nismo se poslužili tim pravom, nego sve teglimo da
ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju Kristovu?
13 Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se
hrane; i koji žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele? 14
Tako je i Gospodin onima koji evanđelje navješćuju
odredio od evanđelja živjeti. 15 No ja se ničim od
toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi se
tako postupilo prema meni. Radije umrijeti, nego... Te
mi slave nitko neće oduzeti! 16 Jer što navješćujem
evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista,
jao meni ako evanđelja ne navješćujem. 17 Jer ako to
činim iz vlastite pobude, ide me plaća; ako li ne iz
vlastite pobude - služba je to koja mi je povjerena. 18
Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam
evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u
evanđelju. 19 Jer premda slobodan od sviju, sam
sebe svima učinih slugom da ih što više steknem.
20 Bijah Židovima Židov da Židove steknem; onima
pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom - premda ja
nisam pod Zakonom - da one pod Zakonom steknem;
21 onima bez Zakona, kao da sam bez zakona -
premda nisam bez Božjega zakona, nego u Kristovu
zakonu - da steknem one bez Zakona; 22 bijah
nejakima nejak da nejake steknem. Svima bijah sve
da pošto-poto neke spasim. 23 A sve činim poradi
evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu. 24
Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali
jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete. 25
Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju
raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. 26 Ja dakle tako
trčim - ne kao besciljno, tako udaram šakom - ne
kao da mlatim vjetar, 27 nego krotim svoje tijelo i
zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam
drugima propovijedao.

10 Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci
naši svi bijahu pod oblakom, i svi prijeđoše kroz
more, 2 i svi su se na Mojsija krstili u oblaku i u moru,
3 i svi su isto duhovno jelo jeli, 4 i svi su isto duhovno
piće pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila;
stijena bijaše Krist. 5 Ali većina njih nije bila po volji
Bogu: ta poubijani su po pustinji. 6 To bijahu pralikovi
naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni. 7
I ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kako je
pisano: Posjeda narod da jede i pije pa ustadoše da
igraju. 8 I ne podajimo se bludu kao što se neki od
njih bludu podaše i padoše u jednom danu dvadeset i
tri tisuće. 9 I ne iskušavajmo Gospodina kao što su
ga neki od njih iskušavali te od zmija izginuli. 10 I ne
mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše
od Zatornika. 11 Sve se to, kao pralik, događalo

njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su
zapala posljednja vremena. (aiōn g165) 12 Tko dakle
misli da stoji, neka pazi da ne padne. 13 Nije vas
zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je
Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila,
nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati. 14
Zato, ljubljeni moji, bježite od idolopoklonstva. 15 Kao
razumnima velim: sudite sami što govorim. 16 Čaša
blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi
Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela
Kristova? 17 Budući da je jedan kruh, jedno smo
tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha.
18 Gledajte Izraela po tijelu! Koji blaguju žrtve nisu
li zajedničari žrtvenika? 19 Što dakle hoću reći?
Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je nešto? 20
Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne Bogu. A
neću da budete zajedničari vražji. 21 Ne možete
piti čašu Gospodnju i čašu vražju. Ne možete biti
sudionici stola Gospodnjega i stola vražjega. 22 Ili
da izazivamo ljubomor Gospodnji? Zar smo jači od
njega? 23 "Sve je slobodno!" Ali - sve ne koristi. "Sve
je dopušteno!" Ali - sve ne saziđuje. 24 Nitko neka
ne traži svoje, nego dobro drugoga. 25 Sve što se
prodaje na tržnici, jedite ništa ne ispitujući poradi
savjesti. 26 Ta Gospodnja je zemlja i sve na njoj!
27 Pozove li vas koji nevjernik i želite se odazvati,
jedite što vam se ponudi ništa ne ispitujući poradi
savjesti. 28 Ako vam tko reče: "To je žrtvovano", ne
jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti. 29
Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga. Ta
zašto da moju slobodu druga savjest sudi? 30 Ako sa
zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga
za što zahvaljujem? 31 Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo
što činili, sve na slavu Božju činite. 32 Ne budite na
sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj, 33
kao što i ja svima u svemu ugađam ne tražeći svoju
korist, nego što koristi mnogima na spasenje.

11 Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja
Kristov. 2 Hvalim vas što me se u svemu sjećate
i držite se predaja kako vam predadoh. 3 Ali htio bih
da znate: svakomu je mužu glava Krist, glava ženi
muž, a glava Kristu Bog. 4 Svaki muž koji se moli
ili prorokuje pokrivene glave sramoti glavu svoju. 5
Svaka pak žena koja se moli ili prorokuje gologlava
sramoti glavu svoju. Ta to je isto kao da je obrijana.
6 Jer ako se žena ne pokriva, neka se šiša; ako li
je pak ružno ženi šišati se ili brijati, neka se pokrije.
7 A muž ne mora pokrivati glave, ta slika je i slava
Božja; a žena je slava muževa. 8 Jer nije muž od
žene, nego žena od muža. 9 I nije stvoren muž radi
žene, nego žena radi muža. 10 Zato žena treba
da ima "vlast" na glavi poradi anđela. 11 Ipak, u
Gospodinu - ni žena bez muža, ni muž bez žene!
12 Jer kao što je žena od muža, tako je i muž po
ženi; a sve je od Boga. 13 Sami sudite dolikuje li
da se žena gologlava Bogu moli? 14 Ne uči li nas i
sama narav da je mužu sramota ako goji kosu? 15 A
ženi je dika ako je goji jer kosa joj je dana mjesto
prijevjesa. 16 Ako je kome do prepirke, takva običaja
mi nemamo, a ni Crkve Božje. 17 Kad već dajem ta
upozorenja, ne mogu pohvaliti što se ne sastajete na
bolje, nego na gore. 18 Ponajprije čujem, djelomično i
vjerujem: kad se okupite na Sastanak, da su među
vama razdori. 19 Treba doista da i podjela bude među
vama da se očituju prokušani među vama. 20 Kad
se dakle tako zajedno sastajete, to nije blagovanje
Gospodnje večere: 21 ta svatko se pri blagovanju
prihvati svoje večere te jedan gladuje, a drugi se
opija. 22 Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili Crkvu
Božju prezirete i postiđujete one koji nemaju? Što da
vam kažem? Da vas pohvalim? U tom vas ne hvalim.
23 Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh:
Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh,
24 zahvalivši razlomi i reče: "Ovo je tijelo moje - za
vas. Ovo činite meni na spomen." 25 Tako i čašu po
večeri govoreći: "Ova čaša novi je Savez u mojoj
krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen." 26
Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt
Gospodnju navješćujete dok on ne dođe. 27 Stoga,
tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno,
bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. 28 Neka se dakle
svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. 29
Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje
Tijela. 30 Zato su među vama mnogi nejaki i nemoćni,
i spavaju mnogi. 31 Jer kad bismo sami sebe sudili,
ne bismo bili suđeni. 32 A kad nas sudi Gospodin,
odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni. 33
Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje,
pričekajte jedni druge. 34 Je li tko gladan, kod kuće
neka jede da se ne sastajete na osudu. Drugo ću
urediti kada dođem.

12 O darima Duha ne bih, braćo, htio da budete
u neznanju. 2 Znate kako ste se dok bijaste
pogani, zavedeni, zanosili nijemim idolima. 3 Zato
vam obznanjujem: nitko tko u Duhu Božjem govori
ne kaže: "Prokletstvo Isusu". I nitko ne može reći:
"Gospodin Isus" osim u Duhu Svetom. 4 Različiti su
dari, a isti Duh; 5 i različite službe, a isti Gospodin; 6 i
različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. 7 A
svakomu se daje očitovanje Duha na korist. 8 Doista,

jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu
riječ spoznanja po tom istom Duhu; 9 drugomu vjera
u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom
jednom Duhu; 10 drugomu čudotvorstva, drugomu
prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu
različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. 11 A sve
to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose
kako hoće. 12 Doista, kao što je tijelo jedno te ima
mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su
tijelo - tako i Krist. 13 Ta u jednom Duhu svi smo u
jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi,
bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. 14
Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi. 15 Rekne li
noga: "Nisam ruka, nisam od tijela", zar zbog toga
nije od tijela? 16 I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od
tijela", zar zbog toga nije od tijela? 17 Kad bi sve tijelo
bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi
bio njuh? 18 A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki
od njih u tijelu, kako je htio. 19 Kad bi svi bili jedan
ud, gdje bio bilo tijelo? 20 A ovako, mnogi udovi -
jedno tijelo! 21 Ne može oko reći ruci: "Ne trebam te",
ili pak glava nogama: "Ne trebam vas." 22 Naprotiv,
mnogo su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji.
23 A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo
većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije postupa,
24 a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako
sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju
čast 25 da ne bude razdora u tijelu, nego da se
udovi jednako brinu jedni za druge. 26 I ako trpi
jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan
ud, raduju se zajedno svi udovi. 27 A vi ste tijelo
Kristovo i, pojedinačno, udovi. 28 I neke postavi
Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke,
treće za učitelje; onda čudesa, onda dari liječenja;
zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici. 29 Zar su svi
apostoli? Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi
čudotvorci? 30 Zar svi imaju dare liječenja? Zar svi
govore jezike? Zar svi tumače? 31 Čeznite za višim
darima! A evo vam puta najizvrsnijega!

13 Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske,
a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili
cimbal što zveči. 2 Kad bih imao dar prorokovanja i
znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao
svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih
imao - ništa sam! 3 I kad bih razdao sav svoj imutak i
kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi
ne bih imao - ništa mi ne bi koristilo. 4 Ljubav je
velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se
ne hvasta, ne nadima se; 5 nije nepristojna, ne traži
svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; 6 ne raduje se
nepravdi, a raduje se istini; 7 sve pokriva, sve vjeruje,
svemu se nada, sve podnosi. 8 Ljubav nikad ne
prestaje. Prorokovanja? Uminut će. Jezici? Umuknut
će. Spoznanje? Uminut će. 9 Jer djelomično je naše
spoznanje, i djelomično prorokovanje. 10 A kada
dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično. 11
Kad bijah nejače, govorah kao nejače, mišljah kao
nejače, rasuđivah kao nejače. A kad postadoh zreo
čovjek, odbacih ono nejačko. 12 Doista, sada gledamo
kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice! Sada
spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno,
kao što sam i spoznat! 13 A sada: ostaju vjera, ufanje
i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

14 Težite za ljubavlju, čeznite za darima Duha,
a najvećma da prorokujete. 2 Jer tko govori
drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu: nitko ga
ne razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene. 3 Tko
pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, hrabri, tješi.
4 Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a
tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. 5 A htio bih da vi svi
govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete.
Jer veći je tko prorokuje, negoli tko govori drugim
jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja.
6 A sada, braćo, kad bih došao k vama govoreći
drugim jezicima, što bi vam koristilo kad vam ne bih
priopćio bilo otkrivenje, bilo spoznanje, bilo proroštvo,
bilo nauk? 7 Ako neživa glazbala, svirala ili citra,
ne daju razgovijetna glasa, kako će se razabrati što
se to izvodi na svirali ili citri? 8 Ili ako trublja daje
nejasan glas, tko će se spremiti na boj? 9 Tako i
vi, ako jezikom ne budete jasno zborili, kako će se
razabrati što se govori? Govorit ćete u vjetar. 10
Toliko, recimo, ima na svijetu vrsta glasova i - nijedan
bez značenja. 11 Ako dakle ne znam značenja glasa,
bit ću sugovorniku tuđinac, a sugovornik tuđinac
meni. 12 Tako i vi, budući da čeznete za darima
Duha, nastojte njima obilovati radi izgrađivanja Crkve.
13 Stoga tko govori drugim jezikom, neka se moli
da može protumačiti. 14 Jer ako se drugim jezikom
molim, moj se duh moli, ali um je moj neplodan. 15 Što
dakle? Molit ću se duhom, molit ću se i umom; pjevat
ću hvalospjeve duhom, ali pjevat ću ih i umom. 16 Jer
ako Boga blagoslivljaš duhom, kako će neupućen reći
"Amen" na tvoju zahvalnicu? Ne zna što govoriš. 17
Ti doduše lijepo zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje.
18 Hvala Bogu, ja govorim drugim jezicima većma
nego svi vi. 19 Ali draže mi je u Crkvi reći pet riječi
po svojoj pameti, da i druge poučim, negoli deset
tisuća riječi drugim jezikom. 20 Braćo, ne budite djeca
pameću, nego nejačad pakošću, a zreli pameću!

21 U Zakonu je pisano: Drugim jezicima i drugim
usnama govorit ću ovomu narodu pa me ni tako neće
poslušati, govori Gospodin. 22 Tako drugi jezici nisu
znak vjernicima, nego nevjernicima; a prorokovanje
vjernicima, ne nevjernicima. 23 Ako se dakle skupi
sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu
neupućeni ili nevjernici, neće li reći da mahnitate?
24 Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili
neupućen, sve ga prekorava, sve ga osuđuje. 25
Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i
pokloniti se Bogu priznajući: Zaistа, Bog je u vama.
26 Što dakle braćo? Kad se skupite te poneki ima
hvalospjev, poneki ima nauk, ima otkrivenje, ima jezik,
ima tumačenje - sve neka bude radi izgrađivanja.
27 Ako tko govori drugim jezikom - dvojica, najviše
trojica, i to jedan za drugim - jedan neka tumači; 28
ako pak ne bi bilo tumača, neka šuti u Crkvi, neka
govori sam sebi i Bogu. 29 Od proroka pak neka
govore dvojica ili trojica, drugi neka rasuđuju. 30 Ali
ako drugomu uza nj bude što objavljeno, prvi neka
šuti. 31 A možete jedan po jedan svi prorokovati da svi
budu poučeni i svi ohrabreni. 32 Proročki su duhovi
prorocima podložni 33 jer Bog nije Bog nesklada,
nego Bog mira. Kao u svim Crkvama svetih, žene na
Sastancima neka šute. 34 Nije im dopušteno govoriti,
nego neka budu podložne, kako i Zakon govori. 35
Žele li što saznati, neka kod kuće pitaju svoje muževe
jer ružno je da žena govori na Sastanku. 36 Ili zar
je riječ Božja od vas proizašla, zar je samo k vama
došla? 37 Smatra li tko da je prorok ili duhom obdaren,
neka zna: što vam pišem, Gospodnja je zapovijed. 38
Tko to ne prizna, ne priznaje se. 39 Zato, braćo moja,
težite prorokovati i ne priječite da se govori drugim
jezicima! 40 A sve neka bude dostojno i uredno.

15 Dozivljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje
vam navijestih, koje primiste, u kome stojite,
2 po kojem se spasavate, ako držite što sam vam
navijestio; osim ako uzalud povjerovaste. 3 Doista,
predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za
grijehe naše po Pismima; 4 bi pokopan i uskrišen treći
dan po Pismima; 5 ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici.
6 Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina
zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše. 7
Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima. 8
Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni. 9 Da,
ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan
zvati se apostolom jer sam progonio Crkvu Božju. 10
Ali milošću Božjom jesam što jesam i njegova milost
prema meni ne bijaše zaludna; štoviše, trudio sam se
više nego svi oni - ali ne ja, nego milost Božja sa
mnom. 11 Ili dakle ja ili oni: tako propovijedamo, tako
vjerujete. 12 No ako se propovijeda da je Krist od
mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da
nema uskrsnuća mrtvih? 13 Ako nema uskrsnuća
mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. 14 Ako pak Krist
nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše,
uzalud i vjera vaša. 15 Zatekli bismo se i kao lažni
svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je
uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi
ne uskršavaju. 16 Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist
nije uskrsnuo. 17 A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna
je vjera vaša, još ste u grijesima. 18 Onda i oni koji
usnuše u Kristu, propadoše. 19 Ako se samo u ovom
životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi.
20 Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!
21 Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće
od mrtvih! 22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako
će i u Kristu svi biti oživljeni. 23 Ali svatko u svom
redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu
Dolasku; 24 potom - svršetak, kad preda kraljevstvo
Bogu i Ocu, pošto obeskrijepi svako Vrhovništvo,
svaku Vlast i Silu. 25 Doista, on treba da kraljuje dok
ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. 26 Kao
posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt 27
jer sve podloži nogama njegovim. A kad veli: Sve je
podloženo, jasno - sve osim Onoga koji mu je sve
podložio. 28 I kad mu sve bude podloženo, tada će
se i on sam, Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve
podložio da Bog bude sve u svemu. 29 Što onda
čine oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi uopće ne
uskršavaju, što se krste za njih? 30 Što se onda i
mi svaki čas izlažemo pogiblima? 31 Dan za danom
umirem, tako mi slave vaše, braćo, koju imam u Kristu
Isusu, Gospodinu našem! 32 Ako sam se po ljudsku
borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi korist? Ako mrtvi
ne uskršavaju, jedimo i pijmo jer sutra nam je umrijeti.
33 Ne varajte se: “Zli razgovori kvare dobre običaje.”
34 Otrijeznite se kako valja i ne griješite jer neki, na
sramotu vam kažem, ne znaju za Boga. 35 Ali reći će
netko: Kako uskršavaju mrtvi? I s kakvim li će tijelom
doći? 36 Bezumniče! Što siješ, ne oživljuje ako ne
umre. 37 I što siješ, ne siješ tijelo buduće, već golo
zrno, pšenice - recimo - ili čega drugoga. 38 A Bog
mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje
tijelo. 39 Nije svako tijelo isto tijelo; drugo je tijelo
čovječje, drugo tijelo stoke, drugo tijelo ptičje, a drugo
riblje. 40 Ima tjelesa nebeskih i tjelesa zemaljskih, ali
drugi je sjaj nebeskih, a drugi zemaljskih. 41 Drugi je
sjaj sunca, drugi sjaj mjeseca i drugi sjaj zvijezda; jer
zvijezda se od zvijezde razlikuje u sjaju. 42 Tako i
uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava

u neraspadljivosti; 43 sije se u sramoti, uskršava u
slavi; sije se u slabosti, uskršava u snazi; 44 sije
se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno. Ako ima
tijelo naravno, ima i duhovno. 45 Tako je i pisano:
Prvi čovjek, Adam, postade živa duša, posljednji
Adam - duh životvorni. 46 Ali ne bi najprije duhovno,
nego naravno pa onda duhovno. 47 Prvi je čovjek
od zemlje, zemljan; drugi čovjek - s neba. 48 Kakav
je zemljani takvi su i zemljani, a kakav je nebeski
takvi su i nebeski. 49 I kao što smo nosili sliku
zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga. 50 A ovo,
braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva
Božjega i raspadljivost ne baštini neraspadljivosti.
51 Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo
usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti. 52 Odjednom, u tren
oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će
uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti. 53 Jer
ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost
i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. 54 A kad
se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo
smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječ
napisana: Pobjeda iskapi smrt. 55 Gdje je, smrti,
pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj? (Hadēs g86)
56 Žalac je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon. 57
A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu
našem Isusu Kristu! 58 Tako, braćo moja ljubljena,
budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u
djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u
Gospodinu.

16 U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako
odredih crkvama galacijskim. 2 Svakoga prvog
dana u tjednu neka svaki od vas kod sebe na
stranu stavlja i skuplja što uzmogne da se ne sabire
istom kada dođem. 3 A kada dođem, poslat ću s
preporučnicom one koje odaberete da odnesu vašu
ljubav u Jeruzalem. 4 Bude li vrijedno da i ja pođem,
poći će sa mnom. 5 A k vama ću doći kad prođem
Makedoniju; Makedonijom ću samo proći, 6 a kod vas
ću se možda zadržati ili čak zimovati da me otpratite
kamo god pođem. 7 Ne bih vas doista htio tek na
prolazu vidjeti jer se nadam neko vrijeme proboraviti
kod vas, dopusti li Gospodin. 8 U Efezu ću ostati
do Pedesetnice 9 jer vrata mi se otvoriše velika i
uspješna, a protivnika mnogo. 10 Ako dođe Timotej,
gledajte da bude kod vas bez bojazni jer radi djelo
Gospodnje kao i ja. 11 Neka ga dakle nitko ne prezre.
A ispratite ga u miru da dođe k meni jer ga s braćom
iščekujem. 12 A što se tiče brata Apolona: mnogo
sam ga nagovarao da ode k vama s braćom. I nikako
mu ne bijaše s voljom da sada dođe, no doći će kad
mu bude zgodno. 13 Bdijte postojani u vjeri, muževni
budite, čvrsti. 14 Sve vaše neka bude u ljubavi! 15
Zaklinjem vas, braćo - znate dom Stefanin, da je
prvina Ahaje i da se posvetiše posluživanju svetih
- 16 da se i vi pokoravate takvima i svakomu tko
surađuje i trudi se. 17 Radujem se s dolaska Stefanina
i Fortunatova i Ahajikova jer oni nadoknadiše vašu
nenazočnost: 18 umiriše duh moj i vaš. Cijenite dakle
takve. 19 Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju
vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno s
Crkvom u njihovu domu. 20 Pozdravljaju vas sva
braća. Pozdravite jedni druge cjelovom svetim. 21
Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. 22 Ako tko ne ljubi
Gospodina, neka bude proklet. Marana tha! 23 Milost
Gospodina Isusa s vama! 24 Ljubav moja sa svima
vama u Kristu Isusu!

2 Korinčanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat
Timotej: Crkvi Božjoj u Korintu sa svima svetima u
svoj Ahaji. **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i
Gospodina Isusa Krista! **3** Blagoslovljen Bog i Otac
Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog
svake utjehe! **4** On nas tješi u svakoj našoj nevolji
da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom
utjehom kojom nas same tješi Bog. **5** Jer kao što
su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu
obilata i utjeha naša. **6** Bili mi nevoljama pritisnuti za
vašu je to utjehu i spasenje; bili utješeni, za vašu je
utjehu - djelotvornu: da strpljivo podnesete iste patnje
koje i mi podnosimo. **7** I tako je stamena nada naša o
vama jer znamo: kao što ste zajedničari patnja tako
ste i utjehe. **8** Ne bismo doista htjeli, braćo, da ne
znate za nevolju koja nas je snašla u Aziji. Bijasmo
prekomjerno, preko snage, opterećeni te smo već
strepili i za život. **9** Ali u sebi prihvatismo i smrtnu
osudu da se ne bismo uzdali u same sebe, nego u
Boga koji uskrisuje mrtve. **10** On nas je od takve
smrti izbavio i izbavit će nas; u njega se uzdamo, on
će nas i dalje izbavljati. **11** A i vi ćete nam pomagati
molitvom da bi mnogi za nas zahvaljivali Bogu na
milosti koja nam je darovana posredovanjem mnogih.
12 A ovo je naša slava: svjedočansto naše savjesti
da smo u svijetu živjeli - osobito prema vama - u
svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u mudrosti tjelesnoj,
nego u Božjoj milosti. **13** Ta i ne pišemo vam drugo
doli ovo što čitate i razumijete; a nadam se da ćete
i do kraja razumjeti, **14** kao što nas djelomično i
razumjeste: da smo mi vaša slava kao i vi naša u
Dan Gospodina našega Isusa. **15** U tom uvjerenju
namjeravao sam najprije doći k vama **16** i preko vas
prijeći u Makedoniju pa se opet, da biste imali i drugu
milost, iz Makedonije vratiti k vama da me vi otpratite
u Judeju. **17** Pa jesam li možda bio lakomislen kad
sam to namjeravao? Ili što namjeravam, po tijelu
namjeravam te je u mene istodobno “Da, da!” i “Ne,
ne!”? **18** Bog je svjedok: naša riječ vama nije “Da!” i
“Ne!” **19** jer Sin Božji, Isus Krist, koga mi - ja i Silvan i
Timotej - vama navijestismo nije bio “Da!” i “Ne!” nego
u njemu bijaše “Da!”. **20** Doista, sva obećanja Božja
u njemu su “Da!”. I stoga po njemu i naš “Amen!”
Bogu na slavu! **21** A Bog je onaj koji nas zajedno
s vama utvrđuje za Krista; on nas i pomaza, **22** on
nas i zapečati i u srca naša dade zalog - Duha. **23**
A ja prizivljem Boga za svjedoka: duše mi, da vas
poštedim, nisam više dolazio u Korint. **24** Ta mi nismo
gospodari vaše vjere, nego suradnici vaše radosti. Ta
u vjeri ste postojani.

2 Odlučih dakle u sebi da neću k vama opet sa
žalošću. **2** Jer ako ja vas ražalostim, a tko će
mene obradovati ako ne onaj koga ja žalostim? **3** Zato
vam to i napisah da me, kada dođem, ne ražaloste
oni koji bi mi imali biti na radost. Uzdam se doista
u sve vas, da je moja radost - radost svih vas. **4**
Pisah vam uistinu uz mnoge suze, iz velike nevolje i
tjeskobe srca, ne da se ražalostite, nego da upoznate
moju preveliku ljubav prema vama. **5** Ako me tko
ražalostio, nije ražalostio mene, nego u neku ruku
- da ne pretjeram - sve vas. **6** Dosta je takvu ona
kazna od većine **7** pa ga vi radije pomilujte i utješite
da ga pretjerana žalost ne shrva. **8** Zato vas molim,
iskažite mu ljubav. **9** Ta zato vam i pisah da vidim
jeste li prokušani, jeste li u svemu poslušni. **10** Komu
dakle vi što oprostite, tomu i ja; jer i ja, ako kome što
oprostih, oprostih poradi vas - pred Kristom, **11** da
nas ne nadmudri Sotona. Ta znamo njegove namjere!
12 Kada dođoh u Troadu poradi evanđelja Kristova,
premda mi se otvoriše vrata u Gospodinu, **13** ne
bijaše mi duši spokoja što ne nađoh Tita, brata svoga;
oprostih se stoga s njima i pođoh u Makedoniju. **14**
Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek proslavlja te širi
po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja.
15 Da, Kristov smo miomiris Bogu i među onima koji
se spasavaju i među onima koji propadaju: **16** ovima
miris iz smrti za smrt, onima miris iz života za život. A
tko je za to podoban? **17** Uistinu, mi nismo kao mnogi
koji trguju riječju Božjom, nego iskreno - kao od Boga
pred Bogom - u Kristu govorimo.

3 Počinjemo li opet sami sebe preporučivati? Ili
trebamo li, kao neki, preporučna pisma na vas
ili od vas? **2** Vi ste pismo naše, upisano u srcima
vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi. **3** Vi ste, očito,
pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne
crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama
kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima. **4**
Takvo pouzdanje imamo po Kristu u Boga. **5** Ne
kao da smo sami sobom, kao od sebe, sposobni
što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga. **6**
On nas osposobi za poslužitelje novoga Saveza, ne
slova, nego Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje. **7**
Pa ako je smrtonosna služba, slovima uklesana u
kamenju, bila tako slavna da sinovi Izraelovi nisu
mogli pogledati u lice Mojsijevo zbog prolazne slave
lica njegova, **8** koliko li će slavnija biti služba Duha. **9**
Jer ako je služba osude bila slavna, mnogo je slavnija
služba pravednosti. **10** I zbilja, nije ni bilo proslavljeno

ono što je u toj mjeri proslavljeno, ako se usporedi
s uzvišenijom slavom. 11 Jer ako je ono prolazno
bilo slavno, mnogo je slavnije ovo što ostaje. 12
Imajući dakle takvo pouzdanje, nastupamo sa svom
otvorenošću, 13 a ne kao Mojsije koji je stavljao
prijevjes na lice da sinovi Izraelovi ne vide svršetak
prolaznoga. 14 Ali otvrdnu im pamet. Doista, do
dana današnjega zastire taj prijevjes čitanje Staroga
zavjeta: nije im otkriveno da je u Kristu prestao. 15
Naprotiv, kad god se čita Mojsije, do danas prijevjes
zastire srce njihovo. 16 Ali kad se Izrael obrati
Gospodinu, skinut će se prijevjes. 17 Gospodin je
Duh, a gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.
18 A svi mi, koji otkrivenim licem odrazujemo slavu
Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo
u istu sliku - iz slave u slavu.

4 Zato, budući da po milosrđu imamo ovu službu,
ne malakšemo. 2 Ali odrekosmo se sramotnoga
prikrivanja: ne nastupamo lukavo niti izopačujemo riječ
Božju, nego se objavljivanjem istine preporučujemo
svakoj savjesti ljudskoj pred Bogom. 3 Ako je i
zastrto evanđelje naše, u onima je zastrto koji
propadaju: 4 u onima kojima bog ovoga svijeta
oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost
evanđelja slave Krista koji je slika Božja. (aiōn g165) 5
Jer ne propovijedamo same sebe, nego Krista Isusa
Gospodinom, a sebe slugama vašim poradi Isusa. 6
Ta Bog koji reče: Neka iz tame svjetlost zasine!, on
zasvijetli u srcima našim da nam spoznanje slave
Božje zasvijetli na licu Kristovu. 7 To pak blago imamo
u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude
očito Božja, a ne od nas. 8 U svemu pritisnuti, ali ne
pritiješnjeni; dvoumeći, ali ne zdvajajući; 9 progonjeni,
ali ne napušteni; obarani, ali ne oboreni - 10 uvijek
umiranje Isusovo u tijelu pronosimo da se i život
Isusov u tijelu našem očituje. 11 Doista, mi se živi
uvijek na smrt predajemo poradi Isusa da se i život
Isusov očituje u našem smrtnom tijelu. 12 Tako smrt
djeluje u nama, život u vama. 13 A budući da imamo
isti duh vjere kao što je pisano: Uzvjerovah, zato
besjedim, i mi vjerujemo pa zato i besjedimo. 14
Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i
nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se
postaviti. 15 A sve je to za vas: da milost - umnožena
- zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu. 16
Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji
čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja.
17 Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi
nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave (aiōnios
g166) 18 jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog:
ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo - vječno. (aiōnios
g166)

5 Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom,
šator, imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren,
vječan na nebesima. (aiōnios g166) 2 U ovome doista
stenjemo i čeznemo da se povrh njega zaodjenemo
svojim nebeskim obitavalištem; 3 dakako, ako se
nađemo obučeni, ne goli. 4 Da, i mi koji smo u ovom
šatoru, stenjemo opterećeni jer nećemo da budemo
svučeni, nego da se još obučemo da život iskapi što
je smrtno. 5 A zato nas je sazdao Bog - on koji nam
dade zalog Duha. 6 Uvijek smo stoga puni pouzdanja
makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od
Gospodina. 7 Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju. 8
Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se iselili
iz tijela i naselili kod Gospodina. 9 Zato se i trsimo
da mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni. 10 Jer
svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da
svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo
zlo. 11 Prožeti dakle strahom Gospodnjim uvjeravamo
ljude; razotkriveni smo Bogu, a nadam se - i vašim
savjestima. 12 Ne preporučujemo vam opet sami
sebe, nego vam dajemo prigodu ponositi se nama,
da imate odgovor za one koji se diče licem, a ne
srcem. 13 Doista, ako bijasmo “izvan sebe” - Bogu
bijasmo; ako li “pri sebi” - vama bijasmo. 14 Jer ljubav
nas Kristova obuzima kad promatramo ovo: jedan za
sve umrije, svi dakle umriješe; 15 i za sve umrije da
oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za
njih umrije i uskrsnu. 16 Stoga mi od sada nikoga ne
poznajemo po tijelu; ako smo i poznavali po tijelu
Krista, sada ga tako više ne poznajemo. 17 Dakle, je
li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle,
nasta! 18 A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri
po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. 19 Jer Bog
je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im
opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja.
20 Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama
nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite
se s Bogom! 21 Njega koji ne okusi grijeha Bog za
nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u
njemu.

6 Kao suradnici opominjemo vas da ne primite
uzalud milosti Božje. 2 Jer on veli: U vrijeme
milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti. Evo sad
je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa. 3 Ni
u čemu ne dajemo nikakve sablazni da se ne kudi
ova služba, 4 nego se u svemu iskazujemo kao
poslužitelji Božji: velikom postojanošću u nevoljama,
u potrebama, u tjeskobama, 5 pod udarcima, u

tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u
postovima, 6 u čistoći, u spoznanju, u velikodušnosti,
u dobroti, u Duhu Svetomu, u ljubavi nehinjenoj, 7 u
riječi istinitoj, u snazi Božjoj; oružjem pravde zdesna i
slijeva; 8 slavom i sramotom; zlim i dobrim glasom;
kao zavodnici, a istiniti; 9 kao nepoznati, a poznati;
kao umirući, a evo živimo; kao kažnjeni, a ne ubijeni;
10 kao žalosni, a uvijek radosni; kao siromašni, a
mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve
posjeduju. 11 Usta su naša otvorena vama, Korinćani,
srce naše raširenо. 12 Nije vam tijesno u nama,
ali je tijesno u vašim grudima. 13 Za uzdarje - kao
djeci govorim - raširite se i vi. 14 Ne ujarmljujte se s
nevjernicima. Ta što ima pravednost s bezakonjem?
Ili kakvo zajedništvo svjetlo s tamom? 15 Kakvu slogu
Krist s Belijarom? Ili kakav dio vjernik s nevjernikom?
16 Kakav sporazum hram Božji s idolima? Jer mi smo
hram Boga živoga, kao što reče Bog: Prebivat ću u
njima i hoditi među njima; i bit ću Bog njihov, a oni
narod moj. 17 Zato iziđite iz njihove sredine i odvojite
se, govori Gospodin, i ništa nečisto ne dotičite i ja ću
vas primiti. 18 I bit ću vam otac i vi ćete mi biti sinovi i
kćeri, veli Gospodin Svemogući.

7 Dakle, budući da imamo ta obećanja, očistimo se,
ljubljeni, od svake ljage tijela i duha te dovršimo
posvećenje u strahu Božjemu. 2 Shvatite nas! Nikomu
nismo nanijeli nepravde, nikoga nismo upropastili,
nikoga zakinuli. 3 Ne govorim da osudim. Ta rekoh
već: u srcima ste našim te umiremo i živimo zajedno.
4 Veliko je moje pouzdanje u vas, uvelike se vama
ponosim. Pun sam utjehe, obilujem radošću uza svu
nevolju našu. 5 Doista, i kada dođosmo u Makedoniju,
nikakva spokoja nije imalo tijelo naše, nego nevolje
odasvud: izvana borbe, iznutra strepnje. 6 Ali Bog,
tješitelj poniznih, utješi nas dolaskom Titovim. 7 Ne
samo dolaskom njegovim, nego i utjehom kojom se
utješi zbog vas: obavijesti nas o vašoj čežnji, vašem
jadikovanju, vašoj žarkoj ljubavi prema meni tako
da se još većma obradovah. 8 Doista, ako sam vas
i ožalostio onom poslanicom, nije mi žao; ako mi
i bijaše žao - vidim uistinu da vas je ta poslanica
makar i načas ožalostila - 9 sad se radujem, ne
što ste se ožalostili, nego što ste se ožalostili na
obraćenje. Jer ožalostili ste se po Božju te zbog nas
ni u čemu niste štetovali. 10 Jer žalost po Božju
rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem, a žalost
svjetovna rađa smrću. 11 Gle, doista baš to što
ste se po Božju ožalostili, kolikom gorljivošću urodi
među vama, pa opravdavanjem, pa ogorčenjem, pa
strahom, pa čežnjom, pa revnošću, pa kažnjavanjem.
Svime ste time pokazali da ste u onome nedužni. 12
Ako sam vam dakle pisao, nisam to zbog uvreditelja
ni zbog uvrijeđenoga, nego zbog toga da vam se
očituje vaša gorljivost za nas pred Bogom. 13 To nas
je utješilo. A povrh te naše utjehe još se mnogo više
obradovasmo zbog radosti Titove jer svi vi okrijepiste
duh njegov. 14 Doista, ako sam mu se što vama
pohvalio, ne postidjeh se, nego kao što smo po istini
vama govorili, tako je istina bila i pohvala naša pred
Titom. 15 I njegovo je srce prema vama još nježnije
kad se sjeti poslušnosti svih vas, kako ga sa strahom
i trepetom primiste. 16 Radujem se što se u svemu
mogu pouzdati u vas.

8 Priopćujemo vam, braćo, milost Božju koja je
dana crkvama makedonskim: 2 unatoč mnogim
kušnjama i nevoljama izobilna njihova radost i skrajnje
siromaštvo preli se u bogatstvo darežljivosti. 3
Svjedočim uistinu: oni su nas dragovoljno - po svojim
mogućnostima i preko mogućnosti - 4 veoma usrdno
molili za milost zajedništva u ovom posluživanju
svetih. 5 I to ne samo kako se nadasmo, nego
same sebe predadoše najprvo Gospodinu, a onda
nama, po volji Božjoj. 6 Zato zamolismo Tita da kao
što je započeo, tako i dovrši među vama i to djelo
darežljivosti. 7 Stoga kao što se u svemu odlikujete
- u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i
u ljubavi svojoj prema nama - odlikujte se i u ovoj
darežljivosti. 8 Ne zapovijedam, nego gorljivošću
drugih prokušavam istinitost vaše ljubavi. 9 Ta poznate
darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda
bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim
siromaštvom obogatite. 10 Time dajem samo savjet:
to doista dolikuje vama koji već prošle godine prvi
to započeste, ne samo činom nego i odlukom. 11
Sada dovršite to djelo da kao što spremno odlučiste,
tako prema mogućnostima i dovršite. 12 Jer ima li
spremnosti, mila je po onom što ima, a ne po onom
čega nema. 13 Ne dakako: drugima olakšica, vama
oskudica, nego - jednakost! 14 U sadašnjem trenutku
vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov
suvišak bude za vašu oskudicu - te bude jednakost,
15 kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome koji
bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome
koji bijaše nakupio manje. 16 A hvala Bogu koji
je stavio jednaku gorljivost za vas u srce Titovo.
17 On je prihvatio i molbu, ali budući da je veoma
revan, otiđe k vama i dragovoljno. 18 S njime pak
šaljemo brata kojega s evanđelja slave sve crkve.
19 Štoviše, crkve ga izabraše za našeg suputnika u
ovom djelu darežljivosti kojemu služimo - na slavu

samoga Gospodina i na našu želju 20 kako bismo
izbjegli da nas tko ne prekori zbog ovog obilja kojim
raspolažemo. 21 Doista, revno nastojimo oko dobra
ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima. 22
Šaljemo s njima i našega brata koji je, kako smo u
mnogome često iskusili, gorljiv, a sada je još mnogo
gorljiviji zbog velikoga pouzdanja u vas. 23 A Tito?
Moj je drug i suradnik za vas. A braća naša? Poslanici
su crkava, slava Kristova. 24 Pružite im dakle pred
crkvama dokaz svoje ljubavi i toga da se s pravom
vama ponosimo.

9 A o posluživanju svetih suvišno je da vam pišem.
2 Ta poznajem vašu spremnost s koje se vama
ponosim pred Makedoncima: "Ahaja je spremna od
prošle godine." I vaša gorljivost potaknu mnoge. 3
Ipak šaljem braću da se u tome pogledu ne opovrgne
što se vama ponosimo; da budete spremni kao što
sam tvrdio te se - 4 ako sa mnom dođu Makedonci i
nađu vas nespremne - ne osramotimo s preuzetnosti
mi, da ne kažemo vi. 5 Smatrao sam dakle potrebnim
zamoliti braću da unaprijed pođu k vama i da pripreme
vaš još prije obećani dar te bude pripravan - kao dar
darežljivosti, a ne škrtosti. 6 Ta eno: tko sije oskudno,
oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato će i žeti.
7 Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa
žalošću ili na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja. 8 A
Bog vas može obilato obdariti svakovrsnim darom
da u svemu svagda imate svega dovoljno za se i
izobilno za svako dobro djelo - 9 kao što je pisano:
Rasipno dijeli, daje sirotinji, pravednost njegova ostaje
dovijeka. **(aiōn g165)** 10 A onaj koji pribavlja sjeme
sijaču i kruh za jelo, pribavit će i umnožiti sjeme vaše
i povećati plodove pravednosti vaše. 11 Tako ćete se
u svemu obogatiti za svakovrsnu darežljivost koja
se, našim posredovanjem, izvija u zahvalnicu Bogu.
12 Jer ovo bogoslužno posluživanje ne samo da
podmiruje oskudicu svetih nego se i obilno prelijeva
u mnoge zahvalnice Bogu. 13 Osvjedočeni ovim
posluživanjem, slave Boga zbog vašega pokornog
ispovijedanja evanđelja Kristova i zbog velikodušnog
zajedništva prema njima i prema svima. 14 A moleći
se za vas, čeznu za vama zbog preobilne milosti Božje
na vama. 15 Hvala Bogu na njegovu neizrecivom
daru!

10 Ja, Pavao, osobno vas zaklinjem blagošću i
obazrivošću Kristovom - ja koji sam licem u lice
među vama "skroman", a nenazočan prema vama
"odvažan" - 2 molim da, jednom nazočan, ne moram
biti odvažan smionošću kojom se kanim osmjeliti
protiv nekih što smatraju da mi po tijelu živimo. 3
Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. 4 Ta
oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski
snažno za rušenje utvrda. Obaramo mudrovanja 5 i
svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i
zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu; 6 i spremni
smo kazniti svaku nepokornost čim bude savršena
vaša pokornost. 7 Gledajte što je očito! Ako je tko
uvjeren da je "Kristov", neka sam ponovno promisli
ovo: kako je on Kristov, tako smo i mi. 8 Kad bih se
doista i malo više pohvalio našom vlašću - koju nam
Gospodin dade za vaše izgrađivanje, a ne rušenje -
ne bih se morao stidjeti. 9 Samo da se ne bi činilo kao
da vas zastrašujem poslanicama! 10 Jer "poslanice
su, kaže, stroge i snažne, ali tjelesna nazočnost
nemoćna i riječ bezvrijedna". 11 Takav neka promisli
ovo: kakvi smo nenazočni riječju u poslanicama,
takvi smo i nazočni djelom. 12 Ne usuđujemo se,
doista, izjednačiti ili usporediti s nekima koji sami
sebe preporučuju, ali nisu razumni jer sami sebe
sobom mjere i sami sebe sa sobom uspoređuju. 13
Mi se pak nećemo hvaliti u bezmjerje, nego po mjeri,
mjerilu što nam ga odmjeri Bog kao mjeru: doprijeti
sve do vas. 14 Jer mi ne posežemo preko svoga, kao
da još nismo stigli do vas. Ta prvi doista doprijesmo
do vas s evanđeljem Kristovim. 15 Ne hvalimo se u
bezmjerje, tuđim naporima. A nadamo se da ćemo
s uzrastom vaše vjere među vama i mi - po našem
mjerilu - prerasti u izobilje: 16 i preko vaših granica
navijestiti evanđelje, a ne hvastati se onim što je
već učinjeno na tuđem području. 17 Tko se hvali, u
Gospodinu neka se hvali. 18 Ta nije prokušan tko sam
sebe preporučuje, nego koga preporučuje Gospodin.

11 O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja
mojega! Da, podnesite me! 2 Ljubomoran sam
doista na vas Božjim ljubomorom: ta zaručih vas
s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas
Kristu. 3 Ali se bojim da se - kao što zmija zavede
Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne pokvare i
odmetnu od iskrenosti prema Kristu. 4 Uistinu, ako
tko dođe i propovijeda drugog Isusa, kojega mi nismo
propovijedali - ili ako drugoga Duha primate, kojega
niste primili; ili drugo evanđelje, koje niste prigrlili
- takva lijepo podnosÄite. 5 Smatram, eto, da ni
u čemu nisam manji od "nadapostola". 6 Jer ako
sam i nevješt u govoru, nisam u znanju; naprotiv, u
svemu vam ga i pred svima očitovasmo. 7 Ili sam
grijeh počinio što sam vam - ponizujući sebe da se vi
uzvisite - besplatno navješćivao Božje evanđelje? 8
Druge sam crkve plijenio, od njih primao potporu da
bih mogao vama služiti. I dok bijah u vas, premda u

oskudici, nikomu nisam bio na teret. 9 U oskudici
su mi pomogla braća koja dođoše iz Makedonije.
U svemu sam se čuvao da vam ne budem težak,
a i čuvat ću se. 10 Istine mi Kristove u meni, ove
mi hvale nitko neće oduzeti u ahajskim krajevima.
11 Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog znade! 12 A što
činim, i dalje ću činiti da izbijem izliku onima koji
izliku traže ne bi li se s nama izjednačili u onom
čime se hvastaju. 13 Jer takvi su ljudi lažni apostoli,
himbeni radnici, prerušuju se u apostole Kristove. 14 I
nikakvo čudo! Ta sam se Sotona prerušuje u anđela
svjetla. 15 Ništa osobito dakle ako se i službenici
njegovi prerušuju u službenike pravednosti. Svršetak
će im biti po djelima njihovim. 16 Opet velim: da
me tko ne bi smatrao bezumnim! Uostalom, primite
me makar i kao bezumna da se i ja nešto malo
pohvalim. 17 Što govorim, ne govorim po Gospodnju,
nego kao u bezumlju, u ovoj hvalisavoj smionosti.
18 Budući da se mnogi hvale po ljudsku, i ja ću se
hvaliti. 19 Ta rado podnosÄite bezumne, vi umni! 20
Da, podnosÄite ako vas tko zarobljava, ako vas tko
proždire, ako tko otima, ako se tko uznosi, ako vas tko
po obrazu bije. 21 Na sramotu govorim: bili smo, biva,
slabi! Ipak, čime se god tko osmjeljuje - u bezumlju
govorim - osmjeljujem se i ja! 22 Hebreji su? I ja sam!
Izraelci su? I ja sam! Potomstvo su Abrahamovo? I ja
sam! 23 Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit govorim:
ja još više! U naporima - preobilno; u tamnicama
- preobilno; u batinama - prekomjerno; u smrtnim
pogiblima - često. 24 Od Židova primio sam pet puta
po četrdeset manje jednu. 25 Triput sam bio šiban,
jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu
noć i dan proveo sam u bezdanu. 26 Česta putovanja,
pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od
sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu,
pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne
braće; 27 u trudu i naporu, često u nespavanju, u
gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji!
28 Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno,
briga za sve crkve. 29 Tko je slab, a ja da ne budem
slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne izgaram? 30
Treba li se hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti. 31
Bog i Otac Gospodina Isusa, blagoslovljen u vijeke,
zna da ne lažem. (aiōn g165) 32 U Damasku namjesnik
kralja Arete čuvaše grad damaščanski hoteći me
uhvatiti. 33 Ali kroz prozor spustiše me u košari preko
zida te umakoh njegovim rukama.

12 Hvaliti se treba? Ne koristi doduše ali - dolazim
na viđenje i objave Gospodnje. 2 Znam čovjeka
u Kristu: prije četrnaest godina - da li u tijelu, ne
znam; da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - taj je bio
ponesen do trećeg neba. 3 I znam da je taj čovjek
- da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna
- 4 bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih
čovjek ne smije govoriti. 5 Time ću se hvaliti, a samim
se sobom neću hvaliti osim slabostima svojim. 6
Uistinu, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman;
istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da ne bi tko
mislio o meni više nego što vidi na meni ili što čuje
od mene. 7 I da se zbog uzvišenosti objava ne bih
uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da
me udara da se ne uzoholim. 8 Za to sam triput
molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče:
9 “Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti
usavršuje.” Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim
slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. 10
Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama,
progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam
slab, onda sam jak. 11 Postao sam bezuman! Vi me
natjeraste. Ta trebalo je da me vi preporučite jer ni u
čemu nisam manji od “nadapostola”, premda nisam
ništa. 12 Znamenja apostolstva moga ostvarena su
među vama u posvemašnjoj postojanosti: znakovima
i čudesima i silnim djelima. 13 Ta u čemu ste to manji
od drugih crkava, osim što vam ja nisam bio na teret?
Oprostite mi ovu “nepravdu”. 14 Evo, spremam se
treći put doći k vama i neću vam biti na teret jer
ne ištem vaše, nego vas. Djeca doista nisu dužna
stjecati roditeljima, nego roditelji djeci. 15 A ja ću
najradije trošiti i istrošiti se za duše vaše. Ako vas
više ljubim, zar da budem manje ljubljen? 16 Ali neka!
Ja vas nisam opterećivao, nego, “lukav” kako jesam,
“na prijevaru vas uhvatih”. 17 Da vas možda nisam
zakinuo po kome od onih koje poslah k vama? 18
Zamolio sam Tita i poslao s njime brata. Da vas
možda Tit nije u čemu zakinuo? Zar nismo hodili u
istom duhu? I istim stopama? 19 Odavna smatrate
da se pred vama branimo. Pred Bogom u Kristu
govorimo: sve je to, ljubljeni, za vaše izgrađivanje. 20
Bojim se doista da vas kada dođem, možda neću naći
kakve bih htio i da ćete vi mene naći kakva ne biste
htjeli: da ne bi možda bilo svađa, zavisti, žestina,
spletkarenja, klevetanja, došaptavanja, nadimanja,
buna; 21 da me opet kada dođem, ne bi ponizio Bog
moj kod vas kako ne bih morao oplakivati mnoge koji
su prije sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i
bludnost i razvratnost koju počiniše.

13 Evo treći put idem k vama. Svaka presuda neka
počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka. 2
Onima koji su prije sagriješili i svima drugima rekoh

već i opet - kao onda drugi put nazočan, tako i sada
nenazočan - unaprijed velim: ako opet dođem, neću
štedjeti. 3 Jer vi tražite dokaz da u meni govori Krist
koji prema vama nije nemoćan, nego je snažan među
vama. 4 I raspet bi, istina, po slabosti, ali živi po
snazi Božjoj. I mi smo, istina, slabi u njemu, ali ćemo
po snazi Božjoj živjeti s njime za vas. 5 Same sebe
ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar
ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama?
Inače niste pravi. 6 A spoznat ćete, nadam se, da smo
mi pravi. 7 Molimo se Bogu da ne činite nikakva zla;
ne da se mi pokažemo pravi, nego da vi dobro činite,
pa izašli mi i kao nepravi. 8 Ta ništa ne možemo
protiv istine, nego samo za istinu. 9 Da, radujemo se
kad smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i molimo, za vaše
usavršavanje. 10 To vam nenazočan pišem zato da
nazočan ne bih morao oštro nastupiti vlašću koju mi
Gospodin dade za izgrađivanje, a ne za rušenje. 11
Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se,
složni budite, mir njegujte i Bog ljubavi i mira bit će s
vama. 12 Pozdravite jedni druge svetim cjelovom. 13
Pozdravljaju vas svi sveti. 14 Milost Gospodina Isusa
Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa
svima vama!

Galačanima

1 Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku,
nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od
mrtvih - **2** i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u
Galaciji. **3** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i
Gospodina Isusa Krista, **4** koji sam sebe dade za
grijehe naše da nas istrgne iz sadašnjega svijeta
opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, **(aiōn**
g165) **5** komu slava u vijeke vjekova! Amen. **(aiōn g165)**
6 Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost
Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje,
7 koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji
vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo. **8**
Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba
navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam
mi navijestismo, neka je proklet! **9** Što smo već
rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko
evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet.
10 Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili
idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj
nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga.
11 Obznanjujem vam, braćo: evanđelje koje sam
navješćivao nije od ljudi, **12** niti ga ja od kojeg čovjeka
primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista. **13** Ta
čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu:
preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu
Božju **14** te sam u židovstvu, prerevno odan otačkim
predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem
narodu. **15** Ali kad se Onomu koji me odvoji već
od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo
16 otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među
poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i
krvlju **17** i ne uziđoh u Jeruzalem k onima koji bijahu
apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet
vratih u Damask. **18** Onda nakon tri godine uziđoh u
Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest
dana. **19** Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim
Jakova, brata Gospodinova. **20** Što vam pišem, Bog
mi je svjedok, ne lažem. **21** Zatim dođoh u krajeve
sirijske i cilicijske. **22** Osobno pak bijah nepoznat
Kristovim crkvama u Judeji. **23** One su samo čule:
"Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju
je nekoć pustošio" **24** i slavile su Boga zbog mene.

2 Zatim nakon četrnaest godina opet uziđoh u
Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom
i Tita. **2** Uziđoh po objavi i izložih im - napose
uglednijima - evanđelje koje propovijedam među
poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud.
3 Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen
obrezati se, **4** i to radi uljeza, lažne braće, koja se
ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu
Isusu, ne bi li nas učinili robovima. **5** Ne, ni načas im
nismo popustili, nismo se podložili: da istina evanđelja
ostane kod vas! **6** A oni koji štogod znače - bili oni
što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti
uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli. **7** Nego
naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evanđelje za
neobrezane, kao Petru za obrezane - **8** jer Onaj
koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među
obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima
- **9** i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa
i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi
desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni
među obrezane! **10** Samo neka se sjećamo siromaha,
što sam revno i činio. **11** A kad Kefa stiže u Antiohiju,
u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu: **12**
doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je
zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se
povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja. **13**
Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba
zaveden tom prijetvornošću. **14** Ali kad vidjeh da
ne hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred
svima: "Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski,
kako možeš siliti pogane da se požidove?" **15** Mi smo
podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz poganstva". **16** Ali
znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona,
nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa
povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a
ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko
neće opravdati. **17** Ako se pak po tome što zaiskasmo
opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici,
nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto! **18** Doista,
ako ponovno gradim što sam bio srušio, pokazujem
da sam prijestupnik. **19** Ta po Zakonu ja Zakonu
umrijeh da Bogu živim. S Kristom sam razapet. **20**
Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada
živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me
ljubio i predao samoga sebe za mene. **21** Ne dokidam
milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu,
onda je Krist uzalud umro.

3 O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred
očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti.
2 Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili
Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku? **3**
Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da
sada u tijelu dovršite? **4** Zar ste toliko toga uzalud
doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud! **5** Onaj dakle
koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini
li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku? **6**

Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se u
pravednost. 7 Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi
Abrahamovi. 8 A Pismo, predvidjevši da Bog po vjeri
opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu:
U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi. 9 Tako: oni
od vjere blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom. 10
Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom
su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i tko ne
vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona. 11 A da
se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je
jer: Pravednik će od vjere živjeti. 12 Zakon pak nije od
vjere, nego veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život. 13
Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za
nas prokletstvom - jer pisano je: Proklet je tko god
visi na drvetu - 14 da u Kristu Isusu na pogane dođe
blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo
po vjeri. 15 Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski
valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje.
16 A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu
njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima,
nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest
Kristu. 17 Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano
sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri
stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja.
18 Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne
zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po
obećanju obdario. 19 Čemu onda Zakon? Dometnut
je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu
je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima
preko posrednika. 20 Posrednika pak nema gdje
je samo jedan. A Bog je jedan. 21 Zar je dakle
Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan
Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista
proizlazila iz Zakona. 22 Ali je Pismo sve zatvorilo
pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano
dade onima koji vjeruju. 23 Prije dolaska vjere, pod
Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se
imala objaviti. 24 Tako nam je Zakon bio nadzirateljem
sve do Krista da se po vjeri opravdamo. 25 A otkako
je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. 26
Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu.
27 Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se
zaodjenuste. 28 Nema više: Židov - Grk! Nema više:
rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste
vi Jedan u Kristu Isusu! 29 Ako li ste Kristovi, onda
ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

4 Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se
ne razlikuje od roba premda je gospodar svega: 2
pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji
je odredio otac. 3 Tako i mi: dok bijasmo maloljetni,
robovasmo počelima svijeta. 4 A kada dođe punina
vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen,
Zakonu podložan 5 da podložnike Zakona otkupi te
primimo posinstvo. 6 A budući da ste sinovi, odasla
Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba!
Oče!" 7 Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda
i baštinik po Bogu. 8 Onda dok još niste poznavali
Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu.
9 Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad
je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k
nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno,
hoćete robovati? 10 Dane pomno opslužujete, i
mjesece, i vremena, i godine! 11 Sve se bojim za
vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas! 12
Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh
kao vi. Ničim me niste povrijedili. 13 Znate: prvi sam
vam put za bolesti navješćivao evanđelje. 14 Svoju
kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego
ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa.
15 Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam
doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali
i dali mi ih. 16 Tako? Postadoh li vam neprijateljem
propovijedajući vam istinu? 17 Oni revnuju za vas,
ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za
njih revnujete. 18 Dobro je da se za vas revnuje u
dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas,
19 dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok
se Krist ne oblikuje u vama. 20 Htio bih sada biti kod
vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama.
21 Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne
čujete Zakona? 22 Ta pisano je da je Abraham imao
dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne.
23 Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od
slobodne snagom obećanja. 24 To je slika. Doista, te
žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za
ropstvo - to je Hagara. 25 Jer Hagara znači brdo Sinaj
u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje
zajedno sa svojom djecom. 26 Onaj pak Jeruzalem
gore slobodan je; on je majka naša. 27 Pisano je
doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od
radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više
djece ima negoli udana. 28 Vi ste, braćo, kao Izak,
djeca obećanja. 29 I kao što je onda onaj po tijelu
rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i
sada. 30 Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina
njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom
slobodne. 31 Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego
slobodne.

5 Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i
ne dajte se ponovno u jaram ropstva! 2 Evo ja,

Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa
neće koristiti. 3 I ponovno jamčim svakom čovjeku koji
se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon. 4 Prekinuli
ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz
milosti ste ispali. 5 Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo
pravednost, nadu svoju. 6 Uistinu, u Kristu Isusu
ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego
- vjera ljubavlju djelotvorna. 7 Dobro ste trčali; tko
li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate
istini? 8 Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove! 9
Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa. 10 Ja se uzdam
u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko
vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio. 11 A ja,
braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me
sveudilj progone? Onda je obeskrijepljena sablazan
križa! 12 Uškopili se oni koji vas podbunjuju! 13
Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka
ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju
služite jedni drugima. 14 Ta sav je Zakon ispunjen
u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga
kao sebe samoga! 15 Ako li pak jedni druge grizete
i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete. 16
Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi
tijela! 17 Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv
tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne
činite što hoćete. 18 Ali ako vas Duh vodi, niste pod
Zakonom. 19 A očita su djela tijela. To su: bludnost,
nečistoća, razvratnost, 20 idolopoklonstvo, vračanje,
neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja,
razdori, strančarenja, 21 zavisti, pijančevanja, pijanke
i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam
već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega
neće baštiniti. 22 Plod je pak Duha: ljubav, radost,
mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, 23
blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona. 24 Koji
su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama.
25 Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! 26
Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni
druge, ne zaviđajmo jedni drugima!

6 Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu,
vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A
pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti. 2
Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon
Kristov! 3 Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa,
sam sebe vara. 4 Svatko neka ispita sam svoje djelo
pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u
usporedbi s drugim. 5 Ta svatko će nositi svoj teret.
6 Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim
učiteljem. 7 Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati!
Što tko sije, to će i žeti! 8 Doista, tko sije u tijelo
svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz
duha će žeti život vječni. (aiōnios g166) 9 Neka nam
ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje
ćemo vrijeme žeti! 10 Dakle, dok imamo vremena,
činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri. 11
Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom.
12 Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na
obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli
progonstvo. 13 Ta ni sami obrezani ne opslužuju
Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli
ponositi vašim tijelom. 14 A ja, Bože sačuvaj da bih
se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa
Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. 15
Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego -
novo stvorenje. 16 A na sve koji se ovoga pravila
budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe!
17 Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom
tijelu nosim biljege Isusove! 18 Milost Gospodina
našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen

Efežanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima
koji su u Efezu i vjernima u Isusu Kristu. **2**
Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina
Isusa Krista! **3** Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina
našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim
blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. **4** Tako:
u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da
budemo sveti i bez mane pred njim; **5** u ljubavi
nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu
Kristu, dobrohotnošću svoje volje, **6** na hvalu Slave
svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome **7** u
kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje
prijestupa po bogatstvu njegove milosti. **8** Nju
preobilno u nas uli zajedno sa svom mudrošću i
razumijevanjem **9** obznanivši nam otajstvo svoje volje
po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu
zasnova **10** da se provede punina vremena: uglaviti u
Kristu sve - na nebesima i na zemlji. **11** U njemu, u
kome i nama - predodređenima po naumu Onoga koji
sve izvodi po odluci svoje volje - u dio pade **12** da
budemo na hvalu Slave njegove - mi koji smo se već
prije nadali u Kristu. **13** U njemu ste i vi, pošto ste čuli
Riječ istine - evanđelje spasenja svoga - u njemu ste,
prigrlivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim,
14 koji je zalog naše baštine: otkupljenja, posvojenja
- na hvalu Slave njegove. **15** Zato i ja, otkad sam
čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za ljubav
prema svima svetima, **16** ne prestajem zahvaljivati
za vas i sjećati vas se u svojim molitvama: **17** Bog
Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam
Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati; **18**
prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u
pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj
među svetima **19** i koje li prekomjerne veličine u
moći njegovoj prema nama koji vjerujemo: ona je
primjerena djelotvornosti sile i snage njegove **20** koju
na djelu pokaza u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih i
posjede sebi zdesna na nebesima **21** iznad svakog
Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog
imena imenovana ne samo na ovom svijetu nego i u
budućemu. **(aiōn g165)** **22** Sve mu podloži pod noge, a
njega postavi - nad svime - Glavom Crkvi, **23** koja
je Tijelo njegovo, punina Onoga koji sve u svima
ispunja.

2 I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha **2** u
kojima ste nekoć živjeli po Eonu ovoga svijeta, po
Knezu vlasti zraka, po tomu duhu koji sada djeluje
u sinovima neposlušnima. **(aiōn g165)** **3** Među njima
smo i mi nekoć živjeli u požudama tijela svoga,
udovoljavajući prohtjevima tijela i ćudi, te po naravi
bijasmo djeca gnjeva kao i drugi. **4** Ali Bog, bogat
milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, **5**
nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupa, oživi zajedno s
Kristom - milošću ste spašeni! - **6** te nas zajedno s
njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu: **7** da
u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže
budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje.
(aiōn g165) **8** Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to
ne po sebi! Božji je to dar! **9** Ne po djelima, da se
ne bi tko hvastao. **10** Njegovo smo djelo, stvoreni
u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed
pripravi da u njima živimo. **11** Spominjite se stoga da
nekoć bijaste neznabošci u tijelu - neobrezanicima
su vas zvali oni koji se zovu obrezani, rukom, na
tijelu - **12** i da u ono vrijeme bijaste izvan Krista,
udaljeni od građanstva izraelskoga, tuđi Savezima
obećanja, bez nade bijaste i neznabošci na svijetu.
13 Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste
daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj. **14** Doista,
on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu
razdvojnicu, neprijateljstvo razori u svome tijelu. **15**
Zakon zapovijedi s propisima obeskrijepi da u sebi,
uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog
čovjeka **16** te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom
po križu, ubivši u sebi neprijateljstvo. **17** I dođe te
navijesti mir vama daleko i mir onima blizu, **18** jer po
njemu jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup
Ocu. **19** Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice,
nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji **20** nazidani
na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen
sam Krist Isus. **21** U njemu je sva građevina povezana
i raste u hram svet u Gospodinu. **22** U njemu ste i vi
ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu.

3 Radi toga ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas
pogane... **2** Zacijelo ste čuli za rasporedbu milosti
Božje koja mi je dana za vas: **3** objavom mi je
obznanjeno otajstvo, kako netom ukratko opisah. **4**
Čitajući to, možete dokučiti kako ja shvaćam Kristovo
otajstvo, **5** koje nije bilo obznanjeno sinovima ljudskim
drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeno
svetim njegovim apostolima i prorocima: **6** da su
pogani subaštinici i “sutijelo” i sudionici obećanja
u Kristu Isusu - po evanđelju, **7** kojega postadoh
poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je dana
djelotvornošću snage njegove. **8** Meni, najmanjemu
od svih svetih, dana je ova milost: poganima biti
blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova **9** i
osvijetliti rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena

u Bogu, koji sve stvori, **(aiōn g165)** **10** da sada - po
Crkvi - Vrhovništvima i Vlastima na nebesima bude
obznanjena mnogolika mudrost Božja **11** zasnovana -
po naumu o vjekovima - u Kristu Isusu Gospodinu
našemu. **(aiōn g165)** **12** U njemu, s pouzdanjem po vjeri
u njega, imamo slobodan pristup. **13** Zato ne klonite,
molim, s nevolja mojih za vas! One su slava vaša! **14**
Zato prigibam koljena pred Ocem, **15** od koga ime
svakom očinstvu na nebu i na zemlji: **16** neka vam
dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu
njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka **17** da po vjeri
Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni
i utemeljeni **18** mognete shvatiti sa svima svetima
što je Dužina i Širina i Visina i Dubina **19** te spoznati
nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve
Punine Božje. **20** Onomu pak koji snagom u nama
djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi
moliti ili zamisliti - **21** Njemu slava u Crkvi i u Kristu
Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen.
(aiōn g165)

4 Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa
svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite
dostojno poziva kojim ste pozvani! **2** Podnosite jedni
druge u ljubavi; **3** trudite se sačuvati jedinstvo Duha
svezom mira! **4** Jedno tijelo i jedan Duh - kao što
ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! **5** Jedan
Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! **6** Jedan Bog
i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima! **7** A
svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova.
8 Zato veli: Na visinu uzađe vodeći sužnje, dade dare
ljudima. **9** Ono "uzađe" - što drugo znači doli to da i
siđe u donje krajeve, na zemlju? **10** Koji siđe, isti je
onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni.
11 On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke,
jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje
12 da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje
Tijela Kristova **13** dok svi ne prispijemo do jedinstva
vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena,
do mjere uzrasta punine Kristove: **14** da više ne
budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje
goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom,
u lukavosti što put krči zabludi. **15** Nego, istinujući
u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji
je Glava, Krist, **16** od kojega sve Tijelo, usklađeno
i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po
djelotvornosti primjerenoj svakomu pojedinom dijelu,
promiče svoj rast na sazđivanje u ljubavi. **17** Ovo
govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao
što pogani žive - u ispraznosti pameti njihove: **18**
zamračena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog
neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova.
19 Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da
bi u pohlepi počinjali svaku nečistoću. **20** Vi pak ne
naučiste tako Krista, **21** ako ste ga doista čuli i u
njemu bili poučeni kako je istina u Isusu: **22** da vam
je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga
varave požude vode u propast, **23** a obnavljati se
duhom svoje pameti **24** i obući novog čovjeka, po
Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine. **25** Zato
odložite laž i govorite istinu jedan drugomu jer udovi
smo jedni drugima. **26** Srdite se, ali ne griješite! Sunce
nek ne zađe nad vašom srdžbom **27** i ne dajite mjesta
đavlu. **28** Tko je krao, neka više ne krade, nego neka
se radije trudi svojim rukama priskrbljivati da ima što
podijeliti s potrebnim. **29** Nikakva nevaljala riječ neka
ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema
potrebi sazđuje i milost iskaže slušateljima. **30** I ne
žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni
za Dan otkupljenja! **31** Daleko od vas svaka gorčina, i
srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! **32**
Naprotiv! Budite jedni drugima dobrostivi, milosrdni;
praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama
oprosti.

5 Budite dakle nasljedovatelji Božji kao djeca
ljubljena **2** i hodite u ljubavi kao što je i Krist ljubio
vas i sebe predao za nas kao prinos i žrtvu Bogu
na ugodan miris. **3** A bludnost i svaka nečistoća
ili pohlepa neka se i ne spominje među vama,
kako dolikuje svetima! **4** Ni prostota, ni ludorija, ni
dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje!
5 Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik,
ili pohlepnik - taj idolopoklonik - nema baštine u
kraljevstvu Kristovu i Božjemu. **6** Nitko neka vas
ispraznim riječima ne zavarava: zbog toga dolazi
gnjev Božji na sinove neposlušne. **7** Nemajte dakle
ništa s njima! **8** Da, nekoć bijaste tama, a sada ste
svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite - **9**
plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina
- **10** i odlučite se za ono što je milo Gospodinu.
11 A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego
ih dapače raskrinkavajte, **12** jer što potajno čine,
sramota je i govoriti. **13** A sve što se raskrinka, pod
svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost
je. **14** Zato veli: "Probudi se, ti što spavaš, ustani od
mrtvih i zasvijetljet će ti Krist." **15** Razmotrite dakle
pomno kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri! **16**
Iskupljujte vrijeme jer dani su zli! **17** Zato ne budite
nerazumni, nego shvatite što je volja Gospodnja! **18** I
ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost, nego
- punite se Duhom! **19** Razgovarajte među sobom

psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama!
Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu! 20 Svagda i
za sve zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina
našega Isusa Krista! 21 Podložni budite jedni drugima
u strahu Kristovu! 22 Žene svojim muževima kao
Gospodinu! 23 Jer muž je glava žene kao i Krist
Glava Crkve - On, Spasitelj Tijela. 24 Pa kao što se
Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu!
25 Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio
Crkvu te sebe predao za nju 26 da je posveti, očistivši
je kupelji vode uz riječ 27 te sebi predvede Crkvu
slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da
bude sveta i bez mane. 28 Tako treba da i muževi
ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu,
sebe ljubi. 29 Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela,
nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. 30 Doista,
mi smo udovi njegova Tijela! 31 Stoga će čovjek
ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje
njih bit će jedno tijelo. 32 Otajstvo je to veliko! Ja
smjeram na Krista i na Crkvu. 33 Dakle, neka svaki
od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka
poštuje svog muža.

6 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to
je pravedno. 2 Poštuj oca svoga i majku - to je
prva zapovijed s obećanjem: 3 da ti dobro bude i da
dugo živiš na zemlji. 4 A vi, očevi, ne srdite djece
svoje, nego ih odgajajte stegom i urazumljivanjem
Gospodnjim! 5 Robovi, slušajte svoje zemaljske
gospodare kao Krista - sa strahom i trepetom, u
jednostavnosti srca. 6 Ne naoko, kao oni koji se
ulaguju ljudima, nego kao sluge Kristove koje zdušno
vrše volju Božju; 7 dragovoljno služe - kao Gospodinu,
a ne ljudima, 8 znajući da će svatko, bio on rob ili
slobodnjak, učini li što dobro, za to dobiti plaću od
Gospodina. 9 I vi, gospodari, isto se tako vladajte
prema njima: kanite se prijetnje, znajući da je i njihov
i vaš Gospodar na nebesima i da u njega nema
pristranosti. 10 Ubuduće jačajte se u Gospodinu i u
silnoj snazi njegovoj. 11 Obucite svu opremu Božju
da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. 12
Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv
Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga
mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima.
(aiōn g165) 13 Zbog toga posegnite za svom opremom
Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se
kada sve nadvladate. 14 Držite se dakle! Opašite
bedra istinom, obucite oklop pravednosti, 15 potpašite
noge spremnošću za evanđelje mira! 16 U svemu
imajte uza se štit vjere: njime ćete moći ugasiti
ognjene strijele Zloga. 17 Uzmite i kacigu spasenja i
mač Duha, to jest Riječ Božju. 18 Svakovrsnom se
molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite.
Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom
za sve svete, 19 i za me, da mi se otvore usta i dade
riječ hrabro obznaniti otajstvo evanđelja 20 kojeg sam
poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako
treba govoriti. 21 A da i vi znate što je sa mnom, kako
mi je, o svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat
i vjerni poslužitelj u Gospodinu. 22 Njega šaljem k
vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri srca
vaša. 23 Mir braći i ljubav, s vjerom, od Boga Oca i
Gospodina Isusa Krista! 24 Milost sa svima koji ljube
Gospodina našega Isusa Krista - u neraspadljivosti.

Filipljanima

1 Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima svetima
u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima
i poslužiteljima. 2 Milost vam i mir od Boga, Oca
našega, i Gospodina Isusa Krista! 3 Zahvaljujem
Bogu svomu kad vas se god sjetim. 4 Uvijek se u
svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim 5 zbog
vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve
do sada - 6 uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama
dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa. 7
I pravo je da tako osjećam o svima vama! Ta ja
vas nosim u srcu jer u okovima mojim i u obrani i
utvrđivanju evanđelja svi ste vi suzajedničari moje
milosti. 8 Bog mi je doista svjedok koliko žudim za
svima vama srcem Isusa Krista! 9 I molim za ovo:
da ljubav vaša sve više i više raste u spoznanju
i potpunu pronicanju 10 te mognete prosuditi što
je najbolje da budete čisti i besprijekorni za Dan
Kristov, 11 puni ploda pravednosti po Isusu Kristu -
na slavu i hvalu Božju. 12 A hoću da znate, braćo:
ovaj se moj udes pače okrenuo u napredovanje
evanđelja 13 tako da se moji okovi u Kristu razglasiše
u svem pretoriju i među svima drugima, 14 a većina
braće u Gospodinu, ohrabrena mojim okovima, još
se više usuđuje neustrašivo zboriti Riječ. 15 Neki,
istina, propovijedaju Krista iz zavisti i nadmetanja,
a neki iz dobre volje: 16 ovi iz ljubavi jer znaju da
sam ovdje za obranu evanđelja; 17 oni pak Krista
navješćuju iz suparništva, neiskreno - misleći da će
tako otežati nevolju mojih okova. 18 Pa što onda?
Samo se na svaki način, bilo himbeno, bilo istinito,
Krist navješćuje. I tome se radujem, a i radovat ću
se. 19 Jer znadem: po vašoj molitvi i pomoći Duha
Isusa Krista to će mi biti na spasenje, 20 kako željno i
očekujem i nadam se da se ni zbog čega neću smesti,
nego da će se mojom posvemašnjom odvažnošću -
kako uvijek tako i sada - Krist uzveličati u mome tijelu,
bilo životom, bilo smrću. 21 Ta meni je živjeti Krist, a
umrijeti dobitak! 22 A ako mi živjeti u tijelu omogućuje
plodno djelovanje, što da odaberem? Ne znam! 23
Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i
s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; 24 ali
ostati u tijelu potrebnije je poradi vas. 25 U to uvjeren,
znam da ću ostati i biti uz vas sve, za vaš napredak i
na radost vjere, 26 da ponos vaš mnome poraste u
Kristu Isusu kad opet dođem k vama. 27 Samo se
ponašajte dostojno evanđelja Kristova, pa - došao ja
i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama - da
mogu utvrditi kako ste postojani u jednome duhu i
jednodušno se zajednički borite za evanđeosku vjeru
28 ne plašeći se ni u čemu protivnika. To je njima
najava njihove propasti, a vašega spasenja, i to od
Boga. 29 Jer vama je dana milost: “za Krista”, ne
samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti, 30 isti
boj bijući koji na meni vidjeste i sada o meni čujete.

2 Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva
ljubazna bodrenja, ima li kakva zajedništva Duha,
ima li kakva srca i samilosti, 2 ispunite me radošću:
složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne
misli budite; 3 nikakvo suparništvo ni umišljenost,
nego - u poniznosti jedni druge smatrajte višima od
sebe; 4 ne starajte se samo svaki za svoje, nego i
za ono što se tiče drugih! 5 Neka u vama bude isto
mišljenje kao i u Kristu Isusu: 6 On, trajni lik Božji,
nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, 7
nego sam sebe “oplijeni” uzevši lik sluge, postavši
ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, 8 ponizi sam
sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. 9 Zato Bog
njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim
imenom, 10 da se na ime Isusovo prigne svako
koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika. 11 I svaki
će jezik priznati: “Isus Krist jest Gospodin!” - na slavu
Boga Oca. 12 Tako, ljubljeni moji, poslušni kako uvijek
bijaste, ne samo kao ono za moje nazočnosti nego
mnogo više sada, za moje nenazočnosti, sa strahom
i trepetom radite oko svoga spasenja! 13 Da, Bog u
svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati.
14 Sve činite bez mrmljanja i oklijevanja 15 da budete
besprijekorni i čisti, djeca Božja neporočna posred
poroda izopačena i lukava u kojem svijetlite kao
svjetlila u svijetu 16 držeći riječ Života meni na ponos
za Dan Kristov, što nisam zaludu trčao niti se zaludu
trudio. 17 Naprotiv, ako se ja i izlijevam za žrtvu i
bogoslužje, za vjeru vašu, radostan sam i radujem se
sa svima vama. 18 A tako i vi budite radosni i radujte
se sa mnom. 19 Nadam se u Gospodinu Isusu da
ću vam uskoro poslati Timoteja da mi odlane kad
saznam što je s vama. 20 Nikoga doista nemam tako
srodne duše tko bi se kao on svojski za vas pobrinuo
21 jer svi traže svoje, a ne ono što je Isusa Krista. 22
A prokušanost vam je njegova poznata: kao dijete s
ocem služio je sa mnom evanđelju. 23 Njega se dakle
nadam poslati tek što razvidim što je sa mnom. 24 A
uvjeren sam u Gospodinu da ću i sam uskoro doći.
25 Smatrao sam potrebnim poslati k vama Epafrodita,
brata, suradnika i suborca moga kojega ste poslali da
mi poslužuje u potrebi. 26 Jer je čeznuo za svima
vama i bio zabrinut što ste saznali da je obolio. 27 I
doista je gotovo na smrt bio obolio, ali Bog mu se

smilovao, ne samo njemu nego i meni, da me ne
zadesi žalost na žalost. 28 Brže ga dakle poslah da
se, pošto ga vidite, opet obradujete, i ja da budem
manje žalostan. 29 Primite ga dakle u Gospodinu
sa svom radosti i poštujte takve 30 jer se za djelo
Kristovo smrti sasvim približio, životnoj se pogibli
izložio da nadopuni ono u čemu me vi ne mogoste
poslužiti.

3 Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodinu!
Pisati vam jedno te isto meni nije dosadno, a
za vas je sigurnije. 2 Čuvajte se tih pasa, čuvajte
se tih opakih radnika, čuvajte se te osakaćenosti!
3 Jer mi smo obrezanje, mi koji u Duhu Božjemu
obavljamo bogoslužje i dičimo se Kristom Isusom, a
ne pouzdajemo se u tijelo, 4 iako bih se ja mogao
pouzdati i u tijelo. Smatra li tko drugi da se može
uzdati u tijelo, ja još više: 5 obrezan osmog dana, od
roda sam Izraelova, plemena Benjaminova, Hebrej od
Hebreja; po Zakonu farizej, 6 po revnosti progonitelj
Crkve, po pravednosti zakonskoj besprijekoran. 7 Ali
što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista smatram
gubitkom. 8 Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog
onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista,
Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom
smatram: da Krista steknem 9 i u njemu se nađem
- ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego
pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri
utemeljenoj - 10 da upoznam njega i snagu uskrsnuća
njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, 11 ne bih
li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću
od mrtvih. 12 Ne kao da sam već postigao ili dopro
do savršenstva, nego - hitim ne bih li kako dohvatio
jer sam i zahvaćen od Krista. 13 Braćo, ja nipošto ne
smatram da sam već dohvatio. Jedno samo: što je
za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom,
prežem, 14 k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva
Božjeg u Kristu Isusu. 15 Koji smo god zreli, ovako
mislimo! I ako što drukčije mislite, Bog će vam ovako
objaviti. 16 Samo, držimo se onoga do čega smo stigli!
17 Braćo! Nasljedovatelji moji budite i promatrajte
one koji žive po uzoru koji imate u nama. 18 Jer
često sam vam govorio, a sada i plačući govorim:
mnogi žive kao neprijatelji križa Kristova. 19 Svršetak
im je propast, bog im je trbuh, slava u sramoti - jer
misle na zemaljsko. 20 Naša je pak domovina na
nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina
našega Isusa Krista: 21 snagom kojom ima moć sve
sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo
i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu.

4 Stoga, braćo moja ljubljena i željkovana, radosti
moja i vijenče moj, tako - čvrsto stojte u Gospodinu.
2 Evodiju zaklinjem, i Sintihu zaklinjem da budu složne
u Gospodinu. 3 Da, molim i tebe, čestiti druže, pomaži
im jer su se one u evanđelju borile zajedno sa mnom,
i s Klementom i ostalim mojim suradnicima, kojih
su imena u knjizi Života. 4 Radujte se u Gospodinu
uvijek! Ponavljam: radujte se! 5 Blagost vaša neka
je znana svim ljudima! Gospodin je blizu! 6 Ne
budite zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i
prošnjom, sa zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe
Bogu. 7 I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat
će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu. 8 Uostalom,
braćo, što je god istinito, što god časno, što god
pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god
hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala - to
nek vam je na srcu! 9 Što ste naučili, i primili, i čuli, i
vidjeli na meni - to činite i Bog mira bit će s vama! 10
Uvelike se obradovah u Gospodinu što ste napokon
procvali te mislite na me; mislili ste i prije, ali niste
imali prigode. 11 Govorim to ne zbog oskudice, ta
naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan. 12 Znam
i oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta
navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati.
13 Sve mogu u Onome koji me jača! 14 Ipak, lijepo je
od vas što sa mnom podijeliste moju nevolju. 15 A i vi,
Filipljani, znate: u početku evanđelja, kad otputovah
iz Makedonije, nijedna mi se Crkva nije pridružila u
pogledu izdataka i primitaka, doli vi jedini. 16 Čak ste
mi i u Solun i jednom, i dvaput, za potrebe poslali. 17
Ne, ne tražim dara; tražim samo plod izobilan u vašu
korist. 18 Imam svega i u izobilju; namiren sam otkad
po Epafroditu primih ono od vas, miris ugodan, žrtvu
milu, ugodnu Bogu. 19 A Bog moj ispunit će svaku
vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u
Kristu Isusu. 20 Bogu pak, Ocu našemu, slava u vijeke
vjekova! Amen. (aiōn g165) 21 Pozdravite svakoga
svetog u Kristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su
sa mnom. 22 Pozdravljaju vas svi sveti, ponajpače
oni iz careva dvora. 23 Milost Gospodina Isusa Krista
s duhom vašim!

Kološanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat
Timotej: 2 Kološanima, svetoj i vjernoj braći u
Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega! 3
Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospodina našega Isusa
Krista, svagda za vas moleći. 4 Jer čuli smo za vašu
vjeru u Kristu Isusu i za ljubav koju gajite prema
svima svetima 5 poradi nade koja vam je pohranjena
u nebesima. Za nju ste već čuli u Riječi istine - 6
evanđelju koje je do vas doprlo te plodove nosi i raste,
kao što po svem svijetu, tako i među vama od dana
kad ste čuli i spoznali milost Božju po istini, 7 kako ste
naučili od ljubljenog Epafre, sluge zajedno s nama;
on je umjesto nas, vjeran poslužitelj Kristov, 8 on nas
je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu. 9 Zato i mi, od
dana kada to čusmo, neprestano za vas molimo i
ištemo da se ispunite spoznajom volje Njegove u svoj
mudrosti i shvaćanju duhovnome: 10 da živite dostojno
Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim dobrim
djelom i rastući u spoznaji Božjoj; 11 osnaženi svakom
snagom, po sili Slave njegove, za svaku postojanost
i strpljivost; 12 s radošću zahvaljujući Ocu koji vas
osposobi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti. 13
On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo
Sina, ljubavi svoje, 14 u kome imamo otkupljenje,
otpuštenje grijeha. 15 On je slika Boga nevidljivoga,
Prvorođenac svakog stvorenja. 16 Ta u njemu je sve
stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo,
bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva,
bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno:
17 on je prije svega i sve stoji u njemu. 18 On je
Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorođenac od
mrtvih, da u svemu bude Prvak. 19 Jer svidjelo se
Bogu u njemu nastaniti svu Puninu 20 i po njemu
- uspostavivši mir krvlju križa njegova - izmiriti sa
sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima. 21 I
vas, nekoć po zlim djelima udaljene i neprijateljski
raspoložene, 22 sada u ljudskom tijelu Kristovu,
po smrti, sa sobom izmiri da vas k sebi privede
svete, bez mane i besprigovorne. 23 Samo ako
ostanete u vjeri utemeljeni, stalni i nepoljuljani u nadi
evanđelja koje čuste, koje se propovijeda svakom
stvorenju pod nebom, a ja mu, Pavao, postadoh
poslužiteljem. 24 Radujem se sada dok trpim za
vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama
Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu. 25 Njoj ja
postadoh poslužiteljem po rasporedbi Božjoj koja mi
je dana za vas da potpuno pronesem Riječ Božju - 26
otajstvo pred vjekovima i pred naraštajima skriveno,
a sada očitovano svetima njegovim. (aiōn g165) 27
Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato
to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama,
nada slave! 28 Njega mi navješćujemo, opominjući
svakoga čovjeka, poučavajući svakoga čovjeka u
svoj mudrosti da bismo svakoga čovjeka doveli do
savršenstva u Kristu. 29 Za to se i trudim i borim
njegovom djelotvornošću koja u meni snažno djeluje.

2 Htio bih uistinu da znate koliko mi se boriti za vas,
za one u Laodiceji i za sve koji me nisu vidjeli
licem u lice: 2 da se ohrabre srca njihova, povezana
u ljubavi, te se vinu do svega bogatstva, punine
shvaćanja, do spoznanja otajstva Božjega - Krista, 3 u
kojem su sva bogatstva mudrosti i spoznaje skrivena.
4 To govorim zato da vas tko ne prevari zavodljivim
riječima. 5 Jer ako sam tijelom nenazočan, duhom
sam ipak s vama: s radošću promatram vaš red i
čvrstoću vaše vjere u Krista. 6 Kao što primiste Krista
Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: 7 ukorijenjeni
i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste
poučeni, obilujte zahvaljivanjem. 8 Pazite da vas tko
ne odvuče mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem
što se oslanja na predaju ljudsku, na “počela svijeta”,
a ne na Krista. 9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva
punina božanstva; te ste i vi 10 ispunjeni u njemu, koji
je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti. 11 U njemu ste i
obrezani obrezanjem nerukotvorenim - svukoste tijelo
puteno - obrezanjem Kristovim: 12 s njime suukopani
u krštenju, u njemu ste i suuskrsli po vjeri u snagu
Boga koji ga uskrisi od mrtvih. 13 On i vas, koji
bijaste mrtvi zbog prijestupa i neobrezanosti svoga
tijela, i vas on oživi zajedno s njime. Milostivo nam je
oprostio sve prijestupe, 14 izbrisao zadužnicu koja
propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on
ukloni pribivši je na križ. 15 Skinu Vrhovništva i Vlasti,
javno to pokaza: u pobjedničkoj ih povorci s njime
vodi. 16 Neka vas dakle nitko ne sudi po jelu ili po
piću, po blagdanima, mlađacima ili subotama. 17
To je tek sjena onoga što dolazi, a zbiljnost jest -
tijelo Kristovo. 18 Nitko neka vas ne podcjenjuje zato
što on sam uživa u “poniznosti i štovanju anđela”,
zadubljuje se u svoja viđenja, bezrazložno se nadima
tjelesnom pameću svojom, 19 a ne drži se Glave,
Njega od kojeg sve Tijelo, zglobovima i svezama
zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim. 20 Ako ste
s Kristom umrli za počela svijeta, zašto se, kao da još
u ovom svijetu živite, dajete pod propise: 21 “Ne diraj,
ne kušaj, ne dotiči”? 22 Sve će to uporabom propasti.
Uredbe i nauci ljudski! 23 Po samozvanu bogoštovlju,
poniznosti i trapljenju tijela sve to doduše slovi kao

mudrost, ali nema nikakve vrijednosti, samo zasićuje
tijelo.

3 Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje
Krist sjedi zdesna Bogu! **2** Za onim gore težite, ne
za zemaljskim! **3** Ta umrijeste i život je vaš skriven s
Kristom u Bogu! **4** Kad se pojavi Krist, život vaš, tada
ćete se i vi s njime pojaviti u slavi. **5** Umrtvite dakle
udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti,
zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo! **6** Zbog
toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. **7** Tim
ste putom i vi nekoć hodili, kad ste u tome živjeli. **8** Ali
sada i vi odložite sve! Gnjev, srdžba, opakost, hula,
prostota van iz vaših usta! **9** Ne varajte jedni druge!
Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima **10**
i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje
po slici svoga Stvoritelja! **11** Tu više nema: Grk -
Židov, obrezanje - neobrezanje, barbar - skit, rob -
slobodnjak, nego sve i u svima - Krist. **12** Zaodjenite
se dakle - kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni -
u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost,
strpljivost **13** te podnosite jedni druge praštajući
ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je
Gospodin vama oprostio, tako i vi! **14** A povrh svega
- ljubav! To je sveza savršenstva. **15** I mir Kristov
neka upravlja srcima vašim - mir na koji ste pozvani
u jednom tijelu! I zahvalni budite! **16** Riječ Kristova
neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj
se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima,
hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte
hvalu Bogu! **17** I sve što god riječju ili djelom činite,
sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući
Bogu Ocu po njemu! **18** Žene, pokoravajte se svojim
muževima kao što dolikuje u Gospodinu! **19** Muževi,
ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima.
20 Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u
Gospodinu! **21** Očevi, ne ogorčujte svoje djece da
ne klonu duhom. **22** Robovi, slušajte u svemu svoje
zemaljske gospodare! Ne naoko, kao oni koji se
ulaguju ljudima, nego u jednostavnosti srca, bojeći
se Gospodina. **23** Što god radite, zdušno činite,
kao Gospodinu, a ne ljudima, **24** znajući da ćete od
Gospodina primiti nagradu, baštinu. Gospodinu Kristu
služite. **25** Doista, nepravedniku će se uzvratiti što je
nepravedno učinio. Ne, nema pristranosti!

4 Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i
pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebu!
2 U molitvi ustrajte, bdijte u njoj u zahvaljivanju! **3**
Molite ujedno i za nas: da nam Bog otvori vrata riječi
te propovijedamo otajstvo Kristovo, za koje sam i
okovan; **4** da ga očitujem propovijedajući kako treba.
5 Mudro se ponašajte prema onima vani: iskupljujte
vrijeme! **6** Riječ neka vam je uvijek ljubazna, solju
začinjena: znajte svakomu odgovoriti kako treba. **7**
Što je sa mnom - o svemu će vas obavijestiti Tihik,
ljubljeni brat, vjerni poslužitelj i sa mnom sluga u
Gospodinu. **8** Njega šaljem k vama baš zato da
znate kako smo i da ohrabri srca vaša. **9** Šaljem
ga s Onezimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji
je vaš zemljak: oni će vam priopćiti kako je ovdje.
10 Pozdravlja vas Aristarh, suuznik moj. I Marko,
nećak Barnabin, o kome primiste naredbe: dođe li
k vama, lijepo ga primite. **11** Pozdravlja vas i Isus,
zvani Just. Od onih koji su iz obrezanja samo su mi
ovi suradnici na kraljevstvu Božjemu, oni mi bijahu
utjehom. **12** Pozdravlja vas Epafra, vaš zemljak, sluga
Krista Isusa; on se uvijek bori za vas u molitvama:
da se održite, savršeni i ispunjeni, u posvemašnjoj
volji Božjoj. **13** Svjedočim doista za nj: mnogo se
trudi za vas i za one u Laodiceji i one u Hierapolu.
14 Pozdravlja vas Luka, ljubljeni liječnik, i Dema.
15 Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu i Crkvu u
njezinoj kući. **16** A kad se ova poslanica pročita kod
vas, pobrinite se da se pročita i u Laodicejskoj crkvi, i
vi da pročitate onu iz Laodiceje. **17** I recite Arhipu:
“Pazi na službu koju si primio u Gospodinu: ispuni je!”
18 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom! Spominjite se
mojih okova! Milost s vama!

1 Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu
Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir! **2**
Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka
vas se sjećamo u svojim molitvama **3** spominjući se
vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane
nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom i
Ocem našim. **4** Svjesni smo, braćo od Boga ljubljena,
vašeg izabranja **5** jer evanđelje naše nije k vama
došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i
mnogostrukoj punini. Takvi smo, kao što znate, poradi
vas među vama bili. **6** I vi postadoste nasljedovatelji
naši i Gospodinovi: sve u nevolji mnogoj prigrliste
Riječ s radošću Duha Svetoga **7** tako da postadoste
uzorom svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji. **8** Od
vas je doista ne samo riječ Gospodnja odjeknula
po Makedoniji i Ahaji, nego se i vaša vjera u Boga
posvuda tako proširila te nije potrebno da o tome
govorimo. **9** Oni sami o nama pripovijedaju: kako
dođosmo k vama, kako se od idola obratiste k Bogu
da biste služili Bogu živomu i istinskomu **10** i iščekivali
s nebesa Sina njegova koga uskrisi od mrtvih, Isusa
koji nas izbavlja od gnjeva što dolazi.

2 Sami doista znate, braćo: naš dolazak k vama nije
bio uzaludan. **2** Naprotiv, i pošto smo, kako znate,
u Filipima trpjeli i bili pogrđeni, odvažismo se u Bogu
našemu iznijeti vam, uz tešku borbu, evanđelje Božje.
3 Uistinu, naše poticanje ne proistječe iz zablude, ni
nečistoće, ni prijevare, **4** nego kako je Bog prosudio
povjeriti nam evanđelje, tako ga i navješćujemo -
ne kao da želimo ugoditi ljudima, nego Bogu koji
prosuđuje srca naša. **5** Nikada se zaista kako znate,
ne poslužismo ni laskavom riječju ni - Bog nam je
svjedok - prikrivenom pohlepom. **6** Niti smo od ljudi
iskali slavu - ni od vas, ni od drugih - **7** premda
smo se mogli nametnuti kao Kristovi apostoli. Ali
bili smo među vama nježni kao majka što hrani i
njeguje svoju djecu. **8** Tako, puni ljubavi prema vama,
htjedosmo vam predati ne samo evanđelje Božje
nego i naše duše jer ste nam omiljeli. **9** Sjećate se
doista, braćo, našega truda i napora. Propovijedali
smo vam evanđelje Božje i radili noću i danju da
ne bismo opteretili koga od vas. **10** Svjedoci ste vi i
Bog kako smo se sveto, pravedno i besprijekorno
vladali prema vama, vjernicima. **11** Kao što znate,
svakoga smo od vas kao otac svoju djecu, **12** poticali,
sokolili i zaklinjali da živite dostojno Boga koji vas
pozva u svoje kraljevstvo i slavu. **13** Zato, eto, i mi
bez prestanka zahvaljujemo Bogu što ste, kad od nas
primiste riječ poruke Božje, primili ne riječ ljudsku,
nego kakva uistinu jest, riječ Božju koja i djeluje u
vama, vjernicima. **14** Doista, vi ste, braćo, postali
nasljedovatelji crkava Božjih koje su u Judeji u Kristu
Isusu: i vi isto trpite od svojih suplemenika što i oni od
Židova, **15** koji su i Gospodina Isusa i proroke ubili, i
nas progonili, te Bogu ne ugađaju i svim se ljudima
protive **16** kad nam priječe propovijedati poganima
da se spase, da bi tako u svako vrijeme navršili
mjeru zlodjela svojih. Ali sručio se na njih konačni
gnjev. **17** A mi, braćo, pošto smo za kratko vrijeme
ostali bez vas - licem, ne srcem - brže se bolje, u
silnoj čežnji, požurismo ugledati vaše lice. **18** Zaista,
htjedosmo k vama - ja, Pavao, i jednom i dvaput -
ali nas je spriječio Sotona. **19** Ta tko li će biti naša
nada, radost ili vijenac dični - zar možda ne i vi? -
pred Gospodinom našim Isusom o njegovu Dolasku?
20 Vi ste doista slava naša i radost!

3 Zato kad više ne mogosmo izdržati, pristadosmo
ostati u Ateni sami **2** te poslasmo Timoteja, brata
našega i suradnika Božjega u Kristovu evanđelju,
da vas učvrsti i ohrabri u vjeri **3** da se nitko ne
pokoleba u tim nevoljama. Ta i sami znate da smo
za to određeni: **4** doista, kad smo bili kod vas,
pretkazivali smo kako nas imaju zadesiti nevolje,
što se, kako znate, i dogodilo. **5** Zbog toga i ja, ne
mogavši više izdržati, poslah da saznam o vašoj vjeri,
da vas možda Zavodnik nije zaveo te je naš trud
postao uzaludan. **6** A sada kad se Timotej od vas
k nama vratio i donio nam radosnu vijest o vašoj
vjeri i ljubavi, i da nas se sveudilj ugodno sjećate
i čeznete vidjeti nas, kao i mi vas - **7** zbog toga
smo, braćo, nad vama, vašom vjerom, bili utješeni
uza svu svoju tjeskobu i nevolju. **8** Da, sada živimo
kada ste vi postojani u Gospodinu! **9** I kojom bismo
zahvalom mogli Bogu uzvratiti za vas, za svu radost
kojom se zbog vas radujemo pred Bogom svojim,
10 dok noću i danju najusrdnije molimo da vidimo
vaše lice i nadoknadimo manjkavosti vaše vjere? **11**
A sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio
naš put prema vama! **12** Vama pak Gospodin dao te
jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali
ljubavlju kakva je i naša prema vama. **13** Učvrstio
vam srca da budu besprijekorno sveta pred Bogom i
Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i
svih svetih njegovih s njime.

4 Uostalom, braćo, molimo vas i zaklinjemo u
Gospodinu Isusu: primili ste od nas kako treba da
živite da biste ugodili Bogu. Vi tako i živite pa sve više
napredujete! **2** Ta znate koje smo vam zapovijedi dali

u Gospodinu Isusu. 3 Doista, ovo je volja Božja: vaše
posvećenje - da se uzdržavate od bludnosti, 4 da
svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i
poštovanju, 5 a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji
ne poznaju Boga, 6 pa time ne prikraćivati i varati
svoga brata. Jer Gospodin je osvetnik za sve to, kao
što vam već rekosmo i posvjedočismo. 7 Bog nas,
doista, nije pozvao na nečistoću, nego na svetost. 8
Prema tome, tko to odbacuje, ne odbacuje čovjeka
nego Boga koji svoga Duha Svetoga udahnjuje u vas.
9 A o bratoljublju vam nije potrebno pisati. Ta i sami
ste od Boga naučili ljubiti jedni druge, 10 a to doista i
činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. Samo
vas, braćo, potičemo da u tom još više uznapredujete
11 pa da se trsite mirno živjeti, svoje činiti i raditi
svojim rukama, kako smo vam zapovijedili, 12 te tako
časno živite prema onima vani i nikoga ne trebate. 13
Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji
su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade.
14 Doista, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo,
onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti
zajedno s njime. 15 Ovo vam uistinu velimo po riječi
Gospodnjoj: mi živi, preostali za Dolazak Gospodnji,
nećemo preteći onih koji su usnuli. 16 Jer sam će
Gospodin - na zapovijed, na glas arkanđelov, na zov
trublje Božje - sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi
u Kristu, 17 a zatim ćemo mi živi, preostali, zajedno s
njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu,
u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom. 18
Tješite se dakle uzajamno ovim riječima!

5 A o vremenima i trenucima nije, braćo, potrebno
pisati vam. 2 Ta i sami dobro znate da Dan
Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći. 3 Dok
još budu govorili: “Mir i sigurnost”, zadesit će ih
iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće umaći.
4 Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas Dan mogao
zaskočiti kao kradljivac: 5 ta svi ste vi sinovi svjetlosti
i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame. 6
Onda i ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni
budimo. 7 Jer koji spavaju, noću spavaju; i koji se
opijaju, noću se opijaju. 8 A mi koji smo od dana,
budimo trijezni, obucimo oklop vjere i ljubavi i stavimo
kacigu, nadu spasenja! 9 Ta Bog nas nije odredio
za gnjev, nego da imamo spasenje po Gospodinu
našem Isusu Kristu, 10 koji je za nas umro da - bdjeli
ili spavali - zajedno s njime živimo. 11 Zato, tješite se
uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite.
12 Molimo vas, braćo: priznajte one koji se trude
među vama, koji su vam predstojnici u Gospodinu i
opominju vas; 13 s ljubavlju ih nadasve cijenite poradi
njihova djela! Gajite mir među sobom! 14 Potičemo
vas, braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne,
podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima!
15 Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvrati, nego uvijek
promičite dobro jedni prema drugima i prema svima.
16 Uvijek se radujte! 17 Bez prestanka se molite! 18
U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u
Kristu Isusu. 19 Duha ne trnite, 20 proroštava ne
prezirite! 21 Sve provjeravajte: dobro zadržite, 22
svake se sjene zla klonite! 23 A sam Bog mira neka
vas posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš
i duša i tijelo - neka se besprijekornim, savršenim
sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista.
24 Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.
25 Braćo, molite i za nas! 26 Pozdravite svu braću
cjelovom svetim. 27 Zaklinjem vas u Gospodinu:
neka se ova poslanica pročita svoj braći. 28 Milost
Gospodina našega Isusa Krista s vama!

2 Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu
Ocu našemu i Gospodinu Isusu Kristu. **2** Milost
vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista! **3**
Zahvaljivati moramo Bogu uvijek za vas, braćo, kao
što dolikuje jer izvanredno raste vaša vjera i množi
se ljubav svakoga od vas prema drugima, **4** tako
da se mi sami po crkvama Božjim vama ponosimo
zbog vaše postojanosti i vjere u svim progonstvima i
nevoljama koje podnosite. **5** One su najava pravednog
Suda Božjega: da ćete se naći dostojni kraljevstva
Božjega za koje i trpite. **6** Jer pravo je da Bog vašim
mučiteljima mukom, **7** a vama, mučenima, zajedno s
nama spokojem uzvrati kad se Gospodin Isus objavi
s nama, zajedno s anđelima svoje moći, **8** u ognju
žarkome i osveti se onima koji ne poznaju Boga i ne
pokoravaju se evanđelju Gospodina našega Isusa.
9 Oni će biti kažnjeni vječnom propašću, daleko od
lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva,
(aiōnios g166) **10** kada - u onaj Dan - dođe da se
proslavi u svojim svetima i da se prodiči u svima
koji povjerovaše. Jer povjerovalo se svjedočanstvu
našemu među vama. **11** Zato i molimo uvijek za vas
da vas Bog učini dostojnima poziva i snažno dovede
do punine svako vaše nastojanje oko dobra i djelo
vaše vjere **12** te da se proslavi ime Gospodina našega
Isusa u vama i vi u njemu - po milosti Boga našega i
Gospodina Isusa Krista.

2 A što se tiče Dolaska Gospodina našega Isusa
Krista i našeg okupljanja oko njega, molimo vas,
braćo: **2** ne dajte se brzo pokolebati u svom shvaćanju
niti uznemiriti ni nekim duhom, ni nekom riječju, ni
nekim tobože našim pismom, kao da će sad-na Dan
Gospodnji. **3** Neka vas nitko ne zavede ni na koji
način. Jer ako prije ne dođe onaj otpad i ne otkrije se
Čovjek bezakonja, Sin propasti, **4** Protivnik, onaj koji
uzdiže sebe protiv svega što se zove Bog ili svetinja,
dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći se Bogom...
5 Ne sjećate li se, to sam vam govorio dok sam još
bio među vama? **6** I sada znate što ga zadržava da
bi se pojavio tek u svoje vrijeme. **7** Doista, otajstvo
bezakonja već je na djelu, samo ima tko da ga sada
zadržava dok ne bude uklonjen. **8** Tada će se otkriti
Bezakonik. Njega će Gospodin Isus pogubiti dahom
usta i uništiti pojavkom Dolaska svoga - **9** njega koji
djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim
znamenjima i čudesima **10** i sa svim nepravednim
zavaravanjem onih koji propadaju poradi toga što ne
prihvatiše ljubavi prema istini da bi se spasili. **11** I zato
im Bog šalje djelovanje zavodničko da povjeruju laži
12 te budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego
su se odlučili za nepravednost. **13** Mi pak moramo
uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina
ljubljena, što vas je od početka odabrao za spasenje,
posvećenjem u Duhu i vjerom u istinu. **14** Da, na to
vas pozva po našem evanđelju - na posjedovanje
slave Gospodina našega Isusa Krista. **15** Stoga braćo,
čvrsto stojte i držite se predaja u kojima ste poučeni
bilo našom riječju, bilo pismom. **16** A sam Gospodin
naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji
nam po milosti dade trajno ohrabrenje i dobru nadu,
(aiōnios g166) **17** neka ohrabri vaša srca i neka ih
učvrsti u svakom dobru djelu i riječi!

3 Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja
trči i proslavlja se kao i u vas **2** i da se oslobodimo
nezgodnih i opakih ljudi. Jer nemaju svi vjere! **3** Ali,
vjeran je Gospodin koji će nas učvrstiti i sačuvati
od Zloga. **4** A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: da
vršite i da ćete vršiti ono što vam zapovijedamo. **5** A
Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i
postojanosti Kristovoj. **6** Zapovijedamo vam, braćo, u
ime Gospodina Isusa Krista da se klonite svakoga
brata što živi neuredno i ne po predaji koju primiste
od nas. **7** Ta sami znate kako nas treba nasljedovati.
Jer dok bijasmo među vama, nismo živjeli neuredno:
8 ničiji kruh nismo badava jeli, nego smo u trudu i
naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili koga
od vas. **9** Ne što ne bismo imali prava, nego da vam
sebe damo za uzor koji ćete nasljedovati. **10** Doista,
dok bijasmo u vas, ovo vam zapovijedasmo: Tko
neće da radi, neka i ne jede! **11** A čujemo da neki od
vas žive neuredno: ništa ne rade, nego dangube. **12**
Takvima zapovijedamo i zaklinjemo ih u Gospodinu
Isusu Kristu: neka s mirom rade i svoj kruh jedu. **13**
Vama pak, braćo, neka ne dodija činiti dobro. **14** Ako
li se tko ne pokorava našoj riječi u ovoj poslanici,
zabilježite ga, ne drugujte s njime, da se postidi, **15** ali
ga ne smatrajte neprijateljem, nego ga urazumljujte
kao brata. **16** A sam Gospodin mira dao vam mir
zauvijek i na svaki način! Gospodin sa svima vama!
17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Ovo je znak u
svakoj poslanici: ovako pišem. **18** Milost Gospodina
našega Isusa Krista sa svima vama!

1 Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa po nalogu Boga,
Spasitelja našega, i Krista Isusa, nade naše, **2**
Timoteju, pravomu sinu u vjeri: milost, milosrđe i mir od
Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega! **3** Kao što
sam te zamolio kad sam odlazio u Makedoniju, ostani
u Efezu da zapovijediš nekima neka ne naučavaju
drugih nauka **4** i neka se ne zanose beskrajnim
bajkama i rodoslovljima, koja više pogoduju rasprama
negoli rasporedbi Božjoj po vjeri. **5** Svrha je te
zapovijedi ljubav iz čista srca, dobre savjesti i vjere
neprijetvorne. **6** To su neki promašili i zastranili u
praznorječje; **7** htjeli bi biti učitelji Zakona, a ne
razumiju ni što govore ni što tvrde. **8** A mi znamo da
je Zakon dobar ako se tko njime služi zakonito, **9**
svjestan toga da je Zakon tu ne za pravednika nego
za bezakonike i nepokornike, nepobožnike i grešnike,
bezbožnike i svetogrdnike, ocoubojice i materoubojice,
koljače, **10** bludnike, muškoložnike, trgovce ljudima,
varalice, krivokletnike, i ima li još što protivno zdravom
nauku - **11** po evanđelju Slave blaženoga Boga koje
je meni povjereno. **12** Zahvalan sam Onome koji
mi dade snagu - Kristu Isusu, Gospodinu našemu -
jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u službu
postavi mene **13** koji prije bijah hulitelj, progonitelj i
nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju
učinio, još u nevjeri. **14** I milost Gospodina našega
preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu
Isusu. **15** Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve
prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od
kojih sam prvi ja. **16** A pomilovan sam zato da na
meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži
primjer svima koji će povjerovati u njega za život
vječni. **(aiōnios g166)** **17** A Kralju vjekova, besmrtnome,
nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vijeke
vjekova. Amen. **(aiōn g165)** **18** Taj ti zadatak predajem,
sine Timoteju, u skladu s proroštvima nekoć nad
tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti
19 imajući vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i
doživjeli brodolom vjere. **20** Među njima je Himenej i
Aleksandar, koje sam predao Sotoni da nauče ne
huliti.

2 Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju
prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve
ljude, **2** za kraljeve i sve koji su na vlasti, da
provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti
i ozbiljnosti. **3** To je dobro i ugodno pred Spasiteljem
našim Bogom, **4** koji hoće da se svi ljudi spase i dođu
do spoznanja istine. **5** Jer jedan je Bog, jedan je i
posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Krist Isus, **6**
koji sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u
svoje vrijeme dano svjedočanstvo, **7** za koje sam
ja postavljen propovjednikom i apostolom - istinu
govorim, ne lažem - učiteljem naroda u vjeri i istini. **8**
Hoću dakle da muškarci mole na svakome mjestu,
podižući čiste ruke bez srdžbe i raspre; **9** isto tako
žene - u doličnu držanju: neka se rese stidljivošću
i razborom, ne pletenicama i zlatom ili biserjem ili
skupocjenim odijelom, **10** nego - dobrim djelima, kako
dolikuje ženama koje ispovijedaju bogoljubnost. **11**
Žena neka u miru prima pouku sa svom podložnošću.
12 Poučavati pak ženi ne dopuštam, ni vladati nad
mužem, nego - neka bude na miru. **13** Jer prvi je
oblikovan Adam, onda Eva; **14** i Adam nije zaveden,
a žena je, zavedena, učinila prekršaj. **15** A spasit
će se rađanjem djece ako ustraje u vjeri, ljubavi i
posvećivanju, s razborom.

3 Vjerodostojna je riječ: teži li tko za nadgledništvom,
časnu službu želi. **2** Treba stoga da nadglednik
bude besprijekoran, jedne žene muž, trijezan,
razuman, sređen, gostoljubiv, sposoban poučavati, **3**
ne vinu sklon, ne nasilan nego popustljiv, ne ratoboran,
ne srebroljubac; **4** da svojom kućom dobro upravlja i
sinove drži u pokornosti sa svom ozbiljnošću - **5** a
ne zna li netko svojom kućom upravljati, kako će se
brinuti za Crkvu Božju? - **6** ne novoobraćenik da se
ne bi uzoholio i pao pod osudu đavlovu. **7** A treba
da ima i lijepo svjedočanstvo od onih vani, da ne
bi u rug upao i zamku đavlovu. **8** Đakoni isto tako
treba da budu ozbiljni, ne dvolični, ne odani mnogom
vinu ni prljavu dobitku - **9** imajući otajstvo vjere u
čistoj savjesti. **10** I neka se najprije iskušavaju, pa
onda, budu li besprigovorni, neka obavljaju službu.
11 Žene isto tako neka budu ozbiljne, ne klevetnice
nego trijezne, vjerne u svemu. **12** đakoni neka budu
jedne žene muževi, neka dobro upravljaju djecom i
svojim kućama. **13** Jer oni koji dobro obavljaju službu,
stječu častan položaj i veliku smjelost u vjeri, vjeri
u Isusu Kristu. **14** Ovo ti pišem u nadi da ću ubrzo
doći k tebi, **15** a okasnim li, da znaš kako se treba
vladati u kući Božjoj, koja je Crkva Boga živoga,
stup i uporište istine. **16** Da, po sveopćem uvjerenju,
veliko je Otajstvo pobožnosti: On, očitovan u tijelu,
opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan
među narodima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavu.

4 Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki
otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima
i zloduhovskim naucima. **2** A sve to pod utjecajem
himbe lažljivaca otupjele savjesti **3** koji zabranjuju

ženiti se i nameću uzdržavati se od jela što ih je Bog
stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni koji vjeruju i
znaju istinu. 4 Doista, svako je Božje stvorenje dobro i
ne valja odbaciti ništa što se uzima sa zahvalnošću 5
jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom. 6 To izlaži
braći i bit ćeš dobar poslužitelj Krista Isusa, hranjen
riječima vjere i dobroga nauka za kojim postojano
ideš. 7 Svjetovne pak i bablje priče odbijaj! Vježbaj
se u pobožnosti! 8 Uistinu, tjelesno vježbanje malo
čemu koristi, a pobožnost je svemu korisna jer joj
je obećan život - sadašnji i budući. 9 Vjerodostojna
je to riječ i vrijedna da se posve prihvati. 10 Ta za
to se trudimo i borimo jer se pouzdajemo u Boga
živoga koji je Spasitelj svih ljudi, ponajpače vjernika.
11 Zapovijedaj to i naučavaj! 12 Nitko neka ne prezire
tvoje mladosti, nego budi uzor vjernicima u riječi,
u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći. 13 Dok ne
dođem, posveti se čitanju, poticanju, poučavanju. 14
Ne zanemari milosnog dara koji je u tebi, koji ti je dan
po proroštvu zajedno s polaganjem ruku starješinstva.
15 Oko toga nastoj, sav u tom budi da tvoj napredak
bude svima očit. 16 Pripazi na samog sebe i na
poučavanje! Ustraj u tome! Jer to vršeći, spasit ćeš i
sebe i one koji te slušaju.

5 Na starca se ne otresaj, nego ga nagovaraj kao
oca, mladiće kao braću, 2 starice kao majke,
djevojke kao sestre - u svoj čistoći. 3 Udovice poštuj -
one koje su zaista udovice. 4 Ako li ipak koja udovica
ima djecu ili unuke, neka najprije oni znaju očitovati
svoju pobožnost prema vlastitom domu i uzdarjem
uzvraćati roditeljima jer to je ugodno Bogu. 5 A ona
koja je zaista udovica, posve sama, pouzdaje se u
Boga, odana prošnjama i molitvama noć i dan; 6
ona, naprotiv, koja provodi lagodan život, živa je već
umrla. 7 I to naglašuj da budu besprijekorne. 8 Ako li
se tkogod za svoje, navlastito za ukućane, ne stara,
zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika. 9 U popis
neka se unosi udovica ne mlađa od šezdeset godina,
jednog muža žena, 10 koja ima svjedočanstvo dobrih
djela: da je djecu odgojila, da je bila gostoljubiva, da
je svetima noge prala, da je nevoljnima pomagala, da
se svakom dobru djelu posvećivala. 11 Mlađe pak
udovice odbijaj jer kad ih požuda odvrati od Krista,
hoće se udati, 12 pa zasluže osudu što su pogazile
prvotnu vjernost. 13 A uz to se, obilazeći po kućama,
nauče biti besposlene, i ne samo besposlene, nego i
brbljave i nametljive, govoreći što ne bi smjele. 14
Hoću dakle da se mlađe udaju, djecu rađaju, da
budu kućevne te ne daju protivniku nikakva povoda
za pogrđivanje. 15 Jer već su neke zastranile za
Sotonom. 16 Ako koja vjernica ima udovica, neka im
pomaže, a neka se ne opterećuje Crkva, da uzmogne
pomoći onima koje su zaista udovice. 17 Starješine
koji su dobri predstojnici dostojni su dvostruke časti,
ponajpače oni koji se trude oko Riječi i poučavanja.
18 Pismo doista veli: Volu koji vrši ne zavezuj usta! I:
Vrijedan je radnik plaće svoje. 19 Protiv starješine ne
primaj tužbe, osim na osnovi dvaju ili triju svjedoka.
20 One koji griješe, pred svima ukori da i drugi imaju
straha! 21 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom
i izabranim anđelima da se toga držiš bez predrasude
i ništa ne činiš po naklonosti. 22 Ruku prebrzo ni na
koga ne polaži i ne budi dionikom tuđih grijeha! Sebe
čistim čuvaj! 23 Ne pij više samo vode, nego uzimaj
malo vina poradi želuca i čestih svojih slabosti. 24
Grijesi nekih ljudi očiti su i prije suda, nekih pak samo
nakon njega. 25 Tako su i dobra djela očita, a bila i
drukčija, ne mogu se sakriti.

6 Koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare
smatraju svake časti dostojnima da se ne bi
pogrđivalo ime Božje i nauk. 2 A oni kojima su
gospodari vjernici, neka ih ne cijene manje zato što su
braća, nego neka im još više služe jer ti koji primaju
njihovo dobročinstvo vjernici su i ljubljena braća. To
naučavaj i preporučuj! 3 A tko drukčije naučava i ne
prianja uza zdrave riječi, riječi Gospodina našega
Isusa Krista, i nauk u skladu s pobožnošću, 4 nadut je,
puka neznalica, samo boluje od raspra i rječoborstava,
od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde, zla sumnjičenja,
5 razračunavanja ljudi pokvarene pameti i lišenih
istine, što pobožnost smatraju dobitkom. 6 Pa i jest
dobitak velik pobožnost, zadovoljna onim što ima! 7
Ta ništa nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni
iznijeti ne možemo! 8 Imamo li dakle hranu i odjeću,
zadovoljimo se time. 9 Jer oni koji se hoće bogatiti,
upadaju u napast, zamku i mnoge nerazumne i štetne
požude što ljude strovaljuju u zator i propast. 10
Zaista, korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani,
mnogi odlutaše od vjere i sami sebe isprobadaše
mukama mnogima. 11 A ti se, Božji čovječe, toga
kloni! Teži za pravednošću, pobožnošću, vjerom,
ljubavlju, postojanošću, krotkošću! 12 Bij dobar boj
vjere, osvoji vječni život na koji si pozvan i radi
kojega si dao ono lijepo svjedočanstvo pred mnogim
svjedocima! (aiōnios g166) 13 Zapovijedam pred Bogom
koji svemu život daje i pred Kristom Isusom koji pred
Poncijem Pilatom posvjedoči lijepo svjedočanstvo:
14 čuvaj Zapovijed, neokaljano i besprijekorno, do
Pojavka Gospodina našega Isusa Krista. 15 Njega će
u svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini Vladar,

Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, **16** koji jedini
ima besmrtnost, prebiva u svjetlu nedostupnu, koga
nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može. Njemu čast
i vlast vjekovječna! Amen. **(aiōnios g166)** **17** Onima
koji su u sadašnjem svijetu bogati zapovijedaj neka
ne budu bahati i neka se ne uzdaju u nesigurno
bogatstvo, nego u Boga koji nam sve bogato daje
na uživanje; **(aiōn g165)** **18** neka dobro čine, neka
se bogate dobrim djelima, neka budu darežljivi,
zajedničari - **19** prikupljajući sebi lijepu glavnicu za
budućnost da osvoje onaj pravi život. **20** Timoteju,
poklad čuvaj kloneći se svjetovnoga praznoglasja i
proturječja nekog nazovispoznanja, **21** koje su neki
ispovijedali pa od vjere zastranili. Milost s vama

2 Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, po
obećanju života, života u Kristu Isusu, **2** Timoteju,
ljubljenom sinu: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i
Krista Isusa, Gospodina našega. **3** Zahvalan sam
Bogu, kojemu onamo od predaka čiste savjesti služim,
dok te se neprestano spominjem u svojim molitvama
noć i dan. **4** Sjetim se tvojih suza i zaželim vidjeti te da
se napunim radosti **5** imajući na pameti neprijetvornu
vjeru koja je u tebi - onu vjeru koja je najprije prebivala
u tvojoj baki Loidi i tvojoj majci Euniki, a uvjeren
sam, i u tebi. **6** Poradi toga podsjećam te: raspiruj
milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih
ruku. **7** Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti,
nego snage, ljubavi i razbora. **8** Ne stidi se stoga
svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja
njegova. Nego zlopati se zajedno sa mnom za
evanđelje, po snazi Boga **9** koji nas je spasio i pozvao
pozivom svetim - ne po našim djelima, nego po
svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu
Isusu prije vremena vjekovječnih, **(aiōnios g166)** **10** a
očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista
Isusa, koji obeskrijepi smrt i učini da zasja život i
neraspadljivost - po evanđelju **11** za koje sam ja
postavljen propovjednikom, apostolom i učiteljem.
12 Poradi toga i ovo trpim, ali se ne stidim jer znam
komu sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan
poklad moj sačuvati za onaj Dan. **13** Uzorom neka
ti budu zdrave riječi koje si od mene čuo u vjeri i
ljubavi u Kristu Isusu. **14** Lijepi poklad čuvaj po Duhu
Svetom koji prebiva u nama. **15** Napustiše me, to
znaš, svi u Aziji, među njima i Figel i Hermogen. **16**
Neka Gospodin milosrđem podari Oneziforov dom jer
me često osvježivao i nije se stidio mojih okova, **17**
nego kad je bio u Rimu, brižljivo me potražio i našao.
18 Dao mu Gospodin naći milosrđe u Gospodina u
onaj Dan! A koliko je usluga u Efezu iskazao, to ti
najbolje znaš.

2 Ti se dakle, dijete moje, jačaj milošću u Kristu
Isusu **2** i što si od mene po mnogim svjedocima
čuo, to predaj vjernim ljudima koji će biti podobni i
druge poučiti. **3** S njima se zlopati kao dobar vojnik
Krista Isusa. **4** Tko vojuje, ne zapleće se u svagdanje
poslove kako bi se vojskovođi svidio. **5** I natječe li se
tko, ne ovjenčava se ako se zakonito ne natječe. **6**
Ratar koji se trudi treba da prvi primi od uroda. **7**
Shvati što govorim! Ta dat će ti Gospodin razum u
svemu. **8** Spominji se Isusa Krista, uskrsla od mrtvih,
od potomstva Davidova - po mojem evanđelju. **9**
Za nj se ja zlopatim sve do okova, kao zločinac. Ali
riječ Božja nije okovana! **10** Stoga sve podnosim radi
izabranih, da i oni postignu spasenje, spasenje u
Kristu Isusu, zajedno s vječnom slavom. **(aiōnios g166)**
11 Vjerodostojna je riječ: Ako s njime umrijesmo, s
njime ćemo i živjeti. **12** Ako ustrajemo, s njime ćemo i
kraljevati. Ako ga zaniječemo, i on će zanijekati nas.
13 Ako ne budemo vjerni, on vjeran ostaje. Ta ne
može sebe zanijekati! **14** Na to podsjećaj zaklinjući
pred Bogom neka ne bude rječoborstva: ničemu ne
koristi, a na propast je onima koji slušaju. **15** Uznastoj
da kao prokušan staneš pred Boga kao radnik koji
se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.
16 Svjetovnih se pak praznorječja kloni: sve će više
provaljivati prema bezbožnosti **17** i riječ će njihova
kao rak-rana izgrizati. Od njih su Himenej i Filet,
18 koji zastraniše od istine tvrdeći da je uskrsnuće
već bilo te nekima prevraćaju vjeru. **19** Ipak čvrsti
temelj Božji stoji - pod ovim je pečatom: Poznaje
Gospodin one koji su njegovi i neka se kloni zloće
tko god imenuje ime Gospodnje. **20** Pa u velikoj
kući ima posuda ne samo zlatnih i srebrnih, nego
i drvenih i glinenih; i jedne su časne, druge pak
nečasne. **21** Očisti li se dakle tko od toga, bit će
posuda časna, posvećena, korisna Gospodaru, za
svako dobro djelo prikladna. **22** A mladenačkih se
strastvenosti kloni! Teži za pravednošću, vjerom,
ljubavlju, mirom sa svima koji iz čista srca prizivlju
Gospodina. **23** Lude pak i neobuzdane raspre odbijaj
znajući da rađaju svađama. **24** A sluga Gospodnji
treba da se ne svađa, nego da bude nježan prema
svima, sposoban poučavati, zlo podnositi, **25** da s
blagošću preodgaja protivnike, ne bi li ih Bog podario
obraćenjem te spoznaju istinu **26** i ponovno budu
trijezni izvan zamke đavla koji ih drži robljem svoje
volje.

3 A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će
teška vremena. **2** Ljudi će doista biti sebeljupci,
srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima
neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, **3** bešćutnici,
nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici,
neljubitelji dobra, **4** izdajice, brzopletnici, naduti,
ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga. **5** Imaju obličje
pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih se
kloni! **6** Od njih su doista oni što se uvlače u kuće
i zarobljuju ženice, natovarene grijesima, vodane
najrazličitijim strastima: **7** one uvijek uče, a nikako ne
mogu doći do spoznaje istine. **8** Kao što se Janes
i Jambres suprotstaviše Mojsiju, tako se i ovi, ljudi
pokvarena uma, u vjeri neprokušani, suprotstavljaju

istini. 9 Ali neće više napredovati jer bezumlje će
ovih postati očito, kako se to i onima dogodilo. 10 A
ti si pošao za nmom u poučavanju, u ponašanju, u
naumu, u vjeri, u strpljivosti, u ljubavi, u postojanosti;
11 u progonstvima, u patnjama koje su me zadesile u
Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva li sam progonstva
podnio! I iz svih me izbavio Gospodin! 12 A i svi koji
hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će progonjeni.
13 Zli pak ljudi i vračari napredovat će sve više u zlu
- kao zavodnici i zavedeni. 14 Ti, naprotiv, ostani u
onome u čemu si poučen i čemu si vjeru dao, svjestan
od koga si sve poučen 15 i da od malena poznaješ
Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na
spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu. 16 Sve Pismo,
bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje,
popravljanje, odgajanje u pravednosti, 17 da čovjek
Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban.

4 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će
suditi žive i mrtve, zaklinjem te pojavkom njegovim
i kraljevstvom njegovim: 2 propovijedaj Riječ, uporan
budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti,
zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom. 3 Jer doći
će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka nego
će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje
kako im godi ušima; 4 od istine će uho odvraćati, a
bajkama se priklanjati. 5 Ti, naprotiv, budi trijezan u
svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovjesničko, služenje
svoje posve ispuni! 6 Jer ja se već prinosim za žrtvu
ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga odlaska. 7 Dobar
sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao. 8 Stoga,
pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u
onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne
samo meni, nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov
pojavak. 9 Nastoj što prije doći k meni! 10 Jer Dema
me, zaljubljen u sadašnji svijet, napustio i otišao
u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u Dalmaciju.
(aiōn g165) 11 Luka je jedini sa mnom. Marka uzmi i
dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje. 12
Tihika sam poslao u Efez. 13 Kabanicu koju ostavih
u Troadi kod Karpa, kada dođeš, donesi. I knjige,
osobito pergamene. 14 Aleksandar kovač nanio mi
je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim
djelima! 15 Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio
našim riječima. 16 Za prve moje obrane nitko ne
bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im
se! 17 Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijepio
da se po meni potpuno razglasi Poruka te je čuju
svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. 18 Izbavit
će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za
svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke
vjekova! Amen! (aiōn g165) 19 Pozdravi Prisku i Akvilu i
Oneziforov dom! 20 Erast osta u Korintu, a Trofima
ostavih u Miletu bolesna. 21 Nastoj doći prije zime.
Pozdravlja te Eubul, Pudencije, Lino, Klaudija i sva
braća. 22 Gospodin s duhom tvojim. Milost s vama!

Titu

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista poradi
vjere izabranika Božjih i spoznanja istine usmjerene
k pobožnosti **2** u nadi života vječnoga što ga,
prije vremena vjekovječnih, obeća Bog, On koji ne
laže, **(aiōnios g166)** **3** a u svoje doba očitova riječ
svoju u propovijedanju koje je meni povjereno po
odredbi Spasitelja našega, Boga: **4** Titu, pravomu
sinu po zajedničkoj vjeri, milost i mir od Boga i
Krista Isusa, Spasitelja našega! **5** Poradi toga ostavih
te na Kreti da urediš preostalo te po gradovima
postaviš starješine kako sam ti ja odredio: **6** je
li tko besprigovoran, jedne žene muž, jesu li mu
djeca vjernici i ne pod optužbom raskalašenosti ili
nepokorna... **7** Jer nadstojnik kao Božji upravitelj treba
da bude besprigovoran: ne samoživ, ne jedljiv, ne vinu
sklon, ni nasilju, ni prljavu dobitku, **8** nego gostoljubiv,
ljubitelj dobra, razuman, pravedan, svet, uzdržljiv,
9 priljubljen uz vjerodostojnu riječ nauka da može i
hrabriti u zdravom nauku i uvjeravati protivnike. **10**
Jer mnogi su nepokorni, praznorječni i zavodnici,
ponajpače oni iz obrezanja. **11** Njima treba začepiti
usta jer cijele domove prevraćaju naučavajući što ne
bi smjeli, i to poradi prljava dobitka. **12** Reče netko
od njih, njihov vlastiti prorok: “Krećani uvijek lašci,
opake zvijeri, trbusi dangubni.” **13** Svjedočanstvo je
to istinito. Zato ih karaj oštro da budu zdravi u vjeri,
14 da ne prianjaju uza židovske bajke i propise ljudi
koji se odvraćaju od istine. **15** Sve je čisto čistima;
okaljanima pak i nevjernima ništa čisto, nego su im
okaljani i razum i savjest. **16** Ispovijedaju da Boga
poznaju, ali djelima ga niječu - odvratni, neposlušni i
za koje god dobro djelo nepodesni.

2 Ti, naprotiv, govori što se priliči zdravu nauku: **2**
starci da budu trijezni, ozbiljni, razumni, zdrave
vjere, ljubavi, postojanosti; **3** starice isto tako -
vladanja kakvo dolikuje svetima: ne klevetnice, ne
ropkinje mnogog vina, nego učiteljice dobra **4**
da urazumljuju mlađe neka ljube svoje muževe,
djecu, **5** neka budu razumne, čiste, kućevne, dobre,
podložne svojim muževima da se riječ Božja ne
bi pogrđivala. **6** Mladiće isto tako potiči da budu
razumni. **7** U svemu se pokaži uzorom dobrih djela:
u poučavanju - nepokvarljivost, ozbiljnost, **8** riječ
zdrava, besprigovorna da se onaj nasuprot postidi
nemajući o nama reći ništa zlo. **9** Robovi neka se
svojim gospodarima u svemu podlažu, ugađaju im,
ne proturječe, **10** ne pronevjeruju, nego neka im
iskazuju svaku dobru vjernost da u svemu budu ures
nauku Spasitelja našega, Boga. **11** Pojavila se doista
milost Božja, spasiteljica svih ljudi; **12** odgojila nas da
se odreknemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te
razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem
svijetu, **(aiōn g165)** **13** iščekujući blaženu nadu i pojavak
slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista.
14 On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga
bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko
dobrih djela. **15** To govori, zapovijedaj, karaj sa svom
vlašću. Nitko neka te ne prezire.

3 Podsjećaj ih da se podlažu poglavarstvima,
vlastima, da slušaju, da budu spremni na svako
dobro djelo, **2** nikoga da ne pogrđuju, da budu
neratoborni, popustljivi, da očituju svaku blagost
prema svim ljudima. **3** Jer i mi nekoć bijasmo
nerazumni, nepokorni, lutalice, robovi raznih požuda
i naslada, živjeli smo u zlu i zavisti, odvratni bili,
mrzili jedni druge. **4** Ali kad se pojavila dobrostivost
i čovjekoljublje Spasitelja našega, Boga, **5** on nas
spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo,
nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i
obnavljanja po Duhu Svetom **6** koga bogato izli na nas
po Isusu Kristu, Spasitelju našemu, **7** da opravdani
njegovom milošću budemo, po nadi, baštinici života
vječnoga. **(aiōnios g166)** **8** Vjerodostojna je ovo riječ i
hoću da to uporno tvrdiš te da oni koji su povjerovali
Bogu uznastoje prednjačiti dobrim djelima. To je dobro
i korisno ljudima. **9** A ludih se raspra, i rodoslovlja,
i svađa, i sukoba zakonskih kloni: beskorisni su i
isprazni. **10** S krivovjercem nakon prvoga i drugog
upozorenja prekini **11** znajući da je izopačen i da
griješi: on sam sebe osuđuje. **12** Kad pošaljem k tebi
Artemu ili Tihika, požuri se k meni u Nikopol jer sam
odlučio ondje prezimiti. **13** Zenu, pravnika, i Apolona
brižljivo opremi da im ništa ne ponestane. **14** A i naši
neka se uče prednjačiti dobrim djelima u životnim
potrebama da ne budu neplodni. **15** Pozdravljaju te
svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas ljube u
vjeri. Milost sa svima vama!

Filemonu

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat Timotej:
ljubljenom Filemonu, suradniku našemu, **2** i sestri
Apiji, i Arhipu, suborcu našem, i Crkvi u tvojoj kući. **3**
Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina
Isusa Krista! **4** Zahvaljujem svagda Bogu svojemu
spominjući te se u svojim molitvama **5** jer čujem za
tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu
Kristu i prema svima svetima. **6** Nek zajedništvo
tvoje vjere bude djelotvorno u spoznanju svakoga
mogućeg dobra među vama poradi Krista! **7** Uvelike
si me doista obradovao i utješio svojom ljubavlju jer
si, brate, okrijepio srca svetih. **8** Stoga, premda imam
punu slobodu u Kristu da ti zapovjedim što ti je činiti,
9 poradi ljubavi radije molim, kakav već jesam, Pavao,
starac, a sada i sužanj Krista Isusa. **10** Molim te za
svoje dijete koje rodih u okovima, za Onezima, **11**
negda tebi nekorisna, a sada i tebi i meni veoma
korisna. **12** Šaljem ti ga - njega, srce svoje. **13** Htjedoh
ga zadržati kod sebe da mi mjesto tebe posluži u
okovima evanđelja. **14** Ali ne htjedoh preko tvoje volje
da ne bi tvoja dobrota bila od nevolje, nego od dobre
volje. **15** Možda baš zato bi za čas odijeljen da ga
dobiješ zauvijek - **(aiōnios g166)** **16** ne kao roba, nego
više od roba, kao brata ljubljenoga, osobito meni, a
koliko više tebi, i po tijelu i po Gospodinu. **17** Smatraš
li me dakle drugom, primi ga kao mene. **18** Ako ti je
u čemu skrivio ili ti je što dužan, to meni upiši. **19**
Ja, Pavao, potpisujem svojom rukom: ja ću platiti.
Da ti ne reknem da mi i samoga sebe duguješ! **20**
Hajde, brate, da se tobom okoristim u Gospodinu:
okrijepi srce moje u Kristu! **21** Uzdajući se u tvoju
poslušnost, napisah ti uvjeren da ćeš još više učiniti,
nego te molim. **22** K tome, pripravi mi obitavalište
jer se nadam da ću vam po vašim molitvama biti
darovan. **23** Pozdravlja te Epafra, moj suuznik u
Kristu Isusu, **24** Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji
suradnici. **25** Milost Gospodina našega Isusa Krista s
duhom vašim!

Jevrejima

1 Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše
ocima po prorocima; **2** konačno, u ove dane,
progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom
svega; Njega po kome sazda svjetove. **(aiōn g165)**
3 On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te
sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijehe,
sjede zdesna Veličanstvu u visinama; **4** postade
toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije nego oni
baštinio ime. **5** Ta kome od anđela ikad reče: Ti si sin
moj, danas te rodih; ili pak: Ja ću njemu biti otac, a
on će meni biti sin. **6** A opet, kad uvodi Prvorođenca
u svijet, govori: Nek pred njim nice padnu svi anđeli
Božji. **7** Za anđele veli: Anđele čini vjetrovima, sluge
svoje plamenom ognjenim, **8** ali za Sina: Prijestolje je
tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo - žezlo
je tvog kraljevstva. **(aiōn g165)** **9** Ti ljubiš pravednost, a
mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza
uljem radosti kao nikog od tvojih drugova. **10** I: Ti u
početku, Gospodine, utemelji zemlju i nebo je djelo
ruku tvojih. **11** Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti
kao odjeća. **12** Mijenjaš ih poput haljine, kao odjeću,
i nestaju. A ti si uvijek isti - godinama tvojim nema
kraja. **13** Za koga pak od anđela ikad reče: Sjedi mi
zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje
nogama tvojim! **14** Svi ti zar nisu služnički duhovi što
se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?

2 Zato treba da mi svesrdnije prianjamo uz ono što
čusmo da ne bismo promašili. **2** Jer ako je riječ po
anđelima izrečena bila čvrsta te je svaki prijestup i
neposluh primio pravednu plaću, **3** kako li ćemo mi
umaći ako zanemarimo toliko spasenje? Spasenje
koje je počeo propovijedati Gospodin, koje su nam
potvrdili slušatelji, **4** a suposvjedočio Bog znamenjima
i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima
Duha Svetoga po svojoj volji. **5** Nije doista anđelima
podložio budući svijet o kojem govorimo. **6** Netko
negdje posvjedoči: Što je čovjek da ga se spominješ,
sin čovječji te ga pohađaš. **7** Ti ga tek za malo učini
manjim od anđela, slavom i časti njega ovjenča, **8**
njemu pod noge sve podloži. Kad mu, doista, sve
podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo.
Sad još ne vidimo da mu je sve podloženo, **9** ali
Njega, za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo
zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da
milošću Božjom bude svakome na korist što je on
smrt okusio. **10** Dolikovalo je doista da Onaj radi
kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge
sinove priveo k slavi - po patnjama do savršenstva
dovede Početnika njihova spasenja. **11** Ta i Posvetitelj
i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i ne stidi
zvati ih braćom, **12** kad veli: Braći ću svojoj naviještat
ime tvoje, hvalit ću te usred zbora. **13** I još: Ja ću
se u njega uzdati, i još: Evo, ja i djeca koju mi Bog
dade. **14** Pa budući da djeca imaju zajedničku krv
i meso, i sam on tako postade u tome sudionikom
da smrću obeskrijepi onoga koji imaše moć smrti, to
jest đavla, **15** pa oslobodi one koji - od straha pred
smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu. **16** Ta
ne zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima
za potomstvo Abrahamovo. **17** Stoga je trebalo da
u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i
ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu
kako bi okajavao grijehe naroda. **18** Doista, u čemu je
iskušan trpio, može iskušavanima pomoći.

3 Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva,
promotrite Apostola i Velikoga svećenika naše
vjere - Isusa: **2** on je ovjerovljen kod Onoga koji ga
postavi kao ono i Mojsije u svoj kući njegovoj. **3**
Dostojan je doista toliko veće slave od Mojsija koliko
veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio. **4** Jer
svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog. **5**
Da, i Mojsije bijaše ovjerovljen u svoj kući njegovoj
kao služnik da posvjedoči za ono što je imalo biti
rečeno, **6** ali Krist - kao Sin, nad kućom njegovom.
Njegova smo kuća mi ako sačuvamo smjelost i ponos
nade. **7** Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas ako
glas mu čujete, **8** ne budite srca tvrda kao u Pobuni,
kao u dan iskušenja u pustinji **9** gdje me kušnjom
iskušavahu očevi vaši premda gledahu djela moja
10 četrdeset godina. Zato mi dodija naraštaj onaj pa
rekoh: Uvijek su nestalna srca i ne proniču moje
putove. **11** Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće
ući u moj počinak! **12** Pazite, braćo, da ne bi u koga
od vas srce bilo opako, nevjerno, odmetnulo se od
Boga živoga. **13** Pače hrabrite jedni druge dan za
danom dok još odjekuje ono Danas da ne otvrdne
tko od vas zaveden grijehom. **14** Doista, sudionici
smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo imanje
stalnim sačuvamo **15** kad je rečeno: Danas ako glas
mu čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni! **16** Jer,
koji su to čuli pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod
Mojsijem izašli iz Egipta? **17** Koji li mu dodijavahu
četrdeset godina? Zar ne oni koji sagriješiše, kojih
mrtva tijela popadaše u pustinji? **18** Kojima se zakle
da neće ući u njegov počinak, ako li ne nepokornima?
19 I vidimo da ne mogoše ući zbog nevjere.

4 Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o
ulasku u njegov Počinak, za koga od vas ne bi

utvrdilo kako je zakasnio. 2 Jer nama je naviještena
blagovijest kao i njima, ali njima Riječ poruke nije
uskoristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji
su poslušali. 3 U Počinak doista ulazimo mi koji
povjerovasmo, prema onom što je rekao: Tako se
zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak,
premda su djela od postanka svijeta dovršena. 4
Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako: I
počinu Bog sedmoga dana od svih djela svojih. 5 A
ovdje opet: Nikad neće ući u moj počinak. 6 Preostaje
dakle da neki imaju u nj ući, a oni koji su prvi primili
blagovijest ne uđoše zbog nepokornosti. 7 Zato Bog
ponovno određuje jedan dan, Danas, u Davidu nakon
toliko vremena govoreći, kako je već rečeno: Danas
ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda. 8 Zbilja, da
je Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga
govorio o drugome danu. 9 Dakle: preostaje neki
subotni počinak narodu Božjemu! 10 Zaista, tko uđe u
njegov počinak, počinuo je od djela svojih kao ono i
Bog od svojih. 11 Pohitimo dakle ući u taj Počinak da
nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost. 12
Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrija je
od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli
dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane
i misli srca. 13 Nema stvorenja njoj skrivena. Sve
je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu
nam je dati račun. 14 Imajući dakle velikoga Velikog
svećenika koji prodrije kroz nebesa - Isusa, Sina
Božjega - čvrsto se držimo vjere. 15 Ta nemamo takva
Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u
našim slabostima, nego poput nas iskušavana svime,
osim grijehom. 16 Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju
milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć
u pravi čas!

5 Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude
se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi
darove i žrtve za grijehe. 2 On može primjereno
suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer
je i sam zaogrnut slabošću. 3 Zato mora i za narod
i za sebe prinositi okajnice. 4 I nitko sam sebi ne
prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao
Aron. 5 Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši
svećenik, nego ga proslavi Onaj koji mu reče: Ti si
sin moj, danas te rodih, 6 po onome što pak drugdje
veli: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu.
(aiōn g165) 7 On je u dane svoga zemaljskog života
sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i
prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I
bi uslišan zbog svoje predanosti: 8 premda je Sin,
iz onoga što prepati, naviknu slušati 9 i, postigavši
savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik
vječnoga spasenja - (aiōnios g166) 10 proglašen od
Boga Velikim svećenikom po redu Melkisedekovu.
11 O tome nas čeka besjeda velika, ali teško ju je
riječima izložiti jer ste tvrdih ušiju. 12 Pa trebalo bi
doista da nakon toliko vremena već budete učitelji, a
ono treba da tkogod vas ponovno poučava početnička
počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mlijeka vam treba,
a ne tvrde hrane. 13 Doista, tko je god još pri mlijeku,
ne zna ništa o nauku pravednosti jer - nejače je. 14 A
za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom
izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.

6 Stoga mimoiđimo početnički nauk o Kristu i
uzdignimo se k savršenome ne postavljajući
iznovice temelja: obraćenje od mrtvih djela i vjera u
Boga, 2 naučavanje o krštenjima i polaganje ruku,
uskrsnuće mrtvih i vječni sud. (aiōnios g166) 3 To ćemo
pak učiniti, dakako, ako Bog da. 4 Zaista, onima
koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i
postali dionici Duha Svetoga, 5 i okusili Lijepu riječ
Božju i snage budućega svijeta, (aiōn g165) 6 pa otpali,
nemoguće je opet se obnoviti na obraćenje kad oni
sami ponovno razapinju Sina Božjega i ruglu ga
izvrgavaju. 7 Jer zemlja koja se napije kiše što na nju
često pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se
i obrađuje, prima blagoslov od Boga; 8 ona pak koja
donosi trnje i drač, odbačena je, blizu prokletstvu a
svršetak joj je: “U oganj!” 9 A uvjereni smo, ljubljeni,
sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste
na putu spasenja. 10 Ta Bog nije nepravedan da bi
zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu
imenu posluživši i poslužujući svetima. 11 Želimo ipak
da svatko od vas sve do svršetka pokazuje tu istu
gorljivost za ispunjenje nade 12 te ne omlitavite, nego
budete nasljedovatelji onih koji po vjeri i strpljivosti
baštine obećano. 13 Doista, kad je Bog Abrahamu
davao obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti,
zakle se samim sobom: 14 Uistinu, blagosloviti,
blagoslovit ću te i umnožiti, umnožit ću te. 15 I tako
Abraham, strpljiv, postiže obećano. 16 Ljudi se doista
kunu onim tko je veći i zakletva im je, kao potkrepa,
kraj svake raspre. 17 Tako i Bog: htio je baštinicima
obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost svoje
odluke pa zato zajamči zakletvom 18 da bismo po dva
nepromjenljiva čina - u kojima je nemoguće da bi Bog
prevario - mi pribjeglice imali snažno ohrabrenje da se
držimo ponuđene nade. 19 Ona nam je kao pouzdano
i čvrsto sidro duše što ulazi u unutrašnjost iza zavjese,
20 kamo je kao preteča za nas ušao Isus postavši

zauvijek Veliki svećenik po redu Melkisedekovu. (aiōn g165)

7 Doista, taj Melkisedek, kralj šalemski, svećenik
Boga Svevišnjega što je izašao u susret Abrahamu
koji se vraćao s poraza kraljeva i blagoslovio ga,
2 i komu Abraham odijeli desetinu od svega; on
koji u prijevodu znači najprije "kralj pravednosti", a
zatim i kralj šalemski, to jest "kralj mira"; 3 on, bez
oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani
nemaju početka ni život kraja - sličan Sinu Božjemu,
ostaje svećenik zasvagda. 4 Pa promotrite koliki li
je taj komu Abraham, rodozačetnik, dade desetinu
od najboljega. 5 Istina, i oni sinovi Levijevi, koji
primaju svećeništvo imaju zakonsku zapovijed da
ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje braće
premda su i ona izašla iz boka Abrahamova. 6 Ali
on, koji nije iz njihova rodoslovlja, ubra desetinu od
Abrahama i blagoslovi njega, nosioca obećanja! 7 A
posve je neprijeporno: veći blagoslivlja manjega. 8
K tome, ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje
onaj, za kojega se svjedoči da živi. 9 I u Abrahamu
se, tako reći, ubire desetina i od Levija koji inače
desetinu prima 10 jer još bijaše u boku očevu kad mu
u susret iziđe Melkisedek. 11 Da se dakle savršenstvo
postiglo po levitskom svećeništvu - jer na temelju
njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila potreba
da se po redu Melkisedekovu postavi drugi svećenik i
da se ne imenuje po redu Aronovu? 12 Doista kad se
mijenja svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon. 13 Jer
onaj o kojemu se to veli pripadao je drugom plemenu,
od kojega se nitko nije posvetio žrtveniku. 14 Poznato
je da je Gospodin naš potekao od Jude, plemena za
koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na svećenike. 15
To je još očitije ako se drugi svećenik postavlja po
sličnosti s Melkisedekom: 16 postao je svećenikom ne
po Zakonu tjelesne uredbe, nego snagom neuništiva
života. 17 Ta svjedoči se: Zauvijek ti si svećenik po
redu Melkisedekovu. (aiōn g165) 18 Dokida se dakle
prijašnja uredba zbog njezine nemoći i beskorisnosti -
19 jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu - a uvodi
se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu. 20 I to
se nije zbilo bez zakletve. Jer oni su bez zakletve
postali svećenicima, 21 a on sa zakletvom Onoga
koji mu reče: Zakleo se Gospodin i neće se pokajati:
"Zauvijek ti si svećenik". (aiōn g165) 22 Utoliko je Isus i
postao jamac boljega Saveza. 23 K tomu, mnogo je
bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno ostati. 24 A
on, jer ostaje dovijeka, ima neprolazno svećeništvo.
(aiōn g165) 25 Zato i može do kraja spasavati one koji
po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za
njih zauzima. 26 Takav nam Veliki svećenik i bijaše
potreban - svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od
grešnika i uzvišeniji od nebesa - 27 koji ne treba
da kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve
najprije za svoje grijehe, a onda za grijehe naroda. To
on učini jednom prinijevši samoga sebe. 28 Zakon
doista postavi za velike svećenike ljude podložne
slabosti, a riječ zakletve - nakon Zakona - Sina
zauvijek usavršena. (aiōn g165)

8 A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo
Velikog svećenika koji sjede zdesna prijestolja
Veličanstva na nebesima 2 kao bogoslužnik Svetinje
i Šatora istinskoga što ga podiže Gospodin, a ne
čovjek. 3 Doista, svaki se veliki svećenik postavlja
da prinosi darove i žrtve. Odatle je potrebno da i on
ima što bi prinio. 4 Svakako, da je na zemlji, ne bi
bio svećenik jer postoje oni koji po Zakonu prinose
darove. 5 Oni služe slici i sjeni onoga nebeskoga,
kako je upućen Mojsije kad se spremao praviti šator:
Pazi, veli doista, načini sve po praliku koji ti je
pokazan na brdu. 6 Ovako mu pak dopalo uzvišenije
bogosluženje koliko je Posrednik boljega Saveza, koji
je uzakonjen na boljim obećanjima. 7 Da je, zbilja,
onaj prvi bio besprijekoran, ne bi se drugome tražilo
mjesto. 8 Doista, kudeći ih veli: Evo dolaze dani -
govori Gospodin - kad ću s domom Izraelovim i s
domom Judinim dovršiti novi Savez. 9 Ne Savez
kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za
ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne
ustrajaše u mom Savezu pa i ja zanemarih njih -
govori Gospodin. 10 Nego, ovo je Savez kojim ću se
svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana - govori
Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i
upisati ih u njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni
narod moj. 11 I neće više nitko učiti sugrađanina i
nitko brata svoga govoreći: "Spoznaj Gospodina",
ta svi će me poznavati, malo i veliko, 12 jer ću se
smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih
neću više spominjati. 13 Kad veli novi, ostari onaj
prvi. Što pak stÓari i dotrajava, blizu je nestanku.

9 I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe
i Svetinju, ali ovosvjetsku. 2 Šator je uistinu bio
uređen: prvi, u kojem bijaše svijećnjak, stol i prinos
kruhova, a zove se Svetinja; 3 iza druge pak zavjese
bio je Šator zvan Svetinja nad svetinjama - 4 u njoj
zlatni kadionik i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom,
a u njemu zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji
je ono procvao, i ploče Saveza; 5 povrh njega pak
kerubi Slave što osjenjuju Pomirilište. O tom ne treba
sada potanko govoriti. 6 Pošto je to tako uređeno, u

prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati bogoslužje,
7 a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik,
i to ne bez krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje
naroda. 8 Time Duh Sveti očituje da još nije otkriven
put u Svetinju dok još postoji prvi Šator. 9 To je slika
za sadašnje vrijeme: prinose se darovi i žrtve koje
ne mogu u savjesti usavršiti bogoslužnika - 10 sve
same na ićima i pićima i raznim pranjima utemeljene
tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka. 11 Krist
se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara
pa po većem i savršenijem Šatoru - nerukotvorenu,
koji nije od ovoga stvorenja - 12 i ne po krvi jaraca i
junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju
i nađe vječno otkupljenje. (aiōnios g166) 13 Doista, ako
već poškropljena krv jaraca i bikova i pepeo juničin
posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću, 14 koliko
će više krv Krista - koji po Duhu vječnom samoga
sebe bez mane prinese Bogu - očistiti savjest našu od
mrtvih djela, na službu Bogu živomu! (aiōnios g166) 15 A
radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: da po smrti
za otkupljenje prekršaja iz starog Saveza pozvani
zadobiju obećanu vječnu baštinu. (aiōnios g166) 16 Jer
gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati
smrt oporučitelja. 17 Oporuka je doista valjana tek
nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi. 18
Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen.
19 Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed
zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s vodom
i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav
narod poškropi 20 govoreći: Ovo je krv Saveza koji
vam odredi Bog; 21 a onda krvlju slično poškropi i
Šator i sve bogoslužno posuđe. 22 I gotovo se sve
po zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema
oproštenja. 23 Ako se dakle time čiste slike onoga što
je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti
žrtvama od tih uspješnijima. 24 Krist doista ne uđe u
rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u
samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za
nas. 25 Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao
što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s
tuđom krvlju; 26 inače bi bilo trebalo da trpi mnogo
puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom
na svršetku vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom.
(aiōn g165) 27 I kao što je ljudima jednom umrijeti, a
potom na sud, 28 tako i Krist: jednom se prinese da
grijehe mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira
na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na
spasenje.

10 Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara,
a ne sam lik zbiljnosti, on uistinu žrtvama koje
se - iz godine u godinu iste - neprestano prinose ne
može nikada usavršiti one što pristupaju. 2 Ta ne
bi li se prestale prinositi kad bogoslužnici, jednom
očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti grijeha?
3 Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na
grijehe. 4 Jer krv bikova i jaraca nikako ne može
odnijeti grijeha. 5 Zato On ulazeći u svijet veli: Žrtva
i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio; 6
paljenice i okajnice ne sviđaju ti se. 7 Tada rekoh:
“Evo dolazim!” U svitku knjige piše za mene: “Vršiti,
Bože, volju tvoju!” 8 Pošto gore reče: Žrtve i prinosi,
paljenice i okajnice - koje se po Zakonu prinose -
ne mile ti se i ne sviđaju, 9 veli zatim: Evo dolazim
vršiti volju tvoju! Dokida prvo da uspostavi drugo.
10 U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa
Krista jednom zauvijek. 11 I svaki je svećenik dan za
danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve,
koje nikako ne mogu odnijeti grijeha. 12 A ovaj, pošto
je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijehe, zauvijek
sjede zdesna Bogu 13 čekajući otad dok se neprijatelji
ne podlože za podnožje nogama njegovim. 14 Jednim
uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene. 15 A
to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao: 16
“Ovo je Savez kojim ću se svezati s njima nakon ovih
dana”, Gospodin govori: “Zakone ću svoje staviti u
njihova srca i upisati ih u dušu njihovu. 17 I grijeha se
njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati.” 18
A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih.
19 Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svetinju po
krvi Isusovoj - 20 put nov i živ što nam ga On otvori
kroz zavjesu, to jest svoje tijelo; 21 imamo i Velikog
svećenika nad kućom Božjom. 22 Pristupajmo stoga
s istinitim srcem u punini vjere, srdaca škropljenjem
očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom.
23 Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran
Onaj koji dade obećanje. 24 I pazimo jedni na druge
da se potičemo na ljubav i dobra djela 25 te ne
propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj,
nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži
Dan. 26 Jer ako svojevoljno griješimo pošto primismo
spoznanje istine, nema više žrtve za grijehe, 27
nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će
proždrijeti protivnike. 28 Je li tko prekršio Zakon
Mojsijev, bez milosrđa biva pogubljen na osnovi
dvojice ili trojice svjedoka. 29 Zamislite koliko li će
goru kaznu zavrijediti tko Sina Božjega pogazi, i
nečistom smatra krv Saveza kojom je posvećen, i
Duha milosti pogrdi? 30 Ta poznajemo Onoga koji je
rekao: Moja je odmazda, ja ću je vratiti; i još: Sudit će
Gospodin svome puku. 31 Strašno je upasti u ruke
Boga živoga. 32 A spomenite se onih prvih dana kada

ste, tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku borbu: 33
ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo
postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo.
34 I doista, sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću
prihvatili otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan
posjed. 35 Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu
velika plaća! 36 Postojanosti vam uistinu treba da
biste vršeći volju Božju zadobili obećano. 37 Jer još
malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće
zakasniti 38 A pravednik će moj od vjere živjeti, ako li
pak otpadne, ne mili se on duši mojoj. 39 A mi nismo
od onih koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih
koji vjeruju na spas duše.

11 A vjera je već neko imanje onoga čemu se
nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.
2 Zbog nje stari primiše svjedočanstvo. 3 Vjerom
spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako
te ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga. **(aiōn**
g165) 4 Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego
Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan -
Bog nad njegovim darovima posvjedoči - po njoj i
mrtav još govori. 5 Vjerom Henok bi prenesen da ne
vidi smrti te iščeznu jer ga je prenio Bog. Doista, prije
prijenosa primio je svjedočanstvo da omilje Bogu. 6
A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer tko mu
pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac
onima koji ga traže. 7 Vjerom Noa, upućen u ono što
još ne bijaše vidljivo, predano sagradi korablju na
spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade
baštinikom vjerničke pravednosti. 8 Vjerom pozvan,
Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti
u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. 9 Vjerom
se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u
tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom,
subaštinicima istog obećanja, 10 jer iščekivaše onaj
utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog. 11
Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne
jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. 12
Zato od jednoga, i to obamrla, nasta mnoštvo poput
zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj.
13 U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanja,
već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši
da su stranci i pridošlice na zemlji. 14 Doista, koji tako
govore, jasno očituju da domovinu traže. 15 Dakako,
da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike
vratiti se u nju. 16 Ali sada oni čeznu za boljom, to
jest nebeskom. Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom
njihovim: ta pripravio im je Grad. 17 Vjerom Abraham,
kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je
primio obećanje, 18 kome bi rečeno: Po Izaku će ti se
nazivati potomstvo! - 19 uvjeren da Bog može i od
mrtvih uskrisiti. Zato ga u predslici i ponovno zadobi.
20 Vjerom baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovi
Jakova i Ezava. 21 Vjerom Jakov, umirući, blagoslovi
oba sina Josipova i duboko se prignu oslonjen na vrh
svojega štapa. 22 Vjerom Josip na umoru napomenu
ono o izlasku sinova Izraelovih i dade zapovijed o
svojim kostima. 23 Vjerom su Mojsija netom rođena
tri mjeseca krili njegovi roditelji jer vidješe da je
djetešce lijepo i nisu se bojali kraljeve naredbe. 24
Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati se sinom
kćeri faraonove. 25 Radije izabra biti zlostavljan
zajedno s Božjim narodom, nego se časovito okoristiti
grijehom. 26 Većim je bogatstvom od blaga egipatskih
smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaću. 27
Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva,
postojan kao da Nevidljivoga vidi. 28 Vjerom je obavio
pashu i škropljenje krvlju da Zatornik ne dotakne
prvenaca Izraelovih. 29 Vjerom prođoše Crvenim
morem kao po suhu, što i Egipćani pokušaše, ali
se potopiše. 30 Vjerom zidine jerihonske padoše
nakon sedmodnevnoga ophoda. 31 Vjerom Rahaba,
bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s
mirom primi uhode. 32 I što još da kažem? Ta ponestat
će mi vremena, počnem li raspredati o Gideonu,
Baraku, Samsonu, Jiftahu, Davidu, pa Samuelu i
prorocima, 33 koji su po vjeri osvojili kraljevstva,
odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili
ralje lavovima, 34 pogasili žestinu ognja, umakli
oštrici mača, oporavili se od slabosti, ojačali u boju,
odbili navale tuđinaca. 35 Žene su po uskrsnuću
ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi pak, stavljeni
na muke, ne prihvatiše oslobođenja da bi ih zapalo
bolje uskrsnuće. 36 Drugi su opet iskusili izrugivanja
i bičeve, pa i okove i tamnicu. 37 Kamenovani su,
piljeni, poubijani oštricom mača, potucali se u runima,
u kozjim kožusima, u oskudici, potlačeni, zlostavljani -
38 svijet ih ne bijaše dostojan - vrludali po pustinjama,
gorama, pećinama i pukotinama zemaljskim. 39 I
svi oni po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne
zadobiše obećano 40 jer Bog je za nas predvidio
nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

12 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka,
odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te
postojano trčimo u borbu koja je pred nama! 2 Uprimo
pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji
umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ,
prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega.
3 Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko
protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne

klonete duhom. 4 Ta još se do krvi ne oduprijeste u
borbi protiv grijeha. 5 Pa zar ste zaboravili opomenu
koja vam je kao sinovima upravljena: Sine moj, ne
omalovažavaj stege Gospodnje i ne kloni kad te on
ukori. 6 Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom
odgaja, šiba sina koga voli. 7 Poradi vašega odgajanja
trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima
li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? 8 Pa ako
niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda
ste kopilad, a ne djeca. 9 Zatim, tjelesne smo oce
imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se
kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? 10 Oni
su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako
se njima činilo, a On - nama na korist, da postanemo
sudionici njegove svetosti. 11 Isprva se doduše čini da
nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima
koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod
pravednosti. 12 Zato uspravite ruke klonule i koljena
klecava, 13 poravnite staze za noge svoje da se
hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi. 14 Nastojte
oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko
neće vidjeti Gospodina! 15 Pripazite da se tko ne
sustegne od milosti Božje, da kakav gorki korijen ne
proklija pa ne unese zabunu i ne zarazi mnoge, 16 da
tko ne postane bludnik ili svetogrdnik kao Ezav, koji
za jedan jedini obrok proda svoje prvorodstvo. 17 Ta
znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov,
odbačen jer nije našao mogućnosti promjene premda
ju je sa suzama tražio. 18 Jer niste pristupili opipljivoj
gori i usplamtjelu ognju, ni mraku, tami i vihoru, 19
ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koji su je slušali,
zamoliše da im se više ne govori 20 jer nisu podnosili
naredbe: Ako se ma i živinče dotakne brda, neka
se kamenuje! 21 I prizor bijaše tako strašan da
Mojsije reče: “Strah me je i dršćem!” - 22 Nego, vi ste
pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, Jeruzalemu
nebeskom, nebrojenim tisućama anđela, svečanom
skupu, 23 Crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu,
Bogu, sucu sviju, dusima savršenih pravednika 24 i
Posredniku novog Saveza - Isusu - i krvi škropljeničkoj
što snažnije govori od Abelove. 25 Pazite da ne
odbijete Onoga koji vam govori! Jer ako ne umakoše
oni što su odbili onoga koji je na zemlji davao upute,
kudikamo ćemo manje mi ako se okrenemo od Onoga
koji ih daje s nebesa. 26 Njegov glas tada zemlju
uzdrma, sada pak obećava: Još jednom ja ću potresti
ne samo zemlju nego i nebo. 27 Ono “još jednom”
pokazuje da će, kao stvoreno, uminuti ono uzdrmano
da ostane ono neuzdrmljivo. 28 Zato jer smo primili
kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz
koje služimo Bogu kako je njemu milo, s predanjem
i strahopoštovanjem. 29 Jer Bog je naš oganj što
proždire.

13 Bratoljublje neka je trajno! 2 Gostoljublja ne
zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše
anđele! 3 Sjećajte se uznika kao suuznici; zlostavljanih
- ta i sami ste u tijelu! 4 Ženidba neka bude u časti
u sviju i postelja neokaljana! Jer bludnicima će i
preljubnicima suditi Bog. 5 U življenju ne budite
srebroljupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je
rekao: Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti. 6 Zato
možemo pouzdano reći: Gospodin mi je pomoćnik,
ja ne strahujem: što mi tko može? 7 Spominjite se
svojih glavara koji su vam nevješćivali riječ Božju:
promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu
vjeru. 8 Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijeke. **(aiōn g165)** 9 Ne dajte se zanijeti različitim tuđim naucima!
Jer bolje je srce utvrđivati milošću nego jelima, koja
nisu koristila onima što su ih obdržavali. 10 Imamo
žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti služitelji Šatora.
11 Jer tijela životinja, kojih krv veliki svećenik unosi
za grijeh u Svetinju, spaljuju se izvan tabora. 12
Zato i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod,
trpio je izvan vrata. 13 Stoga iziđimo k njemu izvan
tabora noseći njegovu muku 14 jer nemamo ovdje
trajna grada, nego onaj budući tražimo. 15 Po njemu
dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu,
to jest plod usana što ispovijedaju ime njegovo.
16 Dobrotvornosti i zajedništva ne zaboravljajte jer
takve su žrtve mile Bogu! 17 Poslušni budite svojim
glavarima i podložni jer oni bdiju nad vašim dušama
kao oni koji će polagati račun; neka to čine s radošću,
a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno. 18 Molite
za nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest
i u svemu se želimo dobro ponašati. 19 Usrdnije
vas pak molim: učinite to kako bih vam se što brže
vratio. 20 A Bog mira, koji po krvi vječnoga Saveza
od mrtvih izvede velikoga Pastira ovaca, Gospodina
našega Isusa, **(aiōnios g166)** 21 osposobio vas za svako
dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama
što je njemu milo, po Isusu Kristu, komu slava u
vijeke vjekova. Amen. **(aiōn g165)** 22 Molim vas, braćo,
podnesite ovu riječ ohrabrenja: ta samo vam ukratko
napisah! 23 Znajte: naš je brat Timotej oslobođen. Ako
uskoro stigne, s njime ću vas pohoditi. 24 Pozdravite
sve svoje glavare i sve svete! Pozdravljaju vas ovi iz
Italije. 25 Milost sa svima vama!

Jakovljeva

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista:
dvanaestorma plemena Raseljeništva pozdrav. **2**
Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete
u razne kušnje **3** znajući da prokušanost vaše vjere
rađa postojanošću. **4** Ali neka postojanost bude na
djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez
ikakva nedostataka. **5** Nedostaje li komu od vas
mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i
bez negodovanja, i dat će mu se. **6** Ali neka ište s
vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan
morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu. **7** Neka takav
ne misli da će primiti što od Gospodina - **8** čovjek
duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim.
9 Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem,
10 a bogataš svojim poniženjem. Ta proći će kao
cvijet trave: **11** sunce ogranu žarko te usahnu trava i
cvijet njezin uvenu; dražest mu lica propade. Tako
će i bogataš na stazama svojim usahnuti. **12** Blago
čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac
života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube. **13**
Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje."
Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje
nikoga. **14** Nego svakoga napastuje njegova požuda
koja ga privlači i mami. **15** Požuda zatim, zatrudnjevši,
rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću. **16** Ne
varajte se, braćo moja ljubljena! **17** Svaki dobar dar,
svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila
u kome nema promjene ni sjene od mijene. **18** Po
svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo
prvina neka njegovih stvorova. **19** Znajte, braćo moja
ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor da
govori, spor na srdžbu. **20** Jer srdžba čovjekova ne
čini pravde Božje. **21** Zato odložite svaku prljavštinu i
preostalu zloću i sa svom krotkošću primite usađenu
riječ koja ima moć spasiti duše vaše. **22** Budite vršitelji
riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe.
23 Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan
je čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu: **24**
promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše. **25** A
koji se oglÄedÄa u savršenom zakonu slobode i uza
nj prione, ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran
izvršitelj, blažen će biti u svem djelovanju svome. **26**
Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava svoga
jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je njegova
bogoljubnost. **27** Bogoljubnost čista i neokaljana jest:
zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji,
čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

2 Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista
slavnoga ne miješajte s pristranošću! **2** Dođe
li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u
sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u bijednoj odjeći **3**
i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeću te
reknete: "Ti lijepo ovdje sjedni!", a siromahu reknete:
"Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja moga!",
4 niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što
naopako sude? **5** Čujte, braćo moja ljubljena: nije li
Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu
bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao
onima koji ga ljube? **6** A vi prezreste siromaha! Ne
tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš
oni na sudove? **7** Ne psuju li oni lijepo Ime na vas
zazvano? **8** Ako doista izvršujete kraljevski zakon
po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga,
dobro činite; **9** ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon
vas osuđuje kao prijestupnike. **10** Ta tko sav Zakon
uščuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac
svega. **11** Jer tko reče: Ne čini preljuba, reče i: Ne
ubij. Ako dakle i ne činiš preljuba, a ubiješ, postao si
prijestupnik Zakona. **12** Tako govorite i tako činite kao
oni koji imaju biti suđeni po zakonu slobode. **13** Jer
nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a
milosrđe likuje nad sudom. **14** Što koristi, braćo moja,
ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li
ga vjera spasiti? **15** Ako su koji brat ili sestra goli i
bez hrane svagdanje **16** pa im tkogod od vas rekne:
"Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im
što je potrebno za tijelo, koja korist? **17** Tako i vjera:
ako nema djela, mrtva je u sebi. **18** Inače, mogao bi
tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi
svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima pokazati
svoju vjeru. **19** Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro
činiš! I đavli vjeruju, i dršću." **20** Hoćeš li spoznati,
šuplja glavo, da je vjera bez djela jalova? **21** Zar
se Abraham, otac naš, ne opravda djelima, kad na
žrtvenik prinese Izaka, sina svoga? **22** Vidiš: vjera
je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera
usavršila **23** te se ispunilo Pismo koje veli: Povjerova
Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost pa
prijatelj Božji posta. **24** Gledajte: čovjek se opravdava
djelima, a ne samom vjerom. **25** Ne opravda li se
slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i
drugim ih putom izvede? **26** Jer kao što je tijelo bez
duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

3 Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učitelja!
Ta znate: bit ćemo strože suđeni. **2** Doista, svi
mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen
je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo. **3** Ubacimo li

uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo
i cijelim tijelom njihovim. 4 Evo i lađa: tolike su i silni
ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo
kormilarova volja hoće. 5 Tako i jezik: malen je ud, a
velikim se može ponositi. Evo: kolicna vatra koliku
šumu zapali! 6 I jezik je vatra, svijet nepravda jezik je
među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen od
pakla, zapaljuje kotač života. (Geenna g1067) 7 Doista,
sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja
dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio, 8 a jezik -
zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog - nitko od ljudi
ne može ukrotiti. 9 Njime blagoslivljamo Gospodina i
Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku Božju stvorene:
10 iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije
se, braćo moja, tako događati! 11 Zar vrelo na isti
otvor šiklja slatko i gorko? 12 Može li, braćo moja,
smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan
izvor ne može dati slatke vode. 13 Je li tko mudar i
razborit među vama? Neka dobrim življenjem pokaže
svoja djela u mudroj blagosti. 14 Ako u srcu imate
gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite
protiv istine! 15 Nije to mudrost koja odozgor silazi,
nego zemaljska, ljudska, đavolska. 16 Ta gdje je zavist
i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo. 17 A
mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna,
milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova,
postojana, nehinjena. 18 Plod se pak pravednosti u
miru sije onima koji tvore mir.

4 Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne
odavde: od pohota što vojuju u udovima vašim?
2 Žudite, a nemate; ubijate i hlepite, a ne možete
postići; borite se i ratujete. Nemate jer ne ištete. 3
Ištete, a ne primate jer rđavo ištete: da u pohotama
svojim potratite. 4 Preljubnici! Ne znate li da je
prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu?
Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće
se u neprijatelja Božjega. 5 Ili mislite da Pismo uzalud
veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u
nama? 6 A daje on i veću milost. Zato govori: Bog se
oholima protivi, a poniznima daje milost. 7 Podložite
se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas!
8 Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite
ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci! 9 Zakukajte,
protužite, proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati
i radost u žalost! 10 Ponizite se pred Gospodinom
i on će vas uzvisiti! 11 Ne ogovarajte, braćo, jedni
druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga, ogovara i
sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac
Zakona. 12 Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji
može spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega?
13 De sada, vi što govorite: “Danas ili sutra otići
ćemo u taj i taj grad, provesti ondje godinu, trgovati i
zaraditi”, 14 a ne znate što će sutra biti. Ta što je vaš
život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane!
15 Umjesto da govorite: “Htjedne li Gospodin, živjet
ćemo i učiniti ovo ili ono”, 16 vi se razmećete svojim
hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako. 17
Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je.

5 De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog
nevolja koje će vas zadesiti! 2 Bogatstvo vam
istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima,
3 zlato vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti
svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela
vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane! 4 Evo:
plaća kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - viče
i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad
Vojskama. 5 Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli,
utoviste srca svoja za dan klanja! 6 Osudiste i ubiste
pravednika: on vam se ne suprotstavlja! 7 Strpite se
dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar
iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime
dok ne dobije kišu ranu i kasnu. 8 Strpite se i vi,
očvrsnite srca jer se Dolazak Gospodnji približio! 9
Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni!
Evo: sudac stoji pred vratima! 10 Za uzor strpljivosti
i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su
govorili u ime Gospodnje. 11 Eto: blaženima nazivamo
one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu čuste i
nakanu Gospodnju vidjeste jer milostiv je Gospodin i
milosrdan! 12 Prije svega, braćo moja, ne zaklinjite se
ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom.
Vaše “da” neka bude “da”, i “ne” - “ne”, da ne padnete
pod sud. 13 Pati li tko među vama? Neka moli! Je li
tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve! 14 Boluje li tko
među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka
mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje 15
pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će
ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se. 16
Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite jedni
za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva
pravednikova. 17 Ilija bijaše čovjek baš kao i mi;
usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije bilo na
zemlji tri godine i šest mjeseci. 18 Zatim se ponovno
pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj.
19 Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga
tkogod vrati, 20 znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog
puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti
mnoštvo grijeha.

1 Petrova

1 Petar, apostol Isusa Krista: putnicima Raseljeništva
u Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji, 2 po
predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha izabranima
da budu poslušni te poškropljeni krvlju Isusa Krista.
Punina vam milosti i mira! 3 Blagoslovljen Bog i
Otac Gospodina našega Isusa Krista koji nas po
velikom milosrđu svojemu uskrsnućem Isusa Krista
od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu, 4 za baštinu
neraspadljivu, neokaljanu i neuvelu, pohranjenu na
nebesima za vas, 5 vas koje snaga Božja po vjeri
čuva za spasenje, spremno da se objavi u posljednje
vrijeme. 6 Zbog toga se radujte, makar se sada možda
trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: 7 da
prokušanost vaše vjere - dragocjenija od propadljivog
zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu,
slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista. 8 Njega vi
ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne
gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive
i proslavljene 9 što postigoste svrhu svoje vjere:
spasenje duša. 10 To su spasenje istraživali i pronicali
proroci koji prorokovahu o milosti vama namijenjenoj.
11 Pronicali su na koje ili kakvo je vrijeme smjerao
Duh Kristov u njima koji je unaprijed svjedočio o
Kristovim patnjama te slavama što su nakon njih
imale doći: 12 bi im objavljeno da ne sebi nego vama
poslužuju ono što vam sada u Duhu Svetom s neba
poslanom navijestiše vaši blagovjesnici, a nada što
se i anđeli žude nadviti. 13 Zato opašite bokove
pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte
u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista.
14 Kao poslušna djeca ne supriličujte se prijašnjim
požudama iz doba neznanja. 15 Naprotiv, kao što je
svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu
življenju. 16 Ta pisano je: Budite sveti jer sam ja svet.
17 Ako dakle Ocem nazivate njega koji nepristrano
svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja
proživite u bogobojaznosti. 18 Ta znate da od svog
ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe,
niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom,
19 nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina
i bez mane. 20 On bijaše doduše predviđen prije
postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremena radi
vas 21 koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi
od mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude
u Bogu. 22 Pošto ste posluhom istini očistili duše
svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite
jedni druge. 23 Ta nanovo ste rođeni, ne iz sjemena
raspadljiva nego neraspadljiva: riječju Boga koji živi i
ostaje. (aiōn g165) 24 Doista, svako je tijelo kao trava,
sva mu slava ko cvijet poljski: sahne trava, vene
cvijet, 25 ali Riječ Gospodnja ostaje dovijeka. Ta pak
riječ jest evanđelje koje vam je naviješteno. (aiōn g165)

2 Odložite dakle svaku zloću i svaku prijevaru, himbe
i zavisti i sva klevetanja. 2 Kao novorođenčad
žudite za duhovnim, nepatvorenim mlijekom da po
njemu uzrastete za spasenje, 3 ako ste doista okusili
kako je dobar Gospodin. 4 Pristupite k njemu, Kamenu
živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima
Božjim izabran, dragocjen, 5 pa se kao živo kamenje
ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da
prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu.
6 Stoga stoji u Pismu: Evo postavljam na Sionu
kamen odabrani, dragocjeni kamen ugaoni: Tko u
nj vjeruje, ne, neće se postidjeti. 7 Vama dakle koji
vjerujete - čast! A onima koji ne vjeruju - kamen
koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni 8
i kamen spoticanja, stijena posrtanja; oni se o nj
spotiču, neposlušni Riječi, za što su i određeni. 9
A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti
puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga
koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu;
10 vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-
mili, a sada Mili. 11 Ljubljeni! Zaklinjem vas da se
kao pridošlice i putnici klonite putenih požuda koje
vojuju protiv duše; 12 življenje vaše među poganima
neka bude uzorno da upravo onim za što vas sada
potvaraju kao zločince, pošto promotre vaša dobra
djela, proslave Boga u dan pohoda. 13 Pokoravajte
se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo kralju
kao vrhovniku, 14 bilo upraviteljima jer ih on šalje da
kazne zločince, a pohvale one koji dobro čine. 15
Doista, ovo je Božja volja: da čineći dobro ušutkate
neznanje bezumnika. 16 Kao slobodni ljudi - ali ne
kao oni kojima je sloboda tek pokrivalom zloće, već
kao Božje sluge - 17 sve poštujte, bratstvo ljubite,
Boga se bojte, kralja častite! 18 Sluge, budite sa
svim poštovanjem pokorni gospodarima, ne samo
dobrima i blagima nego i naopakima. 19 To je uistinu
milost ako tko radi savjesti, radi Boga podnosi nevolje
trpeći nepravedno. 20 Kakve li slave doista ako za
grijehe udarani strpljivo podnosite? No ako dobro
čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. 21
Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio
vam primjer da idete stopama njegovim. 22 On koji
grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; 23 on
koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije
prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom; 24 on koji u
tijelu svom grijehe naše ponese na drvo da umrijevši

grijesima pravednosti živimo; on čijom se modricom
izliječiste. 25 Doista, poput ovaca lutaste, ali se sada
obratiste k pastiru i čuvaru duša svojih.

3 Tako i vi, žene, pokoravajte se svojim muževima:
ako su neki od njih možda neposlušni Riječi, da i
bez riječi budu pridobiveni življenjem vas žena, 2
pošto promotre vaše bogoljubno i čisto življenje. 3
Vaš nakit neka ne bude izvanjski - pletenje kose,
kićenje zlatom ili oblačenje haljina. 4 Nego: čovjek
skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena
duha. To je pred Bogom dragocjeno. 5 Tako su se
doista i nekoć svete žene, zaufane u Boga, resile:
pokoravale su se muževima. 6 Sara se tako pokori
Abrahamu te ga nazva gospodarom. Njezina ste djeca
ako činite dobro ne bojeći se nikakva zastrašivanja. 7
Tako i vi, muževi, obazrivo živite sa svojim ženama,
kao sa slabijim spolom, te im iskazujte čast kao
subaštinicima milosti Života da ne spriječite svojih
molitava. 8 Napokon, budite svi jednodušni, puni
suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni! 9
Ne vraćajte zlo za zlo ni uvredu za uvredu! Naprotiv,
blagoslivljajte jer ste na to i pozvani da baštinite
blagoslov! 10 Doista, tko želi ljubiti život i naužit se
dana sretnih, nek suspregne jezik oda zla i usne od
riječi prijevarnih; 11 zla nek se kloni, a čini dobro, mir
neka traži i za njim ide: 12 jer oči Gospodnje gledaju
pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove, a lice se
Gospodnje okreće protiv zločinaca. 13 Pa tko da vam
naudi ako revnujete za dobro? 14 Nego, morali i trpjeti
zbog svoje pravednosti, blago vama! No ne bojte
se njihova zastrašivanja i ne plašite se! 15 Naprotiv,
Gospodin - Krist neka vam bude svet, u srcima vašim,
te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji
od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, 16
ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji
ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim
budu postiđeni za što vas potvaraju. 17 Ta uspješnije
je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego
čineći zlo. 18 Doista, i Krist jednom za grijehe umrije,
pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu
- ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu. 19 U
njemu otiđe i propovijedati duhovima u tamnici 20 koji
bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost
iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korablja
u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bi spašena
vodom. 21 Njezin protulik, krštenje - ne odlaganje
tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest
upravljena Bogu - i vas sada spasava po uskrsnuću
Isusa Krista 22 koji, uzašavši na nebo, jest zdesna
Bogu, pošto mu bijahu pokoreni anđeli, vlasti i sile.

4 Dakle, budući da je Krist trpio u tijelu, i vi se
oboružajte istim mišljenjem - jer tko trpi u tijelu
okanio se grijeha - 2 da vrijeme što vam u tijelu još
preostaje proživite ne više po ljudskim požudama nego
po Božjoj volji. 3 Dosta je uistinu što ste u prošlom
vremenu vršili volju pogana, hodeći u razvratnostima,
požudama, pijančevanjima, pijankama, opijanjima i
bezakoničkim idolopoklonstvima. 4 Stoga se čude
što se ne slijevate u tu istu rijeku raskalašenosti
te proklinju. 5 Polagat će oni račun Onomu tko je
već spreman suditi žive i mrtve. 6 Zato je i mrtvima
navješteno evanđelje da osuđeni doduše po ljudsku,
u tijelu, žive po Božju - u duhu. 7 Približio se svršetak
svega! Osvijestite se i otrijeznite za molitvu! 8 Prije
svega imajte žarku ljubav jedni prema drugima jer
ljubav pokriva mnoštvo grijeha! 9 Gostoljubivo primajte
jedni druge bez mrmljanja! 10 Jedni druge poslužujte
- svatko po primljenom daru - kao dobri upravitelji
različitih Božjih milosti! 11 Govori li tko? Neka govori
kao riječi Božje! Poslužuje li tko? Neka poslužuje kao
snagom koju daje Bog da se u svemu slavi Bog po
Isusu Kristu, komu slava i vlast u vijeke vijekova!
Amen. (aiōn g165) 12 Ljubljeni! Ne čudite se požaru
što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se
događa štogod neobično! 13 Naprotiv, radujte se kao
zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove
slave mognete radosno klicati. 14 Pogrđuju li vas
zbog imena Kristova, blago vama, jer Duh Slave, Duh
Božji u vama počiva. 15 Tek neka nitko od vas ne trpi
kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili makar i kao
nametljivac; 16 ako li kao kršćanin, neka se ne stidi,
nego slavi Boga zbog tog imena. 17 Ta vrijeme je
da započne Sud - od doma Božjega. No ako već od
vas započinje, kakav je onda svršetak onih što nisu
poslušni Božjem evanđelju? 18 I ako se pravednik
jedva spasava, opak i grešnik gdje da se pojavi?
19 Stoga oni koji po volji Božjoj trpe, neka dobrim
djelima povjere duše svoje vjernom Stvoritelju.

5 Starješine dakle među vama opominjem, ja
sustarješina i svjedok Kristovih patnja, a zato
i zajedničar slave koja se ima očitovati: 2 pasite
povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga - ne
prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava
dobitka, nego oduševljeno; 3 i ne kao gospodari
Baštine nego kao uzori stada. 4 Pa kad se pojavi
Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave. 5 Tako i vi,
mladići, podložite se starješinama; svi se jedni prema
drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima
protivi, a poniznima daruje milost. 6 Ponizite se dakle
pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo

vrijeme. 7 Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se
brine za vas. 8 Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš,
đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.
9 Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste
patnje podnose vaša braća po svijetu. 10 A Bog
svake milosti, koji vas pozva na vječnu slavu u Kristu,
on će vas, pošto malo potrpite, usavršiti, učvrstiti,
ojačati, utvrditi. (aiōnios g166) 11 Njemu vlast u vijeke
vjekova! Amen. (aiōn g165) 12 Pišem vam ukratko,
po Silvanu, koga smatram bratom vjernim, da vas
ohrabrim i posvjedočim kako je ovo istinska milost
Božja. Nje se držite! 13 Pozdravlja vas suizabranica u
Babilonu i Marko, sin moj. 14 Pozdravite jedni druge
cjelovom ljubavi! Mir svima vama koji ste u Kristu!

2 Petrova

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima
koje pravednošću Boga našega i Spasitelja Isusa
Krista zapade ista dragocjena vjera kao i nas. **2**
Punina vam milosti i mira po spoznaji Boga i Isusa,
Gospodina našega! **3** Doista, po spoznaji njega, koji
nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas je
snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. **4**
Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima
da po njima postanete zajedničari božanske naravi
umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog
požude. **5** Zbog toga svim marom prionite: vjerom
osigurajte krepost, krepošću spoznaje, **6** spoznanjem
uzdržljivost, uzdržljivošću postojanost, postojanošću
pobožnost, **7** pobožnošću bratoljublje, bratoljubljem
ljubav. **8** Jer ako to imate i u tom napredujete, nećete
biti besposleni i neplodni za spoznanje Isusa Krista. **9**
A tko toga nema, slijep je, kratkovidan; zaboravio je da
je očišćen od svojih prijašnjih grijeha. **10** Zato, braćo,
to revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje:
to čineći - ne, nećete posrnuti nikada! **11** Tako će
vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo
Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista. **(aiōnios
g166)** **12** Zato ću vas uvijek na to podsjećati premda
to znate i utvrđeni ste u primljenoj istini. **13** Pravo
je, mislim, da vas dok sam u ovom šatoru, budim
opomenom, **14** svjestan da ću brzo napustiti svoj
šator, kako mi i Gospodin naš Isus Krist očitova. **15** A
pobrinut ću se da se i nakon mojeg izlaska uvijek toga
sjećate. **16** Ta nismo vam navijestili snagu i Dolazak
Gospodina našega Isusa Krista slijedeći izmudrene
priče, nego kao očevici njegova veličanstva. **17** Od
Oca je doista primio čast i slavu kad mu ono od
uzvišene Slave doprije ovaj glas: Ovo je Sin moj,
Ljubljeni moj, u njemu mi sva milina! **18** Taj glas,
koji s neba dopiraše, čusmo mi koji bijasmo s njime
na Svetoj gori. **19** Tako nam je potvrđena proročka
riječ te dobro činite što uza nju prianjate kao uza
svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu - dok Dan ne
osvane i Danica se ne pomoli u srcima vašim. **20**
Ponajprije znajte ovo: nijedno se proroštvo Pisma ne
može tumačiti samovoljno **21** jer nikada proroštvo
ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom
Svetim poneseni ljudi od Boga govorili.

2 Bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među
vama biti lažnih učitelja, onih koji će prokrijumčariti
pogubna krivovjerja, zanijekati Gospodina koji ih
otkupi, i navući na se brzu propast. **2** I mnogi će se
povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se
kuditi put istine. **3** U svojoj će vas lakomosti kupovati
izmišljotinama. Njihova osuda već odavna nije dokona
i propast im ne drijema. **4** Doista, ako Bog anđela
koji sagriješiše nije poštedio nego ih je sunovratio u
Tartar i predao mračnom bezdanu da budu čuvani
za sud; **(Tartaroō g5020)** **5** ako staroga svijeta ne
poštedje, nego sačuva - osmoga - Nou, glasnika
pravednosti, sručivši potop na svijet bezbožni; **6** ako
gradove Sodomu i Gomoru u pepeo pretvori, osudi
i za primjer budućim bezbožnicima postavi; **7** ako
pravednog Lota, premorena razvratnim življenjem
onih razularenika, oslobodi - **8** pravedniku se doista
dan za danom duša razdirala dok je gledao i slušao
bezakonička djela onih među kojima je boravio -
9 umije Gospod i pobožnike iz napasti izbaviti, a
nepravednike za kaznu na Dan sudnji sačuvati, **10**
ponajpače one koji u prljavoj požudi idu za puti i
preziru Veličanstvo. Preuzetnici, drznici i ne trepnu
pogrđujući Slave, **11** dok anđeli, iako jakošću i snagom
od njih veći, ne izriču protiv njih pred Gospodinom
pogrdna suda. **12** Oni pak kao nerazumne životinje,
po naravi rođene za lov i istrebljenje, pogrđuju što ne
poznaju. Istim će istrebljenjem i oni biti istrebljeni;
13 zadesit će ih nepravda, plaća nepravednosti.
Užitkom smatraju razvratnost u pol bijela dana. Ljage
i sramote! Naslađuju se prijevarama svojim dok se s
vama goste. **14** Oči su im pune preljubnice, nikako da
se nasite grijeha; mame duše nepostojane, srce im je
uvježbano u lakomstvu, prokleti sinovi! **15** Zabludiše,
napustivši ravan put, te pođoše putom Bosorova sina
Bileama, koji prigrli plaću nepravednosti, **16** ali primi i
ukor za svoje nedjelo: nijemo živinče ljudskim glasom
prozbori i spriječi prorokovo bezumlje. **17** Oni su izvori
bezvodni, oblaci vjetrom gonjeni; za njih se čuva
mrkla tmina. **18** Naklapajući naduvene ispraznosti,
požudama putenim, razvratnostima mame one što
netom odbjegoše od onih koji žive u zabludi. **19**
Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti.
Jer svatko robuje onomu tko ga svlada. **20** Doista,
pošto su po spoznaji Gospodina našega i Spasitelja
Isusa Krista odbjegli od prljavština svijeta, ako se opet
u njih upleću i daju se svladati, ovo im je potonje gore
od onoga prvoga. **21** Bilo bi im doista bolje da nisu
spoznali puta pravednosti, negoli, pošto ga spoznaše,
okrenuti leđa svetoj zapovijedi koja im je predana. **22**
Dogodilo im se što veli istinita izreka: “Pas se vraća
svojoj bljuvotini i okupana svinja valjanju u blatu.”

3 Ljubljeni, pišem evo već drugu poslanicu. U objema
opomenom budim vaš zdrav razbor **2** da se
sjetite riječi što ih prorekoše sveti proroci i zapovijedi

apostola vaših, zapovijedi Gospodinove i Spasiteljeve.
3 Znajte ponajprije ovo: u posljednje će se dane
pojaviti podrugljivi izrugivači; povoditi će se za svojim
požudama 4 i pitati: “Što je s obećanjem njegova
Dolaska? Jer i otkad Oci pomriješe, sve ostaje kao
što bijaše od početka stvorenja.” 5 Ta oni naumice
zaboravljaju da nebesa bijahu odavna i da zemlja
na Božju riječ posta iz vode i po vodi. 6 Na isti
način ondašnji svijet propade vodom potopljen. 7 A
sadašnja nebesa i zemlja istom su riječju pohranjena
za oganj i čuvaju se za Dan suda i propasti bezbožnih
ljudi. 8 Jedno, ljubljeni, ne smetnite s uma: jedan
je dan kod Gospodina kao tisuću godina, a tisuću
godina kao jedan dan. 9 Ne kasni Gospodin ispuniti
obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego je
strpljiv prema vama jer neće da tko propadne, nego
hoće da svi prispiju k obraćenju. 10 Kao tat će doći
Dan Gospodnji u koji će nebesa trijeskom uminuti,
počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela na njoj
razotkriti. 11 Kad se sve tako ima raspasti, kako li treba
da se svi vi ističete u svetu življenju i pobožnosti 12
iščekujući i pospješujući dolazak Dana Božjega u koji
će se nebesa, zapaljena, raspasti i počela, užarena,
rastaliti. 13 Ta po obećanju njegovu iščekujemo
nova nebesa i zemlju novu, gdje pravednost prebiva.
14 Zato, ljubljeni, dok to iščekujete, uznastojte da
mu budete neokaljani i besprijekorni, u miru. 15 A
strpljivost Gospodina našega spasenjem smatrajte,
kako vam i ljubljeni brat naš Pavao napisa po mudrosti
koja mu je dana. 16 Tako u svim poslanicama gdje o
tome govori. U njima ima ponešto nerazumljivo, što
neupućeni i nepostojani iskrivljuju, kao i ostala Pisma
- sebi na propast. 17 Vi dakle, ljubljeni pošto ste
upozoreni, čuvajte se da ne biste, zavedeni bludnjom
razularenika, otpali od svoje postojanosti. 18 A rastite
u milosti i spoznanju Gospodina našega i Spasitelja
Isusa Krista! Njemu slava i sada i do u dan vječnosti!
Amen! (aiōn g165)

1 Ivanova

1 Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli
očima svojim, što razmotrismo i ruke naše opipaše
o Riječi, Životu - **2** da, Život se očitova, i vidjeli smo
i svjedočimo, i navješćujemo vam Život vječni, koji
bijaše kod Oca i očitova se nama - **(aiōnios g166)** **3** što
smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama da i vi imate
zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i
sa Sinom njegovim Isusom Kristom. **4** I to vam pišemo
da radost naša bude potpuna. **5** A ovo je navještaj
koji smo čuli od njega i navješćujemo vama: Bog je
svjetlost i tame u njemu nema nikakve! **6** Reknemo li
da imamo zajedništvo s njim, a u tami hodimo, lažemo
i ne činimo istine. **7** Ako u svjetlosti hodimo, kao što
je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i
krv Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.
8 Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i
istine nema u nama. **9** Ako priznamo grijehe svoje,
vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i
očistiti nas od svake nepravde. **10** Reknemo li da
nismo zgriješili, pravimo ga lašcem i riječi njegove
nema u nama.

2 Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako
tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca - Isusa
Krista, Pravednika. **2** On je pomirnica za grijeha naše,
i ne samo naše, nego i svega svijeta. **3** I po ovom
znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove
čuvamo. **4** Tko veli: “Poznajem ga”, a zapovijedi
njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. **5** A
tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena
ljubav Božja. Po tom znamo da smo u njemu. **6** Tko
veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom kojim je
on hodio. **7** Ljubljeni, pišem vam ne novu zapovijed,
nego staru zapovijed, koju ste imali od početka. Ta
stara zapovijed jest riječ koju ste čuli. **8** A opet, novu
vam zapovijed pišem - obistinjuje se u njemu i vama -
jer tama prolazi, svjetlost istinita već svijetli. **9** Tko veli
da je u svjetlosti, a mrzi brata svojega, u tami je sve
do sada. **10** Tko ljubi brata svojega, u svjetlosti ostaje
i sablazni u njemu nema. **11** A tko mrzi brata svojega,
u tami je, u tami hodi i ne zna kamo ide jer mu tama
zaslijepi oči. **12** Pišem vama, dječice, jer su vam
grijesi oprošteni po njegovu imenu. **13** Pišem vama,
oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Pišem
vama, mladići, jer ste pobijedili Zloga. **14** Napisah
vama, djeco, jer upoznaste Oca. Napisah vama, oci,
jer upoznaste onoga koji je od početka. Napisah
vama, mladići, jer ste jaki i riječ Božja u vama ostaje
i pobijedili ste Zloga. **15** Ne ljubite svijeta ni što je
u svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi
Očeve. **16** Jer što je god svjetovno - požuda tijela,
i požuda očiju, i oholost života - nije od Oca, nego
od svijeta. **17** Svijet prolazi i požuda njegova, a tko
čini volju Božju, ostaje dovijeka. **(aiōn g165)** **18** Djeco,
posljednji je čas! I, kako ste čuli, dolazi Antikrist. I sad
su se već mnogi antikristi pojavili. Odatle znamo da je
posljednji čas. **19** Od nas iziđoše, ali ne bijahu od
nas. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama; ali neka
se očituje da nisu od nas. **20** A vi imate Pomazanje
od Svetoga, i znanje svi imate. **21** Ne pisah vam zato
što ne biste znali istine, nego jer je znate i jer znate
da nikakva laž nije od istine. **22** Tko je lažac, ako ne
onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Antikrist je onaj **23**
tko niječe Oca i Sina. Svaki koji niječe Sina, nema ni
Oca, a tko priznaje Sina, ima i Oca. **24** A vi - što čuste
od početka, u vama nek ostane. Ako u vama ostane
što čuste od početka, i vi ćete ostati u Sinu i Ocu. **25**
A ovo je obećanje koje nam on obeća: život vječni.
(aiōnios g166) **26** Ovo vam napisah o onima koji vas
zavode. **27** A vi - Pomazanje koje primiste od njega u
vama ostaje i ne treba da vas itko poučava. Nego
njegovo vas Pomazanje uči o svemu, a istinito je i nije
laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostanite u Njemu.
28 I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni
pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo pred njim
o njegovu dolasku. **29** Ako znate da je on Pravednik,
znate i da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.

3 Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca
se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje
zato što ne poznaje njega. **2** Ljubljeni, sad smo djeca
Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad
se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga
kao što jest. **3** I tko god ima tu nadu u njemu, čisti
se kao što je on čist. **4** Tko god čini grijeh, čini i
bezakonje; ta grijeh je bezakonje. **5** I znate: on se
pojavi da odnese grijehe i grijeha nema u njemu. **6**
Tko god u njemu ostaje, ne griješi. Tko god griješi,
nije ga vidio nit upoznao. **7** Dječice, nitko neka vas
ne zavede! Tko čini pravdu, pravedan je kao što
je On pravedan. **8** Tko čini grijeh, od đavla je jer
đavao griješi od početka. Zato se pojavi Sin Božji: da
razori djela đavolska. **9** Tko god je rođen od Boga,
ne čini grijeha jer njegovo sjeme ostaje u njemu; ne
može griješiti jer je rođen od Boga. **10** Po ovom se
raspoznaju djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne
čini pravde i tko ne ljubi brata, nije od Boga. **11** Jer
ovo je navještaj koji čuste od početka: da ljubimo
jedni druge. **12** Ne kao Kajin, koji bijaše od Zloga i ubi
brata svog. A zašto ga ubi? Jer mu djela bijahu zla, a

bratova pravedna. 13 Ne čudite se, braćo ako vas
svijet mrzi. 14 Mi znamo da smo iz smrti prešli u život
jer ljubimo braću; tko ne ljubi, ostaje u smrti. 15 Tko
god mrzi brata svoga, ubojica je. A znate da nijedan
ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života. (aiōnios
g166) 16 Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas
položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za
braću. 17 Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata
svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce - kako ljubav
Božja ostaje u njemu? 18 Dječice, ne ljubimo riječju i
jezikom, već djelom i istinom. 19 Po tom ćemo znati
da smo od istine. I umirit ćemo pred njim srce svoje
20 ako nas ono bilo u čem osuđuje. Jer Bog je veći
od našega srca i znade sve. 21 Ljubljeni, ako nas
srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu. 22 I što
god ištemo, primamo od njega jer zapovijedi njegove
čuvamo i činimo što je njemu drago. 23 I ovo je
zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova
Isusa Krista i da ljubimo jedni druge kao što nam je
dao zapovijed. 24 I tko čuva zapovijedi njegove, u
njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on
ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.

4 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego
provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi
lažni proroci izišli u svijet. 2 Po ovom prepoznajete
Duha Božjega: svaki duh koji ispovijeda da je Isus
Krist došao u tijelu, od Boga je. 3 A nijedan duh
koji ne ispovijeda takva Isusa, nije od Boga: on je
Antikristov, a za nj ste čuli da dolazi i sad je već na
svijetu. 4 Vi ste, dječice, od Boga i pobijedili ste ih
jer je moćniji Onaj koji je u vama nego onaj koji je u
svijetu. 5 Oni su od svijeta, zato iz svijeta govore i
svijet ih sluša. 6 Mi smo od Boga. Tko poznaje Boga,
nas sluša, a tko nije od Boga, ne sluša nas. Po tom
prepoznajemo Duha istine i duha zablude. 7 Ljubljeni,
ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji
ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. 8 Tko ne
ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. 9 U ovom
se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga
jedinorođenoga posla u svijet da živimo po njemu. 10
U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego -
on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za
grijehe naše. 11 Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i
mi smo dužni ljubiti jedni druge. 12 Boga nitko nikada
ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama,
i ljubav je njegova u nama savršena. 13 Po ovom
znamo da ostajemo u njemu i on u nama: od Duha
nam je svoga dao. 14 I mi smo vidjeli i svjedočimo da
je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta. 15 Tko
ispovijeda da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu,
i on u Bogu. 16 I mi smo upoznali ljubav koju Bog
ima prema nama i povjerovali joj. Bog je ljubav i tko
ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu. 17 U
ovom je savršenstvo naše uzajamne ljubavi: imamo
pouzdanje na Sudnji dan jer kakav je on, takvi smo i
mi u ovom svijetu. 18 Straha u ljubavi nema, nego
savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko
se boji, nije savršen u ljubavi. 19 Mi ljubimo jer on
nas prije uzljubi. 20 Rekne li tko: “Ljubim Boga”, a
mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata
kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti. 21 I
ovu zapovijed imamo od njega: Tko ljubi Boga, da
ljubi i brata svoga.

5 Tko god vjeruje: “Isus je Krist”, od Boga je rođen. I
tko god ljubi roditelja, ljubi i rođenoga. 2 Po ovom
znamo da ljubimo djecu Božju: kad Boga ljubimo i
zapovijedi njegove vršimo. 3 Jer ljubav je Božja ovo:
zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu
teške. 4 Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje
svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.
5 Ta tko to pobjeđuje svijet ako ne onaj tko vjeruje da
je Isus Sin Božji? 6 On, Isus Krist, dođe kroz vodu i
krv. Ne samo u vodi nego - u vodi i krvi. I Duh je koji
svjedoči jer Duh je istina. 7 Jer troje je što svjedoči: 8
Duh, voda i krv; i to je troje jedno. 9 Ako primamo
svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. Jer
ovo je svjedočanstvo Božje, kojim je svjedočio za
Sina svoga: 10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima to
svjedočanstvo Božje u sebi. Tko ne vjeruje Bogu,
učinio ga je lašcem jer nije vjerovao u svjedočanstvo
kojim je svjedočio Bog za Sina svoga. 11 I ovo je
svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni; i taj je
život u Sinu njegovu. (aiōnios g166) 12 Tko ima Sina,
ima život; tko nema Sina Božjega, nema života. 13
To napisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjega
da znate da imate život vječni. (aiōnios g166) 14 I ovo
je pouzdanje koje imamo u njega: ako što ištemo
po volji njegovoj, uslišava nas. 15 I znamo li da nas
uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo
što smo od njega iskali. 16 Vidi li tko brata svojega
gdje čini grijeh koji nije na smrt, neka ište i dat će
mu život - onima koji čine grijeh što nije na smrt.
Ima grijeh što je na smrt; za nj ne velim da moli. 17
Svaka je nepravda grijeh. A postoji grijeh koji nije
na smrt. 18 Znamo: tko god je rođen od Boga, ne
griješi; nego Rođeni od Boga čuva ga i Zli ga se ne
dotiče. 19 Znamo: od Boga smo, a sav je svijet pod
Zlim. 20 Znamo: Sin je Božji došao i dao nam razum
da poznamo Istinitoga. I mi smo u Istinitom, u Sinu

njegovu, Isusu Kristu. On je Bog istiniti i Život vječni.
(aiōnios g166) 21 Dječice, klonite se idola!

2 Ivanova

1 Starješina izabranoj Gospođi i djeci njezinoj koju
ja ljubim u Istini - a ne samo ja nego i svi koji
upoznaše Istinu - 2 radi Istine koja ostaje u nama i bit
će s nama dovijeka. (aiōn g165) 3 Bila s nama milost,
milosrđe i mir od Boga Oca i od Sina Očeva Isusa
Krista u istini i ljubavi! 4 Obradovah se veoma što
sam među tvojom djecom našao takve koji hode u
istini, kao što primismo zapovijed od Oca. 5 I sada te
molim, Gospođo, ne kao da ti novu zapovijed pišem,
nego onu koju smo imali od početka: da ljubimo jedni
druge. 6 A ovo je ta ljubav: da živimo po zapovijedima
njegovim. To je zapovijed, kao što čuste od početka,
da u njoj živite. 7 Jer iziđoše na svijet mnogi zavodnici
koji ne ispovijedaju Isusa Krista koji dolazi u tijelu. To
je zavodnik i Antikrist. 8 Čuvajte se da ne izgubite što
ste stekli, nego da primite potpunu plaću. 9 Tko god
pretjera i ne ostane u nauku Kristovu, nema Boga.
Tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina. 10 Ako tko
dolazi k vama i ne donosi tog nauka, ne primajte ga u
kuću i ne pozdravljajte ga. 11 Jer tko ga pozdravlja,
sudjeluje u njegovim zlim djelima. 12 Mnogo bih vam
imao pisati, ali ne htjedoh na papiru i crnilom, nego se
nadam da ću doći k vama i iz usta u usta govoriti da
radost vaša bude potpuna. 13 Pozdravljaju te djeca
tvoje izabrane sestre.

3 Ivanova

1 Starješina ljubljenom Gaju koga ljubim u Istini. 2
Ljubljeni! Želim ti u svemu dobro i da budeš zdrav,
kao što je dobro tvojoj duši. 3 Veoma se obradovah
kada dođoše braća i posvjedočiše za tvoju istinu:
kako ti živiš po Istini. 4 Čuti da moja djeca po Istini
žive! - nema mi veće radosti od toga. 5 Ljubljeni, pravi
si vjernik u svemu što činiš za braću, i to za došljake.
6 Oni posvjedočiše tvoju ljubav pred Crkvom i dobro
ćeš učiniti ako ih ispratiš Boga dostojno. 7 Jer poradi
Imena iziđoše i ne primaju ništa od pogana. 8 Mi smo
dakle dužni takve primati da budemo suradnici Istine.
9 Pisao sam nešto Crkvi: ali Diotref, koji hoće da bude
prvi među njima, ne prima nas. 10 Zato ako dođem,
spočitnut ću mu djela koja čini naklapajući zlobne
riječi o nama. Ni to mu nije dosta, nego ne prima
braće, a onima koji bi to htjeli, brani i izgoni ih iz
Crkve. 11 Ljubljeni! Ne nasljeduj zlo, nego dobro. Tko
dobro čini, od Boga je; tko zlo čini, nije vidio Boga.
12 Za Demetrija svjedoče svi, i sama Istina, a i mi
svjedočimo. A znaš da je naše svjedočanstvo istinito.
13 Mnogo bih ti imao pisati, ali neću da ti pišem
crnilom i perom. 14 Nadam se da ću te uskoro vidjeti
pa ćemo iz usta u usta govoriti. Mir tebi! Pozdravljaju
te prijatelji. Pozdravi prijatelje poimence.

Judina

1 Juda, sluga Isusa Krista, brat Jakovljev: ljubljenima
u Bogu, Ocu, čuvanima za Isusa Krista -
pozvanima. 2 Obilovali milošću, mirom i ljubavlju! 3
Ljubljeni! Dok sam u svojoj brižljivosti kanio pisati
vam o našem zajedničkom spasenju, osjetio sam
potrebu da vas pismom potaknem da vojujete za
vjeru koja je jednom zauvijek predana svetima. 4
Jer ušuljali se neki, odavna već zapisani za ovaj
sud, bezbožnici koji milost Boga našega prometću u
razuzdanost i niječu jedinoga gospodara i Gospodina
našega Isusa Krista. 5 Želim vas podsjetiti, premda
jednom zauvijek sve znate, kako je Gospodin izbavio
narod iz Egipta, a zatim uništio nevjerne. 6 I anđele,
koji nisu čuvali svojeg dostojanstva nego su ostavili
svoje prebivalište, sačuvao je za sud velikoga Dana,
okovane u mraku vječnim okovima; (aïdios g126) 7 kao
Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se poput
njih podali bludu i otišli za drugom pÓuti, stoje za
primjer, ispaštajući kaznu u vječnom ognju. (aiōnios
g166) 8 Uza sve to i ovi sanjari jednako skvrne tijelo,
zabacuju Veličanstvo, pogrđuju Slave. 9 Kad se
Mihael arkanđeo s đavlom prepirao za tijelo Mojsijevo,
nije se usudio izreći pogrdan sud protiv njega, nego
reče: “Spriječio te Gospodin!” 10 A ovi pogrđuju
ono što ne poznaju; a što po naravi kao nerazumne
životinje poznaju, u tom trunu. 11 Jao njima! Putom
Kajinovim pođoše, i zabludi se Bileamovoj za plaću
podaše, i propadoše od pobune Korahove. 12 Oni
su ljage na vašim agapama, bezobzirno se s vama
gosteći i napasajući se; oblaci bezvodni što ih vjetrovi
raznose, stabla besplodna u kasnoj jeseni, dvaput
usahla, iskorijenjena, 13 bijesno morsko valovlje što
ispjenjuje svoje sramote, zvijezde lutalice kojima
je spremljena crna tmina dovijeka. (aiōn g165) 14
O njima prorokova sedmi od Adama, Henok: “Gle,
dođe Gospodin sa Desttisućama svojim 15 suditi
svima i pokarati sve bezbožnike za sva njihova
bezbožna djela kojima bezbožno sagriješiše i za sve
drzovite riječi koje grešni bezbožnici izrekoše protiv
njega.” 16 To su rogoborni nezadovoljnici koji hode
putom svojih požuda, usta im zbore naduto, ulaguju
se u lice radi dobitka. 17 A vi, ljubljeni, sjetite se
riječi što ih prorekoše apostoli Gospodina našega
Isusa Krista. 18 Oni vam govorahu: “U posljednje
će vrijeme biti podrugljivaca koji će se povoditi
za bezbožnim požudama svojim.” 19 To su sijači
razdora, sjetilnici koji nemaju Duha. 20 A vi, ljubljeni,
naziđujte se na presvetoj vjeri svojoj moleći se u Duhu
Svetom, 21 uščuvajte se u ljubavi Božjoj, iščekujući
milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za vječni
život. (aiōnios g166) 22 I jedne, svadljivce, karajte, 23
druge spasavajte otimajući ih ognju, trećima se pak
smilujte sa strahom, mrzeći i haljinu puti okaljanu. 24
Onomu koji vas može očuvati od pada i besprijekorne
postaviti pred svoju Slavu u klicanju - 25 jedinomu
Bogu, Spasitelju našemu, po Isusu Kristu, Gospodinu
našemu: slava, veličanstvo, vlast i moć i prije svakoga
vijeka, i sada, i u sve vijeke. Amen. (aiōn g165)

Otkrivenje

1 Otkrivenje Isusa Krista: njemu ga dade Bog da on
pokaže slugama svojim ono što se ima dogoditi
ubrzo. I on to označi poslavši svog anđela sluzi
svomu Ivanu **2** koji posvjedoči za riječ Božju i za
svjedočanstvo Isusa Krista - za sve što vidje. **3**
Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječi ovog
proroštva te čuvaju što je u njem napisano. Jer vrijeme
je blizu! **4** Ivan sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam
i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji dolazi i od
sedam duhova što su pred Prijestoljem njegovim **5** i
od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od
mrtvih, Vladara nad kraljevima zemaljskim. Njemu
koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom otkupi od naših
grijeha **6** te nas učini kraljevstvom, svećenicima Bogu
i Ocu svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova!
Amen! **(aiōn g165)** **7** Gle, dolazi s oblacima i gledat će
ga svako oko, svi koji su ga proboli, i naricat će nad
njim sva plemena zemaljska. Da! Amen. **8** Ja sam
Alfa i Omega, govori Gospodin Bog - Onaj koji jest i
koji bijaše i koji dolazi, Svevladar. **9** Ja, Ivan, brat vaš
i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u
Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje
i svjedočanstva Isusova. **10** Zanijeh se u duhu u
dan Gospodnji i začuh iza sebe jak glas, kao glas
trublje. **11** Govoraše: “Što vidiš, napiši u knjigu i
pošalji sedmerim crkvama: U Efez, Smirnu, Pergam,
Tijatiru, Sard, Filadelfiju, Laodiceju.” **12** Okrenuh se
da vidim glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši
se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka, **13** a posred
svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu
haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom; **14** glava
mu i vlasi bijele poput bijele vune, poput snijega, a
oči mu kao plamen ognjeni; **15** noge mu nalik mjedi
uglađenoj, kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum
voda mnogih; **16** u desnici mu sedam zvijezda, iz
usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a lice mu kao
kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi. **17** Kad ga vidjeh,
padoh mu k nogama kao mrtav. A on stavi na me
desnicu govoreći: “Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji,
18 i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova
te imam ključe Smrti, i Podzemlja. **(aiōn g165, Hadēs
g86)** **19** Napiši dakle što si vidio: ono što jest i što
se ima dogoditi poslije. **20** Glede tajne onih sedam
zvijezda koje vidje u mojoj desnici i sedam zlatnih
svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava,
sedam svijećnjaka sedam je crkava.”

2 Anđelu Crkve u Efezu napiši: “Ovo govori Onaj
koji drži sedam zvijezda u desnici, Onaj koji stupa
posred sedam zlatnih svijećnjaka: **2** Znam tvoja djela,
tvoj trud i postojanost tvoju i da ne možeš podnijeti
opakih. Iskušao si one koji se prave apostolima, a
nisu, i otkrio si da su lažljivci. **3** Postojan si, podnio
si za ime moje i nisi smalaksao. **4** Ali imam protiv
tebe: prvu si ljubav svoju ostavio. **5** Spomeni se dakle
odakle si pao, obrati se i čini prva djela. Inače dolazim
k tebi i - uklonit ću tvoj svijećnjak s mjesta njegova
ako se ne obratiš. **6** Ali ovo imaš: mrziš nikolaitska
djela koja i ja mrzim.” **7** “Tko ima uho, nek posluša
što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati jesti od
stabla života koje je u raju Božjem.” **8** I anđelu Crkve
u Smirni napiši: “Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji
bijaše mrtav i oživje: **9** Znam tvoju nevolju i siromaštvo
- ali ti si bogat! - i pogrde od onih koji se nazivaju
Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina. **10** Ne
boj se onoga što ti je trpjeti! Evo, Sotona, će neke
od vas baciti u tamnicu da budete iskušani. Bit ćete
u nevolji deset dana. Budi vjeran do smrti i dat ću
ti vijenac života.” **11** “Tko ima uho, nek posluša što
Duh govori crkvama! Pobjedniku neće nauditi druga
smrt.” **12** I anđelu Crkve u Pergamu napiši: “Ovo
govori Onaj u koga je mač dvosjek, oštar: **13** Znam
gdje prebivaš - ondje gdje je Sotonino prijestolje - a
čvrsto se držiš moga imena te nisi zanijekao moje
vjere ni u one dane kad je Antipa, moj svjedok, vjerni
moj, ubijen kod vas - gdje Sotona prebiva. **14** Ali
imam nešto malo protiv tebe: imaš ondje nekih što
drže nauk Bileama što pouči Balaka da stupicu stavi
sinovima Izraelovim te blaguju od mesa žrtvovana
idolima i bludu se podadu. **15** Tako i ti imaš takvih
koji drže nauk nikolaitski. **16** Obrati se dakle! Inače
dolazim ubrzo k tebi da ratujem s njima mačem usta
svojih.” **17** “Tko ima uho, nek posluša što Duh govori
crkvama! Pobjedniku ću dati mane sakrivene i bijel
ću mu kamen dati, a na kamenu napisano ime novo
koje nitko ne zna doli onaj koji ga prima.” **18** I anđelu
Crkve u Tijatiri napiši: “Ovo govori Sin Božji, Onaj u
koga su oči kao plamen ognjeni, a noge mu nalik
na mjed uglađenu: **19** Znam tvoja djela: tvoju ljubav,
i vjeru, i služenje, i postojanost - i tvoja posljednja
djela obilatija od prvašnjih. **20** Ali imam protiv tebe:
puštaš ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da
uči i zavodi moje sluge te se bludu podaju i blaguju
od mesa žrtvovana idolima. **21** Dadoh joj vremena
za obraćenje, ali ona neće da se obrati od bludnosti
svoje. **22** Evo, bacam je na postelju, a bludne drugare
njene u veliku nevolju ako se ne odvrate od njezinih
djela; **23** i djecu ću joj smrću pobiti. I znat će sve
crkve: Ja sam Onaj koji istražuje bubrege i srca - i
dat ću vam svakomu po djelima. **24** Vama pak velim -

vama drugim u Tijatiri koji ne drže ovog nauka te ne
upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne stavljam
na vas drugoga bremena 25 nego - što imate, čvrsto
držite dok ne dođem." 26 "Pobjedniku, onomu što do
kraja bude vršio moja djela, dat ću vlast nad narodima
27 i vladat će njima palicom gvozdenom, kao posuđe
glineno satirati ih - 28 kao što i ja to primih od Oca
svoga. I dat ću mu zvijezdu Danicu. 29 Tko ima uho,
nek posluša što Duh govori crkvama!"

3 I anđelu Crkve u Sardu napiši: "Ovo govori Onaj
koji ima sedam duhova Božjih i sedam zvijezda:
Znam tvoja djela: imaš ime da živiš, a mrtav si. 2
Budan budi i utvrdi ostatak koji tek što ne umre.
Doista, ne nađoh da su ti djela pred Bogom mojim
savršena. 3 Spomeni se dakle: kako si primio Riječ
i poslušao, tako je i čuvaj - i obrati se. Ne budeš li
dakle budan, doći ću kao tat, a nećeš znati u koji ću
čas doći na te. 4 Ali imaš u Sardu nekolicinu imena
što ne okaljaše svojih haljina; oni će hoditi sa mnom
u bjelini jer su dostojni." 5 "Tako će pobjednik biti
odjeven u bijele haljine i neću izbrisati imena njegova
iz knjige života i priznat ću ime njegovo pred Ocem
svojim i anđelima njegovim." 6 "Tko ima uho, nek
posluša što Duh govori crkvama!" 7 I anđelu Crkve u
Filadelfiji napiši: "Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji
ima ključ Davidov i kad otvori, nitko neće zatvoriti;
kad zatvori, nitko neće otvoriti: 8 Znam tvoja djela.
Evo, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko zatvoriti
ne može. Doista, malena je tvoja snaga, a očuvao si
moju riječ i nisi zatajio mog imena. 9 Evo, dovest ću
neke iz sinagoge Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a
nisu, nego lažu - evo, prisilit ću ih da dođu da ti se do
nogu poklone te upoznaju da te ja ljubim. 10 Budući
da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja ću očuvati
tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da se
iskušaju svi pozemljari. 11 Dolazim ubrzo. Čvrsto drži
što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca." 12 "Pobjednika
ću postaviti stupom u hramu Boga moga i odande on
više neće izići i napisat ću na njemu ime Boga svoga
i ime grada Boga svoga, novog Jeruzalema koji siđe
s neba od Boga mojega, i ime moje novo." 13 "Tko
ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!" 14 I
anđelu Crkve u Laodiceji napiši: "Ovo govori Amen,
Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja: 15
Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen
ili vruć! 16 Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit
ću te iz usta. 17 Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se,
ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i
ubog, i slijep, i gol. 18 Savjetujem ti: kupi od mene
zlata u vatri žežena da se obogatiš i bijele haljine da
se odjeneš da se ne vidi tvoja sramotna golotinja; i
pomasti da oči pomažeš i vidiš. 19 Ja korim i odgajam
one koje ljubim. Revan budi i obrati se! 20 Evo, na
vratima stojim i kucam; posluša li tko glas moj i otvori
mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa
mnom." 21 "Pobjednika ću posjesti sa sobom na
prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s
Ocem svojim na prijestolje njegovo." 22 "Tko ima uho,
nek posluša što Duh govori crkvama!"

4 Nakon toga vidjeh: gle, vrata otvorena na nebu!
A onaj prijašnji glas, što ga ono začuh kao glas
trublje što govoraše sa mnom, reče: "Uziđi ovamo i
pokazat ću ti što se ima dogoditi nakon ovoga!" 2 I
odmah se u duhu zanijeh kad gle: prijestolje stajaše
na nebu i na prijestolje Netko sjede. 3 Taj što sjede
bijaše nalik na jaspis i sard. A uokolo prijestolja duga
slična smaragdu. 4 Uokolo prijestolja dvadeset i
četiri prijestolja, a na prijestolja sjedoše dvadeset i
četiri starješine, obučene u bijele haljine, sa zlatnim
vijencima na glavi. 5 Od prijestolja izlaze munje,
i glasovi, i gromovi; pred prijestoljem gori sedam
ognjenih zubalja, to jest sedam duhova Božjih, 6 a
pred prijestoljem kao neko stakleno more, nalik na
prozirac. U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri
bića, sprijeda i straga puna očiju: 7 prvo biće slično
lavu, drugo biće slično juncu, treće biće s licem kao
čovječjim, četvrto biće slično letećem orlu. 8 Ta su
četiri bića - u svakoga po šest krila - sve naokolo i
iznutra puna očiju. Bez predaha dan i noć govore:
"Svet! Svet! Svet Gospodin, Bog Svevladar, Onaj
koji bijaše i koji jest i koji dolazi!" 9 I kad god bića
dadu slavu i čast pohvalnicu Onomu koji sjedi na
prijestolju, Živomu u vijeke vjekova, (aiōn g165) 10
dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Onim
koji sjedi na prijestolju i poklone se njemu - Živomu u
vijeke vjekova. I stavljaju svoje vijence pred prijestolje
govoreći: (aiōn g165) 11 "Dostojan si, Gospodine, Bože
naš, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si sve stvorio, i
tvojom voljom sve postade i bi stvoreno!"

5 I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju
- knjiga, iznutra i izvana ispisana, zapečaćena
sa sedam pečata! 2 I vidjeh snažna anđela gdje iza
glasa proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i
otpečatiti pečate njezine?" 3 I nitko - ni na nebu,
ni na zemlji, ni pod zemljom - nije mogao otvoriti
knjige i pogledati u nju. 4 Briznem u plač jer se
nitko ne nađe dostojan otvoriti knjigu i pogledati u
nju. 5 A jedan od starješina reče: "Ne plači! Evo,
pobijedi Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on
će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih. 6 I vidjeh:

posred prijestolja i četiriju bića i posred starješina
stoji, kao zaklan, Jaganjac sa sedam rogova i sedam
očiju, to jest sedam duhova Božjih, po svoj zemlji
poslanih. 7 On pristupi te iz desnice Onoga koji sjedi
na prijestolju uzme knjigu. 8 A kad on uze knjigu, četiri
bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred
Jaganjca. U svakoga bijahu citre i zlatne posudice
pune kada, to jest molitava svetačkih. 9 Pjevaju oni
pjesmu novu: "Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate
njezine jer si bio zaklan i otkupio, krvlju svojom,
za Boga ljude iz svakoga plemena i jezika, puka i
naroda; 10 učinio si ih Bogu našemu kraljevstvom i
svećenicima i kraljevat će na zemlji." 11 I vidjeh, i
začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića
i starješina. Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće
tisuća. 12 Klicahu iza glasa: "Dostojan je zaklani
Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i
čast, i slavu, i blagoslov!" 13 I začujem: sve stvorenje,
i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru -
sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na
prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u
vijeke vjekova!" (aiōn g165) 14 I četiri bića ponavljahu:
"Amen!" A starješine padnu ničice i poklone se.

6 I vidjeh: kad Jaganjac otvori prvi od sedam pečata,
začujem gdje prvo od četiri bića govori glasom kao
gromovnim: "Dođi!" 2 Pogledam, a ono konj bijelac i
u njegova konjanika luk. I dan mu je vijenac te kao
pobjednik pođe da pobijedi. 3 Kad Jaganjac otvori
drugi pečat, začujem drugo biće gdje govori: "Dođi!"
4 I iziđe drugi konj, riđan. I njegovu je konjaniku
dano dignuti mir sa zemlje da se ljudi među sobom
pokolju. I dan mu je mač velik. 5 Kad Jaganjac otvori
treći pečat, začujem treće biće gdje govori: "Dođi!"
Pogledam, a ono konj vranac i njegovu konjaniku
u ruci tezulja. 6 Tada začujem kao neki glas isred
četiriju bića gdje govori: "Mjera pšenice za denar! Tri
mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne udi!" 7 Kad
Jaganjac otvori četvrti pečat, začujem glas četvrtoga
bića gdje govori: "Dođi!" 8 Pogledam, a ono konj
sivac; konjaniku njegovu ime je "Smrt" i prati ga
Podzemlje. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje:
ubijati mačem i glađu i smrću i zvijerima zemaljskim.
(Hadēs g86) 9 Kad Jaganjac otvori peti pečat, vidjeh
pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog
svjedočanstva što ga imahu. 10 Vikahu iza glasa:
"Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar nećeš suditi i
osvetiti krv našu na pozemljarima?" 11 I svakome
je od njih dana bijela haljina i rečeno im je neka se
strpe još malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih
sudrugova u službi i braće njihove koja imaju biti
pobijena kao i oni. 12 I vidjeh: kad Jaganjac otvori
šesti pečat, potres velik nasta. I sunce pocrnje kao
dlakava kostrijet, sav mjesec posta kao krv. 13 I
zvijezde padoše s neba na zemlju kao što smokva
smokvice stresa kad je potrese žestok vjetar. 14 Nebo
iščeznu kao savijena knjiga, a sve se planine i otoci
pokrenuše s mjesta. 15 Kraljevi zemaljski, i velikaši, i
vojvode, i bogataši, i mogućnici, rob i slobodnjak - svi
se sakriše u spilje i pećine gorske 16 govoreći gorama
i pećinama: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica
Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve.
17 Jer dođe Dan onaj veliki srdžbe njihove i tko će
opstati!"

7 Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri
kraja zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska
da nikakav vjetar ne puše ni zemljom ni morem nit
ikojim drvećem. 2 I vidjeh drugoga jednog anđela gdje
uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On
povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano
nauditi zemlji i moru: 3 "Ne udite ni zemlji ni moru
ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na
čelima!" 4 I začujem broj opečaćenih - sto četrdeset
i četiri tisuće opečaćenih iz svih plemena sinova
Izraelovih: 5 iz plemena Judina dvanaest tisuća
opečaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća,
iz plemena Gadova dvanaest tisuća, 6 iz plemena
Ašerova dvanaest tisuća, iz plemena Naftalijeva
dvanest tisuća, iz plemena Manašeova dvanaest
tisuća, 7 iz plemena Šimunova dvanaest tisuća,
iz plemena Levijeva dvanaest tisuća, iz plemena
Jisakarova dvanaest tisuća, 8 iz plemena Zebulunova
dvanaest tisuća, iz plemena Josipova dvanaest tisuća,
iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća opečaćenih.
9 Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva, što
ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i
plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i
pred Jaganjcem odjeveni u bijele haljine; palme im u
rukama. 10 Viču iz glasa: "Spasenje Bogu našemu
koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!" 11 I svi anđeli, što
stajahu uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića,
padoše pred prijestoljem ničice, na svoja lica, 12
i pokloniše se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i
slava, i mudrost, i zahvalnica, i čast, i moć i snaga
Bogu našemu u vijeke vjekova. Amen." (aiōn g165) 13 I
jedan me od starješina upita: "Ovi odjeveni u bijele
haljine, tko su i odakle dođoše?" 14 Odgovorih mu:
"Gospodine moj, ti to znaš." A on će mi: "Oni dođoše
iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u
krvi Jaganjčevoj. 15 Zato su pred prijestoljem Božjim
i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i Onaj koji

sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad njima.
16 Neće više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti
sunce nit ikakva žega 17 jer - Jaganjac koji je posred
prijestolja bit će pastir njihov i vodit će ih na izvore
voda života. I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih."

8 Kad Jaganjac otvori sedmi pečat, nasta muk na
nebu oko pola sata. 2 I vidjeh: sedmorici anđela
što stoje pred Bogom dano je sedam trubalja. 3 I
drugi jedan anđeo pristupi i sa zlatnom kadionicom
stane na žrtvenik. I dano mu je mnogo kada da ga
s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik
pred prijestoljem. 4 I vinu se dim kadni s molitvama
svetih iz ruke anđelove pred lice Božje. 5 Anđeo uze
kadionicu, napuni je vatrom sa žrtvenika i prosu na
zemlju. I udariše gromovi, i glasovi, i munje, i potres.
6 A sedam anđela sa sedam trubalja pripremiše se
da zatrube. 7 Prvi zatrubi. I nastadoše tuča i oganj,
pomiješani s krvlju, i budu bačeni na zemlju. I trećina
zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena
trava izgorje. 8 Drugi anđeo zatrubi. I nešto kao gora
velika, ognjem zapaljena, bačeno bi u more. I trećina
se mora pretvori u krv 9 te izginu trećina stvorenja što
u moru žive i trećina lađa propade. 10 Treći anđeo
zatrubi. I pade s neba zvijezda velika - gorjela je kao
zublja - pade na trećinu rijeka i na izvore voda. 11
Zvijezdi je ime Pelin. I trećina se voda pretvori u pelin
te mnoštvo ljudi poginu od zagorčenih voda. 12 Četvrti
anđeo zatrubi. I bi udarena trećina sunca i trećina
mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za trećinu.
I dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć. 13 I
vidjeh i začuh orla: letio posred neba i vikao iza glasa:
"Jao! Jao! Jao pozemljarima od novih glasova trubalja
preostale trojice anđela koji će sad-na zatrubiti!"

9 Peti anđeo zatrubi. I vidjeh: zvijezda je s neba na
zemlju pala i dani su joj ključi zjala Bezdanova.
(Abyssos g12) 2 Ona otvori zjalo Bezdanovo i vinu
se iz zjala dim kao dim iz peći goleme te pomrča
sunce i zrak od dima iz zjala. (Abyssos g12) 3 Iz dima
pak iziđoše na zemlju skakavci i dana im je moć
kakvu imaju štipavci zemaljski. 4 I zapovjeđeno im
je da ne ude travi zemaljskoj nit ikojem zelenilu nit
ikojem stablu, nego samo ljudima koji nemaju pečata
Božjega na čelu. 5 I dano im je ne da ih ubijaju, nego
samo da ih muče pet mjeseci, a muka njihova da
bude kao muka od uboda štipavaca. 6 U one će dane
ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjet će umrijeti,
ali smrt će bježati od njih. 7 Skakavci bijahu izgledom
nalik na konje za boj spremne. Na glavama im kao
neki zlatni vijenci, lica im kao u ljudi, 8 kose kao u
žena, a zubi kao u lavova. 9 Imahu oklope kao od
željeza, a šum krila njihovih kao štropot bojnih kola
s mnogo konja što u boj jure. 10 Repovi im kao u
štipavaca, sa žalcima, a u repovima im moć da ude
ljudima pet mjeseci. 11 Nad njima je kralj, anđeo
Bezdana, hebrejski mu ime Abadon, grčki Apolion -
Upropastitelj. (Abyssos g12) 12 Prvi Jao prođe. Evo, za
njim dolaze još dva druga Jao. 13 Šesti anđeo zatrubi.
I začujem neki glas iz rogova zlatnoga žrtvenika pred
Bogom. 14 Govoraše šestom anđelu koji je držao
trublju: "Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci
velikoj, Eufratu." 15 I odriješena bijahu četiri anđela,
spremna za taj čas i dan i mjesec i godinu, da pobiju
trećinu ljudi. 16 A broj četa konjaničkih, kako sam
čuo, bijaše dvije mirijade mirijada. 17 Ovako u viđenju
vidjeh konje i njihove jahače: imahu oklope ognjene,
plavetne i sumporne boje; glave im kao u lavova, iz
usta im sukljao oganj, dim i sumpor. 18 Od ovih triju
zala poginu trećina ljudi - od ognja, dima i sumpora
što sukljahu konjima iz usta. 19 Doista, snaga je ovim
konjima u ustima i repovima: repovi im kao u zmija, s
glavama kojima ude. 20 Ipak, preostali ljudi, što ne
poginuše od tih zala, ne obratiše se od djela ruku
svojih, da se više ne klanjaju zlodusima i kumirima -
ni zlatnima, ni srebrnima, ni mjedenima, ni kamenima
ni drvenima koji niti vide niti čuju nit hodaju - 21 i ne
obratiše se od svojih ubojstava ni od svojih čaranja ni
od svoga bluda niti od svojih krađa.

10 I vidjeh drugoga jednog, snažnog anđela: silazio
s neba ogrnut oblakom, na glavi mu duga,
lice mu kao sunce, a noge kao ognjeno stupovlje;
2 u ruci drži otvorenu knjižicu. I zakorači desnom
nogom na more, lijevom na zemlju pa povika iza
glasa kao kad lav riče. 3 I kad povika, oglasi se
sedam gromova tutnjavom. 4 A kad se oglasi sedam
gromova, htjedoh pisati, ali začujem glas s neba:
"Zapečati to što prozbori sedam gromova! Toga ne
piši!" 5 I onaj anđeo što ga vidjeh gdje stoji na moru i
zemlji, podiže k nebu desnicu 6 i zakle se Živim u
vijeke vjekova, koji stvori nebo i sve što je na njemu,
zemlju i sve što je na njoj, more i sve što je u njemu:
"Neće više biti vremena! (aiōn g165) 7 Nego - u dane
kad se oglasi sedmi anđeo, čim zatrubi, dovršit će
se otajstvo Božje kao što on to navijesti slugama
svojim prorocima." 8 I glas što ga začuh s neba opet
prozbori sa mnom: "Idi, uzmi otvorenu knjigu iz ruke
anđela što stoji na moru i na zemlji!" 9 Pristupim k
anđelu i zamolim ga da mi dade knjižicu. A on će
mi: "Uzmi je i progutaj! Zagorčit će ti utrobu, ali će
ti u ustima biti slatka kao med." 10 Uzeh knjižicu iz
ruke anđelove i progutah je. I bijaše mi u ustima kao

med slatka, ali kad je progutah, zagorči mi utrobu. 11
I rečeno mi je: “Treba da ponovno prorokuješ proti
pucima i narodima i kraljevima mnogim!”

11 I dana mi je trska slična palici i rečeno mi je:
“Ustani i izmjeri hram Božji i žrtvenik i poklonike
u njemu! 2 Vanjsko dvorište hrama mimoiđi, ne mjeri
ga jer je dano poganima: gazit će svetim gradom
četrdeset i dva mjeseca. 3 I ja ću poslati dva svoja
svjedoka da, obučeni u kostrijet, prorokuju tisuću
dvjesta i šezdeset dana. 4 Oni su dvije masline i dva
svijećnjaka što stoje pred Gospodarom zemlje. 5
Ako im tko hoće nauditi, oganj suče iz usta njihovih
i proždire njihove neprijatelje. Doista, htjedne li im
tko nauditi, tako treba da pogine. 6 Oni imaju vlast
zaključati nebo da ne pada kiša dok prorokuju;
imaju vlast pretvoriti vode u krv i udariti zemlju kojim
god zlom kad god htjednu. 7 A kada dovrše svoje
svjedočanstvo, Zvijer koja izlazi iz Bezdana zaratit će
s njima, pobijediti ih i ubiti. **(Abyssos g12)** 8 I njihova će
trupla ležati na trgu grada velikoga koji se duhovno
zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin njihov
raspet. 9 Ljudi iz svih puka i plemena i jezika i naroda
gledat će njihova trupla tri i pol dana i neće dopustiti
da im se trupla u grob polože. 10 Pozemljari će
se radovati i veseliti zbog njihove nesreće i darivati
jedan drugoga jer su ta dva proroka zadavala muku
pozemljarima. 11 Ali nakon tri i pol dana duh životni
od Boga uđe u njih i stadoše na noge te strah velik
obuze one koji ih promatrahu. 12 I začuše glas s
neba silan: “Uziđite ovamo!” I uziđoše na oblaku
u nebo na očigled svojih neprijatelja. 13 U taj čas
nasta velik potres: pade desetina grada, a u potresu
poginu sedam tisuća ljudi. Preživjele spopade strah te
proslaviše Boga nebeskoga. 14 Drugi Jao prođe. Evo,
treći Jao dolazi ubrzo! 15 I sedmi anđeo zatrubi. I na
nebu odjeknuše silni glasovi: “Uspostavljeno je nad
svijetom kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika
njegova i kraljevat će u vijeke vjekova!” **(aiōn g165)** 16
Tada dvadeset i četiri starješine, što pred Bogom
sjedoše na prijestolja, 17 padoše ničice i pokloniše se
Bogu govoreći. “Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože,
Svevladaru, koji jesi i koji bijaše, zato što uze u ruke
moć svoju veliku i zakralji se! 18 Gnjevili se narodi, ali
dođe srdžba tvoja i čas da se sudi mrtvima i naplata
dade slugama tvojim prorocima i svetima i svima koji
se boje imena tvojega, malima i velikima; i da se
unište oni koji kvare zemlju.” 19 I otvori se hram Božji
na nebu i pokaza se Kovčeg saveza njegova u hramu
njegovu te udare munje i glasovi i gromovi i potres i
tuča velika.

12 I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena
odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na
glavi vijenac od dvanaest zvijezda. 2 Trudna viče u
porođajnim bolima i mukama rađanja. 3 I pokaza se
drugo znamenje na nebu: gle, Zmaj velik, ognjen, sa
sedam glava i deset rogova; na glavama mu sedam
kruna, 4 a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih
- i obori ih na zemlju. Zmaj stade pred Ženu koja
imaše roditi da joj, čim rodi, proždre Dijete. 5 I ona
porodi sina, muškića, koji će vladati svim narodima
palicom gvozdenom. I Dijete njeno bi uzeto k Bogu i
prijestolju njegovu. 6 A Žena pobježe u pustinju gdje
joj Bog pripravi sklonište da se ondje hrani tisuću
dvjesta i šezdeset dana. 7 I nasta rat na nebu: Mihael
i njegovi anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u
rat i anđeli njegovi, 8 ali ne nadvlada. I ne bijaše
im više mjesta na nebu. 9 Zbačen je Zmaj veliki,
Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega
svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i
anđeli njegovi. 10 I začujem glas na nebu silan: “Sada
nasta spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega
i vlast Pomazanika njegova! Jer zbačen je tužitelj
braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred Bogom
našim. 11 Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i
riječju svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svoga
- sve do smrti. 12 Zato veselite se, nebesa i svi
nebesnici! A jao vama, zemljo i more, jer Đavao siđe k
vama, gnjevan veoma, znajući da ima malo vremena!”
13 Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, stade
progoniti Ženu koja rodi muškića. 14 No Ženi bijahu
dana dva velika krila orlujska da odleti u pustinju,
u svoje sklonište gdje se, sklonjena od Zmije, hrani
jedno vrijeme i dva vremena i polovicu vremena. 15
I Zmija iz usta pusti za Ženom vodu poput rijeke
da je rijeka odnese. 16 Ali zemlja priteče u pomoć
Ženi: otvori usta i popi rijeku što je Zmaj pusti iz usta.
17 I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se
s ostatkom njezina potomstva, s onima što čuvaju
Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo.

13 I stade na morski žal. I vidjeh: iz mora Zvijer izlazi
sa deset rogova i sedam glava; na rogovima
joj deset kruna, na glavama bogohulna imena. 2 Ta
Zvijer što je vidjeh bijaše nalik na leoparda, noge joj
kao medvjeđe, usta kao usta lavlja. Zmaj joj dade
svoju silu i prijestolje i vlast veliku. 3 Jedna joj glava
bijaše kao na smrt zaklana, ali joj se smrtna rana
zaliječila. Sva se zemlja, začuđena, zanijela za Zvijeri
4 i svi se pokloniše Zmaju koji dade takvu vlast Zvijeri.
Pokloniše se i Zvijeri govoreći: “Tko je kao Zvijer!
Tko bi smio ratovati s njom?” 5 I dana su joj usta

da govori drskosti i hule i dana joj je vlast da to čini
četrdeset i dva mjeseca. 6 I ona otvori usta da huli
Boga, da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike.
7 I dano joj je da se zarati sa svecima i da ih pobijedi.
Dana joj je vlast nad svakim plemenom i pukom i
jezikom i narodom: 8 da joj se poklone svi pozemljari,
oni kojima ime nije zapisano u knjizi života zaklanog
Jaganjca, od postanka svijeta. 9 Tko ima uho, nek
posluša! 10 Je li tko za progonstvo, u progonstvo će
ići! Je li tko za mač, da bude pogubljen, mačem će
biti pogubljen! U tom je postojanost i vjera svetih. 11 I
vidjeh: druga jedna Zvijer uzlazi iz zemlje, ima dva
roga poput jaganjca, a govori kao Zmaj. 12 Vrši svu
vlast one prve Zvijeri, u njenoj nazočnosti. Prisiljava
zemlju i sve pozemljare da se poklone prvoj Zvijeri
kojoj ono zacijeli smrtna rana. 13 Čini znamenja
velika: i oganj spušta s neba na zemlju naočigled ljudi.
14 Tako zavodi pozemljare znamenjima koja joj je
dano činiti u nazočnosti Zvijeri: svjetuje pozemljarima
da načine kip Zvijeri koja bijaše udarena mačem, ali
preživje. 15 I dano joj je udahnuti život kipu Zvijeri
te kip Zvijeri progovori i poubija sve koji se god ne
klanjaju kipu Zvijeri. 16 Ona postiže da se svima -
malima i velikima, bogatima i ubogima, slobodnjacima
i robovima - udari žig na desnicu ili na čelo, 17 i da
nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji
nosi žig s imenom Zvijeri ili s brojem imena njezina.
18 U ovome je mudrost: u koga je uma, nek odgoneta
broj Zvijeri. Broj je to jednog čovjeka, a broj mu je
šest stotina šezdeset i šest.

14 I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s
njime sto četrdeset i četiri tisuće - na čelima im
napisano ime njegovo i ime Oca njegova! 2 I začujem
s neba glas, kao šum voda mnogih i tutnjavu silna
groma; glas taj koji začuh bijaše kao glas citraša što
sviraju na citrama. 3 Pjevali su pjesmu novu pred
prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama.
Nitko ne mogaše naučiti te pjesme doli one sto
četrdeset i četiri tisuće - otkupljeni sa zemlje. 4 Ti se
ne okaljaše sa ženama, djevci su! Oni prate Jaganjca
kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine
Bogu i Jaganjcu; 5 na ustima se njihovim laž ne
nađe, neporočni su. 6 I vidjeh: drugi jedan anđeo leti
posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglasi
svim pozemljarima, svakom narodu i plemenu i jeziku
i puku. (aiōnios g166) 7 Viče iza glasa: "Bojte se Boga i
dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite
se njemu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore voda!"
8 Za njim eto drugog anđela koji govori: "Pade, pade
Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi
sve narode!" 9 Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše
iza glasa: "Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu
te primi žig na čelo ili ruku, 10 pit će vino gnjeva
Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe
njegove! I bit će udaren na muke u ognju i sumporu
svetim anđelima naočigled i naočigled Jaganjcu. 11
Dim muke njihove suklja u vijeke vjekova. Ni danju
ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i
kipu njezinu i tko god primi žig s imenom njezinim."
(aiōn g165) 12 U tom je postojanost svetih - onih što
čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. 13 I začujem
glas s neba: "Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u
Gospodinu! Da, govori Duh, neka otpočinu od svojih
trudova! Jer prate ih djela njihova!" 14 I vidjeh: gle,
bijel oblak, a na oblak sjede Netko kao Sin Čovječji;
na glavi mu zlatan vijenac, u ruci oštar srp. 15 I drugi
jedan anđeo iziđe iz hrama vičući iza glasa onomu
što sjedi na oblaku: "Mahni srpom i žanji jer dođe čas
žetvi, zrela je žetva zemaljska!" 16 I onaj što sjedi na
oblaku baci srp na zemlju i zemlja bi požnjevena.
17 I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama nebeskoga.
I on imaše oštar srp. 18 I od žrtvenika iziđe drugi
anđeo - onaj koji ima vlast nad ognjem - pa povika
iza glasa onomu, s oštrim srpom: "Mahni oštrim
srpom i poberi grozdove u vinogradu zemaljskom
jer sazri grožđe!" 19 I anđeo baci srp na zemlju i
obra vinograd zemaljski, a obrano baci u veliku kacu
gnjeva Božjega. 20 Gazila se kaca izvan grada te
poteče krv iz kace konjima do uzda, tisuću i šest
stotina stadija uokolo.

15 I vidjeh drugo znamenje na nebu, veliko
i čudesno: sedam anđela sa sedam zala
posljednjih - s njima se navršuje gnjev Božji. 2 I vidjeh
kao neko more od prozirca pomiješano s ognjem.
Oni koji pobijediše Zvijer i kip njezin i broj imena
njezina stoje u moru od prozirca s citrama Božjim
u ruci. 3 Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i
pjesmu Jaganjčevu: "Velika su i čudesna djela tvoja,
Gospodine, Bože, Svevladaru! Pravedni su i istiniti
putovi tvoji, Kralju naroda! 4 Tko da te se ne boji,
Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini svet!
I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom jer se
očitovahu pravedna djela tvoja!" 5 Nakon toga vidjeh:
otvori se hram Šatora svjedočanstva na nebu! 6 Iziđe
sedam anđela sa sedam zala iz hrama; odjeveni
bijahu u blistav bijeli lan, oko prsiju opasani zlatnim
pojasom. 7 Jedno od četiri bića dade sedmorici
anđela sedam zlatnih čaša, punih gnjeva Boga koji
živi u vijeke vjekova. (aiōn g165) 8 I hram se napuni
dimom od Slave Božje i od njegove snage te nitko

ne mogaše ući u hram dok se ne navrši sedam zala
sedmorice anđela.

16 I začujem iz hrama jak glas koji viknu sedmorici
anđela: "Hajdete, izlijte sedam čaša gnjeva
Božjega na zemlju!" **2** Ode prvi i izli svoju čašu na
zemlju. I pojavi se čir, koban i bolan, na ljudima što
nose žig Zvijerin i klanjaju se kipu njezinu. **3** Drugi
izli svoju čašu na more. I ono posta krv kao krv
mrtvačeva te izginu sve živo u moru. **4** Treći izli
svoju čašu na rijeke i izvore voda. I postadoše krv.
5 I začujem anđela voda gdje govori: "Pravedan si,
Ti koji jesi i koji bijaše, Sveti, što si tako dosudio!
6 Oni su prolili krv svetih i proroka i stoga ih krvlju
napajaš! Zavrijedili su!" **7** I začujem žrtvenik kako
govori: "Da, Gospode, Bože, Svevladaru! Istiniti su
i pravedni sudovi tvoji!" **8** Četvrti izli svoju čašu na
sunce. I suncu je dano da pali ljude ognjem. **9** I silna
je žega palila ljude te su hulili ime Boga koji ima
vlast nad tim zlima, ali se ne obratiše da mu slavu
dadu. **10** Peti izli svoju čašu na prijestolje Zvijeri. I
kraljevstvo joj prekriše tmine. Ljudi su grizli jezike
od muke **11** i hulili Boga nebeskoga zbog muka i
čireva, ali se ne obratiše od djela svojih. **12** Šesti
izli svoju čašu na Eufrat, rijeku veliku. I presahnu
voda te načini prolaz kraljima s istoka sunčeva. **13** I
vidjeh: iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinih i iz usta
Lažnoga proroka izlaze tri duha nečista, kao žabe.
14 To su dusi zloduha što čine znamenja, a pođoše
sabrati kraljeve svega svijeta na rat za Dan veliki
Boga Svevladara. **15** Evo dolazim kao tat! Blažen
onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne ide gol te
mu se ne vidi sramota! **16** I skupiše ih na mjesto
koje se hebrejski zove Harmagedon. **17** I sedmi izli
svoju čašu na zrak. Uto iz hrama, s prijestolja, iziđe
jak glas i viknu: "Svršeno je!" **18** I udariše munje i
glasovi i gromovi i nasta potres velik, kakva ne bijaše
otkako je ljudi - tako bijaše silan potres taj. **19** I prasnu
natroje grad veliki i gradovi naroda padoše. Spomenu
se Bog Babilona velikoga da mu dade piti iz čaše
vina gnjevne srdžbe Božje. **20** I pobjegoše svi otoci,
iščezoše gore, **21** a iz neba se spusti na ljude tuča
velika, poput talenta. Ljudi su hulili Boga zbog zla
tuče jer zlo njezino bijaše silno veliko.

17 I dođe jedan od sedam anđela što nose sedam
čaša i prozbori mi: "Dođi pokazat ću ti sud nad
Bludnicom velikom što sjedi nad vodama velikim, **2**
s kojom su bludničili kraljevi zemlje i pozemljari se
opiše vinom bluda njezina." **3** I odnese me u duhu
u pustinju. Tu vidjeh Ženu koja sjede na skrletnu
Zvijer, punu bogohulnih imena, sa sedam glava i
deset rogova. **4** Žena bijaše odjevena u grimiz i
skrlet, sva u zlatu, dragom kamenju i biserju. U ruci
joj zlatna čaša puna gnusobe i nečisti bluda njezina.
5 Na čelo joj napisano ime - tajna: "Babilon veliki,
mati bludnica i gnusoba zemljinih." **6** I vidjeh: Žena
je pijana od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih.
Kad je vidjeh, čudom se silnim začudih. **7** Nato će mi
anđeo: "Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu te žene i
Zvijeri koja je nosi, Zvijeri sa sedam glava i deset
rogova." **8** "Zvijer koju vidje bijaše i više nije; zamalo
izlazi iz Bezdana i ide u propast. I zapanjit će se
pozemljari - oni kojima ime, od postanka svijeta, nije
zapisano u knjigu života - kad vide da Zvijer bijaše
i više nije, a opet je tu. **(Abyssos g12)** **9** Tu se hoće
mudre pameti! Sedam glava sedam je bregova na
kojima žena sjedi. A i sedam kraljeva: **10** pet ih već
pade, jedan jest, a jedan još ne dođe: kada dođe,
ostati mu je zamalo. **11** I Zvijer koja bijaše i više nije,
osma je, a iz broja je njih sedmero, i ide u propast.
12 Deset rogova što ih vidje deset je kraljeva; oni još ne
primiše kraljevstva, ali će - samo za jedan sat - primiti
vlast kao kraljevi zajedno sa Zvijeri. **13** Jedne su misli:
svu svoju silu i vlast predati Zvijeri. **14** Ratovat će
protiv Jaganjca, ali će ih pobijediti Jaganjac - i njegovi
pozvanici, izabranici, vjernici - jer on je Gospodar
gospodara i Kralj kraljeva." **15** I reče mi anđeo: "Vode
što ih vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i
mnoštva i narodi i jezici. **16** I onih deset rogova što ih
vidje i Zvijer - oni će zamrziti Bludnicu, opustošiti je i
ogoliti, najesti se mesa njezina i ognjem je spaliti.
17 Jer Bog im u srce stavi izvršiti naum njegov: da
jednodušno predadu kraljevstvo svoje Zvijeri dok se
ne ispune riječi Božje. **18** Žena koju vidje grad je
veliki što kraljuje nad kraljevima zemaljskim."

18 Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi
s neba s moći velikom! Sva se zemlja
zasvijetlila od njegova sjaja. **2** On povika iza glasa:
"Pade, pade Babilon veliki - Bludnica - i postade
prebivalištem zloduha, nastambom svih duhova
nečistih, nastambom svih ptica nečistih mrskih **3**
jer se gnjevnim vinom bluda njezina opiše narodi;
s njom su bludničili svi kraljevi zemaljski, a trgovci
se zemaljski obogatiše od silna raskošja njezina." **4**
Začujem i drugi glas s neba: "Iziđite iz nje, narode
moj, da vas ne zadese zla njezina te ne budete
suzajedničari grijeha njezinih! **5** Jer njezini grijesi do
neba dopriješe i spomenu se Bog zločina njezinih.
6 Vratite joj milo za drago, naplatite joj dvostruko
po djelima! U čašu u koju je ona natakala natočite
dvostruko! **7** Koliko se razmetala sjajem i raskoši,

toliko joj zadajte muka i jada! Jer u srcu je svome
govorila: 'Na prijestolju sjedim kao kraljica i nikad
neću obudovjeti, jad me nikada zadesiti neće!' 8
Stoga u isti će je dan zla zadesiti: smrt i jad i glad te
će sva u ognju biti spaljena. Jer silan je Gospod, Bog,
Sudac njezin!" 9 I plakat će i naricati za njom kraljevi
zemlje što su s njome bludničili i raskošno živjeli
kad gledali budu dim požara njezina. 10 Prestrašeni
mukama njezinim, izadaleka će stajati i naricati: "Jao,
jao, grade veliki, Babilone, grade silni! Kako li te u
tren oka stiže osuda!" 11 I trgovci zemaljski plaču nad
njom i tuguju jer im trga nitko više ne kupuje: 12 ni
zlata, ni srebra, ni dragoga kamenja, ni biserja, ni
tanana lana, ni grimiza, ni svile, ni skrleta: nit ikakva
mirisava drveta, nit ikakva predmeta od slonove kosti,
nit ikakva predmeta od skupocjena drveta, nit od
mjedi, nit od željeza, nit od mramora; 13 ni cimeta,
ni balzama, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni
vina, ni ulja, ni bijeloga brašna, ni pšenice; ni goveda,
ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni roblja nit ikoje žive
duše. 14 "Voće za kojim ti duša žudjela pobježe
od tebe, sav raskoš i sjaj propade ti - ne, nema
ga više!" 15 Trgovci što svim tim trgovahu, što ih
ona obogati, izdaleka će stajati, prestrašeni mukama
njezinim, plakat će i tugovati: 16 "Jao, jao, grade
veliki, odjeveni nekoć u lan tanan i grimiz i skrlet,
nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserjem! 17
U tren oka opustje toliko bogatstvo!" I svi kormilari i
putnici, svi mornari i moreplovci izdaleka stoje 18 i,
gledajući dim njezina požara, zapomažu: "Koji li je
grad sličan gradu ovom velikom?" 19 I posuše glavu
pepelom te plačući i tugujući viknuše: "Jao, jao, grada
li velikoga! Dragocjenostima se njegovim obogatiše
svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka
opustje!" 20 Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i
apostoli i proroci jer Bog osudivši nju, vama pravo
dosudi! 21 I jedan snažan anđeo uze kamen, velik
poput mlinskoga kamena, i baci ga u more govoreći:
"Tako će silovito biti strovaljen Babilon, grad veliki, i
nikada ga više biti neće!" 22 "Glas citraša i pjevača i
svirača i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrtnik
vješt kojem god umijeću u tebi se više neće naći!
Klopot žrvnja u tebi se više neće čuti! 23 Svjetlost
svjetiljke u tebi više neće sjati! Glas zaručnika i
zaručnice u tebi se više neće čuti! Jer trgovci tvoji
bijahu velikaši zemlje i čaranja tvoja zavedoše sve
narode; 24 i u tebi se našla krv proroka i svetaca i
svih zaklanih na zemlji."

19 Nakon toga začujem kao jak glas silnoga
mnoštva na nebu: "Aleluja! Spasenje i slava i
moć Bogu našemu! 2 Doista, istiniti su i pravedni
sudovi njegovi jer osudi veliku Bludnicu, što pokvari
zemlju bludom svojim, i osveti na njoj krv slugu
svojih!" 3 I ponove: "Aleluja! Dim njezin suklja u
vijeke vjekova!" **(aiōn g165)** 4 Nato starješine, njih
dvadesetčetvorica, i ona četiri bića padoše ničice i p
okloniše se Bogu, koji sjedi na prijestolju, govoreći:
"Amen! Aleluja!" 5 I s prijestolja iziđe glas: "Hvalite
Boga našega, sve sluge njegove, svi koji se njega
bojite, i mali i veliki!" 6 I začuh kao glas silna mnoštva
i kao šum voda mnogih i kao prasak gromova silnih:
"Aleluja! Zakraljeva Gospod, Bog naš Svevladar!
7 Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo jer dođe
svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova!
8 Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!"
A lan - pravedna su djela svetih. 9 I reče mi: "Piši!
Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu
Jaganjčevu!" I reče mi: "Ove su riječi istinite, Božje."
10 Padoh mu pred noge da mu se poklonim. A on će
mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja koja
imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni!" Jer
svjedočanstvo Isusovo duh je proročki. 11 I vidjeh:
nebo otvoreno - i gle, konj bijelac, a na nj sjeo On,
zvani Vjerni i Istiniti, a sudi i vojuje po pravdi; 12
oči mu plamen ognjeni, na glavi mu mnoge krune;
nosi napisano ime kojeg nitko ne zna doli on sam;
13 ogrnut je ogrtačem krvlju natopljenim; ime mu:
Riječ Božja. 14 Prate ga na bijelcima Vojske nebeske,
odjevene u lan tanan, bijel i čist. 15 Iz usta mu izlazi
oštar mač kojim će posjeći narode. Vladat će njima
palicom gvozdenom. On gazi u kaci gnjevne srdžbe
Boga Svevladara. 16 Na ogrtač, o boku, napisano
mu ime: "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara." 17
I vidjeh jednog anđela: stajaše na suncu vičući iza
glasa svim pticama što nebom lete: "Ovamo! Skupite
se na veliku gozbu Božju 18 da se najedete mesa
kraljeva, i mesa vojvoda, i mesa mogućnika, i mesa
konja i konjanika njihovih, i mesa svih mogućih ljudi,
slobodnjaka i robova, malih i velikih!" 19 I vidjeh:
Zvijer i kraljevi zemlje i vojske njihove skupiše se u
boj da se zarate s Onim što sjedi na konju i s vojskom
njegovom. 20 I Zvijer bi uhvaćena, a s njom i Lažni
prorok koji je u njenoj nazočnosti činio znamenja i
njima zavodio one što su primili žig Zvijeri i klanjali se
njezinu kipu. Živi su oboje bačeni u ognjeno jezero
što gori sumporom. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21 A drugi
su posječeni mačem što iziđe iz usta Onoga koji sjedi
na konju i sve se ptice nasitiše mesa njihova.

20 I vidjeh anđela: siđe s neba s ključima Bezdana
i s velikim okovima u ruci. **(Abyssos g12)** 2 Zgrabi

Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova
ga za tisuću godina. 3 Baci ga u Bezdan koji nad
njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode
dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga ima biti
odriješen za malo vremena. **(Abyssos g12)** 4 I vidjeh
prijestolja - onima što sjedoše na njih dano je suditi
- i duše pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i
zbog Riječi Božje i sve koji se ne pokloniše Zvijeri
ni kipu njezinu te ne primiše žiga na čela svoja ni
na ruke. Oni oživješe i zakraljevaše s Kristom tisuću
godina. 5 Drugi mrtvi ne oživješe dok se ne navrši
tisuću godina. To je ono prvo uskrsnuće. 6 Blažen i
svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća! Nad
njim druga smrt nema vlasti: oni će biti svećenici Božji
i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina. 7 A kad
se navrši tisuću godina, Sotona će iz svoga zatvora
biti pušten: 8 izići će zavesti narode sa četiri kraja
zemlje, Goga i Magoga, i skupiti ih u boj. Bit će ih
kao pijeska morskoga. 9 Skupiše se na prostrano
polje zemlje i opkoliše tabor svetih i ljubljeni grad. Ali
oganj siđe s neba te ih proguta. 10 A njihov zavodnik,
Đavao, bačen bi u jezero ognjeno i sumporno, gdje
se nalaze i Zvijer i Lažni prorok: ondje će se mučiti
danju i noću u vijeke vjekova. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041
g4442)** 11 I vidjeh veliko bijelo prijestolje i Onoga što
sjede na nj: pred licem njegovim pobježe zemlja i
nebo; ni mjesta im se više ne nađe. 12 I vidjeh mrtve,
velike i male: stoje pred prijestoljem, a knjige se
otvoriše. I otvori se jedna druga knjiga, knjiga života. I
mrtvi bijahu suđeni po onome što stoji napisano u
knjigama, po djelima svojim. 13 More predade svoje
mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje: i svaki bi suđen
po djelima svojim. **(Hadēs g86)** 14 A Smrt i Podzemlje
bili su bačeni u jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je
druga smrt: **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** 15 tko se
god ne nađe zapisan u knjizi života, bio je bačen u
jezero ognjeno. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer - prvo nebo
i prva zemlja uminu; ni mora više nema. 2 I
Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od
Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga
muža. 3 I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora
Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti
narod njegov, a on će biti Bog s njima. 4 I otrt će im
svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni
jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu." 5
Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim
novo!" I doda: "Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite."
6 I još mi reče: "Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega,
Početak i Svršetak! Ja ću žednomu dati s izvora vode
života zabadava. 7 To će biti baština pobjednikova. I
ja ću njemu biti Bog, a on meni sin. 8 Kukavicama
pak, nevjernima i okaljanima, ubojicama, bludnicima,
vračarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je
u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga
smrt." **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9 I dođe jedan od sedam
anđela što imaju sedam čaša punih zala konačnih te
progovori sa mnom: "Dođi, pokazat ću ti Zaručnicu,
Ženu Jaganjčevu!" 10 I prenese me u duhu na goru
veliku, visoku i pokaza mi sveti grad Jeruzalem: silazi
s neba od Boga, 11 sav u slavi Božjoj, blistav poput
dragoga kamena, kamena slična kristalnom jaspisu;
12 okružen zidinama velikim i visokim, sa dvanaest
vrata: na vratima dvanaest anđela i napisana imena
dvanaest plemena Izraelovih. 13 Od istoka vrata troja,
od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, od zapada
vrata troja. 14 Gradske su zidine imale dvanaest
temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice
apostola Jaganjčevih. 15 Moj subesjednik imaše
mjeru, zlatnu trsku, da izmjeri grad, vrata njegova
i zidine. 16 Grad se stere u četvorini: dužina mu
jednaka širini. On izmjeri trskom grad: dvanaest
tisuća stadija - dužina mu i širina i visina jednaka. 17
Izmjeri i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta po
čovjekovoj mjeri kojom je mjerio anđeo. 18 Zidine su
gradske sagrađene od jaspisa, a sam grad od čistoga
zlata, slična čistu staklu. 19 Temelji su gradskih
zidina urešeni svakovrsnim dragim kamenjem: prvi je
temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona,
četvrti od smaragda, 20 peti od sardoniksa, šesti od
sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od
topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta,
dvanaesti od ametista. 21 Dvanaest vrata - dvanaest
bisera: svaka od svoga bisera. A gradski trg - čisto
zlato, kao prozirno staklo. 22 Hrama u gradu ne
vidjeh. Ta Gospod, Bog, Svevladar, hram je njegov - i
Jaganjac! 23 I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da
mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu
Jaganjac! 24 Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, a
kraljevi zemaljski u nj donositi slavu svoju. 25 Vrata
mu se ne zatvaraju obdan, a noći ondje i nema. 26 U
nj će se donijeti slava i čast naroda. 27 Ali u nj neće
unići ništa nečisto i nijedan tko čini gadost i laž, nego
samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

22 I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao
prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva.
2 Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo
života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj
rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima. 3 I neće
više biti nikakva prokletstva. I prijestolje će Božje i

Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove
klanjati 4 i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo
biti na čelima. 5 Noći više biti neće i neće trebati
svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će
ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova.
(aiōn g165) 6 I reče mi: “Ove su riječi vjerne i istinite jer
Gospod Bog, nadahnitelj proroka, posla svoga anđela
da on pokaže slugama njegovim što se ima dogoditi
ubrzo. 7 I evo, dolazim ubrzo! Blago onomu koji čuva
riječi proroštva ove knjige!” 8 Ja, Ivan, čuo sam i vidio
sve ovo. I kad sam to vidio i čuo, padoh pred noge
anđelu koji mi to pokaza da mu se poklonim. 9 A on
će mi: “Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja proroci
i svi koji čuvaju riječi ove knjige. Bogu se pokloni!” 10
A zatim će mi: “Ne zapečati riječi proroštva ove knjige
jer - vrijeme je blizu! 11 Nepravednik neka samo i
dalje čini nepravdu! Okaljan neka se i dalje kalja!
Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet neka se
i dalje posvećuje!” 12 “Evo, dolazim ubrzo i plaća
moja sa mnom: naplatit ću svakom po njegovu djelu!”
13 “Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak
i Svršetak! 14 Blago onima koji peru svoje haljine:
imat će pravo na stablo života i na vrata će smjeti
u grad! 15 Vani pak ostaju psi i vračari, bludnice,
ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž.” 16
“Ja, Isus, poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po
crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna
zvijezda Danica.” 17 I Duh i Zaručnica govore: “Dođi!”
I tko ovo čuje, neka rekne: “Dođi!” Tko je žedan, neka
dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!
18 Ja svjedočim svakomu tko sluša riječi proroštva u
ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati
zla napisana u ovoj knjizi. 19 I tko oduzme od riječi
proroštva u ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti udio na
stablu života i na svetom gradu - na svemu što je
napisano u ovoj knjizi. 20 Svjedok za sve ovo govori:
“Da, dolazim ubrzo!” Amen! Dođi, Gospodine Isuse!
21 Milost Gospodina Isusa sa svima!

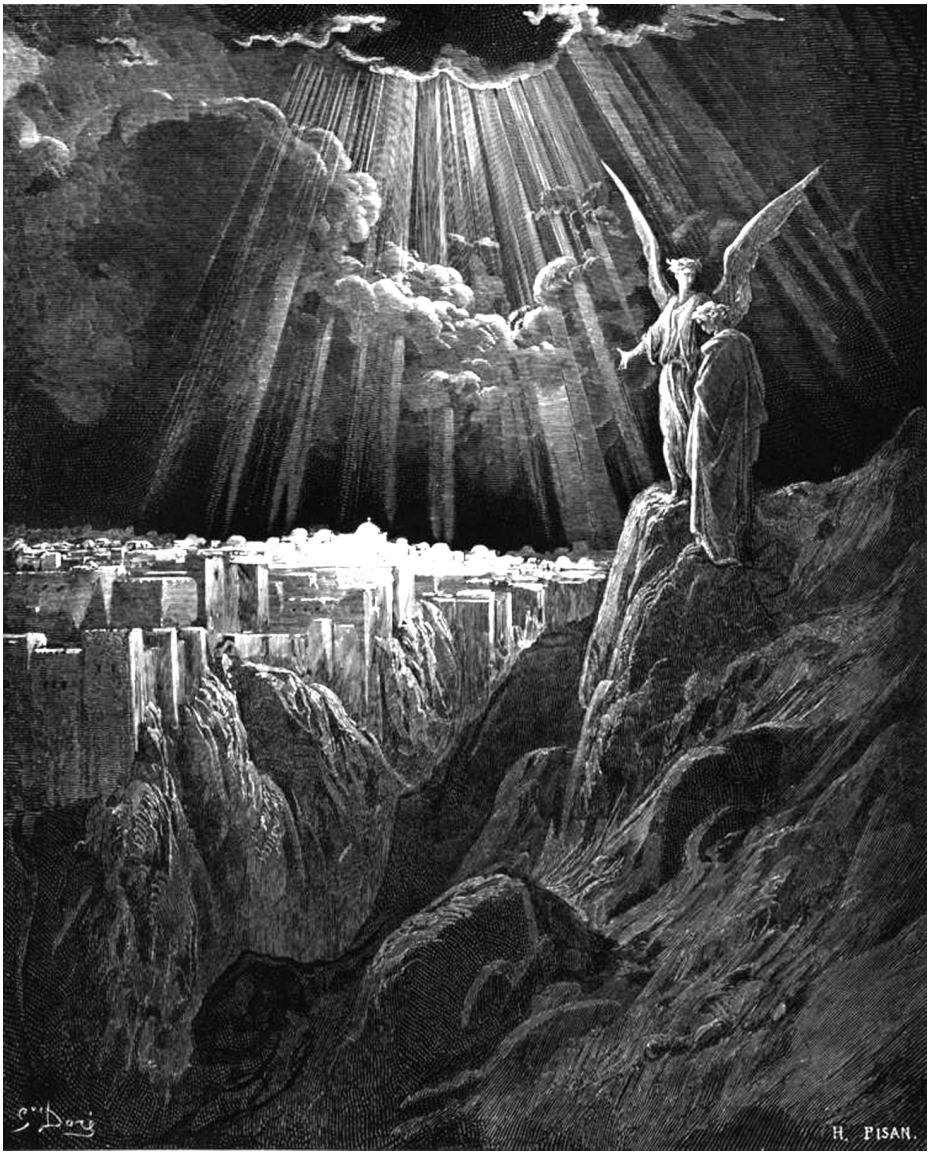

I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima."

Otkrivenje 21:2-3

Vodič za Čitatelje

Hrvatski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosari

Hrvatski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosari +

AionianBible.org/Bibles/Croatian---Croatian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanima 10:7
Otkrivenje 9:1
Otkrivenje 9:2
Otkrivenje 9:11
Otkrivenje 11:7
Otkrivenje 17:8
Otkrivenje 20:1
Otkrivenje 20:3

aïdios

Rimljanima 1:20
Judina 1:6

aiōn

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Ivan 4:14
Ivan 6:51
Ivan 6:58
Ivan 8:35
Ivan 8:51
Ivan 8:52
Ivan 9:32
Ivan 10:28
Ivan 11:26
Ivan 12:34
Ivan 13:8
Ivan 14:16
Djela apostolska 3:21
Djela apostolska 15:18
Rimljanima 1:25
Rimljanima 9:5
Rimljanima 11:36
Rimljanima 12:2
Rimljanima 16:27
1 Korinčanima 1:20
1 Korinčanima 2:6
1 Korinčanima 2:7
1 Korinčanima 2:8
1 Korinčanima 3:18
1 Korinčanima 8:13
1 Korinčanima 10:11
2 Korinčanima 4:4
2 Korinčanima 9:9
2 Korinčanima 11:31
Galačanima 1:4
Galačanima 1:5
Efežanima 1:21
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23
1 Petrova 1:25
1 Petrova 4:11
1 Petrova 5:11
2 Petrova 3:18
1 Ivanova 2:17
2 Ivanova 1:2
Judina 1:13
Judina 1:25
Otkrivenje 1:6
Otkrivenje 1:18
Otkrivenje 4:9
Otkrivenje 4:10
Otkrivenje 5:13
Otkrivenje 7:12
Otkrivenje 10:6
Otkrivenje 11:15
Otkrivenje 14:11
Otkrivenje 15:7
Otkrivenje 19:3
Otkrivenje 20:10
Otkrivenje 22:5

aiōnios

Matej 18:8
Matej 19:16
Matej 19:29
Matej 25:41
Matej 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Ivan 3:15
Ivan 3:16
Ivan 3:36
Ivan 4:14
Ivan 4:36
Ivan 5:24
Ivan 5:39
Ivan 6:27
Ivan 6:40
Ivan 6:47
Ivan 6:54
Ivan 6:68

Ivan 10:28
Ivan 12:25
Ivan 12:50
Ivan 17:2
Ivan 17:3
Djela apostolska 13:46
Djela apostolska 13:48
Rimljanima 2:7
Rimljanima 5:21
Rimljanima 6:22
Rimljanima 6:23
Rimljanima 16:25
Rimljanima 16:26
2 Korinčanima 4:17
2 Korinčanima 4:18
2 Korinčanima 5:1
Galačanima 6:8
2 Solunjanima 1:9
2 Solunjanima 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemonu 1:15
Jevrejima 5:9
Jevrejima 6:2
Jevrejima 9:12
Jevrejima 9:14
Jevrejima 9:15
Jevrejima 13:20
1 Petrova 5:10
2 Petrova 1:11
1 Ivanova 1:2
1 Ivanova 2:25
1 Ivanova 3:15
1 Ivanova 5:11
1 Ivanova 5:13
1 Ivanova 5:20
Judina 1:7
Judina 1:21
Otkrivenje 14:6

eleēsē

Rimljanima 11:32

Geenna

Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43
Marko 9:45
Marko 9:47
Luka 12:5
Jakovljeva 3:6

Hadēs

Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Djela apostolska 2:27
Djela apostolska 2:31
1 Korinčanima 15:55
Otkrivenje 1:18
Otkrivenje 6:8
Otkrivenje 20:13
Otkrivenje 20:14

Limnē Pyr

Otkrivenje 19:20
Otkrivenje 20:10
Otkrivenje 20:14
Otkrivenje 20:15
Otkrivenje 21:8

Sheol

Postanak 37:35
Postanak 42:38
Postanak 44:29
Postanak 44:31
Brojevi 16:30
Brojevi 16:33
Ponovljeni zakon 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Kraljevima 2:6
1 Kraljevima 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Mudre Izreke 1:12
Mudre Izreke 5:5
Mudre Izreke 7:27
Mudre Izreke 9:18
Mudre Izreke 15:11
Mudre Izreke 15:24
Mudre Izreke 23:14
Mudre Izreke 27:20
Mudre Izreke 30:16
Propovjednik 9:10
Pjesma nad Pjesmama 8:6
Izaija 5:14
Izaija 7:11
Izaija 14:9
Izaija 14:11
Izaija 14:15
Izaija 28:15
Izaija 28:18
Izaija 38:10
Izaija 38:18
Izaija 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Hošea 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Petrova 2:4

Questioned

Job 28:22

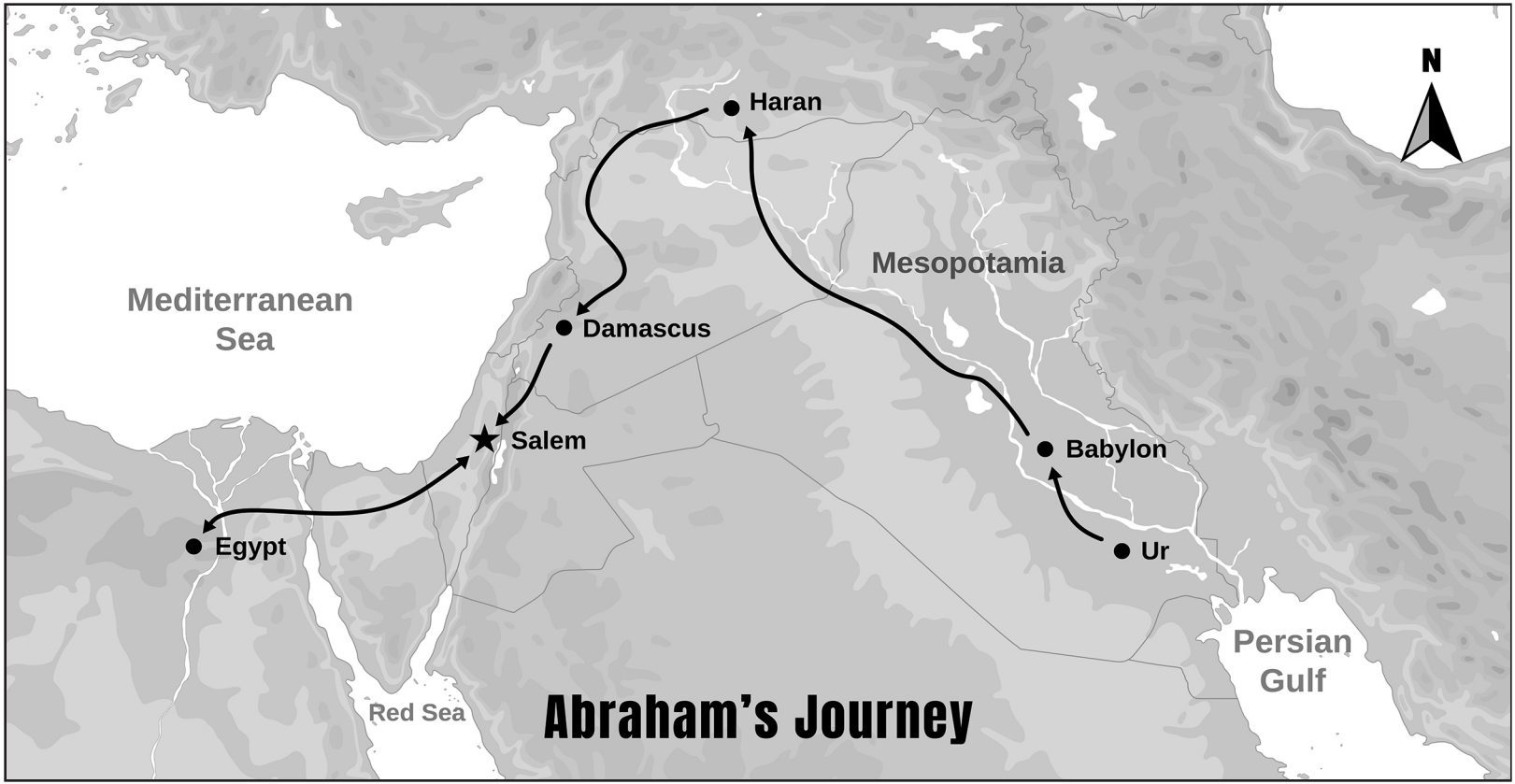

Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. - Jevrejima 11:8

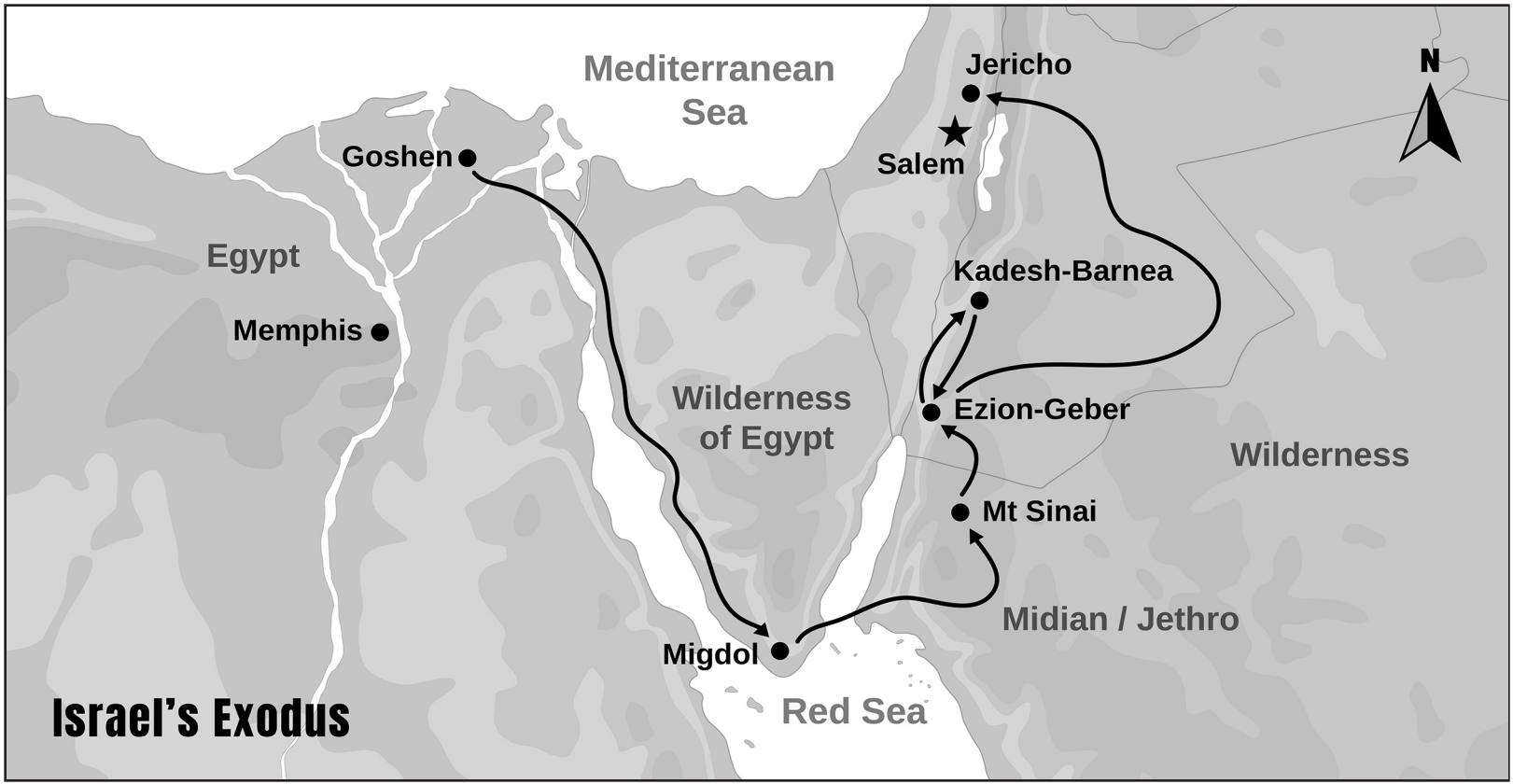

Kad je faraon dopustio da narod ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako je onuda bilo najbliže. Bog je, naime, rekao: "Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje." - Izlazak 13:17

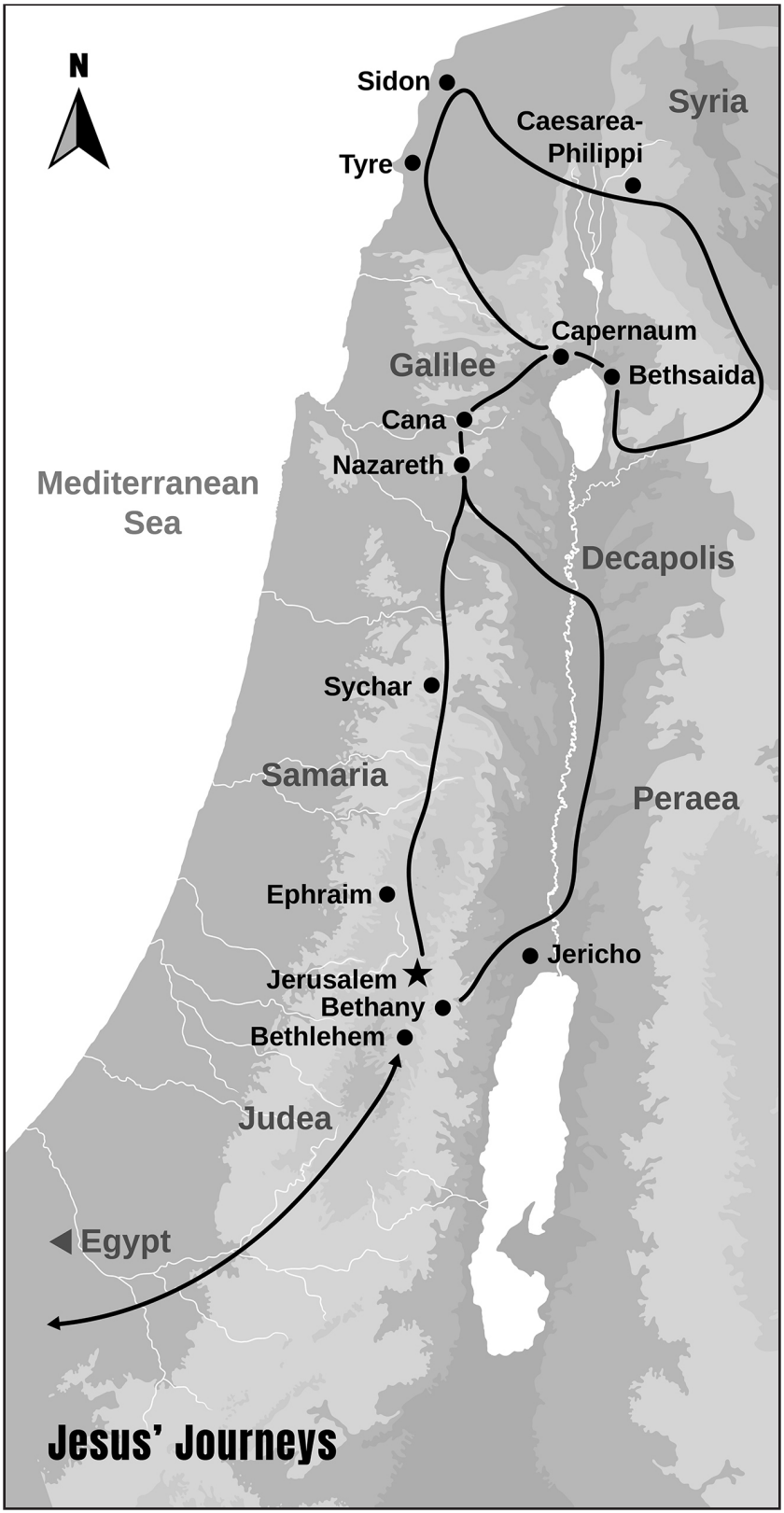

Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge. - Marko 10:45

Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučen za evanđelje Božje - Rimljanima 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sudbina

Hrvatski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

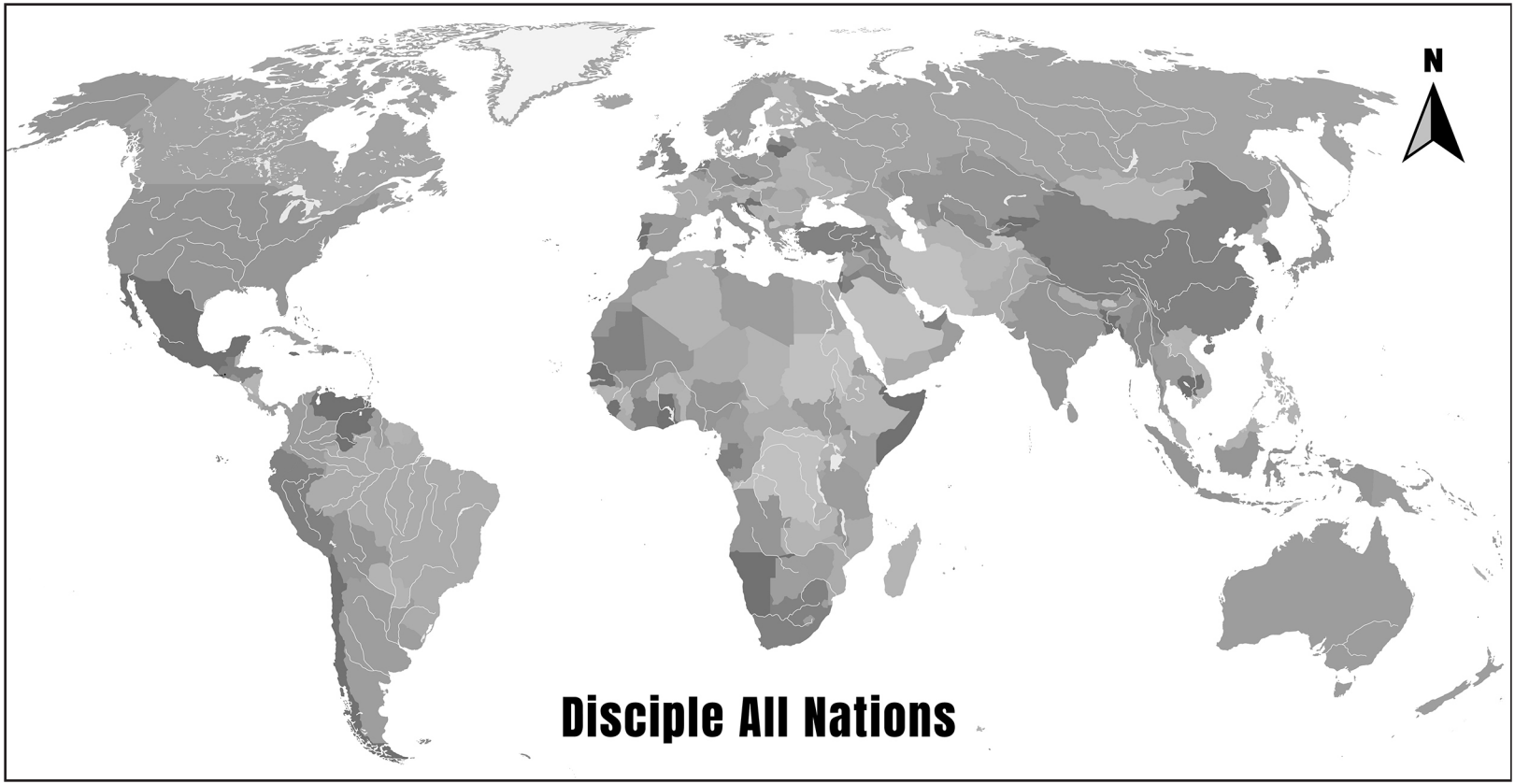

Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga - Matej 28:19